ΔΙΑΘΕΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Αριστοτελειο Πανεπιστημιο Θεσσαλονικης
Κεντρικη Βιβλιοθηκη Μιτιληνης

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Τῷ ἀγαπητῷ μοι ἑταίρῳ.
Εὐθυμίου Εὐθυμιάδη
Ἀθήνησι

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΛΑΤΙΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

3573α

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΛΑΤΙΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΕΠΙΤΟΜΟΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΥΠΟ

ΧΑΡΙΣΗ ΠΟΥΛΙΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

τοῦ Β'. ἐν Ἀθήναις Γυμνασίου

Ε. Σ. Μαυρογ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
291 Ὁδὸς Ἑρμοῦ 291

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
27 Ὁδὸς Γιοργαντζιλάρ 27

1873

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Ἀθήνησι, Τύποις Ἀνδρέου Κορομηλᾶ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ΤΩι

ΦΙΛΟΓΕΝΕΣΤΑΤΩι

ΚΑΙ

ΦΙΛΟΜΟΥΣΩι ΑΝΔΡΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΩι ΤΩι ΖΑΠΠΑι

ΠΡΟΘΥΜΩΣ ΤΕ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΩΣ

ΤΗι ΠΑΤΡΙΔΙ

ΩΦΕΛΙΜΩΤΑΤΩι ΓΙΓΝΟΜΕΝΩι

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

ΤΗΝΔΕ ΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Ἑλληνικώτατε ἄνερ,

Αἱ μεγάλαι καὶ πολλαὶ ὑμῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς προσφοραὶ καὶ γενναῖαι πρὸς τὴν πατρίδα εὐεργεσίαι δικαιοῦσι τὴν εἰς ὑμᾶς ἀφιέρωσιν τοῦ παρόντος συγγράμματος· παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἵνα εὐμενῶς ἀποδεχθῆτε τὴν ἀφιέρωσιν τῆς παρούσης βίβλου ὡς μικρὸν εὐγνωμοσύνης τεκμήριον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Ἰουλίου 1873.

ΧΑΡΙΣΗΣ ΠΟΥΛΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Δύο εἰσὶν οἱ παρορμήσαντες ἡμᾶς λόγοι, ὡς καὶ διὰ τῆς ἀγγελίας ἡμῶν εἴπομεν, εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ *ἐπιτόμου* Λατινοελληνικοῦ τούτου λεξικοῦ. Πρῶτον μὲν διότι ἠθελήσαμεν νὰ ὑπάρχῃ λεξικὸν εὔωνον κάπως διὰ τοὺς ἐνδεεῖς καὶ πενεστέρους τῶν μαθητῶν συγχρόνως ὅμως δι' αὐτοῦ καὶ νὰ δύνωνται νὰ προμελετῶσι τὰ μαθήματά των ἀνελλιπῶς καὶ ἐπίσης καλῶς ὅπως ἤθελον προμελετήσει αὐτὰ βοηθὸν ἔχοντες τὸ μόνον ἐν τῇ γνώσσῃ ἡμῶν ὑπάρχον μέχρι σήμερον Λατινοελληνικὸν λεξικὸν τοῦ μακαρίτου Οὐλερίχου καὶ ὑπὸ τοῦ διδασκάλου ἡμῶν καὶ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κυρίου Κουμανούδη τρὶς ἐκδοθέντος, ὅπερ ἐκτὸς ἄλλων ἐν τῇ Γερμανικῇ καὶ τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ γεγραμμένων ἠκολουθήσαμεν· δεύτερον δὲ διότι ἠθελήσαμεν νὰ καταστήσωμεν ὡς οἷόν τε εὐχερεστέραν εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν τὴν εὕρεσιν πτώσεών τινων ὀνομάτων καὶ χρόνων ῥημάτων, ἅπερ ὁ ἀρχάριος μαθητὴς ἄνευ τῆς τοιαύτης βοηθείας εἶναι δύσκολον ἐξ ἑαυτοῦ νὰ εὑρίσκῃ· οὕτω φερ' εἰπεῖν ἐσημειώσαμεν ὅτι τὸ arte εἶναι ἀφαιρ. τοῦ ars, τὸ arcis, γεν. τοῦ arx, τὸ operis, γεν. τοῦ opus κτλ. ὡσαύτως ὅτι τὸ apposui, arsi, arrisi, aspersi, κτλ. εἶναι παρακ. τῶν appono, ardeo, arrideo, aspergo κτλ. καὶ τόσα ἄλλα.

Τὸ λεξικὸν ἡμῶν τοῦτο ὠνομάσαμεν *ἐπίτομον* ἴσως οὐχὶ ὀρθῶς ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ εἰρημένον τοῦ Οὐλερίχου καὶ κ. Κουμανούδη, διότι ἐν πολλοῖς μὲν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἑρμηνείαν λέξεών τινων, δὲν ὑστερίζει ἐκείνου τὸ ἡμέτερον, ἐν πολλοῖς δὲ, τολμῶμεν νὰ εἴπωμεν, πλουσιώτερον εἶναι καὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

διεξοδικώτερον, ὡς θέλουσι παρατηρήσει οἱ μέλλοντες νὰ συμβουλευθῶσι τὸ ἡμέτερον λεξικόν. Καὶ ὅμως ἐπιμένομεν εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην τοῦ παρόντος λεξικοῦ, διότι, συγγράφοντες λεξικὸν πρὸς χρῆσιν ἰδίως τῶν μαθητῶν, δὲν συμπεριελάβομεν ἐνταῦθα, ὅλως περιττὸν νομίσαντες, τὰς λέξεις τοῦ μεταγενεστέρου Λατινισμοῦ, αἵτινες πλείστας σελίδας ἤθελον πληρώσει, καθὼς καὶ τὰς ἀπαντώσας παρὰ συγγραφεῦσι τοὺς ὁποίους οἱ μαθηταὶ οὐδέποτε ἀναγινώσκουσι· καὶ διότι τοῦτο σχετικῶς πρὸς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ εἴδους λεξικὰ ἐν τῇ Γαλλικῇ καὶ τῇ Γερμανικῇ γεγραμμένα ἐπίτομον καὶ συντομώτατον εἶναι.

Ἐπιτραπήτω δὲ ὑμῖν ἤδη νὰ εἴπωμεν καὶ τοῦτο, ὅτι πρὸς τοῖς ἀνωτέρω λόγοις τοῖς παρορμήσασιν ἡμᾶς εἰς τὴν συγγραφὴν τοῦ λεξικοῦ τούτου εἶναι καὶ τὸ ἑξῆς, ὅτι ἠθελήσαμεν νὰ προσθέσωμεν καί τινα ἀναγκαῖα καθ' ἡμᾶς εἰς τὸν μαθητήν. Ἐφροντίσαμεν δηλαδὴ ὅπως ἐν τῷ λεξικῷ ἡμῶν ὡς δυνατὸν πληρέστερον σημειωθῇ ἡ παραγωγὴ τῶν λέξεων, καὶ προσεθέσαμεν τόσον εἰς τὰ ἐπίθετα ὅσον καὶ εἰς τὰ μετοχικὰ ἐπίθετα καθὼς καὶ εἰς τὰ ἐξ αὐτῶν παραγόμενα ἐπιρρήματα τοὺς εὐχρήστους παραθετικοὺς βαθμούς, νομίσαντες τοῦτο λίαν ἀναγκαῖον οὐ μόνον εἰς τοὺς ἀρχαρίους τῶν μαθητῶν ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας γνῶσιν τῆς γλώσσης ταύτης, διότι, ὡς γνωστόν, τινὰ μὲν τῶν ἐπιθέτων καὶ μεταχῶν καὶ ἐπιρρημάτων ἔχουτιν εὐχρήστους ἀμφοτέρους τοὺς παραθετικοὺς βαθμούς, τινὰ δὲ αὐτῶν μόνον τὸν συγκριτικὸν, καὶ ἄλλα πάλιν μόνον τὸν ὑπερθετικόν.

Δίκαιον δὲ νομίζομεν ἐνταῦθα νὰ ὁμολογήσωμεν πρῶτον μὲν, ὅτι δὲν ἠδυνήθημεν ν' ἀποφύγωμεν ἀνωμαλίαν τινὰ περὶ τὴν ἔκτασιν τῶν τεσσάρων πρώτων στοιχείων· οἷον ἐν μὲν τοῖς Α καὶ Β ὑπέρπολυ τὴν συντομίαν ἐθηρεύσαμεν διότι τὸ κατ' ἀρχὰς ἐπεθυμοῦμεν, ἵνα μὴ ὡρισμένον τινὰ ἀριθμὸν τυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

πογραφικῶν φύλλων ὑπερβῶμεν· τὰ δὲ C καὶ D, παρατηρήσαντες ὅτι τὰ πρὸ αὐτῶν ἀπέβησαν συντομώτερα τοῦ δέοντος, συνετάξαμεν ἐπὶ τὸ διεξοδικώτερον· δεύτερον δὲ ὅτι ἐν τοῖς τελευταίοις τούτοις C καὶ D εἰσεχώρησαν καὶ λέξεις τινὲς τοῦ μεταγενεστέρου λατινισμοῦ, ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν ἀγανακτοῦμεν πολὺ, διότι ἐκεῖνα μὲν οὐκ ἐνδεῶς ἔχουσιν, ἐν τούτοις δὲ, ἐὰν πλέον τι τοῦ δέοντος ἐνυπάρχει, δὲν βλάπτει τὸν μαθητήν.

Ἐπιθυμοῦντες, ὡς εἴπομεν, ἵνα τὸ λεξικὸν τοῦτο ὅσον τὸ δυνατὸν εὔωνον ἀποβῇ, ἐφροντίσαμεν πᾶσαν οἰκονομίαν χώρου νὰ μεταχειρισθῶμεν. Καὶ δὴ ἀντὶ νὰ γράψωμεν *καταδέχομαι, ἀναδέχομαι, ὑποδέχομαι*, ἐγράψαμεν *κατα(ἀνα,ὑπο)δέχομαι*· ὡσαύτως ἀντὶ *ἀποξῶ, ἀποκείρω, ἀποκόπτω τι* ἐγράψαμεν *ἀπο(ξῶ, κείρω)κόπτω τι*· ἀντὶ *μεταστρέφω τι, στρέφω τι* ἐγράψαμεν *(μετα)στρέφω τι*· ἀντὶ *εἰσελαύνω, εἰσέρχομαι*, ἐγράψαμεν *εἰσ(ελαύνω)έρχομαι*· ἀντὶ *πρός τινα εἴς τινα*, ἐγράψαμεν *ἢ πρός, εἴς τινα, ἢ πρὸς (εἴς) τινα*. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον μετεχειρίσθημεν καὶ εἰς τὰ ἄλλα τοῦ λόγου μέρη· φερ' εἰπεῖν ἀντὶ νὰ γράψωμεν *ἑναλλάξ, ἐπαλλάξ*, ἐγράψαμεν *ἐν(ἐπ)αλλάξ*· ἀντὶ *φιλόδοξος, κενόδοξος*, ἐγράψαμεν *φιλο(κενό)δοξος*· ἀντὶ *πάρεδρος, πρόσεδρος, σύνεδρος*· ἐγράψαμεν *πάρ(πρόσ,σύν)εδρος*· ἀντὶ *καθέδρα, ἕδρα*· ἐγράψαμεν *(καθ)ἕδρα κτ.λ.* σημειωτέον δὲ ὅτι αὐτὸν τοῦτον τὸν τρόπον μετεχειρίσθημεν ἐνιαχοῦ καὶ ἐν ταῖς τῆς Λατινικῆς συνθέτοις. Καὶ ταῦτα ἔστωσαν πρὸς ὁδηγίαν τῶν χρησομένων τῷ ἡμετέρῳ λεξικῷ, ἅτινα δέον μετὰ προσοχῆς νὰ ἀναγνώσωσιν, ἵνα δυνηθῶσι νὰ ἐννοήσωσι πῶς πρέπει νὰ ἐκλαμβάνωσι τὰ οὕτω γεγραμμένα. Ἀλλὰ πρὸς ὁδηγίαν τῶν αὐτῶν σημειωτέα ἀκόμη καὶ τὰ ἑξῆς.

Α') ὅτι εἰς ἐπίθετόν τι ἢ μετοχικὸν ἐπίθετον καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐπιρρήματα τὰ ἀμέσως ἐντὸς τῆς πρώτης παρενθέ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

σεως εἶναι καταλήξεις τοῦ συγκριτικοῦ καὶ ὑπερθετικοῦ βαθμοῦ, τὸ δὲ ἐντὸς τῆς δευτέρας παρενθέσεως εἶναι ἡ λέξις ἐξ ἧς τοῦτο παράγεται. π. χ. ά) Speciosus a, um (sior, sissimus) (species) ἀναγνωστέον οὕτω· speciosus, a, um (τὸ συγκρ. τούτου εἶναι speciosior, τὸ δὲ ὑπερθ. speciosissimus) (παράγεται ἐκ τοῦ species). β') Spurce, (cius, cissime) ἐπίρ. (spurcus) ἀναγνωστέον οὕτω· spurce, (τούτου συγκρ. spurcius, καὶ ὑπερθ. spurcissime) εἶναι ἐπίρ. (παράγεται ἐκ τοῦ spurcus). Σημειωτέον δὲ ὅτι εἰς ὅσα ἐπίθετα ἢ μετοχὰς ἢ ἐπιρρήματα μία μόνη κατάληξις ὑπάρχει ἐν τῇ πρώτῃ παρενθέσει δέον νὰ προσέχῃ ὁ μαθητὴς ἂν αὕτη ἦναι συγκριτικοῦ ἢ ὑπερθετικοῦ βαθμοῦ, καὶ οὕτω νὰ μανθάνῃ ὅτι ἡ περὶ ἧς πρόκειται λέξις ἔχει τοῦτον ἢ ἐκεῖνον μόνον τὸν παραθετικὸν βαθμόν· π. χ. τὸ retractus, a, um, (tior) ἀναγνωστέον οὕτω· ἡ μετοχὴ retractus, a, um, (μόναν συγκρ. retractior ἔχει)... Καὶ καθόλου τὸ ἐντὸς παρενθέσεως σημειούμενον, εἰ μὲν ῥῆμα τὸ προκείμενον δηλοῖ ἢ ὅτι χρόνος τις εὑρηται καὶ τοιαύτην κατάληξιν ἔχων ἢ ὅτι παράγεται ἐκ τῆς σημειουμένης λέξεως, εἰ δὲ ἐπίθετον, μετοχὴ ἢ ἐπίρ. τὸ ἐντὸς τῆς παρενθέσεως δηλοῖ τοὺς παραθετικοὺς ἢ τὸν παραθετικὸν βαθμὸν ἢ ἄλλως τὴν ἐξ ἧς παράγεται λέξιν. ὡσαύτως εἰ οὐσιαστικὸν τὸ ἀναγινωσκόμενον τὸ ἐν τῇ παρενθέσει σημαίνει τὴν ἐξ ἧς παράγεται λέξιν κτλ.

Β'. Τὸ ἐντὸς παρενθέσεως σημειούμενον οὕτω· (αἰτ.) δηλοῖ ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος λέξις συντάσσεται προσωπικῇ καὶ πραγματικῇ αἰτιατικῇ· τὸ δὲ οὕτω· (γεν.) ἢ (δοτ.) σημαίνει ὡσαύτως ὅτι ἡ περὶ ἧς πρόκειται λέξις εὕρηται συντασσομένη ὁτὲ μὲν προσωπικῇ ὁ τὲ δὲ πραγματικῇ γεν. ἢ δοτ.

Γ'. Οἱ χρησόμενοι τῷ ἡμετέρῳ λεξικῷ θὰ εὕρωσι ἐντὸς παρενθέσεως λέξιν τινὰ μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ 1 ἢ 2. π. χ. sors, rtis, θ. (sero 2.)· τοῦτο δὲ σημαίνει ὅτι ἡ λέξις sors, παρά-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

γεται ἐκ τοῦ δευτέρου sero· τὸ τοιοῦτον δὲ ἐσημειώσαμεν οὕτω ἐπειδὴ ἐν ἰδίῳ ἄρθρῳ ὑπάρχουσι καὶ δύο ἄλλαι λέξεις sero.

Δ'. Χάριν πάλιν οἰκονομίας, ἵνα μὴ πολλάκις ἐπαναλαμβάνωμεν τὴν αὐτὴν ἐν τοῖς διαφόροις παραδείγμασι λατινικὴν λέξιν ἐσημειώσαμεν μόνον τὸ ἀρχικὸν αὐτῆς στοιχεῖον· πρέπει λοιπὸν ὁ ἀναγινώσκων, εἰ μὲν ὄνομα τὸ περὶ οὗ πρόκειται νὰ ἀναγινώσκῃ τὸ στοιχεῖον τοῦτο κατ' ὀνομαστικὴν, εἰ δὲ ῥῆμα κατ' ἐνεστῶτα καὶ πρόσωπον πρῶτον τοῦ ἑν. ἀριθμοῦ, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ κατ' ἄλλον χρόνον καὶ πρόσωπον· ἔνθα δὲ δὶς τὸ ἀρχικὸν τῆς προκειμένης λέξεως στοιχεῖον ἐσημειώθη δηλοῦται ὁ πλ. ἀριθμὸς αὐτοῦ· π. χ. ἐν τῇ λέξει nuncius τὸ nn. = nuncii.

Ε'. Ἐν πολλοῖς δὲ καὶ μάλιστα κυρίοις ὀνόμασιν ἐξ ὧν ἄλλα παράγονται οἰκονομίας χάριν ἀπεφύγομεν τὴν ἐπανάληψιν μεταχειριζόμενοι μόνον τὴν κατάληξιν τῶν παραγώγων μετὰ τοῦ τελευταίου γράμματος τῆς ῥίζης. π. χ. ἀντὶ νὰ γράψωμεν Sparta, ae, θ. Σπάρτη. Ἐκ τούτου 1) Spartānus, a, um, ἐγράψαμεν Sparta, ae, θ. Σπάρτη. Ἐκ τούτου 1) -tānus, a, um· ὡσαύτως ἀντὶ Laconica, ae, καὶ Laconice, es, θ. ἐγράψαμεν Laconica, ae, καὶ -e, es· ἀντὶ lacrimo καὶ lacrimor, ἐγράψαμεν, lacrimo καὶ -or, κτλ.

Ἄξια δὲ σημειώσεως πρὸς τούτοις νομίζομεν καὶ ταῦτα, ὅτι ὁ μετὰ τὰς καταλήξεις τῶν πρώτων ἢ ἀρχικῶν χρόνων ἀριθμὸς δηλοῖ τὴν συζυγίαν αὐτῶν· ὅτι ἐν τοῖς τῆς πρώτης συζυγίας ὁμαλοῖς ῥήμασι δὲν ἐσημειώσαμεν τὰς καταλήξεις τῶν ἀρχικῶν χρόνων καθόσον ὁ μαθητὴς εὐκόλως δύναται ν' ἀναπληρώσῃ αὐτάς· καὶ ὅτι ἐν πολλοῖς ῥήμασι καὶ τῶν τεσσάρων συζυγιῶν ἅτινα δὲν ἔχουσιν ὅλους τοὺς ἀρχικοὺς χρόνους εὐχρήστους ἐσημειώθησαν αἱ καταλήξεις τῶν ἐν χρήσει μόνον χρόνων, ἡ δὲ συζυγία αὐτῶν παρίσταται οὐχὶ δι' ἀριθμοῦ ἀλλὰ διὰ τῆς ἁρμοδίας καταλήξεως.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Ἐν τέλει παρακαλοῦμεν τοὺς μέλλοντας νὰ μεταχειρισθῶσι τὸ ἡμέτερον λεξικὸν δύο τινά· πρῶτον μέν, ἐπειδὴ διὰ πολλοὺς λόγους ἔμειναν ἁμαρτήματά τινα, ὧν τὰ σπουδαιότερα μόνον ἐσημειώθησαν ἐν τῷ τέλει ὡς παραρράματα μετὰ τῶν ἀναγκαίων προσθηκῶν πρὸς ἀφομοίωσιν τῶν στοιχείων **Α** καὶ **Β** πρὸς τὸ ὅλον λεξικόν, νὰ ἀναγνώσωσιν αὐτὰ καὶ διορθώσωσιν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ καθ' ἃ παραγγέλλομεν, ἵνα μὴ ἀναγινώσκοντες δυσκολεύωνται εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῶν παραδειγμάτων· δεύτερον δὲ τόσον διὰ τὰ παραρράματα ὅσον καὶ διὰ τὰς ἐλλείψεις, ἀναλογιζόμενοι ὅτι λεξικὰ πεντάκις καὶ δεκάκις καὶ πλέον ἐκδοθέντα πλημμελῆ τυγχάνουσι, συγγνώμην παράσχωσι τῷ συγγραφεῖ, ὅστις καθ' ὅλον σχεδὸν τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς τυπώσεως τοῦ ἀνὰ χεῖρας λεξικοῦ οὕτω ταχέως ἐκτυπωθέντος καὶ εἰς ἄλλας ἐργασίας ἀσχολούμενος δὲν εἶχε τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν νὰ ἐπιτηρῇ ἐπιμελῶς καὶ ὁ ἴδιος εἰς ὅλας τὰς διορθώσεις.

Λυπούμεθα ὅτι, ἐπειδὴ ὑπερέβημεν τὸν ὁρισθέντα ἐν τῇ ἀγγελίᾳ ἡμῶν ἀριθμὸν τῶν τυπογραφικῶν φύλλων ἀναγκαζόμεθα νὰ αὐξήσωμεν καὶ τὴν ὁρισθεῖσαν τιμὴν τοῦ ἡμετέρου λεξικοῦ ἀπὸ 9 εἰς 10 δραχμάς· ἀλλὰ δὲν πιστεύομεν νὰ κακίσωσιν οἱ ἀναγνῶσται αὐτοῦ καθόσον καὶ ἀπολύτως καὶ σχετικῶς πρὸς τὸ περιεχόμενον πάλιν εὔωνον μένει.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Ἰουλίου 1873.

ΧΑΡΙΣΙΟΣ ΠΟΥΛΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Ἐξήγησις τῶν συντετμημένων λέξεων

ἀ. (ἀρσενικόν).
αἰτ. (αἰτιατική).
ἄκλ. ἢ ἄκλιτ. (ἄκλιτον).
ἀμετβ. ἢ ἀμεταβ. (ἀμεταβάτως).
ἀναφ. ἢ ἀναφορ. (ἀναφορικῶς).
ἀνθρ. ἢ ἀνθρώπ. (ἀνθρώπων).
ἀντ. ἢ ἀντων. (ἀντωνυμία).
ἀορ. ἢ ἀορίστ. (ἀόριστος-ρίστως).
ἀπαρ. ἢ ἀπρμφ. (ἀπαρέμφατον).
ἁπλ. (ἁπλῶς).
ἀπρόσ. ἢ ἀπρσ. (ἀπρόσωπον-ως).
ἀριθμ. ἢ ἀριθμητ. (ἀριθμητικόν).
ἀρνήσ. (ἀρνήσεως).
ἀρνητ. (ἀρνητικός).
ἀρχ. (ἀρχαϊκῶς).
ἀφ. ἢ ἀφαιρ. (ἀφαιρετική).
ἀφῃρ. ἢ ἀφῃρημ. (ἀφῃρημένον).
ἄχρ. ἢ ἄχρηστ. (ἄχρηστον).
ἀψύχ. (ἀψύχων).
β. ἢ βοτ. (βοτάνη).
γ. ἢ γεν. (γενική).
γ. κ. ἢ γέν. κοιν. (γένους κοινοῦ).
δ. ἢ δέν. (δένδρον).
δηλ. (δηλαδή).
δοτ. (δοτική).
ἐγκλ. ἢ ἐγκλιτ. (ἐγκλιτικόν).
ἔθν. (ἔθνος).
ἐλλ. ἢ ἐλλειπτ. (ἐλλειπτικόν).
ἐμψύχ. (ἐμψύχων).
ἐν. ἢ ἐνεστ. (ἐνεστώς).
ἐν. (ἐνικός).
ἐν. ἢ ἐνεργ. (ἐνεργητική).
ἐναρκτ. (ἐναρκτικόν).
ἐπίθ. (ἐπίθετον).
ἐπίρ. (ἐπίρρημα).
ἐπιρρηματ. (ἐπιρρηματικῶς).
ἐπιφ. ἢ ἐπιφών. (ἐπιφώνημα).
εὔχρ. (εὔχρηστον).
ἐφ. ἢ ἐφετ. ἐφετικόν.
ζ. (ζῶον).
θ. (θηλυκόν).
θαμ. (θαμιστικόν).
ἴδ. ἢ ἰδ. (ἴδε ἢ ἰδέ).
ἰχθ. (ἰχθύς).
κ. (καί).
κ. τ. λ. ἢ κτλ. (καὶ τὰ λοιπά).
κ. τ. τ. (καὶ τὰ τοιαῦτα).
καταφ. (καταφατικός-τική).
κατ' ἀντίθ. (κατ' ἀντίθεσιν).
κινησ. ἢ κινήσ. (κινήσεως).
κτητ. (κτητική).
κυρ. (κυρίως).
λ. (λέξις).
Μ. (Μέγας).
μ. ἢ μετχ. (μετοχή).
μ. π. τ. (μετοχὴ παθητικὴ τοῦ).
μέλ. (μέλλων ἢ μέλλοντος).
μέσ. (μέσον).
μτβ. ἢ μετβ. (μεταβατικῶς).
μτφ. ἢ μετφ. (μεταφορικῶς).
νῆσ. (νῆσος).
ὁρ. ἢ ὁριστ. (ὁριστική).
οὐ. (οὐδέτερον).
οὐδ. (οὐδετέρως).
οὐσ. (οὐσιαστικόν).
παθ. (παθητικῶς).
παρχ. ἢ παρακ. ἢ πρκ. (παρακείμενος).
παροιμ. (παροιμιακῶς).
περιλ. ἢ περιληπτ. (περιληπτικῶς).
πλ. (πληθυντικός).
ποιητ. (ποιητικῶς ἢ ποιητική).
πόλ. (πόλις).
ποτ. ἢ ποταμ. (ποταμός).
πρβ. ἢ πρβλ. (παράβαλε).
πρόθ. (πρόθεσις).
πρόσ. (πρόσωπον).
προστ. (προστακτική).
προτ. ἢ προτάσ. (πρότασις-εως).
πτ. ἢ πτην. (πτηνόν).
ῥ. ἢ ῥῆμ. (ῥῆμα).
σημ. (σημαίνει).
σημασ. (σημασία).
σουπ. (σουπτῖνον).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

σπάν. ἢ σπαν. (σπάνιον-νίως).
συγγ. ἢ συγγεν. (συγγενές).
συγκ. ἢ συγκεκ. (συγκεκομμένος).
συγκρ. (συγκριτικός).
συμπερασμ. (συμπερασματικός).
σύνδ. (σύνδεσμος).
συνήθ. (συνήθως).
συνηθέστ. (συνηθέστερον).
συνηρ. ἢ συνηρημ. (συνηρημένος).
σωμ. ἢ σώματ. (σώματος).
τ. (τοῦ ἢ τῆς).
τ. ε. (τουτέστι).
ὑπερθ. (ὑπερθετικός.)
ὑποθ. ἢ ὑποθετ. (ὑποθετική).
ὑποκ. ἢ ὑποκορ. (ὑποκοριστικόν).
ὑπον. (ὑπονοεῖται).
ὑποτ. (ὑποτακτική).
φ. ἢ φυτ. (φυτόν).

ΠΙΝΑΞ ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΣ

ΤΙΝΩΝ ΠΑΡΑ ΛΑΤΙΝΟΙΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣΙΝ ΑΠΑΝΤΩΣΩΝ ΣΥΝΤΟΜΙΩΝ

A. (προωνύμιον) = Aulus.
A. (κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τῶν δικαστῶν) = absolvo.
a. d. (εἰς σημείωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ μηνός) = ante diem, π.χ. a. d. Kalendas Januarias κτλ.
App. (ὡς προωνύμ.) = Appius.
a. u. c. = anno urbis conditae, τῷ μετὰ τὴν κτίσιν τῆς πόλεως Ῥώμης ἔτει (ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης).
C (ὡς ἀριθμ. σημεῖον) = 100.
C. (ὡς προωνύμ.) = Caius ἢ Cajus.
C. (κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τῶν δικαστῶν) = condemno.
Cal., ἴδ. Kal.
Cn. (ὡς προωνύμ.) = Cneius.
Cos. = Consul.
Coss. = Consules.
D. (ὡς προωνύμ.) = Decimus
D. (ὡς παρωνύμ.) = Divus (Caesar, Augustus).
D (ὡς ἀριθμ. σημεῖον) = 500.
D. D. = dono dedit.
D. D. D. = dat, dicat, dedicat (ὡς τύπος καθιερώσεως ἢ καθαγισμοῦ).
Des. = designatus.
F. = filius.
G. = Gaius (= Caius).
Gn. = Gnaeus (= Cneius).
HS. = sestertii, -tertia, -tertium.
Id. = Idus.
Imp. = Imperator.
K. (ὡς προωνύμ.) = Kaeso ἢ Caeso.
Kal. = Kalendae.
L. (ὡς προωνύμ.) = Lucius.
L (ὡς ἀριθμ. σημεῖον) = 50.
L. = libra.
M. (ὡς προωνύμ.) = Marcus.
M'. (ὡς προωνύμ.) = Manius.
Mam. (ὡς προωνύμ.) = Mamercus.
M (ὡς ἀριθμ. σημεῖον) = 1000.
N. ἢ Num. (ὡς προωνύμ.) = Numerius
N. = nepos.
O. M. (ὡς ἐπίκλησις τοῦ Διός) = optimus maximus.
P. (ὡς προωνύμ.) = Publius.
P. C. = patres conscripti.
P. M. ἢ Pont. max. = pontifex maximus.
P. R. = populus Romanus.
Q. (ὡς προωνύμ.) = Quintus.
Q. F. F. Q. S. = quod felix faustumque sit.
Quir. = Quirites.
R. ἢ Resp. = respublica.
S. ἢ Sex. (ὡς προωνύμ.) = Sextus.
Ser. (ὡς προωνύμ.) = Servius.
Sp. (ὡς προωνύμ.) = Spurius.
S. C. = senatus Consultum.
S. (ἐν ἐπιστολαῖς) = salutem.
S. P. D. (ἐν ἐπιστολαῖς) = salutem plurimam dicit.
S. P. Q. R. = Senatus populusque Romanus.
S. V. B. E. E. V. (ἐν ἀρχῇ ἐπιστολῆς) = si vales, bene est, ego valeo.
T. (ὡς προωνύμ.) = Titus.
Ti. (ὡς προωνύμ.) = Tiberius.
Tr. pl. = tribunus plebis.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΛΑΤΙΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΕΠΙΤΟΜΟΝ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ 16396

A.

A=Aulus, Αὖλος. (προωνύμιον). a. u. c.=ab urbe condita. a. d.=ante diem. Ἐν ταῖς Ἐκκλ. σημ. τὸ antiquo = ἀκυρῶ, ᾗ ἐν τοῖς δικαστηρ. absolvo, ἀπολύω.

a, Ἐπιφών. ἀντὶ τοῦ ah.

ā (πρὸ συμφ.), **ăb** (πρὸ φων., τοῦ δασέως h καὶ συμφ.), **abs** (πρὸ τοῦ t καὶ q), πρόθ. μετ' ἀφ. 1) ἐπὶ τόπ., ἀπό (παρά, ἔκ) τινος. a coelo decidunt, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πίπτουσιν. a rege venio, παρὰ τοῦ βασιλέως ἔρχομαι. prope a Sicilia, πλησίον Σικελίας. non ab re est, οὐκ ἄχρηστόν (ἀνωφελές) ἐστι. ἔτι ᾗ καταγωγὴν σημ. esse a Graecis, ἐξ Ἑλλήνων γίγνεσθαι. a tergo, ὄπισθεν. a fronte, κατὰ πρόσωπον, ἔμπροσθεν. a latere, ἐκ πλαγίου. 2) ἐπὶ χρόνου· ἀπό (ἔκ) τινος, μετά τινα. a pueris, ἐκ παίδων. a principio, ἐξ ἀρχῆς. 3) ἐπὶ αἰτίου (μάλιστα ποιητ. ἐμψύχου)· ὑπό (παρά) τινος. ab aliquo interfici, ὑπό τινος φονεύεσθαι. discere ab aliquo, μανθάνειν παρά τινος. dolere ab animo, πονεῖν τῇ ψυχῇ. laborare ab oculis, κάμνειν τοὺς ὀφθαλμούς. ab ira, odio, ὑπ' ὀργῆς, μίσους. a se, ἀφ' ἑαυτοῦ.

ab=a.

ăbactus, a, um, μ. π. τ. abigo.

ăbăcus, i, ἀ. ἄβαξ, ἀριθμητικὸς πίναξ. 2) τραπέζιον, ἐφ' οὗ ἐτίθεσαν πολύτιμα πράγματα. 3) ἡ ἐπὶ τοῦ κίονος πλάξ.

ăbălĭēnātĭo, iōnis, θ. (abalieno) (ἀπ)ἀλλοτρίωσις,

ăbălĭēnātus, a, um, μ. π. τοῦ

ăbălĭēno, 1. aliquid, ἀπαλλοτριῶ τι. aliquem ab aliquo, τινά τινος. abalienatus jure civium, ἐστερημένος τῶν πολιτικῶν δικαίων.

Abantĭădēs, ae, ἀ. ὁ Ἀβαντιάδης (αἰτ. odo. ου) υἱὸς ἡ ἀπόγονος τοῦ Ἄβαντος.

Abas, antis, ἀ. ὁ Ἄβας, βασιλεὺς ιόν. as. τοῦ Ἄργους· ἐκ τούτου **Abandĭădēs**, ae, ἀ. Ἀβαντιάδης. **Abandēus** ᾗ **Abandius**, a, um Ἀβάντειος.

ăbāvus, i, ἀ. πρό(ἀπό)παππος.

abcīdo, ĕre. **abscido.**

Abdēra, ae, θ. (συχνότ. -a, ōrum, οὐ. πλ.) τὰ Ἄβδηρα, πόλις τῆς Θράκης· ἐκ τούτου **Abdērīta**, ἡ -es, ae, ἀ. ὁ Ἀβδηρίτης.

abdĭcātio, iōnis, θ. (abdico) κατάθεσις ἀρχῆς. 2) ἀποκήρυξις υἱοῦ.

abdĭcātus, a, um, μ. π. τοῦ

1. ab-dĭco, 1. (αἰτ.). ἀπαρνοῦμαι

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

2) ἀναιρῶ τι. 3) a. se dictaturā, ἡ a. dictaturam, ἀποτίθεσθαι (παύεσθαι) τὴν δικτατωρίαν. abdicato magistratu, παυσάμενος τῆς ἀρχῆς. 4) a. filium, ἀποκηρύττω τὸν υἱόν.

2. ab-dīco, xi, ctum, 3. ἀποδοκιμάζω. 2) ἀπαρνοῦμαι.

abdĭdi, πρκ. τ. abdo.

abdĭte ἐπίρ. (abditus) κρύφα.

abdĭtus, a, um, μ. π. τ. abdo, ἀποκεκρυμμένος, ἀπόκρυφος.

abdixi, πρκ. τ. abdīco, 2.

abdo, dĭdi, dĭtum, 3. (ἀπο)κρύπτω.

abdōmen, ĭnis, οὐ. ὑπογάστριον.

ab-dūco, xi, ctum, 3. aliquem in .. ἀπάγω τινὰ εἰς... 2) aliquem ab aliquo, ἀποτρέπω, κωλύω. 3) γωρίζω.

abdūctus, a, um, μ. π. τ. abduco.

abdūxi, πρκ. τ. abduco.

abēgi, πρκ. τ. abigo.

Abella, ae, θ. Ἄβελλα, πόλις Καμπανίας· ἐκ τούτου

Abellani, ōrum, ἀ. οἱ Ἀβελλανοί.

ab-ĕo, ĭi (σπαν. īvi), ĭtum, 4. ἀπ(ἐξ)έρχομαι. a. magistratu, παύομαι τῆς ἀρχῆς. a. e vita, τελευτῶ. a. ab jure, παραβαίνω τὸ δίκαιον. abiit hora, dies, παρῆλθεν ἡ ὥρα, ἡ ἡμέρα. 2) in aliquid, μεταβάλλομαι εἴς τι. 3) ἀποβαίνω.

abĕram, παρτ. τ. absum.

abero, μέλ. τ. absum.

ăberrātĭo, ōnis, θ. (aberro) ἄνεσις.

ăb-erro, 1. ἁμαρτάνω. a. a proposito, ἀποπλανῶμαι, ἐκτρέπομαι τῆς ὑποθέσεως. a regulā, τοῦ κανόνος. 2) a. a miseria, ἀπαλλάττομαι τῆς ταλαιπωρίας.

abes, 6'. προσ. τῆς προστ. ἡ τοῦ ἐνεστ. τῆς ὁρ. τ. absum.

abesse, ἀπαρ. τ. absum.

abeuntis, γεν. τ. abiens.

abfore ἡ abfuturum esse, μέλ. τ. ἀπαρ. τ. absum.

abfui, πρκ. τ. absum.

abfuturus, a, um, μ. μέλ. τ. absum.

ab-hinc, ἐπίρ. ἤδη πρό, πρό. a. annos (ἡ annis) sex, πρὸ ἓξ ἐτῶν. 2) ἐντεῦθεν.

ab-horreo, ŭi, ēre. ab aliqua re (σπαν. aliquid ἡ aliquem) ἀποστρέφομαί τι. a. ab injuria, δυσχεραίνω τὸ ἀδικεῖν. 2) ἀπέχω, διαφέρω τινός.

abi, προστ. τ. abeo.

ăbĭegnus, a, um, (abies) ἐλάτινος.

abiens, euntis, μ. ἐν. τ. abeo.

abieram, ὑπερσ. τ. abeo.

ăbĭes, ĕtis, θ. ἐλάτη καὶ ὅ,τι ἐξ αὐτῆς γίγνεται, π. χ. πλοῖον, δόρυ.

ăbĭgo, ēgi, āctum, 3. (ab-ago) (αἰτ.) ἀπάγω τι. a. uxorem, ἀποπέμπω τὴν γυναῖκα.

abii, πρκ. τ. abeo.

ăbĭtio, ōnis, θ. (abeo) ἀποχώρησις.

abiturus, a, um, μ. μέλ. τ. abeo.

ăbĭtus, ūs, ἀ. (abeo) ἀποχώρησις. 2) ἔξοδος.

abivi, πρκ. τ. abeo.

abjēci, πρκ. τ. abjicio.

abjecte, ἐπίρ. (tius) (abjectus) ἀθύμως, ταπεινῶς, ἀγενῶς, vivere, ζῆν.

abjectio, ōnis, θ. (abjicio) ἀποβολή. a. animi, ἀθυμία.

abjectus, a, um, ἄθυμος, ταπεινός, ψαῦλος, (tior, tissimus) μ. π. τοῦ

abjĭcio, ēci, ectum, 3. (ab-jacio) (αἰτ.) ἀπο(βάλλω)ρρίπτω. a. me ad pedes alicujus, προσπίπτω τοῖς γόνασί τινος. a. agros, πάνυ ὀλίγων πωλῶ τοὺς ἀγρούς. 2) ταπεινῶ τι. a. me, καταισχύνω ἐμαυτόν.

abjūdĭcātus, a, um, μ. π. τοῦ

ab-jūdĭco, 1. (αἰτ. ἡ ἀφ. μετὰ τῆς ab ἡ αἰτ. ἡ δοτ.) ἀποκρίνω τινά τινος. a. mea vita, ἀποκρίνω ἐμαυτὸν τοῦ βίου (βούλομαι ἀποθανεῖν).

abjunctus, a, um, μ. π. τοῦ

ab-jungo, nxi, nctum, 3. ἀποζεύγνυμι. 2) μτφ. χωρίζω τι. a. me a re, γωρίζομαί τινος.

abjūratus, a, um, μ. π. τοῦ

ab-jūro, 1. (aliquid) ἀπόμνυμι, ἐνόρκως ἀρνοῦμαί τι

ablatus, a, um, μ. π. τ. aufero.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ablēgātĭo, iōnis, θ. (ablego) ἀπόπεμψις.
ablēgātus, a, um, μ. π. τοῦ
ab-lēgo, 1. ἀπο(πέμπω)στέλλω τινά.
ablĭgūrĭo, (χ -urrĕo) īvī, ītum, 4. (aliquid) ἀπολάπτω, a. bona, καταδιδρώσκω, δαπανῶ τὰ ἀγαθά.
ablŏco, 1. ἀπο(ἐκ)μισθῶ, domum, οἰκίαν.
ab-lūdo, ūsi, ūsum, 3. ἀπάδω.
ab-luo, ui, ūtum. 3. ἀπο(λούω)νίπτω. a. sitim, σβέννυμι τὴν δίψαν.
ablūtĭo, iōnis, θ. (abluo) ἀπόλουσις.
ablūtus, a, um, μ. π. τ. abluo.
ab-nĕgo, 1. ἀπαρνοῦμαι. a. alicui aliquid, ἀνανεύω τινί τι.
ab-nĕpos, ōtis, ὁ. δισέγγονος.
ab-neptis, is, θ. δυσεγγόνη.
abnocto, āre, (ab-nox) ἀπονυκτερεύω, a castris, τοῦ στρατοπέδου.
abnormis, e, (ab-norma) ἄ(ἐκ)νομος, ἄμετρος.
abnuitūrus, a, um, μ. μέλ. τοῦ
ab-nŭo, nŭi, nŭĭtum, 3. (aliquid) ἀπονεύω, νεύματι ἀρνοῦμαι, οὐ θέχομαί τι. pacem, τὴν εἰρήνην.
ab-nūto (θαμ. τ. abnuo), ἀνα(ἀπο)νεύω.
ăb-ŏlĕo, ēvi, (lui) ĭtum, 2. (aliquid) ἀφανίζω, καταλύω, memoriam, τὴν μνήμην· ἀναιρῶ τι. aboleor, καταλύω τὸν βίον, ἀποθνήσκω. a. alicui magistratum, καταλύω τινὰ τῆς ἀρχῆς.
ăb-ŏlesco, ēvi, 2. (ἐναρκτ. τοῦ abŏleo), ἀφανίζομαι, φθίνω.
abolēvi, πρκ. τ. aboleo, χ abolesco.
ăbŏlĭtĭo, iōnis, θ. (aboleo) ἀφανισμός, ἀναίρεσις. a. legis, ἀκύρωσις νόμου.
ăbŏlĭtus, a, um, μ. π. τ. aboleo.
ăbolla, ae, θ. (ἀμβολὴ) ἀναβολή, εἶδος χλαμύδος.
ăbōmĭnātus, a, um. μ. π. τοῦ
ăb-ōmĭnor, χ -o, 1. (ab-omen) ἀπο(οἰωνίζομαι)εὔχομαι, μυσσάτομαι.
Abŏrīgĭnes, um, ἀ. οἱ Ἀβοριγῖνες, οἱ ἀρχαῖοι τῆς Λατίνης κάτοικοι, οἱ πρόγονοι τῶν Ῥωμ.
ăb-ŏrĭor, ortus sum, 4. δύομαι, φθίνω.
ăbortĭo, iōnis, θ. (aborior) ἐξάμβλωσις.
ăbortīvus, a, um, (aborior) ἐκβολιμαῖος.
ăbortus, ūs, ἀ. (aborior) ἐξάμβλωσις. 2) ἔκτρωμα.
ab-rādo, rāsi, rāsum, 3. (aliquid) ἀπο(ξῶ, κείρω)κόπτω τι. barbam, τὸ γένειον. a. aliquid ab aliquo, ἀφαιροῦμαί τί τινα.
abrāsi, πρκ. τ. abrado.
abrāsus, a, um, μ. π. τ. abrado.
abreptus, a, um, μ. π. τοῦ
ab-rĭpĭo, rĭpŭi, rĕptum, 3. abripio aliquem ab (de) aliquo, ἁρπάζω, ἀποσπῶ τινα ἀπό τινος. a. aliquem e templo, ἀποσπῶ τινα τοῦ ἱεροῦ. a. in servitutem, ἀπάγω εἰς δουλείαν.
ab-rŏdo, rōsi, rōsum, 3. ἀπατρώγω.
abrŏgātĭo, iōnis, θ. (abrogo) ἀκύρωσις (νόμου).
abrŏgātus, a, um, μ. π. τοῦ
ab-rŏgo, 1. ἀκυρῶ, legem, νόμον. 2) alicui aliquid, παύω, ἀφαιροῦμαι τινά τι.
abrōsi, πρκ. τ. abrodo.
abrōsus, a, um, μ. π. τ. abrodo.
ab-rumpo, rūpi, ruptum, 3. (αἰτ.) ἀποῤῥήγνυμι, vincula, τὸν δεσμόν. a. iter, παύω τὴν πορείαν. a fas, παραβαίνω τὸ ὅσιον. a. me, χωρίζομαι. a. venas, ἀποτέμνω τὰς φλέβας.
abrūpi, πρκ. τ. abrumpo.
abrupte, (tius) ἐπίρ. χ abrupto, (abrumpo), ἀποτόμως, προπετῶς.
abruptĭo, iōnis, θ. (abrumpo) ῥῆξις, ἀποσπασμός. μτφ. γάμου διάλυσις.
abruptus, a, um, (tior, tissĭmus) μ. π. τ. abrumpo. ἀπό(σύν)τομος· abrupto. ἐπίρ. τὸ. abrupte.
abs, πρόθ. τὸ. a.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

abs-cēdo, cessi, cessum, 3. ἀπο-(ἀνα)χωρῶ. in regionem aliquam, εἰς χώραν τινά. 2) ἀφίσταμαι. incepto, παύομαι τοῦ ἐπιχειρήματος.
abscessi, πρκ. τ. abscedo.
abscessĭo, ōnis, θ. (abscedo) ἀποχώρησις.
abscessurus, a, um, μ. μέλ. τ. abscedo.
abscessus, ūs ἀ. (abscedo) ἀποχώρησις, ἀπουσία.
abscīdo, īdi, īsum, 3. (abs-caedo) ἀποκόπτω. abscisus, a, um, ἀπότομος, δύσβατος.
abs-cindo, scĭdi, issum, 3. (αἰτ.) ἀποσχίζω. abscissus, a, um, ἀπόκρημνος, ἀπορρώξ, τραχύς.
abscīse, ἐπίρ. (abscido) συντόμως.
abscissus, a, um, μ. π. τ. abscindo.
abscisus, a, um, (ior) μ. π. τ. abscido.
abscondi, πρκ. τ. abscondo.
abscondĭte, ἐπίρ. (absconditus) κρύφα, κεκρυμμένως. 2) ἀσαφῶς.
abscondĭtus, a, um, ἀποκεκρυμμένος, κρυπτός, ἀπόκρυφος, ἀσαφής. μ. π. τοῦ
abs-condo, dĭ, (σπαν. dĭdi) dĭtum, 3. (αἰτ.) ἀποκρύπτω, καλύπτω. fumus a. coelum, ὁ καπνὸς ἀποκρύπτει τὸν οὐρανόν.
absens, ntis, μ. ἐν. τ. absum.
absentĭa, æ, θ. (absum) ἀπουσία.
ab-silĭo, lŭi, ὑ. lŭi, 4. (salio) ἀποπηδῶ. a. rem, φεύγω τι.
absim, ἐνεστ. ὑποτ. τ. absum.
ab-sīmĭlis, e, ἀνόμοιος.
absinthĭātus, a, um, ἀψινθίῳ μεμιγμένος.
absinthĭum, ĭi, οὐ. ἀψίνθιον.
absis ἡ apsis, ĭdis θ. ἀψίς, τόξον.
ab-sisto, stĭti, stĭtum, 3. re, ἡ ab re, ἀφίσταμαι, ἀποχωρῶ. 2) a. re ἡ facere, παύομαι ποιῶν τι.
absŏlūte (tius, tissime) ἐπίρ. (absolutus) ἐντελῶς, συντόμως.
absŏlūtio, ōnis, θ. (absolvo) ἀπόλυσις, ἀθώωσις. 2) τελείωσις.
absŏlūtus, a, um, (tior, tissimus) ἀπόλυτος, ἐντελής. μ. π. τοῦ
ab-solvo, lvi, lūtum, 3. (aliquem re, ἡ a re) ἀπολύω, ἀπαλλάττω τινά τινος. 2) (aliquem re ἡ rei) ἀπολύω τινά τινος (ἐγκλήματος, αἰτίας), ἀθωῶ τινα. 3) (αἰτ.) ἀποτελῶ τι. a. aliquid paucis verbis, συντόμως διέρχομαί τι.
ab-sŏnus, a, um, ἀπηχής, ἀσύμ-(δύσ)φωνος.
ab-sorbeo, rbŭi, (rpsi) ptum, 2. καταπίνω τι. a. omnia, λαφύσσω πάντα.
absp-, ἴδ. asp-.
absque, πρόθ. μετ' ἀφ. παρὰ (αἰτ.), ἄνευ, χωρίς, a. oppidanis, ἄνευ πολιτικῶν. a. paucis syllabis, ἐκτὸς ὀλίγων συλλαβῶν· ἐκτός, a. his, ἔξω τούτων. 2) a. te esset, εἰ μὴ σὺ ἦσθα.
abs-temĭus, a, um (temum, temetum), οἴνου ἀπεχόμενος, νηφάλιος, ἐγκρατής.
abstentus, a, um, μ. π. τ. abstineo.
abs-tergeo, tersi, tersum, 2. (αἰτ.) ἀπο(μάττω)ψῶ. a. dolorem, ἐξαλείφω τὴν λύπην.
abs-terreo, ŭi, ĭtum, 2. (aliquem a re, ἡ re), φόβῳ ἀποτρέπω τινά τινος. 2) (δοτ. ἡ αἰτ.) ἀπομακρύνειν, ἀποτρέπειν τινά τινος. a. aliquem a rebus agendis, ἀποτρέπω τινὰ τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν.
abs-terrĭtus, a, um, μ. π. τ. absterreo.
abstersi, πρκ. τ. abstergeo.
abs-tersus, a, um, μ. π. τ. abstergeo.
abstĭnens, ntis. (entior, entissimus) μ. ἐν. τ. abstineo.
abstĭnenter (entius) ἐπίρ. (abstineo), ἐγκρατῶς.
abstĭnentĭa, æ, θ. (abstineo), ἐγκράτεια, ἀφιλοκέρδεια. 2) νηστεία.
abstĭneo, ŭi, tentum, 2. (abs-teneo) me re ἡ a re, ἀπέχομαί τινος. a. aliquem, κωλύω τινά. 2) οὐδ. a. re (σπαν. γεν.) ἀπέχομαί τινος. 3) ἀπέχομαι τῆς βρώσεως. abstinens, ntis, ἐγκρατής.
abstĭti, πρκ. τ. absisto.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ab-sto, āre, ἀπέχω.
abstractus, a, um, μ. π. τοῦ
abs-trăho, xi, ctum, 3. (aliquem ab (de, ex) aliquo) ἀποσπῶ τινα ἀπό τινος, a. a sollicitudine, ἀπαλλάττω τινὰ τῆς μερίμνης. abstractus, ἀφῃρημένος.
abs-trūdo, ūsi, ūsum, 3. (αἰτ.) ἀπωθῶ, ἀποκρύπτω. abstrusus, a, um, ἀπόκρυπτος, ἄδηλος.
abstrūsus, a, um, μ. π. τ. abstrudo.
abstŭli, πρκ. τ. aufero.
ab-sum, fŭi, esse, ἄπειμι. a. a (ex) urbe, ἄπειμι ἐκ τῆς πόλεως. 2) ἀπέχω, ᾖ ἀπρος. ἀπέχει. tantum abest ut... ἡ tantum a. ab eo ut... τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ... non multum a., ὀλίγου δεῖν. 3) a. ab aliqua re, ἀπήλλαγμαί τινος. a. a culpa, ἀναίτιός εἰμι. 4) a. ab aliquo, διαφέρω τινός. 5) mihi multa a., πολλά μοι ἐλλείπει.
ab-sūmo, mpsi mptum, 3. (aliquid) ἀναλίσκω, διαφθείρω. a. aliquem, φονεύω τινά.
absumpsi, πρκ. τ. absumo.
absumptus, a, um, μ. π. τ. absumo.
ab-surde, ἐπίρ. (dius, dissime) δυσήχως, ἀτόπως, ἀλόγως.
ab-surdus, a, um, δύσηχος, ἄτοπος, ἀξέλτερος, ἄλογος (homo).
ăbundans, ntis, (tior, tissimus) μ. ἐν. τ. abundo, εὔπορος, πλούσιος.
ăbundānter, ἐπίρ. (antius, antissime) ἀφθόνως, εὐπόρως.
ăbundāntĭa, ae, θ. (abundans) πλεονασμός, ἀφθονία, εὐπορία.
ăbundātĭo, ōnis, θ. πλημμύρα.
ăbunde, ἐπίρ. (unda) ἀφθόνως. abunde est, ἀρκεῖ, περισσεύει.
ăb-undo 1. ὑπερεκχέομαι, πλημμυρῶ. 2) (ἀφ. ἡ γεν.) εὐπορῶ, divitiis, πλουτῶ.
abūsio, iōnis, θ. (abutor) κατάχρησις (σχῆμα ῥητορ.).
ăb-usque, πρόθ. μετ' ἀφ. = usque ab. συνεχῶς. ἀπό τινος. a. mane ad vesperum, ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας.
ăbūsus, ūs, ἀ. (abutor), κατάχρησις, δαπάνη.
ăbūsus a, um, μ. π. τοῦ
ăb-ūtor, ūsus sum, ūti (ἀφ. ἡ αἰτ.) κατα(χρῶμαι) ἀναλίσκω τι. χρῶμαί τινι. 2) κακῶς χρῶμαί τινι.
Abўdus, i, θ. ἡ Ἄβυδος ἐκ τούτου. Abydēnus, a, um, Ἀβυδηνός, ᾗ Abydēni, ōrum, οἱ Ἀβυδηνοί.
ac, σύνδ. (πρὸ συμφώνου) ᾗ atque. te καί. coelum ac terra, οὐρανός τε καὶ γῆ. aliter ac... ἄλλως ἢ ...
Ăcădēmĭa, ae, θ. Ἀκαδημία, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις. 2) οἱ τοῦ Πλάτωνος διάδοχοι καὶ ἡ Ἀκαδημαϊκὴ φιλοσοφία.
ăcădēmĭcus, a, um. Ἀκαδημαϊκός. 2) πλ. οἱ ἀκαδημαϊκοὶ φιλόσοφοι.
ăcanthis, ĭdis. θ. ἀκανθίς. (πτ).
ăcanthus, i. ἀ. ὁ ἄκανθος (θ. ᾗ δ.).
acanthillis, ĭdis, θ. ἡ ἀκανθυλλίς (πτ.).
Acanthus, i. θ. ἡ Ἄκανθος, πόλις τῆς Χαλκιδικῆς.
Ăcarnan, ānis, ἀ. ᾗ πλ. - nanes, um. Ἀκαρνάν. Acarnānĭa, ae, θ. Ἀκαρνανία.
Ăcca Lārentĭa, ae, θ. Ἄκκα Λαρεντία, ἡ τροφὸς τοῦ Ῥωμύλου.
ac-cēdo, cessi, cessum, 3. ad ἡ in, προσέρχομαι πρός τινα (ἡ τι). a. ad rempublicam, ἅπτομαι τῶν κοινῶν. 2) alicui ἡ ad aliquem, ἐγγύς τινός εἰμι. mihi a. incommodum, συμφορὰ ἐπέρχεταί μοι. 3) alicui, ἡ ad rem, προσπίθεμαί τινι. 4) aliquem, προσθάλλω τινί. 5) accedit quod ἡ a. ut, πρὸς τούτοις.
accĕlĕrātĭo, iōnis, θ. (accelero) σπουδή.
ac-cĕlĕro, 1. (aliquid) (ἐπι)ταχύνω τι. 2) σπεύδω, ἐπείγομαι.
accendo, ndi, nsum, 3. (ad-cando) (αἰτ.) ἀνάπτω, ἀνακαίω. 2) a. aliquem, ἐξάπτω, μτφ. παροξύνω τινὰ πρός τι.
ac-censĕo, sŭi, sĭtum (ᾗ sum) 2. προσ(ἀπο)γράφω.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

1. accensus, a, um, μ. π. τ. accendo.
2. accensus, i, ὰ. (accenseo) δημόσιος ὑπηρέτης. πλ. νεοσύλλεκτοι (στρατιῶται).
accēpi, πρκ. τ. accipio.
acceptĭo, iōnis, θ. (accipio) λῆψις, ἀποδοχή.
accepto, 1. (θαμ. τ. accipio) (αἰτ.) (παρα)λαμβάνω, δέχομαι.
acceptor, ōris, ὰ. ὁ ἀποδεχόμενος.
acceptus, a, um, (tior, tissimus) μ. π. τ. accipio.
accerso, ἀντὶ arcesso.
accessi, πρκ. τ. accedo.
accessĭo, iōnis, θ. (accedo), προσέλευσις. 2) αὔξησις, ἐπίδοσις. 3) προσθήκη.
accessus, ūs, ὰ. (accedo) προσέλευσις. a. dare (negare) alicui, πρόσοδον διδόναι τινί. 2) εἴσοδος.
accĭdens, ntis, μ. ἐν. τ. accido.
accĭdi, πρκ. τ. accĭdo. 1.
accīdi, πρκ. τ. accīdo. 2.
1. accĭdo, ĭdi, ĕre. (ad-cado), (προσ)πίπτω, ad genua alicujus, τοῖς γόνασί τινος. 2) ἀπρσ. accidit, συμβαίνει. bene a., καλῶς ἀποβαίνει. accidens, ntis. ὰ. συμβεβηκός.
2. accīdo, cīdi, cīsum. 3. (ad-caedo) (αἰτ.) ἐπι(περι)κόπτω. μτφ. ἀναλίσκω. accīsus, a, um, κατατετρυγμένος, συνεσταλμένος.
accinctus, a, um, μ. π. τοῦ
ac-cingo, nxi, nctum, 3. ἀνα(περι)ζώννυμι. 2) accingor, ἡ me accingo ad aliquid, παρασκευάζομαι εἴς τι. accinctus, a, um, παρεσκευασμένος.
accinxi, πρκ. τ. accingo.
ac-cĭo, īvi, ἡ ĭi, cītum, 4. μεταπέμπομαί τινα. a. mortem, μτφ. ἀποκτείνειν ἑαυτόν.
accĭpio, cēpi, ceptum, 3. (ad-capio). (αἰτ.) (παρα)λαμβάνω. 2) (παρα)δέχομαι. 3) (ὑπο)δέχομαι, ξενίζω τινά. 4) μτφ. μανθάνω, ἀκούω τι, ἐκλαμβάνω. 5) ἐξηγοῦμαι. acceptus, a, um, δεκτός, ἀρεστός.
accĭpĭter, tris, ὰ. ἱέραξ, (μτφ.) ὁ ἅρπαξ.
accīsus, a, um, μ. π. τ. accīdo.
1. accītus, a, um, μ. π. τ. accio.
2. accītus, ūs, ὰ. (accio) (μόνον κατ' ἀφ. τ. ἑν.) πρόσκλησις.
accĭi, πρκ. τ. accio.
acclāmātĭo, iōnis, θ. (acclamo) ἐπιβόησις, εὐφημία. 2) ἐπὶ μέμψεως.
ac-clāmo, 1. (δοτ.) ἐπι(ἀνα)φωνῶ, ἐπιβοῶ τινι.
ac-clāro, 1. δηλῶ.
acclīnātus, a, um, μ. π. τ. acclino.
acclīnis, e, (acclino), alicui, ἐπιρρεπὴς πρός τι.
ac-clīno, 1. (αἰτ. ἢ δοτ. ἡ ad ἢ in) προσκλίνω τί τινι.
acclīvis, e, (ἀ σπαν. -vus, a, um) (ad-clivus) ἀνωφερής.
acclīvĭtas, ātis θ. (acclivis) ἀνωφέρεια.
accŏla, ae, ὰ. (accolo) πάροικος, γείτων.
ac-cŏlo, cŏlui, cultum. 3. (αἰτ. ἢ δοτ.) παροικῶ τινι ἢ τι.
accommŏdāte, (tius, tissime) (accommodatus) ἐφηρμοσμένως, ἐπιτηδείως.
accommŏdātĭo, iōnis, θ. (accommodo) ἐφάρμοσις.
accommŏdātus, a, um, (tior, tissimus) μ. π. τοῦ
accommŏdo. 1. aliquid alicui ἢ ad, προσ(ἐφ)αρμόζω τί τινι. a. orationem auditoribus, ἐφαρμόζω, ποιῶ ἁρμόδιον τὸν λόγον τοῖς... a. me alicui, χαρίζομαί τινι. 2) προσ-τίθημί τί τινι, accommodatus, a, um, ἁρμόδιος, ἐπιτήδειος.
accommodus = accommodatus.
ac-crēdo, dĭdi, dĭtum, 3. (δοτ. ἢ αἰτ.) πιστεύω τινί τι.
ac-cresco, crēvi, crētum) 3. (ἐπ)αὐξάνομαι, ἐπίδοσιν λαμβάνω.
accretĭo, iōnis, θ. (accresco) ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
accrētus, a, um, μ. π. τ. accresco.
accrēvi, πρκ. τ. accresco.
accŭbĭtĭo, iōnis, θ. (accubo) κατάκλισις (ἐπὶ δείπνου).

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ac-cŭbo, ŭi, ĭtum, 1. (δαπ.) παράκειμαί τινι. 2) ἐπὶ δείπνου, κατακέκλιμαι.

accŭbŭi, πρκ. τ. accubo ἀ τοῦ

accumbo, cŭbŭi, cŭbĭtum, 3. (ad-cubo) κατακλίνομαι, κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τῶν δειπνούντων. a. epulis κατακλίνομαι ἐπὶ δεῖπνον. 2) = accubo.

accŭmŭlāte, ἐπίρ. (accumulo) σωρηδόν.

accŭmŭlātio, iōnis, θ. (accumulo) ἐπισώρευσις.

accŭmŭlātor, ōris, ἀ. (accumulo) ἐπισωρευτής.

accŭmŭlātus, a, um, μ. π. τοῦ

ac-cŭmŭlo, 1. ἐπισωρεύω.

accūrāte, ἐπίρ. (tius, tissime) (accuratus) ἀκριβῶς, ἐπιμελῶς.

accūrātio, ionis, θ. (accuro) ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια.

accūrātus, a, um, (tior, tissimus) μ. π. τοῦ

ac-cūro, 1. (αἰτ.) ἐπιμελοῦμαί τινος. accuratus, a, um, ἀκριβής.

ac-curro, curri, (σπαν. cŭcurri) cursum, 3. προστρέχω.

accursus, ūs, ἀ. (accurro), προσδρομή.

accūsābĭlis, e, (accuso), ἄξιος κατηγορίας.

accūsātio, iōnis, θ. (accuso), κατηγορία

accūsātor, ōris, ἀ. (accuso), κατήγορος. 2) ἐν δικαστ. μηνυτής.

accūsātōrie, ἐπίρ. (accusatorius) κατηγορικῶς.

accūsātōrius, a, um, (accusator) κατηγορικός.

accūsātrix, īcis, θ. (accuso) ἡ κατηγοροῦσα.

accūsātus, a, um, μ. π. τοῦ

accūso, 1. (ad-causa), (αἰτ.) αἰτιῶμαί τινα, κατηγορῶ τινος. 2) ἐπὶ δίκης, (αἰτ. ἀ γεν.) ἐγκαλῶ τινί τι. a. aliquem capitis, διώκω τινὰ θανάτου.

Ace, es, θ. ἡ Ἄκη, πόλις τῆς Γαλιλαίας.

ăceo, ŭi, ēre, ὀξύζω.

1. ăcer, ĕris, οὐ. ἡ σφένδαμνος.

2. ăcer, cris, cre. δριμύς, ὀξύς. acris tibia, ὀξύφωνος αὐλός. 2) χαλεπός, πικρός, δεινός. acris hiems, βαρὺς χειμών. 3) ὀξύθυμος, δεινός. 4) λέγεται καὶ ἐπὶ καλοῦ, vir acri ingenio, ἀνὴρ δριμὺς τὴν ψυχήν (συνετός). a. miles, ἄοκνος στρατιώτης.

ăcerbe, ἐπίρ. (bius, bissime) (acerbus) αὐστηρῶς, πικρῶς, δεινῶς, χαλεπῶς.

ăcerbĭtas, ātis, θ. (acerbus), στρυφνότης, σκυθρωπότης, πικρία.

ăcerbo. 1. (acerbus), (αἰτ.) στρυφνῶ τι, ἐπιπικραίνω, χαλεπώτερον ποιῶ.

ăcerbus, a, um, (bior, bissimus), στρυφνός, ἄωρος. 2) μτφ. πικρός, λυπηρός, σκυθρωπός.

acĕris, γεν. τ. acus, 1. ἀ τ. acer 1.

ăcernus, a, um, (acer, 1.) σφενδάμνινος.

ăcerra, ae, θ. θυμιατήριον.

Acerrae, ārum, θ. πλ. αἱ Ἀχέρραι, πόλ. Καμπανίας.

ăcerrĭme, ὑπερθ. τ. acriter.

acerrĭmus, a, um, ὑπερθ. τ. acer.

ăcervatim, ἐπίρ. (acervus) σωρηδόν.

ăcervatus, a, um, μ. π. τοῦ

ăcervo. 1. σωρεύω.

ăcervus, i, ἀ. σωρός.

ăcesco, ăcŭi, ĕre (ἐναρκτ. τ. acco) ὀξύζω, ὀξύνομαι.

Acĕsĭnes, ae, ἀ. ὁ Ἀκεσίνης, ποταμ. Ἰνδίας.

Acesta, ae, θ. Ἀκέστη, πόλ. Σικελ.

ăcētābŭlum, i, οὐ. (acetum) ἡ ὀξίς, ἀγγεῖον ὄξους.

ăcētum, i. οὐ. (aceo) ὄξος. 2) ἀγγίνοια.

Achaei, orum a. πλ. οἱ Ἀχαιοί.

Achaeus, i, ἀ. ὁ Ἀχαιός. Achaeus, a, um, Ἀχαϊός. Achāia ἡ Achaja, ae, θ. ἡ Ἀχαΐα. Achāias, ădis, ἡ Achāis, ĭdis ἀ ĭdos, θ. ἡ Ἀχαΐς, ἀ Ἀχαΐα. Achāĭcus, (ποιητ.) Achāius, a, um, Ἀχαϊκός.

Achaemĕnes, is, ἀ. Ἀχαιμένης.

Achaemĕnĭdae, ārum, ἀ. πλ. Ἀ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

χαιμενίδαι. Achaemenius, a, um, Ἀχαιμένιος, Περσικός.
Achaia, -ias, -icus, -is, -ĭus, ĭdŏ. Achaeus.
Acharnae, arum, θ. πλ. αἱ Ἀχαρναί, δῆμος Ἀττικῆς. Acharnānus, a, um, Ἀχαρνεύς.
ăchātes, ae, ἀ. ᾰ̓ θ. ὁ ἀχάτης (λίθος).
Achĕlōus, i, ἀ. Ἀχελῶος. Achēlōias, ἡ Achĕlōis, ĭdis, θ. Ἀχελωΐς. Achēlōius, a, um, Ἀχελῶϊος.
Achĕron, ontis, ἀ. ὁ Ἀχέρων, ποταμ. Ἠπείρου. 2) ποταμ. τοῦ ᾍδου, καὶ ὁ ᾍδης αὐτός· ἐκ τούτου Acherontēus, a, um, Ἀχερόντιος. 3) ποταμ. τῆς Βρεττίας (ἐν τῇ κάτω Ἰταλίᾳ)· ἐκ τούτου Acherontīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Βρέττιοι.
Achĕrontĭa, ae, θ. πολίχνιον τῆς Ἀπουλίας.
Achĕros = Acheron, 3.
Achĕruns, untis, γ. κοιν. = Acheron, ὁ ᾍδης· ἐκ τούτου Achĕrūsia, ae, θ. Ἀχερουσία λίμνη ἐν Ἠπείρῳ. 2) λίμνη Καμπανίας. 3) ἄντρον Βιθυνίας. Acherūsius, a, um, Ἀχερούσιος (τοῦ Ἀχέροντος ποταμοῦ, καὶ τοῦ ᾍδου).
Achilla, ae, θ. = Acholla.
Achilles, is, ἀ. Ἀχιλλεύς. (ἡ γεν. ποιητ. Achillei, ἡ Achilli, αἰτ. Achillea, κλητ. Achille, ἀφ. Achilli)· ἐκ τούτου Achilleus, a, um, Ἀχίλλειος, Achillēa ἡ Achillis (insula) ἡ Ἀχίλλεια, νῆσος τοῦ Εὐξείνου. Achillīdes, ae, Ἀχιλλείδης.
Achīvi, ᾰ̓ Achivus, a, um, = Achaei, ᾰ̓ Achaicus ἡ Achaeus.
Acholla, ae, θ. Ἀχόλλα, πόλ. Λιβύης.
Achrădīna, ae, θ. Ἀχραδίνη, μέρος τῶν Συρακουσῶν.
Acīdălia, ae, θ. Ἀκιδαλία, ἐπίκλησις τῆς Ἀφροδίτης, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ὁμωνύμου κρήνης.
ăcĭdŭlus, a, um, ὑποκ. τ. acidus.
ăcidus, a, um, (dissimus) (aceo) ὀξύς, ὄξυνος. μτφ. πικρός, χαλεπός.
ăcĭes, ēi. θ. ἀκωκή, ἀθήρ. 2) κόρη (τοῦ ὀφθαλμοῦ), μτφ. ὅρασις, ὀξυδέρκεια. 3) ἀγχίνοια. 4) παράταξις (στρατοῦ), μάχη.
Acīlius, a, um, Ἀκίλιος· ἐκ τούτου Acilianus, a, um, ὁ τοῦ Ἀκιλίου.
ăcīnăces, is. ἀ. ἀκινάκης, ξίφος περσικόν.
ăcīnus i, ἀ. ᾰ̓ -um, i, οὐ. ὁ ἄκινος, ἡ ῥάξ. 2) πυρήν.
ăcĭpenser, ĕrĭs, ᾰ̓ -nsis, is ἀ. ἀκιπήσιος (ἰχθύς).
Ăcis, ĭdis, ἀ. ὁ Ἄκις. ποταμ. Σικελ. 2) ὄνομα ποιμένος τινός. 3) ἀργαῖον τῆς Σίφνου ὄνομα.
ăclis, ĭdis, θ. ἀγκυλίς, μικρὸν ἀκόντιον.
Acmōnia, ae, θ. Ἀκμωνία, πόλ. Φρυγίας. Acmonenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
ăcōnitum, i, οὐ. ἀκόνιτον (φαρμακώδης βοτ.).
ăcor, ōris, ἀ. (aceo) ὀξύτης, τὸ ὄξυνον.
ac-quiesco, ēvi, ētum, 3. ἀναπαύομαι, ἐπὶ ὕπνου ᾰ̓ θανάτου. 2) in re ἡ re, ἀγαπῶ, ἀρέσκομαί τινι. parens in filio acquiescens, γονεὺς τῷ υἱῷ στέργων, ἁπάσας τὰς ἐλπίδας τῷ υἱῷ ἀποτιθέμενος.
acquicturus, a, um, μέλ. τ. acquiesco.
acquīro, quīsīvi, quisītum, 3. (ad-quaero) (αἰτ. ἡ δοτ. ᾰ̓ αἰτ.) (προσ)κτῶμαι, (προσ)ποριζομαι. 2) ποριζω τι ἄλλῳ.
acquisītus, a, um, μ. π. τ. aquiro.
acre, οὐ. τ. acer, 2.
Acraeus, a, um, Ἀκραῖος, ἐπίθετ. τῆς Ἥρας ᾰ̓ τοῦ Διός.
Acrăgas, antis = Agrigentum.
acrātŏphŏrum, i, ἀκρατοφόρον, σκεῦος ἀκράτου οἴνου.
ăcrēdŭla, ae, θ. ἡ ὀλολυγών (πτ.).
ăcrĭcŭlus, a, um, (ὑποκ. τ. acer) δριμύλος.
ăcrĭmōnĭa, ae, θ. (acer) δριμύτης, ὀξύτης. μτφ. σφοδρότης, δεινότης.
acrior, συγκρ. τ. acer, 2.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

acris, θ. τ. acer, 2.
Acrĭsĭus, ĭi, ἀ. Ἀκρίσιος· ἐκ τούτου Acrĭsĭōne, es, θ. Ἀκρισιώνη (θυγάτηρ τ. Ἀκρ.). Acrĭsĭōnēus, a, um, Ἀκρισιώνειος. Acrĭsĭōnĭădes, ae, ἀ. Ἀκρισιονιάδης.
ācrĭter, ἐπίρ. (acrius, acerrime) (acer) δριμέως. 2) χαλεπῶς. 3) ἐμπαθῶς, δεινῶς, ἐντόνως.
ācrĭtūdo, ĭnis, θ. (acer) δριμύτης, σφοδρότης, δεινότης.
acrius, συγκρ. τ. acriter.
acrŏāma, ătis, οὐ. ἀκρόαμα.
acrŏāmătĭcus, a, um, ἀκροαματικός.
acrŏāsis, is, θ. ἀκρόασις.
Ācrocĕraunĭa, ōrum, οὐ. πλ. τὰ Ἀκροκεραύνια ὄρη.
Acrŏcŏrinthus, i. θ. ὁ Ἀκροκόρινθος.
1. acta, ae, θ. ἀκτή.
2. acta, orum, οὐ. ἴδ. ago.
Actaeon, ōnis, ἀ. ὁ Ἀκταίων.
Acte, ēs, θ. Ἀκτή, ἀρχαῖον τῆς Ἀττικῆς ὄνομα· ἐκ τούτου Actaeus, a, um, Ἀκταῖος (Ἀττικός). 2) Actias, ădis, θ. Ἀκτιάς (Ἀττική).
actĭo, ōnis, θ. (ago) πρᾶξις, ἐνέργεια. 2) ἀγωγή, δίκη, κατηγορία. 3) ὑπόκρισις, ἀπαγγελία (ῥήτορος).
actĭto, 1. (θαμ. τ. ago) πραγματεύομαι, causas, δίκας. a. dragoedias, διδάσκω τραγῳδίας.
Actĭum, ii, οὐ. Ἄκτιον (πόλ. ϗ ἀκρωτ.). Actĭăcus ϗ Actĭus, a, um, Ἀκτιακός. A. victoria, ἡ ἐν Ἀκτίῳ νίκη.
actīvus, a, um, (ago) ἐνεργητικός.
actor, ōris, ἀ. (ago) ἐλατήρ. 2) πράκτωρ. 3) κατήγορος, συνήγορος. 4) εἰσπράκτωρ, ἐπίτροπος. 5) ὑποκριτής (ἐν θεάτρῳ).
Actor, ōris, ἀ. ὁ Ἄκτωρ, πατὴρ τοῦ Μενοιτίου, πάππος τοῦ Πατρόκλου· ἐκ τούτου Actŏrĭdes, ae, ἀ. ὁ Ἀκτορίδης (ὁ Πάτροκλος).
actŭārĭŏlum, i. οὐ. ϗ -ŏla, ae, θ. (actuārius) (ὑπον. navis) πλοιάριον.
1. actŭārĭus, a, um, (ago) εὐάγητος, ταχύς.
2. actŭārĭus, i, ἀ. ταχυγράφος.
actum, σουπ. τ. ago.
actŭōse, ἐπίρ. (actuosus) ἐνεργῶς, πρακτικῶς.
actŭōsus, a, um, (ago) ἐνεργής, πρακτικός.
1. actus, a, um, μ. π. τ. ago.
2. actus, ūs, ἀ. κίνησις, φορά. 2) πρᾶξις, διαχείρησις. 3) ὑπόκρισις (ῥήτορος ἢ ὑποκριτοῦ). 4) πρᾶξις (μέρος τραγῳδίας).
actūtum, ἐπίρ. αὐτίκα, παραχρῆμα.
1. acŭi, πρκ. τ aceo. ϗ τ. acuo.
2. acŭi, δοτ. τ. acus. 3.
ăcŭleātus, a, um, (aculeus) κεντρίωδης, κεντρωτός.
ăcŭleus, i. ἀ. (acus) κέντρον. μτφ. κέντησις, κερτομία.
ăcŭmem, ĭnis, οὐ. (acuo) ἀκωκή, κέντρον. 2) ὀξύτης, ἀγχίνοια.
ăcŭo, ŭi, ūtum, θ. 3. (αἰτ.) ἀκονῶ, θήγω, ὀξύνω. 2) μτφ. παρορμῶ τινα εἴς τι, ἀσκῶ τινα.
1. ăcus, ĕris, οὐ. ἡ -us, ἀ. ἄγυρον.
2. ăcus, i. ἀ. ἡ βελόνη, ὁ ῥαμφηστὴς (ἰχθ.).
3. ăcus, ūs. θ. βελόνη. acu pictus, κεντητός. μτφ. acu rem tangere, ἀκριβῶς στοχάζεσθαι τὸ πρᾶγμα.
ăcūte ϗ acutum (tius, tissime) ἐπίρ. (acutus) ὀξέως. μτφ. ἀγχίνως, ἀκριβῶς.
ăcūtŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τ. acutus.
ăcūtus, a, um, (tior, tissimus) ὀξύς, ὀξύφωνος. μτφ. σφοδρός, ἀγχίνους. μ. π. τ. acuo.
ăd. προθ. μετ' αἰτ. 1) ἐπὶ τοπικῆς κινήσεως· πρός, ἐπί τινα ἢ τι, παρά τινα, εἴς τι. venio ad amicum, ἔρχομαι παρὰ φίλον. eamus ad me, ἴωμεν παρ' ἐμέ, εἰς τὸν ἐμὸν οἶκον. mittere librum ad fratrem, πέμπειν βιβλίον πρὸς τὸν ἀδελφόν. 2) ἐπὶ τοπικῆς στάσεως· πρός, ἐπί τινι. stabat ad januam, ἑστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ. pugna ad Mantineam, ἡ ἐν Μαντινείᾳ μάχη. ad dextram, παρὰ τὴν δεξιάν, ἐν δεξιᾷ. ad tibicinem cano, ᾄδω πρὸς τὸν αὐλόν. ad hoc (haec), πρὸς τοῦτο (τούτοις). 3) ἐπὶ χρόνου· πρός, εἴς τι. ad senectutem, μέχρι γήρως. ad vespe-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

rum, πρὸς ἑσπέραν. σημ. ᾗ προθεσμίαν, ad diem (dictam), εἰς ῥητὴν ἡμέραν. 4) ἐπὶ ἀριθμοῦ,μέχρι, ἕως. omnes ad unum, ἅπαντες ἕως ἑνός. 5) ἐπὶ σκοποῦ· πρὸς (ἐπί, κατά) τι. ad hunc modum, τοῦτον τὸν τρόπον. 6) ᾗ ἐπιῤῥηματικῶς· ad praesens, πρὸς τὸ παρόν. ad tempus, ἐγκαίρως. ad extremum, ἐσγάτως.

ădāctĭo, iōnis, θ. (adigo) jurisjurandi, ὅρκισμός.

ădactus, a, um, μ. π. τ. adigo.

ădaequatus,a,um, μ.π. τ. adaequo.

ăd-aeque, ἐπίρ. (ἀεὶ μετ' ἀρνητ. μορίων) παρομοίως, ἐπίσης.

ăd-aequo 1. (αἰτ. ᾗ δότ.) (ἐξ)ισάζω τί τινι. a. domum solo, κατεδαφίζω οἶκον. 2) (αἰτ.) ἰσοῦμαί (ἴσος εἰμί) τινι.

ăd-aggĕro, 1. προσχώννυμι.

ădăgĭo, iōnis. θ. (ᾗ συνηθέστ.)

ădăgĭum, ĭi, οὐ. παροιμία.

ădămandĕus, ᾗ tīnus, a, um, ἀδαμάντινος, λίαν σκληρός.

ădămas, antis. ὁ. ἀδάμας, χάλυψ, μτφ. τὸ ἀδάμαστον, ἀμετάτρεπτον.

ăd-ămo. 1. (αἰτ.) ἄρχομαι ἐρᾶν,ἐρῶ.

adamussim ἴδ. amussis.

ăd-ăpĕrĭo, ĕrŭi, ertum, 4. ἀνοίγω. 2) a. caput, ἀποκαλύπτομαι τὴν κεφαλήν.

ădăpertĭlis, e, (adaperio) ἀνοικτός.

ădăpertus, a, um, μ. π. τ. adaperio.

ădaptātus, a, um, μ. π. τοῦ

ăd-apto, 1. (αἰτ. ᾗ δότ.) προσαρμόζω τί τινι.

ăd-āquo, 1. ποτίζω. adaquor, ὑδρεύομαι.

adauctus, a, um, μ. π. τοῦ

ăd-augĕo, xi, ctum, 2. (προσ)αὐξάνω. 2) ἀφιερῶ.

ăd-augesco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. adaugeo) ἐπαυξάνομαι.

adauxi, πρκ. τ. adaugeo.

ad-bĭbo, bĭbi, bibĭtum, 3. πίνω, ἐμπίνω.

ad-bĭto, ĕre,(ad-beto) προσβαίνω.

adc- τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδ. acc-

ad-dĕcet, ēre, (aliquem) πρέπει, προσήκει τινί.

ad-denseo, ēre ᾗ addenso, āre, ἐπιπυκνῶ.

ad-dīco, xi, ctum. 3. κατα(ψηφι)νεύω. 2) δοτ. ᾗ αἰτ.) προαγορεύω, ἐπιδικάζω τινί τι. 3) κατακηρύττω, πωλῶ τινί τι. a. bona alicujus in publicum, δημεύω τὰ ἀγαθά τινος. 4) ἀφιερῶ τινί τι.

addictĭo, iōnis. θ. (addico) πρόσκρισις.

addictus, a, um, μ. π. τ. addico. a. in servitūtem, ὁ δουλεύων τινὶ πρὸς διάλυσιν χρεῶν. a. factioni alicujus, ὅλος φρονῶν τά τινος.

addĭdi, πρκ. τ. addo.

ad-disco, dĭdĭci, ĕre (προσ)μανθάνω.

additāmentum, i. οὐ. (addo) προσθήκη.

additĭcĭus, ᾗ -tius, a, um, (addo) πρόσθετος.

additĭo, iōnis, θ. (addo.) πρόσθεσις.

additus, a, um, μ. π. τ. addo.

addixi, πρκ. τ. addico.

ad-do, dĭdi, ditum, 3. (αἰτ. ᾗ δοτ. ἡ ad aliquid) προστίθημί τινά (τί) τινι. a. alicui metum, προστίθημί τινι (ἐμπνέω) φόβον. a. animos, ἐμπνέω θάρρος. a. gradum, ταχύνω τὸ βάδισμα. adde huc ἡ quod, πρόσθες, προσέτι.

ad-dŏcĕo, cŭi, ctum. 2. προσδιδάσκω.

addoctus, a, um, μ. π. τ. addoceo.

Addŭa, ae, ὁ. ὁ Ἀδούας, ποτ. τῆς ἄνω Ἰταλίας.

addŭbĭtātus, a, um, μ. π. τοῦ

ad-dŭbĭto. 1. de ἡ in re, ἐνδοιάζω τινί, ἀπορῶ (ἐπομένου num, utrum).

ad-dūco, xi, ctum, 3. aliquem ad (in). (προσ)ἄγω τινὰ εἰς, ἐπί τι. a. aliquid ad finem,ἐπὶ τέλος ἄγω τι. a. aliquem ad credendum, κινῶ, ἀναπείθω τινὰ πιστεῦσαι.ad desperationem, εἰς ἀπελπισίαν. a. aliquem ut, προάγω τινὰ εἰς, ἐπί τι, ἀναπείθω τινά. 2) (ἐφ)έλκω· κατ'

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐξοχήν, προσέλκομαι, ἐπιτείνω, arcum, τὸ τόξον, ἢ συνέλκω, ἀνα-(συ)σπῶ, frontem, ἀναστῶ τὸ μέτωπον, σκυθρωπάζω

adductius, ἐπίρ. συγκρ. (τ. ἀχρ. adducte), σφοδρότερον, στενώτερον.

adductus, a, um, (tissimus) μ. π. τ. adduco, ἀνεσπασμένος, στενός, μτφ. σεμνός.

adduxi πρκ. τ. adduco.

ad-ĕdo, ēdi, ēsum, 3. περιτρώγω, μτφ. ἀναλίσκω.

adēgi, πρκ. τ. adigo.

adēmi, πρκ. τοῦ adimo.

ădemptio καὶ mtio, ōnis. θ. (adimo) ἀφαίρεσις.

ădemptus, a, um, μ. π. τ. adimo.

1. ad-ĕo, ἐπίρ. εἰς (τοσοῦτον) τοῦτο, οὕτως. a. ferus est ut, τοσοῦτον ἄγριός ἐστιν ὥστε. non adeo, ut non, οὐχ οὕτως ὥστε μή, nunquam adeo, quin.., οὐδέποτε τοσοῦτον, ὥστε μή.. 2) τοσοῦτον χρόνον. 3) εἰς ἐπίτασιν λέξεώς τινος μάλιστα ἀντωνυμιῶν, γε. a. ipse, αὐτός γε. a. nunc, νῦν γε. tres a. soles, τρεῖς ὅλους ἐνιαυτούς. sive (aut, vel) adeo, μᾶλλον δέ.

2. ad-ĕo, īvi καὶ **ĭi, ĭtum**, 4. (αἰτ. ἡ ad(in) προσέρχομαί τινι. a. provinciam, παραγίγνομαι εἰς τὴν ἐπαρχίαν. adiri, προσιτὸν εἶναι. 2) προσβάλλω, ἐπιχειρῶ. adire manum alicui, ἐξαπατᾶν τινα.

ădeps, ĭpis. ἀ. ♀ θ. πιμελή. 2) σκαιότης. 3) μτφ. κόμπος (λόγου).

ădeptĭo, ōnis. θ. (adipiscor) ἐπιτυγία.

ădeptus, a, um. μ. π. τ. adipiscor.

ăd-ĕquĭto. 1. (δοτ. ♀ αἰτ. ἡ in) προσιππεύω.

adĕram, πρτ. τ. adsum.

adero, μέλ. τ. adsum.

ăd-erro, 1. (δοτ.) ἀποπλανῶμαι πρός τι.

ades, 6' προσ. τ. ἐνεστ. τῆς ὁρ. τ. adsum.

ădesdum, (adesdum) πρόσελθε.

adesse, ἀπαρ. τ. adsum.

adest, γ'. προσ. τ. ἐνεστ. τῆς ὁρ. τ. adsum.

ădēsus, a, um, μ. π. τ. adedo.

adeundus, a, um, μ. μέλ. τ. adeo.

adf- τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδε aff-.

adg- τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδε agg-.

ăd-haerĕo, haesi, haesum. 2. ad aliquid, in aliquo (alicui), προσ-(ἔχομαί)αρτῶμαί τινι, προσκολλῶμαί τινι· πλησίον τινός εἰμι. a. castris, διατρίβω, καταμένω ἐν τῷ στρατοπέδῳ. adhaerens tempus, προσεχὴς χρόνος.

ăd-haeresco, haesi, haesum 3. (ἐναρκτ. τ. adhaereo) ad (in) aliquid, ἢ alicui, προσ(αρτῶμαι)πήγνυμαί τινι. a. in loco, διαμένω ἐν τόπῳ. 2) ἀρμοδίως ἔχω πρός τι.

ad-haesi πρκ. τ. adhaereo ♀ τ. adhaeresco.

adhaesĭo, ōnis. θ. ♀ -sus, ūs, ἀ. προσκόλλησις.

adhaesus, a, um μ. π τ. adhaereo.

ăd-hĭbĕo, bŭi, ĭtum 2. (habeo) (αἰτ. ♀ δοτ.) προσφέρω τί τινι. a. animum ad aliquid, προσέχω τὸν νοῦν τινι. vincula captis, ἐπιτίθημι δεσμὰ τοῖς αἰχμαλώτοις. 2) χρῶμαί τινι πρός (εἰς) τι. a. aliquem in consilium, ἢ ἁπλῶς aliquem, χρῶμαί τινι συμβούλῳ, παραλαμβάνω τινά ἐπὶ συμβουλήν.

ad-hibĭtus, a, um, μ. π. τ. adhibeo.

adhibŭi πρκ. τ. adhibeo.

ăd-hinnĭo, īvi (ĭi), ītum, 4. χρεμετίζω πρός τι.

ādhortātĭo, ōnis, θ. (adhortor) παραίνεσις.

ădhortātor, ōris, ἀ. (adhortor) παραινέτης.

ăd-hortātus, a, um, μ. π. τοῦ

ad-hortor, 1. aliquem ad (in) aliquid, προτρέπω τινὰ εἴς τι. a. aliquem ad aliquid faciendum ἢ ut aliquid faciat, παραινῶ τινι ποιεῖν τι.

ad-huc, ἐπίρ. μέχρι (τούτου) τοῦ νῦν. adhuc non, οὔπω. 2) προσέτι. 3)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

μετὰ συγκριτικῶν· ἔτι. 4) ἐπὶ τόπου· μέχρις ἐνταῦθα.

adi προστ. τ. adeo.

Adiābēnē, ēs, ἡ Ἀδιαβηνή, ἐπαρχία τῆς Ἀσσυρίας· ἐκ τούτου ά) **Adiabēnus**, a, um, Ἀδιαβηνός, καὶ **Adiabēni**, ōrum, οἱ Ἀδιαβηνοί. β') **Adiabenĭcus**, a, um, Ἀδιαβηνικός, ἐπίθ. τοῦ Αὐτοκράτορος Σευήρου.

adĭens, euntis. μ. π. τ. adeo.

ădĭgo, ēgi, āctum, 3. (ad-ago) (αἰτ. ᾧ δοτ. ἡ ad.) προσ(άγω)καλῶ τινα. telam adigi non potest, βέλος οὐκ ἐξικνεῖται. ensem pectori, ἢ in pectus adigit, τῷ ξίφει πλήττει τὸ στῆθος. 2) ἀναγκάζω τινά. a. ad insaniam, προάγω τινὰ εἰς μανίαν. a. aliquem ad jusjurandum, ἢ in verba, ὁρκίζω τινά.

adĭi πρκ. τ. adeo.

ădĭmo, ēmi, emptum, 3. (ad-emo) (δοτ. ᾧ αἰτ.) ἀφαιρῶ τινί τι, τινός τι· ἀφαιροῦμαι τινά τι.

adinstar. ἴδ. instar.

ădĭpātus, a, um, (adeps) πιμελώδης. adipatum, οὐ. ἔδεσμα. a. orratio, ἄκομψος λόγος.

adipes πληθ. τ. adeps.

ădĭpiscor, deptus sum, sci (ad-apiscor) (αἰτ.) καταπράττω τι, ἐπιτυγχάνω τινός. a. magistratum, λαμβάνω ἀρχήν. adeptus, τυχών, λαβών, παθ. λήψθείς.

ădĭtĭālis, e. (aditus) εἰσιτήριος. a. coena, εὐωχία ἣν ἐτέλουν οἱ ἄρχοντες καὶ ἱερεῖς.

adĭtĭo, iōnis, θ. (adeo) προσέλευσις.

ădĭtus, a, um, μ. π. τ. adeo 2.

ădĭtus, ūs, ἀ. (adeo) πρόσ(πάρεῖσ)οδος. 2) aditus ad causam, προοίμιον (ἐν τοῖς δικαν. λόγοις).

adivi, πρκ. τ. adeo.

ad-jăcĕo, ŭi, ēre (δοτ. ἡ αἰτ.) παράκειμαί τινι.

adjeci πρκ. τ. adjicio.

adjectĭo, iōnis. θ. (adjicio) πρόσ(θεσις)θήκη.

adjectus, ūs, ἀ. (adjicio) = adjectio.

adjectus, a, um, μ. π. τοῦ

adjĭcĭo, jēci, jectum. 3. (ad-jacio) (αἰτ. ᾧ δοτ. ἡ ad) ἐπιβάλλω τινί τι. 2) προστίθημί τινί τι. 3) τρέπω. a. oculos alicui ἢ ad, ἀποβλέπω πρός τι.

ad-jūdĭco, 1. (δοτ. ᾧ αἰτ) ἐπιδικάζω τινί τι.

adjuero = adjuvero ἴδ. adjuvo.

ad-jŭgo, āre, ἐπι(ζεύγνυμι)δέω.

adjumentum, i. οὐ. (adjuvo) βοήθημα, ἐπικουρία.

ad-junctĭo, iōnis. θ. (adjungo) ἐπι-(σύ)ζευξις, προσθήκη.

ad-junctor, ōris ἀ. (adjungo) ὁ προστεθείς.

ad-junctus, a, um, συνημμένος, προσήκων. μ. π. τοῦ

ad-jungo, xi, nctum 3. (αἰτ. ᾧ δοτ. ἡ ad) ἐπιζεύγνυμί τινά τινι. 2) προσ(άπτω) τίθημί τί τινι. a. aliquem mihi, φιλιῶ τινα.

adjurātus, a, um, μ. π. τοῦ

ad-jūro, 1. (ἐπ)ὄμνυμι. 2) προσόμνυμι. 3) ἐνόρκως βεβαιῶ.

adjūto, 1. (θαμ. π. τ. adjuvo). (αἰτ.) βοηθῶ τινι.

adjūtor, ōris, ἀ. (adjuvo) βοηθός, συνεργός. 2) ὑπηρέτης.

adjūtōrĭum, ĭi. οὐ. (adjuvo) βοήθεια, ὑπηρεσία.

adjūtrix, īcis, θ. (adjuvo) συνεργός, ὑπηρέτης.

adjutus, a, um, μ. π. τοῦ

adjŭvo, jūvi, jūtum, 1. (αἰτ.) συμπράττω, βοηθῶ τινι. a. aliquem in aliqua, ἢ ad aliquid, συμπράττω τινὶ ταῦτο· ἔτι δὲ καὶ a. ut... 2) ὠφελῶ τινα.

adl... ἴδ. all...

ad-mātūro, āre, (αἰτ.) ἐπιταχύνω.

admensus, a, um, μ. π. τοῦ

ad-mĕtĭor, mensus sum, 4. (προσ)-μετρῶ.

Admētus, i, ἀ. Ἄδμητος, βασιλεὺς τῶν Φερρῶν, σύζυγος τῆς Ἀλκήστιδος. β') βασιλεὺς τῶν Μολοσσῶν.

admĭnĭcŭlātor, ōris, ἀ. (adminiculor), σ μβοηθός.

admĭnĭcŭlātus, a, um, μ. π. τοῦ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

admĭnĭcŭlo, 1. ἡ adminiculor, 1. (αἰτ.) ὑποστηρίζω τινὰ ἤ τι.
admĭnĭcŭlum, i, οὐ. στήριγμα, χάραξ. 2) μτφ. βοήθεια.
ad-mĭnister, stri, ὰ. ὑπηρέτης, ὑπουργός, συνεργός.
ad-mĭnistra, ae, θ. ὑπηρέτις, συνεργός.
admĭnistrātĭo, ōnis, θ. (administro) ὑπηρεσία. 2) διοίκησις, διαχείρισις, ἐπιμέλειά τινος.
admĭnistrātor, ōris, ὰ. (administro) διοικητής.
admĭnistrātus, a, um, μ. π. τοῦ
ad-mĭnistro, 1. (δοτ.) ὑπηρετῶ τινι. 2) (αἰτ.) διοικῶ, διαχειρίζω τι, ἐπιμελοῦμαί τινος.
ad-mīrābĭlis, e, (lior) (admiror) θαυμαστός. 2) παράδοξος.
ad-mīrābĭlĭtas, ātis, θ. (admirabilis), τὸ θαυμάσιον.
admīrābĭlĭter, ἐπίρ. (admirabilis) θαυμασίως, παραδόξως.
admīrandus, a, um, μ. μέλ. τοῦ admiror.
admīrātĭo, ōnis. θ. (admiror) θαυμασμός.
admīrātor, ōris, ὰ. (admiror) ὁ θαυμαστής.
admīrātus, a, um, θαυμαστός, μ. π. τοῦ
ad-mīror, 1. (αἰτ.) θαυμάζω τινὰ ἤ τι, a. aliquem in re, θ. τινὰ ἐπί τινι. 2) a. aliquid, ἤ de re, ἤ quod, θαυμάζω, ὅτι...
ad-miscĕo, miscŭi, mixtum (mixtum), 2. (δοτ. ϗ αἰτ.) (προσ)μίγνυμί τινί τι.
admīsi πρκ. τ. admitto.
admissārĭus, a, um, (admitto) ὑπόν. equus, asinus ϗ. ἀναβάτης, ὀχευτής.
admissĭo, ōnis, θ. (admitto) εἴσοδος, προσαγωγή, πρόσοδος.
admissum, i, οὐ. (admitto) πλημμέλημα.
admissus, a, um, μ. π. τ. admitto.
admīstus = admixtus.
ad-mitto, īsi, issum, 3. (αἰτ. καὶ δοτ. ἤ ad aliquem, in aliquid) προσ(εἰσ, παρ)ίημί τινα πρός τινα, εἴς τι, ἐῶ τινα εἰσελθεῖν. a. aliquem in cubiculum, εἰσδέχομαί τινα εἰς τὸν θάλαμον. a. precationem, εἰσακούω δέησιν. 2) a. aliquid, συγχωρῶ τι. 3) a. equum, ἐῶ τὸν ἵππον τρέχειν. 4) a. scelus, πράττω κακούργημα.
ad-mixtĭo, ōnis, θ. (admisceo) πρός(ἐπί)μιξις.
admixtus, a, um, ἐπίμικτος, μ. π. τ. admisceo.
ad-mŏdum, ἐπίρ. μάλα, πάνυ, ὑπερβαλλόντως. a. nihil, ὅλως οὐδέν. 2) ἐπὶ ἀριθμητικῶν· μάλιστα. 3) ἐπὶ ἀποκρίσεων· πάνυ (μάλιστά) γε.
ad-mōlĭor, 4. μηχανῶμαι. a. manus alicui, ἐπιβάλλω χεῖρά τινι.
admone-facio, fēci, factum, ταὐτὸ τῷ
ad-mŏnĕo, ŭi, ĭtum, 2. (αἰτ. ϗ γεν. ἤ de aliqua re) (ὑπο)μιμνήσκω τινά τι. 2) a. aliquem ut... παραινῶ τινα...
admŏnĭtĭo, ōnis, θ. ἀνά(ὑπό)μνησις. 2) παραίνεσις.
admonĭtor, ōris, ὰ. ϗ -trix, īcis θ. (admoneo) ὁ ὑπομιμνήσκων. 2) παραινέτης.
admŏnĭtum, i, οὐ. = admonitio.
1. admŏnĭtus, a, um, μ. π. τ. admoneo.
2. admŏnĭtus, ūs ὰ. (admoneo) = admonitio, ἀλλὰ μόνον κατ' ἀφαιρ.
admonŭi, πρκ. τ. admoneo.
ad-mordĕo, mordi, morsum, προσ(ἐπι)δάκνω, περιτρώγω.
admorsus, a, um, μ. π. τ. admordeo.
admōtĭo, ōnis, θ. (admoveo) προσαγωγή.
admōtus, a, um, μ. π. τοῦ
ad-mŏvĕo, mōvi, mōtum, 2. (δοτ. ϗ αἰτ. ἤ ad) προσ(κινῶ, τίθημι)φέρω τινί τι, ἤ πρός τι. rex admovebat, προῆγεν ὁ βασιλεύς. 2) μτφ. aures, παρατίθημι τὰ ὦτα (ἵνα ἀκούσω). a. mentem, προσέχω τὸν νοῦν. a. stimulos alicui, παροτρύνω τινά. 3) terrorem alicui, ἐμβάλλω τινὶ τρόμον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ad-mūgĭo, ĭi, īre (δοτ.) μυκῶμαι πρός τινα.
admurmŭrātĭo, ōnis, θ. (admurmuro) ἐπιψιθυρισμός.
ad-murmŭro, 1. προσψιθυρίζω (ἐπιδοκιμάζων ἢ ἀποδοκιμάζων).
ad-mūtĭlo, 1. ἀπατῶ τινα.
adn-, ῐδ. ann-.
ăd-ŏlĕo, lēvi ἢ lŭi, ultum, 2. (αἰτ.) θυμιῶ, καίω τι, τιμῶ θυσίαις. 2) οὐδ. εὐοσμῶ.
ădŏlescens, ntis (tior.) μ. ἐν. τ. adolesco. νέος, -entior, ὰ ἢ θ. νεώτερος, νεανίσκος, νεᾶνις.
ădŏlescentĭa, ae, θ. (adolescens) ἥβη, νεότης.
ădŏlescentŭlus, i, ὰ. ἢ -a, ae θ. ὑποκ. τ. adolescens.
ăd-ŏlesco, lēvi, ultum, 3. (ἐπ)αὐξάνομαι. adolescens, ἀκμάζων. adultus, a, um, ἐπίδοσιν λαβών, ἀδρός, ἀκμαῖος.
ădŏlēvi πρκ. τ. adolesco.
ădŏlŭi πρκ. τ. adoleo.
Ādōnis, is, ἡ ῐdis, ὰ. Ἄδωνις, ἐραστὴς τῆς Ἀφροδίτης διὰ τὸ ἐξαίσιον αὐτοῦ κάλλος· ἐκ τούτου Adonia, orum, οὐ. πλ. ἑορτὴ τοῦ Ἀδώνιδος. Adōneus, i ἢ -cos ὰ. Ἀδωνεύς.
ăd-ŏpĕrio, ŭi, ertum, 4. ἐπι(καλύπτω)κρύπτω. σχεδὸν μόνον κατὰ μετοχήν.
adŏpĕrtus, a, um, μ. π. τ. adoperio.
ăd-ŏpīnor, 1. νομίζω.
adoptātĭcĭus ἢ -titius, a, um, (adopto) εἰσποίητος, θετός.
ădoptātĭo, ōnis, θ. (adopto) = adoptio.
ădoptātor, ōris, ὰ. (adopto) ὁ υἱοθετῶν.
ădoptātus, a, um, μ. π. τ. adopto.
ădoptĭo, ōnis, θ. (adopto) υἱοθεσία, εἰσποίησις. 2) μτφ. ἐγκέντρισις.
ădoptīvus, a, um, (adopto) ὅ,τι δι' υἱοθεσίας κτᾶταί τις. 2) = adopticius.
ăd-opto, 1. (αἰτ.) (προσ)αἱροῦμαί τινα. 2) a. sc alicui, προστίθεμαι (ἀκολουθῶ) τινι. 3) a. (mihi) aliquem, υἱοθετῶ τινα. 4) a. aliquid, ὀνομάζω τι τῷ ὀνόματί μου.
ădor, ōris, οὐ. (μόνον κατ' ὀνομ. ἢ ἀφ.) εἶδος ζέας.
ădŏrātio, ōnis, θ. (adoro) προσκύνησις, (σεβασμός), θεραπεία.
adoratus, a, um, μ. π. τ. adoro.
ādŏreus, a, um, τῆς ζέας. κατ' ἐξοχὴν adorea, ae, θ. ὁ διδόμενος τῷ στρατιώτῃ ἀνδρείας ἕνεκα σῖτος. ἆθλον, δόξα.
ăd-ōrĭor, ortus sum, 4. (αἰτ.) προσέρχομαί τινι. 2) ὁρμῶ ἐπί τινα, προσβάλλω τινί. 2) a. rem, oppugnare urbem, ἐπιχειρῶ τινι, πολιορκεῖν τὴν πόλιν.
ădornāte, ἐπίρ. (adorno) κομψῶς, κοσμίως.
adornātus, a, um, μ. π. τοῦ ăd-orno, 1. παρασκευάζω τι. 2) ἐξοπλίζω. 3) καλλωπίζω, κοσμῶ τι.
ăd-ōro, 1. (αἰτ.) προσαγορεύω, προσκυνῶ, ἱκετεύω τινά.
adorsus, a, um, μ. π. τ. ἀχρήστου adordior, ὁ ἐπιχειρήσας.
adortus, a, um, μ. π. τ. adorior.
adp- ῐδ. app-.
adq- ῐδ. acq-.
adr- τὰς πλείστας τῶν οὕτως ἀρχομένων λέξεων ἴδ. arr-.
ad-rāto, si sum, 3. ἐπι(ξέω)κείρω.
Adramyttēum, ei (ἢ -on, ii, οὐ.) Ἀδραμύτειον, πόλ. τῆς Ἀσίας· ἐκ τούτου Adramyttēnus, i, ὰ. ὁ κάτοικος.
Adrāna, ae, θ. ὁ Ἀδράνας, ποταμ. ἐν τῇ ὀυτικῇ Γερμανίᾳ.
Adrastēa, ae, θ. Ἀδράστεια, ἐπωνύμιον τῆς Νεμέσεως.
Adrastus, i, ὰ. Ἄδραστος, βασιλεὺς τοῦ Ἄργους· ἐκ τούτου Adrastēus, a, um, Ἀδράστειος.
ad-rēmĭgo, 1. πλησιάζω κωπηλατῶν.
Ādrĭa ἢ Hādria, θ. ἡ Ἀδρία. Ādrĭa, ae, ὰ. Ἀδρίας, Ἀδριατικὸς κόλπος.
Adriācus ἢ Adriaticus ἴδ. Hadriacus, ἢ Hadriaticus.
Adrĭānus, ἴδ. Hadrianus.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Adrumetum, ἴδ. Hadrumetum.
adsc-, ἴδ. asc-
adsp-, ἴδ. asp-
adst-, ἴδ. ast-
adse-, adsi-, adso-, adsu-, ἴδ. ass-.
adt-, ἴδ. att-.
Aduătŭci, ἡ -tici, ōrum, οἱ Ἀδυατικοί, ἔθνος τῆς Βελγικῆς.
ădŭlans, ntis μ. ἐν. τ. adulor.
ădōlātĭo, iōnis, θ. (adulor) κολακεία, θωπεία, προσκύνησις.
ădūlātor, ōris (adulor) ὁ κόλαξ.
ădūlātōrĭus, a, um. (adulator) κολακευτικός.
adūlātus, a, um, μ. π. τοῦ
ădūlor (χ σπαν. adŭlo), 1. (αἰτ. ἡ δοτ.) κολακεύω, προσκυνῶ τινα.
1. ădulter, ĕra, ĕrum, μοιχικός. 2) κίβδηλος, ὑποβολιμαῖος.
2. ădulter, ĕri, ἀ. μοιχός, ἐραστής. 2) ὁ κιβδηλεύων.
ădultĕra, ae, θ. μοιχαλίς, ἑταίρα.
ădultĕrātĭo, iōnis, θ. κιβδηλεία.
ădultĕrātus, a, um, μ. π. τ. adulteror.
ădultĕrīnus, a, um, (adulter) κίβδηλος, νόθος, ὑποβολιμαῖος.
ădultĕrĭum, ĭi, οὐ. (adulter) μοιχεία, μτφ. ἐγκέντρισις. 2) κιβδηλεία.
ădultĕro, 1. (adulter) (αἰτ.) μοιχεύω. 2) a. numos, κιβδηλεύω νομίσματα. a. faciem, μεταβάλλω μορφήν.
ădultus, a, um, μ. π. τ. adolesco.
ădumbrātĭo, iōnis, θ. (adumbro) σκιαγράφημα.
ădumbrātus, a, um, μ. π. τοῦ
ad-umbro, 1. ἐπισκιάζω. 2) σκιαγραφῶ. 3) a. mores Persarum, μιμοῦμαι τὰ ἔθιμα τῶν Περσῶν.
ădūnātĭo, iōnis, θ. ἕνωσις.
ădūnātus, a, um, μ. π. τ. aduno.
ăduncĭtas, ātis, θ. (aduncus) γαμψότης, γρυπότης.
ăd-uncus, a, um, γαμψός, γρυπός.
ăd-ūno, 1. ἑνῶ.
ăd-urgĕo, rsi, ēre, (αἰτ.) ἐπίκειμαί τινι, ἐπιτα γύνω.
ăd-ūro, ūssi, ūstum, 3 ἐπι(ἀπο)καίω. locus sole adustus, τόπος ἡλιόκαυστος.
ăd-usque (ποιητ.) = usque ad, πρόθ. μετ' αἰτ. μέχρι. 2) ἐπιρ. ὅλως, παντελῶς, πανταχοῦ.
ădussi πρκ. τ. aduro.
ădustĭo, iōnis, θ. (aduro) (ἐπί)καυσις.
adustus, a, um, (stior) μ. π. τ. aduro. 2) ἐπὶ χρώματος, ἡλιοκαής.
advectĭcĭus, (χ -tius) a, um, (adveho) εἰσαγώγιμος, ξενικός.
advectĭo, iōnis, θ. (adveho) εἰσ(προσ)κομιδή, εἰσαγωγή.
advectσ, 1. (θαμ. τ. adveho) συγνὰ εἰσάγω.
advector, ōris, ἀ. (adveho) ὁ εἰσάγων, κομίζων τι.
1. advectus, us, ἀ. = advectio.
2. advectus, a, um, μ. π. τοῦ
ad-vĕho, ēxi, ctum, 3. (αἰτ.) προσ(εἰσ, παρα, μετα)κομίζω τι. 2) παθ. μετὰ ἡ ἄνευ τοῦ curru, equo, navi, προσέρχομαι ἐφ' ἵππου, νηός, ἁμάξης.
ad-vĕlo, 1. ἐπι(καλύπτω)στεφανῶ.
advĕna, ae, ἀ. (advenio) ἔπηλυς, ξένος. 2) rei ἡ in re, ἄπειρός τινος.
adveniens, ntis μ. ἐν. τοῦ
ad-vĕnĭo, ēni, entum, 4. (in.. ἡ ad..ἡ αἰτ.) ἀφικνοῦμαι, προσέρχομαι, παραγίγνομαι εἰς. a. Romam, εἰς Ῥώμην ἀφικνοῦμαι. 2) dies advenit, ἡ ἡμέρα ἐπῆλθεν.
adventĭcĭus (χ -tius), a, um, (advenio) ἐξωτικός, ξένος. a. coena, τὸ κατὰ τὴν ἄφιξίν τινος δεῖπνον. a. pecunia, τὸ ἐκτὸς τῆς κληρονομίας ἀργύριον.
advento, 1. (θαμ. τ. advenio) (δοτ. ἡ ad..) συχνὰ ἐπέρχομαι, πλησιάζω.
adventor, ōris, ἀ. (advenio) ὁ φοιτῶν εἰς καπηλεῖον. 2) ξένος.
adventus, ūs, ἀ. (advenio) ἄφιξις. 2) παρουσία.
adversa, orum, ἴδ. adversus.
adversārius, a, um, (adversus) ἐναντίος, ἀνταγωνιστής, ἀντίζηλος, δικος)παλος, χϑ. 2) adversaria (scripta), τὸ ἡμερήσιον (βιβλίον).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

adversātor, ōris, ἀ. ὁ ἐναντιούμενος.
adversātrix, īcis, θ. (adversor) ἡ ἐναντιουμένη.
adversātus, a, um, μ. π. τ adversor.
adverse, ἐπίρ. ἀντιλόγως.
adversio, iōnis, θ. (adverto) προσοχή.
adversĭtas, ātis, θ. ἐναντίωσις. 2) συμφορά.
adversō, 1. (θαμ. τ. adverto) σπουδῇ προσέχω.
adversor, 1. (adversus) (δοτ. σπαν. αἰτ.) ἐναντιοῦμαί τινι.
adversus, ἡ (adversum) (adverto) πρόθ. μετ' αἰτ. ἀντίον, ἀπέναντί τινος. 2) πρός τινα, πρός τι. justitia a. deos, ἡ πρὸς τοὺς θεοὺς δικαιοσύνη. respondeo a. aliquid, ἀποκρίνομαι πρός τι. 3) ἐχθρικῶς ἐπί τινα.
adversus, a, um, ὁ ἐναντίος, ὁ ἀντικρύ. a. vulnus, τὸ ἐκ τοῦ πρόσθεν τραῦμα. dentes a., οἱ ἔμπροσθιοι ὀδόντες. ventus a., ἐναντίος ἄνεμος. flumine adverso, ἀντίοις τῷ ποταμῷ. ex adverso, ἐκ τοῦ ἐναντίου. urbi, ἀντικρὺ τῆς πόλεως. in adversum, ἀντικρύ. 2) res (casus) a., θ. ἡ-versa οὐ. πλ. αἱ συμφοραί. 3) ἐχθρός.
adverto, (adverti) rsum, 3. (αἰτ.) στρέφω τι πρός τι, προσβλέπω εἴς τι. 2) a. oculos omnium, ἐπάγομαι τὰ ὄμματα πάντων. 3) animum a. ad rem ἡ rei, προσέχω τὸν νοῦν τινι, συνηθέστ. animadverto. 4) προτρέπω.
ad-vespascit, rāvit, ĕre, (ἀπρόσ.) ἑσπέρα γίγνεται.
advexi, πρκ. τ. adveho.
ad-vĭgĭlo, 1. (δοτ.) φυλάττω ἐπί τινι. 2) μτφ. ἐπαγρυπνῶ τινι.
advŏcātĭo, iōnis, θ. (advoco) συναγόρευσις. 2) οἱ συν(ήγορει)δικοι. 3) προθεσμία πρὸς παράκλησιν συνηγόρων, ἀναβολὴ δίκης.
advŏcātus, i, ἀ. συνήγορος, σύμβουλος, μάρτυς.
advŏcātus, a, um, μ. π. τοῦ
ad-vŏco, 1. (αἰτ. ἢ δοτ. ἡ ad, in) προσ(παρα)καλῶ. 2) a. sibi aliquem, παρακαλῶ τινα σύνδικον.
advŏlātus, ūs, ἀ. (advolo) (μόνον κατ' ἀφ. ἐν.) ἐπίπτησις.
ad-vŏlo, 1. (δοτ. ἡ ad, in..) ἐφ(προσ)ίπταμαι, σπεύδω πρός τινα (σπαν. αἰτ.).
advolūtus, a, um, μ. π. τοῦ
advolvo, vi, lūtum, 3. (αἰτ. καὶ δοτ. ἡ ad..) (προσ)κυλινδῶ τι πρός τι. a. se ἡ absolvi genibus (ἡ genua), προσπίπτειν τινί, ἡ πρὸς τὰ γόνατα τινός.
advorto = adverto.
ădўtum, i, οὐ. ἄδυτον.
Aea, ae, θ. ἡ Αἶα, μέρος τι τῆς Κολχίδος.
Aeaea, ae, ἡ Aeaee, es, θ. Αἰαίη (νῆσος) ἐνθα κατῴκει ἡ Κίρκη· ἐκ τούτου Aeaeus, a, um, Αἰαῖος.
Aeăcus, i, ἀ. ὁ Αἰακός, βασιλεὺς Αἰγίνης, πατὴρ τοῦ Πηλέως· ἐκ τούτου· α') Aeăcĭdes, ae, ἀ. ὁ Αἰακίδης. β') Aeăcĭdēius, a, um, Αἰακιδήϊος.
aecastor aeccere ☞. ἴδ. ecastor ☞.
aedepol, ἴδ. edepol.
aedes ἡ -is, is, θ. ναός, οἶκος. 2) πλ. -des, ium, οἶκοι. -des domi, δώματα.
aedĭcŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. aedes.
aedĭfĭcātĭo, iōnis θ. (aedifico) οἰκοδομή. 2) οἰκοδόμημα.
aedĭfĭcātor, ōris, ἀ. (aedifico), οἰκοδόμος. ae. mundi, ὁ δημιουργὸς τοῦ κόσμου. 2) φιλοικοδόμος.
aedĭfĭcātus, a, um, μ. π. τ. aedibico.
aedĭfĭcĭum, ĭi, οὐ. (aedificio) οἰκοδόμημα (πρβλ. ☞ aedes, domus).
aedĭfĭco, 1. (aedes-facio) οἰκοδομῶ. 2) κατασκευάζω, δημιουργῶ τι.
aedīlĭcĭus (☞ -tius), a, um. (aedilis) ἀγορανομικός, ἀστυνομικός. 2) ὁ πρώην ἀγορανόμος.
aedīlis, is, ἀ. (aedes), ἀγορανόμος, ἀστυνόμος.
aedīlĭtas, ātis, θ. (aedilis) ἀγορανομία, ἀστυνομία.
aedis = aedes.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

aeditŭmus ἡ -tumus = aedituus.
aedituus, i, ἀ. ἱεροφύλαξ, νεωκόρος.
Aedui, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Αἰδουοί, ἔθνος Γαλλικόν.
Aeēta, ἡ -tes, ae, ἀ. Αἰήτης. Aeētaeus, Aiētaĭus, ădis, -tine, es, -tis, ĭdis, Aiētiàs = ἡ Μήδεια.
Aegae ἡ Aegēae, ārum, θ. πλ. Αἰγαί, Αἴγειαι, πόλ. ἐν Μακεδονίᾳ.
Aegaeon, ōnis, ἀ. Αἰγαίων.
Aegaeum ἡ -gēum, τὸ Αἰγαῖον πέλαγος.
Aegaeus, a, um, Αἰγαῖος.
Aegātes, ŭm, θ. πλ. αἱ Αἰγοῦσαι, (νῆσοι) δυτικῶς τῆς Σικελίας κείμεναι.
Aegeae, ĭδ. Aegae.
aeger, gra, grum (gerrimus), ἄῤῥωστος, ἐπίνοσος. 2) μτφ. νοσῶν τὴν ψυχήν. ae. consilii, ἄβουλος, ἀμήχανος. ae. oculus, βάσκανον ὄμμα. ae. animi ἡ animo, δύσθυμος. aliquid mihi aegrum est, λυπηρόν μοί ἐστιν.
aegerrĭme, ἐπίρ. ὑπερθ. τοῦ aegre.
1. Aegēus, a, um, ĭδ. Aegaeus.
2. Aegeus, ei, ἀ. Αἰγεύς. Aegīdes, ae, ἀ. Αἰγείδης.
Aegĭăleus, ei, ἀ. ὁ Αἰγιαλεύς.
Aegiăle, es, ἡ -ialēa, ae, Αἰγιάλη, ἡ -άλεια.
Aegīna, ae, θ. Αἴγινα (νῆσος, νύμφη τις μήτηρ τ. Αἰακοῦ). Aegīnēta, ae, καὶ -nensis, is, Αἰγινήτης.
Aegĭnium, ĭi, οὐ. Αἰγίνιον, πόλ. Μακεδονίας
aegis, ĭdis, θ. αἰγίς, ἀσπὶς τ. Διὸς ἢ τῆς Ἀθηνᾶς. 2) μτφ. προβολή, σκέπη.
Aegisthus, i, ἀ. Αἴγισθος, υἱὸς τ. Θυέστου.
Aegos flumen, οὐ. οἱ Αἰγὸς ποταμοί.
aegre (aegrius, aegerrime), ἐπίρ. νοσερῶς, δυσ(ἀ)θύμως, λυπηρῶς. 2) χαλεπῶς. aegre ferre aliquid, χαλεπῶς φέρειν τι. ae. conficio aliquid, μετὰ πόνου ἀνύτω τι.
aegrĕo, ēre, (aeger), νοσῶ.
aegresco, ĕre (ἐναρκτ. τ. aegreo), νοσῶ, μτφ. λυποῦμαι.
aegrĭmōnĭa, ae, θ. (aeger) ἀσθένεια, βαρυ(δυσ)θυμία, λύπη.
aegrĭtūdo, ĭnis, θ. (aeger) ἀῤῥωστία, νόσος. 2) βαρυθυμία, λύπη.
aegrōtātĭo, iōnis, θ. (aegroto) νόσημα, ἀσθένημα, δυσθυμία.
aegrōto, 1. (aegrotus) ἀσθενῶ, νοσῶ (ἐπὶ ψυχῆς ἢ σώμ.)
aegrōtus, a, um, (aeger) ἀσθενής, νοσῶν (ἐπὶ ψυχῆς, σώμ. ℞).
Aegyptĭăcus, a, um, Αἰγυπτιακός.
Aegyptus, i, θ. Αἴγυπτος. 2) ἀ. ὁ Αἴγυπτος. Aigyptĭus, a, um, Αἰγύπτιος.
aelĭnos, i, ἀ. ὁ αἴλινος θρῆνος.
Aelius, a, um, Αἴλιος· ἐκ τούτου Aelĭānus, a, um, Αἰλιανός.
aemathia, = emathia.
Aemĭlĭus, a, um, Αἰμίλιος.-via, pons ℞. Αἰμιλία ὁδός, γέφυρα ℞.
Aemilius, ὁ Αἰμίλιος. Aemilianus, Αἰμιλιανός, παρωνύμιον Σκιπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ.
aemŭla, ae, θ. ĭδ. aemulus.
aemŭlātĭo, iōnis, θ. ĭδ. aemulor) ἄμιλλα, ζῆλος, ζηλοτυπία.
aemŭlātor, ōris, ἀ. ζηλωτής.
1. aemŭlātus, us, ἀ. ζῆλος.
2. aemŭlātus, a, um, μ. π. τοῦ
aemŭlor, 1. (aemulus) (αἰτ.) ζηλῶ τινα (ἢ τι), διώκω τὰ ἴχνη τινός· μιμοῦμαι. 2) (δοτ.) ζηλοτυπῶ τινα, φθονῶ τινι.
aemŭlus, a, um, (γεν. ἢ δοτ.) (ἐπὶ καλοῦ ἢ κακοῦ) ζηλωτής τινος, μιμούμενός τινα, ζηλότυπος, ἀνταγωνιστής. 2) ἐφάμιλλος.
Aemus, i, ἀ. ĭδ. Haemus.
Aenārĭa, ae, θ. Αἰναρία (νῆσ.) ἀντικρὺ τῆς Καμπανίας.
Aenēas, ae, ἀ. Αἰνείας. Aenēădēs, ae, ἢ -ĭdes, ae, Αἰνειάδης. Aenēis, ĭdis, ἢ ĭdos, Αἰνειάς, (τὸ ἔπος τ. Βιργιλίου). Aenēĭus, a, um, τοῦ Αἰνείου.
āēnĕus ἡ āhēnĕus, a, um, (aes), χαλκοῦς.
Aenīa, ἡ Aenēa, ae, θ. Αἴνεια. Aenēātes, tum, Αἰνεάται.
aenĭgma, ătis, οὐ. αἴνιγμα.

Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Aēnus, Ahēnus, a, um, (aes), χαλκοῦς. Aēnum ἡ Ahēnum, i, οὐ. λέβης.

Aenos, ἡ -nus, i, θ. Αἶνος, πόλις Θράκης. Aenii, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι αὐτῆς.

Aeŏles, um, ἡ Aeŏlii, ōrum, ἀ. πλ. Αἰολεῖς. ἐκ τούτου· α') Aeŏlia, ae ἡ Aeŏlis, ĭdis, θ. Αἰολία, Αἰολίς. β') Aeŏlĭcus ἢ Aeŏlĭus, a, um, Αἰολικός.

Aeŏlus, i, ἀ. Αἴολος· ἐκ τούτου ἀ) Aeŏlĭdes, ae, ἀ. Αἰολίδης. β') Aeŏlis, ĭdis, θ. Αἰολίς. Aiŏlēus, a, um, ὁ τοῦ Αἰόλου.

aequābĭlis, (lior) (aequo) παραβλητός, ἴσος, ὅμοιος, ὁμαλός, ὁ αὐτός.

aequābĭlĭtas, ātis, θ. (aequabilis) ἰσότης, ὁμαλότης, δικαιοσύνη.

aequābĭlĭter, (lius) ἐπίρ. (aequabilis) ὁμαλῶς, ἴσως, ὁμοίως.

aequaevus, a, um, (aequus-aevum) ὁμῆλιξ.

aequālis, e, (lior), (aequus) ὁστ. ἴσος, ὅμοιός τινι, ἰσομεγέθης. 2) ὁμαλός, ἰσόπεδος. 3) ὁμῆλιξ, σύγχρονος.

aequālĭtas, ātis, θ. (aequalis) ἰσότης, ὁμαλότης. 2) ἰσοπαλία. 3) ὁμηλικία.

aequālĭter, (lius), ἐπίρ. (aequalis) ἐξ ἴσου, ὁμαλῶς, ὁμοίως.

aequanĭmĭtas, ātis, θ. (aequus-animus) εὐμένεια, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη. 2) ἀταραξία.

aequātĭo, ōnis, θ. (aequo) (ἐξ)ἴσωσις.

aequātus, a, um, μ. π. τ. aequo.

aeque (quius, quissime), ἐξ ἴσου. a. ac, ὁμοίως, ὡσπέρ. a. si ac, ὡσπερ ἂν εἰ.

Aequi, ἡ Aequĭcŭli, ōrum, ἀ. πλ. Αἶκυοι, Αἰκανοί. ἐκ τούτου Aequĭcus, ἡ Aequicŭlānus, a, um, ὁ Αἰκανός.

aequĭlībris, e, ἀντί(ἰσό)ροπος.

aequĭlībrĭtas, ātis, θ. (aequus-libra) ἰσονομία.

aequĭlībrĭum, ii, οὐ. (aequus-libra) ἀντι(ἴσο)ροπία.

Aequĭmēlium, ἡ -maelium, ĭi, οὐ. Αἰκυμήλιον, ἀγορὰ ἐν Ῥώμῃ κατ' ἐξοχήν διὰ τὰ πρὸς θυσίαν ζῶα.

aequĭnoctĭālis, e, (aequinoctium) ἰσημερινός.

aequĭnoctĭum, ii, οὐ. ἰσημερία.

aequĭ-pĕro, 1. (αἰτ. ☓ ὁστ. ἡ ad). ἐξισῶ, ὁμοιῶ, παραβάλλω τί τινι. 2) οὐδ. (ὁστ. ἡ αἰτ.) ἴσος εἰμί, ἐξισοῦμαι τινι, καθικνοῦμαί τινος.

aequĭtas, ātis, θ. (aequus) ἰσότης, συμμετρία. 2) ἐπιείκεια. 3) σωφροσύνη, ἀπάθεια, ἀταραξία ψυχῆς.

aequo, 1. (aequus) (αἰτ. ☓ ὁστ. ἡ cum..) ἰσάζω, ἐξισῶ, παραβάλλω τί (ἢ τινά) τινι. a. solo, (κατ)ἐδαφίζω. 2) (αἰτ.) ἴσος εἰμί τινι, ἐξικνοῦμαί τινος. equum cursu, οὐδὲν δρόμῳ τοῦ ἵππου λείπομαι (τρέχω ἐπίσης ταχέως ὡς ὁ ἵππος).

aequor, ŏris, οὐ. (aequus) ἰσό(ἐπί)πεδον, ὁμαλὸν πεδίον. aequora camporum, αἱ πεδιάδες. 2) ἐπιφάνεια, κατ' ἐξοχήν (μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ maris ἢ ponti) τῆς θαλάσσης, πέλαγος, θάλασσα.

aequŏrĕus, a, um (aequor), θαλάσσιος, πελάγιος.

aequus, a, um (quior, quissimus), ὁμαλός, ἴσος. ex aequo loco, ἐξ ὁμαλοῦ τόπου. in ae. loco pugno, μάχομαι ἐν ἰσοπέδῳ. 2) locus, tempus ae. alicui, τόπος, χρόνος ἐπιτήδειός τινι. non aequus, ἀνεπιτήδειος. 3) φίλος. 4) ex (in) aequo, ἐξ ἴσου, ἐν ἴσῳ, ἐπίσης. 5) ae. me omnibus praebeo, παρέχω ἐμαυτὸν ἐπιεικῆ πᾶσιν. 6) aequum est, εἰκός ἐστι. aequissimum est illum hoc facere, δικαιότατός ἐστι τοῦτο ποιεῖν. 7) ae. animus, ae. mens, ἀπάθεια, ἀταραξία ψυχῆς. aequo animo fero aliquid, πράως φέω τι. aequi bonique faceo aliquid, ἐπὶ τὸ καλὸν λαμβάνω τι, στέργω τινί.

aēr, aĕris, ἀ. (αἰτ. aĕra ☓ aerem), ἀήρ.

aerāmentum, i, οὐ. (aero) χάλκωμα, χαλκίον.

aerārĭa, ae, θ. (ὑπον. fodina ἢ sectura) χαλκωρυγεῖον. 2) χαλκευτήριον, χωνευτικὸν ἐργαστήριον.

aerārĭum, ĭi, οὐ. (aes) τὸ δημόσιον ταμεῖον. 2) τὰ δημόσια χρήματα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

aerārĭus, a, um (aes), χάλκειος, χαλκευτικός. aerarium metallum, χαλκωρυχεῖον. aerarius (ὑπον. faber) χαλκεύς. 2) aerarius (ὑπον. civis) πολίτης τῆς ἐσχάτης ἢ πενεστάτης τοῦ δήμου τάξεως.

aerātus, a, um (aes), κατάχαλκος, χαλκήλατος. naves aeratae, αἱ χαλκᾶ ἔμβολα ἔχουσαι νῆες. 2) homo ae. πλουσιώτατος.

aereus, a, um, = aeneus. 2) = aeratus.

aerifodīna, ae, θ. (aes-fodio) χαλκωρυχεῖον.

aerĭpes, ĕdis (aes-pes) χαλκόπους.

aeris. γεν. τ. aes.

āĕris, γεν. τ. āēr.

āĕrĭus, a, um (aer), ἀέριος.

Āĕrŏpē, ēs, καὶ -pa, ae, θ. Ἀερόπη, μήτηρ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ Μενελάου.

aerōsus, a, um (aes), πολύχαλκος, χαλκοσόρος.

aerūgĭnōsus, a, um (aerugo), ἰώδης.

aerūgo, ĭnis, θ. (aes) ὁ ἰὸς (σκωρία) τοῦ χαλκοῦ. 2) μτφ. φθόνος, βασκανία, πλεονεξία.

aerumna, ae, θ. (aegrimonia ;) μόχθος, ταλαιπωρία, δεινά.

aerumnōsus, a, um (aerumna), ταλαίπωρος, πολύμοχθος, ἄθλιος.

aes, aeris, οὐ. χαλκός. 2) χαλκοῦν σκεῦος, οἷον ἄγαλμα, ὅπλον κλ. 3) χρήματα, χαλκοῦν νόμισμα. 4) aes alienum, χρέος. faceo ἢ contraho, λαμβάνω, δανείζομαι ἀργύριον. solvo, ἢ per (dis) solvo, διαλύω, ἀποείνω τὸ χρέος, χρεωλυτῶ. habeo aes alienum ἢ sum in aere alieno, ὑπέρχρεώς εἰμι. aere alieno exeo ἢ exsolvor, χρέους ἀπαλλάττομαι. in meo aere sum, οὐκ ὀφείλω. 5) aes militare ἢ ἁπλῶς aes καὶ κατ' ἐξοχήν κατὰ πλ. aera σημ. μισθὸν (στρατιώτου), στρατεῖαν. 6) ἢ γεν. aeris τίθεται ἀντὶ τ. assium, μάλιστα παρὰ τῷ milia, ὡς terna milia aeris, (δηλ. assium).

Aesar, ăris, ἀ. ὁ Αἴσαρος, ποταμ. τῆς κάτω Ἰταλίας· ἐκ τούτου Aesareus, a, um, Αἰσαρικός.

Aeschĭnes, is, ἀ. Αἰσχίνης.

Aeschўlus, i, ἀ. Αἰσχύλος· ἐκ τούτου Aeschyleus, a, um, Αἰσχύλιος.

Aescŭlāpĭus, ĭi, ἀ. Ἀσκληπιός, θεὸς τῆς ἰατρικῆς.

aescŭlētum, i, (aesculus) οὐ. ὄρυμὸς φηγῶν, ὁ φηγών.

aescŭlus, i, θ. ἡ φηγός, εἶδος δρυός.

Aesernĭa, ae, θ. Αἰσερνία, πόλις τῆς Σαμνίτιδος. ἐκ τούτου Aesernīnus, a, um, Αἰσερνιακός. 2) ἐπωνύμιον τ. M. Μαρκέλλου· καὶ Aesernīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Aesis, is, ἀ. ὁ Αἶσις, ποταμ. τῆς Οὐμβρικῆς.

Aeson, ōnis, ἀ. Αἴσων, πατὴρ τοῦ Ἰάσωνος.

Aesōpus, i, ἀ. Αἴσωπος· ἐκ τούτου Aesōpēus, ἢ -pīus, Αἰσώπειος. Claudius ἢ Clodius Aes. Ῥωμ. τραγικὸς ποιητὴς σύγχρονος τ. Κικέρωνος.

aestas, ātis, (αἴθω, aestus) θ. θέρος. incunte, exactā aestate, ἀρχομένου, τελευτήσαντος τοῦ θέρους. adultā aestate, ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ θέρους. aestate, ἐν θέρει, θέρους. 2) τὸ τοῦ θέρους καῦμα.

aestĭ-fer, ĕra, ĕrum (aestus-fero), καυματηρός.

aestĭmābĭlis, e (aestimo), ἀξιότιμος.

aestĭmātĭo, iōnis, θ. (aestimo) (δια)τίμησις. 2) μτφ. τιμή, ἀξία.

aestĭmātor, ōris, (aestimo) ἀ. (δια)τιμητής.

aestĭmātus, a. um. μ. π. τοῦ

aestĭmo, 1. (δοτ. καὶ γεν.) (δια)τιμῶ τί τινος. ae. aliquid multi, κλ. τιμῶ τι πολλοῦ. 2) τιμῶ, (περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι) ἄνθρωπον ἢ πράγματα. ae. aliquem magni ἢ magno, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαί τινα.

aestīvo, 1. (aestas) διάγω τὸ θέρος, θερίζω.

aestīvus, a, um (aestas), θερινός. 2) aestiva, orum, (ὑπον. castra) τὰ θερινά, τὸ θερινὸν στρατόπεδον, καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἡ θερινὴ στρατεία. 3) μτφ. βοσκήματα, κτήνη.

aestŭārĭum, i, οὐ. (aestus) ἀνάχυσις τῆς θαλάσσης, θαλασσῶδες ἕλος. 2) ποιηταὶ λίμναι ἐκ θαλασσίου ὕδατος πρὸς ἰχθυοτροφίαν.

aestuātĭo, ōnis, ὁ. (aestuo) κύμανσις. 2) μτφ. διατάραξις.

aestuo, 1. (aestus) ἀναγέω φλόγας. 2) θερμαίνομαι. 3) ἐπὶ ὕδατος, κυμαίνω, φλεγμαίνω, ἀναφλύζω. μτφ. φλέγω, φλεγμαίνω ὑπὸ πόθου, φθόνου κτλ.

aestuōse, ἐπίρ. (sissime). (aestuosus) καυματηρῶς.

aestuōsus, a, um (aestus), (sissimus) (aestus) καυματώδης, φλέγων, κυμαίνων.

aestus, ūs ἀ. (αἴθω) καῦμα, φλέγμα. 2) κύμανσις (ὕδατος), ζέσις. 3) παλίρροια. 4) διάπυρον ψυχῆς πάθος, φλεγμονή. 5) ἀκαταστασία ψυχῆς, ταραχή.

Aestŭla, ae, ὁ. καὶ **Aestŭlum**, i, οὐ. Αἴσουλα.

aetas, ātis, ὁ. (συνηρημένον ἐκ τοῦ **aevitas**) ἡλικία. **flos aetatis**, ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. **a. tenĕra**, τριφερὰ ἡλικία. **a. militaris**, ἡ στρατεύσιμος ἡλικία. 2) ἡ προβεβηκυῖα ἡλικία, τὸ γῆρας. **aetate confectus**, ὑπὸ τῆς (προβεβηκυίας) ἡλικίας καταβεβλημένος. **ab ineunte aetate**, ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας, παιδόθεν. **aetas provecta**, προβεβηκυῖα ἡλικία. 3) ὁ τοῦ βίου χρόνος, ὁ ἀνθρώπινος αἰών. **agere, degere** ἢ **aetatem**, διάγειν τὸν βίον. **annum agens aetatis decimum quartum**, γεγονὼς ἔτη τέσσαρα ἐπὶ δέκα. 4) αἰών, χρόνος. **heroicis aetatibus**, ἐπὶ τῶν ἡρωϊκῶν χρόνων. **usque ad hanc aetatem**, μέχρι τοῦ αἰῶνος τούτου. 5) ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἤρξέ τις. **aetatum** (ἐπιρρηματικῶς), συνεχῶς. **in aetate**, διὰ χρόνου, ἐνίοτε.

aetātŭ'la, ae, ὁ. (ὑποκ. τ. (aetas), νεαρὰ ἡλικία, νεότης.

aeternĭtas, ātis, ὁ. (aeternus) αἰδιότης, αἰωνιότης, ἀθανασία.

aeterno, 1. (aeternus) ἀθανατίζω.

aeternus, a, um (ἐκτ. **aeviternus**), ἀΐδιος, αἰώνιος, ἀδιάλειπτος, ἀτέλευτος. **aeternum**, ἡ -rno, ἀδιαλείπτως. **in aeternum**, εἰς αἰῶνα.

aether, ĕris ἢ ĕros, ἀ. (αἴτ. ĕra ἢ ĕrem), αἰθήρ. 2) οὐρανός. 3) ἀὴρ παρὰ ποιητ. ἢ κατ' ἀντιθ. πρὸς τὸν κάτω κόσμον, ὁ ἄνω κόσμος, τὸ ὑπὲρ ἡμᾶς φῶς.

aethĕrĕus ἢ **rius**, a, um, αἰθέριος. 2) οὐράνιος, θεῖος.

Aethĭops, ŏpis, ἀ. Αἰθίοψ· ἐκ τούτου **Aethiŏpia**, ae, ὁ. Αἰθιοπία. **Aethiŏpĭcus**, Αἰθιοπικός. **Aethĭŏpis**, ĭdis, Αἰθιοπίς.

Aethra, ae, ὁ. Αἴθρα, μήτηρ τοῦ Θησέως.

Aetna, ae, ὁ. Αἴτνη. **Aetnaeus**, a, um, Αἰτναῖος. **Aetnensis**, e, ὁ κάτοικος τῆς Αἴτνης = Αἰτναῖος.

Aetōlus, a, um, Αἰτώλιος, **Aetōli**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι τῆς Αἰτωλίας· ἐκ τούτου ά) **Aetōlia**, ae, ὁ. Αἰτωλία. β') **Aetōlis**, ĭdis, Αἰτωλίς. γ') **Aetōlius**, a, um, Αἰτώλιος, **Ae. heros**, ὁ Διομήδης. δ') **Aetōlĭcus**, a, um, Αἰτωλικός.

aevĭtas, ātis, ὁ. (aevum) ἀντὶ τ. aetas.

aevĭternus, = aeternus.

aevum, i, οὐ. (ἢ σπαν. -us, i. ἀ.) αἰών, ὁ ἀΐδιος (ἀένναος) χρόνος. 2) ὁ ἀνθρώπινος αἰών, ὁ τοῦ βίου χρόνος. **aevi brevis**, βραχύβιος. **integer aevi**, ὁ ἀκμάζων, ἀκμαῖος. 3) αἰών, χρόνος. **homines nostri aevi**, ἄνθρωποι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.

Afer, fra, frum, Λιβυκός. **Afer**, fri, ὁ. Λίβυς.

affābĭlis, e (lior) (affor) εὐ(φιλο)προσήγορος. **a. sum erga omnes**, ἡδέως ἔχω πρὸς ἅπαντας.

affābĭlĭtas, ātis, ὁ. (affabilis) εὐ(φιλο)προσηγορία.

affābĭlĭter (lissime) ἐπίρ. (affabilis) εὐπροσηγόρως.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

affābre ἐπιρ. (faber) τεχνικῶς, ἐντέχνως. a. factus, καλλίεργος.
affāri ἴδ. affor.
affātim ἐπίρ. (ad -fatim) ἄδην, ἀρκούντως, περισσῶς, δαψιλῶς.
1. affātus, a, um, μ. π. τ. affor.
2. affātus, ūs, ἀ. (affor) πρόσ(ηγορία)ρησις.
affĕci πρκ. τ. afficio.
affectatĭo, iōnis, θ. (affecto) ζήλωσις, ἔφεσις, ἀντιποίησις.
affectātor, ōris, ἀ. ὁ ἐφιέμενος, ἀντιποιούμενος.
affectātus, a, um μ. π. τ. affecto, ἐπιτετηδευμένος.
affectĭo, iōnis, θ. (afficio) διάθεσις (ψυχῆς ἢ σώματος). 2) στοργή.
affecto, 1. (θαμ.τ.afficio),(aliquid) ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαι, ἀντιποιοῦμαί τινος. a. gloriam, γλίχομαι δόξης. 2) a. viam, iter, τρέπομαι ὁδόν.
1. affectus, a, um, μ. π. τ. afficio, (μετ' ἀφ.) ὁ ἔχων τι. affectus virtutibus, ἐνάρετος. συνήθ. ἁπλῶς affectus, ὁ οὕτως ἢ ἄλλως διακείμενος. optimā valetudine affectus, πάνυ ὑγιῶς ἔχων, καὶ κατ' ἐξοχήν, κακῶς ἔχων, πάσχων. affectum corpus, σῶμα κακοπαθοῦν. affectus iracundĭa, honore, injuria, lactitia, ὠργισμένος, τετιμημένος, ἠδικημένος, περιχαρής. 2) προκεχωρηκώς, προβεβηκώς. affecto jam prope aestate, ἤδη περὶ τὰ τέλη τοῦ θέρους. a. aetas, προβεβηκυῖα ἡλικία.
2. affectus, ūs, ἀ. (afficio) διάθεσις (συνήθ.) τῆς ψυχῆς. 2) πάθος, πάθημα. 3) ἐπιθυμία, ἀγάπη.
affer, ἀ afferto προστ. τοῦ
affĕro, attŭli, allātum, afferre, (ad-fero), (αἰτ. ἢ δοτ.) προσ(ἐπι)φέρω, φέρω τινί τι. epistolam ἢ litteras alicui ἢ ad aliquem, φέρω τινὶ ἐπιστολάς. af. me ἢ afferror in locum, μεταβαίνω εἰς τόπον. 2) μτφ. af. animum ad scribendum, ἐπιμελοῦμαι τοῦ γράφειν. af. manus, (vim) alicui, βιάζομαι τινα. a. manus mihi, αὐτόχειρ γίγνομαι. manus templo, ἐπιβάλλω χεῖρας τῷ ναῷ, συλῶ τὸν ναόν. 3) φέρω ἀγγελίαν, συγνότ. a. aliquid ἢ de aliqua re, (ἀπ)ἀγγέλω τι. affertur, ἀγγέλεται. 4) motum alicui, φόβον παρέχω τινί. 5) προ(ἀνα)φέρω, μνημονεύω. 6) ἀπρ. συμφέρει.
affĭcio, fēci, fectum, 3. (ad-facio), (aliquem) οὕτω διατίθημί τινα (καλῶς, κακῶς). Παθ. afficior, οὕτω διατίθεμαι, (καλῶς, κακῶς) διάκειμαι. 2) (αἰτ. καὶ ἀφ.) περιβάλλω τινί, ποιῶ τινά τι. aliquem beneficio, εὐποιῶ (εὐεργετῶ) τινα. injuriā, ἀδικῶ τινα. poena, κολάζω τινα. laude, ἐπαινῶ τινά. afficior re, πάσχω τι. affici morbo gravi, περιπίπτω βαρείᾳ νόσῳ. beneficiis, εὐεργετοῦμαι.
affictus, a, um, τ. μ. π. affingo.
af-fīgo, fixi, fixum, 3. (aliquid rei, ἢ ad..) προσ(πήγνυμι, ἅπτω)ηλῶ τί τινι.
af-fingo, finxi, fictum, 3. (aliquid rei) προσ(πλάττω)τίθημι τί τινι.
af-fīnis, e, πρόσορος. 2) συγγενὴς (ἐξ ἐπιγαμίας). 3) (συμ)μέτοχος.
affīnĭtas, ātis, θ. (affinis) ἐπιγαμία, κηδεστία. 2) (συμ)μετοχή.
affirmāte (tissime), (affirmo) ἐπίρ. βεβαίως, καταφατικῶς.
affirmātĭo, iōnis, θ. (affirmo) κατάφησις, (δια)βεβαίωσις.
affirmātus, a, um, μ. π. τοῦ
af-firmo, 1. βεβαιῶ, ὀϊσχυρίζομαι.
affixi, πρκ τ. affigo.
affixus, a, um, μ. π. τ. affigo, προσηλωμένος.
1. afflātus, ūs, ἀ. (aflo) πρόσπνευσις, ἐπίπνοια. a. divino, θειαστικῶς.
2. afflātus, a, um, μ. π. τ. afflo.
afflictātĭo, iōnis, θ. (afflicto) = τῷ
afflictĭo, iōnis, θ. (affligo) θλῖψις, κακοπάθεια, ταλαιπωρία.
afflicto, 1. (affligo) (ἀπο)θλίβω, ταλαιπωρῶ.
afflictor, ōris ἀ. (affligo) ὁ καταβάλλων, κακοποιός.
1. afflictus, ūs, ἀ. προσάραξις.
2. afflictus, a, um, (tior) κατατε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

θλιμμένος, ταλαίπωρος, κακοπαθῶν, ταπεινός, μ. π. τοῦ
af-flīgo, xi, ctum, 3 (αἰτ. ᾗ δοτ.) προσαράττω, τινά (τί) τινι, καταθραύω τι. aliquem terrae, ad terram ἀράσσω τινὰ πρὸς τὸ ἔδαφος, καταρρίπτω τινά. 2) μτφ. κατα-(θάλλω, πλήττω) θλίβω τινά
afflixi πρκ. τ. affligo.
af-flo, 1. (αἰτ. ἡ δοτ.) ἐπι(προσ)-πνέω τινά, προσφυσῶ τινι.
affluens, ntis (entior, entissimus) μ. ἐν. τ. affluo.
affluenter (entius), ἐπίρ. ἀφθόνως.
affluentia, ae, θ. (affluo) ἐπιρροή, ἀφθονία.
af-flŭo, ūxi, ūxum, 3. οὐδ. προσ-(ἐπι)ρρέω. 2) (ἀφ.) εὐπορῶ, ἀφθονίαν ἔχω τινός. affluens, entis, εὔπορος, ἄφθονος, πλούσιος. affluentes anni, οἱ ἐπερχόμενοι ἐνιαυτοί.
affluxi πρκ. τ. affluo.
af-for, fātus sum, fāri (aliquem) προσ(αγορεύω)φωνῶ τινα.
affŏre, adfŏre, μέλ. τ. ἀπαρ. τ. adsum.
affŏrem ἡ adforem πρτ. τ. ὑποτ. τ. adsum.
affrango, ēgi, actum, 3. προσρήγνυμι.
affrĕmo, ŭi, ĕre, ἐπιθορυβῶ.
af-frīco, ŭi, ictum, 1. προστρίβω.
affringo, ταυτὸ τῷ affrango.
affŭdi πρκ. τ. affundo.
affŭi ἡ adfui πρκ. τ. adsum.
af-fulgeo, ulsi, ēre, ἐπιλάμπω.
af-fundo, fūdi, fūsum, 3. ἐπι-(προσ)χέω. 2) af.me ἡ affundor, προσπίπτω τινι.
affūsus, a, um, μ. π. τ. affundo.
affutūrus, a, um, μ. μέλ. τ. adsum.
a-fŏre, μέλ. τ. ἀπαρ. τ. absum.
a-fŏrem, πρτ. τῆς ὑποτ. τ. absum.
Afrānius, ĭa, um, Ἀφράνιος. 2) Afranius, ii, ἀ. Ῥωμ. στρατηγὸς τῆς πατρίας τοῦ Πομπηίου· ἐκ τούτου Afraniānus, a, um, Ἀφρανιακὸς ἢ Afraniāni, orum, ἀ. πλ. οἱ τοῦ Ἀφρανίου.
1. Afri γεν. τ. Afer.
2. Afri, ἀ. πλ. τ. Afer.
Africa (Afer), θ. ἡ Λιβύη. Africānus, a, um Λιβυκός.
Agămēdes, is, ἀ. Ἀγαμήδης.
Agămemnon, ŏnis, Ἀγαμέμνων· ἐκ τούτου Agamemnŏnius, a, um, Ἀγαμεμνόνιος.
Agănippe, es, θ. Ἀγανίππη, πηγὴ ἐπὶ τοῦ Ἑλικῶνος τῆς Βοιωτίας· ἐκ τούτου ά) Aganippēus, a, um, ὁ τῆς Ἀγανίππης. β') Aganippis, ĭdos, θ. ὁ ἐκ τῆς Ἀγανίππης καταγόμενος.
ăgāso, ōnis, ἀ. (ago-asinus) ὀνηλάτης, ἱπποκόμος.
Agăthŏcles, is, ἀ. Ἀγαθοκλῆς, τύραννος τῶν Συρακουσῶν.
Agăthyrna, ae. θ. ἡ Ἀγάθυρνα, πόλις τῆς Σικελίας.
Agăthyrsi, orum, ἀ. πλ. οἱ Ἀγάθυρσοι, Σκυθικὸς λαὸς περὶ τὸν ποταμὸν Μάρον.
Agāvē, ēs, θ. ἡ Ἀγαύη, θυγάτηρ τοῦ Κάδμου.
ăgĕ. πλ. agite, προστ. τ. ago, ἄγε, φέρε, ἄγετε.
agedum, πλ. agitedum. ἄγε δή, ἄγετε δή, ἐκ τ. ago
Agēlastus, i, ἀ. Ἀγέλαστος, ἐπώνυμον τοῦ M. Κράσσου.
ăgellŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τοῦ
ăgellus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. ager), ἀγρίδιον.
ăgēma, ătis, οὐ. τὸ παρὰ Μακεδόσιν ἄγημα.
Agendĭcum, i, οὐ. τὸ Ἀγένδικον, πόλις τῶν Σενόνων ἐν Γαλατίᾳ.
Ăgēnor, ŏris, ἀ. Ἀγήνωρ, πατὴρ τοῦ Κάδμου· ἐκ τούτου ά) Agēnŏrĕus, a, um, Ἀγηνόρειος. β') Agēnŏrĭdes, ae, ἀ. ὁ Ἀγηνορίδης.
agens, ntis μ. ἐν. τ. ago.
ăger, gri, ἀ. ἀγρός. 2) χώρα. a. Thurinus, ἡ Θουρίνη χώρα. a. sacer, ἱερὰ χώρα. 3) πληθ τὰ ἔξω τῆς πόλεως, οἱ ἀγροί, τὰ χωρία.
Agēsĭlāus, i, ἀ. Ἀγησίλαος.
agesis, ἡ age sis, ἄγε δή.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ag-gĕmo, ĕre, ἐπιστενάζω.
agger, ĕris, ὁ. (aggero) χῶμα. 2) ποιητ. σωρός, βουνός, ὄρος, πυρά. 3) βῆμα, ἐφ' ὃ ἀνέβαινον οἱ στρατηγοί. 4) viae agger ἡ agger, λεωφόρος.
aggĕrātĭo, iōnis, θ. (aggero) σώρευσις.
aggerātus, a, um, μ. π. τοῦ
1. aggĕro, 1. (agger), ἐπι(χώννυμι)-σωρεύω.
2. ag-gĕro, gessi, gestum, 3. προσ-(συν)κομίζω, (ἐπι)σωρεύω.
aggestus, a, um, μ. π. τ. aggero, 2.
aggestus, ūs. ὁ. (aggero) προσ-(συν)κομιδή, ἐπίχωσις.
ag-glŏmĕro, 1. προστίθημι. a. me alicui, συντάττομαί τινι.
agglutinātus, a, um, μ. π. τοῦ
ag-glūtĭno, 1. προσκολλῶ.
ag-gravesco, ĕre, (ἐπι)βαρύνομαι.
ag-grăvo, 1. ἐπιβαρύνω.
aggrĕdior, essus sum, ĕdi (ad-gradior (αἰτ. ἡ ad..) προσ(έρχομαι)βαίνω τινί. 2) προσέρχομαι, ἐντυγχάνω τινί. 3) προσβάλλω τινί. a. regionem, ἐμπίπτω τῇ χώρᾳ. 4) ἐπιχειρῶ τινι. dicere, λέγειν. ad scribendum, scribere, γράφειν. a. ad rempublicam, ἅπτομαι τῶν πολιτικῶν.
aggrĕgo, 1. (ad-agrex) ἐπισυνάγω, προστίθημι.
aggressĭo, iōnis, θ. (aggredior) προσβολή, ἐπιχείρησις.
aggressus, a, um, μ. π. τ. aggredior.
ăgĭlis, e, (lior, lissimus) (ago) εὐκίνητος, ταχύς, εὐστροφος. 2) πρακτικός, δραστήριος.
ăgĭlĭtas, ātis, θ. (agĭlis) εὐκινησία, εὐστροφία.
Ăgis, ĭdis ὁ. (αἰτ. Agin ἢ Agim) Ἄγις.
ăgĭtābĭlis, e. (agito) εὐκίνητος.
ăgĭtātĭo, iōnis, θ. (agito) κίνησις, δόνησις. 2) μτφ. ἄσκησις.
ăgĭtātor, ōris, ὁ. (agito) ἐλατήρ. a. aselli, ὀνηλάτης.
agitātus, a, um, (tior) μ. π. τ. agito.
agite, ἴδ. age.
agitedum ἴδ. agedum.
ăgĭto, 1. (θαμ. τ. ago) ἐλαύνω. a. equum, ἵππον διώκω. 2) σαλεύω, δονῶ, κινῶ τι. 3) aliquem verbis ἢ ἁπλῶς a. aliquem, χλευάζω τινά. 4) ἐπιμελοῦμαί τινος, ἐπιτελῶ τι. multa a., πολλὰ πράττω. agito vitam, ζῶ. a. otia, διάγω, ζῶ ἐν ἡσυχίᾳ. 5) a. aliquid, ἢ de re aliqua, animo (in animo), aliquid in mente mecum, διανοοῦμαι, διαλογίζομαί τι. 6) διαλέγομαι, πραγματεύομαι.
Aglăia, ae, θ. ἡ Ἀγλαΐα, μία τῶν τριῶν Χαρίτων.
Aglaŏphon, ontis, ὁ. ὁ Ἀγλαοφῶν, ζωγράφος Θάσιος περὶ τὸ 400 π. Χ.
Aglauros, i, θ. ἡ Ἄγλαυρος, θυγάτηρ τοῦ Κέκροπος.
agmen, ĭnis, οὐ. (ago) ἄγημα, πάγμα, στράτευμα, πορεία. 2) πλῆθος, ἀγέλη. 3) (κατα)φορά, ῥεῦσις.
agna, ae, θ. ἡ ἀμνός.
agnascor, nātus sum, sci (ad-nascor) προς(παρα)φύομαι. 2) ἐπιγενῶμαι (μετὰ τὴν διαθήκην). agnati, οἱ πρὸς πατρὸς προσήκοντες, οἱ συγγενεῖς. 2) τέκνον γεγεννημένον μετὰ τὴν διαθήκην.
agnātĭo, iōnis, θ. (agnascor) ἡ πρὸς πατρὸς συγγένεια.
agnatus, a, um, μ. π. τ. agnascor.
agnīnus, a, um, (agnus) ἀμνεῖος.
agnītĭo, iōnis, θ. (agnosco) (ἀνά)-γνωσις.
agnītus, a, um, μ. π. τ. agnosco, σαφής.
agnōmen, ĭnis, οὐ. (ad-nomen), παρωνύμιον, προσωνυμία.
agnosco, nōvi, nĭtum, 3. (ad-nosco) ἀνα(ἐπι)γιγνώσκω, ἀναγνωρίζω. 2) γιγνώσκω, καταμανθάνω, ἐννοῶ. 3) ἀποδέχομαι.
agnosse = agnovisse, πρκ. ἀπαρ. τ. agnosco.
agnōvi, πρκ. τ. agnosco.
agnus, i, ὁ. ἀμνός.
ăgo, ēgi, actum, 3 (αἰτ.) ἄγω, ἐλαύνω, διώκω. ferre et agere,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ăγειν ϗ φέρειν=λῃστεύειν. a. in fugam, τρέπω εἰς φυγήν. arbor radices a., τὸ δένδρον ῥιζοβολεῖ. animam a., ἐκπνέω. 2) ὑπάγω. me ago ἡ ἁπλῶς ago, βαδίζω. 3) πράττω. quid agis? τί πράττεις; πῶς ἔχεις; nihil a., οὐδὲν πράττω, ἀπρακτῶ. ago de re, διανοοῦμαί τι. gratĭas tibi a., ὁμολογῶ σοι χάριτας. custodiam a., φυλάττω. 4) μετὰ χρονικῆς σημασίας, διάγω. aetatem, vitam, τὸν βίον. acta est nox, ἐτελεύτησεν ἡ νύξ. 5) ἐπὶ διαφόρων ἐνεργειῶν. a. bellum, πόλεμον ποιοῦμαι. a. cum populo, ἀγορεύω τῷ δήμῳ. a. cum aliquo de re, διαλέγομαί τινι περί τινος. bene cum aliquo a., προσφέρομαί τινι καλῶς. rem a. ex jure, διαδικάζομαι. libertas agitur, κινδυνεύει ἡ ἐλευθερία. 6) ἐπὶ ῥητορ. καὶ δραματικῆς μιμήσεως, a. partes, ὑποκρίνομαι πρόσωπον. a. fabulam, διδάσκω δρᾶμα. agens, πρακτικός, δραστήριος. actum i, οὐ. αἱ δημόσιαι πράξεις, ὁ χρηματισμός. 2) acta, ϗ acta publica, ἡ ἀναγραφὴ τῶν χρηματισμῶν, αἱ δημόσιαι πράξεις (τὰ πρακτικά).

ăgon, ōnis, ἀ. ἀγών.

Agōnālia, ĭum, οὐ. ἑορτὴ τ. Ἰανοῦ.

ăgōnĭa, ōrum, = agonalia.

ăgrārĭus, a, um, (ager) κληρουχικός, ὁ ἀποβλέπων τὴν δημοσίαν χώραν ϗ τὴν ταύτης κληρουχίαν. a. lex, ὁ περὶ χώρας (κληρουχικὸς) νόμος. 2) agrarii, ōrum, οἱ κληροῦχοι.

agrestis, e, (tior), (ager), ἄγριος, ἀγροικος, ὁ ἐν τοῖς ἀγροῖς. 2) agrestes, ium. ἀ. πλ. οἱ ἀγρῶσται (οἱ χωρικοί).

Agrĭcŏla, ae ἀ. ὁ Ἀγρικόλας, πενθερὸς τοῦ Τακίτου.

agrĭcŏla, ae, ἀ. (ager-colo) γεωργός.

agrĭcŏlāris, e, γεωργικός.

agrĭcultĭo, ōnis, θ. (ager-colo) γεωργία, γεωπονία.

agrĭcultor, ōris, ἀ. (ager-colo) = agricola.

agrĭcultūra, ae, ἀ. (ager-colo) = agricultio

Agrĭgentum, i, οὐ. ὁ Ἀκράγας, πόλ. Σικελίας· ἐκ τούτου Agrigentīnus, Ἀκραγαντῖνος.

agrĭpĕta, ae, ἀ. (ager-peto) ὁ ἐπιθυμῶν κληρουχίας.

Agrippa, ae, ἀ. Ἀγρίππας.

Agrippīna, ae, θ. ἡ Ἀγριππῖνη.

Agўlĕus, ei ϗ -eos, ἀ. Ἀγυιεύς, ἐπωνύμιον τοῦ Ἀπόλλωνος.

Agylla, ae, θ. ἡ Ἄγυλλα, πόλ. τῆς Ἑτρουρίας· ἐκ τούτου Agyllīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Agўrĭum, ĭi, οὐ. Ἀγύριον, πόλ. Σικελίας· ἐκ τούτου Agyrinenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

āh, ἐπιφ. ἆ! ἀ! αἲ!

Ahāla, ae, ἀ. Ἀάλας.

Aharna, ae, θ. Ἀάρνα.

aheneŭs, ĭδ. aëneus.

ain = aisne, ĭδ. ajo.

ājo, ῥῆμα ἐλλειπτ. (κατά)φημι. ut ajunt, ὡς λέγουσιν. ain? aisne? (ἐπὶ θαυμασμοῦ), ἦ γάρ; ὄντως; quid aïs, τί φῄς;

Ajax, ācis, ἀ. Αἴας.

Ajus Loquens ἡ Lŏcūtius, ἡ φωνή, ἥτις προεσήμανε τοῖς Ῥωμαίοις τὴν τῶν Γαλατῶν εἰσβολήν, καὶ εἰς ἣν ὁ Κάμιλλος ναὸν ἱδρύσατο.

āla, ae, θ. πτερόν, πτέρυξ. 2) μασχάλη. 3) πτέρυξ (οἰκοδομήματος.) 4) τὸ κέρας (τῆς παρατάξεως), τοῦτο εἶχον οἱ Ῥωμ. ἱππεῖς ϗ οἱ τῶν συμμάχων· ὅθεν σήμ. ϗ τὸ πάγμα τῶν ἱππέων.

Alăbanda, ae, θ. ϗ -a, ōrum, οὐ. πλ. τὰ Ἀλάβαντα, πόλ. Καρίας· ἐκ τούτου Alabandēni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι

ălăcer, ϗ alacris, cris, cre, (crior), εὐ(προ)θυμος, γοργός. a. ad aliquid πρόθυμος, ὁρμητικὸς πρός τι. a. gaudio, πλήρης χαρᾶς.

ălăcrĭtas, ātis, θ. εὐ(προ)θυμία, γοργότης.

ălăcriter (crius), ἐπίρ. (alacer) εὐ(προ)θύμως, γοργῶς ἑτοίμως, προχείρως.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Alamanni, = Alemanni.
ălăpa, ae, θ. ὁ κόλαφος, ῥάπισμα. alapam duco, infligo alicui, ῥαπίζω τινά.
ālārius, a, um (χ σπαν. alaris, e), ὁ τὸ κέρας ἔχων, ἱππικός. 2) alarii ἡ a. equites, ἱππεῖς.
ālātus, a, um, (ala) πτερωτός.
ălauda, ae, θ. κορυδαλός.
Alba, ae, θ. Ἄλβα, ὄνομα πόλεων. A. Longa, ἡ Μακρὰ Ἄλβα.
Albānus, a, um, Ἀλβανός. Albānĭa. Ἀλβανία.
albātus, a, um, (albo) λευκοφόρος.
albens, entis μ. ἐν. τοῦ albĕo, ēre, λευκός εἰμι. albente coelo, ὑποφωσκούσης ἡμέρας.
albesco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. albeo) λευκαίνομαι.
albĭco, 1. (albur) λευκαίνω. 2) λευκαίνομαι.
albĭdus, a, um, (dior, dissimus) ὑπόλευκος.
Albīnus, i, ἀ. κύρ. ὄνομ. Ἀλβῖνος.
Albis, is, ἀ. ὁ Ἄλβις ποταμός.
Albĭus, ĭi, ἀ. Ἄλβιος· ἐκ τούτου Albiānus, a, um, Ἀλβιανός.
albor, ōris, ἀ. τὸ τοῦ ὠοῦ λεύκωμα· albūgo, ĭnis, θ. λεύκωμα τῶν ὀφθαλμῶν, λεύκωσις.
albŭlus, a, um (ὑποκ. τ. albus) (ὑπό)λευκος· ἐκ τούτου, Albula, ae, θ. ἀρχαῖον ὄνομα τοῦ Τιβέρεως. 6') Albula ἡ -ae aquae ἡ ἁπλῶς Albulae, τὰ Ἄλβουλα ὕδατα.
album, i, οὐ. λεύκωμα, πίναξ λευκὸς πρὸς ἀναγραφὴν συμβάντων, ὀνομάτων κτλ. in a. referre, ἀναγράφειν εἰς λεύκωμα.
albūmen, ĭnis, οὐ. = albor.
albūmentum, i, οὐ. λεύκωμα ὠοῦ.
Albūnĕa, ae θ. ποταμὸς ἐν Τιβούροις.
Alburnus, i, ἀ. τὸ Ἄλβαυρον ὄρος ἐν Λευκανίᾳ.
albus, a, um, λευκός, ἄχρους. 2) ὠχρός. 3) αἴσιος, εὐτυχής.
Alcaeus, i, ἀ. Ἀλκαῖος, λυρικὸς ποιητὴς ἐκ Μιτυλήνης.
Alcămĕnes, is, ἀ. Ἀλκαμένης.
Alcăthŏe, ēs, θ. Ἀλκαθόη, Ἀκρόπολις τῶν Μεγάρων.
Alcăthŏus, i, ἀ. Ἀλκάθοος, υἱὸς τοῦ Πέλοπος.
Alce, ēs, θ. Ἄλκη, πόλ. τῆς Ταρρακωνησίας.
alcēdo, ĭnis θ. ἡ ἀλκυών (πτην).
alces ἡ alcis, is, θ. ἡ ἄλκη (θηρίον).
Alceste, es καὶ -stis, is, θ. Ἄλκηστις, σύζυγος τοῦ Ἀδμήτου.
Alceus, (ἡ -caeus) ei, καὶ -eos, ἀ. Ἀλκεύς, υἱὸς τοῦ Περσέως, πάππος τοῦ Ἡρακλέους· ἐκ τούτου Alcīdes, ae, ἀ. Ἀλκείδης, (ὁ Ἡρακλῆς).
Alcĭbĭădes, is, ἀ. Ἀλκιβιάδης.
Alcīdes, ĭd. Alceus.
Alcĭmēde, ēs, θ. Ἀλκιμέδη, μήτηρ τοῦ Ἰάσονος.
Alcĭnous, i, ἀ. Ἀλκίνοος.
Alcis, ĭdis, θ. Ἀλκίς, ἐπωνύμ. τῆς Ἀθηνᾶς.
Alcmaeo καὶ -on, ōnis, ἀ. Ἀλκμαίων, υἱὸς τοῦ Ἀμφιαράου.
Alcman, ānis, ἀ. Ἀλκμάν, λυρικὸς ποιητής.
Alcmēna ἡ Alcūmēna, ae, καὶ -ne, es, θ. Ἀλκμήνη, μήτηρ τοῦ Ἡρακλέους.
alcўon, ŏnis, θ. ἡ ἀλκυών (πτ.).
Alcўone, es, θ. Ἀλκυόνη, θυγάτηρ α') τοῦ Αἰόλου, χ β') τοῦ Ἄτλαντος.
ālĕa, ae, θ. κύβος. ludo aleā, ἡ -am, κυβεύω. 2) διακύβευσις, τύχη, κίνδυνος. aleā jacta esto, ἐρρίφθω ὑβος. a. inest rei, κίνδυνος ἔνεστι τῷ πράγματι.
ālĕātor, ōris, ἀ. (alea) κυβευτής.
ālĕātōrĭus, a, um, (aleator) κυβευτικός.
Alecto, ūs, θ. Ἀληκτώ, μία τῶν τριῶν Ἐρινύων.
Alēii, campi, τὸ Ἀλήϊον πεδίον.
Alĕmanni, ōrum, ἀ. πλ. Ἀλεμαννοί, ἔθνος Γερμανικόν.
Alēmon, ōnis, ἀ. Ἀλήμων· ἐκ τούτου Alēmōnĭdes, ae, ἀ Ἀλημονίδης.
1. āles, ĭtis, (ala) ἐπίθ. πτερωτός.
2. āles, ĭtis, ἀ. χ θ. τὸ πτηνόν, ἡ ὄρνις. jovis ἡ regia ἡ minister

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

fulminis, ὁ ἀετός. Phebeius a., ὁ κόραξ. a. avida ᾗ ἁπλῶς ales, οἱ γύπες. 2) οἰωνός.

Alēsa, us, ἡ. Halesa, Halesus.

ălesco, ĕre (ἐναρκτ. τ. alo) αὐξάνομαι, πληθύνομαι, ἐκτρέφομαι.

Alēsĭa, ae, ἡ. Ἀλεξία, πόλις Γαλλίας.

Ălĕtrĭum, ii, Ἀλέτριον, πόλις τῆς Λατίνης. ἐκ τούτου Aletrinātes, -ium, ἀ. πλ. οἱ Ἀλετριάται.

Ălēvas, ae, ἀ. Ἀλεύας, ἀπόγονος τοῦ Ἡρακλέους.

alex-, ἴδ. alec-.

Ălexander, dri, ἀ. Ἀλέξανδρος.

Ălexandrīa (ᾱ ĕa), ae ἡ. Ἀλεξάνδρεια.

alga, ae, ἡ. φῦκος.

algĕo, lsi, lsum, 2. ῥιγῶ. algens, ψυχρός.

Algĭdum, i, οὐ. ἡ Ἄλγιδος, πόλ. ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἄλγιδου.

Algĭdus, ἡ. (ὑπον. mons) Ἄλγιδον. ὄρος τοῦ Λατίου.

algĭdus, a, um. (algeo) ψυχρός.

algor, ōris, ἀ. (algeo) ῥῖγος, ψῦχος.

algōsus, a, um, (alga) φυκώδης.

algus, ūs, ἀ. = algor.

ălĭā, ἐπίρ. ἄλλη. a. evasit, ἄλλη (ὁδῷ) ἐξέθη.

Aliacmon, ὁ. Haliacmon.

ălĭās, ἐπίρ. ἄλλοτε. a. sit beatus, a. miser, γένοιτο ἄλλοτε εὐδαίμων, ἄλλοτε ἄθλιος. a. aliter ἄλλοτε ἄλλως. 2) ἄλλοθι ἄλλως.

ălĭbī, ἐπίρ. (alius) ἄλλοθί που. a. nusquam, ἄλλοθι οὐδαμοῦ. 2) ἐν ἄλλοις. 3) ἄλλως.

ălĭbĭlis, e, (alo) θρεπτικός.

ălĭca, ae ἡ. ὁ γόνδρος.

ălĭcŭbi, ἐπίρ. (aliquis) που, ἐνιαχοῦ.

ălĭcŭi, δοτ. τ. aliquis.

ălĭc-unde, ἐπίρ. (aliquis) ποθέν.

ălĭēnātĭo, ōnis ἡ. (ἀπ)ἀλλοτρίωσις, ἀλλοτριότης. 2) παραχώρησις. 3) παραγή, ἔκτασις τῶν λογισμῶν.

ălĭēnātus, a, um, μ. π. τ. alieno.

ălĭēnĭ-gĕna, ae, ἀ. (gigno) ἀλλο-(γενὴς)φυλος ἀλλοδαπός.

ălĭēno, 1. (alienus) ἀλλοιῶ. 2) (aliquem ἢ aliquid ab aliquo.) ἀλλοτριῶ τινά ἢ τί τινος. 3) a. mentem alicujus ἢ alicui, ἐξίστημί τινα τοῦ φρονεῖν (ἐκμαίνω τινά). alienatus mente, ἐξεστηκώς. 4) καθίστημί τινα ἐγθρόν.

ălĭēnus, a, um, (alius) (nior, nissimus). ἀλλότριος, ξένος. aes alienum, χρέος. 2) ὀμὴ συγγενὴς ὤν. aes a. facio, δανείζομαι. 3) ἀνεπιτήδειος. alieno loco, tempore, ἐν ἀνεπιτηδείῳ τόπῳ, χρόνῳ. 4) alieno animo sum ab aliquo, ἀλλοτρίως, δυσμενῶς, οὐ φιλικῶς διάκειμαι πρός τινα.

Ălĭfae, ārum, = Allifae.

Ălĭfanus, = Allifanus.

ālĭger, ĕra, ĕrum, (ala-gero) πτερυγοφόρος.

ălimentārĭus, a, um, (alimentum) τῆς τροφῆς, περὶ τροφῆς, (lex, νόμος).

ălimentum, i. οὐ. (alo) τροφή. 2) τὰ τροφεῖα.

ălĭō, ἐπίρ. (alius) ἄλλη, ἄλλοσε.

ălĭōqui, εἴτε ălĭōquin, ἐπίρ. ἄλλως, ἄλλως τε. a. honestus, τἄλλα καλός. 2) ἄλλως, κατ' ἄλλον τρόπον.

Aliphae, ārum, ἡ. πλ. = Alliphae.

Aliphanus, = Alliphanus.

Aliphēra, ae, ἡ. Ἀλιφήρα, πόλ. Ἀρκαδίας.

ălĭpālus, i, ἀ. δοῦλος, ὁ τίλλων τὴν μασχάλην.

ălĭptes, ἡ alipta, ae. ἀ. ἀλείπτης (δοῦλος).

ălĭquā, ἐπίρ. (ἀφ. τ. aliqua) πή, διά τινος ὁδοῦ. 2) πῶς, τρόπῳ τινί.

ălĭquam-diu, ἐπίρ. ἐπί τινα χρόνον. 2) πολὺν χρόνον.

ălĭquando, ἐπίρ. ποτέ, ἐνίοτε. a. eramus, ἠμέν ποτε. 2) ποτέ... a. ut vincat, .. ὅπως ποτὲ (ὅπως τέλος) νικήσῃ.

ălĭquantisper, ἐπίρ. χρόνον τινα, ὀλίγον χρόνον, δι' ὀλίγου χρόνου.

ălĭquanto, ἴδ. aliquantus.

ălĭquantŭlus, a, um, (ὑποκ. τ. aliquantus) ὀλίγος τις. -ulum, ἐπιρρηματικῶς· ὀλίγον τι, ἐπὶ μικρόν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ălĭquantus, a, um, ποσός. -um, i, οὐ. μετὰ γεν. μέρος τι, noctis, τῆς νυκτός· -um, ἡ -ο, ἐπιρρημ. ποσῶς, (ἐπί) ποσόν τι· μετὰ συγκριτικῶν ἡ μετὰ λέξεων τοιαύτης σημασίας. a. amplius, μᾶλλον τι. a. melius, κάλλιόν πως ☞.

ălĭquā-tĕnus. ἐπίρ. μέχρι τινός.

ălĭquis ὡς οὐσ. ☞ ἐπίθ. (☞ -qui ἐπίθ.), qua, quid (☞ quod ἐπίθ.) τίς, τί. unus a., εἷς τις. a. casus, συμφορά τις. aliquod malum, κακόν τι. inimicus a., ὁ δεῖνα ἐχθρός.

ălĭquō, ἐπίρ. (aliquis) ποί, εἴς τινα τόπον.

ălĭquŏt, ἄκλιτ. ἐπίθ. τινές, τινά, ἔνιοι.

ălĭquŏtĭes (aliquot) ἐπίρ. ἐνίοτε.

Ălĭso, ōnis, ἀ. Ἄλεισον, φρούριον τῆς Γερμανίας.

alĭte. ἀφ. τ. ales 1. ☞ 2.

ălĭter, ἐπίρ. (alius) ἄλλως. a. habere atque, ac, quam, ἄλλως ἔχειν ἤ... longe a., πάνυ διαφερόντως.

alĭtis γεν. τ. ales 1. ☞ 2.

alĭtus, a, um, μ. π. τ. alo.

ălĭ-ŭbī, ἐπίρ. = alibi.

aliud, οὐ. τ. alius.

ăli-unde, ἐπίρ. ἄλλοθεν.

ălius, a, ud, (γεν. ĭus.) ἄλλος. συνήθ. ἕπεται atque, ac, et, quam, ἄλλος ἤ. alius Sejano, ἄλλος τ. Σηϊανοῦ, ἄλλος ἢ ὁ Σηϊανός. alii vincuntur, alii vincunt, οἱ μὲν νικῶνται, οἱ δὲ νικῶσιν. aliud est servum esse, aliud servire, ἄλλο μὲν τὸ δοῦλον εἶναι, ἄλλο δὲ τὸ δουλεύειν. a. atque a., ἀλλοῖος.

ălĭus-mŏdi, ἀλλοῖος.

ălĭus-vis, a-vis, ud-vis, ἄλλος τις.

al-lăbor, lapsus sum, 1. (δοτ. ἡ αἰτ.) προσ(ἐπι)πίπτω, προσ(φέρομαι)ρέω τινί.

al-lăbōro, 1. (προσ)πονῶ.

al-lacrĭmo (ἡ -crўmo), āre, ἐπιδακρύω.

al-lambo, ĕre, ἐπιλείχω.

1. allapsus, a, um, μ. π. τ. allabor.

2. allapsus, ūs, ἀ. (allabor) ῥεῦσις.

al-lătro, 1. (αἰτ.) προσυλακτῶ. 2) ὑβρίζω τινά.

allātus, a, um, μ. π. τ affero.

allecto, 1. (θαμ. τ. allicio), (aliquem) ἐπάγομαι, θέλγω, δελεάζω τινά.

1. allectus, a, um, μ. π. τ. allego 2.

2. allectus, a, um, μ. π. τ. allicio.

allēgātio, iōnis, θ. (allēgo) ἀποστολή, πρεσβεία. 2) ἐπι(ἀνα)φορά.

1 allēgātus, ūs, ἀ. (allēgo) = allegatio, ἀλλὰ μόνον κατ' ἀφ. ἐν.

2. allegātus, a, um, μ. π. τοῦ

1. al-lēgo, 1. (aliquem) ἀποστέλλω τινά. allegati, οἱ ἀπεσταλμένοι. 2) προσ(ἀνα)φέρω, ἀποφαίνω τι.

2. al-lĕgo, ēgi, ectum, 3. (aliquem) ἐπι(ἐκ)λέγω τινά.

allēgŏrĭa, ae, θ. ἀλληγορία.

allēvāmentum, i, οὐ. (allĕvo) ἀνακούφισμα.

allēvātĭo, iōnis θ. (allĕvo) ἀνακούφισις

allevātus, a, am, μ. π. τ. allevo. 1. ☞ 2.

allēvi, πρκ. τ. allino.

1. allĕvo, 1. (αἰτ.) ἀνακουφίζω, (ἐπ)αίρω τι. a. manus, αἴρω τὰς χεῖρας. μτφ. παρηγορῶ. a. alicui miserias, παραμυθοῦμαί τινι τὴν συμφοράν.

2. allēvo, 1. λέαινω, καθομαλίζω.

allēxi, πρκ. τ. allicio.

Allia, ae, θ. ὁ Ἀλίας, ποταμ. τῆς Λατίνης· ἐκ τούτου Alliensis, e, Apugna, ἡ παρὰ τὸν Ἀλίαν μάχη.

allĭcio, lexi, lectum, 3. (ad-lacio), aliquem, ἐπάγομαι, δελεάζω τινά. a. aliquem sermone, τῷ λόγῳ πείθω τινά.

allīdo, īsi, īsum 3. (ad-laedo), (αἰτ. ☞ δοτ. ἡ ad, in...) προσ(κρούω)ρήγνυμι, ἐπερείδω τί τινι.

Alliensis, e, ἴδ. Allia.

Allĭfae, ārum, θ. πλ. αἱ Ἄλλιφαι, πόλ. τῆς χώρας τῶν Σαμνιτῶν· ἐκ τούτου Allifānus, Ἀλλιφαῖος.

allĭgātĭo, iōnis, θ. (alligo) πρόσ(ἐπί, κατά)δεσις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

allĭgātor, ōris, ἀ. (alligo) ὁ προσδέων, προσδέτης.
allĭgātus, a, um, μ. π. τοῦ
al-lĭgo, 1. (αἰτ. ϗ δοτ. ἡ ad ...). προσ(ἐπι)δέω τινά τινι. a. vulnus, ἐπιδέω πληγήν. 2) ἀναρτῶμαί τινα.
al-lĭno, lēvi, lĭtum, 3. ἐπιχρίω, ἐπαλείφω. 2) περιάπτω τί τινι. (δοτ. ϗ αἰτ.)
Allĭphae, = Allifae.
allīsus, a, um, μ. π. τ. allido.
allĭum, ἡ alium, ĭi, οὐ. σκόροδον.
Allŏbrox, ŏgis, καὶ πλ. -ges, Ἀλλόβροξ, -γες, ἔθνος Κελτικόν.
allŏcūtĭo, ōnis, θ. (alloquor) πρόσ(φώνησις)ρησις. 2) παρηγορία.
allŏcūtus, a, um, μ. π. τ. alloquor
allŏquĭum, i, οὐ. = allocutio.
al-lŏquor, cūtus (quutus) sum, qui, (aliquem) προσαγορεύω τινά. obvios, τοὺς ἀπαντῶντας. 2) παρηγορῶ τινα. 3) παρακελεύομαί τινι. 4) οὐδ. συνδιαλέγομαι.
al-lūbesco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. lubet) (δοτ.) ἐπαρέσκω, ἄρχομαι τ. ἀρέσκειν. 2) ἀρέσκομαι, χαρίζομαί τινι.
al-lūcĕo, ūxi, ēre, ἐπι(ὑπερ)λάμπω.
al-lūdo, ūsi, ūsum, 3. (δοτ. ἡ ad..) προσπαίζω τινί, σκώπτω τινά. 2) αἰνίττομαί τι. 3) προσπνέω τι.
al-lŭo, ŭi, ĕre, (aliquid) προσκλύζω τινί, κλύζω τι.
allŭvĭes, ēi, θ. (alluo) πρόσ(ἐπί)κλυσις, ἀνάχυσις. 2) πρόσχωσις, πρόσχωμα, ποταμόχωστος γῆ.
allŭvĭo, ōnis θ. (alluo) = alluvies.
Almo, ōnis, ἀ. ὁ Ἀλμών, ποτάμιον παρὰ τὴν Ῥώμην.
1. almus, a, um, (alo) τρόφιμος, alma Venus, πότνια Ἀφροδίτη.
2. almus, i, ἡ κλήθρα. (δ.) (ποιητ.) ναῦς.
ălo, lui, altum, ἡ altum, 3. (ἄλω) (ἀνα)τρέφω, αὐξάνω.
ălŏē, ēs, θ. ἀλόη (φυτ.).
Ălōeus, ĕi, καὶ -ĕos, ἀ. Ἀλωεύς, ὁ σύζυγος τῆς Ἰφιμηδείας.
Ălōĭdes, ae, ἀ. Ἀλωεΐδης.
Ălŏpe, ēs, θ. Ἀλόπη, πόλις καὶ ἡρωΐνη τις.
Alpes, ium, θ πλ. αἱ Ἄλπεις
Alphēĭas, ădis, θ. Ἀλφηϊάς, (νύμφη).
Alphēus, ἡ -ĕos, i, ἀ. Ἀλφειός (ποταμ.)· ἐκ τούτου Alphēus, a, um, Ἀλφειαῖος.
Alpīcus καὶ Alpīnus, a, um, Ἄλπειος.
alsi, πρκ. τ. algeo.
Alsĭum, ĭi, οὐ. Ἄλσιον. Alsienses, e, Ἀλσιαῖος.
alsus, a, um, ψυχρός, κρυώδης.
altar, āris καὶ altare, is, οὐ. καὶ συνήθ. altaria.
altaria, ium, ἐσχάρα, ἐπίθεμα βωμοῦ. 2) βωμός, θυσιαστήριον.
alte (tius, tissime), ἐπίρ. (altus) ὑψηλῶς, 2) βαθέως. 3) ἄνωθεν, μακρόθεν. a. repetere, ἄνωθεν ἄρχεσθαι.
alter, ĕra, ĕrum, (γεν. -tĕrĭus, δοτ. -tĕri) ἕτερος, ὁ ἕτερος (τῶν δύο). a. consulum, ὁ ἕτερος τῶν ὑπάτων. alterum de duobus, δυοῖν θάτερόν ἐστι. alter ... alter... ὁ μέν... ὁ δέ... alterum annus belli, τὸ δεύτερον ἔτος τ. πολέμου. altera pars, ἡ ἐναντία μερίς. 2) ὁ πλησίον, ἕτερός τις.
altercātĭo, ōnis. θ (altercor) ἔρις, φιλονεικία.
altercātor, ōris, (altercor) ἐριστής, φιλόνεικος.
altercor. 1. (ἐνίοτε ϗ alterco Ϟ.) ἐρίζω, φιλονεικῶ. de re aliqua, περί τινος. cum aliquo, πρός τινα. altercamur inter nos, ἐρίζομεν, διαμφισβητοῦμεν πρὸς ἀλλήλους.
alternans, ntis, μ. ἐν. τ. alterno
alternē ἐπίρ. (alternus) ἀμοιβαίως, ἐν(ἐπ)αλλάξ.
alternātim = alterne.
alterno, 1. (alternus) (aliquid) ἀμείβω, ἐπ(παρ)αλλάττω τι.
alternus, a, um, (alter) ἀμοιβαῖος, ἐπάλληλος. -rni sermones, διάλογοι. alternis (ὑπον. vicibus) ἐναλλάξ.
altĕr-ŭter, tra, trum (γεν. utrĭus, δοτ. tri), ὁ ἕτερος, ὁποτεροσοῦν. 2)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἑκάτερος. alterutra a parte, ἑκατέρωθεν. alterutra in parte, ἑκατέρωθι. -tro modo, ἑκατέρως.
Althoea, ae, θ. Ἀλθαία, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Θεστίου.
altĭ-cinctus, a, um, ὑψίζωνος.
altĭlis, e, (alo) σιτευτός, θρεπτός. altilis (ὑπον. avis), σιτευτὸν πτηνόν. 2) πλούσιος. 3) θρεπτικός.
Altīnum, i. οὐ. Ἄλτινον, πόλις τῆς Ἰταλίας. Altīnātes, um, ἀ. πλ οἱ κάτοικοι.
altĭ-sŏnus, a, um, ὑψηλόφωνος.
altĭ-tŏnans, ntis, ὑψιέρεμέτης.
altĭtūdo, ĭnis, θ. (altus) ὕψος. altitudo animi, ὑψηλοφροσύνη. 2) βάθος. -dine animi, κρυψίνως.
altiuscŭlus, a, um, ὑποκ. τ. altus.
altĭ-vŏlans, ntis, ὑψιπέτης.
altor, ōris, ἀ. (alo) τροφεύς.
altrinsĕcus, ἐπίρ. (alter) ἑτέρωθι. 2) ἑτέρωθεν.
altrix, īcis, θ. (alo) θρέπτειρα, τροφός.
altrŏ-vorsum, ἐπίρ. ἑτέρωσε, ἑτέρωθεν.
1. altus, a, um, (tĭor, tissĭmus) (alo) ὑψηλός. thronus altissimus, θρόνος ὑψηλότατος. alta mente praeditus, ὑψηλόφρων. altiore animo, ἐξέχων τὴν ψυχήν, ἰσχυρός. 2) ex alto, ἀφ' ὑψηλοῦ (ὑπον. τόπου.) altum, i, οὐ. τὸ ὑψηλόν, τὸ ὕψος. mare altum ἡ ἁπλῶς altum, τὸ πέλαγος. 3) βαθύς.
2. altus, a, um, μ. π. τ. alo.
alŭi, παρχ. τ. alo.
ălūmen, ĭnis, οὐ. στυπτηρία.
ălūmĭnātus, a, um = τῷ
ălūmĭnōsus, a, um, στυπτηριώδης.
ălumnus, i, ἀ. ἡ -a, ae, θ. ὁ ἢ τρόφιμος, θρέμμα.
Aluntium, ĭi, οὐ. Ἀλούντιον, πόλ. Σικελ. -tīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
ălūta, ae, θ. βύρσα, δέρμα. 2) βαλάντιον. 3) ἔμπλαστρον καλλυντικόν.
alveāre, is, οὐ. καὶ
alveārĭum, i, οὐ. κυψέλη, σίμβλον.
alvĕŏlus, i, ἀ. ὑποκ. τ. alveus.
alvĕus, i, ἀ. σκάφη. 2) κοίλωμα πλοίου, σκάφος νεώς, πλοιάριον. 3) κυβευτικὸς πίναξ. 4) κυψέλη. 5) ῥεῖθρον, κοίτη, χαράδρα.
alvus, i, θ. κοιλία. alvum exonero, ἀποπατῶ. 2) δελφύς. 3) κυψέλη.
Alyattes, is, ἡ εἰ, ἀ. Ἀλυάττης, βασιλεὺς τῆς Λυδίας.
Alȳmon, ŏnis, ἀ. Ἀλύμων, πατὴρ τῆς Ἰφιμηδείας.
ămābĭlis, e, (lĭor, lissĭmus) (amo) ἀγαπητός, ἀξιέραστος, εὐχαρις.
ămābĭlĭtas, ātis, θ. (amabilis) τὸ ἀγαπητόν, τὸ ἐράσμιον, τὸ εὔχαρι.
ămābĭlĭter, (lius), ἐπίρ. ἀγαπητῶς.
Amalthēa, ae, θ. Ἀμάλθεια.
āmandātio, ōnis, θ. (amando) ἀποπεμψις, ἀποπομπή.
ā-mando, 1. (aliquem) ἀποπέμπω.
Amanienses, ĭŭm. Amanus.
ămans, ntis, (ntior, ntissĭmus) μ. ἐν. τοῦ amo.
ămanter, (antĭus, antissime), ἐπίρ. (amans) φιλικῶς.
Amantĭa, ae, θ. Ἀμαντία, πόλ. Ἰλλυρίας. Amantīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
āmānŭensis, is, ἀ. (a-manus) (ὑπο)γραφεύς.
Amānus, i, ἀ. τὸ Ἀμανὸν ὄρος ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἐκ τούτου Amanienses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
āmārăcĭnus, a, um, ἀμαράκινος.
ămārăcus, i, ἀ. ἡ θ. ἀμάρακον (φυτ.)
ămārantus, i, ἀ. ἀμάραντος (φυτ.).
ămāre, (rĭus, rissĭme) ἐπίρ. (amarus) πικρῶς.
ămāresco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. amareo) πικραίνομαι, πικρίζω.
ămārĭtas, ātis, θ. = amaritudo.
ămārĭtĭes, ēi, θ. = τῷ
ămārĭtūdo, ĭnis, θ. (amarus) πικρότης, πικρία. 2) τραχύτης, νοῦς, τῆς φωνῆς.
ămāror, ōris ἀ. = amaritudo.
ămārus, a, um, (rĭor, rissĭmus), πικρὸς (τὴν γεῦσιν). 2) τραχύς, σκληρός, σκυθρωπός.
Amārynthis, ĭdis, θ. Ἀμαρυνθία, ἐπωνύμ. τῆς Ἀρτέμιδος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Ămărynthus, i, θ. Ἀμάρυνθος, πόλ. Εὐβοίας, ἔνθα ἡ Ἄρτεμις ἐλατρεύετο.
Ămăsēnus, i, ἀ. Ἀμασηνός, ποταμ. τοῦ Λατίου.
ămāsĭus, ĭi, ἀ. (amo) ὁ ἐρώμενος.
Amastris, is, θ. Ἄμαστρις, πόλ. τῆς Παφλαγονίας· ἐκ τούτου
Amastriăcus, a, um, Ἀμαστριανός, ὁ Amastriāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ἀμαστριανοί (οἱ κάτοικοι).
Ămăthus, untis, θ ἡ Ἀμαθοῦς, ὁ ἐκ τούτου
Ămăthūsia, ae, θ. Ἀμαθουσία (ἡ Ἀφροδίτη ἐκ τοῦ ἐν Ἀμαθοῦντι ναοῦ αὐτῆς, οὕτω κληθεῖσα.)
ămātor, ōris, ἀ. (amo) ἐραστής. 2) ὁ ἀγαπῶν, φίλος.
ămātōrĭus, a, um, (amator) ἐρωτικός. -ium, ĭi, οὐ. φίλτρον.
ămātrix, īcis, θ. (amo) ἐράστρια.
ămātus, a, um, μ. π. τ. amo.
Āmāzon, ŏnis θ. Ἀμαζών· ἐκ τούτου Amazonicus, ἡ -ius, a, um. Ἀμαζόνιος.
amb, ῐδ. ambi.
ambāges, um, θ. πλ. (τοῦ ἐνικοῦ μόνον ἡ ἀφ. -ge) (ambigo) περιαγωγή, ἑλιγμός. 2) λοξοὶ λόγοι, λοξοὶ χρησμοί, αἰνίγματα. per ambāges, σκολιῶς.
amb-ĕdo (ĕdis καὶ es, ĕdit ἢ est), ēdi, ēsum, 3. περι(κατα)τρώγω. a. ossa περιτρώγω τὰ ὀστᾶ.
ambēsus, a, um, μ. π. τ. ambedo.
ambi, (am, an.) ἀμφί· εὔχρηστον μόνον ἐν συνθέσει.
Ambiāni, ōrum, ἀ. πλ. Ἀμβιανοί, ἔθνος τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.
ambĭens, ntis, μ. ἐν. τ. ambio.
ambĭgo, ĕre, (ambi-ago) ἀμφισβητῶ, φιλονεικῶ περί τινος. 2) ἀμφιγνοῶ περί τινος, ἐπαμφοτερίζω.
ambĭgŭe, ἐπίρ. (ambiguus) ἀμφιβόλως.
ambĭgŭĭtas, ātis, θ. (ambiguus) ἀμφιβολία.
ambĭgŭus, a, um, ἀμφί(βολος) λογος. a. sermo, ἀμφίβολος λόγος.
ambĭi, πρκ. τοῦ
ambĭo, īvi ἢ ĭi, ītum, 4. (ambeo), περιέχω, κυκλῶ. a. urbem muro, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος. a. urbem exercitu, κυκλῶ πόλιν στρατοπέδῳ. a. populum, μεταπορεύομαι ἀρχήν, περιπορεύομαι τὸν δῆμον ζητῶν ἀρχήν. 2) a. mihi magistratum, σπουδαρχῶ, μέτειμι, μετέρχομαι, ζητῶ τι.
ambĭtĭo, ōnis, θ. (ambio) ἡ περίοδος, κύκλωσις. 2) a. honorum, ἡ ζήτησις ἀρχῆς, σπουδαρχία, 2) κολακεία. 3) φιλο(κενο)δοξία.
ambĭtĭōse (sĭus, sissĭme) ἐπίρ. (ambitiosus) κολακευτικῶς. 2) φιλο(κενο)δόξως, φιλοτίμως.
ambĭtĭōsus, a, um, (sĭor, sissĭmus). 1) περιελιττόμενος. 2) κολακευτικός. 3) φιλό(κενό)δοξος. inepte a., μικροφιλότιμος.
1. ambĭtus, a, um, μ. π. τ. ambio.
2. ambĭtus, ūs, ἀ. (ambio) περί(έλευσις)οδος, ἑλιγμός, γῦρος. 2) κύκλος, περίβολος. a. aedium, ὁ περίδρομος τ. οἴκου. 3) σπουδαρχία, ἡ ἄνομος (διὰ τῆς βίας) ζήτησις ἀρχῆς. 4) φιλο(τιμία)δοξία.
ambīvi, πρκ. τ. ambio.
ambo, ae, o (γεν. orum, arum, orum, δοτ. obus, abus, obus. αἰτ. os, ὁ o, as, o), ἀριθμ. ἄμφω, ἀμφότεροι. ambabus manibus aliquid facere, ποιεῖν τι ἀμφοῖν (ἀμφοτέραις χερσί).
Ambrăcĭa, ae, θ. Ἀμβρακία, πόλ. τῆς Ἠπείρου. Ambracienses, ĭum, ἀ. πλ. Ἀμβρακιῶται (οἱ κάτοικοι).
ambrŏsĭa, ae, θ. ἀμβροσία.
ambrŏsĭus, a, um, ἀμβρόσιος.
Ambrўsus, i, θ. Ἄμβρυσος, πόλ. τῆς Φωκίδος.
ambūbāja, ae, θ. Συρικὴ αὐλητρίς.
ambŭlacrum, i, οὐ. = ambulatio.
ambŭlans, ntis. μ. ἐν. τ. ambulo
ambŭlātĭo, ōnis, θ. (ambulo) περιπάτησις, περίπατος (ἔνθα περιπατοῦσιν).
ambŭlātiuncŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. ambulatio.
ambŭlātōrĭus, a, um, (ambulo)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

κινητός, εὐκίνητος, μεταβλητός. 2) περιπατητικός, μεταβατικός.

ambŭlo, 1. (ἀμπολῶ), περιπατῶ, πορεύομαι, βαδίζω. a. in fune, σχοινοβατῶ, a. recte, εὐθυπορῶ.

amb-ūro, ussi, ustum, 3. περι(κατα)καίω.

ambustĭo, iōnis, θ. περι(κατά)καυσις.

ambustus, a, um, μ. π. τ. amburo.

Ămĕnānus, i, ὁ. Ἀμενανός, ποταμ. τῆς Σικελίας.

ā-mens, ntis (entĭor, entissĭmus), ἔκ(παρά)φρων. a. sermo, ἄνους λόγος.

āmentātus, a, um, (amentum) ἀγκυλωτός.

āmentĭa, ae, θ. ἄνοια, ἀπό(παρά)νοια, παραφροσύνη.

āmento, 1. ἀγκυλοῦμαι

āmentum, i, οὐ. (ἅπτω) ἡ ἀγκύλη, κατ' ἐξοχὴν δόρατος ἡ ἀκοντίου. 2) ἱμὰς ὑποδήματος.

Ămĕrĭa, ae, θ. Ἀμερία, πόλ. τῆς Οὐμβρικῆς· ἐκ τούτου Amērīnus, a, um, Ἀμερῖνος. Amerīni, ōrum, ὁ. πλ. οἱ κάτοικοι.

āmes, ĭtis, ὁ. κάμαξ.

Ămestrātus, i, θ. Ἀμήστρατος, πόλ. τῆς Σικελίας· ἐκ τούτου Amestrātīni, ōrum, ὁ. πλ. οἱ Ἀμηστρατινοί (κάτοικοι).

ămēthystĭnus, a, um, (amethystus) ὁ ἀμεθύστοις λίθοις κεκοσμημένος. 2) ὁ ἀμεθύστου χροιὰν ἔχων.

Ămēthystus i, θ. ἡ ἀμέθυστος (λίθος).

amĭa, ae, θ. ἀμία (ἰχθ.).

ămica, ae, θ. φίλη. 2) ἑταίρα.

āmīce (cius, cissĭme) ἐπίρ. (amicus) φιλικῶς, προσφιλῶς,, εὐμενῶς.

ămĭcĭo, ĭcŭi ἀ. īxi, ictum, 4. (am-jacio), (αἰτ. ἀφ.) περιβάλλω, ἀμφιέννυμί τινά τινι. -ctus toga, περιβεβλημένος τὴν τήβεννον.

ămīcĭtĭa, ae, θ. φιλία.

1. ămictus, a, um. μ. π. τ. amicio.

2. ămictus, ūs, ὁ. (amicio) περιβολὴ ἱματίου. 2) περίβλημα, ἱμάτιον.

ămĭcŭi, πρκ. τ. amicio.

ămīcŭla, ae, θ. ὑποκ. amica.

ămīcŭlum, i, οὐ. (amicio) περιβόλαιον, ἱμάτιον.

ămīcŭlus, i, οὐ. ὑποκ. τ. amicus.

1. ămīcus, a, um, (cĭor, cissĭmus) (δοτ.) (amo) ὁ φιλῶν τινα, εὔνους τινί. amicum mihi est, φίλον μοί ἐστι.

2. amīcus, i, ὁ. φίλος, ἑταῖρος.

Amilcar, ăris, Ἀμίλκας.

Aminaeus, ἡ -ēus, a, um, Ἀμιναῖος.

āmīsi, πρκ. τ. amitto.

āmissĭo, iōnis, θ. (amitto) ἀποβολή, στέρησις, ἀπώλεια.

1. āmissus, ūs, ὁ. = amissio.

2. āmissus, a, um, μ. π. τ. amitto.

Āmīsus, καὶ -os, i, θ. καὶ -um, i, οὐ. ἡ Ἀμισός, πόλ τοῦ Πόντου.

ămĭta, ae, ἡ πρὸς πατρὸς θεία.

Amĭternum, i, οὐ. Ἀμίτερνον, -īni, ōrum, οἱ κάτοικοι.

āmĭtīnus, i, ὁ. ὁ πρὸς πατρὸς ἀνεψιὸς (πρῶτος ἐξάδελφος).

amĭtis γεν. τ. ames.

ā-mitto, īsi, issum, 3. (αἰτ.) ἀποπέμπω. 2) ἀποβάλλω, ἀπόλλυμί τι, στεροῦμαι τινος. a. animam, ἀποθνήσκω. a. optimates, ἀπόλλυμι τὴν εὔνοιαν τῶν ἐπιφανῶν.

ămīxi, πρκ. τ. amicio.

Ammon, ōnis ὁ. Ἄμμων· ἐκ τούτου Ammōnĭăcus, Ἀμμωνιακός.

amnĭcŏla, ae, ὁ. ἧ θ. (amnis-colo) παραποτάμιος.

amnĭcŭlus, i, ὁ. ὑποκ. τοῦ amnis, is, ὁ. ποταμός. 2) ῥεῦμα. 3) ῥοή, ῥεῦσις.

ămo, 1. ἀγαπῶ. me amo, φίλαυτός εἰμι. 2) a. mulierem, ἐρῶ γυναικός. 3) amo te de.. (in) re καὶ amo te quod illud fecisti, ὀφείλω σοι πολλὴν χάριν... 4) a. facere ἢ ut.. φιλῶ, εἴωθα ποιεῖν τι.

ămoene (nĭus, nissĭme), ἐπίρ. (amoenus) ἁβρῶς, χαριέντως, τερπνῶς.

ămoenĭtas, ātis, θ. (amoenus) ἁβρότης, εὐφροσύνη, χάρις, τέρψις.

ămoenus, a, um, (nĭor, nissĭmus), ἁβρός, χαρίεις, τερπνός.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ā-mōlĭor, ītus, sum, īri. (αἰτ.) ἀποσκευάζω, ἐκποδὼν ποιοῦμαι. a. pericula, ἀποκρούομαι κινδύνους. a. bellum, ἀπωθῶ τὸν πόλεμον. a. me, ἀπαλλάττομαι. 2) ἀνασκευάζω τι.

āmōlītĭo, iōnis, θ. (amolior) ἀπαγωγή, ἄπωσις.

āmōlītus, a, um, μ. ἐν. τ. amolior.

āmōmum, i, οὐ. ἄμωμον (φυτ.).

1. ămor, ōris, ἀ. (amo) ἀγάπη, ἔρως. esse alicui in amore, ἀγαπᾶσθαι ὑπό τινος. a erga pulchras, ἔρως τῶν καλῶν. a. sui ipsius, φιλαυτία. a. hominum, φιλανθρωπία. amore carens, ἄστοργος. amore dignus, ἀξιέραστος. 2) ἐπιθυμία, laudis, φιλοδοξία. 3) ὁ ἀγαπητός.

2. Amor, ōris, ἀ. Ἔρως (θεός).

Amorgus, i, θ. ἡ Ἀμοργός.

āmōlĭo, iōnis, θ. (amoveo) ἀποκίνησις.

amōtus, a, um, μ. π. τοῦ

ā-mŏvĕo, ōvi, ōtum, 2. ἀποκινῶ, ἐκποδὼν ποιοῦμαι, ὑφαιρῶ. amoto custode, ἐκποδὼν γενομένου τοῦ φύλακος. a. me, ἀπέρχομαι.

āmōvi, πρκ. τ. amoveo.

Amphĭărāus, i, ἀ. Ἀμφιάραος.

Amphictўŏnes, um ἀ. Ἀμφικτύονες.

Amphĭlŏchi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ἀμφίλοχοι, ἔθνος Ἑλληνικὸν ἐν Ἀκαρνανίᾳ, ἡ δὲ χώρα ἐλέγετο

Amphĭlŏchĭa, ae, θ. Ἀμφιλοχία.

Amphĭlŏchus, i, ἀ. Ἀμφίλοχος, υἱὸς τοῦ Ἀμφιαράου.

Amphĭon, ōnis, ἀ. Ἀμφίων.

Amphĭpŏlis, is, ἀ. Ἀμφίπολις, πόλ. τῆς Θράκης. Amphipolītānus, Ἀμφιπολίτης.

Amphissa, ae, θ. Ἄμφισσα.

amphĭtheātrum, i, οὐ. ἀμφιθέατρον.

Amphĭtrīte, ēs, θ. Ἀμφιτρίτη.

Amphĭtrўo (ŭo, ўon) ōnis, ἀ. Ἀμφιτρύων· ἐκ τούτου Amphĭtrўōnĭădes, ae, ἀ. Ἀμφιτρυωνιάδης.

amphŏra, ae, θ. ἀμφορεύς.

Amphrўsus, ἡ -os, i, ἀ. Ἄμφρυσος, ποταμ. τῆς Θεσσαλίας· ἐκ τοῦ Amphrўsĭus, καὶ -ăcus, a, um, Ἀμφρύσιος.

ample, (plĭus, plissĭme), ἐπίρ. (amplus) εὐρέως, ἀφθόνως, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς. amplĭus, πλέον. amplius (quam) septem dies sunt, πλέον ἢ ἑπτὰ ἡμέραι εἰσίν. non amplius (quam) quindecim.. οὐδὲν πλέον ἢ δεκαπέντε.. haec et alia amplius, ταῦτα καὶ ἔτι ἄλλα. non amplius, οὐκέτι. ne amplius, μηκέτι.

am-plector, exus sum, cti. (αἰτ.) περι(βάλλω, ἐγω)κυκλῶ τινὰ ἢ τι. 2) ἀγαπῶ, ἀσπάζομαί τινα. 3) animo amplecti aliquid, περιλαμβάνω τι τῇ διανοίᾳ, ἀποδέχομαί τι, virtutem, τὴν ἀρετήν.

amplexatus, a, um, μ. π. τοῦ

amplexor, 1. (amplector) = amplector. 2) θεραπεύω.

1. amplexus, a, um, μ. π. τ. amplector.

2. amplexus, ūs, ἀ. (amplector) περι(πλοκή)βολή, ἀσπασμός.

amplĭātĭo, iōnis, θ. (amplio) αὔξησις. 2) ἀναβολή, ὑπέρθεσις κρίσεως.

amplĭfĭcātĭo, iōnis, θ. (amplifico) (ἐπ)αὔξησις.

amplĭfĭcātor, ōris, ἀ. (amplifico) ὁ ἐπαυξάνων.

amplĭfĭce, ἐπίρ. (amplificus) μεγαλοπρεπῶς.

amplĭfĭcātus, a, um, μ. π. τοῦ

amplĭfĭco, 1. (amplus-facio), ἐπαυξάνω, πλατύνω, μεγαλύνω. a. gloriam patriae, ἐπαυξάνω τὴν πατρίδα. a. urbem, τὴν πόλιν (ἐκ μικρᾶς) ποιῶ μεγάλην. a. laudem, μηκύνω τὸν ἔπαινον.

amplĭo, 1. (amplus) (αἰτ.) (ἐπ)αὐξάνω, μεγαλύνω τι. 2) ἀναβάλλομαι (τὴν κρίσιν).

amplĭtūdo, ĭnis, θ. εὐρύτης, ἀφθονία, εὐπορία. 2) μέγεθος, animi, μεγαλεῖον ψυχῆς, μεγαλοψυχία. 3) ἀξίωμα.

amplĭus, συγκρ. τ. ample.

amplus, a, um, (lĭor, lissĭmus),

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

εὐρύς, εὐρύχωρος. a. locus, εὐρυχωρία. 2) μέγας, ἄφθονος, δαψιλής, μεγαλοπρεπής. 3) ἐπιφανής, ἔνδοξος. mihi amplum est, ἔνδοξόν μοί ἐστι. a. homo, ἐπιφανὴς ἄνθρωπος. amplum genus, ἐπιφανὲς γένος.

ampulla, ae, θ. λήκυθος. 2) μτφ. ὁ κόμπος, ὁ καλλωπισμὸς τοῦ λόγου.

ampullor, 1. (ampulla) μτφ. ληκυθίζω, κομπάζω.

amputātĭo, ōnis, θ. (amputo) περι(τομὴ)κοπή, κλάδευσις (δένδρου).

amputātus, a, um, μ. π. τοῦ

am-pŭto, 1. (aliquid) περι(τέμνω, κόπτω)κλαδεύω τι. a. collum, ἀποκόπτω τὸν τράχηλον. 2) μτφ. ἐλαττῶ τι.

Ampyx, ўcis, ἀ. καὶ Ampўcus, i, ἀ. Ἄμπυξ.

Ampўcus, i, ἀ. = Ampyx.

ămŭlētum, i, οὐ. περίαμμα, φυλακτήριον.

amurca, ae, θ. ἀμόργη (τῶν ἐλαιῶν).

ămussis, is, θ. κανών, στάθμη. ad (ex) amusim, ἢ adamussim ἢ examussim, πρός, ἐπί, κατὰ στάθμην, ἀκριβῶς.

Ămyclae, ārum, θ. πλ. Ἀμύκλαι· ἐκ τούτου ά) Amyclaeus, a, um, Ἀμυκλαῖος. β') Amyclīdes, ae, ἀ. Ἀμυκλείδης.

ămygdăla, ae, θ. ἀμύγδαλον. 2) ἀμυγδαλέα.

ămygdălum, i, οὐ. ἀμύγδαλον.

Ămyntas, ae, ἀ. Ἀμύντας.

Ămyntor, ŏris, ἀ. Ἀμύντωρ.

ămystis, ĭdis, θ. ἡ ἄμυστις, τὸ ἀπνευστὶ πίνειν.

Amўthāon, ŏnis, ἀ. Ἀμυθάων.

an, σύνδ. ἤ. Simonides an quis alius? ὁ Σιμωνίδης ἢ ἄλλος τις; 2) an non, πότερον οὔ, πότερα οὔ. an putas.. ἢ οἴει.. dubito honestumne sit an turpe, ἀπορῶ (πότερον) καλόν ἐστιν, ἢ αἰσχρόν. an non putas scire? πότερ' οὐχ ἡγῇ γινώσκειν; an non vides? ἢ οὐχ ὁρᾷς; an non justum est? πῶς οὐχὶ δίκαιον; an non absurdum est? οὐκ οὖν ἄτοπον; 3) εἰ· quis scit an adjiciant tempora di? τίς οἶδεν, εἰ προσθήσουσι χρόνον οἱ θεοί; sed, an causa vera sit, nescit, ἀλλ' οὐκ οἶδεν, εἰ ἀληθής ἐστιν ἡ αἰτία. 4) haud scio an, nescio an, dubito an, ἄν (μετ' εὐκτικῆς), ἴσως, τάχα. dubito an ponam, θείην ἄν.

Ănăces, cum, ἀ. πλ. ἄνακες ἀντὶ ἄνακτες, περὶ τῶν Διοσκούρων.

Ănăcharsis, is, ἀ. Ἀνάχαρσις.

Ănăcrĕon, ontis, ἀ. Ἀνακρέων.

ănădēma, ătis, οὐ. ἀνάδημα.

ănăglypta, ōrum, οὐ. τὰ ἀνάγλυπτα.

Anagnĭa, ae, θ. Ἀνάγνια, πόλ. Λατίου· ἐκ τούτου Anagnīnus, a, um, Ἀναγνῖνος, καὶ Anagnīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

ănagnostes, ae, ἀ. ἀναγνώστης.

ănălectris, ĭdis, θ. (ἀνὰ-λέκτρον), ἀναλεκτρίς.

ănălŏgia, ae, θ. ἀναλογία.

ănăpaestus, a, um, ἀνάπαιστος. a. versus, ὁ ἐξ ἀναπαίστων συνιστάμενος στίχος. anapaestus, i, ἀ. (ὑπον. pes) ἀνάπαιστος πούς.

Ănăphe, es, θ. Ἀνάφη, μία τῶν Σποράδων νήσων.

Ănāpis, is, ἀ. Ἄναπος, ποταμ. Σικελίας.

Ănāpus, i, ἀ. = Anapis.

Anartes, ĭum, ἀ. πλ. ἔθνος Δακικόν.

1. Ănas, ae, ἀ. Ἄνας, ποταμ. τῆς Ἱσπανίας.

2. ănas, ătis, θ. ἡ νῆσσα.

ănătŏcismus, i, ἀ. ἀνατοκισμός.

Ănāxăgŏras, ae, ἀ. Ἀναξαγόρας, ἐκ Κλαζομενῶν, διδάσκαλος τοῦ Περικλέους.

Ănāxarchus, i, ἀ. Ἀνάξαρχος, ἐξ Ἀβδήρων, παρακολουθήσας τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον.

Ănăxĭmander, dri, ἀ. Ἀναξίμανδρος, ἐκ Μιλήτου, φίλος τοῦ Περικλέους.

Ănāxĭmĕnes, is, ἀ. Ἀναξιμένης, ἐκ Μιλήτου, μαθητὴς καὶ ὀπαδὸς τοῦ Ἀναξιμάνδρου.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

anceps, cĭpĭtis, γ. κοιν. (am-caput) ἀμφι(δι)κέφαλος, δίστομος, διπλοῦς. a. periculum, διπλοῦς κίνδυνος. a. ferrum, δίστομος σίδηρος. 2) ἑκατέρωθεν. a. metus, ἑκατέρωθεν φόβος. 3) ἀμφίβολος, sententia, oraculum ῥῆ. ἀμφίβολος γνώμη, χρησμός ῥῆ. a. contentio, ἄκριτος ἔρις. jus a., ἀμφισβήτητον δίκαιον. a. morbus, ἐπικίνδυνος νόσος.

Anchiălos, i, θ. Ἀγχίαλος, πολίχνιον τῆς Θράκης.

Anchīses, ae, ὰ. Ἀγχίσης, πατὴρ τοῦ Αἰνείου· ἐκ τούτου ά) Anchisēus, a, um, Ἀγχίσειος. β') Anchisiădes, ae, ὰ. Ἀγχισιάδης, υἱὸς τοῦ Ἀγχίσου=Αἰνείας.

anchŏra, ae, θ. ἰδ. ancora.

ancīle, is, οὐ. ἀγκύλιον, μικρὰ πέλτη, -lia, ĭum ἡ iōrum, ἀγκύλια, ἱεραὶ ἀσπίδες (ἐν Ῥώμῃ).

ancilla, ae, θ. θεράπαινα, δούλη.

ancillāris, e, δουλικός.

ancillor, 1. (ancilla) (ζοτ.) θεραπεύω τινά, δουλεύω τινί.

ancillŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. ancilla.

ancĭpĭtis, γεν. τ. anceps.

Ancon, ōnis, θ. καὶ Ancōna, ae, θ. Ἀγκών, πόλ. τῆς Ἰταλίας.

ancŏra, ae, θ. ἄγκυρα. ancoram jacere, ἀγκυροβολεῖν. ancoram dimittere, laxare, χαλᾶν τὴν ἄγκυραν. ancoram solvere, praecidere, tollere, ἀναπᾶραι τὴν ἄγκυραν. consistere ad ancoram ἢ in ancoris, ἢ in ancoris stare, σταῖναι ἐπ' ἀγκύρας. μτφ. a. domus =praesidium domus, ἡ ἄγκυρα τοῦ οἴκου.

ancŏrālis, e, (ancora) τῆς ἀγκύρας. -le, is, οὐ. (ὑπον. σχοινίον) τὸ ἀγκύριον.

ancŏrārĭus, a, um, (ancora) τῆς ἀγκύρας. a. funis, τὸ ἀγκύριον (σχοινίον).

Ancus, i, ὰ. Ἄγκος, Ῥωμαϊκὸν προωνύμιον. A. Marcius, Ἄγκος Μάρκιος, ὁ τέταρτος βασιλεὺς τῆς Ῥώμης.

Ancȳra, ae, θ. Ἄγκυρα, μητρόπολις τῆς Γαλατίας· ἐκ τούτου Ancyrānus, i, ὰ. Ἀγκυρανός.

andăbāta, ae, ὰ. εἶδος μονομάχων.

Andanĭa, ae, θ. Ἀνδανία, πόλ. τῆς Μεσσηνίας ἐν Πελοποννήσῳ.

Andĕgāvi, ōrum, ὰ. πλ. Ἀνδέγαυοι, ἔθνος Γαλλικόν.

1. Andes, ĭum, ὰ. πλ. = Andegāvi.

2. Andes, is, ὰ. κώμη τις πλησίον τῆς Μαντυανῆς, πατρὶς τ. Βιργιλίου.

Andŏcīdes, is, ὰ. Ἀνδοκίδης (ῥήτωρ).

Andriscus, i, ὰ. Ἀνδρίσκος.

Andrŏcles, is, καὶ -clus, i, ὰ. Ἀνδροκλῆς, ἡ Ἄνδροκλος.

Andrŏgĕos, ἡ -eus, i, ὰ. Ἀνδρόγεως, υἱὸς τοῦ Μίνωος καὶ τῆς Πασιφάης.

andrŏgўnus, i, ὰ. ἀνδρόγυνος.

Andrŏmăche, es, καὶ -cha, ae, θ. Ἀνδρομάχη, ἡ γυνὴ τοῦ Ἕκτορος.

Andrŏmĕde, es, καὶ -da, ae, θ. Ἀνδρομέδη, ἡ γυνὴ τοῦ Περσέως.

Andrŏnīcus, i, ὰ. Ἀνδρόνικος.

Andros, καὶ -us, i, Ἄνδρος, μία τῶν Κυκλάδων νήσων.

ănĕmōna, ae καὶ anemōne, es, θ. ἀνεμώνη (φυτ.).

Anĕmūrĭum, ĭi, οὐ. Ἀνεμούριον, ἀκρωτήριον τῆς Κιλικίας.

ănēthum, i, οὐ. ἄνηθον. (φυτ.).

anfractus, ūs, ὰ. (am-frango) περί(κλασις)καμπή, ἑλιγμὸς ἐδοῦ, σκολιότης λόγου ῥῆ.

angīna, ae, θ. (ango) συνάγχη.

angĭportum, i, οὐ. καὶ -tus, ūs, ὰ. στενωπός.

ango, nxi, nctum, 3. (aliquem) ἄγχω, πνίγω, θλίβω, βασανίζω τινά. angor animo, μτφ. πνίγομαι, ἀδημονῶ, δυσθύμως ἔχω.

angor, ōris, ὰ. (ango) ἀγχόνη, πνίξις, μτφ. ἀδημονία.

anguĭcŏmus, a, um, (anguis-coma) ὀφιοπλόκαμος.

anguĭcŭlus, i, ὰ. ὑποκ. τ. anguis.

anguĭ-fer, ĕra, ĕrum, (anguis-fero) ὀφιοῦχος, ὀφιόεις.

anguĭgĕna, ae, θ. (anguis-gigno) ὀφιογενής.

anguilla, ae, θ. (anguis) ἡ ἔγχελυς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

anguĭnĕus, ἡ -ĭnus, a, um, (anguis) ὀφιοειδής, ὀφιακός.
anguis, is, ὰ. καὶ θ. ὄφις. anguĭtĕnens, ntis, ὰ. (anguis-teneo) ὀφιοῦχος.
angŭlāris, e καὶ angŭlātus, a, um, (angulus) γωνιώδης, γωνιαῖος.
angŭlōsus, a, um, (angulus) πολύγωνος, γωνιώδης.
angŭlus, i, ὰ. γωνία. angulo carens, ἀγώνιος. 2) μυχός, φωλεός. a. maris, μυχὸς τῆς θαλάσσης.
anguste, (tĭus, tissĭme) ἐπίρ. (angustus) στενῶς, στενοχώρως, συντόμως, μόλις.
angustĭae, ārum (σπανιώτατα καθ' ἑν.) τὰ στενὰ, αἱ πύλαι. 2) μτφ. a. temporis, βραχύτης χρόνου. 3) a. animi, μικροψυχία. 4) στενοχωρία, δυσχέρεια, ἀπορία.
angusto, 1 (angustus) στενῶ, συστέλλω.
angustus, a, um, (tĭor, tissĭmus) (ango) στενός, στενόχωρος. angustum, i, οὐ. ϗ res angustae, στενοχωρία, κίνδυνος. 2) -um tempus, σύντομος χρόνος, συνεσταλμένος, βραχύς. 3) ἄπορος, δυστυχής.
ănhēlans, ntis, μ. ἐν. τ. anhelo.
ănhēlātĭo, ōnis, θ. (anhelo) ἀναπνοή. 2) ἄσθμα (νόσ.).
ănhēlātor, ōris, ὰ. (anhelo) ἀσθματικός.
ănhēlĭtus, ūs, ὰ. (anhelo) ἀνα(ἀπο)πνοή. 2) ἄσθμα (νόσ.).
ănhēlo, 1 (am-halo) ἀσθμαίνω, πνευστιῶ. 2) a. ignem (ἀνα)πνέω πῦρ, scelus, κακουργίαν.
ănhēlus, a, um, (anhelo) ἀσθματικός, πνευματιῶν.
Ănĭcĭus, a, 'Ανίκιος· ἐκ τούτου Anicĭānus, a, um, 'Ανικιανός.
ānĭcŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. anus.
Ānĭen, Aniensis, Anienus, ἴδ. Anio.
Ānĭgros, i, ὰ. 'Ανιγρος, ποταμός.
ānĭlis, e, (anus) γραϊκός.
ānĭlĭtas, ātis, θ. (anilis) ἡ γραία ἡλικία.
ānĭlĭter, ἐπίρ. (anilis) γραϊκῶς.
ănĭma, ae, θ. (ἄνεμος), πνεῦμα, ἀναπνοή. animam recipio, ἀναπνέω. 2) τὸ πνεῦμα, ἡ ζωή. anima et animus, ψυχὴ ϗ νοῦς. animam agere, efflare, edere, emittere, deponere, ἐκπνέειν, ἀποθνήσκειν. animam debet, ψυχὴν (πολλὰ ὀφείλει) ὀφείλει 3) συχν. περὶ τῆς ψυχῆς τῶν (ἀπο)θανόντων, σκιά. 4) ἀντὶ τ. animus, νοῦς. 5) ποιητ. πνοή, ἄνεμος.
ănĭmābus, δοτ. ἡ ἀφ. τ. anima.
ănĭmadversĭo, ōnis, θ (animadverto) κατανόησις, αἴσθησις, παρατήρησις. 2) ἐπιτίμησις, κατάγνωσις, κόλασις.
ănĭmadversor, ōris, ὰ. (animadverto) παρατηρητής, ἐπιτιμητής, κολαστής.
ănĭmadversus, a, um, μ. π. τοῦ
ănĭmadverto, rti, rsum, 3, (animum-adverto), (aliquid) προσέχω τὸν νοῦν τινι. 2) κατανοῶ, αἰσθάνομαί τι. 3) a. in aliquem, ἐπιτιμῶ τινι, καταγινώσκω τινός, κολάζω τινά.
ănĭmal, ālis, οὐ. τὸ ἔμψυχον, ζῶον,
ănĭmālis e, (anima) ἀέριος. 2) ἔμψυχος, ψυχικός, ζωός.
ănĭmans, ntis, ἔμψυχος, ἔμπνους, ζῶν· μ. ἐν. τ. animo.
ănĭmātus, a, um, ἔμψυχος, bene (male) a. in aliquem, ὁ καλὴν (κακὴν) διάθεσιν ἔχων πρός τινα, εὐψύχος.
ănĭmōse (sĭus, sissĭme), ἐπίρ. (animosus) εὐ(μεγαλο)ψύχως, θυμωδῶς.
ănĭmōsus, a, um, (sŭor, sissimus) (anima) ἀνεμώδης. 2) ζωηρός, ζωτικός.
ănĭmŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. anima.
ănĭmŭlus, i, ὰ. ὑποκ. τ. animus.
ănĭmus, i, ὰ. ψυχή. homo constat ex a. et corpore, ὁ ἄνθρωπος συνέστηκεν ἐκ ψυχῆς ϗ σώματος. animo linqui, λειποθυμεῖν. bono animo in aliquem sum, καλῶς διάκειμαι τὴν ψυχὴν πρός τινα. 2) σφοδρὰ ὀργή, θυμός, ἐπιθυμητικόν. vincere a., νικᾶν τὸν θυμόν. 3) θάρ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ρος. animum alicui addere, θαρρύνειν τινά. bono animo sum, θαρρῶ. 4) φρόνημα, μέγα φρόνημα. capio animum, μέγα φρονῶ. 5) νοῦς. in animo habeo, ἤ in animo mihi est, ἔχωτι ἐν νῷ. hoc animo, κατὰ ταύτην τὴν γνώμην.

Anio, (ἀρχαιότερος τύπος καὶ σπανιώτερος **Anien**, ēnis, καὶ **Aniēnus**, i) ĭōnis, ἀ. ὁ Ἄνιων, καὶ Ἀνίης, ποταμ. πλησίον τοῦ Τιβέρεως· ἐκ τούτου **Aniensis**, e καὶ **Aniēnus**, a, um, Ἀνιώννιος.

Anĭus, i, ἀ. Ἄνιος, ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος ἢ βασιλεὺς τῆς Δήλου.

Anna Perenna, ae, θ. Ῥωμαϊκή τις θεότης.

annālis, e, (annus) ἐτήσιος, ἔτειος. 2) lex a., ὁ περὶ ἡλικίας τῶν ἀρχόντων νόμος. 3) annales, ĭum, ἀ. (ὑπον. libri) τὰ χρονικά. (ὁ ἐνικὸς σπάνιος).

an-nāto, 1. (δοτ. ἢ ad..) προσνέω πρός τι.

an-nāvigo, 1. προσπλέω.

an-ne, ἰδ. an.

an-necto, ŭi, ĕxum, 3. aliquid ad rem ἢ alicui, προσ(πλέκω)δέω, ἐπισυνάπτω τινί τι.

annellus = **anellus**.

1. **annēxus**, a, um, μ. π. τ. annecto.

2. **annexus**, ūs, ἀ. (annecto) ἐπίδεσις, σύνδεσμος, συμπλοκή.

Annĭbal, ĭs. Hannibal.

Annĭcĕrĭi, ōrum, ἀ. πλ. Ἀννικέρειοι.

annĭcŭlus a, um, (annus) ἔτειος.

annĭ-fer, ĕra, ĕrum, ἐπετειόκαρπος (τὸ καρπὸν κατ' ἔτος φέρον).

annīsus, ἡ -nīxus, a, um, μ. π. τοῦ **an-nītor**, īsus ἢ īxus sum, I (δοτ. -ἢ ad.) προσ(ἐπ)ερείδομαί τινι. 2) μτφ. a. de re ἢ ut.. ἢ ad.. σπουδάζω περί (τινος) τι, διατείνομαι.

anniversārius, a, um, (annus-verto) ἐνιαύσιος., festum, ἑορτή.

an-no, 1. προσνέω. 2) a. alicui, προσνέω τινι, πλησίον τινός.

Annĭus, a, um, Ἄννιος, δήμαργός τις ἐν Ῥώμῃ· ἐκ τούτου **Anniānus**, a, um, Ἀννιανός.

an-non = an non ἴδ. an.

annōna, ae, θ. (annus) αἱ κατ' ἔτος πρόσοδοι. 2) σῖτος, τροφή. -nae vilitas, εὐωνία σίτου. -nae caritas, σιτοδεία. 3) τιμὴ σίτου.

annōsus, a, um, (annus) πολυχρόνιος, vinum, οἶνος.

annōtātio, ōnis, θ. (annoto), (ἐπι)σημείωσις.

annōtātiuncŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. annotatio.

annōtātor, ōris, ἀ. (annoto) παρατηρητής. 2) ἀναγραφεύς.

annōtātus, a, um, μ. π. τοῦ **an-nōto**, 1. (aliquid) (ἐπι)σημειῶ, ἀναγράφω τι. annum, τὸ ἔτος. 2) παρατηρῶ τι.

annŭmĕrātus, a, um, μ. π. τοῦ **an-nūmĕro**, 1. (αἰτ. καὶ δοτ.) προσ(ἀπ)αριθμῶ τί τινι. 2) προστίθημί τί τινι. annumerātus, a, um, ἐναρίθμιος, κατηριθμημένος.

an-nuntĭo, 1. (δοτ. ἢ αἰτ.) (προσ)ἀγγέλλω τινί τι. a. mala, ἀγγέλλω κακά. a. civitati victoriam, ἀγγέλλω τὴν νίκην εἰς τὴν πόλιν.

an-nŭo, ŭi, ūtum, 3. (δοτ.) (προσ)νεύω τινί. 2) (δοτ. καὶ αἰτ.) κατανεύω, κατάφημι, ὑπισχνοῦμαί τί τινι. 3) νεύματι δηλῶ τινα ἢ τι.

annus, i, ἀ. (ἔννος) ἐνιαυτός, ἔτος. a. sunt trecenti, ex quo venit, ἔτη ἐστὶ τριακόσια, ὅτε ἦλθε. tempus anni, ὥρα τοῦ ἔτους. omni anni tempore, κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους. annos natus viginti, triginta, γεγονὼς ἔτη εἴκοσι, τριάκοντα. decies per annum, δεκάκις τοῦ ἔτους. anno incunte, ἀρχομένου τοῦ ἔτους. anno, πέρυσι, (ἀρχ.), ἢ κατ' ἐνιαυτόν. annum, ἕνα ἐνιαυτόν. ad annum, τὸν μέλλοντα ἐνιαυτόν. μτφ. αἱ πρόσοδοι τοῦ ἔτους. 2) ἡ νόμιμος πρός τι ἡλικία.

an-nūto, 1. (θαμ. τ. annuo) = annuo.

annŭus, a, um (annus) ἐνιαύσιος, ὁ διὰ παντὸς τοῦ ἔτους. 2) ὁ κατ' ἐνιαυτόν, ἐπέτειος.

an-quīro, sīvi, sītum, 3. (quaero)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

(αἰτ.) ἀναζητῶ, ἀνερευνῶ τινα ἤ τι, ἐξετάζω. 2) ἀνακρίνω. a. aliquem de morte ἤ capitis, ἤ capite ἤ de capite, ἀνακρίνω τινὰ περὶ θανάτου.

ansa, ae, θ. λαβή (ἀγγείου). 2) μτφ. πρόφασις, ἀφορμή. ansam praebere alicui, πρόφασιν παρέχειν τινί. ansam arripere, ἀφορμὴν λαμβάνειν.

anser, ĕris, ἀ. ὁ χήν.

anserīnus, a, um, (anser) χήνειος.

ansŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. ansa) λαβίδιον.

Antaeus, i, ἀ. Ἀνταῖος.

Antăgŏras, ae, ἀ. Ἀνταγόρας.

Antandros ἡ -us, i, θ. Ἄντανδρος, πόλις τῆς Μυσσίας.

1. ante, πρόθ. μετ' αἰτ. 1) ἐπὶ τόπου· ἄνα, πρό, πρόσθεν τινός. a. tribunal, πρὸ τοῦ βήματος. a. pedes, πρὸ ποδῶν. a. oculos aliquid habere, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν τι. a. aciem, πρόσθεν τοῦ στρατεύματος. 2) ἐπὶ συγκρίσεως. a. alios clarus, ὑπὲρ πάντας ἔνδοξος. a. omnia, πρὸ πάντων, μάλιστα. 2) ἐπὶ χρόνου· πρό τινος. a. Socratem, πρὸ Σωκράτους. a. breve tempus, πρὸ βραχέως χρόνου, πρὸ μικροῦ. a. tres annos, πρὸ τριῶν ἐτῶν. a. istum praetorem, πρὸ τῆς στρατηγίας τούτου. a. annum Trojanae cladis, ἐνὶ ἔτει πρότερον τῆς καταστροφῆς τῆς Τροίας· τὸ ante diem λέγουσιν ἀντὶ τοῦ die. π. χ. a. d. X. Cal. Decembres = a. diem decimum Calendas Decembres, ἀντὶ τοῦ die decimo ante Calendas, τῇ πρὸ δέκα Καλανδῶν, εἴτε τῇ δεκάτῃ πρὸ τῶν Καλ. τοῦ Δεκεμβρ. (τῇ 22. Νοεμβρ.) in ante diem, ἀντὶ τοῦ in diem, εἰς τὴν δεῖνα ἡμέραν.

2. ante, ἐπίρ. 1) ἐπὶ τόπου· πρόσθεν. 2) ἐπὶ χρόνου· πρότερον. paulo, multo ante, ὀλίγῳ, πολλῷ πρότερον. ante quam ἤ antĕquam, πρὶν ἤ. a., nunc vero, πρότερον μέν, νῦν δέ. a. quam audiverim, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι. uno anno a. excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἁλώσεως.

antĕā, ἐπίρ. πρότερον, ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

antĕăctus, a, um, (=ante actus). προγεγενημένος. antea acta vita, ὁ παρεληλυθώς, βεβιωμένος βίος.

antĕ-căpĭo, cēpi, captum, 3. προ-(κατα)λαμβάνω, φθάνω.

antĕcaptus, a, um, μ. π. τ. antecapio.

antecēdens, ntis, οὐ. τὸ προηγούμενον. μ. ἐν. τοῦ

antĕ-cēdo, cēssi, cēssum, 3. (αἰτ. καὶ δοτ.) προ(βαίνω)χωρῶ. antecedebat testudo pedum sexaginta, προηγεῖτο χελώνη 60 ποδῶν. 2) προέχω. a. gloria, honore, προέχω τῇ δόξῃ, τῇ τιμῇ. a aliquem scientiā atque usu rerum nauticarum, προέχω τινὸς τῇ ἐπιστήμῃ ἢ τῇ περὶ τὰ ναυτικὰ ἐμπειρίᾳ.

antĕ-cello, ĕre, (aliquem ἢ -cui) προ(ὑπερ)έχω. a. aliquem ἢ alicui aliqua re ἢ in aliqua re, ὑπερέχω τινός τινι. a. aliquen industriā, ὑπερέχω τινὰ τῇ φιλοπονίᾳ. a. cives virtute, προέχω τῶν πολιτῶν ἀρετῇ.

antĕcēpi, παρκ. τ. antecapio.

antĕceptus, a, um, μ. π. τ. antecapio.

antĕcessĭo, ōnis, θ. (antecedo) προέλευσις, πρόοδος. 2) τὸ προηγούμενον.

antĕcessor, ōris, ἀ. (antecedo) ὁ πρόδρομος, ὁ προηγούμενος. 2) ὁ πρό τινος ἄρχων ἢ ἀρξας (προκάτοχος).

antĕcessus, ūs, ἀ. (antecedo) τὸ προηγούμενον. in antecessum dare, προαποδιδόναι.

antĕcurro, ĕre, προτρέχω.

antĕ-cursor, ōris, ἀ. πρόδρομος.

antĕ-ĕo, īvi ἢ ĭi, īre (aliquem ἢ alicui) πρό(ειμι, βαδίζω)πορεύομαι τινος. 2) προέχω. virtus anteit omnibus rebus, ἡ ἀρετὴ προέχει πάντων πραγμάτων.

tute, προέχω τῶν λοιπῶν ἀρετῇ· ᾗ ἁπλῶς, anteeo aliqua re, προέχω κατά τι. 3) προλαμβάνω.

antĕ-fĕro, tŭli, lātum, ferre, προπορεύομαι φέρων τι. a. gressum, προ(πορεύομαι)βαδίζω. 2) (αἰτ. ᾗ δοτ.) προτιμῶ τινά τινος. a. justitiam regno, τὴν δικαιοσύνην τῆς βασιλείας. a. gloriam pecuniae, ἀγαπῶ δόξαν ἀντὶ χρημάτων, μᾶλλον δόξαν ἢ χρήματα. a. mortem vitae, προαιροῦμαι τὸν θάνατον ἀντὶ τοῦ βίου. 3) a. aliquid consilio, προλαμβάνω τι τῇ διανοίᾳ.

antĕ-fīxus, a, um, μ. ἐν. τ. ἀχρ. anteligo, προπεπηγμένος. antefixa, ōrum, οὐ. πλ. τὰ ἀκρωτήρια, τὰ προπήγματα.

antĕ-grĕdĭor, essus sum, ĕdi, (ante-gradior) προπορεύομαι. a. aliquem, προηγοῦμαί τινι.

antĕgressus, a, um, μ. π. τ. antegredior.

antĕ-hăbĕo, ŭi, ĭtum, 2. (αἰτ. ᾗ δοτ.) προ(κρίνω) τιμῶ τινά τινος.

antĕ-hāc, ἐπίρ. προτοῦ, πρόσθεν, ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

anteidea ᾗ antidea = antea.

antĕlātus, a, um, μ. π. τ. antefero.

antĕ-lūcānus, a, um (lux), ὄρθριος. tempus antelucanum, τὸ περίορθρον, ὁ ὄρθρος.

antĕ-mĕrĭdĭānus, a, um, ὁ πρὸ μεσημβρίας.

attemissus, a, um, μ. π. τοῦ

antĕ-mitto, īsi, issum, 3. προπέμπω.

antemna καὶ antenna, ae, θ. κεραία, ἐπίκριον.

Antemnae, ārum, θ. πλ. Ἄντεμναι, πόλ. τῆς Σαβίνης· ἐκ τούτου Antemnātes, ium, ἀ. πλ. Ἀντεμνᾶται, οἱ κάτοικοι.

Antemnas, ātis, συνήθ. Antemnates, ĭum. Antemnae.

antenna = antemna.

Antĕnor, ŏris, ἀ. Ἀντήνωρ· ἐκ τούτου Antĕnŏrĭdes, ae, ἀ. Ἀντηνορίδης.

antĕ-occŭpo, 1. aliquid, προκατέχω, προλαμβάνω τι.

antĕ-pes, ĕdis, ἀ. μόνον κατὰ πλῆθ. antepedes, οἱ πρόσθιοι πόδες.

antĕ-pōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, 3. (aliquid alicui) προτίθημι, τίθημί τι πρόσθεν τινός. a. prandium alicui, παρατίθημί τινι γεῦμα. 2) aliquem alicui προ(τίθημι)τιμῶ τινά τινος. a. amicitiam omnibus rebus, προτιμῶ τὴν φιλίαν πάντων. εὑρίσκεται ᾗ κατὰ συμβεσιν: ante non pono ᾗ pono ante.

antepŏsĭtus, a, um, μ. π. τ. antepono.

antĕpŏsŭi, πρκ. τ. antepono.

antĕ-quam, ἐπίρ. πρίν. a. reddidit, πρὶν ἀπέδωκε. a. sol oriatur, πρὶν ἂν ἥλιος ἀνίσχῃ. a. venirem, πρὶν ἂν ἐλθοιμι· πρότερον, ἤ· πρὶν ἤ.

anterĭor, us, ἄνευ θετικοῦ ᾗ ὑπερθ. βαθμοῦ. anteriores pedes, πρόσθιοι πόδες. a. pars capitis, τὰ ἐμπρόσθια τῆς κεφαλῆς.

Antĕros, ōtis, ἀ. Ἀντέρως.

antes, ĭum, ἀ. πλ. οἱ ὄρχοι, στίχοι τῶν ἀμπέλων. 2) στίχοι στρατιωτῶν.

antĕ-signānus, i, ἀ. ὁ τῆς σημαίας πρόμαχος. συνήθ. πλ. -ni, ōrum, οἱ πρόμαχοι.

antĕ-sto, stĕti, stātum, stāre, (aliquem ᾗ alicui) προέχω τινός τινι.

an-tĕstor, 1. ἐπι(προδια)μαρτύρομαι, μάρτυρα ποιοῦμαί τινα. deos et homines, μαρτύρομαι θεοὺς ᾗ ἀνθρώπους. antestātus, i, ὁ μάρτυς.

antĕtŭli, πρκ. τ. antefero

antĕ-vĕnĭo, vēni, entum, 4. (αἰτ. ᾗ δοτ.) προλαμβάνω, προφθάνω. a. consilia et insidias hostium, προλαμβάνω τὰς τῶν πολεμίων βουλὰς καὶ ἐνέδρας. 2) προβαίνω, ὑπερέχω.

antĕ-verto (καὶ ante-vorto), rti, rsum, 3. προτρέπομαι, προπορεύομαι. 2) (δοτ. ᾗ αἰτ.) προλαμβάνω, προφθάνω τι. levitatem fortunae, τὴν ἀγνώμονα τύχην. a. cogitationem, προτρέχω τῆς διανοίας.

antevorto, ĭs. anteverto.

antĕ-vŏlo, 1. (aliquem) προίπταμαί τινος.

Anthēdon, ŏnis, θ. Ἀνθηδών, πόλ. Βοιωτίας.

Anthĕmūsĭa, ae, θ. ἡ-mūsĭas, ădis, -θ. Ἀνθεμουσία, χώρα καὶ πόλ. τῆς Μεσοποταμίας.

anthrōpŏphăgi, ōrum ἀ. ἀνθρωποφάγοι.

Antianus, Antias, ĭd. Antium.

antĭcĭpātĭo, iōnis, θ. (anticipo) πρόληψις.

antĭcĭpo, 1. (ante-capio), (aliquid) (προ)καταλαμβάνω τι. 2) προ(ὑπερ)-έχω.

Antĭclēa, ae, θ. Ἀντίκλεια, γυνὴ τοῦ Λαέρτου, μήτηρ τοῦ Ὀδυσσέως.

antīcus, a, um, (ante) ἐμπρόσθιος.

Antĭcўra, ae, θ. Ἀντίκυρα, πόλ. Φωκίδος.

antidea, = antea.

Antĭgŏne, καὶ -na, ae, θ. Ἀντιγόνη, θυγάτηρ τοῦ Οἰδίποδος.

Antĭgŏnēa, ae, θ. Ἀντιγόνεια, πόλις ἀ) Ἠπείρου· ἐκ τούτου **Antĭgŏnensis**, e, ὁ ἐκ τῆς Ἀντιγονείας. β') τῆς Χαλκιδικῆς.

Antĭgŏnus, i, ἀ. Ἀντίγονος.

Antĭlĭbănus, i, ἀ. Ἀντιλίβανος, ὄρος τῆς Φοινίκης.

Antĭlŏchus, i, ἀ. Ἀντίλοχος, υἱὸς τοῦ Νέστορος.

Antĭmăchus, i, ἀ. Ἀντίμαχος, ποιητής.

Antĭŏchīa, ae, θ. Ἀντιόχεια· ἐκ τούτου **Antĭŏchenses**, ĭum, ἀ. πλ. Ἀντιοχεῖς, καὶ **Antiochīnus**, a, um, ὁ τῆς Ἀντιοχείας.

Antĭŏchus, i, ἀ. Ἀντίοχος· ἐκ τούτου **Antiochēus**, καὶ -īus, καὶ -īnus, a, um, Ἀντιόχειος.

Antĭŏpa, ae, καὶ **Antĭŏpe**, ēs, θ. Ἀντιόπη, μήτηρ τοῦ Ἀμφίονος καὶ Ζήθου.

Antĭpăter, tris, ἀ. Ἀντίπατρος.

Antĭpătrĭa, ae, θ. Ἀντιπατρία, πόλ. τῆς Μακεδονίας.

Antĭphātes, ae, ἀ. ὁ Ἀντιφάτης, βασιλεὺς τῶν Λαιστρυγόνων.

antĭpŏdes, um, ἀ. ἀντίποδες.

Antĭpŏlis, is, θ. Ἀντίπολις, πόλ. τῆς Γαλατίας.

antīquātus, a, um, μ. π. τ. antiquo.

antīque, (quĭus, quissĭme), ἐπίρ. (antiquus) ἀρχαίως.

antīquĭtas, ātis, θ. ἀρχαιότης, οἱ ἀρχαῖοι χρόνοι. πληθ. -tātes, ἡ ἀρχαία χρηστότης ἢ καλοκἀγαθία, τὰ ἀρχαῖα καλὰ ἤθη. aliquid ex antiquitate in memoriam revocare, ὑπομνῆσαί τι τῶν ἀρχαίων.

antīquĭtus, ἐπίρ. (antiquus) ἀρχαιόθεν, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ (ὑπονγρόνου).

antīquo, 1. (antiquus) (aliquid) παλαιῶ, ἀκυρῶ, ἀναιρῶ τι. a. legem, καταψηφίζω νόμον.

antīquus, a, um, (ante) (quĭor, quissĭmus) ἀρχαῖος, antiqua urbs, ἀρχαία πόλις. antiqua et vetera, ἀρχαῖα καὶ παλαιά τινα. contemnere antiqua, καταφρονεῖν τῶν παλαιῶν. antiqui, orum (ὑπον. homines), οἱ ἀρχαῖοι, οἱ πάλαι. antiqui poëtae, οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί. 2) χρηστὸς καὶ καλοκἀγαθος· τὸ συγκρ. ἡ ὑπερθ. -quĭor, quissĭmus, ἀρχαιότερος, προτιμότερος, ἱερώτερος κτλ. nihil antiquius habeo, οὐδὲν ἱερώτερον ἔχω, οὐδὲν μᾶλλον τιμῶ.

Antissa, ae, θ. Ἀντισσα, πόλ. τῆς Λέσβου· ἐκ τούτου **Antissaeī**, ōrum ἀ. πλ. οἱ Ἀντισσαῖοι.

antīstes, ĭtis, ἀ. ἢ θ. (antesto) ὁ προστάτης, ἡ προστάτις. 2) (ἀρχι)ἱερεύς. a. sacrorum, Ἱερομνήμων. a. artis, καθηγητής.

Antisthĕnes, is, καὶ -ae, ἀ. Ἀντισθένης.

antistĭta, ae, θ. = antistes.

antisto = antesto.

Antĭum, ĭi, οὐ. Ἄντιον, πόλ. τοῦ Λατίου.

antlĭa, ae, θ. ἀντλία.

Antōnĭānus, a, um, ĭd. Antonius.

Antōnīnus, i, ἀ. Ἀντωνῖνος· ἐκ τούτου **Antōnīnĭānus**, a, um, ὁ τοῦ Ἀντωνίνου, καὶ **Antōnĭnĭānae** (ὀηλ. thermae), λουτρὰ ἐν Ῥώμῃ.

Antōnĭus, a, um, Ἀντώνιος· ἐκ τούτου **Antōnĭānus**, a, um, Ἀντωνιά-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

νός, καὶ Antōniāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ἀντωνιανοί.
antŏnŏmăsĭa, ae, θ. ἡ ἀντονομασία.
Antron, ōnis, θ. Ἄντρών, ῶνος, πόλ. Θεσσαλίας.
antrum, i, οὐ. ἄντρον, κοίλωμα.
Anūbis, ĭdis, ἀ. Ἄνουβις, Αἰγύπτιος θεός.
ānŭlārĭus, ĭi, ἀ. δακτυλιουργός.
ānŭlus (χ annulus) i, ἀ. (anus), δακτύλιος. 2) κρίκος.
1. ānus, i, ἀ. πυγή, πρωκτός.
2. ănus, ūs, θ. γραῖα.
anxi, πρκ. τ. ango.
anxĭe, ἐπίρ. (anxius) ἀδημόνως, λυπηρῶς, περιφόβως.
anxiĕtas, ātis χ (σπαν.) -ĭ(ĕ)tūdo (anxius) ἀδημονία, τὸ λυπηρόν. 2) περιεργία, ἀκριβολογία.
anxĭĕtūdo, ĭnis, θ. ἴδ. anxietas.
anxĭus, a, um, (ango) ἀδήμων, περίφοβος, περιφρόντιστος. a. sum, ἀδημονῶ, φοβοῦμαι περί τινος.
Auxur, ŭris, καὶ -ūrus, i, ἀ. θεότης τῶν Οὐόλσκων. 6') Anxur, ἀ. καὶ οὐ. ἡ Ταρρακίνα, πόλ. τῶν Οὐόλσκων· ἐκ τούτου Anxŭras, ātis, ὁ Ταρρακινίτης.
Aon, ŏnis, ἀ. ὁ Ἄων, ἥρως τῆς Βοιωτίας· ἐκ τούτου Aŏnes, ŏnum, ἀ. πλ. οἱ Ἄονες, ἀρχαῖοι κάτοικοι τῆς Βοιωτίας. ϐ') Aŏnĭa, ae, θ. Ἀονία, ἀρχαῖον ὄνομα τῆς Βοιωτίας. γ') Aŏnĭdes ĭdum ἀ. πλ. αἱ Ἀονίδες (αἱ Μοῦσαι). δ') Aŏnĭus, a, um, Ἀόνιος (Βοιωτικός).
Aornos, i. 1) ἀ. ὁ Ἄορνος, λίμνη Καμπανίας. 2) θ. πόλις ἐν Ἠπείρῳ.
Aŏus, i, ἀ. ὁ Ἄωος, ποταμ. Ἰλλυρίας.
ăpăge! ἐπιφών. ἄπαγε!
Apămēa, ae, ἡ -mīa, ae, θ. ἡ Ἀπάμεια, πόλις· ἐκ τούτου Apamensis, e, Ἀπάμειος.
Apella, ae, ἀ. Ἀπελλᾶς.
Apelles, is, ἀ. Ἀπελλῆς· ἐκ τούτου Apellēus, a, um, ὁ τοῦ Ἀπελλοῦ.
Apennīnĭcŏla, ae, γ. κοιν. ὁ κάτοικος τῶν Ἀπεννίνων.
Apennīnĭgĕna, ae, γ. κοιν. Ἀπεννινογενής.
Apennīnus, i, ἀ. τὰ Ἀπέννινα (ὄρη).
1. ăper, pri, ἀ. ὁ κάπρος.
2. Aper, pri, ἀ. κύρ. ὄνομα.
Aperantĭi, ōrum. ἀ. πλ. Ἀπεράντιοι, κάτοικοι τῆς Αἰτωλίας· ἐκ τούτου Aperantĭa, ae, θ. Ἀπεραντία, (ἡ γώρα.)
ăpĕrĭo, rŭi, rtum, 4. (ad- pario) (aliquid) ἀνοίγω, ἀναπετάννυμί τι. a. januam, oculos, iter, ἀνοίγω τὴν θύραν, τοὺς ὀφθαλμούς, ὁδόν. a. librum, ἀνελίττω, ἀναπτύσσω βιβλίον. 2) ἀνα(φαίνω)καλύπτω τι πρός τινα. a. sententiam suam, δηλοῦ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην. apertus, a, um, ἀνοικτός, ἀναπεπταμένος, δῆλος, σαφής, καταφανής. loca aperta, τὸ ὕπαιθρον. aperta navis =ἡ ἄρρακτος (ναῦς). coelum, aether, καθαρὸς οὐρανός, αἰθήρ. a. humerus, ὁ μὴ καλυπτόμενος ὑπὸ τῆς ἀσπίδος ὦμος. in aperto esse, ἐν τῷ φανερῷ εἶναι.
ăperte, (tius, tissĭme), ἐπίρ. ἀνεῳγμένως, φανερῶς, ἀναφανδόν.
ăpertĭo, īonis, θ. ἀνοιξις.
ăpertus, a, um, (tior, tissĭmus). μ. π. τ. aperio.
ăpĕrŭi, παρακ. τ. aperio.
ăpex, ĭcis, ἀ. ἡ ἀνωτάτη κορυφὴ πράγματός τινος· κατ' ἐξοχὴν ὁ λόφος, ὃν ἐπὶ τοῦ πίλου ἐφόρουν οἱ ἱερεῖς, καὶ αὐτὸς ὁ κορυφαῖος πῖλος ὡς ἡ τιάρα, τὸ διάδημα τῶν Ἀσιανῶν βασιλέων χ σατραπῶν. 2) ὁ πῖλος, ἡ κόρυς. 3) ἐν τῇ γραμματικῇ τὸ σημεῖον τῆς μακρότητος (' τὸ ὕστερον -). 4) ἡ ἄκρα, ἡ κορυφή, τὸ ὕψιστον. apex arboris, montis, ἡ κορυφὴ τοῦ δένδρου, ὄρους, χ μτφ. τὸ ὕψιστον.
Aphărēus, ĕi, ἀ. Ἀφαρεύς, βασιλεὺς τῶν Μεσσηνίων· ἐκ τούτου Apharēĭus, a, um, ὁ τοῦ Ἀφαρέως.
aphractus, i, θ. (ὑπον. navis), ἡ ἄφρακτος ναῦς.
Aphrŏdīsĭa, ōrum, οὐ. πλ. τὰ Ἀφροδίσια, (ἑορτὴ τῆς Ἀφροδίτης).
Aphrŏdīsĭas, ădis, θ. Ἀφροδισιάς, ὄνομα πόλεων.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Ăpĭānus, a, um (apis) μελισσαῖος.
ăpĭārĭum, ĭi, οὐ. (apis), μελισσοτροφεῖον.
ăpĭārĭus, ĭi, ἀ. (apis) μελισσουργός.
ăpĭcis, γεν. τ. apex.
Āpīcĭus, ĭi, ἀ. Ἀπίκιος.
ăpĭcŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. apis.
Āpĭdānus, i, Ἀπίδανος, ποταμ. τῆς Θεσσαλίας.
1. ăpis, ȳ apes, is, θ. μέλισσα.
2. Āpis, is. ἀ. Ἄπις, θεὸς τῶν Αἰγυπτίων.
ăpiscor, aptus sum, apisci, (συνηθέστερον τὸ adipiscor) (αἰτ.) τυγχάνω τινός, ἐπιτυγχάνω τινί.
ăpĭum, ii, οὐ. σέλινον. (φυτ.).
aplūda, ae, θ. ἄγυρον.
ăplustre, is, οὐ. ἄφλαστον, τὰ ἄφλαστα (τῆς νηός).
ăpŏclēti, ōrum, ἀ. ἀπόκλητοι, οἱ ἔγκριτοι τῶν βουλευτῶν παρ' Αἰτωλοῖς.
ăpŏdўtērĭum, ii, οὐ. ἀποδυτήριον ἐν τοῖς λουτρῶσιν.
Ăpollĭnāris, e, Ἀπολλώνιος.
Āpollo, ĭnis, ἀ. Ἀπόλλων.
Āpollocrates, is, ἀ. Ἀπολλοκράτης
Āpollŏdōrus, i, ἀ. Ἀπολλόδωρος.
Āpollōnĭa, ae, θ Ἀπολλωνία. Apollōnĭas, ātis, Ἀπολλωνιάτης.
Āpollōnis, ĭdis, Ἀπολλωνίς, πόλ. τῆς Λυδίας. Apollōnĭdenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι τῆς Ἀπολλωνίδος, οἱ Ἀπολλωνιδεῖς.
ăpŏlŏgus, i, ἀ. ἀπόλογος.
ăpŏthēca, ae, θ. ἀποθήκη.
appărāte, (tĭus), ἐπίρ. (apparatus) παρεσκευασμένως, ἐκ παρασκευῆς.
appărātĭo, ōnis, θ. (apparo) παρασκευή.
1. appărātus, ūs, ἀ. (apparo) παρα(κατα)σκευή. 2) ἡ μεγαλοπρεπὴς παρασκευή, μεγαλοπρέπεια.
2. appărātus, a, um, (tĭor, tissĭmus). μ. π. τ. apparo.
ap-pāreo, ŭi, ĭtum, 2. ἀνα(ἐπιπρο)φαίνομαι. 2) φαίνομαι, προφανής, δῆλός εἰμι. apparet quod, δῆλόν ἐστιν, ὅτι. 3) (δοτ.) ὑπηρετῶ τινι.
appārĭtĭo, ōnis, θ. (appareo) διακονία, ὑπηρέτησις. 2) θεραπεία, ὑπηρέται.
appārĭtor, ōris, ἀ. (appareo) ὑπηρέτης, κλητήρ.
ap-pāro, 1. (aliquid, ut, ȳ μετ' ἀπαρ.) παρα(κατα)σκευάζω τι. apparatus, a, um, παρεσκευασμένος, ἕτοιμος, μεγαλοπρεπής.
appārŭi, πρκ. τ. appareo.
appellātĭo, ōnis, θ. πρόσρησις, προσηγορία. 2) ἔφεσις (ἐπὶ δίκης). 3) ὀνομασία, ὄνομα. 4) προφορά, φωνή.
appellātor, ōris, ἀ. (appello) ὁ ποιούμενος ἔφεσιν εἰς ἕτερον δικαστήριον, ὁ ἐκκαλῶν.
appellātus, a, um, μ. π. τοῦ
1. appello, 1. (ad-pello) (aliquem) προσ(αγορεύω)φωνῶ τινα. regem, βασιλέα. 2) (μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ nomine, nominatim ȳ τῶν τοιούτων) ἀποκαλῶ, ὀνομάζω τινά. a. aliquem Glaucotheam, ὀνομάζω τινὰ Γλαυκοθέαν. 3) δέομαί τινος. 4) ἔφεσιν δίκης ποιοῦμαι, καλῶ τινα εἰς δίκην. 5) a. aliquem de pecunia, ἀπαιτῶ τινα τὰ χρήματα. 6) a. litteras, προσφέρω τὰ γράμματα.
2. ap-pello, pŭli, pulsum, 3. (αἰτ. ȳ δοτ. ἡ ad..) προσ(άγω)ελαύνω τί τινι. 2) -lor, προσορμίζομαι, ad portum, εἰς λιμένα. ad insulam, πρὸς νῆσον. 3) a. animum ad aliquid, προσέχω τὸν νοῦν τινι, σπουδάζω περί τι.
appendix, ĭcis, ἀ. (appendo) παράρτημα, προσθήκη.
ap-pendo, ndi, nsum, 3. καταστα(θμίζω, ἀποσταθμῶ (ζυγιάζω), παραδίδωμί τί τινι κατὰ σταθμόν. a. aliquid ex aliquo, ἀπ(ἐξ)αρτῶ τι ἔκ τινος.
appensus, μ. π. τ. appendo.
appĕtens, ntis, (entĭor, entissĭmus), alicujus, ὀρεγόμενος, ἐπιθυμητικός τινος, πλεονέκτης. μ. ἐν. τ. appeto.
appĕtentĭa, ae, θ. (appeto) ὄρεξις, ἔφεσις.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

appĕtītĭo, iōnis, θ. (appeto)=τῷ
1. appĕtītus, ūs, ἀ. (appeto) ὄρεξις, ἔφεσις, ὁρμή, ἐπιθυμία. a. magistratus, φιλαρχία.
2. appĕtītus, a, um, μ. π. τοῦ
ap-pĕto, īvi ϗ ĭi, ītum, 3. (αἰτ.) ἐφίεμαι, ὀρέγομαί τινος, ὁρμῶ ἐπί τι ἤ τινα. a. bonum aliquid, ἐφίεμαι ἀγαθοῦ τινος. a. manum alicujus, λαμβάνω τινὰ τῆς χειρός. a. hostem, ἐπέρχομαι τῷ πολεμίῳ. 2) οὐδ. ἐπὶ χρόνου (ἐπ)έρχεται, ἐγγύς ἐστιν. dies appetebat septimus, ἐγγὺς ἦν ἡ ἑβδόμη ἡμέρα.
Appĭa, ae, θ. Ἄππια, πόλις Φρυγίας.
Appĭānus, i, ἀ. Ἀππιανός.
ap-pingo, inxi, ictum, 3. προσέτι γράφω ἤ ζωγραφῶ, προσγράφω.
Appĭus, i, ἀ. ϗ Appĭa, ae, θ. Ἄππιος, Ἄππία (κύρ. ὄν.)· ἐκ τούτου
Appĭus, a, um, Ἄππιος. A. via, ἡ Ἀππία ὁδός.
ap-plaudo, si, sum, 3. aliquid re, ἐπικροτῶ τί τινι. 2) ἀμτβ. a. alicui, ἐπικροτῶ τινι (πρὸς ἔπαινον).
ap-plausor, ōris, ἀ. (applaudo) ὁ ἐπικροτῶν τινι.
1. ap-plausus, a, um, μ. π. τ. applaudo.
2. applausus, ūs, ἀ. (applaudo) κρότος.
applĭcātĭo, iōnis, θ. (applico) ἐφάρμοσις, ἐπίκλισις, προσπέλασις. a. animi ad aliquid, ἡ οἰκείωσις πρός τι. 2) πελατεία. jus applicationis, τὸ δίκαιον τοῦ κληρονομεῖν τὰ τοῦ πελάτου.
applĭcātus, a, um, μ. π. τοῦ
ap-plĭco, avi (ϗ συνηθέστ. ŭi), ātum (ϗ ĭtum) are, (αἰτ. ϗ δοτ. ἡ ad..) προσ(πελάζω, ερείδω) τίθημι, ἀνακλίνω τί τινι. a. turribus scalas, προσερείδω τοῖς πύργοις τὰς κλίμακας. 2) προσ(αρμόζω) τίθημί τινι. a. animum ad aliquid, προσέχω τὸν νοῦν τινι. me ad philosophiam, τρέπομαι ἐπὶ τὴν φιλοσοφίαν. a. me ad jus civile, τρέπομαι ἐπὶ τὸ ἀστυκὸν δίκαιον (σπουδάζω περὶ τό.) 3) a. crimen alicui, περι(προσ)άπτω τινί αἰτίαν. 4) classem ἡ naves ἡ ἁπλῶς applico ad (in) locum, προσορμίζω τὸν στόλον εἰς τόπον. applicatus καὶ applicitus, προσ(ηρμοσμένος) κείμενος, ἐπικλινής.
applōdo=aplaudo.
ap-plōro, 1. ἐπικλαίω. a. alicui, παραδακρύω τινί.
ap-pōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, 3. (aliquid alicui ἡ ad.) παρα(προσ)τίθημί τί τινι. a. alicui cibum, προσφέρομαι, παρατίθημί τινι δεῖπνον. 2) aliquem alicui, παρίστημί τινά τινι. appositus alicui, προσ(παρα)κείμενός τινι. 3) a. ad aliquid, εὐάρμοστος, ἐπιτήδειος πρός τι. apositum, i, οὐ. τὸ ἐπίθετον.
ap-porto, 1. (δοτ. ϗ αἰτ.) προσ(κομίζω)φέρω τί τινι.
ap-posco, ĕre, προσ(ἐπ)αιτῶ.
appŏsĭte, ἐπίρ. (appositus) εὐαρμόστως, ἐπιτηδείως, ἁρμοζόντως.
appŏsĭtĭo, iōnis, θ. (appono) παρά-(πρός)θεσις, προσθήκη.
appŏsĭtus, a, um, (tĭor, tissĭmus) μ. π. τ. appono.
appŏsŭi. πρκ. τ. appono.
ap-prĕcor, 1. (aliquem) deos, προσεύχομαι τοῖς θεοῖς.
ap-prĕhendo, ndi, nsum, 3. (αἰτ. ϗ ἀφ.) ἐπιλαμβάνομαί τινος a. aliquem manu, λαμβάνω τινὰ τῆς χειρός. a. aliquem pallio, ἐπιλαμβάνομαί τινος τῆς χλαίνης. a. vestem, λαμβάνομαι τοῦ ἱματίου. a. furem, συλλαμβάνω κλέπτην. a. terram, καταλαμβάνω χώραν.
apprehensus, a, um, μ. π. τ. apprehendo.
apprendo=apprehendo.
apprīme, ἐπίρ. (ἐκ τ. ἀρχ. apprimus) πρὸ πάντων, ἐν πρώτοις, μάλιστα.
apprĭmo, essi, essum, 3. (ad-premo) προσπιέζω.
apprŏbātĭo, iōnis, θ, (approbo) συναίνεσις, ἐπικύρωσις, ἀποδοχή. 2) ἀπόδειξις.
apprŏbātor, ōris, ἀ. (approbo) συναινέτης.

apprŏbātus, a, um, μ. π. τοῦ ap-prōbo, 1. (aliquid) συν(ἐπ)αινῶ, ἀποδέχομαί τι. a. disputationem alicujus, ἀποδέχομαι τὴν διατριβήν τινος. 2) ἀποδείκνυμί τι. 3) a. opus, παρέχω τὸ ἔργον ἀρεστὸν ᾧ δόκιμον. approbatur mihi aliquid, ἀρέσκει μοί (ἢ μέ) τι.

ap-prōmitto, īsi, issum, 3. προσέτι ἐγγυῶμαι. a. aliquid, ἐγγυῶμαί τι.

apprŏpērātus, a, um, μ. π. τοῦ ap-prŏpĕro, 1. (aliquid ἢ ἀπαρ.) ἐπι(ταχύνω)σπεύδω, ἐπείγω τι. 2) οὐδ. (ἐπι)σπεύδω, ἐπείγομαι πρός τι.

apprŏpinquātĭo, ōnis, θ. (appropinquo) προσ(εγγισμός)έγγισις.

ap-prŏpinquo, 1. (δοτ. ἢ ad,. in..) πλησιάζω, ἐγγίζω τινί. appropinquabat hiems, ὁ χειμὼν ἐγγύς ἦν.

Appŭlējus, i, ἀ. Ἀππουλήϊος.

Appūlĭa, ae, θ. Ἀππουλία, χώρα τῆς κάτω Ἰταλίας.

appŭli, πρκ. τ. appello, 2.

1. appulsus, a, um, μ. π. τ. appello, 2.

2. appulsus, ūs, ἀ. (appello) προσέλασις. 2) προσόρμισις. 3) προσβολή, ἐπαφή.

ăprĭcātĭo, ōnis, θ. (apricor) ἡλίωσις.

ăprĭcĭtas, ātis, θ. (apricus) τὸ εὐήλιον.

ăprĭcor, 1. ἡλιάζομαι.

ăprĭcus, a, um, (cior, cissĭmus) προσ(εὐ)ήλιος, ἡλιούμενος, αἴθριος. in aprico, ἐν εὐηλίῳ.

Aprīlis, is, ἀ. (aperio) (μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ mensis) ὁ μὴν Ἀπρίλιος· ᾧ ὡς ἐπίθ. Calendae Apriles.

ăprīnus, a, um, τῷ=aprugnus.

Aprōnĭus, ĭi, ἀ. Ἀπρώνιος· ἐκ τούτου Aprōnĭānus, a, um, Ἀπρωνιανός.

aprugnus, a, um, (aper) κάπρειος, συάγρειος.

Apsus, i, ἀ. Ἄψος, ποταμ. τῆς Ἰλλυρίας.

aptātus, a, um, μ. π. τ. apto.

apte (ptĭus, ptissĭme), ἐπίρ. (aptus) ἁρμοδίως, εὐαρμόστως, ἐπιτηδείως.

apto, 1. (aliquid alicui ἢ ad..) ἁρμόζω τί τινι. 2) ἑτοιμάζω τι. me apto pugnae, παρασκευάζομαι πρὸς μάχην. aptatus, a, um, ἁρμόδιος.

aptus, a, um, (tĭor, ptissĭmus), (μτγ. τοῦ ἀγρ. apo, apere) (alicui ἢ ad..) ἁρμόδιος, ἐπιτήδειος πρός τι. a. ad faciendum aliquid, δεινὸς ποιεῖν τι a. ad ferendos labores, ἱκανὸς φέρειν τοὺς πόνους. 2) συν-(ηρμοσμένος)ημμένος, ἀνηρτημένος.

ăpŭd, πρόθ. μετ' αἰτ. ἐπὶ στάσεως· παρά, πρός τινι. apud oppidum, παρὰ τῇ πόλει. apud me degit, παρ' ἐμοὶ διατρίβει. apud forum, παρὰ τῇ ἀγορᾷ. apud Xenophontem, παρὰ Ξενοφῶντι (ὀηλ. ἐν τοῖς συγγράμμασι τοῦ Ξ.) apud populum loqui, εἰς τὸν δῆμον λόγους ποιεῖσθαι.

Apŭlēius, i, ἀ.=Appulejus.

Apŭlĭa, ae, θ.=Appulia.

Apŭlus, a, um, ὁ Ἀπουλος.

apum, γεν. πλ. τ. apis.

ăqua, ae, θ. ὕδωρ. aqua et igni interdicere alicui, ὕδατος καὶ πυρὸς εἴργειν τινὰ (ἐξορίζειν). aquam terramque petere, γῆν καὶ ὕδωρ αἰτεῖν (κηρύττειν τὸν πόλεμον). aquam praebeo alicui, ἐστιῶ, ξενίζω τινά. 2) θάλασσα, λίμνη, ποταμός, ὑδραγωγεῖον. 3) πλ. aquae, ὑγιεινά, θερμὰ ὕδατα. 4) ὑετός.

ăquālis, is, ἀ. ὑδρία.

aquaeductus, i, ἀ. ὑδραγωγεῖον.

ăquārĭus, a, um, (aqua) ὑδατηρός. 2) -ius, ii, ἀ. ὑδροφόρος.

ăquātĭcus, a, um, (aqua) ἔνυδρος. aquaticum animal, ἔνυδρον ζῶον. 2) εὔυδρος, ὑδρώδης.

ăquātĭlis, e, (aqua) εὔυδρος, ἐνυδρόβιος. 2) ὑδαρής.

ăquātĭo, ōnis, θ. (aquor) ὕδρευσις. 2) ὑδρεῖον.

ăquātor, ōris, ἀ. (aquor) ὑδρευτής.

ăquĭla, ae, θ. ἀετός. 2) ἀετός, ἡ σημαία τῆς λεγεῶνος, ἀετὸς ἀργυροῦς ἐπὶ δόρατος. 3) -lae, larum, ἀετώματα ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ.

Aquileja, ae, θ. Ἀκυληΐα, πόλ.

τῆς Γαλατίας· ἐκ τούτου Aquilejenses, ium, ἀ. πλ. οἱ Ἀκυλήϊοι (οἱ κάτοικοι).

ăquĭlĭfer, ĕri. ἀ. (aquila-fero) ἀετοφόρος, σημαιοφόρος.

Ăquĭlīnus, a, um, (aquila), ἀέτειος.

Ăquĭlĭus, ĭi, ἀ. ὁ Ἀκύλλιος· ἐκ τούτου Aquilliānus, a, um, Ἀκυλλιανός.

ăquĭ-lex, ĕgis, ἀ. ὑδρο(σκόπος)μαστευτής.

ăquĭlĭfer, ĕri, ἀ. (aquila-fero) ἀετοφόρος (σημαιοφόρος).

ăquĭlīnus, a, um, (aquila) ἀέτειος.

1. ăquĭlo, ōnis, α. βορρᾶς. regiones versus aquilonem sitae, τὰ βόρεια, τὰ πρὸς ἄρκτον.

2. Aquĭlo, ōnis, ὁ Βορρᾶς (θεός).

ăquĭlōnāris, e, (aquilo) βόρειος.

Aquĭlōnĭa, ae, θ. Ἀκυλωνία.

ăquĭlōnĭus, a, um, = aquilonaris.

Ăquīnum, i, οὐ. Ἄκυνον, πόλις τῆς Λατίνης.

Ăquĭtāni, ōrum, Ἀκουιτανοί.

Ăquĭtānĭa, ae, θ Ἀκυτανία, ἡ Ἀκουϊτανία.

ăquor, 1. (aqua) ὑδρεύομαι. ex Nilo, ἐκ τοῦ Νείλου.

ăquōsus, a, um, (aqua), ὑδρώδης, ὑδατώδης.

ăquŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. aqua) ὑδάτιον, ὀλίγον τι ὕδωρ.

ăra, ae, θ. βωμός. aras colere, τιμᾶν τοὺς βωμούς. 2) στήλη, μνημεῖον. a. sepulcri, ἡ πυρά. 3) καταφύγιον, προστασία.

Ărăbĭa, ae, θ. Ἀραβία. Arabĭcus ἢ -bĭus ἢ -bus, Ἀραβικός.

ărābĭlis, e, (aro) ἀρόσιμος, ἀροτός.

Ărabs, ăbis ἀ. Ἄραψ.

Ărăbus, i, Ἄραβος ποταμός,

Arachnē, ēs, θ. ἡ Ἀράχνη.

Ărăchōsĭa, ae, θ. Ἀραχωσία· ἐκ τούτου Arachosii, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ἀραχώσιοι.

Ărachthus, i, ἀ. Ἄραχθος, ποταμ. τῆς Ἠπείρου.

Ăracynthus, i, ἀ. Ἀράκυνθος, ὄρος τῆς Αἰτωλίας.

Ărădus, i, ἀ. Ἄραδος, νῆσος καὶ πόλ. Φοινίκης.

ărānĕa, ae, θ. ἀράχνη (τὸ ζῷον). 2) ἀράχνιον (ὕφασμα ἀράχνης).

ărānĕŏla ae θ. ὑποκ. τοῦ aranea.

ărānĕōlus, i, ἀ. ὑποκ. τ. araneus.

ărānĕōsus, a, um, (aranea) ἀραχνοειδής.

ărānĕus, a, um, (aranea) ἀράχνειος. -neum, i, οὐ. ἀράχνιον.

ărānĕus, i, ἀ. ὁ ἀράχνης. ἀντὶ τ. aranea, ἀράχνη.

Ărar, καὶ **Ărăris**, is, ἀ. Ἄραρ(ος), ποταμ. τῆς Γαλλίας.

Ărātēus ἴδ. Aratus

ărātĭo, ōnis, θ. (aro) ἀροτρίασις. 2) ὁ ἀρόσιμος ἀγρός· πληθ. οἱ δημόσιοι ἀγροί.

ărātor, ōris ἀ. (aro) ἀροτήρ. 2) κατ' ἐξοχήν, ὁ γεωργός.

ărātrum, i οὐ. (aro) ἄροτρον.

ărātus, a, um, μ. π. τ. aro.

Ărātus, i, ἀ. Ἄρατος, ἐξ οὗ Aratēus, a, um = Ἀράτειος.

Ăraxes, is, ἀ. Ἀράξης, ποταμ. ἀ) Ἀρμενίας. β') πλησίον τῆς Περσεπόλεως.

Arbēla, ōrum, οὐ. πληθ. Ἄρβηλα.

arbĭter, tri, ἀ. (ar = ad-bito) ὁ παρών, αὐτόπτης, αὐτήκοος. 2) διαιτητής. a. communis, κοινὸς διαιτητής. 3) κριτής, βραβευτής, κύριος.

arbĭtra, ae, θ. (arbiter) ἡ αὐτόπτησασα, ἡ παραγενομένη.

arbĭtrārĭus, a, um (arbiter) διαιτητικός. 2) ἀβέβαιος. 3) ἑκούσιος.

arbĭtrātus, ūs, ἀ. (arbiter) (προ)αἵρεσις, θέλησις. 2) ἐπιστασία.

arbĭtrĭum, ĭi, οὐ. (arbiter) παρουσία, καὶ οἱ παρόντες. 2) διαιτα. a. alicui permittere adversus aliquem, ἐπιτρέπειν τινὶ τὴν διαίταν πρός τινα. 3) γνώμη, κρίσις. 4) (προ)αἵρεσις. 5) ἐξουσία.

arbĭtror, 1. (aliquid) παραγίνομαί τινι, αὐτόπτῶτι, αὐτήκοός τινός εἰμι. 2) διαιτῶ, κρίνω, ἀποφαίνομαι τὴν γνώμην περί τινος. 3) νομίζω, ἡγοῦμαι. 4) παθ. νομίζομαι, ὑπολαμβάνομαι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

arbor, ŏris. θ. δένδρον. 2) πᾶν τὸ ἐκ δένδρου ποιούμενον, οἷον κώπη, ναῦς ἴζ. a. infelix, ὁ σταυρός, σκόλιψ.

arbŏrārĭus, a, um, (arbor) δενδρικός.

arbŏrĕus, a, um, (arbor) δενδρικός.

arbuscŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. arbor.

arbustum, i, οὐ. (ἐκ τ. arbosetum =arboretum arbor). ὁ δενδρών, δρυμός. 2) τὸ δένδρον.

arbŭtĕus, a, um, (arbutus) κομάριος. 2) δενδρικός.

arbŭtum, i, οὐ. τὸ κόμαρον (ὁ καρπός). 2)=τῷ

arbŭtus, i, θ. ἡ κόμαρος (δ.).

arca, ae, θ. θήκη, κατ' ἐξοχὴν ἀργυροθήκη. 2) λάρναξ, κιβωτός. 3) στενὴ εἱρκτή.

Arcădĭa, ae, θ. Ἀρκαδία. **Arcădĭcus**, ἡ-dĭus, Ἀρκαδικός. **Arcas**, ădis, Ἀρκάς. **Arcădes**, dum, πλ. Ἀρκάδες.

arcāno(nĭus), ἐπίρ. (arcanus)κρύφα.

arcānus, a, um, (arca) σιωπηλός, ἐχέμυθος. 2) κρυπτός, ἀπόρρητος, μυστικός. **arcanum**, i, οὐ. μυστήριον.

arcĕo, cŭi, rctum ἡ rtum, 2. (αἰτ.) ἀρκέω, (περι)είργω. 2) (ἀπ)είργω, κωλύω. **aliquem re**, ἡ **ab re**, τινά τινος. **a. filios a consortio malorum**, εἴργω τοὺς υἱεῖς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων. **a. aliquem a sacris**, εἴργω τινὰ τῶν ἱερῶν. **arctus**, ἡ **artus**, a, um, στενός, στενωθείς, στενόχωρος. **arta vincula**, σφιγκτὰ δεσμά. **artae res**, ἡ στενοχωρία. **arta spes**, μικρὰ ἐλπίς. **artus somnus**, βαθὺς ὕπνος.

Arcĕsĭlas, ae, καὶ -sĭlāus, ī, ὁ. Ἀρκεσίλαος.

Arcĕsĭus, ĭi, ὁ. Ἀρκήσιος, πάππος τοῦ Ὀδυσσέως.

arcessītor, ōris, ὁ. (arcesso) ὁ μεταπαλῶν τινα, ὁ κλητήρ.

1. arcessītus, ūs, ὁ. (arcesso) (ἐν χρήσει κατ' ἀφ. τ. ἐν.) (μετά)κλησις.

2. arcessītus, a, um, μ. π. τοῦ **arcesso**, īvi, ītum, 3. (ar=ad ϗ cieo ἡ cedo) (aliquem) μετα(πέμπομαι)καλοῦμαι τινα. **arcessītus**, μετά(πεμπτος)κλητος. 2) καλῶ εἰς δίκην. **aliquem capitis**, κατηγορῶ τινα θανάτου. 3) ἀναζητῶ τι.

Archĕlāus, i, ὁ. Ἀρχέλαος.

Archĭas, ae, ὁ. Ἀρχίας.

Archĭlŏchus, i, ὁ. Ἀρχίλοχος.

Archĭmēdes, is, ὁ. Ἀρχιμήδης.

archĭtectātus, a, um, μ. π. τ. **architector**.

archĭtector, 1. (**architectus**) ἀρχιτεκτονῶ, οἰκοδομῶ τι.

archĭtectūra, ae, θ. ϗ **-tectŏnĭce**, ἀρχιτεκτονική.

archĭtectus, i, ὁ. ἀρχιτέκτων. 2) ἐφευρετής, δημιουργός. **a. hujus legis**, τοῦδε τοῦ νόμου δημιουργός.

archon, ntis, ὁ. ὁ ἄρχων.

Archўtas, ae, ὁ. Ἀρχύτας.

arcis, γεν. τ. **arx**.

arcĭtĕnens, ntis, ὁ. (**arcus-teneo**) τοξοφόρος, τοξότης, (=Ἀπόλλων).

arctātus, a, um, μ. π. τ. **arcto**.

arcte, ἡ **arte** (**arceo**) (tĭus, tissĭme), ἐπίρ. στενῶς, σφιγκτῶς, συντόμως, ἀκριβῶς. **a. premere**, σφόδρα πιέζειν. **a. dormire**, βαθέως κοιμᾶσθαι.

arctĭcus, a, um, ἀρκτικός.

arcto, 1. (θαμ. τ. **arceo**), στενῶ, σφίγγω, συστέλλω, συντέμνω.

arctŏphўlax, ăcis, ὁ. ἀρκτοφύλαξ (ἀστερισμός).

arctos, (σπαν.-us) i, θ. ἡ Ἄρκτος (ἄστρον).

arctōus, a, um, ἀρκτῷος.

Arctūrus, i, ὁ. ὁ Ἀρκτοῦρος (ἀστήρ).

arctus, a, um, μ. π. τ. **arceo**.

arcŭātim, ἐπίρ. (**arcus**) κεκυρτωμένως, τοξοειδῶς, καμπτικῶς.

arcŭi, πρκ. τ. **arceo**.

arcŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. **arca**.

arcŭo, 1. (**arcus**) κυρτόω, τοξῶ, καμαρῶ.

arcus, ūs, ὁ. τόξον. **arcu peto feras**, τοξεύω τὰ θηρία. 2) τὸ οὐράνιον τόξον. 3) τόξον οἰκοδομήματος, καμάρα, θόλος. 4) θριαμβευτικὴ ἁψίς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

1. ardĕa, ae, θ. ὁ ἑρωδιός (πτ.).
2. Ardĕa, ae, θ. Ἀρδέα, πόλις τῆς Λατίνης. Ardĕas, ātis, ὁ κάτοικος αὐτῆς.
ardĕlĭo, iōnis, θ. (ardeo) ὁ πολυπράγμων. a. sum, πολυπραγμονῶ.
ardens, ntis, (entĭor, dissĭmus), μ. ἐν. τ. ardeo.
ardenter, (ntĭus, ntissĭme), ἐπίρ. (ardens) καυστικῶς, διακαῶς.
ardĕo, rsi, rsum, 2. καίομαι. fax ardet, ἡ δᾷς καίεται. 2) λάμπω. 3) καίομαι πάθει τινί. furore, μανίᾳ, invidiā, φθόνῳ. ardens, καυστικός, διακαής, διάπυρος.
ardesco, arsi, rsum, 3. (ἐναρκτ. τ. ardeo) ἀνα(καίομαι)λάμπω.
ardor, ōris, ἀ. (ardeo) καῦσις, καῦμα. 2) ὀξινότης, σφοδρότης, σπουδή.
ardŭus, a, um, ἀνωφερής, ὄρθιος. 2) δυσχερής, χαλεπός.
ārĕa, ae, θ. ἐμθαδόν, οἰκόπεδον. 2) αὐλή. 3) παλαίστρα, 4) ἡ ἅλως. 5) πρασιά.
ārĕ-făcĭo, fēci, factum, 3. ξηραίνω, αὐαίνω, κατα(ψύχω)μαραίνω, ἐκτήκω.
ārĕfactus, a, um, μ. π. τ. arefacio.
Ārĕlas, ātis, θ. ἡ Arelāte is, οὐ. ἡ Ἀρελάτη, πόλ. τῆς Γαλατίας.
ārēna, ae, θ. ἄμμος. 2) ἀκτή. 3) αὐλὴ εἴτε παλαίστρα τοῦ ἀμφιθεάτρου. 4) μτφ. Italia est a. belli civilis, ἡ Ἰταλία θεάτρον ἐστι τοῦ ἐμφυλίου πολέμου.
Ārēnācum, i, οὐ. Ἀρένακον, πόλ. τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.
ārēnōsus, a, um, (arena) (sĭor, sissĭmus), ἀμμώδης.
ārens, ntis, μ. ἐν. τοῦ
ārĕo, ŭi, ēre, ξηρός εἰμι, ξηραίνομαι. arens, ntis, ξηρός.
ārĕŏla, ae, θ. ὑποκ. τοῦ area.
ārĕŏpăgīta καὶ -tes, ἀ. πληθ. -tae, ārum, ἀ. (Areopagus) ἀρεοπαγίτης.
Ārĕŏpăgus, i, ἀ. Ἄρειος πάγος.
āresco, ēre, (ἐναρκτ. τ. areo) ξηραίνομαι.
Arestŏrĭdes, ae, ἀ. Ἀρεστορίδης.
Ārĕtho, ōnis καὶ -thon, ōntis ἀ. Ἀρέθων, ποταμ. Ἠπείρου, ὃς καὶ Arachtus λέγεται.
Ārĕthūsa, ae, θ. Ἀρέθουσα· ἐκ τούτου Arĕthūsis, ĭdis θ. Ἀρεθουσίς. ἐπίθ. τῶν Συρακουσῶν· ᾗ Arethusaeus, a, um, Ἀρεθουσαῖος.
Arganthōnĭus, ĭi, ἀ. Ἀργανθώνιος βασιλεὺς τῆς Ταρτησσοῦ.
Arganthus, i, ἀ. Ἀργανθώνιον, ὄρος τῆς Βιθυνίας.
Argēi, ōrum, ἀ. πλ. μέρος τι ἐν Ῥώμῃ. 2) ἀπεικάσματα ἀνθρώπων ἐκ σχοίνων.
argentārĭus, a, um, (argentum) ἀργυρικός. a. sum, ἀργυρεύω. 2) χρηματικός. inopia a., ἀπορία χρημάτων. mensa a., ἀργυροτράπεζα. 3) -ĭus, ii, ἀ. ὁ τραπεζίτης. argentarĭa, ae, θ. (ὑπον. taberna), ἀργυρεῖον. (ὑπον. ars) ἀργυραμοιβή. (ὑπον. fodina), μεταλλεῖον ἀργύρου.
argentātus, a, um, (argentum) ἐπάργυρος, ἀργυρωτός.
argentĕus, a, um, (argentum) ἀργυροῦς. 2) ἐπάργυρος, ἀργυροειδής. argentea vasa, ἀργυρώματα.
argentum, i, οὐ. ἄργυρος. 2) ἀργύρωμα, ἀργυροῦν. 3) ἀργύριον, χρήματα. argenti amans, φιλάργυρος. argenti amor, φιλαργυρία. 4) a. vivum, ἄργυρος ὑγτός, ὑδράργυρος. a. adulterinum, ψευδάργυρος.
Argēus, a, um, Ἀργεῖος.
Argi, ōrum = Argos.
argilla, ae, θ. ἄργιλλος, πηλός.
argillācĕus, a, um, (argilla) ἐξ ἀργίλλου.
argillōsus, a, um, (argilla) ἀργιλλώδης.
Argĭnūsae, ārum, θ. πλ. Ἀργινοῦσαι (νῆσοι).
Argo, ūs, θ. ἡ Ἀργὼ (τὸ πλοῖον τῶν Ἀργοναυτῶν).
Argonautae, ārum, ἀ. πλ. οἱ Ἀργοναῦται.
Argos, οὐ. κατ' ὀνομ. ᾗ αἰτ. μόνον τοῦ ἐν. ἐκ τούτου Argēus, ᾗ Argivus a, um, Ἀργεῖος, ἡ γεν. πλ. Argorum, ἡ δοτ. ᾗ ἀφ. Argis (ὡς ἐκ τῆς ὀνομ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Argi) δηλοῖ πεδίον τι πλησίον τοῦ Ἄργους. A. Achaicum, ὅπερ βραδύτερον Argolis ὠνομάσθη. 2) A. Amphilochicum, πόλις Ἀκαρνανίας. 3) A. Pelasgicum, πόλις Θεσσαλίας. 6') Argīvus, a, um, ὁ Argīvi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ἀργεῖοι, οἱ Ἕλληνες. γ') Argŏlis, -ĭdis, θ. Ἀργολίς.

argŭi, πρκ. τ. arguo.

argūmentātĭo, ōnis, θ. (argumentor) τεκμηρίωσις, ἡ διὰ τεκμηρίων ἀπόδειξις. 2) συλλογισμός.

argūmentor, 1. (argumentum) τεκμαίρομαι. 2) τεκμηριῶ, διὰ τεκμηρίων ἀποδείκνυμι. 3) συλλογίζομαι.

argūmentōsus, a, um, (argumentum) πλούσιος ὕλης ἀποδεικτικῆς.

argūmentum, i, οὐ. (arguo) τεκμήριον, ἀπόδειξις. invenire argumenta, εὑρίσκειν ἀποδείξεις. 2) ὑπόθεσις.

argŭo, ŭi, ūtum, 3. (aliquem) ἐλέγχω, αἰτιῶμαι, μέμφομαί τινα. a. aliquem criminis ἢ de crimine, ἢ crimine, κατηγορῶ τινα ἐγκλήματος. a. quod, μέμφομαι ὅτι. 2) aliquid ἀποδείκνυμι, ἐλέγχω τι. a. aliquid perspicue, σαφῶς ἀποδείκνυμί τι. argutus, ὀξύς. manus a., εὐκίνητος χείρ. a. homo, πολύλαλος. 2) ἀγχίνους, συνετός, πανοῦργος.

Argus, i, ἀ. ὁ Ἄργος.

argūte (tius, tissime), ἐπίρ. (argutus) ὀξέως, συνετῶς, πανούργως.

argūtĭae, arum, θ. πλ. (argutus) ὀξύτης, ἐνάργεια. 2) λεπτολογία, πανουργία, σόφισμα.

argūtor, 1. σπαν. -to, (argutus) πολυλαλῶ, σοφίζομαι. 2) παταγῶ.

argūtŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τ. argutus.

argūtus, a, um, (tĭor, tissimus), μ. π. τ. arguo.

argўraspĭdes, um, ἀ. πλ. ἀργυράσπιδες, (στρατιῶται).

Ārĭa, ἡ Ariana, ae, θ. Ἄρεια, χώρα τῆς Ἀσίας· ἐκ τούτου. ά) Ārĭi, οἱ κάτοικοι. β') Ariāna, ae, θ. Ἀριανή.

Ariadna, ae, καὶ -ne, ēs, Ἀριάδνη, θυγάτηρ τοῦ Μίνωος καὶ τῆς Πασιφάης,

Ārĭcĭa, ae, θ. Ἀρικία, ἀρχαία πόλις τοῦ Λατίου.

ārĭdĭtas, ātis, θ. (aridus) ξηρότης, ξηρασία.

ārĭdus, a, um, (dĭor, dissĭmus), (areo) ξηρός. -dum, i, οὐ. ξηρὸς τόπος, ἡ ξηρά. 2) ἰσχνός, εὐτελής, πενιχρός.

ārĭes, ētis, ἀ. κριός, (τὸ ζῷον). 2) κριός, (τὸ ἄστρον). 3) κριός, πολεμικὴ μηχανή.

ārĭētātus, a, um, μ. π. τ. arieto.

ārĭētīnus, a, um, (aries) τοῦ κριοῦ. 2) κριοειδής.

ārĭĕto, 1. (aries) κερατίζω, κριοχοπῶ, τῷ κέρατι παίω, κρούω.

Arĭi, ōrum, ἀ. πλ. ἴδ. Aria.

Arĭŏbarzānes, is, ἀ. Ἀριοβαρζάνης.

ariolor, ariolus, ἀμ. ἴδ. hariolor, ἀμ.

Ārĭon, ōnis, ἀ. ὁ Ἀρίων, ποιητὴς ἐκ Λέσβου.

Arĭōvistus, i, ἀ. στρατηγὸς τῶν Γερμανῶν, νικηθεὶς ὑπὸ τοῦ Καίσαρος.

ārista, ae, θ. ὁ ἀθὴρ τοῦ στάχεος. 2) ὁ στάχυς.

Aristaeus, i, ἀ. Ἀρισταῖος, ἥρως τις, υἱὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, (ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Κυρήνης.)

Aristarchus, i, ἀ. Ἀρίσταρχος, περίφημος Ἀλεξανδρινὸς γραμματικός.

Aristīdes, is, ἀ. Ἀριστείδης ὁ Ἀθηναῖος, σύγχρονος τοῦ Θεμιστοκλέους. 2) μεταγενέστερος ἐρωτικὸς ποιητής.

Aristippus, i, ἀ. Ἀρίστιππος, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους, ἱδρυτὴς τῆς Κυρηναϊκῆς Σχολῆς.

Arĭstĭus, ĭi, ἀ. Ἀρίστιος, φίλος τοῦ Ὁρατίου.

Āristo, ōnis, ἀ. Ἀρίστων, ἐκ Χίου, μαθητὴς τοῦ Ζήνωνος. 2) περιπατητικὸς φιλόσοφος ἐκ Κέω.

Āristŏdēmus, i, ἀ. Ἀριστόδημος.

Aristŏgīton, ōnis, ἀ. Ἀριστογείτων.

ārĭstŏlŏchĭa, ae, θ. ἀριστολοχία (φυτ.).

Aristŏmăche, es, θ. Ἀριστομάχη, ἀδελφὴ τοῦ Δίωνος, σύζυγος τοῦ πρεσβυτέρου Διονυσίου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Ăristŏmĕnes, is, ὁ. Ἀριστομένης.
Ăristophānes, is, ὁ. Ἀριστοφάνης, Ἀθηναῖος περίφημος ποιητὴς κωμῳδίας· ἐκ τούτου Aristophanēus, a, um, Ἀριστοφάνειος. 2) Ἀλεξανδρινὸς ποιητής, ἐκ Βυζαντίου.
Ăristŏtĕles, is, ὁ. Ἀριστοτέλης, ὁ περίφημος διδάσκαλος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.
Ăristŏxĕnus, i, Ἀριστόξενος.
ărithmētĭca, ae, ἡ -ce, ces θ. ἡ -ca, ōrum οὐ. πλ. ἀριθμητική.
arithmētĭcus, a, um, ἀριθμητικός.
arma, ōrum, οὐ. πλ. ὅπλον, ὅπλα. arma gero, ὁπλοφορῶ. arma levia, οἱ ψιλοὶ στρατιῶται. 2) πόλεμος. 3) σκεύη, παρασκευή.
armāmăxa, ae, θ. ἁρμάμαξα.
armāmenta, ōrum, οὐ. πλ. (arma) ὁπλίσματα, σκεύη (τοῦ πλοίου μάλιστα).
armāmentārĭum, i, οὐ. (armamentum) ὁπλοθήκη. armamentario praefectus, ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων.
armārĭum, i, οὐ. (arma) σκευοθήκη.
armātūra, ae, θ. (armo) ὅπλισις, ὁπλισμός. 2) levis a., οἱ ψιλοί, gravis a., οἱ ὁπλῖται.
1. armātus, a, um, (ssimus) μ. π. τ. armo.
2. armātus, ūs, (μόνον κατ' ἐν. ἀφ.) = armatura.
Armĕnĭa, ae, θ. Ἀρμενία. ἐκ τούτου Armenius, a, um, Ἀρμένιος.
armentālis, e, (armentum) ἀγελαῖος.
armentārĭus, a, um, (armentum) ἀγελαῖος. 2) armentarius, ĭi, ὁ βουκόλος.
armentum i, οὐ. (aro) βοῦς ὁ ἀροτήρ. 2) βουκόλιον, ἀγέλη. armenti locus, ἀγελαίων.
armĭfer, ĕra, ĕrum, (arma-fero) ὁπλοφόρος, πολεμικός.
armĭger, ĕra, ĕrum = armifer.
armilla, ae, θ. (armus) ψέλλιον.
armillātus, a, um, (armilla) ψελλιωτός, ψελλιοφόρος.
armĭlustrĭum, ĭi, οὐ. ὁπλοκαθαρμός.
armĭlustrum, i, οὐ. (arma-lustrum) τόπος ἐν Ῥώμῃ ἔνθα ἅπαξ τοῦ ἔτους ἐποιοῦντο τὸν ὁπλοκαθαρμόν.
Armĭnĭus, i, ὁ. Ἀρμένιος.
armĭ-sŏnus, a, um, ὁπλόδουπος.
armo, 1. (arma) (aliquem) (ἐξ)ὁπλίζω τινά. a. juniores clypeis, καθοπλίζω τοὺς νεανίσκους ἀσπίσι. a. populum contra aliquem, ὁπλίζω τὸν δῆμον ἐπί τινα. armatus, a, um, ἔνοπλος.
armus, i, ὁ. (ἁρμός), ὦμος, ὠμοπλάτη.
Arnus, i, ὁ. Ἄρνος, ποταμ. τῆς Ἰταλίας.
ăro, 1. ἀρῶ, ἀροτριῶ. arandi tempus, ἀροτήσιος ὥρα.
ărōma, ătis, οὐ. ἄρωμα.
Arpi, ōrum, ὁ. πλ. οἱ Ἄρποι, πόλις ἐμπορικὴ τῆς Ἀπουλίας, ἧτις τὸ πρῶτον Ἄργος Ἵππιον, ἐξ οὗ τὸ ὄνομα Argўrĭpa, ἐκλήθη· ἐκ τούτου Arpīnus, a, um, καὶ Arpīni, ōrum, ὁ. πλ. (οἱ κάτοικοι).
Arpīnas, ātis, ἴδ. Arpinum.
Arpīnum, i οὐ. τὰ Ἄρπινα, πόλις τῆς Λατίνης· ἐκ τούτου Arpīnas, ātis, ὁ ἐξ Ἀρπίνων. Arpinātes, ium, ὁ. πλ. οἱ Ἀρπινάται.
arqu-, τὰς οὕτως ἀρχομένας λέξεις ἴδ. arc-.
arrectus, a, um, μ. π. τ. arrigo.
ar-rĕpo, psi, ptum, 3. ad rem ἡ rei, προσέρπω.
arreptus, a, um, μ. π. τ. arripio.
Arrētĭum, ĭi, οὐ. Ἀρρήτιον, πόλ. Τυρρηνίας.
arrexi, πρκ. τ. arrigo.
arrha, ae, θ. ἡ συχνότ. arrhăbo, ōnis, ὁ. ἐνέγυρον, ἀρραβών, ὑποθήκη.
ar-rīdeo, īsi, īsum, 2. (alicui ἡ aliquem) ἐπιγελῶ, προσ(μειδιῶ)γελῶ τινι. 2) id mihi arridet, τοῦτο ἀρέσκει μοι.
arrĭgo, rexi, rectum, 3. (ad-rego) (αἰτ.) ἀνορθῶ τι, ὀρθιον ἐφίστημι. a. aures, ἀνορθῶ τὰ ὦτα. 2) μτφ. ἐγείρω, παρακινῶ, θαρρύνω τινά.
arrĭpĭo, ripŭi, eptum. 3. (ad-rapio) (αἰτ.) συν(ἀν)άρπάζω τινὰ ἢ τι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

2) μτφ. συλλαμβάνω, μανθάνω. 3) μέμφομαι. 4) ἄγω τινὰ εἰς δίκην.

arrĭpŭi, πρκ. τ. arripio.

arrīsi, πρκ. τ. arrideo.

arrīsĭo, ōnis, θ. (arrideo) τὸ προσμειδιᾶν τινι.

arrīsor, ōris, ἀ. (arrideo) ὁ προσμειδιῶν, κόλαξ.

ar-rōdo, ōsi, ōsum, 3. (aliquid) (περι)τρώγω τι. a. arbutum, τρώγω κόμαρον.

arrŏgans, antis, μ. ἐν. τ. arrŏgo, ἀλαζών, αὐθάδης, ὑπερήφανος, μέγα φρονῶν.

arrŏganter (tius, tissime) ἐπίρ. (arrogans), ἀλαζονικῶς.

arrŏgantĭa, ae, θ. (arrogans), ἀλαζονεία, ὑπερηφάνεια, αὐθάδεια.

ar-rŏgo, 1. (αἰτ.) προσαιτῶ τι. 2) a. mihi aliquid, ἀντι(προσ)ποιοῦμαί τινος, ἰδιοποιοῦμαί τι. 3) (ποιητ.) alicui aliquid, παρέχω τινί τι. 4) a. aliquem, ἐπερωτῶ τινα.

arrōsi, πρκ. τ. arrodo.

arrōsor, ōris, a. (arrodo) ὁ (περι)τρώγων.

arrōsus, a, um, μ. π. τ. arrodo.

ars, artis, θ. τέχνη. artes honestae ἢ ingenuae ἢ liberales, αἱ ὡραῖαι, ἐλευθέριοι τέχναι. artes liberales ἢ sordidae, αἱ πρακτικαὶ ἢ βάναυσοι τέχναι. deditum esse arte alicui, ἐπιμελεῖσθαι τέχνης τινός. 2) θεωρία, ἢ ἀντίκειται ἡ πρᾶξις, ἐπιστήμη, ἐπιστημονικὸν σύστημα. 3) ἡ ῥητορικὴ (τέχνη). 4) τέχνημα. 5) ἐπιτήδευμα, τρόπος τοῦ πράττειν εἴτε καλὸς εἴτε κακός, ἀρετή, ἐπιμέλεια, δόλος, πανουργία, κλ. bonae ἢ optimae artes, τὰ προτερήματα, αἱ ἀρεταί. malae artes, τὰ ἐλαττώματα, αἱ κακίαι.

Arsăces, is, ἀ. Ἀρσάκης· ἐκ τούτου Arsăcĭdes, ae, ἀ. πλ.-dae, ārum, Ἀρσακίδης, οἱ Ἀρσακίδαι.

arsi, πρκ. τ. ardeo.

Arsĭa, ae, θ. Ἀρσία, ποτ. καὶ πόλ. Ἰστρίας.

Arsĭnŏe, es, θ. Ἀρσινόη, θυγάτηρ Πτολεμαίου τοῦ Λάγου.

arsus, a, um, μ. π. τ. ardeo.

Artăbanus, i, ἀ. Ἀρτάβανος.

Artabāsus, i, ἀ. Ἀρτάβαζος.

Artaxăta, ōrum, οὐ. πλ. ᾱ-a, ae, θ. τὰ Ἀρτάξατα, μητρόπολις τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

Artaxerxes, is, ἀ. Ἀρταξέρξης.

arte, ἀφ. τοῦ ars. 2) ἀντὶ τ. arcte.

Artĕmīsĭa, ae, θ. Ἀρτεμισία.

Artĕmīsĭum, ĭi, οὐ. Ἀρτεμίσιον.

artērĭa, ae, θ. ἀρτηρία.

arthrītĭcus, a, um, ἀρθριτικός.

arthrītis, ĭdis, θ. ἀρθρῖτις νόσος.

artĭcŭlāris, e, ᾰ. -ārius, a, um, (articulus) τῶν ἄρθρων, ἀρθρικός, ἀρθριτικός. morbus a., ἡ ἀρθρῖτις νόσος.

artĭcŭlārius, ĭδ. articularis.

artĭcŭlātim, ἐπίρ. (articulus) κατ' ἄρθρα, λεπτολόγως, σαφῶς.

artĭcŭlātus, a, um, μ. π. τοῦ artĭcŭlo, 1. (articulus) ἀρθρῶ. a. vocem, διαρθρῶ τὴν φωνήν. articulatus, ἔναρθρος.

artĭcŭlōsus, a, um, (articulus) ἀρθρώδης.

artĭcŭlus, i, ἀ. (artus) ἄρθρον, ἐνάρθρωσις. 2) μέρος. 3) ἄρθρον. formare vocis articulum, ποιεῖν τῆς φωνῆς ἄρθρον. articulis carens, ἄναρθρος, ἀδιάρθρωτος. articulis distinguo, διαρθρώω. 4) κόμμα. 5) a. temporis, ὁ καιρός, ἡ στιγμή.

artĭfex, ĭcis, ἀ. (ars-facio) τεχνίτης, δημιουργός. a. dicendi, τεχνίτης τοῦ λέγειν, σοφιστής. 2) ἐπίθ. ἔντεχνος, δημιουργός. 3) παθ. τεχνικός, τεχνητός.

artĭfĭcĭālis, e, (artificium) τεχνικός, ἔντεχνος.

artĭfĭcĭōse, (sius, sissime), ἐπίρ. (artificiosus) τεχνικῶς.

artĭfĭcĭōsus, a, um, (sĭor, sissĭmus), (artificium) ἔντεχνος, τεχνικός. 2) παθ. τεχνητός.

artĭfĭcĭum, ĭi, οὐ. (artifex) τέχνη, ἐπιτήδευμα. 2) ἡ περὶ τὴν τέχνην

Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

θεωρία. 3) τέχνασμα, πανουργία, δόλος.
arto, ĭs. arcto.
1. artus, a, um, ĭs. arctus.
2. artus, ūs, ἀ. (συνήθ. κατὰ πληθ.) ἄρθρον, ἁρμός, συμβολὴ ὀστῶν. 2) κῶλα, μέλη (τοῦ σώματος).
arŭī, πρκ. τοῦ areo.
arŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. ara.
ărundĭ-fer, ĕra, ĕrum, (fero) καλαμοφόρος.
ărundĭnētum, i, οὐ. (arundo) καλαμών.
ărundĭnĕus, a, um. (arundo) καλάμινος, καλαμώδης.
ărundo, ĭnis, θ. κάλαμος. 2) ὅ,τι ἐκ καλάμου πεποίηται, τόξευμα, αὐλός, σύριγξ, γραφικὸς κάλαμος ἤ.
aruspex ĭs. haruspex.
arvīna, ae, θ. τὸ λῖπος, ἡ πιμελή.
arvum, i, ĭs. arvus.
arvus, a, um (aro) ἀροτός. 2) (ὑπον. terra) ἄρουρα. 3) arvum, i, οὐ. ἡ ἄρουρα.
arx, arcis, θ. (arceo) ἀκρόπολις, ἄκρα, φρούριον, τυραννίς. munire arcem in urbe, ἀκρόπολιν τειχίζειν ἐν τῇ πόλει. 2) ἄκρον, κορυφή. arces igneae, aethereae, ὁ οὐρανός, ὡς τὸ ἀνώτατον τοῦ κόσμου. 3) καταφύγιον, ἄσυλον.
as, assis, ἀρχαϊκ. assarĭus, ii, ἀ. μονὰς παρὰ Ῥωμαίοις ἐπὶ μέτρων, σταθμίων ἢ νομισμάτων, ἀσσάριον, τὸ ὀκτάκαμπτον νόμισμα. 2) ἀσσάριον, χάλκινον νόμισμα. 3) ἐπὶ κληρονομίας τὸ as δηλοῖ τὸ ὅλον. haeres ex asse, ὁ τοῦ ὅλου κληρονόμος, ὁ κληρονομήσας ἐξ ὁλοκλήρου.
ascălĭa, ae θ. ἀσκαλία.
Ascălo, ōnis. θ. ἡ Ἀσκάλων.
Ascanĭus ĭi, ἀ. Ἀσκάνιος.
ascendo, ndi, nsum, 3. (ad-scando) a. in.., ἀνα(ἐπι)βαίνω ἐπί τι. a. in Areopagum, ἀναβαίνω εἰς Ἄρειον πάγον. a. in equum, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸν ἵππον. a. in coelos, ἄνειμι εἰς οὐρανούς. a. in navem, ἐμβαίνω εἰς ναῦν, ἐπιβαίνω.
ascensĭo, iōnis, θ. (ascendo) ἀνάβασις.
ascensus, ūs, ἀ. (ascendo) ἀνά(ἐπι)βασις. 2) ὁδός.
ascĭa, ae, θ. ἀξίνη, ξυήλη (ĭδ. securis). 2) τρουλλίον, μυστρίον.
ascĭo, 4. (ad-scio) (aliquem) (προσ)αἱροῦμαι, εἰσποιοῦμαί τινα.
a(ad)-scisco, īvi, ītum, (αἰτ.) 3. (παρα)δέχομαί τινα. a. aliquem socium, λαμβάνω τινὰ σύμμαχον. 2) κτῶμαί τι. 3) ἀντιποιοῦμαί τινος. 4) ἀποδέχομαι.
ascītus, a, um, ξένος.
ascītus, a, um, μ. π. τοῦ ascisco, 1. ascīvi πρκ. τ. ascio.
2. ascīvi, πρκ. τοῦ ascisco.
Asclēpĭădes, ae, ἀ. Ἀσκληπιάδης.
Ascra, ae, θ. Ἄσκρα, πολίχνιον Βοιωτίας, πατρὶς τοῦ Ἡσιόδου· ἐκ τούτου Ascraeus, a, um, Ἀσκραῖος.
a(ad)-scrībo, psi, ptum, 3. aliquem ἢ aliquid alicui, ἢ ad... προσγράφω.. a. aliquem senatui, προσγράφω τινὰ τῇ βουλῇ. a. aliquem civitati ἢ in civitatem, κατα(ἀπο)γράφω τινὰ εἰς πολιτείαν (ἐπὶ στρατιωτῶν, πολιτῶν, ἀποίκων). 2) a. aliquem (in) ad... καταλέγω τινὰ ἔν τινι. 3) μτφ. a. alicui aliquid, ἀπονέμω, ἐπιφέρω τινί τι. a. causam alicujus rei regibus, ἐπιφέρω αἰτίαν τινὸς τοῖς βασιλεῦσι, incommodum, τὴν αἰτίαν τῆς βλάβης.
ascriptīcĭus, a, um, (ascribo) ὁ ἐν καταλόγῳ προσγεγραμμένος.
ascriptĭo, iōnis. θ. (arscribo) προσγραφή.
ascrīptor, ōris ἀ. (ascribo) ὁ συναινῶν.
ascriptus, a, um, μ. π. τ. ascribo.
Ascŭlum, i, οὐ. Ἄσκουλον· ἐκ τούτου Ascŭlānus, a, um, Ἀσκουλανός.
Asdrŭbal, ălis = Hasdrubal.
ăsella, ae, θ. ὑποκ. τ. asina.
ăsellus, i, ἀ. ὑποκ. τ. asinus.
Āsĭa, ae, θ. Ἀσία. Asĭāne, ἐπίρ. Ἀσιανῶς. -ānus, a, um, Ἀσιανός.
Asis, ĭdis, θ. = Asia.
ăsĭlus, i, ἀ. οἶστρος (ἔντομον).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ăsĭna, ae, θ. (δοτ. ᾳ ἀφ. πλ. asinabus), ἡ ὄνος.
ăsĭnārĭus, a, um, (asinus) ὀνικός. asinaria caro, ὄνειον κρέας. 2) asinārius, ĭi, ἀ. ὀνηλάτης.
ăsĭnīnus, a, um, (asinus) ὄνειος.
Ăsĭnĭus, a, um, Ἀσίνιος.
ăsĭnus, ĭ, ἀ. ὄνος. 2) μτφ. λέγεται ἐπὶ εὐήθους ἀνθρώπου.
asĭo, īōnis, ἀ. ὁ ὠτὸς (πτ.).
aspărăgus, i, ἀ. ἀσπάραγος (βοτ.).
Ăsōpus, i, ἀ. ὁ Ἀσωπός, ποταμ. Βοιωτίας. 2) ὁ θεός, υἱὸς τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Θέτιδος· ἐκ τούτου ἀ) Asōpĭădes, ae, ἀ. Ἀσωπιάδης (ὁ Αἰακός). β') Asōpis, ĭdis, ἡ Ἀσωπίς (ἡ Αἴγινα, ἡ Εὐάδνη). 3) ποταμ. Φθιώτιδος.
ăsōtĭa, ae, θ. ἀσωτεία.
ăsōtus, i, ἀ. ἄσωτος.
Aspărăgĭum, ĭi, οὐ. χώρα τις ἐν Ἰλλυρίᾳ.
Aspāsĭa, ae, θ. Ἀσπασία.
Aspāvĭa, ae, θ. πόλις Ἱσπανίας.
aspectābĭlis, e (aspecto) ὁρατός.
a(ad)-specto, 1. (αἰτ.) προσβλέπω τινὰ ἤ τι, θεωρῶ, ἐφορῶ τινα. 2) μτφ. ἐπὶ τόπου· ἔστραμμαι, βλέπω πρός τι. spectat in septentrionem et orientem solem, βλέπει πρὸς ἄρκτον καὶ ἡλίου ἀνατολάς (ὅηλ. κεῖται βορειοανατολικῶς).
1. aspectus, a, um, μ. π. τ. aspĭcĭo.
2. aspectus, ūs, ἀ. (aspicio) πρόσβλεψις, ὄψις. sub aspectum cado, προσπίπτω εἰς τὴν ὄψιν. primo aspectu, κατὰ πρώτην ἔποψιν. 2) ὅρασις. amitto aspectum, ἀπόλλυμι τοὺς ὀφθαλμούς (τὴν ὅρασιν). 3) θέα, ἄποψις. aspectus urbis, ἡ ἄποψις τῆς πόλεως. 4) ἐμφάνεια.
as(abs)-pello, pŭli, pulsum, 3. (αἰτ.) ἀπ(ελαύνω)ωθῶ τινα ἤ τι.
Aspendus, i, θ. Ἄσπενδος, πόλ. τῆς Παμφυλίας· ἐκ τούτου Aspendĭi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ἀσπένδιοι.
asper, ĕra, ĕrum, (erior, errimus) τραχύς, ἀνώμαλος, ταραχώδης. aspera loca, τραχεῖς τόποι. asper mons, τραχὺ ὄρος. ripa, ἀπόκρημνος ὄχθη. asperum mare, ἡ κυματοῦσα, ἡ κυμαίνουσα θάλασσα. ὡς οὐσ. asperum, i, οὐ. ὁ τραχὺς τόπος. 2) μτφ. ἀ) ἐπὶ γεύσεως ᾖ ὀσμῆς a. sapor τραχὺς χυλός. a. odor, δριμεῖα ὀσμή. a. vinum, στρυφνὸς οἶνος. β') ἐπὶ ἀκοῆς. a. vox, τραχεῖα (κερχνώδης) φωνή. 3) τραχύς, ἄγροικος, σκληρός, δεινός, χαλεπός. a. homo natura asper, ἄνθρωπος τραχὺς τὸ ἦθος. a. bellum, δεινὸς πόλεμος. aspera pugna, δεινὴ μάχη. aspera, ōrum, οὐ. πλ. δυσχέρεια, κακόν, δεινά, ταλαιπωρία.
aspĕre (asper), ἐπίρ. (rius, errime) τραχέως, σκληρῶς, δεινῶς, χαλεπῶς, πικρῶς.
1. aspergo, rsi, rsum, 3. rem alicui ἡ aliquem (aliquid) aliqua re, (προσ)ραίνω τί τινι, (περι)ραίνω τινά τινι. aram sanguine, τὸν βωμὸν αἵματι. 2) μτφ. a. alicui notam, περιάπτω τινὶ αἰσχύνην. 3) προστίθημί τινί τι. 4) a. aliquem infamia, ἀτιμάζω τινά, ποιῶ τινα ἐν ἀτιμίᾳ εἶναι.
2. aspergo, ĭnis θ. (aspergo) ῥαντισμός. 2) ῥανίς, ὑγρασία. a. nimborum, ἡ καὶ ἁπλῶς aspergo, ἡ βροχή. a. caedis, αἱ ῥανίδες τοῦ αἵματος.
aspĕrĭtas, ātis, θ. (asper) τραχύτης, locorum, regionis, τῶν τόπων, τῆς χώρας. a. frigorum, δριμύτης ψύχους. 2) μτφ. ἐπὶ γεύσεως· στρυφνός, πικρός. 3) ἐπὶ ἀκοῆς· a. vocis, τραχυφωνία. 4) τραχύτης, ἀγροικία, χαλεπότης. 5) σκληρότης. asperitates rerum, τὰ δεινά.
aspernābĭlis, e (aspernor) καταφρονητός.
aspernātĭo, īōnis, θ. (aspernor) καταφρόνησις, καταφρόνημα.
aspernātus, a, um, μ. π. τοῦ aspernor, 1. (sperno) (αἰτ.) καταφρονῶ τινα ἤ τινος, ἀποβάλλω τι. a. amicos, ἀμελῶ τῶν φίλων. παθητ aspernor ab omnibus, ἀποβάλλομαι ὑπὸ πάντων. a. facere

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

aliquid, οὔ φημι (οὐ βούλομαι) ποιεῖν τι.

aspĕro, 1. (asper) (ἐκ)τραχύνω. 2) ἀκονῶ. 3) μτφ. παροξύνω τινά. a. aliquem in saevitiam, ἐξαγριαίνω τινά. a. iram alicujus, ἐξοργίζω τινά. a. crimina, ἐπαυξάνω, (ἐκ)δεινῶ τὰ ἐγκλήματα.

aspersĭo, ōnis, θ. μόνον κατ' ἀφ. τ. ἐν. (aspergo) τὸ (προσ)ραίνειν, ῥάντισμα, ῥαντισμός.

1. aspersus, ūs, ἀ. = aspersio.

2. aspersus, a, um, μ. π. τ. aspergo.

aspĭcĭo, ēxi, ectum, 3. (ad-specio) (αἰτ. ἡ ad καὶ αἰτ.) ἀπο(εἰσ)βλέπω εἴς τινα. a. aliquem amice, βλέπω πρός τινα φιλοφρόνως. 2) ἐπισκοπῶ τι. a. aliorum miserias, ἐπιβλέπω τὰς τῶν ἄλλων δυστυχίας. 3) (καθ)όρῶ τι. lumen a., γεννῶμαι. a. lucem, ὁρῶ τὸ φῶς, ζῶ, εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ. 4) μτφ. κέκλιμαι, ἔστραμμαι πρός τι.

aspīrātĭo, ōnis, θ. (aspiro) ἐπίπνευσις. 2) a. terrae, ὁ ἀτμός, ἡ ἀποφορά.

aspīrātus, a, um, μ. π. τοῦ a(as)-spīro, 1. (ad καὶ αἰτ. ἡδοτ.) ἐπι-(προσ)πνέω τινί. 2) διατείνω πρός τι, ἐπιθυμῶ τινος. a. ad virtutem, ἐφίεμαι τῆς ἀρετῆς. 3) μτφ. alicui amorem, ἐμπνέω τινὶ ἔρωτα.

aspis, ĭdis, θ. ἀσπίς, ἔγιδνα.

asportātĭo, ōnis, θ. (asporto) μετα(ἀπο)κομιδή. a. frumenti, ἐξαγωγὴ σίτου.

asportātus, a, um, μ. π. τοῦ as(abs)-porto, 1. ἀπο(μετα)κομίζω. a. sua omnia Troezena, μετακομίζει τὰ ἑαυτοῦ πάντα εἰς Τροιζῆνα.

asprētum, ī, οὐ. (asper) τραχύς, ἀνώμαλος τόπος.

asprĭtūdo, ĭnis, θ. τραχύτης.

Assărăcus, i, ἀ. Ἀσσάρακος, υἱὸς τοῦ Τρωὸς, πάππος τοῦ Ἀγχίσου, ἀδελφὸς τοῦ Γανυμήδου καὶ Ἴλου.

assĕcla, ae, ἡ assĕcŭla, ae, ἀ. (assequor) ἀκόλουθος, παράσιτος. a. praetoris, ἀκόλουθος τοῦ πραίτωρος. συνήθ. περιφρονητικῶς: assecla Veneris, ἀκόλουθος τῆς Ἀφροδίτης.

assectātĭo, ōnis, θ. (assector) ἀκολουθία, (παρ)ακολούθησις (ἰδ. assectator).

assectātor, ōris, ἀ. (assector) ἀκόλουθος (φίλας, δοῦλος κτλ.).

assectātus, a, um, μ. π. τοῦ as(ad)-sector, 1. (aliquem) ἀκολουθῶ τινι, ὀπαδὸς τινός εἰμι.

assĕcūtus, a, um, μ. π. τ. assequor.

assensi, πρκ. τ. assentio.

assensĭo, ōnis, θ. (assentior), συναίνεσις, συγκατάθεσις, ὁμολογία.

assensor, ōris, ἀ. (assentior), ὁ σύμψηφος, συναινέτης, ὁ ὁμολογῶν τινι.

1. assensus, ūs, ἀ. (assentior) = assensio.

2. assensus, a, um, μ. π. τ. assentior. assensum, ī, οὐ. τὸ ὡμολογημένον.

assentātĭo, ōnis, θ. (assentor) συναίνεσις (γάριν κολακείας), κολακεία. oratio plena assentationis, λόγος μεστὸς κολακείας. a. nimia, ἡ ἄγαν κολακεία. audio aliquid citra assentationem, ἀκούω τι χωρὶς κολακείας.

assentātĭuncŭla, ae, θ. ὑπόκ. τ. assentatio.

assentātor, ōris, ἀ. (assentor) κόλαξ. a. alicujus, κόλαξ τινός, κολακεύων τινά.

assentātōrĭe, ἐπίρ. (assentator) κολακευτικῶς.

assentātrix, īcis, θ τ. assentator.

as(ad)-sentĭor, nsus sum, īri. (σπαν. assentio) (βοτ.) ὁμολογῶ, συγκατατίθεμαι τινι. a. alicui in re aliqua, ὁμνογνωμονῶ τινι ἔν τινι ἢ τινι περί τινος. a. alicui aliquid, ὁμολογῶ τινί τι. ᾧ παθητ. assen-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

tiendum est temporibus, τοῖς καιροῖς ὑπεικτέον.

assentor, 1 (ἐπιτ. τ. assentĭor) (δοτ.) ὁμολογῶ τινι, κολακεύω τινά.

as(ad)-sĕquor, cūtus (quutus)sum, 3. (αἰτ.) καταλαμβάνω τινά ἤ τι. 2) μτφ. τυγχάνω τινός. a. gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης. 3) καταμανθάνω, σαφῶς μανθάνω τι.

asser, ĕris, ἀ. σκόλοψ, δοκός, κάμαξ, σανίς.

assercŭ**lum**, i, οὐ. ὑποκ. τ. asser.

assercŭ**lus**, i, ἀ. = asserculum.

1. as(ad)-sĕro, rŭi, rtum, 3. a. mihi aliquid, σφετερίζομαι, ἰδιοποιοῦμαί τι. 2) a. aliquem in libertatem καὶ ἀργαΐκ. liberali causa καὶ ἁπλῶς assero = ἐξαφαιροῦμαι πρὸς ἐλευθερίαν, ἀποδείκνυμί τινα ἐλεύθερον, ἀπελευθερῶ. a. aliquem in servitutem, ἰσχυρίζομαι δοῦλον εἶναί τινα, ἀνδραποδίζω. 3) aliquem ab aliquo, ἐλευθερῶ, φυλάττω τινά ἀπό τινος.

2. as(ad)-sĕro, sēvi, sĭtum, 3. προσφυτεύω, arborem, δένδρον.

assertĭo, iōnis, θ. (assero, 1) ἡ ἐν δικαστηρίῳ βεβαίωσις τοῦ ἐλεύθερον ἤ δοῦλόν τινα εἶναι.

assertor, ōris, ἀ. (assero 1), ὁ ἰδιοποιούμενός τι. 2) ὁ ἰσχυριζόμενος ἐν δικαστηρ. τὴν ἐλευθερίαν ἤ δουλείαν τινός = (ἀπ)ελευθερωτὴς ἤ ἀνδραποδιστής. 3) προστάτης, φύλαξ.

assertus a, um, μ. π τ. assero 1.

asserŭi πρκ. τ. assero 1.

asservātus, a, um, μ. π. τ. asservo.

as(ad)-servĭo, 4. (δοτ.) ἐπιδουλεύω, ὑπηρετῶ = βοηθῶ τινι.

as(ad)-servo, 1. (aliquid) (δια)φυλάττω, ἐπιτηρῶ τι. a. alicui aliquid, διαφυλάττω τί τινι.

assessĭo, iōnis, θ. (assideo) παρεδρία, τὸ παρακαθῆσθαί τινι πρὸς παρηγορίαν

assessor, ōris, ἀ. (assideo) πάρ-(πρός, σύν)εδρος (κατ' ἐξοχὴν ἐν δικαστηρ). eligere assessores, αἱρεῖσθαι συνέδρους, visum est assessoribus Amphictyonum, ἔδοξε τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων.

1. assessus, ūs, ἀ. (assideo) = assessio.

2. assesus, a, um, μ. π. τ. assideo.

assĕvĕranter (tius) ἐπίρ. (assevero) σπουδαίως, βεβαίως.

assĕvĕrātĭo, iōnis, θ. (assevero) σπουδαία βεβαίωσις, διαβεβαίωσις. 2) σπουδαιότης. 3) ἐν τῇ γραμματ. βεβαιωτικὸν μόριον.

assĕvĕro (ad-severus) (aliquid ἤ de aliquo) σπουδαίως λέγω ἤ πράττω τι, διαβεβαιοῦμαι, (δι)ἰσχυρίζομαί τι. assevero quod, διϊσχυρίζομαι ὅτι-, 2) μτφ. ἀποδείκνυμί τι.

assēvi, πρκ. τ. assero 2.

assiccātus, a, um, μ. π. τοῦ

as(ad)-sicco, 1. (aliquid) ἀποξηραίνω τι.

as(ad)-sĭdĕo, sēdi, sessum, 2. (ad-sedeo) apud aliquem, παρακάθημαί τινι. 2) a. alicui, παρεδρεύω, παρίσταμαι, βοηθῶ τινι. 3) alicui loco, πολιορκῶ τόπον. 4) διατρίβω περί τι. 5) parcus assidet insano, ὁ φειδωλὸς (παρακάθηται), ὁμοιότατός ἐστι παραφρονοῦντι.

as(ad)-sĭdo, sēdi, sessum, 3. in re, (παρα)καθέζομαι ἔν τινι, ἐπί τινος. a. in bibliotheca, καθέζομαι ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ. a. super aspidem, καθέζομαι ἐπὶ τῆς ἀσπίδος. a. in culmine tecti, καθέζομαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς στέγης.

assĭdŭe (σπαν. -uo) ἐπίρ. (assiduus) ἐπιμόνως, συνεχῶς. a. bellum gerere, ἐνδελεχῶς, ἀδιαλείπτως πολεμεῖν.

assĭdŭĭtas, ātis, θ. (assiduus) συνεχὴς παρουσία, ὑπηρεσία, θεραπεία. ἐπὶ πραγμάτων, ἐξακολούθησις, συχνὴ ἐπανάληψις, bellorum, τῶν πολέμων, epistolarum, τῶν ἐπιστολῶν. 2) συνέχεια, ἐπιμονή.

1. assĭdŭus, a, um, (assideo) ὁ ἀδιαλείπτως ἐνδιατρίβων τινί. 2) ἐπιμελής. 3) συνεχής, ἀδιάλειπτος. a. bellum, ἀδιάλειπτος πόλεμος.

2. assĭdŭus, i, ἀ. (as-do) ὁ ὑποτε-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

λῶν φόρον, ὑποτελὴς φόρου. 3) εὐγρήματος, πλούσιος. 3) μτφ. scriptor, δόκιμος συγγραφεύς.

assignātĭo, iōnis, θ. (assigno) ἀπονομή, agrorum, ἀγρῶν.

assignātus, a, um, μ. π. τοῦ as(ad)-signo, 1. (aliquid alicui (ἀπο)νέμω, δίδωμί τινί τι. 2) ἐπιτρέπω τινί τι. assigno aliquem custodibus, ἐπιτρέπω (παραδίδωμι) τινὰ τοῖς φύλαξι. 3) ἐντυπῶ, ἀνακοινῶ τινί τι. 4) μτφ. ἐπιφέρω τινί, κατ' ἐξοχὴν τὴν αἰτίαν τινός.

assĭlĭo, lŭi, ultum, 4. (ad-salio) πηδῶν ἔρχομαί που, ἐπιπηδῶ.

as(ad)-sĭmĭlis, e, (δοτ. ἢ ᾶ γεν.) προσόμοιος.

assĭmĭlo = assimulo.

assĭmulātĭo, iōnis, θ. (assimulo) ὁμοιότης. 2) ἐν τῇ ῥητορ. προσποίησις.

assĭmĭlātĭo, iōnis = assimulatio.

assimŭlātus, a, um, ὅμοιος. 2) πλαστός, μ. π. τοῦ as(ad)-sĭmŭlo, 1. (aliquid alicui) ἐξομοιῶ, παραβάλλω τί τινι. 2) aliquem (ἢ aliquid) ὑποκρίνομαί τινα ἢ τι. a. meamicum, προσποιοῦμαι φιλίαν. alia vera, alia assimulata, τὰ μὲν ἀληθῆ, τὰ δὲ προσποιητά.

1. assis, γεν. τ. as.

2. assis, = axis.

assistens, ntis, μ. ἐν. τοῦ as(ad)-sisto, stĭti, ĕre, παρίσταμαι. 2) παρέστηκα. 3) a. alicui, παραγίγνομαι ἐν δικαστηρίῳ = συνηγορῶ, βοηθῶ τινι. 4) (ἀν)ἵσταμαι. adsistens, entis, ὁ παρεστηκώς.

assĭtus, a, um, μ. π. τ. assero 2.

as(ad)-sŏcĭo, 1. (aliquid alicui) συνάπτω τί τινι. a. aliquem alicui, συνάπτω, προσεταιρίζω τινά τινι.

as(ad)-sŏlĕo, ēre, (τριτοπρόσ.) assolet, εἴωθεν, ἔθος ἐστί. ut assolet, ὡς νομίζεται, ὡς ἔθος ἐστίν, ὡς φιλεῖ (γενέσθαι).

as(ad)-sŏno, āre, ἐπ(παρ)ᾄχῶ.

assuē-făcĭo, fēci, actum, 3. (assuesco) (αἰτ. ᾷ ἀφ. ἢ δοτ. ἢ ad.) (προσ)εθίζω τινά τινι ἢ πρός τι. a. corpora ad labores, ἐθίζω τὰ σώματα πρὸς τοὺς πόνους. a. aliquem ad clementiam, ἐθίζω τινὰ εἶναι πρᾷον. a. aliquem facere aliquid, ἐθίζω τινὰ ποιεῖν τι. a. aliquem ita, ut-, οὕτω διατίθημί τινα, ὥστε-. assuefactus, a, um, εἰθισθείς, tacere in re aliqua, σιωπᾶν ἔν τινι.

assuēfactus, a, um, μ. π. τ. assuefacio.

as(ad)-suesco, ēvi, ētum, 3. μεταθ. a. aliquem in aliquid, (προσ)ἐθίζω τινά τινι. 2) (ἀφ. ἢ δοτ. ἢ ad) (in)rem, προσεθίζομαί τινι. a. bello, ἐθίζομαι τῷ πολέμῳ. συχν. assuēvi = εἴθισμαι. assuetus facere aliquid, εἰθισμένος ποιεῖν τι.

assuētūdo, ĭnis, θ. (assuesco) (συν)εθισμός, συνήθεια. 2) a. mulieris, συνουσία γυναικός.

assuētus, a, um. (tior) μ. π. τ. assuesco, εἰθισμένος ποιεῖν τι, ἢ τινι.

assuēvi, πρκ. τ. assuesco.

as-sūgo, xi, ctum, 3. προσμυζάω.

assŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. assis.

assulto, 1. (ἐπιτ. τ. assilio), (δοτ. ἢ ᾷ αἰτ.) ἐπιπηδῶ, ἐφορμῶ τινι.

assultus, ūs, ὁ. (assilio) ἐπιπήδησις.

as(ad)-sum, affŭi, adesse, (ad.. ἢ in..) πάρειμί τινι, ἔν τινι. qui aderant, οἱ παρεληλυθότες. a. ad portam, in senatus, πάρειμι πρὸς τὴν θύραν, ἐν τῇ συγκλήτῳ. a. pugnae, omnibus periculis, παραγίγνομαι εἰς τὴν μάχην, ἐν πᾶσι τοῖς κινδύνοις. adest finis vitae, πάρεστι τὸ τέρμα τοῦ βίου. 3) a. animo, προσέχω. 4) a. alicui, παραγίγνομαι, βοηθῶ τινι.

as(ad)-sūmo, mpsi, mptum, 3. (αἰτ.) (ἀνα)λαμβάνω. aliquem ducem, λαμβάνω τινὰ ἡγεμόνα. a. aliquam uxorem, λαμβάνω (ἄγομαι) τινὰ σύζυγον. 2) προσλαμβάνω.

assumptĭo, iōnis, θ. (assūmo) πρόσ(παρά, ἀνά)ληψις.

assumptīvus, a, um, (assumo) προσληπτικός.

assumptus, a, um, μ. π. τ. assumo. a. verba, τὰ ἐπίθετα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

as(ad)-sŭo, ĕre, προσράπτω.
as(ad)-surgo, urrēxi, urrectum, 3. ἀνίσταμαι. 2) μτφ. ἐπαίρομαι. 3) κατ' ἐξοχήν, (ἐκ νόσου) ἀνίσταμαι. 4) ὑπεξανίσταμαι ἢ εἶκω τινὶ τῆς ὁδοῦ (προσηκόντως).
assurrēxi, πρκ. τ. assurgo.
assus, a, um, (ardeo), ξηρός. a. femina ἡ nutrix, ἡ μὴ θηλάζουσα τὸ παιδίον τροφός. a. sol, τὸ ἡλιοῦσθαι ἀνήλειπτον. a. sudatĭo (ξηρο)πυρία (λουτρὸν ἄνευ ὕδατος) ἢ ἐκ τούτου ὡς οὐσ. assa, orum οὐ. πλ. πυριατήριον. a. vox, ἡ ἄνευ μουσικῶν ὀργάνων φωνή. 2) ὀπτός. assum, i, οὐσ. οὐ. τὸ ὀπτόν.
Assȳr a, ae, ὁ. Ἀσσυρία.
Assyrĭus, a, um, ὁ Ἀσσύριος.
ast ἀρχ. ἀντὶ at.
Asta, ae. ὁ. Ἄστα, πόλις Λιγουρίας. 2) Ἱσπαν. ἐκ τούτου, τὸ Astensis, e.
Astăcus, i. ὁ. Ἀστακός, πόλ. Βιθυνίας.
astans, antis, μ. ἐν τ. asto, ὄρθιος, ἀνεστηκώς.
Astarte, es, ὁ. Ἀστάρτη.
Astĕrĭa, ae ἡ -ē, ēs, ὁ. Ἀστερία.
a(ad)-sterno, ĕre, παρακαταχλίνομαι.
astĭpŭlātĭo, iōnis ὁ. (astipulor) συναίνεσις, συγκατάθεσις.
astĭpŭlātor, ōris ἀ. (astipulor) συναινέτης.
1. astĭpŭlātus, ūs, ἀ. (astipulor) συναίνεσις.
2. astĭpŭlātus, a, um, μ. π. τοῦ
a(ad)-stĭpŭlor, 1. (alicui) συναινῶ, συγκατίθεμαί τινι. a. sententiae alicujus, προστίθεμαι εἰς τὴν γνώμην τινός.
astĭti, πρκ. τ. asto.
astĭtŭo, ŭi, ūtum, 3. (ad-statuo) (aliquem ad aliquid) παρίστημί τινά τινι.
a(ad)-sto, stĭti, are, (ad.. in.. ante.. alicui ἢ aliquem), παρίσταμαί τινι. 2) a. alicui, βοηθῶ τινι. 3) ἀνίσταμαι.
Astraea, ae, ὁ. Ἀστραία.
Astraeus, i, ἀ. Ἀστραῖος, εἷς τῶν Τιτάνων.
a(ad)-strĕpo, pŭi, ĭtum, 3. (δοτ. ἢ αἰτ.) ἐπι(κτυπῶ)ψοφῶ τινι. 2) ἐπευφημῶ.
astricte, (tius) ἐπίρ. (astringo) συνεσταλμένως, συντόμως.
astrictus, a, um, συνεσταλμένος, σύντομος. μ. π. τοῦ
a(ad)-stringo, nxi, ictum, 3. (aliquid) περιστέλλω, συσφίγγω τι. 2) a. aliquem, συστέλλω, ἀναγκάζω τινά.
astrŏlŏgĭa, ae, ὁ. ἀστρολογία.
astrŏlŏgus, i, ἀ. ἀστρολόγος
astructus, a, um, μ. π. τ. astruo.
astrum, i, οὐ. ἄστρον.
a(ad)-strŭo, ūxi, uctum, 3 (αἰτ. ἢ δοτ.) προσοικοδομῶ, (ἐπι)κατασκευάζω novum aedificium veteri, πρὸς τῷ παλαιῷ νέον οἰκοδέμημα (προσ)οἰκοδομῶ. 2) προστίθημι.
astu, ἄκλ. οὐ. ἄστυ, κατ' ἐξοχὴν αἱ Ἀθῆναι.
a(ad)-stŭpĕo, pŭi, ēre (δοτ.) ἐπιθαυμάζω.
Astŭra, ae, ὁ. Ἀστύρα, ποτ. ᾗ πόλ. τοῦ Λατίου. 2) ποτ. τῆς Ἱσπανίας.
Astŭrĭa, ae, ὁ. Ἀστυρία, χώρα Ἱσπανίας· ἐκ τούτου ἀ) Astŭres, um, ἀ. πλ. (ὁ ἑν. Astur σπάν.) Ἀστυρες ἢ Ἀστούριοι. β') Asturĭcus, a, um, Ἀστυρικός. γ') Asturco, ōnis, ἀ. Ἀστύριος ἵππος.
astus, ūs, ἀ. πανουργία, τέχνασμα, μηχάνημα, δόλος, ἀπάτη. συνή. κατ' ἀφ. astu = πανούργως astu utor, τεχνῶμαι, μηχανῶμαι.
astūte (tius, tissime), ἐπίρ. (astutus) πανούργως.
astūtĭa, ae, ὁ. (astus) πανουργία.
astutĭae, ārum, ὁ. πλ. πανουργήματα.
astūtus, a, um (tior, tissimus), (astus) πανοῦργος, δόλιος, πολυμήχανος. astuta consilia agĭto, μηχανορραφῶ.
asty = astu.
Astўăges, is, ἀ. Ἀστυάγης, βασιλεὺς τῶν Μήδων.
Astўănax, actis, ἀ. Ἀστυάναξ, υἱὸς τοῦ Ἕκτορος ἐκ Ἀνδρομάχης.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Astўpălaea, ae, θ. ἡ Ἀστυπάλαια, νῆσος πλησίον τῆς Κρήτης· ἐκ τούτου ά) Astypalaeenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι αὐτῆς. β') Astypalaeĭus, a, um, ὁ τῆς Ἀστυπαλαίας.

ăsўlum, i, οὐ. ἄσυλον.

ăsymbŏlus, a, um, ἀσύμβουλος.

at (ᾧ ἀρχαϊκ. ast), σύνδ. (ἀτάρ), ἀλλά· καὶ μετὰ τῶν vero, enim, etiam, ἀλλά τοι, ἀλλὰ γάρ, ἄλλα καί· at vero illud notum est, ἀλλὰ μὴν τοῦτο δῆλον. at enim nequeo, ἀλλ' οὐ γάρ δύναμαι. at enim deos neque latere neque cogere possibile, ἀλλὰ δὴ θεοὺς οὔτε λανθάνειν οὔτε βιάζεσθαι δυνατόν. at certe, ἀλλάγε. etsi non mediocriter at certe exiliter, ᾧ εἰ μὴ μετρίως ἀλλ' ἀμυδρῶς γε. at potius, μᾶλλον δέ.

Ātăbŭlus, i, ἀ. οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν Ἀπουλίᾳ ὁ τῆς Λιβύης, ὁ Λίψ, καυματώδης ἄνεμος.

1. Ātălanta, ae, θ. Ἀταλάντη, περίφημος κυνηγός.

2. Ātălanta, ae, θ. Ἀταλάντη, νῆσος παρὰ τῇ Εὐβοίᾳ.

ătăvus, i, ἀ. δισπάππος.

Atax, ăcis, ἀ. ὁ Ἄταξ, ποταμ. τῆς Γαλλίας.

Atella, ae, θ. Ἀτέλλα, πόλις Καμπανίας· ἐκ τούτου ά) Atellānus, a, um, Ἀτελλανός. A. fabula ἡ Atellana, ae, τὸ Ἀτελλανὸν δρᾶμα, ταῦτα δὲ ἦσαν μιμικὰ εἴτε κωμικά, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τῶν Ὄσκων διαλέκτῳ. β') Atellani, ōrum, Ἀτελανοί (οἱ κάτοικοι.) γ') Atellanĭcus, καὶ -nĭus, a, um, Ἀτελλανικός.

Atellānus, i, ἀ. ὑποκριτὴς τοῦ Ἀτελλανοῦ δράματος.

āter, tra, trum, σκοτεινός, μελανόχρους, μέλας, ἀλαμπής. atrum mare, ἡ κελαινὴ θάλασσα (ἢ τεταραγμένη). a. odor, ἀγλύς, λιγνύς. a. filius, μέλας ἄνθρωπος, μτφ. ater cute μελάγχρως. 2) μτφ. χαλεπός, σκληρός. ater dies, ἀποφρὰς ἡμέρα.

Aternĭus, a, um, Ἀτέρνιος.

Aternum, i, οὐ. Ἄτερνον, πόλ. τῆς Ἰταλίας.

Aternus, i, ἀ. Ἄτερνος ποταμ.

Athāmānes, um, ἀ. πλ. Ἀθαμάνες.

Athāmānĭa, ae, θ. Ἀθαμανία.

Athāmas, antis, ἀ. Ἀθάμας, υἱὸς τοῦ Αἰόλου, πατὴρ τοῦ Φρίξου καὶ τῆς Ἕλλης· ἐκ τούτου Athamantiădes, ae, ἀ. Ἀθαμαντιάδης. β') Athamantis, ĭdis, θ. ἡ Ἀθαμαντίς=ἡ Ἕλλη.

Athanagĭa, ae, θ. Ἀθαναγία, πόλ. τῆς Ἱσπανίας.

Athēnae, ārum, θ. πλ. Ἀθῆναι.

Athēnaeus, Ἀθηναῖος.

Athēnienses, ĭum, ἀ. πλ. Ἀθηναῖοι.

Athēnŏdōrus, i, ἀ. Ἀθηνόδωρος.

athlēta, ae, ἀ. ἀθλητής.

athlētĭce, ἐπίρ. ἀθλητικῶς.

athlētĭcus, a, um, ἀθλητικός.

Athon, ōnis, ᾧ Athos (Atho), ōis, Ἄθως.

Atilius, ἴδ. Attilius.

Atīna, ae, θ. Ἀτίνα, πόλις Λατίου· ἐκ τούτου Atīnātes, um, οἱ Ἀτινᾶται.

Atīnĭus, ĭi, ἀ. ὁ Ἀτίνιος, ἐξ οὗ ᾧ ἐπίθ. Atīnĭus, a, um, Ἀτίνιος.

Atīnas, ātis, Ἀτινάτης.

Atlas, antis, ἀ. ὁ Ἄτλας· ἐκ τούτου Atlantĕus, Ἀτλάντειος. Atlantiădes, ae, ἀ. Ἀτλαντιάδης. Atlantĭas, ădis, θ. Ἀτλαντιάς. Atlantĭcus, a, um, Ἀτλαντικός. Atlantis, ĭdis, θ. Ἀτλαντὶς (μία τῶν Πλειάδων). Atlantides, πλ. αἱ Ἀτλαντίδες (αἱ θυγατέρες τοῦ Ἄτλαντος Ὑάδες ᾧ Πλειάδες).

1. ătŏmus, a, um, ἄτομος.

2. ăt-ŏmus, i, θ. ἡ ἄτομος (τὸ ἄτομον, ἡ ἐσχάτη καὶ ἀόρατος τῆς ὕλης ὑποδιαίρεσις).

atque, σύνδ. (ad-que) καί, τέ, καὶ -τέ. atque etiam, ἀλλὰ δὴ καί.

atqui, καίτοι, καὶ ὅμως, ἀλλ' ὅμως. atqui considerate, καίτοι σκέψασθε. atqui ne hoc quidem poterunt dicere, καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτό γ' ἐξουσιν εἰπεῖν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

atrāmentum, i. οὐ. (ater) μέλαν ὑγρὸν (κατ' ἐξοχὴν μελάνη, βαφή).
atrātus, a, um, (ater) μελανείμων. 2) μελανόχρους.
Atrax, ăcis, ὁ Ἄτραξ, ποταμ. τῆς Αἰτωλίας· ἐκ τούτου ά) Atraces, cum, οἱ κάτοικοι αὐτῆς. β') Atrăcĭus, a, um, Ἀτράκιος. 2) πόλις Θεσσαλίας· ἐκ τούτου Atrăcĭdes, ae, ἀ. Ἀτρακίδης, Θεσσαλός, καὶ Atrăcis, ĭdis, ϑ. Ἀτρακίς, Θεσσαλίς.
Atreus, i, ἀ. Ἀτρεὺς βασιλεὺς τῶν Μυκηνῶν, υἱὸς τοῦ Πέλοπος ἐκ τῆς Ἱπποδαμείας, ἀδελφὸς τοῦ Θυέστου, πατὴρ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ Μενελάου· ἐκ τούτου Atrīdes (ἡ -das) ae, ἀ. Ἀτρείδης.
atriensis, is ἀ. (atrium) ὁ ἐπιστάτης, φύλαξ τοῦ προδόμου.
atriŏlum, i, οὐ. ὑποκ. τοῦ
atrĭum, ĭi, οὐ. τὸ αὔλειον, ὁ πρόδομος.
Atrĭus, ĭi, ἀ. Ἄτριος.
atrōcĭtas, ātis, ϑ. (atrox) ὠμότης, σκληρότης, ἀγριότης.
atrōcĭter, (cius, cissime) ἐπίρ. (atrox), ἀγρίως, ὠμῶς.
atrox, ōcis, (cior, cissimus) (ater) δεινός, ἄγριος, ὠμός, ἰσχυρογνώμων, homo, ἄνθρωπος. atrocia committo, δεινὰ ἐργάζομαι.
1. attactus, a, um, μ. π. τ. attingo.
2. attactus, ūs, ἀ. (attingo) ἐπαφὴ (κατ' ἀρ. μόνον).
attăgen, ēnis. ἀ. ἀταγὴν (πτην.)
Attălus, i, ἀ. Ἄτταλος· ἐκ τούτου ά) Attălĭcus, a, um, Ἀτταλικός, μεγαλοπρεπὴς καὶ πλούσιος. β') Attălis, ĭdis, Ἀτταλίς (φυλὴ ἐν Ἀθήναις).
at-tămen, σύνδ. (σπάν.) ἀλλὰ μήν, καὶ ὅμως, ἀλλ' ὅμως. attamen facta sunt ista, ἀλλὰ μὴν γέγονε ταῦτα. attamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως ἔφην ἐγώ.
at(ad)-tāmĭno, 1. (αἰτ.) ἅπτομαί τινος. 2) μτφ. a. virginem, ἀτιμάζω, καταισχύνω παρθένον.
attempĕrāte, ἐπίρ. (attempero) ἐν καιρῷ (εὐθέτῳ), ἐπιτηδείως.
at(ad)-tempĕro, 1. (aliquid alicui) ἐφαρμόζω τί τινι.
at(ad)-tendo, ndi, ntum, 3. (aliquid) ἐπι(ἐν)τείνω τι. a. manus coelo, ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς οὐρανόν. 2) a. animum (ἢ animos) alicui ἢ ἁπλῶς a. aliquid, ἢ aliquem, προσέχω τὸν νοῦν πρός τι (τινι). attendo verbis, προσέχω τοῖς λόγοις. a. alicui, διατρίβω (σπουδάζω) περί τι. attentus, a, um, προσεκτικός.
attentātus, a, um, μ. π. τ. attento.
attente, (tius, tissime) ἐπίρ. (attentus) προσεκτικῶς, ἐπιμελῶς, περφροντισμένως.
attentĭo, iōnis, ϑ. (attento) μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ animi, προσοχή.
at-tento, 1. (αἰτ.) ἐπιχειρῶ τινι, (ἀπο)πειρῶμαί τινος. a. virginem, πλανῶ παρθένον.
attentus, a, um, (tior, tissimus) μ. π. τ. attendo.
attĕnŭāte, ἐπίρ. (attenuatus), ἰσχνῶς.
attĕnŭātĭo, iōnis, ϑ. (attenuo), λέπτυνσις, ἐλάττωσις, ἰσχνότης. 2) a. verborum, λιτότης (λόγου).
attĕnŭātus, a, um, (tissimus) μ. π. τοῦ
attĕnŭo, 1. (ad-tenuis) (αἰτ.) λεπτύνω, ἰσχναίνω, ἐξασθενίζω τινὰ ἢ τι. 2) μτφ. μειῶ, ἐλαττῶ τι.
at(ad)-tĕro, trīvi, trītum, 3. (αἰτ.) ἐπι(κατα)τρίβω (φθείρω) τι. a. aliquid alicui, παρατρίβω τι πρός τι. 2) μτφ. ἐλαττῶ, ἐξασθενίζω, ἐρημῶ τι. attero aliquem, κατατρίβω τινά.
attestātus, a, um, μ. π. τοῦ
at(ad)-testor, 1. (aliquid) ἐπιμαρτυρῶ τινι. attestor dictum, προσμαρτυρῶ τῷ ῥηθέντι.
at(ad)-texo, xui, xtum, 3. προσ(παρ)υφαίνω, προσπλέκω. 2) μτφ. attexo alicui aliquid, προστίθημί τί τινι, συνάπτω τι πρός τι.
attextus, a, um, μ. π. τ. attexo.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

attexŭi, πρκ. τ. attexo.
Atthis, ĭdis, θ. ἡ Ἀτθίς.
Attĭca, ῐ̔δ. Atticus.
attĭcismus, i, ἀ. Ἀττικισμός.
1. Attĭcus, i, ἀ. Ἀττικός.
2. Attĭcus, a, um, ἀττικός, ὡς οὐσ. Attica, ae, θ. ἡ Ἀττική. Attici, ōrum, οἱ κάτοικοι τῆς Ἀττικῆς. Attĭce, ἐπίρ. Ἀττικῶς.
attĭgi, πρκ. τ. attingo.
Attĭlĭus, a, um, Ἀττίλιος· ἐκ τούτου Attiliānus, a, um, ὁ τοῦ Ἀττιλίου.
attĭnĕo, tinŭi, tentum, 2. (ad-teneo), (aliquid) προτείνω τι. 2) κατ-(ἐπ)έχω τινά. a. hostem, ἐπέχω τὸν ἐχθρόν. a. manum alicujus vi, βίᾳ ἐπέχω τὴν χεῖρά τινος. a. aliquem in carcere, κατέχω τινὰ ἐν τῇ εἱρκτῇ. 3) δι(καθ)ήκω εἰς, πρός-. attinet ad Tanaim, διήκει μέχρι Τανάϊδος. 4) attinet aliquid me, ἡ ad me, προσήκει μοί τι. hoc attinet, ὠφελεῖ ἡ συνηθέστ. nihil a., οὐδὲν ὠφελεῖ.
attingo, tĭgi, tactum, 3. (ad-tango), (αἰτ.) ἐφάπτομαι, ἐπι(ψαύω) τινός. attingo pecuniam, ἐφάπτομαι τῶν χρημάτων. a. sacra, ἅπτομαι τῶν ἱερῶν. 2) ἐπι(χειρῶ)-τίθεμαί τινι. 3) a. montem, ἀφικνοῦμαι εἰς τὸ ὄρος. 4) ὁμορῶ τινι. Thessalia attingit Macedoniam, ἡ Θεσσαλία ὁμορεῖ τῇ Μακεδονίᾳ. 5) μτφ. ἐπὶ λόγου. a. aliquid, μέμνημαί τινος. 6) ἀπρόσ. προσήκει τινί.
Attĭnĭus, a, um, ὁ Ἀττίνιος.
Attĭus, a, um, Ἄττιος.
at(ad)-tollo, ĕre, (aliquid) αἴρω τι. a. manus ad coelum, αἴρω, ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς οὐρανόν. a. arcem, ἀνίστημι, κατασκευάζω ἀκρόπολιν 2) ἐπ(αίρω)αινῶ, μεγαλύνω τι, rempublicam, τὴν πολιτείαν.
at(ad)-tondĕo, ndi, nsum, 2. (αἰτ.) κείρω, περιτέμνω τι. capellae a. virgulta, αἱ αἶγες περιτρώγουσι τοὺς θάμνους. 2) μτφ. ἀπατῶ τινα.
attŏnĭtus, a, um, μ. π. τοῦ at(ad)-tŏno, nŭi, ĭtum, āre, aliquem, ἐμβροντῶ, ἐκ(θαμβῶ) πλήττω τινά. attŏnĭtus, a, um, ἔκθαμβος, ἐμβρόντητος.
attonsus a, um, μ. π. τ. attondeo.
attŏnŭi, πρκ. τ. attono.
at(ad)-torquĕo, torsi, tortum, 2. ἀνατινάσσω.
attractus, a, um, μ. π. τοῦ at(ad)-trăho, trāxi, tractum, 3. (αἰτ.) ἐπισπῶ τινα ἢ τι. a. ad me amicos, ἑλκω πρὸς ἐμαυτὸν φίλους. 2) a. aliquem, ἐφέλκομαί τινα. a. aliquem divitiis, χρήμασι προσάγομαί τινα.
attrectātio, iōnis, θ. (attrecto), (ἐπ)άφή, ψαῦσις, ψηλάφησις
attrectatus, ūs, ἀ. = attrectatio.
attrecto, 1. (ad-tracto), (αἰτ.) (ἐφ)-ἅπτομαί τινος. 2) μτφ. σφετερίζομαί τι, ἐπιχειρῶ τινι.
at(ad)-trĭbŭo, ŭi, ūtum, 3. (δοτ. ἢ αἰτ.) προσ(ἀπο)νέμω τινί τι. a. alicui nomen. (ἀπο)δίδωμί τινι ὄνομα. a. filio nomen patris, τίθημι υἱῷ τοὔνομα πατρός. 2) ἀνατίθημί τινί τι a. alicui causam calamitatis, αἴτιον ἡγοῦμαί τινα τῆς συμφορᾶς. 3) a. ad aliquid, προστίθημι πρός τι. 4) ἐπιτάττω φόρον.
attrĭbūtĭo, iōnis, θ. (attribuo), (ἀπονομὴ) διαγραφὴ χρέους.
attrĭbūtus, a, um. μ. π. τ. attribuo.
1. attrītus, a, um, μ. π. τ. attero.
2. attrītus, ūs, ἀ, (attero), παράτριψις.
attrīvi, πρκ. τ. attero.
attŭli, πρκ. τ. affero.
Attys, yos, ἀ. Ἄττυς.
auceps, cŭpis, ἀ. (avis-capio) ὀρνιθοθήρας. a. voluptatum, θηρευτὴς ἡδονῶν.
auctārĭum, ĭi, οὐ. (augeo) ἐπίμετρον, προσθήκη.
auctĭo, iōnis, θ. (augeo) αὔξησις. 2) δημοπρασία.
auctĭōnārĭus, a, um, (auctio) τῆς δημοπρασίας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

auctiônor, 1. (auctio) δημοπρασίαν ποιοῦμαι.
auctĭto, 1. (aucto) (aliquid) πολὺ αὐξάνω τι. μτφ. a. aliquem spe, παρέχω τινὶ καλλίονας, μείζονας ἐλπίδας.
auctor, ōris, ὁ. (augeo) ὁ πράξας ἢ ποιήσας τι, ὁ αἴτιός τινος. auctor tibi sum hujus rei, αἴτιος τούτου σοί εἰμι. a. teli., ὁ βαλὼν τὸ ξίφος. a. gentis, ᾧ ἁπλῶς auctor, ἀρχηγέτης τοῦ γένους. a. urbis, ὁ κτίσας πόλιν. auctor rerum, ὁ πράξας. 2) ὁ συγγραφεύς, εἰσηγητής, διδάσκαλος, ἀρχηγός τινος. apud Homerum optimum auctorem, παρ' Ὁμήρῳ τῷ ἀρίστῳ συγγραφεῖ. auctor legis, εἰσηγητὴς νόμου. auctor virtutum omnium, ὑπόδειγμα πασῶν τῶν ἀρετῶν. versari in philosophia illo auctore, διατρίβειν περὶ τὴν φιλοσοφίαν ἐκείνου (καθ)ηγουμένου, auctor dicendi, διδάσκαλος τῆς ῥητορικῆς. fama sine auctore, φήμη ἀδέσποτος. eo auctore, τούτου καθηγουμένου. 3) ἐγγυητής. Fabius auctor est, ὁ Φάβιός ἐστιν ἐγγυητής. 4) ἐν δικαστηρίῳ· ὁ ἐπίτροπος. 5) ὁ πωλητής.
auctōrāmentum, i, οὐ. (auctoro), μισθός, ἐπίχειρον.
auctōrātus, a, um, μ. π. τ. auctoro.
auctōrĭtas, ātis, ὁ. (auctor) αὐθεντία, ἀξίωμα (δια)γνώμη, τὸ δοκοῦν, θέλησις, ἀξιοπιστία. Catuli auctoritas, ἡ γνώμη τοῦ Κατούλου. valuit ejus auctoritas, ἴσχυσεν ἡ ἐκείνου γνώμη. vir magnæ auctoritatis, ἀνὴρ ἀξιώματος μεγάλου. sum in magna auctoritate, εὐδοξῶ. a. legis, τὸ κῦρος τοῦ νόμου.
auctōro, 1. (auctor) ὑπισχνοῦμαί τι. 2) a. me ἡ auctor, ἐκδίδωμι ἐμαυτόν. auctorati, ōrum, ἀ. πλ. μονομάχοι.
auctumnālis, e, (auctumnus) φθινοπωρινός.
1. auctumnus, i, ἀ. (augeo) φθινόπωρον.
2. auctumnus, a, um, (augeo)= auctumnalis
1. auctus, a, um, (tior) μ. π. τ. augeo.
2. auctus, ūs, ἀ. (augeo), αὔξησις, ἐπίδοσις.
aucŭpātĭo, iōnis, ὁ. (aucupor) ἡ ὀρνιθοθήρα.
aucŭpātōrĭus, a, um, (aucupor), ὀρνιθοθηρευτικός.
aucŭpis, γεν. τ. auceps.
aucŭpĭum, ii, οὐ. (auceps) ὀρνιθοθήρα. ars aucupii, ὀρνιθοθηρευτική.
aucŭpor, ᾠ (ἀρχαϊκ.) -po, 1. (auceps) ὀρνιθοθηρῶ. 2) μτφ. θηρεύω, θηρῶ τι. aucupor tempus, θηρεύω χρόνον.
audācĭa, ae, ὁ. (audax), τόλμα, εὐτολμία, θράσος· sumo aliquam audaciam, λαμβάνω τινὰ τόλμαν. 2) θρασύτης. eo venire audaciæ ut, εἰς τοσοῦτο θράσους, εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐλθεῖν ὥστε.
audaciter=audacter.
audacter, (cius, cissime) (audax) ἐπίρ. τολμηρῶς, θρασέως.
audax, ācis, (cior, cissimus) (audeo), τολμηρός, εὐτολμος, θρασύς. homo audax, τολμητής. facinus audax, τόλμημα, παράβολον ἔργον.
audens, entis, (tior, tissimus) θαρραλέος, τολμηρός. μ. ἐν. τ. audeo.
audenter, (tius) ἐπίρ. (audens) τολμηρῶς, θρασέως, θαρραλέως.
audentĭa, ae, ὁ. (audens), εὐτολμία.
audĕo, ausus sum, audēre, aliquid τολμῶ τι. cum periculo audere aliquid bonum, μετὰ κινδύνων τολμᾶν τι ἀγαθόν. a. dicere, τολμῶ λέγειν.
audĭens, ntis, μ. ἐν. τ. audio.
audientĭa, ae, ὁ. (audio), ἀκρόασις. audientiam facio, ποιῶ σιωπήν.
audĭo, īvi, ᾠ ĭi, ītum, 4. (αἰτ.) ἀκούω τι. a. aliquid ex (ab, σπαν. de) aliquo, ἀκούω τι (παρά)

ΑΝΟΙΧΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τινος. audio aliquid ex seniori-bus, ἀκούω τι παρὰ πρεσβυτέρων. audio eum mortuum esse, ἀκούω, ὅτι αὐτὸς τέθνηκε. saepe ex eo audivi quum diceret, πολλάκις ἤκουσα ἐκείνου λέγοντος. audivi majores hoc dixisse ἐπυθόμην τοὺς προγόνους τοῦτο εἰπόντας. audin' = audisne? ἀκούεις; = ἄκουσον, (ὅταν τις προτρέπῃ τινὰ εἴς τι.) 2) προσέχω τὸν νοῦν τινι, ἀκροῶμαι, κατ' ἐξοχὴν ἀ) ἐπὶ μαθητοῦ, ἀκροωμένου τοῦ διδασκάλου. β') ἐπὶ δικαστῶν, ἀνακρίνω. γ') εἰσακούω, ἐπακούω. dii audiverunt preces meas, οἱ θεοὶ ἐπήκουσαν τῶν ἐμῶν εὐχῶν. audio aliquem, δέχομαι τὰς δεήσεις τινος. 3) a. aliquid ἢ aliquem συναινῶ, ἀποδέχομαί τινα ἤ τι. καὶ ἁπλῶς audio, ὁμολογῶ, συναινῶ. 4) ὑπακούω, πείθομαι. audiens, ntis, εὐπειθής. 5) ἀμεταβ. a. bene, male καλῶς, κακῶς, ἀκούω, = εὐδοξῶ, ἀδοξῶ. 6) rex audio, ἀκούω βασιλεύς = καλοῦσί με βασιλέα.

audissem, ἀντὶ audivissem, ὑπερσ. Ὑπ. τ. audio.

audisti ἀντὶ audivisti, β' πρόσ. τῆς Ὁρ. τ. πρκ. τ. audio.

audītĭo, ōnis, θ. (audio) ἀκοή, ἀκρόασις. 2) φήμη.

audītor, ōris, ὁ. (audio) ἀκουστής, ἀκροατής.

audītōrium, ĭi, οὐ. (audio) ἀκροατήριον (σχολή). 2) ἀκροατήριον (οἱ ἀκροαταί).

1. audītus, a, um, μ. π. τ. audio.

2. audītus, ūs, ὁ. (audio) ἀκοή, ἀκρόασις. auditus gravis, βαρυκοΐα, a. acutus, ὀξυκοΐα. 2) φήμη.

auferō, abstŭli, ablātum, ferre, (abs-fero) (αἴτ.) ἀπο(φέρω) κομίζω, a. multa domum meam, πολλὰ οἴκαδε ἀποκομίζω. a. me, φεύγω· κατ' ἐξοχὴν παθ. auferor in... ἀποκομίζομαι, αἴρομαι, φέρομαι εἰς. 2) μτφ. διαφθείρω, ἀφανίζω. ignis aufert urbem, τὸ πῦρ διαφθείρει τὴν πόλιν. 3) (δοτ. χαίτ.) a. alicui pecuniam, ἀφαιροῦμαί τινα χρήματα. aufero alicui fugam, ἀφαιροῦμαί τινα (ἀδύνατον ποιοῦμαί τινι τὴν φυγήν. a. alicui caput, ἀποκεφαλίζω τινά. 4) λαμβάνω τι. aufero ab aliquo litteras, ἐπιστολὴν παρά τινος κομίζομαι. a. pretium, τὸν μισθὸν λαμβάνω.

Aufĭdēna, ae, θ. Αὐφιδήνα, πόλ. Ἰταλίας. -nātes, um, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Aufĭdĭus, ĭi, ὁ. Αὐφίδιος.

Aufĭdus, i, ὁ. Αὔφιδος, ποταμ. τῆς Ἀπουλίας.

au(ab)-fŭgĭo, fūgi, ĕre, ἀπο(διδράσκω) φεύγω. aufugio ad aliquem, ἀποδιδράσκω πρός τινα.

Augē, ēs, καὶ Augea, ae, Αὐγη, μήτηρ τοῦ Τηλέφου. 2) μία τῶν Ὡρῶν.

Augēas, ĭdis, Augias.

augĕo, auxi, auctum, 2. (αὔξω) (αἴτ.) αὐξάνω τινὰ ἤ τι. a. possessiones, αὐξάνω τὰ κτήματα. a. dolorem alicui, ἐπιτείνω τινὶ τὴν λύπην. μτφ. augeo aliquid μεγαλύνω, λαμπρύνω τινὰ ἤ τι a. aliquid verbis, μεγαλύνω τινὰ λόγοις. 2) augeo aliquem divitiis, πλουτίζω τινά. a. aliquem honore, τιμῶ τινα. a. aram, deum, θυσίαις τιμῶ τὸν βωμόν, τὸν θεόν. 3) οὐδετέρως· (ἐπ)αὐξάνομαι.

augesco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. augeo) αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι εἴς τι.

Augīas, ae, ὁ. Αὐγείας, βασιλεὺς τῆς Ἤλιδος.

augmen, ĭnis οὐ. (augeo) (ἐπ)αὔξησις, ἐπίδοσις, corporis, τοῦ σώματος.

augmentum, i, οὐ = augmen.

augur, ŭris, ὁ. οἰωνοσκόπος. 2) γ. κοιν. ὁ καὶ ἡ μάντις.

augŭrāle ĭd. auguralis.

augŭrālis, e, (augur) οἰωνοσκοπικός. οὐσ. augurāle, is, οὐ. τὸ ἐν τῷ στρατοπέδῳ οἰωνιστήριον. 2) = lituus.

augŭrātĭo, ōnis, θ. (auguror) οἰωνισμός 2) οἰωνιστικὴ (τέχνη)

augŭrāto, ἐπίρ. (auguro) μετὰ τὸ οἰωνισμόν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

1. augŭrātus, a, um, μ.π. auguro.
2. augŭrātus, ūs, ἀ. (augor) οἰωνοσκοπία, τὸ ἀξίωμα τοῦ οἰωνοσκόπου.
augŭrium, ĭi, οὐ. οἰωνοσκόπημα, οἰώνισμα. 2) σημεῖον. a. dare, accipere, agere, οἰωνίζομαι. 3) προφητεία. augurium rerum futurarum, προφητεία, πρόγνωσις τῶν μελλόντων.
augŭrius, a, um, (augur) = auguralis.
augŭro, ἀρχ. ἀντὶ τοῦ
aŭgŭror, 1. (augur) οἰωνοσκοπῶ. 2) οἰωνίζομαι, προαισθάνομαι, μαντεύομαι, τεκμαίρομαί τι.
Augusta, ae, θ. Αὐγούστα, Σεβαστή, γυνή, ἀδελφή, θυγάτηρ τοῦ αὐτοκράτορος. 2) ὄνομα πολλῶν πόλεων.
Augustālis, e, (Augustus) Σεβάστειος, τοῦ Αὐγούστου. Augustalia, iōrum οὐ. πλ. ἀγῶνες πρὸς τιμὴν τοῦ Αὐγούστου.
auguste, ἐπίρ. (tius) (augustus) σεβαστῶς.
augustus, a, um, (augeo). σεβαστός, σεβάσμιος, ἱεροπρεπής, ἐντιμότατος, μεγαλοπρεπής. a. locus, τόπος ἱερός.
Augustus, i, ἀ. Αὔγουστος, οὕτως ὠνομάσθη πρῶτον ὁ Ὀκταβιανός, μονοκράτωρ γενόμενος.
aula, ae, θ. αὐλή. 2) βασιλικὴ οἰκία. 3) οἱ αὐλικοί.
aulaeum, i, οὐ. ἡ αὐλαία, τάπης παραπέτασμα. 2) κατάθλημα, κατ' ἐξοχὴν ἐν θεάτρῳ.
Aulerci, ōrum ἀ. πλ. Αὐλήρκιοι, ἔθνος τῆς Γαλλίας.
aulētes, ae, ἀ. αὐλητής.
aulicus, a, um, (aula) αὐλειος, τῆς αὐλῆς, αὐλικός. aulici, ōrum, ἀ. πλ. οἱ αὐλικοί.
Aulis, ĭdis, θ. Αὐλίς, πόλ. Βοιωτίας.
auloedus, i, ἀ. αὐλῳδός.
Aulon, ōnis, ἀ. Αὐλών, ὄρος Καλαβρίας, περίφημον διὰ τὸν οἶνον του.
aulŭla, ae, θ. χυτρίδιον.
Aulus, i, ἀ. Αὖλος.
aura, ae, θ. αὔρα, πνοή, ἄνεμος. μτφ. a. popularis, ἡ ἁπλῶς aura ἡ παρὰ τῶν πολλῶν εὐνοια. 2) ἀήρ. venire ad (in) auras, ἀνέρχεσθαι εἰς τὸν ἄνω κόσμον, (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν κάτω.) 3) τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. μτφ. fero aliquid sub auras, εἰς τὸ φανερὸν φέρω τι. 4) ποιητ. ἡ λάμψις. a. auri, ἡ λάμψις τοῦ χρυσοῦ. 5) φωνή, ἦχος, φθόγγος. 6) ἡ ὀσμή. dulcis aura, εὐοσμία, εὐῳδία.
aurārius, a, um, (aurum) χρύσειος.
auraria, ae, θ. (ὑπον. fodina) χρυσωρυγεῖον.
auratūra, ae, θ. (aurum) χρύσωσις.
aurātus, a, um, (aurum) κεχρυσωμένος, ἐπίχρυσος. miles auratus, ὁ φέρων χρυσῆν ἀσπίδα στρατιώτης. 2) ποιητ. = aureus.
Aurēlius, a, um, Αὐρήλιος.
aureŏlus, a, um, ὑποκ. τοῦ
aurĕus, a, um, (aurum). χρυσοῦς. aurea corona, στέφανος χρυσοῦς. a. numus ἡ οὐσ. aureus, i, νόμισμα χρυσοῦν 25 ἀργυρῶν δηναρίων ἢ δραχμῶν, ἢ 100 σεστερτίων. 2) = auratus. 3) χρυσόχρους, χρυσοφανής. coma aurea, χρυσολαμπής, χρυσόχρους κόμη. 4) μτφ. μεγαλοπρεπής, λαμπρός.
aurĭcŏmus, a, um, (aurum-coma) ποιητ. χρυσοκόμης.
auricŭla, ae, θ. (ὑποκ. τοῦ auris) λοβὸς (τοῦ ὠτός). 2) οὖς.
aurĭfer, ĕra, ĕrum (aurum-fero) χρυσοφόρος. arbor aurifera, τὸ χρυσοῦς καρποὺς φέρον δένδρον.
aurĭfex, ĭcis, ἀ. (aurum-facio) χρυσουργός, χρυσοποιός, χρυσοχόος.
aurī-fŏdīna, ae, θ. χρυσωρυγεῖον.
aurīga, ae, ἀ. ἡνίοχος, ἁρματηλάτης.
aurīgārius, ĭi, = aurīga.
aurīgātio, ōnis, θ. (aurigo) ἁρματοδρομία, τὸ ἱπποδρόμιον, ἁρματηλασία.
aurīgĕna, ae, ἀ. (aurum-gigno) χρυσόγονος, (περὶ τ. Περσέως).
aurĭger, ĕra, ĕrum, (aurum-gero)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

χρυσοφόρος. arbor aurigera, δένδρον χρυσόκαρπον.

aurīgo, 1. (aurīga) ἡνιοχῶ, ἁρματοδρομῶ, ἁρματηλατῶ.

auris, is, θ. τὸ οὖς, ἡ ἀκοή. aures erigere, arrigere, ἀνορθιάζω τὰ ὦτα (ἵνα ἀκούσω). adhibere, admovere, praebere, pare alicui aurem, προσέχειν τινί, ἀκούειν τινός. in aurem ἢ in aure dicere (loqui), εἰς οὖς λέγειν, πρὸς οὖς κοινολογεῖσθαι. servio, ἢ aliquid do auribus alicujus, λέγω τινί ὅ,τι ἀρέσκει.

aurītŭlus, a, um, ὑποκ. τοῦ

aurītus, a, um, (auris) ὠτώεις, ὁ μακρὰ ὦτα ἔχων, (οἷον asinus, lepus). ☞. 2) μτφ. ποιητ. ὁ ἀκούων προσεκτικῶς. 6') testis auritus, μάρτυς ἀκούσας μόνον, οὐχὶ αὐτόπτης γενόμενος.

aurōra, ae, θ. ἡ ἕως. 2) ἡ θεὰ Ἠώς.

aurum, i, οὐ. χρυσός. 2) πᾶν τὸ ἐκ χρυσοῦ πεποιημένον π. χ. σκεῦος, ἄλυσος, δακτύλιος ☞.

Aurunci, ōrum, ἀ. πλ. = Ausones, Αὐρουγκοι.

auscultātĭo, ōnis, θ. (asculto) ἀκρόασις. 2) εὐπείθεια.

auscultātor, ōris, ἀ. (ausculto) ἀκουστής, ἀκροατής. 2) εὐπειθής.

auscultātus, a, um, μ. π. τοῦ

ausculto, 1. (ausicula, ἀντὶ auricula) aliquem ἀκροῶμαί τινος, προσέχω τινί. 2) ὑπακουστῶ. 3) a. alicui, πείθομαί τινι.

Auser, ĕris, ☞ Ausar, ăris. ἀ. Αὔσαρ, ποταμ. Ἑτρουρίας.

Ausētāni, ōrum ἀ. πλ. Αὐσητανοί.

ausim, τύπος συγκεκομ. τ. auserim, τ. ἀρχαίου πρκ. ausim ἀντὶ τ. ausus sum, πρκ. τ. audeo.

Auson, ŏnis, ἀ. Αὔσων· ἐκ τούτου ά) Ausŏna, ae, θ. ἡ πόλις τῶν Αὐσόνων. 6') Ausŏnes, um, ἀ. πλ. Αὔσωνες. γ') Ausŏnĭa, ae, θ. Αὐσονία. δ') Ausonĭdae, ārum, ἀ. πλ. ποιητ. 1) οἱ κάτοικοι τῆς Αὐσονίας. 2) οἱ κάτοικοι τῆς Ἰταλίας. ε) Ausŏnis, ĭdis, θ. Αὐσονίς, καὶ Ausŏnĭus, a, um, Αὐσόνιος, ποιητ. = Ἰταλικὸς ἢ Ῥωμαϊκός.

auspex, ĭcis, ἀ. (avis-specio) οἰωνοσκόπος. 2) γ. κοιν. ἡγεμών, ὁδηγός, ἐπι(προ)στάτης. diis auspicibus, τῶν θεῶν ἡγουμένων, προστατευόντων. 3) προμνήστωρ (προξενητής).

auspicāto, ἐπίρ. (auspico) μετὰ τὴν παρατήρησιν τῶν οἰωνῶν, οἰωνοὺς λαβών.

1. auspĭcātus, a, um, (tior, tissimus) οἰωνισμῷ καθιερωμένος. 2) εὔνους, αἴσιος. auspicata omina, αἴσιοι οἰωνοί. μ. π. τ. auspicor.

2. auspicātus, ūs, ἀ. (auspico) οἰωνισμός.

auspicium, ĭi, οὐ. (auspex) οἰωνοσκόπημα, οἰωνισμός. auspicio, καὶ συχν. auspiciis meis (tuis, Caesaris) ἐμοῦ, σοῦ, τοῦ Καίσαρος ἡγουμένου. 2) ἀρχή, βασιλεία. 3) οἰωνός. optimis auspiciis res geritur, πράττεταί τι ἀρίστοις οἰωνοῖς.

auspĭco, 1. ἀρχ. ἀντὶ τοῦ

auspĭcor, 1. (auspex) οἰωνοσκοπῶ, οἰωνίζομαι. 2) ἄρχομαί τινος. a. sermonem, κατάρχω τῶν λόγων. a. pugnam, κατάρχομαι τῆς μάχης.

auster, stri, ἀ. ὁ νότος (ἄνεμος). 2) τὰ πρὸς μεσημβρίαν.

austēre, ἐπίρ. (austerus) αὐστηρῶς.

austērĭtas, ātis θ. (austerus) σκληρότης, αὐστηρότης. 2) ἐπὶ γεύσεως, στυφνότης. 3) ἐπὶ χρώματος, a. coloris, βαθύτης χρώματος.

austērus, a, um, αὐστηρός. 2) ἐπὶ χρώματος, βαθύ. 3) a. vir, σκυθρωπὸς ἀνήρ, αὐστηρός.

austrālis, e, (auster) νότιος.

austrīnus, a, um = australis.

ausum, i, οὐ. (audeo) τόλμημα.

ausus, a, um, μ. π. τ. audeo.

aut, σύνδ. ἐπὶ διαφόρων ☞ ἀνομοίων, ἢ. aut... aut... ἢ... ἢ... quomodo quis aut firmiorem aut justiorem rempublicam inveniret? πῶς ἄν τις ἢ βεβαιοτέραν ἢ δικαιοτέραν πολιτείαν εὕροι;

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

autem σύνδ. (αὖ, αὐτὰρ) δέ, μέν-δέ, deum quidem time, parentes autem honora, τὸν μέν θεὸν φοβοῦ, τοὺς δὲ γονεῖς τίμα. vita brevis, ars auten longa, ὁ βίος βραχύς, ἡ δὲ τέχνη μακρά.

Autŏlȳcus, i, ὁ. Αὐτόλυκος, πάππος τοῦ Ὀδυσσέως.

autŏmătus, a, um, αὐτόματος.

Autŏmĕdon, ontis, ὁ. Αὐτομέδων, ἡνίοχος τοῦ Ἀχιλλέως.

Autŏnŏe, ēs, ἡ. Αὐτονόη.

autor, ταυτὸ τῷ auctor.

autumnalis, e, (autumnus) φθινοπωρινός.

autumnus, a, um, (augeo) φθινοπωρινός.

autŭmo, 1. (κατά)φημί, ὀνομάζω. 2) οἶομαι, νομίζω.

auxi πρκ. τ. augeo.

auxĭlĭāris, e, (auxilium) βοηθητικός. ὡς οὐσ. auxiliares, ĭum, ὁ. πλ. οἱ ξύμμαχοι.

auxĭlĭārĭus, a, um = auxiliaris.

auxĭlĭātor, ōris ὁ (auxilior) βοηθός, σύμμαχος.

auxĭlĭātus, a, um, μ. π. τοῦ

auxĭlĭor, 1. (auxilium) alicui, βοηθῶ, ἐπικουρῶ τινι. omnibus viribus auxilior, παντὶ σθένει, κατὰ τὸ δυνατὸν βοηθῶ. auxilior alicui adversus hostes, βοηθῶ τινι πρὸς τοὺς πολεμίους.

auxĭlĭum, ii, οὐ. (augeo) βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία. esse alicui auxilio, ἢ auxilium ferre, βοηθεῖν τινι. auxilio tibi ero, βοήθειά σοι ἔσομαι. auxilio alicui venio, ἔρχομαι βοηθήσων τινί. arcesso ab aliquo auxilium, μεταπέμπομαι παρά τινος βοήθειαν. 2) πληθ. auxilia, τὸ ἐπικουρικόν.

Auxĭmum, i, οὐ. Αὔξιμον, πόλ. τῆς Πικεντίνης.

ăvāre, (rius, rissime) ἐπίρ.. (avarus) πλεονεκτικῶς, φιλοχρημάτως.

Ăvārĭcum, i, οὐ. Αὐάρικον, πόλ. τῆς Γαλλίας.

ăvārĭter, ἀρχ. ἀντὶ τ. avare.

ăvārĭtĭa, ae, θ. (ἢ ἀρχ. avarities, ēi) πλεονεξία, φιλαργυρία, φιλοχρηματία, αἰσχροκέρδεια. nonconcedo quidquam avaritiae alicujus, οὐκ ἐπιτρέπω τι τῇ πλεονεξίᾳ τινός. a. gloriae, φιλοδοξία.

ăvārĭtĭes, ĭēi. ăvaritia.

ăvārus, a, um, (rior, rissimus) (γεν.) πλεονέκτης, φιλοχρήματος, αἰσχοκερδής, φιλάργυρος. avarus pecuniae publicae, δρεγόμενος τῶν δημοσίων χρημάτων.

1. ave, ἀφ. τ. avis.

2. ave, προστ. τ. aveo.

avĕctus a, um, μ. π. τοῦ

ā-vĕho, xi, ctum, 3. (αἴτ.) ἀποκομίζω, ἀπάγω τινά ἢ τι. avehor, ἀφιππεύω, ἀπέρχομαι.

ā-vello, velli ἢ vulsi, vulsum, 3. (αἴτ.) ἀπο(σῴλλω)σπῶ, ἁφαιρῶ τι: a. aliquem ab errore, ἐξάγω τινὰ τῆς πλάνης.

ăvēna, ae, θ. ὁ βρόμος. 2) ὁ αἰγίλωψ. 3) ὁ κάλαμος, ἡ σύριγξ.

Aventīnus, a, um, (ὑπον. mons) καὶ ὡς οὐσ. Aventinus, i, ὁ. καὶ Aventinum, i, οὐ. Ἀβεντῖνος λόφος.

Aventīnensis ἢ Aventiniensis, e, = Aventīnus.

1. ăvĕo, ēre (εὔχρηστ. κατὰ προστ. καὶ ἀπαρεμφ.) ave, aveto, avēre, χαῖρε, χαιρέτω, χαίρειν.

2. ăvĕo, ēre (aliquid) ἐφίεμαί, γλίχομαι, ἐπιθυμῶ τινος.

Avernus, a, um, Ἄορνος. A. lacus ἡ Avernus, ὁ. Ἄορνος λίμνη, ὁ Ἄορνος. 2) A. loca, ὁ ᾅδης.

āverrunco, 1. ἀποτρέπω.

Āverruncus, ὁ. ὁ Ἀλεξίκακος, ἀποτρόπαιος θεός.

āversātĭo, iōnis, (aversor) ἀπο(τροπὴ)στροφή.

āversātus, a, um, μ. π. τ. aversor.

āversĭo, iōnis θ. (averto) ἀποστροπή, 2) ἀποστροφὴ (ῥητορ. σχῆμα). 3) ex aversione, ἐκ τοῦ ὄπισθεν.

1. āversor, ōris, ὁ. (averto) ὁ σφετεριστής.

2. āversor, 1. (averto) ἀποστρέφομαι. 2) (αἴτ.) ἀποτρέπομαι, ἀποστρέφομαι, οὐδέχομαί τινα ἢ τι. a.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

preces, οὐ δέχομαι τὰς εὐχάς. a. avarum, ἀποστρέφομαι τὸν φιλάργυρον.

āversus a, um, (sior, sissimus) ἀπεστραμμένος. vulnero aliquem aversum, ἐκ τοῦ ὄπισθεν τραυματίζω τινά. πλ. aversa, ōrum, τὰ ὄπισθεν. 2) a. deus, δυσμενὴς θεός. a. ab aliquo, δυσμενής τινι. μ. π. τοῦ

ā-verto, rti, rsum, 3. (aliquem (ab) aliqua re, ἀπο(τρέπω)στρέφω τά τινος. a. aliquem ab incepto, ἀποτρέπω τινὰ τοῦ ἐπιχειρήματος. a. me ab itinere, ἀποκλίνω τῆς ὁδοῦ, ἄλλην ὁδὸν τρέπομαι. a. hostem (in fugam), τρέπομαι τὸν ἐχθρὸν (εἰς φυγήν.) 2) μτφ. a. pecuniam, ἀφαιρίζομαι τὰ χρήματα. 3) avertor aliquid, ἀποστρέφομαί τι. 4) οὐδ. averto, ἢ me averto, ἀποτρέπομαι, φεύγω.

avēte ἴδ. ave, 2.

avēto προστ. τ. aveo.

avēxi, πρκ. τ. aveho.

1. āvĭa, ae, θ. τήθη, μεγαλομήτηρ. 2. āvĭa, ōrum, οὐ. πλ. τ. avius.

āvĭārĭum, ĭi, οὐ. ὀρνιθών, ὀρνιθοτροφεῖον.

āvĭārĭus, a, um (avis) ὁ τῶν ὀρνίθων, ὀρνιθοθηρευτικός. aviarium rete, ὀρνιθοθηρευτικὸν δίκτυον. avarius, ĭi, ἀ. ὀρνιθοκόμος.

āvĭcŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. avis) ὀρνίθιον.

āvĭdē (dius, dissime), ἐπίρ. (avidus) ἐπιθυμητικῶς, πλεονεκτικῶς, ἀπλήστως.

āvĭdĭtas, ātis, θ. σφοδρὰ ἐπιθυμία. 2) =avaritia, πλεονεξία, φιλαργυρία. 3) ὄρεξις.

āvĭdus, a, um. (dior, dissimus) (aveo 2) (γεν.) ὁ σφοδρῶς ἐπιθυμῶν, ὀρεγόμενός τινος. a. gloriae, laudis, ὁ ὀρεγόμενος δόξης, ἐπαίνου. 2) =avarus, φιλάργυρος, πλεονέκτης. 3) ἀκόρεστος.

āvis, is, θ. ὄρνις, πτηνόν. 2) οἰωνός. avis bona, mala, αἴσιος, ἀπαίσιος οἰωνός.

āvītus, a, um, (avus) παππικός. 2) παμπάλαιος.

āvĭus, a, um, (a-via) ἄβατος, ἀπρόκρυφος, ἔρημος. 2) μτφ. homo a., ὁ παρεκκλίνων τῆς εὐθείας ὁδοῦ ἄνθρωπος. a. animus, ψυχὴ ἄδουλος. avĭum, ĭi, οὐ. ἐρημία.

āvŏcāmentum. i, οὐ. (avoco) ἄνεσις, παρηγορία.

āvŏcātĭo, iōnis, θ. (avoco) ἄνεσις.

ā-vŏco, 1. (αἰτ.) ἀπο(μετα)καλῶ τινα ἢ τι. a. juvenes in arcem, μετακαλῶ τοὺς νέους ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν. 2) a. aliquem ad aliquo, ἀποτρέπω τινά τινος a. aliquem proeliis, societate, ἀποτρέπω τινὰ τῶν μαχῶν, τῆς συμμαχίας. 3) μτφ. εὐφραίνω, τέρπω τινά.

ā-vŏlo, 1. ἀφίπταμαι. 2) μτφ. ἀπέργομαι.

avulsi, πρκ. τ. avello.

āvulsĭo, iōnis, (avello) θ. ἀποσπασμός.

āvulsus, a, um, μ. π. τ. avello.

avuncŭlus, i, ἀ. (avus) μητράδελφος.

āvus, i, ἀ. πάππος. 2) =proāvus, πρόπαππος. 3) ποιητικῶς, καθόλου ὁ πρόγονος.

Axĕnus, i, ἀ. ὁ Ἄξενος (ὑπον. Πόντος), ὁ Εὔξεινος πόντος, ἡ σήμερον λεγομένη Μαύρη θάλασσα.

axĭcŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τ. axis, μικρὸς ἄξων, πασαλίσκος, καμάκιον.

axilla, ae, θ. (ἐκ τούτου κατὰ συναίρεσιν γίνεται τὸ ala) μασχάλη.

axis, is, ἀ. ἄξων ἁμάξης· ἐκ τούτου ποιητικῶς αὐτὸ τὸ ἅρμα. 2) ὁ ἄξων τοῦ κόσμου· ἐκ τούτου ποιητικῶς ἀ) ὁ πόλος, κατ' ἐξοχὴν ὁ βόρειος πόλος. β') ὁ οὐρανὸς καθόλου, nudo sub aetheri axe, ἐν ὑπαίθριῳ. γ') κλίμα. axis boreus, τὰ βόρεια. 3) δάπεδον, σανὶς (ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ γράφεται καὶ Assis).

Axĭus, ĭi, ἀ. ὁ Ἀξιός ἢ Ἄξιος ποταμὸς τῆς Μακεδονίας.

Axŏna, ae. θ. ὁ Ἀξόνας, ποταμ. τῆς Γαλατίας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

B.

bābae! ἐπιφ. βαβαί! **babae felicitatem**, βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας.

Bābȳlon, ōnis, θ. Βαβυλών· ἐκ τούτου

Bābȳlōnĭa, ae, θ. Βαβυλωνία. **Babȳlōnĭcus**, καὶ **Babȳlōnĭus**, a, um, Βαβυλώνιος. ὡς οὐσ. **Babylonii**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Βαβυλώνιοι.

bacca, ἡ **baca**, ae, θ. ὁ μικρὸς σφαιροειδὴς καρπός, κατ' ἐξοχὴν συνηθέστ. **b. olivae** ἡ ἁπλῶς **baca**, ἡ ἐλαία. 2) καρπὸς δένδρου. 3) μαργαρίτης.

baccālĭa, ae, θ. (bacca) πολύκαρπος ὀάφνη.

baccātus, a, um, (bacca) ὁ μαργαρίτας ἔχων, διάλιθος, μαργαρίταις κεκοσμημένος.

Baccha, ae, θ. Βάκχη, Μαινάς.

bacchābundus, a, nm, (bacchor) βακχεύων.

Bacchānal, ālis, οὐ. (Bacchus) Βακχεῖον, ἱερὸν τοῦ Βάκχου. 2) συνηθέστ. **Bacchanalia**, ĭum ἡ ōrum, οὐ. πλ. τὰ βακχικά, τὰ τοῦ Διονύσου ὄργια.

Bacchānālis, e, (Bacchus) Βάκχειος.

Bacchantes, um, θ. πλ. αἱ Βάκχαι, αἱ τελοῦσαι τὰ ὄργια τοῦ Διονύσου. μ. ἐν. τ. **bacchor**.

bacchātio, iōnis, θ. (bacchor) βακχεύσις.

Bacchĕus, ἡ -ēus, ᾗ -ĭus a, um, Βακχεῖος.

Bacchiadae, ārum, ἀ. πλ. Βακχιάδαι, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἡρακλείδου Βάκχιδος ἐξ ἀρχαίου τινὸς γένους ἐν Κορίνθῳ.

Bacchis, ĭdis, θ. Βακχίς. ποιητ. = **Baccha**.

bacchātus, a, um, μ. π. τ. **bacchor**.

Bacchius, ποιητ. = **Baccheius**,

bacchor, 1. βακχεύω, μαίνομαι.

Bacchus, i, a. Βάκχος, ὁ θεὸς τοῦ οἴνου. 2) μτφ. (ποιητ.) ἁ) ἡ ἄμπελος, β') ὁ οἶνος.

Bacchўlĭdes, is, ἀ. Βακχυλίδης, Ἕλλην λυρικὸς ποιητὴς ἐκ τῆς Κέω, περὶ τὰ 470. π. Χ.

baccĭfer, ĕra, ĕrum, (bacca—fero) καρπο(ἐλαιο)φόρος.

baccŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. **bacca**.

băcillum, i, οὐ. ὑποκ. τ. **baculum**.

Bactra, ōrum, οὐ. πλ. τὰ Βάκτρα, ἡ πρωτεύουσα τῆς Βακτριανῆς· ἐκ τούτου ά)

Bactri, ōrum, ἀ. πλ. Βάκτριοι, κάτοικοι τῆς Βακτριανῆς. β')

Bactrĭānus, a, um, Βακτριανός. **regio, terra Bactriana** καὶ ὡς οὐσ. ἁπλῶς **Bactriana**, ae, θ. ἡ Βακτριανή. **Bactriani**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Βακτριανοί. γ').

Bactrus, i, ἀ. Βάκτρος, ποταμ. τῆς Βακτριανῆς.

băcŭlum, i, οὐ. σπαν. **baculus**, i, ἀ. βάκτρον, ῥάβδος, σκῆπτρον.

Bădĭa, ae, θ. Βαθεῖα, πόλις Ἱσπανίας.

bādĭus, a, um, ὄρφνινος, ψαρός.

Baebĭus, a, um, τοῦ Βαιβίου. ὡς οὐσ. **Baebĭus**, ĭi, ἀ. ὁ Βαίβιος.

Baecŭla, ae, θ. Βαίκυλα, πόλις Ἱσπανίας.

Baetis, is, ἀ. Βαῖτις, ποταμ. Ἱσπανίας· ἐκ τούτου **Baetĭcus**, a, um, Βαιτικός.

Bagrăda, ae, ἀ. ὁ Βαγράδας, ποταμ. Λιβύης.

Bajae, ārum, θ. πλ. Βαΐαι, πόλις ᾗ θερμὰ ὕδατα τῆς Καμπανίας· ἐκ τούτου

Bajānus a, um, Βαϊανός.

bajŭlo, 1. (ποιητ.) βαστάζω, ἀγθοφορῶ. **bajulo senem humeris**, βαστάζω γέροντα ἐπὶ τῶν ὤμων.

bajŭlus, i, ἀ. (bajulo) βαστακτής, ἀγθοφόρος.

balaena, ae, θ. ἡ φάλαινα, τὸ κῆτος.

bālans, ntis, μ. ἐν. τ. **balo**.

bālănus, i, θ. ἡ βάλανος 2) μυροβάλανος. 3) ἄλλοι τινὲς βαλανωτοὶ καρποί, βαλανωτὰ κογχύλια κτλ.

bālātro, ōnis, ἀ. (συγγεν. τῷ **blatero**) γελωτοποιός, βωμολόχος.

bālātus, ūs, ἀ. (balo) βλήχημα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

balbe, ἐπίρ. (balbus) τραυλῶς, δυσνοήτως.

balbus, a, um, τραυλός, ψελλός.

balbūtĭo, īre, τραυλίζω, ψελλίζω. 2) ἀσαφῶς λέγω.

Bălĕāris, e, Βαλεαρικός. **Baleares** θ. πλ. (ὑπον. insulae) αἱ Βαλεαρίδες νῆσοι. 2) **Baleāres**, ĭum, ἀ. πλ. οἱ Βαλεαρεῖς, οἱ κάτοικοι τῶν Βαλ. νήσων· ἐκ τούτου **Balearĭcus**, a, um, = **Balearis**.

bălĭnĕae, **balinĕum**, ἴδ. **balneae**, **balneum**.

bālista ἢ **ballista**, ae, θ. (βάλλω) βαλλίστρα, ὁ πετροβόλος, λιθοβόλος (πολεμικὸν ὄργανον). 2) τὸ βαλλόμενον.

balnĕae ἢ **balinĕae**, ārum, θ. πλ. βαλανεῖον, λουτρών.

balneārĭus, a, um, (**balneum**) βαλανευτικός. ὡς οὐσ. **balneāria**, ōrum, οὐ. πλ. βαλανεῖον.

balneātor, ōris, ἀ. (**balneum**) βαλανεύς.

balneatrix, īcis, θ. (**balneum**) βαλανεύτρια.

balnĕōlae, ārum, θ. πλ. τοῦ **balneŏlum**, i, οὐ. ὑποκ. τοῦ **balnĕum**, ἢ **bălĭnĕum**, i, οὐ. βαλανεῖον, λουτρών.

bālo, 1. βληχῶμαι. 2) φλυαρῶ.

balsămum, i, οὐ. βάλσαμον. 2) ἡ βάλσαμος (δ).

baltĕus, i, ἀ. (σπαν. -um, i, οὐ.) ζωστήρ. 2) ζώνη· ἐκ τούτου, τελαμών, ξιφιστήρ.

Bambălĭo, iōnis, ἀ. Βαμβαλίων, ἐπίθ. τοῦ Μ. Φλαβίου.

Bandūsĭa, ae, θ. πηγὴ πλησίον Οὐενουσίας, πατρὶς τοῦ Ὁρατίου.

Bantĭa, ae, θ. Βαντία, πόλ. Ἀπουλίας· ἐκ τούτου **Bantīnus**, a, um, Βαντιανός, ὡς οὐσ. **Bantīni**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Baptae, ārum, ἀ. πλ. Βάπται, ἱερεῖς θρακικῆς τινος θεότητος.

bărăthrum, i, οὐ. βάραθρον.

barba, ae, θ. πώγων.

barbāre, ἐπίρ. (**barbarus**) βαρβαρικῶς, ἀγρίως.

barbărĭa, ae, ᾗ **-ies**, iēi, θ. (**barbarus**) πᾶσα ἡ ἀλλοδαπὴ πλὴν τῆς Ἰταλίας ᾗ Ἑλλάδος. 2) βαρβαρότης, ἀγριότης, σκληρότης, ἦθη βάρβαρα.

barbărĭcus, a, um, βαρβαρικός.

barbărismus, i, ἀ. βαρβαρισμός.

barbărus, a, um, (rior), βάρβαρος, πᾶς μὴ Ἕλλην ᾗ Ῥωμαῖος. 2) βάρβαρος, ἀπαίδευτος, ἄγριος, σκληρός.

barbātŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. **barbatus**) ὁ ὑπογενειῶν, ὁ ὑπογενειάσκων.

barbātus, a, um, (barba) ὁ ἔχων πώγωνα, γενειῶν. 2) (ποιητ.) ἀρχαῖος, συνηθ. **barbati**, ōrum, οἱ τῶν ἀρχαίων χρόνων Ῥωμαῖοι, ὡς πωγωνοτροφοῦντες

barbĭtos, i, ἀ. ᾗ θ. **-ĭtum**, i, οὐ. ἡ βάρβιτος.

barbŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. barba), πωγώνιον.

Barcaei, ἴδ. **Barce**.

Barcas, ae, ἀ. ὁ Βάρκας.

Barce, ēs, ἡ **-ca**, cae, θ. Βάρκη πόλ. τῆς Κυρηναϊκῆς· ἐκ τούτου **Barcaei**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Βαρκαῖοι.

Barcĭno, ōnis, θ. ἡ Βαρκινών, πόλ. Ἱσπανίας, ἡ νῦν Βαρκελόνα.

Bardaei, ἡ **Vardaei**, ōrum, ἀ. πλ. Οὐαρδαῖοι, λαὸς τῆς Ἰλλυρίας· ἐκ τούτου **Bardaĭcus**, a, um, Βαρδαϊκός. **Bardaĭcus calceus**, εἶδος στρατιωτικοῦ ὑποδήματος.

bardus, a, um, βραδύς, βραδύνους, βλάξ.

Bargūsĭi, ōrum, Βαργούσιοι, λαὸς Ἱσπανίας.

Bargўlĭae, ārum, θ. πλ. τὰ Βαργύλια, πόλ. Καρίας· ἐκ τούτου α') **Bargylētae**, ārum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι. β') **Bargўlĭētĭcus**, a, um, Βαργυλιατικός.

Bārĭum, ĭi, οὐ. τὸ Βάριον, ἐν Ἀπουλίᾳ.

barrus, i, ἀ. (λέξις Ἰνδική) ἐλέφας.

bāro, ōnis, ἀ. βλάξ.

bāsĭlĭce (**basilicus**) ἐπίρ. βασιλικῶς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

bāsĭlĭcus, a, um, βασιλικός. 2) ὡς οὐσ. basilicus, i, ἀ. (ὑπον. jactus) ἡ Ἀφροδίτη, ὁ κάλλιστος κατὰ τὸν ἀστράγαλον βόλος (ὁ παρ' ἡμῖν βασιλεύς). 3) basilica, cae, θ. ἡ βασιλικὴ (ὑπον. οἰκία ἢ στοά).

bāsĭlĭscus, i, ἀ. βασιλίσκος.

bāsĭo, 1. (basium) φιλῶ (τῷ στόματι), καταφιλῶ.

bāsis, is, θ. βάσις. b. statuae, βάθρον ἀνδριάντος.

bāsĭum, ĭi, οὐ. (ποιητ.) φίλημα.

Bassānĭa, ae, θ. Βασσανία, πόλ. Ἰλλυρίας· ἐκ τούτου Bassanītae, ārum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Bassărĕus, ĕi, ἀ. Βασσαρεύς, ἐπίθ. τοῦ Διονύσου· ἐκ τούτου Bassarĭcus, a, um, Βασσαρικός. Bassăris, ĭdis, θ. Βασσαρίς.

Bastarnae, ārum, ἀ. πλ. οἱ Βαστάρναι, ἔθνος Γερμανικόν.

Bătāvi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Βαταβοί, ἔθν. Κελτικόν.

Băthyllus, i, ἀ. Βάθυλλος.

bătillum, i, οὐ. σκαφίον. 2) πύραυνον.

Battus, i, ἀ. ὁ Βάττος, οἰκιστὴς τῆς Κυρήνης. ἐκ τούτου Battĭădes, ae, ἀ. Βαττιάδης.

Bătŭlum, i, οὐ. Βάτυλον πόλ. Καμπανίας.

batŭo, ŭi, ĕre, (ποιητ.) κατά(κόπτω)κρούω.

Bauli, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Βαῦλοι, τόπος τῆς Καμπανίας.

Băvĭus, ĭi, ἀ. Βάβιος, ποιητής.

beāte, (tius, tissĭme), ἐπίρ. (beatus) εὐτυχῶς, μακαρίως, εὐδαιμόνως.

bĕātĭtas, ātis, θ. καὶ

bĕātĭtūdo, ĭnis, θ. (beatus) μακαριότης, εὐδαιμονία.

bĕātus, a, um, (tior, tissĭmus) (beo) μακάριος, εὐδαίμων, πλούσιος, ἄφθονος. fieri beatum ex humili, γίγνεσθαι εὐδαίμονα ἐκ ταπεινοῦ. 2) ὄλβιος.

Bĕbrўces, um, ἀ. πλ. Βέβρυκες, λαὸς Βιθυνίας.

Bĕdrĭăcum, i, ἀ. Βετριακον, πολίγνιον τῆς Ἰταλίας.

Belgae, ārum, θ. πλ. οἱ Βέλγαι· ἐκ τούτου ά) Belgĭcus, a, um, Βελγικός. β') Belgĭum, ĭi, οὐ. ἡ Βελγική.

bellarĭa, ōrum, οὐ. πλ. (bellus) τραγήματα, τρωγάλια, ἐπιδόρπια.

bellātor, ōris, ἀ. (bello) πολεμιστής. 2) (ποιητ.) b. equus, homo, ἵππος, ἄνθρωπος μάχιμος.

bellātōrĭus, a, um, (bellator) πολεμικός.

bellatrix, īcis, θ. (bello) πολεμίστρια.

belle, (lissĭme), ἐπίρ. (bello) καλῶς. belle habet, εὖ ἔχει.

Bellĕrŏphon, ntis, ἡ -ntes, ae, ἀ. Βελλεροφόντης.

bellĭcōsus, a, um, (sĭor, sissĭmus), (bellicus) φιλοπόλεμος, πολεμικός.

bellĭcum, ĭθ. bellicus.

bellĭcus, a, um, (bellum) πολεμικός. bellicum, i, οὐ. (ὑπον. signum) πολεμικὸν σημεῖον ἢ ᾄσμα. b. canere, τῇ σάλπιγγι σημαίνειν πρὸς μάχην. bellica nomina, τὰ ἐν πολέμῳ ληφθέντα ἐπωνύμια. 2) ποιητ. = bellicosus

bellĭger, ĕra, ĕrum, (bellum-gero) πολεμικός.

bellĭgĕro, 1. (bellum-gero) πολεμῶ. b. cum aliquo, ἢ adversus aliquem, πολεμῶ τινι ἢ πρός τινα.

bellĭ-pŏtens, ntis, κρατησίμαχος.

bello, 1. (bellum) cum ἢ pro aliquo, adversus ἢ contra aliquem, πολεμῶ τινι ἢ πρός τινα.

Bellōna, ae, θ. θεὰ τοῦ πολέμου, ἡ Ἐνυώ.

Bellŏvăci, ōrum, ἀ. πλ. Βελλοάκοι.

bellŭa, ae, θ. μέγα θηρίον, κατ' ἐξοχὴν ὁ ἐλέφας, ὁ λέων ἢ τὰ τοιαῦτα.

bellum, i, οὐ. (duellum, duo, κυρίως = διμαχία), πόλεμος. b. terrestre, maritimum, ὁ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν πόλεμος. b.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

vehemens, grave, πόλεμος δεινός, βαρύς. b. gero, πόλεμον ποιοῦμαι. paro b. ἡ instruo ἢ com (ap) paro, παρασκευάζομαι πρὸς πόλεμον. b. do, ἡ defero alicui, ἀνατίθημί τινι τὸν πόλεμον ποιήσασθαι. b. denuntio ἢ judico, κηρύττω πόλεμον. b. infero alicui, ἡ contra aliquem, ἐπιφέρω τινὶ πόλεμον. b. facio alicui ἢ b. gero cum aliquo, πολεμῶ τινι. vincere aliquem bello, κρατεῖν τινος πολέμῳ. pacem facere e bello, εἰρήνην ποιεῖν ἐκ πολέμου. bellum solvere, διαλύειν τὸν πόλεμον. bellum trahere, ducere, ἀναβάλλεσθαι τὸν πόλεμον. bello, ἐν πολέμῳ. belli domique, ᾖ bello domique, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ. 2) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ. μάχη.

bellus, a, um, (συνηρημένον ἐκ τοῦ benulus) (lĭor, lissĭmus) εὖ ἔχων. 2) εὐειδής, εὖ(θυμος) γαρις, εὐάρεστος, homo, ἄνθρωπος. bellum vinum, ἐξαίρετος, ἡδιστος οἶνος. b. sum, καλῶς ἔχω. bella est civitas, τὰ τῆς πολιτείας εὖ ἔχει.

bĕlua, ῐ̆d. bellua.

beluōsus, ἡ belluōsus, a, um, (bellua) ποιητ. πολυθηρος, πλούσιος, ἄφθονος θηρίων, Oceanus, Ὠκεανός mare belluosum, θάλασσα θηριώδης, πλήρης θηρίων.

Bēlus, i, ὁ. Βῆλος, ἀρχαῖος βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος. 2) Ὑνθικὴ θεότης. 3) βασιλεὺς Αἰγύπτου, πατὴρ τοῦ Δαναοῦ καὶ τοῦ Αἰγύπτου· ἐκ τούτου Bēlĭdes, um, θ. πλ. αἱ Δαναΐδες, αἱ θυγατέρες τοῦ Δαναοῦ.

bĕne, (melius, optime) ἐπίρ. (bonus) καλῶς, εὖ. ager b. cultus, ἀγρὸς εὖ κεκαλλιεργημένος. b. vivere, εὖ βιοῦν. si vales, bene est, εἰ ὑγιαίνεις, εὖ ἔχει, (χαίρω) b. dicere (ἡ benedicere) ά) ὀρθῶς λέγειν. qui optime dicunt, οἱ ἄξιοι ῥήτορες. β') b. dicete! εὐφημεῖτε! b. affectum esse erga aliquem, εὐνοϊκῶς, οἰκείως διακεῖσθαι πρός τινα. b. audire, καλῶς ἀκούειν, εὐδοξεῖν. b. volo tibi, εὖνους εἰμί σοι. b. me habeo, ἔχω καλῶς. b. facere ἡ benefacere alicui, ἡ erga aliquem, εὖ ποιεῖν, εὐεργετεῖν τινα. b. emere, εὐωνον ἀγοράζειν. b. manus, ὄρθρου βαθέος. b. reddere, πολλῶν χρημάτων πωλεῖν. εὖ, πολύ, μάλα· b. magnus, εὐμεγέθης. b. robustus, μάλα εὔρωστος.

benĕdic, προς. τοῦ bĕnĕ-dīco, dixi, dictum, 3. (δοτ.) εὐλέγω, εὐλογῶ, ἐπαινῶ τινα. ῐ̆d. καὶ bene. 2) (αἰτ.) εὐλογῶ τινα.

bĕnĕdixi, πρκ. τοῦ benedico.

bĕnĕ-făcio, fēci, factum, 3. (δοτ.) εὐεργετῶ τινα, εὐποιῶ, ἀγαθὸν ποιῶ. benefacta, ōrum, οὐ. πλ. τὰ καλῶς πραχθέντα, εὐπραξίαι, κατορθώματα. 2) = beneficia πλ. τοῦ beneficium.

bĕnĕfactum, i, εὐ. καὶ συνήθ. benefacta, ōrum, πλ. ῐ̆d. benefacio.

bĕnĕfĭcentĭa, ae, θ. (beneficus) εὐεργεσία, ἀγαθοεργία.

bĕnĕfĭcĭārĭus, a, um, (beneficium) εὐεργετικός. res beneficiaria, τὸ εὐεργέτημα. 2) ὁ εὖ παθών, ἡ πεπονθώς, ὁ εὐεργετούμενος.

bĕnĕfĭcĭum ĭi, οὐ. (bene-facio) εὐεργέτημα, εὐεργεσία, b. magnum, majus, εὐεργεσία μεγάλη, μείζων. b. mediocre, εὐεργεσία, μετρία, χάρις. b. aliquem confero, ἐργάζομαί τινα ἀγαθόν τι, εὐεργετῶ τινα. b. reddere, rependere, ἀμείβεσθαι τὴν εὐεργεσίαν τινός. beneficio aliquem afficere, εὖ ποιεῖν, εὐεργετεῖν τινα. beneficio affici, εὖ, ἀγαθὰ πάσχειν. b. accipere ab aliquo, εὖ πάσχειν ὑπό τινος. 2) χάρις, προνόμιον. 3) προβιβασμὸς (ἐπὶ στρατιωτ. ἀξιωμάτων).

bĕnĕfĭcus, a, um, (centĭor, centissĭmus) (bene-facio) εὖ ποιῶν, εὐεργέτης, εὐεργετικός, ἀγαθοεργός, φιλάνθρωπος.

Bĕnĕventum, i, οὐ. Βενεβεντον, ᾖ ἡ Βενέβεντος πόλ. τῆς Σαμνίτιδος·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐκ τούτου Beneventānus, a, um, Βενεβεντῖνος.

bĕnĕvŏle, (entius, entissime) (benevolus) ἐπίρ. εὐνοϊκῶς, εὐμενῶς. b. audire aliquem, εὐνοϊκῶς ἀκούειν τινὸς λέγοντος. b. et fideliter agere aliquid, εὐνοϊκῶς καὶ πιστῶς πράττειν τι. b. practo esse alicui, εὐνοϊκῶς βοηθεῖν τινι.

bĕnĕvŏlens, ntis, (entior, entissimus), (bene-volo) = benevolus.

bĕnĕvŏlentĭa, ae, θ. (benevolens) εὔνοια, εὐμένεια, φιλανθρωπία, χάρις, φιλοφροσύνη. b. magna, summa, μεγάλη, πλείστη εὔνοια. benevolentiam expetere, ἐρέγεσθαι εὐνοίας. benevolentiam aliquorum expetere, παρακαλέσαι τινὰς πρὸς εὔνοιαν. benevolentiā complecti aliquem, εὐνοϊκῶς ἔχειν τινί. ex benevolentiā facere aliquid, κατ' εὔνοιαν ἢ ἐπ' εὐνοίᾳ ποιεῖν τι. destitui benevolentia alicujus, ἀποστερεῖσθαι τῆς εὐνοίας τινός.

bĕnĕvŏlus, a, um, (entior, entissimus) (bene-volo) (alicui ἢ erga aliquem) εὔνους, εὐμενής τινι. b. est illi, εὔνους ὑπάρχει ἐκείνῳ. benevolo animo sum erga aliquem, εὐνοϊκῶς (εὐμενῶς) ἔχω, διάκειμαι πρός τινα, ἤπιν.

bĕnigne, (nius, nissime) ἐπίρ. (benignus) φιλοφρόνως, φιλανθρώπως πράως, προθύμως b. audire, εὐμενῶς ἀκούειν. 2) εὐεργετικῶς, ἀφειδῶς, ἀφθόνως.

bĕnignĭtas, ātis, θ. (benignus) φιλοφροσύνη, πραότης, εὐμένεια, χρηστότης 2) εὐεργεσία.

bĕnignus, a, um, (bonus-genus) (nior, nissimus) φιλόφρων, φιλάνθρωπος, ἐπιεικής, πρᾷος, χρηστός. b. erga aliquem, πρᾷός τινι. b. nox, εὐτυχὴς νύξ. 2) εὐεργετικός, φιλόδωρος, ἀφειδής, ἄφθονος.

bĕnivŏlens = benevolens.

bĕo, 1. (aliquem re) εὐφραίνω τινά, εὐδαίμονα ποιῶ τινά τινι, αὐξάνω τινά τινι. b. aliquem munere, τιμῶ τινα δώρῳ.

Bĕrĕcyntae, ārum, ἡ-ntes, tum, ἀ. πλ. Βερέκυνται, λαὸς Φρυγίας.

Bĕrĕcyntus, i, ἀ. ὁ Βερέκυντος, ὄρος τῆς Φρυγίας. Bĕrĕcyntĭus, a, um, Βερεκύντιος, ά) = Φρυγικός, mater Berecyntĭa, ἡ Κυβέλη. β') = ὁ τῆς Κυβέλης. Bĕrĕcyntĭădes, ae, ἀ. ὁ Κερεκυντιάδης.

Bĕrĕnīce, es, ἡ Bĕrŏnīca, ae, θ. Βερενίκη, σύζυγος Πτολεμαίου τοῦ εὐεργέτου· ἐκ τούτου Bĕrĕnīcĭus, a, um, ὁ τῆς Βερενίκης.

Bergŏmum, i, οὐ. Βέργομον, πόλ. τῆς ἄνω Ἰταλίας.

Bĕro, ōnis, ἀ. Βήρων. Berōnes, um, ἀ. πλ. οἱ Βήρωνες, λαὸς Ἱσπανίας.

Bĕroea, ae, θ. ἡ Βέροια πόλ. Μακεδονίας· ἐκ τούτου Beroeaeus, i, ἀ. Βεροιαῖος, ὁ κάτοικος.

Bērōnes, ἴδ. Bero.

Bērytus, i, θ. ἡ Βηρυτός, πόλ. Φοινίκης.

bes, bessis, ἀ. τὰ δύω τριτημόρια τῆς μονάδος. ἴδ. as. 2) δίμοιρος.

Bessi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Βησσοί, λαὸς τῆς Θράκης.

bessis, γεν. τοῦ bes.

bestĭa, ae, θ. ἄλογον ζῶον, ζῶον, θηρίον. bestiae, θηρία, πρὸς ἃ ἐμάχοντο οἱ ξιφομάχοι. bestiae volucres, τὰ πτηνά.

bestiārĭus, a, um, (bestia) τῶν θηρίων. b. ludus, θηριομαχία. 2) ὡς οὐσ. bestiārĭus, ĭi, ἀ. ὁ θηριομάχος.

bestiŏla, ae, θ. ὑποκ. τ. bestia.

bēta, ae, θ. τεῦτλον (φ.)

bĕto ἡ bito, ĕre, (eo, βαίνω) βαδίζω.

bĕtŭla, ἡ betulla, ae, θ ἡ σημύδα (δ.).

Bĭas, antis, ἀ. Βίας, ὁ Πριηνεύς, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος, σύγγρονος τοῦ Κροίσου.

bĭbax, ācis, πολυ(φιλο)πότης.

bibliŏpōla, ae, ἀ. βιβλιοπώλης.

bibliŏthēca, ae, θ. βιβλιοθήκη.

bĭbo, bĭbi, bĭbĭtum, 3. πίνω,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

aquam, vinum, ὕδωρ, οἶνον. 2) μτφ. maternos mores b., εἰσδέχομαι τὰ τῆς μητρὸς ἤθη. b. amorem, ἐμπίπλαμαι ἔρωτος.

Bibracte, ēs, θ. οὐ. τὰ Βίβακτρα, πόλ. τῶν Αἰδούων ἐν Γαλλίᾳ.

Bibrax, actis, θ. Βίβραξ, πόλ. τῆς Γαλλίας.

Bibrŏci, ōrum, ἀ. πλ. Βίβροκοι, λαὸς Βρεταννίας.

bĭbŭlus, a, um, (bibo) φιλοπότης, ποτικός.

Bĭbŭlus, i, ἀ. ὁ Βίβουλος.

biceps, cĭpĭtis, (bis-caput) δι(κέφαλος)κόρυφος.

bĭ-cŏlor, ōris, δίχρους, δίχρωμος.

bĭ-cornĭger, ĕra, ĕrum (corno -gero) δικέρας, ἐπίθ. τ. Διονύσου.

bĭ-cornis, e, (cornu) δικέρας. b. luna, ἡμισέληνος. Rehnus bicornis, ὁ διὰ δύω στομάτων ἐκβάλλων Ῥῆνος.

bĭ-dens, ntis, ὁ ἔχων δύο ὀδόντας. 2) bidens, ā. δίκελλα. 3) οὐσ. θ. τὸ σφάγιον.

bĭdental, ālis, οὐ. (bidens) τόπος κεραυνόβλητος, καθαρθεὶς διὰ τοῦ σφαγίου bidens.

Bidis, is, θ. Βίδος, πόλ. Σικελίας.

Bidīnus, a, um, Βιδινός. ᾗ Bidini, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Βιδινοί, οἱ κάτοικοι.

bīdŭus, a, um, (bis-dies) δύο ἡμερῶν. 2) ὡς οὐσ. biduum, i, οὐ. (ὑπον. tempus) δύω ἡμέραι.

biennis, e, (bis-annus) διετής.

biennium, ii, οὐ. (bis-annus) διετία.

bĭfārĭam, ἐπίρ. (bis) διχῶς. b. divido, διχοτομῶ.

bĭfer, ĕra, ĕrum, (bis-fero) δίφορος, δίκαρπος, sicus, συκῆ, terra, γῆ.

bĭfĭdus, a, um, (bis-findo) διασχιδής, δίχηλος.

bĭfŏris, e, (bis-fores) δίθυρος, templum, ναός.

bĭ-formātus, a, um, = τῷ

bĭ-formis, e, (bis-forma) δίμορφος.

bĭ-frons, ntis, δι(μέτωπος)πρόσωπος. b. janus, ὁ διπρόσωπος Ἰανός.

bĭfurcus, a, um, (bis-furca) δίκρανος.

bīgae, ārum, θ. πλ. ᾗ biga, ae, (κατὰ συναίρ. τοῦ bijugae, ἐκ τοῦ bis ᾗ jugum) ἁζυγία, συνωρίς.

bīgātus, a, um, (bigae) ἐπὶ ἀργυρῶν νομισμάτων, συνωρίδι ἐπίσημος· ἐκ τούτου ὡς οὐσ. bigatus, i, ἀ. (ὑπον. munus), νόμισμα ἐπίσημον ἔχον τὴν συνωρίδα, δηνάριον.

Bigerrae, ārum, ἡ Βίγερρα, πόλ. Ἴσπαν.

Bigerrīones, um, ἀ. πλ. Βιγερρίωνες, ἔθνος Γαλλίας.

bĭjŭgis, e, ᾗ bijugus, a, um, (bis-jugum) ποιητ. δίζυγος.

Bilbĭlis, is, θ. ἡ Βίλβιλις, πόλ. Ἱσπανίας. 2) ποταμός.

bĭ-libra, ae, ῥ. δίω λίτραι.

bĭlibris, e, (bis-libra) δίλιτραῖος.

bĭlinguis, e, (bis-lingua) δίγλωσσος, ὁ δυσὶ διαλέκτοις γρώμενος. 2) δι(γλωσσος)λόγος, ἀμφίλογος, δόλιος.

bīlis, is, θ. χολή. 2) μτφ. χόλος, ὀργή, ἀγανάκτησις. atra b., ἡ μελαγχολία.

bīlustris, e, (bis-lustrum) δεκαετής.

bĭ-măris, e, (bis-mare) ἀμφι(δι)θάλασσος, Corinthus, Κόρινθος.

bĭmārītus, a, um, δίγαμος.

bīmāter, tris, θ. διμήτωρ, ἐπίθ. Διονύσου.

bĭmembris, e, (bis-membrum) δίκωλος, (κατ' ἐξοχὴν περὶ τῶν Κενταύρων λέγεται).

bimensis, is, ἀ. = τῷ

bimestris, e, (bis-mensis) δίμηνος, διμηνιαῖος. consulatus, ἡ ἐπὶ δύο μῆνας διαρκοῦσα ὑπατεία, stipendium, φόροι δύο μηνῶν, porcus, γοῖρος διμηνιαῖος.

bīmŭlus, a, um, ὑποκορ. τοῦ

bimus, a, um, (bis) διετής.

Bigium, ii, οὐ. πόλις τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.

bīni, ae, (bis) ἀ. πλ. ἀνὰ δύω. 2) διττός, σύνδυο. bini boves, δύο βόες, ζεῦγος βοῶν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

bĭ-noctĭum, ĭi, οὐ. (bis-nox) δύο νύκτες.
bĭ-nōmĭnis, e, διώνυμος.
Bion, ōnis, ἀ. Βίων, Κυρηναῖος φιλόσοφος περὶ τὰ 280 π. Χ. 2) βουκολικὸς ποιητής, περὶ τὰ 250 π. Χ.
bĭpartio, īvi, ītum, 4. (bis-partior) διχάζω, διχοτομῶ. bipartītus, διμερής, διχότομος.
bĭpartītio, ĕπίρ. (bipartitus) δίχα, διχῇ.
bipartītus, a, um, μ. π. τ. bipartio.
bĭpātens,, tis, (bis-pateo) (ποιτ.) δίθυρος. portae bipatentes, ἀνεπεπταμέναι πύλαι.
bĭ-pĕdālis, e, (bis-pes) διποδιαῖος, διπόδης. trabs, δοκός, fenestra, παράθυρον.
bĭpenn-īfer, ĕra, ĕrum, πελεκυφόρος.
1. bĭpennis, e, (bis-penna) διπτέρυξ.
2. bipennis, is, θ. δίστομος. bipennis, θ. (ὑπον. securis), ὁ πέλεκυς, δίστομος ἀξίνη.
bipertĭo = bipartĭo.
bĭ-pes, ĕdis, δίπους.
bĭrēmis, e, (bis-remus) δίκωπος, scapha, λέμβος μετὰ δύω κωπηλατῶν. 2) οὐσ. biremis, is, θ. (ὑποκ. navis) διήρης, δίκροτος, δύο σειρὰς κωπηλατῶν ἔχουσα ναῦς.
bis, (duis), ἐπίρ. δίς. in bis die, δὶς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. bis die, δὶς ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν. bis centum corpora, διακόσιοι ἄνδρες. bis tantum ἢ tanto quam--, δὶς τοσοῦτον.--bis ad eundem (ὑπον. lapidem offendere), δὶς ταὐτὸ ἁμαρτάνειν.
Bīsaltae, ārum, ἀ. πλ. Βισάλται, ἔθν. Θράκης.
Bīsanthe, es, θ. Βισάνθη, πόλ. Θράκης.
bīson, ōntis, ἀ. ὁ βίσων, εἶδος ἀγρίου βοός.
Bistŏnes, um, ἀ. πλ. Βίστονες, ἔθνος Θρᾳκικόν· ἐκ τούτου Bistonĭa, ae, θ. Βιστονία. 6') Bistonis, ĭdis, θ. Βιστονίς, Θρᾴσσα. γ') Bistŏnis, a, um, Βιστονικός, Θρᾳκικός.
bisseni, ae, δίς ἑξ.
bī-sulcus, a, um, δί(χότομος) χηλος.
Bithȳni, ōrum, ἀ. πλ. Βιθυνοί.
Bīthynĭa, ae, θ. Βιθυνία μεταξὺ τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Εὐξείνου.
Bīthȳnĭcus ἢ -nĭus, ἢ -nus, a, um, Βυθινικός. Bithȳnis, ĭdis, θ. Βιθυνίς.
bīto ἴσ. beto.
Bīto, ōnis, ἀ. Βίτων ἀδελφὸς τοῦ Κλεόβιδος, Ἀργεῖοι.
bĭtūmen, ĭnis, οὐ. ἡ ἄσφαλτος.
bĭtūmĭnĕus, a, um, (bitumen) ἀσφάλτειος.
Bĭtūrix, ĭgis, συνήθ. πλ. Bĭtūrĭges, gum, ἀ. Βιτούριγες, ἔθνος Γαλλίας.
bĭvius, a, um, (bis-via) ὁ δύο ὁδοὺς ἔχων, δίπορος. 2) bivium, ii, οὐ. ἡ σχιστὴ (ὁδός).
1. blaesus, a, um, (βλακὸς) τραυλός.
2. Blaesus, i, ἀ. ὁ Βλαῖσος.
Blanda, ae, ἢ πλ.-dae, ārum, πόλις τῆς Λευκάδος. 2) τῆς Ἱσπανίας.
blande (ndĭus, ndissĭme), ἐπίρ. κολακευτικῶς, χαριέντως, μαλακῶς. blandius alloqui aliquem, ἡδέως προσειπεῖν τινα.
blandimentum, i, (blandior) οὐ. κολάκευμα, ἡδυλογία. 2) τέρψις, θέλγητρον. 3) περιποίησις, ἐπιμέλεια.
blandĭor, ītus sum, īri, (blandus) (δοτ.) κολακεύω, ἀρεσκεύομαί τινα, ἡδυλογῶ τινι. 2) θέλγω, τέρπω. blanditus, a, um, ἐπίθ. τερπνός, θελκτικός.
blandĭter = blande.
blandĭtĭa, ae, θ. (blandus) ἀρέσκευμα, ἀρέσκεια, κολακεία, ἡδυλογία. blanditiis sibi placare aliquem, διὰ κολακείας χειρώσασθαί τινα. 2) τέρψις.
blandītus, a, um, μ. π. τ. blandior.
blandus, a, um, (dior, dissĭmus),

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἄρεσκος, κολακευτικός, τερπνός, εὐπροσήγορος, homo, amicus, ἄνθρωπος, φίλος.

1. blătĕro, 1. ληρῶ, φλυαρῶ. b. frustra, ἀδολεσχῶ τηνάλλως. b. frustra de re aliqua, φλυαρίζω μάτην περί τινος.

2. blătĕro, ōnis, ἁ, (blatero) ληρολόγος, σπερμολόγος, φλύαρος.

1. blatta, ae, θ. σίλφη ἡ τίλφη(ζ).

2. blatta, ae, θ. πορφύρα.

Blĕmўae, ārum, ἡ -myes, um, ἀ. πλ. οἱ Κλέμυες, ἔθνος Αἰθιοπίας.

bŏărĭus, a, um, (bos) τοῦ βοός. forum boarium, ἡ ἐν Ῥώμῃ τῶν βοῶν ἀγορά (βουπωλεῖον).

bobus δοτ. ᾧ ἀφ. τοῦ bos.

Bocchar, ăris, ἀ. Βόκχαρ, βασιλεὺς τῆς Μαυριτανίας, ἐπὶ τοῦ Β' Καρχηδονικοῦ πολέμου.

Bocchus, i, ἀ. Βόκχος, βασιλεὺς τῆς Μαυριτανίας ἐπὶ τοῦ Ἰουγούρθα.

Boebe, ēs, θ. Βοίβη, πολισμάτιον τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Πελασγιώτιδος· ἐκ τούτου Boebēis, ĭdis, θ. Βοιβηὶς λίμνη.

Boeōtarches, ae, ἀ. Βοιωτάρχης.

Boeōti, ōrum, ἀ. πλ. Βοιωτοί.

Boeotĭa, ae, θ. Βοιωτία. Boeōtĭus καὶ -tĭcus ᾧ -tus, a, um, Βοιώτιος, Βοιωτὸς καὶ Boeōtii, ōrum, ἀ. πλ. = Boeoti.

Bŏēthus, ĭi, ἀ. Βοήθας, στωϊκὸς φιλόσοφος.

Boji, ōrum, ἀ. πλ. Βοῖοι, Βοιοὶ ᾧ Βόιοι, ἔθνος Γαλατικόν.

Bŏla, ae, θ. ἡ Bŏlae, ārum, πλ. ἡ Βῶλα, πόλις τῶν Αἰκούων ἐν Λατίῳ. Bōlāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Βωλανοί.

Bolbĭtīne, ēs, θ. Βολβιτίνη, πόλ. τῆς κάτω Αἰγύπτου.

1. bŏlus, i, ἀ. βόλος (τοῦ ἀστραγάλου ἢ κύβου.) 2) βόλος (τοῦ δικτύου).

2. bōlus, i, ἀ. (βῶλος) ὁ ψωμός, κέρδος.

bombus, i, ἀ. βόμβος (μελισσῶν).

bombўcĭnus, a, um, (bombyx) βομβυκινός.

bombyx, ўcis, ἀ. ὁ βόμβυξ (τῆς μετάξης). 2) ἡ ἐκ βόμβυκος ἐσθής.

Bŏmilcar, ăris, ἀ. Βομίλκας, Καρχηδόνιος στρατηγός, σύγγρονος τοῦ Ἀγαθοκλέους.

Bona Dea, ἡ Ἀγαθὴ Θεά, ἣν ἐλάτρευον αἱ Ῥωμαΐδες.

bŏnĭtas, ātis, θ. (bonus) ἀγαθότης, χρηστότης, ἀρετή. eximiae bonitatis, ἄριστος, κάλλιστος. naturae bonitas, εὐφυία, vocis, εὐφωνία.

bŏnus, a, um, (melior, optimus), ἀγαθός, χρηστός. viri boni, οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες. bonus et honestus, καλὸς κἀγαθός. actas bona, ἡ νεότης. bonum se praebĕre, ἀγαθὸν παρέχειν ἑαυτόν. bona, τὰ ἀγαθά, τὰ ὑπάρχοντα. in bonis habeo, κέκτημαι. bona paterna, τὰ πατρῷα κτήματα. frui bonis, ἀπολαύειν ἀγαθῶν. summum bonum ἢ finis bonorum, τὸ ὕψιστον ἀγαθόν. res bonae, ἡ εὐπραγία. bono animo sum, ἡ bonum animum habeo, θαρρῶ, εὔνους τινί εἰμι. bono mihi est, συμφέρει μοι. bona pars, ἱκανὸν μέρος. (ποιητ.) melior = ἀνδρειότερος, κρείττων, καθυπέρτερος. pugna melior, νικητὴς ἐν μάχῃ. bona dicta, ἀστεῖοι λόγοι. bona dico, εὐφημῶ. bona venia audi, πράως ἄκουε. o bone! ὦ ἀγαθέ! bonus vir, καλὸς ἀνήρ. boni, οἱ φιλοπάτριδες. 2) (δοτ.) εὔπορος, πλούσιος, εὔνους, ἐπιτήδειος, ὠφέλιμός τινι.

boo, āre, βοῶ.

bŏōtes, ae, ἀ. Βοώτης.

bŏrĕas ae, ἀ. βορέας.

borĕus, a, um, βόρειος.

Bŏrўsthĕnes, is, ἀ. Βορυσθένης, ποταμὸς τῆς Σαρματίας. Bŏrўsthĕnĭdae, ἦ. -nītae, ārum, ἀ. πλ. οἱ παρὰ τὸν Βορυσθένη οἰκοῦντες.

Borysthenis, ĭdis, θ. Βορυσθενίς, πόλις παρὰ τῷ Βορυσθένει.

Borysthenius, a, um, Βορυσθένειος.

bŏs, bŏvis, ἀ. (πλ. boves, boum, bobus ᾧ bubus), βοῦς. 2) βοῦς (ἰχθ.).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Bospŏrānus, a, um, Βοσπορανός, κάτοικος τοῦ Βόσπόρου.

Bospŏrus, i, ἀ. Βόσπορος. **Bospŏrĭus**, a, um, Βοσπόριος.

boum, γεν. πλ. τ. bos

Bŏvĭānum, i, οὐ. Βοϊανόν, πόλ. Ἰταλ.

bovīle, is, οὐ. (bos) βουστάσιον.

Bovillae, ārum, θ. πολίχνιον τῆς Λατίνης, (αἱ Βοΐλλαι)· ἐκ τούτου **Bovillānus**, a, um, ὁ τῶν Κοιλῶν. **Bovillāni**, nōrum, καὶ -lenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

bŏvis, γεν. τοῦ bos.

brăbeuta, ae, ἀ. βραβευτής.

brāca ἡ **bracca**, ae, θ. συνήθ. πλ. **bracae**, ārum, αἱ ἀναξυρίδες, περισκελίδες, τὰ βρακία.

brācātus, a, um, (braca) ὁ φορῶν ἀναξυρίδας (βρακοφόρος). 2) **Gallia bracāta**, ἡ ἐπέκεινα τῶν Ἄλπεων Γαλλία.

brāchĭālis e, (brachium), τοῦ βραχίονος. **brachiale**, is, οὐ. περιβραχιόνιον.

brāchĭŏlum, i, οὐ. ὑποκ. τοῦ

brāchĭum, ĭi, οὐ. βραχίων. 2) ὅρτι ἔοικε βραχίονι, οἷον κλῶν δένδρου, βραχίων ποταμοῦ, ὄρους κλπ.

bractĕa, ae, θ. πέταλον λεπτὸν μετάλλου, κατ' ἐξοχὴν τὸ χρυσοῦν.

bracteātus, a, um, (bractea) περιπέταλος, μετάλλοις κεχρυσωμένος, χρυσοειδής. **bracteata felicitas**, εὐτυχία πλαστή.

bracteŏla, ae, θ. ὑποκ. τ. bractea.

branchĭa, ae, θ. καὶ συνηθέσ. πλ. **branchiae**, ārum, τὰ βράγχια τῶν ἰχθύων.

Branchus, i ἀ. Βράγχος· ἐκ τούτου **Branchĭdae**, ārum, ἀ. πλ. Βραγχίδαι, ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος.

brassĭca, ae, θ. κράμβη.

Brennus, i, ἀ. Βρέννος, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Σενόνων Γαλατῶν τῶν κυριευσάντων τὴν Ῥώμην τῷ 390. π. Χ. 2) ἀρχηγὸς τῶν Γαλατῶν τῶν ἐπιδραμόντων εἰς Ἑλλάδα τῷ 278. π. Χ.

Breuni, ōrum ἀ. πλ. Βρεῦνοι, λαὸς τῆς Ῥαιτικῆς.

brĕvi, ἐπίρ. (brevis) ἐν βραχεῖ (χρόνῳ). **tam brevi tempore**, ἐν οὕτω βραχεῖ χρόνῳ. **brevi postea**, ὀλίγῳ ὕστερον. **b. aliquid perscribere**, διὰ βραχέων περιγράφειν τι.

brĕvĭa, ĭum, οὐ. πλ. τὰ βραχέα. **maris b.** τὰ βραχέα (τὰ βυθὰ) τῆς θαλάσσης. **in brevia incidere**, τοῖς βραχέσι περιπίπτειν. **haerere in brevibus**, ἐνέχεσθαι τοῖς βραχέσι.

brĕvĭārĭum, ĭi, (brevis) ἐπιτομή, σύνοψις.

brĕvĭcŭlus, a, um, ὑπερθ. τ. brevis.

brĕvĭ-lŏquens, ntis (loquor), βραχυλόγος.

brĕvĭloquentĭa, ae, θ. (breviloquens) βραχυλογία.

brĕvĭo, 1. (brevis) βραχύνω, ἐπιτέμνω.

brĕvis, e, (vĭor, vissĭmus), βραχύς, ὀλίγος, μικρός. **b. vita**, βραχὺς βίος. **b. mons**, ταπεινόν, μικρὸν ὄρος. **b. temporis**, ὀλιγοχρόνιος. **b. vitae**, βραχύβιος. **b. dolor**, ὀλιγοχρόνιος λύπη. **syllaba b.** βραχεῖα συλλαβή. **breve litus**, στενὴ ἀκτή. **puteus b.**, οὐ βαθὺ φρέαρ. 2) σύντομος. **eratio multo brevior**, λόγος πολὺ συντομώτερος. **brevi respondere**, διὰ βραχέων ἀποκρίνεσθαι.

brĕvĭtas, ātis, θ. (brevis) βραχύτης, βραχυλογία, συντομία, μικρότης. **b. corporis**, βραχύτης σώματος. **b. freti**, στενότης τοῦ πορθμοῦ.

brĕvĭter, (vĭus, vissime), ἐπίρ. (brevis) βραχέως, συντόμως. **b. ostendere aliquid**, διὰ βραχέων ἐπιδεικνύναι τι. **b. dicere**, συντόμως δηλοῦν, λέγειν. **brevius haec declarare possum**, συντομώτερον ἔγω δηλῶσαι περὶ αὐτῶν.

brĕvĭus, συγκρ. τ. **breviter**.

Brĭărĕus, ei, ἀ. Βριάρεως, υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, Αἰγαίων ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καλούμενος.

Brĭgantes, um, ἀ. πλ. Βρίγαντες, ἔθν. Βρεταννικόν.

Brĭgantĭa, ae, θ. **-tĭum**, ĭi, οὐ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Βριγάντιον, πόλ. Γαλλίας· ἐκ τούτου, **Brĭgantīnus**, a, um, τοῦ Βριγαντίου.

Brīsēis, ĭdos, θ. Βρισηΐς.

Brĭtannĭa, ae, θ. Βρεταννία· ἐκ τούτου. **Britannus**, ᾱ-nĭcus, a, um, Βρεταννικός.

Brixellum, i, οὐ. Βριξέλλον, πολίγνιον τῆς ἄνω Ἰταλίας.

Brixia, ae, θ. Βριξία, πόλ. τῆς ἄνω Ἰταλίας.

Brŏmius, ĭi, ἀ. Βρόμιος, ἐπίθ. τοῦ Διονύσου.

Bructĕri, ōrum, ἀ. πλ. Βρούκτεροι, ἔθνος Γερμανικόν.

brūma, ae, κατὰ συναίρ. ἐκ τοῦ **brevissima**, θ. (ὑπον. dies) ἡ βραχυτάτη τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέρα, χειμερινὴ τροπή. 2) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ (ποιητ.) ὁ χειμών.

brūmālis, e, (bruma) ὁ τῆς χειμερινῆς τροπῆς. 2) χειμερινός.

Brundĭsĭum, ĭi, οὐ. Βρεντήσιον, πόλ. τῆς Καλαβρίας παραθαλάσσιος· ἐκ τούτου **Brundisīnus**, a, um, Βρεντησινός. ὡς οὐσ. **Brundisīni**, ōrum, ἀ. οἱ κάτοικοι.

Bruttĭi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Βρέττιοι· ἐκ τούτου **Bruttĭānus**, ᾱ **Brutĭus**, a, um, Βρεττιανός.

brūtus, a, um, (tissĭmus) βαρύς, δυσ(ἀ)κίνητος. 2) ἀναίσθητος, ἀμβλύς, ἠλίθιος.

Brūtus, i, ἀ. ὁ Βροῦτος.

Būbassus, i, θ. ἡ Βύβασσος, πόλις Καρίας.

Būbastis, is, θ. Βούβαστις, Αἰγυπτιακὴ θεότης.

būbīle, is, οὐ. (bos) βουστάσιον.

būbo, ōnis, ἀ. ὁ βύας (ὄρνεον).

bŭbulcĭtor, 1. (bubulcus) βουκολῶ.

bŭbulcus, i, ἀ. βουκόλος, βοηλάτης.

būbŭlus, a, um, (bos) βοϊκός, βόειος, caro, βόειον κρέας.

bubus, δοτ. ᾱ ἀφ. τοῦ bos.

bucca, ae, θ. ἡ γνάθος. **implere, inflare buccas**, φυσᾶν τὰς γνάθους, ὀργίζεσθαι. **scribo quod in buccam venit**, γράφω τὸ τυγόν. 2) ἀλαζών. 3) παράσιτος. **b. panis**, ὁ ψωμός.

buccĭna ἡ **bucina**, ae, θ. βυκάνη (καμπύλη σάλπιγξ).

buccŭla, a, θ. ὑποκορ. τοῦ bucca.

būccĭnator, ōris, ἀ. (buccĭna) βυκανιστής, σαλπιστής.

Būcĕphălus, i, ἀ. Βουκέφαλος.

būcĕrus ἡ **bucĕrĭus**, um, βούκερως.

būcŏlĭcus, um, ἀ. βουκολικός. **bucolica**, orum, οὐ. πλ. βουκολικὴ ποίησις, ἐκλογαί, εἰδύλια.

būcŭlus i, ἀ. ᾱ-la, ae, θ (bos) βοίδιον, δάμαλις.

būla, ōnis, φρῦνος, φύσαλος (ξ).

bulbus, i, ἀ. βολβός.

būleutērium, i, βουλευτήριον.

bulla, ae, θ. πομφόλυξ, φυσαλίς. 2) ὀμφαλωτὸν κόσμημα θυρῶν καὶ ζωνῶν, ἧλος. 3) παιδικὴ βοῦλλα, περιδέραιον χρυσοῦν ᾧ ἐκόσμουν τοὺς παῖδας τῶν Ῥωμαίων· ἐκ τούτου **bullā dignus**, παιδικός, παιδαριώδης.

bullātus, a, um, (bulla) πομφολυγώδης, εὐφθαρτος, ὥσπερ πομφόλυξ. 2) ἥλοις εἴτε βούλλαις κεκοσμημένος. 3) περιδεραίῳ κεκοσμημένος.

bullĭo, īvi, ᾱ ĭi, ītum, 3. (bulla) παφλάζω, βράζω.

bullis, ĭdis, θ. πόλις ἐν Ἰλλυρίᾳ· ἐκ τούτου **Bulidenses**, ἡ-lienses, ium, ᾱ **bulliōnes**, num ᾱ -līni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

būmastus, i, ἡ βούμαστος (ἄμπελος).

Burdĭgăla, ae, θ. τὰ Βουρδίγαλα, πόλ. Γαλλίας.

būra, ae, θ. = **būris**, is, ἀ. ἡ οὐρὰ τοῦ ἀρότρου.

Buri ἡ **Burrii**, ōrum, ἀ. Βοῦροι, ἔθν. Γερμανικόν.

Būsīris, is, ἀ. ὁ Βούσιρις, βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου. 2) θ. ἡ Βούσιρις, πόλ. Αἰγύπτου.

bustŭārĭus, a, um, (bustum) ἐπιτύμβιος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

bustum, i, οὐ. (buro=uro) τύμβος, πυρά, ὁ τόπος τῆς τοῦ νεκροῦ καύσεως. 2) τάφος.
Būthrōtum, i, οὐ. Βουθρωτόν, πόλ. Ἠπείρου.
būtȳrum, i, οὐ. βούτυρον.
buxĕus, a, um, πύξινος, πυξοειδὴς (πυξόχρους).
buxum, i, οὐ συνήθ. **buxus**, i, θ. ἡ πύξος (τὸ δένδρον καὶ τὸ ξύλον). 2) ὅτι πεποίηται ἐκ πύξου, αὐλός, κτείς, στρόμβος.
Byblis, ĭdis, θ. Βυβλίς.
Byblus, ȳ-os, i, θ. ἡ Βύβλος, πόλ. Φοινίκης.
Byrsa, ae, θ. ἡ Βύρσα (ἀκρόπολ. Καρχηδόνος).
byssĭnus, a, um, βύσσινος.
byssus, i, θ. ἡ βύσσος.
Bȳzācĭum, ĭi, οὐ. Βυζάκιον, ἐν Αἰβύῃ.
Bȳzantium, ii, οὐ. Βυζάντιον· ἐκ τούτου **Byzantius**, a, um, Βυζάντιος, ȳ πλ. -tĭi, iōrum, οἱ κάτοικοι.

C.

C. δηλοῖ τὸ προωνύμιον **Cajus** εἴτε **Gajus**, Γάϊος. ἀνεστραμμένον δὲ τὸ θηλ. Γαΐα.
căballus, i, ὰ. καβάλλης, ὁ ἐργάτης καὶ ἀγθοφόρος ἵππος.
Cābillōnum, i, οὐ. Καβυλλῖνον, πόλ. Γαλλ.
Cābīri, ōrum, ὰ. πλ. οἱ Κάβειροι.
căchinnātĭo, iōnis, θ. (cachinno) καγχασμός.
căchinnor (ȳ σπαν. -no), 1. καγχάζω.
căchinnus, i, ὰ. καγχασμός.
căco, 1. ἀποπατῶ.
căcōzēlĭa, ae, θ. κακοζηλία.
căcōzēlus, a, um, κακόζηλος.
căcŭla, ae, ὰ. σκευοφόρος (στρατιώτης).
căcŭmen, ĭnis, οὐ. (συγγεν. τῷ acumen) κορυφή, ἄκρον, τὸ ἀνώτατον σημεῖον πράγματός τινος. **e. montis**, ἀκρώρεια.
Cācus, i, ὰ. Κάκος, υἱὸς τοῦ Ἡφαίστου.
cădāver, ĕris, οὐ. (cado) νεκρὸν σῶμα ἀνθρώπ. ȳ ζώων, πτῶμα, ὁ νεκρός.
cădāvĕrōsus, a, um, (cadaver) νεκρώδης, νεκρικός, **facies**, ὄψις.
cădens, ntis, μ. ἐν. τ. cado.
Cadmus, i, ὰ. Κάδμος, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Φοινίκης Ἀγήνορος, ἀδελφὸς τῆς ὑπὸ Διὸς ἁρπαγείσης Εὐρώπης, θεμελιωτὴς τῆς Καδμείας (ἐν Βοιωτίᾳ)· ἐκ τούτου **Cadmēis**, ĭdis, θ. Καδμηΐς. **Cadmēĭus**, ȳ -mēus, a, um, Καδμεῖος καὶ ποιητ. = Θηβαῖος. ὡς οὐσ. **Cadmēa**, ae, θ. ἡ Καδμεία, ἡ ἀκρόπολις τῶν Θηβῶν.
cădo, cecĭdi, **cāsum**, 3. πίπτω. **c. praeceps**, κατα(πίπτω)κρημνίζομαι. **cadit hostia ante aras**, τὸ σφάγιον πίπτει, σφαγιάζεται πρὸ τῶν βωμῶν. **cado in genua**, πίπτω εἰς γόνατα. **cado in foveas**, ἐμπίπτω εἰς τάφρους. **cado in terram**, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς. **res cadit sub oculos**, ἡ **in conspectum**, τὸ πρᾶγμα ὑποπίπτει ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς, ὁρατόν ἐστι. **sol cadit**, ὁ ἥλιος δύεται. **flumen cadit in mare**, ὁ ποταμὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἐκβάλλει. **cado in acie**, πίπτω (νεκρός) ἐν τῇ μάχῃ. (ποιητ.) **cado ab aliquo**, πίπτω ὑπό τινος, φονεύομαι ὑπό τινος. **cadit sub imperium alicujus**, ὑποπίπτει ὑπὸ τὸ κράτος τινός. **in animum cadit** ἡ **animus mihi cadit** ȳ **animo cadit**, εἰς ἀθυμίαν ἐμπίπτει, ἀθυμεῖ. **vires cadunt**, αἱ δυνάμεις μειοῦνται. **cado causā** ἡ **formulā**, ἡττῶμαι (ἐν δικαστηρ.). **cado in mala**, περιπίπτω κακοῖς. **in consuetudinem nostram non cadit**, ἄηθές ἐστιν ἡμῖν. **in morbum cadit**, ἐμπίπτει νόσῳ. 2) συμπίπτω, συμ(ἀπο)βαίνω. **mihi cecidit ut**, συνέβη μοι ὥστε. **non cadit in hunc hominem suspicio**, οὐ συμβαίνει (οὐ προσήκει) τούτῳ τῷ ἀνδρὶ ὑποψία. **mentiri non cadit in virum bo-**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

num, τὸ ψεύδεσθαι οὐ προσήκει τῷ ἀγαθῷ ἀνδρί. libertas cadit in servitium, ἡ ἐλευθερία εἰς δουλείαν ἀποβαίνει. hoc cadit in adventum tuum, τοῦτο συμπίπτει τῇ σῇ ἀφίξει.

cāducĕātor, ōris, ὁ. (caduceus) κήρυξ (ὁ περὶ σπονδῶν πεμπόμενος ἐν πολέμῳ πρὸς τοὺς πολεμίους).

cāducĕus, i, ὁ. ἡ-ceum, ei, οὐ. κηρύκειον.

cāducĭfer, ĕra, ĕrum, (caduceus -fero) (ποιητ.) κηρυκειοφόρος.

cădūcus, a, um, (cado) πτώσιμος, ὁ πεσών. c. bello, ὁ ἐν πολέμῳ πεσών. 2) εὐκατάπτωτος. c. flos, εὔπτωτον ἄνθος. 3) μτφ. φθαρτός, ἀσταθής, μάταιος. caduca spes, ματαία, ἐλπίς. 4) hereditas, possessio, ἡ bona caduca, κληρονομία, ἢ δι' αἰτίαν τινὰ εἰς ἄλλον μεταπίπτει.

Cădurci, ōrum, ὁ. πλ. Καδοῦρκοι, ἔθνος Γαλλικόν.

cădus, i, ὁ. κάδος.

Cădūsĭi, iōrum, ὁ. πλ. Καδούσιοι, ἔθνος Ἀσίας.

caecātus, a, um, μ. π. τ. caeco.

Caecĭlĭus, ii, ὁ. ὁ Κεκίλιος.

Caecīna, ae, ὁ. Καικίνας.

caecĭtas, ātis, ἡ. (caecus) τυφλότης.

caeco, 1. (caecus) (ἐκ)τυφλῶ. 2) μτφ. ἀ) ἀμαυρῶ. β') oratio caecata, λόγος ἀμφίδολος, ἀσαφής.

Caecŭbum, i, οὐ. Καίκουβον, τόπος τοῦ Λατίου.

caecus, a, um (cĕor), τυφλός. homo caecus ad futura, ἄνθρωπος τυφλὸς τοῦ μέλλοντος. caecum corpus, τὰ ὄπισθεν (τοῦ σώματος). caecum vulnus, ὀπίσθιον τραῦμα. 2) μτφ. ἀ) τυφλός, ἄλογος, παράφορος. β') ἀφανής, σκοτεινός, ἄδηλος, μάταιος.

caedes, is, ἡ. (caedo) κοπὴ (ξύλων, τριχῶν κτλ.). 2) φόνος, σφαγή. facio caedem in aliquem, ἀποκτείνω τινά. caedes fiunt in urbe, σφαγαὶ ἐν τῇ πόλει γίγνονται. 3) τὸ αἷμα τοῦ φόνου.

caedo, cĕcīdi, caesum, 3. (αἴτ.) κόπτω τι. c. arbores, silvam, κόπτω δένδρα, δάσος. 2) πλήττω, κρούω τι. januam. c. aliquem verberibus (virgis) ἀπλῶς caedo, μαστιγῶ τινα. 3) (κατα)κόπτω, φονεύω τινά. c. multos hostes, φονεύω πολλοὺς πολεμίους. c. hostiam, σφαγιάζω ἱερεῖον. 4) c. mulierem συγγίγνομαι γυναικί. 5) c. sermones, φλυαρῶ, λαλῶ.

caelāmen, ĭnis, οὐ. (caelo) γλυφή, γλύμμα, τόρευμα.

caelātor, ōris, ὁ. (caelo) γλύπτης, τορευτής.

caelātūra, ae, ἡ. (caelo) γλύμμα, γλυφή, τορεία, τόρευμα.

caelātus, a, um, μ. π. τ. caelo.

caelebs, ἡ (coelebs) lĭbis, ἄγαμος. 2) c. platanus, ἡ ἄζευκτος πλάτανος, ἢ οὐδεμία παραπέφυκεν ἄμπελος.

caeles, caelestis, ἴδ. coeles, coelestis.

caelĭbātus, ūs. ὁ (caelebs) ἀγαμία.

caelius, ἴδ. coelius.

caelo, 1. (caelum) τορεύω, caelatus, ἀνάγλυπτος, γλυπτός, τορευτός.

1. caelum, i, οὐ. τόρος, γλυφεῖον.

2. caelum = coelum.

caementum, i, οὐ. (ἀντὶ caedimentum, ἐκ τοῦ caedo) λατόμημα, ἀκατέργαστος λίθος, χάλιξ.

caena, ἴδ. coena.

Caeneus, ĕi, ὁ. Καινεύς.

Caenīna, ae, ἡ. Καινίνη, πόλ. Λατίου.

caepa, ae, ἡ. ᾗ caepe, οὐ. (μόνον κατ' ὀν. ᾗ αἴτ.) κρόμμυον.

Caere, οὐ. (ἄκλ.) Καίρη. πόλ. Ἑτρουρίας ἐκ τούτου. Caeres, ĭtis, ἡ ĕtis, ἐπίθ. Καιρετανός. Caerites, ὁ. πλ. οἱ Καιρετανοί, (οἱ κάτοικοι).

caerĭmōnĭa ᾗ caerĭmŭnĭa, ae, ἡ. ἁγιότης, ἱεροπρέπεια. 2) πλ. caerĭmōnĭae, ἡ θρησκεία, τὰ περὶ τοὺς θεούς, τὰ νομιζόμενα.

Caerĭtes, ἡ Caerētes ὁ. πλ. τ. Caeres, ὅπερ ἴδε.

caerŭlĕus, καὶ Caerŭlus, a, um,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

κυάνειος, κυανοῦς. caerula nox, μέλαινα νύξ caerula, ōrum, οὐ. πλ. τὰ κυάνεα κύματα.
Caerŭlus, ĭd. caeruleus.
Caesar, ăris, ἀ. ὁ Καῖσαρ, κατ' ἐξοχὴν ὁ Γάϊος Ἰούλιος Καῖσαρ. 2) ἐπωνύμιον τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώμης, Καῖσαρ, βασιλεύς.
Caesăr-augusta, ae, θ. Καισαραυγοῦστα, πόλ. τῆς Ἱσπανίας, ἡ νῦν Σαραγόσα.
Caesărēa, ae, θ. ἡ Καισάρεια, (ὄνομα πολλῶν πόλεων).
Caesăreus, a, um, Καισάρειος.
Caesăriānus, a, um, Καισαριανός. 2) πλ. οἱ Καισαριανοί, ὀπαδοὶ τοῦ Καίσαρος.
caesārĭes, ēi, θ. κόμη.
Caesēna, ae, θ. ἡ Καισῆνα, πόλ. τῆς ἐντὸς τοῦ Πάδου Κελτικῆς.
caesim, ἐπίρ. (caedo) κοπτικῶς, τμητικῶς, τμήδην, μετὰ κοπῆς. 2) ἐκ καταφορᾶς.
caesius, a, um, γλαυκός. caesios oculos habens, γλαυκὸς τὰ ὄμματα. caesia virgo, ἡ γλαυκόφθαλμος παρθένος, ἡ χαροπὰ ὄμματα ἔχουσα.
Caeso, ōnis, ἀ. Καίσων
Caesōnĭus, ĭi, ἀ. Καισώνιος.
caespes, ĭd. cespes.
caestus ἡ cestus, ūs, ἀ. (caedo) ὁ ἱμὰς τῶν πυγμάχων.
caesūra, ae, θ. (caedo) κοπή, τομή.
caesus, a, um, μ. π. τ. caedo.
caeterus, ĭd. ceterus.
Caĭcus, i, ἀ. Κάϊκος ποταμ. Μυσίας.
Cajēta, ae, θ. Καιήτη, πόλ. Λατίου.
Cajus, i, ἀ. Γάϊος.
Călăbrĭa, ae, θ. Καλαβρία. Călăber, bra, brum, Καλάβριος. Calabri, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Καλαβροί.
Călacta, ae, θ. Καλάκτη, πόλις Σικελίας· ἐκ τούτου
Calactīnus, a, um, Καλακτῖνος, καὶ ὡς οὐσ. Calactini, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
Călăgūris, is, θ. Καλαγοῦρις πόλ. τῆς Ἱσπανίας· ἐκ τούτου Calagūritāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
Călăis, is, ἀ. Κάλαϊς, υἱὸς τοῦ Βορρᾶ.
Călămis, ĭdis, ἀ. Κάλαμις, περίφημος γλύπτης ἐπὶ Φειδίου.
călămister, tri, ἀ. ϟ-strum, i, οὐ. (calamus) καλαμίς, (ὄργανον, ᾧ ἐκάλλυνον καὶ ἐβοστρύχιζον τὴν κόμην). 2) μτφ. πλ. ἐπὶ λόγου καλλωπισμὸς (τοῦ λόγου).
călămistrātus, a, um, (calamister) βοστρυχιαθείς.
călămĭtas, ātis, θ. φθορά, c. fructuum, ἀκαρπία. 2) συμφορά, ἀτυχία, μεγάλη βλάβη. c. maxima, ἀτυχία μεγίστη. c. summa, συμφορὰ ἐσχάτη. in maximam calamitatem incidere, ἐμπίπτειν εἰς μεγίστην συμφοράν. liberare aliquem e calamitate, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν συμφορῶν, διασώζειν τινὰ ἐκ μεγίστων συμφοριῶν.
călămĭtōse, ἐπίρ. (calamitosus) ἀθλίως, δυσ(ά)τυχῶς.
călămĭtōsus, a, um (sĭor, sissĭmus), (calamitas) βλαβερώτατος, ὀλέθριος, bellum, πόλεμος. calamitosa tempestas, ἐπιβλαβέστατος χειμών. 2) ἄθλιος, ταλαίπωρος, δυστυχής. omnium calamitosissimus,, πάντων (ἀνθρώπων) ταλαιπωρότατος, (ταλαιπωρότατα διακείμενος.)
călămus, ἀ. i, κάλαμος. 2) ὅ,τι ἐκ καλάμου πεποίηται, οἷον ἀ) ὁ γραφικὸς κάλαμος. β') ποιητ. ἡ ἁλιευτικὴ καλαμίς. γ') ποιητ. αὐλὸς σύριγξ. δ') κάλαμος (ἐξευτήριος) τὸ τόξευμα, ϰῆ.
Călānus, ἀ. Κάλανος, Ἰνδός. φιλόσοφος (γυμνοσοφιστὴς) ὃς ἐπί τινα χρόνον παρὰ τῷ μεγάλῳ Ἀλεξάνδρῳ διέτριψε.
călăthus, i, ἀ. κάλαθος. 2) καλαθοειδὲς ἀγγεῖον ἐκ ξύλου ἢ μετάλλου, κύλιξ.
Călātĭa, ae, θ. Καλατία, πόλ. Καμπανίας.
Calatis, is, θ. πόλ. τῆς κάτω Μοισίας.
Călātor, ōris, ἀ. κλήτωρ, ὑπηρέτης (ἱερέων), ἐπιστάτης.
Călaurēa, ae, θ. Καλαύρεια (νῆσ.).

ΜΟΥΣΕΙΟ Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

calcăněum, ĕi, οὐ. = calcax.
calcar, āris, οὐ. (calx) συνήθ. κατὰ πλ. calcaria, μύωψ, (πτερνιστήρ), κέντρον. subdere equo calcaria, κεντρίζειν τὸν ἵππον. calcari concito, stimulo equum, τῷ μύωπι ὀτρύνω, κεντῶ τὸν ἵππον. μτφ. calcar alicui adhibere ἢ admovere, ὀτρύνειν, παρορμᾶν τινα. calcar addo currenti, τὸν τρέχοντα ὀτρύνω. 2) πλῆκτρον τοῦ ἀλέκτορος.
calcātus, a, um, μ. π. τ. calco.
calce, ἀφ. τοῦ calx.
calcĕāmentum, i, οὐ. (calceus) ὑπόδημα.
calceātus, a, um, μ. π. τοῦ
calcĕo, 1. (calceus) ὑποδέω. me calceo ἢ calceor, ὑποδέομαι.
calcĕŏlus, i, ἁ. ὑποκ. τοῦ.
calcĕus, ĕi, ἁ. (κάλτιος) ὑπόδημα. calceos indo, ὑποδέομαι. calceis careo, ἀνυπαβητέω. calceis carens, ἀνυπόδητος. calcerum carentia = pedum nuditas, ἀνυποδησία.
Calchas, antis, ἁ. Κάλχας μάντις.
calcĭo = calceo.
calcis γεν. τοῦ calx.
calcĭtro, 1. λακτίζω. calcitrare adversus (contra) stimulum, πρὸς κέντρον λακτίζειν.
calco, 1. (calx) (αἰτ.) πατῶ τινα ἤ τι. c. uvam, πατῶ, θλίβω σταφυλήν. 2) ποιητ. c. viam, στείβω ὁδόν. μτφ. ά) calcare gentem, ὑποδουλοῦν ἔθνος. β') ὑβρίζω τινά, καταφρονῶ τινος.
calcŭlus, i, ἁ. (calx 2) ψῆφος, κάχληξ. 2) ψῆφος, πεττός, ᾧ ἐπέττευον. 3) ψηφίς, ἢ ἐλογίζοντο, λογιστικὴ ψῆφος, λογισμός. revocare aliquid ad calculos ἢ ad calculum, λογίζεσθαί τι. ponere calculum cum aliquo ἢ subducere calculum, λογίζεσθαι μετά τινος. calculo bene subducto λελογισμένως. 4) ψῆφος, ἢ ἐψηφοφόρουν. c damnatorius, ψῆφος ἀν(καθ)αιροῦσα. c. salutaris, ψῆφος σώζουσα. 5) λιθίασις (νόσος).
caldus, a, um, (dior) = calidus.
Călēdŏnĭa, ae, ὁ. Καληδονία. -nĭus a, um, Καληδόνιος.
călĕfăcĭo, (ἡ calf-,) fēci, factum, 3. (caleo, facio), θερμαίνω, (περι)θάλπω, corpus, τὸ σῶμα. μτφ. ἐρεθίζω τινά. 2) ἄγχω τινά, ἀσημονίαν παρέχω τινί.
călĕfacto, 1. (θαμ. τοῦ calefacio) θερμαίνω.
calefactus, a, um, μ. π. τ. calefacio.
călĕfīo, factus, sum, fiĕri, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Calendae, ἡ Kalendae, ārum, ὁ. πλ. (Calo) αἱ Καλάνδαι, ἡ νουμηνία εἴτε ἡ πρώτη ἡμέρα ἑκάστου Ῥωμαϊκοῦ μηνός. Calendis Ianuariis, τῇ πρώτῃ Ἰανουαρίου. ad calendas Graecas solvere = « οὐδέποτε » (διότι οἱ Ἕλληνες δὲν ἐγίνωσκον τοιαύτην χρονολογίαν.
călendārĭum, ĭi, οὐ. (calendae) βιβλίον εἴτε ἀπογραφὴ ὀφειλημάτων ἢ τόκων. 2) ἡμερολόγιον.
Cales, is, ἡ πλ. Ium, ὁ. ἡ Κάλης πόλις Καμπανίας· ἐκ τούτου Călēnus, a, um, Κάληνος.
Călēnus, a, um, ἴδ. cales.
călĕo, ŭi, ēre, θερμός εἰμι, θερμαίνομαι. febre caleo, πυρέσσω. 2) φλεγμαίνω, καίομαι πάθει τινί, σφόδρα ἐπιθυμῶ τινος. coleo amore, cupidine laudis, φλέγομαι ἔρωτι, ἐπιθυμίᾳ ἐπαίνου. caleo feminā, γυναικὸς ἔρωτι φλέγομαι, καὶ ἁπλῶς caleo, τεταραγμένος, τεθορυβημένος εἰμί. te jam calere puto, ἤδη σε τεθορυβημένον ἡγοῦμαι. 3) ἐπὶ πραγμάτων, ἐπιμελοῦμαί τινος. judicia calent, μετὰ σπουδῆς ἐπιμελοῦνται τῶν δικαστηρίων. 4) ἔτι θερμός, πρόσφατός εἰμι.
călesco, lŭi, ĕre, θερμαίνομαι, καίομαι, ἐπιθυμίᾳ τινὶ φλέγομαι.
călĭde, ἐπίρ. (calidus) θερμῶς.
călĭdus, a, um, (dĭor, dissĭmus), θερμός, fons, θερμὴ πηγή. ὡς οὐσ. calida, ὁ. (ὑπον. aqua) θερμὸν ὕδωρ. caldum, ἡ călĭdum, i, οὐ. κρᾶμα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

οἴνου καὶ θερμοῦ ὕδατος. calĭda lavacra, οὐ. θερμὰ λουτρά. 2) θερμός, ἐμπαθής.

cālĭendrum, i, οὐ. σπάν. κόσμος γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς (φενάκη).

cālĭga, ae, θ. στρατιωτικὸν ὑπόδημα· ἐκ τούτου, ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία, στρατεία. c. Marium dimisit, ὁ Μάριος ἀπηλλάγη τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

cālīgātĭo, ōnis, θ. caligo) ἀμαύρωσις.

cālīgātus, a, um, (caligae) ὑποδεδεμένος τὸ στρατιωτικὸν ὑπόδημα. 2) οὐσ. caligatus, i, ἀ. ὁ ἁπλοῦς στρατιώτης.

cālīgĭnōsus a, um, (caligo) ἀχλυώδης, ζοφώδης. caliginosmu coelum, σκοτεινὸς οὐρανός. caliginosae tenebrae, τὰ ζοφώδη τάρταρα.

1. cālīgo, ĭnis, θ. ἀχλύς, σκότος, ζόφος. 2) λύπη, θλῖψις. 3) ἀμβλυωπία, ἀμαύρωσις τῶν ὀφθαλμῶν. calliginem offundere oculis alicujus, διαταράττω, σκοτιδινιῶ τινα. μτφ. alicui magnitudine sua inducere caliginem, τῷ ἑαυτοῦ μεγαλείῳ ἐπισκιάζειν, ἀμαυροῦν τινα.

2. cālīgo, 1. ἀχλύω, ζοφερός εἰμι. 2) ἀμβλυώττω. 3) (αἴτ.) ἀμαυρῶ τι.

Cālīgŭla, ae, ἀ. ὁ ἀκλιγόλας.

cālix, ĭcis, ἀ. κύλιξ, ποτήριον. 2) λοπάς.

Callaeci, ōrum, ἀ. πλ. λαὸς Ταρρακωνίτης.

callĕo, callŭi, ēre, (callum) ἔχω τύλους, τετύλωμαι. μτφ. ἀ) ἀναισθητός εἰμι. β') c. ad aliquid, τετύλωμαι, ἐμπείρως ἔχω πρός τι. c. re ἢ in, re, ἔμπειρός εἰμί τινος. 2) c. aliquid, ἔμπειρός τινός εἰμι, οἶδά τι. c. illam artem, ἔμπειρός εἰμι τῆς τέχνης, ἐπίσταμαι τὴν τέχνην. callens, ἔμπειρος.

Callĭcrătĭdas, ae, Καλλικρατίδας. ναύαρχος τῶν Σπαρτιατῶν, φονευθεὶς κατὰ τὴν ἐν Ἀργινούσαις ναυναυμαχίαν.

callĭde, (dĭus, dissĭme), ἐπίρ. (callidus) ἐπιστημόνως, ἐμπείρως ἐπιτηδείως, πανούργως. callide rempublicam administrare, τεχνικῶς πολιτεύεσθαι. c. ago, πανουργῶ.

callĭdĭtas, ātis, θ. (callidus) ἐμ(πολυ)πειρία. 2) πανουργία.

Callĭdrŏmus, i, ἀ. Καλλίδρομος, σειρὰ τῆς Ὀ τῆς.

callĭdus, a, um, (dĭor, dissĭmus), (calleo) (γεν. ἡ ἀπαρ.) πολύ(ἔμ)πειρος, ἐπιστήμων. 2) πανοῦργος.

Callĭmăchus, i, ἀ. Καλλίμαχος.

Callĭŏpe, es, θ. Καλλιόπη.

Callipŏlis, is, θ. Καλλίπολις.

Callirrhŏe, es, θ. Καλλιρόη, ἡ ἄλλως λεγομένη ἐννεάκρουνος, πηγὴ ἐν Ἀθήναις.

callis, is, ἀ. ἡ ἀτραπός, τρίβος.

Callisthĕnes, is, ἀ. Καλλισθένης.

Callisto, ūs, θ. Καλλιστώ.

callōsus, a, um, (callum) τυλώδης. 2) σκληρός.

callum, i, οὐ. (σπαν. callus, i, ἀ.) ὁ τύλος. 2) ὅ,τι ἔοικε τύλῳ, οἷον σκληρόν, παχὺ δέρμα, σκληρότης. 3) μτφ. ἀμβλύτης, ἀναισθησία.

1. călo, ōnis, ἀ. (καλα)ξυλο(σκευο)φόρος. 2) ὑπηρέτης.

2. călo, 1. καλῶ. calo nonas, ἐλέγετο περὶ τοῦ Ποντίφικος, ὃς ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις κατὰ τὰς Καλάνδας ἐδήλου πόσαι ἡμέραι ἦσαν μέχρι τῶν προσεχῶν νονῶν. β') comitia calata, ἐκκλησίαι ὑπὸ τῶν ἱερέων συγκαλούμεναι.

călor, ōris, ἀ. (caleo) θέρμη, θερμότης, θάλπος. 2) θέρος. 3) θερμότης ψυχῆς, ἐμπάθεια.

Calpe, ēs, ἡ Κάλπη τῶν Ἡρακλείων στηλῶν ἡ ἐν Ἱσπανίᾳ τανῦν Gibraltar.

Calpurnĭus, a, um, Καλπούρνιος. -nĭus, ἀ. ὁ Καλπούρνιος.

caltha, ae, θ. γρυσάνθεμον (φ.)

călumnĭa, ae, θ. (calvor) συκοφαντία, ψευδοκατηγορία. 2) κακοπραγμοσύνη, διαβολή, παρεξήγησις. 3) ἀδημονία, ἡ ἐκ σοφισμοῦ προσγενομένη.

călumnĭātor, ōris, ἀ. (calumnior)

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

συκοφάντης, διάβολος, διαβάλλων.

căl̆umnĭor, 1. (αἰτ.) συκοφαντῶ τινα, παρεξηγοῦμαί τι. 2) διαβάλλω τινα, κατασοφιστεύω τινός. 3) **calumnior ἡ calumnio me**, εἰς ἀδημονίαν ἐμβάλλω ἐμαυτόν.

calva ᾗ **calvaria**, ae, θ. (calvus) φαλάκρα.

calvarĭa, ae, θ. ᾗ **-rĭum**, ĭi, οὐ. κρανίον.

calvĕo, ēre, φαλακρός εἰμι.

calvesco, ĕre, φαλακροῦμαι.

Calvīnus, i, ἀ. ὁ Καλβῖνος.

Calvĭsĭus, ĭi, ἀ. Καλβίσιος.

calvĭtĭes, ēi, θ. σπαν. ἀντὶ τοῦ **calvĭtĭum**, ĭi, οὐ. (calvus) φαλακρότης. 2) ψιλότης (τόπου).

calvor, i, ἐξαπατῶ, μηχανορραφῶ. **calvor**, παθ. ἐξαπατῶμαι.

calvus, a, um, φαλακρός.

1. **calx**, cis, θ. σπαν. ἀ. πτέρνα. **pugnis et calcibus**, πυξὶ καὶ λάξ. **adversus stimulum calces**, πρὸς κέντρον λακτίζειν. **calces remittere**, λακτίζειν.

2. **calx**, cis, θ. ὁ πεττός, ἡ ψῆφος. 2) χάλιξ, τίτανος. 3) τέρμα τοῦ ἱπποδρόμου (ἅτε κεκονιαμένον τὸ ἀρχαῖον), μτφ. πᾶν τέρμα, τέλος. **ad carceres a calce revocor**, ἐπὶ τὴν βαλβῖδα ἀπὸ τοῦ τέρματος, ἤτοι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ τέλους ἀνακαλοῦμαι.

Călȳcadnos, i, ἀ. Καλύκαδνος, ἀκρωτήρ. ᾗ πόλ. τῆς Κιλικίας.

Călȳdon, ōnis, θ. Καλυδών, ἀρχαία πρωτεύουσα τῆς Αἰτωλίας πόλις· ἐκ τούτου ά).

Călȳdōnĭăcus, καὶ **-nĭus**, a, um, Καλυδώνιος. **Călȳdōnius heros** = ὁ Μελέαγρος, **amnis** = ὁ Ἀχελῶος, **regna**, τὸ βασίλειον τοῦ Διομήδους ἐν τῇ κάτω Ἰταλίᾳ. **Calydōnis**, ĭdis, θ. Καλυδωνίς, ἡ Δηϊάνειρα, θυγάτηρ τοῦ Οἰνέως.

Călymne, ēs, θ. Κάλυμνος, νῆσος τοῦ Αἰγαίου.

Călypso, ūs, σπαν. **-ōnis**, ῆθ. Καλυψώ, ἡ ἐν τῇ νήσῳ Ὠγυγίᾳ νύμφη, ἔνθα ὁ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη ἔμεινε παρ' αὐτῇ.

călyx, ȳcis, θ. κάλυξ ἄνθους, καρποῦ, ᾗ.

camara, ἴδ. **camera**.

Cămărīna, ae, θ. Καμαρίνα, πόλ. Σικελίας.

Cambunii montes, τὰ Καμβούνια ὄρη, μεταξὺ Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας.

Cambȳses, is, ἀ. Καμβύσης ἀ) πατὴρ τοῦ πρεσβυτέρου Κύρου, σύζυγος τῆς Μανδάνης. β') υἱὸς ᾗ διάδοχος αὐτοῦ.

camellĭa, ae, θ. = **camella**.

cămella, ae, θ. ἡ κυλιξ, εἶδος ποτηρίου.

cămēlus, i, ἀ. κάμηλος.

Cămena, ae, θ. (ἀντὶ **casmena**, **carmena**, ἐκ τοῦ **cano**) μοῦσα. μτφ. ἡ ποίησις.

cămĕra ἡ **camăra**, ae, θ. καμάρα. 2) πλοῖον καμαρωτόν.

Cămĕrĭa, ae, θ. ᾗ **Cămĕrĭum**, ĭi, οὐ. Καμερία, πόλ. τοῦ Λατίου· ἐκ τούτου **Camerīnus**, a, um, Καμερῖνος.

Cămĕrīnum, i, οὐ. Καμαρῖνον, πόλ. Ὀμβρικῆς· ἐκ τούτου **Camers**, rtis, Καμαρτῖνος. **Camertes**, ium, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι, οἱ Καμαρτῖνοι.

cămăro, 1. καμαρῶ.

Cămillus, i, ἀ. Κάμιλλος.

cămillus, i, ἀ. ὁ ὑπηρετῶν τοῖς ἱερεῦσι παῖς.

cămīnus, i, ἀ. κάμινος.

Cămīrus, i, ἀ. Κάμηρος, πόλ. τῆς Ῥόδου.

Campānĭa, ae, θ. Καμπανία, χώρα τῆ μέσης Ἰταλίας· ἐκ τούτου **campānus**, καὶ **-nĭcus**, a, um, Καμπανικός. **campāni**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

campester, stris, stre, (campus) πεδινός. **locus c.**, ἐπίπεδος τόπος. **Scythae campestres**, οἱ ἐν πεδίοις οἰκοῦντες Σκύθαι. **campester hostis**, ὁ ἐν πεδίῳ ἀγωνιζόμενος πολέμιος. 2) τοῦ Ἀρείου πεδίου. **c. exercitatio**, ἡ ἐν τῷ Ἀρ. πεδίῳ γύμνασις.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

campus, i, ὁ. πεδίον. 2) τὸ ἐπίπεδον, π. χ. τῆς θαλάσσης, πέτρας κτλ. 3) Campus Martius ἡ ἁπλῶς Campus, τὸ ἐν Ῥώμῃ Ἄρειον πεδίον, ὅπου ἐγίγνοντο γυμνάσεις, ἐκκλησίαι, ἐκλογαί. 4) πεδίον, τὸ στάδιον σπουδῆς τινος ἢ ἐνεργείας.

Cămălŏdūnum, i, οὐ. πόλ. τῆς Βρεταννίας.

Cănăce, ēs, θ. Κανάκη, θυγάτηρ τοῦ Αἰόλου.

Canae, ōrum, θ. πλ. Κάναι, πόλις Αἰολίδος.

cănālis, is, ὁ. ᾗ θ. σωλήν. 2) ὀχετός, διῶρυξ.

cancelli, ōrum, ὁ. πλ. κιγκλίς, ὁ ὀρύφακτος. 2) τὰ ὅρια.

cancer, cri ᾗ cĕrīs, ὁ. καρκῖνος. 2) ὁ καρκῖνος (τὸ ἄστρον, νόσος).

Candăvĭa, ae, θ. Κανδαουία, Ἰλλυρικὴ χώρα.

candĕ-făcio, fēci, factum, 3. λευκαίνω. 2) πυρακτῶ.

candĕfactus, a, um, μ. π. τ. candefacio.

candĕfĭo, factus sum, fĭĕri, πυρακτοῦμαι, πυροῦμαι.

candēla, ae, θ. (candeo) κηρός, λύχνος (κήρινος).

candēlābrum, i, οὐ. ὁ λυχνοῦχος, κηροπήγιον.

candens, ntis, (entĭor) μ. ἐν. τοῦ candĕo, ŭi, ēre, λευκανθίζω, λευκός εἰμι, μαρμαίρω. candens, λευκός. 2) πυροῦμαι, καίομαι. candens, διάπυρος.

candesco, ŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τ. candeo) λευκαίνομαι. 2) πυροῦμαι.

candĭdātōrĭus, a, um, (candidus) τοῦ λευκοφόρου.

candĭdātus, a, um, (candidus) λευκοφόρος, λευχείμων. 2) candidatus, i, ὁ. οὐσ. κατ' ἐξοχὴν ἐλέγετο περὶ τοῦ ἐπιδιώκοντος ἀρχήν, τότε γὰρ ἐνεδύοντο τὴν λαμπρὰν τήβεννον. 3) ὁ μνηστεύων, ζητῶν, ζηλῶν τι.

candĭde, ἐπίρ. (candĭdus) λευκῶς. 2) ἁπλῶς, ἀδόλως, ἀφελῶς.

candĭdŭlus, a, um, ὑποκ. τοῦ candĭdus, a, um, (dĭor, dissĭmus) λευκός, λαμπρός. 2) τροπικῶς· λευκός, φαιδρός, εὐτυχής, αἴσιος. 3) ἐπὶ λόγου, σαφής, ἁπλοῦς. 4) εἰλικρινής, ἄδολος. candidus judex, ἀμερόληπτος δικαστής.

candor, ōris, ὁ. (candeo) λευκότης, λαμπρότης, λευκὴ λάμψις, λαμπρὸν κάλλος. candor soli, ἡ λάμψις τοῦ ἡλίου. candor corporis, τὸ κάλλος τοῦ σώματος. 2) λαμπρότης λόγου, ἐνίοτε ἁπλότης, σαφήνεια. 3) ἁπλότης ψυχῆς, εἰλικρίνεια, καθαρότης.

canens, ntis μ. ἐν. τοῦ

cānĕo, ŭi, ēre, (canus) πολιός εἰμι. canens, πολιός.

cănēphŏra, ae, θ. ἡ κανηφόρος.

cănēphŏros, i, θ. = canephora.

cānesco, ĕre (caneo) πολιὸς γίνομαι.

cāni, ōrum, ὁ. πλ. (ὑπον. crines ἢ capilli), πολιὰ κόμη.

cănĭcŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. canis). Vb. 1. καὶ 4. σημασ. αὐτοῦ.

Cănĭdĭa, ae, θ. Κανιδία, ἑταίρα τις ἐπὶ Ὁρατίου.

Cănĭdĭus, ĭi, ὁ. Κανίδιος.

cānīna, ae, θ. (ὑπον. caro) σάρξ κυνός.

Cānīna, ae, θ. Κανίνα.

Cānīnĭus, ĭi, ὁ. Κανίνιος· ἐκ τούτου Caninianus, a, um, Κανινιανός.

cănīnus, a, um, (canis) κύνειος. canina verba, λοιδορήματα.

cănis, is, ὁ. καὶ θ. κύων. 2) κύων, ἀναιδὴς ἄνθρωπος. 3) ὁ κύων (τὸ ἄστρον). 4) φώκη.

canistra, ōrum, οὐ. πληθ. καὶ canistri, ōrum. ὁ. πλ. κάνιστρα. (σπαν. καθ' ἑν.)

cānĭtĭes, ēi, θ. (μόνον κατ' ὀνομ. αἰτ. καὶ ἀφ.) πολιότης. 2) πολιὰ κόμη.

canna, ae, θ. (κάννα) ὁ κάλαμος. 2) σύριγξ (αὐλητική.) 3) εἶδος πλοιαρίου.

cannăbis, is, θ. καὶ -bus i, ὁ. κάνναβις.

ΔΙΓΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Cannae, ārum θ. πλ. αἱ Κάνναι, κώμη Ἀπουλίας ἔνθα οἱ Ῥωμαῖοι ἡττήθησαν τῷ 216 π. Χ. ὑπὸ τοῦ Ἀννίβα· ἐκτούτου Cannenses, ium, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Canninēfātes, ium, ἀ. πλ. Βαταυικὸς λαός.

cănō, cĕcĭni, cantum, 3. ᾄδω, ψάλλω. c. tibiis, αὐλῶ. c. fidibus, ψάλλω. c. citharā, κιθαρίζω. tubae canunt, αἱ σάλπιγγες ἠχοῦσι. 2) (αἰτ.) ᾄδω τι. c. carmen ᾄδω, ποιῶ ᾆσμα. 3) aliquem, ὑμνῶ τινα. cano laudes alicujus, ψάλλω ἐγκώμιόν τινος, ἐγκωμιάζω τινά. c. deos, ὑμνῶ τοὺς θεούς. 4) χρησμῳδῶ. 5) c. bellicum, σημαίνω τὸ πολεμικόν. cano classicum, σημαίνω μάγεσθαι, τὸ πολεμικόν. canit receptui, σημαίνει ὑποχωρεῖν, τὸ ἀνακλητικόν.

Cănōpus, i, ἀ. Κάνωβος, πόλ. τῆς κάτω Αἰγύπτου. ἐκ τούτου Canōpēus, a, um, καὶ Canōpĭcus, a, um, Κανώβιος 6') Canōpītae, ārum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

cănor, ōris, ἀ. (cano) μέλος, μελῳδία.

cănōrus, a, um. (canor) ᾠδικός. 2) εὔμολπος, ἁρμονικός, εὔφθογγος.

Cantăbrĭa, ae, θ. Κανταβρία, ἡ βορεία Ἱσπανία· ἐκ τούτου. ά) Cantăber, bri, ἀ. ὁ κάτοικος. β') Cantabrĭcus a, um, Κανταβρικός.

cantātor, ōris, ἀ. (cano) ἀοιδός.

cantatrix, īcis, θ. (cano) ἡ ᾄδουσα, ᾠδική. 2) ἡ ἐπῳδὸς (μαγική.)

cantātus, a, um, μ. π. τ. canto.

canthăris, ĭdis, θ. κανθαρίς.

canthărus, i, ἀ. κάνθαρος, (εἶδος μεγάλου ποτηρίου.)

canthus, i, ἀ κάνθος (στεφάνη τροχοῦ).

cantĭcum, i, οὐ. (cano), μονῳδία (τῆς Ῥωμ. κωμῳδ.) ᾠδή, ᾆσμα.

cantĭlēna, ae, θ. (cantillo) ᾆσμα.

cantĭo, iōnis, θ. ᾠδή, ᾆσμα. 2) ἐπῳδή, μαγικὸν ᾆσμα.

cantĭo, 1. (θαμ. τ. canto), συχνὰ ᾄδω.

Cantĭum, ĭi, οὐ. Κάντιον, χώρα καὶ ἀκρωτήριον τῆς Βρεταννίας.

cantiuncŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. cantio) μελῴδριον.

canto, 1. (cano) καθόλου = cano. 2) ᾄδω ἐν θεάτρῳ, ὑποκρίνομαι. 3) θρυλλῶ, κελαδῶ. 4) ἐπᾴδω τινί, μαγεύω τινά.

cantor, ōris, ἀ. (cano) ὁ ἀοιδός, μελῳδός. c. alicujus, ὑμνητής τινος. 2) χορευτὴς τραγῳδίας.

cantrix, īcis, θ. (cano) ἡ ἀοιδός, μελῳδός.

cantus, ūs, ἀ. μέλος, μελῳδία. c. tibiae, αὐλῳδία. c. citharae, κιθαρῳδία. cantus vocum et nervorum, φωνητικὴ καὶ ὀργανικὴ μουσική. 2) χρησμῳδία. 3) ἐπῳδή.

canŭi, παρκ. τοῦ caneo.

Canŭlējus, i, ἀ. Κανυλήιος.

cānus, a, um, πολιός, ἴδ. cani.

Cānūsium, ĭi, οὐ. Κανύσιον, πόλ. Ἀπουλίας· ἐκ τούτου Canūsīnus, a, um, ὁ τοῦ Κανυσίου. ᾧ Canusīnus, i, ἀ. ὁ κάτοικος. ᾧ Canusīna, ae, θ. (ὑπον. vestis) ἔνδυμα ἐκ Κανυσίου ἐρίου.

căpācĭtas, ātis, θ. (capax) χώρησις, εὐρυχωρία. 2) ἱκανότης πρὸς κληρονομίαν.

Căpāneus, ĕi, ἀ. Καπανεύς, εἷς τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας στρατηγῶν, κεραυνωθεὶς ὑπὸ τοῦ Διός.

căpax, ācis, ἀ. (capio) (cior, cissĭmus), χωρητός, εὐρύχωρος, δεκτικός. capax secreti, ἐχέμυθος. animus capax ad praecepta, ψυχὴ δεκτικὴ διδαγμάτων. 2) ἱκανὸς κληρονομεῖν.

căpēdo, ĭnis, θ. (capis) εὐτελὲς ἱερὸν ἀγγεῖον.

căpella, ae, θ. ὑποκ. τοῦ capra.

Căpēna, ae, θ. Καπίννα, πόλις τυρρηνική· ἐκ τούτου Capēnas, ātis, Καπιννάτιος. Capenates, ium, ἀ. πλ. Καπιννάται. Capēnus, a, um, Καπιννάτιος. C. porta, πύλη ἐν Ῥώμῃ.

căper, pri, ἀ. τράγος, αἴξ. 2) τράγος, δυσωδία τῆς μασχάλης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

capessitūrus, a, um, μ. μέλ. τοῦ capesso, īvi, ītum, 3. (ἐφετ. τοῦ capio), (αἰτ.) μετὰ σπουδῆς λαμβάνω τι, ἁρπάζω τι, θράττομαί τινος. c. fugam, ὁρμῶ εἰς φυγήν. 2) ἐπιχειρῶ τινι, ἅπτομαί τινος. c. negotium, ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος. c. magistratum, μετατορεύομαι ἀρχήν. c. rempublicam, ἅπτομαι τῶν πολιτικῶν. c. proelium, bellum, ἐγ(ἐπι)χειρῶ τῇ μάχῃ. 3) c. locum, σπεύδω καταλαβεῖν τόπον.

Căphāreus, ĕi, ὁ. Καφηρεύς, ἀκρωτ. Εὐβοίας. Capharēus ᾱ-ēus, a, um, Καφήρειος.

capi, παθ. ἀπαρ. τοῦ capio.

căpillāmentum, i, οὐ. (capillus) τρίγωμα. 2) φενάκη.

căpillātus, a, um, (tior), (capillus) τριχωτός, κομοτροφῶν.

căpillus, i, ὁ. θρὶξ τῆς κεφαλῆς, κόμη. longo esse capillo, μακρὰν ἔχειν κόμην. 2) τρίχες τοῦ γενείου. 3) θρὶξ τῶν ζώων.

căpĭo, cēpi, captum, 3. (ἅπτω, κάπτω) (αἰτ.) λαμβάνω τι, arma, τὰ ὅπλα. c. fugam, τρέπομαι εἰς φυγήν. c. aliquid manu ἢ in manum, λαμβάνω τι τῇ χειρί. c. cibum λαμβάνω σῖτον, προσφέρομαι τροφήν. c. consilium de re aliqua, βουλεύομαι περί τινος. c. somnum, κοιμῶμαι. 2) ἀπο(παρα)λαμβάνω τι. c. utilitatem ex re aliqua, ὠφελοῦμαι ἀπό τινος. c. fructum rei aliujus ἢ ex re aliqua, καρπὸν ἔκ τινος πράγματος λαμβάνω. ex his praediis centena sestertia c., ἐκ (ἀπὸ) τούτων λαμβάνω (ἔχω) προσόδους κατ' ἔτος 100 σεστερτ. testamento aliquid c., κληρονομῶ. c. aliquid ex hereditate, λαμβάνω τι ἐκ τῆς κληρονομίας=κληρονομῶ. jus capiendi, τὸ δίκαιον τοῦ κληρονομεῖν. captus, a, um, ληφθείς. mente captus, φρενόληπτος. mens capta, παραφροσύνη. 6') captus, a, um, ἀσθενής. c. pedibus, ἀλγῶν τοὺς πόδας. 3) μτφ. δεσμεύω, θέλγω τινά, κρατῶ τινος. pictura nos capit, ἡ ζωγραφία θέλγει ἡμᾶς. Συνήθ. capior, παθ. voluptate, amore, ἡδονῇ, ἔρωτι λαμβάνομαι· ἡδονῆς, ἔρωτος ἥττωμαι. dolis capior, δόλοις λαμβάνομαι, ἐξαπατῶμαι. capior admiratione, καταλαμβάνομαι ὑπὸ θαυμασμοῦ. 4) (κατα)λαμβάνω, αἱρῶ τι. c. urbem vi, κατὰ κράτος αἱρῶ πόλιν. c. virum, αἱρῶ ἄνδρα, αἰχμαλωτίζω ἄνδρα. c. urbem obsidione, ἁλίσκω πόλιν πολιορκίᾳ. c. aliquem vivum, ζωγρῶ τινα. c. oppidum de ἢ ex hostibus, (ἀπο)στερῶ τοὺς πολεμίους πόλιν ἐκ τούτου καταλαμβάνω, κατέχω (locum) τόπον, οὕτως ὥστε ὁ ἐχθρὸς νὰ μὴ εὑρίσκῃ διόδον. capta est urbs, ἐάλωκεν ἡ πόλις. captus, αἰχμάλωτος. 5) καταλαμβάνω τι, ἁφικνοῦμαι εἴς τι, 6) καταλαμβάνω, νοῶ τι. mens eorum hoc non capit, ὁ νοῦς αὐτῶν οὐ κατανοεῖ τοῦτο. 7) αἱροῦμαι. c. aliquem judicem, αἱροῦμαί τινα δικαστήν. c. locum castris, αἱροῦμαι τόπον πρὸς τὸ στρατοπεδεύεσθαι. c. aliquam (virginem) vestalem, αἱροῦμαί τινα (παρθένον) ἑστιάδα. 8) χωρῶ, δέχομαι. domus eos non capit, ὁ οἶκος οὐ χωρεῖ αὐτούς. Italia amentiam ejus non capit, ἡ Ἰταλία οὐ χωρεῖ (δέχεται) τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ.

căpistrātus, a, um, μ. π. τοῦ

căpistro, 1. (capistrum) φιμῶ, διὰ φορβιᾶς δεσμῶ.

căpistrum, i, οὐ. φορβιά (καπίσριον).

căpĭtal, ālis, οὐ. (caput) ἁμάρτημα, ἔργον θανάτου ἄξιον.

căpĭtālis, e, (lior) (caput), θανατικός, θανάσιμος, θανατηφόρος, ὀλέθριος. poena capitalis, θανατικὴ ποινή. hostis capitalis, ἐπικίνδυνος ἐχθρός. morbus capitalis, λοιμώδης (φθαρτικὴ) νόσος. 2) facinus capitalis, θανάτου ἄξιον ἔργον. capital ἢ capitale est, θα-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

νάτου ἄξιόν ἐστι. capitali poena afficere aliquem, θανατοῦν τινα. causa capitalis, θανατικὴ (κεφαλικὴ) κρίσις. accuso aliquem rei capitalis, ὑπάγω τινὰ θανάτου. damno aliquem rerum capitalium, καταγιγνώσκω τινὸς θάνατον. capitale, is, οὐ. = capital.

cāpĭtālĭter, ἐπίρ. (capitalis) κεφαλικῶς, θανασίμως, ἀσπόνδως.

capĭtis γεν. τοῦ caput.

cāpĭtĭum, ĭi, οὐ. στηθοδεσμίς.

cāpĭto, ōnis, ἀ. (caput) κεφάλων, (κεφαλᾶς).

Cāpĭtōlĭum, ĭi, οὐ. (caput) Καπιτώλιον· ἀ) ὁ ναὸς τοῦ Διὸς ὁ ἐπὶ τῆς Ταρπηίας πέτρας ἐν Ῥώμῃ. 2) ὅλος ὁ Καπιτώλιος λόφος· ἐκ τούτου Capitolīnus, a, um, Καπιτωλῖνος, Καπιτώλιος. ὡς οὐσ. Capitolīnus, i, ἀ. ἐπίθ. τοῦ Μαΐου. Capitolini ludi, οἱ πρὸς τιμὴν τοῦ Καπιτωλίνου Διὸς ἀγῶνες.

cāp. tŭlātim, ἐπίρ. (capitulum) ἐν κεφαλαίῳ, κεφαλαιωδῶς.

cāpĭtŭlum, i, οὐ. ὑποκ. τ. caput.

cāpo, ōnis, ἀ. κάπων, ἐκτομίας ἀλέκτωρ.

Cappădŏcĭa, ae, θ. Καππαδοκία. Cappădox, ŏcis, ἀ. Καππάδοξ. Cappadŏcĭus, a, um, Καππαδόκιος.

cāpra, ae, θ. ἀξξ. c. fera, αἴγαγρος. 2) αἶξ (ἄστρον). 3) ὁ τράγος, ἡ δυσωδία τῶν μασχαλῶν.

cāprēa, ae, θ. ἡ αἴγαγρος.

Cāprĕae, ārum θ. πλ. αἱ Καπρέαι (νῆσοι).

cāprĕŏlus, i, ἀ. (caper) ὁ αἴγαγρος. 2) ὁ συγκύπτης, εἶδος στηρίγματος.

cāprĭcornus, i, ἀ. (caper-cornu) αἰγόκερως (ἄστρον).

cāprĭfĭcus, i, θ. ὁ ἐρινεός, (ἀγρία συκῆ). 2) τὸ ἐρινεὸν (ὁ καρπός).

cāprĭgĕnus, a, um, (caper-gigno) αἰγογενής.

cāprīnus, a, um, αἴγιος. de lana caprina rixari, ἐρίζειν περὶ μηδαμινῶν.

cāprĭpes, pĕdis, αἰγίπους.

1. capsa, ae, θ. κάψα, κιβωτός, λάρναξ.

2. Capsa, ae, θ. Κάψα, πόλις Λιβύης· ἐκ τούτου Capsenses, ium, ἀ. πλ. οἱ Καψαῖοι.

capsella, ᾱ capsŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. capsa.

captātĭo, iōnis, θ. (capto) ἕρεσις, ὄρεξις, θήρευσις. c. testamenti, ἡ ἐπιθυμία τοῦ κληρονομῆσαι.

captātor, ōris, ἀ. (capto) θηρευτής. c. tastamenti, ὁ θηρεύων, ἐπιδιώκων κληρονομίαν.

captĭo, iōnis θ. (capio) ἐπιβουλή, ὑπαγωγή, δόλος, ἀπάτη. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐν τῇ διαλεκτικῇ, σόφισμα, παραλογισμός. 3) ζημία.

captĭōse, ἐπίρ. (captiosus) σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς, παραλογιστικῶς.

captĭōsus, a, um, (sior, sissimus), (captio) ἀπατηλός, σοφιστικός, παραλογιστικός· ἐκ τούτου captiosa, ōrum, οὐ. πλ. τὰ σοφίσματα, οἱ παραλογισμοί.

captiuncŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. captio), σοφισμάτιον Χρ.

captīva, ae, θ. ἡ αἰχμάλωτος.

captīvĭtas, ātis, θ. (captivus) αἰχμαλωσία. 2) ἅλωσις. c. urbis, ἡ ἅλωσις, ἡ κατάκτησις τῆς πόλεως. c. Africae, ἡ κατάκτησις τῆς Ἀφρικῆς.

captīvus, a, um, (capio) ἁλισκόμενος, ἁλοὺς (κατ' ἐξοχήν, ἐν πολέμῳ), δορυάλωτος· ὡς οὐσ. captīvus, i, ἀ. ὁ αἰχμάλωτος. captīva, ōrum, οὐ. πλ. ἡ λεία, τὰ λάφυρα. (ποιητ.). captivus cruor, τὸ τῶν αἰχμαλώτων αἷμα.

capto, 1. (ἐπιτατ. τοῦ capio) (αἰτ.) ζητῶ τι, ἐπιθυμῶ λαβεῖν τι, θηρεύω, διώκω τι. quid me captas laedere? διατί ζητεῖς βλάψαι με; capto voluptatem, θηρεύω τὴν ἡδονήν. capto assensionem alicujus, ζητῶ τὴν συγκατάθεσίν τινος. capto occasionem, καιροφυλακτῶ. capto facere aliquid, σπεύδω ποιῆσαί τι. capto insidiis hos-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΥΔΟΞΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

tem, σπουδάζω ἐνέδρας τὸν ἐχθρὸν συλλαβεῖν, ἐπιβουλεύω τῷ πολεμ.
captūra, ae, θ. (capio) θήρα, ἄγρα 2) λῆψις, κέρδος.
1. captus, a, um, μ. π. τοῦ capio.
2. captus, ūs ἀ. (capio) λῆψις, θήρευσις, ἄγρευσις. 2) κατάληψις (τοῦ νοός), σύνεσις. ut est captus hominum, ὑπόσον κατανοοῦσιν οἱ ἄνθρωποι.
Căpŭa, ae, θ. Καπύη, πόλ. Καμπανίας, γνωστὴ διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀκολασίαν τῶν κατοίκων αὐτῆς.
capŭlus, i, ἀ. καὶ capulum, i, οὐ. (capio) ἡ σορός. 2) λαβή, μάλιστα ἡ κώπη τοῦ ξίφους.
capus, i, ἀ. = capo.
căpŭt, ĭtis, οὐ. κεφαλή, τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων. caput aperire, ἀποκαλύπτεσθαι τὴν κεφαλήν. caput operire, καλύπτεσθαι τὴν κεφαλήν. capita comferre, τὰς κεφαλὰς συνάπτειν = μυστικῶς διαλέγεσθαι. supra caput est, ἐπίκειται, ἐπαπειλεῖ, ἐπικρέμαται. (παροιμ.) nec caput nec pedes, οὔτ' ἀρχή, οὔτε τέλος. μτφρ. (ποιητ.) ἡ σύνεσις. 2) ἄκρον, κορυφή. caput tigni, ἡ κεφαλή, ἡ ἄκρα τῆς δοκοῦ. caput papaveris, ἡ κορυφὴ τοῦ μήκωνος. 3) (τὸ μέρος ἀντὶ τοῦ ὅλου) κεφαλή, σῶμα. liberum caput, ἐλεύθερος ἄνθρωπος, caput carum, φίλη κεφαλή, φίλε. caput hoc = ἐγώ. caput tuum = σύ. decem numos in capita, δέκα νομίσματα δι' ἕκαστον ἄτομον. caput inoxium, οὐ βλαβερός, ἄκακος ἄνθρωπος. libera capita, τὰ ἐλεύθερα σώματα, οἱ ἐλεύθεροι. ἐπὶ διανομῆς, in capita, εἰς ἕκαστον (ἄνθρωπον ἢ ζῶον). 4) σῶμα, ζωή, σωτηρία. caput suum alicui credere ἢ permittere, τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν (ζωὴν) ἄλλῳ ἐπιτρέπειν. judicium capitis, θανατικὴ (κεφαλικὴ) κρίσις. accuso aliquem capitis κατηγορῶ τινος θάνατον. damno aliquem capitis, καταψηφίζομαί τινος θάνατον. capitis poenam alicui constituo, θάνατον τὴν ζημίαν καθίστημι. capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα. 5) τὰ δίκαια τοῦ πολίτου καὶ ἐλευθέρου ἀνθρώπου. maxima deminutio capitis, ἀτιμία. mulier illa capite se diminuit, ἡ γυνὴ ἐκείνη (ὑπανδρευθεῖσα) ἀπώλεσε πάντα τὰ δικαιώματα τῆς οἰκογενείας εἰς ἣν ἀνῆκε. 6) κεφάλαιον, κορυφή, τὸ κυριώτατον, ἡ ἀρχή. Thebae totius Graeciae caput, Θῆβαι, ἡ πρώτη τῆς Ἑλλάδος πόλις. capita conjurationis, οἱ ἀρχηγοί, οἱ πρωταίτιοι τῆς συνωμοσίας. caput oratoris, τὸ κυριώτατον τοῦ ῥήτορος καθῆκον. 7) κεφάλαιον, τὸ ἀρχαῖον δάνειον. 8) κεφάλαιον (βιβλίου). a primo capite legis usque ad extremum, ἀπὸ τοῦ πρώτου κεφαλαίου τοῦ νόμου μέχρι τοῦ τελευταίου.
Căpys, ўos, ἀ. Κάπυς.
Car, ўos. Cares.
Cărăcalla, ae, ἀ. ὁ Καρακάλλας, ἐπίθ. τοῦ M. Αὐρηλίου Ἀντωνίνου.
Cărăla, ae, καὶ **-rălis**, is, καὶ **Carales**, ium, θ. ἡ Κάραλις, πόλ. Σαρδηνίας.
Cărălītis, ўdis, θ. Καραλίτις, λίμνη ἐν Πισιδίᾳ.
carbăsĕus, ἡ **-sĭnus**, a, um, (carbăsus) καρπάσινος.
carbăsus, i, θ. καὶ **-basum**, i, οὐ. συνηθέστ. carbasa, ōrum, πλ. ἡ κάρπασος, τὰ κάρπασα, εἶδος λεπτοῦ λίνου, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἱμάτια, ἱστία, βιβλία Σιβύλλεια. ᾠδ.
carbo, ōnis, ἀ. ἄνθραξ. carbonem pro thesauro invenire (παροιμ.) = ἄνθρακες ὁ θησαυρός. 2) διὰ τὸ μαῦρον χρῶμα πρὸς δήλωσιν δυστυχοῦς ἢ ἀπαισίου τινός. notare aliquid carbone = ὡς λυπηρόν τι καὶ κακὸν σημαίνειν.
carbōnārĭus, a, um, (carbo) τῶν ἀνθράκων. carbonārĭus, ἀ. ἀνθρακεύς.
carbuncŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. carbo)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

μικρὸς ἄνθραξ. 4) ἄνθραξ (λίθος πολύτιμος). 3) ἄνθραξ (νόσ.).

Carcăso, ōnis, θ. πόλ. Γαλατίας.

carcer, ĕris, δεσμωτήριον εἱρκτή. conjicere ἢ condere aliquem in carcerem, ἐμβάλειν τινὰ εἰς δεσμωτήριον. 2) δεσμώτης, εἱρκτῆς ἄξιος. 3) carcer καὶ συνηθές. πλ. carceres ἡ ἀφετηρία, ἡ βαλβὶς ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ· ὅθεν ἀρχὴ πάσης πράξεως.

Carchēdŏnĭus, a, um, Καρχηδόνιος.

carchēsĭum, ĭi, οὐ. καρχήσιον (εἶδος ποτηρίου). 2) καρχήσιον (τὸ ἀνώτατον τῆς κεραίας ἐν τῷ πλοίῳ). 3) μηχανὴ φορτίων, ἀναγωγός.

Cardăces, um, ἀ. πλ. οἱ Κάρδακες (ὄνομα στρατιωτικοῦ τινος σώματος παρὰ Πέρσαις).

Cardĭa, ae, θ. Καρδία, πόλ. τῆς Θρακικῆς χερσονήσου.

cardĭăcus, a, um, καρδιακός.

cardo, ĭnis, ἀ. στροφεύς, στρόφιγξ (θύρας). 2) γόμφος, γόμφωσις δοκῶν. 3) πόλος, ὁ ἄξων, τὸ κλίμα. quatuor cardines mundi, τὰ τέσσαρα κλίματα. c. coeli, ὁ ἀρκτικὸς πόλος. cardo anni, ἡ θερινὴ τροπή. cardines temporum, αἱ ὧραι τοῦ ἔτους· ἐκ τούτου (ποιητ.) τὸ σημεῖον περὶ ὃ στρέφεταί τι, τὸ κεφάλαιον, ἡ ἀρχή, ἡ ἀκμή. c. rerum, ἡ ἀκμὴ τῶν ἔργων.

Cardo, ōnis, θ. πόλ. Ἱσπανίας.

carduēlis, is, ἀ. ἀκανθὶς (πτ.).

carduus, i, ἀ. ἀκάνθιον (φυτ.). 2) σκόλυμος (φυτ.).

cārē (rius, rissĭme), ἐπίρ. (carus) τιμίως, πολλῆς τιμῆς. c. vendo aliquid, πολλοῦ πωλῶ τι. valde care aestimo aliquid, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαί τι.

cārectum, i, οὐ. (carex), τόπος βουτόμου, πλήρης.

cārĕo, carui, ĭtum, 2. (κείρω καρῆναι), (aliqua re ἢ aliquo) οὐκ ἔχω τι, ἐλλείπει μοί τι. c. culpa, οὐκ ἔχω αἰτίαν, ἀναίτιός εἰμι. 2) ἄπειμι, ἀπέχω τινός. exul caruit patria, ἐξόριστος ἀπῆν τῆς πατρίδος. c. amicorum facultatĭbus, ἀπέχω τῶν ὑπαρχόντων τῶν φίλων. 3) δέομαι (ἐνδεῶς ἔχω) τινός, ἐνδεής εἰμι, στεροῦμαι, ἀπορῶ τινος. careo pecunia, ἀπορῶ χρημάτων.

Cāres, ĭum, Κᾶρες, ἐν. Car, ὁ κάτοικος τῆς Καρίας, ὁ Κάρ.

cārex, ĭcis, θ. βούτομον, (εἶδος χλόης)

Cāria, ae, θ. Καρία, χώρα τῆς μικρᾶς Ἀσίας· ἐκ τούτου. Carĭcus, a, um, Καρικός. Carica, ae, θ. (ὑπον. ficus) τὸ Καρικὸν σῦκον.

cărĭes, ēi, θ. σαπρότης.

cārīna, ae, θ. τρόπις τῆς νηός, καὶ ἡ ναῦς αὐτή.

Cārīnae, ārum, θ. πλ. τόπος τις ἐν Ῥώμῃ, ἔνθα ὑπῆρχον μεγαλοπρεπεῖς οἰκοδομαί (π. χ. τοῦ Πομπηΐου).

cărĭōsus, a, um, (caries) σαπρός.

cāpis, ĭdis, καρίς, (εἶδος καρκίνου).

cārĭtas, ātis, θ. (carus) ἡ μεγάλη τιμή, τὸ βαρύτιμον, πολυτιμία. 2) c. annonae, ἡ ἁπλῶς caritas, σιτοδεία. 3) μτφ. στοργή, ἀγάπη. caritas patriae, ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπη. c. civium, ἡ πρὸς τοὺς πολίτας ἀγάπη.

carītūrus, a, um, μ. μέλ. τοῦ careo

carmen, ĭnis, οὐ. (=casmen ἐκ τοῦ cano) ᾆσμα, ᾠδή, μελῳδία. c. citharae, κιθαρῳδία. 2) ποίημα. c. epicum, ποίημα ἐπικόν=ἔπος. c. tragicum, τραγῳδία. c. elegiacum, ἐλεγεῖον, ἐπῳδή. κατ' ἐξοχήν, ἀ) λυρικὴ ᾠδή, ποίησις. β') ἔμμετρον ἐπίγραμμα. 3) ποιητ. χρησμός, ὅρκος, νόμος κλ.

Carmentis, is, καὶ Carmenta, ae, θ. ἡ μάντις Καρμέντη, μήτηρ τοῦ Εὐάνδρου· ἐκ τούτου. Carmentālis, e, ὁ τῆς Καρμέντης. porta, πύλη, (εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Καπιτωλίνου λόφου). ὡς οὐσ. Carmentalia, ĭum, ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τῆς Καρμέντης.

Carmōna, ae, θ. Καρμώνη, πόλ. Ἱσπανίας· ἐκ τούτου Carmonenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

carmĭno 1. (ἐκ τινος οὐσ. carmen=

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

carpimen, ἐκ τοῦ carpo) (aliquid) ξαίνω τι. lanam, ἔρια. c. rursum, ἀναξαίνω.

Carnĕădes, is, ὁ. Καρνεάδης, ἀκαδημαϊκὸς φιλόσοφος ἐκ τῆς Κυρήνης· ἐκ τούτου Carneadēus καὶ -īus, a, um, Καρνεάδειος.

Carni, ōrum, ὁ. πλ. Κάρνοι, ἔθν. Κελτικόν.

carnĭfex, ĭcis, ὁ. (caro-facio), ὁ δήμιος, δημόσιος βασανιστής.

carnĭfĭcīna, ae, ϑ. (carnifex) τὸ ἔργον τοῦ δημίου. carnificinum facere, δήμιον εἶναι. 2) βασανιστήριον. 3) βάσανος.

carnĭfĭco, 1. (carnifex) (aliquem) κρεουργῶ, ἀναιρῶ, βασανίζω τινά.

1. carnis, γεν. τοῦ caro.

2. caris, is, ἀρχαϊκ. = caro.

carnivŏrus, a, um, σαρκο(κρεω)βόρος.

carnōsus, a, um, (sior) (caro) εὔσαρκος, σαρκώδης, κρεώδης.

Carnūtes, um, καὶ -ti, ōrum, πλ. ὰ. Καρνοῦτοι, ἔθνος Γαλλίας.

Carnuntum, i, οὐ. Καρνοῦς, πόλ. ἐν Παννονίᾳ.

cărо, rnis, ϑ. κρέας, σάρξ. c. caprina, αἴγειον κρέας. porcina, χοίρειον. 2) σῶμα. 3) σάρξ (καρπῶν). c. olivae, ἡ σάρξ τῆς ἐλαίας.

Carpăthos, καὶ -tus, i, ϑ. Κάρπαθος, νῆσος τοῦ Αἰγαίου· ἐκ τούτου, Carpathĭus, a, um, Καρπάθιος. Carpathium mare, τὸ Καρπάθιον πέλαγος (τὸ μεσημβρινὸν μέρος τοῦ Αἰγαίου πελάγους).

carpentum, i, οὐ. ὄχημα, ἅμαξα.

Carpētānĭa, ae, ϑ. Καρπητανία, χώρα Ἱσπανίας. Carpetāni, ōrum, καὶ Carpesĭi, ōrum, ὰ. πλ. Καρπητανοί.

Carpi, ōrum, ὰ. πλ. ἔθνος τῆς Δακίας.

carpo, psi, ptum, 3. (κάρφω) (aliquid) δρέπω, δρέπομαί τι. flores, rosa, ἄνθη, ῥόδα, poma, μῆλα, coronas ex collo, στεφάνους ἐκ τοῦ λόφου, uvam de palmite, σταφυλὴν ἐκ τοῦ κλήματος. 2) νέμομαι, καταν ἐμω τι, herbas, χόρτα. equi carpunt gramen, οἱ ἵπποι νέμονται χόρτον. 3) διϐρώσκω, ἀφανίζω, ἐξασθενίζω τι, vires, τὰς δυνάμεις, corpus, τὸ σῶμα. 4) διαιρῶ, διατέμνω, κερματίζω τι. exercitum in multas partes, τὸν στρατὸν εἰς πολλὰ μέρη. carpo fluvium, διαιρῶ τὸν ποταμὸν διὰ διωρύγων. 5) καρποῦμαί τι, ἀπολαύω τινός. c. vitam, ἀπολαύω τοῦ βίους c. auras vitales, ἀπολαύω τῆς ζωτικῆς αὔρας, ζῶ. c. gaudia, ἀπολαύω χαρᾶς. c. diem, διάγω τὴν ἡμέραν. 6) σκώπτω, ἀποφαυλίζω τινά. c. famam vitamque, ἀποφαυλίζω τὴν φήμην καὶ τὸν βίον τινός. 7) c. viam, iter, διανύτω ὁδόν, ὁδοιπορῶ. c. mare, διαπλέω τὴν ϑάλασσαν. c. supremum iter, τὴν ἐσχάτην ὁδὸν βαδίζω (ἐπὶ τῶν ϑνησκόντων).

carpsi, πρκ. τοῦ carpo

carptim, ἐπίρ. (carpo) ἀκροϑιγῶς. res Romanas c. perscribere, τὰ τῶν Ῥωμαίων ἀκροϑιγῶς περιγράφειν. 2) κατὰ μέρος, καϑ' ἓν ἕκαστον, κατὰ μικρά.

carptus, a, um, μ. π. τοῦ carpo.

Carrae, ārum, ϑ. πλ. Κάρραι, πόλις τῆς Μεσοποταμίας.

carrūca, ae, ϑ. ἁμάξιον.

carrus, i, ὰ. καὶ carrum, i, οὐ. κάρρον, ἅμαξα.

Carsĕŏli, ōrum, ὰ. πλ. Καρσέολοι, πόλ. τοῦ Λατίου· ἐκ τούτου Carseŏlānus, a, um, τῶν Καρσεόλων.

Carsŭlae, ārum, ϑ. πλ. οἱ Κάρσουλοι, πόλ. Ὀμϐρικῆς· ἐκ τούτου Carsulānum, i, οὐ. κτῆμα ἐν Καρσούλοις.

Cartēja, ae, ϑ. Καρτεία, πόλ. Ἱσπανίας· ἐκ τούτου Cartejanus, a, um, ὁ Cartejensis, e, ὁ τῆς Καρτηίας.

Carthaea, ae, ϑ Καρθέα, πόλις τῆς Κέω.

Carthāgĭnĭensis, e, Καρχηδόνιος.

Carthāgo, ĭnis, ϑ. ἡ Καρχηδών.

cartĭlāgo, ĭnis, ϑ. ὁ χόνδρος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

cărŭi, πρκ. τοῦ carĕo.
cărunculă, ae, θ. ὑποκ. τοῦ caro.
cārus, a, um, (rior, rissĭmus), (ὑπερ)πίμιος, βαρύτιμος. 2) προσφιλής, φίλος ἀγαπητός. parentes, liberi, γονεῖς, τέκνα.
Carventāna arx, ἡ τῶν Καρυενταν-ῶν ἀκρόπολις ἐν Λατίῳ.
Cărўae, ārum, θ. πλ. αἱ Καρύαι, κώμη ἔχουσα ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος ἐν Λακωνίᾳ.
Cărystos, i, θ. ἡ Κάρυστος, πόλις Εὐβοίας· ἐκ τούτου Carystēus καὶ Carystĭus, a, um, Καρύστιος. Carystĭi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Καρύστιοι. 2) πόλ. τῶν Λιγύρων.
căsa, ae, θ. καλύβη.
Casca, ae, ἀ. Κάσκας.
casce ἐπίρ. (cascus) ἀρχαϊκῶς.
căsĕus, i, ἀ. καὶ -eum. ĕi, οὐ. τυρός.
căsĭa ἢ cassĭa, ae, θ. κασσία.
Căstĭlīnum, i, οὐ. Κασιλῖνον, πόλ. τῆς Καμπανίας· ἐκ τούτου, Casilinates, um, καὶ -nenses, ium, ἀ. πλ. οἱ Κασιλινάται.
Căsīnum, i, οὐ. Κάσινον, πόλ. Λατίου. ἐκ τούτου, Casīnas, ātis, τοῦ Κασίνου.
Căsĭus, ĭi, ἀ. Κάσιον, ὄρος μεταξὺ Ἀραβίας καὶ Αἰγύπτου.
Caspĕrĭa, ae, θ. Κασπερία, πολίγνιον τῶν Σαβίνων.
Caspĭus, a, um, Κάσπιος. C. mare ἡ pelagus, ἡ Caspius Oceanus, ἡ Κασπία θάλασσα. Caspĭus mons, Κάσπιον, ὄρος μεταξὺ Ἀρμενίας καὶ Μηδίας. Caspĭae pylae, ἡ ἁπλῶς Caspiae ἡ Caspia via ἡ Caspia claustra, Κάσπιαι πύλαι. Caspiădae, ārum, οἱ Caspiāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ περὶ τὴν Κασπίαν θάλασσαν οἰκοῦντες.
Cassandra, ae. θ. Κασσάνδρα, θυγάτηρ τοῦ Πριάμου.
Cassandrēa, ē-īa ae, θ. Κασσάνδρεια, ἡ πρὶν Ποτίδαια· ἐκ τούτου ἀ) Cassandrenses, ĭum, ἀ. πλ. Κασσανδρεῖς. β') Cassandrĕus, ĕi, ἀ. ὁ Κασσανδρεύς (Ἀπολλόδωρος).
casse, ἐπίρ. (cassus) μάτην.
Cassi, ōrum, ἀ. πλ. λαὸς τῆς Βρεταννίας.
cassĭa = casia.
cassĭda, ae, καὶ cassis, ĭdis θ. ἡ κόρυς.
1. Cassiŏpe, ēs, θ. Κασσιόπη, πόλ. ἢ ἀκρωτήριον Κερκύρας.
2. Cassiŏpe, ēs, θ. Κασσιόπη, σύζυγος τοῦ Κηφέως ἢ μήτηρ τῆς Ἀνδρομέδας.
1. cassis, ĭdis, ἡ κόρυς (τὸ χαλκοῦν κράνος).
2. cassis, is, καὶ συνήθ. κατὰ πλ. casses, ĭum, δίκτυον.
cassīta, ae, θ. εἶδος κορυδαλοῦ.
Cassĭus, a, um, Κάσσιος· ἐκ τούτου Cassiānus, a, um, Κασσιανός. Cassĭus, ĭi, ἀ. ὁ Κάσσιος.
cassus, a, um, (ἀφ. ἡ γεν.) κενός, κοῖλος. c. aliqua re, κενός, ἄμοιρός τινος. sensu cassus, ἀναίσθητος. c. lumine ἢ aethere, νεκρός. 2) μτφ. φροῦδος, μάταιος. in cassum ἢ incassum, ματαίως. cassa, ōrum, οὐ. πλ. ἡ ματαιότης.
Castabălum, i, οὐ. Καστάβαλον, πόλις Κιλικίας.
Castălĭa, ae, θ. Κασταλία, πηγὴ ἐν Παρνασσῷ· ἐκ τούτου Castalĭus, a, um, Καστάλιος.
castănĕa, ae, θ. καστανέα καὶ κάστανον, (καὶ τὸ δένδρον καὶ ὁ καρπός).
casstănētum, i, οὐ. (castanea) καστανεών.
castanĕus, a, um, (castanea) καστανᾶιος, καστανοϊκός.
caste ἐπίρ. (stĭus, stissĭme), (castus) ἁγνῶς, καθαρῶς. lingua latina caste uti, καθαρευούσῃ τῇ λατινικῇ χρῆσθαι. κατ' ἐξοχήν, ἀ) ἀναμαρτήτως, ἀναιτίως. β') εὐσεβῶς.
castellānus, a, um, (castellum) τοῦ φρουρίου. c. triumphus, θρίαμβος δι' ἅλωσιν φρουρίου. 2) ὡς οὐσ. castellani, ōrum, ἀ. πλ. κάτοικοι φρουρίου.
cestellātim, ἐπίρ. (castellum) κατὰ φρούρια. 2) σωρηδόν.
castellum, i, οὐ. (ὑποκ. τοῦ ca-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

strum), φρούριον. firmum castellum, ὀχυρὸν φρούριον. κατὰ πλ. castella, ōrum, χαράκωμα, τείχισμα. μτφ. ἄσυλον, καταφυγή. tribunal Appii fuit castellum omnium scelerum, τὸ βῆμα τοῦ Ἀππίου ἦν καταφυγὴ πάντων τῶν ἐγκλημάτων.

castīgātĭo, iōnis, θ. (castigo) ἐπανόρθωσις, κόλασις, σωφρόνισις.

castīgātor, ōris, ἀ. (castigo) ἐπανορθωτής, κολαστής, σωφρονιστής.

castīgātus, a, um, (tior, tissĭmus), μ. π. τοῦ

castīgo, 1. (castum,-ago), (aliquem) κολάζω, σωφρονίζω, παιδεύω τινά, ἐπιτιμῶ τινι, κατέχω, περιορίζω. plebem, τὸν λαόν, animi dolorem, τὴν τῆς ψυχῆς λύπην. c. equum frenis, χαλινοῖς ἐπέχω τὸν ἵππον. c. aliquem dictis, ἐπιτιμῶ τινι λόγοις. c. pueros non verbis solum sed etiam verberibus, τοὺς παῖδας οὐ λόγοις μόνον ἀλλὰ καὶ μαστιγώσεσι παιδεύω. 2) κωλύω. 3) διορθῶ. carmen, τὴν ᾠδήν. vitia tua, τὰς σὰς κακίας.

castĭmōnĭa, ae, θ. (castus) ἁγνεία, ἁγνότης.

castĭtas, ātis, θ. = castimonia.

1. Castor, ŏris, ἀ. Κάστωρ, υἱὸς τοῦ Τυνδάρεω καὶ τῆς Λήδας, ἀδελφὸς τῆς Ἑλένης καὶ τοῦ Πολυδεύκους. Castores, ἀ. πλ. οἱ Διόσκουροι.

2. castor, ōris, ἀ. κάστωρ (ζῷον).

castŏrĕum, ĕi, οὐ. (castor) καστόριον.

castra, ōrum, οὐ. πλ. τ. castrum. στρατόπεδον. c. locare, metari, ponere, στρατοπεδεύεσθαι (ἐν τόπῳ). c. movere ἢ promovere ἢ removere, ἀναστρατοπεδεύειν, ἀναζευγνύναι. c. aestiva, hiberna, stativa, τὸ θερινόν, χειμερινόν, μόνιμον στρατόπεδον. c. navalia ἢ nautica, στρατόπεδον παρὰ τὴν παραλίαν πρὸς φυλακὴν τῶν πλοίων τῶν ἐκεῖ ναυλοχούντων ἢ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀνειλκυσμένων· ὥστε καὶ ταῦτα ἐν τῷ στρατοπέδῳ περιελαμβάνοντο. 2) στρατιωτικὴ ὑπηρεσία, στρατεία. proficisci in castra, πορεύεσθαι εἰς τὸν πόλεμον. castris est vobis utendum, non palaestra. magnam in castris usum habere, μεγάλην ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχειν ἕξιν (πεῖραν). 3) castra, ἡμερήσιος τοῦ στρατοῦ πορεία. alteris castris pervenit, δευτεραῖος ἦλθε. tertiis, quintis castris, τριταῖος, πεμπταῖος.

castrămētor, ἡ castra metor, 1. στρατοπεδεύομαι.

castrensis, e, (castrum) στρατοπεδευτικός, τοῦ στρατοπέδου, τῆς στρατείας. corona castrensis, στέφανος διδόμενος τῷ πρώτῳ εἰς τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον εἰσπηδήσαντι.

castro, 1. (aliquem) ἐκτέμνω, εὐνουχίζω τινά. 2) ἐπι(συν)τέμνω τι.

castrum, i, οὐ. (σπανιώτ. τ. castellum) φρούριον, τεῖχος. ἴδ. καὶ castra.

Castŭlo, ōnis, θ. ἡ Καστούλων, πόλ. Ἱσπανίας· ἐκ τούτου Castŭlonenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

castus, a, um, (stĭor, stissĭmus), ἁγνός, καθαρός. sermo castus, καθαρὸς λόγος, (ἀμιγὴς ἁμαρτημάτων). 2) εὐσεβής, ἐγκρατής, ἱερός. c. sacerdos, εὐσεβὴς ἱερεύς. c. donum, εὐσεβὲς δῶρον.

căsŭla, ae, θ. ὑποκ. τοῦ casa, καλύβιον, οἰκίσκος. 2) τάφος.

casūrus, a, um, μ. μέλ. τοῦ cado.

căsus, ūs, (cado) πτῶσις. c. nivis, πτῶσις τῆς χιόνος. c. hiemis, τέλος τοῦ χειμῶνος. extremum sub casum hiemis, περὶ τὰ τέλη τοῦ χειμῶνος. Ἐν τῇ γραμματικῇ, ἡ πτῶσις. 2) σύμπτωμα, συντυχία, περίστασις, συμβεβηκός, συμβάν. casus bellorum, αἱ περιπέτειαι τοῦ πολέμου. a casu, κατὰ σύμπτωμα. casu fieri, ἐκ τύχης γίγνεσθαι. c. adversus ἢ ἁπλῶς casus, ἐναντίον σύμπτωμα, δυστυχία, θάνατος. alicujus casum lacrimare, δακρύειν ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τινος. Gracchorum casus, ὁ τῶν Γράκχων θάνατος. 3) εὐκαιρία.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Catăbathmus, i, ἀ. Κατάβαθμος, κοιλὰς μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Λιβύης.
Cătădūpa, ōrum, οὐ. πλ. Κατάδουπα, καταρράκται τοῦ Νείλου.
Cătălauni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Κατάλαυνοι, λαὸς τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.
Cătămītus, i, ἀ. ἀντὶ Canymedes, Γανυμήδης.
Catana = Catina.
Cătaŏnes, um, ἴδ. Cataonia.
Cătaŏnĭa, ae, θ. Καταονία, χώρα τῆς Καππαδοκίας· ἐκ τούτου Cataŏnes, um, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
cătăphractes, ae, ἀ. κατάφρακτος ἢ καταφράκτης.
cătăphractus, a, um, κατάφρακτος.
cătaplus, i, ἀ. κατάπλους.
cătăpulta, ae, θ. καταπέλτης, πολεμικὴ μηχανή.
cătăracta ἢ cataractes, ae, ἀ. καταρράκτης, κατ' ἐξοχὴν ὁ τοῦ Νείλου.
cătascŏpium, ĭi, οὐ. = catascopus.
cătascŏpus, i, ἀ. ἢ -pium, ĭi, οὐ. κατάσκοπος (κατασκοπικὸν πλοῖον).
cătasta, ae, θ. παράπηγμα, σκηνή, πωλητήριον, ἔνθα δοῦλοι ἐπωλοῦντο.
cătē, ἐπίρ. (catus) συνετῶς, νουνεχῶς.
cătēja, ae, θ. εἶδος ἀκοντίου παρὰ Γερμανοῖς ἢ Κέλταις.
1. cătella, ae, θ. ὑποκ. τ. catena.
2. catella, ae, θ. καὶ -lus, i, ἀ. ὑποκ. τ. catulus.
catellus, ĭδ. catella.
cătēna, ae, θ. ἅλυσις. conjicio aliquem in catenas, ῥίπτω τινὰ εἰς τὰ δεσμά. injicio alicui catenas, ἐπιβάλλω τινὶ δεσμά. 2) δεσμός, δύναμις, c. legum, δεσμός, ἀνάγκη τῶν νόμων.
cătēnātus, a, um, (catena) ἁλυσίδετος. 2) συνεχής. μ. π. τοῦ
cătēno, 1. δεσμεύω, ἁλύσει δέω τινά.
cătĕrva, ae, θ. στίφος, πλῆθος, ἀγέλη ἀνθρώπων καὶ ζώων.
cătervātim, ἐπίρ. (caterva) ἀγεληδόν, κατ' ἴλας, ἁθρόοι.
cāthĕdra, ae, θ. καθέδρα.
Cătiānus, ĭδ. Catius.
Cătĭlīna, ae, ἀ. ὁ Κατιλίνας· ἐκ τούτου Catilinārĭus, a, um, Κατιλιναῖος.
1 cătillus, i, ἀ. ὑποκ. τ. catinus.
2. Cătillus ἢ Catilus, i, ἀ. Κάτιλος, υἱὸς τοῦ Ἀμφιαράου.
Cătīna, ae, θ. Κατάνη, πόλ. Σικελ. ἐκ τούτου Catinensis, e, Καταναῖος. Catanenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
cătīnum, i, οὐ. λεκάνη, τριβλίον.
cătīnus, i, ἀ. = catinum.
Cătĭus, ĭi, ἀ. Κάτιος, Ἐπικούρειος φιλόσοφος, περὶ τὸ 50 π. Χ. ἐκ τούτου Catiānus, a, um, ὁ τοῦ Κατίου.
Cāto, ōnis, ἀ. ὁ Κάτων. Marcus Porcius Cato Major ἢ Censorius, ὁ πρεσβύτερος, ἀνὴρ αὐστηροτάτων ἠθῶν, ἐχθρὸς τῆς Καρχηδόνος καὶ πολέμιος τῶν νεωτερισμῶν (τῆς ἑλλ. φιλολογίας καὶ φιλοσοφίας) (234—146 π. Χ.)· ἐκ τούτου ἀ) Catoniānus, a, um, ὁ τοῦ πρεσβυτέρου Κάτωνος. β') Catonīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ ὀπαδοὶ τοῦ νεωτέρου Κάτωνος.
cātōnĭum, ĭi, οὐ. ὁ ἄβης.
Catti, καὶ Chatti ōrum, ἀ. πλ. Χάττοι, ἔθνος Γερμανικόν.
cătŭla, ae, θ. κυνίσκη.
1. Cătŭllus, i, ἀ. Κάτουλλος.
2. Catulus, i, ἀ. Κάτουλος.
3. cătŭlus, i, ἀ. (canis) σκύλαξ, κυνίδιον. 2) σκύμνος (λέοντος, λύκου, κλπ.).
Cătŭrĭges, um, ἀ. πλ. Κατόριγες, ἔθν. Γαλλικόν.
cătus, a, um, ὀξύφωνος. 2) νουνεχής. 3) πανοῦργος.
Caucăsus, i, ἀ. Καύκασος· ἐκ τούτου, Caucasĭus, a, um, Καυκάσιος.
cauda, ae, θ. οὐρά.
caudex (ἡ cōdex ὅπερ ἰδέ), ĭcis, ἀ. στέλεχος, κορμὸς (δένδρου). 2) βίβλος, συγγραφή, κατάλογος, κώδηξ.

ΔΗΜΟΣΙΕ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Caudĭum, ĭi, οὐ. Καύδιον, πόλις τῆς Σαμνίτιδος· ἐκ τούτου, Caudīnus, a, um, Καυδῖνος. C. furculae ἡ fauces, αἱ κατὰ Καύδιον πύλαι.

caulae, ārum, θ. πλ. κοιλώματα. 2) αὔλιον ζώων. 3) περίφραγμα.

caulĭcŭlus, i, ὰ. ὑποκ. τοῦ

caulis, is, ὰ. καυλός. 2) κατ' ἐξοχὴν κράμβη.

Caulon, ōnis, ὰ. ᾗ Caulōnĭa, ae, θ. Καυλωνία, πόλις ἐν Βρεττίᾳ.

Caunus, i, θ. ὁ Καῦνος, πόλ. Καρίας. ἐκ τούτου Caunĭus ἡ -ĕus, a, um, Καύνιος. Caunei, ōrum, ὰ. πλ. οἱ κάτοικοι.

caupo, ōnis, ὰ. κάπηλος.

caupōna, ae, θ. (caupo) καπηλίς. 2) καπηλεῖον.

caupōnārius, a, um, (caupona) καπηλικός.

caupōnŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. caupona.

caurus, ἡ cōrus, i, ὰ. ὁ ἀρχέστης ἄνεμος.

causa, ae, θ. ἡ caussa, αἰτία, αἴτιον. causa belli, αἰτία πολέμου. causa omnium quae facta sunt, αἰτία πάντων τῶν γενομένων. quid causae (quae causa) est, cur-, τίποτ' ἐστιν, ὅτι..., τίνος ἕνεκα; propter hanc causam, quod ἡ ut..., ἕνεκα τούτου, ἵνα... ob eam causam, ne, φοβούμενος μή. haec est causa cur (quare, quamobrem, propter quam quod, σπαν. ut) aliquid fiat, αὕτη ἐστὶν αἰτία τοῦ γενέσθαι τι. haec mihi dedit causam agendae rei, τοῦτο μοι αἰτίαν(ἀφορμὴν)ἔδωκε τοῦ ἐπιτελέσαι τὸ πρᾶγμα. κατ' ἐξοχὴν κατ' ἀφ. causā=ἕνεκα, ὑπέρ. voluptatum adipiscendarum causa, πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἡδονῶν. honoris causa pericula sustinere, ὑπὲρ τῆς δόξης ὑπομένειν κινδύνους. dissimulandi causa, τοῦ προσποιεῖσθαι ἕνεκα. mea, tua causa, ἐμοῦ, σοῦ ἕνεκα. 2) πρόφασις. causam bellandi reperio, εὑρίσκω πρόφασιν τοῦ πολεμεῖν. per causam, ἐπὶ προφάσει. per causam exercitus cogendi, ἐπὶ προφάσει τὸν στρατὸν συλλέξαι. 3) ἔργον, ὑπόθεσις, ὑπόθεσις λόγου. 4) ἡ ἐν δικαστηρίῳ πραγματεία, ἡ δίκη, ἡ διαδικασία. c. privata, δίκη (ἰδιωτική). c. publica, γραφή, δίκη (δημοσία). causam ago, διαδικάζομαι. causa capitalis, φονικὴ δίκη. causa impietatis, γραφὴ ἀσεβείας. causam ago, dico, expono, oro, δικαιο(ἀπο)λογοῦμαι. causam obtineo ἡ vinco, κερδαίνω, νικῶ δίκην. 5) αἵρεσις, φατρία, φιλία, συνήθεια, οἰκειότης. inclinatus in causam plebis, ῥέπων πρὸς τὴν τοῦ δήμου φατρίαν. causa mihi est cum illo, φιλία μοι πρὸς ἐκεῖνόν ἐστι. 6) πράγματα, περιστάσεις. in eadem causa fuit Cato, ἐν ταῖς αὐταῖς περιστάσεσιν ἦν ὁ Κάτων.

causārĭus, a, um, (causa) ἐπίνοσος, ἀσθενής. 2) ὡς οὐσ. causārĭus, ὰ. ὁ δι' ἀσθένειαν ἀπόμαχος.

causĭdĭcus, i, ὰ. (causa-dico) δικηγόρος, συνήγορος.

causor, 1. (causa) αἰτιῶμαι, προφασίζομαί τι, valetudinem, νόσον.

causŭla, ae, θ. ὑποκ. τοῦ causa.

caute, (tĭus, tissĭme), ἐπίρ. (cautus) συνετῶς, εὐλαβῶς, πεφυλαγμένως, φυλακτικῶς.

cautes, is, θ. πέτρα, κρημνός.

cautĭo, ōnis, θ. (caveo) εὐλάβεια, φυλακή, πρόνοια. mea c. est, ἐμοὶ προνοητέον. res cautionem habet, τὸ πρᾶγμα δεῖται προνοίας. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐγγύη, ἀσφάλεια, διαβεβαίωσις.

cautor, ōris, ὰ. (caveo) ὁ φυλαττόμενος. 2) ἐγγυητής.

cautum, σουπ. τοῦ caveo.

cautus, a, um, (tĭor, tissĭmus), μ. π. τ. caveo.

căvaedĭum, ĭi, οὐ. ὅ. cavus.

căvātus, a, um, μ. π. τ. cavo.

căvea, ae, θ. (cavus) κοιλότης κοίλωμα. 2) εἱρκτή, οἰκίσκο.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

(ζώων), περίφραγμα (δένδρου). c. ferarum, εἱρκτὴ θηρίων. c. apum, κυψέλη, σίμβρον. 3) τὸ κοῖλον τοῦ θεάτρου ἔνθα οἱ θεαταὶ ἐκάθηντο· caveae ima ἢ prima, ἔνθα οἱ εὐγενεῖς ἐκάθηντο. 4) καθόλου τὸ θέατρον.

cāvendus, a, um, μ. μελ. τοῦ

cāvĕo, cāvi, cautum, 2. mihi, εὐλαβοῦμαι, φυλάττομαι. (rem ἢ a re ἢ re ἢ aliquem ab aliquo) φυλάττομαί τι ἢ τινα ἢ ἀπό τινος. c. a periculo ἢ periculum, φυλάττομαι τὸν κίνδυνον. cayeo nihil magis, quam, εὐλαβοῦμαι οὐδὲν μᾶλλον ἢ. cavenda est gloriae cupiditas, φυλάττεσθαι (ἀπέχειν) δεῖ ἀπὸ τῆς φιλοδοξίας. c. a te, φυλάττομαί σε. c. ab insidiis, φυλάττομαι τὴν ἐνέδραν. c. malo, φυλάττομαι τὸ κακόν. cavendum est ne faciant id, δεῖ φυλάττεσθαι ποιεῖν τοῦτο. c. ne fiat, φυλάττομαι μὴ γενέσθαι. cavendum est ne urbem bello implicemus, φυλακτέον μὴ τὴν πόλιν ἐμβάλωμεν εἰς πόλεμον. caves, ne tibi noceat, φυλάττῃ, ὅπως μὴ βλάψῃ σε. cave obliviscaris, μὴ ἐπιλανθάνου. cave credas, cave facias, μὴ πίστευε, μὴ πράττε. 2) caveo alicui, προνοῶ, ἐπιμελοῦμαί τινος. cavet ut servarentur, προνοεῖ ὅπως διατηρηθῶσι. 3) c. ab aliquo, λαμβάνω ἐγγύην παρά τινος. c. alicui, ἀσφαλίζω τινά. 4) ἐπὶ νόμων· lex cavet, ἢ lege cautum est, ὁ νόμος προνοεῖ, προλαμβάνει τι, ὁρίζει, παραγγέλλει. cautum est in legibus ne-, οἱ νόμοι προνοοῦσι μή. . . cautus, a, um, εὐλαβής, φυλακτικός, προνοητικός, ἀσφαλής.

cāverna, ae, θ. συνήθ. κατὰ πλ. cavernae, ārum, (cavus) κοίλωμα, ἄντρον, terrae, τῆς γῆς· ἐκ τούτου ά) ἡ κοιλία (τὸ κοῖλον) τοῦ δουρείου ἵππου ἐν Τροίᾳ. β') ποιητ. c. coeli, τὸ κοίλωμα τοῦ οὐρανοῦ.

cāvi, παρακ. τοῦ caveo.

cāvilla, ae, θ. = cavillum.

cāvillātĭo, iōnis, θ. (cavillor) σκῶμα, σκῶψις, χλευασμός. 2) σόφισμα.

cāvillātor, ōris, ἀ. (cavillor) σκώπτης, χλευαστής 2) σοφιστής.

cāvillor, 1. (cavilla) (αἰτ.) σκώπτω, κατειρωνεύομαί τινα ἢ τι. c. aliquid, ἐπισκώπτω τι, ἢ εἴς τι. c. praesentes, διασύρω τοὺς παρόντας. c. aliquos, (διὰ) χλευάζω τινάς. 2) σοφιστεύω.

cāvillum, i, οὐ. ϗ -us, i, ἀ. σκῶμμα. 2) σόφισμα.

cāvo, 1. (cavus) (aliquid) κοιλαίνω, κοιλῶ, διατρυπῶ τι.

cāvus, a, um, κοῖλος. c. concha, κοίλη κόγχη. trabs cava, τὸ πλοῖον. flumen cavum, ποταμὸς βαθύς. ὡς οὐσ. cavum i, οὐ. τὸ κοίλωμα. κατ' ἐξοχὴν cavum aedium ἢ cavaedium, ὁ ἐν τῷ μέσῳ τῆς οἰκίας χῶρος. 2) κενός, μάταιος.

Caystros, ἡ, -us, i, ἀ. Κάϋστρος, ποταμ. ἐν Ἰωνίᾳ· ἐκ τούτου Caystr.us, a, um, Καϋστριος.

Cēa, ἡ Cīa, ae, καὶ Ceos, (αἰτ. Ceo) θ. ἡ Κέως, νῆσος τῶν Κυκλάδων· ἐκ τούτου Cēi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Cēbenna, καὶ Cevenna, ae, ἀ. τὰ Κέβενα, ὄρη τῆς Γαλλίας.

Cēbrēn, ēnis, ἀ. Κεβρήν, ποτάμιός τις θεὸς ἐν Τρῳάδι, πατὴρ τῆς Οἰνόης, ἥτις Cebrēnis, ĭdis, θ. Κηβρηνὶς ὠνομάζετο.

1. **cĕcĭdi** πρκ. τοῦ cado.

2. **cĕcīdi**, πρκ. τοῦ caedo.

cĕcĭni, πρκ. τοῦ cano.

Cēcrops, ŏpis ἀ. Κέκροψ· ὁ ἀρχαιότατος τῆς Ἀττικῆς βασιλεύς, ὁ κατὰ τὸν μῦθον τὸ μὲν ἥμισυ ἄνθρωπος, τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ ὄφις, ὅθεν καλεῖται geminus· ἐκ τούτου 1) Cecrŏpĭdes, ae, ἀ. ὁ Κεκροπίδης ά) = ὁ Θησεύς. β') = εὐπατρίδης. γ') πλ. Cecrŏpĭdae, ārum, = οἱ Ἀθηναῖοι. 2) Cecrŏpis, ĭdis, θ. ἡ Κεκροπὶς ά) = θυγάτηρ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τοῦ Κέκροπος ἡ τοῦ Πανδίωνος. 6')='Αττ. γ')='Αττικός. terra Cecropis, 'Αττικὴ γῆ. 3) Cecropius, a, um, ά) τοῦ Κέκροπος. arx Cecrŏpia, ἡ ἁπλῶς Cecrŏpia, ae, θ. ἡ τοῦ Κέκροπος ἀκρόπολις,=αἱ 'Αθῆναι. 6')='Αττικός, 'Αθηναϊκός.

1. cēdo, cessi, cessum, 3. A') ἀμεταβ. κινοῦμαι, φέρομαι ά) (ποιητ. σπαν.) χωρῶ, βαδίζω. cedo ex transverso quasi cancer, βαδίζω εἰς τὰ πλάγια (λοξῶς) ὡς ὁ καρκῖνος. β') ἀφικνοῦμαι, ἐξικνοῦμαι, ἥκω εἰς τόπον τινά. miles ibi cedit, ὁ στρατιώτης ἐκεῖσε φέρεται. hoc cedit ad factum, τοῦτο χωρεῖ πρὸς ἔργον, τοῦτο ἐνεργεῖται (ἔρχεται εἰς πέρας, πραγματοῦται). 2) cedo in aliquid, μεταβάλλω εἴς τι, μεταγωρῶ πρός τι, ἀποβαίνω εἴς τι. injuria ei cedit in gloriam, ἡ ἀδικία ἀπέβη αὐτῷ εἰς δόξαν. cedit in proverbium, εἰς παροιμίαν ἀποβαίνει (παροιμιῶδες καταντᾷ). cedo in praedam alicujus, λεία τινὸς γίγνομαι. cohortes fortitudinis praemia cedunt, αἱ κοόρτεις τυγγάνουσι (λαμβάνουσι) βραβείων τῆς ἀνδρείας αὐτῶν. is quaestus huic cessit, τὸ κέρδος τοῦτο ἐκείνῳ περιῆλθεν. potentia Pompeji in Caesarem cessit, τὴν δύναμιν τοῦ Πομπηίου ὁ Καῖσαρ ἔλαβεν (τῷ Καίσαρι περιῆλθεν). 'Εκ τούτου=συμβαίνει μοί τι, περιπίπτω τινί, γίγνεταί μοί τι. quae captae urbi cedunt, ὅσα τῇ ἁλωκυίᾳ πόλει συμβαίνει. 3) ἀνα(ἀπο)χωρῶ, ἀπαλλάττομαί τινος. succus cedit de corpore, ὑγρὸν ἀποχωρεῖ ἀπὸ τοῦ σώματος. cedo ex ingrata patria, ἀποχωρῶ ἐκ τῆς ἀχαρίστου πατρίδος. cedo Italiā, ἀποχωρῶ ἐκ τῆς 'Ιταλίας. συνήθ. ἐπὶ στρατοῦ cedo loco, de oppido, ex acie, ἀποχωρῶ ἀπὸ τοῦ τόπου, ἐκ τῆς πόλεως, ἐκ τῆς παρατάξεως. cedo vita ἡ e vita, ἀπαλλάττομαι τοῦ βίου= ἀποθνήσκω. tempus cedit, ὁ χρόνος παρέρχεται. res cedit memoriae, τὸ πρᾶγμα διαφεύγει τὴν μνήμην. pudor cedit ex pectore, ἡ αἰδὼς ἐξίσταται γίγνεται ἐκ τοῦ στήθους (ἀφανίζεται). cedo (alicui) possessione, bonis, παραχωρῶ τινι τὰς κτήσεις, τὰ ἀγαθά. Μτφ. haec ei prospere ἢ prospera cedunt, ταῦτα καλῶς (εὐτυχῶς) ἀποβαίνει αὐτῷ. 4) (ὑπ)εἴκω τινί, ἥττων τινός εἰμι, ἥττωμαί τινος. cedo fortunae, ὑπείκω τῇ τύχῃ. cedo invidiae civium, ὑπείκω τῷ φθόνῳ τῶν πολιτῶν. c. malis ὑπείκω ταῖς συμφοραῖς. cedo immortalitate diis, ἥττωμαι τῶν θεῶν ἐν τῇ ἀθανασίᾳ. c. alicui virtute, ἥττων τινός εἰμι ἐν τῇ ἀρετῇ. c. auctoritate alicujus, ὑπείκω τῷ ἀξιώματί τινος. c. reipublicae,=χάριν τῆς πολιτείας ὑπομένω τι. B') μεταβ. cedo alicui aliquid ἢ μετὰ τοῦ ut καὶ ἀπρ. συγχωρῶ, δίδωμι, ἐπιτρέπω τινί τι. c. posti victoriam, ἐπιτρέπω τῷ πολεμίῳ τὴν νίκην.

2. cĕdo, πλ. cette (ῥημ ἐλλ. ἐν χρήσει ὡς προστακτική). δός, δότε. cette dextras, δότε τὰς δεξιάς. 2) εἰπέ μοι, φέρε (ἄγε) δή. cedo tuum consilium, εἰπὲ τὴν σὴν γνώμην. cedo quid faciam? φέρε τί ποιήσω; cedo ut bibam, ἔα με πιεῖν.

cĕdrus, i, θ. ἡ κέδρος. 2) τὸ ξύλον τῆς κέδρου. 3) τὸ ἔλαιον τῆς κέδρου. carmina cedro digna, ποιήματα τῆς ἀθανασίας ἄξια.

Cĕlaenae, ārum θ. πλ. αἱ Κελαιναί, πόλ. τῆς μεγάλης Φρυγίας, ἔνθα ὁ Μαρσύας καὶ ὁ Ἀπόλλων διηγωνίσθησαν· ἐκ τούτου Celaenaeus, a, um, τῶν Κελαινῶν.

Cĕlaeno, ūs, θ. Κελαινώ, θυγάτηρ τοῦ Ἄτλαντος μία τῶν Πλειάδων. 2) μία τῶν Ἁρπυιῶν.

cĕlĕber, (σπαν.-bris) bris, e, (brior, brissimus) συχνός, ἔνθα πολ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

λοι φοιτῶσιν, πολυάνθρωπος, locus, portus, oraculum, τόπος, λιμήν, μαντεῖον. celebris urbs, πολυάνθρωπος πόλις· ἐκ τούτου πανηγυρικός, λαμπρός. dies, festus, triumphus, ἡμέρα, ἑορτή, θρίαμβος. 2) (σπαν.) συχνός. celebra verba, συχνοὶ λόγοι. 3) ἔνδοξος, ἐπιφανής, περίφημος, ὀνομαστός. nomen celebre, ἐπιφανὲς ὄνομα. meus pater celeber fuit, ὁ ἐμὸς πατὴρ εὐκλεὴς γέγονε.

cĕlĕbĕrrĭme, ἐπίρ. ὑπερθ. (celeber) θαμινώτατα.

cĕlĕbrātĭo, iōnis, θ. (celebro) πολυάνθρωπος συνέλευσις, φοίτησις, πανήγυρις, ἑορτασμός. 2) εὐκλεια, δόξα.

cĕlĕbrātus, a, um, (tĭor, tissĭmus), μ. π. τ. celebro.

cĕlĕbrior συγκρ. τ. celeber.

cĕlĕbris, ĭδ. celeber.

cĕlĕbrĭtas, ātis, θ. (celeber) ἡ συχνὴ εἰς τόπον τινὰ φοίτησις. 2) συχνὸν πλῆθος, συχνὴ συνέλευσις, πανήγυρις. virorum ac mulierum, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν. 3) τελετή, ἐπιτέλεσις. celebritas supremi diei, μεγαλοπρεπὴς κηδεία νεκροῦ, πολλῶν ἀνθρώπων ἀκολουθούντων. 4) (σπαν.) ἡ συχνότης, periculorum, τῶν κινδύνων. 5) ἡ εὐκλεια, ἡ εὐδοκίμησις, τὸ πολυθρύλλητον.

cĕlĕbro, 1. (celeber) (αἰτ.), φοιτῶ, συχνάζω που. celebro silvas, φοιτῶ εἰς τὰ δάση. c. domum alicujus, φοιτῶ παρά τινα· ἐκ τούτου ά) φοιτῶ εἰς ἑορτήν τινα, ἑορτάζω. c. triumphum, πανηγυρικὸν θρίαμβον κατάγω. c. nuptias, ἑορτάζω, ἐπιτελῶ γάμον. c. exsequias, ἐπιτελῶ τὴν ἐκφοράν. c. funus, παραγίγνομαι ἐπὶ τὴν ἐκφοράν. 2) συχνάκις πράττω, λέγω τι. c. exercitationem, θαμὰ χρῶμαι τῇ γυμνάσει. 3) διαθρυλλῶ, διαφημίζω, διαγγέλλω τι. nuncii literaeque celebrant Murenam consulem esse factum, ἄγγελοι καὶ γράμματα διαθρυλλοῦσι τὸν Μουρέναν ὕπατον γενέσθαι· κατ' ἐξοχὴν ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω τινά. c. nomen alicujus, ἐγκωμιάζω τὸ ὄνομά τινος. c. virum lyra, ὑμνῶ, καθυμνῶ τὸν ἄνδρα.

Cĕlĕlātes, um, ἀ. πλ. Λυγιστικὸν ἔθνος.

Celenděris, is, θ. πόλις Σικελίας.

Cĕlenna, ae, θ. πόλ. Καμπανίας.

cĕler, ĕris, ĕre, (errĭor, errĭmus), (κέλω), ταχύς, sagitta, βέλος, celer ventus, ταχὺς ἄνεμος. celeris victoria, ταχεῖα νίκη, homo, ταχύς, δραστήριος ἄνθρωπος. c. pedibus, ωκύπους.

Cĕlĕres, um, ἀ. πλ. Κέλερες, ἀρχαῖον τῶν Ῥωμαίων ἱππέων ὄνομα.

cĕlĕrĭpes, ĕdis, ταχύπους, ὠκύπους.

cĕlĕrĭtas, ātis, θ. (celer) τάχος, ταχύτης. celeritas et vis equorum, ἡ ταχύτης ᾗ ἡ δύναμις τῶν ἵππων. celeritas dicendi ἡ in dicendo, ἡ ἐν τῷ λέγειν ταχύτης. celeritas veneni, ἡ ταχεῖα ἐνέργεια τοῦ φαρμάκου. celeritas animorum, ingenii, παρουσία πνεύματος. celeritate antevertere aliquem, τῷ τάχει παρελθεῖν τινα. celeritas consilii, εὐτολμία. celeritate utor, ταχύτητι περὶ τὸ ἔργον χρῶμαι (δραστήριός εἰμι, δραστηρίως ἐνεργῶ).

cĕlĕrĭter, (errĭus, errĭme), ἐπίρ. (celer) ταχέως. celerius opinione, ταχύτερον τῆς προσδοκίας. quam celerrime, ὡς τάχιστα. apparare quam celerrime, παρασκευάζεσθαι τὴν ταχίστην. celerius domum reverti, θᾶττον οἴκαδε ἀπιέναι.

cĕlĕrĭuscule, ἐπίρ. (ὑποκ. τ. celeriter) ταχέως πως.

cĕlĕro, 1, (celer) ταχύνω, σπεύδω, ad Asiam, εἰς Ἀσίαν. 2) c. aliquid, ἐπιταχύνω τι. c. fugam, ἐπισπεύδω τὴν φυγήν. c. iter, ἐπιταχύνω τὴν πορείαν.

Cĕlĕtrum, i, οὐ. πόλ. Μακεδονίας.

Cĕlĕus, i, ἀ. Κελεός, βασιλεὺς καὶ ἱερεὺς ἐν Ἐλευσῖνι, ὅστις τὴν Δή-

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

μητρα ἐν τῇ ἀναζητήσει τῆς θυγατρὸς αὐτῆς διελθοῦσαν ἐκεῖθεν ἐφιλοξένησε, καὶ ἐδιδάχθη παρ' αὐτῆς τὴν γεωργίαν καὶ τὰ μυστήρια.

cella, ae, θ. σηκός, θάλαμος (διὰ τοὺς ὑπηρέτας καὶ τοὺς δούλους) ἐν τῇ ἐσωτερικῇ αὐλῇ τῆς Ῥωμαϊκῆς οἰκίας, οἴκισκος. 2) **cella domus** ταμεῖον οἰκίας, ἀποθήκη πρὸς διατήρησιν σίτου, καρπῶν καὶ τῶν τοιούτων. **cella olearia**, ἐλαιοδοχεῖον. **cella vinaria**, οἰνών (οἰνοδοχεῖον). **emere aliquid in cellam**, ὠνεῖσθαι διὰ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν. 3) **cella columbarum**, περιστερεών. **cellae apum**, κύτταροι. 4) τὸ μέρος τοῦ ναοῦ ἐν ᾧ ἵστατο τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ = σηκὸς ναοῦ.

cellula, ae, θ. ὑποκ. τ. cella.

cĕlo, 1. (**aliquem aliquid** καὶ σπαν. **aliqua re**) κρύπτω, ἀπο(ἐπι)κρύπτω, κρύπτομαί τινά τι. **celo vos illud**, κρύπτω ὑμᾶς τοῦτο. **celo te sermonem Appii**, κρύπτω σε τὸν λόγον τοῦ Ἀππίου. **celo illum de insidiis**, κρύπτομαι ἐκεῖνον τὰς ἐνέδρας. **celo aliquem**, οὐδὲν λέγω τινί. **celor de aliqua re**, λανθάνει με τὸ πρᾶγμα. **id Alcibiadi diutius celari non potuit**, τοῦτο οὐκ ἠδυνήθη πλεῖω χρόνον τὸν Ἀλκιβιάδην λανθάνειν (δὲν ἠδύνατο ἐπὶ πολὺ πλέον νὰ μένῃ ἄγνωστον εἰς τ. Ἀλκιβιάδην.) **celo tantum gaudium**, ἀποκρύπτομαι τὴν τοσαύτην χαράν. **celo sententiam**, ἀποκρύπτομαι τὴν γνώμην. **celo aurum terra**, κρύπτω τὸν χρυσὸν ὑπὸ τὴν γῆν.

cĕlox, ōcis, θ. (κυρίως ἐπίθετον ὑπονοουμένου τοῦ **ŭavis**, συγγενὲς τῷ **celer**, καὶ τῷ **celo** ἅπερ ἰδέ.) ὁ κέλης, εἶδος πλοίου.

celse, (**sius**) ἐπίρ. (**celsus**) ὑψηλῶς. 2) ἐπιφανῶς.

celsĭtūdo, ĭnis, θ. (**celsus**) ὑψηλότης. 2) ἐξοχότης.

celsus, a, um, (**sĭor**, **cissĭmus**), ἐξέχων, ὑψηλός, ἔξοχος. 2) μτφ. ὑψηλόφρων, ἐπιφανής. 3) ὑπερήφανος.

Celtae, ārum, ἀ. πλ. Κελτοί, λαὸς ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἱσπανίᾳ κατοικῶν· ἐκ τούτου **Celticus**, a, um, Κελτικός.

Celtĭbēri, ōrum, ἀ. πλ. Κελτιβῆρες, λαὸς ἀνάμικτος ἐξ Ἰβήρων καὶ Κελτῶν.

Celtĭbērĭa, ae, θ. Κελτιβηρία, χώρα τῆς μέσης Ἱσπανίας. **Celtĭbērĭcus**, a, um, Κελτιβηρικός.

cena κτλ. ἴδ. **coena**.

Cenaeum, i, οὐ. Κήναιον, ἀκρωτήριον Εὐβοίας. ἐκ τούτου **Cenaeus**, a, um, ὁ Κηναῖος.

Cenchrĕae, ārum, θ. πλ. Κεγχρεαί, ἐπίνειον τῆς Κορίνθου ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ.

Cenimagni, ōrum, ἀ. πλ. λαὸς τῆς Βρεττανίας.

Cēnŏmāni, ōrum, ἀ. πλ. Κενομανοί, ἔθνος Κελτικὸν ἐν Γαλλίᾳ.

censeo, censui, censum 2. (αἰτ.) τιμήσιν τινος ποιοῦμαι, τὴν τιμήν τινος καθίστημι, τιμῶ ἢ τιμῶμαί τινα ἤ τι. κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τῶν Τιμητῶν, τιμῶ τὴν οὐσίαν τινός. ὅθεν **capite censi**, οἱ τῆς κατωτάτης τάξεως πολῖται, οἱ πενιχρότατοι, (οἵτινες οὐχὶ κατὰ τὴν περιουσίαν ἀλλὰ κατὰ κεφαλὰς ἐμετροῦντο). **censeo cives**, τίμησιν καὶ ἀπογραφὴν τῶν πολιτῶν ποιοῦμαι. **censor**, τιμῶμαι, ἀπογράφομαι. **ducenta mjlia capitum censa sunt**, διακόσιαι χιλιάδες σωμάτων ἀπεγράφησαν. **esse censui censendo**, ἱκανὸν εἶναι τιμᾶσθαι, ἀπογράφεσθαι. 2) κρίνω, γιγνώσκω, ἡγοῦμαι, νομίζω, (μετὰ αἰτ. καὶ ἀπαρ. ἢ ὑποτ.) **vera censeo**, κατὰ τὴν ἀλήθειαν κρίνω. **captivos reddendos censeo**, γιγνώσκω ἀποδοῦναι τοὺς αἰχμαλώτους. **plerique censeunt ut noctu iter facerent**, πλεῖστοι γιγνώσκουσι νυκτὸς τὴν πορείαν ποιεῖσθαι. **censeo aequum esse**, ἡγοῦμαι ἐπιεικὲς εἶναι. 3) **senatus censet**, τῇ συγκλήτῳ δο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

κεῖ. censeo alicui aliquid, ψηφίζομαί τινί τι. senatus censet eos ab armis decedere, ἔδοξε τῇ συγκλήτῳ τὰ ὅπλα καταθέσθαι αὐτούς.

censĭo, ōnis, ὁ. (censeo) τίμησις, τίμημα. 2) ἐπιτίμησις, κόλασις, τιμωρία. 3) γνώμη.

censor, ōris, ὰ. (censeo) τιμητής, κήνσωρ· οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν Ῥώμῃ ἐκεῖνος ὁ ἄρχων, ὅστις ἐξήταζε καὶ ἀπέγραφε τὸ ὄνομα, τὰ κτήματα καὶ τὸν βίον ἑκάστου τῶν πολιτῶν. 2) ἐπικριτής, ἐξεταστής.

Censōrīnus, i, ὰ. Κηνσωρῖνος, ἐπωνύμιον Ῥωμαϊκόν.

censōrĭus, a, um, (censor) τιμητικός. homo censorius ᾗ ἁπλῶς censorius, ὁ τιμητὴς γενόμενος. censoria animadversio, ἡ παρὰ τῶν τιμητῶν ζημία. censorĭum opus ἢ probum, ἔργον ἄξιον ἀτιμίας. censoria lex, ἡ περὶ τῆς μισθώσεως συγγραφή, ἡ περὶ τῆς ἐργολαβίας συνθήκη (συμβόλαιον). censoriae tabulae, οἱ πίνακες, οἱ κατάλογοι τῶν τιμητῶν. 2) μτφ. αὐστηρός.

censŭi, πρκ. τοῦ censeo.

censūra, ae, ὁ. (cenceo) ἡ ἀρχή, τὸ ἀξίωμα τοῦ τιμητοῦ ἐν Ῥώμῃ, ἡ τιμητεία. gerere censuram, τιμητὴν εἶναι. censura ejus gravis fuit, αὐστηρῶς τὴν τιμητείαν μετεχειρίσατο, (αὐστηρῶς τὰ τοῦ τιμητοῦ καθήκοντα ἔπραξε). 2) ἐξέτασις, ἐπίκρισις, αὐστηρὰ κρίσις, ἐπιτίμησις

census a, um, μ. π. τοῦ censeo.

census, ūs, ὰ. (censeo) τίμησις τῆς περιουσίας Ῥωμαίου πολίτου καὶ ἡ ἀπογραφὴ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν πολιτῶν. censum habere, agere, facere, censere, ἀπογραφὴν ποιεῖσθαι. 2) καθόλου ἀπογραφή. Helvetiorum qui redierant censu habito repertus est numerus centum et decem, οἱ ἐπανελθόντες τῶν Ἑλβετῶν, ἀπαριθμηθέντες εὑρέθησαν 110 χιλιάδες. 3) κατάλογος, ἀπογραφὴ τιμητική. 4) (ποιητ.) ἡ οὐσία, τὰ κτήματα. census exiguus, μικρά, εὐτελὴς περιουσία. homo sine censu, ἀνὴρ ἀκτήμων.

Centaureus, ὶδ. Centaurus.

Centaurus, i, ὰ. Κένταυρος. Οἱ Κένταυροι, κατὰ τὸν μῦθον υἱοὶ τοῦ Ἰξίωνος καὶ Νεφέλης τινός, εἰσὶ παρ' Ὁμήρῳ λαὸς ἄγριος, ὀρεινὸς τῆς Θεσσαλίας. Εἶτα δὲ οὕτως ἐκαλοῦντο τὰ διφυῆ τέρατα, τὰ κατὰ τὸ ἥμισυ ἄνθρωποι καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ ἵπποι. nobilis Centaurus, ὁ Χείρων, (ὁ παιδαγωγὸς τοῦ Ἀχιλέως)· ἐκ τοῦ-

Centaurēus, καὶ -ĭcus, a, um, Κενταύρειος. 2) ὡς οὐσ. Centaurus, i, ὁ. ὄνομα πλοίου τινός.

centŭi, ae, a, πλ. (centum) ἑκατόν, ἀνὰ ἑκατόν. (ποιητ. ᾗ καθ' ἕν.)

Centēnĭus, ĭi, ὰ. Κεντήνιος, Ῥωμαϊκὸν ἐπωνύμιον.

centesĭmus, a, um, (centum) ἑκατοστός. centesima, ae, (ὑπον. pars) ἑκατοστημόριον. centesimae, ārum, μηνιαῖος τόκος (τὸ ἑκατοστὸν τοῦ κεφαλαίου) 12 %. 2) ἀντὶ centuplex.

centĭceps, cĭpĭtis (centum-caput) ἑκατογκέφαλος.

centĭes, ἡ centiens, ἐπίρ. (centum) ἑκατοντάκις. centies sestertium, ἑκατὸν μυριάδες σεστερτίων. in sestertio vicies, εἰς ἑκατὸν μυριάδες σεστερτίων.

centĭ-mānus, a, um, ἑκατόγχειρ

centro, ōnis, ὰ, ὁ κέντρων, ῥάκη συνερραμμένα, ἔνδυμα ἐκ συνερραμένων ῥακῶν. μτφ. centrones alicui sarcire, συρράπτειν τινὶ ψεύδη.

Centrōnes, um ὰ. πλ. Κέντρωνες, ἔθνος Γαλλικόν, μέρος μὲν ἐν τῇ Ναρβωνικῇ, μέρος δὲ ἐν τῇ Βελγικῇ Γαλλίᾳ.

centrum, i, οὐ. κέντρον (κύκλου). 2) ὁ πυρὴν (καρποῦ).

centum ἀριθμ. ἄκλιτ. ἑκατόν. (ποιητ.) ἐπὶ μεγάλου ἀριθμοῦ, πάμπολλοι, πλεῖστοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Centumalus i, ἁ. Ῥωμαϊκὸν ἐπωνύμιον.

Centum Cellae, ārum, θ. πλ. Ἑκατὸν Κέλλαι, πόλ. τῆς Ἑτρουρίας.

centum-gĕmĭnus, a, um, (ποιητ.) ἑκατονταπλάσιος, ἑκατονταπλασίων, (περὶ τοῦ ἑκατόγγειρος Βριάρεω), ἑκατόγγειρ. 2) (περὶ τῶν ἑκατὸν πύλας ἐχουσῶν Θηβῶν) ἑκατόμπυλος.

centum-vir, i, ἁ. ᾖ συνήθ. **centumviri**, ὅπερ ἰδέ.

centumvĭrālis, e (centumvir) τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν, **judicium**, δικαστῶν. **causa centumviralis**, δίκη ὑπὸ τῶν ἑκατὸν δικαστῶν ἐκδικασθεῖσα.

centum-vĭri, ōrum, ἁ. πλ. (vir) οἱ ἑκατὸν ἄνδρες, σύλλογος δικαστῶν ἐξ ἑκατὸν πέντε ἀνδρῶν συνιστάμενος, ὃς κατ' ἔτος ἐδίκαζεν ἰδιωτικὰς δίκας (κατ' ἐξοχὴν περὶ τῆς ἀρχαίας Ῥωμαϊκῆς κυριότητος, καὶ περὶ τῶν κληρονομικῶν ὑποθέσεων).

centuncŭlus, i, ἁ. ὑποκ. τ. **cento**.

centŭplex, ĭcis, (centum) ἑκατονταπλάσιος.

centŭrĭa, ae, θ. (centum) ἑκατοστός, ἑκατοντάς, λόχος (στρατιωτῶν), τὸ πάλαι μὲν ἐξ ἑκατὸν εἶτα δὲ ἐξ ἑξήκοντα ἀνδρῶν συνιστάμενος. 2) εἷς τῶν 193 ἢ 194 λόχων, εἰς οὓς ὁ Σέρβιος Τύλλιος διῄρεσε τοὺς Ῥωμαίους.

centŭrĭātim, ἐπίρ. (centuria) κατὰ λόχους. **populus centuriatim vocatus est**, ὁ λαὸς κατὰ λόχους ἐκλήθη.

1. **centŭrĭātus**, a, um, μ. π. τ. **centurio** 1.
2. **centŭrĭātus**, ūs, ἁ. (centurio 1) ἡ εἰς λόχους διαίρεσις.
3. **centŭrĭātus**, ūs, ἁ. (centurio 2) ἡ ἑκατονταρχία.

1. **centŭrĭo**, 1. (centuria) διαιρῶ εἰς λόχους. ἀ) ἐπὶ στρατοῦ· **centurio juventutem**, καταλογίζω, διαιρῶ τὴν νεολαίαν (τοὺς νέους εἰς λόχους. β') ἐπὶ τοῦ λαοῦ· μόνον ἡ μετοχ. εὐχρηστος **centuriatus**. **comitia centuriata**, ōrum, οὐ. πλ. λογῖται ἐκκλησία ἐν ᾗ κατὰ λόχους ἐψηφοφόρουν.
2. **centŭrĭo**, iōnis, ἁ. (centurio) (κεντυρίων), ἑκατόνταρχος, ταξίαρχος, λοχαγός.

Centŭrĭpae, ārum, θ. πλ. καὶ -pīnum, i, οὐ. ἡ -pīna, ae, θ. τὰ Κεντόριπα, ἀρχαία πόλις τῆς Σικελίας· ἐκ τούτου **Centuripīnus**, a, um, Κεντοριπῖνος. καὶ ὡς οὐσ. **Centuripīni**, ōrum ἁ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Ceos, ἴδ. **Cea**.

cepa = **caepa**.

Cĕphallĕnĭa, ae, θ. Κεφαλληνία, μία τῶν μεγαλητέρων νήσων τοῦ Ἰονίου Πελάγους· ἐκ τούτου **Cephallēnes**, um, ἁ. πλ. Κεφαλλῆνες, οἱ κάτοικοι.

Cĕphălaoedis, is, θ, καὶ -dĭum, ĭi οὐ. Κεφαλοιδίς, πολίγνιον Σικελίας· ἐκ τούτου **Cephaloeditānus**, a, um, τῆς Κεφαλοιδίδος, ᾗ ὡς οὐσ. **Cephaloeditāni**, ōrum, ἁ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Cĕphălus, i, ἁ. Κέφαλος, υἱὸς τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῆς Ἕρσης, κατ' ἄλλους πάππος τοῦ Λαέρτου, σύζυγος τῆς Προκρίδος καὶ ἐραστὴς τῆς Ἠοῦς. Ἀκουσίως φονεύσας τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐκυρίευσε τῆς Κεφαλληνίας, ἥτις ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ οὕτως ὠνομάσθη.

Cēphēis, ĭdis. **Cepheus**.

Cēphēnes, um, ἁ. πλ. Κηφῆνες, ἔθνος τῆς Αἰθιοπίας.

Cephēĭus, ĭdis. **Cepheus**.

Cēpheus, ĕi καὶ eos, ἁ. Κηφεύς, βασιλεὺς τῆς Αἰθιοπίας, σύζυγος τῆς Κασσιόπης, πατὴρ τῆς Ἀνδρομέδας. Ἐκ τούτου ἀ) **Cēphēis**, ĭdis, θ. Κηφηΐς, ἡ θυγάτηρ τοῦ Κηφέως (ἡ Ἀνδρομέδα). β') **Cēphēius** καὶ **Cēphēus**, a, um, Κηφήϊος, τοῦ Κηφέως, ᾗ (ποιητ.) = Αἰθιοπικός.

Cēphissus i, ἁ. Κηφισσὸς ποταμὸς Φωκίδος καὶ Βοιωτίας. Ὡς ποτάμιος θεὸς πατὴρ τοῦ Ναρκίσσου, ὅστις ἐκ τούτου **Cephissius** = Κηφίσιος ὠνομάσθη· ἐκ τούτου ἀ)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Cēphissĭus, a, um, Κηφίσιος. 6') Cephīsis, ĭdis θ. Κηφισίς. 2) ποταμὸς Ἀττικῆς, Cēphīsĭas, ădis, θ. Κηφισιάς.

cēpi, πρκ. τ. capio.

cēra, ae, θ. κηρός. (κατὰ πλ. cerae, μελίττιον, σύμβολον)· ἐκ τούτου ά) οἱ ἐκ ξύλων κηρωτοὶ πίνακες πρὸς γραφήν, κήρωμα, πινακίς· ἐκ τούτου πάλιν 1) φύλλον, σελὶς βιβλίου. 2) πᾶν ἔγγραφον σύγγραμμα, π. χ. διαθήκη, ἐπιστολή, χῆ. 6') κηρίνη σφραγίς. γ') (ποιητ.) κηρίνη εἰκών=imago, ὅπερ ἰδέ.

Cērămbus, i, ἀ. μυθικός τις ἄνθρωπος ὅστις κατὰ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸν μετεμορφώθη εἰς κάνθαρον.

Cērămīcus, i, ἀ. Κεραμεικός· ὀνομασία δύο τόπων ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν. Ἐν τῷ ἐκτὸς Κεραμεικῷ ὑπῆρχον μνημεῖα τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων πολεμιστῶν.

Cērămus, i, θ. Κέραμος, πόλ. Καρίας.

cērārĭa, ae, θ. (cera) ἡ κατασκευάζουσα καὶ πωλοῦσα κηρούς, κηροπῶλις.

cērārĭum, ĭi, οὐ. (cera) ὁ εἰσπραττόμενος ἀπὸ τῶν σφραγίδων φόρος.

Cerastae, ārum, ἀ. πλ. ἴδ. Cerastes.

cĕrastes, ae, ἢ is, ἀ. κεράστης, ὄφις. κατὰ πλ. Cerastae, ārum, μυθικὸς τῆς Κύπρου λαός.

cērāsum, i, οὐ. κεράσιον.

cĕrāsus, i, θ. ἡ κερασία. 2) κεράσιον.

Cĕrāsus, untis, θ. ἡ Κερασοῦς, πόλις τοῦ πόντου, ὅθεν τὰ κεράσια εἰς τὴν Εὐρώπην μετεφέρθησαν.

cērātus, a, um, (μ. π. τ. cero) κηρωτός, tabula, πίναξ.

Ceraunus, i, ἀ. Κεραυνός· ἐπίθ. ἑνὸς τῶν Ἡρακλειδῶν.

Ceraunĭus, a, um, κεραύνιος. Ceraunii montes ἡ Ceraunĭa, ōrum, οὐ. πλ. τὰ Κεραύνια ὄρη, μεταξὺ Ἠπείρου καὶ Ἰλλυρίας.

Cerbĕrĕus, ἴδ. Cerberus.

Cerbĕrus, i, ἀ. Κέρβερος, ὁ πολυκέφαλος κύων τοῦ Πλούτωνος, ὅστις ἐφύλαττε τὴν εἰς τὸν ᾅδην εἴσοδον, υἱὸς τοῦ Τυφῶνος καὶ τῆς Ἐχίδνης· ἐκ τούτου Cerbĕrĕus, a, um, Κερβέριος.

Cercĕtae, ārum, ἀ. πλ. Κερκέται, λαὸς ἐν τῇ Ἀσιατικῇ Σαρματίᾳ.

Cercĕtĭus, ĭi, ἀ. ὄρος Θεσσαλίας.

Cercīna, ae, θ. Κέρκινα, νῆσος καὶ πόλις, παρὰ τὴν μικρὰν Σύρτην ἐν τῇ Ἀφρικῇ· ἐκ τούτου Cercīnates, um, ἀ. πλ. Κερκινᾶται, οἱ κάτοικοι.

Cercīnĭum, ĭi, οὐ. Κερκίνιον, πόλις Θεσσαλίας.

Cercōpes, um, ἀ. πλ. (κέρκωψ=εἶδος πιθήκου) Κέρκωπες, λαὸς κατοικῶν ἐν ταῖς Πιθηκούσαις νήσοις, περιβόητος διὰ τὸν ἀπατηλὸν καὶ πανοῦργον χαρακτῆρα αὐτοῦ, ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸν ληστρικὸν βίον· τοῦτον ἐπὶ τέλους μετέβαλεν ὁ Ζεὺς εἰς πιθήκους.

cercōpĭthēcus, i, ἀ. κερκοπίθηκος, πίθηκος οὐρὰν ἔχων.

cercūrus, i, ἀ. κέρκουρος, εἶδός τι ταχέως πλέοντος πλοίου. 2) θαλάσσιος ἰχθύς.

Cercўō, ōnis, ἀ. Κερκύων, ληστής τις ἐν Ἀττικῇ, ὑπὸ τοῦ Θησέως φονευθείς.

cerdo, ōnis, ἀ. (κέρδων) χειρώναξ, χειροτέχνης, βάναυσος, (σκυτοτόμος, βυρσοδέψης).

Cĕrĕālĭa, ĭum. Ceres.

Cĕrĕālis, ĭδ. Ceres.

cĕrĕbellum, i, οὐ. ὑποκ. τ. cerebrum.

cĕrĕbrōsus, a, um, (cerebrum) (ποιητ.) ἐπιρρεπὴς εἰς παραφροσύνην· ά) παράφρων, μανιώδης. 6') ὀργίλος, ὀξύ(ἀκρό)χολος.

cĕrĕbrum, i, οὐ. ὁ ἐγκέφαλος, (τῆς κεφαλῆς). excutere alicui cerebrum, τὴν διάνοιάν τινος διασείω)ταράττω. cerebrum his uritur, οὗτοί εἰσι σφόδρα ὠργισμένοι. 2) μτφ. (ποιητ.) ά) νοῦς, διάνοια. 6') θυμός, ὀργή.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ceremonia = caerimonia.

1. Cĕres, Cerĕris, ϑ. Δημήτηρ, μία τῶν ἀρχαιοτάτων ϑεοτήτων τῶν Ἑλλήνων, ϑυγάτηρ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας, ἀδελφὴ τοῦ Διός, μήτηρ τῆς Περσεφόνης, ϑεὰ τῆς γεωργίας. Ἐξαιρέτως ἐτιμᾶτο αὕτη καὶ ἐλατρεύετο ἐν ταῖς μυστηρίοις ἰδίᾳ ἐν Ἀθήναις καὶ Ἐλευσῖνι, διδάξασα τοὺς ἀνϑρώπους τὴν γεωργίαν καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς· ὅϑεν (ποιητ.) = σῖτος, σπορά, ἄρτος, καρποὶ καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐκ τούτου Cĕrēālis, e, Δημήτριος, Δημητριακός, τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν Δήμητραν, ὅϑεν Cerealia munera ἢ dona, τὰ τῆς Δήμητρος δῶρα = οἱ δημητριακοὶ καρποί, ὁ ἄρτος. Cerealia arma, τὰ σιτοποιὰ σκεύη, (τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς παρασκευὴν τοῦ ἄρτου σκεύη). Cereāle sacrum, ἱερὸν τῆς Δήμητρος· κατ' ἐξοχὴν Cerealia, ĭum, οὐ. πλ. ἡ ἑορτὴ τῆς Δήμητρος.

2. Ceres, ĭtis. Caere.

cĕrĕus, a, um, (cera) κήρινος, ἐκ κηροῦ κατεσκευασμένος. cerea imago, κηρίνη εἰκών· ἐκ τούτου ά) (ποιητ.) κηροειδής, κηρόχρους. β') (ποιητ.) μαλακός, ἁβρός, τρυφερός, brachia, βραχίονες. μτφ. = εὐκαμπής, εὔκαμπτος. γ') ὡς οὐσ. cereus, i, ὁ. (ὑπον. funis) κηρίων, ὁ κηρός.

cerimonĭa, = caerimonia.

cerin(tha, ae, ἡ - e, es, ϑ. κήρινϑον (ϑαλάν.)

cerno, crēvi, crētum, 3. κρίνω, χωρίζω. cerno farinam cribro ἢ per cribrum, κρίνω τὸ ἄλευρον διὰ κοσκίνου, (κοσκινίζω τὸ ἄλευρον). 2) μτφ. ά) (δια)κρίνω τι (τοῖς ὀφϑαλμοῖς), καϑορῶ τι. cerno aliquid oculis, διακρίνω τι τοῖς ὀφϑαλμοῖς. ex hoc loco agrum tuum non cerno, ἐκ τοῦδε τοῦ τόπου οὐ διακρίνω τὸν σὸν ἀγρόν· ἐκ τούτου cerno aliquem, ἀποβλέπω πρός τινα = ἐπιμελοῦμαί τινος. β') cerno aliquid animo, ingenio, καὶ ἁπλῶς cerno, (δια)κρίνω τι (τῇ διανοίᾳ), διαγιγνώσκω, σαφῶς μανϑάνω τι· ἐκ τούτου παϑ. cernor re aliqua ἢ in (σπαν. ex) re aliqua, διαγιγνώσκομαι, γνωρίζομαι ἔκ τινος, δῆλος γίγνομαι. γ') sors id cernit, ὁ κλῆρος κρίνει τοῦτο. κατ' ἐξοχήν, = μάχῃ κρίνομαι, (δια)κρίνομαι, μάχομαι. cerno vitam, μάχῃ κρίνομαι περὶ τῆς ζωῆς. cerno de victoria, διαμάχομαι περὶ τῆς νίκης. c. pro patria, διαμάχομαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος. c. cum aliquo, διαμάχομαι πρός τινα. cernunt inter se, διαμάχονται πρὸς ἀλλήλους. 3) κρίνω, διαγιγνώσκω, προαιροῦμαι. cerno facere aliquid, διαγιγνώσκω (ἀποφασίζω) ποιεῖν τι. quodcunque senatus cernit, ὅ,τιδήποτε τῇ συγκλήτῳ δοκεῖ. crevit amittere amicum, ἔκρινεν ἀποβλητέον εἶναι τὸν φίλον. 4) cerno hereditatem aliquam ἢ alicujus, δέχομαι τὴν κληρονομίαν τινός.

cernŭus, a, um, κυπτάζων, (ἐπι)πρηνής.

cēro, 1. (cera) κηρῶ, ἐγκηρῶ. c. mortuum, κατακηρῶ νεκρόν.

cērōma, ătis οὐ. κήρωμα· ά) εἶδος ἀλοιφῆς τῶν παλαιστῶν. β') παλαίστρα.

cērōmātĭcus, a, um, (ceroma) κηρωματικός.

Cerretāni, ōrum, ά. πλ. Κηρηταvοί, λαὸς τῆς Ἱσπανίας.

cerrĭtus, a, um, (ποιητ.) φρενοβλαβής, μανιώδης.

certāmen, ĭnis, οὐ. (certo) ἀγών, ἄμιλλα, μάχη ά) ἐν ταῖς παιδιαῖς, ἐν τῇ μουσικῇ, τῇ ποιήσει ᾗ τοιοῦτοις. certamen citharoedorum, ἀγὼν τῶν κιθαριῳδῶν. c. equestre, ἀγὼν ἱππικός. c. luctandi, ἀγὼν πάλης. μτφ. certamen Stoïcorum et Peripateticorum, ἀγὼν (ἔρις) τῶν Στωϊκῶν καὶ Περιπατητικῶν. c. eloquentiae, ἀγὼν πρωτείων ἐν τῇ ῥητορικῇ. certamen est alicui cum aliquo de aliqua re, (δι)ἀγωνί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ζεταί τίς (ἐρίζει) τινι περί τινος. in certamen venire cum aliquo, ἀγῶνα ποιεῖσθαι πρός τινα, εἰς ἀγῶνα κατέρχομαι. certamina patrum et plebis, οἱ μεταξὺ τῶν Πατρικίων καὶ τοῦ δήμου ἀγῶνες. deferre certamen ad judicem, εἰσαγγέλλειν τὸν ἀγῶνα εἰς τὸν δικαστήν. 2) ἐν πολέμῳ, ἐν μάχῃ ᾗ. ἀγών, certamen pugnae, proelii = proelium. certamen navale ἡ classicum, ἡ ναυμαχία. c. belli, ὁ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀγών.

certātim, ἐπίρ. (certo) μετ' ἀγῶνος, ἀγωνιστικῶς, currere, τρέχειν.

certātĭo, ōnis, θ. (certo) ἀγώνισμα, ἀγών. est mihi certatio cum aliquo, ἀγωνίζομαι πρός τινα.

certātor, ōris, ὁ. (certo) ἀγωνιστής, ἐριστής.

certātus, a, um, μ. π. τ. certo.

certe, ἐπίρ. (certus) βεβαίως, ἀληθῶς, σαφῶς. certe aliquid scire, σαφῶς εἰδέναι τι. certe videre, σαφῶς βλέπειν. 2) πράγματι, τῷ ὄντι. certe illud accidit, τῷ ὄντι ἐκεῖνο συνέβη· ἐκ τούτου ἁ) ἐπὶ καταφατικῶν ἀποκρίσεων· καὶ πάντως, πάνυ γε· πρὸς δὲ χ ἄνευ προηγουμένης ἐρωτήσεως. estne ispe annon est? certe est, αὐτός ἐζιν ἢ οὔ; πάνυ γε. 3) γε, γοῦν, (ἀλλ' ὅμως τοὐλάχιστον). si nihil aliud, nomen certe habet, εἰ μηδὲν ἄλλο, τοὔνομα γοῦν ἔχει. ego certe ἔγωγε. vos certe, ὑμεῖς γε.

1. certo, ἐπίρ. (certus) σπανιώτερον τοῦ certe, βεβαίως, ἀσφαλῶς, σαφῶς. certe scio, σαφῶς οἶδα.

2. certo, 1. (cerno) ἀγωνίζομαι. certo armis cum aliquo, ἀγωνίζομαι πρός τινα τοῖς ὅπλοις. c. armis ἢ bello ἢ manu ἢ proelio cum aliquo, διαμάχομαι πρός τινα. c. cum aliquo de aliqua re, ἀγωνίζομαί τινι περί τινος. c. de honore et gloria, ἀγωνίζομαι περὶ τιμῆς καὶ δόξης. c. cum civibus de virtute, ἀγωνίζομαι πρὸς τοὺς πολίτας περὶ ἀρετῆς. certatur de re, ἀγὼν γίγνεται περὶ τοῦ πράγματος. certamus beneficiis inter nos, εὐεργεσίαις ἀμιλλώμεθα πρὸς ἀλλήλους. 2) ἐρίζω, φιλονεικῶ, διὰ λόγων ἢ ἐν δικαστηρίῳ. 3) ἀγωνίζομαι ἐν πολέμῳ, διαμάχομαι. certo cum hostibus pro salute, διαμάχομαι πρὸς τοὺς πολεμίους ὑπὲρ τῆς σωτηρίας. pro libertate patriae, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος. 4) (ποιητ.) φιλονεικῶ, ἀμιλλῶμαι ὅπως . . . certo vincere, ἀμιλλῶμαι ὅπως νικήσω. certo aliquem tollere laudibus, ἀγωνίζομαι ὅπως ἐγκωμιάσω τινά.

certus, a, um, (tior, tissimus) (cerno). Α') μόνον ἐν τῇ φράσει certum est (mihi) aliquid facere, προῄρημαι, διέγνων ποιῆσαί τι (αὕτη εἶναι ἡ γνώμη μου, ἡ στερεὰ ἀπόφασίς μου). Β') ὁ βουλόμενος, διαγνούς, (ἀποφασίσας). certus eundi, διαγνοὺς (ἀποφασισμένος) ἰέναι, ἀπελθεῖν. certus mori, βουλόμενος, ἕτοιμος ἀποθανεῖν. 2) βέβαιος, ἀσφαλής, πιστός, σαφής, ὁμολογούμενος. certa res, βέβαιον (ἀληθινόν) πρᾶγμα. certum mihi est, δῆλόν μοί ἐστι, σαφῶς οἶδα. habere aliquid certum ἢ pro certo, τίθημί τι ἐν ἀληθεῖ, ἀληθὲς ἡγοῦμαι, νομίζω τι. pro certo dicere, affirmare aliquid, ὡς βέβαιον, ἀναμφισβήτητον λέγειν, βεβαιοῦν τι. (ποιητ.) certum, ὡς ἐπίρ. = certe. 3) ὡρισμένος, τεταγμένος, σταθερός. certi limites, ὡρισμέναι (διαγεγραμμέναι) ἀτραποί. dies certa, τακτή, ὡρισμένη ἡμέρα· ἐκ τούτου ἐνίοτε = quidam, ῥητός τις, τὶς (περὶ ὡρισμένων πραγμάτων). habet certos sui studiosos, εἰσὶν αὐτῷ μαθηταί τινες (ἔχει μαθητάς τινας). insolentia ceterum hominum, ἡ ἀλαζονία ἀνθρώπων τινῶν. certae leges, ῥητοί τινες νόμοι, νόμοι τινές. 4) δεδοκιμασμένος, ἀ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ξιόπιστος, πιστός. certus amicus, βέβαιος, πιστὸς φίλος. certus nuntius, ἀξιόπιστος ἄγγελος. (ποιητ.) certus Apollo, ὁ ἀψευδὴς Ἀπόλλων. hasta certa, δόρυ ἀναμάρτητον (ἀλάνθαστον). 5) facio aliquem certiorem (σπαν. ποιητ. ᾧ certum) alicujus, ἡ (συνηθ.) de re aliqua, ὅῆλον ποιῶ τινί τι, ὑηλῶ, ἀγγέλω τινί τι, (πληροφορῶ τινά περί τινος). per exploratores certior factus est, παρὰ τῶν κατασκόπων ἔμαθεν. eum certiorem fecit Helvetios abisse, ἀνήγγειλεν αὐτῷ ὅτι οἱ Ἑλβέτοι ἀπῆλθον. ut de his rebus a me certior fias, ἵνα παρ' ἐμοῦ μάθῃς περὶ τῶν πραγμάτων τούτων.

cērŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. cera) τεμάχιον κηροῦ. cerula miniata, μιλτωτὸν κηρίον πρὸς σημείωσιν ἡμαρτημένων χωρίων τῶν βιβλίων.

cērussa, ae, θ. ψιμύθιον.

cērussātus, a, um, (cerussa) ἐψιμυθιωμένος.

cerva, ae, θ. ἡ ἔλαφος.

cervīcal, ālis, οὐ. (cervix) προσκεφάλαιον.

cervīcis, γεν. τοῦ cervix.

cervīcŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. cervix) μικρὸς αὐχήν.

cervīnus, a, um, (cervus) ἐλάφειος.

cervix, īcis, θ. αὐχήν, (παρὰ τοῖς δοκίμοις πεζοῖς μόνον κατὰ πλ. cervices) cervices frangere, στραγγαλίζειν ἐκ τούτου μτφ. α') esse in cervicibus alicujus, ἐπίκεισθαί τινι. bellum est in cervicibus, ὁ πόλεμος ἐπίκειται. depellere aliquem ἡ aliquid de cervicibus amici, ἀπωθῶ τινα ἢ τι ἀπὸ τοῦ αὐχένος τοῦ φίλου = ἐλευθερῶ τὸν φίλον. β') dare cervices crudelitati, ἑκουσίως ὑποτάττεσθαι τῇ σκληρότητί τινος. γ') homo tantis cervicibus, ἄνθρωπος τοσαύτης θρασύτητος. 2) = collum, τράχηλος ἀγγείων ᾗ τῶν τοιούτων. cervus, i, ὁ ἡ ἔλαφος. 2) ἐν τῷ πολεμικῷ, κυρτὸς κάμαξ πρὸς ἄμυναν ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ.

cespes = caespes.

cessātĭo, ōnis, θ. (cesso) ὄκνος, (δια)μέλησις, ἀνάπαυσις. non datur cessatio, οὐκ ἔξεστι μέλλειν (βραδύνειν). concedere alicui cessationem abopere, διδόναι τινὶ ἀνάπαυσιν. 2) ἀργία, ἀπραξία, ῥᾳθυμία. Epicurus nihil cessatione melius existimat, Ἐπίκουρος οὐδὲν τῆς ἀπραξίας βέλτιον ἡγεῖται.

cessātor, ōris, ὁ. (cesso) ὀκνηρός, ἀργός.

cessātus, a, um, μ. π. τ. cesso.

cessi, πρκ. τ. cedo.

cessim, ἐπίρ. (cedo) ὀπίσω. cessim ire, ὑποχωρεῖν.

cessĭo, ōnis θ. (cedo) παραχώρησις. cessio in jure, ἡ παραχώρησις καὶ παράδοσις κτήματος εἰς ἄλλον. 2) c. dici, προσεγγισμὸς διορίας.

cesso, 1. (θαμ. τ. cedo), ὀκνῶ, μέλλω (κατ' ἐξοχὴν ἕνεκα ῥᾳθυμίας) cesso eum adire, ὀκνῶ παριέναι πρὸς αὐτόν. paulum si cessasem, eum domi invenissem, μικρὸν εἰ ἐμελλον, οἴκοι ἂν αὐτὸν εὗρισκον. 2) ἀργός εἰμι, ἀργῶ, ἀπρακτῶ, οὐκ ἐργάζομαι. ἐκ τούτου 3) ἀ) cesso aliqua re ἡ ab aliqua re, παύομαί τινος. cesso aliquid facere, παύομαι ποιῶν τι. cessoa caede, παύομαι φονεύων. cesso afficio, οὐκ ἐμμένω (οὐκ ἐκπληρῶ) τῷ καθήκοντι. β') ἐπὶ ἀψύχων = ἠρεμεῖν, ἀκινητεῖν. pedes cessant, οἱ πόδες ἀκινητοῦσιν. (ποιητ.) cessatum ducere curram, τὰς φροντίδας εἰς ἠρεμίαν φέρειν, καταπαύειν τὰς φροντίδας, ἀμεριμνεῖν. arae cessant, θυσίαι οὐ προσφέρονται ἐπὶ τῶν βωμῶν. ager cessat, ὁ ἀγρὸς ἀργεῖ, ἀγεώργητος μένει. γ') (ποιητ.) σχολάζω τινί, διατρίβω περί τι. cesso alicui rei, σπουδάζω, διατρίβω περί τι.

cestrosphendŏne, e, θ. κεστροσφενδόνη, μηχανὴ ἐκσφενδονιστική.

cestus, i, ἀ. κεστός.
cestus, ῐ̆δ. caestus.
cētārĭus, a, um, (cetus) κήτειος. 2)-ius, ĭi, ἀ. κητοθήρας, ἁλιεύς. 3)-ia, ae, θ. καὶ -ium, ĭi, οὐ. θυννοσκοπεῖον, ἰχθυοτροφεῖον (λίμνη παρὰ τὸν αἰγιαλὸν συγκοινωνοῦσα μετὰ τῆς θαλάσσης, ὅπου ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ εἰσερχόμενοι ἰχθῦς συνελαμβάνοντο).
cētē, οὐ. τὸ κῆτος, ἐν χρήσει μόνον κατ' ὀνομ. καὶ αἰτ. ῐ̆δ. cetus.
cētĕra, (χ et cetera), αἰτ. πλ. ὡς ἐπίρ. καὶ τὰ ἄλλα, καὶ τὰ λοιπά, καὶ τὰ ἑξῆς.
cētĕro ἐπίρ. = ceterum.
cētĕrōqui καὶ ceterōquin, ἐπίρ. ἄλλως, τἄλλα.
cetĕrum, ἐπίρ. τὰ ἄλλα, τὰ δ' ἄλλα. 2) ἀλλά, ὅμως. non consulibus, ceterum dictatori legiones tradiderunt, οὐ τοῖς ὑπάτοις, ἀλλὰ τῷ δικτάτορι τὰς λεγεῶνας παρέδοσαν.
cētĕr(us), a, um, (σπάνιον τὸ ἄρσ. ἢ δὲ ἐν. ὀνομαστ. τ. ἄρσεν. ἄχρηστος) ὁ ἕτερος, ὁ ἄλλος, ὁ λοιπός. ceterum exercĭtum, τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ στρατοῦ ὁ ἄλλος στρατός. cetera Graecia, ἡ λοιπὴ Ἑλλάς. cetera vita, τὸ λοιπὸν τοῦ βίου· ἐκ τούτου ἐπιρρηματικῶς de cetero, τἄλλα, τὸ λοιπόν. 2) πλ. οἱ λοιποί, οἱ ἄλλοι. ceteri homines, πάντες οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι. ceteri sophistae, πάντες οἱ ἄλλοι σοφισταί. ἐν τέλει ἀπαριθμήσεως ceteri, ae, a) ἡ ceterique καὶ cetera = καὶ τὰ λοιπά, καὶ τὰ ἑξῆς.
cetos = cetus.
cētra, ae, θ. πέλτη, (εἶδος ἀσπίδος Ἱσπανικῆς).
cētrātus, a, um, πελταστής, πελτοφόρος.
cette ῐ̆δ. cedo, 2.
cētus, i, ἀ. κῆτος.
ceu (ce-ve, ὡς τὸ neu ἐκ τοῦ neve) ἐπίρ. ἅτε δή, οἷον περ, ὥσπερ, ὥσπερ εἰ. ceu nesciam, ὡς οὐκ εἰδότος ἐμοῦ.
Cēyx, ўcis, ἀ. Κήυξ.
Chaerōnēa, ae, θ. Χαιρώνεια.
Chalcēdon, ŏnis, θ. Χαλκηδών. -dōnius, a, um, Χαλκηδόνιος.
Chalcidensis, e, καὶ -dĭcus, a, um, Χαλκιδικός, -denses, ĭum, οἱ κάτοικοι τῆς Χαλκίδος, Χαλκιδεῖς.
chalcĭŏecus, i, ἀ. Χαλκίοικος (ἐπίθ. τῆς Ἀθηνᾶς), τὸ τῆς Χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἐν Σπάρτῃ.
Chalcĭŏpe, ēs, θ. Χαλκιόπη.
Chalcis, ĭdis, θ. Χαλκίς.
Chaldaea, Χαλδαία. -us, a, um, Χαλδαῖος.
Chălўbes, um, ἀ. πλ. Χάλυβες, λαὸς τοῦ Πόντου.
Chălўbēius, a, um, Χαλυβικός.
1. Chalybs, ўbis, ἀ. Χάλυψ, ποταμ. Ἴσπαν.
2. chălybs, ўbis, ἀ. χάλυψ. 2) βέλος, ξίφος ᾠδ.
Canne, ἡ Chane, ēs, χάνη (ἰχθ.)
Chāon, ŏnis, ἀ. Χάων. Chāŏnes, um, Χάονες, λαὸς τῆς Ἠπείρου· ἐκ τούτου ἀ) Chāŏnĭa, ae, θ. Χαονία. Chāŏnis, ĭdis, Χαονίς. Chāŏnĭus, a, um, Χαόνιος.
Chāos, οὐ. (μόν. κατ' ὀνομ. κ. ἀφαιρ. Chao) τὸ Χάος. 2) τὸ σκότος. 3) ὁ Ἅιδης.
chăracter, ēris, ἀ. χαρακτήρ, σημεῖον, γνώρισμα.
charistĭa, ōrum, οὐ. πλ. τὰ χαρίσια, συμπόσιον τελούμενον τὴν 20 Φεβρουαρίου, πρὸς συμφιλίωσιν.
Charites, um, θ. πλ. αἱ Χάριτες.
Charon, ontis, ἀ. Χάρων.
Chărondas, ae, ἀ. Χαρώνδας.
charta, ae, θ. χάρτης. 2) ἐπιστολή, ποίημα, ᾠδ.
chartŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. charta.
charus, ῐ̆δ. carus.
Chărybdis, θ. Χάρυβδις, χάσμα ἐν τῷ Σικελικῷ πορθμῷ.
Chatti ἡ Catti, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Χάττοι, ἔθνος Γερμανικόν.
Chauci, ἡ Chauchi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Καῦκοι ἡ Καῦχοι, λαὸς Γερμαν.
chēlae, ārum, πλ. αἱ χηλαὶ τοῦ σκορπίου (ἄστρον).

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΙΒΛΙΟ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

chĕlȳdrus, i, ἀ. χέλυδρος, (ὄφις).
chĕlys, ўos, θ. χέλυς, χελώνη. 2) λύρα.
chĕragra, ĭδ. chiragra.
Cherrŏnēsus, ἡ Chersonesus, i, θ. Χερρόνησος, ἡ Χερσόνησος.-nensis, is, Χερσονησιώτης.
Chĕrusci, ōrum, ἀ. πλ. Χηρούσκοι, ἔθνος Γερμανικόν.
chiliarchus, i, κ.-cha, ae, ἀ. χιλίαρχος.
chĭmaera, ae, θ. χίμαιρα.
Chĭōne, ēs, θ. Χιόνη.
Chĭos, ἡ Chĭus, i, θ. Χίος. Chĭus, a, um, Χῖος.
chiragra, ae, = cheragra.
chīrographum, i. οὐ. καὶ chirographus, i, ἀ. χειρόγραφον.
Chīron, ōnis, ἀ. Χείρων (Κένταυρος), παιδαγωγὸς τοῦ Ἀχιλλέως. Τραυματισθέντα ἀνιάτως ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους, ὁ Ζεὺς μετεμόρφωσεν αὐτὸν εἰς ἀστέρα.
chīrurgĭa, ae, θ. χειρουργία.
chīrurgus, i, ἀ. χειρουργός.
Chius, ĭδ. Chios.
chlămўda, ae, θ. = chlamys.
chlămўdātus, a, um, χλαμυδωτός.
chlămys, ўdis, θ. χλαμύς.
Chlōris, ĭdis, θ. Χλῶρις.
Choaspes, is, ἀ. Χοάσπης (ποταμ.), Choerĭlus, i, ἀ. Χοίριλος.
chŏrāgĭum, ĭi, οὐ. χορήγιον. 2) χορηγία.
chŏrāgus, i, ἀ. χορηγός.
chorda, ae, θ. χορδή.
chŏrēa, ae, θ. χορεία.
chorēus, ἡ chorĭus, i, ἀ. (ὄπον. pes) χορεῖος, τροχαῖος.
chors = cohors.
chŏrus, i, ἀ. χορός, χορεία. 2) οἱ χορεύοντες. 3) στῖφος, πλῆθος, ὄχλος.
Christĭānĭtas, ātis, θ. Χριστιανισμός.
Christĭānus, a, um, Χριστιανός.
Christus, i, ἀ. Χριστός.
Chrўsas, ae, ἀ. Χρύσας (ποταμ.).
Chrўses, ae, ἀ. Χρύσης. Chrўsēis, ĭdis, θ. Χρυσηΐς.
chrўsŏphrys, ўos, θ. ἡ χρύσοφρυς (ἰχθύς).
cĭbārĭus, a, um, (cibus) ἐδώδιμος, τῆς ἐδωδῆς, τρωξιμος. cibarium, οὐ. ᾱ πλ. cibaria, ἐδωδή, τροφή, σιτηρέσιον. 2) φαῦλος. c. panis, πιτυρίας ἄρτας.
cĭbo, 1. (cibus) σιτίζω, τρέφω.
cĭbus, i, ἀ. ἐδωδή, ἔδεσμα, τροφή, σῖτος, σιτίον. cibum sumo, capio, αἱροῦμαι, προσφέρομαι σῖτον (τροφήν).
Cĭbўra, ae, θ. Κίβυρα, πόλ. Φρυγίας.
cĭcāda ae, θ. τέττιξ.
cĭcātrĭcōsus, a, um, (cicatrix) οὐλῶν πλήρης.
cĭcātrix, īcis θ. οὐλή. cicātrīces adversae, αἱ πρόσθεν τοῦ σώματος οὐλαί, αἱ adverso corpore exceptae. ducere ἢ obducere cicatricem, θεραπεύειν, ἐπουλοῦν.
cĭcer, ĕris, οὐ. ἐρέβινθος.
Cĭcĕro, ōnis, ἀ. Κικέρων, Ῥωμαῖος, ὁ μέγας ῥήτωρ καὶ πολιτικός, γενόμενος ἐν Ἀρπίνῳ τῷ 106 π. Χ. ᾧ ἀπέθανων τῷ 43 π. Χ. Cĭcĕrōniānus, a, um, Κικερωνιανός.
cĭchŏrēum ἢ cichŏrĭum, ĭi, οὐ. κιγώριον (φ.).
cĭcōnĭa, ae, θ. πελαργός (πτ.).
cĭcur, ŭcris, ἥμερος, τιθασσός.
cĭcūta, ae, θ. κώνειον, φ. 2) κάλαμος κωνείου, σύριγξ.
cĭĕo, cīvi, cītum, cīĕre, (καὶ σπαν. cio, cīre) (κίω, κινέω) (ἀνα)κινῶ. natura omnia ciet, ἡ φύσις τὰ πάντα (ἀνα)κινεῖ. orbis semper eodem modo ciebatur, ὁ οὐρανὸς τὸν αὐτὸν πάντοτε τρόπον ἐκινεῖτο. mare ciet fluctus, ἡ θάλασσα ἀνεγείρει κύματα. cieo mare, aequora, ἀνακινῶ τὴν θάλασσαν. c. bellum, κινῶ, ἐγείρω πόλεμον. c. voces, ἀναφθέγγομαι. 2) (ἀνα)καλῶ, προσκαλῶ. c. singulos nomine, ἀνακαλῶ ἕκαστον ὀνομαστί. cieo milites ad arma, καλῶ ἐπὶ τὰ ὅπλα τοὺς στρατιώτας. 2) κατ' ἐξοχήν, καλῶ τινα

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

(πρὸς βοήθειαν ἢ πρὸς μαρτυρίαν), ἐπικαλοῦμαί τινα. cieo deum, ἐπικαλοῦμαι τὸν θεόν. citus, a, um, κινητός, εὐκίνητος, ταχύς.

Cĭlĭces, ă. πλ. ĭδ. **Cilix.**

Cĭlĭcĭa, ae, θ. Κιλικία, μεσημβρινὴ παραλία, ἡ ὡρα Ἀσίας τῆς Μικρᾶς.

cĭlĭcĭum, ĭi, οὐ. κιλίκιον, τρίχινον στρῶμα.

Cĭlĭcĭus, a, um, Κιλίκιος.

cĭlĭum, i, οὐ. βλέφαρον.

Cilix, ĭcis, Κιλίκιος. πλ. **Cilices.**

Cĭlnius, ὄνομα γένους τινὸς ἐν Ῥώμῃ, εἰς ὃ ἀνῆκεν ὁ Cajus C. Maecenas (Μαικήνας) ὁ ἐπὶ Αὐγούστου ἀκμάσας.

Cimber, bra, brum, Κιμβρικός.

Cimbri, ōrum, ἀ. πλ. Κίμβροι, λαὸς τῆς βορείου Γερμανίας· ἐκ τούτου

Cimbrĭcus, a, um, Κιμβρικός.

cīmex, ĭcis, ἀ. ὁ κόρις.

Cīmīnus, i, ἀ. ἡ **Ciminius lacus**, Κιμινία λίμνη ἐν Τυρρηνίᾳ.

Cimmĕrĭi, ōrum, ἀ. πλ. Κιμέριοι.

Cīmōlus, i, θ. Κίμωλος.

Cīmon, ōnis, ἀ. Κίμων.

cĭnaedus, i, ἀ. κίναιδος.

1. cincinnātus, a, um, (**cincinnus**) βοστρυγισθείς, βεβοστρυγωμένος.

2. Cincinnātus, i, ἀ. Κιγκιννάτος.

cincinnus, i, ἀ. κίκιννος, βόστρυχος. 2) κόσμος, καλλωπισμὸς λόγου.

1. cinctus, a, um, μ. π. τ. **cingo.**

2. cinctus, ūs, ἀ. (**cingo**) (περι)ζῶσις. 2) ζώνη, ζωστήρ.

cinctūtus, a, um, (**cinctus**) (περι)ἐζωσμένος.

cĭnĕrārĭus, a, um, (**cinis**) τεφρώδης, τῆς τέφρας. 2) **cinerarĭum**, ĭi, οὐ. θήκη τέφρας. 3) **cinerarĭus**, ĭi, ἀ. ὁ βοσρυγίζων τὴν κόμην, πλοκεύς, κεροπλάστης.

cingo, cinxi, cinctum, 3. (αἰτ. ᾠδ ἀφ.) ζώννυμι. c. ense latus, τὸ ξίφος περιζώννυμι περὶ τὴν πλευράν. συνήθ. **cingor· cingor gladio, zonā, armis**, ζώννυμαι τῷ ξίφει, τῇ ζώνῃ, τοῖς ὅπλοις. καὶ ποιητ. **cingor ferrum**, ζώννυμαι σίδηρον (ἐνδύομαι τὰ ὅπλα). **alte cinctus**, ὁ ὑψηλὰ τὰ ἱμάτια περιεζωσμένος καὶ **vestis alte cincta**, ἐσθὴς ὑψηλὰ περιεζωσμένη. **cingor**, παρασκευάζομαι πρός τι. 2) στέφανῶ τί τινι. **cingo caput floribus**, στεφανοῦμαι τὴν κεφαλὴν ἄνθεσι. 3) περι-(βάλλω, λαμβάνω) κυκλῶ. **cingo urbem obsidione**, πολιορκῶ τὴν πόλιν. **cingo domum porticus** στοὰν περιβάλλω τῷ οἴκῳ. **mare cingit insulam**, ἡ θάλασσα περιβάλλει (περικλύζει) τὴν νῆσον. μτφ. **Sicilia cincta periculis**, ἡ Σικελία ἐπαπειλουμένη πανταχόθεν. 4) **c. aliquem**, περιστοιχίζομαί τινα, συμπεριφέρομαί τινι.

cingŭla, ae, θ. καὶ σπαν. ἀντὶ τοῦ **cingŭlum**, i, οὐ. ζώνη.

cingŭlum, i, οὐ. ζώνη, ζωστήρ.

cingŭlus (σπάν.) ἀ. ζώνη (τῆς γῆς).

cĭnĭflo, ōnis, (**cinis-flo**) ἀ. = **cinerarius.**

cĭnis, ĕris, ἀ. καὶ θ. (κόνις), τέφρα, σποδός. 2) τέφρα νεκροῦ, νεκρός, τάφος, καθ' ἑν. καὶ (ποιητ.) κατὰ πλ. **post cinerem**, μετὰ τὴν καῦσιν τοῦ νεκροῦ. 3) μτφ. περὶ τῶν ἐρειπίων πόλεως κ.τ.λ. **patriae cinis**, ἡ κόνις, τὰ ἐρείπια τῆς πατρίδος. 4) μτφ. **fieri cinerem** = ἀφανίζεσθαι, ἐξολεθρεύεσθαι. **in fumum et cinerem vertere** = καταναλίσκειν, καταβιβρώσκειν, ἀφανίζειν.

Cinna, ae, ἀ. Κίννας. **Cinnānus**, a, um, Κιννανός.

cinnămōmum, i, καὶ **cinnămum.** οὐ. κιννάμωμον ἡ κίνναμον.

Cīnyps, ȳpis, Κίνυψ, (ποταμ.).

cĭnxi, πρκ. τ. **cingo.**

cio, ire. ĭδ. **cieo.**

cippus, i, ἀ. στήλη τάφων. 2) ὅρος ἀγρῶν.

1. circā, (τύπος νεώτερος καὶ πρὸ τῶν χρόνων τοῦ Αὐγούστου σπανιώτερος τοῦ **circum**) πρόθ. μετ' αἰτ. περί, ἀμφί τινα 2) **circa urbem**, ἀμφὶ τὴν πόλιν. **mimos circa se habet**, μίμους περὶ αὐτὸν ἔχει. **ligna contulerunt circa**

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

casam, ξύλα συνεσώρευσαν περὶ τὴν καλύβην. circa Armeniae montes, περὶ τὰ ὄρη τῆς Ἀρμενίας· ἐκ τούτου περὶ τῶν ὀπαδῶν, μαθητῶν ᾗ. τινος. omnes circa eum, πάντες οἱ περὶ αὐτόν. 3) χρονικ. c. tempora illa, περὶ τοὺς χρόνους ἐκείνους. circa Ciceronem, περὶ τοὺς χρόνους τοῦ Κικέρωνος. 4) ἐπὶ ἀριθμοῦ, circa quingentos Romanorum ceciderunt, περὶ τοὺς πεντακοσίους Ῥωμαίους ἔπεσαν. 5) negligentior circa deos, ἀμελέστερος περὶ τοὺς θεούς. disputatum est circa hoc, διεφώνησαν περὶ τοῦτο.

2. circa, ἐπίρ. πέριξ, κύκλῳ. montes qui circa sunt, τὰ πέριξ ὄρη. circa omnia hostium erant, πάντα τὰ πέριξ ὁ πολέμιος κατεῖχεν.

Circe, ēs, ὁ. Κίρκη.

Circēji, ōrum ἀ. πλ. Κιρκαῖον, ἀκρωτήριον ᾗ πόλ. τοῦ Λατίου.

circensis, e, (circus) ἱπποδρόμιος. circenses ludi καὶ ἀ. πλ. Circenses, τὰ ἱπποδρόμια.

circĭno, 1. (circus) περιφέρω, κυκλῶ.

circĭnus, i, ἀ. (circus) διαβήτης (ὄργανον).

1. circĭter, πρόθ. (circum) ἐπὶ τόπου· πέριξ, κύκλῳ, πάντοθεν. 2) ἐπὶ χρόνου ᾗ ἀριθμοῦ· περίπου, περί, ὡς. c. luminibus accensis, περὶ λύχνων ἁφάς. circiter meridiem, περὶ μεσημβρίαν· circiter Kalendas, περὶ τὰς Καλάνδας.

2. circĭter, ἐπίρ. ἀ) ἐπὶ χρόνου· redit circiter meridie, ἐπανῆλθε σχεδὸν τὴν μεσημβρίαν. β') ἐπὶ ἀριθμῶν· c. ducentae naves paratae erant, νῆες παρεσκευάσθησαν περὶ διακοσίας. c. mille passus, ὡς ὀκτὼ σταδίους. circiter triginta, ὡς τριάκοντα.

circuĕo ἴδ. circumeo.

circŭĭtĭo, ōnis, ὁ. περί(πόλησις)οδος. 2) περίφρασις. 3) περίδρομος.

circŭĭtus, a, um, μ. π. τοῦ circumeo.

circŭĭtus, ἡ circumĭtus, ūs, ὁ (circumeo) περίοδος. circuitus solis, ἡ περίοδος τοῦ ἡλίου. circuitus totius Siciliae, ὁ περίπλους τῆς Σικελίας. 2) περί(μετρησι)φέρεια. circuitu καὶ in circuitu, ἐν κύκλῳ. 3) περίοδος λόγου, περίφρασις.

circuīvi, παρκ. τοῦ circueo.

circulātor, ōris, ἀ. (circulor) περιδρομεύς, γόης, ἀγύρτης.

circŭlātōrĭus, a, um, (circulator) ἀγυρτικός.

circŭlor, 1. (circulus) περιίσταμαι (περὶ ἑμαυτὸν) κύκλον. 2) συνίσταμαι, ποιοῦμαι κύκλον. 3) ἐπὶ ἀγυρτῶν, συνάγω, συναθροίζω περὶ ἑμαυτὸν ἀνθρώπους, ἀγυρτεύω.

circŭlus, i, ἀ. (circus) κύκλος, γῦρος, ἐκ τούτου ἡ περίοδος ἀστέρος. circuli stellarum, ἡ περίοδος ἀστέρων. 2) μτφ. ἀ) ποιητ. κυκλοειδὲς σῶμα, δακτύλιος, κρίκος, τροχὸς ᾗ. β') κοινωνικὸς, ὁμιλητικὸς κύκλος, ὁμιλία, σύστασις (ἀνθρώπων). in conviviis et circulis ἐν εὐωχίαις καὶ κοινωνίαις. (συστάσεσι).

1. circum, πρόθ. μετ'αἰτ. (ἴδ. circa) περί, ἀμφί.

2. circum ἐπίρ. πέριξ, κύκλῳ.

1. circumactus, ūs, ἀ. (circumago) περι(αγωγὴ)στροφή, coeli, τοῦ οὐρανοῦ.

2. circumactus, a, um, μ. π. τοῦ circum-ăgo, ēgi, actum, 3. (αἰτ.) περιάγω τι ἤτινα. circumegit se annus, ὁ ἐνιαυτὸς ἐκυκλοφορήθη. 2) περιάγω τινὰ ἀπελευθερούμενον, ἀπελευθερῶ. 3) (αἰτ. ᾗ ἀφ.) περιβάλλω.

circum-ăro, 1. περιαρῶ, agrum τὸν ἀγρόν.

circum-cīdo, cīdi, cīsum, 3. (caedo), aliquid, περι(κόπτω)τέμνω τι. arbores, gemmam, cespitem gladio, τὰ δένδρα, τὴν λίθον, τὴν χορτόπλινθον μαχαίρᾳ. 2) μτφ. ἀ) περικόπτω, συντέμνω. sumptum, multitudinem, περιο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ρίζω τὰς δαπάνας, τὸ πλῆθος. 6') ἀποκόπτω, ἀφαιρῶ τι. cirumcisus, a, um, ἀπότομος, ἀμφίκρημνος. locus, aditus, τόπος, εἴσοδος. 3) μτφ. ἐπὶ λόγ. σύντομος, συνεσταλμένος.

circum-circa, ἐπίρ. (σπάν.) κύκλῳ, κύκλῳ πάντῃ. circumcirca populum stantes, πέριξ τοῦ δήμου στάντες.

circumcise ἐπίρ. (circumcisus) μόνον ἐπὶ λόγου· διὰ βραχέων, συντόμως.

circumcīsus, a, um, μ. π. τ. circumcido.

circumclaudo = circumcludo.

circum-clūdo, clūsi, clūsum 3. περι(κλείω)λαμβάνω. aliquem aliqua re, τινά τινι.

circumclausus = circumclusus.

circumclūsus, a, um, μ. π. τ. circumcludo.

circum-cŏlo, ĕre, (σπάν.) περιοικῶ.

circum-curro, ĕre, περι(τρέχω)πορεύομαι.

circum-curso, 1. περι(τρέχω)φέρομαι. circumcurso omnia, περιτρέχω πάντα (πανταχόσε).

circumdātus, a, um, μ. π. τ. circumdo.

circumdĕdi, πρκ. τοῦ

circum-do, dĕdi, dătum, dăre. (αἰτ. ᾧ δοτ. ἢ αἰτ.) περι(τίθημι)βάλλω τί τινι. circumdo urbem moenibus, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος = περιτειχίζω τὴν πόλιν. circumdo murum urbi, περιβάλλω τεῖχος τῇ πόλει. circumdo exercitum castris hostium, περικυκλῶ τῷ στρατῷ τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον· καὶ ἁπλῶς αἰτ. circumdo custodias, περιβάλλω (τινὶ) φυλακάς. circumdātus, a, um, περικείμενος. 2) (αἰτ. ᾧ ἀφ.) περιλαμβάνω, περικυκλῶ τινά τινι. circumdo portum moenibus, περιλαμβάνω τὸν λιμένα τείχεσιν. circumdo oppidum fossā valloque, περιλαμβάνω τὴν πόλιν τάφρῳ καὶ χάρακι (σταυρώματι). regio circumdata insulibus, χώρα ὑπὸ νήσων περιβαλλομένη. circumdatus agresti amiculo, περιβεβλημένος ἀγροτικῷ ἱματίῳ.

circum-dūco, duxi, ductum, 3. (αἰτ.) περιάγω τινὰ ἤτ. circumduco exercitum per invia, aliquo, περιάγω τὸν στρατὸν διὰ τῶν δυσβάτων, εἴς τινα τόπον. σπαν. ᾠδιπλῇ αἰτιατικῇ circumduco istum hac aedes, περιάγω τουτονὶ διὰ ταύτης τῆς οἰκίας. circumduco aratrum, περιάγω τὸ ἄροτρον. 2) περισπῶ συλλαβήν.

circumductus a, um, μ. π. τ. circumduco.

circumēgi, πρκ. τ. circumago.

circum-eo (σπαν. circueo), ĭi (σπαν. īvi), ĭtum, 4. (αἰτ.) περί(ειμι)πορεύομαί τι, περιέρχομαι πρός τινα, περιοδεύω, κυκλῶ τι. circumeo aras, περιπορεύομαι τὸν βωμόν. c. per hortum, περιοδεύω τὸν κῆπον. c. sacra, περιπορεύομαι τὰ ἱερά· ἐκ τούτου ά) περι(βάλλω)κλείω. circumeo urbem muro, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, περικλείω τὴν πόλιν τείχει. 6') συχνότερον ἐν τῇ πολεμικῇ, κύκλῳ περιλαμβάνειν, περικυκλοῦν. circumire multitudine, ab equitatu, περικυκλοῦσθαι τῷ πλήθει, ὑπὸ τοῦ ἱππικοῦ. cohortes circumeunt sinistrum cornu, τὰ τάγματα περικυκλοῦσι τὸ ἀριστερὸν κέρας. 2) περιέρχομαι, ἐξαπατῶ τινα. 3) περιῳδάζω τι.

circum-ĕquito, 1. περι(ἱππεύω)ελαύνω. moenia τὰ τείχη.

circum-fĕro, tŭli, lātum, ferre, (αἰτ.) περι(φέρω)στρέφω τι. c. lyram in convivio, περιφέρω τὴν λύραν ἐν τῷ συμποσίῳ. circumfero oculos huc atque illuc, περιφέρω τοὺς ὀφθαλμοὺς τῇδε κἀκεῖσε. sol circumfertur, ὁ ἥλιος ἀνύτει τὴν περιφορὰν αὐτοῦ. (ποιητ.) ter eos circumtulit unda, τρὶς περιήγγισεν αὐτοὺς ὕδατι. 2)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

διασπείρω. circumfero bellum, διασπείρω τὸν πόλεμον. 3) διαθρυλλῶ τι. factum alicujus, τὸ κατόρθωμά τινος.

circum-flecto, flexi, flexum, 3. (ποιητ. σπαν.) περικάμπτω. 2) ἐν τῇ γραμματικῇ περισπῶ. c. syllabam, περισπῶ τὴν συλλαβήν. syllaba circumflexa, περισπωμένη συλλαβή.

circum-flo, 1. (σπάνιον) περι(πνέω)φυσῶ.

circumfluens, μ. ἐν. τοῦ

circum-fluo, fluxi, fluxum, 3. aliquid περι(ρρέω)κλύζω τι. Maeander circumfluit Cariam, ὁ Μαίανδρος περιρρέει τὴν Καρίαν. 2) ἀμετβ. περι(ρρέω)κλύζω=βαφίλειαν· ἀφθονίαν τινὸς ἔχω, εὐπορῶ τινος. copiae circumfluentes, ἀφθονίαι. circumfluens gloriā, δόξῃ περιρρεόμενος.

circumfluus a, um, (circumfluo) ὁ περιρρέων. circumfluus humor, τὸ περιρρέον ὑγρόν. 2) ὁ περι(ρρεόμενος)κλυζόμενος, περίρρυτος. circumflua insula, ἡ περίρρυτος νῆσος. urbs circumflua ponto, πόλις ὑπὸ τῆς θαλάσσης περικλυζομένη. 3) περι(εχόμενος)ειλημένος.

circum-fŏdio, fōdi, fossum, 3. περι(ὀρύττω)σπάπτω. arborem, τὸ δένδρον.

circumfŏrāněus, a, um, (circumforum) ὁ περὶ τὴν ἀγοράν. circumforaneus aes, χρήματα ἃ τις παρὰ χρηματιστῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ διατριβόντων δανείζεται = ὀφειλήματα. 2) ἀγοραῖος, ἀγυρτικός, pharmacopola, φαρμακοπώλης.

circumfossus, a, um, μ. π. τ. circumfodio.

circumfrĕmo, fremŭi, fremĭtum, 3. περι(βρέμω, ηχῶ) ψοφῶ.

circum-fundo, fūdi, fūsum, 3. (ἀέτ. ✻ ὄστ.) περιχέω τί τινι. terra mari circumfunditur, ἡ γῆ ὑπὸ τῆς θαλάσσης περιρρέεται. circumfundo mortuum cerā, περιχέω τὸν νεκρὸν κηρῷ. συνηθ. μέσον. Tigris circumfunditur urbi, ὁ Τίγρις περιρρέει τὴν πόλιν. spiritus nobis circumfusus, τὸ περιβάλλον (περιρρέον) ἡμᾶς πνεῦμα. ἐκ τούτου, aer circumfundit terram, ὁ ἀὴρ περιβάλλει (περιρρέει) τὴν γῆν. 2) ἐπὶ μὴ ῥευστῶν· ἀ) παθ. ἡ (σκαν.) circumfundere se, περιχέομαι. hostes circumfunduntur ex reliquis partibus, οἱ πολέμιοι περιχέονται ἐκ τῶν λοιπῶν μερῶν. circumfunduntur obviis, ἐμπίπτουσιν (ἐπίκεινται) τοῖς ἀπαντῶσι. circumfunditur alicui multitudo, πλῆθος περιχεῖται (περιέστηκέ) τινα. molestiae, voluptates circumfusae, δειναί, ἡδοναὶ περικεχυμέναι = παροῦσαι. 2) περι(κυκλοῦμαι)βάλλομαι ὑπό τινος. circumfundor hostium concursu περικυκλοῦμαι ὑπὸ πλήθους πολεμίων. Cato circumfusus Stoicorum libris, ὁ Κάτων περικεχυκλωμένος ὑπὸ τῶν βιβλίων τῶν Στωϊκῶν. β') ἐνεργ. περι(βάλλω)κλείω τινά. hostes circumfundunt aliquem, οἱ πολέμιοι περικυκλοῦσί τινα.

circumfūsus, a, um, μ. π. τ. circumfundo.

circum-gĕmo, ŏre, περι(στένω)στενάζομαι.

circum-gesto, 1. περιφέρω.

circumgrĕdĭor, gressus sum, ĕdī (gradior), περι(ἔρχομαι)κυκλοῦμαί τι ἐχθρικῶς. Syriam, τὴν Συρίαν.

circumgressus, a, um, μ. π. τ. circumgredior.

circum-jăcĕo, ēre, περίκειμαι.

1. circumjectus, ūs, ὁ. (circumjicio) περιβολή, περί(βολος)βλημα. aether terram tenero circumjectu amplectitur, ὁ αἰθὴρ περιβάλλει τὴν γῆν λεπτῷ περιβλήματι.

2. circumjectus a, um, μ. π. τοῦ

circum-jĭcĭo, jēci, jectum, 3. (circum-jacio) περιβάλλω τι. cir-

cumjicio multitudinem hostium moenibus, περιίστημι πλῆθος πολεμίων περὶ τὰ τείχη. circumjicio vallum, περιβάλλω χαράκωμα. anguis circumjectus fuit vectem, ὁ ὄφις περιέλαβε τὸν μοχλὸν (περιετύλιξε). circumjectus, a, um, περικείμενος. 2) circumjicio aliquid aliqua re, περιλαμβάνω τί τινι.

circumlātus, a, um, μ. π. τ. circumfero.

circum-lĭgo, 1. (αἰτ. ᾠ δοτ.) περιδέω τί τινι. 2) c. aliquem aliqua re, περιλαμβάνω τί τινι, περιτίθημί τινί τι.

circum-lĭnio, ire = κῶ

circum-lĭno, lēvi, lĭtum, 3. (αἰτ. ᾠ δοτ.) περι(αλείφω) χρίω τί τινι. 2) circumlino aliquid aliqua re, περι(πλάττω)αλείφω, περιβάλλω τί τινι. saxa circumlita musco, λίθοι βρύοις περιβεβλημένοι.

circumlĭtus, a, um, μ. π. τ. circumlino.

circum-lŏcūtĭo, iōnis, θ. (loquor) περίφρασις.

circum-lŭo, ĕre, (πάν.) περικλύζω, insulam τὴν νῆσον.

circumlŭvĭo, iōnis, θ. (circumluo) ἡ κύκλῳ προσκεχωσμένη γῆ, τὸ πρόσχωμα, μέρος ξηρᾶς ὑπὸ ποταμοῦ περικλυζόμενον, οὕτως ὥστε νῆσον σχηματίζει, ποταμόχωστος γῆ.

circum missus, a, um, μ. π. τοῦ circum-mitto, mīsi, missum, 3. περιπέμπω. legatos in omnes partes, περιπέμπω πρέσβεις εἰς πάντα τὰ μέρη.

circum-mūnĭo, munīvi, munītum, 4. (aliquid aliqua re) περι(τειχίζω)ῤῥάπτω τί τινι, circummunio urbem operibus, περιῤῥάπτω τὴν πόλιν ὀχυρώμασιν. circummunio hostem, περικλείω τὸν πολέμιον.

circummūnītĭo, iōnis, θ. (circummunio) ἡ(περι)κύκλωσις πόλεως.

circummūnītus, a, um, μ. π. τ. circummunio.

circum-nāvĭgo, 1. περιπλέω, sinum, τὸν κόλπον.

Circumpădānus, a, um, ὁ περὶ τὸν Πάδον ποταμόν.

circumpendens, ntis, ὁ περικρεμάμενος. μ. ἐν. τοῦ ἀχρ. circumpendeo.

circum-plector, plexus sum, plecti, (aliquid) περι(πλέκομαι, πτύσσω)βάλλω τι. circumplector colum alicujus, περιβάλλω τὸν τράχηλόν τινος. circumplector colem operibus, περιβάλλω τὸν λόφον τειχείσμασιν. circumplector pharetram auro, περιβάλλω χρυσῷ τὴν φαρέτραν = ἐπιχρυσῶ τὴν φαρέτραν.

circumplexus, a, um, μ. π. τ. circumplector.

circumplĭcātus, a, um, μ. π. τοῦ

circum-plĭco, 1. περι(πλέκω)πτύσσω.

circum-pōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, 3. περι(τίθημι)ἵστημι.

circum-pōtātĭo, iōnis, θ. ἐγκυκλοποσία.

circum-rĕtĭo, īvi, ītum, 4. (aliquem) περι(στοιχίζω)πλέκω τινά. circumretio aliquem fraude, περιστοιχίζω τινὰ ἀπάτῃ = ἀπατῶ τινα.

circum-rōdo, rōsi, rōsum, 3. περι(βιβρώσκω)τρώγω. aliquid, περιτρώγω τι.

circum-scindo, ĕre, περισχίζω, vestem, τὴν ἐσθῆτα.

circum-scrĭbo, scripsi, scriptum, 3. περιγράφω, περιάγω γραμμὴν περί τι. circumscribo lineas extremas umbrae, περιγράφω τὰς τελευταίας γραμμὰς τῆς σκιᾶς. circumscribo aliquem virgula, κύκλον περί τινα τῷ ῥαβδίῳ περιγράφω. 2) μτφ. ά) περιορίζω, ὁρίζω τὰ ὅρια τινος. circumscribo curriculum, ὁρίζω τὰ ὅρια τοῦ σταδίου. β') περιγράφω. circumscribo aliquid verbis, περιγράφω τι λόγοις. γ') περιορίζω, συστέλλω, ἔργω. δ') παρακρούομαι, ἐξαπατῶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πατρών

τινα, κατ' ἐξοχὴν ἵνα λάθω τὰ χρήματα αὐτοῦ. circumscribo fratrem, ἐξαπατῶ τὸν ἀδελφόν. 2) διαγράφω, ἐξαλείφω, οὐδένα λόγον ποιοῦμαί τινος. circumscriptus, a, um, περιυδικός. 2) περιωρισμένος, συνεσταλμένος.

circumscripte, ἐπίρ. (circumscriptus) συντόμως. 2) περιοδικῶς.

circumscriptĭo, ōnis θ. (circumscribo) περίγραμμα. 2) περι(γραφή)φέρεια, περίμετρος. 3) περίοδος (λόγου). 4) ἀπάτη.

circumscriptor, ōris, ἀ. (circumscribo) ὁ περιεργόμενος, ἀπατῶν τινα, ἀπατεών. 2) ὁ περι(δια)γράφων, ἐξαλείφων, ἀκυρῶν τι.

circumscriptus, a, um, (ptior) μ. π. τ. circumscribo.

circum-sĕco, sĕcŭi, sectum, āre. περι(τέμνω)κόπτω. ungulas, τοὺς ὄνυχας.

circum-sĕdĕo, sēdi, sessum, 2. (αἰτ.) περικάθημαί τινα. 2) κυκλῶ. c. urbem omnibus copiis, πολιορκῶ πόλιν πάσαις ταῖς δυνάμεσι.

circum-sĕpĭo, sepsi, septum, 4. περι(φράττω)κλείω.

circumseptus, a, um, μ. π. τ. circumsepio.

circumsessio, ōnis, θ. (circumsedeo) πολιορκία.

circumsessus, a, um, μ. π. τ. circumsedeo.

circum-sīdo, sēdi, sessum, 3. περι(καθέζομαι)κυκλῶ. c. urbem, πολιορκῶ πόλιν.

circum-sisto, stĕti, ĕre, (aliquem), περι(ἵσταμαι)κυκλῶ τινα, κατ' ἐξοχὴν ἐχθρικῶς. plures paucos circumsistunt, πλείονες ὀλίγους περικυκλοῦσι.

circum-sŏno, ŭtum, āre, περιηχῶ. locus circumsonat ululatibus, ὁ τόπος περιηχεῖ ὑπὸ ὀλολυγμῶν. circum-sŏnus, a, um, ὁ περιηχῶν.

cĭrcumspecte, (ctĭus), ἐπίρ. (circumspectus) περισκεμμένως, ἐπιμελῶς.

circumspectĭo, ōnis, θ. (circumspicio) περίβλεψις. 2) περίσκεψις, εὐλάβεια, ἐπιμέλεια.

circum-specto, 1. (ἐπιτατ. τ. circumspicio) (aliquid) περισκοπῶ, σκέπτομαι) βλέπω τι. 2) μετὰ προσδοκίας προσβλέπω τι, ζητῶ τι. circumspecto fugam, ζητῶ καιρὸν ἐπιτήδειον πρὸς φυγήν.

1. circumspectus, a, um, (tĭor, tissĭmus) μ. π. τ. circumspicio.

2. circumspectus, ūs, ἀ. (circumspicio) περι(βλεψις) σκόπευσις. 2) θ. περίσκεψις, θεωρία, σκέψις, λογισμός.

circum-spergo, ĕre, (circumspargo), περι(ραίνω)πάσσω. aliquid, τι. 2) circumspergo aliquem aquā, περιρραίνω τινὰ ὕδατι.

circum-spĭcĭo, spexi, spectum, 3. (specio) περιβλέπω· ἐκ τούτου μτφ. πρόνοιαν ποιοῦμαι, φυλάττομαι. circumspiciendum est, περισκεπτέον ἐστί. 2) circumspicio aliquid, περισκοπῶ, θεωρῶ κύκλῳ, καθορῶ, περιβλέπω τι. 3) μτφ. σκέπτομαι, σκοποῦμαι, λογίζομαί τι. circumspicio fugam, μελετῶ φυγήν. 4) circumspicio aliquid, ἐφίεμαι, ἐπιθυμῶ τινος, ζητῶ τι. circumspicio auxilia, aliquem, ζητῶ βοήθειαν, ζητῶ τινα. circumspicio belli causas, ἀναζητῶ τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου. circumspectus, a, um, βεβουλευμένος, περίσκεπτος, προσεκτικός. homo, ἄνθρωπος. 2) περι(ἐπι)φανής, ἐπίσημος. circumspectus honor, ὑπερβάλλουσα τιμή.

circumstans, ntis, μ. ἐν τ. circumsto.

circumstantĭa, ae, θ. (circumsto) περι(βολή)κύκλωσις, περίστασις. circumstantia hostium, κύκλωσις τῶν πολεμίων. 2) περιστάσεις, καταστάσεις. rerum, τῶν πραγμάτων.

circum-sto, stĕti, āre περιέστηκα. circumstans, περιεστηκώς, περιεστώς. 2) circumsto aliquid, περιίσταμαί τι, κυκλῶ τι. fata nos cir-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

cumstant, τὸ περιρρωμένον παντα-χόθεν ἐπαπειλεῖ ἡμᾶς. duo bella circunstant urbem, δύο πόλεμοι περίϊανται, ἐπαπειλοῦσι τῇ πόλει. terror me circumstat, τρόμος μοι περιέστηκε.

circum-strĕpo, ĕre, περι(κτυπῶ)θορυβῶ.

circumstructus, a, um, μ. π. τοῦ circum-strŭo, strūxi, structum, 3. περιοικοδομῶ, περικατασκευάζω.

circumtectus a, um, μ. π. τοῦ circum-tĕgo, ĕre, (aliquid) περι-(σκεπάζω)στέγω τι.

circum-textus, a, um, μετοχ. (texo) ποιητ. περιυφασμένος.

circum-tŏno, tonŭi, ātre, (ποιητ.) aliquem, περιβρέμω τινά.

circum-vado, vāsi, ĕre, (αἰτ.) περι(ἔρχομαι)ἵσταμαί τινα ἢ τι, κύκλῳ προσβάλλω τινί. terror circumvadit aciem, φόβος ἐμπίπτει τῷ στρατῷ.

circum-vāgus, a, um, (ἀπάν. ποιητ.) περιπλανής.

circum-vallo, 1. (αἰτ.) περι(χαρακῶ, σταυρῷ)κυκλῶ, urbem, hostes, τὴν πόλιν, τοὺς πολεμίους.

circumvectio, ōnis, θ. (circumveho) (σπάν.) περι(κομιδή)αγωγή. 2) περιφορά, solis, τοῦ ἡλίου.

circumvector, 1. (θαμ. τ. circumvehor) (aliquid) περιελαύνω τι.

circumvector oppida, περιοχοῦμαι, περιιππεύω τὰς πόλεις. circumvector oras, περιπλέω τὰς ἀκτάς. 2) μτφ. (ποιητ.) περιγράφω, διεξέρχομαί τι.

circumvectus, a, um, μ. π. καὶ circumvĕhens, ntis, μ. ἐν. τοῦ circum-vĕhor, vectus sum, 3. περιελαύνω τι, (curru, equo, navi) περιελαύνω, περι(οχοῦμαι, ἱππεύω)πλέω. circumvehor collibus, περιελαύνω τοὺς λόφους. c. promontorĭum, περιπλέω τὸ ἀκρωτήριον. circumvehor in oras ultimas, περιπλέω εἰς τὰς ἐσχάτας ἀκτάς. c. castra, περιιππεύω τὸ στρατόπεδον. circumvehens, περιπλέων. Peleponnesum, περιπλέων τὴν Πελοπόννησον.

circum-vĕlo, 1. περικαλύπτω.

circum-vĕnio, vēni, ventum, 4. (aliquid) περι(κυκλῶ λαμβάνω)-έχω τι. planities circumventa collibus, πεδίον περικυκλούμενον ὑπὸ λόφων. Rhenus circumvenit insulam, ὁ Ῥῆνος περικλύζει τὴν νῆσον. 2) (αἰτ. ᾧ ἀφ.) ἐχθρικῶς περικυκλῶ, περιίσταμαί τινα ἢ τι. nostros, τοὺς ἡμετέρους. circumvenio moenia exercitu, στρατῷ περικυκλῶ τὰ τείχη. 3) μτφ. εἰς κίνδυνον φέρω τινά, εἰς ἀπορίαν ἐμβάλλω τινά, περιπλέκω τινά. συνήθ. παθητ. mala eum circumveniunt, πολλὰ κακὰ περιβάλλει αὐτόν. circumventus morbo, νόσῳ περιπεσών. 4) circumvenio aliquem, παρα(κρούω)τρέχω, ἐξαπατῶ τινα. circumventus, a, um, μ. π. τ. circumvenio.

circum-verto, ĕre (σπάν.) περιστρέφω. 2) circumverto mancipium, ἀπελευθερῶ δοῦλον (διότι ὁ κύριος λαμβάνων τὸν δοῦλον ἐκ τῆς χειρὸς περίφερεν αὐτὸν κύκλῳ). 2) μτφ. circumverto aliquem argento, χρήμασιν ἐξαπατῶ τινα.

circumvestio, īvi, ītum, 4. (σπαν.) περιέννυμι, περιστέλλω.

circumvexi πρκ. τ. circumveho.

circum-vŏlĭto, 1. περιίπταμαι.

circum-vŏlo, 1. περιίπταμαι, aliquem, περί τινα.

circumvŏlūtus, a, um, μ. π. τοῦ circum-volvo, volvi, vŏlūtum, 3. περι(κυλίω)ελίττω. sol circumvolvitur annum, ὁ ἥλιος διανύει τὴν ἐτησίαν περίοδον.

circus, i, ὰ. (κίρκος, κρίκος), (σπαν.) κύκλος (συνηθέστ. circulus). 2) ἱππόδρομος· ἐκ τῶν πολλῶν ἐν Ῥώμῃ τοιούτων λαμπρότερος ἦν ὁ Circus Maximus (=μέγιστος ἱππόδρομος) ὑπὸ τοῦ Ταρκυνίου Πρίσκου ἱδρυθείς· ἐχώρει δὲ 150000 καὶ κατὰ τὴν ὑπὸ Τραϊανοῦ ἐπέκτασιν αὐτοῦ 800000 θεατῶν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

cīris, is, θ. κεῖρις, θαλάσσιον πτηνόν.

Cirrha, ae, ἡ Cyrrha, θ. Κίρρα, ἐπίνειον τῶν Δελφῶν.

cirrus, i, ἀ. μαλλός, λόφος (ἀνθρώπ. ᾧ πτην.) πλόκαμος. 2) θύσανος, κροσσὸς ἐσθήτων.

Cirta, ae, θ. ἡ Κίρτα, πόλ. τῆς Νομαδικῆς· ἐκ τούτου Cirtenses, ium, ἀ. πλ. Κιρτήσιοι, οἱ κάτοικοι.

cis, πρόθ. μετ' αἰτ. τοπικῶς· ἐπὶ τάδε τινός, ἐντὸς (ἐντεῦθεν) τινος. cis fluvium, ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ. cis Taurum, ἐντεῦθεν τοῦ Ταύρου. cis Rhenum, ἐντεῦθεν τοῦ Ῥήνου. cis montes, ἐπὶ τάδε τῶν ὀρέων. 2) ἐπὶ χρόνου. cis paucos dies, ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

Cisalpīnus, a, um, ὁ ἐντὸς (ἐπὶ τάδε) τῶν Ἄλπεων.

cĭsĭum, ĭi, εὐ. ὄϊκυκλον, εἶδος διτρόχου ὀχήματος.

Cispius mons, μία τῶν τὰν Ἡσκιλῖνον λόφον (mons Esquilinus) ἀποτελουσῶν ἀκρῶν.

Cisrhēnānus, a, um, ὁ ἐπιτάδε (ἐντὸς) τοῦ Ῥήνου.

Cissēus, ĕi, ἀ. Κισσεύς, βασιλεὺς τῆς Θρᾴκης, κατά τινα μῦθον πατὴρ τῆς Ἑκάβης, ἥτις διὰ τοῦτο Cisseis, ĭdis, θ., Κισσηΐς, καλεῖται.

cista, ae, θ. κίστη, κιβώτιον. 2) κάλπη.

cistella, ae, θ. ὑποκ. τ. cista.

cistellŭla, ae, θ. λάκκος, ὑπόγειος δεξαμενὴ ὑδάτων.

cistŏphŏrus, a, um, κιστοφόρος. 2) cistophorus, i, ἀ. ἀσιατικὸν νόμισμα ἐγκεχαραγμένην ἔχον τὴν βακχικὴν (τοῦ Διονύσου) κίστην.

cistŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. cista.

cĭtāte ἐπίρ. (citatus) μόνον κατὰ συγκρ. καὶ ὑπερθ. (tius, tissime) ταχέως.

cĭtātus, a, um, (tĭor, tissĭmus) μ. π. τ. cito.

citer, a, um, (cis) συνηθέστερον τὸ συγκρ.

cĭtĕrĭor, ĭus, (ὁ ὑπερθ. citimus σπάν.) ὁ ἐπὶ τάδε, ὁ ἐντός. Gallia citerior, ἡ ἐντὸς τῶν Ἄλπεων Γαλλία. 2) ἀ) ἐπὶ τόπου· ἐγγύτερος. β') ἐπὶ χρόνου· ἐγγύτερος, πλησιέστερος. citĭmus εἴτε citŭmus, ἐγγύτατος, πλησιέστατος.

citerĭus, ἐπίρ. συγκρ. τ. citra.

Cĭthaeron, ōnis, ἀ. Κιθαιρών, ὄρος Βοιωτίας.

cĭthăra, ae, θ. κιθάρα. citharā cano ἢ ludo, κιθαρῳδῶ, κιθαρίζω. citharae sonus ἢ cantus, κιθάρισμα, κιθαρῳδία. citharae pulsatio, κιθάρισις. citharam pulsandi, κιθαριστικός. cithara parva, κιθάριον.

cĭthărista, ae, ἀ. κιθαριστής, κιθαρῳδός.

cĭthărizo, 1. κιθαρίζω.

cĭthăroedus, i, ἀ. κιθαρῳδός.

citĭmus, a, um, ὑπ. citerior.

Citĭum, ĭi, οὐ. Κίτιον, πόλ. τῆς Κύπρου· ἐκ τούτου Citiensis, is, ἡ Citiēus, Κιτιεύς. 2) πόλ. τῆς Μακεδονίας.

cĭto, ἐπίρ. (citus) (tius, tissĭme) ταχέως, ὁρμητικῶς. cito progredi, ταχέως πορεύεσθαι. dicto citius, θᾶττον λέξεως (ταχύτερον ἢ ὅσον δύναταί τις εἰπεῖν). citius opinione, θᾶττον τῆς ἐλπίδος. citissime, τάχιστα. quam citissime, ὅτι (ὡς) τάχιστα, τὴν ταχίστην. 2) εὐθύς, ἐν βραχεῖ (χρόνῳ). citius supremo die = πρὸ τεῦ θανάτου· ἐκ τούτου = μᾶλλον, ἧσον. 3) μετὰ ἀρνήσεως, non (haud, nullus) citius, οὐ ῥᾳδίως.

cĭto, 1. (θαμ. τ. cieo) (aliquid) ἀνα(δια)κινῶ, κινῶτι. c. gradum, ταχύνω τὸ βάδισμα. c. hastam, βάλλω τὸ δόρυ. μτφ. c. motum, φόβον ἀπεργάζομαι, παιῶ. 2) παρορμῶ. 3) ἀνα(εἰσ)καλῶ τινα. cito senatum, καλῶ τὴν σύγκλητον. cito patres in curiam, καλῶ τοὺς πατέρας εἰς τὸ βουλευτήριον. Κατ' ἐξοχὴν ἀ.) ἐπὶ δικαστηρ. προσκαλοῦμαι, καλῶ τινα εἰς δίκην· ἐκ τούτου = κατηγορῶ, ὑπάγω τινά τινος. aliquem rem capitis, ὑπάγω

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τινὰ θανάτου. 6') προφέρω, παρέχομαί τινα μάρτυρα. cito aliquem testem (auctorem) rei alicujus ἢ in rem, προσκαλοῦμαι, παρέχομαί τινα μάρτυρά τινος. Καθόλου δέ = λέγω, καλῶ, ὀνομάζω, aliquem τινά, μνείαν ποιοῦμαί τινος. victorem Olympiae citari, ἀνακηρύττεσθαι Ὀλυμπιονίκην. 4) (σπαν.) cito paeanem, παιᾶνα ᾄδω. citatus, a, um, ταχύς, ὁρμητικός, ὀρμαῖος, εὐκίνητος.

1. citrā, πρόθ. μετ' αἰτ. τοπικῶς· ἐπὶ τάδε, ἐντός τινος. citra fluvium, ἐπὶ τάδε τοῦ ποταμοῦ. quae su t citra Rhenum, τὰ ἐντὸς τοῦ Ῥήνου ὄντα. omnes qui citra flumen sint, οἱ ἐπὶ τάδε τοῦ ποταμοῦ ὄντες· ἐκ τούτου δηλοῖ ὅτι ἀκόμη ἐντὸς ὁρίου τινός ἐστι. non a postrema syllaba citra tertiam, οὐ πρὸ τῆς τρίτης τελευταίας συλλαβῆς. καὶ (ποιητ.) virtus non est citra genus, ἡ ἀρετὴ οὐκ ἐξικνεῖται τοῦ γένους. 2) (σπαν.) χρονικῶς· πρό τινος. citra horam constitutam, πρὸ τῆς ὡρισμένης ὥρας. citra tempora Trojana, πρὸ τῶν Τρωϊκῶν (χρόνων). 3) ἄνευ, ἐκτός τινος. c. controversiam, ἀναμφισβητήτως. citra virilem congressum, ἄνευ τῆς πρὸς ἄνδρας ὁμιλίας. citra ista, ἔξω τούτων. citra reprehensionem jure uti, ἀνεγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι. citra virtutem vir bonus intelligi non potest, ἄνευ ἀρετῆς ἀνὴρ ἀγαθὸς οὐ δύναται κατανοεῖσθαι. citra spectaculorum dies, ἐκτὸς τῶν ἡμερῶν, καθ' ἃς θεάματα ἐπῆρχον. citra magnitudinem, ἐκτὸς τοῦ μεγέθους. 4) citra spem omnium, παρὰ τὴν δόξαν, προσδοκίαν πάντων.

2. citra, (τὸ συγκρ. citerius σπάν.) ἐπίρ. ἐπὶ τάδε, ἐντός. urbs est citra, ἡ πόλις ἐστὶν ἐπὶ τάδε. citra et ultro, ἐπὶ θάτερα μέν, ἐπὶ θάτερα δέ. nec citra nec ultra, οὔτ' ἐπὶ τάδε οὔτ' ἐπέκεινα· ἐκ τοῦ-

του tela citra cadebant, τὰ βέλη ἐντὸς ἔπιπτε, (ἀπετύγγανεν, οὐκ ἐξικνεῖτο τοῦ σκοποῦ). 2) τὸ συγκρ. citerius, ποιητ. (ἐπὶ χρόνου) πρίν, πρὶν ἤ.

citrĕus, a, um, (citrus) θύϊνος. 2) τῆς κιτρέας.

citrō, ἐπίρ. (cis) πάντοτε μετὰ τ. ultro. ultro citroque καὶ ultro citro καὶ ultro et citro, καὶ ultro a citro ἔνθα καὶ ἔνθα, ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ἑκατέρωσε, ἑκατέρωθεν, ἀμοιβαίως. ultro citro commeare, τῇδε κακεῖσε ἰέναι. ultro citro sermones habere, συνδιαλέγεσθαι. ultro citro obsides dare, ἀμοιβαίως ὁμήρους διδόναι.

citrus, i, θ. δένδρον Ἀφρικῆς, οὗ τὸ εὐῶδες ξύλον ἐχρησίμευε πρὸς κατασκευὴν πολυτίμων σκευῶν. 2) κιτρέα (τὸ δένδρον).

1. cĭtus, a, um, (tĭor, tissĭmus) (μ. π. τ. cio) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ. ὠκύς, ταχύς. citi pedes, ὠκεῖς πόδες. citae legiones, ταχέως βαδίζουσαι λεγεῶνες.

2 cĭtus, a, um, μ. π. τ. cio.

1. cīvi, πρκ. τ. cieo.

2. cīvi πρκ. τ. cio.

cīvĭcus, a, um, (cīvis) πολιτικός, τῶν πολιτῶν. civica corona, εἴτε civica, ὁ πολιτικὸς στέφανος, γέρας διδόμενον εἰς τὸν ἐν μάχῃ σώσαντα πολίτην τινὰ ἐκ τοῦ θανάτου. 2) ἀστικός, τῆς πόλεως.

1. cīvīlis, e, (lior, lissimus) (cīvis) πολιτικός, τῶν πολιτῶν. civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος. jus civile, τὸ πολιτικὸν δίκαιον· ἐκ τούτου 2) ὅ, τι εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν, εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ἀποβλέπει. civilis scientia, ἡ πολιτικὴ (ἐπιστήμη). vir civilis, ὁ πολιτικὸς (ἀνήρ). res civiles τὰ πολιτικά. civilia munera, λειτουργίαι πολιτικαί. 3) ἄξιος πολίτου, προσήκων πολίτῃ, sermo, λόγος. civilis animus, τὸ φιλόπατρι τῆς ψυχῆς. 3) εὐπροσήγορος, ἀστεῖος,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

quis civilior Augusto? τίς μᾶλλον εὐπροσήγορος τοῦ Αὐγούστου;

2. **Cīvĭlis**, is, ἀ. (Claudius, Κλαύδιος) ἡγεμὼν τῶν ἐπαναστάντων κατὰ τῆς Ῥώμης Βαταβῶν τῷ 69 μ. Χ.

cīvĭlĭtas, ātis, θ. (civilis 1.) ἡ πολιτικὴ (ἐπιστήμη). 2) τὸ εὐπροσήγορον, τὸ ἀστεῖον.

cīvĭlĭter (lius, lissime), (civilis) πολιτικῶς, κατὰ τὸ πρωτῆκον τῷ πολίτῃ, κατὰ τὰ ἤθη τῶν πολιτῶν. 2) κομψῶς, ἀστείως, εὐπροσηγόρως.

cīvis, is, ἀ. καὶ θ. ὁ πολίτης, ἡ πολῖτις, ἀστός, ἀστή. **civis minoris civitatis**, μικροπολίτης. **civis patriae studiosus**, πολίτης εὔνους τῇ πατρίδι. **civem facere**, πολίτην ποιεῖν· ἐκ τούτου κατ' ἐξοχὴν ἀ) ὁ συμπολίτης, ἡ συμπολῖτις. **civis meus, tuus**, ὁ ἐμός, ὁ σὸς συμπολίτης. β') **rex imperat civibus suis**, ὁ βασιλεὺς ἐπιτάσσει τοῖς αὐτοῦ ὑπηκόοις.

cīvĭtas, ātis, θ. (civis) πολιτεία (τὰ τοῦ πολίτου δίκαια). **civitas Romana**, ἡ ἐν Ῥώμῃ πολιτεία. **civitatem dare alicui** ἢ **impertire**, ἢ **donare aliquem civitate**, πολιτείαν διδόναι τινί, πολιτογραφεῖν τινα. **adipisci, amittere civitatem**, τυγχάνειν τῆς πολιτείας, ἀποβάλλειν τὴν πολιτείαν (τὰ τοῦ πολίτου δίκαια). 2) τὸ κοινὸν τῆς πόλεως, τὸ ὅλον τῶν πολιτῶν = ὁ δῆμος, ἡ πολιτεία, ἡ πόλις. **civitas augetur magnitudine urbis**, ἡ πολιτεία αὔξεται τῷ μεγέθει τῆς πόλεως. **administrare civitatem**, διοικεῖν τὴν πολιτείαν, διαγειρίζεσθαι τὰ κοινά. **civitas Rhodiorum**, τὸ κοινὸν (ὁ δῆμος) τῶν Ῥοδίων. **civitas omnis**, πάντες οἱ πολῖται. 3) = **urbs**, πόλις. **expugnavit Saguntum civitatem**, ἐξεπολιόρκησε τὴν πόλιν Σάγουντον. **errare per totam civitatem**, πλανᾶσθαι δι' ὅλης τῆς πόλεως. **incendere civitatem**, ἐμπιπράναι τὴν πόλιν.

clādes, is, θ. ὄλεθρος, φθορά, συμφορά. **clades captae urbis**, ὁ ὄλεθρος τῆς ἁλωκυίας πόλεως. **clades belli**, ἡ ἐκ τοῦ πολέμου συμφορά. **clades dextrae manus**, ἡ ἀπώλεια τῆς δεξιᾶς χειρός. (ποιητ.) **Scipiones clades Libyae**, οἱ Σκιπίωνες, οἱ ὄλεθροι τῆς Λιβύης (οἱ αἴτιοι τῶν συμφορῶν τῆς Λιβύης). 2) κατ' ἐξοχήν, ἡ ἐν πολέμῳ συμφορά, ἡ ἧττα. **cladem alicui afferre (inferre)**, ἐπιφέρειν τινί ὄλεθρον = ἐξολοθρεύειν τινά. **cladem facere**, αἴτιον τῆς ἥττης γίγνεσθαι. **cladem accipere**, περιπίπτειν συμφορᾷ, ἡττᾶσθαι.

1. **clam**, πρόθ. (μετ. ἀφ. καὶ αἰτ.) λάθρα τινός. **clam me, te, illo**, λάθρα ἐμοῦ, σοῦ, ἐκείνου. **clam matrem**, λάθρα τῆς μητρός. **clam me est**, λανθάνει με. **me clam habuit**, ἀπέκρυψέ με τοῦτο.

2. **clam**, ἐπίρ. κρύβδην, λάθρα. **clam deperit uxor**, κρύφα ἔτεκεν ἡ γυνή. **nec id clam esse potuit**, οὐδὲ τοῦτο ἄγνωστον ἔμεινεν.

clāmātor, ōris, ἀ. (clamo) κράκτης, κραυγαστής.

clāmātus, a, um, μ. π. τ. clamo.

clāmĭto, 1. (ἐπιτατ. τ. clamo), κραυγάζω, (ἀνα)βοῶ. **clamito ad arma**, βοῶ, καλῶ ἐπὶ τὰ ὅπλα. **clamito alicui**, βοῶ τινι. μτφ. **hoc clamitat calliditatem**, τοῦτο σαφῶς (ἐναργῶς) δείκνυσι τὴν πανουργίαν.

clāmo, 1. καλῶ, κραυγάζω, βοῶ. **clamat de uxoris interitu**, βοᾷ ἐπὶ τῷ ἀπωλείᾳ τῆς συζύγου. ἐκ τούτου (ποιητ.) καθόλου ᾄδ ἐπὶ ᾠδῇ, ῥόθου ὕδατος καὶ τῆς κραυγῆς τῶν ζώων. 2) **clamo aliquem**, (ἀνα)βοῶ τινα, σὺν κραυγῇ καλῶ τινα. **clamo deum**, ἐπικαλοῦμαι τὸν θεόν. **omnes clamant hoc indigne factum esse**, πάντες βοῶσιν ὅτι τοῦτο ἀδίκως ἐγένετο. **omnes clamant «tua culpa est»**, πάντες βοῶσι «σὺ αἴτιος εἶ». **tabulae illae clamant**, τὰ σύμβολα ἐκεῖνα μαρτυρεῖ.

clāmor, ōris, ἀ. (clamo) βοή, κραυγή,

γή. clamorem edere ἢ profundere ἢ tollere, ἀναβοᾶν, κραυγὰς ἐκβάλλειν. (ποιητ.) μτφ. ἐπὶ ἀψύχων, κρότος, ψόφος. 2) ἐπιφώνησις, εὐφημία.

clāmōsus, a, um, (clamor) κραυγαστικός, κρακτικός. 2) πλήρης κραυγῆς, θορυβώδης.

1. clanculum, ἐπίρ. (clam) κρύφα, λάθρα. clanculum noctu venit, κρύφα νυκτὸς ἦλθεν.

2. clanculum, πρόθ. μετ' αἰτ. λάθρα τινός. clam patrem, λάθρα τοῦ πατρός.

clandestīnus, a, um, (clam) κρυφαῖος, κρυπτός, λαθραῖος. clandestino, ἐπίρ. λάθρα, κρύφα.

clango, ĕre, (σπαν. ὑπ ποιητ.) κλάζω, κλαγγάζω, φθέγγομαι.

clangor, ōris ἀ. (clango) κλαγγή, φθόγγος, ἦχος.

Clānis, is, ἀ. Κλάνις, ποταμ. τῆς Ἑτρουρίας.

Clānius, ĭi, ἀ. Κλάνιος, ποταμὸς Καμπανίας.

clārē, (rĭus, rissĭme) ἐπίρ. (clarus) λαμπρῶς, πρανῶς, φανερῶς, ἀναφανδόν. 2) clare cognoscere, σαφῶς εἰδέναι, aliquid ostendere, δεικνύναι τι. 3) λαμπρῶς, ἐνδόξως.

clārĕo, ŭi, ēre (clarus) (ποιητ.) φαίνομαι, λάμπω. 2) φανερός εἰμι. 3) ἔνδοξος, περιφανὴς εἰμι.

clārēsco, clārŭi, ĕre (ἐναρκτ. τ. clareo) ἀναφαίνομαι, ἐκλάμπω, φωτίζομαι. μτφ. λαμπρύνομαι, λαμπρὸς γίγνομαι. claresco magno facinore, μεγάλῳ τινὶ ἔργῳ εὔκλειαν κτῶμαι. 2) sonitus armorum clarescit, ὁ ἦχος τῶν ὅπλων σαφῶς ἀκούεται.

clārĭgātĭo, ōnis, θ. (clarigo) ἡ διὰ ἱερέως γιγνομένη ἐπαγγελία πολέμου. 2) ἐνεχυρίασις.

clārĭ-sŏnus, a, um, λαμπρόφωνος.

clārĭtas, ātis, θ. (clarus) λαμπρότης, λάμψις, λαμπροφωνία. claritas vocis, εὐφωνία. 2) λαμπρότης, εὔκλεια. claritas nominis, εὐδοξία. 3) claritas orationis, sermonis, σαφήνεια λόγου.

clārĭtūdo, ĭnis, θ. (clarus) = claritas.

clāro, 1. (clarus) (ποιητ.) λαμπρύνω, φωτίζω. 2) σαφηνίζω. 3) δοξάζω, ἔνδοξον ποιῶ, aliquem, τινα.

Clāros, i, θ. ἡ Κλάρος, πόλις Ἰωνίας ἔχουσα ναὸν καὶ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐκ τούτου Clarĭus, a, um, Κλάριος.

clārus, a, um, (rĭor, rissĭmus), λαμπρός. fulmen, lux, κεραυνός, φῶς. corona clara auro, στέφανος λάμπων χρυσῷ. 2) μτφ. ἀ) ἐπὶ ἀκοῆς. clara vox, ἠχηρά, λαμπρά, τρανὴ φωνή. β') σαφής, φανερός, εὐκρινής. consilia tua luce sunt clariora, αἱ σαὶ βουλαὶ καὶ τοῦ φωτὸς ἐμφανέστεραί εἰσι. γ') λαμπρός, ἔνδοξος, διαπρεπής. omnium suo tempore clarissimus, ἁπάντων τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπων ἐνδοξότατος· κατ' ἐξοχὴν ὁ ὑπερθετ. ὡς τιμητικὸν ἐπίθετον. clarissimus Pompejus, ὁ ἐπιφανέστατος Πομπήϊος. δ') διαβόητος, πολυθρύλλητος. clarus superbiā luxuriāque, διαβόητος διὰ τὴν ἀλαζονείαν καὶ ἀκολασίαν.

classĭārĭus, a, um, (classis) τοῦ στόλου. συνήθ. classiarĭi, ōrum, ἀ. πλ. (ὑπον. milites) οἱ ναῦται, ναυτικοὶ στρατιῶται, ἐπιβάται.

classĭcŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. classis) στόλος ὀλίγων νηῶν, στολίσκος, μικρὸν ναυτικόν.

classĭcum, ĭ, ὸ. classicus.

1. classĭcus, a, um, (classis 1) Α') μία τῶν ἐν Ῥώμῃ τάξεων τῶν πολιτῶν, ἡ ἰδίως classis ὀνομαζομένη. Β') κατ' ἐξοχὴν classici, ōrum, ἀ. πλ. οἱ εἰς τὴν πρώτην τάξιν ἀνήκοντες, οἱ ἐν (μεγίστῳ) τιμήματι, οἱ πρωτεύοντες πολῖται, ὅθεν = ἐξαίρετος, ἔξοχος. classicus poeta, ἔγκριτος ποιητής. classicus scriptor, δόκιμος συγγραφεύς.

2. classĭcus, a, um, (classis 2) ναυτικός, τοῦ ναυτικοῦ, τοῦ στόλου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πατρών

ὡς οὐσ. classĭcum, i, οὐ. τὸ πολεμικὸν σάλπισμα, σημεῖον. classicum cani ἢ canere, τὸ εἰς ἔφοδον ὑποσημαίνειν, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν. 2) classicus miles, ὁ ἐπιβάτης (ναυμάχος). classici, ōrum, ἀ. πλ. οἱ ναυτικοὶ στρατιῶται, ἐπιβάται ἢ ναῦται. classicum bellum ἢ certamen, ναυμαχία.

1. classis, is, θ. κλᾶσις, κλῆσις, μοῖρα, συμμορία τῶν Ῥωμαίων πολιτῶν. Μία τῶν ἓξ τάξεων τῶν Ῥωμαίων πολιτῶν, εἰς ἃς ὁ Σέρβιος Τύλλιος διῄρεσεν αὐτοὺς ἀναλόγως τῆς περιουσίας ἑκάστου· κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ πρώτη τάξις. μτφ. philosophus ille quintae classis esse videtur, ὁ φιλόσοφος ἐκεῖνος φαίνεται τῆς πέμπτης τάξεως ὤν, δηλαδὴ τῆς κατωτάτης τάξεως· ἐκ τούτου = καθόλου κλᾶσις, κλῆσις, μοῖρα, πάξις, μερίς, servorum, puerorum, τῶν δούλων, τῶν παίδων.

2. classis, is, θ. Α') (ἀρχ.) ὁ τῆς ξηρᾶς στρατός. Β') συνηθέστ. τὸ αὐτικόν, ὁ στόλος. classem comparare, συλλέγεσθαι ναυτικόν. classem ornare, instruere, παρασκευάζειν στόλον. nomen dare in classem, εἰς τὸ ναυτικὸν καταγράφεσθαι. ποιητ. μόνον περὶ ἑνὸς πλοίου· ἐκ τούτου classes = naves.

Clastĭdĭum, ĭi, οὐ. πολίχνιον τῆς ἐπὶ τάδε τῶν Ἄλπεων Γαλλίας.

Clăterna, ae, θ. πολίχν. τῆς ἐπὶ τάδε τῶν Ἄλπεων Γαλλίας.

clathri, ōrum, ἀ. πλ. τὰ κλῆθρα, κατ' ἐξοχὴν αἱ κιγκλίδες τῶν ἀγρίων θηρίων.

claudĕo, ēre = claudo.

Claudiānus, ĭ, ὁ. Claudius.

claudĭcātio, iōnis, θ. (claudico) χωλεία, χωλότης.

claudĭco, 1. (claudus) σκάζω, χωλεύω, χωλός εἰμι, χωλαίνω. claudico ex vulnere, χωλαίνω ἐκ τοῦ τραύματος. 2) μτφ. ἐλλιπής, ἀτελής εἰμι. oratio claudicat, ὁ λόγος ἐλλείψεις ἔχει. claudico in re, ἐλλιπής εἰμι κατά τι. claudico in officio aliquo, ἐλλιπῶς καθῆκόν τι τελῶ.

Claudĭus, καὶ Clōdĭus, a, um, Κλαυδικός, τοῦ Κλαυδίου, ὀνομασία Ῥωμαϊκῶν οἰκογενειῶν. Claudia via, Κλαυδία ὁδός. Claudia aqua, Κλαύδιον ὕδωρ. Leges Clodiae, οἱ τοῦ Κλαυδίου νόμοι· ἐκ τούτου Claudiānus ἢ Claudĭus (ἢ Clodiānus, Clōdĭus) a, um, Κλαυδιανός. καὶ ὡς κύρ. ὄνομα Claudĭus, ĭi, ἀ. Κλαύδιος.

claudĭtas, ātis, θ. (claudus) χωλότης.

1. claudo (ἢ clōdo, ἢ clūdo), clausi, clausum, 3. (αἴτ.) κλείω, κατα-(ἀπο)κλείω τινὰ ἤτι, φράττω τι. domum, portam, κλείω τὸν οἶκον, τὴν θύραν. claudo regiam, κλείω τὴν βασιλικὴν οἰκίαν (τὰ βασίλεια). portum, τὸν λιμένα. claudere aliquem in loco, κατακλείω, εἴργω τινὰ ἐν τόπῳ. μτφ. claudo oculos, καταμύω (κλείω) τοὺς ὀφθαλμούς. c. aures (ad aliquid), φράττω τὰ ὦτα (πρός τι). claudo fugam hostibus, ἀποκλείω τοῖς πολεμίοις τὴν φυγήν, διακλείω τοὺς πολεμίους τῆς φυγῆς. c. sanguinem, καταπαύω τὸ αἷμα. homo clausus, κατάκλειστος, ἀκοινώνητος ἀνήρ. consilia clausa habeo, ἀποκρύπτω τὰς βουλάς (φυλάττω μυστικὰ τὰ σχέδιά μου). (ποιητ.) rura gelu claudit hiems, ὁ χειμὼν κλείει (καλύπτει) τοὺς ἀγροὺς χιόνι. 2) κλείω, ἀποτελῶ, εἰς τέλος ἄγω τι. epistolam, κλείω τὴν ἐπιστολήν. c. opus, ἀποτελῶ τὸ ἔργον. c. bellum, καταπαύω τὸν πόλεμον. συνήθ. c. agmen, οὐραγῶ, ὀπισθοφυλακῶ· ἐκ τούτου claudo aliquem, περικλείω διώκω τινά. c. aliquos a tergo, περικλείω τινὰς ὄπισθεν. 3) ἀντὶ τῶν συνθέτων includo, concludo, περι(κλείω, κυκλῶ)βάλλω. urbem muro, operibus, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, ὀχυρώματα. c. urbem obsidione, πολιορκῶ πόλιν· ἐκ τούτου

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Χίου Κοραής

sinistrum cornu oppido claudebatur, τὸ ἀριστερὸν κέρας ὑπὸ τῆς πόλεως περιεκλείετο (ἐκαλύπτετο). μτφ. claudo verba pedibus, στιχίζω, στιχουργῶ.

2. claudo, clausum, ĕre, (claudus) (σπάν.) χωλεύω, χωλός εἰμι. 2) μτφ. ἐλλιπής, ἀτελής εἰμι.

claudus, a, um, χωλός, κυλλός. altero pede, τὸν ἕτερον πόδα ἐκ τούτου navis clauda ἡ navigium, ναῦς, ἧς τῆς ἑτέρας πλευρᾶς αἱ κῶπαι συντετριμμέναι εἰσί. 2) μτφ. κολοβός, ἄνισος, ἐλλιπής, ἀτελής, ἀβέβαιος, ἐπισφαλής. carmina clauda altero pede, ποίημα οὗτινος ὁ εἷς στίχος μακρότερος τοῦ προηγηθέντος = ἐλεγειακὴ ποίησις.

clausi, πρκ. τοῦ claudo.

claustrum, i, οὐ. συνήθ. κατὰ πλῆθ. claustra, ὅπερ ἰδέ.

claustra, ōrum, κλεῖθρον, κλεῖστρον. claustra revellere, ἀποσπᾶν τὰ κλεῖθρα. claustra ianuae pando, τὰ κλεῖθρα τῆς θύρας ἀναπετάννυμι. μτφ. κωλύματα, δεσμοί, φραγμοί. effringere claustra naturae, ἀνακαλύπτειν τὰ μυστήρια τῆς φύσεως. rumpere claustra, κόπτειν τὰ κλεῖθρα (ἐπὶ τοῦ ἱπποδρόμου). 2) μτφ. ά) ποιητ. claustra urbis, ἡ πύλη τῆς πόλεως. claustra undae, πρόχωμα τῆς θαλάσσης. pinea claustra (ποιητ.) ὁ Δούρειος ἵππος (ἐν Τροίᾳ). β') ἐν τῇ πολεμικῇ, ὅτι τὴν εἴς τινα τόπον εἴσοδον κωλύει, τὸ προτείχισμα, τὸ ἔρυμα, τὸ ὀχύρωμα, « ἡ κλεὶς » τόπου ἢ πόλεώς τινος. Corinthus claustra Graeciae, ἡ Κόρινθός ἐστιν ἡ κλεὶς τῆς Ἑλλάδος. claustra montium, στενὴ διάβασις ὄρους.

clausŭla, ae, θ. (claudo) τέλος, λῆξις. c. fabulae, epistolae, τὸ τέλος τοῦ μύθου, τῆς ἐπιστολῆς. κατ' ἐξοχὴν ἐν τῇ ῥητορικῇ, ὁ ἐπίλογος.

clausus, a, um, μ. π. τ. claudo.

clāva, ae, θ. ῥόπαλον, κορύνη.

clāvĭcŭla, ae, θ. (clava) κλειδίον. 2) ἕλιξ τῆς ἀμπέλου.

1. clāvĭger, ĕri, ὁ. (clava-gero) ῥοπαλοφόρος (Ἡρακλῆς).

2. clāvĭger, ĕri, ὁ. (clavis-gero) κλειδοῦχος (Ἰανός).

clāvis, is, θ. ἡ κλεὶς, portae τῆς πύλης. clavis adulterina, ἡ adultera, ἀντίκλεις. esse sub clavi, ἐγκεκλεισμένον εἶναι. adimere uxori claves, τὰς κλεῖς ἀφαιρεῖν παρὰ τῆς γυναικός (ἀποπέμπειν τὴν γυναῖκα).

clāvus, ὁ. ἧλος, γόμφος. clavum anni movere, τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους λογίζεσθαι, διότι οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους ἐσημείων τὰ ἔτη διὰ ἥλων, οὓς ὁ ἀνώτατος ἄρχων ἐνεπήγνυ εἰς τὸν τοῖχον τῆς σκηνῆς τοῦ Καπιτωλίου Διὸς κατὰ τὰς ἰδοὺς τοῦ Σεπτεμβρίου. 2) ὁ οἶαξ τοῦ πηδαλίου, τὸ πηδάλιον. μτφ. tenere clavum reipublicae, ἔχειν τὸ πηδάλιον τῆς πολιτείας = κυβερνᾶν τὴν πολιτείαν. 3) πορφύρα ἡ περὶ τὴν ἐσθῆτα. latus καὶ angustus clavus, πλατεῖα καὶ στενὴ πορφύρα (τὸ πλατύσημον, τὸ στενόσημον, σημεῖα ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἔφερον οἱ Ῥωμαῖοι βουλευταὶ καὶ οἱ χιλίαρχοι τῶν πρώτων τεσσάρων λεγεώνων· τὸ δὲ δεύτερον [τὸ στενόσημον] οἱ ἱππεῖς)· ἐκ τούτου -clavus, ἡ τήβεννος. latum clavum alicui tribuo, ἀποδείκνυμί τινα βουλευτήν,

Clazŏmĕnae, ārum, θ. πλ. Κλαζομεναί, πόλις τῆς Ἰωνίας· ἐκ τούτου Clazomenĭus, a, um, ὁ ἐκ τῶν Κλαζομενῶν. καὶ Clazomenĭi, ōrum, ὰ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Clĕanthes, is, ὁ. Κλεάνθης, Στωϊκὸς φιλόσοφος, 260 π. Χ. μαθητὴς καὶ διάδοχος τοῦ Ζήνωνος.

clēmens, entis, (ntior, ntissimus), ἐπὶ ἀέρος, ἀνέμων, καὶ τῶν τοιούτων, μέτριος, πρᾶος, μαλακός. clemens aura Favoni, ἡ μαλακὴ αὔρα τοῦ Ζεφύρου. clemens flumen, ὁ πρᾴως, ἠρέμα ῥέων ποταμός. cle-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

mens mare ἀκύμαντος, γαληνὴ θάλασσα. 2) ἐπὶ διαθέσεως ψυχικῆς καὶ χαρακτῆρος, πρᾷος, ἥπιος, ἥσυχος, μαλακός, ἐπιεικής, συγγνώμων, εὐμενής. **homo**, ἄνθρωπος. **clemens in disputando**, πρᾷος ἐν ταῖς διενέξεσι.

clēmenter, (entius, entissime) ἐπίρ. (clemens) πρᾴως, μαλακῶς, ἠρέμα. 2) ἡσύχως, ἐπιεικῶς, ἠπίως, ἡσύχως, εὐμενῶς.

clēmentĭa, ae, θ. (clemens) πρᾳότης, μαλακότης (τοῦ ἀέρος). 2) ἠπιότης, πρᾳότης, εὐμένεια, ἐπιείκεια, συγγνωμοσύνη.

Cleŏbis, is, ἀ. Κλεόβις, ὁ. Bito.

Cleŏbūlus, i, ἀ. Κλεόβουλος, ὁ Ῥόδιος, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος.

Cleombrŏtus, i, ἀ. Κλεόμβροτος, βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων καὶ στρατηγὸς κατὰ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην 371 π. Χ. 2) Ἀμβρακιώτης τις, ὃς ἀναγνοὺς τὸν περὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς διάλογον τοῦ Πλάτωνος ἐρρίφθη ἀπὸ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως καὶ ἀπέθανε.

Cleon, ntis, ἀ. Κλέων, Ἀθηναῖος, δημαγωγὸς μετὰ τὸν Περικλέα, φονευθεὶς παρὰ τὴν Ἀμφίπολιν πολεμῶν πρὸς τὸν Βρασίδαν. 2) ῥήτωρ τις ἐξ Ἁλικαρνασσοῦ.

Cleŏnae, ārum, θ. πλ. Κλεωναί, πόλις μεταξὺ Κορίνθου καὶ Ἄργους, ἔνθα ὁ Ἡρακλῆς ἐφόνευσε τὸν Νεμαῖον λέοντα· ἐκ τούτου **Cleonaeus**, a, um, Κλεωναῖος. 2) πόλ. τῆς Χαλκιδικῆς ἐν τῷ Ἄθῳ.

Cleŏpatra, ae, θ. Κλεοπάτρα, θυγάτηρ τοῦ Φιλίππου βασιλέως τῆς Μακεδονίας, καὶ τῆς Ὀλυμπιάδος, σύζυγος τοῦ τῆς Ἠπείρου βασιλέως Ἀλεξάνδρου, εἶτα δὲ τοῦ Περδίκκα. 2) ἡ βασίλισσα τῆς Αἰγύπτου, θυγάτηρ Πτολεμαίου τοῦ Αὐλητοῦ, γνωστὴ διὰ τοὺς πρὸς τὸν Ἀντώνιον (τὸν ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου καταπολεμηθέντα) ἔρωτας αὐτῆς.

clĕpo, καὶ **clepso**, **clepsi**, **clĕptum**, 3. (aliquid) (σπαν. ἐξ ἀρχ. κλέπτω = **ignem**, πῦρ.

clepso ἴδ. clepo.

clepsȳdra, ae, θ. κλεψύδρα· ὄργανον, δι' οὗ ἐμετροῦντο αἱ ὧραι. Ἦν δὲ αὕτη ἀγγεῖον στενώτατον ἔχον λαιμὸν μετὰ μικροτάτης περὶ τὸν πυθμένα ὀπῆς, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ἔρρεε. Τοιαύτη κλεψύδρα ὑπῆρχεν ἐν Ἀθήναις, καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Καισάρων ἐν Ῥώμῃ, δι' ἧς ἐμέτρων τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἔπρεπε νὰ ὁμιλήσῃ ἕκαστος ῥήτωρ· ἐκ τούτου **dare clepsȳdram**, ἐπιτρέπειν τῷ ῥήτορι ὁμιλεῖν. **ad clepsȳdram dicere**, πρὸς κλεψύδραν ἢ πρὸς ὕδωρ λέγειν.

clĭens, ntis ἀ. ἐν Ῥώμῃ ὁ πελάτης, ἀ) κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους ὁ ἐξ ἀνάγκης εἰς κύριόν τινα ἐκ τῆς τάξεως τῶν Πατρικίων (**patronus**) ὑποκύπτων. β') καθόλου ὁ ταπεινὸς καὶ πτωχὸς ὁ ἐκουσίως παραδιδόμενος εἰς ἰσχυρότερον ἢ πλουσιώτερόν τινα (**patronus**), ἵνα ἔχῃ αὐτὸν ὑπερασπιστήν. Καὶ ὁλόκληροι δὲ λαοὶ καὶ ἐπαρχίαι ἐξέλεγον ἐν Ῥώμῃ πάτρωνά τινα, οὗτινος πελάται ἐκαλοῦντο. 2) ἐπὶ τῶν ἐκτὸς τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας δηλοῖ τὸν ὑποτεταγμένον, τὸν ὑπήκοον, τὸν ἱκέτην, (ἢ καὶ ὁλόκληρον λαὸν) ὅστις παρεδίδετο εἰς τὴν προστασίαν ἄλλου τινὸς (ἢ ὁλοκλήρου λαοῦ).

clĭenta, ae, θ. (cliens), (ποιητ.) ἡ πελάτις.

clĭentēla, ae, θ. (cliens) ἡ μεταξὺ τοῦ πελάτου καὶ τοῦ πάτρωνος σχέσις (ἴδ. cliens), πελατεία· ἐκ τούτου καθόλου προστασία. **conferre se in fidem et clientelam alicujus**, ἐπιτρέπειν ἑαυτὸν τῇ πίστει καὶ τῇ προστασίᾳ τινός. **esse in alicujus clientela**, εἶναι ὑπὸ τὴν προστασίαν τινός. 2) κατὰ πλ. **clientelae**, τὸ πελατικόν, οἱ πελάται, οἱ ὑπὸ τὴν προστασίαν τινὸς τιθέμενοι.

clīnātus, a, um, (μ. τ. ἀχρ. **clino**-

κλίνω) ποιητ. κεκλιμένος, ἐπικλινής.

Clinĭas, ae, ἀ. ὁ Κλινίας, πατὴρ τοῦ Ἀλκιβιάδου. 2) φιλόσοφος Ἕλλην.

Clĭo, ūs, θ. Κλειώ, ἡ Μοῦσα τῆς Ἱστορίας.

clīpĕātus, a, um, (clipeus) ἀσπιδοφόρος, milites, στρατιῶται. ὡς οὐσ. clipeati, ōrum, ἀ. πλ. οἱ ὁπλοφόροι.

clīpĕus, i, ἀ. (ἐνίοτε καὶ **clĭpeum**, i, οὐ.) ἀσπὶς κυκλοτερὴς ἐκ χαλκοῦ κατεσκευασμένη. (παροιμιωδῶς) sumere clipeum post vulnera, ὀψίζειν, λίαν ὀψὲ ποιεῖν τι. 2) μτφ. ἐπὶ πραγμάτων, ἅπερ ὁμοιότητά τινα πρὸς τὴν ἀσπίδα ἔχουσιν. α') τὸ κοῖλον τοῦ οὐρανοῦ. β') ὁ δίσκος τοῦ ἡλίου. γ') ἡ ἐπί τινος ἀσπιδοειδοῦς ἐπιφανείας παριστανομένη προτομή.

clītellae, ārum, θ. πλ. τὰ κανθήλια, τὰ ἐπισάγματα τῶν ἀχθοφόρων ζώων, κατ' ἐξοχὴν τοῦ ὄνου. clitellas impono, ἐπισάττω.

clītellārĭus, a, um, (clitellae), κανθήλιος, ὁ σαγματοφόρος, ὑφέρων ἐπίσαγμα, asinus, ὄνος. μτφ. homines clitellarii, ἄνθρωποι κανθήλιοι, οἱ τὰ πάντα ἀνεχόμενοι, (ὡς ἄλλοι ὄνοι ὑπομονητικοί).

Clīternĭa, ae, θ. = Cliternum.

Clīternum, i, οὐ. Κλείτερνον, πόλ. τῶν Αἰκούων ἐν τῇ ἐντὸς τοῦ Πάδου Γαλλίᾳ· ἐκ τούτου **Clīternīnus**, a, um, Κλειτερνῖνος. καὶ ὡς οὐσ. Cliternīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Clītor, ōris, ἀ. καὶ **Clītŏrĭum**, ĭi, οὐ. Κλείτωρ, μία τῶν ἐπισήμων πόλεων τῆς Ἀρκαδίας· ἐκ τούτου **Clītŏrĭus**, a, um, ὁ τοῦ Κλείτορος, καὶ ὡς οὐσ. **Clītŏrĭi**, ōrum, ἀ. πλ. Κλειτόριοι, οἱ κάτοικοι. 2) ποταμὸς τῆς Ἀρκαδίας.

Clītumnus, i, ἀ. ποτάμιον τῆς Ὀμβρικῆς.

clīvōsus, a, um, (clivus) λοφώδης, βουνώδης, προσάντης, locus, trames, τόπος, τρίβος (ὁδός).

Clītus, i, ἀ. Κλεῖτος, στρατηγὸς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὅστις ἔσωσε τὴν ζωὴν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐν Γρανικῷ μάχην, καὶ ὅστις μετέπειτα ἐν συμποσίῳ τινὶ ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου Μ. Ἀλεξάνδρου.

clīvus, i, ἀ. ὁ πρόσ(ἐπι)κλινὴς λόφος, λόφος, βουνός. clivus Capitolinus, ὁ Καπιτωλῖνος λόφος. clivus mollis, λόφος πρᾶος, εὐπετὴς ἀναβαίνειν (ἀναφέρεσθαι). clivus arduus, λόφος ἀνάντης, προσάντης, ὄρθιος λόφος. clivae mensae, αἱ πλαγίως, λοξῶς ἱστάμεναι τράπεζαι. 2) μτφ. δυσχέρεια, δυσκολία. (παροιμιωδῶς) sudamus in imo clivo, πρὸς πολλὰ ἐμπόδια ἔχομεν νὰ παλαίσωμεν.

clŏăca, ae, θ. ἡ ἐν Ῥώμῃ ὑπόνομος τάφρος, πρὸς ἀποχετείαν τῶν ῥύπων (τῆς κόπρου τῶν ἀνθρώπων) ἢ τοῦ ἐκ τῶν στενωπῶν συρρέοντος ὀμβρίου ὕδατος εἰς τὸν Τίβεριν.

Clŏdiānus, ἴδ. Claudianus.

Clōdius, ἴδ. Claudius.

clōdo, ἴδ. claudo 1.

Cloelius, Κλοίλιος, ὄνομα Ἀλβανικοῦ, μετὰ δὲ ταῦτα Ῥωμαϊκοῦ τινος γένους.

Clōtho, ūs, θ. Κλωθώ, μία τῶν τριῶν Μοιρῶν.

Cluăcīna ἡ **Cloăcīna**, ae, θ. ἡ καθάρσιος, ἀγνίζουσα, ἐπωνύμιον τῆς Ἀφροδίτης.

clŭĕo, ēre, κλύω, ἀκούω, ὀνομάζομαι, λέγομαι. clueo Caesar, ἀκούω Καῖσαρ (ὀνομάζομαι Καῖσαρ). clueo aliquid fecisse, λέγουσιν ὅτι ἔπραξά τι. clueo esse miserrimus, ἀκούω δυστυχής, λέγουσιν εἶναι με δυστυχῆ. clueo victoriā, ἔχω τὴν δόξαν τῆς νίκης.

Cluilius = Cloelius.

clūnis, is, ἀ. (σπαν. θ.) γλουτός, πυγή.

Clŭpĕa, ae, θ. καὶ **Clupeae**, ārum θ. πλ. ἡ Κλυπία (Ἀσπὶς) ἀκρωτήριον καὶ πόλις Διβύης.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοκρατική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

clūsī, πρκ. τοῦ cludo.

Clūsĭum, ĭi, οὐ. Κλούσιον, πόλ. τῆς Τυρρηνίας· ἐκ τούτου Clusīnus, a, um, Κλουσῖνος. καὶ ὡς οὐσ. Clusīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Clūsĭus, ĭi, ἀ. (cludo) ἐπωνύμιον τοῦ Ἰανοῦ.

Clŭvĭa, ae, θ. πόλις τῆς Σαμνίτιδος· ἐκ τούτου Cluviānus, a, um.

Clўmĕne, ēs, θ. Κλυμένη, θυγάτηρ τοῦ Ὠκεανοῦ, σύζυγος τοῦ Ἰαπετοῦ. 2) μήτηρ τοῦ Φαέθοντος, ὅστις διὰ τοῦτο Clymenēius proles λέγεται = Κλημενήϊος ἔγγονος, τέκνον.

Clўmĕnus, i, ἀ. ὁ Κλύμενος (κλυτός, ἔνδοξος) ἐπίθ. τοῦ Πλούτωνος.

clypea, = clupea.

clypeatus, = clipeatus.

clypeus, = clipeus.

clyster, ēris, ἀ. κλυστήρ.

Clўtaemnestra, ae, θ. Κλυταιμνήστρα, θυγάτηρ τοῦ Τυνδάρεω καὶ τῆς Λήδας, σύζυγος τοῦ Ἀγαμέμνονος, μήτηρ τῆς Ἠλέκτρας, Ἰφιγενείας καὶ τοῦ Ὀρέστου, ὑφ' οὗ ἐφονεύθη ὡς δολοφόνος τοῦ συζύγου αὐτῆς.

Clўtĭe, ēs, θ. Κλυτίη, μία τῶν Ὠκεανίδων, ἐρωμένη τοῦ Ἀπόλλωνος, μεταμορφωθεῖσα εἰς ἄνθος τι.

Cn. = Cnaeus (ἡ Cnēus), i, ἀ. Γνάϊος, προωνύμιον Ῥωμαϊκόν.

Cnĭdus, ἡ Gnĭdus, i, θ. Κνίδος, παράλιος πόλις τῆς Καρίας, περίφημος διὰ τὴν λατρείαν τῆς Ἀφροδίτης καὶ τὸ ἐν αὐτῇ εὑρισκόμενον ὑπὸ τοῦ Πραξιτέλους κατασκευασθὲν ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης· ἐκ τούτου Cnĭdĭus, a, um, Κνίδιος. καὶ ὡς οὐσ. Cnidii, ōrum, ἀ. πλ. Κνίδιοι, οἱ κάτοικοι.

Cnosus ἴδ. Gnosus.

co-ăcervātĭo, iōnis, θ. (coacervo) σώρευσις, ἀθροισμός.

cō-ăcervo, 1. (aliquid) συσσωρεύω, συναθροίζω τι. coacervo omnia in unum, ἀθροίζω πάντα εἰς ταὐτό. coacervati luctus (ποιητ.) θάνατοι ἀλλεπάλληλοι.

cŏ-ăcesco, ăcŭi, ĕre, ὀξίζω, γίγνομαι κάτοξος.

cŏactĭo, iōnis, θ. (cogo) συναγωγὴ χρημάτων. c. argentaria, ἀργυρολογία.

cŏactor, ōris, ἀ. (cogo) εἰσπράκτωρ, ἀργυρολόγος. 2) coactores agminis, οἱ οὐραγοῦντες, οὐραγία, ὀπισθοφυλακή. 3) ὁ ἀναγκάζων, βιαστής. coactum, i, οὐ. (cogo) (σπαν.) πυκνὸν στρῶμα.

1. coactus, a, um, μ. π. τ. cogo.

2. cŏactus, ūs, ἀ. (cogo) (μόνον κατ' ἀφ. τοῦ ἐν.) ἀνάγκη, ἀνάγκασμα, βία. coactu meo fecit, ὑπ' ἐμοῦ ἀναγκασθεὶς ἔπραξε. coactu civitatis, ὑπὸ τῆς πολιτείας ἀναγκασθείς.

cŏ-aedĭfĭco, 1. οἰκοδομήμασι καταλαμβάνω, ἐν(κατ)οἰκοδομῶ, locum, τόπον.

cŏ-aequālis, e, ἰσῆλιξ, ὁμῆλιξ. ὡς οὐσ. coaequales, ium, ἀ. πλ. οἱ ἑταῖροι, οἱ ὁμήλικες, συμπαίκτορες.

cŏaequātus, a, um, μ. π. τ. τοῦ

cŏ-aequo, 1. (aliquid) (ἐξ)ἰσῶ τι. montes, τὰ ὄρη. μτφ. ἐξισῶ, ὁμοιῶ τι. coaequo omnia, τὰ πάντα ὁμοία καὶ ἴσα ἔγω (θεωρῶ).

cŏagmentātĭo, iōnis, θ. (coagmento) συναρμολογή, συνάφεια, σύμπηξις.

coagmento, 1. (coagmentum) (aliquid) συν(αρμόζω)άπτω, συμπήγνυμί τι. μτφ. coagmento pacem, εἰρήνην ποιοῦμαι, συνθηκολογῶ.

cŏagmentum, i, οὐ. (cogo) συναρμογή, ἁρμός. coagmentum lapidum, ἡ συναρμογὴ τῶν λίθων.

cŏāgŭlo, 1. (coagulum) πήγνυμι, (ἐμ)πυτιάζω. coagulo caseum, πήγνυμι τυρόν. coagulo lac, ἐμπυτιάζω γάλα.

cŏāgŭlum, i, οὐ. (cogo) πυετία, πυτία. μτφ. πῆξις, σύμπηξις, σύνδεσμος. coagulum amoris, ὁ σύνδεσμος τῆς ἀγάπης.

co-ălesco, ălŭi, ălĭtum, 3. συμ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

φύομαι. vulnus coalescit, τὸ τραῦμα συμφύεται, κλείει· ἐκ τούτου μτφ. συμφύομαι, ἑνοῦμαι, συσσωματοποιοῦμαι, συγχωνεύομαι. 2) ἀναφύομαι, αὐξάνομαι. 3) ῥιζοῦμαι. ilex infer saxa coalescit, ὁ πρῖνος μεταξὺ λίθων ῥιζοῦται· ἐκ τούτου μτφ. κρατύνομαι, ἰσχὺν λαμβάνω. coalitus, a, um, συμφυής, ἐρριζωμένος, ὀχυρός, βέβαιος, ἰσχυρός.

cŏălĭtus, a, um, μ. π. τ. coalesco.

cŏ-angusto, 1. aliquid, στενῶ, συστέλλω τι. coangusto aliquem, στενοχωρῶ τινα.

cŏarctātĭo, ōnis, ϑ. (coarcto) στενοχώρησις, στένωσις.

cŏarctātus, a, um, μ. π. τοῦ

cŏ-arcto, ἡ coarto, 1. aliquid, στενῶ, συστέλλω τι. coarcto aliquem, στενογωρῶ, ἀναγκάζω τινά. coarcto hostes, στενοχωρῶ τοὺς πολεμίους. coarctatus in oppido, κατακεκλεισμένος ἐν τῇ πόλει. coarcto fauces, ἀπαγχονίζομαι. 2) μτφ. συντέμνω, συστέλλω, βραχύνω. consulatum alicujus, τὴν ὑπατείαν τινός. nox coarctat iter, ἡ νὺξ συντέμνει τὴν πορείαν.

cŏ-argŭo, argŭi, argūtum, 3. (aliquem), (ἐξ)ελέγχω τινά. sic Lacedaemoniorum tyrannidem coarguit ut.. οὕτως ἐξήλεγξε (ἐναργῶς ἀπέδειξε) τὴν τυραννίδα τῶν Λακεδαιμονίων, ὥστε. . . . coarguo aliquem avaritiae, ἐλέγχω τινὰ φιλάργυρον ὄντα. literae eum coarguunt, τὰ γράμματα ἐλέγχει αὐτόν. 2) coarguo aliquid, ἀποφαίνω, (ἐξ)ελέγχω, ἀποδείκνυμί τι. c. perfidiam, ἐλέγχω τὴν ἀπιστίαν. c. mendacium alicujus, ἀποδείκνυμι τὸ ψεῦδός τινος, ἐλέγχω τινὰ ψευδόμενον. coarguo aliquid falsum esse, ἀποδείκνυμί τι ψευδὲς εἶναι. coart-ĭo, coarct-.

cŏăxo, 1. (περὶ τῆς φωνῆς τῶν βατράχων) κοαξῶ, φωνῶ κοάξ.

Cōcălus, i, ἀ. Κώκαλος, βασιλεὺς τῆς Σικελίας, ὅστις ἐδέχϑη τὸν Δαίδαλον, καὶ τὸν καταδιώκοντα αὐτὸν Μίνωα ἐφόνευσε.

coccȳnĕus, ἡ -nus, a, um, (coccum) κόκκινος, κοκκινοβαφής.

coccum, i, οὐ. κόκκος (πρίνου). 2) κόκκινον χρῶμα. 3) κόκκινον ἔνδυμα.

cochlĕa, ae, ϑ. ὁ κοχλίας.

cochlĕar, āris, οὐ. (σπαν. -āre, is, καὶ -ārĭum, ĭi), κοχλιάριον.

cocles, ĭtis, ἀ. μονόφθαλμος.

Cocles, ĭtis, ἀ. Κόκλης, ἐπίϑ. τοῦ Ὁρατίου, ὅστις τὴν γέφυραν τοῦ Τιβέρεως κατὰ τοῦ Πορσήνα ὑπερήσπισεν.

Cocosātes, ĭum, ἀ. πλ. λαὸς Ἀκυτανίας.

coctĭlis, e, (coquo) (ποιητ.) ὀπτός. coctilis laterculus, ὀπτὴ πλίνθος. coctilis murus, τεῖχος ἐξ ὀπτῶν λίϑων κατασκευασϑέν. ὡς οὐσ. coctile, is, οὐ. ἔψημα.

cocus = coquus.

coctus, a, um, μ. π. τ. coquo.

Cōcȳtus, i, ἀ. Κωκυτός, μυθικὸς ποταμὸς τοῦ ᾅδου, δι' οὗ ἐγίνετο ἡ διαπόρθμευσις εἰς αὐτόν.

cōdex, ĭcis καὶ caudex, ὅπερ ἰδέ. ἀ. στέλεχος, κορμός· ἐκ τούτου ά) σκυτάλη, στέλεχος, ῥάβδος ῥίζους ἔχουσα (πρὸς τιμωρίαν), πρὸς ἣν ἔδεον τὸν κολασϑησόμενον. β') ὡς λοιδόρημα. 2) (μόνον ὁ τύπος codex) ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ ξυλίνων κηρωτῶν πινάκων ἔγραφον, ϑηλοῦ βίβλον, συγγραφήν, κατ' ἐξοχήν, κατάλογον, ἀπολογισμόν, βιβλίον προσόδων καὶ ἀναλωμάτων.

cŏdĭcillus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. codex) κυρίως, μικρὸν ξύλον. 2) πλ. codicilli, ōrum, δέλτος, πίναξ, πινακίς, σανὶς κηρωτή· ἐκ τούτου ά) βιβλίον, γράμμα, σύγγραμμα ταχέως καὶ συντόμως συγγραφέν. β') καθόλου σύγγραμμα (χειρόγραφον)· 1) γράμμα δεητικόν, ἱκετήριον (ἱκετευτικόν). 2) βασι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

λικὸν αὐτόγραφον (ἡ ἀντίγραφον), δίπλωμα. 3) πρόσθεμα διαθήκης.

Codrus, i, ἀ. Κόδρος, ὁ τελευταῖος ἐν Ἀθήναις βασιλεύς. 2) ἀδόκιμός τις ποιητής, σύγχρονος καὶ ἀντίπαλος τοῦ Βιργιλίου.

coĕgi, πρκ. τ. cogo.

Coela, (ōrum, οὐ. πλ.) **Euboeae**, τὰ Κοῖλα τῆς Εὐβοίας, τὰ παράλια τῆς Εὐβοίας τὰ μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων Καφηρέως καὶ Χερσονήσου, ἐπικίνδυνα εἰς τοὺς πλέοντας διὰ τὰς πολλὰς αὐτῶν καμπὰς καὶ τοὺς περὶ βράχους.

coelebs ἴδ. caelebs.

coeles (ἡ caeles), ĭtis, (coelum) (ποιητ.) οὐράνιος. **coelita regna**, οὐράνιαι βασιλεῖαι. κατ' ἐξοχήν, **coelites**, um, ἀ. πλ οἱ οὐρανίωνες, οἱ οὐράνιοι θεοί, καὶ (σπαν.) **coeles** = θεός.

coelestis (ἡ caelestis), e, (tior, tissimus) (coelum) οὐράνιος, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ προερχόμενος. **coelestis aqua**, οὐράνιον, τὸ ἐξ οὐρανοῦ ὕδωρ = ὑετός. **coelestis arcus**, οὐράνιον τόξον = ἡ ἶρις. **coelestia astra, prodigia**, οὐράνια ἄστρα, σημεῖα. **coelestia**, μεταβολαί, ἀλλοιώσεις αἱ ἐν τῷ οὐρανῷ συμβαίνουσαι, συνήθ. = σήματα, σύμβολα. ὡς οὐσ. **coelestes**, ĭum, ἀ. πλ. = οἱ θεοί, κατ' ἐξοχὴν οἱ οὐράνιοι θεοί, (οὐρανίωνες, ἐπουράνιοι)· ἐκ τούτου ά) συνήθ. = θεῖος, δαιμόνιος, ἐκ θεοῦ καταγόμενος ἢ εἰς τοὺς θεοὺς ἀποβλέπων, **stirps, auxilium, nectar**, θεία γενεά, βοήθεια, νέκταρ. β') μτφ. (μετὰ συγκρ. καὶ ὑπερθ.) ἐξαίρετος, ὑπέρ(ἔξ)οχος, ἐπιφανής, θαυμάσιος, ὑπεράνθρωπος. **legiones, ingenium, opus**, λεγεῶνες, πνεῦμα, ἔργον. **vir coelestis in dicendo**, ἀνὴρ δεινὸς λέγειν.

coelestior, καὶ **coelestissime** ἴδ. coelestis.

Coelēsўria, (ἡ Coele Syria), ae, θ. Κοίλη Συρία, ἐπαρχία τῆς ἀρχαίας Συρίας ἐν Ἀσίᾳ, μεταξὺ τοῦ ὄρους Λιβάνου καὶ Ἀντιλιβάνου, ἔνθα εὐρύχωρός τις καὶ κοίλη πεδιὰς σχηματίζεται.

Coeliānus, ἴδ. Coelius.

coelĭ-cŏla, ae, ἀ. (colo) (ποιητ.) ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ κατοικῶν, ὁ ἐπουράνιος = θεός. **coelicŏlae, ārum**, πλ. οἱ ἐπουράνιοι, οἱ οὐρανίωνες, οὐρανοκάτοικοι = οἱ θεοί.

Coelĭcŭlus, ἴδ. Coeliolus.

coelĭfer, ĕra, ĕrum, (fero) (ποιητ.) οὐρανοφόρος, Atlas, Ἄτλας.

Coelĭmontĭum, ĭi, οὐ. ἡ δευτέρα χώρα τῆς Ῥώμης, περὶ τὸν Καίλιον λόφον· ἐκ τούτου

Coelĭmontānus, a, um, ὁ τοῦ Καιλίου λόφου.

Coelĭŏlus, καὶ **Coelicŭlus** i, ἀ. μέρος τι τοῦ Καιλίου λόφου.

coelites, πλ. ὀν. τ. coeles.

Coelĭus a, um, Καίλιος, ὀνομασία Ῥωμαϊκοῦ γένους· γνωστοὶ εἶναι ά) C. C. Caldus, σύγχρονος τοῦ ῥήτορος Λ. Κράσσου, γνωστὸς ὡς ῥήτωρ. 2) L. C. Antipater, Ῥωμαῖος χρονογράφος, σύγχρονος τῶν Γράκχων. 3) Marcus C. Rufus, λίαν πεπαιδευμένος ἀνήρ, φίλος τοῦ Κικέρωνος, ὅστις διά τινος σωζομένου λόγου ὑπερασπίζει αὐτόν· ὕστερον δὲ ὑπὸ δὸς τοῦ Καίσαρος· ἐκ τούτου **Coeliānus**, a, um, Καιλιανός, **Coeliana**, ōrum, οὐ. πλ. τὰ συγγράμματα τοῦ Λουκίου Κ. Ἀντιπάτρου. 3) **Coelius, mons**, ὁ Καίλιος λόφος, εἷς τῶν ἑπτὰ τῆς Ῥώμης λόφων.

Coelius mons ἴδ. Coelius.

coelum, (ἡ caelum) i, οὐ. (πλ. coeli ποιητ. καὶ σπαν.) οὐρανός. **fulmina jaciuntur de coelo**, κεραυνοὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ῥίπτονται. **de coelo tangi, ici, percuti**, κεραυνῷ βάλλεσθαι, κεραυνοβολεῖσθαι. **de coelo servare**, οἰωνοσκοπεῖν. **coelo albente**, κατὰ τὸ διαύγασμα, ἡμέρας ἐπιλαμπούσης. (παροιμιωδῶς) ά) **quid si coelum ruat** = ὁ σὸς φόβος ἄλογός

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐστι. 6') toto coelo erare, πάνυ γε πλανᾶσθαι. 2) ά) ὁ οὐρανός, ὡς κατοικία τῶν ἀθανάτων θεῶν, καὶ οἱ θεοὶ αὐτοί. de coelo delapsus (missus), παρὰ τῶν θεῶν πεμφθείς. (ποιητ.) assere me coelo, διασαφήνισον ὅτι ἐκ θεῶν κατάγομαι· ἐκ τούτου κατ' ἐξοχὴν δηλοῖ τὴν ἀθανασίαν. coelum Musa beat, οὐράνιον κλέος (ἀθανασίαν) ἡ Μοῦσα παρέχει. β') τὸ ἄκρον, ὁ κολοφὼν τῆς δόξης. ἡ μεγίστη εὐτυχία. in (ad) coelum efferre (ferre), tollere aliquem (μετά, ἡ ἄνευ τοῦ laudibus), εἰς οὐρανὸν αἴρειν, ὑπερεπαινεῖν, ἐκθειάζειν τινά. aliquem de coelo detrahere, ἀφοιρεῖσθαί τινα τὴν δόξαν. in coelo sum ἡ coelum attingo, λίαν εὐτυχὴς εἰμι. γ') ὁ ἀήρ, ἡ ἀτμόσφαιρα ἢ τὸ κλίμα. δ') ζώνη, κλίμα, ὁρίζων.

Coelus i, ὰ. Οὐρανὸς (θεός, ὁ οὐρανὸς προσωπεποιημένος) υἱὸς τοῦ Αἰθέρος καὶ τῆς Δίης, πατὴρ τοῦ Κρόνου.

cŏ-ĕmo, ēmi, emptum, καὶ emtum, 3. (aliquid) συμπριαμαι, συναγοράζω τι.

coemptionālis, ĭs. coemptio.

cŏemptĭo, iōnis, ὁ. (coemo) κυρίως, συνώνησις, ὠνή. Τρόπος γάμου παρὰ Ῥωμαίοις, ὁ δι' ἀμοιβαίας ὠνῆς γενόμενος (κατὰ τύπον γάμου)· ἐκ τούτου senex coemptionalis, πτωχὸς γέρων, ᾧ ἐχρῶντο εἰς τοιοῦτον γάμον.

cŏemptus, a, um, μ. π. τ. coemo.

coemt-, ĭs. coempt-.

coena, ae, θ. δεῖπνον παρὰ Ῥωμαίοις κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους περὶ μεσημβρίαν γινόμενον, μετὰ δὲ ταῦτα περὶ τὴν τρίτην ἢ τετάρτην ὥραν μ. μ. coenam apparare, facere, coquere, δεῖπνον παρασκευάζειν. ad coenam aliquem invitare, vocare ἢ devocare, καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον. ire, venire ad coenam, ἰέναι, ἔρχεσθαι ἐπὶ δεῖπνον. adire a coena, ἀπὸ δείπνου ἀπιέναι. coenam praebere (dare) alicui, δειπνίζειν τινά. 2) τὸ δειπνητήριον.

coenācŭlum, i, οὐ. (coena) μικρὸν οἴκημα, δωμάτιον ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τῆς οἰκίας κώλῳ (πατώματι) τὸ ἀμέσως ὑπὸ τὴν στέγην, ὅπερ τὸ πάλαι ὡς ἑστιατόριον, δειπνητήριον ἐχρησίμευεν· εἶτα δὲ ἐκ τούτου τὸ ἀνώτατον κῶλον, οἴκημα, τὸ ἀνώγεων, ὑπερῷον, οἴκημα τῶν πτωχῶν.

coenātĭo, iōnis, ὁ. = coenaculum.

coenātus, a, um, μ. π. τ. coeno.

coenĭto, 1. (θαμ. τ. coeno) πολλὰ δεῖπνα δειπνῶ, πολλάκις δειπνῶ, εἰωθα δειπνεῖν.

coeno, 1. (coena) δειπνῶ. c. cum aliquo, συνδειπνῶ τινι, δειπνῶ μετά τινος. coeno apud aliquem, δειπνῶ παρά τινι. apud eum coenatum est, παρὰ τούτῳ δεδείπνηκεν ὅθεν ἡ μετοχ. coenatus, a, um, δεδειπνηκώς. 2) (ποιητ.) coeno aliquid, ἐσθίω, κατεσθίω τι. caprum, κάπρον. μτφ. coeno magnum malum, ὑπο(μένω)φέρω, πάσχω μέγα κακόν.

coenōsus, a, um, (coenum) (ποιητ.) πλήρης βορβόρου, βορβοριώδης.

coenŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. coena.

coenum, i, οὐ. βόρβορος, ἰλύς, πηλός, κόπρος, σκώρ. coenum coeno obduco ἢ contamino, βορβορῶ. refero c., βορβορίζω. c. aliquem collinere, βορβορῶ τινα. μτφ. χρῶνται τῇ λέξει πρὸς δεῖξιν καταφρονήσεως, ἢ πρὸς λοιδόρημα.

cō-ĕo, ĭvi, καὶ ĭi, ĭtum, 4. σύνειμι, συγγίγνομαι, συνέρχομαι. ad καὶ in aliquem locum, συνέρχεσθαι εἰς τόπον τινά. coire in unum, συνέρχεσθαι εἰς ταὐτό. (ποιητ.) vix decem verba nobis coierunt, ἐπὶ μικρὸν διαλεξάμενοι (μόλις δέκα λέξεις ἀντηλλάξαμεν). viri coeunt inter se, ἄνδρες ἀλλήλοις συγγίγνονται (ἵνα ἀγωνισθῶσιν). 2) εἰς ἓν ὅλον συγγίγνομαι, συνάπτομαι· ά) ἐπὶ ἐμ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ψύχων· milites coeunt inter se, οἱ στρατιῶται συγγίγνονται ἀλλήλοις. coeo in orbem ἢ ἁπλῶς coeo, σχηματίζω κύκλον. Ἐπὶ σαρκικῆς κοινωνίας, συνέρχομαί τινι. coeo cum muliere, συνέρχομαι, συγγίγνομαι γυναικί. aries coit cum ove, ὁ κριὸς συγγίγνεται (μίγνυται) τῷ προβάτῳ. 6') ἐπὶ ἀψύχων, συνάπτομαι, συνίσταμαι. vulnus coit, ἡ πληγὴ κλείει (θεραπεύεται). labra coeunt, τὰ χείλη συγκλείονται. 3) συνέρχομαι πρὸς ὡρισμένον τινὰ σκοπόν, συνίσταμαί τινι μυστικῶς, συνωμοσίαν τινὶ ποιοῦμαι. duodecim adulescentuli coierunt, δώδεκα νεανίαι συνῆλθον, συνώμοσαν. coeo cum aliquo de aliqua re, συντίθεμαί τι πρός τινα. (ποιητ.) coeunt in foedere dextrae, δεξιὰν δίδασι πρὸς ἐπικύρωσιν τῆς συνθήκης. coeo nuptiis, connubio cum aliquo, ἐπιγαμίᾳ συνδέομαί τινι· ἐκ τούτου μεταθ. coeo societatem, (μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ cum aliquo) συμμαχίαν πρός τινα ποιοῦμαι. ὅθεν societas coitur, συνθήκην ποιοῦνται.

coepi, coeptum, coepisse (ἐκ τοῦ ἀχρήστου coepio) ἠρξάμην. ά) coepi cursum, ἠρξάμην τοῦ δρόμου. bellum coeptum est, ὁ πόλεμος ἤρξατο. συνήθ. μετ' ἀπαρ. ἐνεργ. ἢ τοῦ fieri. coepi dicere, ἠρξάμην λέγειν. coepit in periculo esse, ἤρξατο ἐν κινδύνῳ εἶναι. res Romana crescere coepit, τὰ τῶν Ῥωμαίων αὔξεσθαι ἤρξατο. coepit operam dare alicui, ἤρξατο προσέχειν τινί. παρὰ ποιηταῖς καὶ μετὰ παθ. ἀπαρ. καὶ αἰτ. consules coepere creari, ἤρξαντο ὑπάτους αἱρεῖσθαι· ἐνίοτε ἁπλῶς coepi = coepi dicere, ἠρξάμην τοῦ λόγου. 6') παθ. Africanus appelari coeptus est, ἤρξατο Ἀφρικανὸς καλεῖσθαι. undique premi sunt coepti, πανταχόθεν πιέζεσθαι ἤρξαντο. bello premi coepti sunt, πολέμῳ πιέζεσθαι ἤρξαντο. lapides jaci coepti sunt, λίθοι ῥίπτεσθαι ἤρξαντο. consules creari coepti sunt, ὕπατοι ἤρξαντο χειροτονεῖσθαι· ἐκ τούτου

coeptus, a, um, ὁ ἀρχὴν λαβών, bellum, πόλεμος· καὶ ὡς οὐσ. coeptum, i, οὐ. τὸ ἐπιχείρημα. audax coeptum, τολμηρὸν ἐπιχείρημα. bene coeptum, καλὴ ἐπιχείρησις. 2) ἀμεταθ. pugna coepit, ἡ μάχη ἤρξατο. bellum coepit, ὁ πόλεμος ἤρξατο.

coepio, ἄχρ. ἐνεστ. τοῦ coepi ὅπερ ἰδέ.

coeptans, μ. ἐν. τοῦ

coepto, 1. (θαμ. τ. coepi) (aliquid) ἄρχομαί, ἐπιμελῶς ἄρχομαί τινος, ἐπιχειρῶ τινι. coepto seditionem, ἐπιχειρῶ τῇ στάσει, στασιάζειν. coepto insidias, ἐπιχειρῶ ἐνέδρας. c. bellum, sermonem, κατάρχω τοῦ πολέμου, τοῦ λόγου. c. pugnam κατάρχομαι τῆς μάχης συνήθ. μετ' ἀπαρ. coepto facere aliquid, ἄρχομαι ποιεῖν τι.

coeptum, i, οὐ. ἴδ. coepi.

1. coeptus, a, um, μ. π. τ. coepi.

2. coeptus, ūs, ὁ. (coepi) ἐπιχείρημα.

coërceo, ercŭi, ercĭtum, 2. (conarceo) (αἰτ.) καθειργνύω, περιείργω, συνέχω, περιέχω τι ἤ τινα. coercere amnem ripis, συνέχειν τὸν ποταμὸν ταῖς ὄχθαις. coerceo capillos vittā, συνέχω τὴν κόμην ταινίᾳ. coërceo hostes intra muros, περιείργω τοὺς πολεμίους ἐντὸς τῶν τειχῶν. 2) μτφ. κολάζω, κατέχω τι ἤ τινα, κρατῶ τινος. coerceo aliquem vinculis, τιμωροῦμαι, κολάζω τινὰ δεσμοῖς. coërceo cupiditates, κρατῶ τῶν ἐπιθυμιῶν. c. linguam, κρατῶ τῆς γλώσσης. c. iram (κατα)κρατῶ τῆς ὀργῆς. c. socios atque cives, κατέχω τοὺς ἑταίρους καὶ τοὺς πολίτας. c. numeris verba, ποιῶ (ποιήματα γράφω.) c. aliquem, milites, κατέχω τινά, τοὺς στρατιώτας. c. aliquem multā, ζημίᾳ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τιμωροῦμαί τινα. c. aliquem vinclis verberibusque, δεσμοῖς καὶ μαστιγώσεσι κολάζω, τιμωροῦμαί τινα (σωφρονίζω, παιδεύω τινά).

cŏĕrcĭtĭo, iōnis, θ. (coërceo) κάθειρξις, ὁρισμός· ἐκ τούτου ά) σωφρονισμός, παίδεια, κόλασις, servorum, δούλων. β') ἀνάγκη, ἀναγκαστήριον. γ') τὸ δίκαιον ἢ ἡ ἐξουσία τοῦ κολάζειν, ἢ τοῦ βιάζεσθαί τινα (κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ ἀρχόντων, ἐφ' ὧν ἐν τέλει, ὅταν τις ἠρνεῖτο ὑπακοὴν εἰς αὐτούς).

cŏĕrcĭtor, ōris, ά. (coerceo), ὁ κρατῶν (συνέχων) ἐν τάξει. disciplinae militaris, ὁ εὐτάκτους κατέχων τοὺς στρατιώτας = ὁ κολαστής.

cŏĕrcĭtus, a, um, μ. π. τ. coerceo.

coētus, ūs, ά. (ἀντὶ coĭtus ἐκ τοῦ coeo) ἐκκλησία, πανήγυρις, συνουσία, κοινωνία, hominum, deorum, ἀνθρώπων, θεῶν. habere coetum, ἐκκλησίαν ποιεῖσθαι. dimittere coetum, διαλύειν τὴν ἐκκλησίαν.

Coeus, i, ά. Κοῖος, εἷς τῶν Τιτάνων, πατὴρ τῆς Λητοῦς.

cōgĭtābĭlis, e, (cogito) νοητός.

cōgĭtāte, ἐπίρ. (cogito) ἐσκεμμένως, διανοητικῶς. cogitate facere aliquid, ἐκ προνοίας ποιεῖν τι.

cōgĭtātĭo, iōnis, θ. (cogito) νόησις, νόημα, σκέψις, λογισμός. 2) incidere in cogitationem aliquam, ἐμπίπτειν λογισμῷ τινι. suscipere cogitationem alicujus rei, λαμβάνειν λογισμόν τινος. percipere, complecti aliquid cogitatione, περιλαμβάνειν τι τῷ λογισμῷ, σκέπτεσθαι, διανοεῖσθαι, ἐννοεῖν τι. 3) διάνοια, γνώμη, βουλή, omni cogitatione ferebatur ad liberandam patriam, πάσῃ τῇ διανοίᾳ ἐφέρετο πρὸς τὸ ἐλευθερῶσαι τὴν πατρίδα (μόνον περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος του διενοεῖτο). 4) ἡ φρόνησις.

cōgĭtātō, ἐπίρ. = cogitāte.

cōgĭtātum, i, οὐ. (διά)νόημα (ἴδ. ᾧ cogito).

1. cōgĭtātus, ūs, ά. (cogito), νόησις, νόημα, διανόημα.

2. cōgĭtātus, a, um, μ. π. τοῦ cōgĭto, 1. νοῶ, σκέπτομαι, ἐν νῷ ἔχω. c. aliquid mecum (σπαν. in ἢ cum animo meo), παρ' ἐμαυτῷ σκοπῶ, σκέπτομαί τι. ὅθεν cogitatum, συνήθ. κατὰ πλ. διάνοια, (διά)νόημα. Κατ' ἐξοχὴν ά) cogito aliquid ἢ μετ' αἰτ. ἢ ἀπαρ. ἢ ἐπομένης ἀναφ. προτάσεως, ἐννοῶ, διανοοῦμαι, βουλεύομαι, ἐνθυμοῦμαι, (διά)λογίζομαί τι, σκέπτομαι περί τινος. β') μελετῶ τι, σκοπῶ τι, ἐπιμελοῦμαί τινος, σπουδάζω ὑπέρ τινος. cogitare rem pulcherrimam, κάλλιον ἔργον διανοεῖσθαι, ἐν νῷ ἔχειν. cogito facinus, scelus, ἐν νῷ ἔχω κακούργημα, μηχανῶμαι, ἐπινοῶ κακούργημα. c. nefas in aliquem, ἀνόσιόν τι κατά τινος μηχανῶμαι. quod ad perniciem suam cogitatum fuerat, ὅπερ πρὸς τὴν ἰδίαν καταστροφὴν ἐπενόησε (διενοήθη). γ') σκοπῶ, τείνω πρός τι, διανοοῦμαι ἢ προαιροῦμαι ποιεῖν τι, μετ' ἀπαρ. c. aliquid facere, διανοοῦμαι ποιεῖν τι. cogito abire, ἐν νῷ ἔχω ἀπιέναι. cogitabat venire, διενοεῖτο ἐλθεῖν· ἐκ τούτου cogitāta, ōrum, οὐ. πλ. τὸ ἐπινοούμενον, ὁ σκοπός. 2) φρονῶ, διάκειμαι, ἔγω (οὕτως ἢ ἄλλως) πρός τινα. amice de Romanis cogito, εὐνοϊκῶς πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἔχω, διάκειμαι (φίλα φρονῶ τοῖς Ῥωμαίοις).

cognātĭo, iōnis, θ. (cognatus) ἡ ἐξ αἵματος συγγένεια, συγγένεια. cognatio est mihi cum aliquo, ὑπάρχει μοι συγγένεια πρός τινα. cognatio deorum, ἡ πρὸς τοὺς θεοὺς συγγένεια. c. propinqua, ἡ ἐκ τοῦ πλησίον (σπενὴ) συγγένεια. c. a viro, ἡ πρὸς ἀνδρὸς συγγένεια. 2) οἱ συγγενεῖς. tota cognatio, ἅπαντες οἱ συγγενεῖς. cognationis magnae homo, ἄνθρωπος πολλοὺς συγγενεῖς ἔχων. 3) μτφ. cognatio studiorum et artium,

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΤΗΜΑ
Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἡ συγγένεια (=ἡ ὁμοιότης) τῶν σπουδῶν καὶ τῶν τεχνῶν. c. rerum, ἡ συγγένεια, ὁμοιότης πραγμάτων.

cognātus, a, um, (co-nascor) συγγενὴς ἐξ αἵματος, πρὸς πατρὸς (ἢ πρὸς μητρός). is mihi est cognatus, οὗτος συγγενής μοί ἐστι. ὡς οὐσ. cognatus, i, ὁ συγγενής. multi cognati, πολλοὶ συγγενεῖς. 2) μτφ. ἀ) ἐπὶ πραγμάτων. cognata corpora, σώματα συγγενῆ· καὶ καθόλου περὶ τῶν τῆς αὐτῆς τάξεως ὄντων, τῶν προσηκόντων ἀλλήλοις. β') σύμφωνος, ὅμοιος. deus mundo formam sibi cognatam dedit, ὁ θεὸς ἔδωκε τῷ κόσμῳ μορφὴν ὁμοίαν ἑαυτῷ.

cognĭtĭo, ōnis, ἡ. (cognosco) γνῶσις, ἡ μετά τινος ἀνθρώπου ἢ πράγματος γνωριμία, ἡ γνῶσίς τινος. aliquem cognitione et hospitio dignum judicare, κρίνειν τινὰ ἄξιον τῆς οἰκειότητος (γνωριμίας) καὶ τῆς φιλοξενίας. 2) ἡ γνῶσις, ἡ ἐπι(διά)γνωσις, ἡ γνώρισίς τινος. hoc facilem cognitionem habet, τοῦτο εὐκόλως διαγινώσκεται. 3) ἡ ἀνάκρισις. c. magistratuum, ἡ διὰ τῶν ἀρχόντων ἀνάκρισις.

cognĭtor, ōris, ὁ. (cognosco) ὁ γνωρίζων τινά, γνώστης, γνωστήρ. 2) ἐν δικαστηρίῳ ὁ βεβαιῶν περὶ τῆς ταὐτότητος ἀνθρώπου τινός = ὁ μάρτυς. 3) ὁ σύν(πρὸ)δικός τινος, ὅστις δι' αἰτίαν τινὰ οὐ δύναται εἰς τὸ δικαστήριον ἐλθεῖν. 3) συνήγορος δημόσιος.

cognĭtūra, ae, ἡ. (cognosco) ἡ συνδικία.

cognĭtus, a, um, (tior, tissimus) μ. π. τ. cognosco.

cognōmen, ĭnis, οὐ. (con-nomen) ἐπίκλησις, ἐπωνυμία, παρωνύμιον οἰκογενειακόν, ὡς Cicero, Scipio καὶ τὰ τοιαῦτα. β') παρωνύμιον, ὅπερ ἐλάμβανέ τις ἢ διὰ κατόρθωμά τι ἢ δι' ἔξογόν τι προτέρημα, ὡς Africanus, Sapiens καὶ τὰ τοιαῦτα. Crassus cognomine Dives, Κράσσος ὁ ἐπικαλούμενος Πλούσιος. 2) (ποιητ.) ὄνομα.

cognōmentum, i, οὐ. = cognomen.

cognōmĭnātus, a, um, μ. π. τ. cognomino.

cognōmĭnis, e, (cognomen) ὁμώνυμος. alicui ἢ alicujus, ὁμώνυμός τινι.

cognōmĭno, 1. (cognomen) ἐπονομάζω, aliquem τινά. cognomino aliquem Thurinum, ἐπικαλῶ τινα Θουρῖνον. verba cognominata, αἱ συνώνυμοι λέξεις.

cognosco, nōvi, nĭtum, 3. (connosco) (αἰτ.) γιγνώσκω, μανθάνω, (κατα)νοῶ τινα ἤτι, πυνθάνομαί τι. cognosco regiones, γιγνώσκω τὰς χώρας. c. naturam rerum, κατανοῶ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων. c. aliquid recte, μανθάνω τι ὀρθῶς. c. aliquos, quales et qui sint, γνωρίζω τινὰς ὁποῖοι καὶ τίνες εἰσί. c. miserias amicorum, πυνθάνομαι τὰς ταλαιπωρίας τῶν φίλων. cognosco aliquid ab ἢ ex ἢ de aliquo, γινώσκω, μανθάνω τι παρά (ἔκ) τινος. cognosco aliquid e literis, μανθάνω τι ἐξ ἐπιστολῶν. haec ab amico cognovi, ταῦτα παρὰ τοῦ φίλου ἐπυθόμην. cognosco aliquid de aliquo ἢ de aliqua re, γιγνώσκω, μανθάνω τι περί τινος. c. de rebus quae decet, γιγνώσκω περὶ πραγμάτων ἃ χρή. his rebus cognitis ἢ ἁπλῶς cognito, τούτων ἀγγελθέντων. cognitum est, φανερόν, δῆλόν ἐστι. 2) κατ' ἐξοχήν, ἀναγινώσκω. librum, βιβλίον. c. Demostenem, ἀναγινώσκω τὸν Δημοσθένη. literis cognitis, ἀναγνωσθεισῶν τῶν ἐπιστολῶν. 3) ἐπὶ πράξεων στρατιωτικῶν, κατασκοπεύω, ἐπισκοπῶ. cognosco qualis sit natura montis, κατασκοπεύω ὁποία τις ἡ τοῦ ὄρους φύσις. 4) ἐξετάζω, numerum militum, τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν. Κατ' ἐξοχήν ἐν δικαστηρίῳ, ἀνακρίνω, ἐξετάζω, ἐρευνῶ. causa cognita, γενομένης ἀνακρί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

σεως, μετὰ τὴν ἀνάκρισιν· ἐκ τούτου cognito de aliqua re, κρίνω, δικάζω περί τινος. 5)=agnosco, ἀναγνωρίζω. cognosco amicum, ἀναγνωρίζω τὸν φίλον. c. faciem alicujus, ἀναγνωρίζω τὴν μορφήν τινος.

cognōvi, πρκ. τ. cognosco.

cōgo, cōēgi, cōactum, 3. (conago) συνάγω, συλλέγω, (συν)άθροίζω oves, pecudes, συνάγω τὰ πρόβατα, τὰ κτήνη. c. multitudinem hominum ex agris, συνάγω τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῶν ἀγρῶν. cogo naves, συναθροίζω τὰς ναῦς. c. exercitum in unum locum, ἀθροίζω τὸ στράτευμα εἰς τὸ αὐτὸ (εἰς ἕνα τόπον). cogo copias, milites, ἀθροίζω, συνάγω τὰς δυνάμεις, τοὺς στρατιώτας. c. concionem, συνάγω ἐκκλησίαν. c. senatum, ἀθροίζω, συγκαλῶ τὴν σύγκλητον. senatus cogitur, ἡ σύγκλητος (ἡ βουλὴ) συγκαλεῖται. c. aliquem in senatum, μεταπέμπομαί τινα εἰς τὴν σύγκλητον. cogi in senatum ἡ in curiam, ἥκειν εἰς τὴν βουλὴν (κατὰ πρόσκλησιν αὐτῆς). cogo hostes in obsidionem=συνάγω τοὺς πολεμίους εἰς πολιορκίαν (ἀναγκάζω τοὺς πολεμίους νὰ ἔλθωσιν εἰς τοιοῦτον τόπον ὥστε νὰ δύναμαι νὰ πολιορκήσω αὐτούς). Ἐκ τούτου ά) cogo aliquos in classem, συγκροτῶ ἐπιβάτας. β') εἰσωθῶ, ἀναγκάζω τι. cogo oves in stabulum, βιάζω εἰσβιβάζω τὰ πρόβατα εἰς τὴν μάνδραν. γ') cogo agmen, οὐραγῶ. ὀπισθοφυλακῶ. δ') (ποιητ.) πήγνυμί τι. c. caseum, πήγνυμι τυρόν. mel cogitur frigore, τὸ μέλι πήγνυται ὑπὸ τοῦ ψύχους. ε) cogo pecuniam, ἐξευρίσκω, ἐκπορίζω, εἰσπράττω χρήματα. ς') cogo aliquem in ordinem, κρατῶ τινα ἐν τάξει, εἴργω τινά. ζ') περιορίζω τι. potestatem alicujus, τὴν ἀρχήν τινος. 2) c. aliquem facere ἡ ut faciat aliquid καὶ (σπαν.) ad aliquid faciendum, ἀναγκάζω, βιάζομαί τινα ποιεῖν τι. c. aliquem in deditionem, βιάζομαί τινα ἑαυτὸν παραδοῦναι. hoc te cogo, ἀναγκάζω σε τοῦτο ποιῆσαι. cogo aliquem praeter pacem, βιάζομαί τινα παρὰ τὴν εἰρήνην. coactus hac necessitate, ὑπὸ ταύτης τῆς ἀνάγκης ἀναγκασθείς. coactus odio ingratae civitatis, βιασθεὶς ὑπὸ τοῦ μίσους τῆς ἀχαρίστου πολιτείας· ἐκ τούτου ἡ μετοχ. coactus a, um, βεβιασμένος πλαστός. coactae lacrymae, βεβιασμένα δάκρυα. 3) (σπαν.) συνάγω, συμπεραίνω. c. illud ita esse, συμπεραίνω οὕτως ἐκεῖνο ἔχειν. c. aliquid ex aliqua re, συμπεραίνω τι ἔκ τινος, τεκμαίρομαί τινι. hinc cogitur, ἐντεῦθεν συμπεραίνεται, συνάγεται.

cŏhaerens, ntis, (entior). μ. ἐν. τοῦ cohaereo.

cŏhaerenter, ἐπίρ. (cohaerens) συνεχῶς, ἀδιαλείπτως.

cŏhaerentĭa, ae, θ. (cohaerens) σύναψις, σύνάφεια, συνέχεια, mundi, τοῦ κόσμου.

cŏ-haerĕo, haesi, haesum, 2. (alicui ἡ cum aliquo) συνῆμμαί τινι, ἡ πρός τι, συνέχομαί τινι, ἔχομαί τινος. haec cohaerent inter se μτφ.=ταῦτα συνέχεται ἀλλήλοις. 2) συνίσταμαι διαμένω. homo ille cohaerere non potest, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος διαμένειν οὐ δύναται. beata vita sine virtutibus non potest cohaerere, εὐδαίμων βίος ἄνευ ἀρετῶν οὐ δύναται διαμένειν.

cŏhaeres=coheres.

cŏhaeresco, haesi, ĕre (cohaereo) συνῆμμαι.

co-hēres, ēdis, γέν. κοιν. ὁ μετέχων ἢ ὁ κοινωνὸς κληρονομίας, συγκληρονόμος. coheres sum, μετέχω, μέτεστί μοι τῆς κληρονομίας.

cŏhĭbĕo, hibŭi, hibĭtum. 2. (cumhabeo) (αἰτ.) συμπεριέχω, περι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

(πλέκω)πτύσω τινὰ ἤτι. cohibeo brachia toga, συνέχω τοὺς βραχίονας τῇ τηβέννῳ· ἐκ τούτου χωρῶ, περ.λαμβάνω, ἐγκλείω τι. terra cohibet semem, ἡ γῆ ἐγκλείει τὸν σπόρον. 2) κατ(ἐπ)έχω, κωλύω τινά τινος. cohibeo aliquem in vinculis, ἐν δεσμοῖς κατέχω τινά. cohibeo aliquem intra castra, ἐπέχω (κρατῶ) τινὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ. cohibeo ventos antro, εἴργω τοὺς ἀνέμους ἐν τῷ σπηλαίῳ. cohibent me catenae ἀλύσεις με κατέχουσιν· ἐκ τούτου εἴργω, ἀπείργω, κωλύω, ἀποστρέπω τινά τινος ἢ ἀπό τινος. cohibeo milites a praeda, ἀπείργω, κωλύω τοὺς στρατιώτας τῆς λείας. cohibeo manum, oculos, animum ab auro, ἀπέχω τὰς χεῖρας, τοὺς ὀφθαλμούς, τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ. 3) cohibeo aliquid, κατέχω τι, κρατῶ τινος. c. iram, κατέχω τὴν ὀργήν. cohibeo cupiditatem, (κατα)κρατῶ τῆς ἐπιθυμίας. c. linguam, κρατῶ τῆς γλώσσης. c. me, κρατῶ ἐμαυτοῦ. 4)(σπαν.) cohibeo aliquem quominus aliquid faciat, κωλύω τινὰ μὴ ποιεῖν τι, οὐκ ἐῶ τινα ποιεῖν τι.

cohĭbĭtus, a, um, μ. π. τ. cohibeo.

cohĭbŭi, πρκ. τ. cohibeo.

cŏ-hŏnesto, 1. (aliquid) μεγάλως ἢ σὺν ἄλλοις τιμῶ τι, κοσμῶ τι. cohonestare mortem suam virtute = ἀνδρείως μαχόμενον ἀποθνήσκειν.

cŏhŏrresco, horrŭi, ĕre, (ἀνα)φρίττω.

cŏhors, (ᾠ chors, ἡ cors) ortis, θ. χόρτος, ἔπαυλος, κτηνοστάσιον, ἡ ὀρνιθών. 2) ά) διαίρεσις τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ, τὸ $^1/_{10}$ τῆς λεγεῶνος, περιλαμβάνουσα τρεῖς manipuli = ἓξ centuriae, ἡ κοόρτις, σύνταγμα πεζῶν στρατιωτῶν. cohortes sociae, alariae, ἔσθ' ὅτε ᾠ ἁπλῶς cohortes (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ legiones) = αἱ συμμαχικαὶ δυνάμεις, ὁ συμμαχικὸς στρατός. cohors praetoria, ἡ σωματοφυλακὴ τοῦ πραίτωρος, τοῦ ἡγεμόνος. β') οἱ ἀκόλουθοι τοῦ ἐπάρχου, οἱ περὶ τὸν ἔπαρχον, οἵτινες ἠκολούθουν αὐτῷ εἰς τὴν ἐπαρχίαν. 3) καθόλου, πᾶν στίφος.

cŏhortātĭo, iōnis, θ. (cohortor) παραίνεσις, προτροπή, παρακελευσμός. cohortationem militum facere, παρακελεύεσθαι, παροξύνειν τοὺς στρατιώτας.

cŏhortātus, a, um, μ. π. τοῦ

cŏ-hortor, 1. aliquem ad-, ἢ ut-, παρακαλῶ, παροξύνω, παρακελεύσμαί τινι, κατ' ἔξοχὴν τοῖς στρατιώταις. cohortor milites ad proelium, παρακελεύομαι τοῖς στρατιώταις πρὸς μάχην. c. aliquem ad aliquid faciendum, παραινῶ τινι ποιεῖν τι. c. aliquem ad studium, προτρέπω τινὰ εἰς (ἐπὶ) τὴν σπουδήν. (ἔτι δὲ καὶ ἐπομένου ἀπαρ. ἢ ὑποτ. μετὰ τοῦ ut ἢ τοῦ ne).

coiens, euntis μ. ἐν τ. coeo.

cŏ-inquĭno, 1. κατα(μολύνω)μιαίνω. coinquinare se scelere, καταμολύνεσθαι κακουργήματι.

cŏĭtĭo, iōnis. θ. (coeo) σύντευξις, συναγωγή, συνέλευσις πρὸς κακὸν = στάσις, σύστασις, συνωμοσία.

cŏĭtus, ūs, ἀ. (coeo) σύντευξις, συναφή, συμβολή, ἕνωσις. coitus amnium, συμβολὴ τῶν ποταμῶν. coitus syllabarum, σύνθεσις τῶν συλλαβῶν.

coīvi, πρκ. τ. coeo.

cŏlăphus, i, ἀ. κόλαφος, ῥάπισμα.

Colchĭs, ĭdis, θ. Κολχίς, χώρα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας παρὰ τὸν Εὔξεινον Πόντον, γνωστὴ ἐν τῷ μύθῳ διὰ τῆς Ἀργοναυτικῆς ἐκστρατείας ᾠ τῆς Μηδείας· ἐκ τούτου ά) Colchus, a, um, Κολχικός ᾠ ὡς οὐσ. Colchi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Κόλχοι. β') Colchĭcus, a, um = Colchus. γ') Colchis, ĭdis, ἐπίθ. (ποιητ.) = Colchus.

cōlĕus, i, ἀ. ὄργις.

cōlĭcŭlus, = cauliculus.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

col-lăbĕfacto, 1. σφάλλω. 2) διαλύω, τήκω.
collăbĕfactus, a, um, σφαλείς, καταβεβλημένος. μ. π. τοῦ
collăbĕfĭo, factus sum, fĭĕri, σφάλλομαι, συμπίπτω. navis collabefit, ἡ ναῦς καταδύεται. μτφ. collabefio ab aliquo, καταλύομαι ὑπό τινος, ἐκθάλλομαι τῆς ἀρχῆς κτλ., καθαιροῦμαι. 2) (ποιητ.) διαλύομαι, τήκομαι.
col-lābor, lapsus sum, lābi. συμπίπτω, καταπίπτω, κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ οἰκοδομημάτων κτλ., aedes collabuntur ruinā, οἱ ναοὶ κατερείπονται, καταπίπτουσι· καὶ ἐπὶ προσώπων, καταπίπτω νεκρὸς ἢ ἀναίσθητος.
col-lăcĕrātus a, um, κατεσπαραγμένος, μ. π. τοῦ
col-lăcĕro, 1. κατασπαράττω.
collācrĭmātĭo, ōnis θ. (collacrimo) συνδάκρυσις.
col-lăcrĭmo, 1. συν(δακρύω)κλαίω. 2) c. aliquid, κλαίω, δακρύω, θρηνῶ τι. collacrimat casum suum, θρηνεῖ τὴν συμφορὰν αὐτοῦ.
collapsus, a, um, μ. π. τ. collabor.
collar(e), is, οὐ. (ἄχρ. κατ' ὄνομ. ἑν.) (collum) περιδέραιον.
Collātĭa, ae, θ. Κολλατία, ἀρχαία τῶν Σαβίνων πόλις, ἐγγὺς τῆς Ῥώμης· ἐκ τούτου Collatīnus, i, ὁ. Κολλατῖνος, ἐπίθ. τοῦ A. Ταρκυνίου, καὶ ὡς οὐσ. Collatīni, ōrum, ὁ. πλ. οἱ Κολλατῖνοι (οἱ κάτοικοι).
collātĭo, ōnis θ. (confero) συγκομιδή, συμφόρησις, συναγωγή. collatio signorum = ἡ συμπλοκή, ἡ μάχη. 2) παραβολή, σύγκρισις, rerum inter se, τῶν πραγμάτων πρὸς ἄλληλα. 3) εἰσφορά, ἔρανος. 4) c. rei alicujus, ἡ ἐπιτροπή, ἡ ἐντολὴ πράγματός τινος.
collātor, ōris, ὁ. (confero) συγκομιζων, συμβάλλων. 2) ὁ παραβάλλων. 3) ὁ εἰσφέρων.
1. collātus, ūs, ὁ. (confero) (σπαν.) c. signorum = ἡ συμπλοκή, ἡ μάχη.
2. collatus, μ. π. τ. confero.
collaudātĭo, ōnis, θ. (collaudo) ἐγκώμιον, ἔπαινος, alicujus, τινός.
col-laudo, 1. ὑπερεπαινῶ, ἐγκωμιάζω, aliquem, τινά., clementiam alicujus, τὴν πραότητά τινος.
collecta, ae, θ. (κυρ. μετχ. τ. colligo 2. ὑπον. pecunia) συνεισφορά, ἔρανος. collecta civilis et communis, ἔρανος πολιτικὸς καὶ κοινός. colligere collectam salutis nomine, συλλέγειν ἔρανον εἰς σωτηρίαν. collectam conferre, ἔρανον φέρειν.
collectāneus, a, um, (colligo 2.) σύλλεκτος, συλλογιμαῖος. dicta collectanea, συλλογὴ ἀποφθεγμάτων.
collectĭcĭus, a, um, (colligo 2). σύλλεκτος, συλλογιμαῖος. exercitus collecticius, στράτευμα συναρπαχθέν, οὐχὶ τακτικῶς συλλεχθέν.
collectĭo, ōnis θ. (colligo 2.) συλλογή, σύλλεξις. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ, ἡ ἀνακεφαλαίωσις. 3) συλλογισμός. 4) οἴδημα.
collectĭtĭus = collecticius.
collectīvus, a, um, (colligo 2.) σύλλεκτος, συλλογιστικός. 2) nomen collectivum, περιληπτικὸν ὄνομα.
collectus, a, um, μ. π. τοῦ colligo, 1.
collēga, ae, ὁ. (con-lēgo) συνάρχων. collega sum alicujus ἢ alicui, συνάρχω τινί. habere aliquem collegam regni, συμβασιλεύειν τινί. c. regis, regni, ἢ in regno, ὁ συμβασιλεύων. c. consulatus ἢ c. in consulatu, συνυπατεύων. 2) συνεργός, συμμέτοχος, ἑταῖρος.
collēgi, πρκ. τ. colligo 2.
collēgĭum, ĭi, οὐ. (collega) κοινωνία ἀρχῆς, ἢ πραγμάτων. 2) συναρχία, σύλλογος, ἑταιρία, σύστημα, φατρία. c. praetorum, tribunorum plebis, ἡ συναρχία τῶν πραιτόρων, τῶν χιλιάρχων τοῦ λαοῦ. c. mercatorum, ὁ σύλλογος τῶν ἐμπόρων.
collēvi πρκ. τ. collino.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

col-lĭbet, libŭit ἢ libĭtum est, ēre, (δοτ.) ἀρέσκει μοι. **collibet mihi illud,** συνδοκεῖ (ἀρέσκει) μοι τοῦτο.

collīdo, līsi, līsum, 3. (laedo) **aliquid,** συναράσσω, συγκρούω, συνθλίβω τι. **navigia collidunt inter se,** συγκρούονται τὰ πλοῖα πρὸς ἄλληλα. **naves colliduntur,** αἱ νῆες συγκρούονται. **collido dentes,** συγκροτῶ τοὺς ὀδόντας. **c. manus,** πλαταγῶ, κροτῶ τὰς χεῖρας (χειροκροτῶ). **amnis uterque colliditur,** ἀμφότεροι οἱ ποταμοὶ συμβάλλουσι, συμμιγνύουσι τὸ ὕδωρ. 2) μτφ. συμβάλλω τινὰς εἰς μάχην ἢ ἔριν. **Graecia collisa barbariae,** ἡ Ἑλλὰς συγκρουσθεῖσα πρὸς τὴν βαρβαρίαν.

collĭgātĭo, ōnis, ὁ. (colligo 1.) σύν(δεσις) δεσμος.

1. col-lĭgo, 1. συνδέω, **manus,** τὰς χεῖρας. 2) μτφ. ά) συνάπτω, συζεύγνύω, συναρμόζω. **homines inter se,** τοὺς ἀνθρώπους πρὸς ἀλλήλους. **homines sermonis vinculo,** τοὺς ἀνθρώπους διὰ τοῦ δεσμοῦ τοῦ λόγου· ἐκ τούτου = περιλαμβάνω. **c. multa uno libro,** πολλὰ ἐν ἑνὶ βιβλίῳ συμπεριλαμβάνω. **c. annorum septingentorum memoriam uno libro,** τὰ ἀπομνημονεύματα ἑπτακοσίων ἐτῶν εἰς ἓν βιβλίον συμπεριλαμβάνω. β') κατέχω, ἐπέχω, εἴργω τινά. **impetum Antonii,** τὴν ὁρμὴν τοῦ Ἀντωνίου. **c. Brutum in Graecia,** εἴργω τὸν Βροῦτον ἐν Ἑλλάδι (ἀναγκάζω αὐτὸν νὰ μένῃ ἐν Ἑλλάδι).

2. colligo, lēgi, lectum, 3. (con-lego) (αἰτ.) συλλέγω, συν(αθροίζω)άγω τι ἤ τινα. **multos cives ex omnibus hominibus,** συλλέγω ἐξ ἁπάντων ἀνθρώπων πολλοὺς πολίτας. **c flores,** συλλέγω ἄνθη. **c. omnia in unum,** ἀθροίζω πάντα εἰς ταὐτό. **c. capillos nodo ἢ in nodum,** πλέκω τὴν κόμην. **c. fructus, uvas, pecuniam,** συνάγω καρποὺς, ἄνθη, σταφυλάς, χρήματα (ἀργυρολογῶ). **c. exercitum, auxilia,** συλλέγω, συναθροίζω στράτευμα, ἐπικουρίας. **c. reliquos ex fuga,** συναθροίζω τοὺς λοιποὺς ἐκ τῆς φυγῆς. **millites colligunt,** οἱ στρατιῶται συλλέγονται. **c. vasa,** συσκευάζομαι (ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν τῶν ἀναζευγνύντων, εἰς ἐκστρατείαν πορευομένων). **c. arma,** (ὑπο)στέλλω τὰ ἱερὰ (τοῦ πλοίου). 2) συνίσταμαι, καθίστημι, συντάττω εἰς τάξιν. **colligere se in orbem,** κυκλοῦσθαι. **colligere se in arma,** ζεγέζεσθαι ὑπὸ τῆς ἀσπίδος. **c. se in spiram,** σπειροῦσθαι, σπειροειδῶς περιστρέφεσθαι (περὶ τοῦ ὄφεως). 3) μτφ. **c. naufragium reipublicae,** συλλέγω τὰ ναυάγια τῆς πολιτείας. **c. multa vitia in aliquem,** πολλὰς κακίας ἐπιφέρω (ἐπιβάλλω) τινί. Ἐκ τούτου Α') = συνάγω ἐμαυτῷ, κτῶμαι, περιποιοῦμαί τι, λαμβάνω τι. **c. gratiam, dignitatem ex hoc labore,** συνάγω ἐμαυτῷ, κτῶμαι χάριν, ἀξίωμα (τιμὴν) ἐκ τοῦ ἔργου τούτου. **c. odium,** συνάγω ἐμαυτῷ μῖσος. **c. benevolentiam civium,** κτῶμαι τὴν τῶν πολιτῶν εὔνοιαν. **c. bonum rumorem,** τυγχάνω ἀγαθῆς φήμης. **c. sitim,** διψῶ. **c. frigus,** ἀποψύχομαι. **c. rabiem,** ἐκμαίνομαι. **c. vires,** κτῶμαι δυνάμεις, ἐνισχύομαι. Β') κατ' ἐξοχήν, ά) συνάγω τι τῇ διανοίᾳ ἢ τῷ λόγῳ, λογίζομαι, θεωρῶ ἢ κατα-(λογίζομαι)λέγω, ἀπαριθμῶ τι. **c. res Romanas brevi narratione strictim,** ἀπαριθμῶ, διεξέρχομαι τὰ τῶν Ῥωμαίων ἐν βραχείᾳ διηγήσει ἀκροθιγῶς. **c. tot bella civilia,** ἀπαριθμῶ τοὺς τοσούτους ἐμφυλίους πολέμους. **c. maximarum civitatum veteres calamitates,** λογίζομαι, ἀπαριθμῶ τὰς τῶν μεγίστων πολιτειῶν παλαιὰς συμφοράς. β') συλλογίζομαι, λογικῶς συνάγω, πορίζομαι, συμπεραίνω. **paucitatem hostium ex hoc colligo,** τὴν ὀλιγότητα τῶν πολεμίων ἐκ τούτου συμπεραίνω.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

4) μτφ. colligo me, ἡ animum, mentem, συλλέγω, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν, ἀναλαμβάνω τὸ θάρρος. ex maximo timore, ἐκ μεγίστου τρόμου.

col-līnĕo, 1. (σπαν.) (κατ)εὐθύνω. hastam aliquo, τὸ δόρυ τινί. 2) εὐθυβολῶ, ἐπιτυγχάνω τοῦ σκοποῦ.

col-līno, lēvi, lĭtum, 3. aliquid aliqua re, καταγρίω, καταλείφω τί τινι. tabulas cerā, τὰς τραπέζας κηρῷ.

collīnus, a, um, (collis) βουνώδης, ὁ ἐκ τοῦ βουνοῦ, ὁ ἐν τῷ βουνῷ. porta Collīna, πύλη τῆς ἀρχαίας Ῥώμης ἐν τῷ Κυρηναλίῳ λόφῳ, ἡ Κολλίνη· ἐκ τούτου, herbae Collīnae, (ποιητ.) αἱ παρὰ τῇ Κολλίνῃ πύλῃ φυόμεναι χλόαι.

col-lĭquĕfactus, a, um, (μ. π. τ. colliquefacio) συντακείς.

collis, is, ὰ. (cello) βουνός, λόφος.

collīsi, πρκ. τ. collīdo.

collīsĭo, iōnis, θ. καὶ

1. **collīsus**, ūs, ὰ. (collido) σύγκρουσις.

2. **collīsus**, a, um, μ. π. τ. collido.

collĭtus, a, um, μ. π. τ. collino.

collŏcātĭo, iōnis, θ. (colloco) θέσις, τάξις, σύνθεσις, ῥύθμισις. verborum, siderum, τῶν λέξεων, τῶν ἄστρων. 2) collocatio filiae, ἔκδοσις (ὑπανδρεία) θυγατρός.

col-lŏco, 1. aliquem ἢ aliquid in loco, (ἢ in locum) τίθημί τινα ἤ τι ἐν τόπῳ (εἰς τόπον), (καθ)ίστημί τινα ἤ τι. c. rem in mensā, τίθημί τι ἐπὶ τῆς τραπέζης. c. aliquem in navi, καθίζω (ἐμβιβάζω) τινὰ ἐν τῇ νηΐ (εἰς τὴν ναῦν). c. in sede, ἐν τῇ ἕδρᾳ (εἰς τὴν ἕδραν) καθίζω τινά. c. legiones in illis locis, καθίστημι τὰς λεγεῶνας εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους. exercitum in hibernis, τὸν στρατὸν εἰς τὴν χειμασίαν. c. captivos in Gallia, καθίστημι τοὺς αἰγμαλώτους εἰς Γαλλίαν. Romanos in Moesia, τοὺς Ῥωμαίους εἰς Μοισίαν. multitudinem in agris, τὸ πλῆθος ἐν τοῖς ἀγροῖς. exercitum in provinciam, τὸν στρατὸν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ. c. alicui insidias, ποιοῦμαί τινι ἐνέδρας. c. praesidia, καθίστημι φρουράς. c. columnas, ἵστημι (στήνω) κίονας. Ἐκ τούτου ά) colloco me Athenis, κατοικίζομαι Ἀθήνησιν. β') χρῶμαί τινι, ἐπιχειρῶ τινι. collocat omne suum studium in doctrina et scientia, τῇ σπουδῇ πάσῃ περὶ τὴν μάθησιν καὶ τὴν ἐπιστήμην χρᾶται. collocat adolescentiam in voluptatibus, τὴν νεότητα αὐτοῦ εἰς τὰς ἡδονὰς ἀναλίσκει (καθ' ὅλην τὴν νεότητα αὐτοῦ περὶ τὰς ἡδονὰς διατρίβει). γ') collocare se in re aliqua = ὅλον ἑαυτὸν ἐκδιδόναι τινί. 2) colloco pecuniam ἤ. ά) = κατα-(ἀπο)τίθεμαι χρήματα. c. magnas pecunias in illa provincia, ἀποτίθεμαι πολλὰ χρήματα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ. μτφ. c. beneficium apud aliquem, κατατίθεμαί τινι εὐεργεσίαν. β') = προσαναλίσκω τινί, δαπανῶ εἴς τι. patrimonium suum in patriae salute, προσαναλίσκει τὴν ἑαυτοῦ κληρονομίαν εἰς τὴν τῆς πατρίδος σωτηρίαν. 3) colloco filiam alicui, in matrimonio, ἐκδίδωμί τινι τὴν θυγατέρα, δίδωμί τινι τὴν θυγατέρα γυναῖκα. c. sorores nuptum in alias civitates, ἐκδίδωμι τὰς ἀδελφὰς εἰς ἄλλας πόλεις.

col-lŏcŭplĕto, 1. (σπάν.) καταπλουτίζω, aliquem, τινά. 2) κατακοσμῶ τινα.

colloc(u)tĭo, iōnis, θ. (colloquor) (σπάν.) διάλεξις, διάλογος. venio cum te in collocutionem, ἔρχομαί σοι εἰς λόγους. venit cum amico in collocutionem de aliqua re, εἰς λόγους τῷ φίλῳ περί τινος ἦλθεν.

colloquĭum, ĭi, οὐ. (colloquor), ἔντευξις, διάλογος, κοινολογία. colloquium alicujus ἢ cum aliquo, ἔντευξις πρός τινα. venire in (ἢ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ad) colloquium cum aliquo, ἔρχομαί τινι εἰς λόγους. colloquio frui, κοινολογίας μετέχειν.

col-lŏquor, loquūtus, ἡ locūtus sum, lŏqui. cum aliquo, κοινολογοῦμαι, (συν)διαλέγομαί τινι. colloquendi tempus, dies, ὁ χρόνος, ἡ ἡμέρα τῆς συνδιαλέξεως. colloquor cum aliquo de aliqua re, συνδιαλέγομαί τινι περί τινος. humanius colloquor cum hostibus, φιλανθρωπότερον διαλέγομαι τοῖς πολεμίοις. colloqui inter se (de aliqua re), συνδιαλέγεσθαι ἀλλήλοις (περί τινος). volo tecum colloqui de iis rebus, βούλομαί σοι περὶ ἐκείνων συνδιαλεχθῆναι. c. cum aliquo per internuncios, per literas, διαλέγομαί τινι διὰ (δι)ἀγγέλων, δι' ἐπιστολῆς.

col-lūcĕo, ēre, κατα(περι)λάμπομαι, λάμπομαι, λάμπω, κυρίως ᾗ μτφ. ignis, poculum collucet, τὸ πῦρ, τὸ ἔκπωμα λάμπει, μαρμαίρει. sol collucet mundo, ὁ ἥλιος αὐγάζει, λάμπει διὰ τὸν κόσμον. collucere fulgore, flammis, armis, καταλάμπεσθαι ὑπὸ ἀστραπῆς (λάμψεως), φλογός, ὅπλων. acies collucet flammis, ἡ παράταξις λάμπεται ὑπὸ τῆς φλογός. mare collucet a sole, ἡ θάλασσα καταλάμπεται ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

colluctātĭo, ōnis, θ. (colluctor) διαπάλη. μτφ. ἀγωνία (θανάτου).

col-lūdo, lūsi, lūsum, 3. cum aliquo, συμπαίζω τινί, ᾗ (ποιητ.) c. paribus, συμπαίζω τοῖς ὁμοίοις ἐμοί. 2) μτφ. μηχανῶμαί τι σύν τινι, συντεχνῶμαί τινι ἔριν ἢ δίκην.

collum, i, οὐ. (ἀρχαϊκ. ᾗ collus, i, ἄ.) τράχηλος, αὐχὴν τῶν ἀνθρώπων ᾗ ζώων (μτφ. ᾗ ὁ λαιμὸς ἀγγείων καὶ τῶν τοιούτων). invado in collum, πίπτω περὶ τὸν τράχηλόν τινος, περιπίσσομαί τινα (ᾗ petere collum amplexu). torquere (obtorquere, obstringere) collum alicui, τραχηλίζω τινά, λαβόμενος τοῦ τραχήλου ἄγω τινὰ εἰς δίκην ἢ εἰς τὸ δεσμωτήριον.

col-lŭo, lŭi, lūtum, 3. ἐν(δια)κλύζω. dentes aquā, τοὺς ὀδόντας ὕδατι. fons colluit ora, ἡ πηγὴ σβεννύει τὴν δίψαν.

collūsĭo, ōnis, θ. (colludo) τὸ καινὸν τέχνασμα, τὸ συμμηχάνημα, τὸ συντεχνᾶσθαι, cum aliquo, τινί.

collūsor, ōris, ἀ. (colludo) συμπαίκτης.

collustrātus, a, um, φωτεινός, λαμπρός. μ. π. τοῦ

col-lustro, 1. aliquid, καταλάμπω, φωτίζω τι. sol collustrat omnia, ὁ ἥλιος φωτίζει τὰ πάντα. 2) περιθεωρῶ, ἐξετάζω τι. omnia oculis, πάντα τοῖς ὀφθαλμοῖς.

colluvĭes, ēi, θ. = τῷ

colluvĭo, ōnis, θ. (colluo) σύγκλυσμα, συρροὴ βορβόρου. c. omnium scelerum, ἡ συρροὴ πάντων τῶν κακουργημάτων, omnis generis animantium, παντὸς γένους ζώων. c. gentium, ἡ ἀνάμιξις παντὸς γένους (ἐπὶ ἐπιγαμίας μεταξὺ πατρικίων καὶ πληβείων), ἡ σύμμιξις λαῶν. 2) μτφ. κόθαρμα, σάρωμα, συρφετός. c. hominum ἡ ἁπλῶς colluvio, ὁ κατώτατος ὄχλος, ὁ συρφετός.

collўbus, i, ἀ. κόλλυβος, ἐπικαταλλαγή, (τὰ χρήματα, ἅτινα ὁ ἀνταλλάσσων νόμισμά τι δίδει εἰς τὸν τραπεζίτην) ἐκτούτου=χρηματισμός.

collўrĭum, ĭi, οὐ. κολλύριον.

cŏlo, cŏlŭi, cultum, 3. aliquid, θεραπεύω, ἐργάζομαι, γεωργῶ, καλλιεργῶ τι. c. agrum, terram, θεραπεύω, γεωργῶ τὸν ἀγρόν, τὴν γῆν. c. vitem, ἢ vineam, arbores, θεραπεύω τὴν ἄμπελον (ἀμπελουργῶ), θεραπεύω δένδρα· ἐκ τούτου culta, cultorum, οὐ. πλ. πεδία καλλιεργούμενα, γεωργούμενα, γεωργήματα. 2) διατρίβω, καταμένω ἔν τινι τόπῳ· ἀ) μεταθ. οἰκῶ, κατοικῶ, has regiones, ταύτας

ΜΑΚΡΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τὰς χώρας, urbem, τὴν πόλιν. colo has terras, νέμομαι, οἰκῶ ταύτας τὰς γαίας. Rheni ripam, τὰς ὄχθας τοῦ Ῥήνου. Συνηθέστ. ἐπὶ τῶν θεῶν, οἵτινες κατ' ἐξοχὴν ἔν τινι τόπῳ ἐνδιέτριβον καὶ διὰ τοῦτο ἐξαιρέτως ἠγάπων ἢ ἐπροστάτευον αὐτόν. dii qui hanc urbem colunt, θεοί, οἱ ταύτην τὴν πόλιν οἰκοῦντες = οἱ προστάται, οἱ πολιοῦχοι τῆς πόλεως. 6') ἀμεταβ. κατοικῶ. colunt circa utramque ripam, κατοικοῦσι περὶ ἑκατέραν τὴν ὄχθην· ἐκ τούτου colentes, οἱ κάτοικοι. 3) μτφ. ά) θεραπεύω, περιποιοῦμαί τινα, ἐπιμελοῦμαί τινος. c. aliquem, θεραπεύω τινά. dii colunt genus humanum, οἱ θεοὶ ἐπιμελοῦνται τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους. c. amicos, ἐπιμελοῦμαι τῶν φίλων, θεραπεύω τοὺς φίλους. β') θεραπεύω, τιμῶ, σέβομαί τινα, (καὶ ἐπὶ θεῶν καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων) ille me colit, ἐκεῖνός με τιμᾷ (μὲ περιποιεῖται). c. donum ejus, θεραπεύω τὸν οἶκον αὐτοῦ. frater meus illam civitatem colit, ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς θεραπεύει τὴν πολιτείαν ἐκείνην. colo Apollinem, Mercurium, θεραπεύω, λατρεύω τῷ Ἀπόλλωνι, τῷ Ἑρμῇ. c. regem divinis honoribus, τιμῶ τὸν βασιλέα θείαις τιμαῖς. c. aliquem donis, δώροις τιμῶ τινα. γ') σπουδάζω περί τι, ἐπιμελῶς πράττω τι, ἐπιμελοῦμαί τινος, προθυμοῦμαι. colo virtutem, ἀσκῶ τὴν ἀρετήν. c. justitiam, ἀσκῶ τὴν δικαιοσύνην. c. amicitiam, ἐπιμελοῦμαι τῆς φιλίας. c. artes et studia, ἀσκῶ (σπουδάζω περὶ) τὰς τέχνας καὶ τὰς σπουδάς. c. vitam inopem, διάγω βίον ἄπορον. c. servitutem, δουλεύω, δοῦλός εἰμι. c. munus, ἀσκῶ ἔργον (ἐπαγγέλλομαί τι). δ') διακοσμῶ, ἐκπονῶ, παιδεύω. ε) καλλωπίζω, κοσμῶ τι. corpus τὸ σῶμα. capillos, τὴν κόμην. lacertos auro, τοὺς βραχίονας χρυσῷ.

cŏlŏcāsĭa, ae, θ. ᾗ **colocasium**, ĭi, οὐ. κολοκασία, κολοκάσιον. (φυτ.).

cŏlŏcāsĭum, = **colocasia**.

cōlon, ἡ **cōlum**, i. οὐ. κῶλον. 2) μέρος στίχου ἢ ποιήματος.

cŏlōna, ae, θ. (colo) ἡ γεωπόνος, ἀγρότις.

Cŏlōnae, ārum, θ. πλ. Κολωναί, πόλις τῆς Τρῳάδος.

cŏlōnĕus, a, um, ὁ **Colonus**. Oedipus Coloneus, Οἰδίπους ὁ ἐπὶ Κολωνῷ.

cŏlōnĭa, ae, θ. (colo) ἀποικία. condere coloniam, ἀποικίαν κτίζειν. colloco coloniam in aliquo loco, ἀποικίαν συν(καθ)ίστημι ἔν τινι τόπῳ. emittere ἢ deducere coloniam in regionem aliquam, ἐκπέμπειν ἀποικίαν ἐπὶ χώραν τινά, ἀποικίζειν χώραν τινά. proficiscor in coloniam, ἀποικῶ. deductio coloniae, ἀποικισμός. constitutio coloniarum, κτίσις ἀποικιῶν.

cŏlōnĭcus, a, um, (colonus), ἀποίκιος, τῆς ἀποικίας, ἀποικιακός. colonicae cohortes, κοόρτεις ἐκ τῶν ἀποικιῶν συλλεγόμεναι.

1. **cŏlōnus**, i, ὰ. (colo) γεωπόνος, γεωργός. 2) ἄποικος, κληροῦχος. ascribere aliquem colonum, καταγράφειν τινὰ ἐν τῷ τῶν ἀποίκων καταλόγῳ. 3) (ποιητ.) ὁ κάτοικος.

2. **Cŏlōnus**, i, ὰ. Κολωνός, δῆμος τῆς Ἀττικῆς· ἐκ τούτου **Colonēus**, a, um, ὁ Κολωνεύς.

Cŏlŏphon, ōnis, θ. ἡ Κολοφών, πόλις τῆς Ἰωνίας· ἐκ τούτου **Colophōnĭus**, a, um, Κολοφώνιος καὶ ὡς οὐσ. **Colophōnĭi**, ōrum ὰ. πλ. Κολοφώνιοι, οἱ κάτοικοι.

cŏlor, ōris, ὰ. χρῶμα· συνήθως καὶ κατ' ἐξοχὴν τὸ τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου χρῶμα. color suavis, γλυκύ, χαρίεν χρῶμα (πρόσωπον). colorem mutare, μεταβάλλειν τὸ χρῶμα. perdere colorem, ὠχριᾶν. (ποιητ.) κατ' ἐξοχήν, ἡ τοῦ προσώπου εὐγροια. 2) χρῶμα, εἶδος, ὄψις. color et species pristina civitatis, τὸ χρῶμα (ἡ ὄψις) καὶ τὸ πρὶν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

εἶδος τῆς πολιτείας. color vitae, εἶδος (τρόπος) τοῦ βίου. συνήθ. ἐπὶ λόγου τὸ εἶδος, ἡ χροιά, ὁ χαρακτὴρ τοῦ λόγου. color orationis, ἡ χροιά, τὸ ἀνθηρὸν χρῶμα, τὸ καλλώπισμα τοῦ λόγου.

cŏlōrātus, a, um, (tior) μ. π. τοῦ

cŏlōro, 1. (color) aliquid, χρωματίζω τι. corpora, τὰ σώματα. κατ' ἐξοχὴν παθ. ὑπὸ τοῦ ἡλίου μελαίνομαι. quum in sole ambulo, fit ut coloror, ὅτε ἐν τῷ ἡλίῳ περιπατῶ, μελάντερος γίγνομαι· ἐκ τούτου ἡ μετχ. coloratus, a, um, κεχρωματισμένος, ποικίλος. arcus coloratus, ἡ ἶρις, τὸ οὐράνιον τόξον. 2) μτφ. coloro orationem urbanitate quadam, χρωματίζω, καλλωπίζω τὸν λόγον ἀπειότητί (κομψότητί) τινι.

Cŏlossae, ārum, θ. πλ. Κολοσσαί, πόλις τῆς Φρυγίας.

cŏlossēus, καὶ **cŏllossĭcus**, a, um, κολοσσιαῖος καὶ κολοσσικός.

cŏlossus, i, ἀ. κολοσσός.

cŏlŭber, bri, ἀ. δράκων, ὄφις.

cŏlŭbra, ae, θ. (coluber) δράκαινα, ὄφις.

cŏlŭbrĭfer, ĕra, ĕrum, (coluberfero) δρακοντόκομος, ὀφιοπλόκαμος (περὶ τῆς Μεδούσης).

cŏlŭi, πρκ. τ. colo.

cōlum, i, οὐ, ὁ ἰ, ὁ μός.

cŏlum = colon.

cŏlumba, ae, θ. περιστερά.

cŏlumbārĭum, ii, οὐ. (columba) περιστερεών, περιστεροτροφεῖον.

cŏlumbīnus, a, um, (columbo) τῆς περιστερᾶς. 2) περιστεροειδής.

cŏlumbŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τοῦ

cŏlumbus, i, ἀ. περιστερός, καὶ καθόλου = ἡ περιστερά.

1. **Columella**, ae, ἀ. Κολουμέλλας. L. Junius Moderatus, Ῥωμαῖος συγγραφεὺς Γεωργικῆς, σύγχρονος τοῦ Νέρωνος.

2. **cŏlŭmella**, ae, θ. (ὑποκ. τοῦ columna). στηλίς, κιονίσκος. 2) μτφ. στήριγμα, στῦλος, ἔρυμα.

cŏlŭmen, ĭnis, οὐ. (cello παράθαλ. columna ἐκ τοῦ culmen) ὕψος. 2) ἄκρα, κορυφή. columena Phrygiae, αἱ ἄκραι, αἱ κορυφαὶ τῶν ὀρέων τῆς Φρυγίας· ἐκ τούτου μτφ. columen amicorum, ὁ πιστότατος φίλος. columen audaciae, πάντων θρασύτατος. 3) στήριγμα, ἔρεισμα· κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ προσώπων. c. reipublicae, τὸ ἔρεισμα τῆς πολιτείας.

cŏlumna, ae, θ. (cello, παράθαλε columen), κίων, στῦλος, στήλη, πρὸς καλλωπισμὸν οἰκοδομήματός τινος· κατ' ἐξοχὴν Columna Maenia ἢ ἁπλῶς Columna, στήλη ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ ἀγορᾷ, ἢ στηλιτευτικὴ κίων· ἐκ τούτου adhaerescere (pervenire) ad Columnam = κολάζεσθαι ὡς φαῦλον, πονηρόν. Κατ' ἐξοχὴν πρὸς δήλωσιν τῶν ἐσχάτων ὁρίων τῆς οἰκουμένης. columnae Protei, = τὰ ὄρια τῆς Αἰγύπτου. 2) πᾶν ὅ,τι ἔχει σχῆμα κίονος. π. χ. σίφων. 3) ποιητ.) ἔρεισμα, στήριγμα.

cŏlumnārĭum, ĭi, οὐ. (columna) ὁ ἀπὸ τῶν κιόνων φόρος.

cŏlumnārĭus, ĭi, ἀ. (columna) στηλίτης, στηλιτε ὁμενος, = φαῦλος, πονηρὸς ἄνθρωπος.

cŏlumnātus, a, um, (columna) ὁ ὑπεστυλωμένος.

cŏlurnus, a, um, (ἀντὶ corunus ἐκ τοῦ corylus) (ποιητ.) ἐκ Ποντικῆς καρύας.

cŏlus, i, ἡ ūs, θ. ἠλακάτη. 2) νῆμα.

cŏma, ae, θ. κόμη. comam colere, κομᾶν. 2) μαλλὸς χαίτης. 3) μτφ. κόμη δένδρων καὶ φυτῶν, φύλλωμα, ὕλη.

Comagene, = Commagene.

Cŏmāna, ōrum, οὐ πλ. τὰ Κόμανα, πόλις Καππαδοκίας. 2) τοῦ Πόντου (ἐκ τούτου C. Pontica). ἐκ τούτου Comāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

cŏmans, antis, μ. ἐν. π. como, 2.

cŏmātus, a, um, μ. π. π. como, 2.

1.com-bĭbo, bĭbi, bĭbĭtum, 3. συμπίνω, συμποσιάζω. 2) μτφ. θ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

aliquid, (κατα)πίνω, ἐκπίνω τι, ἐκμυζῶ. ara combibit cruorem, ὁ βωμὸς καταπίνει τὸ αἷμα. μτφ. combibo artes, ἀκριβῶς μανθάνω τὰς τέχνας.
2. combĭbo, ōnis, ἀ. (combĭbor.1) (σπαν.) συμπότης, συμποσιαστής.
combūro, būssi, bustum, 3. aliquid, κατακαίω τι. naves, τὰς ναῦς. 2) μτφ. (ποιητ.) comburi aliquā, φλέγεσθαι ὑπὸ ἔρωτος γυναικός. c. aliquem judicio, καταβάλλω, καταταστρέφω, ἀφανίζω τινά.
combussi, πρκ. comburo.
combustus, a, um, μ. π. τ. comburo.
cŏm-ĕdo, ēdi, ēsum (καὶ σπαν. estum) 3. (comesset ᾗ comesse ἀντὶ comederet ᾗ comedere) aliquid, κατεσθίω, καταβιβρώσκω τι. coenam, panem, τὸν δεῖπνον, τὸν ἄρτον. 2) μτφ. ά) comedo me, ὑπὸ λύπης καὶ τῶν τοιούτων κατατρύχομαι, φθίνω, μαραίνομαι. β') comedo aliquem oculis, κατατρώγω τινὰ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν= σφοδρῶς ἐπιθυμῶ τινος, ὀρέγομαί τινος. γ') καταναλίσκω, κατα(βιβρώσκω)δαπανῶ τι. c. numos, καταδαπανῶ τὰ χρήματα. c. patrimonium, καταναλίσκω τὴν πατρῴαν οὐσίαν.
1. cŏmes, ĭtis, ἀ. ᾗ θ. (co-eo) ὁ καὶ ἡ ὀπαδός, κοινωνός, συνοδοιπόρος, ἑταῖρος. comitem esse alicujus ἢ alicui, ἀκολουθεῖν τινι, ὀπαδόν τινος εἶναι. 2) κατ' ἐξοχὴν ά) παιδαγωγός. β') ὁ πελάτης, ὁ ἀκολουθῶν τῷ εὐγενεῖ εἰς τὴν ἀγορὰν πορευομένῳ ἢ εἰς τοὺς ἀγρούς. γ') πλ. comites alicujus, οἱ ὀπαδοί τινος, οἱ περί τινα, κατ' ἐξοχὴν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἐπάρχῳ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ. mortis comes gloria, τοῦ θανάτου ὀπαδὸς ἡ δόξα.
2. comes, β'. πρόσ. τ. ἐν. ὁρ. comedo.
comess-, ἴδ. comiss-.
cŏmestus, a, um, μ. π. τ. comedo.
cŏmĕsus, a, um, μ. π. τ. comedo.
cŏmĕtes, ae, ἀ. κομήτης.
cŏmĭce, ἐπίρ. (comicus) κωμικῶς.
cŏmĭcus, a, um, κωμικός. artificium, res comica, ἡ ὕλη (ὁ μῦθος) τῆς κωμῳδίας. ὡς οὐσ. comĭcus, i, ἀ. ὁ κωμῳδός, καὶ ὁ κωμῳδοποιός.
Cŏmĭnĭum, ĭi, οὐ. πόλις τῶν Ἱρπίνων.
cōmĭnus, ᾗ comminus, ἐπίρ. (conmanus) ἐπὶ στάσεως· ἐκ χειρός, ἐκ τοῦ συστάδην, ἀνὴρ πρὸς ἄνδρα. cominus stare, pugnare, ἐγγὺς ἵστασθαι, ἐκ τοῦ συστάδην (ἐκ χειρὸς) μάχεσθαι, manus conserere, συμπλέκεσθαι, εἰς χεῖρας ἔρχεσθαι. Ἐκ τούτου ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ (ποιητ.) ἐπὶ θήρας καὶ ἔριδος καθόλου, ὁμόθεν, ἐγγύς. cominus ire in apros, ὁμόσε ἰέναι ἐπὶ τοὺς κάπρους. c. agere, ad aliquem accedere, εἰς χεῖρας ἔρχεσθαί τινι, ὁρμᾶν ἐπί τινος. 2) καθόλου ἐγγύθεν, πλησίον.
cōmis, e, (mior, missĭmus) φιλόφρων, ὁμιλητικός. comis erga ἢ in aliquem, ὁμιλητικὸς πρός τινα. c. sum alicui ἢ in aliquem, φιλοφρόνως ἔχω πρός τινα.
cōmissābundus, a, um, (comissor) κωμάζων.
cōmissātĭo, iōnis, θ. (comissor) κῶμος.
cōmissātor, ōris, ἀ. (comissor) κωμαστής.
cōmissor, 1. κωμάζω.
cōmĭtans, ntis, μ. ἐν. τ. comito.
cōmĭtas, ātis, θ. (comis) φιλοφροσύνη, εὐπροσηγορία, πραότης.
1. cŏmĭtātus, a, um, μ. π. τ. comito.
2. cŏmĭtātus, ūs, ἀ. (comes) ἀκολουθία, προπομπή. comitatu equitum, ὑπὸ τῶν ἱππέων συνοδευόμενος. 2) οἱ ὀπαδοί, οἱ περί τινα. c. rerum Alexandri, οἱ παρακολουθοῦντες τὰς ἐκστρατείας τοῦ Ἀλεξάνδρου. 2) πλῆθος, ὄχλος. magnus comitatus, μέγα πλῆθος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

cŏmĭter, (tius) ἐπίρ. (comis) φιλοφρόνως, ὁμιλητικῶς.

cŏmĭtĭa, ōrum, (οὐ. πλ. τ. comitium, ὁπερ ἴδε) ἡ ἐκκλησία, ἡ κοινὴ τῶν Ῥωμαίων πολιτῶν σύνοδος. comitia habere, facere, ἢ gerere, ἐκκλησίαν ποιεῖν, ἐκκλησιάζειν. comitia centuriata, ἡ λογῖτις ἐκκλησία (ἡ ἐν τῷ Ἄρεϊῳ πεδίῳ). comitia curiata, ἡ φρατριακὴ ἐκκλησία. comitia tributa, ἡ φυλέτις ἐκκλησία. comitia consularia (καὶ consulum ἢ consulibus creandis), ἀρχαιρεσίαι ὑπάτων (πρὸς ἐκλογὴν ὑπάτων). comitia legis ferendae, νομοθετικὴ ἐκκλησία. comitia Flavii, ἐκκλησία ἐν ᾗ προσδοκᾶται ἡ τοῦ Φαβίου ἐκλογή.

cŏmĭtiālis, e, (comitia) ἐκκλησιαστικός, ἀρχαιρεσιακός. comitialis dies, ἡμέρα τῶν ἀρχαιρεσιῶν, καθ' ἣν ἀρχαιρεσίαι ἐγίνοντο. homines comitiales, ἄνθρωποι, οἵτινες περὶ τὰς ἀρχαιρεσίας διέτριβον καὶ τὴν ἑαυτῶν ψῆφον ἐπώλουν. 2) c. morbus, ἐπιληψία (νόσος)· τὴν τοιαύτην νόσον κατὰ τὴν dies comitiales ἐξελάμβανον ὡς σημεῖον δυστυχίας, καὶ τὰς ἀρχαιρεσίας ἀνέβαλον εἰς ἄλλην ἡμέραν.

cŏmĭtiātus, ūs, ἀ. (comitia) ἐκκλησιασμός, συνάθροισις τοῦ λαοῦ εἰς τὰς Ἐκκλησίας.

comĭtis, γεν. ἑν. τ. comes.

comĭtes, πλ. τ. comes.

cŏmĭtĭum, ĭi, οὐ. (con-ire) τόπος τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς Ῥώμης, ἐκκλησιαστήριον.

cŏmĭto, 1. = comitor.

comĭtor, 1. (comes) aliquem, ἐνίοτε alicui, παρακολουθῶ τινι, συνοδεύω, προπέμπω τινά. patrem, triumphum, τὸν πατέρα, τὸν θρίαμβον, κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τεθνεώτων παραπέμπω τὸν τεθνεῶτα. c. funus, ἀκολουθῶ τῷ τεθνεῶτι. magna comitante caterva, ὑπὸ μεγάλου πλήθους συνοδεύομενος, παρακολουθούμενος. comitante toto exercitu, παντὸς τοῦ στρατοῦ ἀκολουθοῦντος. (ποιητ.) comitari supremum honorem, ἀκολουθεῖν ἐκφορᾷ. 2) παθ. comitor a senatu et omni populo, προ(παρα)πέμπομαι ὑπὸ τῆς συγκλήτου καὶ παντὸς τοῦ δήμου. comitatus, a, um, προπεμπόμενος, aliquo, ὑπό τινος. parum bene, ὑπὸ μικρᾶς, μεγάλης ἀκολουθίας.

com-măcŭlo, 1. aliquem, καταρρυπαίνω, καταμιαίνω τινά.

Commagēne, es, ὁ. Κομμαγηνή, χώρα τῆς Συρίας· ἐκ τούτου Commagēnus, a, um, Κομμαγηνός, καὶ Commageni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

commĕātus, ūs, ἀ. (commeo) ἐπιμιξία, ἔφοδος. 2) συγγώρησις ἀπουσίας (ἄδειαι), κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ στρατιωτῶν dare alicui commeatum, καὶ mittere aliquem in commeatum, διδόναι τινὶ ἐξουσίαν (ἄδειαν) τοῦ ἀπογωρῆσαι, (ἀφιέναι). sine ullo commeatu, ἄνευ αἰτήσεως συγγνώμης (χωρὶς νὰ λάβῃ ἄδειαν). 3) δια(προσ)κομιδή, ἐμπορικὸς στόλος. 4) συνήθ. κατὰ πλ. ὁ ἐπισιτισμός, τὰ ἐπιτήδεια. prohibeo, intercludo alicui commeatum, ἀποκλείω τινὶ τὰ ἐπιτήδεια. privare urbem commeatibus, ἀποστερεῖν τὴν πόλιν τῶν ἐπιτηδείων.

commĕdĭtor, ārī, (κατα)μελετῶ.

commĕmĭni, īsse (αἰτ.) καταμνημονεύω τινός, (δια)μέμνημαι τινος. c. hominem, μέμνημαι τοῦ ἀνθρώπου. c. Poenice, μέμνημαι ἔτι τῆς τῶν Καρχηδονίων γλώσσης (δὲν ἐλησμόνησα τὴν τῶν Καρχ. γλῶσσαν).

com-mĕmŏrābĭlis, e, (commemoro) ἀξιομνημόνευτος.

commĕmŏrātĭo, ōnis ὁ. (commemoro) ἀνά(ὑπό)μνησις, antiquitatis, τῆς ἀρχαιότητος. 6') ἡ ἐπα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

νειλημένη μνεία πράγματός τινος, ἀπομνημόνευσις.

commĕmŏrātus, a, um, μ. π. τοῦ com-mĕmŏro, 1. καταμνημονεύω, μέμνημαι. 2) c. aliquid, ὑπομιμνήσκω τι, μνήμην ἐμβάλλω περί τινος. c. gratiam, ὑπομιμνήσκω χάριν. 3) c. aliquid, καὶ (σπαν.) c. de aliqua re, ἀναμιμνήσκω, διηγοῦμαί τι. c. aliquid pluribus verbis, διηγοῦμαι, διεξέρχομαί τι διὰ μακρῶν. c. beneficia, calamitatem, διηγοῦμαι, ἱστορῶ τὰς εὐεργεσίας, τὴν συμφοράν· ἐκ τούτου c. de aliquo ἢ de aliqua re, λόγον ποιοῦμαι περί τινος (πρὸς ἔπαινον). c. fabulosa de urbe aliqua, λέγω μυθώδη περὶ πόλεώς τινος.

commendabĭlis, e, (commendo), συστάσεως ἄξιος, ἀξιέπαινος.

commendātīcius, a, um, (comendo) συστατικός. c. epistola, συστατικὴ ἐπιστολή.

commendātĭo, ōnis, θ. (comendo) σύστασις, ἔπαινος, τὸ συστατικόν. tanta erat commendatio oris atque orationis ejus, τοσοῦτον ἦν τὸ συστατικὸν (ἡ χάρις) τοῦ προσώπου καὶ τοῦ λόγου αὐτοῦ.

commendātor, ōris, ἀ. (comendo) ὁ συνιστάς, ἐπαινέτης.

commendātrix, īcis, θ. (commendo), ἡ συνίστασα, ἡ ἐπαινέτις.

commendātus, a, um, (tior, tissimus) μ. π. τοῦ commendo, 1. (cum-mando) (αἰτ. καὶ δοτ.) ἐπιτρέπω, παραδίδω τινί τι. c. aliquid memoriae, ἀπομνημονεύω, ἐκστηθίζω τι. 2) κατ' ἐξοχήν, συνίστημί τινά τινι. c. aliquem posteritati, συνίστημί τινα τῇ διαδοχῇ τοῦ θρόνου. 3) = laudo, ἐπαινῶ. commendatus, συσταθείς, ἀρεστός. 6') ἐξόχως τιμώμενος.

1. **commensus**, a, um, μ. π. τ. commetior.

2. **commensus**, ūs, ἀ. συμμετρία.

commentārĭŏlum, i, οὐ. (ὑποκ. τοῦ commentarium) ὑπομνημάτιον.

commentārĭum, ĭi, οὐ. καὶ συγκ. commentarius, ĭi, ἀ. (commentor. 1) (ὑπον. liber) ὑπόμνημα, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατὰ πληθ. commentarii, ὑπομνήματα, ἀπομνημονεύματα. commentarii diurni, ἐφημερίδες.

commentātĭo, ōnis, θ. (commentorr) μελέτη, πραγματεία. philosophorum vita est commentatio mortis, ὁ βίος τῶν φιλοσόφων παρασκευή ἐστι πρὸς τὸν θάνατον (μελέτη θανάτου).

commentātus, a, um, μ. π. τ. commentor.

commentĭcius, a, um, (comminiscor) ἐξευρημένος, ἐπινοημένος. 6') ἐπινοημένος, ἰδεώδης. commenticia civitas Platonis, ἡ ἰδανικὴ τοῦ Πλάτωνος πολιτεία. γ') ἐπίπλαστος, ἐσκευωρημένος.

commentitius = commenticius.

1. **commentor**, 1. (ἐπιτ. τ. comminiscor) rem ἢ de aliqua re, μελετῶ, διανοοῦμαί τι. 2) πραγματεύομαι, συγγράφω τι. commentatus, παθ. μεμελετημένος. 3) ὁ ἀκριβῶς ἐξετάζων, μελετῶν τι.

2. **commentor**, ōris, ἀ. (comminiscor) (ποιητ.) ὁ ἐπινοήσας, ὁ ἐφευρετής.

commentum, i, οὐ. (comminiscor) πλάσμα. totum c. et figmentum esse, πλάσμα καὶ σκευώρημα ὅλον εἶναι. 2) ἐφεύρεσις, ἐπινόημα.

commentus, a, um, μ. π. τ. comminiscor.

com-mĕo, 1. (cum-meo) φοιτῶ, μεταβαίνω (ἐπὶ ἐμψύχων καὶ ἀψύχων). commeare ultro et citro, ἢ ἁπλῶς commeare, ὧδε κακεῖσε ἰέναι. mercatores commeant ad Gallos, οἱ ἔμποροι μεταβαίνουσι πρὸς τοὺς Γάλλους. commeant invicem nuncii, ἐκατέρωθεν (ἀμοιβαίως) ἔρχονται ἄγγελοι. c. ad aliquem, φοιτῶ πρός τινα. 2) c. in aliquem locum, φοιτῶ εἴς τινα τόπον. in urbem, εἰς τὴν πόλιν. ad aliquem, πρός τινα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

commercĭum, ĭi, οὐ. (con-merx) ἐπιμιξία ἐμπορική, ἐμπορία, συμβόλαιον. 2) μετὰ γεν. τὸ δικαίωμα τοῦ πωλεῖν καὶ ἀγοράζειν. commercium equorum, τὸ δικαίωμα τοῦ ἀγοράζειν ἵππους. 3) καθόλου ἐπιμιξία, συγκοινωνία. commercium cum aliquo ἡ alicujus, ἐπιμιξία, ὁμιλία πρός τινα. c. habeo cum aliquo, ἐπιμίγνυμαί τινι. c. commercium epistolarum, = ἡ ἀλληλογραφία. commercium linquae, τὸ ἐννοεῖν τὴν γλῶσσάν τινος καὶ δύνασθαι συνδιαλέγεσθαι μετ' αὐτοῦ (περὶ δύω λαῶν). commercium belli, λόγος περὶ εἰρήνης, συνθήκη.

commercor, 1. (aliquid) συναγοράζω τι. c. captivos, συναγοράζω αἰχμαλώτους.

com-mĕrĕo, ŭi, ĭtum, ēre, aliquid, ἄξιός εἰμί τινος, προσήκειμοί τι. c. poenam, ὀφλισκάνω ποινήν. 2) ἔχω αἰτίαν τινός, ἐν αἰτίᾳ τινός εἰμι, ἐργάζομαι, πράττω κακόν τι.

commĕrĕor, ĭtus sum, ēri, ἀρχ. = commereo.

commĕrĭtus, a, um, μ. π. τ. commereo.

com-mētĭor, mensus sum, 4. aliquid (κατα)μετρῶ τι. c. hoc meis viribus, συμμετρῶ τοῦτο τῇ ἐμῇ δυνάμει. 2) μτφ. c. aliquid cum aliqua re, παραβάλλω, συγκρίνω τι πρός τι.

com-mĭgro, 1. μετοικῶ, μετοικίζομαι, μεταναστεύω. Romam, εἰς Ῥώμην.

commĭlĭtĭum, ĭi, οὐ. (cum-miles, militia) συστρατεία. 2) καθόλου κοινωνία τινός.

commĭlĭto, ōnis, ὁ. (cum-miles) συστρατιώτης, σύμμαχος.

commĭnātĭo, ōnis, θ. (comminor) ἀπειλή.

commĭnātus, a, um, μ. π. τ. comminor.

com-mingo, minxi, ictum, 3. κατουρῶ· ἐκ τούτου, κατα(μιαίνω)μολύνω.

commĭniscor, mentus sum, sci, (mens, memini) aliquid, ἐπινοῶ, ἐξευρίσκω τι. c. sermones, πλάττω λόγους (ἐπὶ ψεύδους). commentus, a, um, παθ. πλαστός. 2) ἐξευρημένος, ἐπινενοημένος.

com-mĭnor, 1. (δοτ. καὶ αἰτ.) συναπειλῶ, ἀπειλῶ τί τινι. tibi malum, ἀπειλῶ σοι κακόν. pugnam, impetum, μάχην, ἔφοδον.

com-mĭnŭo, minŭi, minūtum, 3. aliquid, συντρίβω, (κατα)κερματίζω τι, statuam, τὸ ἄγαλμα. c. fores, διαρρήγνυμι τὰς θύρας. 2) μτφ. ἀ) σμικρύνω, ἐλαττῶ τι. ἐ') c. hostem, ἐξασθενίζω τὸν ἐχθρόν. opes civitatis, τὰς δυνάμεις τῆς πολιτείας. γ') πνευματικῶς, ἠθικῶς ἐξασθενῶ. vires ingenii, τὰς δυνάμεις τοῦ πνεύματος. (ποιητ.) comminuor lacrimis, μαλάττομαι, δυσωποῦμαι ὑπὸ τῶν δακρύων.

commĭnūtus, a, um, μ. π. τ. comminuo.

commĭnus, = cominus.

com-misceo, miscui, mixtum, καὶ mistum, 2. aliquid re ἢ cum re, συμμίγνυμι, ἀναμίγνυμί τί τινι. c. amurcam cum vino, συμμίγνυμι ἀμόργην τῷ οἴνῳ. c. servos cum ingenuis, συμμίγνυμι τοὺς δούλους τοῖς ἰθαγενέσιν. μτφ. c. consilium cum aliquo, συμβουλεύομαι, ἀνακοινοῦμαί τινι.

commĭsĕrātĭo, ōnis, θ. (commiseror) οἶκτος, ἔλεος, ἐλεεινολογία.

com-mĭsĕror, 1. (αἰτ.) (κατ)οἰκτείρω τινὰ ἢ τι. c. fortunam Graeciae, θρηνῶ τὴν τῆς Ἑλλάδος τύχην. c. aliquem ob aliquid, οἰκτείρω τινά τινος ἢ ἐπί τινι.

commīsi, πρκ. τ. committo.

commissĭo, ōnis, θ. (committo) συμβολή, ἀγών, ἀγώνισμα.

commissum, i, οὐ. (=ῆς μετ. τ. committo) τὸ ἐμπιστευόμενον, μυστικόν, ἀπόρρητον. συνήθ. κατὰ πλ. 2) ἁμάρτημα, πλημμέλημα.

commissūra, ae, θ. (committo) ἁρμός, ἐφαρμογή, συναφή, σύζευξις.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

μτφ. c. verborum, συνάφεια λέξεων.

commissus, a, um, μ. π. τ. committo.

commistus, a, um, μ. π. τ. commisceo.

com-mitto, mīsi, missum, 3. (αἰτ. χ βοτ.) συμ(πέμπω)βάλλω, συνάπτω τίτινι. c. monumenta inter se, συνάπτω ἀλλήλοις τὰ ὀγυρώματα. committunt dextram dextrae, συνάπτουσι τὴν δεξιὰν τῇ δεξιᾷ. 2) aliquem alicui ἢ cum aliquo, συμβάλλω τινὰ εἰς μάχην. c. pugiles Latinos cum Graecis, συμβάλλω Λατίνους πύκτας Ἕλλησι. 3) c. pugnam, bellum, ludos, συνάπτω μάχην, πόλεμον, ἀγῶνας καὶ ἁπλῶς committo, μάχομαι, εἰς χεῖρας ἔρχομαι. 4) c. aliquid, ἐργάζομαι, ποιῶ (ἄδικόν τι ἔργον). c. scelus, caedum, ἐργάζομαι κακούργημα, φόνον· ἐκ τούτου ά) c. in (contra) legem (σπαν. c. lege aliqua) παρανομῶ. β') ἑπομένου ut, cur (quare) ἢ ἀπαρεμφάτῳ, πράττω οὕτως ὥστε. . . c. ut morte multandus sim, πράττω ὥστε θανάτου ἄξιός εἰμι. γ') c. poenam, πράττω τι ποινῆς ἄξιον. c. multam, ὀφλισκάνω ζημίαν. δ') ὡς παθ. fiducia commissa est, ἐξέπεσε τῆς ἐμπιστοσύνης. 5) aliquid alicui, ἐμπιστεύω, παραδίδωμί τινί τι. c. me fidei ἢ in fidem alicujus, παραδίδωμι ἑαυτὸν τῇ πίστει τινός. c. alicui summum imperium, ἐμπιστεύω τινὶ τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν. committo me in senatum, παραδίδωμι ἑαυτὸν τῇ συγκλήτῳ. c. me periculo, ἐκτίθημι ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον. c. me fugae, τρέπομαι εἰς φυγήν.

commixtus, a, um, μ. π. τ. commisceo.

commŏdātum, i, οὐ. (τῆς μετοχ. τ. commodo) δάνειον.

commŏdātus, a, um, μ. π. τ. commodo.

commŏde, ἐπίρ. (ius, issime) (commodus) προσηκόντως, ἐπιτηδείως. c. saltare, dicere, εὖ ὀργεῖσθαι, λέγειν. 2) ἐν καιρῷ, εὐκαίρως.

commŏdĭtas, ātis, θ. (commodus) ἐπιτηδειότης, συμμετρία. c. membrorum, συμμετρία, ἀναλογία τῶν μελῶν. 2) εὐκαιρία, ὠφέλεια, πλεονέκτημα. amicitia multas habet commoditates, ἡ φιλία πολλὰ πλεονεκτήματα ἔχει. 3) (ποιητ.) χάρις, πραότης.

1. commŏdo, 1. (commodus) aliquid, διά(κοσμῶ)πάττω, ἑτοιμάζω τι. 2) alicui aliquid ἢ alicui rei, ἢ (in) aliqua re, ὠφελῶ τινα, συμφέρω, χαρίζομαι τινι. quocumque ei commodasti, τὰς χάριτας ἃς ἐχαρίσω αὐτῷ. 3) alicui aliquid, κίχρημι, δανείζω τί τινι. c. alicui pecuniam, δανείζω τινὶ ἀργύριον. c. alicui aquam, παρέχω τινὶ ὕδωρ. c. veniam peccatis, συγγνώμην παρέχω τοῖς ἁμαρτήμασιν. c. aedes ad nuptias, παρέχω τὴν ἐμὴν οἰκίαν πρὸς τὸν γάμον.

2. commŏdo, ἐπίρ. (commodus) ἐν καιρῷ, εὐκαίρως. 2) ἐπιτηδ'ως, ἐπ' ἀγαθῷ, urbis, τῆς πόλεως.

1. commŏdum = commodo. 2.

2. commŏdum, i, οὐ. (τοῦ commodus) καιρός, εὐκαιρία, τὸ συμφέρον. συνήθ. κατὰ πλ. commoda vitae, pacis, τὰ ἀγαθὰ τοῦ βίου, τῆς εἰρήνης. κατ' ἐξοχὴν ἐκεῖνα, τὰ ἀγαθά, ἅπερ δι' ὑπηρεσίαν τινὰ λαμβάνει τις, ἔθεν = αἱ πρόσοδοι, οἱ πόροι· ἐκ τούτου per commodum = commodo (ὕπερ βλ.) reipublicae, ἄνευ βλάβης (ζημίας) τῆς πολιτείας, συμφώνως πρὸς τὸ κοινῇ συμφέρον. 3) τὸ δανειζόμενον, δάνειον.

commŏdus, a, um, (ior, issimus) (cum-modus) σύμμετρος, ἐντελής. talentum commodum, ἐντελὲς τάλαντον. commoda statura, σύμμετρον, εὔμηκες, (ὕψηλὸν) ἀνάστημα, σῶμα. c. capillus, ἡ μακρὰ κόμη. 2) c. alicui, ἁρ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

μόδιος, πρόσφορος, ἐπιτήδειος, ἀρέσκων τινί. c. sodalibus, ἀρέσκων τοῖς ἑταίροις. mihi commodus uni, ἐμοὶ μόνῳ ἀρέσκων, ἁρμόδιος. 3) c. alicui ἢ ad aliquid, πρόσφορος, λυσιτελής, ὠφέλιμός τινι. lex commoda alicui, νόμος λυσιτελὴς τινι. commodum est ei, συμφέρει, ἀρέσκει αὐτῷ. commodum iter, ἐπιτηδεία ὁδός. c. anni tempus, ἐπιτήδειος (κατάλληλος πρός τι) καιρὸς τοῦ ἔτους. literae commodae de aliqua re allatae sunt, ἐπιστολὴ ἐκομίσθη ἀγαθὰ περί τινος ἀγγέλουσα.

com-mōlĭor, ītus sum, 4. aliquid, ἐπιχειρῶ τινι. 2) ἐφευρίσκω τι. dolum, δόλον.

commōlītus, a, um, μ. π. τ. commolior.

cammŏnĕ-făcio, fēci, factum, 3. aliquem, ὑπομιμνήσκω τινά. 2) νουθετῶ τινα. illi eum commonefaceunt ut abeat.

commŏnĕ-fīo, παθ. τ. commonefacio, νουθετοῦμαι.

com-mŏnĕo, mŏnŭi, mŏnĭtum, 2. aliquem alicujus ἢ de re, ἢ aliquid, ὑπομιμνήσκω τινά τι, νουθετῶ τινα. c te ut (ne) illud facias, παραινῶ σοι (μὴ) τοῦτο ποιεῖν.

commŏnĭtĭo, iōnis, θ. (commoneo) ὑπόμνησις, νουθέτησις.

commŏnĭtus, a, um, μ. π. τ. commoneo.

commonstratus, a, um, μ. π. τοῦ com-monstro, 1. καταδείκνυμι. c. alicui aliquid, καταδείκνυμί τί τινι. viam alicui, τὴν ὁδόν τινι. viam quam quaeris, τὴν ὁδὸν ἣν ἐρωτᾷς.

commŏrātĭo, iōnis, θ. (commoror), διαμονή, διατριβή.

com-mŏrĭor, mortuus sum, mŏri, cum aliquo ἢ alicui, συναποθνήσκω τινί.

com-mŏror, 1. διατρίβω, cum aliquo, συνδιατρίβω τινί. Romae, ἐν Ῥώμῃ, apud aliquem, παρά τινι. in eadem sententia commoror, τῇ αὐτῇ γνώμῃ ἐνδιατρίβω, ἐμμένω.

commōtĭo, iōnis, θ. (commoveo), ἀνακίνησις· μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ animi, πάθους.

commōtiuncŭla, ae, θ. (ὑποκορ. τ. commotio) μικρὰ κίνησις, ἀρρωστία.

commōtus, a, um, (tior), μ. π. τοῦ com-mŏvĕo, mōvi, mōtum, 2. (αἰτ.) (κατα)κινῶ τινα ἢ τι. commoveo castra ex eo loco, μετακινῶ τὸ στρατόπεδον ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου. non commoveo me domo, οὐ κινοῦμαι ἐκ τοῦ οἴκου (μένω ἐν τῷ οἴκῳ). c. columnas, saxa, μετακινῶ τὰς στήλας, τοὺς λίθους. c. cervum, columbam, ἀνασοβῶ, ἐκδιώκω τὴν ἔλαφον, τὴν περιστεράν. venti commoveunt mare, οἱ ἄνεμοι κινοῦσι, ταράττουσι τὴν θάλασσαν. c. dormientem, ἐγείρω, ἐξυπνίζω τὸν κοιμώμενον commoveo sacra, περιφέρω τὰ ἱερά. c. hostes, τρέπω εἰς φυγὴν τοὺς πολεμίους. μτφ. διακινῶ, ταράττω, συγκινῶ, ἐρεθίζω τινά. commoveo odium in aliquem, κινῶ μῖσος κατά τινος. c. Hispaniam ad belum, ἐξεγείρω τὴν Ἱσπανίαν πρὸς πόλεμον. c. bellum, κινῶ πόλεμον. Συνήθ. παθ. commoveri, κατ' ἐξοχὴν commotus aliqua re καὶ ex aliqua re commoveri. commotus, a, um, διακινηθείς, ἐμπαθής. c. animo, θυμούμενος. c. mente, φρενόληπτος. 6') commoveo lacrimas, dolorem, misericordiam, invidiam alicui, διεγείρω τὰ δάκρυα, τὴν λύπην, τὸν οἶκτον, τὸν φθόνον τινός.

commūnĭcātĭo, iōnis, θ. (communico) κοινώνησις, κοινωνία, ἀνακοίνωσις. c. alicujus cum aliquo, κοινωνία τινὶ πρός τινα. c. sermonis mihi tecum esse solet, εἴωθά σοι διαλέγεσθαι. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἀνακοίνωσις (σχῆμα).

commūnĭcātus, a, um, μ. π. τοῦ commūnĭco, 1. (communis) ali-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

quid cum aliquo καὶ alicui, (ἀνα)κοινῶ, μεταδίδωμί τινός τινι· communico consilia cum aliquo, κοινολογοῦμαί τινι. c. cum aliquo de maxibus rebus, (ἀνα)κοινοῦμαί τινι περὶ μεγίστων πραγμάτων. c. cum aliquo civitatem, μεταδίδωμί τινι τῆς πολιτείας. c. cum aliquo de aliqua re, ἀνακοινῶ τινι περί τινος. 2) c. alicui, συναναστρέφομαί τινι. 3) μετέχω τινός τινι. c. inimicitias cum aliquo μετέχω τινὶ τῆς ἔχθρας.

1. commūnĭo, īvi καὶ ĭi, ītum, 4. aliquid, ὀχυρῶ, περιτειχίζω τι. castra, τὸ στρατόπεδον. 2) μτφ. ἐνισχύω, βεβαιῶ τι. auctoritatem alicujus, τὸ ἀξίωμα, τὴν ὑπόληψίν τινος.

2. commūnĭo, iōnis, ϑ. (communis) κοινωνία. c. sanguinis, συγγένεια (ἐξ αἵματος).

commūnis, e, (ior, issimus) (munus) κοινός. pater, liberi, inimici, πατήρ, τέκνα, ἐχθροί. c. classis, στόλος συνηνωμένος. c. omnium, κοινὸς τοῖς πᾶσι. hoc mihi est cum illo commune, τοῦτό μοι κοινὸν πρὸς ἐκεῖνον ὑπάρχει. illa omnia communia imperatoribus cum militibus, πάντα ἐκεῖνα κοινὰ τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς στρατιώταις ἐκ τούτου ά) κοινός, καθολικός, commune jus gentium, τὸ κοινὸν τῶν ἐθνῶν δίκαιον. communis consensus, κοινὴ (ἡ παρὰ πάντων) ὁμολογία. commune periculum, κοινὸς κίνδυνος. c. utilitas τὸ κοινὸν συμφέρον. c. mens, ὁ κοινὸς νοῦς. cc. loca, κοινοὶ τόποι, καὶ c. locus = ὁ ᾅδης. ϐ') κοινός, νομιζόμενος, συνήθης. communis sepultura, ἡ νομιζομένη, συνήθης ταφή. Ὡς οὐσ. commune, is, οὐ. τὸ κοινόν. c. Siciliae, τὸ κοινὸν τῆς Σικελίας. c. gentis Pelasgi, ἡ κοινὴ δύναμις τοῦ Πελασγικοῦ γένους· ἔϑεν in commune εἰς τὸ κοινόν, κοινῇ. conferre aliquid in commune, εἰσφέρειν τι εἰς τὸ κοινόν. in commune vocare honores, κοινὰς τὰς τιμὰς ποιεῖν (διὰ τοὺς πατρικίους καὶ Πληϑείους), in commune disputare, ἐν γένει κοινῶς, διαλέγεσϑαι. Ἐπὶ κέρδους = τὸ ἥμισυ μέρος. 3) εὐπροσήγορος, ὁμιλητικός, φιλόφρων, φιλάϑρωπος.

commūnĭtas, ātis, (communis) κοινότης, κοινωνία. c. vitae, δίαιτα κοινή, συνουσία. 2) εὐπροσηγορία, φιλοφροσύνη.

commūnĭter, ἐπίρ. (communis) κοινῶς, κοινῇ. c. cum iis diem delegerunt, ad.-, κοινῶς μετ' ἐκείνων ἡμέραν ὥρισαν πρὸς τὸ-. 2) ὅλως, ἐν κεφαλαίῳ, καϑόλου.

commūnĭtus, a, um, μ. π. τ. communio.

commūtābĭlis, e, (commuto), μεταβλητός, εὐμετάβολος.

commūtāte, ἐπίρ. μεταβεβλημένως.

commūtātĭo, iōnis ϑ. μεταβολή, ἀλλαγή. c. morum, temporum, ἀλλαγὴ τῶν ἠϑῶν, τῶν καιρῶν. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ, διπλῆ ἀντίϑεσις, ἀντιμεταβολή.

commūtātus, a, um, μ. π. τοῦ

commūto, 1. ἀλλάττω, μεταβάλλω. c. vestes, μεταβάλλομαι τὰ ἱμάτια. 2) c. aliquid (cum) aliqua re, ἀλλάτομαί τί τινος. c. vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον, ἀπεϑήσκω. c. verba cum aliquo, διαλέγομαι πρός τινα.

1. cōmo, compsi καὶ comsi, mptum, καὶ mtum, 3. (co-emo) διακοσμῶ, καλλωπίζω, καλλύνω. comptus, a, um, κεκαλλωπισμένος, κομψός. compta oratio, εὐσύνϑετος λόγος.

2. cŏmo, 1. κομῶ comans, ntis, καὶ comatus, a, um, κομῶν, κομιτροφῶν. μτφ. κομήτης, φυλλοφόρος.

cŏmoedĭa, ae, ϑ. κωμῳδία.

cŏmoedus, i, ὁ. κωμῳδός.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

cŏmōsus, a, um, (issimus) (coma) εὔκομος, πολύκομος.
com-păciscor, pactus sum, 3. συντίθεμαι, συνθήκην ποιοῦμαι, cum aliquo, πρός τινα. Ὡς ἐπίρ. compacto, ἢ de (ex) compacto, ἐκ συνθήματος, κατὰ συνθήκην.
compactĭlis, e, (compingo) σύμπηκτος.
compactĭo, ōnis, θ. (compingo) σύμπηξις.
1. compactus, a, um, μ. π. τ. compaciscor.
2. compactus, a, um, μ. π. τ. compingo.
compāges, is, θ. (compingo) σύμπηξις, συναρμαγή, ἀλληλουχία, ἁρμός.
compāgo, ĭnis, θ. = compages.
com-par, ăris, πάρισος, ἴσος, ὅμοιος. 2) compar, ăris, οὐσ. ἑταῖρος, ὁ, ἡ σύζυγος, ὁ φίλος, ἡ φίλη.
compărābĭlis, e, (comparo) (σπάν.) παραβλητός, συγκριτικός.
compărāte, ἐπίρ. (comparatus), συγκριτικῶς.
1. compărātĭo, ōnis, θ. (comparo 1.) παραβολή, σύγκρισις. sub (de, ex, ad) comparatione, ὡς πρός... (ἐν συγκρίσει πρός...) haec habent comparationem, ταῦτα ἐπιδέχονται σύγκρισιν. 2) ἀναλογία. ad eandem inter se comparationem, κατὰ τὴν αὐτὴν πρὸς ἄλληλα ἀναλογίαν (σγέσιν).
2. compărātĭo, ōnis, θ. (comparo 2.) κατα(παρα)σκευή. 2) ὤνησις, ἀγόρασις.
compărātīvus, a, um, (comparo, 1.) συγκριτικός. 2) ἐν τῇ γραμματικῇ, comparativus, (ὑπον. gradus) ὁ συγκριτικὸς βαθμός.
1. compărātus, a, um, μ. π. τ. comparo, 1.
2. compărātus, a, um, μ. π. τ. comparo, 2.
com-pārĕo, ŭi, ēre, (κατα)φαίνομαι, δῆλος γίγνομαι. 2) ὑπάρχω.
1. compăro, 1. (compar) aliquid ἢ cum aliqua re, ἢ alicui rei, συντίθημι, ἐνῶ τί τινι. c. quaedam inter se, συντίθημί τινα πρὸς ἄλληλα. priore consulatu comparati, οἱ ἐν τῇ πρωτέρᾳ ὑπατείᾳ συνάρξαντες. 2) aliquo ἢ cum aliqua re aliquem ἢ aliquid alicui, ἢ alicui rei, παραβάλλω, συγκρίνω τινὰ ἢ τί τινι. 3) συμβάλλω τινά. ad supremum certamen duces comparantur, εἰς τὸν ἔσχατον ἀγῶνα συμβάλλονται οἱ ἡγεμόνες. 4) illi comparant inter se ut-, ἐκεῖνοι συντίθενται, συνθήκην ποιοῦνται πρὸς ἀλλήλους ἵνα-. consules provincias inter se comparaverunt, οἱ ὕπατοι συνθήκην ποιοῦνται πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν ἐπαρχιῶν (περὶ διανομῆς τῶν ἐπαρχιῶν).
2. com-păro, 1. (con-paro) aliquid, παρα(κατα)σκευάζω τι. c. convivium, incendium, insidias alicui, συμπόσιον, πυρκαϊάν, ἐνέδραν τινί. κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ πολεμικῶν παρασκευῶν. c. dolum ad capiendos hostes, παρασκευάζω δόλον πρὸς σύλληψιν τῶν ἐχθρῶν. c. copias, κατασκευάζω δύναμιν. c. iter ἢ c. me ad iter, παρασκευάζομαι πρὸς πορείαν. c. bellum, παρασκευάζομαι πρὸς πόλεμον. comparatum est naturā, lege, more majorum, φύσει, νόμῳ, ἔθει τῶν προγόνων ὑπάρχει, καθέστηκε. (ποιητ.) c. aliquid facere, παρασκευάζομαι ποιεῖν τι. 2) πορίζω, ἐξευρίσκω τι. c. pecuniam, πορίζω χρήματα. c. gloriam, κτῶμαι δόξαν. c. frumentum, ἐπιστιτίζομαι.
com-pasco, pāvi, pastum, 3. cum aliquo, συννέμομαι, συμβόσκω τινί.
compascŭus, a, um, σύμβοτος, σύννομος.
compectus, ῎ὅ. compactus, 1.
compĕgi, πρκ. τ. compingo.
compellatĭo, ōnis, θ. (compello) προσφώνησις, πρόσκλησις. 2) ἐπίπληξις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

1. compello, 1. aliquem προσαγορεύω, προσφωνῶ τινι, προσκαλῶ τινα. aliquem voce, verbis, dictis καὶ τοῖς τοιούτοις, προσαγορεύω, προσφωνῶ τινι, ᾗ. c. aliquem nomine ἢ nominatim, ὀνομαστὶ καλῶ τινα. 2) ἐπιπλήττω τινά. 3) c. aliquem caede, αἰτιῶμαί τινα τοῦ φόνου.

2. com-pello, pŭli, pulsum, 3. aliquem, συν(ωθῶ)ελαύνω. c. hostes intra muros, συνωθῶ τοὺς πολεμίους εἴσω τῶν τειχῶν. c. hostes in fugam, τρέπομαι τοὺς πολεμίους. c. Pompejum domum suam, βιάζομαι τὸν Πομπήιον εἰς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον. 2) (ποιητ.) μτφ. c. aliquem ad (in) aliquid, προτρέπω, παρορμῶ τινα εἴς τι. c. aliquem ad deditionem, ἀναγκάζω τινὰ πρὸς παράδοσιν. c. aliquem ad disputationem, συμβιβάζω τινὰ εἰς τοὺς λόγους. c. aliquem pacem petere, ἀναγκάζω τινὰ εἰρήνην αἰτήσασθαι. c. te ut illud facias, ἢ facere illud, ἀναγκάζω σε ἐκεῖνο ποιεῖν.

compendiārĭus, a, um, (compendium) σύντομος. compendiaria, ae, θ. (ὑπον. via) καὶ compendiārĭum, ĭi, οὐ. ἡ σύντομος (ὁδός).

compendĭum, ĭi, οὐ. (compendo), περιουσία, περίσσευμα, κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ χρόνου καὶ ἐργασίας. compendii facere aliquid, περιποιοῦμαι, ταμιεύομαί τι, φειδωλίᾳ κτῶμαί (οἰκονομῶ) τι ἐκ τούτου ά) τὸ κέρδος. β') συντομία, ἐπιτομή. compendio, ἐν βραχεῖ χρόνῳ. verba conferre ad compendium, συντέμνω τοὺς λόγους, ἁπλῶς λέγω. Κατ' ἐξοχὴν compendium viae καὶ ἁπλῶς, conpendium, ii, οὐ. ἡ σύντομος ὁδός.

compensātĭo, ōnis, θ. (compenso), ἀντιστάθμησις, ἀντισήκωσις, ἀντισασμός. c. beneficii, ἀντεργέτημα. c. mercium, φορτίων ἀλλαγή.

compensātus, a, um, μ. π. τοῦ com-penso, 1. aliquid aliqua re ἢ cum re, ἐξισῶ τί τινι, ποιῶ τι ἀντίρροπόν τινι. c. bona cum vitiis, ἀντικαθιστῶ τὰ ἀγαθὰ ἀντὶ τῶν ἐλαττωμάτων. summi labores magnā compensantur gloriā, οἱ μέγιστοι πόνοι μεγάλῃ δόξῃ ἀμείβονται.

1. compĕrendĭnātus, a, um, μ. π. τ. comperendino.

2. compĕrendĭnātus, ūs, ὁ. (comperendino), ἀναβολὴ προθεσμίας εἰς τὴν μεταύριον ἢ εἰς ἄλλην ἡμέραν.

compĕrendĭno, 1. ἀναβάλλω τὴν προθεσμίαν εἰς τὴν μεταύριον ἢ ἄλλην ἡμέραν.

compĕri, πρκ. τοῦ compĕrĭo, pĕri, pertum, 4. aliquid (ἢ ἐπομ. αἰτ. καὶ ἀπαρ.) ἀνευρίσκω, καταμανθάνω τι, πληροφοροῦμαι περί τινος. c. aliquid ex literis, μανθάνω τι ἐξ ἐπιστολῶν. c. te illud fecisse, πυνθάνομαί σε πεποιηκέναι ἐκεῖνα. 2) παθ. comperior, κατα(λαμβάνομαι)νοοῦμαι. comperior illud fecisse, καταλαμβάνομαι πεποιηκὼς ἐκεῖνο. compertus, a, um, σαφής, δῆλος. ά) compertum mihi est ἢ c. habeo, ἐπίσταμαι, οἶδά τι σαφῶς. β') compertus sacrilegii, καταληφθεὶς ἐπ' αὐτῇ τῇ ἱεροσυλίᾳ. c. flagitii stupri, καταληφθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ.

compertus, a, um, μ. π. τ. comperio.

com-pes, ĕdis, θ. (μόνον κατὰ πλ. compedes, um, καὶ ἀφ. τ. ἐν.) πέδη, δεσμός.

compesco, cŭi, cĭtum, 3. (αἰτ.) συστέλλω, κατέχω τινά ἢ τι. c. linguam, κρατῶ τῆς γλώσσης. c. iram, κατακρατῶ τῆς ὀργῆς. c. equum, κατέχω τὸν ἵππον. συνήθ. ἐπὶ φυτῶν, κολάζω, κόπτω, vitem, τὴν ἄμπελον, ramos, τοὺς κλῶνας.

compĕtītor, ōris, ὁ. (competo), ὁ ἀντιπαραγγέλλων, ὁ ἐπιδιώκων, μεταπορευόμενος τὴν αὐτὴν ἀρχήν.

compĕtītrix, īcis, (competo) θ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τοῦ competītor. ἡ ἀντιπαραγγέλλουσα.

com-pĕto, īvi, ἢ ĭi, ītum, 3. aliquid, ἅμα ζητῶ,συζητῶ τι. omnibus unum locum competentibus, πάντων τοῦ αὐτοῦ τόπου ἀντιποιουμένων. 2) ἀμεταθ. c. cum aliqua re ἢ alicui, συμπίπτω, συμβάλλω τινί. viae competunt, αἱ ὁδοὶ συμπίπτουσι. 3) συμ(πίπτω)βάλλω. cacumina competunt in unum, αἱ κορυφαὶ συμβάλλουσιν εἰς ταὐτό. 4) ἁρμόδιος, ἐπιτήδειός εἰμι. ad arma, πρὸς τὰ ὅπλα.

com-pīlātĭo, iōnis, θ. (compilo), συναρπαγή, συλλογή.

com-pīlo, 1. (κἀτ.) συν(δι)αρπάζω, συλῶ τινα ἢ τι. oppidum, provinciam, τὴν πόλιν, τὴν ἐπαρχίαν c. patriam, συλῶ τὴν πατρίδα. 2) c. templa omnibus ornamentis, ἀφαιροῦμαι τῶν ναῶν τὰ κοσμήματα.

compingo,pĕgi, pactum, 3. (compango) aliquid, συμπήγνυμί τι, aedificia, navem tabulis, τὰ οἰκοδομήματα, τὴν ναῦν σανίσιν. 2) συνωθῶ, ἐγκλείω, ἀποκρύπτω τινὰ ἢ τι. c. aliquem in vincula, ἐγκλείω τινὰ εἰς τὰ δεσμά. compactus, a, um, σύμπηκτος, ἀδρός, πυκνός, στερρός.

compĭtālĭcĭus, ἢ -lĭtius, ĭi. compitalis.

compĭtālis, e, (compitum) ὁ τῆς τριόδου, σχιστῆς ὁδοῦ. compitales Lares, οἱ Λάρητες, οἱ τῶν τριόδων φυλακτικοί· ἐκ τούτου Compĭtālia, ium καὶ iōrum, οὐ. πλ. ἑορτὴ τῶν Λαρήτων ἐν ταῖς τριόδοις τελουμένη. β') compitalicius, a, um, ὁ τῆς ἑορτῆς τῶν Λαρήτων, compitalicii ludi, οἱ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Λαρήτων ἀγῶνες.

compĭtum, i, οὐ. (competo) συνήθ. compĭta, ōrum, πλ. τριόδους, σχιστὴ ὁδός.

complānātus, a, um, μ. π. τοῦ com-plāno, 1. ὁμαλίζω. c. domum, κατεδαφίζω οἶκον.

com-plector, plexus snm, 3. aliquid, περιπλέκομαί τινι, περι(ἐγω)βάλλω τι. c. aliquid manibus, περιβάλλω τι ταῖς χερσὶν (ἐναγκαλίζομαι). vestis complectitur corpus, ἡ ἐσθὴς περιβάλλει τὸ σῶμα. complectuntur inter se, περιπτύσσονται ἀλλήλους. c. urbem obsidione, πολιορκῶ τὴν πόλιν. 2) μτφ. ἀ) περι(κατ)έχω, περιλαμβάνω τι. καὶ παθ. κατέχομαι, περιλαμβάνομαι ὑπό τινος. sopor complectitur aliquem, artus, ὁ ὕπνος κατέχει τινά, τὰ μέλη. β') ἐπὶ λόγου, περι(δια)λαμβάνω, φράζω, λέγω τι. c. aliquid paucis verbis, διὰ βραχέων διεξέρχομαί τι. c. aliquid oratione uno libro, διαλαμβάνω τι (τῷ λόγῳ) ἐν ἑνὶ βιβλίῳ· ἐκ τούτου=τεκμαίρομαι, συμπεραίνω τι. γ') περιλαμβάνω τι τῷ νῷ, τῇ διανοίᾳ περιβάλλομαί τι. c. aliquid cogitatione, animo, mente καὶ ἁπλῶς complector aliquid, κατα(λαμβάνω)νοῶ τι. δ') περιποιοῦμαι, περιθάλπω, θεραπεύω τινά. c. aliquem summā benevolentia amore, ἐνδείκνυμί τινι μεγίστην εὔνοιαν, ἀγάπην. c. aliquem honoribus, περιάπτω τινὶ τιμαῖς, τιμῶ τινα. καὶ ἁπλῶς c. aliquem, ἀγαπῶ τινα. c. philosophiam, ἀσπάζομαι τὴν φιλοσοφίαν. ε) ἐναγκαλίζομαι, ἀσπάζομαί τινα. ς') κτῶμαί τι, τυγχάνω τινός.

complementum, i, οὐ. (compleo) (συμ)πλήρωμα.

com-plĕo, plēvi, plētum, 2. aliquid aliqua re, πληρῶ τί τινος. c. amphoras plumbo, πληρῶ τοὺς ἀμφορεῖς μολύβδῳ. omnia cadaveribus, τὰ πάντα πτωμάτων. c. me cibo et potione, πληροῦμαι σίτου καὶ ποτοῦ. c. urbem arearum, πληρῶ τὴν πόλιν βωμῶν. carcer mercatorum completus, εἱρκτὴ ἐμπόρων πλήρης. 2) συμ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

πληρῶ τι, κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ στρατιωτῶν, ναυτῶν κτλ. = στρατολογῶ, ναυτολογῶ. decem millia armatorum sunt completa, ἐστρατολογήθησαν δέκα χιλιάδες στρατιωτῶν. 3) μτφ. c. omnia clamoribus, πληρῶ τὰ πάντα κραυγῶν. c. atria fremitu, πληρῶ τὸ μέγαρον γογγυσμῶν, θορύβων. c. aëra murmure, vocibus, luctu, gemitu, πληρῶ τὸν ἀέρα ψιθυρισμοῦ, φωνῶν, πένθους, στεναγμῶν. c. aliquem spe, gaudio, πληρῶ τινα ἐλπίδος, χαρᾶς. 4) ἐκ(τελῶ)-πληρῶ, διαπεραίνω, ἀπεργάζομαί τι. has res, ταῦτα τὰ πράγματα. haec compleunt vitam beatam, ταῦτα τὸν βίον εὐδαίμονα ἀπεργάζονται. 5) ἐπὶ χρόνου· c. tempora materna, = γεννῶμαι. c. centum annos, συμπληρῶ τὸ ἑκατοστὸν τῆς ἡλικίας = βιῶ ἑκατὸν ἔτη. completus, a, um, πλήρης, ἐντελής.

complētus, a, um, μ. π. τ. compleo.

complexĭo, iōnis, θ. (complector) συμπλοκή, περιβολή, συνάφεια, σύλληψις. 2) c. verborum, ἡ ἁπλῶς complexio, περίοδος. 3) συμπέρασμα. 4) ζεῦγμα.

1. **complexus**, a, um, μ. π. τ. complector.
2. **complexus**, ūs, ἀ. (complector) συμπλοκή, περι(βολή)πλοκή, περίπτυξις, ἀσπασμός. tenere aliquem complexu suo, περιπτύσσεσθαί τινα (ἐναγκαλίζεσθαι), homines de complexu tuo, οἱ ἀγαπητοί σου, οἱ προσφιλεῖς σου. Ἐκ τούτου ά) c. coeli, ὁ κύκλος τοῦ οὐρανοῦ. β') ἐπὶ ἐγθρικῆς σημασίας. venio in complexum alicujus, ε'ς χεῖρας ἔρχομαι ἢ συνέρχομαί τινι, συνάπτω χεῖρας ἢ μάχην τινί.

complĭcātus, a, um, μ. π. τοῦ com-plĭco, cŭi (σπαν. āvi), cātum, 1. συμ(πτύσσω)πλέκω c. manus, συμπλέκω τὰς χεῖρας. c. epistolam, συμπτύσσω τὴν ἐπιστολήν (διπλώνω τὴν ἐπιστολήν).

complōrātĭo, iōnis θ. (comploro) τὸ συνολοφύρεσθαι, ὀλόφυρσις, ὀλοφυρμός.

1. **complōrātus**, = comploratio.
2. **complōrātus**, a, um, μ. π. τοῦ com-plōro, 1. συνολοφύρομαι, συνοδύρομαι. c. vivos mortuosque κλαίω, θρηνῶ ζῶντάς τε καὶ τεθνεῶτας.

com-plŭo, ĕre, (ἀπρόσ.) καθώ, βρέγω.

com-plūres, a, καὶ θ. complura καὶ -ĭa οὐ. πλ. ἡ γεν. πλ. αὐτῶν, -ĭum. συμπλείονες, πλεῖστοι. complures hostium, πλεῖστοι τῶν ἐχθρῶν. complures mulieres, πλεῖσται γυναῖκες.

complŭvĭum, ĭi, οὐ. (compluo) κατάκλυστρον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ cavaedium, εἰς ὃ τὸ ὄμβριον ὕδωρ συνέρρεε· τὸ ὕπαθρον τοῦ οἴκου, ἡ μέσαυλος.

com-pōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, 3. aliquid cum aliqua re, ἢ aliquid alicui, συντίθημι, συνάπτω, συμμίγνυμι, συναρμόζω τί τινι, συνάγω εἰς ἓν ὅλον. c. manum manibus atque oribus ora, συνάπτω χεῖρα χειρὶ καὶ στόμα στόματι. 2) συν(τίθημι)τάττω, κατασκευάζω τι. genus humanum compositum est ex animo et corpore, τὸ ἀνθρώπινον γένος συνήρμοσται (συνέστηκεν) ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος. c. urbem, templa, κατασκευάζω, κτίζω πόλιν, ναούς. c. pacem cum aliquo, εἰρήνην ποιοῦμαι πρός τινα, (συνθηκολογῶ πρός τινα). κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ συγγραφῶν, συντίθημι σύγγραμμα = γράφω, συγγράφω. c. librum, συγγράφω βιβλίον. c. leges, συντίθημι νόμους = νομοθετῶ. c. carmina, συντίθημι ποιήματα = ποιῶ. c. poëmata et tragoedias, συγγράφω ποιήματα καὶ τραγῳδίας. c. orationem, συντίθημι λόγον. c. scriptum, συντίθεμαι σύγγραμμα. 3) (ὡς ἐπὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τὸ πολὺ ποιητ.) πλάττω, ἐπινοῶ τι. c. insidias in aliquem, κατασκευάζω, μηχανῶμαι ἐνέδραν κατά τινος. c. mendacia, ψεύδη πλάττω, ψεύδομαι. 4) διατάσσω, διακοσμῶ, διευθετῶ τι. c. capillos, εὐθετίζω, κοσμῶ τὰς τρίχας. togam, τὴν τήβεννον. ποιητ. α') compono me, καλλωπίζομαι. 6') c. mortuum, κηδεύω τὸν ἀποθανόντα. 5) ἐπὶ ἔριδος, διαλλάττω τινά, καταπαύω τι. c. juvenes, διαλλάττω τοὺς νεανίας. c. seditionem, καταπαύω τὴν στάσιν. c. bellum, καταπαύω τὸν πόλεμον. componitur, διαλλαγή, συμβιβασμὸς γίνεται. 6) συν(ἐφ)αρμόζω, παρασκευάζω τι. 7) συμβάλλομαί τι, συντίθεμαί τι, ὁρίζω. 8) aliquid alicui, παραβάλλω τί τινι.-compositus, a, um, σύνθετος. composita verba, σύνθετοι λέξεις. 2) πλαστός, ψεύδης, crimen, κακούργημα. 3) εὔθετος, κεκοσμημένος, τεχνικός. 4) c. ad aliquid ἢ c. alicui, ἁρμόδιος, ἐπιτήδειος πρός τι. ex composito καὶ ἁπλῶς compositō, κατὰ τὸ συντεταγμένον, ὡρισμένον. 5) ἥσυχος, ἀπαθής.

comportātus, a, um, μ. π. τοῦ

com-porto, 1. aliquid, συγκομίζω τι, ἀνακομίζομαι. frumentum ex agris, σῖτον ἐκ τῶν ἀγρῶν. ex tota Asia, ἐξ ὅλης τῆς Ἀσίας.

compos, ŏtis, (com-potis) (γεν. σπαν. ἀφ.) ἐγκρατής, ὁ κρατῶν τινος. alicujus rei, ἐγκρατὴς τινος. c. mentis ἢ animi, φρενήρης, ἔμφρων, σωφρονῶν. 2) ὁ τυγών, ἀπολαύων τινός. c. libertatis, τυγὼν ἐλευθερίας. patriae, τῆς πατρίδος. (σπαν.) c. praedā, μέτοχος λείας· ἐκ τούτου c. culpae καὶ τῶν τοιούτων, αἴτιος, μέτοχος πλημμελήματος κτλ. c. voti, ὁ τυγὼν τῆς εὐχῆς (ὑπὶ. ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου ἡ εὐχὴ ἐκπληροῦται).

compŏsĭte, ἐπίρ. (tius) (compositus) ἁρμοδίως, κοσμίως, εὐτάκτως, τεχνικῶς. c. loquor, καλλιλογῶ.

compŏsĭtĭo, iōnis, θ. (compono) σύν(θεσις)ταξις, διάταξις, συναρμογή. membrorum, τῶν μελῶν. καθόλ. σύνταξις (βιβλίου), συγγραφή. c. juris, σύνταξις τοῦ δικαίου. 2) διά-(θεσις)ταξις, διακόσμησις. magistratuum, τῶν ἀρχῶν κατ' ἐξοχήν. compositio, μετὰ ἢ ἄνευ π. verborum, ῥυθμικὴ σύνθεσις καὶ διάταξις τῶν λέξεων πρὸς σχηματισμὸν περιόδου. c. versuum, στιχοποιία. 3) διάλυσις ἔριδος, διαλλαγή, συνθήκη. 4) συμβολὴ (πρὸς μάχην), συμπλοκή, κατ' ἐξοχὴν ἐν πολέμῳ.

compŏsĭto, ῶ. compositus.

compŏsĭtor, ōris, ἀ. (compono), συνθέτης. c. operis, συγγραφεὺς ἔργου.

compŏsĭtus, a, um, (tior, tissimus) μ. π. τ. compono.

compōtātĭo, iōnis, θ. (com-poto) συμπόσιον, πότος.

com-pōtor, ōris, ἀ. συμπότης.

compransor, ōris, ἀ. (com-prandeo) συνάριστος.

comprĕcātĭo, iōnis, θ. (comprecor) εὐχή, προσ(κατ)εὐχή.

com-prĕcor, 1. (πρὸς) εὔχομαι, deum, τῷ θεῷ.

com-prĕhendo ἢ **-prendo**, hendi ἢ prendi, hensum ἢ nsum, 3. (αἰτ.) συλλαμβάνω, περιλαμβάνω τινὰ ἢ τι, δράττομαί τινος. ignis comprehendit robora, τὸ πῦρ ἐπιλαμβάνει τὰ ξύλα. domus comprehenditur igni, ὁ οἶκος ἐμπίπραται. comprehensus morbo, νόσῳ ἐπιληφθείς, νόσῳ περιπεσών. comprehendo conjuratos, hostem, συλλαμβάνω, καταλαμβάνω τοὺς συνωμότας, τὸν ἐχθρόν. 2) comprehendo aliquid, συλλαμβάνω, καταλαμβάνω, κατανοῶ τι. c. aliquid animo, περιλαμβάνω τι τῇ διανοίᾳ. c. aliquid memoriā, φέρω τι διὰ μνήμης, κατέχω, οἶδα. 3) περιλαμβάνω, ἐμπεριλαμβάνω τι, ἐξη-

Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

γοῦμαί τι. comprehendit triginta et duo stadia, περιλαμβάνει τριάκοντα καὶ δύο στάδια. comprehendo aliquid numero, καταριθμῶ τι. c. rem pluribus verbis, ἐξηγοῦμαι τὸ πρᾶγμα διὰ πλειόνων. 4) συνδιαλάσσω, συμβιβάζω, εἰς ὁμόνοιαν καθίστημι. comprehendo aliquem amicitiā, humanitate, ἀνακτῶμαί τινα φιλίᾳ, φιλανθρωπίᾳ.

comprĕhensĭbĭlis, e, (comprehendo) περι(κατα)ληπτός, ἁλωτός. non comprehensibilis, ἀκατάληπτος, ἀπερίληπτος.

comprĕhensĭo, iōnis, θ. (comprehendo) κατάληψις, σύλληψις. 2) ἐπὶ λόγου, σύνδεσις. c. verborum ἡ ἁπλῶς comprehensio, ἡ περίοδος (λόγου)· ἐκ τούτου, ἡ λέξις, τὸ ὕφος. universa c. et species orationis, πᾶσα ἡ λέξις καὶ ἡ μορφὴ τοῦ λόγου. 3) ἡ διὰ τῶν χειρῶν κατάληψις. μτφ. ἡ μάθησις, σύνεσις, κατάληψις, νόησις.

comprĕhensus, a, um, μ. π. τ. comprehendo.

compresse, ἐπίρ. (ssius, ssissime) (compressus) συλλήβδην, συντόμως, dicere, λέγειν.

compressi, πρκ. τ. comprimo.

compressĭo, iōnis, θ. (comprimo) σύνθλιψις, συμπίεσις· ἐκ τούτου ἀ) περίοδος, πρόσπτυγμα. β') μτφ. τὸ σύντομον τοῦ λόγου.

1. compressus, a, um, μ. π. τ. comprimo.

2. compressus, ūs, ἀ. (comprimo), (μόνον κατ' ἀφ. τ. ἐν.) = compressio.

comprĭmo, pressi, pressum, 3. (premo) aliquid, συμπιέζω, συνθλίβω τι, digitos τοὺς δακτύλους. c. ordines, πυκνῶ τὰς τάξεις. c. versus, γράφω ποιήματα. c. virginem, συγγίγνομαι παρθένῳ, βιάζομαι παρθένον. 2) συνέχω, συςέλλω, κατέχω, hostes, τοὺς ἐχθρούς. c. lacrimas, seditionem, ἴδ. καταπαύω τὰ δάκρυα, τὴν στάσιν ἴδ. c. iram, κολάζω τὴν ὀργήν, κρατῶ τῆς ὀργῆς. 3) κατα(ὑπο)κρύπτω, ὑποκλέπτω τι.

comprŏbātĭo, iōnis, θ. (comprobo) συναίνεσις.

comprŏbātor ōris, ἀ. (comprobo) συναινέτης.

comprobo, 1. aliquid, συναινῶ, ἀποδέχομαί τι. legem, sententiam, τὸν νόμον, τὴν γνώμην. factum alicujus, τὴν πρᾶξίν τινος. quod comprobant multi, ὃ συνδοκεῖ πολλοῖς. c. alicujus sententiam, προστίθεμαι τῇ γνώμῃ τινὸς τὴν ψῆφον. 2) c. aliquid (ἡ αἰτ. κ. ἀπαρ.) ἀποδείκνυμί τι (ὡς ἀληθὲς καὶ ὀρθὸν), ἰσχυρίζομαι, βεβαιῶ τι.

comprōmissum, i, οὐ. (τῆς π. μ. τ. compromitto.) ἐπιτροπή, συνθήκη. c. facio de aliqua re, ἐπιτρέπω τοῖς διαιτηταῖς περί τινος πράγματος, εἰς ἐπιτροπὴν ἔρχομαι. 2) ἀμοιβαία ὑπόσχεσις (περὶ διαιτητοῦ).

com-prōmitto, mīsi, missum, 3. alicui, ἐπιτρέπειν διαιτητῇ περί τινος πράγματος, (ἀμοιβαίως ὑπισχνεῖσθαι τὴν περί τινος διαφορᾶς ἀπόφασιν τοῦ διαιτητοῦ), συντίθεσθαι ἀλλήλοις, συνομολογεῖν.

Compsa, ae, θ. πόλις τῆς Σαμνίτιδος· ἐκ τούτου Compsāni, ōrum ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

comptus, a, um, μ. π. τ. como.

compŭli, πρκ. τ. compello 2.

compulsus, a, um, μ. π. τ. compello 2.

compunctus, a, um, μ. π. τοῦ

com-pungo, punxi, punctum, 3. (αἰτ.) κατα(νύσσω)στίζω τινὰ ἤ τι, (διὰ καυτηρίου). notis compunctus, κατεστιγμένος.

compŭtans, ntis, μ. ἐν. τ. computo.

compŭtātĭo, iōnis, θ. (computo) λογισμός.

compŭtātus, a, um, μ. π. τοῦ

com-pŭto, 1. aliquid, συλλογίζομαι, καταλογίζομαι, (ἐκ)λογίζομαι τι. c. annos, λογίζομαι τὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἔτη. c. aliquid calculis, λογίζομαί τι ψήφοις. (ποιητ.) facies tua computat annos, ἡ σὴ ὄψις τὴν ἡλικίαν δηλοῖ.

comsi, = compsi.

comtus, = comptus.

Cōmum, i, οὐ. Κῶμον, πόλις τῆς ἄνω Ἰταλίας· ἐκ τούτου Comensis, e, ἐκ Κώμου· ᾗ Comenses, ium, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

cōnāmen, ĭnis, οὐ. (conor) πεῖρα, ἐγ(ἐπι)χείρημα.

1. cōnātus, ūs, ἀ. (conor) ἀπόπειρα, διάπειρα, ἐγχείρημα, ἐπιχείρημα. conatu excido, διαμαρτάνω οἷς ἐπεχείρησα. 2) ἐπιμέλεια, σπουδή, μελέτη, ζῆλος. magno conatu facere aliquid, μεγάλῃ σπουδῇ ποιεῖν τι.

2. cōnātus, a, um, μ. π. τ. conor.

con-călĕfăcĭo, fēci, factum, 3. συνθερμαίνω, διαθερμαίνω, ᾗ παθ.

con-călĕfĭo, factus sum, fiĕri, δια(συν)θερμαίνομαι.

con-călesco, călŭi, 3. (ἐναρκτ.) δια(συν)θερμαίνομαι. corpora nostra concalescunt ardore animi, τὰ ἡμέτερα σώματα τῷ τῆς ψυχῆς καύματι συνθερμαίνεται.

con-callesco, callŭi, 3. (ἐναρκτ.) τυλοῦμαι, ἀναίσθητος, ἀνάλγητος γίγνομαι. 2) ἐπίτριπτος, πανοῦργος γίγνομαι.

Concānus, i, ἀ. (περιληπτ.) Κωγκανοί, ἔθνος Ἱσπανίας.

con-cāvo, 1. κοιλαίνω.

con-cāvus, a, um, κοῖλος. concava, ōrum, οὐ. πλ. τὰ κοιλώματα. 2) μτφ. κυρτός, γαμψός.

con-cēdo, cessi, cessum, 3. ἀπέρχομαι, (ἀπο)χωρῶ. concedo Argos habitatum, ἀπέρχομαι εἰς τὸ Ἄργος οἰκήσων. concedo retro, ὀπισθοδρομῶ, ἀναποδίζω. concedo vitā, καὶ ἁπλῶς concedo, ἀπαλλάττομαι τοῦ βίου, ἀποθνήσκω. trans Rhenum, πέραν τοῦ Ῥήνου. c. totā Italiā, ἀποχωρῶ πάσης τῆς Ἰταλίας (ἀπολείπω τὴν Ἰταλίαν). c. ab superis, oris = ἀποθνήσκω. 2) c. alicui παρα(ὑπο)χωρῶ, ὑπείκω τινί. c. injuriae, ὑπείκω τῇ ἀδικίᾳ. bellum paci concedit, ὁ πόλεμος τῇ εἰρήνῃ ὑπείκει. c. majestati illius viri, ὑπείκω τῇ μεγαλειότητι τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου. concedo naturae, ὑπείκω τῇ φύσει = ἀποθνήσκω. 3) μτφ. προσχωρῶ, συγκατατίθεμαι. c. in societatem belli, προσχωρῶ εἰς συμμαχίαν. c. in sententiam alicujus, προσχωρῶ εἰς τὴν γνώμην τινός, σύμφημί τινι, δέχομαι, ἀποδέχομαι τὴν γνώμην τινός. c. in deditionem, ἐγχειρίζω ἐμαυτόν τινι, ὑποτάττομαί τινι. c. in paucorum ditionem, ὑποχείριος τῶν ὀλίγων γίγνομαι. c. in matrimonium, συγκατατίθεμαι εἰς γάμον = νυμφεύομαι. c. in conditiones, συγκαταβαίνω εἰς (δέχομαι) τὰς συνθήκας. 4) c. alicui aliquid, συγχωρῶ τινί τι, παραχωρῶ τινί τινος. c. alicui locum, παραχωρῶ τινι τοῦ τόπου. c. praedam militibus, παραχωρῶ τῆς λείας τοῖς στρατιώταις. μτφ. ἀ) δίδωμι, χαρίζομαί τινί τι. c. alicui libertatem, vitam, δίδωμι, συγχωρῶ τινι τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ζωήν. c. alicui principatum, παραχωρῶ τινι τῆς ἡγεμονίας. c. alicui impunitatem, ἀτιμωρησίαν παρέχω τινί (ἀτιμώρητον ἀφίνω τινά). ᾗ μετ' ἀπαρ. ᾗ τῆς ὑποτ. καὶ τοῦ si. c. tibi ut de hoc loquaris, ἐπιτρέπω σοι περὶ τούτου ὁμιλεῖν. c. aliquid facere, συγχωρῶ ποιεῖν τι. conceditur = ἔξεστι. β') παύομαι, ἐξίσταμαί τινος. c. petitionem alicui, ἐξίσταμαί τινι τῆς αἰτήσεως (τῆς ἀρχῆς), (παραιτοῦμαι ὑπέρ τινος τῆς ἀρχῆς). c. reipublicae dolorem, χαρίζομαι τῇ πολιτείᾳ τὴν λύπην. 3) συγχωρῶ, συγγιγνώσκω τινί τι. alicui injurias, τινὶ τὰς ἀδικίας, peccata, τὰ ἁμαρτήματα· ἐκ τούτου c. alicui aliquem, συγγιγνώσκω τινὶ χάριν τινός. c. peccata liberorum misericordiae parentum,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

συγγιγνώσκω τοῖς τέκνοις τὰ ἁμαρτήματα διὰ τὸν πρὸς τοὺς γονεῖς οἶκτον.

concĕlĕbrātus, a, um μ. π. τοῦ **con-cĕlĕbro**, 1. συχνάζω, φοιτῶ που. **convivia**, εἰς τὰ συμπόσια. **c. locum**, συχνάζω εἰς τόπον. 2) **c. aliquid**, ἐπιμελοῦμαί τινος, σπουδάζω περί τι. 3) (αἰτ.) διαθρυλλῶ τι. **famā et literis ejus dici victoriam concelebro**, τῇ φήμῃ καὶ τοῖς γράμμασι τὴν νίκην τῆς ἡμέρας ἐκείνης διαθρυλλῶ· ἐκ τούτου ἐγκωμιάζω, ἐπαινῶ τινα ἤ τι. 4) ἑορτάζω, πανηγυρίζω.

concentĭo, **iōnis**, θ. (**concino**) (σπάν.) συμφωνία, (ἐπὶ μουσικῆς) ἁρμονία, συνῳδία.

concentus, **ūs**, ἀ. (**concino**) = **concentio**. 2) μτφ. συμφωνία, ὁμόνοια.

concēpi, πρκ. τ. **concipio**.

conceptĭo, **iōnis**, θ. (**concipio**) σύλληψις. 2) σύλληψις, κύησις. 3) ὑποδοχή.

1. **conceptus**, **ūs**, ἀ. (**concipio**) = **conceptio**. 2) **c. aquarum**, σύρροια ὑδάτων.

2. **conceptus**, a, um, μ. π. τ. **concipio**.

concerpo, **cerpsi**, **cerptum**, 3. (**carpo**) **aliquid**, διασπῶ, κατασχίζω τι. **epistolam**, τὴν ἐπιστολήν. 2) μτφ. δια(σύρω)βάλλω τινά.

concerptus, a, um, μ. π. τ. **concerpo**.

concertātĭo, **iōnis**, θ. (**concerto**) ἀγώνισις, ἔρις, λογομαχία.

concertātor, **ōris**, ἀ. (**concerto**) ἀγωνιστής.

concertātōrĭus, a, um, (**concertator**) ἀγωνιστικός, ἐριστικός.

concertātus, a, um, μ. π. τοῦ **con-certo**, 1. διαγωνίζομαι, (δια)μάχομαι. **c. cum aliquo**, συμπολεμῶ τινι, ἐρίζω τινί. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐρίζω, φιλονεικῶ (λόγοις). **c. de omnibus**, φιλονεικῶ περὶ πάντων. **c. curiose de minutis rebus**, ἀκριβῶς ἐρίζω περὶ μικρῶν.

concessĭo, **iōnis**, θ. (**concedo**) συγχώρησις, ἔνδοσις, συνομολογία.

1. **concessus**, **ūs**, ἀ. (**concedo**) = **concessio**.

2. **concessus**, a, um, μ. π. τ. **concedo**.

concha, ae, θ. κόγχη, κόγχος. 2) ὁ μαργαρίτης. 3) πᾶν ὅ,τι τῇ κόγχῃ ὁμοιάζει. π. χ. μικρόν τι ἀγγεῖον. 2) ἡ πορφύρα, κογχύλη.

conchўlĭātus, a, um, (**conhylium**) κογχυλιωτός.

conchўlĭum, **ĭi**, οὐ. κογχύλιον. 2) ἡ πορφύρα, χρῶμα πορφυροῦν. 3) ἡ πορφυρᾶ ἐσθής.

1. **concĭdo**, **cĭdi**, **cīsum**, 3. (**concaedo**) (αἰτ.) συγκόπτω, κατακόπτω τινὰ ἤ τι. **c. pueros**, κατακόπτω τοὺς παῖδας. **c. ligna**, συγκόπτω ξύλα. **naves**, τὰς ναῦς. **ager concisus fossis**, ἀγρὸς ὀρύγμασι διατετμημένος. 2) ἐν πολέμῳ. **c. hostes**, κατακόπτω τοὺς ἐχθρούς. 3) **c. aliquem virgis**, ῥάβδοις κατακόπτω τινὰ = μαστιγῶ τινα. 4) μτφ. (αἰτ.) καταλύω, ἀφανίζω, ἀνατρέπω τινὰ ἤτι. **concisus**, a, um, συγκεκομμένος, σύντομος.

2. **concĭdo**, **cĭdi**, **ĕre**, (**con-cado**) συμπίπτω, (κατα)πίπτω. **concidit turris**, ὁ πύργος ἔπεσεν (ἐκρημνίσθη). 2) πίπτω ἀσθενής, τετρωμένος ἢ νεκρὸς κατ' ἐξοχὴν ἐν μάχῃ. **multi concidunt in proelio**, πολλοὶ πίπτουσιν (ἀποθνήσκουσιν) ἐν τῇ μάχῃ. **hostia concidit ante aras**, τὸ ἱερεῖον πίπτει (σφαγιάζεται) πρὸ τοῦ βωμοῦ. 3) μτφ. καταπίπτω, ἀπόλλυμαι. **venti concidunt**, οἱ ἄνεμοι πίπτουσι (ἐλαττοῦνται, παύουσι). **domus ejus concidit**, ὁ οἶκος αὐτοῦ πίπτει. **anno quo Karthago concidit**, τῷ ἔτει καθ' ὃ ἡ Καρχηδὼν κατέπεσε, κατελύθη. **ἠφάνισται**. **c. animo** ἢ **animus mihi concidit**, ἀθυμῶ (χάνω τὸ θάρρος μου). **senatus auctoritas concidit**, τὸ τῆς συγκλήτου ἀξίωμα τεταπείνωται. **bellum concidit**, ὁ πόλεμος κατελύθη (ἔπαυσεν).

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ιδρυσις Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

concĭdit vita, ὁ βίος καταλύεται. **fides ejus concidit**, ἡ πίστις αὐτοῦ ἀπώλετο.

con-cĭĕo, cīvi, cītum (καὶ cĭtum) 2. **aliquem**, συνάγω, ἀθροίζω τινά. **multitudinem ad me**, τὸ πλῆθος πρὸς ἐμαυτόν. **exercitum ex tota insula**, τὸν στρατὸν ἐκ πάσης τῆς νήσου. 2) συγκινῶ, (ἐπ)ἐγείρω τι, (κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ ποταμῶν). **amnis concitus imbribus**, ποταμὸς ὑπὸ τῶν ὄμβρων ἀνακινηθείς. **concita tela**, βέλη ταχέως ἐκτοξευόμενα. καθόλου σείω, (διατ)αράττω τι. **equum calcaribus**, ἰσχυρῶς κατατείνω τὸν ἵππον (καλπάζω). Ἐπὶ ἀνθρώπων, ά) παρορμῶ παροξύνω. **hostem**, τὸν πολέμιον. **c. iram alicujus**, ἐξοργίζω τινά. **concitus cupidine, irā**, ἐπιθυμίᾳ, ὀργῇ φερόμενος. **concitus divino motu**, ἢ **c. deo**, ὑπὸ τοῦ θεοῦ κινούμενος, ἐνθουσιάζων. 6') **c. seditionem, bellum**, ἐγείρω στάσιν, πόλεμον.

concĭlĭābŭlum, i, οὐ. (**concilium**) τόπος συνελεύσεως = ἐκκλησία, ἀγορὰ (ὠνίων), τόπος δικαστηρίου, συνέδριον.

concĭlĭātĭo, ōnis, θ. (**concilio**), ἕνωσις, συνάφεια. **communis generis hominum c.**, κοινὸς (κοινωνικὸς) σύνδεσμος τῆς ἀνθρωπότητος. 2) διαλλαγή, οἰκείωσις, φιλίωσις.

concĭlĭātor, ōris, ὁ. (**concilio**) ὁ αἴτιος, ὁ προξενητής.

concĭlĭātrīcŭla, ae, θ. Ὑποκ. τοῦ **concĭlĭātrix, īcis**, θ. (**concilio**) ἡ προξενήτρια.

concĭlĭātus, a, um, (tior, tissimus) μ. π. τοῦ

concĭlĭo, 1. (**concilium**) **aliquid**, ἑνῶ, συνάπτω τι. **corpora**, τὰ σώματα. 2) (ἁπτ. χ δοτ.) συνάπτω, συζεύγνυμί τινα ἢ τί τινι, ἢ πρός τινα. **c. aliquos**, διαλλάττω τινάς 2) **c. mihi** ἢ ἁπλῶς **c. aliquem** ἢ **aliquid**, ἀνακτῶμαι, οἰκειοῦμαί τινα ἢ τι, φιλιῶ τινα. **concilio mihi animum alicujus**, ἀνακτῶμαι τὴν ψυχήν τινος. 3) **alicui aliquem** ἢ **aliquid**, παρέχω, προξενῶ τινί τινα ἢ τι. **c. alicui honorem**, περιάπτω τινὶ τιμήν. **c. odium toti insulae**, παρέχω μῖσος πάσῃ τῇ νήσῳ = μισοῦμαι ὑπὸ πάσης τῆς νήσου. **c. nuptias**, γάμον προξενῶ. **c. alicui invidiam**, ἐποιῶ τινι φθόνον.

concĭlĭum, ĭi, οὐ. (**concieo**) σύνδεσμος, δεσμός. 2) σύνοδος, σύλλογος, συνέδριον, ἐκκλησία. **pastorum, deorum**, τῶν ποιμένων, τῶν θεῶν συνάθροισις. **c. pupuli**, αἱ λοχίτιδες ἐκκλησίαι. **c. plebis**, αἱ φρατρικαὶ ἐκκλησίαι. **c. indico**, ὁρίζω, τάττω τὴν ἡμέραν τῆς ἐκκλησίας. **c. convoco, cogo**, συγκαλῶ ἐκκλησίαν. **c. habeo**, ἐκκλησιάζω. **c. dimitto**, διαλύω τὴν ἐκκλησίαν.

concinne, ἐπίρ. (nior), (**concinnus**), κομψῶς, εὐαρμόστως, κοσμίως.

concinnĭtas, ātis, θ. (**concinnus**), κομψότης, εὐαρμοστία, εὐρυθμία. **orno orationem concinnitate et varietate dictionis**, κοσμῶ τὸν λόγον εὐρυθμίαις καὶ ποικιλίαις περὶ τὴν λέξιν.

concinno, 1. (**concinnus**) **aliquid**, συντίθημι, συν(ἐν)αρμόζω τι, συσκευάζω, ἁρμοδίως κατασκευάζω τι. 2) **alicui aliquid**, παρέχω, ποιῶ τινί τι. **c. alicui metum**, ἐμποιῶ τινι φόβον.

concinnus, a, um (niur) εὐάρμοστος, εὔρυθμος, ἐμμελής, κομψός, κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ λόγου. **c. in brevitate respondendi**, κομψὸς καὶ βραχὺς τὰς ἀποκρίσεις. 2) **c. alicui**, ἐπιτήδειός τινι.

concĭno, cĕcĭnī, centum, 3. (**concano**) συνᾴδω. 2) μτφ. συνᾴδω, συμφωνῶ τινι. **c. alicui** ἢ **cum aliquo**, συμφωνῶ τινι. **concinunt inter se**, συμφωνοῦσιν ἀλλήλοις. 3) ᾄδω, ὑμνῶ τινα· ἐπὶ χρησμῶν, προ(φαίνω)αγγέλλω, χρησμῳδῶ.

Ελληνικό Κέντρο Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

concĭo, ἡ contĭo, ōnis, θ. (concieo) ἐκκλησία, σύλλογος. advoco concionem ἢ concionem populi ἢ populum in concionem ἢ populum ad concionem, συγκαλῶ ἐκκλησίαν τοῦ λαοῦ, συγκαλῶ τὸν λαὸν εἰς ἐκκλησίαν. 2) δημηγορία, ὁμιλία. habeo concionem, λόγους ποιοῦμαι, δημηγορῶ ἐν τῷ δήμῳ. 3) τὸ βῆμα.

concĭōnābundus, a, um (concionor) ὁ δημηγορῶν.

concĭōnālis, e (concio) ἐκκλησιαστικός.

concĭōnārĭus, a, um, (concio)= concionalis.

concĭōnātor, ōris, ἀ. (concionor) δημαγωγός.

concĭōnor, 1. (concio) ἐκκλησιάζω. 2) δημηγορῶ. c. in (adversus) aliquem, δημηγορῶ κατά τινος. c. ad gratiam, δημηγορῶ πρὸς χάριν. c. ad delectationem, δημηγορῶ πρὸς ἡδονήν. 3) κηρύττω, προκηρύττω.

concĭpĭo, cēpi, ceptum, 3. (concapio) aliquid, συλλαμβάνω, (ἀνα)δέχομαί τι. vas concipit aquam, τὸ ἀγγεῖον δέχεται τὸ ὕδωρ. concipit ignem, flammam, ἐμπίμπραται, (ἀνα)φλέγεται. 2) (ἐπὶ γυναικὸς) συλλαμβάνω, κύω. concipio aliquem ex (de) aliquo, παιδοποιοῦμαι, τεκνοποιοῦμαι. ὅθεν concipior, γίγνομαι, καθίσταμαι. torrens imbribus concipitur, ὁ χείμαρρος ἐκ τῶν ὄμβρων γίγνεται, καθίσταται. 3) c. mente, animo aliquid, καὶ ἁπλῶς c. aliquid, περιλαμβάνω τι τῇ διανοίᾳ, καταγνῶ, ἐννοῶ τι. furtum concipio, ἀνευρίσκω τὴν κλοπήν. 4) (μτφ.) c. iram, amorem, spem, ἐμπίμπλαμαι ὀργῆς, ἔρωτος, ἐλπίδος. 5) διατυπῶ, διαγράφω, ὁρίζω τι. c. jusjurandum, foedus, διατυπῶ τὸν ὅρκον, διαγράφω τὰς συνθήκας. c. bellum, διαγράφω τὸ τοῦ πολέμου κήρυγμα.

concīsĭo, ōnis, θ. (concido, 1) συγκοπὴ (τῶν κώλων τοῦ λόγου).

concīsus, a, um, μ. π. τ. concido 1.

concĭtātе, (tius) ἐπίρ. (concitatus) ταχέως, ὁρμητικῶς.

concĭtātĭo, ōnis, θ. (concito) παρ(ἐξ)όρμησις. 2) παροξυσμός, ταραχή. c. animi, mentis, ταραχὴ τῆς ψυχῆς, πάθος, ὀργή.

concĭtātor, ōris ἀ. (concito) παρορμητικός, παροξυντής.

concĭtātus, a, um, (tĭor, tissimus) μ. π. τοῦ

con-cĭto, 1. (ἐπιτ. τοῦ concieo) (αἰτ.) παρ(οξύνω)ορμῶ τινα ἤ τι. c. aliquem ad aliquid, παρορμῶ τινα πρός τι. c. aliquem ad tantam iram, ἐπὶ τοῦτο ὀργῆς προάγω τινά. c. aliquem ad melius, προάγω τινὰ ἐπὶ τὸ βέλτιον. concitato equo, ταχέως ἐλαύνων τὸν ἵππον. c. classem remis, ταχέως ἐλαύνω τὸν στόλον ταῖς κώπαις. c. me in aliquem, ὁρμῶ ἐπί τινα. c. me in fugam, ὁρμῶ εἰς φυγήν. c. seditionem, odium, διεγείρω στάσιν, μῖσος. c. alicui odium, εἰς μῖσος καθίστημί τινα. concitatus, a, um, ταχύς, ὁρμητικός. equus, ἵππος. 6') δεινός, σφοδρός, affectus, πάθος.

concĭtor, ōris, ἀ. (concieo) (σπάν.) =concitator.

concĭtus a, um, μ. π. τ. concieo.

conciuncŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. concio.

conclāmātĭo, ōnis, θ. (conclamo) κατα(ἀνα)βόησις, κοινὴ βοή.

con-clāmo, 1. συμ(κατα)βοῶ. 2) (ἀνα)βοῶ. c. victoriam, ἀναβοῶ τὴν νίκην. 3) συγκαλῶ, παραγγέλλω. c. socios, συγκαλῶ τοὺς συμμάχους (βοηθήσοντας). c. aliquem ad arma, παραγγέλω, καλῶ τινα εἰς τὰ ὅπλα. 4) c. aliquem, θρηνῶ τινα.

conclāve, is, οὐ. (con-clavis) μυγός, θάλαμος, δωμάτιον.

conclūdo, clūsi, clūsum, 3. (claudo) (αἰτ.) συγ(κατα)κλείω τινὰ ἤ τι. in

corpore, ἐν τῷ σώματι. c. aliquem cum leone in cavea, καθείργω τινὰ μετὰ λέοντος εἰς οἴκημα. 2) περαίνω, τελειῶ τι. c. accusationem, περαίνω κατηγορίαν. epistolam, τὴν ἐπιστολήν. 3) συμπεραίνω, τεκμαίρομαι. aliquid ex aliquo, τι ἔκ τινος.

conclūse, ἐπίρ. (concludo) μετ' εὐρύθμου καταλήξεως.

conclūsĭo, iōnis, θ. (concludo) συγκλεισμός, σύγ(κατά)κλεισις. 2) τέλος, κατάληξις. 3) περίοδος λόγου. 4) συμπέρασμα. c. orationis, ἐπίλογος.

conclūsĭuncŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. conclusio.

conclūsus, a, um, μ. τ. π. concludo.

concoenātĭo, iōnis, θ. (cum-coenatio) τὸ σύνδειπνον.

con-cŏlor, ōris, ἀ. alicui, σύγχρους, ὁμόχρους τινί.

con-cŏquo, coxi, coctum, 3. aliquid, (κατα)πέσσω τι. c. cibum, πέπτω τὴν τροφήν. μτφ. c. iram, πέπτω ἢ πεπαίνω τὴν ὀργήν. 2) ὑπο(φέρω)μένω τι. farem, τὴν πεῖναν. 3) μελετῶ, διασκέπτομαί τι.

1. concordĭa, ae, θ. (concors) ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη. c. et pax, ὁμόνοια καὶ εἰρήνη.

2. Concordĭa, ae, θ. (concors) Ὁμόνοια (ἡ θεά). 2) Κογκορδία, πόλ. Βενετίας.

concordĭter, ἐπίρ. (dius, dissime) (concors) ὁμοθυμαδόν, ὁμοφρόνως. c. unoque animo ulcisci aliquem, ὁμοθυμαδὸν καὶ μιᾷ γνώμῃ ἀμύνεσθαί τινα.

concordo, 1. (concors) ὁμο(νοῶ)φρονῶ. c. cum aliquo, ὁμοφρονῶ τινι. c. alicui in aliqua re, ὁμογνωμονῶ τινί τι.

concors, cordis, (dior, dissimus) con-cor) ὁμόνους, ὁμογνώμων, cum aliquo, τινί, ὁμόφρων, σύμφωνος.

concrēdĭdi, πρκ. τ. concredo.

concreditus, a, um, μ. π. τοῦ con-crēdo, dĭdi, dĭtum, 3. c. aliquid alicui, (ἐμ)πιστεύω, ἐπιτρέπω τινί τι.

concrĕmātus, a, um, μ. π. τοῦ con-crĕmo, 1. aliquid, κατακαίω τι.

con-crĕpo, crepŭi, crepĭtum, āre. ἐπι(κτυπῶ)ψοφῶ, κροτῶ. c. gladiis ad scuta, δουπῶ ταῖς μαχαίραις πρὸς τὰς ἀσπίδας. c. armis, ψοφῶ τοῖς ὅπλοις. c. arma, κτυπῶ τὰ ὅπλα. 2) c. aera, ψοφῶ τῷ κυμβάλῳ, κρούω τὸ κύμβαλον.

con-cresco, crēvi, crētum, 3. συμφύομαι. 2) (ἀνα)φύομαι, αὐξάνομαι. 3) (συμ)πήγνυμαι, συνίσταμαι. c. aqua, τὸ ὕδωρ πήγνυται. lac concrescit, τὸ γάλα πήγνυται, συνίσταται. sanguis concrevit frigore, τὸ αἷμα πέπηγεν ὑπὸ τοῦ ψύχους. concretum est ere, συνέστηκεν ἔκ τινος. concrētus, a, um, πεπηγώς, συνεστώς, πηκτός. c. aer, πυκνὸς ἀήρ. c. sanguis, πεπηγὼς αἷμα.

concrētĭo, iōnis, θ. (concresco) σύμ(πηξις)φυσις.

1. concrētus, a, um (tior) μ. π. τ. concresco.

2. concrētus, ūs, ἀ. (concresco) σύμφυσις, πῆξις.

concŭbīna, ae, θ. (concubo) ἡ σύγκοιτις, παλλακή, παλλακίς.

concŭbīnus, i, ἀ. (concubo), ὁ παλλακός, τὰ παιδικά.

concŭbĭtus, ūs, ἀ. (concubo), συγκοίμησις, συνουσία.

concŭbĭus, a, um, (concumbo), κοιταῖος. nox c., ἡ προϊοῦσα νύξ. concubiā nocte, ἐν βαθεῖ ὕπνῳ.

con-cŭbo, cŭbŭi, cubĭtum, āre, συγκαθεύδω. 2) c. cum aliqua, συγκοιμῶμαι, συγγίγνομαί τινι.

concŭbŭi, πρκ. τ. concubo.

conculco, 1. (calco) (αἰτ.) καταπατῶ τινα ἢ τι. μτφ. καταφρονῶ τινος.

concumbo, cŭbŭi, cubĭtum 3. = concubo.

concŭpĭens, entis, (cupio) alicujus, ἐπιθυμῶν, ἐπιθυμητικός τινος.

concŭpisco, pīvi, καὶ -pĭi, pĭtum

3. (ἐναρκτ. τοῦ cupio). (αἰτ.) ἐφίεμαι. ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαί τινος. c. divitias, ἐπιθυμῶ πλούτου c. scire, ἐπιθυμῶ εἰδέναι. c. aquam, διψῶ ὕδατος. c. facere aliquid, ἐπιθυμῶ ποιεῖν τι.

concupisse, = concupivisse. πρκ. τῆς ἀπαρ. τ. concupisco.

concupisti, δ' πρόσ. τοῦ συγκεκομ. πρκ. τ. concupisco ἀντὶ cocupivisti.

concupītus, a, um, μ. π. τ. concupisco.

con-curro, curri (cŭcurri), cursum, 3. ad, in aliquem ἢ aliquid, συνθέω, συντρέχω πρός τινα, εἴς τι, ὁρμῶ ὁμόσε φέρομαι. multi cc. in Capitolium, πολλοὶ πρὸς τὸ Καπιτώλιον συνθέουσι. milites cc. ad arma, οἱ στρατιῶται συνθέουσιν εἰς τὰ ὅπλα. c. alicui, ὁμόσε τινὶ θέω, προσβάλλω τινί. 2) μάχομαι, ἀγωνίζομαι. concurrunt inter se, ἀλλήλοις συμπλέκονται, εἰς χεῖρας ἔρχονται. concurro cum aliquo ἢ contra aliquem, εἰς χεῖρας ἔρχομαί τινι. 3) συμπίπτω, ἅμα συμβαίνω. in idem tempus concurrit, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον συμβαίνει.

concursātĭo, iōnis, θ. (concurso) συνδρομὴ (πλήθους τινός), populi, τοῦ λαοῦ. 2) συνάντησις = ὁμοφροσύνη, συμφωνία. 3) περι(δρομή)οδεία. c. regis ab Demetriade nunc Lamiam nunc Chalcidem, ἡ περιοδεία τοῦ βασιλέως ἀπὸ Δημητριάδος ὁτὲ μὲν εἰς Λαμίαν ὁτὲ δὲ εἰς Χαλκίδα. κατ' ἐξοχὴν ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς, ἡ ἀψιμαχία.

concursātor, ōris, ἀ. (concurso) (μόνον περὶ στρατιωτῶν λεγόμενον) περιδρομεύς, ὁ περιτρέχων, ἀψιμαχῶν.

concursĭo, iōnis, θ. (concurro) συνδρομή, συνάντησις. 2) ῥητορικὸν σχῆμα, ἡ ἐπανάληψις τῶν αὐτῶν λέξεων, συμπλοκή.

concurso, 1. (θαμ. τ. concurro) συντρέχω. 2) περι(δια)τρέχω, περι(φέρομαι)οδεύω. armati concursant, ὁπλοφόροι περιφέρονται. κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ στρατιωτῶν, ἐκ περιδρομῆς μάχεσθαι, ἀκροβολίζεσθαι.

concursus, ūs, ἀ. (concurro) συνδρομή, συμβολή, συρροή. κατ' ἐξοχήν, ταραχή, στάσις. c. hominum in forum ex tota urbe fit, ἐκ πάσης τῆς πόλεως εἰς τὴν ἀγορὰν συρρέουσιν οἱ ἄνθρωποι. 2) συνδρομή, συμβολή, συμπλοκή, σύγκρουσις, προσβολή. c. navium, ἡ σύγκρουσις τῶν νηῶν. uno concursu, μιᾷ συμπλοκῇ. c. proelii, μάχη.

concussi, πρκ. τ. concutio.

concussĭo, iōnis, θ. (concutio) τιναγμός, σεισμός, σεῖσις.

1. concussus, ūs, ἀ. (μόνον κατ' ἀφ' ἑν.) = concussio.

2. concussus, a, um, μ. π. τοῦ concŭtĭo, cussi, cussum, 3. (quatio) (αἰτ.) κατα(δια)σείω, σείω τινὰ ἤ τι. caput, τὴν κεφαλήν. terra ingenti concussa est motu, ὑπὸ δυνατοῦ σεισμοῦ ἡ γῆ διεσείσθη. urbs concutitur terrae motu, ἡ πόλις κατασείεται ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ· ἐκ τούτου = μετὰ δυνάμεως ῥίπτω, σφενδονίζω τι. c. tela lacertis, τοῖς βραχίοσι βέλη ἀφίημι. arma manu, ὅπλα τῇ χειρί. c. equum, ὀτρύνω, κεντῶ τὸν ἵππον. 2) μτφ. ἀ) διασείω, συνταράττω, κλονίζω, ἐξασθενίζω. opes Lacedaemoniorum, τὰς τῶν Λακεδαιμονίων δυνάμεις. rempublicam, τὴν πολιτείαν. Numidia se concussit, ἡ Νουμιδία διεταράχθη. β') διαταράττω, φοβῶ, ἐκπλήττω τινά, φόβον ἐμβάλλω τινί, εἰς ἀγωνίαν ἐμβάλλω τινά. c. animum alicujus, ἐκπλήττω τὴν ψυχήν τινος (τρόμον ἐμποιῶ τῇ ψυχῇ τινος)· ἐκ τούτου γ') καθόλου διεγείρω, ἐρεθίζω, παροξύνω τινά. δ') παρακελεύομαί τινα, τρέπω τινὰ πρὸς ἔργα.

condemnātus, a, um, μ. π. τοῦ condemno. 1. (damno), aliquem

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

alicujus rei, κατα(γιγνώσκω)ψηφίζομαί τινός τι. c. aliquem sceleris, καταγιγνώσκω τινὰ δι' ἔγκλημα. eodem crimine, διὰ τὸ αὐτὸ ἔγκλημα. c. aliquem ambitūs ἢ de ambitu, καταγιγνώσκω τινὸς διὰ παράνομον σπουδαργίαν. c. aliquem capitis, ἢ capitali poena, καταψηφίζομαί τινος θάνατον. 2) aliquem, καταπράττω τὴν καταδίκην τινός. 3) κατακρίνω, κατηγορῶ τινα διά τι. factum alicujus, τινὰ διὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ. c. aliquem inertiae, κατακρίνω τινὰ δι' ἀδράνειαν.

con-denso, 1. κατα(συμ)πυκνῶ, πυκνῶ.

condensus, a, um, κατά(σύμ)πυκνος, πυκνός.

condĭcĭo, = conditio, 2.

con-dīco, dixi, dictum, 3. aliquid, συν(τίθεμαι)τάττομαί τι. tempus et locum, τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον. 2) c. alicui ad coenam ἢ c. coenam, (καὶ ἁπλῶς c. alicui), παραγγέλλω τινὶ δεῖπνον' ἐκ τούτου coena subita et condicta, τὸ ἁπλοῦν δεῖπνον, τὸ ἄνευ πολλῆς παρασκευῆς. 3) ἀπαιτῶ.

condictus, a, um, μ. π. τ. condico.

condĭdi πρκ. τ. condo.

condĭdĭci, πρκ. τ. condisco.

con-digne, ἐπίρ. (κατ)ἀξίως.

con-dignus, a, um, (κατ)ἄξιος.

condīmentum, i, οὐ. (condio) ἄρτυμα, ἡδυσμα, κυρ. καὶ μτφ.

condĭo, īvi, ĭi, ītum, 4. aliquid, ἀρτύω, ἡδύνω τι. coenam, τὸν δεῖπνον, herbas, τὰ χόρτα. c. unguenta, ἀρωματίζω· ἐκ τούτου condio mortuos, ταριχεύω τοὺς νεκρούς. condītus, a, um, ἀρτυτός, ἡδυντός.

condiscĭpŭlātus, ūs, ἀ. (condiscipulus) (εὕρηται μόνον κατ' ἀφαιρ. ἐν.) συμμαθητεία.

con-discĭpŭlus, i, ἀ. συμμαθητής.

con-disco, dĭdĭci, ĕre, alicui, συμμανθάνω τινί. 2) aliquid, ἐκμανθάνω τι.

1. condītĭo, iōnis, θ. (condio), ἄρτυσις, ἡδυσμός.

2. condītĭo, iōnis, θ. (condo) κατά(περί)στασις. c. infima est servorum, ἡ ἐσχάτη κατάστασίς ἐστιν ἡ τῶν δούλων. c. humana, οἱ ἄνθρωποι καθόλου, ἡ ἀνθρωπότης. c. consulatūs, (περιφραστικῶς) τὸ τῆς ὑπατείας ἀξίωμα, ἡ ὑπατεία αὐτή. c. communis, ἡ κοινὴ τύχη. c. temporum, αἱ τῶν καιρῶν περιστάσεις. c. vivendi, vitae, ὁ τρόπος τοῦ ζῆν. c. locorum, ἡ φύσις τῶν τόπων. conditione meliore esse quam alius, ἄμεινον τοῦ ἄλλου πράττειν. 2) πρότασις, τὰ προτεινόμενα, συνθήκη. eā conditione, ut, ἐπὶ τούτῳ (ἐπὶ ταύτῃ τῇ συμφωνίᾳ) ὥστε. facere pacem conditionibus ne, ποιεῖσθαι εἰρήνην ἐφ' ᾧ μὴ (ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ νὰ μή). venire ad conditionem alicujus, uti conditione alicujus, πείθεσθαι τοῖς λόγοις τινός, δέχεσθαι τοὺς λόγους τινός, ὁμολογεῖν τινι. respuo conditionem, ἀποβάλλω τὴν συνθήκην. conditionibus aequis, ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις. 3) συνθήκη περὶ συνοικεσίου, τὸ προτεινόμενον συνοικέσιον, καὶ αὐτὰ τὰ εἰς συνοικέσιον ἐρχόμενα πρόσωπα = ὁ σύζυγος, ἡ σύζυγος. Octaviam conditionem ei detulit, τὴν Ὀκταυίαν σύζυγον προσήνεγκεν αὐτῷ.

conditor, ōris, ἀ. (condo) κτίστης, urbis, πόλεως. c. mundi, ὁ κτίστης, ὁ δημιουργὸς τοῦ κόσμου. c. regni, ὁ θεμελιωτὴς βασιλείας. c. legum, ὁ νομοθέτης. c. carminum, ὁ ποιητής.

condītūra, ae, θ. (condio) ἄρτυσις, ἄρτυμα, ἡδυσμός.

1. condĭtus, a, um, μ. π. τ. condo.

2. condītus, a, um, μ. π. τ. condio.

con-do, dĭdi, dĭtum, 3. aliquid, κτίζω. aram, βωμόν, urbem, πόλιν. c. imperium, ἱδρύω ἐπικράτειαν,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

c. civitatem, συνοικίζω πολιτείαν. c. colonias, κτίζω, ἱδρύω ἀποικίας. post Romam conditam ἡ ab urbe condita ἡ urbis conditae, μετὰ τὴν κτίσιν τῆς Ῥώμης. post conditum Romanum imperium, μετὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους. c. Parthos, ἀρχηγέτης εἰμὶ τοῦ τῶν Πάρθων γένους. c. gentem Romanam, ἀρχηγός εἰμι, ἐξάρχω τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἔθνους· ἐκ τούτου conditum esse ab aliquo, γεγονέναι ἔκ τινος, τὸ γένος ἔχειν ἀπὸ (ἔκ) τινος. conduntur illo loco, κατοικοῦσιν, ἀποκαθίστανται εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. 2) ἐπὶ συγγραφῶν, συν(τίθημι)τάττω, συγγράφω τι. carmen, historiam, ᾠδήν, ἱστορίαν. condo acta Caesaris, διεξέρχομαι, ἐξιστορῶ τὰς τοῦ Καίσαρος πράξεις. c. laudes alicujus, ἐξυμνῶ τινα. c. leges, συντάττω νόμους. c. bella, proelia, συγγράφω (διηγοῦμαι) πολέμους, μάχας. 3) κατατίθημι, ἀποτίθεμαι, ταμιεύω, ἀποταμιεύομαί τι. pecuniam, χρήματα. c. frumentum horeo, ταμιεύω, θησαυρίζω σῖτον ἐν τῇ ἀποθήκῃ. c. cineres in urnas, κατατίθημι τὴν κόνιν ἐν τῇ κάλπῃ. c. mustum in dolium, καταπίθημι τὸ γλεῦκος ἐν τῷ πίθῳ. c. aliquem in carcerem, καταβάλλω τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον, καθειργνύω τινά. in vincula, custodiam, ἀποτίθεμαί τινα εἰς τὸ δεσμωτήριον, εἰς φυλακήν. literas publicas in aerario conditas habere, τὰ δημόσια γράμματα ἐν τῷ θησαυρῷ κατατεθειμένα ἔχειν. Κατ' ἐξοχὴν ά) ταριχεύω, ἀρτύω καρπούς, ἐν ἐμβάμματι διαφυλάττω καρπούς. corna in liquida facce, κράνα ἐν ὑγρῷ ἐμβάμματι. β') c. mortuum, καταπίθημι, κηδεύω νεκρόν. c. aliquem sepulcro, καταπρύπτω τινὰ εἰς τὸν τάφον. terra, ἡ humi, εἰς τὴν γῆν. 4) κατα-(ἀπο)κρύπτω, καλύπτω. c. aliquem ἡ me in aliquem locum ἡ in aliquo loco ἡ aliquo loco, κατακρύπτω τινὰ ἡ ἐμαυτὸν εἰς τόπον τινά. Ἐπὶ τῶν νεφελῶν, nubes condunt solem, lunam, lucem, αἱ νεφέλαι καλύπτουσι (κρύπτουσι) τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, τὸ φῶς. sol conditus in nubem, ὁ ἥλιος κέκρυπται ἐν τῷ νέφει, καλύπτεται ὑπὸ τοῦ νέφους. condit se sol in undas, ὁ ἥλιος καταδύεται εἰς τὰ ὕδατα. c. gladium, τίθημι, κρύπτω τὸ ξίφος ἐν τῷ κολεῷ· ἐκ τούτου κατ' ἐξοχὴν (ποιητ.) διαπήρω, βαθέως ἐμπήγνυμι. c. ensem in pectus ἡ (in) pectore, ἐμπήγνυμι τὸ ξίφος εἰς τὸ στῆθος. β') (κρύπτω χρόνον τινὰ ἐν τῷ παρελθόντι) ἀνύω, περαίνω, διέρχομαι. c. diem candando, διέρχομαι, διάγω τὴν ἡμέραν ἄδων.

condŏcĕ-făcĭo, fēci, factum, 3. aliquem, ἐκδιδάσκω, παιδεύω τινά. milites, τοὺς στρατιώτας.

condŏcĕfactus, a, um, μ. π. τ. condocefacio.

con-dŏcĕo, dŏcŭi, doctum, 2. aliquem, ἐκδιδάσκω, παιδεύω τινά.

condŏlesco, dŏlŭi, ĕre, ἀλγῶ, πάσχω, (κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχήν.) caput mihi condolescit, κεφαλιῶ, κεφαλαλγῶ, ἀλγῶ τὴν κεφαλήν. c. ex animo, ἀλγῶ τῇ ψυχῇ.

condōnātĭo, ōnis, ὁ. (condono) τὸ δωρεῖσθαι.

con-dōno, 1. aliquid alicui, δωρεῖσθαί τινί τι· ἐκ τούτου ά) ἀφίημί τινι τοῦ χρέους (ἢ τὸ χρέος). c. pecunias creditoribus, ἀφίημι τοῖς δανεισταῖς χρήματα. β') παραδίδωμι τινί τι. aliquid potentiae alicujus, παραδίδωμί τι τῇ δυνάμει τινός. c. aliquem cruci, παραδίδωμί τινα τῷ σταυρῷ. 2) μτφ. ά) c. alicui aliquid, χαρίζομαι, ἐπιτρέπω, προΐεμαί τινί τι. inimicitias reipublicae, τὰς ἔχθρας τῇ πολιτείᾳ. vitam meam reipublicae, τὸν ἐμὸν βίον τῇ πολιτείᾳ. β') γιγνώσκω τινί τι. c. alicui crimen, συγ-

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

γιγνώσκω τινί τὸ ἁμάρτημα, scelus, τὸ κακούργημα. γ') c. aliquem alicui, χαρίζομαί τινά τινι. (ἀφίνω τινὰ χάριν ἄλλου ἀτιμώρητον). c. tibi filium, χαρίζομαί σοι τὸν υἱὸν (συγγωρῶ τὸν υἱόν μου χάριν σοῦ). Divitiăco fratri Dumnorigem condonare, συγγνώμην ἔχειν, συγγιγνώσκειν τῷ Δουμνόριγι χάριν τοῦ ἀδελφοῦ Διουϊτιακοῦ.

Condrūsi, ōrum, ἀ. πλ. λαὸς τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.

condūcĭbĭlis, e, (conduco) πρόσφορος, συμφέρων, χρήσιμος. c. ad eam rem, ὠφέλιμος πρὸς τοῦτο τὸ πρᾶγμα.

con-dūco, duxi, ductum, 3. (αἰτ.) συνάγω τινὰ ἢ τι. auxilium, exercitum in unum locum, virgines, copias, ἐπικουρίαν, στρατὸν εἰς ταὐτό, παρθένους, δυνάμεις ἐκ τούτου (ὡς τὰ πολλὰ ποιητ.) συν-(δέω)άπτω. partes in unum, τὰ μέρη εἰς ἓν (ὅλον). nubila, τὰ νέφη (ἐπὶ ποταμῶν). c. corticem, σχηματίζω τὸν φλοιόν. 2) μισθοῦμαί τινα ἢ τι. c. domum, μισθοῦμαι οἶκον. c. milites, μισθοῦμαι, μισθῷ πείθω τοὺς στρατιώτας. c. pecuniam, nummos, δανείζομαι χρήματα. c. vectigalia, ὠνοῦμαι τὰ τέλη. Κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ χρήμασιν ἀναλαμβάνω τὴν ἐπιτέλεσιν κατασκευάσματός τινος, ἐργολαβῶ, ἀναδέχομαι τὴν ἐργολαβίαν. c. columnam faciendam, ἐργολαβῶ τὸν κίονα. c. ea praebendo, quae exercitui opus sunt, ἐργολαβῶ τὰ τῷ στρατῷ ἀναγκαῖα. Ἐκ τούτου ἀ) conductum, i, οὐ. τὸ μίσθωμα, κατ' ἐξοχὴν = ἡ μισθωτὴ οἰκία. β') conducti, ōrum, ἀ. πλ. οἱ μισθωτοί, οἱ μισθοφόροι. 3) ἀμεταβ. (μόνον κατὰ γ'. πρόσωπον τοῦ ἐν. καὶ πλ.) alicui in aliquid, συμφέρει, ὠφελεῖ τινι πρός τι. illud tibi c., ἐκεῖνό σοι ὠφελεῖ. c. ad vitae dignitatem, πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ βίου συμφέρει.

conductĭcĭus, a, um, (conduco) μισθωτός, exercitus, στρατός.

conductĭo, ōnis, θ. (conduco) συναγωγή. 2) μίσθωσις.

conductĭtĭus = conducticius.

conductor, ōris, ἀ. (conduco) μισθωτής, ὁ μισθούμενός τι. 2) ἐργολάβος.

conductum, i, οὐ. ἴδ. conduco.

conductus, a, um, μ. π. τ. conduco, ὅπερ ἰδέ.

con-duplĭcātĭo, ōnis, θ. (conduplico) (σπαν.) πρόσπτυγμα, συνδυασμός. 2) ἐπιδιπλασιασμός, ἀναδίπλωσις, (σχῆμ. ῥητορ. ἡ ἐπανάληψις τῆς ἰδίας λέξεως ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἑπομένης προτάσεως).

con-dŭplĭco, 1. συνδιάζω, (ἐπι)διπλασιάζω. divitias, τὰ πλούτη. 2) conduplicant corpora, προσπτύσσονται, ἐναγκαλίζονται.

con-fābŭlor, 1. διαλαλῶ, ὁμιλῶ. c. cum aliquo ad breve tempus, διαλέγομαί τινι (ἢ πρός τινα) ὀλίγον χρόνον.

confarreātĭo, ōnis, θ. (confarreo) ὁ ἀρχαιότερος καὶ αὐστηρότερος τρόπος τοῦ γάμου παρὰ Ῥωμαίοις, καθ' ὃν πλὴν ἄλλων ἐθίμων καὶ πέμμα τι (γλύκυσμά τι ἐκ far κατεσκευασμένον) μέρος μὲν τοῖς θεοῖς προσεφέρετο, μέρος δὲ ὑπὸ αὐτῶν τῶν συνυμφῶν ἐτρώγετο ἐνώπιον τοῦ Maximi Pontificis, τοῦ flamen Dialis, ἑνὸς ὑπηρέτου τοῦ θ σιαστηρίου καὶ δέκα μαρτύρων.

confarrĕo, 1. (far) συζεύγνυμί τινα (διὰ τῆς confarreatio, ὅπερ ἰδέ).

con-fătālis, e, συνειμαρμένος (συγχρόνως ὑπὸ τῆς τύχης ὁρισθείς).

confēci, πρκ. τ. conficio.

confectĭo, ōnis, θ. (conficio) διάπραξις, ἀπεργασία, ἐξεργασία, κατασκευή, libri, συγγραφὴ βιβλίου. c. belli, τελείωσις τοῦ πολέμου. Κατ' ἐξοχὴν τὸ ἐξευτελίσειν, ἐκπορίζειν. confectio tributi, τὸ εἰσπράττειν φόρον. 2) καταπόνησις. c. cibi, τὸ (δια)μασᾶσθαι, (κατα)λεαίνειν τὴν τροφήν. 3) μτφ. πα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ράλυσις, valetudinis, τῆς ὑγείας.

confector, ōris, ὰ. (conficio) ὁ καταπράξας, ὁ κατασκευαστής, ὁ ἀποτελέσας τι. c. totius belli, ὁ διαλύσας, ὁ καταπαύσας πάντα τὸν πόλεμον. 2) ὁ ἀφανιστής, ὁ ἀναιρῶν, ὁ καταστρέφων τι. ignis est confector omnium rerum, τὸ πῦρ ἐστιν ὁ ἀναλωτής, καταστροφεὺς πάντων τῶν πραγμάτων.

confectus, a, um, μ. π. τ. conficio.

conferbŭi, πρκ. τ. confervesco.

confercĭo, fersi, fertum, 4. (cumfarcio) στοιβάζω, πυκνῶ, ἀθροίζω, naves, τὰ πλοῖα. confertus, a, um, ἀθρόος, πυκνός. milites, equi, multitudo, στρατιῶται, ἵπποι, πλῆθος. conferta urbs, ἀθρόα πόλις. 2) μετ' ἀφ. μεστός, πλήρης τινός. omnia sunt conferta, τὰ πάντα ἐστὶ πλήρη. liberi sunt conferti voluptatibus, τὰ τέκνα ἔστὶ πλήρη, γέμει ἡδονῶν, ἐπιθυμιῶν.

con-fĕro, contŭli, collātum, conferre, (αἰτ.) συμφέρω, συμφορῶ, συγκομίζω τινὰ ἤ τι. frumentum, materiam, aggerem, arma ἤ. σῖτον, ὕλην, χῶμα, ὅπλα, ἤ. ligna circa casum, ξύλα περὶ τὴν καλύβην. c. sarcinas in unum locum, συμφέρω τὰ σκεύη εἰς ταὐτό. Κατ' ἐξοχὴν καὶ μτφ. α) ἐπὶ χρημάτων ἢ τῶν τοιούτων, συμβάλλομαι, εἰσφέρω. pecuniam, χρήματα. c. tributa quotannis, φόρους κατ' ἔτος εἰσφέρω. c. munera alicui, φέρω τινὶ δῶρα. β') ἐν τῇ πολεμικῇ, συν(άγω)άπτω, συνενῶ τινί τι. castra castris alicujus, τὸ στρατόπεδον τῶν στρατοπέδῳ τινός. castra oppido, τὸ στρατόπεδον τῇ πόλει. c. signa in unum locum, συγκομίζω, συναθροίζω εἰς ταὐτὸ τὰς σημαίας. c. signa ad aliquem, προσμίγνυμί τινι τὰς σημαίας, προσμίγνυμαί τινι. γ') συνάπτω, συμπεριλαμβάνω τι. sua verba in duos versus, τοὺς αὐτοῦ λόγους ἐν δυσὶ στίχοις. ut in pauca conferam, ἵνα διὰ βραχέων εἴπω. 2) συνάπτω, συμπλέκω, κοινῇ μετά τινος ποιῶ τι. c. vires in unum, συνάπτω τὰς δυνάμεις εἰς ταὐτό. c. pedem, gradum, συνοδεύω τινί. c. capita κοινολογοῦμαι. c. sermones cum aliquo, ἔργομαί τινι εἰς λόγους. c. concilia, συμβουλεύομαι· ἐκ τούτου conferunt sollicitudines suas inter se, ἀνακοινοῦνται ἀλλήλοις περὶ τῶν αὐτῶν φροντίδων. conferunt inter se ἁπλῶς συνδιαλέγονται. 3) κατ' ἐξοχὴν συμπλέκομαι, ἐπὶ ἐχθρικῆς σημασίας. c. castra cum castris, ἀντιστρατοπεδεύομαι. conferre signa ἢ arma ἢ inter se, συνάπτειν μάχην, συμπλέκεσθαι. signis collatis, ἐν τῇ μάχῃ (ἐν τῇ καθ' αὐτὸ συμπλοκῇ, ἐκ τοῦ συστάδην). signa c. in laevum cornu, ἐφορμῶ τῷ ἀριστερῷ κέρατι. collato Marte (=comminus), ἐκ τοῦ συστάδην. c. manus ἢ manum (dextram), εἰς χεῖρας ἔργομαι, συμπλέκομαι. conferre pedem cum pede, ἄνδρα πρὸς ἄνδρα πολεμεῖν. pede collato pugnare, κατ' ἄνδρα συμπλεκομένους μάχεσθαι. (ποιητ.) c. certamen pugnae ἢ c. cum aliquo, πολεμῶ τινι. conferre lites, (δια)δικάζεσθαι. 4) συμ(παρα)βάλλω, συγκρίνω. aliquid alicui rei ἢ cum aliqua re, παραβάλλω τι πρός τι. aliquem cum aliquo ἢ alicui, τινὰ πρός τινα. ὅ) μετακομίζω. omnia sua in oppidum, πάντα τὰ ἑαυτοῦ εἰς τὴν πόλιν. conferre se suaque in naves, μετακομίζειν ἑαυτοὺς καὶ τὰ ἑαυτῶν εἰς τὰς ναῦς. c me in locum, μεταβαίνω εἰς τόπον. c. iter aliquo, ποιοῦμαι τὴν πορείαν ἐπὶ τόπον τινά. se Rhodum contulit, μετέβη εἰς Ῥόδον. c. iter versus Brundisium, τὴν πορείαν ποιεῖσθαι ἐπὶ τὸ Βρουντήσιον. c. me ad aliquem, καταφεύγω παρά

τινι. c. me ad Tissaphernem, καταφεύγω πρὸς τὸν Τισσαφέρνην. c. me in fugam, χωρῶ, τρέπομαι εἰς φυγήν. 6) (ποιητ.) μετα(βάλλω)μορφῶ τι c. me in belluam, μεταμορφοῦμαι εἰς θηρίον. confert corpus in volucrem, τὸ σῶμα μετα(βάλλεται)μορφοῦται εἰς πτηνόν. 7) μτφ. ἐπιφέρω, ἐγκαλῶ τινί τι, μέμφομαί τινός τι, αἰτίαν τινὸς ἐπιφέρω τινί. c. culpam in aliquem, ἐπιφέρω τινὶ τὴν αἰτίαν. c. timorem in aliquid, ἀνατίθημι τὴν αἰτίαν τοῦ φόβου εἴς τι. 8) ἐπάγω, ἐπιφέρω τινί τι. c. suspicionem in aliquem, ἐπιφέρω τινὶ τὴν ὑπόψιαν. c. spem salutis ad clementiam victoris, τὴν τῆς σωτηρίας ἐλπίδα ἀνατίθημι τῇ ἐπιεικείᾳ τοῦ νικητοῦ. c. me ad amicitiam alicujus, εἰσέρχομαι εἰς τὴν φιλίαν τινός, φίλος τινὸς γίγνομαι. c. me ad studium scribendi, ἄρχομαι σπουδάζειν περὶ τὸ γράφειν. c. beneficia in aliquem, ἀγαθὰ ποιῶ, εὐεργετῶ τινα. c. rem ad aliqem ἢ curam rei alicujus in aliquem, ἀνατίθημι τὴν περί τινος φροντίδα εἴς τινα. c. speciem hominum in deos, φαντάζομαι τοὺς θεοὺς ἐν ἀνθρωπίνῃ μορφῇ. 9) χρῶμαί τινι. c. tempus ad comparationem belli, χρῶμαι τῷ χρόνῳ πρὸς παρασκευὴν πολέμου. c. legem ad perniciem civitatis, τῷ νόμῳ χρῶμαι πρὸς καταστροφὴν τῆς πολιτείας. c. me et arma ad salutem reipublicae, ἐμαυτῷ καὶ τοῖς ὅπλοις χρῶμαι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πολιτείας. 10) ἀναβάλλω, iter in posterum diem, ἀναβάλλω τὴν πορείαν εἰς τὴν ὑςεραίαν. 10) ἀμεταβ. συμφέρω, ὠφελῶ. metus plurimus confert ad diligentiam custodiendi, ὁ φόβος τὰ μέγιστα συμφέρει εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ φυλάττειν.

confersi, πρκ. τ. confercio.

confertim, ἐπίρ. (confercio) ἀθρόως, πυκνῶς.

confertus a, um, (tior, tissimus) μ. π. τ. confercio.

conferveſco, ferbŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τ. ferveo) (ποιητ.) διαπυρίζομαι, βράζομαι. μτφ. ἐπὶ πάθους, παροξύνομαι.

confessĭo, iōnis, f. (confiteor) (ἐξ)ὁμολόγησις, ὁμολογία. c. imbecillitatis, ἐξομολόγησις τῆς ἀσθενείας. ea erat confessio Alexandrum esse... ὁμολογία ἦν (ὡμολογεῖτο) ὅτι Ἀλέξανδρος ἦν...

confessus, a, um, ὁμολογούμενος, ἀναμφίβολος, ἀναμφισβήτητος, σαφέστατος, ἐναργής. ex confesso, ὁμολογουμένως. est in confesso, τοῦτό ἐστιν ἀλήθεια παρὰ πάντων ὁμολογουμένη. venire in confesso, φανερώτατον γίγνεσθαι.

confectim, ἐπίρ. εὐθύς, ἀμελλητί, παραυτίκα, παραχρῆμα, confestim aut ex intervallo aliquid consequi, ἀμέσως ἐκ τοῦ πλησίον ἢ μακρόθεν διώκειν τι.

conficĭens, ntis μ. ἐν. τοῦ

conficĭo, fēci, fectum, 3. (cumfacio) aliquid, κατεργάζομαι, κατασκευάζω, ἀνύτω, ἀποτελῶ τι, φέρω εἰς πέρας τι. conficio annulum, vestem, κατασκευάζω δακτύλιον, ἔνδυμα. c. librum, συγγράφω βιβλίον. c. libros Graeco sermone, συγγράφω βιβλία ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ. orationes, λόγους. c. mihi hortum, κτῶμαι κῆπον. c. aequor immensum, διαπερᾶν τὸν ἄμετρον πόντον. c. bellum, praelium, καταπαύειν τὸν πόλεμον, τὴν μάχην. quibus rebus confectis, τούτων ἀποτελεσθέντων, ἀποτελέσας ταῦτα. c. iter, ἀνύτω τὴν ὁδόν. c. tertiam partem itineris, διέρχομαι, ἀνύτω τὸ τρίτον τῆς ὁδοῦ. c. caedem, ἐργάζομαι φόνον. c. illas res, ἀποτελῶ, περαίνω ἐκεῖνα. c. sacra, ἐπιτελῶ τὰ ἱερά. comitia, τὰς ἀρχαιρεσίας· ἐκ τούτου ἁ) ἁπλῶς conficio cum aliquo, κατα(δια)πράττω μετά τινος, β') (ἀπ)εργά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ζομαι, ποιῶ τι. pacem, εἰρήνην. motum, φόβον. c. aliquid mali guado, ἐργάζομαι τὸν υἱὸν κακόν τι. c. alicui sollicitudines, μερίμνας παρέχω τινί, ἐμβάλλω τινὰ εἰς μερίμνας. c. animum auditoris misericordem, οἶκτον ἐμβάλλω εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀκροατοῦ. γ') διανύω, διατελῶ χρόνον. centum annos, ἑκατὸν ἔτη. confecit adolescentiam in voluptatibus, ἐν ἡδοναῖς τὴν νεότητα διῆλθε. δ') συμπεραίνω, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παθητ. conficitur ex his, συμπεραίνεται ἐκ τούτων. 2) κατεργάζομαι, καταπονῶ τι. me dolor conficit, καταπονεῖ με ἡ λύπη. nihil est quod non conficiat vetustas, οὐδέν ἐστιν ὃ οὐ καταστρέφει ὁ χρόνος. senio confectus, ὑπὸ τοῦ γήρατος καταπεπονημένος. c. hominem ἀποκτείνω τὸν ἄνθρωπον. συνήθ. παθητ. confici dolore, cruciatu, aetate, κατα-(τρύχεσθαι) τήκεσθαι ὑπὸ λύπης, βασάνου, ὑπὸ τῆς ἡλικίας. καὶ ἁπλῶς confici, λυπεῖσθαι, ἄγθεσθαί τινι. c. aliquem vulneribus, καιρίως τραυματίζω τινά. milites confecti, στρατιῶται καταπεπονημένοι, κεταλαιπωρημένοι. c. provinciam, Athenienses, καθυποτάσσω τὴν ἐπαρχίαν, τοὺς Ἀθηναίους· ἐκ τούτου ά) διαμασσῶμαι, καταλεαίνω τι. cibum τὴν τροφήν. ἔθεν = καταβιβρώσκω, κατεσθίω τι. δ') κατα(γρῶμαι) δαπανῶ τι. c. pecuniam, patrimonium, καταναλίσκω τὰ χρήματα, τὴν πατρικὴν οὐσίαν. γ') ignis conficit silvam. τὸ πῦρ κατα(βιβρώσκει) πυρπολεῖ τὰ δάση. 3) συνάγω, πορίζομαί τι. exercitum, συνάγω, παρασκευάζομαι στρατόν. c. magnam pecuniam ex illa re, πολλὰ χρήματα πορίζομαι ἐξ ἐκείνου τοῦ πράγματος.

confictĭo, ōnis θ. (confingo) ὑπόπλασμα, πλάσμα, πλάσις.

confictus, a, um, μ. π. τ. confingo.

confīdens, entis (entĭor, entissĭmus) θαρραλέος. 2) θρασύς. c. et temerarius ante factum, θρασὺς καὶ προπετὴς πρὸ τοῦ ἁμαρτήματος. μ. ἐν. τ. confido.

confīdenter, (entĭus, entissĭme), ἐπίρ. (confidens) κατατεθαρρηκότως, θαρραλέως.

confīdentĭa, ae, θ. (confidens) θαρραλεότης, θάρρος, θρασύτης.

con-fīdo, fīsus sum, ĕre. alicui ἢ aliquā re, θαρρῶ τινι ἢ τι ἢ ἐπί τινι. c. illo duce, θαρρῶ τῷ ἡγεμόνι ἐκείνῳ. c. naturā loci, θαρρῶ ἐπὶ τῇ φύσει τοῦ τόπου. c. vestrae virtuti, θαρρῶ τῇ ὑμετέρᾳ ἀρετῇ. c. tibi, θαρρῶ σοι (εἰς τὰς δυνάμεις σου, εἰς τὰ μέσα σου). c. de salute urbis, θαρρῶ περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως. c. et magnam spem habeo victoriae, θαρρῶ καὶ μεγάλας ἐλπίδας ἔχω περὶ τῆς νίκης (καλῶς ἀγωνιεῖσθαι). c. et plane persuasum habeo aliquid, θαρρῶ καὶ πάνυ πιστεύω τι. μετ' ἀπαρ. ᾗ αἰτ. c. te valere, θαρρῶ σε εὖ ἔχειν.

con-fīgo, fixi, fixum, 3. συμπήγνυμι. transtra clavis ferreis, τὰς διαδοκίδας σιδηροῖς ἥλοις = κοθηλῶ. 2) δια(κεντῶ) τρυπῶ. c. aliquem sagittis, κατατοξεύω τινά.

con-fingo, finxi, fictum, 3. aliquid (συμ)πλάττω, nidos, νεοσσιάν. 2) μτφ. c. aliquid ἢ μετ' αἰτ. καὶ ἀπαρ. ἐπινοῶ, μηχανῶμαι, dolum, δόλον. causam aliquam, αἰτίαν τινά. c. lacrimas dolis, δάκρυα ὑποκρίνομαι, πλάττω, ψευδῶς κλαίω.

con-fīnis, e, ὅμορος, σύνορος, ager ἀγρὸς. καὶ δοτ. c. alicui, ὅμορός τινι, περίγωρος. c. sum alicui, ὁμορῶ τινι. confine, is καὶ συνήθ. confinia, πλ. τὰ σύνορα, ὅρια, μεθόρια. 2) μτφ. μετὰ γεν. ἢ δοτ. ὅμοιος, συγγενής, παραπλήσιός τινι. carmina confinia studio vestro, ᾠδαὶ προσήκουσαι τῇ ὑμετέρᾳ σπε-

δῆ. c. ejus generis, ὅμοιος τῷ ε῎ιδει τούτῳ.

confīnĭum, ĭi, οὐ. (con-finis) τὰ ὅρια, τὸ μεθόριον. c. Lycaoniae et Pamphyliae, τὸ μεθόριον τῆς Λυκαονίας καὶ Παμφυλίας. 2) συν-(μεθ)ορία. 3) μτφ. τὸ μεταξὺ δύω ἐγγὺς ἀλλήλων κειμένων πραγμάτων διάστημα, διάλειμμα.

confinxi, πρκ. τ. confingo.

confĭo, fĭĕri, ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τ. conficior. ἴδ. conficio.

confirmāte, ἐπίρ. (confirmatus) ἰσχυρῶς, βεβαίως.

confirmātĭo, ōnis, θ. (confirmo) (δια)βεβαίωσις, libertatis, τῆς ἐλευθερίας.

confirmātor, ōris, ὁ. (confirmo) βεβαιωτής.

confirmātus, a, um, (tior) μ. π. τοῦ con-firmo, 1. aliquid, στερεῶ, (δια)βεβαιῶ τι. nervos, dentes, τὰς νευράς, τοὺς ὀδόντας. c. valetudinem ἢ me, ἀναλαμβάνω, ἀνίσταμαι ἐκ τῆς νόσου, ἀναρρώνυμαι. μτφ. ἀ) βεβαιῶ, κρατύνω, ἐμπεδῶ. regnum Persarum, τὴν τῶν Περσῶν βασιλείαν. imperium, τὴν ἀρχήν. c. pacem et amicitiam cum aliquo, βεβαιῶ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν μετά τινος φιλίαν. κατ' ἐξοχὴν θάρρος ἐμποιῶ τινι, ἀναθαρρύνω τινά, εὐθαρσῆ ποιῶ τινα. animum alicujus, τὴν ψυχήν τινος. c. milites ad pugnandum, θαρρύνω τοὺς στρατιώτας πρὸς μάχην. confirma te, θάρρει. 6') διαβεβαιοῦμαι, διϊσχυρίζομαι τι. confirmatus, a, um, θαρραλέος, θαρρῶν, ἐρρωμένος. 2) βέβαιος, ἀξιόπιστος.

con-fiscātĭo, ōnis, θ. δήμευσις.

confiscātus, a, um, μ. π. τοῦ confisco, 1. (fiscus) aliquid, ἀποταμιεύομαί τι, κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν θησαυρὸν (fiscus), pecuniam, χρήματα. 2) δημεύω τι. c. bona alicujus ἢ aliquem, δημεύω τὰ ἀγαθά τινος. c. agros, δημεύω τοὺς ἀγρούς.

confīsĭo, ōnis, θ. (confido) θάρρος.

confīsus, a, um, πεποιθώς. μ. π. τοῦ confido.

confĭtĕor, fessus sum, ērī, (cum-fateor) aliquid, ὁμολογῶ, ἐξ-(καθ)ομολογῶ τι. omnia, crimen, πάντα, τὸ ἔγκλημα. c. peccatum, meum errorem, amorem, ὁμολογῶ τὸ ἁμάρτημα, τὴν ἐμὴν πλάνην, τὸν ἔρωτα, συχνὰ μετ' ἀπαρ. ἢ μετ' αἰτ. καὶ ἀπαρ. de se καὶ de aliqua re. confitentur se victos, ὁμολογοῦσιν ἑαυτοὺς ἡττηθέντας. c. me imperitum, ὁμολογῶ ἐμαυτὸν ἄπειρον εἶναι. 2) (ποιητ.) δηλῶ, δείκνυμί τι. confiteri suam inscientiam, δεικνύναι τὴν ἀμάθειαν αὐτοῦ. confitetur motum animi sui lacrimis, διὰ δακρύων δηλοῖ τὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ κίνησιν.

confixi, πρκ. τ. configo.

confixus, a, um, μ. π. τ. configo.

conflăgrātĭo, ōnis, θ. (conflagro) (σπάν.) κατάφλεξις, πυρπόλησις.

con-flăgro, 1. aliquid, καταφλέγω, πυρπολῶ τι. urbem, τὴν πόλιν, domum, τὸν οἶκον. 2) ἀμεταβ. καταφλέγομαι, πυρπολοῦμαι. classis conflagrat incendio praedonum, ὁ στόλος πυρπολεῖται ἐμπρησμῷ λῃστῶν. μτφ. c. incendio irae, ἐν ὀργῇ εἶμι. c. incendio invidiae ἢ ἁπλῶς c. invidiā, εἶμαι ἀντικείμενον σφοδροῦ μίσους, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.

conflātus, a, um, μ. π. τ. conflo.

conflictātĭo, ōnis, θ. σύγκρουσις· ἐκ τούτου ἔρις, ἀγών, pugnae, μάχης.

conflictātus, a, um, μ. π. τ. conflicto.

conflictĭo, ōnis, θ. (confligo) σύγκρουσις. duorum corporum inter se, δύο σωμάτων πρὸς ἄλληλα. 2) μτφ. ἔρις. cum adversario, πρὸς τὸν ἐναντίον.

conflicto, 1. (ἐπιτατ. τοῦ confligo) (αἰτ.) συνηθέστ. conflictor, ἰσχυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ρῶς συγκρούω· ἐκ τούτου ἀμεταβ. (δια)μάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι πρός τινα. conflictatus est cum adversa fortuna, ἐπάλαισε τῇ δυστυχίᾳ. 2) μτφ. μεταβ. καταβάλλω, καθαιρῶ, ἀπόλλυμι. rempublicam τὴν πολιτείαν. 3) conflictor aliqua re, ταράττομαι, ἐνοχλοῦμαι, πιέζομαι ὑπό τινος. conflictor durā fortunā, καταπιέζομαι ὑπὸ τῆς σκληρᾶς τύχης. c. hieme ἡ tempestate grave, morbo, ταλαιπωρῶ, κατατρύχομαι ὑπὸ τοῦ χειμῶνος, ὑπὸ βαρείας νόσου.

conflictus, ūs, ὁ. (con-fligo) σύγκρουσις, συμ(βολὴ)πλοκή. lapidum, τῶν λίθων. c. nubium, συμβολὴ τῶν νεφῶν. c. corporum συμπλοκὴ τῶν σωμάτων (ἐν τῇ μάχῃ).

con-flīgo, flixi, flictum, 3. συναράσσω, συγκρούω. corpora, τὰ σώματα. 2) μτφ. c. aliquid cum re, συγκρίνω, παραβάλλω τι πρός τι. factum cum scripto, τὸ πεπραγμένον πρὸς τὸ γεγραμμένον. 2) ἀμεταβ. c. cum aliquo ἢ contra, adversus aliquem, καὶ ἁπλῶς confligo, συγκρούομαι, συμπλέκομαι τινι. c. cum hoste, συνάπτω, συμπλέκομαι τῷ πολεμίῳ. c. contra conspirationem hostium, μάχομαι κατὰ τῆς συμπνοίας τῶν πολεμίων. c. adversus classem Rhodiorum, συμβάλλω τῷ στόλῳ τῶν Ῥοδίων.

con-flo, 1. (ἀν)αἰθύσσω, διεγείρω, ἐκπιπίζω, ignem, τὸ πῦρ, incendium, πυρκαϊάν. Συνήθ. ἐπὶ παθῶν καὶ ἐμπαθῶν πράξεων, (ἐξ)ἐγείρω, ποιῶ τι. bellum, πόλεμον, tumultum, θόρυβον, invidiam φθόνον, discordiam διχόνοιαν. 2) κατα(συγ)γωνεύω, γωνεύω, γέω. argentum, argenteas statuas, ἄργυρον, ἀργυρᾶ ἀγάλματα. (ποιητ.) falces conflantur in ensem, τὰ δρέπανα εἰς ξίφη ἀναγωνεύονται (διὰ γωνεύσεως εἰς ξίφη μεταβάλλονται). c. vasa aurea, κατακόπτω χρυσᾶ ἀγγεῖα. 3) συνάγω, συσκευάζομαι, κατασκευάζω τι. c. exercitum, συνάγω τὸν στρατόν. c. pecuniam, συσκευάζομαι χρήματα. c. alicui periculum, περιβάλλω τινὰ κινδύνῳ, κατασκευάζω τινὶ κίνδυνον. bellum conflatur, πόλεμος ἐξάπτεται. c. aes alienum, ὑπόχρεως γίγνομαι. Ἐκ τούτου μτφ. μηχανῶμαι, ἐπινοῶ. c. mendacia, ἐπινοῶ ψεύδη.

confluens, ntis, μ. ἐν. τοῦ

confluo, fluxi, fluxum, 3. συρρέω, συμβάλλω (ἐπὶ ποταμῶν καὶ τῶν τοιούτων). amnes vasti confluunt in Phasim, ποταμοὶ εὐρεῖς εἰς τὸν Φᾶσιν συμβάλλουσιν. flumen illud confluit cum Rheno, ὁ ποταμὸς ἐκεῖνος εἰς τὸν Ῥῆνον εἰσβάλλει. conflues, utis, σύρροια, συμβολὴ ποταμῶν. Mosae et Rheni, τοῦ Μώσα καὶ τοῦ Ῥήνου. a confluente Rhodano, ἀπὸ τῆς συμβολῆς τῶν ποταμῶν Ῥήνου καὶ Ἄραρος. Confluentes, ium ὁ. πλ. ὄνομα πόλεων κειμένων πρὸς ταῖς συμβολαῖς ποταμῶν. 2) μτφ. ᾧ ἐπὶ μὴ ῥευσῶν κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ πλήθους ἀνθρώπων καὶ τῶν τοιούτων συρρέω, συν(έρχομαι)αθροίζομαι. multi confluunt Athenas, πολλοὶ εἰς Ἀθήνας συρρέουσι. undique populus confluxit, πανταχόθεν συνέρρευσεν ὁ λαός. μτφ. laus, honor confluit ad illos, πολὺς ἔπαινος, τιμὴ συνέρχεται αὐτοῖς = πολλοῦ ἐπαίνου, πολλῆς τιμῆς τυγχάνουσι.

confluxi προκ. τ. confluo.

confŏdĭo, fōdi, fossum, 3. aliquid, δια(σκάπτω)ορύττω τι. hortum, κῆπον. 2) διαπείρω, διατρυπῶ, κεντῶ τινα. hominem, ἄνθρωπον. c. aliquem jaculis, κατακοντίζω τινά.

conformātĭo, iōnis, ὁ. (conformo) διαμόρφωσις, σχῆμα. c. oris et corporis, ἡ τοῦ προσώπου καὶ τοῦ σώματος μορφή. c. verborum, ἡ ὀρθὴ τῶν λέξεων πλοκή, διά(θ.σις)ταξις, ἡ σύνταξις. c.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

sententiarum, σχῆμα ῥητορικόν· κατ' ἐξοχήν. c. animi ἡ ἁπλῶς conformatio, ἰδέα. 6') conformatio doctrinæ, ἡ ἐκ τῶν γραμμάτων, τῆς παιδείας μόρφωσις.

conformātus, a, um, μ. π. τοῦ

conformo, 1. (αἰτ.) δια(μορφῶ)σχηματίζω τινὰ ἤ τι. hominem, mundum, mores, τὸν ἄνθρωπον, τὸν κόσμον, τὰ ἤθη. c. me ad voluntatem alicujus, ἕπομαι τῇ θελήσει τινός.

confossus, a, um, μ. π. τοῦ confodio.

confractus, a, um, μ. π. τ. confringo.

confrăgōsus, a, um, (confringo) φαραγγώδης, ἀνώμαλος, σκληρός.

confrăgus, a, um = confragosus.

confrēgi, πρκ. τοῦ confringo.

confrĕmo, ŭi, ĕre, βρέμω.

confricātus, a, um, μ. π. τοῦ

con-frĭco, ŭi, ātum, 1. καταψήγω, ἐντρίβω.

confringo, frēgi, fractum, 3. (cumfrango) aliquid, κατακλῶ, διαρρήγνυμι, συντρίβω τι.

confūdi πρκ. τ. confundo.

con-fŭgĭo, fūgi, fŭgĭtum, 3. καταφεύγω. ad aliquem, πρός τινα. in naves, εἰς τὰ πλοῖα. in aliquem locum, εἴς τινα τόπον. in Phylen, ε᾽ς τὴν Φυλήν. μτφ. c. ad tuam fidem, καταφεύγω, προστρέπω εἰς τὴν σὴν πίστιν. in tuam misericordiam, εἰς τὸν σὸν οἶκτον.

con-fŭgium, ĭi, οὐ. (confugio) καταφύγιον.

con-fundo, fūdi, fūsum, 3. συγχέω, συμμίγνυμι. c. aliquid cum aliqua re, καί ποιητ. rei alicui, συμμίγνυμί τί τινι. c. cruorem in fossam, ε᾽ς τὴν τάφρον ἐγχέω ἅπαν τὸ αἷμα. c. mel, acetum, oleum, συμμίγνυμι μέλι, ὄξος καὶ ἔλαιον. μτφ. c. aliquid in totam orationem, εἰς ἅπαντα τὸν λόγον παρεισέρω τι. 2) ἀνα(συμ)μίγνυμι, συγχέω τί τινι vera cum falsis, τὰ ἀλη θῆ καὶ τὰ ψευδῆ συγχέω. c. duos populos in unum, συνάπτω, συνενῶ δύω λαοὺς εἰς ἕνα. c. fas nefasque, συγχέω τὸ ὅσιον καὶ τὸ ἀνόσιον. rusticus confusus urbano, ὁ ἀγροῖκος τῷ ἀστικῷ ἀναμιχθείς. oratio confusa a pluribus, λόγος ὑπὸ πολλῶν συγγεγραμμένος. sermones confunduntur in unum, ἡ συνδιάλεξις κοινὴ γίγνεται. c. proelio cum aliquo, ἀγωνίζομαι ἀγῶνα πρός τινα. 3) συγχέω, συν(δια)ταράττω. signa et ordines peditum et equitum, τὰς σημαίας καὶ τὰς τάξεις τῶν πεζῶν καὶ τῶν ἱππέων. jura gentium, τὰ δίκαια τῶν ἐθνῶν. (ποιητ.) c. foedus, παραβαίνω, λύω τὰς συνθήκας. c. ora καὶ notas oris, ἀγνώριστον καθιστῶ, ποιῶ ἐκ τούτου μτφ. συγχέω, ταράττω, θορυβῶ τινα, ἐνοχλῶ τινι. animos audientium, τὰς ψυχὰς τῶν ἀκροατῶν. aliquem dicentem, τινὰ λέγοντα. 4) (ἐκ)χέω. vinum in vasa, οἶνον ε᾽ς ἀγγεῖα. 5) καταχέω. rosa confusa rubore, ῥόδον ἐρυθρότητα κατακεχυμένον. confusus, a, um, συγκεχυμένος, συντεταραγμένος.

confūse, (sĭus) ἐπίρ. (confusus) συγκεχυμένως, τεταραγμένως, loqui, ἐμιλεῖν.

confūsĭo, ōnis θ. (confundo) σύγχυσις, μτφ. ἀνάμιξις, σύμμιξις. virtutum, τῶν ἀρετῶν. 2) κατ' ἐξοχήν, διατάραξις, ἀταξία, ταραχή, temporum, τῶν καιρῶν, populi, τοῦ λαοῦ.

confūsus, a, um, (sĭor, sissĭmus) συγκεχυμένος, συντεταραγμένος. turba, clamor, oratio, θόρυβος, κραυγή, λόγος. 2) confusus animo ἢ ἁπλῶς confusus, τεταραγμένος, ἐκπλαγείς. confuso ore, τεταραγμένος τὴν ὄψιν, μ. π. τ. confundo.

confūtātĭo, ōnis, θ. (confuto) ἀνασκευή, λύσις.

confūtātus, a, um, μ. π. τοῦ

confūto, 1. aliquid, κατα(ξέλλω)-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Πατρών

πραΰνω, κωλύω, παύω τι. maximos dolores, τὴν μεγίστην λύπην. audaciam alicujus, τὴν αὐθάδειάν τινος. 2) μτφ. (ἐξ)ελέγχω, ἀνασκευάζω. aliquid nostras secundas res confutat, πρᾶγμά τι ἀναιρεῖ, καταλύει τὴν ἡμετέραν εὐπραγίαν. c. opinionis levitatem, ἐξελέγχω τὸ κοῦφον τῆς γνώμης. argumenta Stoicorum, τὰς ὑπ. θέσεις τῶν Στωϊκῶν.

con-gĕlo, 1. (gelu) aliquid, ἐκ(κατα)πήγνυμι, σκληρύνω, ἀποσκληρῶ τι. (ποιητ.) c. serpentem in lapidem, μεταμορφῶ τὸν ὄφιν εἰς λίθον. 2) ἀμεταθ. ἐκ(κατα)πήγνυμαι. fluvius c., ὁ ποταμὸς πήγνυται· ἐκ τούτου=σκληρύνομαι, ἀποσκληροῦμαι. animus noster otio congelavit, ἡ ἡμετέρα ψυχὴ διὰ τὴν ἀπραγμοσύνην ἀναίσθητος γέγονε.

con-gĕmĭno, 1. διδυμεύω. 2) aliquid, διπλασιάζω τι.

con-gĕmo, ŭi, ĕre, ἀναστενάζω.

congĕries, ēi, θ. (congero) συναθροισμός. 2) συνάθροισμα, σωρός. armorum, ὅπλων.

con-gĕro, gessi, gestum, 3. aliquid, συμφορῶ, συνάγω, σωρεύω, ἀθροίζω τι. arma, opes, ὅπλα, δυνάμεις. omnia in vas, πάντα εἰς τὸ ἀγγεῖον. undique quod idoneum putarent, πανταχόθεν ὅ,τι ἐπιτήδειον ἐνόμιζον. undique saccos, πανταχόθεν σάκκους. aggerem, frondem, χῶμα, φύλλα. c. saxa in caput alicujus, συνάγω λίθους (βάλλω) κατὰ τῆς κεφαλῆς τινος. hastas, scuta alicui, δόρατα, ἀσπίδας ἐπί τινος tela in urbem, βέλη κατὰ τῆς πόλεως. (ποιητ.) c. aram sepulcri arboribus, σωρεύω πυρὰν ἐκ δένδρων. Ἐκ τούτου ἐπὶ λόγου· συν(άγω)τίθημι, συμπεριλαμβάνω. nomina multorum, dicta, τὰ ὀνόματα πολλῶν, τοὺς λόγους. c. orationem ex multis, συν(άνω)τίθημι τὸν λόγον ἐκ πολλῶν. 2) σωρεύω, ἐπιβάλλω, προσάπτω τινί τι. alicui plagas, πληγάς τινι. c. alicui honores, συμφορῶ τινι τιμάς, laudes, ἐπαίνους. c. maledicta in fratrem, σωρεύω λοιδορήματα κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ. c. causas rei alicujus in aliquem, προσάπτω τινὶ τὰς αἰτίας τινός.

congessi, πρκ. τ. congero.

1. congestus, a, um, σεσωρευμένος, σωρευτός, συμφορητός. μ. π. τ. congero.

2. congestus, ūs, ἀ. (congero) σώρευσις, συμφόρησις, ἄθροισις. 2) σωρός, lapidum, λίθων.

congiārium, ĭi, οὐ. (congius ὑπον. vas) ἀγγεῖον χοέως χωρητικόν, ὁ χοεύς. 2) (ὑπον. donum) διά(ἐπί)δοσις, διανομή, (οἴνου, ἐλαίου, σίτου, μετέπειτα δὲ καὶ ἀργυρίου) εἰς τὸν λαὸν ἢ τοὺς στρατιώτας.

congius, ĭi, ἀ. χοεὺς (μέτρον ὑγρῶν, τὸ ὄγδοον τοῦ ἀμφορέως=6 sextarii).

con-glăcĭo, 1. ἐκ(κατα)πήγνυμι, κρυσταλλῶ. aquam, τὸ ὕδωρ. 2) ἀμεταθ. ἐκ(κατα)πήγνυμαι, κρυσταλλοῦμαι. μτφ. tribunatus ei conglaciat, παραμένει ἀργός, ἄπρακτος ἐν τῇ δημαρχίᾳ.

conglŏbātĭo, iōnis, θ. (conglobo) συνείλησις, ἄθροισις, σώρευσις.

conglŏbātus a, um, μ. π. τοῦ

conglŏbo, 1. (globus) aliquid, συσφαιρῶ, σφαιρῶ τι. 2) συνειλῶ, ἀθροίζω τι. milites in unum locum, τοὺς στρατιώτας εἰς ταὐτό.

con-glŏmĕro, 1. aliquid, συν(ειλῶ)ελίττω τι.

conglūtĭnātĭo, iōnis θ. (conglutino) συγκόλλησις.

conglūtĭno, 1. aliquid, συγκολλῶ. 2) συν(άπτω)δέω τι στενῶς.

congrātŭlātĭo, iōnis, θ. (congratulor) συγχαίρειν, ὁ ἀσπασμός.

con-grātŭlor, συγχαίρω, συνήδομαι.

congrĕdĭor, gressus sum, ĕdi, (cum-gradior) cum aliquo, alicui ἢ aliquem, συνέρχομαι, ἐντυγχάνω,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

συναντῶ τινι. luna congreditur cum sole, ἡ σελήνη συναντᾷ τῷ ἡλίῳ. 2) ἐπὶ ἐχθρικῆς σημ. σύνειμι. cum aliquo, contra ἢ adversus aliquem, ἢ ἁπλῶς congredior, συμβάλλω τινί, ἔρχομαί τινι εἰς χεῖρας. c. cum hostibus, εἰς χεῖρας ἔρχομαι τοῖς πολεμίοις.

congrĕgābĭlis, e, (congrego) ἀθροίσιμος.

congrĕgātĭo, ōnis, θ. (congrego) συνάθροισις, συναθροισμός. hominum, ἀνθρώπων.

congrĕgātus, a, um, μ. π. τοῦ

con-grĕgo, 1. (αἰτ.) συν(αγελάζω)άγω τινὰ ἤ τι. ferae congregunt se ad amnes, τὰ ἄγρια ζῶα παρὰ τοὺς ποταμοὺς συνάγεται. animalia congreguntur, τὰ ζῶα συναγελάζεται. 2) καθόλου, συν(άγω,αγείρω)αθροίζω,congrego homines dispersos in unum locum, ἀνθρώπους διεσπαρμένους ἐπὶ τὸ αὐτό.

congressĭo, ōnis, θ. (congredior) συν(έλευσις,άντησις)έντευξις. 2) σ.μπλοκή, μάχη.

1. congressus, a, um, μ. π. τ. congredior.

2. congressus, ūs, ἀ. = congressio.

congrŭens, ntis (entĭor, entissĭmus) κατάλληλος, ἁρμόδιος, σύμφωνος, ἀνάλογος. cum aliqua re ἢ alicui rei. μ. ἐν. τ. congruo.

congruenter, (entĭus, entissime) ἐπίρ. (congruens)ἁρμοζόντως, ἀναλόγως, συμφώνως.

congrŭentĭa, ae, θ. (congruens) ἁρμονία, συμφωνία.

congrŭo, grŭi, ĕre, συνέρχομαι, σ.μπίπτω, cum aliquo, τινί. 2) cum aliquo ἢ alicui, συναρμόζω, συμφωνῶ τινι. quae dicuntur congruunt cum causa, τὰ λεγόμενα συμφωνεῖ τῇ κατηγορίᾳ. illae res congruunt inter se, ἐκεῖνα συμφωνεῖ πρὸς ἄλληλα. sermo c. inter omnes = πάντες ταὐτὰ λέγουσιν. illi congruunt inter se, ἐκεῖνοι ὁμογνωμονοῦσιν, ὁμοδοξοῦσιν ἀλλήλοις. c. alicui, ὁμογνωμονῶ τινι.

congrŭus, a, um, = congruens.

cōnĭfer, ĕra, ĕrum, (conus-fero) κωνοφόρος.

cōnĭger, ĕra, ĕrum, (conus-gero) = conifer.

conjēci, παρκ. τ. conjicio.

conjectātĭo, ōnis, θ. (conjecto) εἰκασία, στοχασμός.

conjectĭo, ōnis, θ. (conjicio) βολή, (ἐπὶ σκοπόν). telorum, βελῶν. 2) εἰκασία, στοχασμός. 3) ἀμφισβήτησις.

conjecto, 1. (cum-jacto) (θαμ. τ. conjicio) aliquid, συμβάλλομαι, εἰσφέρω τι. 2) aliquid, ἢ aliquid ex aliqua re ἢ αἰτ. καὶ ἀπαρεμ. ἢ μετ' ἀναφορ. πρωτ. εἰκάζω.,

conjector, ōris, ἀ. (conjicio) εἰκαστής, ἐξηγητής. c. somniorum, ὀνειροκρίτης, ὀνειρόμαντις.

conjectūra, ae, θ. (conjicio) εἰκασία, στοχασμός. conjecturam capio ἢ facio de ἢ ex aliqua re, καὶ ἁπλῶς aliqua re, εἰκάζω περὶ ἢ ἔκ τινος. conjecturā aliquid assequi, judicare, scire, consequi, εἰκάζειν, τεκμηριοῦσθαί τι. conjecturam capio de praesentibus ex praeteritis, τεκμαίρομαι τὰ νῦν ἐκ τῶν ποτέ. conjecturam capio ex operibus de moribus alicujus, τεκμαίρομαι ἀπὸ τῶν ἔργων τοὺς τρόπους τινός. conjecturam praebeo alicui de aliquo, τεκμήριον παρέχω τινί τινός. conjecturā utendum est, χρὴ εἰκάζειν. 2) οἰωνοσκοπία, ὀνειροκρισία.

conjectūrālis, e, (conjectura) στοχαστικός, εἰκαστικός.

1. conjectus, ūs, ἀ. (conjicio) συμβολή, βολή (εἰς τινα τόπον), lapidum, λίθων. 2) σ.μβολή, συναφή. 3) ἔθοισμα, σωρός. 4) βολή. c. oculorum, ὀμμάτων βολή, πρόσωψις. venio ad teli conjectum, ἀφικνοῦμαι εἰς τόξευμα.

2. conjectus, a, um, μ. π. τοῦ conjĭcĭo. jēci, jectum, 3.(cum-jacio) aliquid, συμβάλλω, συνάγω, ῥίπτω τι. c. sarcinas in medium, συμφέρω, συμβάλλω τὰ σκεύη εἰς τὸ μέσον. 2) μτφ. ά) c. verba καὶ ἁπλῶς conjicio cum aliquo, ἐρίζω τινί, δικάζομαι πρός τινα. β') εἰκάζω, τεκμαίρομαι, aliquid, τί. eum ibi fuisse, εἰκάζω ὅτι αὐτὸς ἐκεῖ ἦν. c. ex oraculo de aliqua re, ἐκ τοῦ χρησμοῦ τεκμαίρομαι, ὑπονοῶ τι. de futuris callidissime conjicere, ἐμπειρότατα περὶ τῶν μελλόντων εἰκάζειν. ex eo conjici potest, ἐκ τούτου οἷόν τέ ἐστιν εἰκάσαι· ἐκ τούτου c. somnia, ὀνείρους κρίνω, ἐξηγοῦμαι, καὶ καθόλου=περὶ τῶν μελλόντων εἰκάζω, μαντεύομαι, προ(λέγω) φητεύω. bene c., καλὰ μαντεύω. c. aegrotum e morbo evasurum esse, μαντεύομαι ὅτι ὁ ἀσθενὴς ἀπαλλαγήσεται τῆς νόσου. 3) βάλλω, ῥίπτω, (ἐκ)σφενδονίζω τι. vasa in naves, τὰ ἀγγεῖα εἰς τὰς ναῦς, torrem in ignem, δαλὸν εἰς τὸ πῦρ. tela in nostros conjiciunt, βέλη κατὰ τῶν ἡμετέρων βάλλουσι. c. gladium in aliquem, ῥίπτω, καταφέρω τὸ ξίφος κατά τινος. c. gladium in guttura, ἐμπήγνυμι τὴν μάχαιραν εἰς τὸν λαιμόν. c. aliquem in carcerem, ἐμβάλλω, ῥίπτω τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον. in vincula, in catenas, εἰς τὰ δεσμά, εἰς τὰς ἁλύσεις. c. hostem in fugam, τρέπομαι τὸν ἐχθρὸν εἰς φυγήν. c. exercitum in angustias, ἐμβάλλω, παρα(σύρω)φέρω τὸν στρατὸν ἐν τοῖς στενοῖς. c. navem in portum, κατάγω τὴν ναῦν εἰς τὸν λιμένα. conjicere se ex fuga in templum Minervae, καταφεύγειν ἐκ τῆς φυγῆς εἰς τὸν τῆς Ἀθηνᾶς ναόν. conjicere se in sacrarium, καταφεύγειν εἰς τὸ ἱερόν. c. in fugam, τρέπομαι, ὁρμῶ εἰς φυγήν. conjicere se sub scalas, κρύπτεσθαι ὑπὸ τὴν κλίμακα. β') φέρω τινὰ εἰς τοιάνδε κατάστασιν. c. aliquem in morbum, ἐμβάλλω τινὰ εἰς νόσον, in laetitiam, in terrorem, ἐμβάλω τινὶ χαράν, φόβον. c. rempublicam in perturbationes, ἐμβάλλω τὴν πολιτείαν εἰς ταραχάς. c. aliquem in periculum, ἐμβάλλω τινὰ εἰς κίνδυνον. c. urbem extremas calamitates, ἐμβάλλω τὴν πόλιν εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας. γ') c. maledicta in aliquem, λοιδορίας κατά τινος (ἐπι)ῥίπτω. c. culpam, crimen in aliquem ἢ alicui, ἐπάγω, ἐπιφέρω τινὶ τὴν αἰτίαν, τὸ ἔγκλημα. c. culpam in vigilem, ἀναπίθημι, ἀποδίδωμι τὴν αἰτίαν τῷ φύλακι. c. legem in illam tabulam, καταγράφω νόμον ἐπὶ τοῦ πίνακος ἐκείνου. vocem conjicere, φωνὴν προϊέναι. c. pecuniam in aliquid, δαπανῶ χρήματα εἴς τι. c. me mente ac voluntate in versum, μετὰ ζήλου πολλοῦ εἰς τὴν ποίησιν ἐκδίδομαι. c. me in latebram, καταφεύγω εἰς κρυπτήριον (ἀποκρύπτομαι). c. oculos in aliquem, προσβλέπω τινά. c. orationem in carissimos viros, ἀποτείνω, στρέφω τὸν λόγον εἰς ἀνδρας ἐνδοξοτάτους.

conjŭgālis, e, (conjux) γαμήλιος, ἐγγάμιος.

conjŭgātĭo, ōnis, θ. (conjugo) σύζευξις, συζυγία.

conjŭgātus, a, um, μ. π. τ. conjugo.

conjŭgĭālis, e, (conjugium) γαμήλιος. ἐγγάμιος.

conjŭgis, γεν. τ. conjux.

conjŭgium, ĭi, οὐ. (conjugo) σύζευξις, γάμος· ἐκ τούτου (ποιητ.) ὁ σύζυγος ἢ ἡ σύζυγος. 2) συνουσία, συνδασμός, κατὰ πλ. conjugia, iōrum, ζεῦγος ζώων.

con-jŭgo, 1. σπάν. conjungo.

con-junctē, (ctius, ctissĭme), (conjunctus) ἐπίρ. συν(ηνωμένως) ἐζευγ-

μένως. β') οἰκείως, πιστῶς, cum aliquo vivere, μετά τινος ζῆν.

conjunctim, ἐπίρ. (conjungo) συνημμένως, κοινῇ, ὁμοῦ. auxilium petere, βοήθειαν αἰτεῖν.

conjunctĭo, iōnis, θ. (conjungo) σύζευξις, σύνδεσμος. hominum, ἀνθρώπων. c. mentis cum externis mentibus = συμπάθεια. 2) κατ' ἐξοχὴν ἀ) συζυγικός, σύνδεσμος, γάμος. β') συγγένεια. γ') φιλία, οἰκειότης. 3) ἐν τῇ γραμματ. ὁ σύνδεσμος.

conjunctus, a, um, (ctĭor, ctissĭmus) μ. π. τοῦ

con-jungo, junxi, junctum, 3. aliquem ἢ aliquid cum aliquo ἢ cum aliqua re, ἢ aliquem (aliquid) alicui, συζεύγνυμι, συν(άπτω, ενῶ)δέω τινὰ ἢ τί τινι ἢ πρός τινα (ἢ πρός τι). cohortes illas cum exercitu, τὰς κοόρτεις ἐκείνας τῷ στρατῷ. c. hanc epistolam cum hac, ταύτην τὴν ἐπιστολὴν πρὸς ἐκείνην συνάπτω. μτφ. c. illum cum laude deorum, ἐγκωμιάζω ἐκεῖνον ἴσα τοῖς θεοῖς. c. dextrae, συνάπτω τὴν δεξιὰν τῇ δεξιᾷ. tecto muro portaeque conjungo, πρὸς τῷ τείχει καὶ τῇ πόλει κτίζω τὸν οἶκον. castra muro conjungo, τῷ τείχει συνάπτω τὸ στρατόπεδον (πρὸς αὐτῷ τῷ τείχει στρατοπεδεύομαι). c. noctem diei, δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ τῆς (ἐπομένης) νυκτὸς πορεύεσθαι. conjungere se ἢ copias ἢ exercitum ἢ castra μετά ἢ ἄνευ τοῦ cum aliquo ἢ alicui, τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις συνάπτειν ταῖς ἄλλου τινός, προστίθεσθαι, συντάττεσθαί τινι. c. arma finitimis, ἐγὼ τὰς δυνάμεις πρὸς τὰς τῶν γειτόνων. c. boves, συζεύγνυμι τοὺς βοῦς. bellum conjungunt, ἀπὸ κοινοῦ πολεμοῦσι, κοινῇ τὸν πόλεμον ποιοῦνται. 2) διὰ γάμου ἢ ἀγάπης συζεύγνυμι, συνδέω τινά τινι. aliquam secum (sibi) matrimonio, συζεύγνυσθαί τινι γάμῳ. β') διὰ συγγενείας ἢ φιλίας συζεύγνυμι. c. aliquem secum affinitate, συζεύγνυσθαί τινι διὰ κηδεστίας. multos sibi amicitia conjungit, πολλοὺς διὰ τῆς φιλίας ἀνακτᾶται. -conjunctus, a, um, συν(εζευγμένος)ημμένος, προσεγής, ὅμορος, γείτων. terra conjuncta Cappadociae, γῆ ὅμορος τῇ Καππαδοκίᾳ. 2) διὰ γάμου, συγγενείας ἢ φιλίας πρός τινα συνεζευγμένος, συγγενής, φίλος, οἰκεῖος, μετὰ ἢ ἄνευ τῶν propinqua cognatione, propinquitatibus affinitatibusque, genere inter se, sanguine, intima familiaritate. Pompejus conjunctus, ὁ φίλος, ὁ οἰκεῖος Πομπήϊος. civitas conjuncta populo Romano, πολιτεία οἰκεία, φίλη τῷ Ῥωμαϊκῷ λαῷ. amicitia conjunctior, φιλία στενοτέρα, οἰκειοτέρα. 3) μτφ. ἀ) cum aliqua re ἢ alicui rei, σύμφωνός τινι. β') constantia conjuncta, κοινὴ ὁμολογία. γ') conjunctum, i, οὐ. ὁ σύνδεσμος.

conjūrātĭo, iōnis, θ. (conjuro) ἡ δι' ὅρκου συνένωσις, συνωμοσία, συμφωνία. Ἐκ τούτου τὸ κοινὸν κήρυγμα (ἐπὶ αἰφνιδίῳ τινὸς πολέμου). συνήθ. β') συνωμοσία (ἐπὶ κακοῦ)· ἐκ τούτου = οἱ συνωμόται.

conjūrātus, a, um, μ. π. τοῦ

con-jūro, 1. (σπαν.) καθόλου συνέμνυμι, κοινὸν ὅρκον ποιοῦμαι, διὰ κοινοῦ ὅρκου συνδέομαι, ὑπισχνοῦμαί τι. omnes juniores conjurant, ἅπαντες οἱ νέοι συνομνύουσι. conjurant sese non abituros esse, συνομνύουσι μὴ ἀπελθεῖν. Ἐκ τούτου μτφ. συμφωνῶ, ὁμογνωμογῶ τινι. 2) συνόμνυμαι (ἐπὶ κακοῦ), συνομοτῶ. conjurant inter se, συνωμοσίαν ἀλλήλοις ποιοῦνται. c. cum aliquo, συνόμνυμαί τινι. conjurant ut urbem incendant, συνόμνυνται τὴν πόλιν ἐμπρῆσαι. de interficiendo Pompejo, τὸν Πομπήϊον ἀποκτεῖναι. conjuratum est in eum a senatoribus, συνωμοσίαν κατ' αὐτῶν ποιοῦσι οἱ συγκλη-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τικοί. cum aliquo c. ad aliquid faciendum, συνόμνυμαί τινι ποιῆσαί τι. (ποιητ.) arma conjurata, τὰ τῶν συνωμοτῶν ὅπλα. ὡς οὐσ. conjurati, ōrum, ἀ. πλ. οἱ συνωμόται. quos consul conjuratos habebat, οὓς ὁ ὕπατος συνωμότας εἶχε.

conjux, ĭgis, ὁ. (conjungo) ἡ σύζυγος,(ποιητ.) ἡ ἐρωμένη, ἑταίρα, (λέξις περιποιητικωτέρα τῆς uxor) ἄλοχος. 2) (ποιητ.) ἀ. ὁ σύζυγος.

conl-, ῐδ. coll-.

conm-, ῐδ. comm-.

con-necto, nexŭi, nexum, 3. aliquid cum re ἢ alicui rei, συμπλέκω, συν(δέω)άπτω τί τινι. c. crines, συνδέω τὰς τρίχας. c. omnia inter se, συνδέω ἅπαντα ἀλλήλοις. c. amicitiam cum voluptate, τὴν φιλίαν συνδέω τῇ ἡδονῇ. illud connectitur ex pluribus, διὰ τῆς συν(δέσως)ενώσεως πολλῶν ἀποτελεῖται. connexus, a, um, συναφής, συνεχής. connexae dies, αἱ ἀμέσως ἑπόμεναι ἡμέραι. 2) κατ' ἐξοχήν = concludo, συνάπτω τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ συλλογισμοῦ.

connexĭo, ōnis, ὁ. (connecto) ἐπιχείρησις συλλογισμοῦ, ἐπακολούθημα, συμπέρασμα.

connexŭi, πρκ. τ. connecto.

connexus, a, um, συν(αφής)εχής. c. alicui per affinitatem, συγγενὴς ἐκ κηδεστίας. 2) ὡς οὐσ. connexum, i, οὐ. τὸ ἐπακολούθημα, συμπέρασμα. μ. π. τ. connecto.

connīsus, a, um, ἡ connixus, μ. π. τοῦ

con-nītor, īsus ἢ īxus sum, īti, συντείνω, ἐντείνομαι, κατ' ἐξοχὴν = τὰς γεῖρας ἢ τοὺς πόδας ἐπὶ τοῦ ἐλάφρους στηρίζω ἵνα ἀνεγερθῶ. infantes connituntur ut se erigant, τὰ νήπια ἐντείνονται ἵνα ἀνεγερθῶσι. c. ad surgendum, ἐπὶ τῶν τετραυματισμένων ἢ καταπεπονημένων. 2) συντείνω, σπεύδω. in locum, εἰς τόπον. in altam arborem, σπεύδω ἀναβῆναι ἐφ' ὑψηλοῦ δένδρου. c. locum, σπεύδω εἰς τόπον. 2) (ἐν)διατείνομαι, πειρῶμαι, προσπαθῶ. invadere hostem, τῷ πολεμίῳ ἐπελθεῖν. c. ad aliquid faciendum, διατείνομαι ποιεῖν τι. 3) ποιητ. γεννῶ, τίκτω.

con-nīvĕo, nīvi ἢ nīxi, ēre. συμ(κατα)μύω, κλείω, κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ ὀφθαλμῶν. c. oculos, καταμύω τοὺς ὀφθαλμούς (ἐπὶ ὕπνου, φόβου, αἰδοῦς καὶ τῶν τοιούτων)· ἐκ τούτου (ποιητ.) ἐπὶ ποῦ ἡλίου καὶ τῶν τοιούτων, ἐπισκοτίζει: θνῄ, ἀμαυροῦσθαι. 2) μτφ. ἀ) νυστάζω = ῥᾳθυμῶ. β') παρ(περι)ορῶ, ἔγω συγγνώμην. in homines sceleribus, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐγκλήματα.

connixi, πρκ. τ. conniveo.

connixus = connisus.

connūbĭālis, e, (connubium) γαμήλιος.

connūbĭum, ĭi, οὐ. (nubo) γάμος, σύζευξις, συνοικέσιον. 2) ἐπιγαμία.

connūdātus, a, um, τελέως γυμνός. μ. π. τ. ἀγρ. connudo.

Cŏnōn, ōnis, ἀ. Κόνων, περίφημος Ἀθηναῖος στρατηγός, ὁ περὶ Κνίδον καταναυμαχήσας τοὺς Λακεδαιμονίους.

cŏnōpēum, ei, ἢ -pĭum, ĭi, οὐ. κωνωπεῖον.

cōnor, 1. aliquid, πειρῶμαί τινος, ἐπιχειρῶ τινι. c. tantam rem, τοσούτου πράγματος πειρῶμαι, τοσούτῳ πράγματι ἐπιχειρῶ. c. magnum opus, πειρῶμαι μεγάλου ἔργου. c. facere aliquid, πειρῶμαι ποιεῖν τι. prius cogitare quam conari consuevit, πρότερον σκοπεῖν ἢ ἐπιχειρεῖν εἴωθε. ἐκ τούτου cōnātum, i, οὐ. ᾧ συνήθ. πλ. conata, ōrum, ἐπιχείρημα.

con-quassātĭo, ōnis, ὁ. (conquasso) κατάσεισις, διατάραξις.

con-quasso, 1. aliquid, κατασείω, διαταράττω τι. μτφ. mens conquassatur, ὁ νοῦς διαταράττεται. omnes provinciae conquassatae

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

sunt, πᾶσαι αἱ ἐπαρχίαι δια(συν)πεπαραγμέναι εἰσί. 2) συντρίβω τι.

con-quĕror, questus sum, quĕri, aliquid, ἡ αἴτ. ἐπ. ἀπαρ., ἡ de re ἡ cum aliquo, μέμφομαί τι, μεμψιμοιρῶ τινί τι. c. fortunam, μέμφομαι τὴν τύχην. injuriam dictatoris, τὴν τοῦ δικτάτορος ἀδικίαν.

conquestĭo, ōnis, θ. (conqueror) μέμψις, μεμψιμοιρία. 2) ἐλεεινολογία.

1. **conquestus**, a, um, μ. π. τ. conqueror.

2. **conquestus**, ūs, ἀ. = conquestio. 2) ὀδυρμός, (μόνην κατ' ἀπ. ἐν.).

con-quĭesco, quiēvi, quiētum, 3. (καθ)ησυχάζω, ἡσυχίαν ἄγω, ἀναπαύομαι, συνήθ. = ἀναπαύομαι, κοιμῶμαι. c. meridie, κοιμῶμαι τὴν μεσημβρίαν. 2) μτφ. ἀ) = ἀπρακτεῖν, (κατα)στῆναι, μένειν. navigatio c., τὸ πλοῖον μένει. vectigal c., ὁ φόρος μένει. β') συνήθ. ἐπὶ τῆς ψυχικῆς, πνευματικῆς ἡσυχίας, κατ' ἐξοχὴν = ἐπαναπαύομαι τινι, στέργω τινὶ ἢ τι. in amore tuo, τῇ σῇ ἀγάπῃ. c. in illis studiis, ἀγαπῶ τὰς σπουδὰς ἐκείνας.

con-quīro, quīsīvi, quīsītum, 3. (cum- quaero), (αἰτ.) πανταχοῦ ζητῶ τι, συνάγω, συλλέγω τινὰ ἢ τι. naves, socios, vetera exempla, τὰς ναῦς, τοὺς ἑταίρους, τὰ ἀρχαῖα παραδείγματα. 2) ἀνα(ζητῶ)ερευνῶ τινα. c. scelus, ζητῶ ἀφορμὴν πρὸς ἁμάρτημά τι.

conquīsīte, ἐπίρ. (conquiro) ἐπιμελῶς.

conquīsītĭo, ōnis, θ. (conquiro) συλλογή, συναγωγή. pecuniarum, sacrorum, τῶν χρημάτων, τῶν ἱερῶν. 2) στρατολογία.

conquīsītor, ōris, ἀ. (conquiro) στρατολόγος. 2) ὠτακουστής.

conquīsītus, a, um, (tĭor, tissĭmus), ἐκλεκτός, ἐξαίρετος, μ. π. τ. conquiro.

conquīsīvi, πρκ. τ. conquiro.

conr-, ῥδε corr-.

consălūtātĭo, ōnis, θ. (consaluto) κοινὸς ἀσπασμός, εὐφημία.

con-sălūto, 1. aliquem, χαιρετίζω, ἀσπάζομαι, εὐφημῶ τινα. c. aliquem imperatorem, ἀναγορεύω τινὰ αὐτοκράτορα.

con-sānesco, sanŭi, ĕre, (sanus) ὑγιάζομαι, ἀνίσταμαι, ἀναλαμβάνω (ἐκ τῆς νόσου).

con-sanguĭnĕus, a, um, ὅμαιμος, συγγενής. consanguineae umbrae, αἱ τῶν ὁμαίμων σκιαί. ὡς οὐσ. consanguineus, i, ἀ. ᾱ-a, ae, θ. ὁ ἀδελφός, ἡ ἀδελφή. ἐν τῷ πλ. = οἱ συγγενεῖς καθόλου. Λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐθνῶν τῶν τοῖς αὐτοῖς δικαίοις καὶ νόμοις χρωμένων, καὶ ὡς τιμητικὸς τίτλος περὶ τῶν ἐθνῶν τῶν φιλίων τοῖς Ῥωμαίοις.

con-sanguĭnĭtas, ātis, θ. (consanguineus) ὁμαιμότης, συγγένεια.

consānŭi, πρκ. τ. consanesco.

consauciātus, a, um, μ. π. τοῦ

con-saucĭo, 1. κατατραυματίζω, aliquem, τινά.

con-scĕlĕrātus, a, um, μιαρός. 2) κακοῦργος. μ. π. τ. τοῦ

con-scĕlĕro, 1. aliquid, (κατα)μιαίνω τι.

conscendo, scendi, scensum, 3. (cum-scando) ἐπιβαίνω τινὸς ἢ ἐπί τι. equum ἢ in equum, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸν ἵππον. currum, ἐπὶ τὸ ἅρμα. Capitolium, ἐπὶ τοῦ Καπιτωλίου. κατ' ἐξοχήν, c. navem ἢ in navem ἢ ἁπλῶς conscendo, ἐπιβαίνω ἐπὶ τῆς νεώς. conscendo in Siciliam, ἐπιβαίνω τῆς νεὼς εἰς Σικελίαν ἀποπλέων. (ποιητ.) c. classem ἢ c. aequor navibus = ἀνάγομαι.

conscensĭo, ōnis, θ. (conscendo) ἐπί(ανά)βασις, in naves, ἐπὶ τὰς ναῦς.

conscensus, a, um, μ. π. τ. conscendo.

conscĭentĭa, ae, θ. (conscius) τὸ συνειδέναι τινί. hominum, τῶν ἀνθρώπων. liberti unius, ἑνὸς ἀπελευθέρου. asciscere aliquem in

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

conscientiam facinoris, μεταδιδόναι τινὶ τῆς συνειδήσεως τοῦ κακουργήματος. **c. conjurationis**, ἡ συνείδησις τῆς συνωμοσίας. ἐκ τούτου=ὁ κύκλος τῶν συνειδότων, οἱ συνειδότες. **quis nomen meum in conscientia istius facti audivit?** τίς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐν τοῖς συνειδόσι τὸ ἔργον τοῦτο ἤκουσες; 2) συνειδέναι ἑαυτῷ ἀ)=ἡ συνείδησις, τὸ αἰσθάνεσθαί τινος. **suae infirmitatis**, τῆς ἑαυτοῦ ἀδυναμίας. **b')**=τὸ συνειδός. **bona, recta c.**, ἡ καλὴ συνείδησις, ἡ εὐσυνειδησία. **mala c.**, κακὴ συνείδησις. **in conscientiam ducere aliquid**, ἡγεῖσθαι, νομίζειν τι τεκμήριον κακῆς συνειδήσεως.

con-scindo, scĭdi, scissum, 3. **aliquid**, κατα(δια)σχίζω τι, **vestem**, τὴν ἐσθῆτα. **c. aliquem capillo**, τίλλω τὴν κόμην τινός. μτφ. **c. aliquem**, ἀνασπῶ τινι λόγους, ἐπιτιμῶ τινι, μέμφομαί τινα.

con-scĭo, īre, (conscius), σύνοιδα. **nil sibi conscire**, μηδὲν ἑαυτῷ συνειδέναι.

con-scisco, scīvi, scītum, 3. **aliquid**, (σπαν.) κοινῇ ψηφίζομαί τι, **bellum**, τὸν πόλεμον. 2) **c. aliquid mihi**, ἢ **in me**, ἢ ἁπλῶς **aliquid**, καταγιγνώσκω ἐμαυτοῦ τι. **c. (mihi) mortem**, ἀναιρῶ ἐμαυτόν, διαφθείρω, διεργάζομαι ἐμαυτόν. **exilium (fugam)**, καταγιγνώσκω ἐμαυτοῦ φειψυγίαν. **c. facinus in me**, ἐργάζομαι εἰς ἐμαυτὸν κακόν τι ἔργον.

conscissus, a, um, μ. π. τ. **conscindo**.

conscītus, a, um, μ. π. **conscisco**.

conscĭus, a, um, (conscio), (γεν. ἢ δοτ.) συνειδώς τι. **c. sum maleficii tui**, ἢ **maleficio tuo**, σύνοιδά σοι τὴν κακουργίαν. **c. alicui facinoris**, ὁ συνειδὼς τινι τὴν κακουργίαν, καὶ **conscius facinori, mendacio alicujus**, συνειδὼς τινι τὴν κακουργίαν, τὸ ψεῦδος. **c. conjurationis**, ὁ συνωμότης. **c. mihi est in privatis rebus, de illis rebus**, σύνοιδέ μοι τὰ κοινά, περὶ ἐκείνων. **conscii**, ἀ. πλ. οἱ συνειδότες, συνωμόται. 2) **c. sibi**, ὁ συνειδὼς ἑαυτῷ. **mihi injuriae c. sum**, σύνοιδα ἐμαυτῷ τὴν ἀδικίαν, σύνοιδα ἐμαυτῷ ἀδικήσας. **mens c. recti**, ἡ καλὴ συνείδησις. **conscius quam inimicum habeam Caesarem**, σύνοιδα ὅσον μοι ἐχθρὸς ὁ Καῖσαρ.

con-scrĭbo, scripsi, scriptum, 3. συγγράφω, κατ' ἐξοχὴν συγγράφω, κατα(ἐγ)γράφω, **milites, legiones**, στρατιώτας, λεγεῶνας. **centuriae tres equitum conscriptae sunt**, τρεῖς λόχοι ἱππέων κατεγράφησαν. **patres conscripti**, ἀνεί **patres et conscripti**, πατέρες ἔγγραφοι, συγγεγραμμένοι (οἱ ἀρχαῖοι συγκλητικοὶ καὶ οἱ περὶ τὸ 510 π. Χ. εἰς τὴν σύγκλητον καταγραφέντες εὐγενέστατοι ἐκ τῶν ἱππέων), συνήθης προσηγορία τῶν συγκλητικῶν· ἐκ τούτου (ποιητ.) **conscriptus**, i, ἀ. ὁ συγκλητικός. 2) συντίθημι, συγγράφω, **librum, legem, epistolam**, βιβλίον, νόμον, ἐπιστολήν. **c. de his artibus**, συγγράφω περὶ τῶν τεχνῶν τούτων. 3) **c. aliquid aliqua re**, καταγράφω τί τινι. **mensam vino**, οἴνῳ τὴν τράπεζαν. **epistolam lacrimis**, τὴν ἐπιστολὴν δακρύοις.

conscriptĭo, ōnis, θ. (conscribo), συγγραφή. **falsae conscriptiones quaestionum**, παραποίησις τοῦ τῶν ἀνακρίσεων ὑπομνήματος, (πρωτοκόλλου).

conscriptus, a, um, μ. π. τ. **conscribo**.

con-sĕco, sĕcŭi, sectum, āre, **aliquid**, κατα(συν)τέμνω τι. **membra fratris**, τὰ μέλη τοῦ ἀδελφοῦ, **surculos**, τοὺς κλῶνας.

consĕcrātĭo, ōnis, θ. (consecro) ἀνάθεσις, καθιέρωσις, ἀποθέωσις.

consĕcrātus, a, um, μ. π. τοῦ

consĕcro, 1. (cum-sacro), **aliquid**,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

καθ(ἀφ)ιερῶ τι. 2) alicui aliquid, ἀνατίθημι, ἀφιερῶ τινί τι. totam Siciliam Cereri, πᾶσαν τὴν Σικελίαν τῇ Δήμητρι. aedem Jovi, ναὸν τῷ Διΐ. c. caput alicujus, καταρῶμαί τινι. c. bona alicujus, τὰ κτήματά τινος τοῖς θεοῖς ἀφιερῶ, (πρὸς ἱερὰν χρῆσιν). 3) καθ(ιερῶ)σιώ,ιερῶ. c. veterem Carthaginem, τὴν Καρχηδόνα καθίστημι ἱερὰν (ὥστε οἱ πρῶτοι κάτοικοι αὐτῆς νὰ μὴ δυνηθῶσί ποτε ν' ἀνακτήσωσιν αὐτήν). μτφ. c. me patriae, ἀφιερῶ ἐμαυτὸν τῇ πατρίδι (θυσιάζομαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος). 2) c. aliquem, ἐκθειάζω, ἀποθεῶ τινα. Romulus consecratus est, ὁ Ῥωμύλος ἀπεθεώθη. consecrata immortalitas, ἡ ἀποθέωσις. 3) μτφ. ἐκθειάζω, λαμπρύνω. c. aliquid immortalitate καὶ ἁπλῶς consecro, διαιωνίζω, ἀπαθανατίζω τι. c. rem memoria ac literis, τῇ μνήμῃ καὶ τοῖς γράμμασιν ἀπαθανατίζω τι. c. amplissimis monumentis, διὰ λαμπρῶν μνημείων ἀπαθανατίζω. c. memoriam rei alicujus, διαιωνίζω τὴν μνήμην τινός.

consectārĭus, a, um, (consector) συνακόλουθος· ἐκ τούτου consectārium, ĭi, οὐ. τὸ συνεπόμενον, τὸ πόρισμα.

consectātĭo, ōnis, θ. (consector) ἡ ἀκόλουθος.

consectĭo, ōnis, θ. (conseco) κατατομή, arborum, τῶν δένδρων.

con-sector, 1. aliquem, (συν)ἀκολουθῶ τινι. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ ἐχθρικῆς σημασίας, καταδιώκω. hostes, naves, τοὺς πολεμίους, τὰς ναῦς. μτφ. ά) c. aliquid, ἐπιδιώκω τι. opes et potentiam, (ἐπι)διώκω, ζητῶ, θηρεύω χρήματα καὶ δύναμιν. c. voluptates, θηρεύω τὰς ἡδονάς. consectari aliquid imitando, ἀκριβῶς μιμεῖσθαί τι. c. ubertatem orationis, ἐπιτηδεύω τὸν πλοῦτον τοῦ λόγου. β) (ἀντ)ἔχομαί τινος. verba, τῶν λόγων.

consectus, a, um, μ. π. τ. conseco.

consĕcŭi, πρκ. τ. conseco.

consĕcūtĭo, ōnis, θ. (consequor), ἀκολουθία, τὸ ἀποβάν. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ, consecutio verborum, συνέπεια, συνέχεια λόγου, λόγος καταλλήλως συντεταγμένος.

consĕcūtus, a, um, μ. π. τ. consequor.

1. **consēdi** πρκ. τ. considco.

2. **consēdi**, πρκ. τ. consido.

con-sĕnesco, senŭi, ĕre, (κατα)γηράσκω, ἀποπαλαιοῦμαι. c. in aliquo loco ἢ ἁπλῶς aliquo loco, circa aliquem locum, καταγηράσκω, τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς μου διάγω ἔν τινι τόπῳ. in patria mea, ἐν τῇ πατρίδι(μου). haud ulla carina consenuit (ποιητ.) = πάντα τὰ πλοῖα ἠφάνισται, ἀπωλέσθη. 2) μτφ. ά) ἐξασθενῶ, (ἀπο)μαραίνομαι, φθίνω, moerore et lacrimis, ὑπὸ λύπης καὶ δακρύων. homo ille consenuit prae moerore, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὑπὸ λύπης ἐξησθένησε. vires consenescunt, αἱ δυνάμεις φθίνουσι, μαραίνονται. Ἐκ τούτου παλαιοῦμαι, ἐπὶ ὀνομάτων καὶ νόμων. leges consenescumt, = οἱ νόμοι δὲν ἔχουσι κῦρος.

consensi, πρκ. τ. consentio.

consensĭo, ōnis, θ. (consentio) ὁμοφροσύνη, ὁμόνοια, συμφωνία. gentium, τῶν ἐθνῶν. Κατ' ἐξοχὴν σύστασις, συνομωσία. tanta universae Galliae consensio fuit libertatis vindicandae, τοσαύτη ἦν ἁπάσης τῆς Γαλλίας ἡ συνωμοσία πρὸς τὸ ἀνακτήσασθαι τὴν ἐλευθερίαν. globus consensionis, κύκλος συνωμοτῶν. μτφ. ἐπὶ ἀψύχων. c. naturae, ἁρμονία τῆς φύσεως.

1. **consensus**, ūs, ἀ. (consentio) ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη, συμφωνία. senatus, militum, exercitus, omnium, τῆς συγκλήτου, τῶν στρατιωτικῶν, τοῦ στρατοῦ, πάντων. quorum consensu praeerat classi, κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἦρχε τοῦ στόλου. consensus defectionis, συμμετοχὴ ἐν τῇ ἀποστασίᾳ. ἐκ τούτου ex communi consensu ἢ ἁπλῶς consensu, ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως, γνώμης, κατὰ κοινὴν γνώμην, ὁμολογουμένως. μτφ. c. naturae, ἁρμονία τῆς φύσεως.

2. consensus, a, um, μ. π. τ. consentio.

consentāněus, a, um, (consentio) cum aliqua re ἢ alicui rei, σύμφωνος, ἀνάλογός τινι, ἢ πρός τι. ἐκ τούτου consentaneum sibi est, ὁμολογούμενος ἑαυτῷ, ἑαυτῷ ἀνάλογός ἐστι. συνήθ. ἀπρόσ. consentaneum est, εὔλογον, ἀκόλουθόν ἐστι (μετ' ἀπαρ. ἢ αἰτ. ᾗ ἀπαρεμ).

Consentes Dii, ἀ. πλ. (consentio) οὕτως ἐκαλοῦντο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ῥωμαίοις οἱ δώδεκα μεγάλοι θεοί, οἱ Ὀλύμπιοι.

Consentĭa, ae, θ. Κωνσεντία, πόλις τῆς Βρεττίας ἐν τῇ κάτω Ἰταλίᾳ, ταυτὸν Cosenza· ἐκ τούτου Consentīnus, a, um, τῆς Κωνσεντίας, καὶ Consentini, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

consentĭens, ntis, μ. ἐν. τοῦ

con-sentĭo, sensi, sensum, 4. de aliqua re, cum aliquo de aliqua re, cum aliquo ἢ alicui, ὁμογνωμονῶ, ὁμολογῶ, συμφωνῶ τινι περί τινος. omnes consentiunt hoc utile esse, παρὰ πάντων τοῦτο χρήσιμον εἶναι ὁμολογεῖται. de amicitiae utilitate omnes inter se consentiunt, πάντες περὶ τῆς ὠφελείας τῆς φιλίας ὁμογνωμονοῦσιν ἀλλήλοις. consentiunt ad arma capienda ἢ arma esse capienda, πάντες ὁμολογεῦσι, σύμφωνοί εἰσιν ὅτι δεῖ λαβεῖν τὰ ὅπλα. consentiunt ad rempublicam conservandam, ὁμολογοῦσιν ὅτι δεῖ τὴν πολιτείαν σώζειν. consentiunt ad benevolentiam erga aliquem, σύμφωνοί εἰσι περὶ τῆς πρός τινα εὐεργεσίας. consensum est in eam rem, περὶ τούτου πάντες συνεφώνησαν. senatus consentit bellum, ἡ βουλὴ ψηφίζεται (ἀποφασίζει) τὸν πόλεμον. consentire in aliquem regem, ὁμογνωμόνως αἱρεῖσθαι βασιλέα. Κατ' ἐξοχήν, συνενοῦμαί τινι, εἰμὶ μετά τινος, συμπράττω τινί. pro Romanis tota Italia consensit, πᾶσα ἡ Ἰταλία μετὰ τῶν Ῥωμαίων ἐγένετο, τοῖς Ῥωμαίοις συνέπραξε. συνήθ. ἐπὶ κακῆς σημασίας, συνόμνυμαί τινι, συνωμοσίαν τινὶ ποιοῦμαι, contra aliquem, κατά τινος. ad urbem incendendam, πρὸς τὸ ἐμπρῆσαι τὴν πόλιν. ad aliquem oprimendum, πρὸς τὸ καταπιέσαι τινά. belli faciendi causa, χάριν τοῦ ποιήσασθαι πόλεμον. 2) συμφωνῶ, ἐν ἁρμονίᾳ εἰμί. rei alicui ἢ cum aliqua re, τινί. omnes partes corporis, πάντα τὰ μέρη τοῦ σώματος ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς ἄλληλά ἐσι, ἁρμονικῶς ἔχει. consentiens, ntis, σύμφωνος. de lautibus ejus fama est consentiens, περὶ τῶν ἐπαίνων αὐτοῦ σύμφωνός ἐστιν ἡ φήμη.

consĕnŭi, παρκ. τ. consenesco.

consepĭo, sepsi, septum, ire, περιφράττω, agrum, locum, ἀγρόν, τόπον· ἐκ τούτου οὐσ. conseptum, i. οὐ. περί(φραγμα)βολος.

conseptus, a, um, μ. π. τ. consepio.

consĕquens, ntis, μ. ἐν. τ. consequor.

consĕquentĭa, ae, θ. (consequor) ἀκολουθία, συνέπεια. eventorum, τῶν συμβάντων.

consĕquor, sequūtus ἢ secūtus sum, sĕqui, (αἰτ.) ἕπομαι, ἀκολουθῶ τινι. c. eum usque ad fores, ἀκολουθῶ αὐτῷ μέχρι θυρῶν. c. aliquem aetate, ἢ ἁπλῶς consequor aliquem, ἀκολουθῶ τινι κατὰ τὴν ἡλικίαν, νεώτερός τινός εἰμι. has tam prosperas res consecuta est subita comutatio, τῇ τοσαύτῃ εὐτυχίᾳ αἰφνιδία μεταβολὴ ἐπεγέ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

νετο. dies consequens, ἡ ἀκόλουθος (ὑστεραία) ἡμέρα. annus qui consequitur, τὸ ἐπιγιγνόμενον, ἀκόλουθον ἔτος. 2) μτφ. ά) ἀκολουθῶ παραδείγματί τινι, μιμοῦμαι, aliquem, τινά. eum morem, τὸ ἦθος ἐκεῖνο. c. alicujus sententiam, ἀκολουθῶ τῇ γνώμῃ τινός. ϐ') ἀκολουθεῖν, ἕπεσθαι (ὡς ἀποτέλεσμα προηγηθείσης τινὸς αἰτίας). illud ex hoc naturā consequitur, φύσει ἐκ τούτου ἐκεῖνο ἕπεται, (τοῦτο εἶναι φυσικὸν ἐκείνου ἀποτέλεσμα). magna invidia hoc dictum consecuta est, μέγας φθόνος τούτῳ τῷ λόγῳ ἐπηκολούθησε. γ') κατ' ἀνάγκην, κατὰ λόγον ἕπεσθαι. vides quae res quamque rem consequitur, ὁρᾷς ὅ,τι ἑκάστῳ ἀκολουθεῖ. si primum est, fit etiam, quod consequitur, necessarium, εἰ τὸ πρῶτόν ἐστι, γίγνεται ἀναγκαῖον καὶ τὸ ἑπόμενον. 3) ἐξ(ἐφ' καθ)ικνοῦμαί τινος, καταλαμβάνω τινὰ ἤτι. hostem, navem, τὸν πολέμιον, τὴν ναῦν. c. aliquem in itinere, ἐφικνοῦμαί τινος (φθάνω τινά) ἐν τῇ πορείᾳ. ϐ') ἐπιτυγχάνω τινός, κτῶμαί τι. gloriam, magistratum, hereditates, δόξαν, ἀρχήν, κληρονομίαν. c. opes quam maximas, κτῶμαι ὡς μέγιστα πλούτη. c. praemium, τυγχάνω τοῦ βραβείου, quaestum, τοῦ κέρδους. c. benevolentiam, familiaritatem alicujus, κτῶμαι τὴν εὔνοιαν, τὴν οἰκειότητά τινος. γ') ὅμοιος, ἴσος τινὶ γίγνομαι. verborum numerum sententiarum numero consequitur, τὸν ἀριθμὸν τῶν γνωμῶν τῷ τῶν λέξεων ἀριθμῷ ἴσον καθίστησι. δ') κατα(λαμϐάνω)νοῶ, ἐννοῶ τι. omnes illorum conatus, πάντα τὰ ἐπιχειρήματα ἐκείνων. consequor aliquid conjecturā, εἰκάζω, τεκμαίρομαί τι. consequor aliquid memoriā, μνημονεύω τινός, μιμνήσκομαί τινος. ε.) λέγω, δηλῶ, διεξέρχομαι, aliquid, τί. -consequens, ntis, ἀκόλουθος, ἑπόμενος, ἀνάλογος. consequens est, φύσει ἕπεται, ἀκόλουθόν ἐστιν. ὡς οὐσ. consequens, ntis, οὐ. ὁ συλλογισμός.

consequutus = consecutus.

1. con-sĕro, sĕrŭi, sertum, 3. aliquid alicui rei, aliquid aliquare, συν(εἰρω,δέω)άπτω τί τινι, κυρίως καὶ μτφ. c. sermonem, διαλέγομαι. c. diem nocte, = νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐνδελεχῶς ἐργάζομαί τι. 2) συμπλέκομαί τινι (ἐπὶ ἐχθρικῆς σημασίας.) conserere manus ἢ manum cum aliquo ἢ ἁπλῶς consero, συνάπτω τινὶ μάχην, συμπλέκομαί τινι, εἰς χεῖρας ἔρχομαί τινι. conserunt manus inter se, ἀλλήλοις συμμίγνυνται, συμπλέκονται. c. pugnam, proelium, συνάπτω τινὶ μάχην. c. bellum, ἄρχομαι τοῦ πολέμου. καὶ (σπαν.) ἁπλῶς consero ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας. navis conserta, ναῦς συγκρουσθεῖσα (ἐν ναυμαχίᾳ) πρὸς ἄλλην. ἐκ τούτου ἐπὶ δικαστικῶν, ex jure te manum ἢ manu consertum voco, ἐγκαλῶ σε πρὸς διαδικασίαν.

2. con-sĕro, sēvi, sĭtum, 3. aliquid, κατασπείρω τι. agros, τοὺς ἀγρούς. 2) καταφυτεύω τι, arbores, δένδρα. μτφ. sol lumine conserit arva, ὁ ἥλιος καταλάμπει τὰς ἀρούρας.

conserte, ἐπίρ. (consero) συνημμένως.

consertus, a, um, μ. π. τ. consero, 1.

consĕrŭi, πρκ. τ. consero, 1.

con-serva, ae, θ. ἡ σύνδουλος.

conservātĭo, ōnis, θ. (conservo) διατήρησις. bonorum, frugum, τῶν ἀγαθῶν, τῶν καρπῶν. c. aequabilitatis, διατήρησις τῆς ἰσότητος. c. decuris, ἡ ἐπιμέλεια τοῦ καλοῦ.

conservātor, ōris, ἀ. καὶ -trix, īcis, θ. (conservo) σωτήρ, σώτειρα, natura conservatrix sui, ἡ φύσις σώτειρα ἑαυτῆς.

conservātus, a, um, μ. π. τοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

con-servo, 1. (αἰτ.) (δια)φυλάττω, (δια)τηρῶ τι, σώζω τινὰ ἢ τι. exercitum, τὸν στρατόν. rem familiarem, τὴν οἰκειότητα. c. hostes, φείδομαι τῆς ζωῆς τῶν πολεμίων. c. leges, ἐπιμελοῦμαι τῶν νόμων, φυλάττω τοὺς νόμους. c. fidem ἢ jusjurandum, τηρῶ τὴν πίστιν, ἐμπεδῶ τοὺς ὅρκους. c. inducias, φυλάττω (οὐ παραβαίνω) τὴν ἀνακωχήν.

con-servus, i, ὁ. ὁ σύνδουλος.

consessor, ōris, ὁ. (consido) σύν-(πάρ)εδρος.

consessus, ūs, ὁ. (consido) συνεδρία. 2) συνέδριον, σύλλογος.

consĕvi, πρκ. τ. consero, 2.

considĕranter, (antius), ἐπίρ. (considerans) περιεσκεμμένως.

consĭdĕrāte, (tius, tissĭme) ἐπίρ. (consideratus) περιεσκεμμένως.

consĭdĕrātĭo, iōnis, ὁ. (considero) περίσκεψις.

consĭdĕrātus, a, um, (tĭor, tissĭmus) (περι)εσκεμμένος, μ. π. τοῦ

con-sīdĕro, 1. (αἰτ.) καταθεωμαι, θεωρῶ τινα ἢ τι. argentum, aliquem, τὸν ἄργυρον, τινά. 2) μτφ. c. aliquid, de aliqua re cum aliquo ἢ μετ' ἀναφορ. προτάσεως, ἢ μετὰ τοῦ ut ἢ τοῦ ne, (δια)σκέπτομαι, (δια)σκοπῶ τι, ἢ περί τινος. c. mecum, λογίζομαι πρὸς ἐμαυτόν. c. quid agam, σκοπῶ ὅ,τι ποιήσω. **consideratus**, a, um, (περι)εσκεμμένος. c. consilium, factum, περιεσκεμμένη γνώμη, πρᾶξις. 2) ἐπὶ προσώπ. ἐσκεμμένος, πεφυλαγμένος, προνοητικός, homo, ἄνθρωπος.

con-sīdo, sēdi, sessum, 3. in aliqua re, καθέζομαι ἐπί τινος, ἔν τινι. hicin umbra, ὧδε ἐν τῇ σκιᾷ. in aliquo loco, ἔν τινι τόπῳ. in illo cespite, ἐπὶ τῆς γλόης ἐκείνης. saxo, ἐπὶ πέτρα. sub ilice, ὑπὸ πρίνου. sub arbore, ὑπὸ δένδρου (ποιητ.) c. transtris, καθέζομαι ἐπὶ τῶν σελμάτων (τοῦ πλοίου)· ἐκ τούτου 2) κατ' ἐξοχήν, συνεδρεύω, καθέζομαι ἐν συνεδρίῳ. in aliquo loco, ἔν τινι τόπῳ. c. ad jus dicendum, συνεδρεύω πρὸς τὸ τὰ δίκαια προστάττειν. judices considant in rem, οἱ δικασταὶ συνεδρεύουσιν ἵνα τὸν ὑπόδικον δικάσωσι. 3) ἐπὶ στρατοῦ, καθέζομαι, στρατοπεδεύομαι, κατασκηνῶ. c. in aliquo loco, ἐνστρατοπεδεύομαί τινι τόπῳ. c. sub monte, ad ripas, trans flumen, καθέζομαι, στρατοπεδεύομαι ὑπὸ τὸ ὄρος, παρὰ τὰς ὄχθας, πέραν τοῦ ποταμοῦ. 4) διαρκῶς καθέζομαι ἔν τινι τόπῳ, κατοικίζομαι. Antii, ἐν Ἀντίῳ. hoc loco, ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ, in novam urbem, ἐν τῇ νέᾳ πόλει. in finibus Ubiorum, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Οὐβίων. 5) ἐπὶ ἀψύχων, (κατα)πίπτω, καταρρέω, κατερείπομαι. considit tarra, ἡ γῆ καταβυθίζεται. c. urbs, navis, ἡ πόλις κατερείπεται, ἡ ναῦς καταβύθεται. καὶ ἐπὶ λόγου, παύομαι, τελευτῶ. μτφ. ά) urbs consedit lucta, ἡ πόλις εἰς πένθος ἐβυθίσθη· ἐκ τούτου, σχολάζω, παύομαι, καταστέλλομαι, πραΰνομαι. κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ παθῶν, furor, terror consedit, ἡ μανία κατεστάλη, ὁ τρόμος ἐπαύσατο. β') σχολάζω. Quintus jam in otio consedit, ὁ Κόϊντος ἤδη κάθηται σχολάζων, ἀργεῖ. consedit aliquid in mente, κατερριζώθη τι ἐν τῷ νῷ.

con-signo, 1. aliquid, (κατα)σφραγίζω τι, epistolam, τὴν ἐπιστολήν, pacta, τὰς συνθήκας· ἐκ τούτου μτφ. πιστῶ, (γραφῇ) βεβαιῶ, (δι)ἐγγυῶ τι, auctoritates suas, τὰ σὰ ἀξιώματα. antiquitas tot monumentis consignata, ἀρχαιότης τοσούτοις μνημείοις βεβαιωμένη. 2) καταγράφω, σημειῶ τι. aliquid literis, τι γράμμασι.

con-sĭlesco, silŭi, ĕre, (κατα)σιωπῶ.

consĭlĭārĭus, i, ὁ. (consilium)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

(συμ)βουλευτικός. συνήθ. ὡς ὑπ. consiliarius, ĭi, ὁ. σύμβουλος, συμβουλευτής· ἐκ τούτου ἐπὶ δικαστηρίου, ὁ πάρεδρος.

consĭlĭor, 1. (consilium) βουλεύομαι. 2) συμβουλεύω, amice, φιλικῶς.

consĭlĭum, ĭi, οὐ. βουλή κοινή, συμβούλιον. publici consilii particeps sum, μετέχω τῆς κοινῆς βουλῆς. nocturna consilia, νυκτερινὰ διαβούλια. conferre consilia et sermones cum aliquo, συμβουλεύεσθαι καὶ συνδιαλέγεσθαί τινι hoc majoris consilii est, τοῦτο μείζονος βουλῆς δεῖται· κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τῶν δικαστῶν, ire in consilium, εἰς βουλὴν πορεύεσθαι (ὑπάγωὐνα συσκεφθῶ ἀποφασίσω)· ἐπὶ δὲ τοῦ πραίτωρος mittere, in consilium, τοὺς δικαστὰς εἰς βουλὴν εἰσπέμπειν (ἵνα συσκεφθῶσι ἢ ἀποφασίσωσι). 2) τὸ συμβούλιον, τὸ συνέδριον, σύλλογος. consilium convocare, habere consilium, συγκαλεῖν τὴν βουλήν, τὸ συμβούλιον. publicum consilium, συνήθως ἐλέγετο περὶ τῆς γερουσίας, κατ' ἐξοχὴν ἡ τῶν στρατηγῶν βουλή, σύλλογος. 3) βουλή, ἣν δίδωσί τις, συμβουλή. dare, juvare alicui consilium, συμβουλὴν διδόναι τινί, συμβουλεύειν τινί. facere aliquid de consilio alicujus, κατὰ τὴν συμβουλὴν τινος πράττειν τι = πείθεσθαι τῇ συμβουλῇ τινος. 4) βουλή, γνώμη, βούλευμα, προαίρεσις, πρόθεσις. consilium callidum, repentinum, βουλή, γνώμη πανοῦργος, αἰφνιδία. eo consilio ut cognoscerem, βουλόμενος γνῶναι, consilium capio abeundi ἢ abire, βουλεύομαι, προτίθεμαι ἀπελθεῖν. consilium est ita facere, οὕτω βουλεύομαι, προτίθεμαι ποιῆσαί τι. c. capio facere aliquid ἢ ut faciam aliquid, (διαγιγνώσκω, προτίθεμαι ποιεῖν τι. κατ' ἐξοχὴν ἁ) κατ' ἀφαιρ. cocsilio ἐκ προθέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκουσίως. β') =στρατήγημα. consilium imperatoris, ἡ βουλὴ τοῦ στρατηγοῦ = τὸ στρατήγημα. 3) σύνεσις, φρόνησις, γνώμη. vir magni consilii, ἀνὴρ μεγάλης φρονήσεως. consilii plenus, πλήρης συνέσεως.

consĭlŭi, πρκ. τ. consilesco.

consĭmĭlis, e, (γεν. ἡ δοτ.) (πκν) ὅμοιός τινι.

consĭpĭo, sĭpŭi, ĕre (cum-sapio), σωφρονῶ.

con-sisto, stĭti, stĭtum, 3. Α') ἀμεταβ. (καθ)ἵσταμαι. in muro, ἐν τῷ τείχει. ante domum, πρὸ τοῦ οἴκου. ad mensam, aram, πρὸς τὴν τράπεζαν, πρὸς τὸν βωμόν. (σπαν.) c. cum aliquo, ἵσταμαι, ἵνα συνδιαλεχθῶ τινι. 2) ἕστηκεν, ἕστη, μένει. viatorem cogunt consistere, τὸν διαβάτην ἀναγκάζουσι στῆναι. Κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ στρατιᾶς, ἐφίσταμαι, παύεσθαι πορευόμενος, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν πορείαν, φυγὴν ἢ ἀταξίαν. utraque acies constitit, ἑκάτερος ὁ στρατὸς ἕστη. copiae ordinatae constiterunt, αἱ δυνάμεις ἐν τάξει ἔστησαν. c. a fuga, ὑφ(ἐφ)ίσταμαι ἐκ τῆς φυγῆς. 3) μτφ. ἁ) παρα(ἐμ, δια)μένω, in aliquo loco, ἔν τινι τόπῳ. c. in urbe, παραμένω ἐν τῇ πόλει. β') (ἀπο)παύομαι, ἡσυχίαν ἔγω. γ') προσκαρτερῶ, διϊσχυρίζομαι (ἐπιμένω εἰς τὴν γνώμην μου). c. in dicendo = περαίνω, διεξάγω τὸν λόγον. c. mente, ἐν ἐμαυτῷ εἰμί, ἡσυχίαν ἄγω. 4) ἀναρτῶμαι ἔκ τινος, εἰμί ἔν τινι. victus eorum in lacte consitit, ὁ βίος αὐτῶν γάλα ἐστί (ἡ τροφὴ τῶν εἶναι γάλα). bonum omne consistit in honestate, πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐν τῷ καλῷ κεῖται. salus consistit in illo, ἐν τούτῳ κεῖται ἡ σωτηρία. ex his ἢ his rerum summa consistit, ἐκ τούτων συνέστηκε τὸ ὅλον τῶν πραγμάτων. Β') μτβ. (σπαν.) καθίστημι, παρέγω. aliquid, τί, vitam beatam, τὸν βίον εὐδαίμονα.

ΔΙΚΤΥΟ ΚΡΗΤΙΚΕΣ
Ψηφιακή Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

consĭtĭo, ōnis, θ. (consero) σπορά, φύτευσις.
consĭtor, ōris, ἀ. (consero) σπορεύς, φυτευτής.
consĭtūra, ae, θ. = consitio.
consĭtus, a, um, μ. π. τ. consero 2.
con-sobrīnus, i, ἀ. καὶ -a, ae, θ. ἀνεψιός, ἀνεψιὰ (ἐξάδελφος, ἐξαδέλφη).
consŏciātĭo, ōnis, θ. (consocio) κοινωνία, ἑταιρία.
consŏciātus, a, um, (tissĭmus), μ. π. τ. ῠ
con-sŏcĭo, 1. aliquid cum aliquo, μεταδίδωμι, κοινωνῶ τινός τινι. c. rem cum aliquo, μεταδίδωμί τινι τοῦ πράγματος. consilia cum amico consocio, ἀνακοινοῦμαι τῷ εἵλῳ. consocio injuriam cum aliquo, κοινωνῶ τινι τῆς ἀδικίας. c. rem cum aliquo, μεταδίδωμί τινι τοῦ πράγματος. consociunt rem inter se, κοινωνοῦσιν ἀλλήλοις τοῦ πράγματος. res consociata, πρᾶγμα ὡμολογημένον.
consōlābĭlis, e, (lior) (consolor) εὐπαρήγορος. 2) παραμυθητικός.
consōlātĭo, ōnis, θ. (consolor) παρηγορία. c. timoris, παρακέλευσμός.
consōlātor, ōris, ἀ. (consolor) παρήγορος.
consōlātōrĭus, a, um, (consolator) παρηγορικός, παραμυθητικός. literae consolatoriae, γράμματα παραμηθυτικά.
consōlātus, a, um, μ. π. τ. consolor.
consōlor, 1. aliquem de ἢ in aliqua re, παρηγορῶ, παραμυθοῦμαί τινι. μτφ. παραμυθητικῶς προσφωνῶ. dolorem alicujus, τὴν λύπην τινός. desiderium, τὸν πόθον. κατ' ἐξοχήν, ἐνθαρρύνω τινὰ (φοβούμενον) καὶ παθ. consolor, παρηγοροῦμαι, ἐνθαρρύνομαι.
consŏnans, ntis (antior) (ὑπον. litera), τὸ σύμφωνον, μ. π. τ. contono.
con-sŏno, sonŭi, āre, συν(ἀντ)ηχῶ. apes consonant, αἱ μέλισσαι βομβοῦσι. ἐκ τούτου ἐν τῇ ῥητορικῇ ἀ) ἐν ἁρμονίᾳ εἰμί, συμφωνῶ. consonans, ntis, θ. (ὑπον. litera) τὸ σύμφωνον.
con-sŏnus, a, um, σύμφωνος, clangor, κλαγγή.
con-sōpĭo, pīvi, pītum, 4. κατακοιμῶ, aliquem, τινά. παθ. consopior, κατακοιμῶμαι. somno consopiri sempiterno, τὸν αἰώνιον ὕπνον κοιμᾶσθαι.
consōpītus, a, um, μ. π. τ. consopio.
con-sors, ortis, σύγκληρος, συγκληρονόμος, κατ' ἐξοχὴν περὶ τῶν ἀδελφῶν ἢ συγγενῶν τῶν κληρονομούντων περιουσίαν. tres fratres consortes, τρεῖς ἀδελφοὶ σύγκληροι. ἐκ τούτου (ποιητ.) ὡς οὐσ. consors, ὁ ἀδελφός, ἡ ἡ ἀδελφή, ἐνίοτε καθόλου ὁ συγγενής. consortes pectora = δύο ἀδελφαί. sanguis consors, τὸ αἷμα δύο ἀδελφῶν. 2) μετὰ γεν. ἀ) κοινωνός, μέτοχός τινος. ὡς οὐσ. ὁ κοινωνός, ὁ ἑταῖρος. consors laborum, κοινωνὸς τῶν πόνων.. c. mecum illorum temporum, κοινωνός μοι ἐκείνων τῶν καιρῶν. consors Romuli, συμβασιλεὺς τοῦ Ῥωμύλου. β') (ποιητ.) κοινός. tecta consortes, κοιναὶ οἰκίαι.
consortĭo, ōnis, θ. καὶ -ium, ĭi, οὐ. (consors) κοινωνία. rei alicujus, πράγματός τινος.
conspectus, a, um, (tior) περίβλεπτος, περιφανής, μ. π. τ. conspicio.
conspectus, ūs, ἀ. (conspicio) conspectu exercitus nostri, ἐν ὄψει τοῦ ἡμετέρου, στρατεύματος. cadere in conspectum, = ὁρατόν, ἐν φανερῷ γίγνεσθαι, φαίνεσθαι. esse in conspectu alicujus, ἐν τῷ καταφανεῖ εἶναί τινι = ὁρᾶσθαι ὑπό τινος. venire in conspectum alicujus, εἰς ὄψιν τινὶ ἔρχομαι. abire e conspectu alicujus, ἀ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Επιστημονική Βιβλιοθήκη

φαντον γίγνεσθαι, ἀφανίζεσθαί τινι. e conspectu fugere, ταχὺ ἐκλείπειν τὴν ὄψιν. in conspecta alicujus, ἐν ὄψει, ἐνώπιόν τινος. quo longissime conspectum oculorum ferebant, ὅσῳ μακρὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐξικνοῦντο, (ὅσον μακρὸν ἠδύναντο βλέπειν). conspectus est in Capitolium, ἐπισκεπεῖν τὸ Καπιτωλιον. Ἐκ τούτου ά) παθ. (απαν.) conspectu suo restituit proelium, ὀφθεὶς ἀποκατέστησε τὴν μάχην. β) ὄψις, σχῆμα, εἶδος. 2) μτφ. θεωρία. conspectus naturae, ἡ θεωρία τῆς φύσεως. bellum aliud erat in conspectu, ἄλλον πόλεμον πρὸ ὀφθαλμῶν εἶχε. haec ne in conspectu quidem relinquuntur, ταῦτα δὲ μόλις θεωροῦνται, μόλις αἴσθησιν παρέχει.

conspergo, spersi, spersum, 3. (cum-spargo) aliquid aliqua re, κατα(περι)ρραίνω τί τινι. aras sanguine, τὸν βωμὸν αἵματι. aliquem lacrimis, τινὰ δακρύοις. μτφ. δια(κατα)πάσσω τί τινι. c. oratiorem floribus, ἄνθεσι διαπάσσω (στολίζω) τὸν λόγον. 2) ῥαίνω τί. vinum, οἶνον, καὶ ἁπλῶς conspergo = ῥαίνω ὕδωρ, βαντίζω.

conspersus, a, um, μ. π. τ. conspergo.

conspexi, πρκ. τ. conspicio.

conspĭcātus, a, um, μ. π. τ. conspicor.

conspiciendus, a, um, γερούνδιον τ. conspicio, ἀξιοθέατος.

conspĭcio, spexi, spectum, (cum-specio), (αἰτ.) θεωρῶ, ὁρῶ, προσβλέπω τινὰ ἤ τι. sursum in coelum, ὁρῶ ἄνω, ἀναβλέπω πρὸς τὸν οὐρανόν. c. locum, θεωρῶ τὸν τόπον. c. aliquem pugnantem, ὁρῶ τινα μαχόμενον· ἐκ τούτου ά) συνήθ. παθ. conspicior pugnans, (κατα)φαίνομαι μαχόμενος. β') μτφ. σκοπῶ, λογίζομαι, θεωρῶ. quit sit verum, quid turpe, τί τὸ ἀληθές, τί τὸ αἰσχρόν. 2) καθορῶ τινα ἤ τι. postquam naves completas conspexerunt serpentibus, ὡς κατεῖδον τὰς ναῦς ὄφεων πλήρεις. c. milites egredientes, καθορῶ τοὺς στρατιώτας πορευομένους.

conspĭcor, 1. (conspicio) καθορῶ, aliquem ἤ aliquid, καθορῶ τινα ἤ τι.

conspĭcŭus, a, um, (conspicio) καταφανής, φανερός, omnibus, τοῖς πᾶσι. conspicuum signum, σημεῖον φανερόν. 2) περίβλεπτος, περιφανής, aliqua re, διά τι.

conspīrāte, ἐπίρ. (conspiratus) συμφώνως, ἑμονωμόνως.

conspīrātĭo, ōnis, θ. (conspiro) σύμπνοια, ὁμόνοια, συμφωνία. 2) κατ' ἐξοχήν, στάσις, συνωμοσία.

conspīrātus, a, um, μ. π. τ. conspiro 1. καὶ 2.

1. conspīro, 1. συμπνέω, συνᾴδω, cornua conspirant, τὰ κέρατα συνᾴδουσι. μτφ. συμφωνῶ, ὁμογνωμονῶ, ἐν ἁρμονίᾳ εἰμί. c. cum aliquo, συμφωνῶ τινι. populus Romanus conspirat ad liberandam rempublicam, ὁ Ῥωμαϊκὸς λαὸς συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἐλευθερῶσαι τὴν πολιτείαν. 2) συν(ίσταμαι)ὀμνυμι, συνωμοσίαν ποιοῦμαι, in aliquem ἤ aliquid ἤ ἁπλῶς conspiro. in caedem alicujus, ἀποκτεῖναί τινα. conspiratus, i, ά. ὁ συνωμότης.

2. conspīro, (cum-spira) συσπειρῶ, συν ειλῶ) αθροίζω. anguis se conspirat, ὁ ὄφις συσπειροῦται. μτφ. milites se conspirant, οἱ στρατιῶται συνειλοῦνται, συνωθοῦνται.

consponsor, ōris ά. (conspondeo) ὁ συνεγγυῶν.

con-spŭo, spŭi, spūtum, 3. (αἰτ.) καταπτύω τινά (τινος) ἤ τι. μτφ. Jupiter conspuit Alpes nive, ὁ Ζεὺς διαπάσσει, καλύπτει τὰς Ἄλπεις χιόνι.

conspūto, 1. (ἐπιτατ. τ. conspuo) καταπτύω τινὸς ἤ τινα.

ΔΙΔΟΣΚΑΛΙΚΕΣ
Δημοτική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

constans, ntis (μ. ἐν. τ. consto) εὐσταθής, βέβαιος, σταθερός. vultus gradusque, ὄψις καὶ βῆμα σταθερόν. Ἐκ τούτου ἀμετάβλητος)θετος, ἀμετακίνητος. constans conversio stellarum, ἡ ἀμετάβλητος τῶν ἀστέρων περιστροφή. c. fides, pax, πίστις, εἰρήνη βεβαία, ἐγέγγυος. 2) σύμφωνος ἑαυτῷ, ὁμοιόμορφος. oratio c., λόγος ὁ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους καλῶς διεξαγθείς. c. fama, κοινὴ φήμη. memoria hujus anni parum constans est, αἱ περὶ τοῦ ἔτους τούτου πληροφορίαι διαφωνοῦσι. 3) ἐπὶ προσώπων, ὁ σταθεροῦ χαρακτῆρος ἄνθρωπος, καὶ=φρόνιμος, ἔμφρων, συνετός, homo, ἄνθρωπος. is fuit omnium constantissimus, πάντων συνετώτατος οὗτος γέγονε. inimicus constans, ἰσχυρογνώμων, σκληροτράχηλος ἐχθρός.

constanter, (antĭus, antissĭme), ἐπίρ. (constans) εὐσταθῶς, σταθερῶς, ἐμμόνως. constanter pugnare, εὐσταθῶς μάχεσθαι. 2) ὁμολογουμένως, συμφώνως. constanter nuntiaverunt, ὁμοφώνως ἀνήγγειλαν. 3) εὐσταθῶς, ἀταράκτως, ἀσθόως, καρτερικῶς, ὑπομονητικῶς, dolorem ferre, τὴν λύπην φέρειν. c. pugnare, καρτερικῶς μάχεσθαι.

constantĭa, ae, θ. (constans) εὐστάθεια, σταθερότης, βεβαιότης, τὸ ἀμετάβλητον)θετον. vocis et vultus, τῆς φωνῆς καὶ τῆς ὄψεως. c. stellarum, coelestium, ἡ τακτικὴ καὶ ἀμετάβλητος κίνησις τῶν ἀςέρων, τῶν οὐρανίων σωμάτων. c. dictorum factorumque, συμφωνία τῶν λόγων καὶ τῶν πράξεων. 2) ἐπὶ πραγμάτων συμφωνία, ἁρμονία, omnium dictorum, πάντων τῶν λόγων. 3) σταθερότης χαρακτῆρος, καρτερία, ἀταραξία, σύνεσις, φρόνησις. constantia Romana, ἡ σταθερότης τοῦ χαρακτῆρος τῶν Ῥωμαίων. c. animi, ἡ ἀταραξία τῆς ψυχῆς. c. opugnandi, ἡ ἐν τῇ πολιορκίᾳ προσκαρτέρησις.

constat, ῥῆμ. ἀπρόσ. ἴσ. consto.

constatūrus, a, um, μ. μέλ. τ. consto.

consternātĭo, iōnis, θ. (consterno 1) ἔκπληξις, σύγχυσις, ταραχή, θόρυβος.

1.con-sterno, 1. ἐκπλήττω, πτοῶ, διαταράττω. equi consternantur, οἱ ἵπποι πτοοῦνται, ἐκπλήττονται (ἐξιππάζονται)· ἐκ τούτου ἐκπλήττω, τρομάζω, aliquem, τινά. hostes in fugam, τρόμῳ τρέπομαι τοὺς πολεμίους εἰς φυγήν. 2) συνταράττω, διεγείρω τινά πρός τι. conjuratos ad arma, τοὺς συνωμότας πρὸς τὰ ὅπλα.

2. consterno, strāvi, strātum, 3. aliquid, καταστρώννυμί τι. c. lectum, στρώννυμι τὴν κλίνην. terram corporibus τὴν γῆν σώμασι. μτφ. consternit mare navibus, ἡ θάλασσα καλύπτεται ὑπὸ νηῶν· ἐκ τούτου navis constrata, ναῦς κατάφρακτος. 2) σπαν. καταβάλλω, statuas, τοὺς ἀνδριάντας.

con-stĭpo, 1. πυκνῶ, συναθροίζω. hostes sub ipso vallo, τοὺς πολεμίους ὑπ' αὐτὸ τὸ χαράκωμα.

1. constĭti, πρκ. τ. consisto.

2. constĭti, πρκ. τ. consto.

constĭtŭo, stĭtŭi, stĭtūtum, 3 (con-statuo) (καθ)'στημι. taurum ante aram, ταῦρον πρὸ τοῦ βωμοῦ. c. tyrannos in urbibus, καθίστημι τυράννους ἐν ταῖς πόλεσι. συνήθ. ἐν τῇ πολεμικῇ, τάττω, παρατάττω. c. legiones intra silvas, τάττω τὰς λεγεῶνας ἐν τοῖς δρυμοῖς. cohortes in fronte, τὰς κοόρτεις κατὰ μέτωπον. legiones pro castris in acie, καθίστημι τὰς λεγεῶνας ἐν τάξει πρὸ τοῦ στρατοπέδου = παρατάττω τὸν στρατὸν πρὸ τοῦ στρατοπέδου. c. impedimenta in colle, καθίστημι τὰ σκευη ἐπὶ τοῦ λόφου. c. agmen ἢ signa, τὸν στρατὸν ἐφίστημι,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐπέχω. c. naves in alto ἢ ad latus apertum ἢ litore aperto, παρατάττω τὰς ναῦς ἐν τῷ πελάγει, ἵστημι τὰς ναῦς ἐπ' ἀγκυρῶν. ἐπίσης c. classem apud Salamina, προσορμίζω τὸν στόλον παρὰ τὴν Σαλαμῖνα. c. aciem (classium), παρατάττω τὸν στόλον. Ἐκ τούτου μτφ. c. plebem in agris publicis, ἐγκαθίστημι τὸν λαὸν ἐν τοῖς δημοσίοις ἀγροῖς (κύριον τῶν δημοσίων ἀγρῶν καθίστημι). ubi Caesar eos constituit, ἔνθα ὁ Καῖσαρ ἔταξεν αὐτοὺς (κατοικεῖν). c. majestatem alicujus, καθίστημι, ἐμπεδῶ, βεβαιῶ τὴν μεγαλειότητά τινος. 2) ἵστημι, ἱδρύω, κτίζω. castella, aedem, urbem, domicilium, ἱδρύω, κτίζω φρούρια, ναόν, πόλιν, κατοικίαν. μτφ. ἱδρύω, συντίθημι, αἴτιός τινος γίγνομαι, παρασκευάζω, ποιοῦμαί τι. concordiam, ὁμόνοιαν. c. amicitiam cum aliquo, φιλίαν μετά τινος ποιοῦμαι. c. mihi malum, κακὸν ἐμαυτῷ ἐργάζομαι. utilitas constituit amicitiam, ἡ χρησιμότης ἀσφαλίζει τὴν φιλίαν. c. testes, ἐξευρίσκω, παρασκευάζω μάρτυρας. 3) διατίθημι)τάττω, καθίστημι. rempublicam, τὴν πολιτείαν. rem familiarem, διατίθεμαι τὴν οὐσίαν. civitas bene constituta, πόλις καλῶς καθεστῶσα, εὐνομουμένη. c. potestatem decemviralem, τὴν τῶν δεκαδάρχων δύναμιν καθίστημι. c. aliquem regem, καθίστημι, ἀποδείκνυμί τινα βασιλέα. 4) συν(τίθεμαι)τάττομαι, ὁρίζω. diem colloquio, ἡμέραν συνδιαλέξεως. diem concilio, pugnae, τὴν ἡμέραν τῆς ἐκκλησίας, τῆς μάχης. dies constituta, ἡμέρα τακτή. c. locum, mores, leges, ὁρίζω τὸν τόπον, τὰ ἤθη, τοὺς νόμους. Ἐκ τούτου συνήθ. = συντίθεμαί τί τινι. c. cum aliquo καὶ alicui, συντίθεμαι, συμφωνῶ τινι. constituunt inter se, συντίθενται ἀλλήλοις. 3) διαγιγνώσκω, δοκεῖ μοι (ἀποφασίζω).

constĭtūtĭo, iōnis, θ. (constituo) κατάστασις. c. firma corporis, εὐσταθὴς τοῦ σώματος κατάστασις, εὐστάθεια σαρκός. 2) κατάστασις, διάταξις, διαταγή.

constĭtūtus, a, μ. π. τ. constituo.

con-sto, stĭti, stātum, stāre, ἀμεταθ. (συν)ἑστηκα. homines constant, οἱ ἄνθρωποι συνεστήκασι. 2) ἑστηκα, δια(συμ)μένω. acies constat, ὁ στρατὸς διαμένει ἐν τάξει. color (ei) non constat, τὸ χρῶμα διαμένει (αὐτῷ). mente constare, κρατεῖν ἑαυτοῦ, ἐγκρατῆ εἶναι ἑαυτοῦ. c. oculis (auribus), τοὺς ὀφθαλμούς (τὰ ὦτα) διαρκῶς προσηλωμένους ἔς τι ἔχω. numerus legionum constat, ὁ ἀριθμὸς τῶν λεγεώνων πλήρης ἐστίν. fides ceteris constitit, ἡ τῶν ἄλλων πίστις μεμένηκεν, οἱ ἄλλοι πιστοὶ μεμενήκασι. (ποιητ.) cuncta constant coelo sereno, τὰ πάντα ἤρεμα καὶ ἀμεταβλήτά ἐστιν. scripta eorum constant, τὰ ἐκείνων συγγράμματα διαμένει, ὑπάρχει. vacuum nequaquam constat imane, τὸ κοινὸν οὐδαμῆ ὑπάρχει. 3) συμφωνῶ, σύμφωνός εἰμί τινι. oratio constat cum re, ὁ λόγος σύμφωνός ἐστι τῷ πράγματι. κατ' ἐξοχήν ά) consto mihi, σύμφωνος ἐμοί εἰμι (συνετὴς πρὸς ἐμαυτόν εἰμι). c. humanitatae meae, πιστὸς τῇ φιλανθρωπίᾳ μένω (δεικνύω φιλανθρωπίαν οὐχ ἧττον ἢ πρότερον). β') ratio constat, ὀρθός ἐστιν ὁ λογισμός, καὶ μτφ. = ὀρθῶς ἔχει ὁ λόγος (εἶναι ὀρθόν). 4) ἐπὶ συμπτώσεων, ἀγγελιῶν καὶ τῶν τοιούτων, βέβαιος, φανερός, ὄντως εἰμί. et factum et nomen constat, τό τε ἔργον καὶ τὸ ὄνομα ὄντως ἐστί. κατ' ἐξοχὴν ἄπρος. constat inter omnes (eum esse doctissimum), παρὰ πάντων ὁμολογεῖται (πεπαιδευμένον αὐτὸν εἶναι). c. omnibus, παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. constat apud animum ἢ

ΑΡΧΕΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

mihi, σύμφωνος ἐμαυτῷ εἰμι. inter augures constat, οἱ οἰωνοσκόποι ὁμολογοῦσι. constat mihi alquid facere, (διᾰ)γιγνώσκω, (προ)αἱροῦμαί τι ποιῆσαι. ŏ) συνέστηκα, συνίσταμαι. homo constat ex animo et corpore, ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνέστηκε (σύγκειται). virtus constat ex hominibus tuendis, ἡ ἀρετὴ ἐκ τῶν εὐβλαβῶν ἀνθρώπων ἀναβλαστάνει. reditus c. in possessionibus, ἡ πρόσοδος ἀπὸ τῶν κτημάτων ἐστί. victoria constat in legionum virtute, ἡ νίκη ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀνδρείας τῶν λεγεώνων. 6) τιμῶμαι, τιμὴν ἔχω (στοιχίζω.) illa res constat quandringentis milibus, τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο τετρακοσίων χιλιάδων τιμᾶται. constat magno, πολλοῦ τιμᾶται. c. vilissime, εὐωνότατόν ἐστι. hoc gratis constat tibi, δωρεὰν ἔχεις λαβὼν τοῦτο. μτφ. tanto detrimento illa victoria constitit = μετὰ μεγάλης θυσίας ἠγοράσθη ἡ νίκη ἐκείνη.

constrātus, a, um, constrata navis, ναῦς κατάφρακτος, κατάστρωμα ἔχουσα. -tum, i, οὐ. στρῶμα, κατάστρωμα. μ. π. τ. consterno 2.

constrāvi, πρκ. τ. consterno 2.

constrictus, a, um, σφιγκτός, πυκνός. suspicione constrictus, ὑπὸ δεισιδαιμονίας κατεχόμενος. μ. π. τοῦ

constringo, strinxi, strictum, 3. (κἄτ.) συσφίγγω, σφίγγω τινὰ ἤ τι. manus, τὰς χεῖρας, sarcinas, τὰ σκεύη 2) δέω, δεσμεύω, aliquem, τινά. 3) μτφ. ά) περιορίζω, ἀναγκάζω τινά. c. scelus supplicio, περιορίζω τὸ ἔγκλημα διὰ τῆς ποινῆς. suspicione constrictus, ὑπὸ δεισιδαιμονίας κατεχόμενος. necessitate constrictus, ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πιεζόμενος, κατεχόμενος. constrictus, a, um, σφιγκτός, πυκνός.

constructĭo, iōnis, θ. (construo) κατασκευή, theatri, τοῦ θεάτρου. c. hominum, ἡ πλάσις τῶν ἀνθρώπων. 2) μτφ. μετὰ ἡ ἄνευ τοῦ verborum, κατασκευὴ λόγου, σύνταξις (λέξεων).

constructus, a, um, μ. π. τοῦ

con-strŭo, struxi, structum, 3. aliquid, στοιβάζω, συνάγω, ἀθροίζω τι. pecuniam, χρήματα. 2) κατασκευάζω. nidos, φωλεάς, navem, ναῦν, aedificium, οἰκοδόμημα. c. mensam, παρασκευάζω τὴν τράπεζαν.

constŭpratus, a, um, μ. π. τ. constupro.

constŭprātor, ōris, ἀ. (constupro) φθορεύς, βιαστής.

constŭpro, 1. βιάζομαι, φθείρω. virginem, παρθένον.

consŭāsor, ōris, ἀ. συμβουλευτής.

consŭēfăcĭo, fēci, factum, 3. (σπἀν.) (αἰτ.) κατ(συν)εθίζω, ἐθίζω τινὰ ποιεῖν τι.

consuēram, as, κλ. ὑπερσ. τ. consuesco ἀντὶ consueveram.

con-suesco, suēvi suētum, 3. κατ(συν)εθίζω, ἐθίζω, aliquem, τινά. c. aliquem facere aliquid, ἐθίζω τινὰ ποιεῖν τι. c. juvencum aratro, ἐθίζω τὸν μόσχον τῷ ἀρότρῳ. 2) ἀμεταβ. ἐθίζομαι, parere, ὑπακούειν, facere aliquid, ποιεῖν τι. κατ' ἐξοχήν. c. cum aliquo ἡ aliqua, συνοικῶ τινι, χρῶμαί τινι (πρὸς τὰ ἀφροδίσια), συγγίγνομαί τινι. συνήθ. ἀπρος. consuevi, εἴωθα. ut consuevi, ὥσπερ εἴωθα. sicut consuerat, ὥσπερ εἰώθει. sicuti in sacris fieri consuevit, ὥσπερ ἐν τοῖς ἱεροῖς εἴωθε γίγνεσθαι.

consuesti = consuevisti πρκ. τ. consuesco.

consŭētūdo, ĭnis, θ. (consuesco) ἔθος, ἐθισμός, συνήθεια. vivendi, τοῦ ζῆν. c. majorum, τὸ ἔθος τῶν προγόνων. ad nostram consuetudinem, κατὰ τὸ ἡμέτερον ἔθος. ex (pro)consuetudinem ἢ ἁπλῶς consuetudine, κατὰ τὸ ἔθος. habere consuetudinem rei alicujus, πε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ραν ἔχειν τινός. 2) συνήθεια, οἰκειότης, ὁμιλία. c. epistolarum, ἐπιστολὰς δοῦναι καὶ ἀντιλαβεῖν, =ἀλληλογραφία. 3) (ποιητ.) συνήθεια, συνουσία.

consuētus, a, um, ε᾽θισμένος, εἰωθώς, συνήθης. μ. π. τ. consuesco.

consuēvi, πρκ. τ. consuesco.

consul, ŭlis, ὁ. ὁ ὕπατος, κατὰ πλ. consules, οἱ ὕπατοι, οἱ δύο ἀνώτατοι ἄρχοντες τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας, ὧν ἡ ἀρχὴ ἦν ἐνιαύσιος, ἐκλεγόμενοι κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Ῥωμαϊκῆς δημοκρατίας κατ᾽ ἀρχὰς μετὰ βασιλικῆς ἐξουσίας, μετέπειτα περιορισθείσης διὰ τοῦ ἀξιώματος τῶν τιμητῶν καὶ τοῦ πραίτωρος. Αὐτοὶ συνεκάλουν τὴν σύγκλητον καὶ τὰς τοῦ λαοῦ ἐκκλησίας, προήδρευον αὐτῶν καὶ ἐξετέλουν τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν, εἶχον τέλος εὐρυτέραν ποινικὴν δικαιοδοσίαν, ἥτις ὅμως περιωρίζετο διὰ τῆς ἐφέσεως. Συνωδεύοντο δὲ πάντοτε ὑπὸ δώδεκα ῥαβδούχων, δέσμας ῥάβδων (fasces) φερόντων. Ἔξω τῆς Ῥώμης εἶχον τὴν ἀπεριόριστον ἀρχὴν ἐν πολέμῳ, μὴ δυνάμενοι ὅμως νὰ κάμωσι συνθήκας ἢ ε᾽ρήνην. Πρὸς δὲ τούτοις μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀρχῆς αὐτῶν ὤφειλον νὰ δώσωσιν εὐθύνας τῶν πεπραγμένων. Ἐχρῶντο δὲ τοῖς ὀνόμασι τῶν ὑπάτων πρὸς χρονολογίαν, π. χ. L. Genucio et Q. Servilio COSS. = ὑπατευόντων Λ. Γενουκίου καὶ Κ. Σερβιλίου. καὶ L. Aemilio COS. = ὑπατεύοντος (κατὰ τὴν ὑπατείαν) Λ. Αἰμιλίου. Ἐνίοτε δὲ τὸ consul ἀντὶ τοῦ proconsul κεῖται.

consŭlāris, e, (consul) ὑπατικός. officium, imperium, potestas, ἀξίωμα, ἀρχή, δύναμις. aetas c., ἡ διὰ τὸν ὕπατον ἀπαιτουμένη ἡλικία. vir consularis ἢ ἁπλῶς consularis, ὁ τὴν ὕπατον ἀρχὴν ε᾽ληφώς, ὁ ὑπατικός.

consŭlārĭter, ἐπίρ. (consularis) ὑπατικῶς.

consŭlātus, ūs, ὁ. (consul) ὑπατεία, τὸ ἀξίωμα τοῦ ὑπάτου. consulatum peto, μεταποιοῦμαι τὴν ὑπατείαν.

consŭlo, lŭi, ltum, 3. (συγγενὲς τῷ consul) βουλεύω, βούλευμαι. c. de aliqua re, βουλεύομαι περί τινος. c. de salute publica, περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας. c. in medium, ἢ in commune, in publicum, περὶ τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ, περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων βουλεύομαι. (ποιητ.) curia consulens = ἡ γερουσία, ἡ σύγκλητος. 2) c. alicui, βουλεύομαι, φροντίζω περί τινος, ἐπιμελοῦμαί τινος. male patriae consulit, κακῶς βουλεύεται (φροντίζει) περὶ τῆς πατρίδος, κακῶς συμβουλεύει τῇ πατρίδι. 3) βουλεύομαι περί τινος, δοκεῖ μοι, διαγινώσκω. ne quid gravius conculas, ἵνα μή τι βαρύτερον βουλεύσῃ. συνήθ. μετά τινος ἐπιρ. c. gravius de perfugis, crudeliter in victos, βαρύτερον (ὠμότερόν τι) περὶ τῶν φυγάδων, ὠμῶς (ὠμόν τι) περὶ τῶν νενικημένων βουλεύομαι. Β᾽) μεταβατ. 1) συμβουλεύομαί τινι, πυνθάνομαί τινος, ἐπερωτῶ τινα. c. aliquem de re aliqua ἢ quid faciendum sit, συμβουλεύομαί τινι περί τινος ἢ τί δεῖ ποιῆσαι (περὶ τοῦ πρακτέου). per literas te consulo, διὰ γραμμάτων συμβουλεύομαί σει, δι᾽ ἐπιστολῆς ἀνακοινοῦμαί σει. καὶ consulo aliquem aliquid, πυνθάνομαί τινός τι. συνήθ. c. oraculum, ἐπερωτῶ τὸ χρηστήριον. c. deos, ἐπερωτῶ τοὺς θεούς, ἀνακοινῶ τοῖς θεοῖς· καὶ consulo aliquem de jure, ἐπερωτῶ τινα, συμβουλεύομαί τινι περὶ τοῦ δικαίου. ἐκ τούτου qui consuluntur οἱ τοῦ δικαίου ἐξηγηταί, οἱ νομοδιδάσκαλοι. c. senatum, populum, ὑπερωτῶ τὴν σύγκλητον, τὸν λαόν. 2) λογίζομαι, θεωρῶ, σκοπῶ τι, βουλεύομαι περί τινος. 3) c. aliquid boni, ἀποδέχομαι, κρίνω τι καλόν, ἀρέσκει μοί τι.

consultātĭo, iōnis, f. (consulto) διαβούλιον, σκέψις. 2) ἐπερώτησις.
consultātus, a, um, μ. π. τ. consulto.
consulte, (tĭus, tissĭme) ἐπίρ. (consultus) ἐξεπίτηδες, ἐκ προαιρέσεως. 2) ἐπιμελῶς.
1. consulto = consulte.
2. consulto, 1. (θαμ. τ. consulo), rem ἢ de aliqua re, βουλεύομαι, σκέπτομαι περί τινος. in medium, ἢ in commune consultant, βουλεύονται περὶ τοῦ κοινοῦ. 2) σπαν. consulto aliquem, βουλεύομαι, φροντίζω περί τινος, ἐπιμελοῦμαί τινος. 3) c. aliquem, συμβουλεύομαί τινι, ἐπερωτῶ τινα.
consultor, ōris, ἀ. (consulo) ὁ βουλευόμενος, σκεπτόμενος. 2) σύμβουλος. 3) ὁ συμβουλευόμενος, ὁ ἐπερωτῶν.
consultrix, īcis, f. (consulo) ἡ φροντίζουσα, ἐπιμελουμένη. natura consultrix et provida omnium utilitatum opportunitatumque, ἡ φύσις ἡ ἐπιμελουμένη καὶ προνοοῦσα περὶ πασῶν τῶν ὠφελειῶν καὶ συμφερόντων.
consultum, ī, ð. consultus.
1. consultus, a, um, (tĭor, tissĭmus) βεβουλευμένος, πεφροντισμένος, ἐπιμελής. c. juris, ἡ ἁπλῶς consultus, ὁ ἐξηγητὴς τοῦ δικαίου, νομοδιδάσκαλος. consultum, i, οὐ. βουλή, δόγμα. 2) χρησμός, μάντευμα. μ. π. τ. consulo.
2. consultus, ūs, ἀ. σκέψις. 2) δόγμα.
consŭlŭi, πρκ. τ. consulo.
consummātus, a, um, (tissĭmus) ἀποτετελεσμένος, τέλειος. μ. π. τοῦ
1. consummo, 1. (cum-summa), aliquid, κεφαλαιῶ, συλλογίζομαί τι, καταλογίζομαι, sumptus τὴν δαπάνην. 2) ἀποτελῶ, τελειῶ τι.
2. con-sūmo, sumpsi, sumptum, 3. (κατ)αναλίσκω, δαπανῶ. frumentum, cibum, fruges, ἀναλίσκω, δαπανῶ σῖτον, τροφάς, καρπούς. consumo pecuniam, bona paterna, καταδαπανῶ τὰ χρήματα, τὴν πατρῴαν οὐσίαν. consumo fortunas sociorum, καταναλίσκω, ἀπόλλυμι, φθείρω τὰ τῶν ἑταίρων ὑπάρχοντα. Συνήθ. ἐπὶ τοῦ πυρός· aedes consumuntur incendio, ὁ οἶκος καταβιβρώσκεται (ἀπόλλυται, ἀφανίζεται) ὑπὸ τῆς πυρκαϊᾶς· ἐκ τούτου ἀ) ἐπὶ νόσων καὶ τῶν τοιούτων. vis aliqua morbi me consumit, δύναμίς τις τῆς νόσου ἀν(ἀς)αρπάζει με, ἀναιρεῖ με. συνήθ. παθητ. consumi morbo, inedĭā, lacrimis, ἀναλίσκεσθαι ὑπὸ τῆς νόσου (=ἀποθνήσκειν), ὑπὸ τῆς ἀσιτίας, ὑπὸ τῶν δακρύων. β') μειῶ, ἐλαττῶ, ἐξασθενίζω. gratiam, τὴν χάριν. vires, τὰς δυνάμεις. γ') metus consumit vocem, ὁ φόβος (ἀπο)πνίγει τὴν φωνήν. δ') (ποιητ.) consumere mare et terras, μάτην καταφυγὴν πανταχοῦ ζητεῖν. 2) aliquid in re καὶ σπαν. in rem, (κατ)αναλίσκω, (κατα)δαπανῶ εἴς τι. c. operam, laborem in re aliqua, καταναλίσκω τὴν ἐπιμέλειαν, τὸν πόνον εἴς τι. studium in armis, τὴν σπουδὴν εἰς τὰ ὅπλα, πραγματεύομαι περὶ τὰ ὅπλα. c. pecuniam in agrorum emptionibus, δαπανῶ χρήματα εἰς ὠνὴν ἀγρῶν. (σπαν. ποιητ.) c. ubera in natos, (ἐκ)κενῶ τοὺς μαστοὺς εἰς τὰ τέκνα. Κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ χρόνου, διατρίβω, διάγω. dies decem in his rebus, δέκα ἡμέρας περὶ ταῦτα διατρίβω. c. tempus, διατρίβω τὸν χρόνον· ἐκ τούτου συχνὰ = ἀπόλλυμι, μάτην καταναλίσκω τὸν χρόνον. diem epulando, τὴν ἡμέραν εὐωχούμενος. 3) (ἐκ)δέχομαι, tela clipeo, τὰ βέλη εἰς τὴν ἀσπίδα.
consumptĭo, iōnis, f. (consumo) (σπάν.) ἀνάλωσις, δαπάνη.
consumptor, ōris, ἀ. (consumo) ἀναλωτής, ἀφανιστής.
consumptus, a, um, μ. π. τ. consumo.
con-sŭo, sŭi, sūtum, 3. aliquid,

συρράπτω τι. μτφ. dolos, δόλους, δολορραφῶ.

con-surgo, surrexi, surrectum, 3. συν(συνεξ)ἀνίσταμαι. senatus consurgit, ἡ σύγκλητος συνεξανίσταται. 2) (ἐξ)ἀνίσταμαι. consurgit aeger, ὁ ἀσθενὴς ἀνίσταται. c. ad bellum, ἀνίσταμαι πρὸς πόλεμον, πολεμήσων. aer, mare consurgit, ὁ ἀήρ, ἡ θάλασσα ἐξανίσταται, αἴρεται. venti consurgunt, ἄνεμοι ἐγείρονται. aeger consurgit, ὁ ἀσθενὴς ἐγείρεται, ἀνίσταται. 3) αἴρομαι.

consurrectĭo, ōnis, θ. (consurgo) (ἐξ)ἀνάστασις.

consurrexi, πρκ. τ. consurgo.

Consus, i, ἀ. ἀρχαία Ῥωμαϊκὴ θεότης (πρὸς τιμὴν τῆς ὁποίας ἐτελοῦντο τῇ 21 Αὐγούστου τὰ Consualia, ōrum, οὐ. πλ.), μετέπειτα συγχεομένη πρὸς τὸν Ποσειδῶνα.

consūtus, a, um, μ. π. τ. consuo.

consutum, i, οὐ. ῥάμμα, ῥάκος.

con-tābesco, tabŭi, ĕre, ἐναρκτ. τ. tabeo) κατατήκομαι, μαραίνομαι.

contăbŭlātĭo, ōnis, θ. (contabulo) σανίδωσις, σανίδωμα.

contăbŭlo, 1. aliquid, σανιδῶ τι. turrim, τὸν πύργον. c. murum turribus, ἀνεγείρω ἐπὶ τοῦ τείχους πύργους. (ποιητ.) contabulo mare molibus, γεφυρῶ τὴν θάλασσαν. Hellespontum contabulavit, τὸν Ἑλλήσποντον ἔζευξε.

1. contactus, a, um, μεμιασμένος, μεμολυσμένος, μ. π. τ. contingo. 1.

2. contactus, ūs, ἀ. (contingo, 1.) (ἐπ)αφή, 2) ψηλάφησις. 3) μιασμός, ἀνάγρωσις (τῆς νόσου, κακίας κλπ.).

contāgĭo, ōnis, θ. = contactus.

contāgĭum, ĭi, οὐ. = contagio.

contāmĭnātus, a, um, -tior, -tissĭmus) μικρός. μ. π. τοῦ

con-tāmĭno, 1. (tango;) (αἰτ.) μιαίνω, μολύνω τινὰ ἢ τι. 2) c. fabulas, συμμίγνυμι, συγχέω, διασκεδάζω πλείονα δράματα εἰς ἕν.

contectus, a, um, μ. π. τοῦ

con-tĕgo, texi, tectum, 3. aliquid, συσκεπάζω, στεγάζω, (κατα)καλύπτω τι. capita scutis, τὰς κεφαλὰς ἀσπίσι. corpus humo, τὸ σῶμα χώματι. 2) μτφ. ἀ) προφυλάττω. cont ectus fide clientium, προπεφυλαγμένος τῇ πίστει τῶν πελατῶν. 6') διαφυλάττω)σώζω. arma, τὰ ὅπλα. γ') κρύπτω τι. c. injuriam, κρύπτω τὴν ἀδικίαν.

con-tĕmĕro, 1, μιαίνω, μολύνω.

contemnendus, a, um, μ. μέλ. τοῦ

con-temno, tempsi ἢ msi, temptum ἢ mtum, 3, (αἰτ.) καταφρονῶ τινος. c. pericula, mortem, καταφρονῶ τῶν κινδύνων, τοῦ θανάτου. c. virtutem, ὀλιγωρῶ τῆς ἀρετῆς. (ποιητ.) arbores contemnunt ventos, τὰ δένδρα καταφρονεῖ τῶν ἀνέμων. contemnendus, a, um, ἀξιοκαταφρόνητος.

contemplātĭo, ōnis, θ. (contemplor) θεώρησις, θεωρία. 2) λόγος. contemplationem alicujus habeo, λόγον ποιοῦμαί τινος, ἀποβλέπω εἴς τινα.

contemplātor, ōris, ἀ. (contemplor) (σπάν.) θεωρητής, θεατής.

1. contemplātus, ūs, ἀ. (contemplor) θεώρησις, θεωρία, (μόνον κατ' ἀφ. τ. ἐν.).

2. contemplātus, a, um, θεωρήσας. παθητ. θεωρηθείς. μ. π. τοῦ

contemplor, 1. (cum-templum), (αἰτ.) θεωρῶ, σκοπῶ τινα ἢ τι. coelestia, τὰ οὐράνια.

contempsi, πρκ. τ. contemno.

contemptim, ἐπίρ. (contemno) καταφρονητικῶς.

contemptĭo, ōnis, θ. (contemno) καταφρόνησις, ὀλιγωρία, mortis, deorum, pecuniae, τοῦ θανάτου, τῶν θεῶν, τῶν χρημάτων.

contemptĭus, ἐπίρ. συγκρ. ἐκ τοῦ contemptus.

contemptor, ōris, ἀ. (contemno) καταφρονητής. deorum, divitiarum, τῶν θεῶν, τοῦ πλούτου.

contemptrix, īcis, θ. τ. contemptor, ἡ καταφρονοῦσά τινος.
1. contemptus, ūs, ἀ. = contemptio.
2. contemptus ἡ contemtus, a, um, (tĭor, tissĭmus) καταφρονούμενος, εὐκαταφρόνητος, φαῦλος. μ. π. τ. contemno.

con-tendo, tendi, tentum, 3. aliquid, (συν)τείνω, ἐν(δια)τείνομαί τι. arcum, vincula, τὸ τόξον, τὰ δεσμά. ἐκ τούτου (ποιητ.) c. sagittam, hastam, ἀφίημι, βάλλω τὸ βέλος, τὸ δόρυ. μτφ. c. vires, διατείνω τὰς δυνάμεις. c. nervos, in illo onere, ἐντείνω τὰ νεῦρα, ἐντείνομαι εἰς ἐκεῖνο τὸ ἔργον. (ποιητ.) c. animum in curas, σπουδάζω περί τι, ἐπιμελοῦμαί τινος. 2) ἀμεταθ. διατείνομαι, σπεύδω. naves conscendere, ἐπὶ τὰς ναῦς ἐπιβαίνειν. proficisci, ire, παρείεσθαι. c. aliquid, διατείνομαι, στεύδω, σπουδάζω περί τι. c. remis, σπουδῇ κωπηλατῶ. 3) ἀμεταθ. σπεύδω εἴς τι ἢ ἐπί τινα. c. in Italiam, σπεύδω εἰς Ἰταλίαν. c. ad nostra castra, σπεύδω ε'ς τὸ ἡμέτερον στρατόπεδον. ad hostem, σπεύδω ἐπὶ τὸν ἐχθρόν. μτφ. σπεύδω, σπουδάζω, δυνάμαι τι, ἐφίεμαί τινος. c. ad laudem, ἐφίεμαι τοῦ μεγίστου ἐπαίνου. ad salutem, τῆς σωτηρίας. 4) c. cum aliquo, ἡ contra (adversus) aliquem, (ποιητ.) alicui, ἀγωνίζομαι, ἀμιλλῶμαι, ἐρίζω, φιλονεικῶ πρός τινα. c. cum aliquo de armis, ἀγωνίζομαι, φιλονεικῶ πρός τινα περὶ τῶν ὅπλων. contendunt inter se de re aliqua, ἐρίζουσι πρὸς ἀλλήλους περί τινος. c. bello, proelio, πολέμῳ, μάχῃ ἀγωνίζομαι. c. verbis, λόγοις ἐρίζω πρός τινα. dolis atque fallaciis, τοῖς δόλοις καὶ τοῖς ψεύδεσι. magis virtute quam dolo, ἀρετῇ μᾶλλον ἢ δόλῳ. c. adversus hostium vires, ἀγωνίζομαι πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ. c. cum aliquo de principatu, de honore regni, de potentatu, ἀγωνίζομαι, ἐρίζω πρός τινα περὶ τῆς ἡγεμονίας, περὶ τῆς τιμῆς τῆς βασιλείας, περὶ τῆς δυναστείας. 5) c. aliquid ab aliquo, ἰσχυρῶς ζητῶ, ἀπαιτῶ τι παρά τινος. 6) c. aliquid, ἰσχυρίζομαι, βεβαιῶ τι. aliquid falsum esse, ἰσχυρίζομαι ψευδὲς εἶναί τι. 7) c. aliquid cum aliquo, παραβάλλω, συγκρίνω τι (ἢ τινα) πρός τι, (ἢ πρός τινα). duas leges, δύο νόμους. c. me alicui, παραβάλλω ἐμαυτόν τινι. suam virtutem cum aliena, τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν πρὸς τὴν ἀλλοτρίαν. (ποιητ.) c. rem rei alicui, παραβάλλω τί τινι.

contente, (ntius, ntissime), ἐπίρ. (contentus) συν(ἐν)τόνως, συντεταμένως, dicere, pugnare, λέγειν, μάχεσθαι.

contentĭo, iōnis, θ. (contendo) ἔν(διά)τασις. vocis, τῆς φωνῆς. c. animi, ὁ ἀγὼν τῆς ψυχῆς. c. nervorum, σύντασις τῶν νεύρων. 2) ἔφεσις, ἐπιθυμία τινός. honorum, τῶν τιμῶν. 3) ἀγών, ἔρις, ἀμιλλα, φιλονεικία, (δι' ὅπλων ἢ διὰ λέξεων). proeliorum, τῶν μαχῶν. c. cum aliquo de aliqua re, φιλονεικία πρός τινα περί τινος. inter eos, πρὸς ἀλλήλους. contentiones inter aliquos excito, φιλονεικίας, ἔριδάς τισιν ἐμβάλλω. in contentionem venio propter aliquam rem, εἰς φιλονεικίαν περί τινος καθίσταμαι. est mihi contentio cum aliquo, ἀγὼν ἔστι μοι πρός τινα. κατ' ἐξοχὴν παρὰ Κικέρωνι εὕρηται ἁπλῶς contentio κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ sermo. λέγεται ἐπὶ λόγου ᾧ χρῆται τις ἐν δίκῃ, ἐκκλησίᾳ, συγκλήτῳ κ.τ.λ. ὅθεν = λόγος ὃν ἐκφωνεῖ τις ἵνα νικήσῃ τινὰ ἐν τῇ δίκῃ, ἵνα κερδήσῃ τὴν δίκην. 4) παραβολή, σύγκρισις. hominum, τῶν ἀνθρώπων.

1. contentus a, um, (t or, tissĭmus) σύν(ἔν)τονος, studium, σπουδή. μ. π. τ. contendo.
2. contentus, a, um, (tior) aliqua re, ἀρκούμενός τινι. c. paucis,

ὀλιγαρκής. c. vivo, αὐτάρκης εἰμί. his contentus sum, ἀρκεῖ μοι ταῦτα. c. dicere, aliquid facere, hostes sustinuisse, ἀρκούμενος λέγειν, ποιεῖν τι, τοὺς πολεμίους ὑφεστηκέναι. c. sum aliqua re, ἀγαπῶ (ἔν)τινι, ἀγαπητῶς ἔχω τι. μ. π. τ. contineo.

con-terminus, a, um, (γεν. σπαν. δοτ.) συντέρμων, ὁμορός τινι, γείτων τινός. Aethiopia c. Aegypto, Αἰθιοπία γείτων τῆς Αἰγύπτου. ὡς οὐσ. contermina, ōrum, οὐ. πλ. αἱ γειτνιάζουσαι χῶραί τινος. Scythiae, τῆς Σκυθίας.

con-tĕro, trīvi, trītum, 3. aliquid, συν(τρίβω)θλῶ τι. cornua cervi, τὰ κέρατα τῆς ἐλάφου. 2) (κατα)τρίβω τι. radicem in pulverem, τὴν ῥίζαν εἰς κόνιν. ferrum conteritur, ὁ σίδηρος κατατρίβεται. c. quaestum, καταδαπανῶ τὸ κέρδος. μτφ. contero viam, (κατα)τρίβω ὁδόν. contero librum legendo, συχνὰ ἀναγινώσκω τὸ βιβλίον. proverbium vetustate contritum, παροιμία παλαιὰ καὶ τετριμμένη, (ἐν συχνῇ χρήσει). c. me in re aliqua, διατείνομαι εἴς τι. 3) ἐπὶ χρόνου, διατρίβω. c. tempus, διατρίβω τὸν χρόνον. c. diem legendo, διατρίβω τὴν ἡμέραν ἀναγινώσκων. 4) μτφ. c. operam, κακῶς χρῶμαί τινι. c. injurias oblivione, τῶν ἀδικιῶν ἐπιλανθάνομαι. contero atque contemno aliquem, καταγελῶ καὶ καταφρονῶ τινος.

con-terrĕo, terrŭi, terrĭtum, 2. aliquem, κατα(φοβῶ)πλήττω τινά. c. aliquem aliqua re, κατα(φοβῶ)πλήττω τινά τινι. κατ' ἐξοχήν, conterritus conspectu, metu, καὶ τῶν τοιούτων, κατα(πεφοβημένος)πεπληγμένος ὑπὸ τῆς θέας, τοῦ φόβου κτλ. ἔτι δὲ μετ' αἰτ. καὶ τοῦ ne μεθ' ὑποτ.

conterrĭtus, a, um, μ. π. τ. conterreo.

contestātĭo, iōnis, ϑ. (contestor) (ἐπι)μαρτυρία. 2) διαμαρτυρία, ἱκεσία.

contestātus, a, um, μ. π. τοῦ

con-testor, 1. (αἰτ.) ἐπιμαρτύρομαί τινα. deos hominesque, θεοὺς καὶ ἀνθρώπους. 2) c. litem, κατάρχομαι τῆς δίκης, (διὰ προσκλήσεως μαρτύρων δίκην τινὰ ἀναφέρω πρὸς τοὺς δικαστάς), καὶ contestate lite, γενομένης τῆς προκατάρξεως, τῆς δίκης ἀρχὴν λαβούσης ἐν τῷ δικαστηρίῳ. contestato, διὰ μαρτύρων. μτφ. contestatus, ἀξιόπιστος, δοκιμασθείς. virtus, ἀρετή.

contexi, πρκ. τ. contego.

con-texo, texŭi, textum, 3. aliquid, συνυφαίνω, συμπλέκω τι. c. villos ovium, τοὺς μαλλοὺς τῶν προβάτων. 2) συναρμόζω, συνάπτω, συμπήγνυμι, κατασκευάζω τι. navem, ναῦν. equum trabibus, ἵππον δοκοῖς. c. orationem, librum, συνείθηαι λόγον, συγγράφω βιβλίον· ἐκ τούτου μτφ. ἀ) c. crimen, μηχανῶμαι, ἐπινοῶ ἔγκλημα. β') c. interrupta, συνάπτω τὰ διακεκομμένα. 3) ἐμ(σ,μ)πλέκω, συνάπτω. aliquid cum aliquo, τί τινι. extrema cum primis, τὰ ἔσχατα τοῖς πρώτοις.

contexte, ἐπίρ. (contextus) συνημμένως, συμπλεκτικῶς, κατὰ συναφήν.

1. **contextus**, a, um, μ. π. τ. contexo.

2. **contextus**, ūs, ὁ. (contexo) συνυφή, συνάφεια, συνύφανσις, συμπλοκή, ἀλληλουχία. litterarum, τῶν γραμμάτων.

contĭcĕo, ticŭi, ēre, (cum-taceo) καπασιγῶ, σιωπῶ, κυρίως ἀ μτφ.

contĭcesco ἢ **conticisco**, tĭcŭi, ĕre, κατα(ἀπο)σιωπῶ, σιωπῶ, σιωπηλὸς γίγνομαι, κυρίως καὶ μτφ.

contĭgi, πρκ. τ. contingo.

contignātĭo, iōnis, ϑ. (contigno) ὀρότωμα, ὀροφή, ξύλωσις.

contigno, 1. (tignum) aliquid, δοκοῖς συνάπτω, ξυλῶ, ὀροφῶ τι, ἐκ.

ΔΙΚΤΥΟ ΠΕΡΣΕΥΣ
Δημόσια Κεντρική Εκπαιδευτική Βιβλιοθήκη

trabibus quadrangularibus, ὀροφῶ οἰκίαν δοκοῖς τετραγώνοις.

contĭgŭus, a, um, (contingo) συναφής, ἐχόμενός τινος. 2) προσεχής τινι, πλησιόχωρος. domus contiguae, οἰκίαι ὅμοροι. contiguus alicui, ὁ πλησίον τινός.

contĭnens, ntis (entior, entissĭmus), (μ. ἐν. τ. contineo) alicui ἢ cum aliquo, συνεχής, ὅμορος, ἐγγύς τινι. praedia continentia huic fundo, κτήματα συνεχῆ, ὅμορα τῷ ἀγρῷ τούτῳ. Syria continens cum Cilicia est, ἡ Συρία ὅμορός ἐστι τῇ Κιλικίᾳ. β') ἐπὶ χρόνου, συνεχής, ἑπόμενος. dies continentes, ἡμέραι συνεχεῖς, ἑπόμεναι. γ') συνεχής, ὁ ἀμέσως ἑπόμενός τινι. ipsum malum continens fuit timori, τὸ κακὸν τοῦτο παρείπετο τῷ φόβῳ. δ') continens terra καὶ ὡς οὐσ. ἁπλῶς continens, ἡ χέρσος, ἡ ἤπειρος. ε) ἀδιάλειπτος, διηνεκής. labor omnium diarum, πόνος πασῶν τῶν ἡμερῶν. continens bellum, διηνεκής, ἀδιάλειπτος πόλεμος. ex continenti, αὐτίκα, παραχρῆμα, τὸ μετὰ τοῦτο. 2) σώφρων, ἐγκρατής, homo, ἄνθρωπος. c. in aliqua re ἢ ἁπλῶς continens, ἐγκρατής τινος. 3) ἐν τῇ ῥητορικῇ ὡς οὐσ. continens, ntis, οὐ. τὸ συνέχον, τὸ κεφάλαιον.

contĭnenter, (entissĭme) ἐπίρ. (continens) συνεχῶς, ἀδιαλείπτως. pugnare, μάχεσθαι. 2) ἐγκρατῶς, σωφρόνως, vivere, ζῆν.

contĭnentĭa, ae, θ. (continens) σωφροσύνη, ἐγκράτεια.

contĭneo, tĭnŭi, tentum, 2. (teneo) συνέχω. mundus continet omnia, ὁ κόσμος συνέχει τὰ πάντα. pars urbis, mari disjuncta, ponte continetur, μέρος τῆς πόλεως, ὑπὸ τῆς θαλάσσης διαχωριζόμενον, διὰ γεφύρας συνδέεται· ἐκ τούτου α') c. exercitum, συνέχω, (οὐ διακένω) τὸ στράτευμα. continet exercitum in castris, συνέχει τὸ στράτευμα ἐν τῷ στρατοπέδῳ. c. merces, οὐ διανέμω τὰ ἐμπορεύματα. β') παθ. α) περιέχομαι, περιορίζομαι ὑπό τινος. vicus continetur montibus, ἡ κώμη περιέχεται ὑπὸ τῶν ὀρέων. pars Galliae Carumna flumine continetur, μέρος τῆς Γαλλίας ὑπὸ τοῦ Γαρούμνα ποταμοῦ περιορίζεται, περιέχεται. β') μτφ. cognatione quadam inter se illae artes continentur, συγγενείᾳ τινὶ ἀλλήλαις αἱ τέχναι ἐκεῖναι συνδέονται. 2) συνέχω, διαφυλάττω. c. rempublicam, διαφυλάττω τὴν πολιτείαν. c. aliquem in fide, in officio, in armis, συνέχω (κρατῶ) τινὰ ἐν τῇ πίστει, ἐν τῷ καθήκοντι, ἐν τοῖς ὅπλοις. 3) κατέχω, ἐπέχω. milites sub pellibus, copias in castris, ora equorum frenis, τοὺς στρατιώτας ὑπὸ τὰς σκηνάς, τὰς δυνάμεις ἐν τῷ στρατοπέδῳ, τὰ στόματα τῶν ἵππων χαλινοῖς. c. animam, κατέχω τὴν ἀναπνοήν. continent se moenibus, intra silvam, μένουσιν ἐντὸς τῶν τειχῶν, ἐν τῷ δρυμῷ. continet se in studiis, ἐν τῇ σπουδῇ διατρίβει. Ἐν πολέμῳ, c. aliquem ἐγκεκλεισμένον κατέχω τινά. Ἐκ τούτου μτφ. α) κολάζω, κατέχω τι, κρατῶ τινος. c. Etruriam metu, φόβῳ κατέχω τὴν Ἑτρουρίαν. c. cupiditates, risum, vocem, κρατῶ τῶν ἐπιθυμιῶν, τοῦ γέλωτος, τῆς φωνῆς (σιωπῶ). β') (ἀπ)εἴργω, ἀπέχω, κωλύω τινά τινος. c. meos a proelio, κωλύω τοὺς ἐμαυτοῦ τῆς μάχης. γ') c. aliquid, ἀπο-(σιωπῶ)κρύπτομαί τι. dicta, τοὺς λόγους, φυλάττω τὰ εἰρημένα. 4) περιέχω, χωρῶ, κατέχω. omnia quae gignuntur continent vim caloris in se, πάντα τὰ γεννώμενα ἐμπεριέχει ἐν ἑαυτοῖς τὴν δύναμιν τοῦ πάθους. primus liber continet res gestas regum, τὸ πρῶτον βιβλίον περιέχει τὰς πράξεις τῶν βασιλέων. reliquum spa-

tium mons continet, τὸ λοιπὸν διάστημα τὸ ὄρος κατ(ὲπ)έχει. sagittarii media continebantur acie, οἱ τοξόται ἐν τῷ μέσῳ τῆς παρατάξεως ἦσαν (εὑρίσκοντο). κατ' ἐξοχήν illud continet causam, ἐν τούτῳ ἐστὶ τὸ πρᾶγμα. ᾧ παθ. continetur re aliqua, ἐκ τούτου συνέστηκεν. versus paucis pedibus continetur, ὁ στίχος ἐξ ὀλίγων ποδῶν συνέστηκεν.

contingit, ἀπρόσ. ἴδ. τὸ

1. contingo, tĭgi, tactum, 3. (tango) aliquid, ἅπτομαί τινος. c. undas pede, τῷ ποδὶ ἅπτομαι τῶν ὑδάτων. (ποιητ.) c. cibum ore, καὶ ἁπλῶς contingo, τῷ στόματι τῆς τροφῆς ἅπτομαι = γεύομαι. Ἐκ τούτου c. dextram alicujus, ἅπτομαι τῆς δεξιᾶς τινος. c. habenas manibus, ταῖς χερσὶν ἅπτομαι τοῦ χαλινοῦ. μτφ. c. aliquem cognatione = συγγενής τινός εἰμι. propinquitate aut affinitate contingo aliquem, συγγενείᾳ ἢ φιλίᾳ προσήκω τινί. hoc me nihil contingit, τοῦτο οὐδέν μοι προσήκει. 2) μτφ. γειτνιάζω, ὁμορῶ τινι. Helvetii contingunt fines Arvernorum, οἱ Ἑλβετοὶ παράκεινται τοῖς ὁρίοις τῶν Ἀρουέρνων, ὁμοροῦσι τοῖς Ἀρουέρνοις. turris contingit vallum, ὁ πύργος τῷ χαρακώματι παράκειται. milites contingunt inter se, οἱ στρατιῶται συμπεπυκνωμένοι εἰσί. (ποιητ) hoc contingit solium Jovis, τοῦτο καθικνεῖται, ἅπτεται τοῦ θρόνου τοῦ Διός. 6') (ποιητ.) ἐξ(ἐφ)ικνοῦμαί τινος ἢ εἴς τι. Italiam, εἰς τὴν Ἰταλίαν. vox mea nullum mortalem contingit, ἡ ἐμὴ φωνὴ οὐδενὸς θνητοῦ ἐξικνεῖται. c. avem sagitta, τῷ βέλει ἐξικνοῦμαι τῆς ὄρνιθος, βάλλω τὴν ὄρνιθα. γ') contactus, a, um, μεμιασμένος μεμολυσμένος. civitas contacta regia praeda, πολιτεία μεμολυσμένη τῇ βασιλικῇ λείᾳ (ὡς συμμετασχοῦσα τῆς βασιλικῆς λείας). civitas contacta rabie juvenum, πολιτεία μεμολυσμένη τῇ μανίᾳ τῶν νέων. vitiis contactus, κακίᾳ μεμιασμένος. dies religione contactus = ἡμέρα κατηραμένη (περὶ τῆς dies Alliensis, δηλ. τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν οἱ Ῥωμαῖοι κατετροπώθησαν παρὰ τὸν Ἀλλίαν ποταμὸν ὑπὸ τῶν Γαλατῶν). 3) μτφ. προσήκει, ἀφορᾷ. haec consultatio nihil contingit Romanos, ἡ σκέψις αὕτη οὐ προσήκει τοῖς Ῥωμαίοις. suspicio contingit eum, ὑποψία προσήκει αὐτῷ. cura me contingit, ἡ φροντὶς ἅπτεταί ἐμοῦ. Β') ἀμεταβ. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπροσ. συμβαίνει, alicui, τινί. tot commoda mihi contingunt, τοσαῦτα καλὰ συμβαίνει μοι. servitus contingit alicui, δουλεία συμβαίνει τινί. si quid ei contingerit, εἴ τι αὐτῷ συμβαίνοι. gratia contingit ex sermone puro, χάρις γίγνεται ἐκ καθαροῦ λόγου. non cuivis homini contingit adire Corinthum. « οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς ».

2. contingo (ἡ-guo), tinxi, tinctum, 3. χρώζω, βρέχω, βάπτω.

contĭnĕātĭo, ōnis, θ. (continuo) συνέγεια, ἀλληλουχία, διάρκεια. laborum, imbrium, rerum, πόνων, ὑετοῦ, πραγμάτων. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ verborum, ἡ περίοδος.

contĭnuātus, a, um, μ. π. τ. continuo.

contĭnŭe = continuo 1.

contĭnŭi, πρκ. τ. contineo.

1. contĭnŭo, ἀπίρ. (continuus) συνεγῶς, παραυτίκα, παραγρῆμα, εὐθύς. 2) continuo, καὶ continue, συνεγῶς, ἀδιαλείπτως.

2. contĭnŭo, 1. (continuus) aliquid alicui, συν(εἴρω)άπτω τί τινι. aer mari continuatur et junctus est, ὁ ἀὴρ τῇ θαλάσσῃ συνάπτεται καὶ συνενοῦται. c. aedificia moenibus, συνάπτω οἰκοδομήματα τοῖς τείχεσι. continuata aedificia

moenibus, οἰκοδομήματα τῶν τειχῶν ἐχόμενα. c. domos, συνείρω οἰκίας (μίαν πλησίον τῆς ἄλλης κείζω). c. agros, fundos, ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ ἔπαυλιν προσκτῶμαι. Ἐκ τούτου. c. verba, συνάπτω τὰς λέξεις πρὸς ἀποτέλεσιν περιόδου, περίοδον ἀποτελῶ. 2) ἐπὶ χρόνου, διατελῶ ποιῶν τι = ἐξακολουθῶ νά... c. totos dies theatro, ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας (κατὰ συνέχειαν) ἐν τῷ θεάτρῳ διατρίβω. c. iter die et nocte, νυκτὸς καὶ ἡμέρας διατελῶ πορευόμενος. c. iter, συνεχῶς πορεύομαι. c. opus, διατελῶ ἐργαζόμενος (ἐξακολουθῶ νὰ ἐργάζωμαι). κατ' ἐξοχὴν ά) c. magistratum, λέγεται ἐπὶ ἄρχοντος ὅστις καὶ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος ἔχει τὸ ἀξίωμα. β') c. alicui magistratum, λέγεται περὶ τοῦ λαοῦ ἢ τῆς συγκλήτου, ἥτις παρατείνει καὶ διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος τὴν ἀρχὴν εἰς ἄρχοντά τινα.

contĭnŭus, a, um, (contineo) συνεχής. continui agri, συνεχεῖς ἀγροί. c. montes, συνεχῆ ὄρη, σειρὰ ὀρέων. Leucas continua, συνεχὴς τῇ ἠπείρῳ ἡ Λευκὰς ἐστι. (ποιητ.) aër continuus terrae, ἀὴρ ἐχόμενος τῆς γῆς, ἐπικείμενος τῇ γῇ. 2) ἐπὶ χρόνου, ἀδιάλειπτος, ἐνδελεχής. per duos continuos menses, διὰ δύο ἐφεξῆς μηνῶν. dies continui quinque, πέντε ἑξῆς (κατὰ συνέχειαν) ἡμέραι. bella continua, ἀδιάλειπτοι, ἀκατάπαυστοι πόλεμοι. labor continuus, ὁ ἀδιάλειπτος πόνος. Ἐκ τούτου c. homo ὁ πράττων τι.

contio ῑ̆ī, ītum. concio ῑ̆ī.

con-torqueo, torsi, tortum, 2. aliquid, (συ)στρέφω τι. c. membra quocumque mihi placet, στρέφω τὰ μέλη ὅπῃ μοι ἀρέσκει. c. equum, στρέφω τὸν ἵππον. c. globum, συστρέφω τὴν σφαῖραν. c. cursum, στρέφω τὴν ῥεῦσιν. amnis in alium cursum contortus, ἀπ(μετ)εστραμμένος εἰς ἄλλην ῥεῦσιν. c. brachium, τινάσσω, πάλλω τὸν βραχίονα. 2) τινάσσω, πάλλω, ἐκσφενδονίζω τι. telum in aliquem, τὸ βέλος κατά τινος. c. hastam, τινάσσω, πάλλω τὸ δόρυ. 3) μτφ. ἐπὶ λόγου ζωηροῦ καὶ δεινοῦ. c. verba σφοδρῶς, δεινῶς ὁμιλῶ.

contortĭo, iōnis, f. (contorqueo) συστροφή. dextrae, τῆς δεξιᾶς. 2) μτφ. περιπλοκή. orationis, τοῦ λόγου.

contortĭlŭlus, a, um, ὑποκ. τοῦ

contortus, συνεστραμμένος, ἀπ(μετ)εστραμμένος, δεινός, σφοδρός, πολύπλοκος. contorta res, σόφισμα. contorta oratio, λόγος δεινός. μ. π. τ. contorqueo.

1. contrā, πρόθ. μετ' αἰτ. ἐπὶ τόπου, ἀντίον, ἀντικρύ, καταντικρύ τινος. regiones quae sunt contra Gallias, χῶραι καταντικρὺ τῶν Γαλλιῶν. Britannia contra eas regiones posita est, ἡ Βρεταννία ἀντικρὺ τῶν χωρῶν τούτων κεῖται. 2) ἀντίον, κατά τινος, πρός, ἐπί τινα παρά τι (σχεδὸν πάντοτε ἐπὶ ἐχθρικῆς σημασίας). contra vim fluminis, ἀντίον τῆς δυνάμεως τοῦ ποταμοῦ καὶ c. flumem, ἀντίον τοῦ ποταμοῦ = ἀνὰ τὸν ποταμόν, c. naturam, spem, παρὰ φύσιν, παρὰ τὴν ἐλπίδα. c. consuetudinem, παρὰ τὴν συνήθειαν. c. opiniomem, παρὰ γνώμην, δόξαν. c. expectationem, παρὰ προσδοκίαν. c. ea, ἀπ' (ἐξ) ἐναντίας. pugnare c. aliquem, μάχεσθαι κατά τινος arma ferre c. aliquem, ὅπλα ἐπιφέρειν κατά τινος. c. barbaros proficisci, ἐπὶ τοὺς βαρβάρους πορεύεσθαι. hoc est contra me, τοῦτο κατ' ἐμοῦ ἐστι, ἐπὶ τῷ ἐμῷ κακῷ. c. pericula firmissimus, πρὸς τοὺς κινδύνους ἀσφαλέστατος.

2. contrā, ἐπίρ. ἀντίον, ἀντικρύ, καταντικρύ. omnia contra circaque, πάντα ἀντικρὺ καὶ πέριξ. templa vides contra, ναοὺς καταντικρὺ ὁρᾷς. arbor est contra,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

δένδρον ἐστὶν ἀντικρύ. 2) ἀ) ποιητ. πρὸς δήλωσιν ἀμοιβαιότητος, ἑτέρωθεν, τἀναντία. quae me amat, quam contra amo, ἣ ἐμὲ ἐρᾷ, ἣν ἀντερῶ. consonat contra terra, ἡ γῆ ἀντηχεῖ. β') πρὸς δήλωσιν ἀντιθέσεως, τοὐναντίον, ἐξ ἐναντίας. ut hi miseri, sic contra illi beati, ὡς οὗτοι ἄθλιοι, οὕτως ἐκεῖνοι τἀναντία εὐτυχεῖς. contra atque (ἢ ac) ille dixerat, ἄλλως ἢ ὡς ἐκεῖνος εἴρηκε (ἐναντίον τῶν ὅσα ἐκεῖνος εἶπε). c. ac, ἄλλως ἢ. auro mihi contra constat filius, ὁ υἱός μοι χρυσοῦ ἀντάξιός ἐστιν. non auro carus est contra, οὐ χρημάτων ὠνητός. γ') ἐπὶ ἐχθρικῆς σημασίας, ἐναντίον. contra pugnare, resistere, ἀντιμάχεσθαι, μάχεσθαι, ἀνθίστασθαι ἐναντίον. c. dicere, ἀντιλέγειν.

contractĭo, ōnis, θ. (contraho) συνολκή, σύσπασις. digitorum, labiorum, τῶν δακτύλων, τῶν χειλέων. c. frontis, ἡ ῥυτίδωσις. 2) μτφ. ἀ) δυστολή, συγκοπή, συναίρεσις. c. orationis, τοῦ λόγου συντομία. c. syllabae, συναίρεσις συλλαβῆς, ἡ προφορὰ λέξεως ὡς βραχείας. β') c. animi, ἀθυμία.

contractĭuncŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. contractio.

contracto = contecto.

1. contractus, a, um, (tior), συνεσταλμένος, στενός, locus, τόπος, fretum, πορθμός. oratio contracta, λόγος σύντομος. μτφ. συνεσταλμένος, εὐτελής, λιτός. μ. π. τ. contraho.

2. contractus, ūs, ἀ. = contractio. 2) συνάλλαγμα, συμβόλαιον. 3) ἐπιχείρησις, ἔναρξις ἐρωτήσεως τινός.

contrā-dīco, dixi, dictum, 3. alicui, ἀντιλέγω, ἐναντιοῦμαί τινι. c. iis, quae dicta sunt, ἀντιλέγω τοῖς εἰρημένοις.

contradictĭo, ōnis, θ. (contradico) ἀντιλογία, ἐναντίωσις.

contradictus, a, um, μ. π. τ. contradico.

con-trăho, traxi, tractum, 3. aliquid, συ(σπῶ)στέλλω τι. c. membra, collum, συστέλλω, συσπῶ τὰ μέλη, τὸν λαιμόν. c. vela, (ὑπο)στέλλω τὰ ἱστία· ἐκ τούτου ἀ) συστέλλω, βραχύνω, συντέμνω μειῶ τι. orationem, τὸν λόγον, tempora dicendi, τὸν χρόνον τοῦ λέγειν. c. cupidinem, μειῶ τὴν ἐπιθυμίαν. luna contrahit orbem, ἡ σελήνη ἀπο(ἐκ)λείπει. β') c. frontem, ἀνασπῶ τὸ μέτωπον. contrahere supercilia, συνάγειν τὰς ὀφρῦς. γ') πήγνυμι. c. lac, πήγνυμι τὸ γάλα. c. cicatricem, ἐπουλῶ τὸ τραῦμα. δ') μτφ. c. appetitus, χαλάζω τὴν ὄρεξιν. c. animum, ταπεινοφρονῶ, μικροψυχῶ, ἀθυμῶ. contrahi re aliqua, ἀθυμεῖν ὑπό τινος, λυπεῖσθαι ἐπί τινι. c. aliquem tristicia quadam, ἄγχω, στενοχωρῶ, εἰς ἀγωνίαν ἐμβάλλω τινά. 2) συν(άγω)οθροίζω. classem, exercitum, cohortes ex ultimis regionibus, omnia in unum, τὸν στόλον, τὸν στρατόν, τὰς κοόρτεις ἐκ τῶν ἐσχάτων χωρῶν, τὰ πάντα εἰς ταὐτό. 3) ἀ) ἐργάζομαι, προξενῶ, ποιῶ τί τινι. c. negotium alicui, ἔργον, ἀσχολίαν παρέχω τινί. c. bellum Saguntinis cum Carthaginiensibus, πόλεμον κατασκευάζω τοῖς Σαγουντίνοις πρὸς τοὺς Καρχηδονίους (αἴτιός εἰμι τοῦ πρὸς τοὺς Καρχηδονίους πολέμου τῶν Σαγουντίνων). β') συνάγω, ἐπάγω τί τινι. c. mihi aliquid, συνάγω, ἐπάγομαι ἐμαυτῷ τι. c. numinis iram, ἐπάγομαι τὴν τοῦ θεοῦ ὀργήν. aes alienum, ὑπόχρεως γίγνομαι. c. morbum, ἐπάγομαι νόσον, περιπίπτω νόσῳ. c. mihi negotium, ἀναβέγομαι ἔργον. Κατ' ἐξοχήν. c. nefas, ἁμαρτάνω, ἄδικα ποιῶ. 4) c. rem cum aliquo, συντίθεμαι τί τινι, συμβόλαιον ποιοῦμαι πρός τινα. res contractae, συμβόλαιον, συνάλλαγμα, συνθήκη, καὶ ἁπλῶς c. cum ali-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

quo, συναλλάττομαί τινι, χρηματίζομαι πρός τινα.

contrārĭe, ἐπίρ. (contrarius) ἐναντίως.

contrārĭo, ἐπίρ. τοὐναντίον.

contrārĭus, a, um, (contra) ἀντίος, ἀντικρὺ κείμενος. collis, λόφος, tellus contraria Phrygiae, ἡ ἀντιπέρας τῆς Φρυγίας γῆ. 2) (δυνατώτερον τοῦ diversus) contraria studia, casus, ἐναντίαι σπουδαί, τύχαι. si rex contraria vult, εἰ ὁ βασιλεὺς τἀναντία θέλει. in contrarium mutari (ἐπὶ ἀνθρώπων) εἰς τὰ ἐναντία μεταβάλλεσθαι. συνήθ. ex ἢ e contrario, ἐξ ἐναντίας, τοὐναντίον. vitiositas contraria est hujus virtutis, ἡ κακία ἐναντία ἐστὶ τῇ ἀρετῇ. orationes inter se contrariae, λόγοι ἐναντίοι ἀλλήλοις. 2) ἐπὶ ἐχθρικῆς σημασίας. c. alicujus ἡ alicui, ἐναντίος τινός ἢ τινι. exta contraria, ἀπαίσιοι σφαγοί. in contrarium vertit, βλάβην φέρει.

contrectātĭo, ōnis, θ. (contrecto) ἐπαφή, ψαῦσις, ψηλάφησις.

contrectātus, a, um, μ. π. τοῦ

contrecto, 1. (cum-tracto) aliquid, (ἐφ)ἅπτομαι, ψαύω τινός, ψηλαφῶ τι. c. rem, ἅπτομαι τοῦ πράγματος. c. vulnus, ψαύω τῆς πληγῆς. μτφ. c. librum manibus = συγγὰ λαμβάνω εἰς γεῖρας βιβλίον καὶ ἀναγινώσκω. 2) μτφ. ἐπιμελῶς ἅπτομαί τινος, ἐπιχειρῶ τινι, ἔγομαί τινος, σπουδάζω περί τι. c. aliquid mente, ἐννοῶ τι, μέμνημαί τινος.

contrĕmisco, tremŭi, ĕre (ἐναρκτ. τ. contremo) περίτρομος γίγνομαι, ἄργομαι τρέμειν, τρέμω. 2) c. aliquid, φοβοῦμαί τι.

con-trĕmo, tremŭi, ĕre, περίτρομός εἰμι, τρέμω.

con-trĭbŭo, tribŭi, tribūtum, 3. συν(τελῶ)εισφέρω τι. 2) προσίθημι. cum Uscensibus erant contributi, πρὸς Ὄσκους προσετέθησαν. c. milites in unam cohortem, προστίθημι τοὺς στρατιώτας εἰς μίαν κοόρτιν. urbes, quae contributae erant ad Megalopolis condendam, ὅσαι πόλεις πρὸς κτίσιν τῆς Μεγαλοπόλεως συνηγώθησαν. c. novos cives in tribus, προστίθημι νέους πολίτας εἰς τὰς φυλάς. contribūti, ōrum, ἀ. πλ. οἱ συντελοῦντες.

contrĭbūtus, a, um, μ. π. τ. contribuo.

con-tristo, 1. (cum-tristis) aliquem, ἀνιῶ, λυπῶ τινα. c. aliquem multum, πολλὰ λυπῶ τινα. 2) (ποιητ.) θολῶ, συνεφῶ. c. coelum, νεφῶ, ζοφῶ τὸν οὐρανόν.

contrītus, a, um, τετριμμένος, πολυπάτητος, πασίγνωστος. μ. π. τ. contero.

contrīvi, πρκ. τ. contero.

controversĭa, ae, θ. (contra-verto) ἀμφισ(βήτησις)βήτημα, ἀμφιλογία. κατ' ἐξοχὴν ἀγών (δικαστικός), διαδικασία, ἡ ἐπιστημονικὸς ἀγών. c. rei familiaris, ἀμφισβήτησις περὶ οὐσίας. controversia mihi est ἢ habeo controversiam de re aliqua, ἀμφισβητῶ τινι περί τινος, διαφορὰ ἔστιμοι πρός τινα. controversia cum aliquo, ἡ πρός τινα διαφορά. vocare (venire) in controversiam, ἀμφισβητήσιμον γίγνεσθαι. est inter scriptores controversia de numero annorum, αἱ συγγραφεῖς ἀμφισβητοῦσι περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐτῶν. sine controversiā, ἀναμφισβητήτως. citra controversiam imperium alicujus tenere, ἀναμφισβητήτως κύριον εἶναί τινος. non est controversia quin illud fecerit, οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ ὅτι ἐκεῖνο ἔπραξεν.

controversĭōsus, a, um, (controversia) λίαν ἀμφισβητήσιμος, (σπάν.)

controversor, 1. ἀμφισβητῶ, de re, περί τινος. c. alicui de aliqua re, ἀμφισβητῶ τινι περί τινος.

contrōversns, a, um, (controverto) ἀμφισβητούμενος, ἀμφισβητήσιμος, ἀμφίλογος. res, πρᾶγμα.

contrŭcīdo, 1. (αἰτ.) κατακόπτω τινὰ ἤτι c. plebem, ἀποκτείνω τὸν λαόν. c. tauros, κατακόπτω τοὺς ταύρους. μτφ. c. rempublicum, καταλύω τὴν πολιτείαν.

con-trūdo, trūsi, trūsum, 3. (συν)ὠθῶ, aliquid, τι. nubes in unum, τὰ νέφη εἰς ταὐτό. 2) (συν)ὠθῶ εἴς τι. aliquos in balneas, τινὰς εἰς βαλανεῖον. equum in flumen, τὸν ἵππον εἰς τὸν ποταμόν.

contrūsi, πρκ. τ. contrudo.

contrūsus, a, um, μ. π. τ. contrudo.

contŭbernālis, is, γέν. κοιν. (contubernium) ὁ ἐν contubernium ζῶν, (ὁμό)σκηνος, ἑταῖρος ἐν πολέμῳ· ἐκ τούτου καθόλου ἑταῖρος, σύνοικος.-lis, is, θ. ἡ ἑταίρα.

contŭbernium, ĭi, οὐ. (con-taberna) ἡ κοινὴ σκηνή· ἐκ τούτου καθόλου ἡ κοινὴ κατοικία, μάλιστα δούλων. 2)(ὁμο)σκηνία, συνουσία, εἴτε μεταξὺ στρατιωτῶν καθόλου εἴτε κατ' ἐξοχὴν πρὸς δήλωσιν τῆς στενωτέρας σχέσεως τῆς μεταξὺ στρατηγοῦ ἢ ἐπάρχου καὶ νέου τινὸς ἀνδρὸς συνοδεύοντος αὐτὸν εἰς τὸν πόλεμον ἢ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἵνα μορφωθῇ διατρίβων παρ' αὐτῷ. 3) συνοικέσιον δούλων. 4) παλλακεία. 5) ἡ συγκατοικία τῶν ζώων.

contŭdi, πρκ. τ. contundo.

con-tŭĕor, tŭĭtus sum, ēri, (αἰτ.), ἀτενίζω, θεωρῶ, προσβλέπω τινὰ ἤτι. μτφ. c. aliquid, ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶ τι, σκοπῶ. 2) (καθ)ορῶ, aliquid, τι.

1. contŭĭtus a, um, μ. π. τ. contueor.

2. contŭĭtus, ūs, ἀ. (contueor) ἀτενισμός, θεωρία (μόνον κατ' ἀφ. ἑν.).

contŭli, πρκ. τ. confero.

contŭmācĭa, ae, θ. (contumax) αὐθάδεια, ἀδιατρεψία, ὑπερηφάνεια. 2) ἀπειθαρχία, ἀπείθεια πρὸς δικαστικὴν κλῆσιν.

contumācĭter, (cĭus) ἐπίρ. (contumax) αὐθαδῶς, ἀπειθῶς, ἰσχυρῶς.

contŭmax, ācis (acior, acisŭmus) αὐθάδης, ἀδιάτρεπτος (δυσ)πειθής, ὑπερήφανος, animus, homo, ψυχή, ἄνθρωπος. 2) ὁ πρὸς δικαστικὴν κλῆσιν ἀπειθής.

contŭmēlĭa, ae, θ. ὕβρις, προπηλακισμός. accipere contumeliam, ἢ contumelia affici, ὑβρίζεσθαι, προπηλακίζεσθαι. inponere (facere, dicere) alicui contumeliam, ἢ jacere contumeliam in aliquem, ὑβρίζω τινά, προπηλακίζω τινά. contumelia ἢ per contameliam, ὑβριστικῶς. accipere aliquid in contumeliam, ὡς ὕβριν νομίζω τι.

contŭmēliōse, (sĭus, sĭssĭme), ἐπίρ. (contumeliosus) ὑβριστικῶς, προπηλακιστικῶς. c. vitam finire, ἐπονειδίστως τὸν βίον τελευτᾶν. c. agere aliquid, ὑβριστικῶς ποιεῖν τι.

contŭmēliōsus, a, um, (sĭor, sissĭmus) (contumelia) ὑβριστικός. contumeliosum dictum, ὑβριστικὸς λόγος. contumeliosae epistolae, ὑβριστικαὶ ἐπιστολαί. contumeliosus vir, ὑβριστικὸς ἀνήρ, ὑβριστής.

con-tŭmŭlo, 1. ἐξογκῶ εἰς σχῆμα τύμβου. 2) (κατα)χώννυμι τύμβῳ. (ποιητ.) c. aliquem, θάπτω τινά.

con-tundo, tŭdi, tūsum, 3. aliquid, λεαίνω, συντρίβω, καταθλῶ τι. radices, τὰς ῥίζας. c. aliquem κατακόπτω τινά. μτφ. καταβάλλω, καταθραύω τινὰ ἤ τι. audaciam alicujus, τὴν αὐθάδειάν τινός. c. populos, Hannibalem, καταβάλλω τοὺς λαούς, τὸν Ἀννίβαν.

conturbātĭo, iōnis, θ. (conturbo) διαπάραξις, ταραχή, σύγχυσις, κατ' ἐξοχὴν τῆς ψυχῆς.

conturbātus, a, um, (tĭor), μ. π. τοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

con-turbo, 1. (αἰτ.) συν(κατα,διε)-ταράττω, ταράττω, συγχέω τινά, ἡ τι. **rempublicam**, τὴν πολιτείαν, **ordines hostium**, τὰς τάξεις τῶν πολεμίων. **c. omnem exercitum**, συνταράττω πᾶν τὸ στράτευμα. **c. civitatem orationibus**, λόγοις ἀναταράττω πόλιν· ἐκ τούτου **c. rationem ἡ rationes** καὶ ἁπλῶς **conturbo**, χρεωκοπῶ. 2) **c. aliquem**, ἐναγλῶ τινα.

contus, i, ἀ. κοντός, κάμαξ, (ὡς κώπη ἡ δόρυ).

contūsus, a, um, μ. π. τ. **contundo**.

cŏnus, i, ἀ. κῶνος.

con-vălesco, valŭi, ĕre, ἀνα(ἐπι)ρρώνυμαι, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν. **c. ex morbo**, ἀναλαμβάνω, ἀνίσταμαι ἐκ τῆς νόσου. **de vulnere**, ἐκ τοῦ τραύματος. 2) καθόλου κρατύνομαι, ἐνδυναμοῦμαι. **ignis convalescit**, τὸ πῦρ αὔξεται. μτφ. **opinio convalescit**, ἡ γνώμη κρατύνεται. **mala convalescunt**, τὰ κακὰ αὔξεται.

con-vallis, is, θ. αὐλών, κοιλάς, νάπη.

con-vecto, 1. (θαμ. τ. **conveho**), συμπλέω, συγκομίζω, **praedas**, λείαν.

convector, ōris, ἀ. ὁ συμπλέων, ὁ σύμπλους.

convectus, a, um, μ. π. τοῦ

con-vĕho, vexi, vectum, 3. **aliquid**, συμπλέω, συγκομίζω τι. **frumentum in castra**, σῖτον εἰς τὸ στρατόπεδον. **materiam lintribus in insulam**, διὰ τῶν λέμβων ὕλην εἰς τὴν νῆσον.

con-vello, velli, vulsum, 3. ἀναπῶ· **c. saxa, limina tectorum**, ἀν(απ)σπῶ τοὺς λίθους, τοὺς οὐδοὺς τῶν οἰκιῶν. **simulacrum e sacrario**, ἀποσπῶ ἄγαλμα ἐκ τοῦ ἱεροῦ. **c. fundamenta**, ἀνασκάπτω τὰ θεμέλια. **c. turrim**, κατακρημνίζω τὸν πύργον. (ποιητ.) **c. silvam ab humo**, ἐκριζῶ ὕλην ἀπὸ τοῦ χώματος. Ἐκ τούτου **convellere signa**, (ἀνασπᾶν τὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐμπεπηγμένας σημαίας) ἀναζευγνύναι. 2) (ποιητ.) διαρρήγνυμι, ἀποσπῶ, διασχίζω τι. **mare remis**, διασχίζω τὴν θάλασσαν διὰ τῶν κωπῶν. 3) μτφ. διε(σεί)ταράττω. **rempublicam**, τὴν πολιτείαν. **fidem legionum**, τὴν πίστιν τῶν λεγεώνων. **pectus alicujus verbis**, τὴν καρδίαν τινὸς λόγοις.

convĕna, ae, κοιν. συνηθέστ. ὁ πλ. **convenae, ārum** (**convenio**) ὁ καὶ ἡ σύνηλις, συνήλισες.

convĕniens, entis, (**entior, entissĭmus**) σύμφωνος, ἐν ἁρμονίᾳ ὤν, **amici, uxor**, φίλοι, γυνή. 2) ἁρμόδιος, προσήκων, πρέπων, **cum aliqua re**, ἢ **alicui rei, ad aliquid**, τινὶ ἢ πρός τι. **convenientissimus alicui**, πρεπωδέστατός τινι. **bona convenientia alicui**, ἀγαθὰ προσήκοντά τινι. μ. τ. **convenio**.

convĭnĭenter, (**entius, entissĭme**), ἐπίρ. (**conveniens**) συμφώνως, ἁρμοζόντως, ὁμολογουμένως, **cum aliqua re** ἢ **alicui, ad aliquid**, τινὶ ἢ πρός τι. **c. naturae vivere**, συμφώνως τῇ φύσει, κατὰ φύσιν ζῆν. **c. et recte judicare**, προσηκόντως καὶ ὀρθῶς κρίνειν. **c. dicere, agere**, πρεπόντως (εὐπρεπῶς, κατὰ πρέπον, εὐσχημόνως) λέγειν, ποιεῖν.

convĕnĭentĭa, ae, θ. (**conveniens**) ἁρμονία, συμφωνία, ὁμολογία. **naturae**, τῆς φύσεως. **rerum, partium**, τῶν πραγμάτων, τῶν μερῶν.

con-vĕnĭo, vēni, ventum, 4. ἀμεταβατ. συνέρχομαι. **omnes unum in locum conveniunt**, πάντες εἰς ἕνα τόπον συνέρχονται. **milites conveniumt ex provincia**, οἱ στρατιῶται συνέρχονται ἐκ τῆς ἐπαρχίας. 2) **uxor convenit in manum (alicujus)**, ἡ γυνὴ εἰς χεῖράς (τινος) ἔρχεται, ὑπανδρεύεται (τινα). 3) μεταβατ. **c. aliquem**,

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

συντυγχάνω, συγγίγνομαί τινι, εἰς λόγους ἔρχομαί τινι. conventus non sum ab eo, οὐκ εἰς λόγους ἦλθεν ἐμοὶ ἐκεῖνος. se convenire non vult, οὐδενὶ συγγενέσθαι, εἰς λόγους ἐλθεῖν βούλεται. 4) ἀμτθτ. c. cum aliquo, ὁμογνωμονῶ, ὁμοδοξῶ τινι. 5)ἐπεξέρχομαί τινι, καλῶ τινα εἰς δίκην. 6) ἀμτθτ. res convĕnit ἡ ἀπρσ. convenit, συντάττεταί τι. hoc mihi tecum c., συντάττομαι πρὸς σὲ τοῦτο (συμφωνῶ πρὸς σὲ τοῦτο). judex inter eos c., σύμφωνοί εἰσιν ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ δικαστοῦ. hoc convenerunt signum, τοῦτο τὸ σημεῖον συνέθεντο. uti convenerat, κατὰ τὰ συγκείμενα, τὰ συντεταγμένα. pax c. = ἡ εἰρήνη συνωμολογήθη. inter omnes c., παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. 7) cothurnus c. ad pedem, ὁ κόθουρνος ἁρμόζει τῷ ποδί· ἀπρσ. res mihi comvenit, ἁρμόζει, προσήκει, πρέπει μοί τι. vitium in eum non c., ἡ κακία οὐ προσήκει αὐτῷ. c. illud dicere, προσήκει τοῦτο λέγειν.

convĕnit, ἀπρόσ. ἴδ. convenio.

conventĭcĭum, ĭi, οὐ. τὸ ἐκκλησιαστικὸν (ἀργύριον), χρήματα ἅτινα οἱ πολῖται (ἐν Ἀθήναις) ἐλάμβανον, ἵνα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μετ' ἄλλων ἔλθωσιν.

conventĭcŭlum, i, οὐ. (convenio) συνέλευσις, συναγωγή, hominum, ἀνθρώπων.

conventum, i, οὐ. (convenio) τὸ συγκείμενον, συντεταγμένον, συνθήκη, ὁμολογία.

1. conventus, a, um, μ. π. τ. convenio.

2. conventus, ūs, ὁ. (convenio) συνέλευσις, σύνοδος, συναγωγή. κατ' ἐξοχήν ἀ) τῶν Ῥωμαίων πολιτῶν εἰς τὰς πόλεις τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν ἀποικιῶν· κοινόν, κοινότης. β') σύνοδος δικαστῶν καὶ δικαζομένων εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅθεν = δικαστήριον, δικαιοδοσία. 3) σπαν. = conventum.

con-verbĕro, 1. ῥαπίζω, μαστιγῶ. c. os, θραύω τὸ ὠόν. 2) μτφ. κολάζω.

con-verro, verri, versum, 3. σαρῶ, συγκαλύνω, κατασαίρω, stabulum, τὸν σταθμὸν (σταῦλον). 2) συνάγω, ἀθροίζω, σωρεύω. hereditates omnium, τὰς κληρονομίας πάντων.

conversātĭo, iōnis, θ. (converso) διαμονή. 2) συνουσία, ἔντευξις, ὁμιλία, συμπεριφορά. hominum, ἀνθρώπων.

conversātus, a, um, μ. π. τ. conversor.

conversĭo, iōnis θ (converto) περιστροφή, περιφορά. 2) περιοδικὴ περιφορά, κύκλος. c. mensium annorumque, τῶν μηνῶν καὶ ἐνιαυτῶν ὁ κύκλος. 3) ἀναστροφή. μτφ. μεταβολή. 4) ἐν τῇ ῥητορικῇ, ἀντι(συ)στροφή

converso, āre (θαυμ. τ. converto) περιστρέφω.

conversor, 1. alicui, ἢ cum aliquo, (συν)διατρίβω τινί, συμπεριφέρομαι, ὁμιλῶ τινι c. vobiscum, ὁμιλῶ ὑμῖν, συνδιατρίβω μ. θ' ὑμῶν. 2) c. in loco, διατρίβω ἐν τόπῳ.

1. conversus, a, um, μ. π. τ. converto.

2. conversus, a, um, μ. π. τ. converro.

converti πρκ. τοῦ

con-verto, verti, versum, 3. περιστρέφω. manum, τὴν χεῖρα. terra c. se circa axem suum, ἡ γῆ περιστρέφεται περὶ τὸν ἑαυτῆς ἄξονα. 2) (μετα)στρέφω. c. aliquem in fugam, τρέπω τινὰ εἰς φυγήν. c. convertunt signa, ἐπὶ στρατιωτῶν = στρέφουσι τὰ νῶτα, εἰς φυγὴν τρέπονται. c. oculos, animos hominum in aliquem, in me, τοὺς ὀφθαλμούς, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων ἐπιστρέφω, ἕλκω εἴς τινα, εἰς ἐμαυτόν, καὶ ἁπλῶς c. animum (oculos) alicujus, ἢ c.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

aliquem, τὴν προσοχὴν (τὰ βλέμματά) τινος πρὸς ἐμαυτὸν ἐπισύρω. 6') c. has copias ad patriae salutem, χρῶμαι ταῖς δυνάμεσιν ἐκείναις πρὸς σωτηρίαν τῆς πατρίδος. γ') c. me ad philosophos, τρέπομαι πρὸς τοὺς φιλοσόφους. c. me ad otium, τρέπεσθαι ἐπὶ τὴν σχολήν· me in Phrygiam c. τρέπομαι εἰς τὴν Φρυγίαν. c. me ad pacem, σπουδάζω ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. ε') c. aliquid ad me, προσποιοῦμαι, ἰδιοποιοῦμαί τι. 3) (μετα)τρέπω, μεταβάλλω τι. ordinem τὴν τάξιν. Hecuba in canem conversa est, ἡ Ἑκάβη εἰς κύνα μετεμορφώθη· ἐκ τούτου ά) μεταλλάσσω τι. c. castra castris, μεταλλάσσω στρατόπεδον, ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς ἄλλο στρατόπεδον μεταβαίνω = ἀδιαλείπτως βαδίζω. 6') c. rempublicam, (δια)ταράττω τὴν πολιτείαν γ') μτφ. c. orationes e Graeco, μεθερμηνεύω λόγους ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ. c. librum in Latinum, μεταφράζω βιβλίον εἰς τὴν Λατινικήν. 4) οὐδ. (ἐπι)στρέφω. ad pedites, πρὸς τοὺς πεζούς· Ἐκ τούτου = μετα(πίπτω)βάλλομαι. imperium regium convertit in superbiam, ἡ βασιλικὴ ἐξουσία μετέβαλεν εἰς ὑπερηφάνειαν.

con-vestio, īvi, ītum, 4. περιβάλλω, ἐνδύω, καλύπτω. c. chlamydi, περιβάλλω χλαμύδι. (ποιητ). sol c. omnia luce, ὁ ἥλιος τῷ φωτὶ πάντα περιβάλλει.

convestītus, a, um, μ. π. τ. convestio.

convexi, πρκ. τ. conveho.

convexĭo, ōnis, καὶ

convexĭtas, ātis, θ. (convexus) κυρτότης.

con-vexo, 1. aliquid, πιέζω, θλίβω τι. c. aliquem, πιέζω, κακῶ τινα.

con-vexus, a, um, (conveho) κυρτός, περιφερής, κοῖλος. coelum, cornua, οὐρανός, κέρατα. τὸ οὐ. convexum, κατ' ἐξοχὴν convexa, ōrum, πλ. τὸ κοῖλον, τὰ κοῖλα, coeli, τοῦ οὐρανοῦ. 2) κατάντης, κατωφερής, κρημνώδης, ἀπότομος, vallis, iter, κοιλάς, ὁδός.

convīci, πρκ. τ. convinco.

convīcĭātor, ōris, ἀ. (convicior) ὁ λοιδορῶν, λοίδορος, βλάσφημος.

convīcĭor, 1, λοιδοροῦμαι, βλασφημῶ, alicui, τινά.

convīcĭum, ĭi, οὐ. (vox) κραυγή. λαλαγή. clamor et convicium, κραυγαὶ καὶ φωναὶ (πολλῶν ἐν συμποσίῳ.) 2) λοιδορία, βλασφημία. 3) μέμψις, κατηγορία, ψόγος.

convictĭo, ōnis, θ. (convivo) συμβίωσις, ἡ διηνεκὴς ὁμιλία, συμπεριφορὰ μετά τινος. convictiones domesticae, οἱ σύνοικοι, συνοικέται.

convictor, ōris, ἀ. (convivo) συμβιωτής, σύσσιτος, ὁμοτράπεζος.

1. **convictus**, a, um, μ. π. τ. convinco.

2. **convictus**, ūs, ἀ. (convivo) συμβίωσις, συντροφία, συσσιτία. 2) σπαν. = convivium, συμπόσιον.

con-vinco, vīci, victum, 3. aliquem alicujus rei, ἡ re, ἡ in, de re, ἔτι δὲ ᾧ ἀπαρ. (ἐξ)ελέγχω τινὰ ποιοῦντά τι, αἰρῶ τινά τινος. c. aliquem negligentiae, ἐλέγχω τινὰ τῆς ἀμελείας. c. aliquem in pari peccato, αἰρῶ τινα ὁμοίου ἁμαρτήματος. mendacii convictus sum, ψευδόμενος ἁλωκα. homicidii ἡ in homicidio convincitur, φονεύων ἁλίσκεται. c. aliquem amentiae, ἐξελέγχω τινὰ παράφρονα. 2) c. aliquid, (ἐξ)ελέγχω, ἀνασκευάζω, φανερῶς ἀποδείκνυμί τι. errores Epicuri, τὰς πλάνας τοῦ Ἐπικούρου. avaritiam, τὴν φιλαργυρίαν.

con-vīso, ĕre, ἐπισκοπῶ, θεωρῶ. omnia oculis, τὰ πάντα τοῖς ὀφθαλμοῖς.

convītĭātor, = conviciator.

convītĭor, = convicior.

convītĭum, = convicium.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

convīva, ae, κοιν. (convivo) ὁ καὶ ἡ συνέστιος, ὁ συμπότης, ἡ συμποτίς.
convīvālis, e, (convivium) συμποσιακός.
convīvātor, ōris, ἀ. (convivor) ἑστιάτωρ.
convīviālis = convivalis.
convīvium, ĭi, οὐ. (convivo) συμπόσιον, συσσίτιον, σύνδειπνον, ἑστίασις. vocari ad convivium, καλεῖσθαι πρὸς τὸ συμπόσιον. 2) οἱ σύνδειπνοι.
con-vīvo, vixi, victum, 3. alicui, συμβιῶ τινι, συνδιαιτῶμαί τινι. 2) σπαν. = convivor, συμποσιάζω.
convīvor, 1. (convivium) συμποσιάζω, συνεστιῶμαι, εὐωχοῦμαι. frequenter, συχνά.
convŏcātĭo, iōnis, θ. τὸ συγκαλεῖν, παράκλησις.
con-vŏco, 1. (αἰτ.) συγκαλῶ, συνάγω, ἀθροίζω τινά. populum, senatum, τὸν λαόν, τὴν σύγκλητον. aliquos in colloquium, τινὰς εἰς συνδιάλεξιν. c. aliquos in concilium, συγκαλῶ τινας εἰς ἐκκλησίαν.
con-vŏlo, 1. συντρέχω, ὁρμῶ συνέρχομαι, ἀθροίζομαι. populus convolat, ὁ λαὸς συνέρχεται. 2) σπεύδω, τρέχω.
convolūtus, a, um, μ. π. τοῦ
con-volvo, volvi, volūtum, 3. aliquid, (συν)ελίσσω, περιστρέφω τι. serpens convolvit terga, ὁ ὄφις συνελίσσει τὰ νῶτα. μτφ. συμπλέκω, περιπλέκω.
con-vŏmo, ĕre, κατεμῶ.
con-vorto = converto.
con-vulnĕro, 1. κατα(τιτρώσκω)τραυματίζω.
convulsus, a, um, σπασματώδης. μ. π. τ. convello.
cŏ-ŏpĕrĭo, operŭi, opertum, 4. συγ(κατακαλύπτω)καλύπτω. tenebrae cooperiunt montem, σκότος κατακαλύπτει τὸ ὄρος. c. tribunum lapidibus, λιθοβολῶ τὸν χιλίαρχον. συνήθ. ἡ μετοχὴ coopertus, κεκαλυμμένος. μτφ. βεβυθισμένος εἴς τι, κατεγόμενος ὑπό τινος. coopertus sceleribus, βεβυθισμένος, περιπεσὼν ἐγκλήμασι. coopertus miseriis, ὑπὸ ταλαιπωριῶν κατεγόμενος.
cŏŏpertus, a, um, μ. π. τ. cooperio.
cŏoptātĭo, iōnis, θ. (coopto) προσαίρεσις.
cŏoptātus, a, um, μ. π. τοῦ
cŏ-opto, 1. aliquem, προσαιροῦμαί τινα.
cŏ-ŏrĭor, ortus sum, īri. ἀνα(φαίνομαι)φύομαι, ἐκρήγνυμαι, γίγνομαι. ignes cooriuntur, ἐκρήγνυνται πῦρ. risus omnium coortus est, γέλως ἁπάντων ἐξηγέρθη, ἀνεγέλασαν ἅμα πάντες. tempestas cooritur, χειμὼν γίγνεται, ἐπιπίπτει. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ προσώπων, ἐπὶ ἐγθρικῆς σημασίας· συναναίστημαι, ἐξορμῶ. coorti in pugnam, ἐξ(ορμήσαντες)αναζάντες εἰς τὴν μάχην.
coortus, a, um, μ. π. τ. coorior.
Cŏos ἡ Cous, i, καὶ Cos, Co, θ. ἡ Κῶς καὶ Κῶος, νῆσος μικρά, μία τῶν Σποράδων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, παρὰ τὰ παράλια τῆς Καρίας, γνωστὴ διὰ τὴν λατρείαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ (ἐν τῷ ναῷ τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε τῆς «Ἀναδυομένης Ἀφροδίτης» τὸ ἄγαλμα, ἔργον περίφημον τοῦ Ἀπελλοῦ). Ἐκ τούτου Cous, a, um, Κῷος. Coa vestis, τήβεννος ἐκ λίνου λεπτοῦ· διότι οἱ Κῷοι ἦσαν περίφημοι ὑφανταὶ λεπτῶν καὶ διαφανῶν ὑφασμάτων. ὡς οὐσ. Coi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Κῷοι, καὶ Coa, ōrum, οὐ. πλ. ἐσθῆτες Κῷαι.
cŏpa, ae, θ. (συγ. τῷ caupo) ποιητ. αὐλητρίς.
Cŏpae, ārum, θ. πλ. Κῶπαι, ἀρχαία πόλις τῆς Βοιωτίας· ἐκ τούτου Copāis, ĭdis, θ. Κωπαϊκός. Copais palus, ἡ Κωπαΐς λίμνη.
1. **copĭa**, ae, θ. (con-ops) εὐπορία, ἀφθονία, πλησμονή, πλῆθος. Γεω-

Ακαδημαϊκή Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

gum, καρπῶν. omnium librorum, πάντων τῶν βιβλίων. magna latronum copia, μέγα πλῆθος ληστῶν. κατ' ἐξοχὴν ά) ἐπὶ λόγου, ἡ πλησμονή, ἀφθονία, πλοῦτος. c. verborum, dicendi, ἀφθονία λέξεων, ἔμφασις. β') ἡ περιουσία, τὰ ἀγαθά, ὁ πλοῦτος. copiae domesticae Gallorum, τὰ οἰκεῖα ἀγαθὰ (τὰ ὑπάρχοντα) τῶν Γάλλων. Ἐκ τούτου ejuro bonam copiam, ἀπόμνυμι μηδὲν ἔχειν, ὅθεν ἀποτῖσαι τὰ ὀφειλόμενα, = χρεωκοπῶ. γ') συνήθ. πάντοτε σχεδὸν κατὰ πλ. copiae, ἡ δύναμις (ἡ πολεμικὴ), στρατιά. copiae magnae, exiguae, tantae, μεγάλη, μετρία, τοσαύτη δύναμις (οὐχὶ ὅμως multae, paucae καὶ τὰ τοιαῦτα). 2) ἐξουσία. facere (dare) alicui copiam consilii sui, εἰς ἔντευξιν δοῦναί ἑαυτόν τινι. aliquid faciendi, ἐξουσίαν παρέχειν, δοῦναί τινι ταῦ ποιεῖν τι. copia erat Romanis somni, dimicandi, ἐξῆν τοῖς Ῥωμαίοις καμᾶσθαι, ἀγωνίζεσθαι. quibus magnifice vivere copia erat, τούτοις ἐξῆν μεγαλοπρεπῶς ζῆν. copiam Jugurthae habere = κρατεῖν τοῦ Ἰουγούρθα. Κατ' ἐξοχήν ex copia rerum ἡ ἁπλῶς ex copia (σπαν.) pro copia = κατὰ τὰς περιστάσεις.

2. **Cŏpĭa**, ae. θ. ἡ Ἀφθονία, ἡ θεὰ τῆς ἀφθονίας.

cŏpĭŏla, ae, (ὑποκ. τ. copia) μικρὰ (στρατιωτικὴ) δύναμις.

cŏpĭōse, (sius, sissĭme), ἐπίρ. (copiosus) εὐπόρως, ἀφθόνως. c. dicere, διὰ μακρῶν ποιεῖσθαι τὸν λόγον.

cŏpĭōsus, a, um, (sior, sissĭmus), (copia) εὔπορος, ἄφθονος, δαψιλής. 2) c. re aliqua, πλούσιος τινός. locus c. a frumento, τόπος πλούσιος σίτου. κατ' ἐξοχήν, ὁ εὐγρήματος, εὔπορος, homo, provincia, ἄνθρωπος, ἐπαρχία. 3) ἐπὶ λόγου, πλούσιος λόγου, πολυλόγος, δεινὸς λέγειν. orator c., εὔγλωττος δεινὸς ῥήτωρ.

cŏpis, ĭdis, θ. κοπίς.

cŏpŭla, ae, θ. σύνδεσμος, δεσμός, σύναμμα. Ἐκ τούτου μτφ. δεσμοὶ τῆς ἀγάπης, τῆς φιλίας, τιμῆς καὶ τῶν τοιούτων.

cōpŭlātĭo, ōnis, θ. (copulo) σύν(δεσις)θεσις, συναφή.

cōpŭlātus, a, um, (tĭor) σύνδετος, συναφής. μ. π. τοῦ

cŏpŭlo, 1. aliquid cum aliqua re ἢ aliquem cum aliquo ἢ alicui, συν(δέω)άπτω, συζεύγνυμί τινά (ἢ τί) τινι. c. haec inter se, συνδέω ταῦτα ἀλλήλοις. c. concordiam, ὁμόνοιαν ποιοῦμαι.

cŏquo, coxī, coctum, 3. aliquid, πεπαίνω, ὀπτῶ τι. sol coquit uvas, ὁ ἥλιος ἕψει, πεπαίνει τὰς σταφυλάς. poma cocta et matura. μῆλα ἑψημένα καὶ ὥριμα. sol coquit locum, ὁ ἥλιος ὀπτᾷ, καίει τὸν τόπον. c. panem, ὀπτῶ ἄρτον. c. laterculos ὀπτῶ πλίνθους. c. aurum, χωνεύω, τήκω τὸν χρυσόν. 2) μαγειρεύω, ἕψω τι. c. coenam, κατασκευάζω δεῖπνον. 3) μτφ. ά) μηχανῶμαι («μαγειρεύω») μελετῶ, σκέπτομαι, ἀναπολῶ τι. bellum, πόλεμον. β') εἰς ἀγωνίαν ἐμβάλλω, στενοχωρῶ τινα.

cŏquus, i, ὰ. (coquo) μάγειρος.

cor, cordis, οὐ. καρδία, καὶ ἐπὶ προσώπων ὁ θυμός, ἡ ψυχή. corda aspera et fortissima, ψυχὴ τραχεῖα καὶ ἰσχυρά. μτφ. ά) est mihi aliquid cordi, ἔστι μοί τι πρὸς θυμοῦ, στέργω τι, χαίρω τινί. β') φρόνησις, σύνεσις, λογισμός. cor habere ἢ non habere, φρόνησιν ἔχειν ἢ μὴ ἔχειν. 2) στόμαχος. 3) φρένες, νοῦς, διάνοια. cura excessit cordia, ἡ φροντὶς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς καρδίας.

Cŏra, ae, θ. Κόρα, πόλ. Λατίου.

Corāni, ōrum, οἱ κάτοικοι.

cŏrălĭum, ἡ **cūrălĭum**, ĭi, οὐ. κοράλλιον.

Cŏralli, ōrum, ὰ. πλ. Κοραλλοί, λαὸς τῆς Μοισίας, παρὰ τὸν Εὔξεινον Πόντον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

1. cōram, (ἀντὶ cooram ἐκ τοῦ con-os, oris) πρόθ. μετ' ἀφ. ἐναντίον, ἐνώπιόν τινος. c. judicibus, patri dico, παρόντων τῶν δικαζῶν, τοῦ πατρὸς λέγω. c. testibus, ἐπὶ μαρτύρων. in coram omnium, ἐνώπιον πάντων. Ἔσθ' ὅτε καὶ ἔπεται τῷ οὐσιαστικῷ. Diomedonte coram, παρόντος τοῦ Διομέδοντος.
2. cōram, ἐπίρ. coram venire παραγίγνεσθαι. c. adesse, παρεῖναι. c. perspicit quae ex nunciis cognoverat, παρὼν εἶδε ὅσα παρὰ τῶν ἀγγέλων ἤμαθε. coram audio, παρὼν ἀκούω. c. deprehensus, ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθείς.

corbis, is, θ. κόφινος.

corbĭta, ae, θ. ἡ ὁλκάς, σιταγωγὸν πλοῖον.

corbŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. corbis.

Corbŭlo, ōnis, ἀ. ὁ Κορβούλων, Ῥωμαϊκὸν ἐπωνύμιον.

corcŭlum, i, οὐ. ὑποκ. τ. cor.

Corcȳra, ae, θ. Κέρκυρα, νῆσος τοῦ Ἰονίου Πελάγους· ἐκ τούτου Corcyraeus a, um, Κερκυραϊκὸς καὶ Corcyraei, ἀ. πλ. οἱ Κερκυραῖοι. 2) Cercyra nigra, νῆσος παρὰ τὴν Ἰλλυρικὴν παραλίαν.

corda, ōrum, ἴδ. chorda.

cordāte, ἐπίρ. (cordatus) φρονίμως.

cordātus, a, um, (cor) νουνεχής.

cordax, ācis, ἀ. ὁ κόρδαξ, εἶδος ὀρχήσεως τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. 2) μτφ. ὑπὸ Ἀριστοτέλους καλεῖται οὕτως ὁ τροχαῖος παῦς.

Cordŭba, ae, θ. Καρδούβη, μεγάλη πόλις τῆς Βαιτικῆς Ἱσπανίας, ταυτὸν Cordona. Ἐκ τούτου Cordubensis, e, ὁ ἐκ Κορδούβης. καὶ ὡς οὐσ. Cordubenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Corfīnĭum, ĭi, οὐ. Κορφίνιον, πρωτεύουσα τῶν Πελιγνῶν πόλις ἐν Σαμνίτιδι. Ἐκ τούτου Corfiniensis, e, ὁ ἐκ Κορφινίου. καὶ ὡς οὐσ. Corfinienses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Cŏrinthus, i, θ. Κόρινθος, περίφημος πόλις τῆς Πελοποννήσου, ἐξ ἧς μετὰ τὴν ὑπὸ Μομμίου καταστροφὴν αὐτῆς πλεῖστοι τέχνης θησαυροὶ διηρπάγησαν, ὅθεν captiva Corinthus, πλῆθος τέχνης ἔργων λαφυραγωγηθέντων· ἐκ τούτου ἀ) Corinthĭus, a, um, Κορίνθιος, καὶ ὡς οὐσ. Corinthĭi, ōrum, ἀ. πλ. Κορίνθιοι, οἱ κάτοικοι. Corinthium aes, μίγμα ἀργύρου καὶ χαλκοῦ. β') Corinthiăcus, a, um, Κορινθιακός.

Cŏrĭŏli, ōrum, ἀ. πλ. Κορίολα, πόλις τῶν Οὐόλσκων ἐν Λατίῳ· ἐκ τούτου Coriolānus, a, um, Κοριολανός, κατ' ἐξοχὴν ἐπίθ. τοῦ Τ. Μανλίου· καὶ ὡς οὐσ. Coriolāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

cŏrĭum, ĭi, οὐ. γόριον, δέρμα, σκύτος, βύρσα. 2) ὅ,τι ἐκ γορίου κατεσκεύασται· οἷον ἱμάς κτλ. 3) ἐπὶ φυτῶν, ὁ φλοιός.

Cornēlĭus, a, um, Κορνήλιος, ἐπωνύμιον ἑνὸς τῶν ἐπισημοτάτων ἐν Ῥώμῃ γενῶν· ἐκ τούτου forum Cornelium ἢ Cornelii, πόλις τῶν Αἰγγόνων ἐν τῇ ἐπὶ τάδε τοῦ Πάδου Γαλλίᾳ ὑπὸ τοῦ Κορνηλίου Σύλλα θεμελιωθεῖσα· ἐκ τούτου Cornelĭānus, a, um, Κορνηλιανός. Castra Cerneliana ἢ Cornelia, λόφος μεταξὺ τῆς Τσίκης καὶ τοῦ ποταμοῦ Βαγράδα.

cornĕŏlus, a, um, (ὑποκ. τ. corneus) κεράτινος, 2) μτφ. σκληρός, στερεός.

1. cornĕus, a, um, (cornu) κεράτινος. 2) κερατοειδής. 3) μτφ. ἀναίσθητος, σκληρός.

2. cornĕus, a, um, (cornus) κράνινος: virgulta, arcus, ῥάβδος, τόξον.

cornĭcen, ĭnis, ἀ. (cornu-cano), κεραταύλης.

cornīcŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. cornix) κορωνιδεύς.

1. cornŭcŭlum, i, οὐ. (ὑποκ. τ. cornu) κεράτιον. 2) μτφ. βραθεῖόν τι στρατιωτικόν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

2. Cornĭcŭlum, i, οὐ. Κορνίκουλον, πόλις τοῦ Λατίου· ἐκ τούτου Corniculānus, i, ἀ. ὁ κάτοικος.
cornĭger, ĕra, ĕrum, (cornu-gero) κερατοφόρος.
cornĭpes, ĕdis, (cornu-pes) κερατόπους.
cornix, īcis, θ. κορώνη. παροιμιωδῶς cornicum oculos configere = καὶ τὸν ὀξυνούστατον ἀπατᾶν.
cornū, u, οὐ. καὶ cornus, ūs, ἀ. (καὶ σπαν. ποιητ. cornum, i, οὐ.) κέρας (ταύρου, βοός, τράγου, κριοῦ κτλ.) Cornu Copiae ἡ Cornucopiae, τὸ ὑπὸ τὸ μέτωπον τῆς αἰγὸς Ἀμαλθείας κέρας (τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας), ἐξ οὗ ἔρρεε νέκταρ καὶ ἀμβροσία· ὅθεν σύμβολον τῆς εὐφορίας καὶ ἀφθονίας· ὡς σύμβολον τῆς σφοδρότητος, ἴδιον τοῖς ποταμίοις θεοῖς· ὡς σύμβολον τῆς δυνάμεως καὶ ῥώμης, ἴδιον τῷ Βάκχῳ· τέλος ὡς σύμβολον τῆς εὐφυΐας, τῆς γενναιότητος. cornua sumo, θάρρος λαμβάνω. cornua addo alicui, θάρρος ἐμποιῶ τινι. 2) ἐπὶ τῶν ἐλαφείων κεράτων, τῶν ὅπλων καὶ τοῦ ῥάμφους τῶν πτηνῶν. 3) πᾶν ὅ,τι ἐκ κέρατος κατασκεύαστα, κέρας ὡς φυσητικὸν ὄργανον, σάλπιγξ τῶν στρατιωτῶν. (ποιητ.) τὸ κέρας τοῦ Φρυγίου αὐλοῦ καὶ αὐτὸς ὁ Φρύγιος αὐλός· τὸ ἐκ κέρατος τόξον κτλ. 6') πᾶν ὅ,τι κέρατι ἔοικε, τὸ κερατοειδές. cornua (lunae), τὰ κέρατα ἡ κεραία τῆς σελήνης. cornua fluminis, οἱ βραχίονες τοῦ ποταμοῦ. cornua terrae, τὰ ἀκρωτήρια. cornu, τὸ κέρας στρατεύματος, παρατάξεως, dextrum, sinistrum, τὸ δεξιόν, τὸ ἀριστερὸν κέρας· καὶ τὸ κέρας, ἡ ἄκρα τινὸς τόπου. cornu montis, ἡ κορυφὴ ὄρους· καὶ τὸ κερατοειδὲς μέρος τῆς κιθάρας. cornua cristae, ὁ εἰς δύο ἢ τρία μέρη διαιρούμενος λόφος τῆς περικεφαλαίας. alterum cornu galeae, τὸ ἐξωτερικὸν κυτὸν ἄκρον τῆς ἱπποκεραίας, ἐθ. cornua obvertere, προσορμίζεσθαι, κατάγειν τὴν ναῦν.
cornum, i, οὐ. κράνον. 2) = cornus 2. ἡ κρανεία. 3) = cornu.
1. cornus, ūs, ἀ. ἴδ. cornu.
2. cornus, i, θ. ἡ κρανέα. 2) κρανέϊνον ἀκόντιον.
cornūtus, a, um, (cornu) κερατοφόρος.
cŏrolla, ae, θ. ὑποκ. τ. corona.
cŏrollārium, ĭi, οὐ. (corolla) στεφανίσκος· κατ' ἀρχὰς ἐκ φυσικῶν, εἶτα δὲ ἐκ τεχνητῶν ἀνθέων κατασκευαζόμενος, τοῖς ὑποκριταῖς καὶ ἄλλοις διδόμενος ὡς βραβεῖον, δῶρον· ἐκ τούτου 2) καθόλου δῶρον, ἐπιφορά, προσθήκη, ἐπινομίς.
1. cŏrōna, ae, θ. στέφανος φυσικὸς ἢ τεχνητός, στέμμα, κορώνη. sub corona vendere aliquem, αἰγμάλωτον πολέμου πωλῶ ὡς δοῦλον, ἀποκηρύττω αἰγμάλωτον, δοῦλον (διότι τότε οἱ αἰγμάλωτοι ἐστεφανοῦντο). alicui Delfica lauro cingere coronam, στεφανοῦν τινα στεφάνῳ Δελφικῆς δάφνης (περὶ δόξης ποιητοῦ). alicui nectere coronam, ἐγκωμιάζειν τινὰ διὰ ποιημάτι ἢ διὰ ποιήματός τινος. μτφ. ἀ) corona valli, muri ἡ ἁπλῶς corona, περι(χαράκωμα) στέφρευσις, ἔπαλξις. β') κύκλος, σύλλογος ἀνθρώπων, μάλιστα κύκλος πολιορκούντων στρατιωτῶν. urbem, muros (καὶ τὰ τοιαῦτα) coronā cingere, circumdare, oppugnare, περικυκλοῦν, πολιορκεῖν πόλιν. καθόλου συνάθροισις, θεαταί, ἀκροαταί, πλῆθος.
2. Cŏrōna, ae, θ. ὁ Στέφανος (ἀστὴρ, εἰς ὃν κατὰ τὸν μῦθον μετεμορφώθη ὁ στέφανος τῆς Ἀριάδνης)· ὅθεν Cnossia stella Coronae καὶ Cressa Corona (ποιητ.), Κνώσιον ἄστρον τῆς Κορώνης καὶ Κρῆσσα Κορώνη.
cŏrōnārius, a, um, (corona) στεφανικός. -rĭum aurum, χρυσοῦς στέφανος, δῶρον.
coronātus, a, um, μ. π. τ. corono.
Cŏrŏne, ēs, θ. Κορώνη, πόλ. Μεσσηνίας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Cŏrōnēa, ae, θ. Κορώνεια, πόλ. Βοιωτίας. Coronaeus, a, um, καὶ Coronensis, e, Κορώνειος. Coronaci, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Cŏrōnis, ĭdis, θ. Κορωνίς, θυγάτηρ τοῦ Θεσσαλοῦ Φλεγύου, μήτηρ τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

cŏrōno, 1. (corona) (αἰτ.) στεφανῶ, στέφω τινά ἤ τι. coronari Olympia, στεφανοῦσθαι ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις. 2) κυκλῶ, περιλαμβάνω τί τινι.

corpŏrĕus, a, um, (corpus) σωματικός. 2) σαρκικός. humerus Pelopis (κατ' ἀντίθ. πρὸς τὸ eburneus = ἐλεφάντινος) σαρκικὸς ὦμος τοῦ Πέλοπος.

corpus, ŏris, οὐ. σῶμα, τῶν τε ζώων καὶ τοῦ ἀνθρώπου, (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ animus) animus et c., ψυχὴ καὶ σῶμα. Κατ' ἐξοχήν ά) = ἡ σάρξ τοῦ σώματος. ossa subjecta corpori, τὰ ὀστᾶ ὑπόκειται τῇ σαρκί. c. facere, εὔσαρκος γίγνεσθαι. c. amittere ἰσχνὸς γίγνεσθαι. β') = νεκρὸν σῶμα, νεκρός. c. Ptolemaci, Darii, χρ. ὁ νεκρὸς τοῦ Πτολεμαίου, τοῦ Δαρείου χρ. γ') (ποιητ.) = ἡ σκιά, ἡ ψυχὴ τοῦ τεθνεῶτος. δ') (ποιητ.) = ὁ κορμὸς (κατ' ἀντίθ. πρὸς τὴν κεφαλήν). 2) τὸ σῶμα, ὁ ἄνθρωπος αὐτός. vile atque infame c., εὐτελὴς καὶ ἄτιμος ἄνθρωπος liberum c. in servitutem addicere, ἐλευθέρου ἀνδρὸς ἅπτεσθαι ἐπὶ καταδουλισμῷ. (ποιητ.) delecta virūm corpora, ἐκλεκτοὶ ἄνδρες. captiva corpora, αἰχμάλωτα σώματα, αἰχμάλωτοι. corpora sororum, σώματα ἀδελφῶν, ἀδελφαί. 3) τὸ ἄψυχον ὄν, ὁ ὄγκος καθόλου. corpora, τὰ ἄτομα. c. terrae, aquae, ὁ ὄγκος τῆς γῆς, τοῦ ὕδατος. 4) μτφ. ά) τὸ στοιχεῖον, τὸ οὐσιῶδες πράγματός τινος. c. eloquentiae, τὸ κράτιστον τῆς εὐγλωττίας. β') σῶμα, σύστημα, σύνταγμα. c. civitatis, τὸ σύνολον τῶν πολιτῶν. c. reipublicae, τὸ σῶμα τῆς πολιτείας. c. militare ἡ militum, τὸ στρατιωτικόν, τὸ τῶν στρατιωτῶν σῶμα. c. omnis juris Romani, πᾶσα ἡ σύνταξις, τὸ σύνταγμα τῶν Ῥωμαϊκῶν νόμων.

corpuscŭlum, i, οὐ. (ὑποκ. τ. corpus) σωμάτιον.

cor-rādo, rāsi, rāsum, 3. aliquid, συγξαίνω, συνάγω, σωρεύω τι. pecuniam, χρήματα.

corrāsus, a, um, μ. π. τ. corrado.

correctĭo, iōnis, θ. (corrigo) διόρθωσις, σωφρόνησις.

corrector, ōris, ἀ. (corrigo) δι(ἐπαν)ορθωτής, ἐπανορθωτής, morum dissolutorum, τῶν διεφθαρμένων ἠθῶν. legum civitatis, τῶν νόμων τῆς πολιτείας· ᾗ ἁπλῶς corrector, ά) ἐπιτιμητής, σωφρονιστής. β') ἐπίτροπος ἐπαρχίας· ἐκ τούτου

correctūra, ae, θ. ἐπιτροπεία (τὸ ἀξίωμα τοῦ corrector).

correctus, a, um, (ctior), μ. π. τ. corrigo.

corrĕpo, repsi, ĕre. εἰσ(ὑφ)έρπω.

correpte, (ptissime) ἐπίρ. (corripio) βραγέως.

correptĭo, iōnis, θ. (corripio) ἀντί-(ἐπί)ληψις. 2) βραχύτης.

correptus, a, um, μ. π. τ. corripio.

correxi, πρκ. τ. corrigo.

corrīgĭa, ae, θ. (corrigo), ὁ ἱμάς.

corrīgo, rexi, rectum, 3. (conrego) aliquid, εὐθύνω τι (κεκυρτωμένον). digitum τὸν δάκτυλον. 2) μτφ. διορθῶ, ἐπανορθῶ τι, ἡ ὁδηγῶ τινα, νουθετῶ, σωφρονίζω τινά. c. errorem alicujus, mores, orationem, ἐπανορθῶ τὴν πλάνην, τινός, τὰ ἤθη (παιδεύω τινά), διορθῶ τὸν λόγον. c. adolescentem, σωφρονίζω τὸν νέον.

corrĭpĭo, rĭpŭi, reptum, 3. (conrapio), (αἰτ.) (συν)ἁρπάζω τινὰ ἤ τι, ὁράττομαί τινος. c. saxa manibus, ὁράττομαι τῶν λίθων ταῖς χερσί. c. arma, ἀναρπάζω τὰ ὅπλα. Ἐκ τούτου c. corpus, ca

castris (ποιητ.), ἐξανίσταμαι τοῦ στρατοπέδου. c. me aliquo, σπεύδω, φέρομαι πρός τι. 2) ἁρπάζω τι, κατακυριεύω τινός. bona alicujus, τὰ ἀγαθά τινος. c. pecunias undique, πανταχόθεν ἁρπάζω χρήματα. 3) μτφ. α) ἐπὶ πυρός, νόσων καὶ τῶν τοιούτων, καταλαμβάνω τι, ἐπιτίθεμαι, ἐπίκειμαί τινι. flamma corripit tabulas, φλὸξ καταλαμβάνει τὰς σανίδας. corripi morbo, ὑπὸ νόσου καταλαμβάνεσθαι, νόσῳ περιπίπτειν. corripi morte subita, ἁρπασθῆναι ὑπὸ αἰφνιδίου θανάτου· ἐκ τούτου· ἐπὶ πάθους καὶ ψυχικῆς ταραχῆς, ἁρπάζω, ἐπισπῶ. correptus a more, cupidine, ἐπισπασθείς ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, τῆς ἐπιθυμίας, εἴκων τῷ ἔρωτι, τῇ ἐπιθυμίᾳ. β') ἐπιλαμβάνομαι, ἅπτομαι, κατηγορῶ τινος, ἐπιτιμῶ τινι. γ') ἐπιτείνω, μειῶ, ἐλαττῶ τι. c. syllabam, βραχύνω, συστέλλω συλλαβήν. c. impensas, ἐλαττῶ, περιορίζω τὰς δαπάνας. Κατ' ἐξοχὴν c. viam, spatium, σπεύδω, ταχύνω τὴν ὁδόν. c. gradum, (ἐπι)ταχύνω τὸ βῆμα.

corrōbŏrātus, a, um, ἐρρωμένος. μ. π. τοῦ

cor-rōbŏro, 1. (αἰτ.) ἐπι(κατα)ῤῥώννυμί τινα ἤ τι, κυρίως καὶ μτφ. me c., ἐπιῤῥώννυμαι.

cor-rōdo, rōsi, rōsum, 3. διαβιβρώσκω. mures corrodunt librum, οἱ μῦς διαβιβρώσκουσι τὸ βιβλίον.

corrogātus, a, um, μ. π. τοῦ

cor-rŏgo, 1. aliquem, συνάγω δεόμενος, συγκαλῶ τινα. necessarios meos, τοὺς ἐμαυτοῦ συγγενεῖς. c. aliquid, ἐρανίζομαι, συνάγω τι.

corrōsi, πρκ. τ. corrodo.

corrōsus, a, um, μ. π. τ. corrodo.

corrugātus, a, um, μ. π. τοῦ

cor-rūgo, 1. aliquid, ῥυτιδῶ τι. μτφ. c. nares, μυκτηρίζω, μυκτηρισμὸν ποιῶ.

cor-rumpo, rūpi, ruptum, 3. φθείρω, ἀπόλλυμί τι. c. frumentum incendio, πυρὶ φθείρω τὸν σῖτον. c. domum et me igni, πυρὶ ἀπόλλυμι τὸν οἶκον καὶ ἐμαυτόν. c. semet igni, πυρὶ ἀπόλλυσθαι. c. foedera, λύω, παραβαίνω τὰς σπονδάς. c. ungues dentibus, (ποιητ.) κατατρώγω τοὺς ὄνυχας. catena corumpit manus, ἡ ἅλυσις λυμαίνεται, βλάπτει τὰς χεῖρας. c. libertatem, ἀπόλλυμι τὴν ἐλευθερίαν. c. spem, ἀναιρῶ, ἀπόλλυμι τὴν ἐλπίδα· ἐκ τούτου α') ἐξασθενίζω, παραλύω, καταπονῶ, ταλαιπωρῶ. equi corrupti sunt, οἱ ἵπποι ἀσθενέστεροι γεγόνασι. c. res familiares, εἰς πενίαν, ἀπορίαν ἔρχομαι. β') ἀποβάλλω, ἀπόλλυμί τι, ἀφαιροῦμαί τι. c. magnas opportunitates, ἀφαιροῦμαι, ἀπόλλυμι μεγάλας εὐτυχίας. 2) ἐπὶ πραγμάτων, διαφθείρω, λυμαίνομαι. aquam, mores civitatis, orationem, τὸ ὕδωρ, τὰ ἤθη τῆς πολιτείας, τὸν λόγον. 3) ἐπὶ προσώπων, διαφθείρω. adolescentem, τὸν νέον. milites, τοὺς στρατιώτας, κατ' ἐξοχὴν διαφθείρω δώροις, δεκάζω. c. aliquem pecuniā, χρήμασι διαφθείρω τινά. judicem pecuniā, τὸν δικαστὴν χρήμασι. ᾧ ἁπλῶς c. milites ut fugiant, διαφθείρω τοὺς στρατιώτας (χρήμασιν) ἵνα φύγωσι. 4) ἐπὶ πραγμάτων, διαφθείρω, νοθεύω, δολῶ. tabulas publicas, τοὺς δημοσίους πίνακας. famam, τὴν φήμην· ἐκ τούτου διαφθείρω, ἀτιμάζω, καταισχύνω. mulierem, τὴν γυναῖκα. nobilitatem, τὴν εὐγένειαν καταισχύνω.

cor-rŭo, rŭi, ĕre, aliquid, συ(κατα)βάλλω, ῥίπτω τι. c. divitias, σωρεύω πλούτη. μτφ. c. aliquem, ἀπόλλυμι, διαφθείρω τινά. 2) ἀμεταβ. συμ(κατα)πίπτω, καταῤῥέω. aedes corruit, ὁ οἶκος καταῤῥεῖ. arbor corruit, τὸ δένδρον καταπίπτει· ἐκ τούτου μτφ. ἀπόλλυμαι, ἀφανίζομαι. tu et omnes mei corruunt, σὺ καὶ πάντες

οἱ ἐμοὶ ἀπόλλυνται. opes Lacedaemoniorum corruerunt, ἡ δύναμις τῶν Λακεδαιμονίων κατέπεσε. 3) συμβάλλομαι, εἰς χεῖρας ἔρχομαι, συμπλέκομαι. accipitres inter se corruunt, οἱ ἱέρακες ἀλλήλοις συμπλέκονται.

corrŭpi, πρκ. τ. corrumpo.

corrupte (ptĭus) ἐπίρ. (corruptus) διεφθαρμένως.

corruptēla, ae, θ. (corrumpo) διαφθορά.

corruptĭo, iōnis, θ. διαφθορά. c. opinionum, ἡ διαστροφὴ, στρεβλότης τῶν γνωμῶν.

corruptor, ōris, ἀ. (corrumpo) (δια)φθορεύς.

corruptrix, īcis, θ. διαφθείρουσα.

corruptus, a, um (tior, tissimus), διεφθαρμένος. μ. π. τ. corrumpo.

cors ῐδ. chors.

Corsi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Κύρνου.

Corsĭca, ae, ἡ Corsis, ĭdis, θ. ἡ νῆσος Κῦρνος, ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσσῃ· ἐκ τούτου Corsicānus ἡ-sĭcus, ἡ-sus, a, um, Κύρνιος.

cortex, ĭcis, ἀ. (ἐνίοτε θ. παρὰ ποιηταῖς) φλοιός, τῶν δένδρων, φυτῶν, καρπῶν (π. χ. τῶν καρύων). κατ' ἐξοχὴν ὁ φλοιὸς φελλοῦ, ὁ φελλός.

cortīna, ae, θ. λέβης. 2) κατ' ἐξοχὴν ὁ τρίπους λέβης τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος, ὁ Δελφικὸς τρίπους. Ἐκ τούτου = τὸ μαντεῖον.

Cortōna, ae, θ. ἡ Κόρτωνα, πόλις Τυρρηνίας. Cortonenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

cōrŭlus, = corylus.

cōrus, ῐδ. caurus.

cōrusco, 1. (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) aliquid, σείω, πάλλω, τινάσσω τι. linguas, frontem, telum, τὰς γλώσσας, τὸ μέτωπον, τὸ βέλος. Ἐκ τούτου 2) ἀμεταβ. ἀ) κεραυνίζω, ἀΐσσω, (δια)σείομαι. agni coruscunt, οἱ ἀμνοὶ κεραυνίζουσι. arbor coruscit, τὸ δένδρον σείεται. β') λάμπω, στίλβω, μαρμαίρω.

cōruscus, a, um, (δια)σειόμενος, μτφ. στιλπνός, ἀστράπτων, μαρμαίρων, λάμπων.

1. **Corvus**, i, ἀ. Κόρβος, ἐπωνύμιον Ῥωμαϊκόν.

2. **corvus**, i, ἀ. κόραξ. παροιμιωδῶς, in cruce pascere corvos, ἀπάγχεσθαι. Ἐκ τούτου διὰ τὴν ὁμοιότητα αὐτῆς πρὸς τὸ ράμφος τοῦ κόρακος, ἡ πολιορκητικὴ, πολεμικὴ μηχανὴ, ὁ κόραξ, ὁ κριός.

Cōrўbas, antis, συνήθ. κατὰ πλ. -tes, ĭum πλ. ἀ. Κορύβας, οἱ Κορυβάντες, ἱερεῖς τῆς Κυβέλης. Ἐκ τούτου Corybantēus ο Κορυβάντειος.

Cōrўcĭus, a, um, Κωρύκιος, Παρνάσιος. Corycĭum nemus, τὸ Κωρύκιον ἄλσος· ἐκ τούτου Cōrўcĭdes Nymphae, αἱ Κωρυκίδες νύμφαι, θυγατέρες τοῦ Πλίστου. β') ῐδ. Corycos.

Cōrycos, ἡ-cus, i, ἀ. Κώρυκος, ἀκρωτήριον καὶ πόλις Κιλικίας. 2) ἀκρωτήρ. τῆς Ἰωνίας.

cōrўlētum, i, οὐ. (corylus) τόπος κατάφυτος ποντικῶν καρυῶν (λεπτοκαρυῶν).

Cōrymbĭfer, ĕra, ĕrum, (corymbus,-fero) Κορυμβοφόρος, ἐπίθ. τοῦ Βάκχου.

cōrymbus, i, ἀ. κόρυμβος (κατ' ἐξοχὴν ὁ καρπὸς τοῦ κισσοῦ).

Cōrўthus, i, θ. ἡ Κόρυθος, πόλις Τυρρηνίας. 2) ἀ. ὁ θεμελιωτὴς τῆς πόλεως ταύτης.

cōrўtus, i, ἀ. κωρυτός, φαρέτρα, βελοθήκη. (ποιητ.) τὸ βέλος.

1. **cos**, cōtis, θ. (ἀντὶ cautes) πέτρα, γάλιξ. 2) ἀκόνη.

2. **Cos**, ῐδ. Coos.

3. **COS**, συγκεκομ. ἀντὶ τοῦ consul.

Cōsa, (Cossa), ae, θ. ἡ-ae, ārum, πλ. ἡ Κόσσα, αἱ Κόσσαι, πόλις Τυρρηνίας· ἐκ τούτου Cosānus, a, um, Κοσσαῖος.

Cosmoe, ōrum, ἀ. πλ. Κόσμοι, ἀρχή τις ἐν Κρήτῃ, ἐκ 10 μελῶν συγκειμένη.

Δημοσκευή βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

COSS, συγκεκομμένον ἀντὶ τοῦ consules.

Cossa, ἴδ. Cosa.

costa, ae, θ. πλευρά, σπάθη (τοῦ σώματος).

costum, i, οὐ. ὁ κόστος, (ἀρωματικὸν φυτόν).

Cossȳra, Cossūra ae, θ. (Cosyra) ἡ Κόσσυρα.

cothurnātus, a, um, (cothurnus) ὁ τοὺς κοθόρνους ὑποδεδεμένος τραγικός.

cŏthurnus, i, ἀ. κόθορνος. μτφ. τὸ τραγικὸν τῆς λέξεως, τὸ τραγικὸν εἶδος τῆς γραφῆς.

cotid-, ἴδ. quotid-.

cotis γεν. τ. cos.

cŏtŏnĕus, καὶ -ĭus, = cydonius.

cottăbus, i, ἀ. κότταβος (παίγνιον). 2) μτφ. τὸ ῥάπισμα.

Cottĭus, ĭi, ἀ. ὁ Κόττιος. Cottĭānus, Κοττιανός. Cottĭus, a, um, Κόττιος. Cottiae Alpes, αἱ Κόττιαι Ἄλπεις.

cŏturnix, ĭcis, θ. ἡ ὄρτυξ.

Cŏtȳs, ȳis, ἀ. Κότυς, ἡ Kotus, i, ἀ. ὄνομα πολλῶν τῆς Θράκης βασιλέων.

Cōus, a, um, = Coos.

Cŏtytto, ūs, θ. Θότης τις κατ' ἀρχὰς θρακική. Cotyttia, ōrum, οὐ. πλ. Κοτύττια, ἑορτὴ τῆς Κοτυττοῦς.

coxa, ae, θ. ὀσφύς, μηρός, ἰσχίον.

coxendix, ĭcis, θ. = coxa.

coxi πρκ. τ. coquo.

Crabra agua ἡ Crabra, ae, θ. ποτάμιον τοῦ Λατίου, ἐκ Τούσκλου εἰς τὸν Τίβεριν ῥέον.

crabro, ōnis, ἀ. σφήξ.

Crāgus, i, ἀ. ὁ Κράγος, ὄρος Λυκίας.

crambē ēs, θ. κράμβη.

Cranĭi, ōrum, ἀ. πλ. Κράνιοι, πολίχνιον τῆς ν. Κεφαλληνίας. β') = οἱ κάτοικοι αὐτοῦ.

Crānōn, ōnis, θ. Κρανών, πόλις Θεσσαλίας.

Crantor, ŏris, ἀ. Κράντωρ. 1) ὁπλοφόρος τοῦ Πηλέως. 2) περίφημος ἀκαδημ. φιλόσοφος, περὶ τὸ 320 π. Χ.

crāpŭla, ae, θ. κραιπάλη.

crās, ἐπίρ. αὔριον.

crasse (ssius) ἐπίρ. (crassus. 1) παχέως, παχυλῶς.

crassesco, ĕre, (crassus) παχύνομαι, πυκνοῦμαι, πήγνυμαι.

crassĭtūdo, ĭnis, θ. πάχος, παχύτης, πυκνότης. aeris, parietum, τοῦ ἀέρος, τῶν τοίχων.

1. crassus, a, um, (ssissimus), παχύς, πυκνός, πηκτός. homo, aer, coelum, tenebrae, ἄνθρωπος, ἀήρ, οὐρανός, σκότος. crassae aquae, ἀκάθαρτον, θολὸν ὕδωρ. μτφ. παχυλός, ἄγροικος.

2. Crassus, i, ἀ. Κράσσος, ὄνομα Ῥωμαϊκῆς οἰκογενείας τοῦ Λυκινίου γένους (gens Lycinia)· ἐκ τούτου Crassiānus, a, un, τοῦ Κράσσου.

crastĭnus, a, um, (cras) ὁ αὔριον. c. dies, ἡ αὔριον (ἡμέρα). in crastinum differo res severas, « ἐς αὔριον (ἀναβάλλω) τὰ σπουδαῖα ».

crātēr, ēris (αἰτ. craterem, ἡ cratera), ἀ. καὶ crātēra, ae, θ. κρατήρ. μέγα ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὸν οἶνον τῷ ὕδατι ἐκέρνων. 2) καθόλου ἀ) ἐλαιοβόχον ἀγγεῖον. β') δεξαμενή. γ') ὁ κρατὴρ ἡφαιστείου ὄρους. δ') Κρατὴρ (ἀστήρ).

crātēra, ae, θ. ἴδ. crater.

Crātērus, ἡ-os, i, ἀ. Κρατερός. στρατηγὸς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου 2) περίφημος ἰατρὸς ἐπὶ Κικέρωνος.

1. Crates, ētis, ἀ. Κράτης, ἀ) Ἀθηναῖος κωμῳδικὸς ποιητής, ἀκμάσας περὶ τὰ 449 π. Χ. 2) φιλόσοφός τις Θηβαῖος. 3) Ἀκαδημαϊκὸς φιλόσοφος ἐξ Ἀθηνῶν, μαθητὴς τοῦ Πολέμωνος. 4) c. Mallōtes (= ἐκ τῆς πόλεως Mallus τῆς ἐν Σικελίᾳ) περίφημος γραμματικός, σύγχρονος τοῦ Ἀριστάρχου.

2. crates, is, θ. (πάντοτε σχεδὸν κατὰ πλ. crates) ταρσός, πλέγμα, γέρρον. Ἐκ τούτου μτφ. crates favorum, μελικήρειον.

Crāthis, ĭdis, ὁ Κράθις, ποταμὸς μεταξὺ Λευκανίας καὶ Βρεττίου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Crătīnus, i, ὁ. Κρατῖνος, εἷς τῶν πρώτων ποιητῶν τῆς ἀρχαίας Ἀττικῆς κωμῳδίας, σύγχρονος Ἀριστοφ.

crĕātĭo, ōnis, θ. (creo) ποίησις. 2) αἵρεσις, ἐκλογή, ἀρχαιρεσία, χειροτονία.

crĕātor, ōris, ὁ. (creo) κτίστης, δημιουργός. 2) ὁ χειροτονῶν.

crĕātrix, īcis, θ. (creo) ἡ δημιουργός, μήτηρ, γεννήτρια.

crĕātus, a, um, μ. π. τ. creo.

crēber, bra, brum (brĭor, berrĭmus), πυκνός, συχνός, συνεχής. aedificia crebra, οἰκοδομήματα συνεχῆ. crebrae ignes, πῦρ ἐπὶ πυρός. vigiliae crebrae, συχναὶ φυλακαί. arbores crebrae (ποιητ.) ἢ silva crebra, πυκνὰ δένδρα· ἐκ τούτου ά) crebrae excursiones, συχναὶ ἐκδρομαί. literae crebrae, συχνὰ γράμματα. crebri impetus, συχναὶ προσβολαί. hostes crebri cadunt, πυκνοὶ, συχνοὶ πίπτουσιν οἱ πολέμιοι, c. sum in re, συνεχῆς εἰμὶ ἔν τινι, συνεχῶς πράττω τι. sententiis c., πλήρης, πλούσιος, ποικίλος τὰς γνώμας. Africus c. procellis, ὁ θυελλώδης λίψ.

crēbesco = crebresco.

crēbra, ἐπίρ. = crebro.

crēbresco, brŭi, ĕre, (creber) πυκνός, συχνὸς, πολὺς γίγνομαι, αὐξάνομαι. ventus, bellum, seditio, ἄνεμος, πόλεμος, στάσις. fama crebrescit, φήμη διαδίδεται, διαθρυλλεῖται.

crēbrĭtas, ātis, θ. (creber) πυκνότης, συχνότης, συνέχεια, ἀφθονία. literarum, συχνότης τῶν γραμμάτων. c. sententiarum, ποικιλία γνωμῶν.

crebro, (brĭus, berrĭme), ἐπίρ. (creber) συνεχῶς, πυκνῶς, συχνάκις.

crebrŭi, πρκ. τ. crebresco.

crēdĭbĭlis, e, (lior) (credo) εὔπιστος, πιθανός. credibilis ratio, εἰκὼς λόγος. credibile est, εἰκός ἐστιν. non credibilia dicere, οὐκ εἰκότα λέγειν.

crēdĭbĭlĭter, (lĭus), ἐπίρ (credibilis) εὐπίστως, πιθανῶς.

crēdĭdi, πρκ. τ. credo.

crēdĭtor, ōris, ὁ. (credo) δανειστής.

crēdĭtus, a, um, μ. π. τοῦ

crēdo, credĭdi, credĭtum, 3. πιστεύω, alicui aliquid, τινί τι. c. aliquem ἢ me alicui, ἐμπιστεύω, ἐπιτρέπω τινὰ ἢ ἐμαυτόν τινι. credere se suaque alicui, ἐμπιστεύειν ἑαυτὸν καὶ τὰ ἑαυτοῦ τινι. c. aliquem fidei, potestatique alicujus, ἐμπιστεύω τινὰ τῇ πίστει καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τινός. Ἐκ τούτου 2) κατ' ἐξοχήν, χρήματα πιστεύω = χίχρημι, δανείζω. (alicui) pecuniam, δανείζω (τινὶ) χρήματα. pecuniae ἢ res creditae ἢ creditum, i, οὐ. τὸ δάνειον, τὸ χρέος. 3) μτφ. c. alicui, πιστεύω, πείθομαί τινι ἢ ἐπί τινι, θαρρῶ τινι. virtuti alicujus, τῇ ἀρετῇ τινος. fortunae, τῇ τύχῃ. oculis meis, τοῖς ἐμαυτοῦ ὀφθαλμοῖς. 4) κατ' ἐξοχήν, ἐπὶ ὁμολογιῶν, μαρτυριῶν, διαβεβαιώσεων καὶ τῶν τοιούτων, πείθομαί τινι. Thucydidi credo, πείθομαι τῷ Θουκυδίδῃ (τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ Θουκυδίδου). mihi crede ἢ crede mihi, ἐμοὶ πείθου (πίστευσόν με) (ἔκφρασις διαβεβαιωτική). credor, πιστεύομαι, aliquid fecisse, πεποιηκέναι τι. credidus, a, um, πιστευθείς. ὅθεν = πιστεύω τι, νομίζω, ἡγοῦμαι, aliquid ἢ ἁπλῶς credo. c. id quod verum est, πιστεύω τὸ ἀληθές. μετὰ αἰτ. καὶ ἀπαρ. ᾧ παθ. μετὰ ὀνομ. καὶ ἀπαρ. ἢ καὶ αἰτ. καὶ ἀπαρ. c. aliquem esse sapientem, ἡγοῦμαί τινα σοφὸν εἶναι. creditus est optime dixisse, καλῶς εἰρηκέναι ἔδοξε. c. aliquem Jovis filium esse, ἡγοῦμαί τινα Διὸς υἱὸν εἶναι. ὃ) κατ' ἐξοχὴν ά) credo (μόνον κατὰ τοῦτον τὸν τύπον) λέγεται οὕτω, ἄνευ συνδέσεως πρὸς τὰ ἡγούμενα ἢ ἑπόμενα, ὡς φιλικὴ ἢ εἰρωνικὴ ἔκ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

φρασις ἐκ μέρους τοῦ ὑποκειμένου =δοκεῖ μοι, νομίζω, πιστεύω.

crēdŭlĭtas, ātis, θ. (credulus) εὐ(ἑτοιμο)πιστία.

crēdŭlus, a, um, εὔπιστος, ταχυπειθής, ἑτοιμόπιστος, ῥάθυμος.

crĕmātus, a, um, μ. π. τ. cremo.

Crĕmĕra, ae, θ. ποταμ. Τυρρην. ἐκ τούτου τὸ ἐπίθ. -rensis, e.

crĕmo, 1. (αἰτ.) καίω τινά ἤ τι.

Crĕmōna, ae, θ. Κρεμώνη, πόλις τῆς ἄνω Ἰταλίας. ἐκ τούτ. Cremonensis, e, ᾗ ὡς οὐσ. Cremonenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

crĕmor, ōris, ἀ. χυλός.

crĕo, 1. aliquem, κτίζω, δημιουργῶ, ποιῶ, γεννῶ τινα. liberos, τέκνα. ŏθεν (ποητ.) creatus aliquo ἤ aliquā, υἱός, γόνος τινός. 2) αἴτιος γίγνομαί τινος, ποιῶ, ἀπεργάζομαί τι. errorem, seditionem, πλάνην, στάσιν. c. alicui voluptatem, παρέχω τινί ἡδονήν. 3) ποιῶ, αἱροῦμαι, χειροτονῶ, ἀποδείκνυμί τινά τι. aliquem consulem, τινὰ ὕπατον. hos censores, imperatores, τούτους τιμητάς, στρατηγούς.

Creo, ἤ Creon, ontis, ἀ. Κρέων, ἀδελφὸς τῆς Ἰοκάστης, ἄρχων τῶν Θηβῶν μετὰ τὴν τυφλωσιν ᾗ τ. φυγὴν τοῦ Οἰδίποδος. 2) βασιλεὺς τῆς Κορίνθου, ὃς τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Κρέουσαν ἔδωκε σύζυγον τῷ Ἰάσονι, ᾗ ὅστις μετ' αὐτῆς διὰ τῆς μαγείας τῆς Μηδείας ἐφονεύθη. 3) ἄρχων τῶν Θηβῶν κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ἀμφιτρύωνος.

crĕpīda, ae, θ. κρηπίς, ὑπόδημα.

crĕpĭdātus, a, um, κεκρηπιδωμένος, κρηπίδας ὑποδεδεμένος. fabula crepidata, εἶδος λατινικῆς τραγῳδίας.

crĕpīdo, ĭnis, θ. κρηπίς, βάσις, θεμέλιον. 2) κράσπεδον, χηλή.

crĕpĭto, 1. (θαμ. π. crepo) κροτῶ, κροταλίζω. c. arma, ψοφῶ, κροτῶ τὰ ὅπλα.

crĕpĭtus, ūs, ἀ. (crepo) κρότος, κροταλισμός, ψόφος, κτύπος, πάταγος. armorum, pedum, τῶν ὅπλων, τῶν ποδῶν. c. dentium, βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. c. alarum, πτερυγισμός. 2) κατ' ἐξοχήν c. ventris ἤ ἁπλῶς crepitus, ἡ πορδή.

crĕpo, crepŭi, crepĭtum, āre, κροτῶ, κροταλίζω, ψοφῶ, παταγῶ, κτυπῶ. fores, catenae, pedes, lapides crepunt, αἱ θύραι, αἱ ἁλύσεις, οἱ πόδες, οἱ λίθοι κροτοῦσι, παταγοῦσι. 2) πέρδω. 3) μτφ. (ποιητ.) ἠχῶ. crepare laetum sonum =διὰ χειροκροτήσεως ἐπιδοκιμασίαν καὶ χαρὰν ἐπιδεικνύναι. 6') δια(κωδωνίζω) θρυλλῶ τι.

crĕpundĭa, ōrum, οὐ. πλ. (crepo) πλαταγή, κρόταλον, (κροτοπαίγνια).

crĕpuscŭlum, i, οὐ. (creper) τὸ κνέφας, ἡ δείλη. 2) ποιητ. τὸ σκότος.

Crēs, Crētis, ἀ. ὁ Κρής, ὡς ἐπίθ. = Κρητικός. πλ. Cretes, um, οἱ Κρῆτες, ὡς ἄριστοι τοξόται φημιζόμενοι· ἐκ τούτου ά) Cressa, ae, θ. ἡ Κρῆσσα, κατ' ἐξοχὴν ἡ Ἀριάδνη καὶ Ἀερόπη. β') Crēsius, a, um, Κρητικός. γ') Crēta, ae, καὶ Crētē, ēs, θ. ἡ Κρήτη. δ') Cretaeus, a, um, Κρητικός. ε) Cretenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ Κρῆτες. ς') Cretĭcus, a, um, Κρητικός, ὡς οὐσ. ἐπίθ. τοῦ Κ. Μετέλλου.

cresco, crēvi, crētum, 3. (ποιητ.) (ἀνα)φύομαι, ἐκφαίνομαι. quaecunque e terra crescunt, ὅσα ἐκ τῆς γῆς ἀναφύεται. κατ' ἐξοχὴν συνήθ. ἡ μτγ. cretus ὡς ἐπίθ. (ab aliqua re ἤ ἁπλῶς aliqua re), πεφυκώς, γεγονώς. cretus Trojano (a) sanguine, ἐκ Τρωϊκοῦ αἵματος πεφυκώς. 2) συνηθέστ. αὔξομαι, αὐξάνομαι (τὸ μέγεθος, τὸ πλῆθος κτλ.) homo, luna, Nilus c., ὁ ἄνθρωπος, ἡ σελήνη, ὁ Νεῖλος αὔξεται. in ejus domo crevit, ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ηὐξήται. crines crescunt in frontem, αἱ τρίχες μέχρι μετώπου αὔξονται. c. in longitudinem, εἰς μῆκος αὔξεται. amici crescunt, οἱ φίλοι πλεί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ους γίγνονται (τὸν ἀριθμόν). Ἐκ τούτου ά) (ποιητ.) αἴρομαι, ἀναφέρομαι. β') μτφ. αὔξομαι, ἐπίδοσιν λαμβάνω. opes Athenienſium crescunt, τὰ τῶν Ἀθηναίων ἐπίδοσιν λαμβάνει. crescit inopia omnium, malum, odium, amicitia eorum, ἡ ἀπορία πάντων, τὸ κακόν, τὸ μῖσος, ἡ φιλία αὐτῶν αὐξάνεται· κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ θάρρους, εὐψυχίας, crescit alicui ἢ alicujus animus, audacia, ardor animorum, τὸ θάρρος τινός, ἡ τόλμη, τὸ καῦμα (πάθος) τῶν ψυχῶν αὔξεται· ὅθεν (ποιητ.) crescere, θαρρεῖν. 3) κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ προσώπων καὶ πολιτειῶν, εἰς δύναμιν καὶ δόξαν αὔξομαι. cresco ex aliquo, per aliquem, ex invidiâ alicujus καὶ de aliquo, αὔξομαι διά (ἢ ἀπό)τινος, ἀπὸ τοῦ φθόνου τινός.

Creta, καὶ τὰ ἐκ τούτου ἴδ. Cres.

crēta, ae, θ. ἡ γύψος, λευκὴ γῆ (κρητίς).

Cretaeus, a, um, ἴδ. Cres.

Cretensis, e, Crētĭcus, a, um, ἴδ. Cres.

crētātus, a, um, (creta) γεγυψωμένος, λευκανθίζων.

Crētheus, i, ὁ. Κρηθεύς, υἱὸς τοῦ Αἰόλου, ἀδελφὸς τοῦ Ἀθάμαντος καὶ πατὴρ τοῦ Αἴσωνος, πάππος τοῦ Ἰάσωνος· ἐκ τούτου ά) Crethēius, a, um, Κρηθήϊος. virgo Crethēĭa, = ἡ Ἕλλη. proles Crethēius = ὁ Φρίξος. β') Crethīdes, ae, ὁ, Κρηθείδης = Ἰάσων.

crētĭo, ōnis, θ. (cerno) τὸ εἰς κληρονομίαν ἐμβατεύειν, ἡ κληρονομία.

Cretis, γεν. τ. Cres.

crētōsus, a, um, (creta) γύψου πλήρης.

crētŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. creta.

1. cretus, a, um, μ. π. τ. cerno.

2. cretus, a, um, πεφυκώς, γεγονώς. μ. π. τ. cresco.

Crēūsa, ae, θ. Κρέουσα, θυγάτηρ τοῦ Κρέοντος, βασιλέως τῆς Κορίνθου, σύζυγος τοῦ Ἰάσωνος. 2) σύζυγος τοῦ Αἰνείου, θυγάτηρ τοῦ Πριάμου. 3) πόλις τῆς Βοιωτίας.

crēvi, παρ. τ. creno καὶ cresco.

crībrārĭus, a, um, (cribrum) κοσκινισμένος.

crībro, 1. (cribrum) κοσκινίζω.

crībrum, i, οὐ. κόσκινον.

crīmen, ĭnis, οὐ. (cerno, Cri, κρίνω) ἔγκλημα, κρίμα, αἰτία, κατηγορία. crimen falsum, ψευδὲς ἔγκλημα, διαβολή. sermones pleni criminum in aliquem, λόγοι πλήρεις κατηγοριῶν κατά τινος. hoc crimine est damnatus, διὰ τὸ ἔγκλημα τοῦτο κατεγνώσθη. crimini alicui dare aliquid, μέμφομαί τινα εἴς τι, κατηγορῶ τινός τι. esse crimini, κατηγορίαν ἐμπίπτειν. esse in crimine, ἐν αἰτίᾳ εἶναι, αἰτίαν ἔχειν. inferre, intendere alicui crimen, καὶ intendere crimen in aliquem, (ἐγ)καλῶ τινα εἰς δίκην. crimen defendere, propulsare, ἀμύνω, βοηθῶ τινι (κατά τινος κατηγορίας ὑπερασπίζω τινά). c. conjurationis defendo, ἀπολογοῦμαι περὶ προδοσίας. c. diluere, dissolvere ἀπολύομαι τῆς κατηγορίας. Ἐκ τούτου (ποιητ.) ά) c. belli, πρόφασις πολέμου. β') αἰτία ἢ ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν. posteritatis crimen eris, ὄνειδος τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἔσῃ. c. dare, deferre alicui, c. inferre, movere, intendere in aliquem, καλῶ τινα εἰς δίκην. 2) ἔγκλημα, ἁμάρτημα, ἀδίκημα. crimen et scelus, ἀνοσιούργημα καὶ κακούργημα. foedatus crimine, μεμιασμένος τῷ ἁμαρτήματι. β') ἀφορμή, αἰτία ἁμαρτήματος. crimen amoris, ἡ αἰτία τοῦ ἔρωτος.

crīmĭnātĭo, ōnis, θ. (criminor) ἔγκλημα, κατηγορία. 2) διαβολή.

crīmĭnor, 1. (crimen) aliquem apud aliquem, ἡ alicui, κατηγορῶ τινος, αἰτιῶμαί τινα, διαβάλλω τινὰ πρός τινα. c. aliquem apud

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

populum, διαβάλλω τινὰ πρὸς τὸν λαόν. 2) aliquid, ἡ μετ' αἰτ. καὶ ἀπαρ. διαβάλλω, ἐγκαλῶ, κατηγορῶ τι. c. potentiam alicujus, διαβάλλω τὴν δύναμίν τινος. c. amicitiam ab aliquo violatam esse, κατηγορῶ τινα ὅτι τὴν φιλίαν παραβέβηκε. 3) παθ. διαβάλλομαι, κατηγοροῦμαι.

crīmĭnōse, ἐπίρ. (sĭus, sissĭme), (criminosus) ἐγκληματικῶς, κατηγορικῶς, διαβολικῶς.

crīmĭnōsus, a, um, (sĭor, sissĭmus) (crimen) ἐγκληματικός, κατηγορικός, διαβολικός.

Crīmīsus, ἡ Crimissus, i, ἀ. Κριμισός, ποταμ. Σικελίας.

crīnālis, e, (crinis) τῆς τριχός, τῶν τριχῶν. crinale, is, οὐ. τέττιξ, καλαμὶς (κοσμήματα κόμης).

crīnis, is, ἀ. θρίξ. crines, πλ. αἱ τρίχες, κατ' ἐξοχὴν ἡ κόμη.

crīnītus, a, um, (crinis) τριχωτός, κομῶν, κομήτης, εὔκομος. μτφ. stella crinita, ὁ κομήτης (ἀστήρ). c. galea triplici jubā, κράνος μετὰ τριπλοῦ εὐκόμου λόφου. 2) Crinitus, i, ἀ. προώνυμον τοῦ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ.

crispans, ntis, (μ. ἐν. τ. crispo), οὖλος, βυτιδώδης. 2) πάλλων,

crispĭcans, ntis (μ. ἐν. τ. ἀχρήστ. crispico) βοστρυγίζων.

crispīsulcans, ntis, (crispus-sulco) βοστρυχώδης, ἐλισσόμενος.

crispo, 1. (crispus) βοστρυχίζω, οὖλον ποιῶ. 2) τραχύ, ποικίλον ποιῶ. 3) σείω.

crispŭlus, a, um, ὑποκ. τοῦ

1. crispus, a, um, (spior, spissimus) οὖλος, οὐλόθριξ. μτφ. crispa oratio, λόγος ἐπιτηδευτός, τεχνητός. 2) τραχύς. 3) παλλόμενος, πάλλων, σειόμενος

2. Crispus, i, ἀ. Κρίσπος.

Crissa, ae, θ. Κρίσσα, πόλ. Φωκίδος. ἐκ τούτου Crissaeus, a, um, Κρισσαῖος.

crista, ae, θ. λόφος (ζώων καὶ κόρυθος).

cristātus, a, um, (crista) λοφοφόρος, λοφωτός.

Crĭtias, ae, ἀ. Κριτίας, εἷς τῶν τριάκοντα τυράννων τῶν Ἀθηνῶν.

crĭtĭcus, i, ἀ. κριτικός.

Crĭto, ōnis, Κρίτων, πλούσιος Ἀθηναῖος, φίλος τοῦ Σωκράτους.

Crĭtŏlāus, i, ἀ. Κριτόλαος, Περιπατητικὸς φιλόσοφος περὶ τὸ 155 π. Χ. 2) στρατηγὸς τῶν Ἀχαιῶν.

crŏcĕus, a, am, (crocus) κρόκινος, κροκωτός.

crŏcĭnus, a, um, = croceus.

crŏcŏdīlus, i, ἀ. κροκόδειλος.

crŏcōta, ae, θ. κροκωτός (διὰ γυναῖκας) πέπλος, τὸ κροκωτόν.

crŏcōtŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. crocota.

crŏcum, i, οὐ. ᾠ crŏcus, i, ἀ. ὁ κρόκος (φυτόν). 2) τὸ κρόκεον χρῶμα.

Crocsus, i, ἀ. Κροῖσος.

Crommynacris, ĭdis, θ. Κρομμύου ἄκρα, ἀκρωτήρ. τῆς Κύπρου.

Cromўon, ōnis, ἀ. Κρομυών.

crŏtălum, i, οὐ. κρόταλον.

Crŏto (Croton), ōnis, καὶ Crŏtōna, ae, θ. ἡ Κρότων, πόλις τοῦ Βρουττίου· ἐκ τούτου ἀ) Crotoniātes, ae, ἀ. Κροτωνιάτης. β') Crotoniensis, e, ἐκ Κρότωνος καὶ Crotonienses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Crŏtōpĭădes, ae, ἀ. Κροτωπιάδης, ἀπόγονος τ. Κροτώπου, βασιλ. τοῦ Ἄργους.

crŭcĭābĭlis, e, (crucio), πολυαλγής, ἀλγεινός.

crŭcĭābĭlĭter ἐπίρ. (cruciabilis) ἐλεεινῶς, ὀκτρῶς, αἰκιστικῶς.

crŭcĭāmentum, i, οὐ. (crucio) βάσανος, αἶκισμα.

1. crŭcĭātus, a, um, μ. π. τ. crucio

2. crŭcĭātus, ūs, ἀ. (crucio) αἰκισμός, βασανισμός, βάσανος.

crŭcĭo, 1. (crux) aliquem, σταυρῶ, βασανίζω, αἰκίζομαί τινα. crucior, ἀνιῶμαι.

crucis, γεν. τ. crux.

crūdēlis, e, (lĭor, lissĭmus), (crudus) ὠμόφρων, ὠμός, ἄγριος, ροθ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

na, facinus, bellum, ποινή, ἔργον, πόλεμος· ἐκ τούτου ά) τὸ διὰ τὴν ὠμότητα αὐτοῦ μισούμενον. nomen tyranni, ὄνομα τοῦ τυράννου. β') δεινός, σφοδρός, ἰσχυρός. amor, ἔρως. γ') θρηνώδης, οἰκτρός.

crūdēlĭtas, ātis, θ. (crudelis) τὸ ὠμόφρον, ἡ ἀγριότης.

crūdēlĭter (lius, lissime), ἐπίρ. (crudelis) ὠμοφρόνως, ὠμῶς, ἀγρίως.

crūdesco, dŭi, ĕre, (crudus) ὠμοῦμαι, ὠμός, ἄγριος, δεινὸς γίγνομαι.

crūdĭtas, ātis, θ. (crudus) ὠμότης, ἀ(δυσ)πεψία.

crudus, a, um, (dĭor, dissimus) (cruor, cruidus), αἱματόρρυτος, αἱματοσταγής. μτφ. ά) ἐπὶ τροφῶν, ὠμός, ἄπεπτος, ἡ ὁ ἀπεπτῶν, ὁ.σπεπτῶν. β') ἐπὶ καρπῶν, ἄωρος· ὅθεν ἐπὶ προσώπων, ἄωρος, νεαρός. γ') ἐπὶ ἐδάφους καὶ ὑλῶν, ἀκατασκεύαστος, ἀνεξέργαστος. μτφ. ὠμόφρων, ὠμός, ἄγριος, σκληρός.

cruentātus, a, um, μ. π. τ. cruento.

cruente, (ntius, ntissime) ἐπίρ. (cruentus) ὠμῶς, ἀγρίως.

cruento, 1. (cruor) (κα0)αἱμάσσω τινὰ ἤτι. μτφ. μιαίνω. 2) ἐρυθραίνω.

cruentus, a, um, (ntior, ntissimus) (crŭor) αἱματηρός, αἱματώδης, αἱματόρρυτος, αἱματόφυρτος, μτφ. αἱματοειδής, αἱμόχρους. 2) αἱματογαρής, φόνιος, ὠμός. hostis, ira, πολέμιος, ὀργή.

crūmēna, ae, θ. βαλάντιον.

crŭor, ōris ἀ. αἷμα, μάλιστα τὸ ἐκ τραύματος, λύθρον. 2) μτφ. ὁ φόνος.

crus, crūris, οὐ. κνήμη, σκέλος. 2) στέλεχος, ὁ κάτω κορμὸς τοῦ δένδρου.

crusta, ae, θ. λέπος, ὄστρακον. panis, piscium, τὸ λέπος τοῦ ἄρτου, τῶν ἰχθύων. c. fluminis, ὁ πάγος τοῦ ποταμοῦ.

crustŭlum, i, οὐ. ὑποκ. τοῦ

crustum, i, οὐ. (crusta) πλακοῦς.

Crustŭmĕrĭa, ae, θ. ἡ-rium, ĭi, οὐ. καὶ-rĭi, ōrum, ἀ. πλ. καὶ Crustŭmĭum, ĭi, οὐ. ἡ Κρουστομερία, ἀρχαία πόλις τῶν Σαβίνων ἐν Λατίῳ. ἐκ τούτου Crustŭmīnus, a, um, ἐκ Κρουστουμερίας. Crustomīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

crux, crŭcis, θ. σταυρός. aliquem in crucem tollere ἢ cruci, in cruce, in crucem) suffigere ἢ cruci affigere, (ἀνα)σταυροῦν τινα. 2) μτφ. ἡ βάσανος, αἰκία, τὸ κακόν.

crystallĭnus, a, um, κρυστάλλινος.

crystallum, i, οὐ. καὶ-lus, i, θ. κρύσταλλος.

Ctēsiphon, ontis, ἀ. Κτησιφῶν.

cŭbans, ntis, μ. ἐν. τ. cubo, κατακλινής.

cŭbĭcŭlāris, e, (cubiculum) τοῦ κοιτῶνος.

cŭbĭcŭlārĭus, a, um = cubicularis.-larĭus, ĭi, ἀ. ὁ κοιτωνίτης, παρακοιμώμενος.

cŭbĭcŭlum, i, οὐ. (cubo) κοιτών, θάλαμος.

cŭbīle, is, οὐ. (cubo) κοίτη, εὐνὴ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων (φωλεός). μτφ cubile istius, ἡ διαρκὴς κατοικία.

cŭbĭtal, ālis, οὐ. (cubo) ὑπαγκώνιον.

cŭbĭtālis, e, (cubitus) πηχυαῖος.

cŭbĭto, (θαμ. τ. cubo) κοιτάζομαι.

cŭbĭtum, i, οὐ. κ. (σπαν.)-tus, i, ἀ. (cubo) ἀγκών. 2) πῆχυς.

cŭbĭtus, ūs, ἀ. (cubo) κατάκλισις. 2) κοίτη.

cŭbo, cubŭi, (σπαν. cubāvi), bĭtum, āre, (κύπτω), κεῖμαι, κατάκειμαι, κατακέκλιμαι. in lecto, ἐν τῇ εὐνῇ. κατ'ἐξοχήν, κατακλίνομαι ἐπὶ δείπνῳ. abire cubitum, εὐνάζεσθαι. 2) κοιτάζομαι, κοιμῶμαι. 3) κατάκειμαι (ἀσθενής).

cŭbus, i, ἀ. κύβος.

cŭcūlus, i, ἀ. ὁ κόκκυξ.

cŭcŭmis, ĕris, κ. is. ἀ. σίκυος, ὠμὸς σίκυος, ἄγγουρον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

cŭcurbĭta, ae, θ. κολοκύντη. 2) σικύα, ὄργανον ἰατρικόν.
cucurri, πρκ. τ. curro.
cūdo, di, sum, 3. τύπτω, πτίσσω, ἐκλεπίζω. 2) κόπτω ἄργυρον, νομίσματα.
cui, δοτ. τοῦ qui κ. quis.
cŭĭcŭĭmŏdi, (quisquis - modus) ὁποῖος οὖν.
cūjas, ātis, κ. cujātis, is, ποδαπός, ποίου ἔθνους, ποίας χώρας, ποίας γενεᾶς.
1. cūjus, γεν. τ. qui κ. quis.
2. cūjus, a, um, (quis) τίνος; cuja illa mulier? τίνος ἐστὶν αὕτη ἡ γυνή;
cūjuscĕ-mŏdi, ὁποιοστισοῦν.
cūjuscum-quĕmodi, ὁποῖος δήποτε.
cūjus-dammŏdi, ποιός τις, εἴδους τινός.
cūjus-mŏdi, (quis-modus) ποῖος; τίνος εἴδους, τρόπου; 2) ἀναφ. ὁποῖος.
1. cūjusnam, γεν. τ. quisnam.
2. cujusnam, janam, jumnam, τίνος δή;
cūjusquĕmŏdi, = cujuscemodi.
cūjusvis, jăvis, jumvis, οὑτινοσοῦν, ὅτου δή.
colcĭta, ae, θ. στρῶμα.
cūlĕus, ἡ culleus, i, a. κ.-um, i, οὐ. σάκκος, σακκίον, ἀσκός.
cŭlex, ĭcis, ὁ. κώνωψ.
cŭlīna, ae, θ. μαγειρεῖον. μτφ. ἡ τροφή, τὸ δεῖπνον.
culleus = culeus.
culmen, ĭnis, οὐ. (cello) κορυφή, ἄκρα, κυλοφών. culmen summum hominis, τὸ ἄκρον τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀνθρώπου. culmen tecti, ἡ κορυφὴ τῆς στέγης, καὶ στέγος, ὄροφος. μτφ. c. fortunae omnium rerum, ὁ ὕψιστος βαθμὸς τῆς εὐτυχίας τῶν πραγμάτων.
culmus, i, ὁ. (cello) κάλαμος, κατ' ἐξοχὴν τοῦ σίτου.
culpa, ae, θ. αἰτία, πλημμέλημα, παίσμα. in culpa sum, ἐν αἰτίᾳ εἰμί. culpam in alium transfero, εἰς ἄλλον τὴν αἰτίαν τρέπω. culpam contraho ἢ committo, περιπίπτω πλημμελήματι. aliquem culpā libero, ἢ ex culpa, ἀπολύω τινὰ τῆς αἰτίας. meā culpā, δι' ἐμέ.
culpātus, a, um, (tĭor) αἰτίας ἄξιος, ψεκτός. μ. π. τοῦ
culpo, 1. (culpa) (αἰτ.) αἰτιῶμαι, ψέγω τινά ἤτι.
cŭlte, (tĭus) ἐπίρ. (colo) κομψῶς.
cultellus, i, ὁ. ὑποκ. τοῦ
culter, tri, ὁ. μάχαιρα, μαχαίριον.
cultĭo, iōnis, θ. (colo) θεραπεία, ἐργασία. c. agri = agricultio.
cultor, ōris, ὁ. (colo) ὁ θεραπεύων, ἐργαζόμενος, ἐργάτης. c. agrorum, καὶ ἁπλῶς cultor, γεωργός. c. vitis, ὁ φυτικόμος, φυτουργός. c. pecoris, ὁ φύλαξ τῶν προβάτων. 2) κατ' ἐξοχὴν ὁ γεωργός. 3) κάτοικος τόπου τινός. ejus terrae, τῆς γῆς ἐκείνης. 4) μτφ. θεραπευτής, ὁ ἐπιμελούμενος, ὁ φίλος τινός. c. imperii Romani, ὁ φίλος τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ. c. veritatis, ὁ φιλαλήθης. c. amicitiae, ὁ ἐπιμελούμενος τῆς φιλίας. c. deorum, ὁ σεβόμενος, λατρεύων τοὺς θεούς.
cultrix, ĭcis, θ. (cultor, colo) θεραπευτρίς, ἡ θεραπεύουσα. 2) ἡ κάτοικος. 3) ἡ λατρεύουσα.
cultūra, ae, θ. (colo) θεραπεία, ἐργασία, γεωργία. agri, vitis, τοῦ ἀγροῦ, τῶν φυτῶν. 2) θεραπεία. μτφ. ἡ παιδεία, παίδευσις. philosophia est animi cultura, ἡ φιλοσοφία ἐστὶ παίδευσις τῆς ψυχῆς.
cultus, a, um, (tĭor, tissĭmus), ἐργασμένος, γεωργούμενος. culta, ōrum, οὐ. πλ. τὰ γεωργήματα. 2) κομψός. 3) πεπαιδευμένος. μ. π. τ. colo.
cultus, ūs, ὁ. (colo) θεραπεία, ἐργασία. c. agrorum, ἡ γεωργία. c. agricolarum, ἡ θεραπεία, ἡ ἐργασία τῶν γεωργῶν. 2) θεραπεία, ἐπιμέλεια, corporis, τοῦ σώματος. 3) μτφ. ἀ) διάπλασις, παίδευσις, ἡμέρωσις. c. sanus, ἡ ὑγιὴς παίδευσις. genus humanum malo

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

culto corruptum, τὸ ἀνθρώπινον γένος ὑπὸ τῆς κακῆς ἀγωγῆς διεφθαρμένον. β') θεραπεία, λατρεία, deorum, τῶν θεῶν. γ') νοὸς θεραπεία, βίος, τρόποι, ἦθη. cultus liberalis, et agrestis, ἐλευθέριοι τρόποι, καὶ ἀγροῖκοι, ἄγροικα ἤθη. nihil de quotidiano cultu mutavit, οὐδὲν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἤλλαξεν· ἐκ τούτου ά) ἐπὶ κακῆς σημασίας, ἡ τρυφή, ἀσωτεία. c. ac desidia imperatoris, ἀκολασία καὶ ἀργία τοῦ στρατηγοῦ. β') κατ' ἐξοχήν, κόσμος, στολή, ἔνδυμα. cultus militaris, στρατιωτικὴ στολή. cultus regius, βασιλικὴ στολή.

cŭlullus, i, ὁ. κύλιξ.

1. cum, σύνδ. ἴδ. quum.

2. cum, πρόθ. μετ' ἀφ. προσώπου ἢ πράγματος· σύν τινι, μετά τινος. abii cum illo, ἀπῆλθον μετ' ἐκείνου. esse cum aliquo, εἶναι μετά τινος. Ardeam cum ipso rege oppugnabat, τὴν Ἀρδέαν μετ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως ἐπολιόρκει. Κατ' ἐξοχὴν ά) ἐπὶ φιλικῆς κοινωνίας. est mihi cum aliquo aliquid ἢ nihil, ὑπάρχει μοι ἢ οὔ κοινωνία πρός τινα, φιλικῶς ἢ οὔ διάκειμαι πρός τινα. quid mihi cum re? τί πρὸς ἐμέ; Ἐκ τούτου μετὰ τῆς φατρίας, τῆς μερίδος τινος. consentire, facere cum aliquo, ὁμογνωμονεῖν, συμφωνεῖν τινι, πράττειν μετά τινος. β') ἐπὶ ἐχθρικῆς σημασίας κατά τινος, πρός, ἐπί τινα. bellum gerere, pugnare dimicare κτλ. cum aliquo, πολεμεῖν, μάχεσθαι, ἀγωνίζεσθαι πρός τινα. ὅθεν queri cum aliquo, μέμφεσθαί τινι, κατηγορεῖν τινος. dissidere cum aliquo, διαφέρεσθαί τινι ἢ πρός τινα. 2) ά) ἐπὶ προσώπων. cum uxore et liberis suis fugit, σὺν τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις ἔφυγε. cum consule sequi, μετὰ τοῦ ὑπάτου ἕπεσθαι. mihi cum diis, (ὅηλ. mihi et diis), ἐμοί τε καὶ τοῖς θεοῖς, οὕτω συχνὰ παρὰ ποιηταῖς. β') ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, Roma habuit milia civium Romanorum cum his qui in agris erant, ἡ Ῥώμη ἔσχε χιλίους Ῥωμαίους πολίτας μετὰ τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς διαιτωμένων. γ') ἐπὶ πραγμάτων. sedere cum tunica, σὺν τῇ τηβέννῳ καθῆσθαι, (ὅηλ. φορεῖντα, ἔχοντα τὴν τήβεννον). esse cum telo, ὡπλισμένον εἶναι. esse c. imperio, τὴν ἀρχὴν ἔχειν. cum homore dictatoris ad id bellum profectus est, τὴν τοῦ δικτάτωρος τιμὴν ἔχων ἐπὶ τὸν πόλεμον αὐτὸν ἐπορεύθη. cum ingenti gloria Romam venire, μετὰ δόξης (δεδοξασμένον) εἰς Ῥώμην ἔρχεσθαι. Κατ' ἐξοχὴν ά) ἐπὶ συγχρόνου τινός. σύν τινι, ἅμα τινί. cum prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. cum primo sole, ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνίσχοντι, ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου. exiit cum nuntiis, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καθ' ὃν καὶ οἱ ἄγγελοι, ἐξῆλθεν, ἅμα μαθὼν ταῦτα ἐξῆλθεν. cum his, ἅμα τοῖσδε (ἅμα ταῖς λέξεσι ταύταις ἢ μετὰ τὰς λέξεις ταύτας). β') ἐπὶ συγχρόνου ἐνεργείας ἢ ἀποτελέσματος. c. voluptate audire, μεθ' ἡδονῆς ἀκούειν. magno cum periculo, μετὰ μεγάλου κινδύνου. cum gravi calamitate, μετὰ μεγάλης συμφορᾶς. καὶ περιφραστικῶς cum bona gratia, εὐνοϊκῶς, φιλοφρόνως, εὐμενῶς. cum gloria, ἐνδόξως, εὐκλεῶς. cum cura, ἐπιμελῶς. cum silentio, σιωπηλῶς, σιγῇ, καὶ ἄνευ ἀποκρίσεως. cum eo, ἐπὶ τούτῳ, ἑπομένου ut ἢ quod. 3) ἐπὶ τοῦ λαμβάνοντος μέρος εἴς τι, ά) διὰ συμμαχίας. societatem habere cum aliquo, κοινωνίαν μετά τινος ἔχειν. cum aliquo bellum gerere, πολεμεῖν μετά τινος. β') legiones quas cum Titurio amiserat, τὰς λεγεῶνας ἃς μετὰ τοῦ Τιτουρίου (ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Τιτουρίου) ἐξέπεμψε. γ') διὰ βοηθείας, ἐπικουρίας. cum diis bene volentibus, σὺν θεῷ.-σημειωτ. ὅτι ἡ cum συνάπτεται ταῖς προσωπικαῖς ἀντωνυμ. ὡς· mecum, tecum, κλ. ἐνίοτε δὲ καὶ τῇ ἀναφορ. ὡς, cum aliquo καὶ quocum, κλ.

Cūmae, ārum, θ. πλ. Κύμη, πόλ. Καμπανίας· ἐκ τούτου Cumaeus, καὶ Cumānus, a, um, Κυμαῖος. Cumaea Sibylla, ἡ Κυμαία Σίβυλλα. Aquae Cumanae, τὰ μετέπειτα Βάϊα καλούμενα λουτρά. Cumani, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι. Cumanum, i, οὐ. κτῆμα τοῦ Κικέρωνος παρὰ τῇ Κύμῃ.

cumcumque quumcumque.

cŭmĕra, ae, θ. κίστη.

cŭmīnum, i, οὐ. κύμινον (βοτ.).

cummaxime, ἴδ. quum.

cummis, is, κοιν. ἴδ. gummi.

cum-primus, ἐπίρ. ἐν πρώτοις, ἐξαιρέτως.

cumque, ἡ cunque, ἡ quumque, μόριον ἐπισυναπτόμενον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀντωνυμίᾳ ἢ ἐπιρρήματι, ἐκ συνήθ. μετὰ τῶν qui, qualis, quot, ubi, quoties, καὶ τῶν τοιούτων ἴδ. quicumque κλ. π. χ. qualiscumque, ὁποῖος δήποτε. σπαν. ἀσύνθετον. mihi cumque salve rite vocanti, χαῖρέ μοι ὀρθῶς ἄν καλοῦ τι, ὀρθῶς ὅτι ἐπικαλουμένῳ.

cŭmŭlāte, (tius, tissime) ἐπίρ. (cumulatus) σεσωρευμένως, ἀφθόνως.

cŭmŭlātus, a, um, (tior, tissimus), πλήρης, δαψιλής, τέλειος. μ. π. τοῦ

cŭmŭlo, 1. (cumulus) (ἐπι)σωρεύω. arenas, arma in acervum, ἄμμον, ὅπλα εἰς σωρόν. aliud super aliud cumulatur funus, = συγχοὶ καὶ ἀλλεπάλληλοι θάνατοι. c. aliquid alicui, ἐπάγω τί τινι. 2) aliquid ἢ aliquem aliqua re, ἐπισωρεύω τι, ὑπερπληρῶ τινά τινι. c. fossas corporibus, altaria donis, πληρῶ τὰς τάφρους σωμάτων, τοὺς βωμοὺς δώροις. μτφ. c. aliquem voluptatibus, honoribus, παρέχω τινὶ ἀφθόνως ἡδονάς, τιμάς. cumulor gaudio, ὑπερπληροῦμαι χαρᾶς. Graecorum natio cumulata est hoc vitio, τὸ ἐλάττωμα τοῦτο ἐπικρατεῖ παρὰ τῷ ἑλληνικῷ ἔθνει. 3) αὐξάνω τι. cumulatur multitudo, αὐξάνεται (αὐξοῦται) τὸ πλῆθος.

cŭmŭlus, i, ἀ. σωρός. saxorum, arenae, armorum, corporum, λίθων, ἄμμου, ὅπλων, σωμάτων. 2) προσθήκη, ἐπίδοσις, κολοφών.

cūnābŭla, ōrum, οὐ. πλ. (cunae) λίκνον, σκάφη (τῶν νηπίων) 2) νεοττιὰ (πτηνῶν). 3) ὁ τόπος τῆς γεννήσεως, καὶ ἡ πρώτη κατοικία.

cūnae, ārum, θ. πλ. = cunabula. μτφ. τὰ σπάργανα, ἡ νηπιότης.

cunctābundus, a, um, (cunctor) μέλλων, μελλητικός, ὀκνῶν.

cunctans, ntis (antior, antissimus) μελλητικός, ὀκνηρός, βραδύς. μ. ἐν. τ. cunctor.

cunctanter (antius), ἐπιρ. (cunctans) ὀκνηρῶς, σχολαίως.

cunctātĭo, iōnis, θ. (cunctor) μέλλησις, ὄκνος. sine cunctatione ὀκνίως.

cunctanter, ōris, ἀ. (cunctor) μελλητής.

cuncti, ἴδ. cunctus.

cunctor, 1. μέλλω, ὀκνῶ, σπαν. μετ' ἀπαρ. non cunctor profiteri, οὐκ ὀκνῶ ὁμολογεῖν.

cunctus, a, um, (conjunctus), σύμπας, ἅπας. c. senatus, ἅπασα ἡ σύγκλητος. cuncta Gallia, ἅπασα ἡ Γαλλία. cuncti cives, ἅπαντες οἱ πολῖται. cuncta procedunt ei, πάντων τυγχάνει. ποιητ. cuncti hominum, πάντες οἱ ἄνθρωποι.

cŭnĕātim, ἐπίρ. (cuneus) σφηνοειδῶς.

cŭnĕātus, a, um, (tior), σφηνοειδής. μ. π. τοῦ

cŭnĕo, 1. (cuneus) (κατα)σφηνῶ. 2) locus se cuneat ἢ cuneatur, ὁ τόπος σφηνοειδής ἐστι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

cŭnĕŏlus, i, ἀ. ὑποκ. τοῦ
cŭnĕus, i, ἀ. σφήν, ἔμβολος· ἐκ τούτου ἀ) ἡ σφηνοειδὴς παράταξις· ὅθεν cunei militum, τάξις στρατιωτῶν. β') ἡ σφηνοειδὴς ὄψις ἐν θεάτρῳ. res notuit cunctis cuneis, ἅπασι τοῖς θεαταῖς γνωστὸν ἐγένετο τὸ πρᾶγμα.
cŭnĭcŭlus, i, ἀ. κόνικλος. 2) ὑπόνομος, ὑπόνομον ὄρυγμα· κατ' ἐξοχὴν ἐν τῇ πολεμικῇ, cuniculos ago, ὀρύττω ὑπονόμους.
cunque = cumque.
cūpa, ae, θ. κύπη, σκύφος (ξύλινον σκεῦος).
cŭpēdĭa, ae, θ. λιχνεία.
cŭpīde, (dĭus, dissĭme), ἐπίρ. (cupidus) ἐπιθυμητικῶς, ἐμπαθῶς.
Cŭpīdĭnĕus, a, um, (Cupido) τοῦ Ἔρωτος.
cŭpīdĭtas, ātis, θ. (cupidus) ἐπιθυμία (ἐπὶ καλοῦ καὶ καλοῦ), ἔφεσις, ὄρεξις, ἐμπάθεια, πλεονεξία. c. pecuniae, φιλαργυρία, κατ' ἐξοχὴν ἀ) ἐπιθυμία ἐρωτική. β') πλεονεξία, φιλοχρηματία. γ') ἐπὶ δικαστῶν, μαρτύρων καὶ τῶν τοιούτων, πάθος, τὸ ἑτερόζηλον, (πάθος, ἐμπάθεια, συμπάθεια, μεροληψία).
cŭpīdo, ĭnis, θ. καὶ (παρὰ ποιηταῖς) ἀ. (cupio) ἐπιθυμία, ἔφεσις, ὄρεξις. c. gloriae, φιλοδοξία. c. visae virginis, ἐπιθυμία τῆς ὀφθείσης παρθένου. ὅθεν ὡς κύριον ὄνομα, Cupido, ĭnis = Amor, ὁ Ἔρως, (ὁ θεὸς) ὁ υἱὸς τῆς Ἀφροδίτης.
cŭpīdus, a, um, (dĭor, dissĭmus), (cupio) (γεν.) ἐπιθυμητικός, ἐπιθυμῶν τινος. c. bellandi, ἐπιθυμῶν τοῦ πολεμεῖν, φιλοπόλεμος. audiendi, ἐπιθυμῶν ἀκούειν. c. pacis, φίλος τῆς εἰρήνης. c. argenti (ἡ pecuniae), φιλάργυρος. (ποιητ.) c. mori, ἐπιθυμῶν ἀποθανεῖν· ἐκ τούτου ἀ) ἱμειρόμενος, ἐρωτικός. β') πλεονέκτης. γ') ἑτερόζηλος, (μεροληπτικός) οὐ δίκαιος. judex, δικαστής. c. alicui, πρόθυμος, εὔνους τινί.
cŭpiendus, a, um, μ. μέλ. τ. cupio.
cŭpĭens, ntis (entior, entissĭmus). μ. ἐν. τοῦ
cŭpĭo, pīvi ἢ pĭi, pītum, 3, aliquid, ἐπιθ. μῶ τινος. συνήθ. μετ' ἀπαρ. c. emori, ἐπιθυμῶ ἀποθανεῖν. 2) c. alicui ἢ alicujus causa, προθυμοῦμαι, εὐνοῶ τινι. tua causa cupit, εὐνοϊκῶς πρὸς σὲ ἔχει. c. omnia, quae vis, προθυμοῦμαι οἷς σὺ βούλει.
cŭpītus, a, um, μ. π. τ. cupio.
cŭpressĕtum, i, οὐ. (cupressus) κυπαρισσών.
cŭpressĕus, καὶ -sĭnus, a, um, (cupressus) κυπαρίσσινος.
cŭpressĭfer, ĕra, ĕrum, (cupressus-fero) κυπαρισσοτρόφος.
cŭpressus, i, θ. (ἡ ἀφ. τοῦ ἐν. ἐνίοτε -su) καὶ ποιητ. cўpărissus, i, θ. ἡ κυπάρισσος.
cūr, ἐπίρ. (qua re) ἐρωτηματικῶς, διὰ τί; τί; τίνος ἕνεκα. c. hoc facis? διὰ τί τοῦτο ποιεῖς; ἀναφορικῶς, δι' ὅ, διότι, ὅτι, οὗ ἕνεκα. miror c. hoc facis, θαυμάζω τίνος ἕνεκα τοῦτο ποιεῖς. ἡ αἰτία, δι' ἣν -, τὸ αἴτιον, δι' ὅ -.
cūra, se, θ. (ὥρα) φροντίς, ἐπιμέλεια. belli, τοῦ πολέμου. magna cum cura aliquid facere, μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας πράττειν τι. mihi res curae est, ἔστι μοι ἐν φροντίδι τὸ πρᾶγμα, φροντίζω τοῦ πράγματος. habeo aliquid curae, φροντίζω τινός. curam ponere, consumere ἢ in re aliqua, ἐπιμελείᾳ χρῆσθαι περί τι. 2) μετὰ γεν. ἡ διοίκησις. rerum publicarum, τῶν δημοσίων πραγμάτων. 3) ἴασις, θεραπεία, ἐπιμέλεια τῆς ὑγείας. doloris suae, τῆς σῆς λύπης. 4) (ποιητ.) ὁ θεράπων, ὁ ἐπιμελητής. 5) μελέτη, πόνημα, σύγγραμμα. 6) μέριμνα, ἀγωνία. non sine cura, οὐχὶ ἄνευ μερίμνης, ἀγωνίας. Κατ' ἐξοχὴν ἀ) προσφιλής, ἀγαπητὸς (ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων). β') ἡ πλεονεξία. γ') πολυπραγμοσύνη, περιέργεια. cura

humani ingenii, ἡ περιέργεια τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.

cūrālium, ἴδ. coralium.

cūrāte, (tius, tissime) ἐπίρ. (curatus) ἐπιμελῶς.

cūrātĭo, ōnis, θ. (cura) φροντίς, ἐπιμέλεια, θεραπεία. c. et administratio rerum, ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ διοίκησις τῶν πραγμάτων. κατ' ἐξοχὴν ά) ἡ διοίκησις δημοσίου τινὸς ἔργου. β') ἐπιτροπεία, κηδεμονία. γ') θεραπεία (ἡ ἰατρική), ἴασις.

cūrātor, ōris, ἀ. (curo) ἐπιμελητής, ἐπιστάτης, ἐπίτροπος. c. Capitolii reficiendi, ὁ ἐπιμελητὴς τῆς ἐπισκευῆς τοῦ Καπιτωλίου. c. viae Flaminiae, ὁ ἐπιστάτης τῆς Φλαμινίας ὁδοῦ. c. muris reficiendis, ὁ ἐπιμελητὴς τῆς ἐπισκευῆς τῶν τειχῶν. 2) κατ' ἐξοχήν, ἐπίτροπος, κηδεμὼν (ἀνήβου κλ.)

cūrātus, a, um, (tior, tissimus), ἐπιμελής. μ. π. τ. curo.

curcŭlĭo, ōnis, θ. ὁ κὶς (εἶδος σκώληκος).

Cŭres, ĭum, θ. αἱ Κύρεις, πόλις τῆς Σαβίνης καὶ (ποιητ.) οἱ κάτοικοι τῶν Κύρεων· ἐκ τούτου Curensis, e, τῶν Κύρεων. Curenses, ium, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι, Κυρῖται.

Cūrētes, um, ἀ. πλ. οἱ Κουρῆτες, ἱερεῖς τῆς 'Ρέας ἐν Κρήτῃ· ἐκ τούτου Curetĭcus, a, um, καὶ Curetis, ĭdis, τῶν Κουρήτων, καθόλου = Κρητικός.

cūrĭa, ae, θ. κουρία, φρατρία, μία τῶν τριάκοντα τάξεων εἰς ἃς οἱ ἀρχαιότατοι 'Ρωμαῖοι πολῖται (οἱ πατρίκιοι) ἀρχαιόθεν ἦσαν διηρημένοι (ὑπὸ τοῦ 'Ρωμύλου), τὸ $^1/_{10}$ ἑκάστης τῶν τριῶν ἀρχαιοτάτων φυλῶν (tribus)· ὅθεν ὁ τόπος τῆς συναθροίσεως φρατρίας τινός· καὶ μτφ. ά) curia Hostilia, Julia, συνήθ. ἁπλῶς curia τὸ βουλευτήριον, πρυτανεῖον, συνέδριον (μάλιστα τῆς 'Ρωμαϊκῆς συγκλήτου). curia pauperibus clausa est, τοῖς πτωχοῖς οὐκ ἔξῆν εἰς τὸ βουλευτήριον εἰσιέναι. β') ἡ σύγκλητος, ἡ γερουσία.

cūrĭālis, e, (curia) ὁ τῆς αὐτῆς κουρίας, ὁ φράτωρ, φρατριεύς.

Cūrĭānus, ἴδ. Curius.

cūrĭātim, ἐπίρ. (curia) κατὰ φατρίας.

Cūrĭātĭi, ōrum, ἀ. πλ. Κουριάτιοι.

cūrĭātus, a, um, (curia) τῆς κουρίας, φρατρικός.

cūrĭo, ōnis, ἀ. (cura) φρατρίαρχος.

cūrĭōse, sius, sissime), ἐπίρ. (curiosus) περιέργως, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς.

cūrĭōsĭtas, ātis, θ. (curiosus) περιεργία, πολυπραγμοσύνη.

cūrĭōsus, a, um, (sior, sissimus), (cura) ἐπιμελής, ἀκριβής. 2) περίεργος, πολυπράγμων.

cūris, is, θ. αἰχμή.

Cūrĭus, a, um, Κόριος, ὄνομα 'Ρωμαϊκοῦ τινος γένους, ἐξ οὗ γνωστότατός ἐστιν ὁ M. Curius Dentatus διὰ τὴν μετριοφροσύνην αὐτοῦ. ὅθεν Curius, μετριόφρων ἄνθρωπος. Ἐκ τούτου Curiānus, a, um, τοῦ Κορίου.

cūro, 1. (cura) ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω τινός, θεραπεύω τι. c. negotia aliena, μέλει μοι τῶν ἀλλοτρίων ἔργων. c. alicui aliquid, πορίζω τινί τι (ὠνητόν.) cura, ut valeas, ἐπιμελήθητι σαυτοῦ, ὅπως ὑγιαίνῃς, ἔρρωσο. Κατ' ἐξοχὴν ά) c. aliquid faciendum, ἐπιμελοῦμαι ποιῆσαί τι. c. naves aedificandum, ἐπιμελοῦμαι τῆς ναυπηγίας. fratrem interficiendum, ἀποκτεῖναι τὸν ἀδελφόν. β') ἐπιμελοῦμαι, θεραπεύω τι. corpus, pellem, me, τὸ σῶμα, τὸ δέρμα, ἐμαυτόν. γ') διοικῶ, διευθύνω τι. bellum, τὸν πόλεμον. legiones, τὰς λεγεῶνας καὶ ἁπλῶς curo, ἄρχω, ἡγοῦμαί τινος. δ') θεραπεύω, νοσοκομῶ. aegrum, θεραπεύω τὸν νοσοῦντα, τὸν ἀσθενῆ. c. morbum, θεραπεύω νόσον, ἐπικουρῶ νόσῳ. ε) περισταλλω νεκρόν. c. cadaver,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

corpus, περιστέλλω τὸ πτῶμα, τὸ σῶμα. ς') alicui aliquid, ἐκτίω, ἀποδίδωμί τινί τι. c. alicui pecuniam, ἐκτίω τινὶ χρήματα. 2) μεριμνῶ, ἐπιμελοῦμαί τινος. injurias sociorum, τῶν ἀδικιῶν τῶν ἑταίρων. c. preces, ἐπακούω τῶν δεήσεων, δέχομαι τὰς δεήσεις.

currĭcŭlum, i, οὐ. (curro), δρόμος. c. facio, δρόμον ποιοῦμαι. 2) δρόμος, στάδιον. c. vitae ἡ vivendi, ὁ τοῦ βίου χρόνος. 3) ἅρμα, ἅμαξα (ἐν τῷ σταδίῳ).

curro, cŭcurri, cursum, 3. τρέχω, θέω. per vias, διὰ τῶν ὁδῶν. ad aliquem, πρός τινα. curritur ad praetorium, τρέχουσιν ἐπὶ τὸ στρατηγεῖον. mercator c. ad Indos, ὁ ἔμπορος τρέχει εἰς τοὺς Ἰνδούς. c. trans mare, τρέχω πέραν τῆς θαλάσσης. c. stadium, τρέχω ἐν τῷ σταδίῳ. (ποιητ.) sol currit, ὁ ἥλιος τρέχει. rota currit, ὁ τροχὸς τρέχει, περιδινεῖται. μτφ. 2) φέρομαι, ῥέω, ἐκτείνομαι, σπεύδω. oratio, versus c., ὁ λόγος, ὁ στίχος ῥεῖ. amnes currunt, οἱ ποταμοὶ φέρονται.

currus, ūs, ὰ. ὄχημα, ἅμαξα, ἅρμα. 2) κατ' ἐξοχὴν τὸ θριαμβευτικὸν ἅρμα, καὶ ὁ θρίαμβος αὐτός. 3) μτφ. ά) οἱ ἵπποι (τοῦ ἅρματος) ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ οἱ ἵπποι = τὸ ἅρμα. β') = τὸ πλοῖον.

cursim, ἐπίρ. (curro) δρομαίως.

cursĭto, āre, (θαμ. τ. curso) περιτρέχω.

curso, āre, (θαμ. τ. curro) = cursito.

cursor, ōris, ὰ. (curro) δρομεὺς (δοῦλος), πρόδρομος δρόμων. 2) δρομεύς. 3) ἡμεροδρόμος. 4) σταδιοδρόμος καὶ (ποιητ.) ἁρματηλάτης.

cursus, ūs, ὰ. (curro) δρόμος, φορά. c. amnis, ῥοὴ τοῦ ποταμοῦ. res est in cursu, τὸ πρᾶγμα προβαίνει. omnium cursus est ad vos, πάντες φέρονται πρὸς ἡμᾶς. inhibere cursum, ἐπέχειν τὴν ὁρμήν. cursu, δρόμῳ. cursu magno, δρομαίως. quam ἡ quanto maximo cursu poterat, ὅσον τάχος, ὅτι τάχιστα ἐδύνατο· ἐκ τούτου 2) πορεία, ὁδοιπορία, ὁδός. mihi cursus in Graeciam per provinciam tuam, πορεύομαι εἰς Ἑλλάδα διὰ τῆς σῆς ἐπαρχίας. μτφ. ἐπὶ πραγμάτων, cursus stellarum, lunae, ὁ δρόμος τῶν ἀστέρων, τῆς σελήνης. cursus navium, ὁ δρόμος, ὁ πλοῦς τῶν νηῶν. cursum tenere, ἔχεσθαι τοῦ δρόμου, εὐθυδρομεῖν. cursu excuti = ἀποφέρεσθαι ὑπ' ἀνέμων. cursu expectare, ἄνεμον (οὖριον) προσδοκᾶν. esse in cursu, πλεῖν. 3) μτφ. φορά, ῥοῦς, πορεία. rerum, τῶν πραγμάτων. temporum, vitae, τῶν καιρῶν, τοῦ βίου. in eodem cursu esse, ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει εἶναι, ὁμοίως ἔχειν, πράττειν. cursus vivendi, τὰ κατὰ τὸν βίον. cursus vitae est brevis, ὁ τοῦ βίου χρόνος βραχύς ἐστι. c. continuus proeliorum, σειρὰ μαχῶν.

Curtĭus, a, um, Κούρτιος, ὄνομα Ῥωμαϊκοῦ τινος γένους. C. lacus, λίμνη, ἥτις κατ' ἀρχὰς ἀπετέλει μέρος τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀγορᾶς. Curtĭus, ĭi, ὰ. ὄνομα κύρ. Κούρτιος.

curtus, a, um, (κυρτὸς) κολοβός, σύντομος. 2) μτφ. ἀτελής.

cūrŭlis, e, (currus) ἁρμάτιος. triumphus c., ὁ ἐφ' ἅρματος θρίαμβος, διότι ἐπ' αὐτοῦ ἐκάθητο ὁ στρατηγός. sella c., ἡ ἁπλῶς curulis, δίφρος ἡγεμονικὸς (ἐλεφάντινος) ᾧ τινι αἱ μείζονες ἐν Ῥώμῃ ἀρχαὶ ἐχρῶντο.

curvāmen, ĭnis, οὐ. (curvo) καμπή.

curvātūra, ae, θ. καμπή, κύρτωσις, κύρτωμα.

curvātus, a, um, κεκυρτωμένος, καμπύλος, καμπτός. μ. π. τοῦ

curvo, 1. (curvus) aliquid, κάμπτω, κυρτῶ τι. cornua, ingentem arcum, τὰ κέρατα, τὸ μέγα τόξον. μτφ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

preces curvant aliquem, αἱ δεήσεις κάμπτουσί τινα.

curvus, a, um, κυρτός, καμπτός, καμπύλος. μτφ. curvo dignoscere rectum, τὸ καλὸν τοῦ κακοῦ διακρίνειν.

cuspis, ĭdis, ϑ. αἰχμή, ἀκωκή. 2) ποιητ. δόρυ. 3) ἀκίς, τρίαινα, ὀβελός &c.

custōdĭa, ae, ϑ. (custos) φυλακή, φύλαξις, τήρησις. tradere alicui aliquid in custodiam, διδόναι τινί τι πρὸς φυλακήν. c. urbis, navium, ἡ φύλαξις τῆς πόλεως, τῶν νηῶν· ἐκ τούτου ἀ) φυλακή, φρουρά, οἱ ἀγρυπνοῦντες στρατιῶται, οἱ φύλακες. c. regis, οἱ περὶ τὸν βασιλέα φύλακες. β') ἄσυλον, καταφυγή. urbs est custodia mea, ἡ πόλις ἐστὶν ἡ ἐμὴ καταφυγή. 2) δεσμωτήριον, φυλακή, εἱρκτή. in custodiam dare, tradere, conjicere, in custodiam includere, καθειργνύειν τινά.

custōdĭo, īvi, ἢ īi, dītum, 4. aliquid, φυλάττω, τηρῶ τι. provinciam, corpus domumque, τὴν ἐπαρχίαν, τὸ σῶμα καὶ τὸν οἶκον. c. templum ab Annibale, φυλάττω τὸν ναὸν ἀπὸ τοῦ Ἀννίβα. c. aliquid memoria, διὰ μνήμης ἔχω τι. c. praecepta, φυλάττω τὰ παραγγέλματα, ἀκολουθῶ τοῖς παραγγέλμασι. 2) φυλάττω, εἴργω. aliquem in vinculis, τινὰ ἐν δεσμωτηρίῳ.

custōdītus, a, um, μ. π. τ. custodio.

custos, ōdis, ὁ. καὶ ϑ. ὁ καὶ ἡ φύλαξ, ὁ φυλακτήρ, ἡ φυλακίς. c. corporis, σωματοφύλαξ. c. pueri ἡ ἁπλῶς custos, παιδαγωγός. c. portae, ὁ θυρωρός. c. gregis, ὁ ποιμήν. συνήϑ. = ὁ φύλαξ, ὁ φρουρός, προστάτης, βοηϑός. Dii custodes et conservatores hujus urbis, ϑεοὶ οἱ προστάται καὶ φύλακες τῆς πόλεως ταύτης.

cŭtĭcŭla, ae, ϑ. ὑποκ. τοῦ

cūtis, is, ϑ. (σκύτος), ὁ χρώς, τὸ δέρμα. μτφ. ἀ) cutem curare, ϑεραπεύειν τὸ σῶμα. c. virtutis, eloquentiae, ἐπιφάνεια, τὸ ἐξωτερικὸν τῆς ἀρετῆς, τῆς εὐγλωττίας.

Cўăne, ēs, ϑ. Κυανή, πηγὴ ἐν Συρακούσαις, κατὰ τὸν μῦϑον ἦτο Νύμφη τις Κυανή, ἥτις διὰ τὴν ἐκ τῆς ἁρπαγῆς τῆς Περσεφόνης λύπην της εἰς τὴν πηγὴν ταύτην μετεμορφώϑη.

Cўăněe, ēs, ϑ. Κυανέη, ϑυγάτηρ τοῦ Μαιάνδρου.

Cўăněus, a, um, Κυάνεος, Κυανοῦς· ἐκ τούτου ὡς οὐσ. **Cўăněae**, ārum. ϑ. πλ. αἱ Κύαναι πέτραι ἤτοι Συμπληγάδες, δύω μικραὶ πετρώδεις νῆσοι παρὰ τῇ εἰσόδῳ τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ.

cўăthus, i, ὁ κύαθος, ἀγγεῖον δι' οὗ ἠρύοντο τὸν οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος καὶ ἔχεον εἰς τὸ ποτήριον, ὅϑεν = ποτήριον. 2) μέτρον τῶν ῥευστῶν καὶ στερεῶν, τὸ $^1/_{12}$ τοῦ sextarius.

cўbaeus, a, um, (κύπη, cupa) γαστροειδής. ὡς οὐσ. cybaea, ae, ϑ. (ὑπον. navis) κύπη, εἶδος πλοίου.

Cўbēbe, ēs. Cybele.

Cўbēle, καὶ **Cybēbe**, ēs, καὶ ae, Κυβέλη, Κυβήβη, Φρυγία καὶ καϑόλου Ἀσιανὴ ϑεότης, συνήϑ. μήτηρ τῶν ϑεῶν· καλουμένη (παρὰ Ῥωμαίοις ἡ Ops, ἧς οἱ ἱερεῖς Galli ἐκαλοῦντο), ἧς ἱερεῖς ἦσαν οἱ Κορύβαντες· ἡ ἑορτὴ αὐτῆς ἐκαλεῖτο Megalesia. Ἐκ τούτου **Cўbēlēius**, a, um, τῆς Κυβέλης. 2) ὅσος τῆς Φρυγίας.

Cўbistra, ōrum, οὐ. πλ. Κύβιστρα, πόλις Καταονίας παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Ταύρου.

Cyclădes, um, ϑ. πλ. αἱ Κυκλάδες νῆσοι.

Cyclas, ădis, ϑ. Κυκλάς, κυρίως ἐπίϑ. κυκλοειδής. ὅϑεν cyclas, (ὑπον. vertis), γυναικεία στολὴ τῶν Ῥωμαίδων.

cyclĭcus, a, um, κυκλικός. cyclici poetae, οἱ κυκλικοὶ ποιηταί, οἱ ἐπὶ τοῦ Ὁμήρου ἢ μετὰ τὸν Ὅμη-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ρον Ἕλληνες ἐπικοί ποιηταί, οἵτινες ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῶν τὰ περὶ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ᾠδῇ. ἐπραγματεύοντο.

Cyclops, ōpis, ὁ. Κύκλωψ. Οἱ Κύκλωπες παρ' Ὁμήρῳ εἰσὶν ἄγριοι καὶ ἀνθρωποφάγοι γίγαντες, ἕνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τῷ μετώπου ἔχοντες ἐν Σικελίᾳ κατοικοῦντες· κατὰ δὲ τὸν Ἡσίοδον εἰσὶν υἱοὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἰς τὸν Τάρταρον μετοικισθέντες, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐλευθερωθέντες, τοῦ ὑπείου τὸν κεραυνὸν διὰ τοῦτο παρεσκεύαζον. Κατὰ τὸν μῦθον οὗτοι κατεσκεύασαν τὰ Κυκλώπεια λεγόμενα τείχη. Καθ' ἑνικὸν ἀριθμὸν **Cyclops**, λέγεται ὁ Πολύφημος. Ἐκ τούτου **Cyclopēus**, a, um, Κυκλώπειος.

Cycn, ἴδ. Cygn.

Cydnos καὶ -us, i, ὁ. Κύδνος, ποταμὸς τῆς Κιλικίας.

Cydōnĭa, ae, θ. καὶ **Cydon**, ōnis, θ. Κυδωνία, πόλις ἐπὶ τῆς βορείου παραλίας τῆς Κρήτης. Ἐκ τούτου α') **Cydon**, ōnis, ὁ. Κύδων ὁ Κυδωνιάτης, ὁ κάτοικος τῆς Κυδωνίας. β') **Cydōnĭātae**, ārum, ὁ. πλ. οἱ Κυδωνιάται, οἱ κάτοικοι. γ') **Cydōnĭus**, a, um, Κυδώνιος, ἡ **Cydōnēus**, a, um, Κυδώνειος. (ποιητ.) συνών. = Κρητικός.

Cydōnĭātae, ἴδ. Cydonia.

1. **Cygnēĭus**, a, um, Κύκνειος, τοῦ Βοιωτοῦ Κύκνου.

2. **cygnēus**, a, um, κύκνειος. **vox**, φωνή. **pluma**, πτερόν.

4. **cygnus**, i, ὁ. κύκνος, περίφημος διὰ τὸ πρὸ τοῦ θανάτου ἆσμα αὐτοῦ. Ἐκ τούτου **cygnus Dircaeus**, ὁ Πίνδαρος.

2. **Cygnus**, i, ὁ. Κύκνος, βασιλεὺς τῶν Λιγούρων, υἱὸς τοῦ Σθενέλου, εἰς κύκνον μεταμορφωθείς. 2) υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Καλίκης ἐπίσης εἰς κύκνον μεταμορφωθείς. 3) υἱὸς τοῦ Ἄρεως, κατανικηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους.

cylindrus, i, ὁ. κύλινδρος.

Cyllēne, ēs, καὶ -ae, θ. Κυλλήνη, ὄρος τῆς Ἀρκαδίας ἱερὸν τοῦ Ἑρμοῦ· ἐκ τούτου α') **Cyllēnĭus**, a, um, τῆς Κυλλήνης ἢ ἀνήκων τῷ ἐπὶ τῆς Κυλλήνης γεννηθέντι Ἑρμῇ. **proles Cyllenius** = ὁ Κέφαλος (υἱὸς τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῆς Κρεούσης) β') **Cyllēnēus**, καὶ **Cyllēnis**, ĭdis, = **Cullenius**, 2) πόλις τῆς Ἠλιδος.

Cylon, ōnis, ὁ. Κύλων, Ἀθηναῖος θελήσας κὰ καταλάβῃ τὴν τυραννίδα τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, οἱ ὀπαδοὶ τοῦ ὑπείου τῷ 612 π. Χ. ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἐθανατώθησαν. Ἐκ τούτου **Cylōnĭus**, a, um, Κυλώνειος. **C. scelus**, Κυλώνειον ἄγος.

Cymaeus, ἴδ. Cyme.

cymba, ἡ **cumba**, ae, θ. κύμβη, λέμβος.

cymbălum, i, οὐ. κύμβαλον.

cymbĭum, ĭi, οὐ. κυμβίον.

Cȳmē, ēs, θ. Κύμη, πόλις τῆς Αἰολίδος, μητρόπολις τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Κύμης. Ἐκ τούτου **Cymaeus**, a, um, Κυμαῖος, καὶ ὡς οὐσ. **Cymaei**, ōrum, ἀ. πλ. Κυμαῖοι, οἱ κάτοικοι. 2) = **Cumae**, ὅπερ ἴδέ.

cȳnēgĕtĭca, ōrum, οὐ. πλ. κυνηγετικὸν ποίημα.

Cȳnaegīrus, i, ὁ. Κυναίγειρος, Ἀθηναῖος, ὅστις κατὰ τὴν μάχην τοῦ Μαραθῶνος διεκρίθη διὰ τὴν μανιώδη αὐτοῦ ἀνδρίαν.

1. **cȳnĭcus**, a, um, κυνικός, τῶν Κυνικῶν φιλοσόφων, ὡς οὐσ.

2. **Cynĭcus**, i, ὁ. ὁ Κυνικὸς φιλόσοφος.

cȳnŏcĕphălus, i, ὁ. κυνοκέφαλος (εἶδος πιθήκου).

Cȳnŏsarges, is, οὐ. τὸ Κυνόσαργες, γυμνάσιον ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὸν Λυκαβηττόν.

Cȳnoscĕphălae, ārum, θ. πλ. Κυνὸς κεφαλαί, δύω λόφοι παρὰ τῇ Σκοτούσῃ ἐν Θεσσαλίᾳ, γνωσταὶ διὰ τὴν κατὰ τὸ 197 π. Χ. ἐκεῖ συγκροτηθεῖσαν μάχην μεταξὺ τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Φιλίππου καὶ τῶν Ῥωμαίων.

Cȳnŏsūra, ae, θ. Κυνόσουρα, Κυνὸς οὐρά, ἡ μικρὰ ἄρκτος, ἀστερισμὸς παρὰ τὸν βόρειον πόλον. Ἐκ τούτου Cȳnŏsūris, ĭdis, θ. τῆς Κυνὸς οὐρᾶς. c. ursa, ἡ μικρὰ Ἄρκτος.

Cȳnŏsūrae, ārum, θ. πλ. Κυνὸς οὐρὰ ἡ Κυνόσουρα, ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς.

Cynthus, i, ἀ. Κύνθος, ὄρος τῆς Δήλου, ἔνθα ὁ Ἀπόλλων καὶ ἡ Ἄρτεμις ἐγεννήθησαν. Ἐκ τούτου Cynthĭus, a, Κύνθιος = ὁ Ἀπόλλων, ἡ Ἄρτεμις, καὶ Cynthĭa, ae, θ. Κυνθία, ὄνομα γυναικός.

Cȳnus, i, θ. Κῦνος, πόλις ᾗ ἀκρωτήρ. τῶν Ὀπουντίων Λοκρῶν.

cȳparissus = cupressus.

Cȳprus, ἡ -ŏs, i, θ. Κύπρος, νῆσος πρὸς τὰ ἀνατολικὰ τῆς Μεσογείας, ἔνθα ἰδίως ἐλατρεύετο ἡ Ἀφροδίτη. Ἐκ τούτου ἀ) Cyprĭus, a, um, Κύπριος, καὶ ὡς οὐσ. Cȳprĭa, ae, θ. = ἡ Ἀφροδίτη. Cyprĭi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Κύπριοι. β') Cyprĭăcus, a, um, Κυπριακός. Cyprĭăcum aes, καὶ Cyprĭum, ĭi, οὐ. Κύπριος εἴτε μέλας χαλκός.

Cypsēlus, i, ἀ. Κύψελος, τύραννος τῆς Κορίνθου. Ἐκ τούτου Cypsēlĭdes, ae, ἀ. Κυψελίδης.

Cȳrēnē, ēs, θ. ἡ Cȳrēnae, ārum, θ. πλ. Κυρήνη, περίφημος Ἑλληνικὴ ἀποικία ἐν τῇ βορείῳ Ἀφρικῇ. Ἐκ τούτου ἀ) Cȳrēnăĭcus, a, um, Κυρηναϊκός. ὡς οὐσ. Cyrenăĭca, ae, θ. ἡ Κυρηναϊκή, ἡ χώρα τῆς πόλεως Κυρήνης. β') Cȳrēnaĭci, ōrum, ἀ. πλ. 1) οἱ κάτοικοι τῆς Κυρηναϊκῆς. 2) οἱ ὀπαδοὶ τῆς Κυρηναϊκῆς φιλοσοφίας, ἧς ἀρχηγὸς ἦν ὁ Ἀρίστιππος. γ') Cȳrēnaeus, a, um, Κυρηναῖος, καὶ ὡς οὐσ. Cyrenaei, ōrum, ἀ. πλ. οἱ ὀπαδοὶ τῆς Κυρηναϊκῆς φιλοσοφίας. 4) Cȳrēnē, ēs, θ. Κυρήνη θυγάτηρ τοῦ Ὑψέως, υἱοῦ τοῦ Πηνειοῦ, μήτηρ τοῦ Ἀριστταίου ἐκ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Cyrnos, ἡ -us, i, θ. Κύρνος (Κάρσικὴ) νῆσος. Ἐκ τούτου Cȳrnēus, a, um, Κύρνιος.

Cyrtaei, ἡ Cyrtĭi, ōrum, ἀ. πλ. Κύρτιοι, πολεμικὸς λαὸς τῆς Περσίδος καὶ Μηδίας.

Cȳrus, i, ἀ. Κῦρος, ὁ θεμελιωτὴς τοῦ Περσικοῦ κράτους. 2) ὁ νεώτερος Κῦρος, ἀδελφὸς Ἀρταξέρξου τοῦ Μνήμονος, ἐπιχειρήσας νὰ ἐκθρονίσῃ αὐτὸν ἐφονεύθη ἐν τῇ παρὰ τὰ Κούναξα μάχῃ 401 π. Χ.

Cyssus, i, ἀ. Κύσσος, παραθαλάσσιος πόλις τῆς Ἰωνίας.

Cȳtae, ārum, θ. πλ. Κυταία, πόλις τῆς Κολχίδος. Ἐκ τούτου ἀ) Cytaeĭs, ĭdis, θ. ἡ Κυταιὶς = Μήδεια. β') Cytaeus, a, um, Κυταῖος. (ποιητ.) = Κολχικός. γ') Cytaïne, ēs, θ. = ἡ Μήδεια.

Cȳthēra, ōrum, οὐ. πλ. Κύθηρα, νῆσος παρὰ τὰ παράλια τῆς Λακωνικῆς, ἱερὰ τῆς Ἀφροδίτης. Ἐκ τούτου (ποιητ.) Cytherĭăcus, καὶ Cytherēĭus, a, um, τῶν Κυθήρων, συνήθ. ὅμως = ἱερὸς τῆς Ἀφροδίτης, ὡς οὐσ. Cythērēĭa, ae, θ Κυθήρεια = Ἀφροδίτη. 2) Cytherēa, ae, θ. καὶ Cytherēis, ĭdis, θ. Κυθηρὰς = Ἀφροδίτη, καὶ ἐκ τούτου Cytherēĭas, ădis, θ. Κυθηρηὰς = ἡ Ἀφροδίτη.

Cȳthēris, ĭdis, θ. Κυθηρίς· ἑταίρα τοῦ Ἀντωνίου, ὅστις διὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Κικέρωνος σκωπτικῶς cȳthērĭus, καλεῖται.

Cythnos, i, θ. Κύθνος, νῆσος τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

cȳtīsus, i, θ. καὶ cytisum, i, οὐ. κύτισσος (φ.).

Cȳtōrus, i, ἀ. Κύτωρος, ὄρος τῆς Παφλαγονίας, πλουσίου πύξου. Ἐκ τούτου Cȳtōrĭăcus, a, um, Κυτωρικός. C. pecten, πυξίνη κτείς.

Cȳzĭcus, i, θ. ἡ Cȳzĭcum, i, Κύζικος, νῆσος καὶ πόλις ἐν τῇ Προποντίδι. Ἐκ τούτου Cȳzĭcēnus, a, um, Κυζικηνός, καὶ ὡς οὐσ. Cȳzĭcēni, ōrum, ἀ. πλ. Κυζικηνοί, οἱ κάτοικοι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Κοινωνικής Επιχείρησης Μυτιλήνης

D.

D. = Decimus, Δέκιμος. 2) ὡς ἀριθμητ. σημεῖον ὁηλοῖ 500. 3) a. d. = ante diem.

da, πρωστ. τ. do.

Dācia, ae, θ. Δακία· ἐκ τούτου ἀ) **Dāci**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι, Δακοί. β') **Dācĭcus**, a, um, Δακικός.

dactўlĭcus, a, um, δακτυλικός.

dactўlus, i. ἀ. δάκτυλος, 2) δάκτυλος (μετρικὸς πούς).

Dactўli Idaei, Δάκτυλοι Ἰδαῖοι, πανάργαιοι δαίμονες, κατὰ τὸν μῦθον παρὰ τὸ ὄρος τῆς Ἴδης ἐν Φρυγίᾳ μένοντες.

Daedăla, ōrum, ἀ. πλ. ἱερὸς τόπος ἐν Καρίᾳ. 2) χώρα τις τῆς Ἰνδίας ἐντεῦθεν τοῦ Γάγγου.

Daedălus, i. ἀ. ὁ Δαίδαλος, περίφημος τεχνίτης κατὰ τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνικοὺς χρόνους, σύγχρονος τοῦ Μίνωος καὶ τοῦ Θησέως, ὁ κατασκευάσας τὸν Λαβύρινθον τῆς Κρήτης. Ἐκ τούτου ἀ) **Daedalēus**, ὴ (ποιητ.) **-lĕius**, a, um, Δαιδάλιος. **iter Daedaleum**, ἡ διὰ τοῦ Λαβυρίνθου ὁδός. β') **Daedalus**, a, um, δαίδαλος, τεχνικός, ἔντεχνος, πολύτεχνος.

Dahae, ārum, ἀ. πλ. οἱ Δάαι, Σκυθικὸν ἔθνος.

Dalmătĭa, ae, θ. Δαλματία. **Dalmătae**, ārum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι, οἱ Δαλμάται. **Dalmătĭcus**, a, Δαλματικός.

dāma, ae, θ. εἶδος δορκάδος ἢ αἰγάγρου.

Damascus, ἡ **-os**, i, θ. Δαμασκός. **-scēnus**, a, um, Δαμασκηνός.

damnandus, a, um, μ. τ. π. μέλ. damno.

damnas, ἄκλιτ. ἐπίθ. (ἀνεὶ τ. damnatus) κατάδικος, ὑπόχρεως.

damnātĭo, ōnis, θ. (damno) κατάκρισις, καταδίκη.

damnātōrĭus, a, um, τῆς καταδίκης, καταγνωστικός.

damnātus, a, um, (tior, tissimus) μ. π. τοῦ

damno, 1. (δαμνάω) aliquem alicujus rei, κατα(γιγνώσκω)ψηφίζομαί τινός τι. d. aliquem furti, καταγιγνώσκω τινὸς κλοπήν. d. aliquem ambitūs καὶ crimine ambitus, καταγιγνώσκω τινὰ διὰ (παράνομον) σπουδαρχίαν. d. aliquem capitis ἢ capite, pecuniā ἢ pecuniae, καταγιγνώσκω τινὸς θάνατον, ζημίαν. d. aliquem de majestate, de vi, καταγιγνώσκω τινὰ διὰ τὴν πρὸς τὸν βασιλέα ἀσέβειαν, διὰ τὴν βίαν. d. aliquem ad bestias, τινὸς θηριομαχεῖν. in metalla, εἰς τὰ μέταλλα (τὰ μεταλλεῖα). (σπαν.) causa judicata et damnata, ἡ δίκη ἐδικάσθη· ἐκ τούτου ἀ) μέμφομαί τι, κατηγορῶ τινός τι. d. aliquem stultitiae, καταγιγνώσκω, μέμφομαί τινος μωρίαν. β') ἀφορίζω, καθιερῶ τινα. caput Orco, τὴν κεφαλὴν τῷ Ἅιδῃ. γ') ἀπογιγνώσκω, ἀποδοκιμάζω τι, ἀπαρέσκομαί τινι. consilium, sacrificia, τὴν βουλήν, τὰ ἱερά. d. fidens alicujus, οὐ πιστεύω, ἀπιστῶ τινι.

damnōse, ἐπίρ. (damnosus) βλαβερῶς, ἐπὶ ζημίᾳ.

damnōsus, a, um, (sior, sissimus) (damnum) ἐπι(ζήμιος)βλαβής. 2) δυστυχής. 3) δαπανηρός, ἀφειδής.

damnum, i, οὐ. βλάβη, ζημία. accipio, facio, contraho, fero d., ζημιοῦμαι, βλάπτομαι. damno alicujus, ἐπὶ βλάβῃ τινος. damno duarum cohortium, ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ δύο κοόρτεων. 2) (χρηματικὴ) ζημία.

Dāmon, ōnis, ἀ. Δάμων, ὁ φίλος τοῦ Φιντίου. 2) περίφημος μουσικὸς Ἀθηναῖος.

Dănăē, ēs, θ. ἡ Δανάη, θυγάτηρ τοῦ Ἀκρισίου, μήτηρ τοῦ Περσέως ἐκ τοῦ Διός, ὅστις εἰς χρυσῆν βροχὴν μεταμορφωθεὶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν κατάκλειστον θάλαμον αὐτῆς.

Ἐκ τούτου **Dănăēĭus**, a, um, Δαναήϊος.

Dănăus, i, ἀ. ὁ Δαναός, υἱὸς τοῦ Βήλου, ἀδελφὸς τοῦ Αἰγύπτου, πατὴρ πεντήκοντα θυγατέρων (τῶν Δαναΐδων), θεμελιωτὴς τοῦ Ἄργους· ἐκ τούτου **Dănăus**, a, um, Ἀργεῖος, Ἑλληνικὸς καὶ **Dănăi**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Δαναοί, οἱ Ἀργεῖοι, οἱ Ἕλληνες. β') **Dănăĭdae**, ārum, ἀ. πλ. (ποιητ.) = οἱ Ἕλληνες. γ') **Dănăĭdes**, um, θ. πλ. αἱ Δαναΐδες, αἱ θυγατέρες τοῦ Δαναοῦ.

Dandări, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Δανδάριοι, Σκυθικὸς λαὸς παρὰ τὰ βόρεια παράλια τῆς Μαύρης Θαλάσσης.

Dănŭbĭus, i, ἀ. ὁ Δανούβιος (ὁ Δούναβις).

Daphnē, ēs, θ. ἡ Δάφνη, θυγάτηρ τοῦ ποταμίου θεοῦ Ἀσωποῦ, ἐρωμένη τοῦ Ἀπόλλωνος, μεταμορφωθεῖσα εἰς τὸ ὁμώνυμον δένδρον, τὴν δάφνην. 2) πολίγνιον τῆς Συρίας παρὰ τὴν Ἀντιόχειαν. Ἐκ τούτου **Daphnenses**, ium, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Daphnis, ĭdis, ἀ. ὁ Δάφνις, ὡραῖός τις (μυθικὸς) νεανίας, ποιμὴν ἐν Σικελίᾳ, υἱὸς τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Νύμφης τινός, ἥρωρετὴς τῆς βουκολικῆς ποιήσεως.

dapes, ĭŭm. **daps**.

daps, dăpis, θ. (σχεδὸν πάντοτε κατὰ πλ. **dapes**) ἡ δαΐς, θοίνη (πρὸς τιμὴν θεοῦ τινος γινομένη). 2) εὐωχία. 3) τροφή.

Dardănus, i, ἀ. ὁ Δάρδανος, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἠλέκτρας, προπάτωρ τῶν βασιλέων τῆς Τροίας καὶ ἐπομένως τῶν ἀπὸ τοῦ Αἰνείου Ῥωμαίων. Ἐκ τούτου α') **Dardănĭdes**, ae, ἀ. Δαρδανίδης, κατ' ἐξοχὴν = ὁ Αἰνείας, καὶ κατα πλ. = οἱ Τρῶες· καὶ ὡς ἐπίθ. = ὁ Τρωϊκός. **pastores D.**, ποιμένες Δαρδανίδαι. β') **Dardănis**, ĭdis, θ. Δαρδανίς = ἡ Τρωὰς γυνή, ἡ ἡ Κρέουσα. γ') **Dardănĭus**, a, um, Δαρδάνιος, συνών. = Τρωϊκός. Ἐκ τούτου ὡς οὐσ. **Dardănĭa**, ae, θ. Δαρδανία α) πόλις ἡ παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον ὑπὸ τοῦ Δαρδάνου θεμελιωθεῖσα. β') (ποιητ.) = ἡ Τροία. γ') χώρα τῆς ἄνω Μοισίας, ἐν τῇ σημερινῇ Σερβίᾳ. δ') **Dardănus**, a, um, (ποιητ.) = Τρωϊκός. ὡς οὐσ. **Dardăni**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Δάρδανοι, οἱ κάτοικοι τῆς χώρας Δαρδανίας.

Dăres, ētis, ἀ. Δάρης, ἑταῖρος τοῦ Αἰνείου. 2) **D. Phrygius** (Φρύγιος) μεταγενέστερός τις Ἕλλην συγγραφεύς.

Dārēus (ὀρθότερον τοῦ **Dārīus**), i, ἀ. Δαρεῖος, ὄνομα πολλῶν Περσῶν βασιλέων.

dătĭo, iōnis, θ. (do) δόσις.

Dătis, is, ἀ. Δᾶτις, στρατηγὸς τοῦ Περσῶν βασιλέως Δαρείου τοῦ Ὑστάσπους.

dător, ōris, ἀ. (do) δοτήρ.

dătus, a, um, μ. π. τ. do.

Daunus, i, ἀ. Δαῦνος, βασιλεὺς τῆς Δαυνίας· ἐκ τούτου α) **Daunĭus**, a, um, Δαύνιος. β') **Daunĭas**, ădis, θ. Δαυνία, μέρος τῆς Ἀπουλίας.

Daulis, ĭdis, θ. Δαυλίς, πόλ. Φωκίδος ἐκ τούτου α) **Daulĭus**, a, um, Δαύλιος. β') **Daulĭas**, ădis, Δαυλιάς.

dē, προθ. μετ' ἀφ. ἀπό τινος (ὑψηλοτέρου τόπου), κατά τινος. **de coelo**, ἀπὸ τοῦ (ἐξ) οὐρανοῦ. **decido de lecto**, ἀπὸ (ἐκ) τῆς κλίνης πίπτω. **dejicere se de muro**, κατὰ τοῦ τείχους ἀίπτεσθαι. 2) ἀπό, ἔκ τινος, **de digito annulum detraho**, ἀπὸ τοῦ δακτύλου ἀπέσπων τὸν δακτύλιον. **homo de schola**, ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς σχολῆς, σχολαστικός. **Priami de gente genetrix mihi est**, ἀπὸ Πριάμου ἡ γενέτειρα ἐμοῦ γέγονε. **onus pendet de colo viri**, φορτίον ἐκ τοῦ τραχήλου τοῦ ἀνδρὸς κρέμαται. **de provincia, de foro aliquem depellere**, ἐκ τῆς ἐπαρχίας, ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀποσπᾶν τινα. **de manibus effugere**, ἐκ τῶν χει-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ρῶν διαφεύγειν. 3) παρά τινος. capio, sumo, peto, quaero aliquid de aliquo, λαμβάνω, ζητῶ τι παρά τινος. disco de aliquo, μανθάνω παρά τινος. audivi hoc de patre, τοῦτο παρὰ τοῦ πατρὸς ἤκουσα. 4) ἐπὶ χρόνου ά) πρὸς ἔνδειξιν τοῦ ἀμέσως ἐπιμένου, ἀπό, ἐξ, εὐθὺς μετά τι. non bonus est somnus de prandio, οὐ καλὸς ὁ ἐξ ἀρίστου ὕπνος. ἐθεν diem de die, ἡμέραν παρ' ἡμέραν. β') κατ' ἐξοχὴν μετὰ τῶν λέξεων nocte, vigilia, σπανίως die, mense, τίθεται πρὸς δήλωσιν τοῦ χρονικοῦ σημείου, ἀφ' οὗ λαμβάνει τι ἀρχήν, ἐθεν ἐλθοτε πρὸς δήλωσιν τοῦ χρόνου καθ' ὃν συμβαίνει τι. de tertia vigilia profectus est, ἀπὸ τῆς τρίτης νυκτερινῆς φυλακῆς ἐπορεύθη. latrones surgunt de nocte, οἱ λῃσταὶ ἀπὸ τῆς νυκτὸς ἐγείρονται. potare de die, ἀφ' ἡμέρας πίνειν. navigare de mense Decembri, πλεῖν ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου μηνός. de die, τῆς ἡμέρας. 5) πρὸς ἔνδειξιν ὅλου τινός, ἐξ οὗ ὡς μέρος λαμβάνεταί τι. accusator de plebe, κατήγορος ἐκ τοῦ λαοῦ. poëta de populo, ποιητὴς ἐκ τοῦ λαοῦ. Ἐκ τούτου ά) περιφραστικῶς ἀντὶ τῆς γενικῆς. cetera de genere hoc, τὰ λοιπὰ τοῦ γένους τούτου. magna pars de exercitu Hannibalis, μέγα μέρος τοῦ στρατοῦ τοῦ Ἀννίβα. unus de multis, εἷς τῶν πολλῶν. β') πρὸς ἔνδειξιν τοῦ μέσου, ἐξ οὗ ἀνάλωμά τι παρέχεται. de suo rempublicam juvare, ἐκ τῶν ἰδίων τοῖς κοινοῖς ἐπαρκεῖν. de publico, ἐκ τῶν δημοσίων (χρημάτων). γ') πρὸς ἔνδειξιν τῆς ὕλης, ἐξ ἧς γίνεταί τι. signum factum de marmore, ἄγαλμα ἐκ μαρμάρου ποιηθέν. verno de flore corona, ἐξ ἀρινοῦ ἄνθους στέφανος. ἐπίσης de templo carcerem fieri, ἐκ ναοῦ δεσμωτήριον γίγνεσθαι. captivum de rege, αἰχμάλωτον ἐκ βασιλέως. 6) πρὸς ἔνδειξιν τῆς αἰτίας, ἐξ ἧς ἡ δ' ἦν γίγνεταί τι. hac de causa, διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, ἐξ οὗ, ἐθεν. incessit passu de vulnere tardo, βραδέως ἐκ τοῦ τραύματος βαδίζει. 7) ἔκ τινος, κατά τι. de mea sententia, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην. de meo consilio, exemplo, κατὰ τὴν ἐμὴν βουλήν, κατὰ τὸ ἐμὸν παράδειγμα. de more vetusto, ἐκ παλαιοῦ τινος ἔθους, κατὰ παλαιόν τι ἔθος. 8) περί, ὑπέρ τινος. loqui de re aliqua, ἐμιλεῖν περί τινος. legati de redimendis captivis missi, πρέσβεις περὶ τῆς τῶν αἰχμαλώτων ἀπαιδόσεως πεμφθέντες. de gloria pugnare, ὑπὲρ τῆς δόξης μάχεσθαι. de nova re dico, περὶ καινοῦ τινος πράγματος λέγω. de parte regionis pugno, ὑπὲρ μέρους τῆς χώρας πολεμῶ. de me autem suscipe paulisper etc., περὶ ἐμοῦ δέ, διὰ βραχέων δέξαι χρ. 9) μετ' ἐπιθέτου τινὸς πρὸς ἔνδειξιν ἐπιρρηματικῆς τινος ἐννοίας. de integro, ἐξ ἀκεραίου, ἐξ ἀρχῆς. de improviso, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀπροσδοκήτως.

dĕa, ae, θ. θεὰ (ποιητ.) deae triplices, αἱ Μοῖραι. deae triplices poenarum, αἱ Ἐριννύες. dea siderea, ἡ νύξ. deae novem, αἱ Μοῦσαι.

dĕalbātus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-albo, 1. (αἰτ.) κατα(λευκῶ)κονιῶ τι

dĕambŭlātĭo, iōnis, θ. (deambulo) περίπατος.

dē-ambŭlo, 1. περιπατῶ.

dē-ămo, 1. (αἰτ.) ὑπερ(ερῶ)αγαπῶ τινα ἢ τι.

dearmātus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-armo, 1. ἀφοπλίζω.

dē-bacchor, 1. βακχεύω, μαίνομαι.

dēbellātor, ōris, ὁ. (debello) νικητής.

dēbellātus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-bello, 1. aliquem, κατα(πολεμῶ)-

νικῶ τινα. 2) ἀμεταβατ. ἐκπολεμῶ, τελειῶ τὸν πόλεμον. **debellatur**, τέλος λαμβάνει ὁ πόλεμος.

dēbĕo, debŭi, debĭtum, 2. (dehabeo) aliquid alicui, ὀφείλω τινί τι. **alicui pecuniam**, τινὶ χρήματα. **pecunia, frumentum alicui debetur**, χρήματα, σῖτος ὀφείλεταί τινι. **ita debita pecunia** ᾗ **debitum, i**, οὐ. τὸ ὀφείλημα, τὸ χρέος. (παροιμιωδῶς) **animam debet**, καὶ αὐτὴν τὴν ψυχὴν ὀφείλει. (ποιητ.) **regnum Italiae ei debetur**, τὸ τῆς Ἰταλίας βασίλειον ὀφείλεται αὐτῷ (δηλ. πέπρωται νὰ λάβῃ). **fatis debitus** εἰς τὸν θάνατον καθιερωμένος. **Pergama debita**, εἰς καταστροφὴν πρωτοσυμένα Πέργαμα. **naturae debitum debere** = τὸ τῇ φύσει ὀφειλόμενον ἀποδιδόναι, τελευτᾶν. 2) κεφάλαιον ὀφείλω τί τινι. **d. alicui gratiam**, χάριν ὀφείλω τινί. **d. opus**, ὀφείλω τὸ ἔργον (περὶ τοῦ ἐπὶ μισθῷ ἐργαζομένου). 3) μετ' ἀπαρεμφ. ὀφείλω, χρή, δεῖ (ἐπὶ ἠθικῆς ἀνάγκης ἢ καθήκοντος). **d. hoc facere**, δεῖ με τοῦτο ποιεῖν. 4) ὀφείλω (χάριν), χάριν ἔχω, οἶδά τινι ὑπέρ τινος. **multum illi d.**, πολλὴν χάριν ὀφείλω ἐκείνῳ.

dēbĭlis, e, (lior, lissimus) (dehabilis) ἀνάπηρος, ἀσθενής, ἄδυνατος, παραλελυμένος κυρ. καὶ μτφ. **d. senex, manus**, ἀσθενὴς γέρων, παράλυτος χείρ. **debilis pede**, ἀνάπηρος τὸν πόδα.

dēbĭlĭtas, ātis, θ. (debilis) ἀναπηρία, ἀσθένεια, παράλυσις.

dēbĭlĭtātio, ōnis, θ. (debilito) χώλωσις, παράλυσις.

dēbĭlĭtātus, a, um, ἀσθενής, παραλελυμένος. μ. π. τοῦ

dēbĭlĭto, 1. (debilis) ἀσθενῶ, παραλύω, **aliquem, tinà, membra alicujus**, τὰ μέλη τινός. 2) μτφ. παραλύω τινά, ἀθυμίαν παρέχω τινί. **ne animi debilitarentur militum**, ἵνα μὴ οἱ στρατιῶται ἀθυμήσωσι. **dolor fortitudinem, magnitudinem animi debilitat**, ὁ πόλος παραλύει τὴν καρτερίαν, τὸ μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς.

dēbĭtĭo, ōnis, θ. (debeo) ὄφλησις, τὸ ὀφείλειν.

dēbĭtor, ōris, ἀ. (debeo) ὁ ὀφείλων, χρεώστης.

dēbĭtum, i, οὐ. (τῆς μεσν. τ. debeo), τὸ ὀφειλόμενον, ὀφείλημα, χρέος. **naturae d. reddere**, τὸ ὀφειλόμενον τῇ φύσει ἀποδιδόναι, τελευτᾶν.

dēbĭtus, a, um, ὁ ὀφειλόμενος. μ. π. τ. debeo.

dēcantātus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-canto, 1. (αἰτ.) ἐξ(ᾄδω) μνῶ τινα ἢ τι. 2) ἐπὶ κακοῦ θρυλλῶ τι. 3) παύομαι τῆς ὠδῆς.

dē-cēdo, cessi, cessum, 3. ἀμετβτ. ἀπογωρῶ, ἀπέρχομαι, ἐξίσταμαι. **ex Italia**, ἐξ Ἰταλίας. **ex altera parte agri**, ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους τοῦ ἀγροῦ. **d. Numidiā**, ἀπογωρῶ τῆς Νουμηδίας. Κατ' ἐξογὴν α') ἐν τοῖς πολεμικοῖς, ἀπογωρῶ, ἀποσύρομαι ἔκ τινος τόπου. **de colle**, ἐκ τοῦ λόφου. β') ὅρος τεγνικὸς περὶ τῶν ἀργόντων ἢ τῶν ἐπάργων, οἵτινες μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀργῆς αὐτῶν ἀπέργονται ἐκ τῆς ἐπαργίας των. **d. ex ἢ de provincia**, καὶ ἁπλῶς **d. provinciā**, ἐξίσταμαι τῆς στρατηγίας. **ex Africa**, ἐκ τῆς ἐν Ἀφρικῇ στρατηγίας. γ') μτφ. ἀφίσταμαί τινος, ἐφίημι, παραγωρῶ τινί τι. **d. de meis bonis**, παραγωρῶ τῶν κτημάτων. **de jure meo**, τῶν δικαίων μου. **d. officio ἢ de officio**, παραβαίνω τὸ καθῆκον. **d. de sententia**, ἐξίσταμαι τῆς γνώμης. δ') **d. de via**, ἐκκλίνω τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἁμαρτάνω. 2) **d. de via** (καὶ ἁπλῶς viā ἢ in via) **alicui**, παραγωρῶ τινι τῆς ὁδοῦ, ἐξίσταμαί τινι τῆς ὁδοῦ (ἐκ σεβασμοῦ πρὸς αὐτὸν ἢ ἐξ ἀποστροφῆς). Ἐκ τούτου (ποιητ.) **alicui**, = ἠττᾶσθαί τινος, μειονεκτεῖν τινος. **mella non decedunt Hymetto**, τὸ μέλι οὐκ ἀπολείπεται

τοῦ Ὑμηττείου. 3) ἀπ(παρ)έρχομαι, ἀφανίζομαι ά) ἐπὶ ἐμψύχων = τελευτῶ. morbo decessit, νόσῳ ἐτελεύτησε. de vita d., ἐξέρχομαι τοῦ βίου, τελευτῶ. β') ἐπὶ ἀφῃρημ. πραγμάτων, παύομαι, ἀφανίζομαι, ἐξίτηλος γίγνομαι. tantum virium tibi d., τοσαύτας δυνάμεις ἀπώλεσας. ira d., ἡ ὀργὴ παύεται, λήγει. aestus, invidia d., τὸ καῦμα, ὁ πυρετός, ὁ φθόνος παύεται, ἀφανίζεται. γ') = cedo, res prospere d., τὸ πρᾶγμα καλῶς γωρεῖ.

Dĕcĕlēa, ἡ -ēa, ae, θ. Δεκέλεια.

dĕcem, ἀριθμ. δέκα. decem primi, ἡ decemprimi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ δεκάπρωτοι, οἱ δέκα πρῶτοι βουλευταὶ τῶν ἰσοπολιτίδων πολιτειῶν καὶ τῶν ἀποικιῶν.

dĕcember, bris, ἐπίθ. τοῦ δεκάτου ἤτοι τοῦ τελευταίου μηνὸς τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἔτους, τὸ ὁποῖον κατ' ἀρχὰς ἀπὸ τῆς ά Μαρτίου ἤρχετο. Ἔπειτα = τοῦ δωδεκάτου μηνός. December mensis καὶ συνήθ. ἁπλῶς December, bris, ἀ. ὁ Δεκέμβριος (μήν). Calendae, Nonae, Idus Decembres, αἱ Καλάνδαι, ε.τε ἡ νουμηνία τοῦ Δεκεμβρίου, αἱ Νῶναι, αἱ Ἰδοὶ τοῦ Δεκεμβρίου. (ποιητ.) = τὸ ἔτος. hic tertius December ex quo, τρίτον ἤδη ἔτος ἐξ ὅτου.

dĕcempĕda, ae, θ. (decem-pes) δεκάπουν μέτρον.

dĕcempĕdātor, ōris, ἀ. (decempeda) γεωμέτρης.

dĕcemplex, ĭcis, (decem-plico) δεκαπλοῦς.

decemprīmi, ἡ decem primi, ōrum, ἴδ. decem.

dĕcem-vir, vĭri, ἀ. δεκάργης. συνήθ. κατὰ πλ. decemvĭri, ōrum, οἱ δέκα ἄνδρες, δεκάργαι, Ῥωμαϊκή τις ἀρχὴ ἐκ δέκα ἀνδρῶν συνισταμένη. decemviri legibus, ἀρχή τις ἐν Ῥώμῃ διορισθεῖσα πρὸς σύνταξιν νόμων τῷ 303 ἕως 305 ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης. decemviri sacrorum, ἡ sacris faciundis, σύλλογος ἱερέων πρὸς ἐξήγησιν τῶν Σιβυλλείων βιβλίων. decemvĭri litibus judicandis, ἀρχὴ δικαστικὴ πρὸς ἐκδίκασιν δικῶν τινων. decemviri agris metiendis dividendisque, ἀρχὴ πρὸς καταμέτρησιν καὶ διανομὴν τῶν ὑπὸ τῆς πολιτείας εἰς τοὺς ἀποίκους παραγωρουμένων ἀγρῶν.

dĕcemvĭrālis, e, (decemvir) δεκαργικός.

dĕcemvĭrātus, ūs, ἀ. δεκαρχία.

dĕcemvĭri, ἴδ. decemvir.

dĕcens, ntis (entior, entissimus) εὐπρεπής, εὐσχήμων, εὐειδής. μ. ἐν. τ. deceo.

dĕcenter, ἐπῤῥ. (entius, entissimus) (decens) πρεπόντως, εὐπρεπῶς, εὐσχημόνως.

dĕcentĭa, ae, θ. (decens) τὸ πρέπον, εὐπρέπεια, εὐσχημοσύνη.

dĕcĕo, decŭi, ēre, ἀπρόσ. πρέπει, ἐπὶ φυσικῶν ἀντικειμένων, εἶτα δὲ καὶ ἐπὶ ἠθικῶν, προσήκει, ἄξιόν ἐστι. te toga picta decet, σοὶ πρέπει (σὲ κοσμεῖ) κεστὴ τήβεννος. facis, ut decet, ποιεῖς ὥσπερ προσήκει. oratorem minime irasci decet, τὸν ῥήτορα ἥκιστα προσήκει ὀργίζεσθαι.

dĕcĕpi, πρκ. τ. decipio.

dē-cerno, crēvi, crētum, 3. aliquid, ψηφίζομαί τι, δίκαιόν μοί τι. senatus triumphum Africano decrevit, ἡ σύγκλητος θρίαμβον τῷ Ἀφρικανῷ ἐψηφίσατο, ἔδοξε τῇ συγκλήτῳ θρίαμβον τῷ Ἀφρικανῷ δοῦναι. senatus decernit provinciam alicui, ἡ σύγκλητος ψηφίζεταί τινι ἐπαρχίαν· ὁμοίως decernit statuas, honores alicui, ψηφίζεταί τινι ἀνδριάντας, τιμάς. 2) κρίνω, διαγιγνώσκω, προαιροῦμαι, δοκεῖ μοι. Caesar Rhenum transire decrevit, ὁ Καῖσαρ διέγνω (ἔδοξε τῷ Κ.) διαβῆναι τὸν Ῥῆνον. is decernit Lentulum in vincula esse conjiciendum, τοῦτῳ ἔδοξε τὸν Λέντουλον εἰς τὸ δεσμωτήριον ῥιφθῆ-

νατ. d. duo talenta esse satis, κρίνω δύο τάλαντα ἱκανὰ εἶναι. d. aliquid facere, προαιροῦμαι ποιεῖν τι. decretum est, δεδογμένον ἐστί, δέδοκται. 3) (διακρίνω τι. 4) διαμάχομαι. certamen ferro decernitur, ὁ ἀγὼν τῷ σιδήρῳ κρίνεται. classe decernere, διαναυμαχεῖν. d. pugnam, proelium καὶ (σπαν.) d. de bello, κρίνω μάχην. d. armis, acie, δι' ὅπλων, διὰ μάχης κρίνω. de salute reipublicae acie decernere, διὰ μάχης κρίνειν τὰ ὅλα, μάχῃ κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων.

dēcerpo, cerpsi, cerptum, 3. (de-carpo), aliquid, ἀπο(δρέπω)δρέπομαι, ἀμέργω, ἀποσπῶ τι. c. poma, δρέπω μῆλα. flores decerpunt, δρέπουσιν ἄνθη. 2) καθόλου, ἀποσπῶ τι. animus humanus ex mente divina decerptus, ἡ ψυχὴ ἀπόσπασμά ἐστι τοῦ θείου νοός· ἐκ τούτου μτφ. 4) λαμβάνω, καρποῦμαί τι. c. fructum ex aliqua re, καρπὸν ἐκ τοῦ πράγματος λαμβάνω, καρποῦμαι τὸ πρᾶγμα. 6') ἀφανίζω, ἀναιρῶ, tantas spes, τοσαύτας ἐλπίδας.

decerptus, a, um, μ. π. τ. decerpo.

dēcertātĭo, ōnis, ϑ. (decerto) διάκρισις, ἡ διὰ μάχης κρίσις. omnium rerum, πάντων τῶν πραγμάτων.

dē-certo, 1. διαγωνίζομαι, διαμάχομαι. d. cum aliquo, cum toto exercitu, διαμάχομαί τινι, παντὶ τῷ στρατῷ, ἢ πρός τινα, πρὸς πάντα τὸν στρατόν. συχνάκις εὕρηται καὶ ἁπλῶς decerto. μτφ. διαγωνίζεσθαι (λόγοις). inter se, πρὸς ἀλλήλους. decernere alicui ob aliquid, διαγωνίζεσθαι, ἀμιλλᾶσθαί τινι ἢ πρός τινα περί τινος.

dēcessi, πρκ. τ. decedo.

dēcessĭo, ōnis ϑ. (decedo) ἀπογώρησις, κατ' ἐξοχήν, ἡ τοῦ ἄρχοντος ἐκ τῆς ὑπ' αὐτοῦ διοικουμένης Ἐπαρχίας ἀπογώρησις. 2) μείωσις, ἐλάττωσις, ἀπώλεια. d. capitis, ἀπώλεια τῆς κεφαλῆς (τῆς ψυχῆς, τῆς ζωῆς).

dēcessor, ōris, ἀ. (decedo) κυρίως ὁ ἀπογωρῶν· ὅθεν ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς ἀρχῆς, ὁ πρότινος ἄρχων (κατ' ἐξοχὴν ἔπαρχος), προκάτογος.

dēcessus, ūs, ἀ. (decedo) = decessio. 2) d. aestus, ἡ αὐξομείωσις, ἡ παλλίρροια. 3) ὁ θάνατος, amicorum, τῶν φίλων.

dēcet, ŭit. deceo.

Decetĭa, ae, ϑ. Δεκετία, πόλις τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.

Decĭānus, a, um, ἴδ. Decius.

1. dēcĭdo, cĭdi, ĕre, (de-cado), κατα(ἐκ, ἀπο)πίπτω. ex arboribus, ἐκ τῶν δένδρων. d. ex, ab equo καὶ ἁπλῶς equo, καταπίπτω ἐκ τοῦ ἵππου. ex equis in terram, ἐκ τοῦ ἅρματος εἰς τὴν γῆν. decidunt comae, ἡ κόμη καταπίπτει. ὅθεν πίπτω εἰς τὸν τάφον = ἀποθνήσκω. μτφ. ἐπὶ ποταμοῦ, ex dorso montis in mare, ἐκ τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους, εἰς τὴν θάλασσαν ἐκβάλλει. μτφ. α) πίπτω, ἡττῶμαι. non virtute hostium sed amicorum perfidiā decidit, οὐχὶ ἀρετῇ τῶν πολεμίων ἀλλ' ἀπιστίᾳ τῶν φίλων ἡττήθη. d. a (ἡ de) spe, καὶ ἁπλῶς d. spe, διαψεύδομαι, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος. β') ἐμ(περι)πίπτω τινί, in fraudem, ἀπάτῃ = εἰς κακήν τινα πρᾶξιν παράγομαι. γ') (ποιητ.) d. pectore alicujus, ἐκπίπτω τῆς καρδίας τινός λησμονοῦμαι.

2. dēcīdo, cīdi, cīsum, 3. (de-caedo) aliquid, ἀπο(κόπτω)τέμνω τι. collum auras, τὸν τράγηλον, τὰ ὦτα. 2) μτφ. κρίνω, δια(κατα)πράττω τι. rem, negotia, τὸ πρᾶγμα, τὰ ἔργα. c. quaestionem, περαίνω τὴν ἔρευναν, τὴν ἀνάκρισιν· ἐκ τούτου ἁπλῶς decido, ὁρίζω, τάττω τι. 3) cum aliquo, ὁμολογῶ, συντάττομαι, συντίθεμαι τινι ἢ πρός τινα.

dĕcĭes, ἐπίρ. (decem) δεκάκις. d. centena (ἡ centum) milia passuum, δεκάκις ἑκατὸν χιλιάδας βημά ὡς = 1000000. HS. d. centena ἡ συνήθ. ἁπλῶς d. ἓν ἑκατομμύριον σεστερτίων.

dĕcĭma, ἡ decŭma, ae, θ. (ὑπον. pars) τὸ δέκατον μέρος, ἡ δεκάτη. α) ὡς θυσία ἡ δῶρον τῶν θεῶν. β') ὡς δῶρον δημοσίᾳ τῷ λαῷ διδόμενον. γ') ὡς δασμός, τέλος, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατὰ πλ. decimae, τὸ 1/10 τοῦ σίτου καὶ τὸ 1/10 ἄλλων καρπῶν. δ') κλῆρος, κληρονομία.

dĕcĭmānus, ἡ decŭmānus, a, um, (decimus) τοῦ δεκάτου, τῆς δεκάτης. ager d. ἀγρὸς δεκατευόμενος. Ἐκ τούτου ὡς οὐσ. (mulier) decumana, ae, θ. ἡ γυνὴ τοῦ δεκατευτοῦ. frumentum d., ἡ δεκάτη τοῦ σίτου. decumanus, i, ἀ. ὁ δεκατευτής. 2) τῆς δεκάτης λεγεῶνος, milites, στρατιῶται. συνήθ. κατὰ πλ. decimani, = οἱ στρατιῶται τῆς δεκάτης λεγεῶνος. 3) τῆς δεκάτης κοόρτιος. porta decimana, ἡ ὀπίσθεν, τοῦ στρατοπέδου πύλη, πιθανῶς διότι ἐνταῦθα αἱ δέκαται κοόρτεις τῶν λεγεώνων ἐστρατοπέδευον.

dĕcĭmus, ἡ (ἀργ. τύπος) dĕcŭmus, a, um, δέκατος· ἐκ τούτου decĭmum, ἐπίρ. τὸ δέκατον (τὴν δεκάτην φοράν). 2) μτφ. μέγιστος, unda decima, δεκακυμία, τρικυμία.

Dĕcĭmus, i, ἀ. Δέκιμος, Ῥωμαϊκὸν ἐπωνύμιον.

dēcĭpĭo, cēpi, ceptum, 3. (decapio) λαμβάνω τινὰ δόλῳ, (ἐξ)απατῶ, δελεάζω τινά. deceptus aliqua re per aliquid, in prima spe, δελεασθεὶς ὑπό τινος, διά τινος, ἐν τῇ πρώτῃ ἐλπίδι. Ἐκ τούτου (ποιητ.) α) = fallo, διαφεύγω, λανθάνω τινά. vitia amicae amatorem decipiunt, τὰ ἐλαττώματα τῆς φίλης λανθάνει τὸν ἐραστήν. insidiae a tergo decipiunt, ἡ ἐνέδρα ἔλαθεν αὐτὸν (δὲν τὴν παρετήρησεν) β') decipi laborum, ἐπιλανθάνεσθαι τῶν πόνων. decipere diem, noctem, λεληθότως τὴν ἡμέραν διέρχεσθαι.

dēcīsĭo, iōnis, θ. (decido). 2) διάκρισις, συνθήκη, συμβασις.

decīsus, a, um, μ. π. τ. decido 2.

Dĕcĭus, a, um, Δέκιος, τοῦ Δεκίου. Decius, ii, ἀ. ὁ Δέκιος· ἐκ τούτου Decianus, a, um, Δεκιανός.

dēclamātĭo, iōnis, θ. (declamo) φωνασκία, λόγων ἄσκησις, ῥητορικὴ μελέτη, ῥητορεία. 2) θορυβώδης ἢ ἀφοδρὸς λόγος.

dēclāmātor, ōris, ἀ. (declamo) ὁ ῥητορεύων, ῥήτωρ, ἀνὴρ ῥητορικός.

dēclāmātōrĭus, a, um, (declamator) μελετικός, ῥητορικός.

dēclāmātus, a, um, μ. π. τ. declamo.

dēclāmĭto, 1. (θαμ. τ. declamo ὅπερ ἴδε.)

dē-clāmo, 1. φωνασκῶ, ῥητορεύω, μελετῶ ῥητορικοὺς λόγους. 2) θορυβῶν ποιοῦμαι. in (ἢ contra) aliquem, ῥητορεύω, βοῶ κατά τινος. vehementer d. contra aliquem, σφοδρότερον κατά τινος ῥητορεύω.

dēclārātĭo, iōnis, θ. (declaro) δήλωσις.

dēclārātus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-clāro, 1. aliquid, δηλῶ, ἐμφαίνω, φανερὸν ποιῶ τι. navem alicui, τὴν ναῦν τινι. 2) διηγοῦμαι, ἐξηγοῦμαι, σαφῶς δείκνυμί τι. epistola declarat suam benevolentiam, ἡ ἐπιστολὴ σαφῶς δείκνυσι τὴν εὔνοιαν αὐτοῦ. hoc verbum Latine idem declarat, ἡ λέξις αὕτη ἢ ἐν τῇ λατινικῇ τοῦτο σημαίνει. 3) (κατὰ τὴν ἐκλογὴν ἄρχοντός τινος) c. aliquem consulem, ἀνα(δείκνυμι)κηρύττω τινὰ ὕπατον ἀρ. 3) προ(αγγέλω)φαίνω τι. res futuras, τὰ μέλλοντα.

dēclīnātĭo, iōnis, θ. (declino) ἔκκλισις. corporis, τοῦ σώματος. capitis, τῆς κεφαλῆς· ὀπίσω 2) ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἔκκλισις. 3) κατ'

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐξοχὴν ἡ περὶ τοὺς πόλους κλίσις τῆς γῆς, ὅθεν = c. mundi καὶ ἁπλῶς declinatio, τὸ κλίμα. 4) μτφ. ἡ ἀποφυγή, ἀποστροφή τινος. laboris, τοῦ πόνου. 5) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἡ ἀπὸ τοῦ θέματος ἐκτροπή. 6) ἐν τῇ γραμματικῇ, ἡ κλίσις τῶν ῥημάτων καὶ ὀνομάτων.

dēclīnātus, ūs, ἀ. (declino) ἀποστροφή.

dēclīnātus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-clīno, 1. (κλίνω) aliquid, ἀπο-(ἐκ)κλίνω τι. agmen inde, τὸν στρατὸν ἐκεῖθεν. d. me extraviam, ἐκ(ἀπο)κλίνω τῆς ὁδοῦ. d. lumina somno, κλίνω, καταμύω τοὺς ὀφθαλμούς. Ἐκ τούτου μτφ. α') ἀποτρέπω τινά τινος. aetas declinata, τὸ γῆρας. β') ἐν τῇ γραμματικῇ κλίνω. verba, τὰς λέξεις. γ') ἀμεταβ. ἐκ(ἀπο)κλίνω, ἐκτρέπομαι, ἐκβαίνω. de via, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ. d. a proposito, ἐκτρέπομαι τοῦ προκειμένου. d. in pejus, ἐκτρέπομαι εἰς τὸ χεῖρον. d. ad voluptates, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονάς. bellum declinat in Italiam, ὁ πόλεμος ἀποκλίνει πρὸς τὴν Ἰταλίαν. Ἐκ τούτου δ') c. aliquid, ἀποφεύγω, βδελύττομαι, ἀποστρέφομαί τι. vitia, invidiam, τὰς κακίας, τὸν φθόνον.

dēclīvis, e, (de-clivus) κατωφερής, πρηνής, ἐπικλινής. locus, collis, τόπος, λόφος. ὡς οὐσ. declive, is, οὐ. ἡ κατὰ πλ. declivĭa, ĭum, ὁ κρημνός. per declive, κατὰ πρανοῦς.

dēclīvĭtas, ātis, θ. (declivis) κατωφέρεια, κλίσις.

dēcoctor, ōris, ἀ. (decoquo) ἄσωτος, γρεωκόπος.

decoctus, a, um, μ. π. τ. decoquo.

dēcollo, 1. (de-collum) λαιμοτομῶ, ἀποτέμνω τὴν κεφαλήν.

dē-cŏlor, ōris, ἀ. δύσ(κακό)χρους.

dēcŏlōrātĭo, iōnis, θ. (decoloro) δυσ(κακό)χροια.

dēcŏlōrātus, a, um, δυσχρους, μ. π. τοῦ

dē-cŏlōro, 1. aliquid, ποιῶ τι δύσχρουν. decolōror, γίγνομαι δύσχρους, ἀλλάττω τὸ χρῶμα.

dē-cŏquo, coxi, coctum, 3. aliquid, ἀφέψω τι. olus, τὸ λάχανον. μτφ. suavitas decocta, (ἐπὶ λόγου) ἡ χάρις, τὸ γλυκύ. 2) ἕψω, πεπαίνω. 3) μτφ. διὰ βράσεως μειῶ, ἐλαττῶ τι. pars quarta argenti decocta est, τὸ τέταρτον τοῦ ἀργύρου ἠλαττώθη, ὅτε = θάρη (διὰ τῆς γωνεύσεως). μτφ. ἐπιτρίβω, ἀπόλλυμι, διαφθείρω, καταναλίσκω = χρεωκοπῶ.

dĕcor, ōris, ἀ. (deceo) εὐπρέπεια, εὐσχημοσύνη, χάρις.

dĕcŏrātus, a, um, μ. π. τ. decoro.

dĕcŏre, ἐπίρ. (decorus) εὐπρεπῶς.

dĕcŏro, 1. (decus) aliquid, καλλωπίζω, κοσμῶ τι. c. aliquem honoribus, κοσμῶ τινα τιμαῖς, τιμῶ τινα.

dĕcōrus, a, um, (decor) εὐπρεπής, εὐσχήμων, πρέπων. res ad ornatum decorum, πρᾶγμα πρέπον, ἐπιτήδειον πρὸς στολισμόν· ἐκ τούτου ὡς οὐσ. decōrum, i, οὐ. τὸ πρέπον.

decoxi, πρκ. τ. decoquo.

dēcrĕpĭtus, a, um, ὑπέρ(βαθύ)γηρως.

dē-cresco, crēvi, crētum, 3. ἐλαττοῦμαι. luna decrescit, ἡ σελήνη φθίνει.

dēcrētōrĭus, a, um, (decerno) κριτικός, κρίσιμος.

dēcrētum, 1. εὐ. (decerno) ψήφισμα, δόγμα, τὸ δεδογμένον, (ἡ ἀπόφασις)· παρὰ φιλοσόφοις κατ' ἐξοχήν, θεώρημα, ἀξίωμα, διδασκαλία.

decrētus, a, um, μ. π. τ. decerno. ἀ τ. decresco.

decrēvi, πρκ. τ. decerno.

decŭbŭi, πρκ. τ. decumbo.

decucurri, πρκ. τ. decurro.

decui, πρκ. τ. deceo.

decuma, decumanus, ἴδ. decima, decumanus.

dē-cumbo, cŭbŭi, cŭbĭtum, 3. (cubo) κατακλίνομαι. in lecto, ἐν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

κλίνω. 2) κατάκειμαι. 3) κατ' ἐξοχὴν περὶ τοῦ ἡττωμένου ἀθλητοῦ, πίπτω.

dēcumo, decumus, ῐ̆d. decimus ✓.

dĕcŭrĭa, ae, f. (decem) δεκάς. 2) σύλλογος, μάλιστα δικαστῶν, ἑταιρία, ✓.

dĕcŭrĭātĭo, ōnis, f. καὶ

dĕcŭrĭātus, ūs, m. (decurio) ἡ κατὰ δεκάδας διαίρεσις.

1. dĕcŭrĭo, 1. (decuria) κατὰ δεκάδας διαιρῶ. 2) δεκάζω.

2. dĕcŭrĭo, ōnis, m. (decuria) ἡγεμὼν δεκάδος, δεκάδαρχος, δεκουρίων. 2) ἐπιστάτης. 3) βουλευτὴς (τῶν ἰσοπολιτίδων πόλεων καὶ τῶν ἀποικιῶν).

dĕcŭrĭōnātus, ūs, m. (decurio) δεκαδαρχία.

dē-curro, curri ἡ cucurri, cursum, 3. κατατρέχω, δρόμῳ καταφέρομαι, καταρρέω. de tribunali, de montibus, ἐκ τοῦ βήματος, ἐκ τῶν ὀρέων. ab ἡ ex ἡ de arce, ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. ex montibus in vallem, ἐκ τῶν ὀρέων εἰς τὴν κοιλάδα. συνήθ. ἐπὶ στρατεῦ, δρόμῳ φέρεσθαι πρός τι. ex loco superiore, ἐκ τοῦ ἀνωτέρου τόπου. fluvius decurrit in mare, ὁ ποταμὸς καταρρέει εἰς τὴν θάλασσαν. 2) καθόλου, σπεύδω, τρέχω, τείνω πρός τι. κατ' ἐξοχὴν σπεύδων ὁδοιπορῶ, πλέω. d. ad milites cohortandos, σπεύδων παροτρύνω τοὺς στρατιώτας. piscis decurrit ad hamum, ὁ ἰχθὺς σπεύδει πρὸς τὸ ἄγκιστρον. navis illuc decurrit, ἡ ναῦς ἐκεῖσε σπεύδει, πλεῖ. κατ' ἐξοχὴν (Α') παρατάττομαι καὶ ἀντιτάττω τοὺς στρατιώτας ὥσπερ εἰς μάχην, πρὸς γύμνασιν, ἢ πρὸς τιμὴν ἀποθανόντος τινός. Β') μτφ. ἀ) τρέχω, τείνω, τρέπομαι πρός τι. omnium sententiae eo decurrunt, πάντων αἱ γνῶμαι πρὸς τοῦτο ἔτειναν. δ') καταφεύγω, προστρέχω, ad oraculum, εἰς τὸ μαντεῖον. ad haec jura, πρὸς ταῦτα τὰ δίκαια. c. ad exercitum Alexandri, καταφεύγω πρὸς τὸν στρατὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου. c. ad preces, τρέπομαι ἐπὶ τὰς δεήσεις. 3) d. aliquid, τρέχω τι. spatium, τὴν ὁδόν. septem millia passuum, ἑπτὰ χιλιάδας βημάτων. Ἐκ τούτου μτφ. ἀ) διέρχομαι, (δι) ἀνύτω τι. d. totum mare, διαπλέω ὅλην τὴν θάλασσαν. spatium vitae, κατ(δι)ανύτω, διέρχομαι τὴν ὁδὸν τοῦ βίου. vitam, τὸν βίον. d. honores, πάσας τὰς τιμὰς διέρχεσθαι, πάσαις ταῖς τιμαῖς περιβάλλεσθαι. β') διεξέρχομαι, διέξειμι. quae breviter decurrit, ὅσα διὰ βραχέων διεξέρχεται.

dēcursĭo, ōnis, f. (decurro) καταφορά, καταῤῥοή. aquae, τοῦ ὕδατος d. planitiei, ἡ καταφορὰ τοῦ πεδίου = κρημνός. 2) καταδρομὴ στρατεύματος, ἐνόπλιος δρόμος. κατ' ἐξοχὴν πρὸς ἄσκησιν τῶν στρατιωτῶν (πρβλ. decurro).

dēcursus, ūs, m. (decurro) = decursio. 2) ἔφοδος. 3) διάνυσις.

dē-curto, 1. κολοβῶ.

dĕcus, ŏris, n. (deceo) καλλωπισμός, σέμνωμα, κόσμημα. senectutis, τοῦ γήρατος d. regium = τὸ διάδημα. d. superimpositum capiti, ὁ πῖλος. (ποιητ.) Maecenas decus equitum, Μαικήνας τὸ σέμνωμα, ὁ διαπρεπέστατος τῶν ἱππέων. d. virginum, ἡ εὐπρεπεστάτη τῶν παρθένων. 2) δόξα, τιμή, λαμπρότης. sustinere decus et dignitatem civitatis, διασώζειν τὴν δόξαν καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς πολιτείας. verum decus est in virtute, ἡ ἀληθὴς δόξα ἐν τῇ ἀρετῇ ἐστι. ἐκ τούτου mea, publica decora, αἱ ἐμαί, αἱ δημόσιαι ἔνδοξοι πράξεις. d. muliebre, ἀγνότης, σωφροσύνη. 3) ἡ εὐπρέπεια, ἡ χρηστότης, τὸ καλόν, τὸ κόσμιον.

dĕcussātus, a, um, χιαστός. μ. π. τ. decusso.

decussi, πρκ. τ. decutio.

dĕcussis, is, (decem-as) δεκάς. 2)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Ῥωμαϊκὸν νόμισμα, δέκα ἀσσαρίων τιμὴν ἔχον. 3) γιασμός, ἡ κατὰ χιασμὸν τομὴ δύο γραμμῶν X=10.

dĕcusso, 1. (decussis) χιάζω.

dĕcussus, a, um, μ. π. τοῦ

dĕcŭtĭo, cussi, cussum, 3. (dequatio), ἀπο(σείω)κόπτω. κατα-(σείω)βάλλω τι. olivas τὰς ἐλαίας. muros, τὰ τείχη.

dē-dĕcet, cŭit, ēre, (μόνον κατὰ τρίτον ἐν. καὶ πλ. εὔχρηστον) ἀπρεπές ἐστιν. aliqua res dedecet aliquem, πρᾶγμά τι οὐ πρέπει τινί, αἰσχύνει τινά.

dē-dĕcŏro, 1. (αἰτ.) καταισχύνω τινὰ ἢ τι. urbis auctoritatem, τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως.

dēdĕcŏrōsus, a, um, ἀπρεπής, αἰσχρός, ἄτιμος.

dedecuit, γ'. πρόσ. τ. πρκ. τ. dedecet.

dēdĕcus, ŏris, οὐ. (dedeceo) ἀπρέπεια, ὄνειδος, ἀτιμία, αἰσχύνη. d. maturae, λοιδόρημα περὶ τοῦ ὄνου λεγόμενον ἐπίσης περὶ τῶν ἀνικῶν ὡτῶν τοῦ Μήδα. admittere dedecus, ἀποβάλλω τὴν μοχθηρίαν.

dēdi, πρκ. τ. do καὶ παθ. ἀπαρέμφ. τ. dedo.

dēdĭcātĭo, ōnis θ. (dedico) καθ(ἁφ)ιέρωσις.

de-dīco, 1. (aliquid) ἀφιερῶ, καθωσιῶ, ἀνατίθημί τι τινι. d. deo aliquid, ἀφιερῶ τι τῷ θεῷ. templum alicui, ναόν τινι. aedem Saturno καὶ Saturni, ναὸν τῷ Κρόνῳ· ἐκ τούτου (ποιητ.) d. Junonem, τῇ Ἥρᾳ ναὸν ἀφιερῶ. Apollo dedicatus, Ἀπόλλων εἰς ὃν ἀφιερώθη ναός. 2) c. alicui librum, ἀφιερῶ τινι βιβλίον. d. equi memoriae et nomini urbem, τῇ μνήμῃ καὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἵππου πόλιν ἀφιερῶ.

1. dĕdĭdi, πρκ. τ. dedo.

dedĭci, πρκ. τ. dedisco.

2. dē-dignor, 1. (αἰτ.) ἀπαξιῶ τινα ἤτι, ἀπαξιῶ, καταφρονῶ τινος. patrem, καταφρονῶ τοῦ πατρός.

dē-disco, dĭdĭci, ĕre, aliquid, ἀπο(μετα)μανθάνω τι.

dēdĭtĭcius, ἡ deditītius, a. um, (deditio) ἔκδοτος, παραδεδομένος.

dēdĭtĭo, ōnis, θ. (dedo) ἐκ(παρά)δοσις, ὑποταγή. deditionem facio hosti, ἡ ad hostem, in deditionem venio, παραδίδομαι τῷ ἐχθρῷ.

dēdĭtĭtius = deditĭcius.

dēdĭtus, a, um, (tior, tissimus) alicui καὶ in aliqua re, ἔκδοτος, χαριζομένος τινι. deditus ventri ac somno, ἔκδοτος τῇ κοιλίᾳ καὶ τῷ ὕπνῳ. d. alicui, εὔνους, πρόθυμος, εὐμενὴς τινι. μ. π. τοῦ

dē-do, dĭdi, dĭtum, 3. aliquem ἢ aliquid, alicui ἐκ(παρα)δίδωμι τινὰ ἢ τί τινι. d. aliquem ἢ aliquid alicui, ad supplicium, ad necem, καὶ (ποιτ.) morti, παραδίδωμι τινὰ ἢ τι εἰς θάνατον. d. aliquem in cruciatum, παραδίδωμί τινα σταυρωθῆναι. κατ' ἐξηγ. = παραδίδωμι τινὰ τῷ πολεμίῳ. dedo aliquos ἢ me hoste, παραδίδωμί τινας ἢ ἐμαυτὸν τῷ πολεμίῳ (ὑπὸ συνθήκην). dediderunt se consuli in arbitrium ditionemque populi Romani, τῇ κρίσει ᾗ τῇ ἀρχῇ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ οἱ Ὕπατοι ἐνεχείρισαν ἑαυτούς. 2) μπφ. καθόλου, παραδίδωμι τί ἢ τινά τινι, ἀφιερῶ. d. me (animum) doctrinae, ad literas, ὅλος σχολάζω πρὸς τὴν διδασκαλίαν, τὰ γράμματα (ὅλος ἀφιερῶμαι ε'ς...) d. me alicui ἢ amicitiae alicujus, πλησιάζω ε'ς τὴν φιλίαν τινός, προστίθεμαί τινι. Ἐκ τούτου d. operam rei alicui, ἐπιμελῶς πράττω τι. ὁθεν deditā operā, ἐπιμελῶς, ἐπίτηδες.

deduc, προστ. τοῦ

dē-dūco, duxi, ductum, 3. (αἰτ.) κατάγω, ἀπάγω, ἀποκομίζω τινὰ ἤτι. d. pedes de lecto, κατάγω τοὺς πόδας ἐκ τῆς κλίνης. d. lunam coelo, κατάγω τὴν σελήνην ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. aliquem ex ultimis regionibus, τινὰ ἐκ τῶν ἐσχάτων χωρῶν. aliquem de ro-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

stris, καθέλκω τινὰ ἀπὸ τοῦ βήματος. d. aliquem ad consulem, impedimenta in proximum collem, ἀπάγω τινὰ πρὸς τὸν ὕπατον, ἀποκομίζω τὰ σκεύη εἰς τὸν πλησιέστατον λόφον. Κατ' ἐξοχὴν Α') συνήθ. ἐπὶ δυνάμεων στρατιωτικῶν' ἀπάγω, ἀποσύρω. exercitum ex his regionibus, τὸν στρατὸν ἐκ τῶν χωρῶν τούτων. praesidia de iis oppidis, τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν πόλεων ἐκείνων. praesidia ab Argis, τὰς φρουρὰς ἀπὸ τοῦ Ἄργους. milites in hiberna, τοὺς στρατιώτας εἰς τὴν χειμασίαν. Β') d. coloniam, κατάγω ἀποικίαν (διότι ἀπὸ τοῦ Καπιτωλίου κατήγοντο πρὸς ἀναγώρησιν), ἐκπέμπω ἀποικίαν. d. coloniam Capuam, ἐκπέμπω ἀποικίαν εἰς Καπύην. Aquileja colonia deducta est, ἡ Ἀκυληία ἀποικία ἐκτίσθη. Γ') ἐπὶ ἀψύχων· κατάγω, καθελκύω, ἀφαιρῶ τι. d. manum ad ventrem, κατάγω τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς κοιλίας. brachia, supercilia, τοὺς βραχίονας, τὰς ὀφρῦς. d. tiaram, ἀφαιρῶ τὴν τιάραν. Ἐκ τούτου ά) d. navem, καθελκύω τὴν ναῦν ἢ ἀνάγομαι. δ') d. aquam, ἀποχετεύω τὸ ὕδωρ. Λ') ὡς ἀπὸ ὅλου τινὸς ἀφαιρῶ. d. aliquid de summa, de capite, ἀφαιρῶ τι τοῦ κεφαλαίου. deducta (ὑπον. pecunia), ἡ ὑφαίρεσις. Ε') (ποιητ.) κατάγω τὸ γένος ἀπό τινος, ἀναπέμπω τὸ γένος εἴς τινα. originem ab aliquo, τὴν ἀρχὴν ἀπό τινος. d. nomen inde, κατάγω τὸ ὄνομα ἐντεῦθεν. ΣΤ') ἀποστερῶ τινός τι. cibum, τὴν τροφήν. Ζ') ἀποτρέπω τινά τινος. aliquem de fide, ab humanitate, ἀποσπῶ, ἀφέλκω τινὰ τῆς πίστεως, τῆς φιλανθρωπίας. Η') μτφ. ά) ἄγω, φέρω, κινῶ τινὰ πρός τι. aliquem ad misericordiam, τινὰ εἰς οἶκτον. aliquem in periculum, ἐμβάλλω τινὰ εἰς κίνδυνον. in societatem belli, εἰς κοινωνίαν τοῦ πολέμου, εἰς συμμαχίαν. d. aliquem precio, δι' ἀργυρίου παράγω, ἐξαπατῶ, μεταπείθω τινά. d. aliquem ad eam sententiam ἢ de sententia, μεταπείθω τινά. δ') eo (huc, in eum locum) rem d., εἰς τοῦτο φέρω τὸ πρᾶγμα ὥστε... 2) d. filum, κατάγω νῆμα, κλώθω. μτφ. ἐπὶ συγγραφῆς καὶ τῶν τοιούτων· ὑφαίνω, συνάπτω. carmina, ποιήματα. mille die versus, κατ' ἐκάστην χιλίους στίχους. 3) προ(παρα)πέμπω τινά (κατ' ἐξοχὴν πρὸς ἔνδειξιν τιμῆς ἢ φιλίας). d. aliquem domum, de domo, προπέμπω τινὰ εἰς τὴν οἰκίαν, ἐκ τῆς οἰκίας. Κατ' ἐξοχὴν ά) d. adulescentem ad aliquem, ἄγω τὸν νεανίσκον παρά τινι ἵνα παρ' αὐτῷ παιδευθῇ. ε') d. aliquam alicui ἢ ad aliquem, ἄγω τινὰ (ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκίας) πρός τινα = νυμφαγωγῶ τινα. ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ κακῆς σημασίας· γυναῖκα (ἑταίραν) πρός τινα ἄγω. 4) d. aliquem de fundo, ἐξελαύνω, ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τοῦ κτήματος.

dēductĭo, ōnis, ὁ. (deduco) ἀπαγωγή. militum in oppida, καταστρατοπέδευσις τῶν στρατιωτῶν (κατασκήνωσις) ἐν ταῖς πόλεσιν. 2) τὸ ἀποχετεύειν, aquae, ὕδωρ. 3) ἀποίκισις. d. oppidi, θεμελίωσις πόλεως. 4) ἀπ(ἐξ)έλασις. 5) ἀφαίρεσις.

dēductor, ōris, ὁ. (deduco) προπομπός.

deductus, a, um, (tior) γρυπός. nasus, γρυπὴ ῥίς. 2) λεπτός, λεπτόφωνος. μ. π. τ. deduco.

dedūxi, πρκ. τ. deduco.

deeram, deerim, παρατ. καὶ μέλ. τ. desum.

dē-erro, 1. ἀποπλανῶμαι.

deest, 3. ἐν. ποδ. τ. desum.

dēfătīgātĭo, ōnis, ὁ. (defatigo) κάματος, καταπόνησις.

dēfătīgātus, a, um, μ. π. τοῦ

dēfătīgo, 1. aliquem, κατα(πονῶ)-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τρύχω τινά. aliquos assiduo labore, τινὰς διαρκεῖ πόνῳ. d. deos precibus, ἐνοχλῶ τοῖς θεοῖς εὐχαῖς.

dēfatiscor, ĭs. defetiscor.

dēfĕci, πρκ. τ. deficio.

dēfectio, ōnis, ὁ. (deficio) ἀπόστασις. ab aliquo, ἀπό τινος. 2) ἔλλειψις. d. solis, lunae, ἔκλειψις τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης. d. virium animi, ἀδυναμία, λειποθυμία, ἀθυμία. 3) ἐν τῇ γραμματικῇ· ἡ ἐκλείψις.

1. dēfectus, a, um, (tior, tissimus) ἀπειρηκώς, ἀσθενής. 2) ἐλλιπής μ. π. τ. deficio.

2. dēfectus, ūs, ὁ. (deficio) = defectio.

dē-fendo, fendi, fensum, 3. aliquem ab aliquo, ἀποκρούω, ἀπωθῶ τινα ἀπό τινος. hostem, vim, plebis injurias, pericula, hunc furorem, τὸν πολέμιον, τὴν δύναμιν, τὰς ἀδικίας τοῦ λαοῦ, τοὺς κινδύνους, τὴν μανίαν ταύτην. d. crimen, διακρούομαι, ἀποτρίβομαι τὸ ἔγκλημα. σπαν. d. aliquid ab aliquo, καὶ (ποιητ.) alicui, ἀποκρούω, ἀπείργω τί τινος, ἀμύνω τί τινι. ignem a tectis, τὸ πῦρ ἀπὸ τῶν στεγῶν. 2) d. aliquem ἢ aliquid ab aliquo, φυλάττω, σώζω τινὰ ἀπό τινος, ὑπερασπίζω τινά, ὑπερμάχομαί τινος, ἐπαμύνω, ἐπικουρῶ τινι ὑπέρ τινος, ἀμύνομαί τινα ὑπέρ τινος. d. aliquem, oppidum, ὑπερασπίζω τινά, τὴν πόλιν. d. me ab injuriis, φυλάττομαι ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν. Gallias ab injuriis alicujus, σώζω τὰς Γαλλίας ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν τινος. d. patriam adversus populum Romanum, ἀμύνομαι τὸν Ῥωμαϊκὸν λαὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος. d. me armis, manu, ἀμύνομαι τοῖς ὅπλοις, τῇ χειρί. d. Capitolium, oppidum, patriam, provincias, ἀρήγω, ἐπαμύνω τῷ Καπιτωλίῳ, τῇ πόλει, τῇ πατρίδι, ταῖς ἐπαρχίαις. d. Italiam ab hostibus, ἐπαμύνω τῇ Ἰταλίᾳ πρὸς τοὺς πολεμίους. nemo defendit, οὐδεὶς ἀμύνεται. συνήθ. ἐν δικαστηρίῳ συνηγορῶ τινι. d. aliquem de ambitu, ἀπολογοῦμαι ὑπέρ τινος περὶ τῆς σπουδαρχίας. d. aliquem apud judices, ἀπολογοῦμαι ὑπέρ τινος ἐν τοῖς δικασταῖς. Ἐκ τούτου ά) ὑπερμαχῶ τινος, ἀπολογοῦμαι, λέγω ὑπέρ τινος, περί τινος. β') (βι)ίσχυρίζομαι τὸ πρᾶγμα. γ') (ἀπ)ελευθερῶ. urbem captam, τὴν ἁλωκυῖαν πόλιν.

dēfensio, ōnis, ὁ. (defendo) ἄμυνα, ὑπεράσπισμός, διάκρουσις. criminis, sceleris, τοῦ κακουργήματος. 2) ἀπολογία, δικαιολογία.

dēfensĭto, 1. θαμ. τ. defendo) πολλάκις ἀπολογοῦμαι.

dēfenso, 1. (ἐπιτατ. τ. defendo) aliquid, ἀποκρούω τι. 2) ἐπαμύνω τινί.

dēfensor, ōris, ὁ. (defendo) ἀλεξητήρ τινος, ὁ ἀπείργων τι. necis, τὸν φόνον. 2) ἀμυντήρ, ὑπερασπιστής. urbis, juris, τῆς πόλεως, τοῦ δικαίου. 3) συνήγορος. 4) προστάτης.

dēfensus, a, um, μ. π. τ. defendo.

dēferbŭi, πρκ. τ. defervesco.

dē-fĕro, tŭli, lātum, ferre, aliquid, κατάγω, κατα(φέρω)κομίζω τι. amnis defert limum, ὁ ποταμὸς κατάγει πηλόν. ἐκ τούτου καθόλου φέρω τι ἔκ τινος τόπου εἰς ἄλλον. Thybris defert purgamina in mare, ὁ Τίβερις φέρει σαρώματα εἰς τὴν θάλασσαν. d. epistolam ad Ciceronem, ἐπιστολὴν κομίζω τῷ Κικέρωνι. d. ornamenta mea in aerarium, μετακομίζω τὰ ἐμαυτοῦ κοσμήματα εἰς τὸ ταμεῖον. aliquem domum, τινὰ εἰς τὸν οἶκον. Κατ' ἐξοχήν ά) fuga regem eo defert, ἡ φυγὴ ἐκεῖσε φέρει τὸν βασιλέα. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παθητ. Germani ad castra Caesaris delati, οἱ Γερμανοὶ εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Καίσαρος ἀφικνοντο. hac (navi) delatus in Siciliam,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ταύτῃ τῇ νηὶ εἰς Σικελίαν ἀφικόμενος. συνήθ. ἐπὶ πλοίου, καὶ τῶν τοιούτων, ὅπερ ὑπὸ τῆς βίας τοῦ ἀνέμου ἢ τοῦ ῥεύματος ἐκτρέπεται τοῦ ὁρόμου αὐτοῦ ᾗ εἰς ἄλλον τόπον φέρεται. fluctus defert naves in terram, ὁ κλύδων καταφέρει τὰς ναῦς πρὸς τὴν γῆν. navis tempestate defertur in disertum litus, ἡ ναῦς ὑπὸ χειμῶνος καταφέρεται (ἐξοκέλλει) εἰς ἔρημον ἀκτήν. 2) ἀναγγέλω, ἀναφέρω, μηνύω. d. aliquid ad aliquem, τί πρός τινα. rem ad senatum, τὸ πρᾶγμα πρὸς τὴν γερουσίαν. haec ad Caesarem deferebantur, ταῦτα τῷ Καίσαρι ἀνηγγέλλετο. Ἐκ τούτου ά) εἰσαγγέλλω πρὸς τοὺς δικαστάς, γράφομαί τινα, κατηγορῶ τινος. d. nomen alicujus, εἰσαγγέλλω τινά. de parricidio, γράφομαί τινα πατροκτονίας. β') d. aliquid ad aerarium, ἢ ἁπλῶς d. aliquid, ἀναφέρω ἀπογραφήν τινος εἰς τὸ ταμεῖον. γ') d. aliquem ad aerarium, ἀναφέρω τινὰ πρὸς τὸν ταμίαν ὡς χαρίσματος ἄξιον. 3) d. aliquid ad aliquem ἢ alicui, παραδίδωμι, προσφέρω, ἐπιτρέπω τί τινι. d. ad aliquem summam imperii, summam belli, rerum, summam, ἐπιτρέπω τινὶ τὴν ἡγεμονίαν τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου. d. alicui regnum civitatis, consulatum, honorem, ἐπιτρέπω τινὶ τὴν βασιλείαν τῆς πολιτείας, τὴν ὑπατείαν, τὴν τιμήν. 4) ἀποδίδωμι, πωλῶ. d. aliquid multi, πωλῶ τι πολλοῦ.

dēfervesco, fervī καὶ **ferbŭi, ĕre,** ἀποβράζω. 2) μτφ. πραΰνομαι, παύομαι. ira mea defervescit, παύομαι τῆς ὀργῆς.

dēfervi, πρκ. τ. defervesco.

dēfessus, a, um, ἀπειρηκώς. miles d., στρατιώτης ἀπειρηκώς, καταπεπονημένος. ὑ. π. τ. defetiscor.

dēfĕtīgo = defatigo.

dēfĕtiscor, ἢ defatiscor, fessus sum, 3. (de-fatiscor) καταπονοῦμαι, ἀποκάμνω, κατατρύχομαι. συνών. παθ. aliqua re, ὑπό τινος.

dēfĭcĭo, fēci, fectum, 3. (de-facio) ab aliquo, ἀφίσταμαί τινος, ἀπολείπω τινά. d. a republica, ἀφίσταμαι τῆς πολιτείας. d. a virtute, ἀφίσταμαι τῆς ἀρετῆς, ἀπολείπω τὴν ἀρετήν. d. ab amicitia alicujus, ἀπολείπω τὴν φιλίαν τινός. d. ad aliquem, ἀφίσταμαι πρός τινα. d. a Romanis ad Poenos, ἀφίσταμαι ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων πρὸς τοὺς Καρχηδονίους. qui defecerant, οἱ ἀποστάντες. defecit Samos, ἡ Σάμος ἀπέστη. a me ipse d., = ἀπολείπω τὰς ἀρχάς μου. 2) ἀπο(ἐκ,ἐλ)λείπω. deficit materia, ἡ ὕλη ἐλλείπει. frumentum, copia, fructus ex arboribus, ὁ σῖτος, ἡ ἀφθονία, οἱ καρποὶ ἐκ τῶν δένδρων. tempus anni ad bellum gerendum deficit, ἡ πρὸς πόλεμον ὥρα τοῦ ἔτους λήγει. deficiunt arma, monimenta, ἐλλείπει τὰ ὅπλα, τὰ ὀχυρώματα. non solum vires sed etiam tela nostris deficiunt, οὐ μόνον αἱ δυνάμεις ἀλλὰ καὶ τὰ βέλη ἐλλείπει τοῖς ἡμετέροις. deficit sol, luna, ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη ἐκλείπει. deficit mons, τὸ ὄρος τελευτᾷ. Ἐκ τούτου ά) ἐλαττοῦμαι, παραλύω, μαραίνομαι. d. miles, ὁ στρατιώτης καταπονεῖται. deficiunt membra, τὰ μέλη παραλύει. deficio tot bellis, καταπονοῦμαι ὑπὸ τῶν τοσούτων πολέμων. ὅθεν deficio = λειποθυμῶ, ἀποψυχῶ, ἀποθνήσκω. β') deficio animo ἢ ἁπλῶς deficio, ἀθυμῶ. pugnando deficio, παύομαι πολεμῶν. γ') legibus deficio, παραβαίνω τὰς συνθήκας. 3) μεταβ. ἀπολείπω, ἐλλείπω, ἐπιλείπω τινά. deficit aliquem aqua, frumentum, vox, anima, τινὰ τὸ ὕδωρ, ὁ σῖτος, ἡ φωνή, ἡ ἀναπνοή. deficiunt aliquem vires, ἐλλείπουσί τινα αἱ δυνάμεις. aliquem tempus deficit, ἀπολείπει

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τινὰ ὁ χρόνος. ὄθεν παθητ. deficior ab aliqua re, ἐνδεῶς ἔχω τινός, δέομαί τινος. d. viribus deficior, ἐλλείπει με ἡ ῥώμη. deficior pecunia, δέομαι χρημάτων. animo defecti, ἀποτεθαρρηκότες, ἄθυμοι.

dē-fīgo, fixi, fixum, 3. (κατα)πήγνυμι. asseres in terra, σκόλοπας ἐν τῇ γῇ. arborem terrae, δένδρον ἐν τῇ γῇ. columellas in aliqua re, κιονίσκους ἔν τινι. crucem in campo, σταυρὸν ἐν τῷ πεδίῳ. sudes sub aqua, κάμακας ὑπὸ τὸ ὕδωρ. cuneos inter saxa, σφῆνας ἐν τοῖς λίθοις· d. telum in corpore, πήγνυμι τὸ βέλος ἐν τῷ σώματι. hastas tellure, τὰ δόρατα ἐν τῇ γῇ. gladium jugulo, τὸ ξίφος ἐν τῷ λαιμῷ. (ποιητ.) sidera defixa coelo, (ἄστρα ἐν τῷ οὐρανῷ ἐμπεπηγμένα) οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες. μτφ. defigo oculos in aliquam rem, προσέχω τὸν νοῦν τινι. d. oculos in aliquem ἢ in vultu alicujus, πήγνυμι τὰ ὄμματα κατά τινος, διατελῶ προσβλέπων τινά. ora ἢ oculos in terram defigere, κατὰ γθονὸς ὄμματα πῆξαι. d. mentem ἢ omnes curas in salute reipublicae, προσέχω τὸν νοῦν ἢ ὅλος πρὸς τῇ τῆς πολιτείας σωτηρίᾳ ἀνάκειμαι. δ') defigo aliquid in mente, ἐντυπῶ, ἐγγράφω τι ἐν τῷ νῷ. d. flagitia sua in oculis omnium, τὰ αἰσχη αὐτοῦ τοῖς πᾶσι φανερὰ ποιεῖ. defixus in cogitatione = εἰς σκέψεις βεβυθισμένος. γ') ὑπὸ τῆς ἐκπλήξεως, τοῦ τρόμου ἢ τῶν τοιούτων ἀκινητῶ, ἐκ(κατα)πλήττομαι, ἐκθαμβοῦμαι. pavor omnium animos d., ὁ φόβος πάντων τὰς ψυχὰς ἐκθαμβεῖ. δ') = καταρῶμαί τινα.

dē-fingo, finxi, fictum, 3. aliquid, ἀπο(τυπῶ)πλάττω τι.

dē-finio, finīvi, ἢ ĭi, finītum, 4. aliquid, ἀφ(περι)ορίζω τι. agrum, τὸν ἀγρόν. orbes qui aspectum nostrum definiunt = ὁ ὁρίζων. 2) ὁρίζω. d. modum vitae tuae, ὁρίζω σοι τὸν τρόπον τοῦ ζῆν. d. annos, ὁρίζω τὰ ἔτη. tempus audiendi, τὸν χρόνον τῆς ἀκροάσεως. 3) ἐντὸς ὡρισμένων ὁρίων περιορίζω, συστέλλω τι. oratio iis viris definitur, ὁ λόγος ἐν τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῖς περιορίζεται. 4) ἐπὶ τέλος ἄγω τι, περαίνω, ἀνύτω τι.

dēfīnīte ἐπίρ. (definitus) ὡρισμένως, ἀκριβῶς, σαφῶς.

dēfīnītĭo, iōnis, θ. (definio) ὅρος, ὁρισμός. 2) ὁρισμός, ὅρος.

dēfīnītus, a, um, ὡρισμένος, περασμένος. μ. π. τ. definio.

dēfīnxi, πρκ. τ. defingo.

dē-fīo, fiĕri, ῥημ. ἐλλειπτ. (μόνον κατὰ γ', πρόσ. τοῦ ἐν. ϰ πλ.) (αἰτ. ϰ δοτ.) ἐλλείπει τινί τι. = deficio.

dēfīxi, πρκ. τ. defigo.

dēfīxus, a, um, ἀκίνητος, ἔκθαμβος, καταπεπληγμένος. μ. π. τ. defigo.

dēflagrātĭo, iōnis, θ. (deflagro) κατά(καυσις)φλεξις. μτφ. φθορά.

dēflāgrātus, a. um, μ. π. τοῦ dē-flāgro, 1. κατα(φλέγομαι)καίομαι. templum deflagrat, ὁ ναὸς κατακαίεται. 2) μτφ. ἀπόλλυμαι, ἀφανίζομαι, ὅθεν ἡ μτχ. deflagratus, a, um, ὡς ἐπίθ. κατακεκαυμένος, μτφ. καταλελυμένος, κατάλυτος, ἠφανισμένος. imperium, ἀρχή. 3) μτφ. ἀποφλεγμαίνω, κατα(παύνομαι)παύομαι. ira deflagrat, ἡ ὀργὴ καταπαύεται.

dē-flecto, flexi, flexum, 3. aliquid, (κατα)κάμπτω τι. ramum, τὸν κλῶνα. 2) ἀπο(ἐκ)κλίνω, ἀποτρέπω. d. amnes in alium cursum, ἐκ(παρα)τρέπω, ἀποχετεύω τοὺς ποταμοὺς εἰς ἄλλον δρόμον. 3) μτφ. ἀπο(κλίνω)τρέπω τινὰ ἀπό τινος. pravitas aliqua eum deflectat, σκολιότης τις παρατρέπει αὐτὸν τῆς ὁδοῦ. d. sententiam a proposito, ἐκτρέπω τὴν γνώμην ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. Ἐκ τούτου = δια(ἐκ)στρέφω, μεταβάλλω τι. sententiam, virtutem in vitia, τὴν γνώμην, τὴν ἀρετὴν εἰς κακίαν. 4) ἀμεταβ. ἀποκάμπτω, ἀπο(ἐκ)κλί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

νω, (παρ)ἐκτρέπομαι. de via, τῆς ὁδοῦ. μτφ. a veritate, τῆς ἀληθείας. d. a. virtute patris, ἐκτρέπομαι τῆς ἀρετῆς τοῦ πατρός. ad voluptates, πρὸς τὰς ἡδονάς.

dē-flĕo, flēvi, flētum, 2. (αἴτ.) κατα(κλαίω)δακρύω τινά ἤ τι. illos casus, τὰς συμφορὰς ἐκείνας. 2) ἀμεταθ. θρηνῶ, ὀδύρομαι.

dēflētus, a, um, μ. π. τ. defleo.

dēflēvi, πρκ. τ. defleo.

dēflexi, πρκ. τ. deflecto.

dēflexus, a, um, μ. π. τ. deflecto.

dē-flŏresco, florŭi, ĕre, ἀπ(παρ)ανθῶ, παρακμάζω.

dē-flŭo, fluxi, fluxum, 3. καταρρέω. flumen de monte, ὁ ποταμὸς ἐκ τοῦ ὄρους. flamma defluit ex Aetna monte, φλὸξ καταρρέει ἐκ τοῦ ὄρους Αἴτνης. 2) ἐπὶ μὴ ῥει-ζῶν· ἀπολισθαίνω, κατολισθαίνω, καταπίπτω. coronae defluunt, οἱ στέφανοι καταπίπτουσι. homo defluit equo ἢ ex equo, ὁ ἄνθρωπος καταπίπτει ἀπὸ τοῦ ἵππου. ad terram, εἰς τὴν γῆν. (ποιητ.) d. secundo amni, κατὰ τὸν πνταμὸν καταφέρομαι. vestis defluit ad pedes, ἡ ἐσθὴς μέχρι ποδῶν κοθήκε: 3) μτφ. ά) unus tribunus defluit, εἰς δήμαρχος ἀπέστη. β') ἀπό τινος εἴς τι ἄλλο κατὰ μικρὸν μετα(βαίνω)γωρῶ πρός τι. a necessariis artibus ad elegantiora, ἀπὸ τῶν ἀναγκαίων τεχνῶν εἰς τὰς εὐπρεπεστέρας. 4) ἀπορρέω, παύομαι ῥέων. paulum amnis defluit, ὁ ποταμὸς ἀπορρέει. μτφ. παρέρχομαι, λήγω. vires defluunt, αἱ δυνάμεις ἐξαντλῶνται. salutatio defluxit, ὁ χαιρετισμὸς παρῆλθε. tempus defluxit, ὁ χρόνος παρῆλθε. μτφ. ἐπὶ τῆς κόμης· ἀπομαλῶ. capilli defluunt, αἱ τρίχες ἀπομαδῶσιν.

dēfluxi, πρκ. τ. defluo.

dē-fŏdĭo, fōdi, fossum, 3. (αἴτ.) κατορύττω τινὰ ἤ τι. signum in terram, τὸ ἄγαλμα εἰς τὴν γῆν. (ποιητ.) stipitem in agro, δένδρον ἐν τῷ ἀγρῷ. 2) δια(σκάπτω)ορύττω. terram, τὴν γῆν. d. oculos, ἐξορύττω τοὺς ὀφθαλμούς.

defŏre μέλ. τ. ἀπαρεμ. τ. desum.

dē-formātĭo, ōnis, ϑ. (deformo) δυσμορφία.

dēformātus, a, um, μ. π. τ. deformo.

dēformis, e, (mior, missimus), deformo) ἄ(δυσ)μορφος, ἀσχήμων, αἰσχρός. homo, motus, ἄνθρωπος, πάθος. urbs d. incendiis, πόλις δύσμορφος ὑπὸ τῶν πυρκαϊῶν. agmen deforme, ὁ ἀφοπλισθεὶς καὶ ὑπὸ τὸν ζυγὸν (jugum ἴδ. τὴν λ.) ὑπαγθεὶς στρατός. oratio d. mihi, λόγος ἐλέγχων με, ὑβρίζων εἰς ἐμέ. 2) ἄμορφος, ἀμόρφωτος.

dē-formĭtas, ātis, ϑ. (deformis) ἀ(δυσ)μορφία. corporis, τοῦ σώματος. 2) ἀσχημοσύνη, αἶσχος.

dēformĭter, ἐπίρ. (deformis) δυσμόρφως, ἀσχημόνως, αἰσχρῶς.

dē-formo, 1. aliquid, ἀπο(δια)τυπῶ, διαγράφω τι. locum, marmora, τὸν τόπον, τὰ μάρμαρα. 2) εἰς ἄλλην καὶ δύσμορφον μορφὴν φέρω, ἄ(δυσ)μορφον ποιῶ, (κατ)αἰσχύνω τι. macies d. vultum, ἡ ἰσχνότης (κατ)αἰσχύνει τὴν ὄψιν. deformatus corpore, δύσμορφος τὸ σῶμα. ἐκ τούτου μτφ. ἀτιμάζω, καταισχύνω τινα ἤ τι.

dē-fossus, a, um, μ. π. τ. defodio.

dēfractus, a, um, μ. π. τ. defringo.

dē-fraudo, 1. aliquem aliqua re, ᾱ (σπαν.) alicui aliquid, ἀποστερῶ τινά τι ἤ τινά τινος.

dēfrēgi, πρκ. τ. defringo.

dē-frĕnātus, a, um, ἀχαλίνωτος.

dē-frĭco, fricŭi, frictum ἢ frictātum, 1. aliquid, ἀπο(περι, κατα)τρίβω, ἀπο(ψήχω)μάττω τι. dentem, membra, τὸν ὀδόντα, τὰ μέλη. (ποιητ.) μτφ. διασύρω, χλευάζω τινά.

dēfrictus, a, um, μ. π. τ. defrico.

dē-fringo, frēgi, fractum, 3. (defrango) aliquid, ἀπο(ῥήγνυμι)-κλῶ τι. ramum, ferrum ab hasta, τὸν κλῶνα, τὴν λόγχην ἀπὸ τοῦ δόρατος ἀποκόπτω. 2) συντρίβω τι. crura alicui, συντρίβω τινὸς τὰ σκέλη.

dēfrūdo = defraudo.

dēfrūtum, i, οὐ. (= defervitum, ἐκ τοῦ defervesco;) ἑψητὸν γλεῦκος, σίραιος οἶνος.

defūdi, πρκ. τ. defundo.

dē-fūgio, fūgi, ĕre, (ἀπο)φεύγω. totum sinistrum cornu eo defūgit, ἅπαν τὸ ἀριστερὸν κέρας ἐκεῖσε ἔφυγε. 2) aliquid, (ἀπο)-φεύγω τι, ὑποχωρῶ ἀπό τινος, ἐκτρέπομαί τι. d. patriam, φεύγω τὴν πατρίδα. d. inimicitias, ἐκτρέπομαι τὰς ἔχθρας.

defŭi, πρκ. τ. desum.

dēfunctus, a, um, μ. π. τ. defungor.

dē-fundo, fūdi, fūsum, 3. aliquid, (κατα)γέω τι. aquam, ὕδωρ. συνήθ. ἐπὶ σπανδῶν· defundo merum, καταχέω ἄκρατον.

dē-fungor, functus sum, 3. aliqua re, ἀπο(ἐπι)τελῶ, ἀνύτω τι, ἀπαλλάττομαί τινος. d. bello, proelio, ἀποτελῶ, ἐπὶ τέλους ἄγω τὸν πόλεμον, τὴν μάχην. d. munere aliquo, ἐπιτελῶ καθήκόν τι. honoribus defunctus, δ' πάσαις ταῖς τιμαῖς περιβλητθείς, κοσμηθείς. d. periculis, malis, morbo, ἀπαλλάττομαι τῶν κινδύνων, τῶν κακῶν, τῆς ἀσθενείας. συνήθ. (ποιητ). defungor vitā, meis temporibus, terrā, καὶ defungor de morte meā καὶ ἁπλῶς defungor, ἀπαλλάττομαι τοῦ βίου, τελευτῶ, ἀποθνήσκω. ὀθεν defunctus, a, um, τετελευτηκώς, τεθνηκώς.

dēfūsus, a, um, μ. π. τ. defundo.

dēgĕner, ĕris (de-genus) ἐξεστηκώς τοῦ γένους, ἔκφυλος, ἐκτραπείς. 2) μτφ. ἀνάξιος, ἀγενής. animus, ψυχὴ ἀναξία τῶν προγόνων.

dēgĕnĕrātus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-gĕnĕro, 1. (degener) ἐκτρέπομαι, ἐξίσταμαι (τοῦ γένους, τοῦ εἴδους τῆς φύσεως). frumentum degenerat, ὁ σῖτος ἐκφυλίζεται. illi degenerant a parentibus nostris, a gravitate paterna, ἐκεῖνοι ἐκτρέπονται τῶν ἡμετέρων γονέων, τῆς πατρικῆς βαρύτητος. degenero a virtute, ἐκτρέπομαι τῆς ἀρετῆς. in feritatem, in intemperantiam, εἰς ἀγριότητα, εἰς ἀκολασίαν. 2) aliquem, ἐξίστημι, ἐκτρέπω τινὰ τοῦ γένους. 3) μτφ. ἀτιμάζω, καταισχύνω.

dēgi, πρκ. τ. dego.

dē-glūbo, glupsi, gluptum, 3. aliquid, ἀπο(λεπίζω)δέρω τι.

dēgo, dēgi, ĕre (de-ago) διάγω, aetatem, vitam, τὴν ἡλικίαν, τὸν βίον. d. diem in laetitia, διάγω τὴν ἡμέραν ἐν χαρᾷ. 2) ἁπλῶς ζῶ.

dē-grandĭnat, 1. ἀπρόσ. χάλαζα καταγεῖται.

dēgrăvātus, a, nm, μ. π. τοῦ

dē-grăvo, 1. aliquid, κατα(βαρύνω)βρίθω τι. unda degravat caput meum, τὸ ὕδωρ καταβαρύνει μου τὴν κεφαλήν. 2) μτφ. ἐναγχλῶ τινι. hostes degravant cornu, οἱ πολέμιοι ἐναγχλοῦσι τὸ κέρας. lassitudo degravat illos, ὁ κάματος ἐπιβαρύνει ἐκείνους.

dēgrĕdĭor, gressus sum, ĕdi, (degradior) καταβαίνω. monte, ex arce, in campum, ἐκ τῆς πόλεως, ἀπὸ τοῦ ὄρους, εἰς τὸ πεδίον. equites ad pedem egrediuntur, οἱ ἱππεῖς καταβαίνουσιν ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ μάχονται πεζῇ.

dēgressus, a, um, μ. π. τ. degredior.

dē-grunnĭo, īre, γρύζω, γρυλλίζω.

dēgustātus, a um, μ. π. τοῦ

dē-gusto, 1. aliquid, (ἀπο)γεύομαί τινος. novas fruges, νέων ὀπωρῶν. 2) ποιητ. ἐφάπτομαί τινος. corpus τοῦ σώματος. 3) μτφ. γεύομαί τινος, πειρῶμαί τινος.

dē-hinc, ἐπίρ. ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

εἶτα. 2) τοπικῶς ἑξῆς μετὰ ταῦτα, ἑξῆς μετὰ τούτους, εἶτα.

dē-hisco, ĕre, χάσκω.

dēhŏnestāmentum, i, οὐ. ἀτιμασμός, ἀτιμία, αἰσχύνη, corporis, amicitiarum, τοῦ σώματος, τῶν φιλιῶν.

dē-hŏnesto, āre, (αἰτ.) ἀτιμάζω, καταισχύνω τινὰ ἤ τι. famam meam, τὴν ἐμαυτοῦ φήμην. bonas artes, τὰς καλὰς τέχνας.

dē-horter, 1. aliquem ab aliquo, ἀποτρέπω τινὰ ἀπό τινος.

Dēĭānīra, ae, θ. Δηϊάνειρα, ἀδελφὴ τοῦ Τυδέως, σύζυγος τοῦ Ἡρακλέους.

dēin, (σπάν.) = deinde.

dēinceps, ἐπίρ. (dein-capio) ἑξῆς, ἐφεξῆς, εἶτα. inde d., ἔπειτα, ἑξῆς.

dēinde ἢ dein, ἐπίρ. ἑξῆς, ἐφεξῆς, ἐντεῦθεν, εἶτα. in Germaniam, deinde in Britanniam missus, εἰς Γερμανίαν, εἶτα δὲ εἰς Βρεταννίαν πεμφθείς. 2) τοπικῶς, ἑξῆς, ἐφεξῆς, μετὰ τούτους.

Dēiŏnīdes, ae, ὁ. Δηϊονίδης.

Dēiphŏbe, ēs, θ. Δηϊφόβη, θυγάτηρ τοῦ Γλαύκου.

Dēiphŏbus, i, ὁ. Δηίφοβος, υἱὸς τοῦ Πριάμου καὶ τῆς Ἑκάβης, σύζυγος τῆς Ἑλένης μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πάριδος.

dējēci, πρκ. τ. dejicio.

dējectĭo, ōnis, θ. (dejicio) ταπείνωσις. d. animi, ἀ(δυσ)θυμία. 2) ἐξέλασις ἐκ τῶν κτημάτων.

1. dējectus, a, um, (tior) χαμηλός, ταπεινός. 2) μτφ. δύσ(ἀ)θ ιος. μ. π. τ. dejicio.

2. dējectus, ūs, ὁ. (dejicio) κατα(βολὴ)φορά. d. aquae, καταρράκτης. 2) κατωφέρεια.

dējĕro, ĭ, ὃ. dejuro.

dējĭcĭo, jēci, jectum, 3. (de-jacio) κατα(βάλλω)ρίπτω. aliquem de saxo, de ponte, τινὰ κατὰ τῆς πέτρας, κατὰ τῆς γεφύρας. aliquem equo, κατα(βάλλω)κρημνίζω τινὰ ἀπὸ τοῦ ἵππου. d. me de muro, ῥίπτω ἐμαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους. d. me in mare, ῥίπτω ἐμαυτόν, καταδύομαι εἰς τὴν θάλασσαν. venti se dejiciunt a montibus, οἱ ἄνεμοι καταφέρονται (πνέουσιν) ἀπὸ τῶν ὀρέων. κατ' ἐξοχὴν περὶ πραγμάτων ἃ ἄρτι ὀρθὰ ἵσταντο· καταβάλλω, ἀνατρέπω. dejicere statuas, hermas, turrim, muros, fundamenta murorum, καταβάλλειν, ἀνατρέπειν τὰ ἀγάλματα, τοὺς ἀνδριάντας, τὸν πύργον, τὰ τείχη, τὰ θεμέλια τῶν τειχῶν(κατασκάπτειν). 2) καταβάλλω, ἀποκτείνω, aliquem, τινά. 3) dejicio lacrimas, χέω δάκρυα. d. vultum, καταβάλλω τὰ βλέφαρα. dejectus oculos, ὁ κάτω νεύων τοὺς ὀφθαλμούς. 4) μτφ. στερῶ τινά τινος (τῆς κτήσεως αὐτοῦ ἐκβάλλω τινά), ἀφαιροῦμαί τινά τι. d. aliquem aedilitate, honore ἢ de honore, ἐκβάλλω, παρωθοῦμαί τινα τῆς ἀγορανομίας, τῆς τιμῆς. συνήθ. παθ. dejectus spe illa, ψευσθεὶς τῆς ἐλπίδος ἐκείνης, ἀπελπίσας, ἀπογνούς. dejectus opinione trium legionum, = ἀπολιπὼν τὴν περὶ τῆς ἐλεύσεως τῶν τριῶν λεγεώνων ἐλπίδα. dejecta conjuge tanto, τοιοῦτον σύζυγον ἀπολέσασα. καὶ ἁπλῶς dejicio aliquem, καθαιρῶ, ταπεινῶ τινα. 5) ἐξελαύνω, ἐξωθῶ. hostes muro, exercitum hostium ex tot castellis, praesidium loco munito, τοὺς πολεμίους ἀπὸ τοῦ τείχους, τὸν τῶν πολεμίων στρατὸν ἐκ πάντων τῶν φρουρίων, τὴν φρουρὰν ἐξ ὀχυροῦ τόπου. 6) ἀ) μτφ. ἀποτρέπω, ἀποκινῶ, μεθίστημί τι. vitia a me, τὰς κακίας ἀπ' ἐμαυτοῦ. multum male de humana condicione, τὸ πλεῖστον τῶν κακῶν ἀπὸ τῆς ἀνθρωπότητος. dejicio aliquem de sententia, μεταπείθω τινά. β') dejicio oculos ab (de) aliquo, ἀποτρέπω τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπό τινος. γ') dejicio naves, ἀπολαμβάνω,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἀποπλανῶ τὰς ναῦς (ἀπὸ τοῦ πλοῦ αὐτῶν).
dē-jūro, ā dejērō, 1. (δι)ὄμνυμι.
dē-labor, lapsus sum, lābi, κατολισθαίνω, (κατα)πίπτω, de coelo, ex equo, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ ἵππου. in mare, εἰς τὴν θάλασσαν. 2) μτφ. ά) plura genera ab his delapsa sunt, πλεῖστα γένη ἀπὸ τούτων γέγονε (κατάγονται). β') περι(ἐμ)πίπτω τινί, εἰσπίπτω εἴς τι (συνήθως ἀκουσίως, αὐτομάτως). a sapientium familiaritatibus ad vulgares amicitias oratio nostra delabitur, λεληθότως ὁ ἡμέτερος λόγος ἀπὸ τῆς τῶν σοφῶν συνουσίας πρὸς τὰς κοινὰς φιλίας μεταχωρεῖ. delabor in morbum, περιπίπτω νόσῳ. d. in vitium servile, εἰς δουλικὸν ἁμάρτημα ἐξοκέλλω. in inopiam, κατα(ἐμ)πίπτω εἰς ἀπορίαν.
dēlapsus, a, um, μ. π. τ. delabor.
d -lāmentor, ārī, aliquem, θρηνῶ, ὀδύρομαί τινα.
dēlassātus, a, um, μ. π. τοῦ
dē-lasso, 1. aliquem, καταπονῶ τινα.
dēlātĭo, ōnis, ὁ. (defero) ἔνδειξις, εἴσαγγελία, γραφή, μήνυσις. nominis alicujus, τοῦ ὀνόματός τινος.
dēlātor, ōris, ὁ. (defero) εἰσαγγελεύς, μηνυτής.
dēlātus, a, um, μ. π. τ. defero.
dēlectāmentum, i. οὐ. (delecto) τέρψις.
dēlectātĭo, ōnis, ὁ (delecto) τέρψις, εὐφροσύνη, ἡδονή.
dēlectātus, a, um, μ. π. τοῦ
dē-lecto, 1. (de-lacto) aliquem, τέρπω τινά, εὐφραίνω, θέλγω, ista sapientiae fama me delectat, ἡ φήμη αὕτη τῆς σοφίας καταθέλγει με. d. otium meum aliqua re, σχολάζων ψυχαγωγοῦμαί τινι. συνήθ. παθ. τέρπομαι, ἥδομαί τινι, εὐφραίνομαι ἐπί τινι. imperio, carminibus, ἐπὶ τῇ ἀρχῇ, ταῖς ᾠδαῖς. bonis rebus, ἐπὶ τοῖς καλοῖς. (ποιητ.) d. bonus vir dici, ἥδομαι ἀγαθὸς ἀνὴρ ὀνομαζόμενος.
1.dēlectus, a, um, ἐκλεκτός, μ. π. τ. deligo 2.
2.dēlectus, ūs, ὁ. (deligo 2.) ἐκλογή, (ἐξ)αίρεσις, διάκρισις. sine ullo delectu, ἀδιακρίτως. 2) στρατιωτῶν καταγραφή, κατάλογος, στρατολογία. delectum habeo, στρατολογῶ. delectus provincialis, στρατολογία ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ. ὅθεν ἐνίοτε = τὸ κατα(ἐκ)λεγόμενον πλῆθος. octo milia ex delectu Britannico, ὀκτὼ χιλιάδες ἐκ τῶν ἐν Βρεττανίᾳ καταλεγέντων.
dēlēgātĭo, ōnis, ὁ. (delego) διαγραφή.
dēlēgātus, a, um, μ. π. τ. delego.
dēlēgi, πρκ. τ. deligo 2.
dē-lĕgo, 1. aliquem, (ἀπο)πέμπω τινα. 2) alicui aliquid, ἐπιτρέπω τινί τι. 3) διαγράφω τὸ χρέος.
dēlēnīmentum, i, οὐ. (dilenio) θέλγητρον, παραμυθία.
dē-lēnĭo, īvi, ītum, 4. aliquem, (κατα)θέλγω, (κατα)πραΰνω τινά.
dēlēnītor, ōris ὁ. (delenio) θελκτήρ.
dēlēnītus, a, um, μ. π. τ. delenio.
dē-lĕo, delēvi, delētum, 2. (αἴτ.) ἐξαλείφω, ἀφανίζω, ἀπόλλυμί τι ἤ τινα. d. litteras, ἐξαλείφω, διαγράφω τὰ γεγραμμένα. deleo urbes, ἐξαλείφω, κατασκάπτω πόλεις. d. memoriam rei alicujus, ἐξαλείφω τὴν μνήμην τινός. hostes, ἀφανίζω, διαθείρω τοὺς πολεμίους. aedificium, κατασκάπτω οἰκοδόμημα. d. leges, καταλύω νόμους.
dēlētrix, īcis, ὁ. ἡ ἐξαλείφουσα, ἀφανίζουσα.
Delia, Deliacus, ὁ. Delos.
dēlētus, a, um, μ. π. τ. deleo.
dēlēvi, πρκ. τ. deleo.
dēlībātus, a, um, μ. π. τ. delibo.
dēlībĕrābundus, a, um, (deliběro) σκεπτόμενος, σκεψόμενος.
dēlībĕrātĭo, ōnis, ὁ. (delibero) διάσκεψις, σκέψις, βούλευσις.

dēlĭbĕrātīvus, a, um, (delibero) (διά)σκεπτικός, συμβουλευτήριος.
dēlĭbĕrātor, ōris, ὁ. (delibero) ὁ σκεπτόμενος, βουλευόμενος.
dēlĭbĕrātus, a, um, βεβουλευμένος, βέβαιος. μ. π. τοῦ
dēlĭbĕro, 1. (de-libra) aliquid ἢ de aliqua re, (διά)σκέπτομαι, βουλεύομαί τι ἢ περί τινος. d. cum aliquo, συσκέπτομαί τινι. 2) ἀμεταβατ. ἐπερωτῶ (τὸ μαντεῖον). Delphis deliberatum missi sunt, εἰς Δελφοὺς ἐπέμφθησαν τὸ μαντεῖον ἐπερωτήσοντες. deliberantibus Pythia respondit, τοῖς ἐπερωτῶσιν ἡ Πυθία ἀνεῖλεν (ἀπεκρίθη). 3) aliquid, διαγιγνώσκω, δοκεῖμοι τι. mihi deliberatum est, ἔδοξεν ἐμοί.
dē-lĭbo, 1. aliquid, ἀποδρέπω τι, ἀπογεύομαί τινος. flores, ἀπολέγω (συνάγω) ἄνθη. d. novem, honorem, νέκε τιμῆς γεύομαι. 2) aliquid de laude alicujus, ἀφαιῶ τι τοῦ ἐπαίνου τινός. 3) aliquid, μειῶ, ἐλαττῶ, βλάπτω τι. nomen alicujus, τὸ ὄνομά τινος.
dēlĭbrātus, a, um, μ. π. τοῦ
dēlĭbro, 1. (de-liber), ἀπ(φλοιῶ)-λεπίζω, arborem, τὸ δένδρον.
dēlĭbŭo, lĭbŭi, lĭbūtum, 3. aliquem ἢ aliquid aliqua re, (κατα)βρέχω τινά τινι. (ἐπι)χρίω τί τινι.
dēlĭbūtus, a, um, κατακεκυμένος, κεχρισμένος. μ. π. τ. delibuo.
dēlĭcāte, (tius) ἐπίρ. (delicatus) τρυφερῶς, θρεπτικῶς, ἁβρῶς, ἡδυπαθῶς, μαλακῶς.
dēlĭcātus, a, um, (tior, tissimus) (deliciae) τρυφερός, ἁβρός, θρυπτικός, χαρίεις. 2) ἡδυπαθής. adolescens delicatus, ἡδυπαθὴς νεανίσκος.
dēlĭcĭae, ārum, θ. πλ. καὶ delicium, ĭi, οὐ. (delacio), τρυφή, ἁβρότης, τὸ τερπνόν, ἡδονή, εὐπάθεια. sum alicui in deliciis, στέργομαι ὑπό τινος. habeo aliquem in deliciis, ἥδομαί τινι, στέργω τινά. συνήθ. ἐπὶ κακῆς σημασίας = τρυφή, ἡδυπάθεια, ἀκολασία καὶ = κομψότης, μεγαλοπρέπεια, πολυτέλεια ἐν τῇ οἰκιακῇ οἰκονομίᾳ. 2) μτφ. ἐπὶ προσώπων, ὁ ἐρώμενος, ἡ ἐρωμένη, χῆ. ἐκ τούτου τὸ ὑποκ.
dēlĭcĭōlae, ārum, θ. πλ. ἡ ἀγαπωμένη, ἡ ἀγαπητή, ἡ κεχαρισμένη.
dēlĭcĭum, ĭi, οὐ. ἴδ. deliciae.
dēlĭco = deliquo.
dēlictum, i, οὐ. (delinquo) πλημμέλημα, σφάλμα.
dēlĭcŭi, πρκ. τ. deliquesco.
dēlĭgātus, a, um, μ. π. τοῦ
1. dē-lĭgo, 1. κατα(ἐπι)δέω. aliquem ἢ aliquid ad aliquid, τινὰ ἢ τί τινι. sarmenta in cornibus jumentorum, φρύγανα τοῖς τῶν ὑποζυγίων κέρασι. d. hominem, δέω, δεσμεύω ἄνθρωπον.
2. dēlĭgo, lēgi, lectum, 3. (dělego) ἀπο(ἐκ,διά)λέγω, αἱροῦμαι. illos ex civitate in senatum, ἐκείνους ἐκ τῆς πολιτείας εἰς τὴν σύγκλητον. aliquem ad rem conficiendam, τινὰ ἐπιτελέσαι τι. diem ad inimicos opprimendos, ἡμέραν πρὸς ἐξολοθρευμὸν τῶν ἐχθρῶν. deligebatur, qui proximus esset affinitate, ἐξελέγετο ὁ πλησιαίτατα τῇ συγγενείᾳ ὤν. ducem (ad bellum gerendum), στρατηγὸν (ἵνα διεξαγάγῃ τὸν πόλεμον). deligunt magistratus, αἱροῦνται τὰς ἀρχάς. deligo idoneos rei homines, αἱροῦμαι, ἐκλέγω ἀνθρώπους ἐπιτηδείους πρὸς τοῦτο. locum castris, τόπον πρὸς τὸ στρατοπεδεῦσαι. ex senatu in hoc consilio, ἐκ τῆς συγκλήτου εἰς τοῦτο τὸ συνέδριον. ὅθεν μτγ. delectus, πρόκριτος, (ἐκ)λεκτός. κατὰ πλ. ὡς οὐσ. delecti quidam, οἱ αἱρετοί, οἱ ἐκλεκτοί. Κατ' ἐξοχὴν α) ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς, ἐκλέγω, ἀποστέλλω. equites ex omni copia, ἱππεῖς ἐκ πάσης τῆς δυνάμεως. decem mi-

lia ex copiis, δέκα χιλιάδας ἐκ τοῦ στρατοῦ. ὅθεν delecta legio, ἡ ἀπεσπασμένη (ἐκ τοῦ λοιποῦ σώματος) λεγεών. delecta manus, ἀπόσπασμα (στρατιωτικόν). καὶ ὡς οὐσ. delecti, ōrum, ἀ. πλ. ἀπόσπασμα (στρατιωτικόν). 2) ἐξαιρῶ, χωρίζω, ἀποκόπτω, διακρίνω, aliquos, τινάς.

dēlinquo, līqui, lictum, 3. ἐλλείπω τι τῶν καθηκόντων, ἁμαρτάνω, πλημμελῶ. d. in vita, in bello, ἁμαρτάνω ἐν τῷ βίῳ, περὶ τὸν βίον, ἐν τῷ πολέμῳ. d. in aliqua re, ἁμαρτάνω ἔν τινι. nulla in re, περὶ οὐδέν. nihil a me delictum est, οὐδὲν τῶν καθηκόντων ἐνέλιπον.

dēlīquesco, līcŭi, ĕre, (κατα)τήκομαι, φθίνω, ἀφανίζομαι.

dēlīquĭum, ĭi, οὐ. (delinquo) ἔλλειψις. d. solis, ἔκλειψις τοῦ ἡλίου.

dē-līquo (ἡ dēlĭco), āre, (δι)ὑλίζω, vinum, οἶνον. 2) μτφ. σαφηνίζω, aliquid, τί.

dēlīrāmentum, i, οὐ. (deliro) λήρημα, λῆρος. loqui deliramenta, ληρεῖν.

dēlīrātĭo, iōnis, θ. (deliro) (παρα)λήρησις, λῆρος.

dēlīrĭum, ĭi, οὐ. (deliro) παρα(λήρησις)φροσύνη.

dēlīro, 1. (delirus) παρεκτρέπομαι. 2) παρα(ληρῶ)φρονῶ, μαίνομαι.

dēlīrus, a, um, (rior) (de-lira) παρά(ληρος)φρων.

dēlĭtĕo, ŭi, ēre, (de-lateo) ἀποκέκρυμμαι.

dēlĭtesco, lĭtŭi, ĕre, (deliteo) in aliqua re, (ἀπο)κρύπτομαι ἔν τινι. hostes delitescunt in silvis, οἱ πολέμιοι ἀποκεκρυμμένοι εἰσὶν ἐν τοῖς δρυμῶσι. μτφ. ἀποκρύπτεμαι, διαλανθάνω. in alicujus auctoritates, ἐν τῷ ἀξιώματί τινος.

dē-lĭtĭgo, āre, φιλονεικῶ.

dēlĭtus, a, um, ἀρχαία, μ. π. τ. deleo.

Dēlos, i, θ. ἡ Δῆλος, μικρὰ ἀλλὰ περίφημος νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἔνθα ἐγεννήθη ὁ Ἀπόλλων ᾗ ἡ Ἄρτεμις, διὰ αὐτῶν ἰδίᾳ ἦν ἱερά. Ἐκ τούτου ά) Dēlius, a, um, Δήλιος. vates Delius = ὁ Ἀπόλλων. folia Delia = ἡ δάφνη, ὡς οὐσ. Dēlium, ii, οὐ. Δήλιον, μικρὰ πόλις τῆς Βοιωτίας, ἐν ᾗ ἦν ναὸς οἰκοδομηθεὶς κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Δήλῳ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος. β') Dēliăcus, a, um, Δηλιακός.

Delphi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Δελφοί, ά) πόλις καὶ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Φωκίδι παρὰ τὸν Παρνασσόν. Ἔνθεν Delphĭcus, a, um, Δελφικός. β') Delpi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Δελφοί, οἱ κάτοικοι τῶν Δελφῶν.

delphin, īnis, εἴτε delphīnus, i, ἀ. δελφίν.

Delta, ae, θ. εἴτε Delta, οὐ. ἄκλ. τὸ Δέλτα (τοῦ ἀλφαβήτου). 2) τὸ Δέλτα τῆς Αἰγύπτου.

deltōton, i, οὐ τὸ δελτωτὸν (ἄστρον).

dēlūbrum, i, οὐ. (de-luo ?) ἱερόν, ναός, ἡρῶον.

dēlūdo, lūsi, lūsum, 3. aliquem, ἐμπαίζω τινί, ἀπατῶ τινα. μτφ. spes me deludit, ἡ ἐλπίς μὲ ἀπατᾷ. terra deludit arantes, ἡ γῆ ἐξαπατᾷ τοὺς ἀροτριῶντας.

dēlumbātus, a, um, χωλός. μ. π. τ. delumbo.

dēlumbis, e, (de-lumbus) πεπηρωμένος τὸν μηρὸν ἢ τὴν ὀσφύν, χωλός. μτφ. ἄνευρος.

dēlumbo, 1. (delumbis) aliquem, πηρῶ τινα τὴν ὀσφύν. 2) μτφ. ἀπο(ἐκ)νευρίζω, ἐξασθενίζω. sententias, τὰς ἐννοίας.

Dēlus, = Delos.

dēlūsi πρκ. τ. deludo.

dēlūsus, a, um, μ. π. τ. deludo.

dē-mando, 1. aliquid alicui, ἐπιτρέπω, παραδίδωμί τινί τι. 2) d. aliquem alicui, συνίστημί τινά τινι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Dēmărātus, i, ὁ. Δημάρατος, πατὴρ τοῦ Ταρκυνίου Πρίσκου, μετοικήσας ἀπὸ Κορίνθου εἰς Ταρκυνίους. 2) βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, ὡς φυγὰς ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Ξέρξου ζῶν.

dē-mens, ntis, παρά(ἔκ, ἄ)φρων.

dēmensĭo, iōnis, ϑ. (demetior) (ἀπο)μέτρησις.

dēmensum, i, οὐ. (demetior) ἀπομετρούμενος σῖτος, σιτομέτριον.

dēmensus, a, um, μ. π. τ. demetior.

dēmenter, ἐπίρ. (demens) ἐκφρόνως, ἀνοήτως.

dēmentĭa, ae, ϑ. (demens) ἔκστασις φρενῶν, παρα(ἐκ, ἀ)φροσύνη, μωρία.

dēmentĭo, īre, (demens) παραφρονῶ, μαίνομαι.

dē-mĕrĕo, merŭi merĭtum, 2. aliquid, κερδαίνω, λαμβάνω τι, pecumiam, χρήματα. 2) συνήϑ. demereor, rĭtus sum, ēri, aliquem, πολλοῦ ἄξιός τινι γίγνομαι, εὐεργετῶ, ἀνακτῶμαί τινα. tam potentem civitatem, τοσοῦτον ἰσχυρὰν πολιτείαν.

dēmergo, mersi, mersum, 3. (αἴτ.) κατα(δύω, ϑυθίζω)πονπίζω τινὰ ἢ τι. marem, corpus, τὴν ναῦν, τὸ σῶμα. d. plebem in fossas, βιάζομαι τὸν λαὸν εἰς τάφρους ἐργάζεσϑαι. Ἐκ τούτου μτφ. = (κατα)πιέζω, κακῶ τινα. quem paulo antea extulerat fortuna demergere est adorta, ὃν ὀλίγῳ πρότερον ἡ τύχη ἀνύψωσε, τοῦτον καταβαλεῖν, ταπεινῶσαι ἐπεχείρησεν.

dēmĕrĭtus, a, um. μ. π. τ. demereo.

dēmersi, πρκ. τ. demergo.

dēmersus, a, um, μ. π. τ. demergo.

dēmessŭi πρκ. τ. demeto.

dēmessus, a. um, μ. π. τ. demeto.

dē-mĕtĭor, mensus sum, 4. aliquid, (δια)μετρῶ τι.

dē-mĕto, messŭi, messum, 3. aliquid, ἀπο(τέμνω)δρέπω, ϑερίζω τι. fructus, καρπούς. d. agros, ϑερίζω τοὺς ἀγρούς. (ποιητ.) d. flores, ἀποδρέπω, συλλέγω ἄνϑη. d. alicui ense caput, ξίφει ἀποκόπτω τὴν κεφαλήν τινος.

Dēmetrĭas, ădis, ϑ. Δημητριάς, πόλις Θεσσαλίας, ἡ πρότερον Παγασαὶ καλουμένη· Δημήτριος ὁ πολιορκητὴς νέους κατοίκους μετενεγκὼν ἐκεῖ ὠνόμασεν αὐτὴν ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Dēmētrĭus, ĭi, ὁ. Δημήτριος. Γνωστότεροι ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο φέρονται. 1) D. Poliorcētes, Δημήτριος ὁ Πολιορκητής, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Ἀντιγόνου τοῦ Α'. 2) D. Phalereus, Δημήτριος ὁ Φαληρεύς, περίφημος ῥήτωρ, μαθητὴς τοῦ Θεοφράστου. 3) D. Magnes, Δημήτριος ὁ Μάγνης, σύγχρονος τοῦ Κικέρωνος, ἱστοριογράφος καὶ φιλόσοφος. 4) Κυνικὸς φιλόσοφος, περὶ τοὺς χρόνους τοῦ Αὐγούστου.

dēmĭgrātĭo, iōnis, ϑ. (demigro) ἀποίκησις, μετανάστασις.

dēmĭgro, 1. ἀπ(μετ)οικῶ, μετ(οικίζομαι)ανίσταμαι. ex agris in urbem, ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὴν πόλιν. ex aedificiis, ex insula, ἐκ τῶν οἰκοδομῶν, ἐκ τῆς νήσου. in alia loca, εἰς ἄλλους τόπους, Athenas, εἰς Ἀϑήνας. μτφ. d. hinc ex hominum vita = τελε.τῶ, ἀποϑνήσκω.

dē-mĭnŭo, mĭnŭi, mĭnūtum, 3. aliquid, ἐλαττῶ, μειῶ, σμικρύνω τι. d. aliquid de mea in eum benevolentia, ἐλαττῶ τὴν πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν. ex regia potestate, συστέλλω, ἐλαττῶ τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν. d. copias, ἐλαττῶ τὰς δυνάμεις. inopia diminuit vires militum, ἡ ἀπορία μειοῖ, ἐξασθενίζει τὰς δυνάμεις τῶν στρατιωτῶν. d. dignitatem, potentiam alicujus, ἐλαττῶ τὸ ἀξίωμα, τὴν δύναμίν τινος· ἐκ τούτου d. me ἢ deminuor capite, ἀποβάλ-

Ψηφιακή Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

λω τι τῶν δικαίων, ἢ τι τῶν τοῦ πολίτου δικαίων.
dēmĭnūtĭo, iōnis, f. (deminuo) μείωσις. d. civium, vectigalium, ἐλάττωσις τῶν πολιτῶν, τῶν τελῶν. d. provinciae, ἡ ἐλάττωσις τοῦ χρόνου τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἀρχῆς. capitis, ἀποβολὴ τῶν τοῦ πολίτου δικαίων, ἀτιμία. 2) ἐν τῇ γραμματικῇ, ὑποκορισμός.
dēmĭnūtus, a, um, ὑποκοριστικός. μ. π. τ. deminuo.
dēmīrātus, a, um, μ. π. τοῦ
dē-mīror, 1. aliquid, ἀποθαυμάζω τι. d. dicta, θαυμάζω τὰ λεγόμενα. audaciam illorum, τὴν θρασύτητα ἐκείνων.
dēmīsi, πρκ. τ. demitto.
dēmisse (sius, sissimus) ἐπίρ. (demissus) καθειμένως, ταπεινῶς.
dēmissĭo, iōnis, f. (demitto) κάθεσις, τὸ καθιέναι. 2) d. animi, ταπεινοφροσύνη, ταπεινότης, ἀθυμία.
dēmissus, a, um, (sior, sissimus), κατακεκλιμένος. caput, κεφαλὴ capite demisso, κύπτων. μτφ. ταπεινός, χαμηλός, loca, ripae, τόποι, ὄχθαι. 2) ἀσθενής, ταπεινός. vox, φωνή. 3) ἐπὶ προσώπων ἢ ἐπὶ λόγου· μετριόφρων, ἀθυμος. homo, ἄνθρωπος ἐνδεής, ἄπορος, ταπεινός.
dē-mĭtĭgo, 1. aliquem, ἐξημερῶ, καταπραΰνω τινά.
dē-mitto, mīsi, missum, 3. καθίημι, κατα(πέμπω)διβάζω. imbrem coelo, ὑετὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. tunicam usque ad talos, τὴν χλαμύδα μέχρι τῶν ἀστραγάλων. equum in flumen, τὸν ἵππον εἰς ποταμόν. (ποιητ.) d. aliquem neci, Stygie nocti, καταπέμπω τινὰ εἰς τὸν θάνατον, εἰς τὸ Στύγειον σκότος. d. puteum alte (ποιητ.), βαθέως ὀρύττω. d. agmen in vallem, κατάγω τὴν στρατιὰν εἰς τὴν κοιλάδα. d. me in Ciliciam, καταβαίνω ἐς Κιλικίαν. d. aliquem in carcerem, (κατα)ρρίπτω τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον. arbores altius, καθίημι τὰ δένδρα βαθύτερον. me ἢ d. oculos, vultum, καταβάλλω τοὺς ὀφθαλμούς, τὴν ὀφρύν. me d. ἢ caput d., κύπτω. d. ferrum in ilia, in jugulum (ἢ jugulo), ἐμπήγνυμι τὸν σίδηρον εἰς τὰς λαγόνας, εἰς τὸν λαιμόν. Ἐκ τούτου μτφ. ἀ) demissus ab aliquo, (ποιητ.) καταγόμενος ἀπό τινος. d. de coelo, ἐξ οὐρανοῦ προελθών (περὶ μεγάλου τινὸς ἢ καὶ ὑπὲρ φύσιν ἀγαθοῦ) β') d. aliquid in pectus meum, ἐντυπῶ τι εἰς τὴν ψυχήν. d. animum, ἢ me animo, mentem, ταπεινὸς γίγνομαι, ἀθυμῶ. γ') d. me in res turbulentas, εἰς ταραχὰς κατέρχομαι. fortuna me demittit in eam casum, ἡ τύχη μὲ ἐμβάλλει εἰς τὴν συμφορὰν ἐκείνην. d. me ad minora, ad servilem pacientiam, (συγ)καταβαίνω εἰς μικρότερα, εἰς δουλικὴν ὑπομονήν.
dēmĭurgus, i, ὁ δημιουργός, ἡ ἀνωτάτη ἀρχὴ παρά τισιν Ἑλληνικαῖς πόλεσι.
dēmo, dempsi ἢ msi, demptum ἢ mtum, 3. (de-emo) aliquid, ἀφαιρῶ τι. d. secures de fascibus, ἀφαιρῶ τοὺς πελέκεις τῶν ῥάβδων. (ποιητ.) d. juga bobus, τοὺς ζυγοὺς τῶν βοῶν. d. vincula, περιαιρῶ, λύω τὰ δεσμά. μτφ. d. necessitudinem alicui, solicitudinem, ἀφαιρῶ τινι τὴν ἀνάγκην, τὴν μέριμναν, = ἀπαλλάττω τινὰ τῆς ἀνάγκης, τῆς μερίμνης.
Dēmocrĭtos, i, ὁ. Δημόκριτος, περίφημος φιλόσοφος ἐξ Ἀβδήρων, 460—340 π. Χ. Ἐκ τούτου Democrĭtēus, ἢ -tĭus, a, um, Δημοκρίτειος. Democrĭtēi, ōrum, ὁ. πλ. οἱ ὀπαδοί, οἱ μαθηταὶ τοῦ Δημοκρίτου. Democrĭtēa, ōrum, οὐ. πλ. τὰ τοῦ Δημοκρίτου διδάγματα, ἡ διδασκαλία τοῦ Δημοκρίτου.
dē-mōlĭor, molītus sum, 4. aliquid, καθαιρῶ, murum, τὸ τεῖχος. domum, καταστρέφω, κατα-

ΔΗΜΟΣΙΟ-ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

σκάπτω τὴν οἰκίαν. statuam, tectum, τὸν ἀνδριάντα, τὴν στέγην. dēmōlītĭo, ōnis, θ. (demolior) καθαίρεσις, κατασκαφή.

dēmōlītus, a, um, μ. τ. demolior

dēmonstrātĭo, ōnis, θ. (demonstro) ἀπόδειξις, ἐξήγησις, δια(γραφή)τύπωσις. 3) ἐπίδειξις (ἀρετῆς, προτερημάτων κτλ.)

dēmonstrātīvus, a, um, (demonstro) δεικτικός. 2) ἐπιδεικτικός. genus orationis demonstrativum, ἐπιδεικτικὸν εἶδος τοῦ λέγειν. Ἐκ τούτου ὡς οὐσ. demmonstrativa, ae, θ. = genus orationis demonstrativum.

dēmonstrātor, ōris ἀ. (demonstro) ἀποδεικνύων, ἐξηγητής.

dēmonstrātus, a, um, μ. π. τοῦ dē-monstro, 1. (αἰτ.) (ἀπο)δείκνυμί τινα ἤ τι. aliquid digito, δείκνυμί τι τῷ δακτύλῳ. d. hominem alicui, δείκνυμί τινι τὸν ἄνθρωπον. 2) ἐξηγοῦμαι, διαγράφω, διηγοῦμαί τι. alicui rem, τινὶ τὸ πρᾶγμα. causae quas supra demonstravi, αἱ αἰτίαι, ἃς ἀνωτέρω κατέλεξα. ut supra demonstravimus, ὡς ἀνωτέρω ἐδηλώσαμεν, εἰρήκαμεν. ut supra demonstratum est, ὡς ἀνωτέρω δεδήλωται.

dēmŏrātus a, um, μ. τ. demoror.

dē-mordĕo, ēre, aliquid, ἀποδάκνω τι.

dē-mŏrĭor, mortŭus sum, 4. ἀποθνήσκω, ἀπόλλυμαι. familiares nostri demoriuntur, οἱ ἡμέτεροι οἰκεῖοι ἀπόλλυνται. 2) d. aliquam, κατατήκομαι ἔρωτί τινος.

dē-mŏror, 1. καταμένω, ἐνδιατρίβω τι. 2) d. aliquem κατέχω, βραδύνω, κωλίω τινά. novissimum agmen, τὴν οὐρὰν τοῦ στρατοῦ. (ποιητ.) d. Teucros armis, κωλίω τοὺς Τεύκρους ἀπὸ τῆς μάχης. d. annos, κατέχω τὰ ἔτη = οὐχ ἕπομαι τοῖς ἔτεσι, τουτέστιν οὐκ ἀποθνήσκω.

dēmortŭus a, um, μ. π. τ. demorior.

Dēmosthĕnes, is, ἀ. Δημοσθένης, Ἀθηναῖος στρατηγός, σύγχρονος τοῦ Ἀλκιβιάδου. 2) ὁ περίφημος Ἀθηναῖος ῥήτωρ.

dēmōtus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-mŏveo, mōvi, mōtum, 2. aliquem ἤ aliquid re ἐκ τε a de re, (ἀπο)κινῶ τινα ἤ τι ἀπό τινος. aliquem de loco, τινὰ ἀπὸ τοῦ τόπου, culpam ab aliquo, τὸ ἔγκλημα ἀπό τινος. d. oculos ab aliquo, ἀποστρέφω τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπό τινος. d. flumen, ἀποχετεύω ποταμόν. κατ' ἐξοχήν. d. aliquem = ἐκβάλλω τινὰ τῶν κτήσεων αὐτοῦ. Ἐκ τούτου μτφ. d. aliquem gradu, ἀπωθῶ, ἐκβάλλω τινὰ τῆς θέσεως αὐτοῦ. d odium ab aliquo, ἐκποδὼν ποιοῦμαι, ἀπομακρύνω τὸ μῖσος ἀπό τινος. d. animum de statu, ἐκκινῶ, ταράττω τινά.

dempsi ἤ demsi, πρκ. τ. demo.

demptus ἤ demtus, a, um. μ. π. τ. demo

dēmūgītus, a, um, πλήρης μυκηθμοῦ (μ. π. τ. ἀχρήστου demugio).

dē-mulcĕo, mulsi, mulsum, καὶ lctum, 2. aliquid, καταψῶ τι. 2) aliquem, θέλγω τινά.

dēmum, ἐπίρ. δή, τέλος δέ, τέλος, τελευταῖον. ille d., ἐκεῖνος δή. nunc d., νῦν δή. tum ἤ tunc demum, τότε δή, τότε τελευταῖον. ibi d., τότε δή. 2) ἔτι (μετὰ τῶν παραθετικῶν). latior demum, ἔτι εὐρύτερος. 4.) (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) μόνον. ita ἤ sic demum, οὕτω μόνον. suis demum oculis credidit, τοῖς ἑαυτοῦ μόνον ὀφθαλμοῖς πεπίστευκε. non demum -sed etiam, οὐ μόνον, ἀλλὰ καί.

dē-murmŭro, 1. μορμυρίζω, ψιθυρίζω.

dēmūtātĭo, ōnis, θ. (demuto) μεταβολή.

dēmūtātus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-mūto, 1. aliquid, μεταβάλλω τι (συνήθ. εἰς τὸ χεῖρον). orationem

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

meam, τὸν ἐμὸν λόγον. 2) ἀμεταθ. ἀλλοιοῦμαι, διαφέρω.

dēnārĭus, a, um, (deni) δεκαδικός. 2. (ὑπον. numus) τὸ δηνάριον, Ῥωμαϊκὸν ἀργυροῦν νόμισμα, τὸ πρῶτον = 10, εἶτα = 18 ἀσσαρ. ἢ 4. σηστερτ. (ἰσότιμον τῇ δραχμῇ). 3) χρήματα. 4) βάρος μιᾶς Ἀττικῆς δραχμῆς.

dē-narro, 1. alicui aliquid, διηγοῦμαί τινί τι.

dē-nāto, āre, κατανήχομαι.

dēnēgātus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-nĕgo, 1. aliquid; (ἀπ)ἀρνοῦμαί τι. 2) alicui aliquid, ἀνανεύω τινί τι. (ποιητ.) d. facere aliquid, ἀρνοῦμαι τὸ μὴ ποιεῖν τι.

dēni, ae, ἀ. decem) ἀνὰ δέκα. adduxerunt denos ad colloquium, εἰς διάλεξιν ἦλθον ἑκάτερος δέκα ἄνδρας ἄγων. 2) ἀντὶ τ. (decem) δέκα. bis deni, δὶς δέκα.

dēnĭcālis, e, (de-nex) τοῦ ἐναγισμοῦ. feriae denicales, τὰ θυνατοῦσια (πρὸς τιμὴν τεθνεῶτός τινος).

dēnĭque, ἐπίρ. τέλος, τέλος δέ, τελευταῖον. d. ad extremum (ἢ ad postremum), τὸ δ' ὕστατον. vix d., μόλις. 2) primum, denique, ad postremum, πρῶτον, ἔπειτα, ἔπειτα δέ. 3) ἐν μεταβάσει εἰς γενικὰς ἐννοίας· ἔπειτα, ὅλως δέ, καθόλου, ἁπλῶς δέ, ὡς συνελόντι εἰπεῖν. 4) κατ' ἐξοχὴν μετὰ γρονικῶν ἐπιρρημάτων = demum. nunc denique, νῦν δή. tunc denique, τότε δή, τότε τελευταῖον.

dēnōmĭnātĭo, iōnis, θ. (denomino) μετωνυμία.

dē-nōmĭno, 1. (κατ)ὀνομάζω.

dēnŏtātus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-nŏto, 1. aliquid, σημαίνω, σημειῶ τι, γαρακτηρίζω. 2) γιγνώσκω, συνίημί τι.

dens, ntis, ἀ. ὀδούς. primores dentes ἢ adversi, οἱ πρόσθιοι ὀδόντες. (ποιητ.) d. Indus, ὁ ἐλέφας. 2) ὅ,τι ὀδόντι ἔοικεν, οἷον dentes pectinis, serrae, οἱ ὀδόντες τῆς κτενός, τοῦ πρίονος. μτφ. d. maledicus, invidus, ὁ φθόνος.

densātus, a, um, πυκνός, συχνός. μ. π. τ. denso.

dense, ἐπίρ. (sius, sissime) (densus) πυκνῶς, ἀθρόως. 2) συχνῶς, συνεχῶς.

densĕo, densŭi, ēre, (densus) aliquid, πυκνῶ, πυκνὸν ποιῶ τι. ordines, τὰς τάξεις. μτφ. d. orationem, συναιρῶ τὸν λόγον. (ποιητ.) coelum densetur, ὁ οὐρανὸς ἀμαυροῦται, σκοτεινὸς γίγνεται.

denso, 1. (densus) = denseo.

densus, a, um, (sior, sissimus), πυκνός, ἀθρόος, δασύς. densum agmen, ἀθρόα στρατιά. d. aer, πυκνὸς ἀήρ. densa silva, δασεῖα ὕλη. Ἐκ τούτου μτφ. ἐπὶ λόγου, συνεκτικός, ἀκριβής. Thucydides densus et brevis, ὁ Θουκυδίδης ἀκριβὴς καὶ βραχύς. 2) πυκνός, συνεχής. comae, hostes, κόμη, ἐχθροί. 3) ἐπὶ χρόνου· πυκνός, συνεχής. plagae, amores, πληγαί, ἔρωτες.

dentālĭa, ĭum, οὐ. πλ. (dens) ἡ ὕνις (ὑνίον), ὁ γύης.

1. **Dentātus**, i, ἀ. (M. Curius) Δεντάτος, (Ῥωμαϊκὸν ἐπωνύμιον.) ὁ νικητὴς τοῦ Πύρρου.

2. **dentātus**, a, um, (dens) ὀδοντωτός. charta d., χάρτης ὀδόντι ἐξεσμένος.

dentĭo, īvi, ītum, 4. ὀδοντοφυῶ.

dentĭo καὶ

dentītĭo, iōnis, θ. (dens) ὀδοντοφυΐα.

dē-nūbo, nupsi, nuptum, 3. alicui, γαμοῦμαί τινι, ὑπανδρεύομαι.

dēnūdātus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-nūdo, 1. (αἰτ.) (ἀπο)γυμνῶ τινα ἢ τι. 2) μτφ. ἀ) alicui aliquid, δηλῶ, ἀποκαλύπτω τινί τι. consilium meum, τὴν ἐμὴν βουλήν. β') d. aliquem, ἀπογυμνῶ, διαρπάζω τινά.

dēnuncĭātĭo, iōnis, θ. (denuncio) ἐπαγγελία, κήρυξις. victoriae, belli, νίκης, πολέμου. d. periculi = ἀπειλή. 2) ἔνδειξις, μήνυσις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

dēnunciātus, a, um, μ. π. τοῦ dē-nuncĭo, ἡ -tio, 1. aliquid alicui, 1. ἐπ(παρ)αγγέλλω, κηρύττω τί τινι. bellum populo Romano, προαγορεύω πόλεμον τῷ Ῥωμ. λαῷ. alicui testimonium, παραγγέλλω τινὶ μαρτυρεῖν μοι, καλῶ τινὰ μάρτυρα. d. tibi ut ad me scribas, παρακαλοῦμαί σε γράφειν μοι. 2) (προ)σημαίνω. praedigia Caesari eadem denunciant, οἰωνοὶ τῷ Καίσαρι τὸν θάνατον προσημαίνουσι.

dĕnŭo, ἐπίρ. (de-novo) ἐκ νέου, αὖθις. urbes subversas denuo conditit, πόλεις κατασκαφείσας ἀνέκτισε.

Dēis, ĭdis, ὁ. Δηωΐς, ὁ γάτηρ τῆς Δηοῦς (=τῆς Δήμητρος) = ἡ Περσεφόνη.

Dēōnius, a, um, Δηώϊος, τῆς Δηοῦς = Δήμητρος.

dē-ŏnĕro, 1, aliquid, ἀποφορτίζω, ἀφαιρῶ τὸ ἄχθος. d. navem, ἀποφορτίζω τὴν ναῦν.

dĕorsum, ἐπίρ. (de-vorsum = versum) ἐπὶ κινήσεως, κάτω. deorsum ferri, καταφέρεσθαι. sursum ac) d., ἄνω (καὶ) κάτω. d. versus ἢ versum, πρὸς τὰ κάτω. 2) ἐπὶ στάσεως, κάτω, κάτωθεν.

deoscŭlātus, a, um, μ. π. τοῦ dē-oscŭlor, 1. aliquem, καταφιλῶ τινά.

dē-pāsiscor, ῦ, depeciscor.

dēpactus, = depectus.

dēpasco, pāvi, pastum, 3. aliquid, ἐπὶ τῶν ποιμένων· κατα(βόσκω)νέμω τι βοσκήμασι. ἐπὶ τῶν ποιμνίων· κατανέμομαι. d. regionem, agros, κατανέμομαι τὴν χώραν, τοὺς ἀγρούς. 2) ἀπο(κατα)τρώγω. serpens depascit miseros artus, ὁ ὄφις κατατρώγει τὰ ἄθλια μέλη. altaria depasta, βωμὸς ἐξ οὗ τὸ τοῦ θύματος κρέας κατεβρώθη. μτφ. febris depascit artus, ὁ πυρετὸς ἀπισχναίνει τὰ μέλη.

dē-pascor, pastus sum, asci, aliquid, κατα(βόσκομαι, νέμομαι)βιβρώσκω τι.

dēpastus, a, um, μ. π. τ. depasco.

dēpāvi, πρκ. τ. depasco.

dēpeciscor, (ἡ depaciscor) pectus, sum, 3. aliquid, διομολογοῦμαι, συντίθεμαί τι. depectus est sibi tria praedia, συνέθετο τρία ἐπαύλια λαβεῖν. d. cum aliquo, συνθηκολογῶ τινι. morte depeciscor cupio = εὔχομαι ἀποθανεῖν = εὐχαρίστως ἀποθνήσκω.

dē-pecto, pexum, ĕre, aliquid κατα(κτενίζω) τι. crines, τὴν κόμην. 2) μτφ. d. aliquem, βαπίζω τινά.

dēpectus, (ἡ depactus) a, um, μ. π. τ. depeciscor.

dēpĕcŭlātor, ōris, ὁ. (depeculor), κλέπτης, ὁ διαρπάστων.

dē-pĕcŭlor, 1. (de - peculium) aliquid, (ἀπο)συλῶ, διαρπάζω τι. templum omni argento, διαρπάζω ἅπαντα τὸν ἄργυρον ἐκ τοῦ ναοῦ.

dē-pello, pŭli, pulsum, 3. (αἰπ.) ἀπ(ἐξ)ελαύνω τινὰ ἢ τι d. aliquem Sicilia, ἐξωθῶ, ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τῆς Σικελίας. aliquem de provincia, τινὰ ἐκ τῆς ἐπαρχίας. ex urbe, ἐκ τῆς πόλεως. d. hostem tota Sicilia, ἐξωθῶ, ἐκβάλλω τὸν πολέμιον ἐκ πάσης τῆς Σικελίας. d. aliquem ex equo, καταρρίπτω, κατακρημνίζω τινὰ ἐκ τοῦ ἵππου. simulacra depulsa, αἱ εἰκόνες τῶν θεῶν ἀνετράπησαν, κατεβλήθησαν. d. aliquem recta via, ἐξωθῶ, ἀποτρέπω τινὰ τῆς εὐθείας ὁδοῦ. Κατ' ἐξοχὴν ά) ἐπὶ πολεμίων καὶ τῶν τοιούτων d. hostem tota Sicilia, ἐξωθῶ, ἐκβάλλω τὸν πολέμιον ἐκ πάσης τῆς Σικελίας. praesidia barbarorum ex his regionibus, τὰς φρουρὰς τῶν βαρβάρων ἐκ τῶν γωρῶν τούτων. hostem ab operibus, τὸν πολέμιον ἀπὸ τῶν ὀχυρωμάτων. β') d. puerum a matre ἢ a lacte, ἀπογαλακτίζω τὸν παῖδα. 2) ἀπο(τρέπω)μακρύνω, ἀπαλλάττω τινά τινος. d. omnes molestias, ἀποτρέπω πάντα τὰ ἄχθη. d. turpitudinem, pericula alicui, ἀπαλλάττω τινὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τοῦ ὀνείδους, τῶν κινδύνων. d. aliquem (de) sententia, ἀποτρέπω τινα τῆς γνώμης, a superioribus consiliis, ἀπὸ τῶν ἀνωτάτων συμβουλίων. d. aliquem spe, ἀφαιρῶ τινα τὴν ἐλπίδα. d. jugum a civibus, ἀπαλλάττω τοὺς πολίτας τοῦ ζυγοῦ.

dē-pendĕo, ēre, (κατα)κρέμαμαι, ἐξαρτῶμαι ἔκ τινος. pugia dependet a cervicibus, ξιφίδιον ἐκ τοῦ αὐχένος κρέμαται. galea dependet ramis, περικεφαλαία κρέμαται ἐκ τῶν κλώνων. 2) μτφ. ά) (ποιητ.) ἐξ(ἀν)αρτῶμαι ἔκ τινος. dependeo a die veniente, ἐξαρτῶμαι ἐκ τῆς ἐπερχομένης ἡμέρας. β') ἐπὶ λέξεων· παράγω.

dē-pendo pendi, pensum, 3. aliquid, ἀπο(ἐκ)τίνω τι. d. reipublicae paenas, τίνω ποινὰς τῇ πολιτείᾳ. depensus, a, um, μ. π. τ. dependo.

dēpĕrdĭtus, a, um, amore, διεφθαρμένος τὴν ψυχήν. d. inopia, ὁ εἰς ἀπορίαν μεγίστην κατασπάς. μ. π. τοῦ

dē-perdo, perdĭdi, perdĭtum, 3. (αἰτ.) ἀπόλλυμι, ἀποβάλλω τινὰ ἢ τι. bona et honestatem, τὰ ἀγαθὰ καὶ τὴν τιμήν. 2) διαφθείρω.

dē-pĕrĕo, ĭvi καὶ ĭi, ĭtum, 4. ἀπόλλυμαι. naves, exercitus, homo deperit, αἱ νῆες, ὁ στρατός, ὁ ἄνθρωπος ἀπόλλυται. 2) μτφ. d. aliquam, ἢ (in) amore alicujus (feminae) ἢ in aliqua, κατατήκομαι ἔρωτί τινος.

dēperitūrus, a, um, μ. μελ. τ. deperco.

dēpexus, a, um, μ. π. π. depecto.

dēpictus, a, um, μ. π. τ. depingo.

dēpĭlo, 1. (de-pilus) ἀπο(τριχῶ)τίλλω.

dē-pingo, pinxi, pictum, 3. aliquid, ἀπεικονίζω, ζωγραφῶ τι. imaginem, pugnam Marathoniam, τὴν εἰκόνα, τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην. 2) μτφ. περιγράφω τι. vitam alicujus, τὸν βίον τινός.

dē-plango, planxi, planctum, 3. (αἰτ.) (κατ)ὀλοφύρομαί τινα ἤτι.

dē-plĕo, plēvi, plētum, 2. (ἐξ)ἀντλῶ, (ἐκ)κενῶ τι. oleum, τὸ ἔλαιον. d. sanguinem, ἀφαιμάσσω, φλεβοτομῶ.

dēplōrātĭo, ōnis, ϑ. (deploro) ὀδυρμός.

dēplōrātus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-plōro, 1. ἀμετάβ. (κατα)βακρύω, ὀδύρομαι, de aliqua re, ἐπί τινι. 2) μεταβ. d. aliquem ἢ aliquid, κλαίω, οἰκτείρω τινὰ ἤτι. 3) κλαίω τι· ὡς ἀπολωλός, ἀπελπίζω τι. legiones, spem, nomen Romanum, τὰς λεγεῶνας, τὴν ἐλπίδα, τὸ Ῥωμαϊκὸν ὄνομα.

dē-plŭit, 3. μόνον κατὰ γ'. ἐν, πρόσ. ἔει.

dē-pōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, 3. ἀπο-(κατα)τίθημι. arma, τὰ ὅπλα. onus, τὸ βάρος. librum de manibus, τὸ βιβλίον ἐκ τῶν χειρῶν. d. plantas sulcis = φυτεύω. d. coronam in aram, ἀποτίθημι τὸν στέφανον ἐπὶ τοῦ βωμοῦ. caput in gremio alicujus τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῶν γονάτων τινός. d. exercitum in terram, ἐκ(ἀπο)βιβάζω (ἐκ τῶν νηῶν) τὸ στράτευμα εἰς τὴν γῆν. μτφ. sitim, σβέννυμι τὴν δίψαν. 2) ἀπο(κατα)τίθεμαί τι, ἀποβάλλω, προΐεμαι, ἀφίημί τι. opinionem, invidiam, contentionem, τὴν γνώμην, τὸν φθόνον, τὴν ἔριν. consilium, τὴν βουλήν. memoriam alicujus rei, τὴν μνήμην τινός. d. curam, ἀποτίθεμαι τὴν φροντίδα. bellum, τὸν πόλεμον, παύομαι τοῦ πολέμου. dictaturam, imperium, τὴν δικτατωρίαν, τὴν ἀρχήν. Ἐκ τούτου = ἐξίσταμαί τινος, ἀπαξιῶ τι, οὐ σπουδάζω πρός τι. d. triumphum, provinciam, ἀπαξιῶ τὸν θρίαμβον, ἐξίσταμαι τῆς ἐπαρχίας. 3) d. aliquid apud aliquem, κατατίθεμαί τί τινι ἢ παρά τινι, amphoras in templo, τοὺς ἀμφορεῖς ἐν τῷ ναῷ· obsides apud

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

eos, ὑμήρους παρ' αὐτοῖς. praedam, omnia mea in silvas, τὴν λείαν, πάντα τὰ ἐμαυτοῦ ἐν τοῖς δρυμοῖς. matrem et liberos in urbe, τὴν μητέρα καὶ τὰ τέκνα ἐν τῇ πόλει. μτφ. πιστεύω τί τινι. jus populi Romani in vestra fide d., τὸ δίκαιον τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ τῇ ὑμετέρᾳ πίστει πιστεύω. spem salutis in morte alicujus, τὴν τῆς σωτηρίας ἐλπίδα (τίθεμαι) τῷ θανάτῳ τινός. 3) καθαιρῶ. d. aedificium, κατεδαφίζω οἰκοδόμημα. d. arma, ἀποτίθεμαι, παραδίδωμι τὰ ὅπλα· ὄθεν = ἀφαιρῶ τι. onera jumentis, τὰ φορτία ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων. μτφ. depositus, a, um, ὁ τεθνεὼς (διότι τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῆς κλίνης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κατέκλινον).

dēpoposci, πρκ. τ. deposco.

dēpŏpŭlātĭo, ōnis, θ. (depopulor) πόρθησις, λεηλασία.

dēpŏpŭlātor ōris, ὁ. (depopulor) πορθητής.

dēpŏpŭlātus, a, um, πεπορθημένος, ἐρημωθείς. μ. π. τοῦ

dē-pŏpŭlor, 1. aliquid, (ἐκ)πορθῶ, διαρπάζω, λεηλατῶ τι. agros, multas urbes, τοὺς ἀγρούς, πολλὰς πόλεις. 2) μτφ. φθείρω, ἀφανίζω τι.

dēportātĭo, ōnis, θ. (deporto) ἀπο(μετα)κομιδή.

dēportātus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-porto, 1. aliquid, ἀπο(μετα-κατα)κομίζω, καταφέρω τι. ossa ejus in Cappadociam ad matrem, τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ εἰς τὴν Καππαδοκίαν πρὸς τὴν μητέρα. mea in oppida, τὰ ἐμαυτοῦ εἰς τὰς πόλεις. frumentum in castra, τὸν σῖτον εἰς τὸ στρατόπεδον. naves quae exercitum eo deportaverunt, αἱ νῆες αἱ μετακομίσασαι τὸν στρατὸν ἐκεῖσε. Κατ' ἐξοχὴν ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἢ ἐκ κατακτηθείσης τινὸς πόλεως κατα(ἀπ-μετα)κομίζω exercitum e Graecia, τὸν στρατὸν ἐκ τῆς Ἑλλάδος praedam ex Asia, λείαν ἐκ τῆς Ἀσίας. gloriam ex illo gente, δόξαν ἐκ τοῦ ἐθνους ἐκείνου (κτῶμαι, λαμβάνω). d. triumphum, κατάγω θρίαμβον. 2) d. aliquem, ἐξορίζω τινά. in insulam, εἰς τὴν νῆσον.

dē-posco, pŏposci, ĕre, aliquid ἢ aliquem, ἀπ(ἐξ)αιτῶ τινα ἢ τι. κατ' ἐξοχὴν ἀ) ἔργον ἢ ἀξίωμά τι αἰτῶ, ἀξιῶ. d. mihi has partes, consulatum, αἰτῶ ταῦτα τὰ μέρη, τὴν ὑπατείαν. β') προκαλοῦμαι, ἐκκαλῶ, aliquem, τινά. d. aliquem ad mortem ἢ ἁπλῶς d. aliquem, ἀπαιτῶ τὸν θάνατόν (τὴν κεφαλήν) τινος. γ') d. mihi aliquem, προκαλοῦμαί τινα εἰς ἀγῶνα.

dēpŏsĭtĭo, ōnis, θ. (depono) κατάθεσις, παρακαταθήκη.

dēpŏsĭtum, i, οὐ. (τῆς μετ. τ. depono) παρακατάθηκη.

dēpŏsĭtus, a, um, (μ. π. τ. depono) prope d., ἐσχάτως διακείμενος, σχεδὸν ἀποθανών.

dēpostŭlo, āre, aliquid, ἐξαιτῶ τι.

dēpŏsŭi, πρκ. τ. depono.

dē-praedor, 1. λεηλατῶ, λαφυραγωγῶ.

dēprāvātus, ἐπίρ. (depravatus) διεστραμμένως, οὐκ ὀρθῶς.

dēprāvātĭo, ōnis, θ. (depravo) δια(στροφή)φθορά.

dēprāvātus, a, um, διεστραμμένος, διεφθαρμένος, διάστροφος. μ. π. τοῦ

dēprāvo, 1. (αἰτ.) διαστρέφω, διαφθείρω, πονηρὸν ποιῶ. oculos, τοὺς ὀφθαλμούς. d. mores, διαφθείρω τὰ ἤθη.

dēprĕcābundus, a, um, (deprecor) ἱκετεύων.

dēprĕcātĭo, ōnis, θ. (deprecor) παραίτησις. 2) κατάρα.

dēprĕcātor, ōris, ὁ. (deprecor) παραιτητής. apud aliquem tibi deprecator sum, παραιτητής σοί εἰμι παρά τινι.

dēprĕcātus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-prĕcor, 1. aliquid, παραιτοῦμαί τι, ἱκετεύω μὴ γενέσθαι τι. periculum, mortem, τὸν κίνδυ-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

νον, τὸν θάνατον. 2) συγγνώμην αἰτοῦμαι. 3) (παρ)αἰτοῦμαι, λιπαρῶ, ἱκετεύω τινά. 4) ἀπεύχομαι, καταρῶμαι.

dē-prĕhendo ἢ deprendo, ndi, nsum, 3. (αἰτ.) κατα(συλ)λαμβάνω τινὰ ἢ τι. aliquem in ipso fluminis vado, τινὰ ἐν αὐτῷ τῷ ῥείθρῳ τοῦ ποταμοῦ. partem legatorum, μέρος τῶν στρατηγῶν. d. naves onerarias, καταλαμβάνω τὰ φορτηγὰ πλοῖα. 2) ἐγκαταλαμβάνω τινά τινι, (κατα)λαμβάνω τινὰ ἐπί τινι, αἰρῶ τινα ἢ τι. aliquem in maximo scelere, hostem sine duce, serpentem in via, τινὰ ἐπὶ μεγίστῳ ἐγκλήματι, τοὺς πολεμίους ἄνευ στρατηγοῦ, τὸν ὄφιν ἐν τῇ ὁδῷ. d. injuste facientem, λαμβάνω τὸν ἀδικοῦντα. d. aliquem in facinore, λαμβάνω τινὰ κακουργοῦντα. Συνήθ. ἐπὶ κατηγόρους, καὶ τῶν τοιούτων, ἤτις καταλαμβάνει πλοῦν. Ἐκ τούτου μτφ. εἰς ἀπορίαν, εἰς στενογωρίαν φέρω τινά, συνήθ. παθ. 3) comprehendo, κατα(λαμβάνω, νοῶ)-καταλαμβάνω τι. facinus, τὸ ἔγκλημα.

dēprĕhensio, ōnis, θ. (deprehendo) κατάληψις, καταφώρησις.

dēprĕhensus, a, um, μ. π. τ. deprehendo.

dēpressi, πρκ. τ. deprimo.

dēpressus, a, um, (sior, sissimus) depressa vox, ταπεινὴ φωνή. locus d., ταπεινός, χαμηλὸς τόπος. μ. π. τοῦ

dēprĭmo, pressi, pressum, 3. (de-premo) aliquid, κατα(πιέζω)βαρῶ τι. onus deprimit me, τὸ βάρος καταβαρύνει με. d. aratrum in terram, τὸ ἄροτρον εἰς τὴν γῆν κοθήμι. Ἐκ τούτου ά) d. navem, καταβυθίζω ναῦν. β') βαθέως εἰς τὴν γῆν ὀρύττω, κατα-βάλλω. d fossam, ὀρύττω τάφρον. locus duodecim pedes depressus, τόπος δώδεκα πόδας ταπεινός, χαμηλός. saxum in mirandam altitudinem depressum = (το-βαθύτατα κεχωσμένος εἰς τὴν γῆν. 2) μτφ. καταπιέζω, καταβάλλω, κρύπτω. veritatem, aliquem, τὴν ἀλήθειαν, τινά.

dēproelians, ntis, μ. ἐν. τ. ἀχρήστ. deproelior, διαμαχόμενος.

dē-prōmo, prompsi ἢ msi, promptum ἢ mtum, 3. aliquid, ἐξαιρῶ τι. d. pecuniam ex aerario, λαμβάνω χρήματα ἐκ τοῦ ταμείου. aliquid de libris, προφέρομαι, λαμβάνω τι ἐκ τῶν βιβλίων.

dēprompsi, πρκ. τ. depromo.

dēpromptus, a, um, μ. π. τ. depromo.

dē-prŏpĕro, āre, κατασπεύδω. 2) d. aliquid, κατασπεύδω τι.

depso, psŭi, pstum, 3. aliquid, ζεύω, μάσσω τι.

dē-pŭdet, pudŭit, ēre, ἀπρόσ. d. me hoc facere, αἰσχύνομαι ποιεῖν τοῦτο. 2) d. aliquid facere, οὐκ αἰσχύνομαι, ἀναισχυντῶ ποιεῖν τι.

dēpugnātus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-pugno, 1. cum aliquo διαμάχομαι, διαγωνίζομαι πρός τινα. 2) διαμάχομαι, μονομαγῶ.

dēpŭli πρκ. τ. depello.

dēpulsĭo, ōnis, θ. (depello) ἄπωσις, ἀπέλασις, ἀπόκρουσις τινος-mali, servitutis, τοῦ κακοῦ, τῆς δουλείας.

dēpulsor, ōris, ἀ. (depello) ὁ ἀποτρέπων.

d pulsus, a, um, μ. π. τ. depello.

dēpŭtātus, a, um, μ. π. τοῦ

1. dē-pŭto, 1. aliquid, ἀποκόπτω τι. vineam, τὴν ἄμπελον.

2. dē-pŭto, 1. λογίζομαι, νομίζω.

dēpȳgis, e (de-puga) ἄπυγος.

dē-rādo, rāsi, rāsum, 3. aliquid, ἀπο(ξέω)κείρω τι. d. capillum ex capite ἢ d. caput, ἀποκείρω τὴν κόμην.

dērāsus, a, um. μ. π. τ. derado.

Derbe, ēs, θ. Δέρβη, πόλις Λυδίας-ἐκ τούτου ὡς οὐσ. Derbētes, is, ἀ. ἐκ Δέρβης.

Dercĕtis, is, ἡ -to, ūs, θ. Δερκετὼ (θεὰ τῶν Σύρων.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

dērĕlictĭo, ōnis, θ. (derelinquo) ἐγκατάλειψις, ἀμέλησις.

dērĕlictus, a, um, μ. π. τοῦ dē-rĕlinquo, relīqui, relĭctum, 3. (αἰτ.) ἐγκαταλείπω τινὰ ἢ τι, ἀμελῶ τινος, προσῐέμαι τινα. aliquem, orationes, τινά, τοὺς λόγους. naves derelictae ab aestu, νῆες ὑπὸ τῆς πολιρροίας ἐγκαταλελειμμέναι. derelictus ab aliquo, ὁ ὑπό τινος ἀμελούμενος.

dē-rēpente, ἐπίρ. ἐξαίφνης.

dē-rēpo, repsi, ĕre, ad aliquid, καθ(ἀφ)έρπω πρός τι.

dēreptus, a, um, μ. π. τ. deripio.

dē-rīdĕo, rīsi, rīsum, 3. (κατα)γελῶ. d. aliquem, καταγελῶ τινος, γλευάζω τινά.

dērīdīcŭlus, a, um (derider) καταγέλαστος. ὡς οὐσ. deridiculum, i, οὐ. σκῶμμα, κατάγελως.

dē-rĭgesco, rigŭi, ĕre, (ποιητ.) καταπήγνυμαι.

dē-rĭpĭo, rīpŭi, reptum, 3. (de-rapio) (αἰτ.) ἁφαρπάζω, ἀποσπῶ τινα ἢ τι. aliquem de ara, τινὰ ἐκ τοῦ βωμοῦ. vestem a pectore, τὴν ἐσθῆτα ἀπὸ τοῦ στήθους. d. lunam coelo, (ποιητ.) καταγω τὴν σελήνην ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. μτφ. d. tantum de alicujus auctoritate, βλάπτω τὴν ὑπόληψίν τινος.

dērīsor, ōris, ἀ. (derideo) σκώπτης, ὁ καταγελῶν, γλευάζων.

1. dērīsus, a, um, μ. π. τ. derideo.

2. dērīsus, ūs, ἀ. (derideo) ὁ καταγελῶς, γλευασμός.

dērīvātĭo, ōnis, θ. (derivo) τὸ ἀπ(παρ)αγετεύειν. fluminum, ποταμούς.

dērīvātus, a, um, μ. π. τοῦ

dērīvo, 1. (de-rivus) aliquid, ἀπ(παρ)αγετεύω τι. aquam ex flumine, ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ. μτφ. ἀποτρέπω)κλίνω, ἀποθῶ τι. 2) ἐν τῇ γραμματ. παράγω (λέξιν ἐξ ἄλλης).

dērŏgātĭo, ōnis, θ. (derogo) d. legis, ἀφαίρεσις, ἡ βαθμηδὸν κατάλυσις νόμου.

dē-rŏgo, 1. aliquid legi ἢ de lege, ἀφαιρῶ τι τοῦ νόμου, ἀποψηφίζομαι, ἄκυρον ποιῶ μέρος τοῦ νόμου. 2) d. aliquid de, ex aliqua re, ἀφαιρῶ τί τινος. aliquid de honestate, ex aequitate, τι τῆς τιμῆς, τῆς ἰσότητος. Συνήθ. d. alicui aliquid, ἀφαιρῶ τί τινος. κατ'ἐξοχὴν fidem, ἀθετῶ τινι τὴν πίστιν, ἀπιστῶ τινι.

dērōsus, a, um, περίρρωτος. μ. π. τ. ἀγρ. de-rōdo.

Dertōna, ae, θ. ἡ Δερτῶνα, πόλις Ἰταλίας.

dēruncīno, 1. (de-runcina) ἀποκολάπτω. μτφ. aliquem, ἀπατῶ τινα.

dē-rŭo, rŭi, rŭtum, 3. aliquid, καταρρίπτω, κρημνίζω τι. hiems deruit aquam, ὁ χειμὼν καταρρίπτει ὕδωρ. μτφ. d. cumulum de laudibus alicujus, ἀποστερῶ τινα τοῦ μεγίστου ἐπαίνου.

dērŭptus, a, um, (tior) (μ. π. τ. ἀγρ. derumpo) κατα(ἀπ·)ρώξ, ἀπότομος, κατάκρημνος. ripa, ὄχθη. derupta, ōrum, οὐ. πλ. ἀπότομοι, ἀπορρῶγες (πέτραι).

dē-saevĭo, saevĭi, īre, (κατα)μαίνομαι. hiems desaevit, ὁ χειμὼν καταμαίνεται.

descendo, scendi, scensum, 3. (de-scando) καταβαίνω. montem, τὸ ὄρος. ex equo ἢ equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου καταβαίνειν. rostris, ἐκ τοῦ βήματος. de coelo ἢ coelo, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. in Graeciam, εἰς τὴν Ἑλλάδα. in Piraeum, εἰς τὸν Πειραιᾶ. ad naves, in mare, in campum εἰς τὰς ναῦς, εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τὸ πεδίον. d. in ἢ ad forum, καταβαίνω, ἔρχομαι εἰς τὴν ἀγορὰν (διότι αὕτη μεταξὺ δύω λόφων ἔκειτο). exercitus descendit in planiciem, ὁ στρατὸς κατέρχεται εἰς τὸ πεδίον. 2) μτφ. εἰσδύομαι. ferrum descendit in corpus, τὸ ξίφος εἰσδύει

ται εἰς τὸ σῶμα. verbum descendit in pectus, ὁ λόγος εἰςδύεται εἰς τὴν ψυχήν. injuria descendit altius, ἡ ἀδικία εἰσδύεται βαθέως (βαθείαν ἐντύπωσιν προξενεῖ). Ἐκ τούτου exercitus descendit in proelium ἢ in aciem, in certamen, ὁ στρατὸς ἔρχεται εἰς μάχην, εἰς τὸν ἀγῶνα, ἄρχεται τῆς μάχης. 3) μτφ. ά) vox descendit, ἡ φωνὴ ταπεινοῦται. β') συγκαταβαίνω in preces, εἰς τὰς δεήσεις. ad ejus modi consilium, εἰς τὴν τοιαύτην βουλήν. ad sententiam alicujus, εἰς τὴν γνώμην τινός. ad vim et arma, εἰς τὴν δύναμιν καὶ τὰ ὅπλα = ἐπιχειρῶ τοῖς ἐσχάτοις. d. ad omnia, τοῖς πᾶσιν ὑπείκω, ὑποχωρῶ. 4) ἀπέργομαι, ἀποχωρῶ. domum, εἰς τὸν οἶκον.

descensĭo, ōnis, f. (descendo) κατάβασις.

1. **descensus**, a, um, μ. π. τ. descendo.

2. **descensus**, ūs, ά. (descendo) καταβαθμός, κατάβασις.

dē-scisco, scīvi καὶ **scĭi, scītum**, 3. **ab aliquo**, ἀφίσταμαί τινος, ἀπολείπω τινά. **d. ad aliquem**, μεθίσταμαι πρός τινα, ἀφίσταμαι πρός τινα. **d. a Latinis ad Romanos**, ἀφίσταμαι ἀπὸ τῶν Λατίνων πρὸς τοὺς Ῥωμαίους. 2) μτφ. ἀφίσταμαι, ἀποχωρῶ τινος. **d. a veritate**, ἀφίσταμαι τῆς ἀληθείας, ἀπολείπω τὴν ἀλήθειαν. **d. a vita**, ἀπαλλάττομαι τοῦ βίου, ἀποθνήσκω.

dē-scrībo, scripsi, scriptum, 3. **aliquid**, ἀντιγράφω τι. **ab aliquo librum**, βιβλίον ἀπότινος. **epistolam dare alicui describendam**, τὴν ἐπιστολὴν διδόναι τινὶ πρὸς ἀντιγραφήν. 2) διαγράφω τι. **formas geometricas in arena**, γεωμετρικὰ σχήματα ἐν τῇ ἄμμῳ. **formas in pulvere**, σχήματα ἐν τῇ κόνει. **carmina in foliis**, ποιήματα ἐπὶ φύλλων. 3) μτφ. διαγράφω, δι(περι)ηγοῦμαί τι. **hominum sermones moresque**, τὰς τῶν ἀνθρώπων διαλέκτους καὶ τὰ ἤθη. **versibus facta**, στίχοις τὰς πράξεις. 4) διορίζω, διατάττω, διαιρῶ τι. **civitatem in provincias**, τὴν πολιτείαν εἰς ἐπαρχίας. **annum in duodecim menses**, διαιρῶ τὸ ἔτος εἰς δώδεκα μῆνας. **bona comitibus meis**, ἀπονέμω τὰ ἀγαθὰ τοῖς ἐμοῖς ὀπαδοῖς. **duodena jugera in singulos homines**, ἀνὰ δώδεκα πλέθρα εἰς ἕκαστον ἄνθρωπον. 5) **d. aliquid alicui**, ὁρίζω, διατάττω τινί τι. **d. suum munus cuique**, ὁρίζω ἑκάστῳ τὸ ἴδιον ἔργον. **d. civitatibus pecunias ἢ vectigal**, ἰδια)τάττω ταῖς πολιτείαις φόρον. **d. jura civitatibus**, διατάττω, ὁρίζω ταῖς πολιτείαις τὰ δίκαια.

dēscripte, ἐπίρ. (descriptus) ὡρισμένως, τεταγμένως.

dēscriptĭo, ōnis, f. (describo) διαγραφή, ὑποτύπωσις. 2) δι(περι)ήγησις. 3) διάταξις, διαίρεσις. **populi**, τοῦ λαοῦ. 4) διάταξις, τάξις, διακόσμησις. **civitatis**, τῆς πολιτείας. **omnium rerum**, τοῦ παντός.

dēscriptus, a, um, (tior) ὡρισμένος, τεταγμένος. μ. π. τ. describo.

dē-sĕco, sĕcŭi, sectum, āre, **aliquid**, ἀποκόπτω τι. **partes ex toto**, τὰ μέρη ἐκ τοῦ ὅλου.

dēsēdi, πρκ. τ. desideo.

dē-sĕro, serŭi, sertum, 3. (αἰτ.) ἀπο(ἐγκατα)λείπω τινὰ ἢ τι. **miles deserit exercitum ἢ ἁπλῶς miles d.**, ὁ στρατιώτης ἀπολείπει τὸ στράτευμα, αὐτομολεῖ. **d. vitam**, ἀπαλλάττομαι τοῦ βίου. κατ' ἐξοχήν, ἀμελῶ, ὀλιγωρῶ τινος, ἐλλείπω τι. **d. amicum**, ἀπολείπω τὸν φίλον, προδίδωμι τὸν φίλον. **sacra, cultum deorum**, ἀμελῶ τῶν ἱερῶν, τῆς λατρείας τῶν θεῶν. **d. officium**, ἀθετῶ τὸ καθῆκον. **rempublicam**, παραβαίνω τὸ πρὸς τὴν πολιτείαν καθῆκον.

dēsertĭo, ōnis, f. (desero) λειπο-

ταξία, ἀπόλειψις, προδοσία, καταφρόνησις.

dēsertor, ōris, ἀ. (desero) ὁ ἀπολείπων, προδότης, λειποτάκτης. **d. amicorum**, προδότης τῶν φίλων.

dēsertus, a, um, (tior, tissimus) ἔρημος. **deserta loca** καὶ ἁπλῶς **deserta**, ōrum, οὐ. πλ. ἔρημοι τόποι, ἐρημία. μ. π. τ. **desero**.

dē-servĭo, īre, **alicui**, δουλεύω, ὑπηρετῶ τινι. **d. corpori**, δοῦλος εἶμι τῷ σώματι. **d. studiis**, μετὰ ζήλου ἐπιδίδομαι εἰς τὴν σπουδήν.

dēses, sĭdis, (desideo) (ἡ ὀνομ. τ. ἐν. φαίνεται ὅτι δὲν ἀπαντᾷ) ἀργός, ἄπρακτος. **homo**, ἄνθρωπος. **vita**, ζωή.

dēsīdĕo, sēdi, ēre (de-sedeo) κάθημαι, κάθημαι ἀργός, ἀπραγῶ. **totum diem**, καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

dēsīdĕrābĭlis, e, (lior) (**desidero**) ἐπιθυμητός, πολυ(περι)πόθητος, ἐπιζητήσιμος.

dēsīdĕrātĭo, iōnis, ὁ. (**desidero**) πόθησις, ἐπιθυμία.

dēsīdĕrātus, a, um, (tissimus) μ. π. τ. **desidero**.

dēsīdĕrĭum, ĭi, οὐ. (**desidero**) πόθος, ἐπιθυμία. **patriae**, τῆς πατρίδος. **d. rerum mihi carissimarum**, πόθος τῶν προσφιλεστάτων ἐμοὶ πραγμάτων. **d. ejus ferre non possum**, τὸν πόθον = τὴν στέρησίν τινος οὐ δύναμαι φέρειν. 2) ἐπιθυμία, ὄρεξις. **alicujus**, τινός. 3) δέησις, αἴτησις. 4) ἐπιθύμησις φυσικῆς ἀνάγκης. **naturale ἡ corporis**, ἡ φυσικὴ ἀνάγκη.

dēsīdĕro, 1. (αἰτ.) ποθῶ τινα (μάλιστα ἀπόντα), ἐπιθυμῶ, ἐφίεμαί τινος. **vires adolescentis**, τὰς δυνάμεις τοῦ νέου. Ἐκ τούτου **d. aliquid ab aliquo**, αἰτῶ τι παρά τινος. 2) ποθῶ ἀπολεσθέν = ἀπόλλυμι. **ducentos milites in hoc proelio**, ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ διακοσίους στρατιώτας ποθῶ = ἀπώλεσα. **nulla omnino navis desiderata est**, οὐδεμία ὁλῶς ναῦς ἀπώλετο.

dēsīdes, um, πλ. τ. **deses**.

dēsīdĭa, ae, θ. (**desideo**) κάθεσις. 2) ἀργία, ἀπραγία, ῥᾳθυμία.

dēsīdĭōse, ἐπίρ. (**desidiosus**) ἀργῶς, ἀπόνως, ῥᾳθύμως.

dēsīdĭōsus, a, um (sior, sissimus) (**desidia**) λίαν ἀργός, ἄπονος, ἄπρακτος, ῥᾳθυμος. **homo**, ἄνθρωπος. 2) ἀργοποιός. **ars**, τέχνη.

dē-sīdo, sēdi, ĕre, καθέζομαι, καθίζομαι, καταδύομαι. μτφ. **mores desidunt**, τὰ ἤθη διαφθείρεται.

dēsignātĭo, iōnis, θ. (**designo**) σημείωσις, διαγραφή, ὑποτύπωσις. 2) διάταξις, τάξις. **operis**, τοῦ ἔργου καὶ = ἀπόδειξις, αἵρεσις ἀρχόντων. **d. consulum**, ἐκλογὴ ὑπάτων.

dēsignātor, ōris, ἀ. (**designo**) ὁ ἐν τῷ θεάτρῳ τοῖς θεαταῖς ἕδρας ἀπονέμων. 2) διαθέτης κηδείας, ὁ τῆς κηδείας ἐπιμελούμενος. 3) ἀγωνοθέτης, βραβευτής.

dēsignātus, a, um, μ. π. τοῦ

dēsigno, 1. **aliquid**, σημειῶ, σήμειόις διαλαμβάνω τι, διορίζω, διαγράφω. **fines templo Jovis**, τὰ ὅρια τοῦ ναοῦ τοῦ Διός. **d. urbem sulco**, τὴν πόλιν (τὸν τόπον τῆς μελλούσης πόλεως) αὔλακι περιγράφω. Ἐκ τούτου μτφ. ἀ) **d. aliquid verbis**, ὑποτυπῶ τι τῷ λόγῳ. **d. aliquem digito**, δείκνυμί τινα τῷ δακτύλῳ. **d. aliquid oculis**, παρατηρῶ τι τοῖς ὀφθαλμοῖς. β') **haec designant nimiam luxuriam**, ταῦτα δηλοῖ (ἐλέγχει) τὴν ὑπερβάλλουσαν ἁβροσίαν. 3) (ποιητ.) μηχανῶμαι, ἐργάζομαί τι. **quid non ebrietas designat?** τί οὐ διαπράττει ἡ μέθη; 4) δια(τί)θημι)τάττω, **aliquid**, τι. Κατ' ἐξοχήν 5) ἀποδείκνυμι, αἱροῦμαί τινα, **consulem**, ὕπατον. **designati consules**, οἱ ἀποδειχθέντες, αἱρεθέντες ὕπατοι διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος, οὕτω καλούμενοι μέχρις οὗ ἀνελάβανον τὴν ἀρχήν. μτφ. **designatus reipublicae** (περὶ μὴ γεννη-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

θέντος εἰσέτι παιδίου) ὁ μέλλων πολίτης.
dēsĭi πρκ. τ. desino.
dēsĭlĭi, πρκ. τοῦ
dēsĭlĭo, sĭlŭi ἢ sĭlĭi, sultum, 4. (de-salio) κατα(ἀπο)πηδῶ. de equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου. de navibus, ex navi, e scapha in terram, ἐκ τῶν νηῶν, ἐκ τῆς νηός, ἐκ τοῦ σκάφους εἰς τὴν γῆν. d. in caput alicujus, ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν τινος.
dēsĭlŭi, πρκ. τ. desilio.
dēsĭnens, ntis, ἐν. μ. τ. desino. d. Pyrenaeus, ἡ ἄκρα τῶν Πυρηναίων.
dē-sĭno, sīvi ἢ sĭi, sĭtum, 3. aliquid, παύομαι, λήγω τινός, ἐῶ τι. illud mirari d., παύομαι θαυμάζων ἐκεῖνο. d. de aliquo dicere, παύομαι λέγων περί τινος, καταπαύω τὸν λόγον. d. facere aliquid, παύομαι ποιῶν τι. 2) ἀμεταβ. πρκτ. παύομαι, λήγω. desiit bellum, ἐπαύσατο, ἔληξεν ὁ πόλεμος. desinunt imbres, λήγουσιν οἱ ὄμβροι. Ἐξ ἑαυτοῦ ἀ) (ποιητ.) d. in piscem, καταλήγω εἰς ἰχθύν. β') ἐπὶ λόγου. similiter desinere, ὁμοίως λήγειν, ὁμοτελεύτων εἶναι.
dēsĭpiens, ntis, παράφρων. μ. ἐν. τοῦ
dēsĭpĭo, sipŭi, ĕre (de-sapio) μωραίνω, ἄνους εἰμί, παραφρονῶ.
dē-sisto, stĭti, stĭtum, 3. aliquem, (κεθ') στημί τινα. 2) ἀμεταβ. aliqua re, ἢ de, ab aliqua re ἢ ἁπλῶς aliqua re καὶ alicui ἔτι δὲ καὶ ἀπαρ. ἢ quin καὶ ὑποτ., ἀφίσταμαι, παύομαί τινος. de ἢ a sententia, ἀφίσταμαι τῆς γνώμης, μεταβάλλω τὴν γνώμην. itinere, consilio, τῆς πορείας, τῆς βουλῆς. d. furere, ἀφίσταμαι τοῦ μαίνεσθαι, παύομαι μαινόμενος. desiste! παῦσαι τούτων!
dēsĭtus a, um, μ. π. τ. desino.
dēsōlatus, a, um, ἐγκαταλελειμμένος, μεμονωμένος. d. locus, τόπος ἀοίκητος, ἔρημος μ. π. τοῦ
dē-sōlo, 1. (solus) aliquid, μονῶ, ἐγκαταλείπω τι. agros, τοὺς ἀγρούς. d. urbem, ἐρημῶ πόλιν.
dē-specto, āre (θαμ. τ. despicio) aliquid, κοθορῶ, καταθεῶμαί τι. in mare, πρὸς τὴν θάλασσαν. mtφ. regionen despectat oppidum, ἡ πόλις κρατεῖ τῆς χώρας. 2) καταφρονῶ τινος.
1. dēspectus, a, um, (tissimus) μ. π. τ. despicio.
2. dēspectus, ūs, ἀ. (despicio) ἄπ(κάτ)οψις. ex oppido in campum, ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδίον. κατὰ πλ. despectus, uum, λόφοι, ὀφρῦς. 2) μτφ. καταφρόνησις. despecti esse, καταφρονεῖσθαι.
dēspĕrandus, a, um, μ. μέλ. τ. despero.
dēspĕranter, ἐπίρ. (desperans) ἀνελπίστως, μετ' ἀπελπισμοῦ.
dēspĕrātĭo, ōnis, θ. (despero) ἀπελπισμός, ἀνελπιστία, τὸ ἀνέλπιστον, ἡ τῶν ἐλπίδων ἀπόγνωσις. omnium rerum, πάντων τῶν πραγμάτων. ad ἢ in desperationem adduci ἢ pervenire, πίπτειν εἰς ἀπελπισίαν. esse in desperatione, ἀνέλπιστον εἶναι, ἀπεγνωκέναι τὰς ἐλπίδας.
dēspĕrātus, a, um, (tior, tissimus) ἀπηλπισμένος, ἀπεγνωσμένος. ἐπὶ προσώπων. καὶ πραγμάτων. homo, respublica, ἄνθρωπος, πολιτεία. μ. π. τοῦ
dē-spĕro, 1. aliquid ἢ alicui rei, ἢ de re, ἀπελπίζω, ἀπογιγνώσκω τινὸς ἤ τι. d. salutem ἢ saluti ἢ de salute, ἀπογιγνώσκω τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας, ἀπελπίζω τὴν σωτηρίαν. d. de pugna, ἀπογιγνώσκω τὰς τῆς μάχης ἐλπίδας. d. pacem, ἀπελπίζω τὴν εἰρήνην. desperor, ἀπελπίζω, ἀπογιγνώσκω τινός. desperatis rebus, ἀπηλπισμένων, ἀπεγνωσμένων τῶν πραγμάτων, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἀπορίᾳ. desperatis generi rebus, ἀπογνοὺς τὰ τοῦ γαμβροῦ. desperata salus, ἀπηλπισμένη σωτηρία. provincia-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

rum desperatis rebus, ἀπογνόντες κατασχεῖν τὰς ἐπαρχίας.
dēspexi, πρκ. τ. despicio.
dēspĭcātĭo, ōnis, θ. (ἐκ τ. ἀχρ. despicor) καταφρόνησις.
1. despĭcātus, a, um (tissimus) (μ. π. τ. ἀχρ. despicor) εὐκαταφρόνητος, εὐδενὸς ἄξιος.
2. dēspĭcātus, ūs, ἀ. (ἐκ τ. ἀχρ. despicor) (μόνον κατὰ δοτ. τ. ἑν.) καταφρόνησις. habere aliquem despicatui, ὑπερορᾶν τινος.
dēspĭcientĭa, ae, θ. (despicio) καταφρόνησις.
dēspĭcĭo, spexi, spectum, 3. (despecio) aliquid ἢ in aliquid, καθορῶ, καταθεῶμαί τι. d. de vertice montis in valles, καθορῶ εἰς τὰ πέδια ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. d. summo coelo in aequora, ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν θάλασσαν. quā despici poterat, ὅπῃ καθ ῥᾶν ἐδύνατο καὶ μεταθ. καταθεῶμαι, ἐπισκοπῶ τι. summo ab aethere terras, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ αἰθέρος τὴν γῆν. varias gentes et urbes, ποικίλα ἔθνη καὶ πόλεις. 2) μτφ. ἀμελῶ, ὀλιγωρῶ τινος, οὐ σπουδάζω ὑπέρ τινος. ὀθεν d. aliquem ἢ aliquid, καταφρονῶ τινος.
dēspŏlĭātus, a, um, μ. π. τοῦ
dē-spŏlĭo, 1. aliquid, (ἀπο)συλῶ, ἀποδύω τινὰ ἢ τι. ἀφαιροῦμαι τινά τι. armis aliquem, τινὰ τὰ ὅπλα. templum, συλῶ τὸν ναόν.
dē-spondĕo, spondi ἢ spopondi, ponsum, 2. aliquid alicui, (κατ)-ἐγγυῶ, ὑπισχνοῦμαί τί τινι. d. imperium Romanis, ὑπισχνοῦμαι τοῖς Ῥωμ. τὴν αὐτοκρατορίαν. d. mihi aliquid, διαπράττω, ἀξιῶ τι. d. consulatum, διομολογοῦμαι, ἀξιῶ τὴν ὑπατείαν. Κατ' ἐξοχὴν 2) συνήθ. d. filiam alicui, ἐγγυῶ τινι τὴν θυγατέρα, ἁρραβωνίζω. d. mihi filiam, ἐγγυῶμαι τὴν θυγατέρα (παρά τινος), (ἁρραβωνίζομαι μὲ τὴν κόρην τινος). μτφ. d. animo, βεβαίως προσδοκῶ. d. animum, ἀθυμῶ, ἀπεγνωκότως ἔχω.
dēsponso, ātum, āre, (θαμ. τ. despondeo) filiam alicui, ἐγγυῶ τινι τὴν θυγατέρα (ἁρραβωνίζω).
dēsponsus, a, um, μ. π. τ. despondeo.
dē-spūmo, 1. aliquid, ἀπ(ἐξ)αφρίζω τι. aquam, τὸ ὕδωρ. 2) ἀμετ αθ. ἐξαφρίζομαι, ἀποβράζω, καταπαύομαι.
dē-spŭo, spŭi, spūtum, ĕre, (ἀπο)πτύω. in locum, εἰς τόπον. κατ' ἐξοχὴν τρὶς πτύω κατὰ ἐθνικόν τι πρὸς ἀποτροπὴν βασκανίας. 2) μτφ. καταπτύω, καταφρονῶ τινος, preces, voluptates, τῶν δεήσεων, τῶν ἡδονῶν.
dēsquāmo, 1. (squama) aliquid, ἀπολεπίζω, ἀποφλοιῶ τι. piscem, τὸν ἰχθύν.
dē-stillo, 1. καταστάζω. d. aliqua re, ἀποστάζω τι.
dēstinātĭo, ōnis, θ. (destino) διορισμός, (προ)αίρεσις, διάταξις. d. mortis, προαίρεσις θανάτου. d. consulum, αἵρεσις ὑπάτων.
dēstĭnātus, a, um, τεταγμένος. hora mortis destinata, ἡ πεπρωμένη τοῦ θανάτου ὥρα. destinato ἢ ex destinato, κατὰ προαίρεσιν, ἐξεπίτηδες. destinata, ōrum, οὐ, πλ. ἡ βουλὴ, ἡ προαίρεσις μ. π. τοῦ
dēstĭno, 1. (αἰτ.) καθίστημι, τάττω, ὁρίζω τινὰ ἢ τι. d. aliquem regem, καθίστημί τινα βασιλέα. d. tempus locumque ad certamen, τάττω τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον πρὸς μάχην. domum publicis usibus, τὸν οἶκον πρὸς δημοσίαν χρῆσιν. d. alicui imperium, regnum, provinciam, καθίστημι, τάττω τινὰ ἐπὶ τῇ ἀρχῇ, ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ, ἐπὶ τῇ ἐπαρχίᾳ. d. diem necis alicui, τάττω τινὶ τὴν ἡμέραν τοῦ φόνου. aliquem ad mortem, καταγιγνώσκω τινὸς θάνατον. aliquem morti, capitali supplicio, τινὸς θάνατον. d. aliquem in locum alicujus regem, καθίστημι τινα βασιλέα εἰς τόπον τινός. d. ali-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

quem animo parem alicui, ἡγοῦμαί τινα ὅμοιόν τινι (εἶναι). d. aliquem animo auctorem caedis, στοχάζομαί τινος αἰτίαν τοῦ φόνου. 6') μετ' ἀπαρ. ἢ αἰτ. καὶ ἀπαρ. προαιροῦμαι, προτίθεμαι, διανοοῦμαι. ut destinatum est, ὡς ὥρισται. ea, quae agere destinavit, ἐκεῖνα, ἃ ποιεῖν προὔθετο. d. facere aliquid, προτίθεμαι ποιεῖν τι. destinatum est mihi abire, διενοήθην ἀπελθεῖν. 2) προσδέω, βεβαιῶ τι. rates anculis, τὰς σχεδίας ταῖς ἀγκύραις. 3) στοχάζομαί τινος, βάλλω ἐπὶ σκοπόν. sagittas, τὰ βέλη.

dēstĭti, πρκ. τ. desisto.

dēstĭtŭo, stĭtŭi, stĭtūtum, 3. destatuo), (αἰτ.) (καθ)ίστημι, τίθημί τινα ἤ τι. d. aliquem in medio, καθίστημί τινα ἐν τῷ μέσῳ. cohortes extra vallum, τὰς κοόρτεις ἔξω τοῦ χαρακώματος. d. aliquem ante tribunal, καθίστημί τινα πρὸ τοῦ βήματος. 2) d. aliquem, ἀπρ(ἐγκατα)λείπω τινὰ (ὅσπις ἔγει ἀνάγκην βοηθείας). d. infelicem, ἀπολείπω τὸν δυστυχοῦντα. ἐπὶ πλοίων destituere aliquem, ἐξοκέλλειν· ὀθὲν navigia destituta, ἐκβολαὶ νεῶς. destituit aliquem mens, memoria, ὁ νοῦς, ἡ μνήμη ἐξέλιπέ τινα, ἔξω φρενῶν ἐγένετο. destituor necessariis pecuniā, ἀπορῶ τῶν ἀναγκαίων χρημάτων. 3) μτφ. d. aliquem, ἀπατῶ τινα. destituor spe ἢ a spe, ψεύδομαι τῆς ἐλπίδος.

dēstĭtūtĭo, iōnis, θ. (destituo) ἀπό(ἐγκατά)λειψις, προδοσία, ἀπάτη.

dēstĭtūtus, a, um (μ. π. τ. destituo) ἐγκαταλελειμμένος, ἔρημος, ἄπορός τινος.

dēstrictus, a, um, μ. π. τοῦ dē-strĭngo, strinxi, strictum, 3. aliquid, ἀποσπῶ, ἑλκύω, ἀποδίδω τι. tunicam a pectore, τὴν τήβεννον ἀπὸ τοῦ στήθους. Ἐκ τούτου ἀπο(κόπτω)τέμνω. frondem, φύλλα. 2) συνήθ. d. securem, gladium, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἑλκύω, σπῶμαι τὸν πέλεκυν, τὸ ξίφος. 3) ἐλαφρῶς ἅπτομαι, ἐπιψαύω τινός. pectus sagittā, τοῦ στήθους τῷ βέλει. aequora alis, τῆς θαλάσσης ταῖς πτέρυξι (ἐπὶ πτηνῶν). Ἐκ τούτου κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τῶν λουομένων, (ἀπο)ψήχω τινά, περιξύω. 4) μτφ. καθάπτομαί τινος, διασύρω τινά. aliquem carmine, ποιήματι διασύρω τινά.

dēstructĭo, iōnis, θ. (destruo) καθαίρεσις, κατασκαφή. moenium, τῶν τειχῶν. 2) μτφ. ἀνα(σκευή)τροπή.

dēstructus, a, um, μ. π. τοῦ dē-strŭo, struxi, structum, 3. aliquid, καθαιρῶ, κατασκάπτω, ἀφανίζω τι. templum, τὸν ναόν. 2) μτφ. ἀναιρῶ, καθαιρῶ, ἀνατρέπω, ἀπόλλυμί τινα ἤ τι. hominem, jus, τὸν ἄνθρωπον, τὸ δίκαιον. d. orationem, ἀνασκευάζω τὸν λόγον. d. hostes, ἐξασθενίζω τοὺς πολεμίους.

dē-sŭbĭto, ἐπίρ. ἐξαίφνης.

dē-sūdo, 1. καθ(ἀφ)ιδρῶ. μτφ. σὺν ἱδρῶτι ποιῶ τι, ἐκπονοῦμαι, κάμνω.

dēsŭēfactus, a, um, μ. π. τοῦ dēsŭē-fĭo, factus sum, fiĕri, ἀπεθίζομαι.

dē-sŭesco, suēvi, suētum, 3. aliquem, ἀπεθίζω, ἀποδιδάσκω τινά. res desueta, πρᾶγμα οὐκέτι ἐν ἔθει ὄν. ἄηθες γεγενημένον. voces jam mihi desuetae, φωναὶ ἀήθεις ἐμοὶ γεγενημέναι. 2) ἀμεταθ. ἀπομανθάνω τι.

dēsŭētus, a, um, μ. π. τ. desuesco. ἀπομεμαθηκώς. bello, τὸν πόλεμον. res desueta, πρᾶγμα οὐκέτι ἐν ἔθει ὄν.

dēsŭēvi, πρκ. τ. desuesco.

dēsultor, ōris, ὁ. (desilio), ἄμιππος, ὁ ἀπὸ ἵππου εἰς ἵππον μεταπηδῶν. 2) μτφ. μεταβάτης, ἀσταθὴς ἄνθρωπος. d. amoris, ὁ ἀσταθὴς ἐν τῷ ἔρωτι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

dēsultōrĭus, a, um. (desultor) τοῦ ἀμφίππου, τοῦ κελητίζοντος.

dēsum, fŭi, esse, ἄπειμι, οὐ πάρειμι, ἐλ(ἀπο)λείπω. omnia desunt, πάντα ἄπεστι. illud mihi deest, ἐλλείπει μοι ἐκεῖνο, ἐνδοῦμαι, στερροῦμαι ἐκείνου. pecunia deesse coepit, τὸ ἀργύριον ἤρξατο ἐλλείπειν. eo deest orationis ornatus, ἄπεστιν ἐν αὐτῷ ἡ τοῦ λόγου διακόσμησις. 2) οὐ πάρειμι, οὐ παραγίγνομαι, οὐκ ἐπαρκῶ. alicui, τινί. reipublicae τῇ πολιτείᾳ = προδίδωμι τὴν πολιτείαν. saluti communi, τῆς κοινῆς σωτηρίας ἀμελεῖν. officio desunt, ἀπολείπουσι (δὲν ἐκτελοῦσι) τὸ καθῆκον. 3) οὐ μετέχω τινός. convivio, bello, οὐ μετέχω τοῦ συμποσίου, τοῦ πολέμου.

dē-sūmo, sumpsi, ĕre, mihi aliquem ἢ aliquid, αἱροῦμαι, ἐκλέγομαί τινα ἤ τι. duces sibi desumpserunt, στρατηγοὺς ἐξελέξαντο.

dē-sŭper, ἐπίρ. ὕπερθεν, ἄνωθεν.

dē-surgo, surrexi, surrectum, 3. ἐξανίσταμαι, coenā, ἐκ τοῦ δείπνου.

dētectus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-tĕgo, texi, tectum, 3. aliquid, ἀπο(στεγάζω)καλύπτω, γυμνῶ τι. d. domum, ἀποστεγάζω τὴν οἰκίαν. faciem, τὸ πρόσωπον. ensem, γυμνῶ τὸ ξίφος. d. caput, ἀποκαλύπτομαι τὴν κεφαλήν. (ποιητ.) detectus caput, ἀσκεπὴς τὴν κεφαλήν. detectum corpus, γυμνὸν σῶμα. 2) μτφ. ἀποκαλύπτω, δηλῶ τι. consilium, τὴν βουλήν. culpam latentem, τὸ λανθάνον ἔγκλημα.

dē-tendo, tendi, tensum, 3. ἀποξενγνύω, καθαιρῶ. tabernacula τὰς σκηνάς.

dētensus, a, um, μ. π. τ. detendo.

dētentus, a, um, μ. π. τ. detineo.

dē-tergĕo, tersi, tersum, 2. ἀπο(ψῶ, μάττω)καθαίρω τι. sudorem, τὸν ἱδρῶτα. sudore detergo, ἀπομάξας τὸν ἱδρῶτα. d. lacrimas, ἀπομόργνυμι (σφογγίζω) τὰ δάκρυα. d. mensam, ἀπομάττω τὴν τράπεζαν. (ποιητ.) ἀπελαύνω, nubila, sidera, τὰ νέφη, τοὺς ἀστέρας. 2) κατακλῶ. d. remos, συντρίβω τὰς κώπας.

dēterĭor, ŭs, γεν. ōris, (συγκρ. τ. ἀχρ. deter) (deterrimus) χείρων, ὑποδέστερος, φαυλότερος. ἐλάσσων. homo, mores ᾗ, ἄνθρωπος, ἦθη ᾗ.

dētĕrĭus, ἐπίρ. συγκρ. χεῖρον, ἐνδεέστερον, ἔλασσον.

dētermĭnātĭo, ōnis, ὁ. (determĭno) ὅρος, πέρας, τέλος.

dē-termĭno, 1. aliquid, ἀφ(δι,περι)ορίζω, ὁρίζω, περατῶ τι. regiones, τὰς χώρας. d. Asiam Frygi, τὴν Φρυγίαν ὁρίζω ὡς ὅριον τῆς Ἀσίας. μτφ. (δια)τάττω τι.

dē-tĕro, trīvi, trītum, 3. aliquid, ἀπο(κατα)τρίβω, τρίβω τι. catena deterit colum, ἡ ἅλυσος κατατρίβει τὸν αὐγένα. via deterit pedes, ἡ ὁδὸς κατα(τρίβει)τρύχει τοὺς πόδας. frumentum d., ἐκτρίβω τὸν σῖτον. μτφ. ἐλαττῶ τι. laudes Caesaris, τοὺς ἐπαίνους τοῦ Καίσαρος. ferociam militum, τὴν αὐθάδειαν τῶν στρατιωτῶν.

dē-terrĕo, terrŭi, terrĭtum, 2. aliquem ab aliqua re (ἔτι δὲ καὶ aliquem ne, quin, quominus καὶ ὑπτ. καὶ ἁπλῶς aliquem), ἀποτρέπω τινά τινος. aliquem de sententia, ἀποτρέπω τινὰ τῆς γνώμης, μετα-εθ ο τινά. d. aliquem ne (quin, quominus) scribat, φοβῶ τινα (φόβον ἐμβάλλω τινὶ) ὥ ἡ γράψῃ. d. adolescentes a studio, ἀποτρέπω τοὺς νεανίας ἀπὸ τῆς σπουδῆς. d. eos ne frumentum conferant, ἀποτρέπω αὐτοὺς τοῦ συγκομίζειν σῖτον. 2) ἀπο(κρούω)τρέπω τι (κακόν). nefas, τὸ ἀνόσιον.

dēterrĭmus, a, um, (ὑπερθ. τ. ἀχρ. deter) χείριστος, φαυλότατος. ἧττον καὶ deterior.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

dēterrĭtus, a, um, μ. π. τ. deterreo.
dētersus, a, um, μ. π. τ. detergeo.
dētestābĭlis, e (lior) (detestor) ἀποτρόπαιος, ἀπευκταῖος, μυσαρός, βδελυκτός, κατάρατος. d. scelus, ἀποτρόπαιον ἔγκλημα. omen detestabile, ἀπαίσιος οἰωνός.
dētestātĭo, iōnis, θ. (detestor) κατάρα. hominum, τῶν ἀνθρώπων. 2) βδελυγμός, ἀπο(τροπιασμὸς)ρροφή. scelerum, τῶν ἐγκλημάτων.
dētestātus, a, um, ἀπευκταῖος, κατάρατος. μ. π. τοῦ
dē-testor, 1. aliquem, μυσάττομαί τινα ἢ τι. d. caedes, ἀποστρέφομαι τὰς σφαγάς. d. aliquem, καταρῶμαί τινι. 2) ἀπεύχομαι, εὐχαῖς ἀποτρέπω τι.
dētexi, πρκ. τ. detego.
dē-texo, texŭi, textum, 3. aliquid, (ἐξ)ὑφαίνω, (κατα)πλέκω, ἀνύτω τι. μτφ. d. fabellam, διεξέρχομαι μῦθον.
dētĭneo, tĭnŭi, tentum, 2. (deteneo) aliquem, κατ(ὲπ)έχω, κωλύω τινά. aliquem rure, τινὰ ἐν τῷ ἀγρῷ. d. aliquem de ἢ ab re, ἀπείργω τινά τινος. aliquem ab incepto, de negotio, ἀποτρέπω τινὰ τοῦ ἐπιχειρήματος, τοῦ ἔργου. (ποιητ.) d. iter, ἐπέχω τὴν πορείαν. 2) μτφ. ἀσχολοῦμαι περί τι. detineor in alienis negotiis, ἀσχολοῦμαι περὶ ἀλλότρια. 3) κατέχω, κάτω τινὰ ἢ τι, oculos, τοὺς ὀφθαλμούς. mentes hominum, τὴν διάνοιαν τῶν ἀνθρώπων. 4) d. locum, κατέχω, νέμομαι τόπον.
dē-tondĕo, tondi, tonsum, 2. (ἀπο)κείρω. oves, τὰ πρόβατα. crines, τὰς τρίχας. frontes detonsae arboribus (ποιητ.) = φύλλα διὰ τὸ ψῦχος πεσόντα ἐκ τῶν δένδρων.
dē-tŏno, tonŭi, āre, ἐκβροντῶ. 2) βροντῶν παύομαι.
dētonsus, a, um, μ. π. τ. detondeo.
dē-torquĕo, torsi, tortum, 2. ἀπο(μετα)στρέφω. cervices, τὸν τράχηλον. proram ad undas, τὴν πρῷραν πρὸς τὰ κύματα. lumen ab aliquo, ἀποστρέφω τὰ ὄμματα ἀπό τινος. caudam in dextram, τὴν οὐρὰν εἰς τὰ δεξιά. Ἐκ τούτου μτφ. ἀποστρέφω. animum a virtute, τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς. d. me ad aliud, ἀποστρέφομαι, ἀποκλίνω πρός τι. d. culpam in illum, μεταστρέφω τὴν αἰτίαν εἰς ἐκεῖνον. 2) δια(παρα)στρέφω, στρεβλῶ, ἐξαθρώ τι. membra, τὰ μέλη. μτφ. ἐπὶ λόγου καὶ τῶν τοιούτων· (δια)στρέφω, verba, τοὺς λόγους, recte facta, τὰ ὀρθῶς πεπραγμένα. aliquid in pejus, τι ἐπὶ τὸ χεῖρον.
dētorsi, πρκ. τ. detorqueo.
dētortus, a, um. corpus detortum, διεστραμμένον, στρεβλὸν σῶμα. μ. π. τ. detorqueo.
dētractātĭo, detractator, ῐ̆ō. detrectatio κλπ.
dē-tractĭo, iōnis, θ. (detraho) ἀφ(ὑφ)αίρεσις. alicui, τοῦ ἀλλετρίου. d. doloris, ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῆς λύπης. 2) d. cibi, ἡ ἔκκρισις. 3) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἡ ἔλλειψις.
dētractor, ōris, ὁ. (detraho) ὁ ἀποφαυλίζων, ἀμαυρῶν.
dētractus, a, um, μ. π. τοῦ
dē-trăho, traxi, tractum, 3. (αἴτ.) καθέλκω, κατάγω, ἀποσπῶ, ἀφέλκω τινὰ ἢ τι. aliquem equo, τινὰ ἀπὸ τοῦ ἵππου. triumphantem de curru, τὸν θριαμβεύοντα ἀπὸ τοῦ ἅρματος. d. hostem in aequum certamen, ἀφέλκω τὸν πολέμιον εἰς ἴσον ἀγῶνα (ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων τόπων εἰς τὸ πεδίον ἔνθα ἡ μάχη ἐξ ἴσου γίγνεται). d. e manibus annulos ἢ annulum digito, ἀποσπῶ τοὺς δακτυλίους ἀπὸ τῶν χειρῶν ἢ τὸν δακτύλιον ἀπὸ τοῦ δακτύλου. d. nomen Pompeji ex scutis, ἀφαιρῶ τὸ ὄνομα τοῦ Πομπηΐου ἐκ τῶν ἀσπίδων. d. cohortes legioni, ἀποσπῶ κοόρτεις ἀπὸ τῆς λεγεῶνος. d. vestimenta alicui, ἀποσπῶ, ἐκδύω

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τινὰ τὰ ἐνδύματα. galeam capiti, ἀφαιροῦμαι τὴν περικεφαλαίαν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς. d. militi scutum, ἁφαιροῦμαι τοῦ στρατιώτου (ἢ ἁρπάζω παρὰ τοῦ στρατιώτου) τὴν ἀσπίδα. d. alicui fidem, οὐ πιστεύω τινί. d. aliquid ex ἢ de tota summa, ἀφαιρῶ τι τοῦ ὅλου. 2) ἀφίστημί τινα, ἐξ(ἀπ)άγω τινά. d. Hannibalem ex Italia, ἐκδιώκω τὸν Ἀννίβαν ἐκ τῆς Ἰταλίας. aliquem ex Gallia, τινὰ ἐκ τῆς Γαλλίας· ἐκ τούτου ἀ) μειῶ, ἐλαττῶ τι. d. de aliquo ἢ de re, ἀποφαυλίζω, ἀμαυρῶ τινά ἢ τι. d. rebus gestis alicujus, ἀμαυρῶ τὰς πράξεις τινός. 6') hoc multum ei detraxit, τοῦτο πολὺ αὐτῷ ἔβλαψε, πολλὴν βλάβην αὐτῷ ἔφερε. 3) ἁπλῶς σύρω, ἕλκω, naves ad terram, τὰς ναῦς πρὸς τὴν γῆν. d. aliquem in judicium, ἐγκαλῶ τινι.

dētraxi, πρκ. τ. detraho.

dētrectātĭo, ōnis, ϑ. (detrecto) ἀνάνευσις, (ἀπ)ἄρνησις.

dētrectātor, ōris, ὁ. (detrecto) ὁ (ἀπ)ἀρνούμενος. 2) ὁ ἀπο(ἐκ)φαυλίζων, ἀμαιρῶν τι. laudum suarum, τοὺς ἐπαίνους αὐτοῦ.

dētrecto, 1. (de-tracto) aliquid, ἀποποιοῦμαι, (ἀπ)ἀρνοῦμαί τι. militiam, τὴν στρατείαν. d. imperata, ἀρνοῦμαι τοῖς προσταττομένοις ὑπακοῦσαι. 2) ἀπο(ἐκ)φαυλίζω τινὰ ἢ τι. laudes alicujus, τοὺς ἐπαίνους τινός.

dētrīmentōsus, a, um, (detrimentum) βλαβερός, ζημιώδης.

dētrīmentum, i, οὐ. (detero) ἀποτριβή, βλάβη, ζημία. capio, accipio, facio d., ζημιοῦμαι, βλάπτομαι. summum d., ἐσγάτη συμφορά. afferre, inferre, importare, alicui d., ζημίαν φέρω, ζημιῶ, βλάπτω τινί. 2) ἥττα, συμφορὰ ἐν πολέμῳ.

dētrītus, a (um, α. π. τ. detero) τετριμμένος, πολυπάτητος, πασίγνωστος.

dētrīvi, πρκ. τ. detero.

dē-trūdo, trūsi, trūsum, 3. aliquem, ἀπ(ἐξ)ωθῶ τινα. d. aliquem in mare, (ἐξ)ὠθῶ τινα εἰς τὴν θάλασσαν. naves scopulo, τὰς ναῦς ἐκ τοῦ σκοπέλου. d. hostes, ἐκδιώκω τοὺς ἐχθροὺς (ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν). 2) μτφ. ἀ) βίᾳ ἐκ(θέλ-λω)διώκω τινὰ τῆς κτήσεως αὐτοῦ, aliquem de agro, τινὰ ἐκ τοῦ ἀγροῦ. 6') ὠθῶ, ἐλαύνω τινὰ ἐκ τινος ἢ εἴς τι. d. aliquem de sententia, ἀποτρέπω τινὰ τῆς γνώμης, μεταπείθω τινά. d. aliquem a primo ordine in secundum, ταπεινῶ, ἀτιμάζω τινά. d. aliquem in luctus, in paupertatem, προάγω, ἐμβάλλω τινὰ εἰς πένθος, πενίαν. necessitas nos ad aliquid detrudit, ἡ ἀνάγκη πιέζει, ἀναγκάζει ἡμᾶς ἐπιχειρῆσαί τινι. 3) d. aliquid, ἀναβάλλομαί τι. comitia in adventum Caesaris, τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἔλευσιν τοῦ Καίσαρος. 4) ἁπλῶς d. aliquem, ἀναγκάζω τινὰ ἀργὴν λαβεῖν περὶ ἣν σπουδάζει.

dētruncātus, a, um, α. π. τοῦ

dē-truncо, 1. aliquid, ἀποκόπτω τι. superiorem partem arboris, τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ δένδρου. 2) ἀκρωτηριάζω, κολοβῶ τι. arbores, τὰ δένδρα. d. corpora, ἀκρωτηριάζω τὰ σώματα.

dētrūsus, a, um, μ. π. τ. detrudo.

dētŭli πρκ. τ. dēfero.

dēturbātus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-turbo, 1. (tur-) μετὰ θορύβου εἴτε βίᾳ ἐξ. ὠθῶ, καταρρίπτω τινὰ ἢ τι. d. statuam, ἀνατρέπω ἄγαλμα. d. tegulas de tecto, τὰς κεράμους ἐκ τῆς στέγης. d. aedificium, καθαιρῶ οἰκοδόμημα. d. aliquem in terram, κρημνίζω τινὰ εἰς τὴν γῆν. 2) ἐκβάλλω. ἀπ(ωθῶ)-ελαύνω τινά. nostros de vallo, τοὺς ἡμετέρους ἐκ τοῦ ναρακώματος. hostes ex praesidio, τοὺς πολεμίους ἐκ τῆς φρουρᾶς. Ἐκ τούτου μτφ. ἀ) στερῶ τινά τινος, aliquem de fortunis omnibus, τινὰ πάσης τῆς εὐτυχίας. 6') d.

ΑΡΧΕΙΟ ΠΡΟΤΥΠΩΝ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

aliquem de mente, ἐξίστημί τινα τῶν φρενῶν.

Deucălĭon, ōnis, ὁ. Δευκαλίων, υἱὸς τοῦ Προμηθέως, βασιλεὺς τῆς Φθίας καὶ τῆς Θεσσαλίας, σύζυγος τῆς Πύρρας. 2) υἱὸς τοῦ Μίνωος καὶ τῆς Πασιφάης, πατὴρ τοῦ Ἰδομενέως.

dēunx, ncis, ὁ. (dē-uncia) = τὰ $^{11}/_{12}$ τοῦ ἀσσαρίου.

dē-ūro, ūssi, ustum, 3. ἀπο(κατα)καίω τι. d. urbem, κατακαίω τὴν πόλιν. frumentum, τὸν σῖτον. hiems deurit arbores, ὁ χειμὼν κατακαίει, βλάπτει τὰ δένδρα.

dĕus, i, ὁ. (ἡ κλητ deus, ἡ ὀνομ. π. πλ. dei, dīi ἢ dī, δοτ. ἢ ἀφ. π. πλ. deis, diis ἢ dīs) θεός. per deos, quisita stolidus est? πρὸς θεῶν, τίς οὕτως ἠλίθιός ἐστιν; pro deum immortalium! πρὸς τῶν ἀθανάτων θεῶν! di prohibeant! πρὸς θεῶν μὴ γένοιτο! di meliora ἢ melius (ὑπον. velint, ferant, ὅπερ ἐνίοτε καὶ τίθεται) εὐφήμει! μηδὲν βλάσφημον εἴπῃς! deo favente, juvante, σὺν θεῷ. 2) ἐνίοτε μτφ. καὶ ὁ ἔξοχος ἀνὴρ deus λέγεται, = θεός, θεῖος.

dē-ūtor, ūsus sum, ūti, aliquo, καταχρῶμαι, κακῶς χρῶμαί τινι.

dē-vasto, 1. ἐρημῶ, ἀφανίζω. domos, οἰκίας.

dēvectus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-vĕho, vexi, vectum, 3. ἀπο(κατα)κομίζω. d. frumentum in Galliam, κομίζω σῖτον εἰς Γαλλίαν. devehor Rheno, (κατα)πλέω κατὰ τὸν Ῥῆνον ποταμόν. d. legionem equis, κομίζω τὴν λεγεῶνα ἐφ' ἵππων. 2) συνήθ. ποθ. devehor, καθόλου = πλέω, ναυτίλλομαι. μτφ. d. ad aliquid, ἔρχομαι πρός τι.

1. dē-vello, velli ἢ vulsi, vulsum, 3. aliquid, ἀπο(τίλλω)σπῶ τι. plumas, τὰ πτερά.

2. dē-vĕlo, āre, aliquid, ἀποκαλύπτω τι. oras sororis, τὸ πρόσωπον τῆς ἀδελφῆς.

dē-vĕnĕror, 1. aliquem, σέβομαί τινα. deos, τοὺς θεούς. 2) deveneror somnia, ἀποτρέπω τὰ ἐνύπνια.

dē vĕnĭo, vēni, ventum, 4. κατ(δι)έρχομαι, ἀφικνοῦμαι. ad legionem decimam, εἰς τὴν δεκάτην λεγεῶνα. d. domum Charonis, ἀφικνοῦμαι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Χάρωνος. 2) μτφ. d. in eum locum, (ποιτ. d. locum) (κατ)έρχομαι εἰς τὸν τόπον τοῦτον. d. in insidias, ἐμπίπτω εἰς ἐνέδραν.

dē-verro, ĕre, (κατα)σαίρω.

1. dēversor, ōris, ὁ. (deverto) ὁ ξένος.

2. dē-versor, 1. (θαμ. π. deverto) apud aliquem, καταλύω, κατάγομαι παρά τινι, ἢ πρός τινα. d. in illa domo, δια(τρίβω)μένω ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ.

dēversōrĭŏlum, i, οὐ. ὑποκ. τοῦ

dēversōrĭum, ĭi, οὐ. (deversorĭus) τὸ καταγώγιον, τὸ κατάλυμα.

dēversōrĭus, a, um, (deversor) τῆς καταγωγῆς. deversoria taberna, κατάλυμα.

dēvertĭcŭlum, i, οὐ. (deverto) ἐκτροπὴ τῆς ὁδοῦ. 2) = deversorium. 3) ἄσυλον, καταφύγιον.

dē-verto, verti, versum, 3. aliquid, ἀποτρέπω τι. fatalia, τὸ πεπρωμένον. 2) ἀμεταβ. d. viā, ἐκτρέπομαι τῆς ὁδοῦ, ἐκκλίνω, ἀποτρέπομαι. d. Thasum, τρέπομαι εἰς Θάσον. μτφ. ἐπὶ λόγου, ἐκτρέπομαί τινος. 3) deverto ἢ -tor (παθ.) ad aliquem, κατάγομαι, καταλύω παρά τινι.

dēvexi, πρκ. τ. deveho.

dēvexus, a, um, (deveho) κατωφερής, κατακλινής. sol d., ὁ δύων ἥλιος. aetas devexa, ἡ δύσα ἡλικία, τὸ γῆρας. aetas ad otium devexa, ἡλικία ἐπὶ σχολὴν κλίνουσα, ῥέπουσα.

devīci, πρκ. τ. devinco.

dē-vincĭo, vinxi, vinctum, 4. (αἰτ.) (κατα)δέω, περιμέσω τινὰ ἤ τι. leonem, τὸν λέοντα. d. tempora

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

lauro, δάφνῃ περιδέω, περιβάλλομαι τοὺς κροτάφους. 2) μτφ. ἑνῶ τι. d. insulas inter se, συνδέω τὰς νήσους ἀλλήλαις. verba comprehensione d., συνάπτω τὰς λέξεις πρὸς σχηματισμὸν περιόδου. d. homines societate reipublicae, συνάπτω τοὺς ἀνθρώπους τῇ τῆς πολιτείας κοινωνίᾳ. d. me cupiditate, ὑπὸ ἐπιθυμίας δεσμεύομαι. d. me affinitate cum aliquo, συγγενείᾳ συνδέομαί τινι. 2) d. aliquem mihi, ἀνακτῶμαί τινα. homines benevolentia, liberalitate, beneficio, ἀνακτῶμαι τοὺς ἀνθρώπους εὐνοίᾳ, ἐλευθεριότητι, εὐεργεσίᾳ. devinctus studiis, παραδεδομένος ταῖς μελέταις.

dē-vinco, vīci, victum, 3. aliquem, κατα(νικῶ)δαμάζω τινά. Galliam, τὴν Γαλλίαν. d. voluptates, κρατῶ τῶν ἡδονῶν.

dēvinctus, a, um, μ. π. τ. devincio.

dēvinxi, πρκ. τ. devincio.

dēvītātĭo, ōnis, d. (devito) ἀπο(ἐκ)φυγή.

dēvītātus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-vīto, 1. aliquid, ἀπο(ἐκ)φεύγω, (προ)φυλλάττομαί τι. dolorem, τὴν λύπην.

dēvĭus, a, um (de-via) ὁ ἐκτὸς εἴτε πόρρω τῆς ὁδοῦ κείμενος. oppidum devium, πόλις πόρρω τῆς ὁδοῦ κειμένη. iter devium, (παρ)εκτροπὴ τῆς ὁδοῦ. ὀθεν = ὁ μόνος ἢ πόρρω κατοικῶν. gens, homo, ἔθνος, ἄνθρωπος. 2) ὁ ἐκτρεπόμενος εἴτε ἀποπλανώμενος. μτφ. d. in omnibus consiliis, ὁ παρεκτρεπόμενος εἰς ἅπασας τὰς βουλάς. homo d., παράφορος ἄνθρωπος, ἀνόητος. 3) (ποιτ.) = ἀπρόσ(δύσ)βατος. limen, οὐδός.

dē-vŏco, 1. aliquem, ἀπο(μετα,ἀνα)καλῶ. nostros a tumulo, τοὺς ἡμετέρους ἐκ τοῦ λόφου. ex praesidiis, ἐκ τῶν φρουρῶν. aliquem de provincia, τινὰ ἐκ τῆς ἐπαρχίας. d. aliquem in judicium, (ἀνα)καλῶ τινα εἰς δίκην. d. aliquem in coenam, καλῶ τινα εἰς δεῖπνον. d. deos ad auxilium, ἐπικαλοῦμαι τοὺς θεοὺς πρὸς βοήθειαν. 2) μτφ. καταλῶ, κατάγω. philosophiam e coelo, τὴν φιλοσοφίαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. d. mortales ad perniciem, φέρω τινὰ εἰς ὄλεθρον.

dē-vŏlo, 1. κατα(ἀπο)πέτομαι. d. in locum, δρόμῳ φέρομαι εἰς τόπον. de tribunali, in forum, ἐκ τοῦ βήματος, εἰς τὴν ἀγοράν.

dēvŏlūtus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-volvo, volvi, volūtum, 3 aliquid, κατακυλίω, (κατα)κυλινδῶ τι. saxa, λίθους. corpora in humum, σώματα ἐπὶ τῆς γῆς. clipeos e muris, ἀσπίδας ἐκ τῶν τειχῶν. 2) συχνὰ εὑρηται παθ. devolvor, κυλινδοῦμαι, φέρομαι. ad aliquid, πρός τι. devolvor ad inanem spem, φέρομαι πρὸς ματαίαν ἐλπίδα. torrens devolvitur monte, χείμαρρος καταφέρεται κατὰ τοῦ ὄρους.

dēvŏrātus, a, um, μ. π. τοῦ

dē-vŏro, 1. (αἰτ.) κατα(διὰ,ῥώσκω)βρυθίζω, κατεσθίω τινὰ ἢ τι. lapidem, λίθον. hiatus terrae devorat aliquid, τὸ χάσμα τῆς γῆς καταβρυχθίζει τι. 2) μτφ. α) d. aliquid spe, oculis, διὰ τῆς ἐλπίδος, διὰ τῶν ὀφθαλμῶν καταβρυχθίζω τι = προθύμως, ἐπιθυμητικῶς προσδοκῶ, ὁρῶ. β) d. librum, κατεσθίω (προθύμως καὶ σπεύδων ἀναγινώσκω) τὴν βίβλον. d. orationem, προθύμως ἀκροῶμαι τοῦ λόγου. d. partem verborum, καταπίνω (κάπτω) μέρος τῶν λέξεων. γ') μτφ. καταπίνω, καταναλίσκω, ἀφανίζω τι. d. pecuniam publicam, καταβιβρώσκα (καταγρῶμαι) τὰ δημόσια χρήματα. d. hominem, καταβιβρώσκω τὴν περιουσίαν τινός. Ἐκ τούτου (ποιητ.) ἐξασθενίζω, φθείρω, arma vestra devorant vos, τὰ ὑμέτερα ὅπλα φθείρει ἡμᾶς.

dēvortĭum, ĭi, οὐ. (deverto)

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

tineris, ἡ τῆς ὁδοῦ ἐκτροπή (ὅπου οἱ ὁδοὶ διαγωρίζονται).

dēvŏtĭo, ōnis, f (devoveo) ἀφοσίωσις, καθιέρωσις. vitae ἡ capitis, καθιέρωσις, τὸ ἑαυτὸν καθιερεύειν. d. Deciorum, καθιέρωσις τῶν Δεκίων. 2) πανυγηρικὴ καὶ δημοσία καθιέρωσις εἰς τοὺς ὑπογθονίους θεοὺς = ἀρά, κατάρα. 3) κατευχή, ἐπῳδή, μαγικὸν ἄσμα.

dēvŏto, 1. (βαμ. τ. devoveo) ἀφοσιῶ, ἀνατίθημί τινα τοῖς ὑπογθονίοις θεοῖς ὡς θῦμα, εἰς θάνατον καθιερῶ, aliquem, τινά. 2) καταμαγεύω τινά.

dēvŏtus, a, um, (tior, tissimus) τοῖς ὑπογθονίοις θεοῖς ἀφωσιωμένος· ὕθεν = κατ(ἐπ)άρατος, ἀθλιος. 2) πιστός, ἀφωσιωμένος, εὔνους, εὐσεβής. alicui, τινί. d. vino, φιλοπότης· ἐκ τούτου ὡς οὐσ. devotus, i, ἁ. ὁ πιστός. cum omnibus suis devotis, μετὰ πάντων τῶν πιστῶν αὐτοῦ.

dē-vŏvĕo, vōvi, vōtum, 2. aliquid alicui, ἀφοσιῶ, καθιερῶ, ἀνατίθημί τί τινι, κατ' ἐξοχὴν τῷ θεῷ ὡς θῦμα, ὅθεν = εἰς σφαγὴν δίδωμι. d. liliam Dianae, ἀνατίθημι, καθιερῶ τὴν θυγατέρα τῇ Ἀρτέμιδι. d. me diis ἢ ἁπλῶς d. me, δίδωμι ἐμαυτὸν τῷ θανάτῳ (τουτέστι, καθιερῶ ἐμαυτὸν τοῖς χθονίοις θεοῖς, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς ἑκούσιον σφαγὴν ὑπὲρ τῆς πατρίδος). Κατ' ἐξοχὴν ὡς ἐξιλαστικὸν θῦμα τοῖς ὑπογθονίοις θεοῖς καθοσιῶ τινά, καταρῶμαί τινος. aliquem ἢ aliquid, καταρῶμαί τινος. 2) σπαν. δίδωμί τί (κατ' ἐξοχὴν ἐμαυτὸν) τινι, (ἀφιερόνομαι εἴς τινα). d. me amicitiae alicujus, ὅλος ἀφιερεῦμαι τῇ φιλίᾳ τινος. vobis hanc animam d., εἰς ὑμᾶς τὴν ψυχὴν ταύτην ἀφιερῶ. 3) (ποιητ.) d. aliquem (carminibus), καταμαγεύω τινὰ (ᾠδαῖς), ἐπάδω τινί.

dēvulsus, a, um, μ. π. τ. devello.

dextans, ntis, (de-sextans) δέκα οὐγκίαι. 2) ...

dextella, ae, f. ὑποκ. τ. dextera.

dexter tĕra ἢ tra, tĕrum ἢ trum, (dexterior, dextimus) δεξιός. d. oculus, δεξιὸς ἐφθαλμός. dextrum cornu, τὸ δεξιὸν κέρας. dextra pars, τὸ δεξιὸν μέρος. dexter abiit, (ποιητ.) ἐκ δεξιῶν ἀπῆλθε· κατ' ἐξοχὴν dextera καὶ dextra, ae, f. ἁ) (ὑπον. manus) ἡ δεξιὰ (χείρ). ἐκ τούτου μτφ. = ὑπόσχεσις, ἐπαγγελία, δεξιά. ὅθεν = φιλία, ὁ δεσμός, mittere dextras, ferre dextram alicui, πέμπειν, φέρειν τινὶ τὴν δεξιάν, (ὡς σημεῖον ὁμονοίας). injicere dextram, προτείνειν δεξιάν. dextram do, δεξιὰν δίδωμι. β') dextra, (ὑπον. pars) τὸ δεξιὸν (μέρος). dextrā, ἐκ δεξιᾶς. ad dextram, ἐπὶ δεξιά. 2) prehendo dextram alicujus, δεξιοῦμαί τινα. 3) μτφ. ἐπι(δέξεις)τήδειος. tempus dexter, ἐπιτήδειος καιρός. 4) (ποιητ.) ἐνδέξιος, αἴσιος, εὐτυχής. omen, οἰωνός.

dextĕra ἢ dextra, ae, f. dexter.

dextĕre ἢ dextre (dextrius) ἐπίρ. (dexter) δεξιως. ἐπιδεξίως. dexterius. (ἐπι)δεξιώτερον.

dextĕrior, ius, δεξιτερός. συγκρ. τ. dexter.

dextĕrĭtas, ātis, f. (dexter) (ἐπι)δεξιότης, ἐπιτηδειότης. d. ingenii, εὐφυΐα.

dextĭmus, a, um, δεξιώτατος. ὑπερθ. τ. dexter.

dextra ae, f. dextera.

dextrorsum ἢ -sus, καὶ ἀσυναιρέτως

dextrō- versum, ἐπίρ. ἐπί, εἰς δεξιά. abire, ἀ-έρχεσθαι.

1. dī, πρόθ. dis.

2. dī, συνγρ. ἐκ τοῦ dii, ὀν. πλ. τ. deus.

Dīa, ae, f. Δῖα, ἀρχαῖον τῆς Νάξου ὄνομα. 2) νῆσος παρὰ τὴν Κρήτην.

Dīablintes, um, m. πλ. Διαυλῖται, ἔθνος Γαλλικόν.

dīădēma, ātis, οὐ. διάδημα.

diaeta, ae, f. διαῖτα (ἡ παρὰ ἰα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

τροῦ ἐπιταττομένη). 2) διαιτα, διατριβή, οἰκία, οἴκησις.

dialectica, ae, ἡ. dialecticus.

dialecticus, a, um, διαλεκτικός, καὶ ὡς οὐσ. dialectica, ae, ἡ -ce, es, ὁ. διαλεκτική (φιλοσοφία).

dialectos ἡ -tus, i, ὁ. διάλεκτος.

Dialis, e, (Dis) Διΐος, τοῦ Διός. flamen d., Διάλιος ἱερεύς, ὁ τοῦ Διὸς στεφανηφόρος. d. apex, ἡ μίτρα (πῖλος) ὃν ὁ ἱερεὺς οὗτος ἔφερε.

dialŏgus, i, ὁ. διάλογος.

Diāna, ae, ἡ. ἡ Ἀρτέμις, θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, ἀδελφὴ τοῦ Ἀπόλλωνος, θεὰ τοῦ κυνηγίου, τῆς Σελήνης, τῶν νυκτερινῶν μαγειῶν (ὡς Ἑκάτη). Ἐκ τούτου **Diānius**, a, um, τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ ὡς οὐσ. Dianium, ii, οὐ. ά) ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος. β') ἀκρωτήριον τῆς Ἱσπανίας, γ') νῆσος τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους.

diārium, ii, οὐ. (dies) ἡμερήσιος τροφή, σιτηρέσιον. 2) ἐφημερίς.

dibăphus, a, um, δίβαφος, ὡς οὐσ. dibaphus, i, ὁ. ἡ δίβαφος (ὑπον. ἐσθής) τῶν Ῥωμ. ἀρχόντων, ἔθεν cogitat dibaphum = διανοεῖται ἀρχήν τινα λαβεῖν.

dic, προστ. τ. dico.

dica, ae, θ. δίκη. dicam scribo, impingo, δίκην γράφομαι, ἐπάγω τι.

dicācitas, ātis, ἡ. (dicax) σκῶμμα, γλεύασμός.

dicācŭlus, a, um, (ὑποκ. τ. dicax).

Dicaearchus, i, ὁ. Δικαίαρχος, περιπατητικὸς φιλόσοφος, μαθητὴς τοῦ Ἀριστοτέλους.

dicātio, ōnis, ἡ. (dico 1.) τὸ πολιτογραφεῖσθαι εἰς ἄλλην πόλιν.

dicātus, a, um, μ. π. τ. dico 1.

dicax, ācis (acior, acissimus) (dico) εὐ(φιλο)σκώμμων, γλευαστικός, εὐτράπελος. homo, ἄνθρωπος. poëma, ποίημα.

dichŏrĕus, i, ὁ. (δις-χορεῖος) ὁ διτρόχαιος.

dicis, γεν. εὑρισκομένη ἐν τῷ φράσει dicis causa ἢ gratia, ἀφορισμοῦ ἕνεκα, λόγου χάριν.

1. **dīco**, 1. aliquid alicui, ἀνατίθημι, ἀφοσιῶ, ἀφ(καθ)ιερῶ τί τινι. aram, donum Jovi, βωμόν, δῶρον τῷ Διΐ. 2) κεφάλου, ἀφιερῶ τί τινι. d. tibi totum diem, ἀφιερῶ σοι πᾶσαν τὴν ἡμέραν. d. alicui opus, ἀφιερῶ τινι τὸ ἔργον. d. Maecenati librum, ἀφιερῶ τῷ Μαικήνᾳ τὸ βιβλίον· κατ' ἐξοχήν d. aliquem deum, τιμῶ τινα ὡς θεόν.

2. **dīco**, dixi, dictum, 3. (δείκνυμι) λέγω, φημί. alicui aliquid, τινί τι. d. mendacium, λέγω ψευδῆ. d. vera, λέγω ἀληθῆ. d. patrem abisse, λέγω ὡς ὁ πατὴρ ἀπῆλθεν. is quem dixi, οὗτος ὃν εἶπον, ὁ εἰρημένος. dicunt, dicitur, φασί, λέγουσι, λέγεται. diceris hoc habitare, λέγεται ὡς ἐνθάδε οἰκεῖς. dicto citius, ταχύτερον ἢ ὡς εἴποι ἄν τις· ταχέως, ταχύ. dictum factum ἢ dictum ac factum, ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον (δηλ. ἀμελλητί, αὐτίκα, ἀνυπερθέτως). 2) φημί, κατά(σύμ)φημι (κατ' ἀντίθ. πρὸς τὸ negare). 3) (ποιητ.) λέγω, ᾄδω, φράζω, διηγοῦμαι. d. bella, λέγω, διηγοῦμαι πολέμους. d. laudes Phoebi, λέγω τὸν ἔπαινον τοῦ Φοίβου. d. carmen, ᾄδω ᾠδήν. 4) προ(αγγέλω)φαίνω. fata, sortes, τὸ πεπρωμένον, τὴν τύχην. 5) νουθετῶ τινα, παραινῶ τινί τι. d. tibi ne illud facias, παραινῶ σοι μὴ ποιεῖν ἐκεῖνο. 6) ἐκφωνῶ, προφέρω. literam Rho, τὸ γράμμα P. 7) λέγω, λαλῶ, ἀγορεύω. ad populum ἢ apud populum, ἀγορεύω εἰς τὸ κοινόν, δημηγορῶ. ars dicendi, ἡ ῥητορικὴ (τέχνη). satis exercitatus in dicendo, ἱκανῶς περὶ τὸ λέγειν ἠσκημένος. nemo ei dicendi resistere potest, οὐδεὶς αὐτῷ λέγοντι (λαλοῦντι) ἀντιστῆναι δύναται. d. de aliqua re, ἀγορεύω, λόγους ποιοῦμαι περί τινος. κατ' ἐξοχὴν λέγω ὑπέρ τινος. ἀπολογοῦμαι ὑπὲρ ὑπέρ τινος. con-

ΑΡΧΕΙΑ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

tra aliquem, pro aliquo apud centumviros, κατά τινος, ὑπέρ τινος ἐν τοῖς ἑκατὸν ἀνδράσι. a ἡ pro scripto, ἀπολογοῦμαι ὑπὲρ τοῦ νόμου. d. causam, ἀπολογοῦμαι. d. causam nullam (ἡ haud), οὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω, δύναμαι. jus d., ἀποφαίνομαι τὴν γνώμην. 8) λέγω, καλῶ, προσαγορεύω. aliquem prudentem, τινὰ συνετόν. aliquem patrem, τινὰ πατέρα. omnes dicuntur tyranni, qui-, πάντες καλοῦνται τύραννοι, οἵ-. Corvus est dictus, Κόρβος (κόραξ) ἐκλήθη. ὅθεν 9) ἀναγορεύω, ἀποδείκνυμι, αἱρεῦμαι. d. aliquem dictatorem, magistrum equitum, ἀναγορεύω, λέγω τινὰ δικτάτορα, ἵππαρχον. consulem, tribunum militum, ὕπατον (ἀποδείκνυμι), χιλίαρχον. 10) λέγω, ὁρίζω, τάττω τινί τι. diem et locum alicui, ἡμέραν καὶ τόπον τινί. pecunia dicta, τὸ τεταγμένον ἀργύριον. diem nuptiis, ἡμέραν τοῖς γάμοις. leges pacis, τοὺς νόμους τῆς εἰρήνης. ὅθεν = ὑπισχνοῦμαι.

dicrŏtus, a, um, δίκωπος, διήρης.

dicrŏta, ae, θ. ᾗ -tum, i, οὐ. (ὑπον. navigium) ἡ δίκροτος (ναῦς).

Dictaeus, ῐ̈d. Dicte.

dictamnus, i, θ. ᾗ -num, i, οὐ. ἡ δίκαμνος ψυτὸν φιόμενον ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Κρήτης Δίκτης.

dictāta, ōrum, οὐ. πλ. (τ π. μτγ. τοῦ dicto) ὑπαγορεύσεις (διδαχαί), παραγγέλματα.

dictātor, ōris, ὰ. (dicto) δικτάτωρ, αὐτοκράτωρ στρατηγός, ἄρχων ὑπέρτατος ἐν Ῥώμῃ, ἀναδεικνύμενος ἐν καιρῷ κινδύνου ἐπὶ 6 μῆνας. 2) ὁ ἀνώτατος ἄρχων ἐν πολλαῖς τῆς Ἰταλίας πόλεσιν.

dictātōrĭus, a, um, (dictator) τοῦ δικτάτωρος.

dictātūra, ae, θ. (dictator) δικτατωρία.

dictātus, a, um, μ. π. τ. dicto, ῐ̈δ. dictata.

Dicte, ēs, θ. Δίκτη, ὄρος Κρήτης· ἐκ τούτου Dictaeus, a, um, Δικταῖος, Κρητικός. rex D. = ὁ Μίνως, ἡ = ὁ Ζεύς.

dictērĭum, ĭi, οὐ. σκῶμμα.

dictĭo, iōnis, θ. (dico 2) τὸ λέγειν, λέξις, φράσις. d. causae, ἀπολογία. 2) λόγος.

dictĭto, 1. (ἐπιτ. τ. θαμ. dicto) aliquid, πολλάκις λέγω τι, φράζω, θρυλλῶ τι.

dicto, 1. (θαμ. τ. dico 2) πολλάκις λέγω, θρυλλῶ τι. 2) d. aliquid alicui, ὑπαγορεύω τί τινι. 3) d. aliquid alicui, διατάττω τινί τι.

dictum, i, οὐ. (τοῦ dictus) ῥῆμα, λέξις. 2) ῥητόν, ῥῆσις, ἀπόφθεγμα. 3) λόγος, ποίημα, διήγημα, χρησμός ᾠ. 4) σκῶμμα. 5) ἐπιταγή.

dictus, a, um, μ. π. τ. dico 2.

Dictynna, ae, θ. Δίκτυννα, ἀκρωτήριον τῆς Κρήτης. 2) ὄνομα τῆς Ἀρτέμιδος.

didĭci, πρκ. τ. disco.

dīdĭdus, a, um, μ. π. τ. dido.

1. Dīdo, ūs ἡ ōnis, θ. Διδώ.

2. dīdo, dĭdi, dĭdĭtum, 3. (disdo), διαδίδωμι/νέμω τι. fama dīdita est, ἡ φήμη διεδόθη.

dī-dūco, duxi, ductum, 3. (disduco) aliquid, διέλκω)άγω, διασπῶ, διαιρῶ τι. d. digitos, nubes, διέλκω τοὺς δακτύλους, τὰ νέφη. rima diducta, ῥῆγμα διεστηκός. d. flumina in rivos, διαιρῶ τοὺς ποταμοὺς εἰς ῥύακας· ἐκ τούτου μτφ. diduci ab amicis, ἀφίστασθαι τῶν φίλων. d. amicitias, διαλύω τὰς φιλίας. civitas diducta bello civili, πολιτεία διηρημένη, διεσπασμένη τῷ ἐμφυλίῳ πολέμῳ. animus re aliqua diductus = ἀσύνετος, ἀπρόσεκτος. d. assem in partes, διαιρῶ τὸ ἀσσάριον εἰς μέρη. d. matrimonia, διαλύω τὰ συνοικέσια. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ στρατιᾶς παρα(ἐκ)τείνω, ἀραιῶ τι. aciem in cornua, τὴν φάλαγγα εἰς κέρατα. d. nostras

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

naves, ἀραιῶ τὰς ἡμετέρας ναῦς. ἐνίοτε = διασπῶ, διαιρῶ. copias, τὰς δυνάμεις.

diductus, a, um, μ. π. τ. diduco.

Didȳmaeon ἡ -ēon, i, οὐ. Διδυμαῖον, ναὸς καὶ μαντεῖον παρὰ τῇ Διδύμῃ ἐν τῇ γώρᾳ τῆς Μιλήτου.

diecula, ae, θ. (ὑποκ. τ. dies), μικρὰ ἡμέρα, μικρὰ προθεσμία.

dies, ēi, ὁ. (καὶ θ μόνον καθ' ἑν. παρὰ δοκίμοις πεζοῖς μόνον ἐπὶ τῶν σημασιῶν 2 καὶ 3) ἡμέρα. postero die, τῇ ὑστεραίᾳ. dies festus, ἑορτάσιμος ἡμέρα, ἑορτή. in posterum diem, εἰς τὴν ὑστεραίαν. aliquot dies, ἡμέρας τινάς. jam tertium diem, τρίτην ἤδη ἡμέραν. tertio die venit, τῇ τρίτῃ ἡ τριταῖος ἦλθε. diem ex die expectare, ἡμέραν παρ' ἡμέραν προσδέχεσθαι. per totum diem, δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. bis die, δὶς τῆς ἡμέρας. una die, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. cum die, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. multo die, προϊούσης τῆς ἡμέρας. non multis diebus post, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον. postridie ejus dici, τῇ ὑστεραίᾳ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας. intra triginta dies, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν. differo aliquid in posterum diem, ἀναβάλλομαί τι εἰς τὴν ὑστεραίαν. die et nocte, τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας. in dies singulos ἢ ἁπλῶς in dies, καθ' ἑκάστην, ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν. diem noctemque ἡ dies noctesque iter facio, ἡμέραν καὶ νύκτα (ἀδιακόπως) πορεύομαι. dies meus = ἡ ἡμέρα τῆς γεννήσεως ἢ τοῦ θανάτου μου. dies supremus, ἡ ἐσχάτη ἡμέρα, ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου. obire diem supremum (καὶ suum) καὶ ἁπλῶς obire diem = τελευτᾶν, ἀποθνήσκειν. 2) συνήθ. θ. ἡμέρα, ἡ προθεσμία. dies stata, constituta, ἡμέρα τεταγμένη, ὁρητή, εἰρημένη. diem dare, dicere, τάττειν τὴν ἡμέραν. diem dicere alicui, καλεῖν τινα εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς κρίσιν. diem obire, παραγίγνεσθαι εἰς τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν τεταγμένην ἡμέραν. d. pecuniae, ἡ τῆς ἐκτίσεως, τῆς ἀποδόσεως ἡμέρα (ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ὀφείλει τις νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του). diem prodicere, παρατείνω, ἀναβάλλομαι τὴν τῆς ἀποδόσεως ἡμέραν. d. stipendii, ἡ ἡμέρα τῆς ἐκτίσεως τοῦ φόρου. dies inducīarum, ἡ τελευταία ἡμέρα τῶν ἀνοχῶν (τῆς ἀνακωχῆς). 3) καθόλου = ὁ χρόνος. brevis dies, βραχὺς χρόνος. ὀθεν = ἀναβολή, προθεσμία, ὑπέρθεσις. postulare exiguam diem, αἰτεῖν μικρὰν ὑπέρθεσιν, προθεσμίαν. 4) (ποιητ.) = τὸ τῆς ἡμέρας φῶς. videre diem = γεννᾶσθαι.

Diespĭter, tris, ὁ. (Dis-pater) = Jupiter, ὁ Ζεύς.

diffāmātus, a, um, μ. π. τοῦ diffamo, 1. (dis-fama), (αἰτ.) δυσφημῶ τινα ἢ τι, βλασφημῶ, διαβάλλω τινά. 2) διαφημίζω τινὰ ἢ τι, θρυλλῶ.

differens, ntis (μ. ἐν. τ. differo) = differentia.

differentĭa, ae, θ. (differo) διαφορά. naturarum, τῶν φύσεων.

dif-fĕro, distŭli, dīlātum, differre, (dis-fero) (αἰτ.) διαφέρω, σπεύδω, σκορπίζω) σπῶ τινα ἢ τι. ventus differt classem, ὁ ἄνεμος διασκεδάζει τὸν στόλον. d. ignem, διασκεδάζω τὸ πῦρ. d. rumores, διαδίδωμι φήμας. d. aliquem rumore, διαφέρω τινὰ λόγοις, διαφημίζω τινά. 2) ἀναβάλλομαι, παρατείνω τι. d. aliquid in posterum diem, ἀναβάλλομαί τι εἰς τὴν ὑστεραίαν, παρατείνω τι ἢ ἀναβολὴν ποιοῦμαι. poenam, τῆς τιμωρίας. 3) ἀμεταβ. διαφέρω, κεγώρισμαί τινος, διαφωνῶ τινι. illi naturis differunt, ἐκεῖνοι τῇ φύσει διαφέρουσι. hoc illi a nobis differunt, τοῦτο ἐκεῖνοι ἡμῶν διαφέρουσι. quid illud ab hoc differt? τί ἐκεῖνο τούτου διαφέρει; aetates vestrae et il-

Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

lorum differunt, ἡ ὑμετέρα ἡλικία ᾗ ἡ ἐκείνων ἐστὶ διάφορος.
differtus, a, um, (μ. π. τ. ἀχρ. dis-farcio) ὑπέρπλεως, πλήρης, μεστός. forum differtum, ἀγορὰ πλήρης ἀνθρώπων.
difficĭle (ilius, illime), ἐπίρ. σπαν. ἀντὶ τ. difficulter.
difficĭlis, e, ilior, illimus) (dis-facilis), χαλεπός, δυσγερής, δύσκολος. iter, tempus mihi difficilis, πορεία, καιρὸς ἐμοὶ δυσχερής. res est difficilis factu, dictu (ἢ ad eloquendum), πρᾶγμα χαλεπὸν ποιεῖν, εἰπεῖν. ὄθεν = ἐπικίνδυνον, δυσχερές. id, quod difficilius putatur, ὅ,τι δυσχερέστερον νομίζεται. συνήθ. μετ' ἀπαρ., συπίνου ἢ ad καὶ γερουνδίου. 2) ἐπὶ χαρακτῆρος· δύσκολος, δυσπροσηγόρητος, σκυθρωπός, ἄκαμπτος.
difficĭlĭter, ἐπίρ. (σπάν) = difficulter.
difficultas, ātis, θ. (difficilis) χαλεπότης, δυσγέρεια, δυσκολία. d. loci, δυσχωρία. d. domestica = d. numaria, ἀπορία χρημάτων. d. navium, ἔλλειψις νηῶν. rei frumentariae, ἔλλειψις σίτου. 2) χαλεπότης τρόπου, δυσκολία, τὸ δ. σπρασήγορον.
difficulter, (συνηθέστ. τοῦ difficile καὶ difficiliter) (cillius, cillime) δυσκόλως, δυσγερῶς.
diffĭdens, ntis, μ. ἐν. τ. diffido.
diffĭdenter (entius) ἐπίρ. (diffidens) δυσπίστως, ἀθύμως.
diffĭdentĭa, ae, θ. (diffidens) δυσ-(ἀ)πιστία, ὑποψία.
diffĭdi, πρκ. τ. diffindo.
dif-fīdo, fīsus snm, 3. alicui, ἐνίοτε καὶ aliqua re, ἀ(δυσ)πιστῶ, ἀθύμως ἔγω πρός τι. d. mea saluti, ἀπελπίζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας.
dif-findo, fĭdi, fissum, 3. aliquid, (δια)σχίζω τι. saxum, terram, τὸν λίθον, τὴν γῆν. μτφ. d. fores aedium, ἀνοίγω τὰς θύρας τοῦ οἴκου. 2) d. diem, διακόπτω καὶ ἀναβάλλομαι τὴν δίκην εἰς τὴν ὑστεραίαν.
dif-fingo, finxi, fictum, 3. aliquid, μετα(πλάσαω)βάλλω τι.
diffissus, a, um, μ. π. τ. diffindo.
diffīsus, a, um, μ. π. τ. diffido.
diffĭtĕor, ēri, (dis-fateor) aliquid, (ἀπ)ἀρνοῦμαί τι.
diffluēns, ntis, μ. ἐν. τοῦ
dif-flŭo, fluxi, fluxum, 3. (dis-fluo) δια(ρρέω)χέομαι. Rhenus diffluit in plures partes, ὁ Ῥῆνος διαχέεται εἰς πολλὰ μέρη. 2) μτφ. ἐπὶ προσώπων ὑπὸ μαλακότητος διαρρέω, τρυφῇ διαγέομαι. d. luxuria, ἀσωτεύομαι. 3) (ποιητ.) κατα(ρρέω)λείβομαι. d. sudore, περιρρέομαι ἱδρῶτι.
diffractus, a, um, μ. π. τοῦ
diffringo, frēgi, fractum, 3. (dis-frango) aliquid, διαρρήγνυμι, συντρίβω τι.
diffūdi, πρκ. τ. diffundo.
dif-fŭgĭo, fūgi, ĕre. διασκοπίζομαι, φεύγω. Numidae diffugiunt e castris Scipionis, οἱ Νουμάδες διαφεύγουσιν ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Σκιπίωνος. diffugiunt in vicos passim suos, φεύγουσιν εἰς τὰς κώμας αὐτῶν γύδην. diffugiunt metu perterriti, φόβῳ ἐκπλαγέντες φεύγουσι.
dif-fundo, fūdi, fūsum, 3. aliquid, δια(ἐκ)γέω τι. d. vinum, μεταγγίζω τὸν οἶνον. diffundere se (ἐπὶ ὕδατος), κατὰ μικρὸν χέεσθαι, λείβεσθαι. μτφ. διασπείρω, ἐκτείνω, διαγέω. comam, τὴν κόμην. equitem in campis, τὸ ἱππικὸν ἐν τοῖς πεδίοις. συνηθέστατα παθ. διαγέομαι, ἐκτείνομαι. lux diffunditur coelo, τὸ φῶς διαγέεται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. rami arboris late diffunduntur, οἱ κλῶνες τοῦ δένδρου μακρὰν ἐκτείνονται. 3) μτφ. ἐκτείνω, ἐξαπλῶ. d. vim meam, ἐκτείνω τὴν ἐμὴν δύναμιν. 4) εὐφραίνω τι. vultum, animum, τὴν ὄψιν, τὴν ψυχήν.
diffūse, ἐπίρ. (ius) (diffusus) δια-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

κεχυμένως, σποράδην, διεξοδικῶς.
diffūsus, a, um, (ior) (μ. π. τ. diffundo) διακεχυμένος, ἐκτεταμένος, εὐρύς, διεξοδικός, μακρός.
dīgamma, ătis, καὶ-mon, i, οὐ. δίγαμμα,-ον.
dī-gĕro, gessi, gestum, 3. aliquid, διαφορῶ,σκορπίζω)σπείρω τι. d. nubes, διασκεδάννυμι τὰ νέφη. 2) διαιρῶ. Nilus digestus in septem cornua, ὁ Νεῖλος διαιρεῖται εἰς ἑπτὰ κέρατα. 3) dentes digerunt cibum, οἱ ὀδόντες καταπέπτουσι τὴν τροφήν. 4) διατάσσω, εὐθετῶ, διακοσμῶ τι. bibliothecam, τὴν βιβλιοθήκην.
dīgestĭo, ōnis, θ. (digero) διάταξις, διακόσμησις,διαίρεσις. 2)πέψις.
digestus, a, um, μ. π. τ. digero.
dīgĭtālis, e, (digĭtus) δακτυλικός, τοῦ δακτύλου.
dīgĭtŭlus, i, ὑποκ. τοῦ
dīgĭtus, i, ἀ. δάκτυλος. attingo aliquid extremis digitis, ἅπτομαί τινος ἄκροις δακτύλοις (ἀκροθιγῶς). attingo coelum digito=ὑπερ(ευδαιμονῶ)εὐτυχῶ. β') numero per digitos, digero in digitos, computo digitis, τοῖς δακτύλοις ἀριθμῶ. novi digitos tuos=οἶδα τὴν σὴν ἀριθμητικὴν τέχνην. γ') concrepo digitis, ἀπολακῶ τοῖς δακτύλοις. δ') intendo digitum ad aliquid, δακτυλοδείκτῶ τι. monstror digitis, δακτυλοδεικτοῦμαι, περιβόητος ἐν(εὖ)δοξός εἰμι. ε) liceor digito ἢ tollo digitum, αἴρω, ἀνατείνω τὸν δάκτυλον=ἐν δημοπρασίᾳ ἀνατείνων τὸν δάκτυλον προσφέρω τιμήν. ς') loquor digitis, διὰ μορφασμῶν ὁμιλῶ. digiti loquuntur cum voce, ἐπὶ κιθαρισμοῦ. ζ') porrigo, profero digitum, ἐπιχειρῶ τῷ ἔργῳ. 2) ὁ δάκτυλος τοῦ ποδός. summis digitis ambulo, ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῶν δακτύλων περιπατῶ = πάνυ ἐλαφρῶς. 3) ὁ δάκτυλος, (μέτρον τὸ $^1/_{16}$ τοῦ ποδός).
Dĭgĭti Idaei, (δὲ Idaei) ἱερεῖς τῆς Κυβέλης.
dī-glădĭor, 1. cum aliquo, διαξιφίζομαι)μάχομαί τινι.
dignātĭo, ōnis, θ. (dignor) ἀξίωσις, ἀξίωμα, τιμή. vivo in summa dignatione regis, ζῶ ἐν μεγίστῃ τιμῇ παρὰ τῷ βασιλεῖ.
digne (nius, nissime), ἐπίρ. (dignus) ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
dignĭtas, ātis, θ. (dignus) ἀξιότης, ἀξία. pro dignitate honorari, κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶσθαι. pro dignitate alicujus dicere, ἀξίως εἰπεῖν τῆς δόξης τινός. pro dignitate aliquem laudo, ἐπαινῶ τινα κατ' ἀξίαν. pro dignitate sceleris, ἀξίως τοῦ κακουργήματος. 2) ἀξίωσις, ἀξίωμα, τιμή, ἀξιοπρέπεια. d. regia, τὸ τοῦ βασιλέως ἀξίωμα.d. corporis, ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ σώματος, τὸ κάλλος.
digno, (συνηθέστ. τὸ dignor) 1. (dignus) aliquem aliqua re,ἀξιῶ, ἄξιον νομίζω τινά τινος, τιμῶ τινά τινι. 2) d. aliquid ἢ facere aliquid, ἀξιῶ, βούλομαί τι ἢ ποιεῖν τι. nemo Romanorum pacis mentionem habere dignatus est, οὐδεὶς τῶν Ῥωμαίων μεμνῆσθαι (περὶ) τῆς εἰρήνης ἠξίωσε. dignor aliquem filium, βούλομαί τινα υἱὸν λαβεῖν.
di-gnosco, gnōvi, gnōtum, 3. (dinosco) (αἰτ.) διαγιγνώσκω)κρίνω τινὰ ἢ τι.d.civem hoste ἢ ab hoste, διορίζω τὸν πολίτην (ἀπὸ) τῶν πολεμίων. hominem ac servum, διακρίνω τὸν ἄνθρωπον τοῦ δούλου.
dignus, a, um (nior, nissimus) aliqua re, ἄξιός τινος. laude,ἐπαίνου, ἀξιέπαινος. res digna memoriā, σπαν. memoriae, πρᾶγμα ἄξιον μνήμης, ἀξιομνημόνευτον· μετὰ τοῦ qui καὶ ὑποτ. ἢ μετὰ τοῦ ut καὶ ὑποτ., μετὰ τῆς ad. καὶ αἰτ., μετ' ἀπαρ., αἰτ. καὶ ἀπαρ. dignus est qui hoc im-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

petret, ἄξιος τυχεῖν τούτου. d. est amari ἢ ut ametur, ἄξιος ἀγαπᾶσθαι. d. ut aliquid faciam, ἄξιός εἰμι ποιεῖν τι. dignum dictu, ἄξιον εἰπεῖν. Ἃκ τούτε, τὸ πρέπον, τὸ ἁρμόζον. ut dignum est, ὡς ἄξιόν ἐστιν, ὡς πρέπει. quid docto homine et amico dignum erat, ὅ,τι πεπαιδευμένῳ ἀνδρὶ καὶ φίλῳ ἄξιον, πρέπον ἦν. praemia digna, ἆθλα ἄξια, προσήκοντα. poena digna, ἀξία, προσήκοντα ποινή.

dīgrĕdĭor, gressus sum, 3. (disgradior), ὄιγα γίγνομαι, χωρίζομαι, ἀπαλλάττομαι ab aliquo, ἀπό τινος. ex eo loco, ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου. in urbem, domum, ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ εἰς τὴν πόλιν, οἴκαδε. 2) μτφ. d. officio, παραβαίνω τὸ καθῆκον. 3) ἐκτρέπομαι, παρεκβαίνω. d. longius a proposito, πόρρω γίγνομαι τοῦ προκειμένου (τῆς ὑποθέσεως).

dīgressĭo, ōnis, ϑ. (digredior) χωρισμός, ἀπαλλαγή, ἀποχώρησις. 2) παρέκβασις. a proposita oratione, τοῦ προκειμένου λόγου.

1. dīgressus, a, um, μ. π. τ. digredior.

2. dīgressus, ūs, ἀ. = digressio. 2) ἀποχώρησις.

dījūdĭcātĭo, ōnis, ϑ. (dijudico) διάγνωσις, κρίσις.

dījūdĭcātus a, um, μ. π. τοῦ

dī-jūdĭco, 1. aliquid, διαγιγνώσκω, (δια)κρίνω τι. μτφ. d. belli fortunam, διακρίνω τὴν τύχην τοῦ πολέμου. d. vera a falsis, διακρίνω τὰ ἀληϑῆ τῶν ψευδῶν.

dījunctĭo, dijuncte, ἡ -im χῦ. ἴδ. disjunctio, disjuncte χῦ.

dīlābĭdus, a, um, (dilabor) φϑαρτός, εὔτριπτος.

dī-lābor, lapsus sum, 3. δια(πίπτω)ρρέω, κατολισθαίνω, καταρρέω, δια(γέγομαι)λύομαι. aedes, cadaver, glacies, nebula, ἡ οἰκία, τὸ πτῶμα, ὁ κρύσταλλος, ἡ νεφέλη. μτφ. ἐπὶ πρόσωπων, κατ' ἐξοχήν ἐπὶ στρατιωτῶν, διασπείρομαι, διασπῶμαι. exercitus dilabitur, ὁ στρατὸς δια(γέεται)σπείρεται. 2) καταλύομαι, καθαιροῦμαι. respublica, ἡ πολιτεία καταλύεται. tempus dilabitur, ὁ χρόνος παρέρχεται. res memoriā dilabitur, τὸ πρᾶγμα διαφεύγει τὴν μνήμην (λησμονεῖται).

dī-lăcĕro, 1. (αἰτ.) διασπαράττω, διαφθείρω τινὰ ἤ τι. canes dilacerunt dominum, οἱ κύνες διασπαράττουσι τὸν κύριον. μτφ. d. opes, κατασπαθῶ, καταβροχθίζω τὴν περιουσίαν.

dī-lāmĭno, āre, (lamina) aliquid, διασχίζω τι.

dī-lănĭo, 1. (αἰτ.) (δια)σπαράττω διασπῶ τινα ἤ τι.

dī-lăpĭdo, āre, (dis-lapis) διαρρίπτω (ὡς λίθους), διαφθείρω τι. μτφ. d. pecuniam, καταναλίσκω τὰ χρήματα.

dilapsus, a, um, μ. π. τ. dilabor.

dī-largĭor, largītus sum, 4. aliquid alicui, δαψιλῶς (δια)νέμω, δίδωμί τί τινι. pecuniam illis, χρήματα ἐκείνοις.

dīlargītus, a, um, μ. π. τ. dilargior.

dīlātĭo, ōnis, ϑ. (differo) ἀναβολή. temporis, τοῦ χρόνου. comitiorum, τῆς ἐκκλησίας.

dīlāto, 1. (dis-latus), (δια)πλατύνω, (δι)εὐρύνω. imperium, gloriam, τὴν ἀρχήν, τὴν δόξαν. d. fundum, πλατύνω τὴν ἔπαυλιν. d. aciem, παρα(ἐκ)τείνω τὴν παράταξιν. d. argumentum, ἐκτείνω τὴν ὑπόϑεσιν.

dīlātor, ōris, ἀ. (differo) μελλητής, ὁ ἀναβάλλων.

dīlātus, a, um, μ. π. τ. differo.

dī-laudo, āre, aliquem, ἐπαινῶ τινα λίαν.

dīlectus, a, um, (tior, tissimus) ἀγαπητός. μ. π. τ. diligo.

dīlexi, πρκ. τ. diligo.

dīlĭgens, ntis (entior, entissimus) μ. ἐν. τ. diligo, σπουδαῖος, ἐπιμελής, ἀκριβής. homo d., ἐπιμελὴς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἀνήρ. d. in rebus omnibus, ἀκριβὴς περὶ πάντα. in re, περὶ τὸ ἔργον. d. veritatis, φιλαλήθης. in eloquendo, ἐπιμελούμενος τοῦ λέγειν. diligentissimus orator, ἀκριβέστατος ῥήτωρ. 2) ἀκριβής, φειδωλός, οἰκονομικός.

dĭlĭgenter, (entius, entissime) ἐπίρ. (diligens) ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, σπουδαίως.

dĭlĭgentĭa, ae, θ. (diligens) σπουδή, ἀκρίβεια, ἐπιμέλεια, πρυσοχή. 2) φειδωλία.

dĭlĭgo, lēxi, lectum, 3. (dis-lego) (αἰτ.) φιλῶ, στέργω, ἀγαπῶ τινα ἢ τι. d. amicos, ἀγαπῶ τοὺς φίλους. d. aliquem, τιμῶ τινα.

dī-lōrīco, 1. (dis-lorica) διασπῶ, tunicam, τὸν χιτῶνα.

dī-lūcĕo, luxi, ēre, διαφαίνομαι, διαυγάζω, δῆλός εἰμι.

dĭlūcesco, lūxi, ĕre, (ἐναρκ. τ. diluceo) δια(ὑπο)φαίνομαι, διαυγάζω. 2) συνήθ. ἀπρόσ. dies dilucescit, ἡμέρα ὑποφαίνει.

dĭlūcĭde (dius, dissime) ἐπίρ. (dilucidus) κατα(δια)φανῶς, λαμπρῶς. 2) μτφ. σαφῶς, ἐναργῶς.

dī-lūcĭdus, a, um (dior) διαφανής, λαμπρός. 2) μτφ. σαφής, ἐναργής. oratio, λόγος.

dĭlūcŭlum, i, οὐ. (dis-lux) διαύγασμα, λυκαυγές. diluculo profundo, ὄρθρου βαθέως.

dĭlūdĭum, ĭi, εὐ. (dis-ludo), ἀναβολὴ παιδιᾶς (ἀνα)παύλας γάριν.

dī-lŭo, lŭi, lūtum, 3. δια(κατα)κλύζω, (δια)βρέχω τι. 2) κεράννυμι, ἐξυδατῶ, vinum, οἶνον. 3) μτφ. διαλύω, ἀφανίζω, [ἀναιρῶ, ἐξαλείπω, ἀποδιώκω τι. memoriam rei, ἐξαλείφω τὴν μνήμην τοῦ πράγματος. d. crimen, ἀπαλλάσσομαι τοῦ ἐγκλήματος.

dĭlūtus, a, um, (tior, tissimus) μ. π. τ. diluo.

dĭlŭvĭes, ēi, θ. καὶ

dĭlŭvĭum, ĭi, οὐ. κατακλυσμός.

dīmăchae, ārum, ἀ. πλ. οἱ διμάχαι (πεζῇ ἢ ἔφιπποι μαχόμενοι).

dī-mānо, 1. διαρρέω, διαγέομαι, μτφ. ἐκτείνομαι.

dīmensĭo, dimensus, ĭō. demensio. demensus.

dīmētĭor, ĭris. demetior.

dimĕto ἢ -or, ĭris. demeto.

dīmĭcātĭo, iōnis, θ. (dimico) διαμάχη, ἀγών, ἔρις. d. universae rei d. universa, ὁ περὶ τῶν ὅλων ἀγών, ἡ εἰς τὰ ὅλα κρίσιμος μάχη. d. vitae (ἡ capitis), ψυχομαχία.

dī-mĭco, micāvi, (περιτ. ŭi), micātum, 1 (δια)μάχομαι, (δι)ἀγωνίζομαι, -αλεμῶ. cum aliquo ἢ contra, adversus aliquem, πρός τινα. de ἢ pro aliqua re, ὑπέρ (περί) τινος.

dīmĭdĭātus, a, um, (dimidius) ἡμίτομος. dimidiata pars equitum, τὸ ἥμισυ μέρος τῶν ἱππέων, οἱ ἡμίσεις ἱππεῖς.

dīmĭdĭus, a, um, (dis-medius) ἥμισυς. d. murus, ἥμισυ τεῖχος. dimidia pars, τὸ ἥμισυ, temporis, τοῦ χρόνου. dimidĭum, ĭi, οὐ. τὸ ἥμισυ. pecuniae, τῶν χρημάτων.

dī-mĭnŭo, minŭi, minūtum, 3. συντείνω τι.

diminutĭo, = deminutio, q. v.

dimīsi, πρκ. τ. dimitto.

dīmissĭo, iōnis, θ. (dimitto) ἀποπομπή, διάλυσις. d. navium, ἄφεσις τῶν πλοίων.

dīmissus, a, um, ο. π. τοῦ

dī-mitto, mīsi, missum, 3. διαπέμπω. literas per omnes provincias, ἐπιστολὰς διὰ πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν. circum amicos, διὰ τῶν φίλων. nuncios in omnes partes, ἀγγέλους εἰς πάντα τὰ μέρη. tota civitate, περὶ ὅλην τὴν πολιτείαν. d. oculos in omnes partes, περιβλέπω πάντα τὰ μέρη, πανταχοῦ. 2) ἀποτείνω, ἀνίημι, (δι)ἀφίημι, διαλύω. d. senatum, διαλύω τὴν σύγκλητον. concilium, τὴν σύνοδον. d. convivium, διαλύω τὸ συμπόσιον. d. exercitum,

διαφίημι, διαλύω τὸ στράτευμα. **d. matrimonium**, διαλύω τὸν γάμον. **aliquem impunitum e manibus**, ἀποπέμπω, ἀφίημί τινα ἐκ τῶν χειρῶν ἀτιμώρητον. **d. uxorem**, ἀποπέμπομαι τὴν γυναῖκα. **d. aliquam e matrimonio**, ἀποπέμπω γυναῖκα. **d. creditorem**, διαλύω τὸ χρέος. 3) ἐπὶ πραγμάτων, ἀφίημι, ἐῶ τι, παύομαι, ἀφίσταμαί τινος. **d. oppugnationem, imperium, curam rei alicujus**, παύομαι, ἀφίσταμαι τῆς πολιορκίας, τῆς ἀρχῆς, τῆς περί τινος φροντίδος. **d. jus meum**, τῶν ἐμαυτοῦ δικαίων ὑφίεμαι. **d. occasionem, tempus, facultatem rei alicujus**, ἀφίεμαι τῆς εὐκαιρίας, τοῦ καιροῦ, τῆς ἀφορμῆς τινος (δὲν ἐπωφελοῦμαι ἐκ τῆς Χ.) **d. omnem spem**, ἀπόλλυμι πᾶσαν τὴν ἐλπίδα. **d. Italiam, provinciam, triumphum**, προλείπω (παραμελῶ) τὴν Ἰταλίαν, τὴν ἐπαρχίαν, τὸν θρίαμβον. **d. praedam speratam e manibus**, ἀφίημι ἐκ τῶν χειρῶν, ἀπόλλυμι τὴν ἐλπιζομένην λείαν. **d. fabulas**, παύομαι περὶ πῶν μύθων λέγων. **d. alicui tributa**, παραγωρῶ τινι τοῦ φόρου. **d. iracundiam meam reipublicae**, ἀφίεμαι τῆς κατὰ τῆς πολιτείας ὀργῆς.

dīmōtus, a, um, μ. π. τοῦ **dī-mŏvĕo, mōvi, mōtum**, 2. διαιρῶ, διακρίνω, γωρίζω. **parietes**, διαιρῶ, ἀνοίγω τοὺς τοίγους. **cinerem**, διαφορῶ, ὑπορύττω, ἀνασκαλεύω τὴν τέφραν. ἐπὶ τῶν κολυμβόντων· **d. undas**, διαιρῶ, γωρίζω τὰ κύματα. **aquam corpore**, τὸ ὕδωρ τῷ σώματι. **d. terram aratro**, διατέμνω τὴν γῆν ἀρότρῳ. 2) ἀπ(ελαύνω)ωθῶ. **turbam**, τὸν ὄγλον. **d. aliquem a plebe**, διά(ἀπο)σπῶ τινα τοῦ δήμου. **equites Romanorum a plebe**, τοὺς τῶν Ῥωμαίων ἱππεῖς ἀπὸ τοῦ δήμου.

Dindȳmus, i, ἀ. ὄ (ποιτ.) -ma, ōrum, οὐ. πλ. τὸ Δίνδυμον, -μα, ὄρος Φρυγίας ἐξ οὗ

Dindȳmēne, es, θ. ἡ Κυβέλη.

dīnūmĕrātĭo, iōnis, θ. (dinumero) δι(ἀπ)αρίθμησις. **dierum ac noctium**, τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν νυκτῶν.

dī-nūmĕro, 1. **aliquid**, δια(ἀπ)αριθμῶ. **stellas, annos, syllabas**, τοὺς ἀστέρας, τὰ ἔτη, τὰς συλλαβάς.

Diŏchāres, is, ἀ. Διοχάρης, ἀπελεύθερος τοῦ Καίσαρος. Ἐκ τούτου **Diocharīnus**, a, um, Διοχάρειος.

Diŏdōrus i, ἀ. Διόδωρος ά) ὁ ἐπικαλούμενος Κρόνος, περίφημος διαλεκτικὸς ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων. β') περιπατητικὸς φιλόσοφος τῷ 100 π. Χ. γ') **D. Siculus**, Διόδωρος ὁ Σικελιώτης, Ἕλλην ἱστορικὸς ἐπὶ Αὐγούστου.

Diŏdōtus, i, ἀ. Διόδοτος, Στωϊκὸς φιλόσοφος, διδάσκαλος τοῦ Κικέρωνος.

dīoecēsis, is, θ. διοίκησις.

dīoecētes, ae, ἀ. διοικητής.

Diŏgĕnes, is, ἀ. Διογένης. ά) **D. Apollōniātes**, Διογένης ὁ Ἀπολλωνιάτης, φιλόσοφος ἐκ τῆς Ἰωνικῆς Σχολῆς, σύγχρονος τοῦ Ἀναξάγορου. β') **D. Babylōnĭus**, Διογένης ὁ Βαβυλώνιος, Στωϊκὸς φιλόσοφος, πρεσβευτὴς ἐλθὼν εἰς Ῥώμην μετὰ τοῦ Καρνεάδου καὶ Κριτολάου, 155. π. Χ. γ') **D. Cynicus**, Διογένης ὁ Κυνικός, ὁ γνωστότατος μεταξὺ τῶν κυνικῶν φιλοσόφων, σύγχρονος Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. δ') **D. Laertius**, Διογένης ὁ Λαέρτιος, γραμματικὸς ἐν Ἀθήναις περὶ τὸ 150 π. Χ. ε) φίλος τις τοῦ Καικίλιου Ῥούφου.

Diŏmēdes, is, ἀ. Διομήδης, ά) υἱὸς τοῦ Τυδέως βασιλέως τῆς Αἰτωλίας ἕν τῶν ἐνδοξοτάτων Ἑλλήνων τῶν κατὰ τῆς Τροίας ἐκστρατευσάντων. Μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Τροίας ἀπῆλθεν εἰς τὴν κάτω Ἰταλίαν καὶ ἔκτισεν ἐκεῖ τὴν πόλιν Arpi. Ἐκ τούτου **Diomēdēus**, a, um, Διομήδειος, **insulae Diome-**

dese, νῆσοι Διομήδειοι, ἄθροισμα νήσων περὶ τὰ παράλια τῆς Ἀπουλίας. **campi Diomedei**, ἡ χώρα τῶν Κανῶν καὶ τῶν Ἀρπίων. **aves Diomedeus**, πτηνὸν τῶν Διομηδείων νήσων. 6') βασιλεὺς τῆς Θράκης, ὅστις τοὺς αἰχμαλώτους παρέβαλεν ε'ς τροφὴν τοῖς ἀνθρωποφάγοις ἵπποις του, θανατωθεὶς ἐπὶ τέλους ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέο ς.

Diŏmĕdon, ontis, ὁ. Διομέδων, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ.

Dĭon, ōnis, ὁ. Δίων, εὐγενὴς Συρακούσιος, γαμβρὸς τοῦ νεωτέρου Διονυσίου.

Dĭōne, ēs, ἡ -a, ae, θ. Διώνη ά) θυγάτηρ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Θέτιδος, μήτηρ τῆς Ἀφροδίτης. β') (ποιητ.) = Ἀφροδίτη. Ἐκ τούτου **Dionaeus, a, um**, Διωναῖος. **Caesar Dionaeus**, ὁ Διωναῖος Καῖσαρ, ὡς ἀπόγονος τοῦ Αἰνείου τοῦ υἱοῦ τῆς Ἀφροδίτης.

Diŏnȳsĭus, ĭi, ὁ. Διονύσιος ά) ὄνομα δύω τυράννων τῶν Συρακουσῶν, ὁ πρεσβύτερος καὶ νεώτερος Διονύσιος. β') ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Φιλολογίας γνωστοὶ εἶσιν 1) Διονύσιος ὁ Ἡρακλεώτης, μαθητὴς τοῦ Ζήνωνος, κατ' ἀρχὰς ὀπαδὸς τῆς Στωϊκῆς εἶτα δὲ τῆς Ἐπικουρείου φιλοσοφίας. 2) Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς, Ἕλλην ἱστοριογράφος. 3) **Dionysius Periegetes**, Διονύσιος ὁ Περιηγητής, Ἕλλην γεωγράφος ἐπὶ Αὐγούστου. 4) **Dionysius Magnes**, Διονύσιος ὁ Μάγνης, Ἀσιανὸς ῥήτωρ, σύγγρονος τοῦ Κικέρωνος. 5) πεπαιδευμένος δοῦλος τοῦ Κικέρωνος, διδάσκαλος τῶν παίδων αὐτοῦ. 6) ἄλλος τις δοῦλος τοῦ Κικέρωνος, ὁ ἀναγνώστης αὐτοῦ (**Anagnostes**).

Diŏnȳsus, i, ὁ. Διόνυσος, ὁ Βάκχος. Ἐκ τούτου **Dionysius, a, um**, τοῦ Διονύσου, Βακχικός.

dĭŏta, ae, θ. διώτη (ἀγγεῖον, δύω λαβὰς ἔχον).

Dĭŏvis, is, ὁ. ἀρχαῖον Ἰταλικὸν ὄνομα τοῦ Διὸς (= **Jovis**).

Diphĭlus, i, ὁ. Δίφιλος, ά) κωμικὸς ποιητὴς ἐκ Σινώπης, σύγγρονος τοῦ Μενάνδρου, ὃν ὁ Πλαυτος καὶ Τερέντιος ἐμιμήθησαν. β') Ῥωμαῖος ἀρχιτέκτων.

diplōma, ătis, οὐ. δίπλωμα.

Dĭpўlon, i, οὐ. Δίπυλον, ὄνομα τῆς Θριασίου πύλης ἐν Ἀθήναις.

dīrae, ārum, (θ. πλ. τοῦ ἐπιθ. **dirus**) ὅπερ ἰδέ.

Dircē, ēs, καὶ **Dirca, ae**, θ. Δίρκη, θυγάτηρ τοῦ Ἠλίου, σύζυγος τοῦ Λύκου, βασιλέως τῶν Θηβῶν. 2) πηγὴ τῶν Θηβῶν. Ἐκ τούτου **Dircaeus, a, um, Dircaeus** (ποιητ.) = Θηβαῖος, Βοιώτιος. **Cygnus Dircaeus** = ὁ Πίνδαρος.

dīrecte, καὶ -to, (**tius**) ἐπίρ. (**directus**) ἐπίρ. εὐθύ, κατ' εὐθεῖαν. **navigare**, πλεῖν. 2) κατ' εὐθύ, διαρρήδην. **dicere**, λέγειν.

dīrecto, ἴδ. **directe**.

dīrectus, a, um, (**tior**) (μ. π. τ. **dirigo**) εὐθ ς. **in directum**, εἰς εὐθύ. 2) ὀρθός, ὄρθιος.

dī ēmi, πρκ. τ. **dirimo**.

dīremptĭo ἢ **diremtĭo, ōnis**, θ. καὶ

dīremptus, ūs, ὁ. (**dirimo**) διαίρεσις, διάλυσις.

dīremptus, a, um, μ. π. τ. **dirimo**.

dīreptĭo, ōnis, θ. (**diripio**) διαρπαγή, λεηλασία, πόρθησις. **oppidi**, τῆς πόλεως.

dīreptor, ōris, ὁ. (**diripio**) πορθητής.

direxi, πρκ. τ. **dirigo**.

dīrĭbĕo, bŭi, bĭtum, 2. (**dis-habeo**) διαχρίνω)χωρίζω (τὰς ψήφους).

dīrĭbĭtĭo, ōnis, θ. (**diribeo**) ἡ τῶν ψήφων διαχώρισις.

dīrĭbĭtor, ōris, ὁ. (**diribeo**) ὁ τὰς ψήφους διαχωρίζων.

dīrĭgo, rexi, rectum, 3. (**dis-rego**) **aliquid**, (ᾳ)εὐθύνω. **aciem**, ἐκτείνω τὴν παράταξιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς

εὐθείας. nayes, παρατάττω τὰς ναῦς ἐπ' εὐθείας. d. vicos, = κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν οἰκοδομῶ. 2) πρὸς σκοπόν τινα τείνω, διευθύνομαι. d. iter ad Mutinam, διατείνω (πορεύομαι) εἰς Μουτίναν. d. hastam in aliquem (ποιητ. alicui), εὐθύνω, βάλλω τὸ δόρυ κατά τινος. d. sagittas, τοξεύω. d. equum in hostem, εὐθύνω τὸν ἵππον ἐπὶ τὸν πολέμιον. 3) μτφ. ἐφαρμόζω, ἁρμόζω. aliquid re ἢ ad rem, (ἐφ)-ἁρμόζω τι πρός τι ἤ τινι. orationem ad exempla, τὸν λόγον πρὸς τὰ πράγματα. d. me ad id, quod est optimum, (προσ)ἁρμόζομαι πρὸς ὅ,τι βέλτιστον. d. omnia voluptate, utilitatem honestate, ἐφαρμόζω τὰ πάντα πρὸς τὴν ἡδονήν, τὴν ὠφέλειαν πρὸς τὴν τιμήν.

dīrĭmo, rēmi, remptum, 3. (disemo) aliquid, δι(αιρῶ)ορίζω, διαχωρίζω τι. corpus, τὸ σῶμα. urbs flumine dirrepta, ἡ πόλις ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ διαιρεθεῖσα ἢ μτφ. διακόπτω, (δια)λύω τι. bellum, amicitiam, τὸν πόλεμον, τὴν φιλίαν. colloquium, comitia, διαλύω τὴν συνδιάλεξιν, τὴν ἐκκλησίαν. d. tempus, ἀναβολὴν ποιοῦμαι d. consilium, ἀναιρῶ τὴν γνώμην. d. litem, controversiam, παύω, διαλύω τὴν ἔριν, τὴν ἀμφισβήτησιν.

dīrĭpio, rĭpŭi, reptum, 3. (disrapio), (ταῖτ.) διαρπάζω, σπαράττω, διασπῶ τινα ἤ τι. membra alicujus, διαρρήγνυμι τὰ μέλη τινός. 2) (δια)πορθῶ, λεηλατῶ τι. d. Lysitanos, λεηλατῶ τοὺς Λυσιτανούς. d. bona alicujus, urbem, castra, provincias, διαρπάζω τὰ ἀγαθά τινος, τὴν πόλιν, τὸ στρατόπεδον, τὰς ἐπαρχίας. 3) (ποιητ.) ἁρπάζω τι.

dīrĭtas, ātis, f. (dirus) τὸ στερρόν, τὸ ἀπαίσιον. dici, ominis. τῆς ἡμέρας, τοῦ οἰωνοῦ ἀπαισία ἡμέρα, ἀπαίσιος οἰωνός. 2) ἐπὶ προσώπων ὠμότης, χαλεπότης, σκληρότης, δεινότης.

dī-ŕŭmpo, rūpi, ruptum, 3. aliquid, διαρρήγνυμί τι. venti dirumpunt nubem, οἱ ἄνεμοι διαρρηγνῦσι τὴν νεφέλην. d. alicui caput, διαρρήγνυμί τινος τὴν κεφαλήν. homo dirruptus, ἄνθρωπος ἀνάπηρος. 2) μτφ. amicitiam, societatem, διακόπτω, διαλύω τὴν φιλίαν, τὴν συμμαχίαν. pass. dirumpor dolore, invidia, διαρρήγνυμαι ὑπὸ φθόνου, λύπης, κτλ.

dīrŭo, rŭi, rŭtum, 3. aliquid, κατα(βάλλω)σκάπτω, καθαιρῶ, ἀφανίζω τι. urbem, τὴν πόλιν. muros, τὰ τείχη. (ποιητ.) d. agmina, κατακόπτω τὴν στρατιάν. Ἐκ τούτου miles aere dirutus, ὁ στρατιώτης ἀπεστερημένος (πρὸς τιμωρίαν). homo dirutus, ἀργεωκόπος.

dīrŭpi, πρκ. τ. dirumpo.

dirruptus, a, um, (tior), μ. π. τ. dirumpo.

dīrus, a, um, (rior, rissimus), δεινός, στυγερός, φοβερός, ἀπαίσιος. dirae, ārum, f. πλ. καὶ dira, ōrum, οὐ. πλ. ὁ) ἀπαίσιοι οἰωνοί, (ποιητ.) αἱ Ἐρινύες. 6') ἀραί. diras imprecari alicui, δεινὰς ἀρὰς ἐπαράσθαί τινι. dirum omen, ἀπαίσιος οἰωνός. somnia, ὄνειρα. tempus, καιρός. exsecrationes dirae, σφέτεραι ἀραί. diracdapes, στυγερὰ εὐωχία. 2) ἐπὶ προσώπων καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν ὠμός, ἀπηνής, δεινός. dea, noverca, (ποιητ.) serpens, θεά, μητρυιά, ὄφις. ὅθεν dirum bellum, venena, δεινὸς πόλεμος, φάρμακον.

dītĭtus, a, um, μ. π. τ. dimo.

1. dīs, dĭtis, γέν. κοιν. ☞ dite, dītis οὐ. (συγκριτ. ditior, us, ὑπερθ. ditissimus, a, um). συνηθέστ. dives, ĭtis, aliqua re, ἡ alicujus, πλούσιος τινος. πλουσίων, εὔπορός τινος. agri, ἀγροῦ. d. artium, πλούτεγνος.

2. Dīs, Dītis, ὁ ☞ Dītis, is, ὁ Πλούτων, Ζεὺς κατα(χθόνιος. omina Ditis = ἡ Περσεφόνη.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

3. dis, μόριον ἀγόριστον· ὅπερ ἐν συνθέσει δηλοῖ διαίρεσιν, χωρισμόν. = διά.

4. dīs, δοτ. ῑ̆ ἀφ. πλ. τ. deus.

dis-cēdo, cessi, cessum, 3. χωρίζομαι, διίσταμαι, διαιροῦμαι. populus discedit, ὁ λαὸς διίσταται. Numidae discedunt in duas partes, οἱ Νομάδες εἰς δύω μέρη διαιροῦνται. terra discedit, διίσταται, διασχίζεται, χαίνει ἡ γῆ. 2) ἀπαλλάττομαι, ἀπέρχομαι, ἀποχωρῶ, χωρίζομαι. ab aliquo, ex concione, de foro, e Gallia, ἀπό τινος, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἐκ τῆς Γαλλίας. d. ex castris domum, ἐκ τοῦ στρατοπέδου οἴκαδε ἀπέρχομαι. d. a ἢ e regione in patriam, ἀπέρχομαι ἐκ τῆς χώρας εἰς τὴν πατρίδα. κατ' ἐξοχήν ἀ) ἐπὶ στρατοῦ. d. ex iis locis cum classe, ἀπέρχομαι ἐκ τῶν τόπων ἐκείνων μετὰ τοῦ στόλου. d. ab armis, καταπίθημι τὰ ὅπλα. d. ab signis, ἀποδιδράσκω ἐκ τῆς μάχης. β') ἀφίσταμαί τινος, καταλείπω τινά. d. ab amicis, καταλείπω τοὺς φίλους. milites discedunt a duce, οἱ στρατιῶται καταλείπουσι, προδιδοῦσι τὸν στρατηγόν. uxor discedit a fratre, ἡ γυνὴ διαζεύγνυται τὸν ἀδελφόν. γ') ἀπαλλάττομαί τινος, σώζομαι. victor is discedit ab hoste, οὗτος νικητὴς ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀπαλλάσσεται. tanta injuria impunita discedit, τοσαύτη ἀδικία ἀτιμώρητος ἀπέρχεται. 3) μτφ. ἀ) ἀφίσταμαί τινος, ἐκτρέπομαι, ἀπομακρύνομαί τινος. a fide et justitia, τῆς πίστεως καὶ τῆς δικαιοσύνης. a mea sententia, ἀπὸ τῆς ἐμῆς γνώμης, μεταβάλλω γνώμην. d. ab oppugnatione castrorum, ἀφίσταμαι, παύομαι τῆς πολιορκίας τοῦ στρατοπέδου, διαλύω τὴν πολιορκίαν. d. ex (a) vita = τελευτῶ. β') ἀφανίζομαι, ἐξίτηλος γίνομαι, ἀπόλλυμαι. sollicitudines discedunt, αἱ μέριμναι παρέρχονται. memoria illius rei numquam discedet ex animo nemo, τοῦ πράγματος ἐκείνου οὐδέποτε ἐπιλήσομαι.

disceptātĭo, ōnis, ϑ. (discepto) διάγνωσις. 2) ἀμφισβήτησις, ἀμφιλογία. d. cum aliquo, ἔρις πρός τινα.

disceptātor, ōris, ὁ. (discepto) διαιτητής, διαγνώστης.

disceptātrix, īcis, ϑ. (discepto) ἡ διαιτῶσα.

discepto, 1. (dis-capto) de aliqua re, ἀμφισβητῶ, πραγματεύομαι, χρηματίζομαι περί τινος. de crimine, περὶ τοῦ ἐγκλήματος. de publico jure, περὶ τοῦ δημοσίου δικαίου. de agro, περὶ τῆς χώρας. μτφ. fortuna populi Romani in uno proelio disceptat, ἡ τύχη τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ μιᾷ μάχῃ κρίνεται. 2) ἐπὶ δικαστῶν· d. aliquid, διαγιγνώσκω, κρίνω τι. controversias, τὰς ἀμφισβητήσεις. disceptant inter se, (δια)κρίνονται πρὸς ἀλλήλους.

dis-cerno, crēvi, crētum, 3. aliquid ab aliquo (δια)γωρίζω, διορίζω τι ἀπό τινος. mons discernit fines eorum, τὸ ὄρος χωρίζει, διορίζει τὰ ὅρια αὐτῶν. d. Lusitaniam a Baetica, χωρίζω Λυσιτανίαν ἀπὸ τῆς Βαιτικῆς. duae urbes inter se discretae, δύω πόλεις ἀπ' ἀλλήλων διωρισμέναι. 2) δια(κρίνω)γιγνώσκω τι. d. alba et atra, διακρίνω τὰ λευκὰ καὶ τὰ μέλανα. jus et injuriam, τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον. d. verum a falso, διακρίνω τὸ ἀληθὲς ἀπὸ τοῦ ψευδοῦς.

discerpo, cerpsi, cerptum, 3. (dis-carpo) aliquid, διατῶ, παραάττω τι. aurum in parvas partes, διαιρῶ τὸν χρυσὸν εἰς τέσσαρα μέρη. 2) μτφ. ἀ) κατακερματίζων ἀφανίζω τι. β') ἐπὶ λόγου κατα(συν)τέμνω. γ') d. aliquem dictis, διασύρω τινὰ (λόγοις).

discerptus, a, um, μ. π. τ. discerpo.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

discessi, πρκ. τ. discedo.
discessĭo, ōnis, θ. (discedo) διαχώρησις, χωρισμός. 2) διάστασις εἴτε χωρισμὸς τῶν ψηφιφορούντων.
discessus, ūs, ἀ. (discedo) διαχώρησις, διάστασις. d. coeli = ἀστραπή. 2) ἀναχώρησις, ἀποχώρησις. militum, τῶν στρατιωτῶν, discessus e vita, ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς ζωῆς, τὸ θνήσκειν, ὁ θάνατος. d. ab urbe, κατ' εὐφημισμὸν = ἡ ἐξορία.
discĭdi, πρκ. τ. discindo.
discĭdĭum, ĭi, οὐ. (discindo) διάσχισις, διακοπή, χωρισμός. d. corporis et animae, χωρισμὸς τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς. Ἐκ τούτου discidium tuum, ἡ σὴ ἀπουσία. 2) διαφορά, διαφωνία. συνήθως· ἡ γάμου διάλυσις, διάζευξις.
discinctus, a, um (μ. π. τ. discingo) ἀπεζωσμένος. μτφ. ῥάθυμος, ἄφροντις.
di-scindo, scĭdi, scissum, 3. aliquid, (δια)σχίζω, διακόπτω τι. vestem, τὴν ἐσθῆτα. vis venti discindit nubem, ἡ δύναμις τοῦ ἀνέμου διασχίζει τὴν νεφέλην. d. nivem, διὰ τῆς γιόνος ὁδὸν ποιοῦμαι. oratio discisa inter respondentem et interrogantem, = ὁ διάλογος. d. amicitiam, διαλύω τὴν φιλίαν.
dis-cingo, cinxi, cinctum, 3. ἀποζώννυμι) ζώννυμαι. d. tunicam, ἀποζώννυμι τὴν τήβεννον. homo discinctus, ἄνθρωπος ἀπεζωσμένην ἔγων τὴν τήβεννον. (ποιητ.) d. Afros = ἀφοπλίζω τοὺς Ἀφρικανούς.
disciplīna, ae, θ. (discipulus) παιδεία, παίδευσις, διδασκαλία, μάθησις. disciplinae causa multi ad eos concurrunt, μαθήσεως ἕνεκα πολλοὶ ποὸς αὐτοὺς συντοέγουσι. tradere filium alicui in disciplinam, παραδιδόναι τινὶ τὸν υἱὸν ποὸς παίδευσιν. aetas dedita disciplinis, ἡλικία παραδεδομένη τῇ μαθήσει. 2) ἐπιστήμη. d. juris, ἡ ἐπιστήμη τοῦ δικαίου. d. militaris, ἡ πολεμικὴ, στρατιωτικὴ (ἐπιστήμη). d. dicendi, ἡ ῥητορική. d. omnis honesti justique, ἡ ἠθική. 6') τὸ σύστημα. illa d. philosophiae, τὸ σύστημα ἐκεῖνο τῆς φιλοσοφίας. d. Stoicorum, τὸ σύστημα τῶν Στωϊκῶν. γ') παιδεία, μάθησις. homo summo ingenio et disciplina, ἀνὴρ μεγίστου νοὸς καὶ παιδείας. 3) παιδεία, ἄσκησις, εὐταξία, ἔθος, τρόπος. d. militaris, ἡ στρατιωτικὴ παιδεία, εὐταξία. d. domestica (familiae), οἰκιακὴ ἀγωγή, παιδεία. d. navalis, ἄσκησις, παιδεία τῶν ναυτῶν. d. reipublicae, οἱ νόμοι, τὰ ἔθη τῆς πολιτείας.
disciplīnābĭlis, e, διδακτός.
discĭpŭla, ae, θ. (disco) μαθήτρια.
discĭpŭlus, i, ἀ. (disco) μαθητής.
discissus, a, um, μ. π. τ. discindo.
disclūdo, clūsi, clūsum, 3. (disclaudo) aliquid ἡ aliquem ab aliquo, διακλείω, διορίζω, χωρίζω τινὰ ἢ τί τινος. mons, qui Arvernos ad Helviis discludit, τὸ ὄρος τὸ διορίζον τοὺς Ἀρβέρνους ἀπὸ τῶν Ἑλβίων.
disco, dĭdĭci, ĕre. aliquid, μανθάνω τι. disco litteras apud aliquem, τὰ γράμματα παρά τινος μανθάνω artem ab aliquo, τὴν τέχνην παρά τινος. καὶ μετ' ἀπαρ., ἢ αἰτ. καὶ ἀπαρ. ἢ μετ' ἀναφ. προτάσεως. disco illum abisse, μανθάνω ὅτι ἐκεῖνος ἀπῆλθε. didici ex tuis litteris, te χῖ. ἔμαθον ἐκ τῆς σῆς ἐπιστολῆς ὅτι σὺ χῖ.
dis-cŏlor, ōris, ἑτερόχρους, ἀλλόχρους. signa, σημαῖαι. 2) ποιητ. ποικίλος. 3) μτφ. (ποιητ.) διάφορος, ἀνόμοιος. alicui, τινί.
dis-convĕnĭo, īre, alicui, ἀσύμφωνός τινί εἰμι. ἀπρόσ. eo discovenit inter me et te, ἐν τούτῳ οὐκ ὁμογνωμοῦμεν, οὐ σύμφωνοί ἐσμεν.
discordĭa, ae, θ. (discors) διαφω-

νία,διχόνοια,ἔρις.hominum,rerum, τῶν ἀνθρώπων, τῶν πραγμάτων. (ποιητ.) ἐπὶ κόρης=τὸ μῆλον τῆς ἔριδος. 2) ὡς κύρ. ὄνομα. Discordia, ae, θ. ἡ Ἔρις (θεά).

discordĭōsus, a, um, (discordia) πλήρης διχονοίας, στασιαστικός.

dis-cordo, 1. (discors) cum ἢ ab aliquo, δια(φωνῶ)φέρομαι, στασιάζω τινί. illi discordant inter se, ἐκεῖνοι διαφωνοῦσι πρὸς ἀλλήλους. discors, cordis (dis-cor) διάφωνος, δύσφωνος, διαφερόμενος. homines, ἄνθρωποι. d. civitas, στασιάζουσα πολιτεία. 2) ἐπὶ πραγμάτων· ἀσύμφωνος, μὴ ἁρμονικός. responsa inter se discordia, ἀποκρίσεις ἀσύμφωνοι πρὸς ἀλλήλας. 3) ἀνόμοιος, ποικίλος.

discrĕpantĭa, ae, θ. (discrepo) διαφωνία, ἀνομοιότης.

discrĕpātĭo, ōnis, θ. (discrepo) διαφωνία, διχόνοια, διαφορά.

dis-crĕpo, crepŭi, ῐ̆ crepāvi, āre, δυσφωνῶ, ἐπὶ μουσικῶν ὀργάνων. 2) d. cum (ἢ ab) aliquo, διαφωνῶ, διχογνωμῶ, στασιάζω, διαφέρομαι τινι. facta ejus cum dictis discrepant, τὰ ἔργα ἐκείνου διαφέρει τῶν λόγων. tres duces discrepant, οἱ τρεῖς στρατηγοὶ διαφωνοῦσι. 3) res discrepat, ᾗ ἄπρος. discrepat, διαφωνεῖται, ἀμφισβητεῖταί τι, ἀβέβαιόν ἐστιν. discrepat inter scriptores, διαφωνοῦσιν οἱ συγγραφεῖς.

discrētus a, um, μ. π. τ. discerno.

discrēvi, πρκ. τ. discerno.

discrīmen, ĭnis, οὐ. (discerno) διά(χρισις)στασις, διάστημα, χωρισμός. d. ungulae, ἡ διάκρισις, τομὴ τῆς χηλῆς. discrimina dentium, τὰ μεταξὺ τῶν ὀδόντων διαστήματα. 2) μτφ. διάκρισις, διαφορά. rerum, τῶν πραγμάτων. d. recti pravique, ἡ διαφορὰ τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ φαύλου. sine discrimine, ἀδιακρίτως, ἀδιαφόρως. 3) κρίσις, καιρός, κίνδυνος. discrimen belli, pugnae, ἡ κρίσις τοῦ πολέμου, τῆς μάχης. res versatur in discrimine, τὸ πρᾶγμα ἐν κινδύνῳ καθέστηκε. res venit in discrimen, τὸ πρᾶγμα καθίσταται εἰς ἔσχατον κίνδυνον. adeo ἢ subeo d., ἐκτίθεμαι εἰς κίνδυνον. agere (deducere, committere) rem in discrimen summum, διακρίνομαι, διακινδυνεύω περὶ τῶν ὅλων. d. vitae (capitis), ὁ περὶ τῆς ζωῆς, ὁ περὶ τῶν ὅλων κίνδυνος. d. periculis, ὁ ἔσχατος, ὁ μέγιστος κίνδυνος. esse in summo discrimine, ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ εἶναι.

discrīmĭnātus, a, nm, μ. π. τοῦ

dis-crīmĭno, 1. (discrimen) aliquid, διακρίνω, διορίζω, χωρίζω τι. Etruriam, τὴν Ἑτρουρίαν. d. similia inter se, τὰ ὁμοια ἀπ' ἀλλήλων.

discrŭcĭātus, a, um, μ. π. τοῦ

dis-crŭcĭo, 1. aliquem, βασανίζω, ἀνιῶ τινα. κατ'ἐξοχήν d. me, ἢ discrucior, ἀνιῶμαι, ἐν ἀγωνίᾳ εἰμί. amore, ὑπὸ τοῦ ἔρωτος.

dis-cumbo, cŭbŭi, cŭbĭtum, 3. κατακλίνομαι ἐπὶ δεῖπνον, κατακλίνομαι. omnes discumbunt, πάντες κατακλίνονται. 2) ἀνα(κλίνομαι)παύομαι.

dis-curro, cŭcurri (ἢ curri), cursum, 3. δια(θέω)τρέχω, δια(σπείρομαι)σκεδάννυμαι, περιτρέχω. plebs discurrit tota urbe, ὁ λαὸς διασπείρεται ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν. milites discurrunt in omnes partes castrorum, οἱ στρατιῶται διασπείρονται ἀνὰ πάντα τὰ μέρη τοῦ στρατοπέδου. fama discurrit, φήμη διασπείρεται. Nilus d. in septem ora, ὁ Νεῖλος διαχεῖται, μερίζεται εἰς ἑπτὰ στόματα.

discursus, ūs, ὰ. (discurro) δια(περι)δρομή. militum, τῶν στρατιωτῶν.

discus, i, ὰ. δίσκος.

discussus, a, um, μ. π. τοῦ

discŭtĭo, cussi, cussum, 3. (dis-

quatio) aliquid, διασείω, διαρρηγνύω, διασχίζω τι. columnam, caput, murum, τὴν κίονα, τὴν κεφαλήν, τὸ τεῖχος. 2) διαιρῶ, διαλύω, διασκεδάζω τι. illos coetos, τὰς πανηγύρεις ἐκείνας. discussa est caligo, ἡ ἀχλὺς διελύθη. 3) μτφ. αἴρω, ἀφανίζω, ἀπόλλυμί τι, παράπτω. somnium, τὸ ὄνειρον. d. periculum, ἀποτρέπω τὸν κίνδυνον.

dĭserte (tius, tissime), ἐπίρ. (disertus), διαρρήδην, σαφῶς, ἀκριβῶς. 2) εὐέπως, ἐλλογίμως.

dĭsertus, a, um, ἀντὶ dissertus, (tior, tissimus) (μ. π. τ. dissero) διαλεκτικός, εὐεπής. homo, orator, ἄνθρωπος, ῥήτωρ. 2) ἐπὶ λόγου· καλῶς συντεταγμένος. ὀθεν= σαφής, ἀκριβής. historia diserta, ἱστορία καλῶς γεγραμμένη. verba diserta, λέξεις σαφεῖς.

disjēci, πρκ. τ. disjicio.

disjectus, a, um, μ. π. τοῦ disjĭcio, jēci, jectum, 3. (dis-jacio) δια(ρρίπτω, σκεδάννυμι)σκορπίζω τι. membra, naves passim, τὰ μέλη, τὰς ναῦς χωρίς. phalangem hostium, τὴν φάλαγγα τῶν πολεμίων. nubes, τὰ νέφη. disjecta comas, λελυμένη τὴν κόμην. 2) μτφ. κατα(βάλλω, σκάπτω, στρέφω)λύω τι. murum, τὸ τεῖχος. d. statuas, ἀνατρέπω τὰ ἀγάλματα. d. copias barbarorum, καταστρέφω τὰς δυνάμεις τῶν βαρβάρων. d. arcum a fundamento, ἄρδην καθαιρῶ τὴν ἀκρόπολιν. d. pecuniam, διασπαθῶ, καταναλίσκω τὰ χρήματα. d. pacem, παράπτω τὴν εἰρήνην.

disjuncte, καλ-tim, (tius, tissime) (disjunctus) ἐπίρ. διεζευγμένως, κεχωρισμένως.

disjunctĭo, iōnis, θ. (disjungo) διάζευξις, χωρισμός. meorum, ἀπὸ τῶν ἐμαυτοῦ. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· τὸ διεζευγμένον. 6') ἡ διάζευξις.

dis-junctus, a, um, (tior, tissimus) μ. π. τοῦ dis-jungo, junxi, junctum, 3. (αἴτ.) διαζεύγνυμι, χωρίζω τινά ἢ τι. boves τοὺς βοῦς. d. jumenta, ἀποζεύγνυμι τὰ ὑποζύγια. d. philosophum et oratorem, χωρίζω τὸν φιλόσοφον τοῦ ῥήτορος. flumen illud disjungit regnum Iugurthae Bocchique, Cappadociam ab Armenia, ὁ ποταμὸς ἐκεῖνος χωρίζει τὰ βασίλεια τοῦ Ἰουγούρθα καὶ τοῦ Βόκχου, τὴν Καππαδοκίαν τῆς Ἀρμενίας. συνεθ. μτφ. ἀπαλλοτριῶ τινά τινος. aliquem ab alicujus amicitia, τινὰ ἀπὸ τῆς φιλίας τινός. d. populum a senatu = παράπτω τὰς πρὸς τὴν σύγκλητον σχέσεις τοῦ λαοῦ.

dispālātus, a, um, μ. π. τοῦ dis-pālor, 1. δια(σκεδάννυμαι, σκορπίζομαι) σπείρομαι, περιπλανῶμαι.

dispar, āris, ἄνισος, ἀνόμοιός τινι, διάφορός τινος. mores, fortuna, facies, ἤθη, τύχη, ὄψις. proelium dispar, μάχη ἐν ᾗ διαφόρων ὅπλων στρατιῶται (π. χ. πεζοὶ καὶ ἱππεῖς) πρὸς ἀλλήλους μάχονται. d. alicui ἢ alicui rei, ἀνόμοιός τινι.

dispărātus, a, um, μ. π. τ. disparo.

dispărĭlis, e, = dispar.

dis-pāro, 1. aliquid, διαιρῶ, χωρίζω, διαζεύγνυμί τινα ἢ τι.

dispartio, īvi. dispertio.

dispartior īri. dispertior.

dispectus, a, um, μ. π. τ. dispicio.

dis-pello, pŭli, pulsum, 3. aliquid, διωθῶ, δια(σκεδάζω)σκορπίζω τινὰ ἢ τι. umbras, caliginem, τὰς σκιάς, τὴν ἀχλύν.

dispendĭum, ĭi, οὐ. (dispendo) δαπάνη, ζημία. 2) dispendia morae, ἀπώλεια χρόνου.

dispensātĭo, iōnis, ἡ. (dispenso) διανομή. pecuniae, χρημάτων. 2) ταμεῖα, διοίκησις, οἰκονομία. 3) τὸ ἀξίωμα τοῦ διοικητοῦ, ταμίου.

dispensātor, ōris, ὁ. (dispenso) ταμίας, διοικητής, οἰκονόμος.

dispensātus, a, um, μ. π. τοῦ

dis-penso, 1. aliquid, διανέμω τι. numos, νομίσματα. 2) οἰκονομῶ, διοικῶ τι, μάλιστα χρηματικὴν οὐσίαν.

dispĕrdĭtĭo, iōnis, θ. (disperdo), διαφθορά, ἀφανισμός, ἐξολόθρευσις.

dispĕrdĭtus, a, um, μ. π. τοῦ dis-perdo, perdĭdi, perdĭtum, 3. (αἴτ.) δι(ἀπ)όλλυμι, ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω, διαφθείρω τινὰ ἢ τι. possessiones meas, τὰς ἐμαυτοῦ κτήσεις.

dis-pĕrĕo, perĭi, īre, δι(ἀπ)όλλυμαι, ἀφανίζομαι. (ποιητ.) labores tui dispereunt, σοὶ κόποι σου μάταιοι ἀπέβησαν. disperii, ἀπόλωλα. dispeream, si (nisi)-, ἀπολοίμην εἰ(μή -.

dispergo, persi, persum, 3. (dis-spargo), (αἴτ.) διά(σπείρω)σκεδάζω τινὰ ἢ τι. membra fratris, τὰ μέλη τοῦ ἀδελφοῦ. milites disperserunt, οἱ στρατιῶται διεσπάρησαν. μτφ. bellum longe lateque dispersum, ὁ πόλεμος μακρὰν καὶ εὐρέως ἐξετάθη.

disperse, καὶ ἀργ. - sim, ἐπίρ. (dispergo) σποράδην.

dispersus, a, um, μ. π. τ. dispergo.

dispertĭo (ἢ -partio) -, -īvi ἢ -ĭi, -ītum, 4. (dis-partio) aliquid alicui, δια(μερίζω, νέμω)δίδωμί τί τινι. pecuniam judicibus, χρήματα τοῖς δικασταῖς. cibum servis, τροφὴν τοῖς δούλοις. 2) διανέμω τι. exercitum per oppida, τὸν στρατὸν εἰς τὰς πόλεις. tirones inter legiones, τοὺς νεοσυλλέκτους εἰς τὰ τάγματα.

dispĭcĭo, spexi, spectum, 3. (dis-specio) διορῶ, (δια)σκέπτομαι. dispicere non possum, δι(προ)ορᾶν οὐ δύναμαι. 2) διορῶ, κατανοῶ τι. verum, τὸ ἀληθές. 3) δια(θεῶμαι)σκοπῶ τι. res Romanas, τὰ τῶν Ῥωμαίων. dispice ne-, ὅρα μήπ-.

displĭcĕo, plicŭi, plicĭtum, 2. (dis-placeo) alicui, ἀπαρέσκω, οὐκ ἀρέσκω τινί. displicet hoc mihi, ἀπαρέσκει μοι τοῦτο, δυσαρεστοῦμαι ταύτῳ. Carthaginiensibus condiciones displicuerunt, αἱ συνθῆκαι ἀπήρεσαν τοῖς Καρχηδονίοις. mihi displiceo, ἀπαρέσκομαι, δυσγεραίνω.

dis-plōdo, plōsi, plōsum, 3. (displaudo) aliquid, δια(κροτῶ)ῤῥήγνυμί τι.

displōsus, a, um, μ. π. τ. displodo.

di-spōlĭo, 1. ἀποδύω, συλῶ, λεηλατῶ.

dis-pōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, 3. (αἴτ.) διατίθημι, δια(συν)τάττω, διακοσμῶ, καθίστημί τινα ἢ τι. d. libros, διατίθημι τὰς βίβλους. d. aliquid ordine, πάττω τι κατὰ τάξιν. disjecta membra in ordinem d., τὰ διεσκορπισμένα μέλη εἰς τάξιν τάσσω. d. capillos (ἢ comas), διακοσμῶ τὴν κόμην. Συνών. ἐπὶ στρατιωτῶν, τάσσω, καθίστημι, διατίθημι. custodias, φυλακάς. coortes, κόρτεις, machinas in muros, μηχανὰς ἵστημι ἐπὶ τῶν τειχῶν. d. praesidia ad ripas, καθίστημι φρουρὰς παρὰ τὰς ὄχθας. 2) δια(ἐπι)τάττω, ὁρίζω τι.

dispŏsĭte, ἐπίρ. (dispositus) εὐτάκτως, ἐν τάξει.

dispŏsĭtĭo, iōnis, θ. (dispositus) διά(θεσις)ταξις, διακόσμησις. 2) δια(ἐπι)ταγή.

dispŏsĭtus, a, um, (tior) (μ. π. τ. dispono) τεταγμένος, διακεκοσμημένος, εὔθετος.

dispŏsŭi, πρκ. τ. dispono.

dispŭli, πρκ. τ. dispello.

dispulsus, a, um, μ. π. τ. dispello.

dispunctus, a, um, μ. π. τοῦ dis-pungo, punxi, punctum, 3. aliquid, διαστίζω, χωρίζω τι. 2) ἀνα(δια)λογίζομαι, ἐξετάζω τι.

disputātĭo, iōnis, θ. (disputo) δια(ὑπο)λογισμός 2) διάλογος, πραγματεία, διατριβή.

disputātor, ōris, ὁ. (disputo) διαλεκτικός, ὁ διαλεγόμενος.

disputātrix, īcis, θ. (disputo) ἡ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΥ ΦΩΤΙΟΥ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

διαλεγομένη. ὡς ἐπὶθ ἡ διαλεκτικὴ τέχνη.
disputātus, a, um, μ. π. τοῦ **dis-pŭto**, 1. aliquid, διαλογίζομαί τι. 2) σκέπτομαι, ἐξετάζω τι. d. haec, ἐξετάζω ταῦτα. d. multa, πολλὰ ἐξετάζω. 3) d. de aliqua re, διαλέγομαι, πραγματεύομαι περί τινος. de omne re, περὶ παντὸς τοῦ πράγματος.
disquīro, ĕre, (dis-quaero) διερευνῶ, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.
disquīsītĭo, iōnis, θ. (disquiro) ἀνάκρισις, ἐξέτασις.
dis-rumpo = dirumpo.
dis-sĕco, sĕcŭi, sectum, āre, aliquid, διακόπτω τι.
dissectus, a, um, μ. π. τ. disseco.
dis-sēmĭno, 1. aliquid, (διά)σπείρω τι. μτφ. διαδίδωμί τι. malum, τὸ κακόν.
dissensĭo, iōnis, θ. ᾖ-sus, ūs, ἀ. (dissentio) διγόνοια, διαφορά, διά(ἀσυμ)φωνία, στάσις.
dissensus, a, um. μ. π. τ. dissentio.
dissentāněus, a, um, (dissentio) διά(ἀσύμ)φωνος. alicui rei, τινί.
dis-sentĭo, sensi, sensum, 4. ab (ἡ cum) aliquo, ἀσύμφωνός εἰμι, διαφωνῶ, διαφέρομαί τινι ἢ πρός τινα. illi inter se dissentiunt, ἐκεῖνοι διαφωνοῦσιν ἀλλήλοις. 2) διάφορός εἰμι, διαφέρω τινός. verum dissentit a falso, τἀληθὲς διαφωνεῖ τῷ ψευδεῖ. vita dissentit orationi, ὁ βίος διαφέρει τοῦ λόγου.
dis-sēpĭo, sepsi, septum, 4. aliquid, διαφράττω, χωρίζω τι.
disseptum, i, οὐ. (dissepio) διάφραγμα.
disseptus, a, um, μ. π. τ. dissepio.
dissĕrēnascit, āvit, ĕre, ἀπρόσ. (θαμ. τ. dissereno) διαιθριάζει, αἴθρια γίγνεται.
1. dis-sĕro, sēvi ᾖ seŭi, sĭtum, ᾖ sertum, 3. aliquid, (διά)σπείρω τι. seminem, σπόρον.
2. dis-sĕro, seŭi, sertum, 3. aliquid, διείρω τι. 2) μτφ. d. aliquid, καὶ de aliqua re, διείρω λόγους, διαλέγομαι, πραγματεύομαι περί τινος, διέρχομαί τι. d. de re cum aliquo, διαλαμβάνω περί τινος μετά τινος. d. haec pluribus verbis, διὰ πλειόνων διέρχομαι ταῦτα.
dissertātĭo, iōnis, θ. (disserto) διά(λεξις)λογος, διατριβή.
disserto, 1. (θαμ. τ. dissero), διαλέγομαι, πραγματεύομαι περί τινος, διέρχομαί τι.
dissertus, ἐδ. disertus.
disserŭi, πρκ. τ. dissero, 1. ᾖ 2.
dissevi, πρκ. τ. dissero, 1.
dissĭdĕo, sēdi, sessum, 2. (dissedeo), διίσταμαι, διέστηκα, κεχώρισμαι. Hypanis dissidet Eridano, ὁ Ὕπανος διέχει τοῦ Ἠριδανοῦ. 2) μτφ. ἀ) ἐπὶ προσώπ. ab (ἡ cum) aliquo, διαφέρομαί τινι ἢ πρός τινα. β') ἐπὶ πραγμάτων· διαφέρω τινός, διαφωνῶ τινι. cupiditates inter se dissident, αἱ ἐπιθυμίαι ἀλλήλαις διαφέρονται. scriptum dissidet a sententia, τὸ γεγραμμένον διαφέρει τῆς γνώμης.
dissĭlĭo, sĭlŭi, sultum, 4. (dissalio), (διά)ρρήγνυμαι. dissilit glacies, ὁ πάγος διαρρήγνυται. terra dissilit, ἡ γῆ διαρρήγνυται, χαίνει. dissilio risu, διαρρήγνυμαι ὑπὸ γέλωτος.
dis-sĭmĭlis, e, (ilior, illimus), alicujus ἢ alicui, ἀνόμοιός τινι, ἀλλοῖος. dissimiles inter se, ἀλλήλοις ἀνόμοιοι. καὶ ἑπομένου τοῦ ac, atque, et.
dissĭmĭlĭter, ἐπίρ. (dissimilis) ἀνομοίως.
dissĭmĭlĭtūdo, ĭnis, θ. (dissimilis) ἀνομοιότης, ἀλλοιότης, διαφορά.
dissĭmŭlans, ntis, μ. ἐν. τ. dissimulo.
dissĭmŭlanter, ἐπίρ. (dissimulans) εἰρωνικῶς, κρύφα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

dissĭmŭlātĭo, ōnis, θ. (dissimulo) προσποίησις, εἰρωνεία, κρύψις.
dissĭmŭlator, ōris, ὁ. (dissimulo) ὁ προσποιούμενος, εἴρων, ὁ κρύπτων τι, κρυψίνους.
dissĭmŭlatus a, um, μ. π. τοῦ
dissĭmŭlo, 1. (dissimilis) εἰρωνεύομαι. de re, περί τινος. 2) μτφ. d. aliquid, οὐ προσποιοῦμαί τι, ἀπο(ὑπ.)κρύπτω τι. dissimulabant fidem, οὐ προσεποιοῦντο πιστεύειν. d. odium, κρύπτω τὸ μῖσος. (ποιητ.) d. me = ἄλλην μορφὴν λαμβάνω, τὴν γνησίαν μορφὴν ὑπὸ ἄλλην ξένην κρύπτω. dissimulare deum, ἀποκρύπτειν τὴν θείαν μορφήν.
dissĭpabĭlis, e, (dissipo) διασκεδαστός, διαφορήσεως ἐπιδεκτός.
dissĭpātĭo, ōnis, θ. (dissipo) διά(φόρησις)σπορά, διάλυσις. civium, τῶν πολιτῶν. d. praedae, ἡ διασπορὰ τῆς λείας διὰ τῆς ἁρπαγῆς τῶν στρατιωτῶν, λεηλασία.
dissĭpātus, a, um, μ. π. τοῦ
dis-sĭpo (ἀρχαιότερος τύπος -sŭpo) 1. (αἰτ.) δια(ῥρίπτω)σκεδάζω, σκορπίζω τινὰ ἢ τι. d. membra fratris, τὰ μέλη τοῦ ἀδελφοῦ. d. hostes, διασκορπίζω τοὺς ἐχθρούς. famam, sermones, δια(σπείρω)δίδωμι φήμην, λόγους. 2) μτφ. ἀφανίζω, διαφθείρω τι. d. rem familiarem ἢ patrimonium, δια(ῥρίπτω)σπαθῶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν. 3) ἐπὶ λόγου: ea quae dissipata sunt, τὰ ἄτακτα καὶ ἀσύνδετα. ἔθν. orator dissipatus, ῥήτωρ ἀσυνάρτητα καὶ ἄτακτα ὁμιλῶν.
dissŏcĭābĭlis, e, (dissocio) ἀπόζευκτος, διαζευκτικός. 2) ἀκοινώνητος.
dissŏcĭātĭo, ōnis, θ. (dissocio) διάζευξις, διάλυσις, χωρισμός.
dissŏcĭātus, a, um, μ. π. τοῦ
dis-sŏcĭo, 1. (αἰτ.) δια(ζεύγνυμι)λύω, διίστημι, χωρίζω τινὰ ἢ τι. montes dissociantur valle opaca, τὰ ὄρη διαχωρίζονται διὰ σκιερᾶς κοιλάδος. dissocio homines, animos civium, διίστημι τοὺς ἀνθρώπους, τὰς ψυχὰς τῶν πολιτῶν. d. amicitias, διαλύω, παράττω τὰς φιλίας.
dissŏlūbĭlis, e, (dissolvo) διαλυτός.
dissŏlūte, ἐπίρ. (dissolutus) διαλελυμένως. 2) ἀνειμένως, ἀμελῶς, ῥᾳθύμως. d. vivere, ἀνειμένως ζῆν.
dissŏlūtĭo, ōnis, θ. (dissolvo) διάλυσις, διαφθορά. navis, τῆς νεώς. d. naturae, ὁ θάνατος. 2) μτφ. α) κατάλυσις, ἀναίρεσις. legum, τῶν νόμων. judiciorum, τῶν δικαστῶν. β') ἀνασκευή, ἔλεγχος. criminum, τῶν ἐγκλημάτων. γ') ἐν τῇ ῥητορικῇ. τὸ ἀσύνδετον. δ') ἄνεσις, ῥᾳθυμία, ἀδυναμία.
dissŏlūtus, a, um, (tior, tissimus), διαλελυμένος, λυτός, ἀσύνδετος. 2) ἀνειμένος, ῥᾴθυμος, ἀμελής, ἀδύνατος. d. in tantis reipublicae periculis, ῥᾴθυμος ἐν τοσούτοις τῆς πολιτείας κινδύνοις. d. adolescens, mores, ἀνειμένος, ἀγαλίνωτος νεανίσκος, ἀνειμένα ἤθη. μ. π. τοῦ
dis-solvo, solvi, sŏlūtum, 3. (αἰτ.) (δια)λύω τινὰ ἢ τι. d. navem, διαλύω τὴν ναῦν. animam, τὴν ψυχήν. navis dissolvitur, ἡ ναῦς διαλύεται. d. capillum, λύω τὴν κόμην. Ἐκ τούτου d. aes, τήκω, χωνεύω τὸν χαλκόν. 2) μτφ. α) ἀπόλλυμι, παράττω. legem, καταλύω, ἀναιρῶ τὸν νόμον. rempublicam, τὴν πολιτείαν. d. amicitiam, διαλύω τὴν φιλίαν. β') ἀπ(ἐκ)τίω, pecuniam, χρήματα. d. aes alienum, ἀποτίνω τὸ χρέος. ἔθν. περὶ τῶν ὀφειλετῶν. dissolvor = ἀποτίειν τὸ χρέος καὶ οὕτως ἀπαλλάττεσθαι. γ') ἀνασκευάζω, ἀναιρῶ τι. criminatio dissoluta est, ἡ κατηγορία ἀνεσκευάσθη.
dissŏnus, a, um, δύσφωνος. voces, φωναί, clamor, κραυγή. 2) διά(σύμ)φωνος, διάφορος. gentes dissonae sermone, ἔθνη τῇ διαλέκτῳ διαφέροντα.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΓΝΩΣΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

dis-sŭādĕo, suāsi, suāsum, 2. aliquid, ἀποδοκιμάζω τι, ἀποτρέπω τινος, οὐκ ἐῶ τι. d. legem, ἀποδοκιμάζω τὸν νόμον. d. de captivis redimendis, ἀποδοκιμάζω τὴν ἀπολύτρωσιν τῶν αἰχμαλώτων.

dissuāsĭo, ōnis, θ. (dissuadeo) ἀπο(δοκιμασία)τροπή. legis, τοῦ νόμου.

dissuāsor, ōris, ὁ. (dissuadeo) ὁ ἀπο(δοκιμάζων)τρέπων.

dis-suāvĭor, āri καταφιλῶ. oculos alicujus, τοὺς ὀφθαλμούς τινος.

dis-sŭlto, āre, (θαμ. τ. dissilio) διαρρήγνυμί τι.

dis-sŭo, sŭi, sūtum, 3. aliquid, δια(ἀνα)λύω τι. μτφ. d. amicitias, διαλύω τὰς φιλίας κατὰ μικρόν.

dissūtus, a, um, μ. π. τ. dissuo.

dis-taedet, ēre, me alicujus, δυσανασχετῶ, δυσχεραίνω τινά.

distans, ntis, μ. ἐν τ. disto.

distantĭa, ae, θ. (disto) διά(στασις)στημα. 2) μτφ. διαφορά. tanta est inter eos morum d. τοσαύτη ἐν αὐτοῖς ἡ τῶν ἠθῶν διαφορά.

dis-tendo, tendi, tentum ν. sum 3. (αἰτ.) διατείνω τινὰ ἢ τι. d. aciem, ἐκ(παρα)τείνω τὴν φάλαγγα. 2) διαστῶ, διειρῶ, διασκεδάζω τινὰ ἢ τι. curas hominum, τὰς τῶν ἀνθρώπων μερίμνας. 3) aliquid aliqua re, πληρῶ τί τινος. d. ubera cytiso, πληρῶ τοὺς μαστοὺς κυτίσῳ. distentae lacte capellae, αἶγες γάλακτος πλήρεις.

1. distentus, καὶ σπαν. distensus, a, um (μ. π. τ. distendo) πλήρης.

2. distentus, a, um, (tissimus), (μ. π. τ. distineo) δια(περι)σπώμενος, ὁ ἀσχολούμενος, ὁ ἀσχολίας ἔχων. d. multis negotiis, ὁ περὶ πολλὰ ἔργα ἀσχολούμενος.

disterminātus, a, um. μ. π. τοῦ dis-termĭno, 1. aliquid ab aliqua re, χωρίζω τι ἀπό τινος.

distillo destillo.

distincte (tius), ἐπίρ. (distinctus) διωρισμένως, μετὰ διαστολῆς, εὐκρινῶς ᾗ τακτικῶς, μεθοδικῶς. dicere, λέγειν.

distinctĭo, ōnis, θ. (distinguo) διάκρισις, δια(χωρισμὸς)φορά. harum rerum d. facilis est, ἡ τῶν πραγμάτων τούτων διάκρισις ῥᾴδια ἐστί. 2) ἐπὶ λόγου ἡ παῦλα, τὸ διάλυμα. 3) διαστολή, διάταξις. 4) εὐπρέπεια, τὸ ἔξογον, τὸ μεγαλεῖον, τὸ κάλλος. solis, lunae siderumque omnium. d. τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης ᾗ τῶν ἀστέρων πάντων ἡ λαμπρότης.

distinctus, a, um, (tior) (μ. π. τοῦ distinguo.) δι(ωρισμέν)εσταλμένος. habere distinctos gradus dignitatis, διωρισμένους βαθμοὺς ἀξιώματος ἔχειν. oratio, sermo d., λόγος τακτικὸς σαφὴς καὶ εὐκρινής. orator d., ῥήτωρ οὗ τινος ὁ λόγος τὰς ἀρετὰς ταύτας κέκτηται. 2) κεκοσμημένος, ποικίλος.

distĭnĕo, tĭnŭi, tentum, 2. (disteneo), δι(εγω)είργω, χωρίζω τι. Isthmus distinet freta, ὁ Ἰσθμὸς χωρίζει τὰς θαλάσσας 2) μτφ. ἀ) διίστημι, διαιρῶ τι. duae sententiae senatum distinuerunt, δύω γνῶμαι διήρεσαν τὴν σύγκλητον. β') aliquem, διακατέχω, περισπῶ, ἀπασχολῶ τινα. d. copias, hostium, διασπῶ (ἀσχολίαν παρέχω) τὰς δυνάμεις τῶν πολεμίων. d. pacem, victoriam, διακωλύω τὴν εἰρήνην, τὴν νίκην.

di-stinguo, stinxi, stinctum, 3. aliquid, δια(κρίνω)στέλλω, δι(ορίζω)αιρῶ, χωρίζω τι. d. vera a falsis, διακρίνω τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ, oratorum genera aetatibus, τὰ τῶν ῥητόρων γένη κατὰ τὰς ἡλικίας. 2) ποικίλλω, (δια)κοσμῶ τι. coelum distinctum cellis, ὁ οὐρανὸς διακεκόσμηται τοῖς ἄστροις.

di-sto, āre, διέστηκα, δι(ἀπ)έχω, μακρὰν εἰμι. trabes inter se binos pedes distant, αἱ δοκοὶ δύο πόδας ἀλλήλων διέχουσι. (ποιητ.) tanto distat Frygiā, τοσοῦτον τῆς Φρυγίας ἀπέχει. β') ἐπὶ χρόνου, quan-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

tum Codrus distat ab Inacho, πόσον ὁ Κόδρος ἀπὸ τοῦ Ἰνάχου ἀπέχει (πόσον χρονικὸν διάστημα μεταξὺ Κόδρου καὶ Ἰνάχου εἶναι) 2) διάφορός εἰμι, διαφέρω τινός. illi distant inter se, ἐκεῖνοι ἀλλήλων διαφέρουσι. d. ab aliqua re, καὶ (ποιητ.) alicui ἡ alicui rei, διαφέρω τινός. ἀπρος. distat, διαφέρει, διαφορὰ ὑπάρχει.

dis-torquĕo, torsi, tortum, 2. aliquid, δια(στρέφω)στρεβλῶ τι. oculos, τοὺς ὀφθαλμούς. os, τὸ ὀστοῦν. 2) βασανίζω, ταλαιπωρῶ τινα.

distortĭo, ōnis, f. (distorqueo) διαστροφή. membrorum, τῶν μελῶν.

distortus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. distorqueo) διεστραμμένος, διάστροφος, στραβός.

distractĭo, ōnis, f. (distraho) διάσπασις, δια(περι)σπασμός. d. membrorum, ἐξάρθρωσις μελῶν. 2) χωρισμός, διαίρεσις. animi corporisque, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. 3) μτφ. διαφορά, διχόνοια. d. est nobis cum tyrannis, διχονοοῦμεν πρὸς τοὺς τυράννους.

distractus, a, um, (tior, tissimus) δι(εσπασμένος)ρημένος, 2) δια(περι)σπώμενος, ἀσχολίαν ἔχων. μ. π. τοῦ

dis-trăho, traxi, tractum, 3. (αἰτ.) διασπῶ τινα ἢ τι. vallum, corpus alicujus, τὸ χαράκωμα, τὸ σῶμά τινος. d. saxa, συντρίβω τοὺς λίθους. 2) δι(αιρῶ)ορίζω, χωρίζω, δια(σπῶ)λύω τι. matrimonium, societatem, διαλύω τὸν γάμον, τὴν συμμαχίαν. d. controversias, διαλύω τὰς ἀμφισβητήσεις. 3) (κατα)κερματίζω τι. merces, ἐμπορεύματα (διὰ νὰ λιανοπωλήσω). d. bona, agros, κατακερματίζω τὰ ἀγαθά, τοὺς ἀγρούς. 4) διασπῶ, διίστημι, εἰς διγόνοιαν φέρω τινάς. Caesarem et Pompejum, τὸν Καίσαρα καὶ Πομπήϊον. συνήθ. παθ. distrahor cum aliquo, διαφέρομαι πρός τινα. distrahuntur in contrarias partes, in contrarias sententias, διασπῶνται, διαιροῦνται εἰς ἐναντίας μερίδας, εἰς ἐναντίας γνώμας. 5) δια(περι)σπῶ, εἰς ἀσχολίαν ἐμβάλλω τινά. d. aliquem ἢ animum alicujus, δια(περι)σπῶ τινα ἢ τὴν ψυχήν τινος. cura eum distrahit, ἡ φροντὶς διασπᾷ αὐτόν. 6) ἀποσπῶ τινά τινος. necessitas illum a me distraxit, ἡ ἀνάγκη ἀπέσπασεν ἐκεῖνον ἀπ' ἐμοῦ.

dis-trĭbŭo, tribŭi, tribūtum, 3. (αἰτ.) διανέμω, διαιρῶ, διαδίδωμί τινα ἢ τι. copias in tres partes, τὰς δυνάμεις εἰς τρία μέρη. sanguinem in corpus, τὸ αἷμα εἰς τὸ σῶμα· συχνάκις μετὰ τῆς in ᾗ αἰτ., ἢ μετὰ ὀοτ. διατάττω, διαδίδωμι, milites in legeones, στρατιώτας εἰς τὰ τάγματα. d. equos peditibus, ἵππους τοῖς πεζοῖς. d. populum in partes tres, διαιρῶ, διατάττω τὸν λαὸν εἰς τρία μέρη. pueros in classes, τοὺς παῖδας εἰς τάξεις. d. praedam militibus, διανέμω τὴν λείαν τοῖς στρατιώταις. frumentum civitatibus, τὸν σῖτον ταῖς πολιτείαις.

distrĭbūte, (tius) ἐπίρ. (distribuo) διηρημένως, τακτικῶς, εὐμεθόδως.

distrĭbūtĭo, ōnis, f. (distribuo) διανομή, διαίρεσις.

distrĭbūtus, a, um, μ. π. τ. distribuo.

districte (tius), ἐπίρ. (districtus) αὐστηρῶς, συντόνως.

districtus, a, um, (tior) σύντονος, αὐστηρός. 2) δια(περι)σπώμενος, ἀπασχολούμενος. μ. π. τοῦ

di-stringo, strinxi, strictum, 3. (αἰτ.) δια(σπῶ)τείνω, διέλκω τινά ἢ τι. 2) περισπῶ, ἀπασχολῶ τινα. d. Romanos oppugnatione plurium civitatum, ἀπασχολῶ τοὺς Ῥωμαίους ἐν τῇ πολιορκίᾳ πολλῶν πολιτειῶν. multitudo liberorum distringit animum, ἡ πληθὺς τῶν παίδων ἀπασχολεῖ με.

distŭli, πρκ. τ. differo.

disturbātĭo, iōnis, θ. (disturbo) ἀναστάτωσις, ἀνατροπή, καταστροφή, ἀφανισμός.

dis-turbo, 1. δια(σκεδάννυμι)σκορπίζω. concionem, τὴν συναγωγήν. 2) κατα(λύω)σκάπτω, καθαιρῶ. domum, οἶκον. ignis cuncta disturbat, τὸ πῦρ τὰ πάντα καταστρέφει. μτφ. societatem, concordiam, διαλύω τὴν συμμαχίαν, τὴν ὁμόνοιαν. d. legem, ἀναιρῶ, καταλύω νόμον.

dītātus, a, um, μ. π. τ. dito.

dīthўrambĭcus, um, διθυραμβικός.

dīthўrambus, i, ὁ. διθύραμβος.

dĭtĭo, (κατ'ἄλλως δὲ dicio. ἡ ὀνομ. ἄγρ.) iōnis, θ. ἐπικράτεια, ἀρχή. facio regionem ditionis meae, ὑπ' ἐμαυτῷ ποιοῦμαι, ὑποτάττω τὴν χώραν. haec regio fuit ditionis regiae, τῆς χώρας ταύτης ὁ βασιλεὺς ἐκράτησε. facio mare ditionis meae, κρατῶ τῆς θαλάσσης. συνήθ. trado (redigo) aliquid in ditionem meam, ὑποτάσσω τι. ἐπίσης, venire (concedere) in ditionem alicujus, γίγνομαι ὑπό τινι, ὑποχείριός τινι γίγνομαι. esse sub imperio et ditione alicujus, ὑπὸ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἐπικράτειάν τινος εἶμι.

dĭtĭor, ἀ. κ. β. συγκρ. τ. dis 1.

dĭtĭus, οῦ. συγκρ. τ. dis 1.

dītissĭmus, a, um, ὑπερθ. τ. dis 1.

dītis, γεν. τ. dis, 1. & 2.

dīto, 1. (dives) (αἰτ.) πλουτίζω τινὰ τι.

dĭu, (diutius, diutissime) (ἐπίρ. (dies) 1) (ἀργ.) ἡμέρας. nocte et die, νυκτὸς καὶ ἡμέρας. 2) πολὺν χρόνον, πολύ. tam diu, τοσοῦτον χρόνον. ille vult diu vivere, ἐκεῖνος βούλεται πολὺ ζῆν. non diutius, οὐ πλείω χρόνον. τὸ ὑπερθ. diutissime, πλεῖστον χρόνον. 2) ἐκ (πρὸ) πολλοῦ. jam diu, πολὺς ἤδη χρόνος.

dīum, i, ὁ. dīvum, i, οὐ. αἰθρία, τὸ ὕπαιθρον. sub divo ἢ dio, ἐν ὑπαίθρῳ, sub divo moror, ὑπαίθριος διάγω.

dĭurnus, a, um, (dies) (μεθ)ἡμερινός. diurna navigatio, ἡμερινὸς πλοῦς. actus diurnus, τὸ καθημερινὸν (καθημέραν) ἔργον. 2) ἡμερήσιος. cibus ἢ victus, τροφὴ, σιτηρέσιον. diurnum, i, οὐ. victus (ἢ cibus) diurnus. merces diurna, τὸ ἡμερήσιον, ὁ ἡμερήσιος μισθός. acta diurna, ἁπλῶς diurna, οὐ. πλ. τὸ ἡμερήσιον, αἱ ἐφημερίδες.

dīus ἢ dīvus, a, um, δῖος, θεῖος. 2) μτφ. θεῖος, θαυμάσιος. Divus, i, ὁ. ὁ θεός. Diva, ae, θ. ἡ θεά.

dĭūtĭnus, a, um (diu) (σπαν.) = diuturnus.

dĭūtĭus, ὅδ. diu.

dĭūtissĭme, ὅδ. diu.

dĭūturne (nius) ἐπίρ. (diuturnus) χρονίως, πολὺν χρόνον.

dĭūturnĭtas, ātis, θ. (diuturnus) (πολυ)χρονιότης.

dĭūturnus, a, um, (nior, nissimus) (diu) πολυ(μακρο)χρόνιος, χρόνιος, μακρός.

diva, ὅδ. dius.

dī-văgor, āri, (περι)πλανῶμαι.

dī-vārĭco, 1. aliquid, διατείνω τι. crura, τὰ σκέλη, διασκελίζω.

dī-vello, velli καὶ vulsi, vulsum, 3. aliquid, δια(σπῶ, σγίζω)λύω τι. d. res a natura copulatas, διαλύω τὰ φύσει συνηρμοσμένα. d. corpus, διαλύω τὸ σῶμα. Ἐκ τούτου d. aliquem ab aliquo, δια(ἀπο)σπῶ τινα ἀπό τινος. liberos a parentum complexu, τὰ τέκνα ἀπὸ τῶν ἀγκάλων τῶν γονέων. 2) μτφ. d. amicitiam, διαλύω τὴν φιλίαν

dīvendĭtus, a, um, μ. π. τοῦ di-vendo, vendĭdi, venditum, 3. aliquid, κερματίζων πωλῶ (λιανοπωλῶ).

dī-verbĕro, 1. aliquid, δια(κόπτω, ρηγνύω)σγίζω τι.

dīverse (sius, sissime) ἐπίρ. (diversus) ἄλλη, ἄλλοσε. curae animum meum d. trahunt, αἱ φροντίδες ἄλλη ἄλλοσε τὸν ἐμὸν νοῦν διασπῶσι. corpora d. jacebant,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τὰ σώματα σποράδην ἔκειτο. 2) μτφ. διαφόρως, ἀλλοίως, ἄλλως πως.

dīversĭtas, ātis, θ. (diversus) διαφορά, ἀλλοιότης. 2) ἀντιλογία, διαφορά, ἔρις.

diversor, diversorium, ῥῆ. ἴδ. deversor, ῥῆ.

dīversus, a, um, (sior, sissimus) (μ. π. τ. diverto) εἰς ἐναντία τετραμμένος, ἐναντίος, iter diversum, πορεία εἰς ἐναντία τετραμμένη. consules diversi abiere, οἱ ὕπατοι ἐναντίοι ἀπῆλθον. diversa ripa, ἡ ἐναντία ὄχθη. iter a proposito diversum, πορεία ἀπεστραμμένη ἀπὸ τῆς προκειμένης. Ἐκ τούτου μτφ. ἐναντίος, ἐναντιούμενος. duo diversa vitia (avaritia et luxuria), δύο ἐναντία κακά (ἡ φιλαργυρία καὶ ἡ τρυφή). diversae mores, ἐναντία ἤθη. diversus rei alicui, ἐναντιούμενός τινι. Κατ' ἐξοχήν, ὁ τὴν γνώμην ἢ τὴν διάθεσιν [illegible] ἐναντίος, πολέμιος, ἐναντίος, δυσμενής. regio ab aliquo diversa, χώρα πολεμία τινί. diversa acies, ἡ ἐναντία, ἡ τῶν πολεμίων παράταξις. factio diversa, ἡ διαφερομένη στάσις, ὁ'. ἐπίρρηματ. ex diverso, ἐκ τοῦ ἐναντίου. 2) κεχωρισμένος, σποράδην, χωρίς. ex diversis Alpibus, ἐκ διαφόρων μερῶν τῶν Ἄλπεων. proelium diversum, μάχη χωρὶς γιγνομένη (ἐν ᾗ χωρὶς μάχονται). fuga diversa, φυγή, καθ' ἣν ἄλλος ἄλλῃ φεύγουσι. diversi haec audistis, χωρὶς ἕκαστος ἀκηκόατε τούτων. diversi discedunt, ἄλλος ἄλλοσε τρέπεται. diversi gerunt bellum, χωρὶς (εἰς χωριστὰ μέρη) πολεμοῦσι. Ἐκ τούτου μτφ. διάφορος, διαφέρων, ἀνόμοιος, ἀλλοῖος. d. ab aliquo, ἀνόμοιός τινι.

dīvertĭcŭlum, ἴδ. deverticulum.

dīverto, verti, versum, 3. διαφέρω. 2) χωρίζομαι, διαζεύγνυμαι. 3) d. alicui, διάφορος, ἀνόμοιός τινί εἰμι.

dīves, dīvĭtis, (divitior, divitissimus), ἀρχαιότερος τύπος dis ὑπερ ἰδέ.

dī-vexo, 1. aliquid, διασπῶ, σπαράσσω, διαρπάζω τι. 2) d. aliquem, διαταράσσω, κακῶ τινα.

dī-vĭdo, vīsi, vīsum, 3. aliquid, (διαμερίζω, διαγωρίζω τι, rem, τὸ πρᾶγμα. d. aliquem securi, διατέμνω τινὰ τῷ πελέκει. d. muros, διορύττω τὰ τείχη. frontem ferro, τὸ μέτωπον τῷ σιδήρῳ. 2) διαιρῶ, μερίζω, διορίζω τι. bona tripartito, τὰ ἀγαθὰ τριχα. Gallia omnis divisa est in partes tres, πᾶσα ἡ Γαλλία εἰς τρία μέρη διῄρηται. Ἐκ τούτου (ποιητ.) d. praemia, factum cum aliquo, μετέχω τινὸς τῶν βραβείων, τῆς πράξεως. 3) διανέμω. agros, praedam, τοὺς ἀγροὺς, τὴν λείαν. agros civibus, praedam militibus, τοὺς ἀγροὺς τοῖς πολίταις, τὴν λείαν τοῖς στρατιώταις. exercitum in liberna, in civitates, τὸν στρατὸν εἰς τὰ χειμάδια, εἰς τὰς πόλεις. Romanos in civitatium custodiam, τοὺς Ῥωμαίους εἰς φυλακὴν τῶν πόλεων. 4) διορίζω, χωρίζω τι. flumen Rhenum dividit agrum Helvetium a Germanis, ὁ ποταμὸς Ῥῆνος διορίζει τὴν χώραν τῶν Ἑλβετῶν ἀπὸ τῶν Γερμανῶν. Ἐκ τούτου μτφ. d. legem bonam a mala, διακρίνω τὸν καλὸν νόμον τοῦ κακοῦ. δ'). d. ab uxore, ἀποπέμπω τὴν γυναῖκα.

dīvĭdŭus, a, um, (divido) διαιρετός, εὐμέριστος. 2. (ποιητ.) διῃρημένος, κεχωρισμένος.

dīvīnātĭo, iōnis, θ. (divino) μαντική. d. animi, ἡ δύναμις τοῦ προαισθάνεσθαι. 2) ἐξέτασις τῶν κατηγόρων.

dīvīnātus, a, um, μ. π. τ. divino.

dīvīne, (nius) ἐπίρ. (divinus) θείως. 2) προφητικῶς.

dīvīnĭtas, ātis, θ. (divinus) θειότης. 2) ἀποθέωσις, μαντοσύνη. 3) μτφ. τὸ ἔξοχον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

dīvīnītus, ἐπίρ. (divinus) θεόθεν, ἐκ θεοῦ. si id d. accidit, εἰ τοῦτο θεῖόν ἐστι. 2) θείως, μαντικῶς, προφητικῶς. 3) ἐξόχως, θαυμασίως.

dīvīno, 1. (divinus) aliquid, θειάζω, (προ)μαντεύομαί τι.

dīvīnus, a, um, (nior, nissimus) (divus) θεῖος, δαιμόνιος. honores, jura, τιμαί, δίκαια. res divina, ἡ πλ. res divinae, τὰ πρὸς (περὶ) τοὺς θεούς, ἡ θυσία. rem divinam facio, τὴν θυσίαν ποιοῦμαι. animi hominum divinae sunt, αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων θεῖαί εἰσι (ἐκ θεοῦ τὴν ἀρχὴν ἔχουσι). 2) θεῖος, μαντικός, προφητικός. appropinquante morte animus est multo divinior, ἐγγίζοντος τοῦ θανάτου ἡ ψυχὴ πολλῷ μαντικωτέρα ἐστί. divinus, i, ἀ. ὁ μάντις. 3) μτφ. θεῖος, ὑπεράνθρωπος, ἔξοχος, θαυμάσιος. ingenium, homo, orator, πνεῦμα, ἄνθρωπος, ῥήτωρ. 4) divina domus, ἡ οἰκογένεια τῶν Καισάρων, ὁ αὐτοκρατορικὸς οἶκος.

dīvīsi, πρκ. τ. divido.

dīvīsĭo, iōnis, θ. (divido) διαίρεσις, μερισμός, διανομή. agrorum, τῶν ἀγρῶν.

dīvīsor, ōris, ἀ. (divido) διανομεύς, μεριστής.

divisse, ἀντὶ divisisse.

1. **dīvīsus**, a, um, μ. π. τ. divido.

2. **dīvīsus**, ūs, ἀ. (divido) (μόνον κατὰ δοτ. τ. ἑν.) = divisio.

dīvĭtĭae, ārum, θ. πλ. (dives) πλοῦτος. d. soli, ἡ εὐφορία, πολυκαρπία, εὐδαιμονία τῆς γῆς.

dīvĭtĭor, us, συγκρ. τ. dives.

dīvĭtissimus, ὑπερθ. τ. dives.

dīvortĭum, ĭi, τό. (diverto) διάζευξις, ἀπόπεμψις γυναικός, γωρισμὸς ἐρωμένων, συγγενῶν, κτλ. d. facio, διαλύω τὸν γάμον. 2) ἡ γυιστὴ (ὁδός).

dīvulgātus, a, um, (tissimus) θρυλλούμενος, κοινός. μ. π. τοῦ

dī-vulgo, 1. aliquid, (δια)θρυλλῶ τι.

dīvulsi, πρκ. τ. divello.

divum, ἴδ. dium.

divus, ἴδ. dius.

dixi, πρκ. τ. dico.

dixti συγκεκομ. ἀντὶ dixisti 6' πρόσ. τ. dīxī.

do, dĕdi, dătum, dăre, (δόω) δίδωμι. dextram, τὴν δεξιάν. donum alicui, δῶρόν τινι. aliquid alicui muneri, δίδωμί τινί τι δῶρον. alicui epistolam, ἐπιστολήν τινι. fidem dextra ἢ fidem alicui, πίστιν δίδωμί τινι. librum alicui legendum, βιβλίον τινὶ ἀναγνῶναι (πρὸς ἀνάγνωσιν). dare milites, στρατιώτας παρέχειν. περίφρασ. finem ἢ modum dare alicui rei, τέλος ἐπιτιθέναι τινί, καταπαύειν, ἀνύτειν τι. causam dare alicui, ποιεῖν, κατασκευάζειν, φέρειν τι. 6') = παραδίδωμι, ἐγχειρίζω τινί τι. do alicui litteras ad fratrem, παραδίδωμί τινι (πρὸς φύλαξιν) τὴν πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐπιστολήν. ἔθεν do litteras ad aliquem, πέμπω τινὶ γράμματα. do urbem excidio, καθαιρῶ, κατασκάπτω τὴν πόλιν. γ') = κατ' ἀνάγκην ἢ πρόκλησιν ἐπιτελῶ, παρέχω τι καὶ τὰ τοιοῦτα. do (alicui) poenas (rei alicujus), κυρ. = τίνειν (τινὶ) τιμωρίαν (τινός), ὅθεν δίδωμι δίκην (τινός). δ') = γρῶμαί τινι εἴς τι, πρός τι, κατατίθεμαί τι εἴς τι. do operam rei alicui, σπουδάζω περί τι, ἐπιμελῶς πράττω τι. do operam virtuti, ἐπιμελοῦμαι τῆς ἀρετῆς. ε') do verba alicui, (ἐξ)απατᾶν, φενακίζειν τινά. 2) do aliquid alicui ἢ alicui rei, χαρίζομαί τινί τι. aliquid coronae do, χαρίζομαί τι τοῖς ἀκροαταῖς. do hunc populo, χαρίζομαι τοῦτον τῷ λαῷ (χάριν τοῦ λαοῦ συγγωρῶ αὐτόν). Ἐκ τούτου πιστεύω, ἐπιτρέπω τινί τι. alicui provinciam, regnum, consulatum, Italiam, classem, τινὶ τὴν ἐπαρχίαν, τὴν βασιλείαν, τὴν ὑπατείαν, τὸν στόλον. 3) aliquem alicui, δίδωμί

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τινά τινι. do me jucunditati, (ἐπι)δίδωμι ἐμαυτὸν τῇ ἡδονῇ. me studiis, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς τὴν σπουδήν. Ἐκ τούτου· do aliquem ad terram, ῥίπτω τινὰ εἰς τὴν γῆν. in carcerem, καταβάλλω, ῥίπτω τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον. do illos Luceriam, πέμπω ἐκείνους εἰς Λυκερίαν. dies insequens dedit hostem in conspectum, ἡ ὑστεραία ἐπέδειξε τὸν πολέμιον. do me in conspectum, φανερὸς γίγνομαι, φαίνομαι. do hostes in fugam, τρέπομαι τοὺς πολεμίους εἰς φυγήν. dare vela, ἀναπεταννύναι τὰ ἱστία, ἀνάγεσθαι. do me fugae ἢ in fugam, in viam, ὁρμῶ εἰς φυγήν, πορεύομαι. do librum foras, ἐκδίδωμι, εἰς φῶς ἐκφέρω βιβλίον. do cantum, ᾄδω. do colorem, (ἀπ)αὐγάζω. μτφ. do me sermonibus vulgi, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς ἔντευξιν τοῖς πολλοῖς. 4) do fabulam, (= doceo f.), διδάσκω κωμῳδίαν. 5) do alicui aliquid vitio, τίθεμαί τι ἐν αἰσχρῷ. laudi, ἐπαινῶ τι. 6) ἐπὶ λόγου· διηγοῦμαι, ἀγορεύω, λέγω τι.

dŏcĕo, dŏcŭi, doctum, 2. aliquem aliquid, διδάσκω, παιδεύω τινά τι. d. aliquem litteras, musicam, διδάσκω τινὰ γράμματα, μουσικήν. d. aliquem armis, διδάσκω τινὰ τοῖς ὅπλοις χρῆσθαι. doctus militiam, τὰ πολεμικὰ πεπαιδευμένος. d. aliquem equo, διδάσκω τινὰ ἱππεύειν. aliquem fidibus, διδάσκω τινὰ κιθαρίζειν. d. aliquem canere, διδάσκω τινὰ ᾄδειν. 2) d. aliquem de aliqua re, διδάσκω τινὰ περί τινος (ἐπαγγέλλω τινί τι). 3) d. fabulam, διδάσκω δρᾶμα. 4) ἁπλῶς doceo, διδάσκω, λόγους ποιοῦμαι. illud fieri non posse, ὅτι ἐκεῖνο οὐ δύναται γενέσθαι. docens satius esse in Asia quam in Europa dimicari, διδάσκων, (ὑπο)δεικνύων ὅτι συμφερώτερόν ἐστιν ἐν Ἀσίᾳ ἢ ἐν Εὐρώπῃ ἀγωνίζεσθαι.

dochmĭus, ĭi, ὁ, δόχμιος, (ποῦς μετρικός ∪–′–′∪–)

dŏcĭlis, e, (lior, lissimus) (doceo) εὐδίδακτος, εὐμαθής. ad aliquid ἢ alicujus rei, πρός τι. d. belua, θηρίον εὐδίδακτον.

dŏcĭlĭtas, ātis, ἡ, (docilis) εὐμάθεια. 2) d. animi καὶ ἁπλῶς docilitas, τὸ εὐάγωγον, ἐπιείκεια.

docte (tius, tissime) ἐπίρ. (doctus) ἐπιστημόνως, σοφῶς.

doctor, ōris, ὁ, (doceo) διδάσκαλος.

doctrīna, ae, ἡ, (doceo), διδασκαλία, διδαγή, παιδεία, παίδευσις. 2) δίδαγμα, παίδευμα, παιδεία, μάθησις, ἐπιστήμη. doctrina dicendi = ἡ ῥητορική. subtilior quaedam doctrina, ἀκριβέστερόν τι δίδαγμα θεωρίας.

doctus, a, um, (tior, tissimus), (μ. π. τ. doceo) δεδιδαγμένος, πεπαιδευμένος. d. fidibus, ἐπιστάμενος κιθαρίζειν. d. tendere sagittas, ἐπιστάμενος τοξεύειν. d. homo, σοφὸς ἄ. θρωπος doctiōrum, ἀ. πλ. οἱ φιλόσοφοι. doctissimus, ἐπιστημονέστατος. d. literis Latinis ἢ Latine, ὁ παιδεύθεις ἐν τοῖς Λατινικοῖς γράμμασι. d. juris, ἐπιστήμων τοῦ δικαίου.

dŏcŭmentum, i, (ᾧ, ἐξ ὧν. docŭmen, ĭnis), οὐ, (doceo) δίδαγμα, παράδειγμα, δεῖγμα, τεκμήριον, ἀπόδειξις. dare d. fidei, eloquentiae, δεῖγμα (ἐκ)φέρειν τῆς πίστεως τῆς ῥητορικῆς. documento hoc est, τοῦτο δείκνυσι. capio d., μανθάνω.

Dōdōna, ae, ἡ, Δωδώνη, πόλις τῆς Ἠπείρου ἔνθα ἦν τὸ ἀρχαιότατον τῶν Ἑλλήνων μαντεῖον (τοῦ Διός) ὃ εὑρίσκετο ἔν τινι ἄλσει δρυῶν ἐπὶ τοῦ ὄρους Τομάρου. Ἐκ τούτου ά) **Dodonaeus, a, um,** Δωδωναῖος, καθόλου = Ἠπειρωτικός. β') **Dōdōnis, ĭdis,** ἡ, Δωδωνίς.

dōdrans, antis, ὁ, (de-quadrans) τὰ $^3/_4$ ὅλου τινός. hores ex dodrante, ὁ τῶν $^3/_4$ κληρονόμος.

dōdrantārĭus, a, um, (dodrans) τῶν $^3/_4$.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

dogma, ătis, οὐ. δόγμα.
Dŏlăbella, ae, ἀ. Δολαβέλλας.
dŏlăbella, ae, θ. ὑποκ. τοῦ
dŏlăbra, ae, θ. (dolo) σκέπαρνον, ἀξίνη.
dŏlātus, a, um, μ. π. τ. dolo.
dŏlens, ntis, μ. ἐν. τ. doleo.
dŏlenter (entius), ἐπίρ. (dolens) λυπηρῶς.
dŏlĕo, dolŭi, ĭtum, 2. ἀλγῶ. 2) re ἢ de (ex) re, ἀλγῶ, λυποῦμαι ἐπί τινι. d. capite, ἀλγῶ τὴν κεφαλήν. d. malis communibus, λυποῦμαι ἐπὶ τοῖς κοινοῖς κακοῖς. d. contrariis rebus, λυποῦμαι ἐπὶ τῇ δυσπραξίᾳ. 3) d. aliquam rem, ὀδύρομαι, κλαίωτι. d. vicem alicujus, κλαίω τὴν τύχην τινός.
dŏlĭŏlum, i, οὐ. ὑποκ. τοῦ
dŏlĭum, ĭi, οὐ. πίθος.
1. dōlo, 1. aliquid, σκεπαρνίζω, πελεκῶ τι. 2) μτφ. d. aliquem fuste, ῥοπαλίζω, μαστιγῶ τινα.
2. dŏlo ἢ -lon, ōnis, ἀ. δόλων, ξιφίδιον ἐν ῥαβδίῳ ἀποκεκρυμμένον. 2) ἱστίον τοῦ ἐλάττονος ἱστοῦ.
Dŏlon, ōnis, ἀ. Δόλων, Τρώς τις ὕστις πρὸς κατασκόπευσιν τοῦ ἐν Τροίᾳ ἑλληνικοῦ στρατοπέδου πορευόμενος ... ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως καὶ τοῦ Διομήδους.
Dŏlŏps, ŏpis, ἀ. συνή. θ. κατὰ πλ. Dŏlŏpes, um, οἱ Δόλοπες, ἔθνος θετσαλικόν. Dŏlŏpĭa, ae, θ. ἡ Δολοπία.
dŏlor, ōris, ἀ. (doleo) ἄλγος, ἀλγηδών. μτφ. μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ animi, ἄλγος, ἀθυμία, βαρυθυμία, λύπη, θλῖψις. 2) ὀργή.
dŏlōse (sius) ἐπίρ. (dolosus) δολερῶς, δολίως. d. occido, δολοφονῶ.
dŏlōsus, a, um, (dolus) δολερός, δόλιος.
dŏlus, i, ἀ. δόλος, πανούργημα, τέχνασμα. d. malus, κακὴ τέχνη, δόλος, ἀπάτη. dolo malo ago, ἀπάτῃ, ἀπιστίᾳ χρῶμαι. sine dolo, ἀδόλως.
dŏmābĭlis, e, (domo) (ποιητ.) ὁ δυνάμενος καταδαμασθῆναι, εὐκαταμάχητος.
dŏmestĭcus, a, um, (domus) οἰκεῖος, οἰκιακός, τοῦ οἴκου, ὡς οὐσ. docesticus, i, ἀ. ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ, οἰκεῖος, οἰκέτης, ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώμης = ὁ στρατιώτης τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς. κατὰ πλ. domestici, ōrum, οἱ σύνοικοι, οἱ οἰκεῖοι, τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν οἰκογένειαν μέλη, οἱ οἰκέται. 2) οἰκεῖος, οἰκιακός. domestica vestis, ἐσθὴς οἰκεία, ἣ ἐν τῷ οἴκῳ χρῆταί τις. 3) ἐπιχώριος, ἐγχώριος, οἰκεῖος, ἴδιος. d. mos, πάτριον ἔθος. domesticum bellum, ἐμφύλιος πόλεμος. sermo domestica, ἡ ἐγχώριος διάλεκτος. res domestica, τὸ ἴδιον (τὸ κτῆμα).
dŏmi, ἴδ. domus.
dŏmĭcĭlĭum, ĭi, οὐ. (domus) οἰκητήριον, οἴκησις, κατοικία.
dŏmīna, ae, θ. (domi[illegible] (οἶκο) δέσποινα, κυρία.
dŏmĭnas, antis (antior) μ. ἐν. τ. dominor.
dŏmĭnātĭo, iōnis, θ. (dominor) δεσποτεία, τυραννίς, μοναρχία.
dŏmĭnātor, ōris, ἀ. (dominor) δεσπότης, ἐξουσιαστής, κύριος.
dŏmĭnātrix, īcis, θ. (dominor), δεσπότις, κυρία.
1. dŏmĭnātus, ūs, ἀ. = dominatio.
2. dŏmĭnātus, a, um, μ. π. τ. domĭnor.
dŏmĭnĭum, ĭi, οὐ. (dominus) ἐστίασις, συμπόσιον. 2) ἐξουσία, κυριότης, κτῆσις.
dŏmĭnor, 1. (dominus) δεσπόζω, κυριεύω, ἄρχω. servis, οἰκετῶν. d. in aliquem καὶ in aliqua re, δεσπόζω τινός. d. in capite hominum, εἰμὶ κύριος τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων.
dŏmĭnus, ī, ἀ. (domus) (οἰκο)δεσπότης, ἄρχων, κύριος. d. convivii, (epuli), ὁ συμποσιάρχης, ὁ παρέχων συμπόσιον. 2) ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώμης = ὁ αὐτοκράτωρ, ὁ Καῖσαρ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

dŏmĭporta, ae, θ. οἰκοφόρος.
Dŏmĭt-ius, a, um, Δομίτιος. Domitius, ĭi, ἀ. ὁ Δομίτιος. Domitiānus, a, um, τοῦ Δομιτίου.
dŏmĭto, āre, (ἐπιτ. τ. domo) (κατα)δαμάζω τινά.
dŏmĭtor, ōris, ἀ. (domo) δαμαστήρ. μτφ. ὁ νικητής.
dŏmĭtrix, īcis, θ. (domo) δαμάτειρα.
dŏmĭtūra, ae, θ. ἡ -rus, ūs, ἀ. (domo) δάμασις, ἡμέρωσις.
dŏmĭtus, a, um, μ. π. τοῦ
dŏmo, domŭi, domĭtum, āre, δαμάζω, ἡμερῶ. equos, τοὺς ἵππους. 2) μτφ. καταδαμάζω, κατανικῶ. aliquem, τινά. gentes bello, τὰ ἔθνη διὰ πολέμου.
1. dŏmŭi, περκ. τ. domo.
2. dŏmūi, δοτ. τ. domus.
dŏmŭĭtio, ōnis, θ. (domum-itio) ἡ οἴκαδε ἐπάνοδος.
dŏmunculla, ae, θ. ὑποκ. τοῦ
dŏmus, ūs, (δοτ. ŭi, ἀφ. o. πλ. domus, domuum καὶ domorum, domibus, αἰτ. domos), θ. δόμος, οἶκος, οἰκία, κατοικία τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρίων. venit in nostram domum, ἦλθεν εἰς τὸν ἡμέτερον οἶκον. ὀθεν ὁ) ὁ οἶκος, ἡ οἰκογένεια, οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ, οἰκέται. ϐ') τὰ οἰκεῖα, τὰ ἴδια 2) οἶκος, οἰκία, πατρίς.-Ἐπιρρηματ. domum, οἴκαδε, οἰκόνδε. domum meam, tuam, εἰς τὸν ἐμόν, σὸν οἶκον. domum redio, οἴκαδε ἐπανέρχομαι. venit domos nostras, εἰς τὰς ἡμετέρας οἰκίας ἦλθεν. domo, οἴκοθεν, ἐκ τοῦ οἴκου, ἐκ τῆς πατρίδος. domi, οἴκοι, ἐν τῷ οἴκῳ, ἐν τῇ πατρίδι. domi meae, tuae, sŭae. alienae, domi Caesaris, ἐν τῇ ἐμῇ, ἐν τῇ σῇ κτλ. οἰκίᾳ, ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ, ἐν τῇ τοῦ Καίσαρος οἰκίᾳ. συνήθ. domi bellique ἡ belli domique, domi militiaeque ἡ et domi et militiae, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ. 3) οἱ περί τινα, αἵρεσίς τινος φιλοσόφου.
dōnārĭum, ĭi, οὐ. (donum) ἀνάθημα. 2) ἀναθημάτων ἀποθήκη, θησαυρός, ὑσιαστήριον.
dōnātĭo, ōnis, θ. (dono) δόσις, δωρεά.
dōnātor, ōris, ἀ. (dono) δωρητής.
dōnātrix, īcis, θ. (dono) ἡ δωρουμένη τι.
dōnātus, a, um, μ. π. τ. dono.
donec, σύνδ., ἕως, μέχρις, ἐφ' ὅσον, ὅσον χρόνον. 2) ἕως, μέχρις, ἕως ἄν, ἕως ὅτε, ἕως οὗ.
dōno, 1. (donum) aliquid alicui, χαρίζομαι, δωροῦμαι, δίδωμί τινί τι. (ποιητ. καὶ μετ' ἀπαρ.) d. aliquem aliqua re, δωροῦμαί τινά τινι, τιμῶ τινα δώρῳ τινί. d. aliquem civitate, τιμῶ τινα τῇ πολιτείᾳ. d. alicui equum, δωροῦμαί τινα ἵππον. 2) μτφ. ἀ) ἀφίημί τινα τοῦ χρέους, ἐῶ τινα ἤ τι, προΐεμαί τι, ἀφίσταμαί τινος. d. alicui aes alienum, ἀφίημί τινα τοῦ χρέους. d alicui poenam, συγγιγνώσκω, ἀφίημί τινι τὴν ποινήν. ϐ') χαρίζομαί τινά τινι, (χάριν τινὸς ἀφίημι τινά ἀτιμώρητον) (ἀντὶ τοῦ συνήθεστέρου condono) d. culpam precibus vestris, χαρίζομαι τὸ ἁμάρτημα ταῖς ὑμετέραις δεήσεσιν. d. patrem filio, χαρίζομαι τὸν πατέρα τῷ υἱῷ. γ') προΐεμαί τινά τι. inimicitias reipublicae, τὰς ἔχθρας τῇ πολιτείᾳ.
dōnum, i, οὐ. (do) δῶρον. do aliquid alicui dono, δίδωμί τινί τι δῶρον. dona ultima ἡ suprema, αἱ τελευταῖαι τιμαί (αἱ πρὸς τοὺς νεκρούς). Κατ' ἐξοχήν, αἱ πρὸς τοὺς θεοὺς θυσίαι.
Dōnūsa, ae, θ. Δονοῦσα, νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους.
Dōres, um, ἀ. πλ. οἱ Δωριεῖς. Ἐκ τούτου ἀ) Dōrĭcus, a, um, Δωρικός. Dōrĭce, ἐπίρ. Δωρικῶς. ϐ') Dōrĭenses, ĭum, ἀ. πλ. Δωριεῖς. γ') Dōrĭus, a, um, Δώριος, Δωρικός.
Dōris, ĭdis, θ. Δωρίς, θυγάτηρ τ. Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Θέτιδος, σύζυγος τ. Νηρέως. 2) σύζυγος Διονυσίου.

τοῦ πρεσβυτέρου, τυράννου τῶν Συρακουσῶν.

dormĭo, īvi ϗ ĭi, ītum, 4. ὑπνῶ, καθεύδω, κοιμῶμαι. d. totam noctem, καθεύδω ὅλην νύκτα. 2) καθεύδω, ἀμελῶ.

dormĭto, 1. (θαμ. τ. dormio) ὑπνώττω, νυστάζω. 2) ῥᾳθυμός εἰμι, ἀμελῶ.

dormĭtōrĭum, ĭi, οὐ. (dormio) κοιμητήριον, κοιτών.

dŏrsum, i, οὐ. ῥάχις, νῶτον, νῶτα, κύφωμα, κῦφος (καμποῦρα). μτφ. ἡ ἄκρα, ῥάχις, montis, ὄρους.

Dŏrўlaeum, i, οὐ. Δορύλαιον, πόλ. Φρυγίας. Ἐκ τούτου Dorylenses, ĭum, ἀ. πλ. Δορυλαεῖς.

dŏrўphŏrus, i, ἀ. δορυφόρος.

dos, dōtis, θ. (do) φερνή, προίξ. dotem confĭcio ἡ do, δίδωμι προῖκα, προικίζω. 2) (ποιητ.) δῶρον, ἴδίωμα ἀγαθόν, προτέρημα, χάρις, κόσμος.

dōtālis, e, (dos) προικῷος.

dōtātus, a, um, μ. π. τ. doto.

dotes, πλ. τ. dos.

dōto, 1. (dos) aliquam, προικίζω τινά. filiam, τὴν θυγατέρα. μτφ. κοσμῶ, τιμῶ.

drachma, ae, θ. δραχμή, ἑλληνικὸν νόμισμα. 2) τὸ 1/8 οὐγγίας.

1. drăco, ōnis, ἀ. δράκων, ὄφις. 2) δράκων (ἀστερισμός). 3) σημαία τῆς κοόρτιος, εἴτε τῶν σπειρῶν. 4) δρακοντοειδὲς σκεῦος.

2. Drăco, ōnis, ἀ. Δράκων, νομοθέτης τῶν Ἀθηνῶν.

drăcōnĭgĕna, ae, γ. κ. (dracon-gigno) δρακοντογενής.

drama, ătis, οὐ. δρᾶμα.

drăpĕta, ae, ἀ. δραπέτης.

Drĕpănum, i, οὐ. ἡ -na, ōrum, οὐ. πλ. Δρέπανον, -α, ἄκρα καὶ πόλ. τῆς Σικελίας. Ἐκ τούτου. Drepanitānus, um, καὶ οὐσ. Drepanitani, ōrum, ἀ. πλ. Δρεπανεῖς, οἱ κάτοικοι τῶν Δρεπάνων.

drŏmas, ătis, ἀ. καὶ θ. δρομάς. camelus, δρομὰς κάμηλος.

drŏmos, i, ἀ. δρόμος, στάδιον.

Drŭentĭa, ae, ἀ. ὁ Δρουεντίας, ποταμ. τῆς Ναρβωνικῆς Γαλλίας.

Drŭĭdae, ārum, ἡ druĭdes, dum, ἀ. πλ. οἱ Δρυΐδαι, οἱ μάγοι, ἱερεῖς τῶν Κελτῶν.

Drūsus, i, ἀ. Δροῦσος.

Drўantĭdes, ae, ἀ. Δρυαντίδης.

Drўas, ădis, θ. Δρυάς, νύμφη τῶν δασῶν.

Drўops, ŏpis, ἀ. ϗ -pes, um, πλ. οἱ Δρύοπες.

dŭbĭe, ἐπίρ. (dubius) ἀμφιβόλως, διστακτικῶς.

dŭbĭĕtas, ātis, θ. (dubius) διστασμός, ἐνδοιασμός.

Dūbis, is, ἀ. Δοῦβις, ποταμ. τῆς Λουγδουνικῆς Γαλλίας.

dŭbĭtabĭlis, e, (dubito) (ποιητ.) ἀμφίβολος, ἐνδοιάσιμος.

dŭbĭtanter, ἐπίρ. (dubito) ἀμφιβόλως.

dŭbĭtātĭo, iōnis, θ. (dubito) ἐνδοιασμός, διστασμός, ἀπορία, ἀμφιβολία. sine dubitatione, ἀναμφιβόλως, σαφῶς. 2) δίστασις, ὄκνος, διαμέλλησις. sine dubitatione, ἀκόνως, ἀμελλητί.

dŭbĭto, 1. (dubius) de re, ἐνδοιάζω, διστάζω, ἀπορῶ, ἀμφιβάλλω, ἀμφιγνωῶ περί τινος. d. utrum sit eligendum, ἀπορῶ πότερόν ἐστιν ἄξιον ἐλέσθαι. non dubito, ἐπομένης αἰτ. καὶ ἀπαρ. ἡ quin καὶ ὑποτ. πιστεύω, σαφῶς οἶδα. non d. fore plerosque, qui... σαφῶς οἶδα ὅτι ἔσονται πλεῖστοι, οἵ. 2) διστάζω, ὀκνῶ, διαμέλλω. non dubito, οὐκ ὀκνῶ. μετ' ἀπαρ. (μάλιστα μετὰ τὸ non dubito) ἡ μετὰ τοῦ quin καὶ ὑποτ. μτφ. fortuna dubitat, ἡ τύχη ἀμφίρροπός ἐστιν.

dŭbĭum, ĭi, οὐ. (τοῦ dubius) ἀμφιβολία, in dubium voco, pono, ἀμφισβητῶ τι. in dubio pono aliquid, ἀμφίβολον ἡγοῦμαί τι. in dubio esse, ἐν ἀμφιβολίᾳ εἶναι. sine ἡ procul dubio, ἀναμφιβόλως, σαφῶς. 2) διασταγμός, κίνδυνος. in dubium venire, ἐμπίπτειν εἰς κίνδυνον. esse in dubio, ἐν κινδύνῳ εἶναι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

dūbĭus, a, um, (duo) ἀμφίβολος, ἄπορος, ἀπορῶν, ταλαντευόμενος. d. sum, quid faciam, ἀπορῶ τί χρὴ ποιεῖν. d. animi ἡ mentis, ταλαντευόμενος τὴν γνώμην. 2) ἀμφί(βολος)λογος, ἀμφισβήτητος, ἄδηλος, ἀσαφής. dubia victoria, ἀμφίβολος νίκη. dubia spes, ἀμφήριστος, ἀμφίβολος ἐλπίς. ποιητ. lux dubia, ἡ ἀμφιλύκη. nox dubia, τὸ κνέφας. coelum dubium, ὁ ἐπινέφελος οὐρανός. 3) δεινός, ἄπορος, ἐπικίνδυνος. 4) ποικίλος.

duc, προστ. τ. duco.

dūcātus, ūs, ὁ. (duco) στρατηγία.

dūcēnārĭus, a, um, (duceni) ὁ ἔγων ἡ λαμβάνων διακόσια.

dūcēni, ae, a (ducenti) ἀνὰ διακόσια.

dūcentēsĭmus, a, um, (ducenti) διακοσιοστός. καὶ θ. ducentēsima, ae, (ὑπον. pars) ἡ διακοσιοστή (φόρος τις).

dūcenti, ae, a (duo-centum) διακόσιοι. 2) μυρίοι, ἄπειροι.

dūcentĭes, ἐπίρ. (ducenti) διακοσιάκις.

ducis, γεν. τ. dux.

dūco, duxi, ductum, 3. (ταῖτ) ἄγω τινὰ ἤ τι, ἡγοῦμαί τινος ἤ τινι. d. aliquem intro, ἄγω τινὰ εἴσω, mecum in castra, μετ' ἐμαυτοῦ ἡ ἄγομαι εἰς τὸ στρατόπεδον. d. aquam per fundum alicujus, ἄγω, ὀχετεύω τὸ ὕδωρ διὰ τοῦ ἀγροῦ τινος. d. aliquem ad mortem καὶ ἁπλῶς duco aliquem, ἄγω τινὰ ἐπὶ θανάτῳ. aliquem in vincula, τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον. Ἐπὶ στρατοῦ. d. cohortes ad eam partem munitionum, ἄγω τὰς κοόρτεις πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος τῶν ὀχυρωμάτων. reliquas copias contra Labienum, τὰς λοιπὰς δυνάμεις κατὰ τοῦ Λαβιένου. Ἐκ τούτου ά) duco = τὸν στρατὸν ἄγω, ἄγω, πορεύομαι. Tullus contra hostes ducit, ὁ Τοῦλλος κατὰ τῶν πολεμίων ἄγει, πορεύεται. β') = ἡγοῦμαι. d. exercitum, ἄγω τὴν στρατιάν, ἡγοῦμαι τοῦ στρατεύματος. d. primum pilum, ἄγω τὸν πρῶτον λόχον. γ') καθόλου ἡγοῦμαι, ἡγεμών εἰμί τινος. d. familiam, ἡγοῦμαι τῆς οἰκογενείας. classem discipulorum, τῆς κλάσεως τῶν μαθητῶν. 2) d. me, ἀπέρχομαι, ἀπαλλάττομαι, ὑπάγω. 3) d. aliquam uxorem, μετὰ ἡ ἄνευ τοῦ domum, ἄγομαί τινα γυναῖκα, νυμφεύομαί τινα. ἐπίσης d. aliquam in matrimonium καὶ ἁπλῶς d. uxorem, νυμφεύομαί τινα. 4) d. spiritum, animam, ἀναπνέω, ἀσθμαίνω. (ποιητ.) d. poculum, κενῶ τὸ ποτήριον. d. remos, ἐλαύνω τὰς κώπας, κωπηλατῶ. d. ubera, ἀμέλγω. d. lanas, νήθω, κλώθω. d. ilia, ἀσθμαίνω. d. os, διαστρέφω τὸ στόμα. σπαν. equus, navis ducit aliquem, ὁ ἵππος, ἡ ναῦς φέρει τινά, ἀντὶ τοῦ συνηθεστ. vehit. 5) ἁπλῶς via illa Romam ducit, ἡ ὁδὸς ἐκείνη εἰς Ῥώμην ἄγει, φέρει. 6) κατασκευάζω, ποιῶ, ἀπεργάζομαί τι. parietem, τοῖχον. fossam, τάφρον. vivos vultus de aere, ζώσας ὄψεις ἐκ χαλκοῦ. 7) (ποιητ.) λαμβάνω. colorem, cicatricem, nomen, χρῶμα, τραῦμα, ὄνομα. 8) μτφ. ά) ἄγω, φέρω, κινῶ. quo quemque ducit voluntas, ὅπῃ ἕκαστον ἡ θέλησις ἄγει. oratio tua me ducit ad credendum, ὁ σὸς λόγος ἄγει με πιστεῦσαι. πε θ. ducor aliqua re, ἐπισπῶμαι, ἐφέλκομαι ὑπό τινος. β') (ποιητ.). d. aliquem, φενακίζω, ἀπατῶ τινα. γ') ἐπὶ χρόνου· ἀναβάλλω, παοέλκω τι, tempus, τὸν χρόνον, bellum, τὸν πόλεμον. d. aliquem, παρατείνω τινά. d. aetatem in literis, διάγω τὴν ἡλικίαν ἐν τοῖς γράμμασι. δ') ἀριθμῶ. tria millia medimnūm duximus, τρεῖς χιλιάδας μεδίμνων ἠριθμήκαμεν. Ἐκ τούτου 1) d. orationem alicujus, λόγον ποιοῦμαί τινος. d. meam rationem, πρόνοιαν ἐμαυτοῦ ποιοῦμαι. 2) καθόλου, ἄγω, ἡγοῦμαι,

νομίζω, λογίζομαι. d. aliquid, ἐν ὀλίγῳ τίθεμαί τι. pro nihilo duco, περὶ οὐδενὸς ἄγω. d. aliquem in numero hostium ἢ hostium loco, ἀριθμῶ τινα ἐν ἐ θρῶν μέρει. d. illos idoneos, ἐπιτηδείους ἡγοῦμαι ἐκείνους. d. aliquid honori, ἐν τιμῆς μέρει τίθεμί τι. d. aliquem despicatui, = καταφρονῶ τινος.

ductor, ōris, ὁ. (duco) ἀγωγεύς, aquae, ὑδάτων. κατ' ἐξοχήν d. exercitūs, ἡγεμὼν στρατοῦ = στρατηγός.

1. ductus, a, um μ. π. τ. duco.

2. ductus, ūs, ὁ. (duco) ἀγωγή. d. aquae, ὑδραγωγός. 2) στρατηγία.

dūdum, ἐπίρ. (diu-dum) πάλαι, ἄρτι, πρῴην, πρότερον. quisque verstrum d. novit, ἕκαστος ὑμῶν ἐκ πολλοῦ ἔγνω. d. haud, οὐ πολὺ πρότερον, πρὸ μικροῦ quam d. πόσον ἤδη χρόνον.

dŭellātor, ōris, ὁ. (ἀρχαϊκ.) = bellator.

dŭellum, i, οὐ. (ἀρχ.) = bellum.

Dŭīlĭus, ĭi, ὁ. Δουίλιος.

dulce (cius, cissime) ἐπίρ. (dulcis) dulciter, γλυκέως, ἡδέως.

dulcēdo, ĭnis, ἡ. (dulcis) γλυκύτης, ἡδυπάθεια. 2) μτφ. χάρις.

dulcesco, ĕre, (dulcis) γλυκαίνομαι.

dulcĭcŭlus, a, um, ὑποκ. τοῦ dulcis, e, (cior, cissimus), γλυκύς, ἡδύς. 2) μτφ. ναρίεις.

dulcĭter, ἐπίρ. (dulcis) γλυκέως, ἡδέως.

dulcĭtūdo, ĭnis, ἡ. (dulcis) = dulcedo.

1. dum, σύνδ. ἕως, ἐν ᾧ. συνήθ. μετ' ἐνεστ. dum haec geruntur Caesari nuntiatum est, ἕως ἐγίγνετο ταῦτα (μεταξὺ γιγνομένων τούτων) ἠγγέλθη τῷ Καίσαρι. ἀλλὰ καὶ μετὰ πρκ. καὶ παρατατ. hoc feci dum licuit, τοῦτο, ὡς πρέπον, πεποίηκα. milites quievere dum urbis vires despicerant, τὰς τῆς πόλεως δυνάμεις κατιδόντες οἱ στρατιῶται, ἡσυχοι ἐγένοντο. dum similis esse voluit, inventus est dissimilis, ὅμοιος εἶναι βουλόμενος, εὑρέθη ἀνομοιότατος. ἐνίοτε εὑρίσκεται κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ postea, deinde, nunc. 2) ἕως, ἄχρις, μέχρις, ἐφ' ὅσον. ea mansit in conditione, dum judices relecti sunt, ἐπὶ τούτοις ἔμεινεν, ἕως (ἐφ' ὅσον) οἱ δικασταὶ ἐξηρέθησαν. expecto dum ille venit, προσδοκῶ ἄχρις οὗ ἔλθῃ ἐκεῖνος. tamdiu, dum habuit, ἐπὶ τοσοῦτον ἐφ' ὅσον εἶχεν. dum pueri essemus, ἕως παῖδες ἦμεν. 3) ὡς συνδετικὸν μόριον, ἕως ἄν, εἰ μόνον, μόνον εἰ. dum metuant, oderint, ἕως ἂν φοβῶνται, μισεῖν ἐξέστω. dum res maneant, verba fingant, ἕως ἂν μένῃ τὰ πράγματα, τὰς λέξεις πλάττειν ἐξέστω. dum illud fiat, ἂν τοῦτό γε γένηται, μόνον εἰ τοῦτο γίγνεται. dum ob rem (sit), μόνον εἰ συμφέρει, λυσιτελεῖ. πρὸς ἔμφασιν προστίθεται τὸ modo (dummodo), ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ tamem. dum tamen ne-, dummodo ne-, ἀρκεῖ, (φθάνει) μόνον μή-. 4) ἕως ἄν, ἄχρις οὗ, μέχρις οὗ, ἔστε, ἔστ' ἄν. expecta dum veniam, περίμενε, ἕως ἂν (ἔστ' ἄν) ἔλθω. multa passus, dum conderet urbem, πολλὰ παθὼν μέχρι τοῦ κτίσαι πόλιν. tantisper, dum, μέχρι τούτου, μέχρις οὗ. durat amicitia tantisper dum boni sunt, διαμένει ἡ φιλία ἕως ἂν ἀγαθοί ὦσιν. tantisper fidem inveniebat dum eos caeteris adaequasset, ἄχρις οὗ τοῖς ἑτέροις ἐξ ἴσου παιῆσαι, διεπιστεύετο.

2. dum, ἐπίρ. ἐγκλινόμενον ἐπιτίθεται ἄλλαις λέξεσιν· α) nondum, οὔπω. nihildum, οὐδὲν πώποτε. β') πρὸς ἔμφασιν πλείονα μετὰ προστακτικῶν καὶ ἐπιφωνημάτων. agedum, ἄγε δή. agitedum, ἄγετε δή. tacedum, ἄκουσον.

dūmētum, i, οὐ. (dumus) ἀκανθεών.
dummŏdo, ἴδ. dum, 1.
dumtaxat ἢ duntaxat, σύνδ. (dum -taxo) μόνον. 2) τοὐλάχιστον, γέ.
duntaxat, ἴδ. dumtaxat.
duo, ae, o, οἱ, αἱ, τά δύο
dŭŏ-dēcĭens, (duodecim), ἐπίρ. δωδεκάκις.
duŏ-dēcies, = duodeciens.
duŏdĕcim, ἀριθμ. ἄκλ. (duo-decem), δώδεκα. d. tabulae ἡ ἁπλῶς duodecim, οἱ δωδεκάδελτοι νόμοι.
dŭŏdēcĭmus, a, um, (duodecim) δωδέκατος.
dŭŏdēni, ae, a (duo-decim) ἀνὰ δώδεκα.
dŭŏ-dē-nōnāginta, ἀριθμ. ἄκλιτ. ὀγδοήκοντα ἐννέα.
dŭŏ-dē-octōginta, ἀριθμ. ἄκλ. ἑβδομήκοντα ἐννέα.
dŭŏ-dē-quadrāgēni, ae, a, ἀνὰ τριάκοντα ἑπτά.
dŭŏ-dē-quadrāgēsĭmus, a, um, τριακοστὸς ὄγδοος.
dŭŏ-dē-quadrāginta, ἀριθμ. ἄκλ. τριάκοντα ἑπτά.
dŭŏ-dē-quinquāgēsĭmus, a, um, τεσσαρακοστὸς ὄγδοος.
dŭŏ-dē-quinquāginta, ἀριθμ. ἄκλ. τεσσαράκοντα ἑπτά.
dŭŏ-dē-sexāgēsĭmus, a, um, πεντηκοστὸς ὄγδοος.
dŭŏ-dē-sexāginta, ἀριθμ. ἄκλ. πεντήκοντα ἑπτά.
dŭŏ-dē-trīcēsĭmus, a, um, εἰκοστὸς ὄγδοος.
dŭŏ-dē-trīcies, ἐπίρ. εἰκοσιοκτάκις.
dŭŏ-dē-trīginta, ἀριθμ. ἄκλ. εἰκοσιοκτώ.
dŭŏ-dē-vīcēni, ae, a, ἀνὰ δέκα ἑπτά.
dŭŏ-dē-vīcēsĭmus, a, um, δέκατος ὄγδοος.
dŭŏ-dē-vīginti, ἀριθμ. ἄκλ. δεκαοκτώ
dŭŏ-et-vīcēsĭmāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ στρατιῶται τῆς 22ας λεγεῶνος.
dŭŏ-et-vīcēsĭmus, a, um, εἰκοστὸς δεύτερος.
duplex, ĭcis, (duo-plico) διπλοῦς, διττός. 2) μέγας, πυκνός, παχύσαρκος. 3) μτφ. ἀσαφής, δίγλωσσος, ἀπατηλός. d. homo, πανοῦργος.
duplex, ĭcis, οὐ. τὸ διπλοῦν.
duplĭcārĭus, a, um, (duplex) στρατιώτης διπλοῦν μισθὸν ἢ σιτηρέσιον λαμβάνων.
duplĭcātĭo, ōnis, θ. (duplico) διπλασιασμός.
duplĭcātus, a, um, μ. π. τ. duplico.
duplĭcĭter, ἐπίρ. (duplex) διττῶς.
duplĭco, 1. (duplex) aliquid, διπλασιάζω. aram, τὸν βωμόν. d. annonas, ἐπιδιπλασιάζω τὸ σιτηρέσια. d. aliquid, διπλοῦν ποιῶ τι. 2) (ἐπ-αὐξάνω τι. 3) (ποιητ.) διπλῶ, πτύσσω (διπλώνω), κάμπτω τι.
duplus, a, um, διπλοῦς, διπλάσιος. d. quam est, διπλάσιος ἑαυτοῦ φαίνεται. duplum, i, οὐ. τὸ διπλάσιον. dupla, ae, θ. (ὑπον. pecunia), διπλοῦν ἀργύριον (διπλῆ τιμή, ἀξία).
dūrabĭlis, e, (lior) (duro) (ποιητ.) διαρκής, μόνιμος.
dūramen, ĭnis, οὐ. (duro) (ποιητ.) ἡ σκληρότης. d. aquarum, κρύσταλος, πάγος.
dūr mentum, i, οὐ. (duro) = duramen. 2) μτφ. διάρκεια, στερεότης, μονιμότης.
dūrātus, a, um, μ. π. τ. duro.
dūre (rius, rissime), ἐπίρ. (durus), γαλεπῶς, ὠμῶς, αὐστηρῶς, ἀπηνῶς.
dūresco, durŭi, ĕre (durus) σκληρύνομαι, ἀποσκληρύνομαι.
dūrĭtas, ātis, θ. (durus) σκληρότης, γαλεπότης.
dūrĭter, ἐπίρ. dure.
dūrĭtĭa, ae, θ. σκληρότης. 2) μτφ. γαλεπότης, αὐστηρότης. d. animi, ὠμότης τῆς ψυχῆς. 2) σκληρὸς βίος. d. victus, τὸ σκληρὸν τῆς δίαίτης.
dūrĭtĭes, ēi, θ. (σπάν.) ἀντὶ τ. duritia.
1 dūrĭus, ἡ -ĕus, a, um, (ἀργ. dūrātĕus, a, um) (durus), δούρειος, ξύλινος, equus, ἵππος.
2 Dūrĭus, ĭi, ἀ. Δούριος ἢ Δώριος, ποταμ. Ἱσπανίας.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

dūrĭuscŭlus, a, um, ὑπόσκληρος, (ὑποκ. τ. durius 1.)

dūro, 1. (durus) aliquid, (ἀπο)σκληρῶ τι. 2) aliquem, ἀποσκληρῶ, στερεῶ, καρτερὸν ποιῶ, ἀσκῶ τινα. me duro, στερεοῦμαι, ἀποκληρεῦμαι τὸ σῶμα. 3) d. aliquem, ἀμβλύνω τινά. 4) ἀμεταθ. σκληρός εἰμι, (ἀπο)σκληροῦμαι. μτφ. καρτερῶ, ὑπο(μένω)φέρω, διαμένω, διαρκῶ. laborem, καρτερῶ πόνους. iracundia durat adhuc, ἡ ὀργὴ ἔτι καὶ νῦν διαμένει.

Dūrocortŏrum, i, οὐ. Δουροκόρτορον, πόλις τῆς Βελγικῆς Γαλλίας, ταυτὸν Rheims.

dūrus, a, um, (rior, rissimus), σκληρός, στερεός. ferrum, σίδηρος. Ἐκ τούτου μτφ. ἀ) ἐπὶ τῆς γεύσεως· στρυφνός, πικρός. vinum, οἶνος. ϐ') ἐπὶ τῆς ἀκοῆς· ὀξύς, τραχύς, βαρύς. 2) μτφ. ἀ) (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν πεπαιδευμένον, τὸν ἀστεῖον) = τραχύς, ἀπειρόκαλος, ἄγροικος, ἄμουσος. homo ut vita sic oratione durus, ἄνθρωπος τόν τε βίον καὶ τὸν λόγον τραχύς, ἀπειρόκαλος. ϐ') σκληρός, καρτερικός, αὐστηρὸς (τὰ ἤθη). Spartiatae, Hannibal, οἱ Σπαρτιᾶται, ὁ Ἀννίϐας. (ποιητ.) duri juvenci, μόσχοι, νεανίαι καρτερικοί. γ') (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν γλυκὺν καὶ πρᾶον) τραχύς, ἄκαμπτος, ἀδιάτρεπτος, ἀπηνής. d. judex, ἀπηνής, ἀδιάτρεπτος δικαστής. gens, ἔθνος. durus et ferus, ἀδιάτρεπτος καὶ σιδηροῦς. δ') os durum, στόμα ἰταμόν. 5) ἐπὶ πραγμάτων ἀ) βαρύς, γαλεπός, δεινός, σκληρός, δύσφορος. dura servitus, σκληρά, δυσφόρητος δουλεία. lex, νόμος· labor, πόνος. ϐ') = γαλεπός, δυσάρεστος, δυσμενής, ἀπεχθής. fortuna, conditio, τύχη, συνθήκη. γ') = ἐπικίνδυνος, ἄπορος, ἀμήχανος, δεινός. morbus, νόσος. res, πρᾶγμα. via, ὁδός. δ') ἐπὶ προϊόντων. τῆς τέχνης ἢ τῆς ἐπιστήμης, σκληρός, ἄχαρις, ἀπειρόκαλος. poëta, ποιητής. versus, στίχος.

dŭumvir, vĭri, ἀ. συνήθ. κατὰ πλ. duumvĭri, ōrum, (duo-vir) οἱ δύο ἄνδρες, ἀρχή τις ἐκ δύο ἀνδρῶν συνισταμένη δι' ὡρισμένην τινὰ ὑπηρεσίαν· 1) ἐν Ῥώμῃ· ἀ) duumviri capitales ἢ perduellionis, οἱ ἐν ὡρισμέναις τισὶ περιστάσεσιν ὤφειλον ἔγκλημά τι νὰ ἀνακρίνωσι καὶ δικάσωσιν· ἀναφέρονται δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς βασιλείας καὶ βραδύτερον ἄπαξ. ϐ') duumviri navales, οἱ ἐπιμελούμενοι τοῦ ὁπλισμοῦ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. γ') duumviri aedi faciendi, οἱ ἐπιμελούμενοι τῆς οἰκοδομῆς ναοῦ. δ') duumviri sacrorum ἢ sacris faciendis ἢ Sibyllini, οἱ δύο τῶν Σιβυλλείων βιβλίων φύλακες· ὕστερον ἡ ἀρχὴ συνέκειτο ἐκ δέκα, τελευταῖον δὲ ἐκ δεκαπέντε ἀνδρῶν. 2) ἐν ταῖς ἰσοπολίτισι πολιτείαις καὶ ἐν ταῖς ἀποικίαις ἦσαν duumviri (juri dicundo), οἱ μετὰ τοὺς δεκουρίωνας (decurio, ἴδ. τὴν λ.) ἀνώτατος ἄρχοντες, ἀνάλογοι πρὸς τοὺς ἐν Ῥώμῃ ὑπάτους.

dŭumvĭrātus, ūs, ἀ. (duumvir), ἡ τιμὴ (τὸ ἀξίωμα) τῶν δύω ἀνδρῶν.

dux, dŭcis, ἀ. ἡγεμών, ὁδηγός. itineris, τῆς ὁδοῦ. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ στρατοῦ· ἡγεμών, στρατηγός, πολέμαρχος.

duxi, πρκ. τ. duco.

Dȳmas, antis, ἀ. Δύμας, πατὴρ τῆς Ἑκάϐης, ἧτις διὰ τοῦτο καλεῖται Dymantis proles ἢ ἁπλῶς Dymantis, ĭdis, θ.

Dȳme, ēs, θ. ᾗ Dymae, ārum, θ. πλ. Δύμη. ἐκ τούτου Dymaeus, a, um, Δυμαῖος. Dymaei, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Δυμαῖοι, οἱ κάτοικοι τ. Δύμης.

dȳnastes, ae, ἀ. δυνάστης.

Dȳrrhăchĭum, ĭi, οὐ. Δυρράχιον, πόλις τῆς Ἰλλυρίας, ἡ πρότερον Ἐπίδαμνος καλουμένη. Ἐκ τούτου Dyrrachīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

E.

E (πρὸ συμφ.), **ex** (πρὸ φων. καὶ συμφ.) πρόθ. μετ' ἀφ. 1) ἐπὶ τόπου· ἔκ (ἀπό) τινος. **egredior ex oppido**, ἐξέρχομαι τῆς πόλεως. **e castris**, ἐκ τοῦ στρατοπέδου. **e portu**, ἐκ τοῦ λιμένος. **ejicio aliquem e civitate**, ἐκβάλλω τινὰ τῆς πολιτείας. **abire e medio**, συνήθ. = **excedere e vita**, ἐξίστασθαι ἐκ τοῦ μέσου, ἐκποδὼν γίγνεσθαι, ἀποθνήσκειν. β') **eminere e mare**, ἐξέχειν ἐκ τῆς θαλάσσης. **profero e stagno caput**, ἐξαίρω τὴν κεφαλὴν ἐκ τοῦ ἕλους. **collis ex planicie eminens**, λόφος ἐξέχων ἐκ τοῦ πεδίου. γ') **ex hoc loco verba fecisti**, ἐκ τούτου τοῦ τόπου, ἐντεῦθεν τοὺς λόγους ἐποιήσω. **causam dico ex vinculis**, ἐκ τῶν δεσμῶν (μένων ἐν τοῖς δεσμοῖς) ἀπολογοῦμαι. **ex itinere, ex fuga**, ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἐκ τῆς φυγῆς, κατὰ τὴν πορείαν, κατὰ τὴν φυγήν. **pugnare ex loco superiore, ex equo**, μάχεσθαι ἐξ ὑψηλοτέρου τόπου, ἀφ' ἵππου. δ') **negotiator ex Africa**, ἔμπορος ἐξ Ἀφρικῆς. **puer ex aula**, παῖς ἐκ τῆς αὐλῆς. 2) ἐπὶ ἄλλων σχέσεων ἐν αἷς δηλοῦται τὸ ἔκ, ἀπό, παρά τινος· α) μετὰ τῶν ῥημάτων λαμβάνειν, δέχεσθαι, ἀκούειν, πυνθάνεσθαί τι παρά τινος, ἐλπίζειν καὶ τῶν τοιούτων. **agrum ex hostibus capere**, χώραν παρὰ τῶν πολεμίων λαμβάνειν. **tollere solem ex mundo**, τὸν ἥλιον ἀφαιρεῖν ἐκ τοῦ κόσμου. **fructus ex otio capere**, ἐκ τῆς σχολῆς καρποὺς λαμβάνειν. **quaerere aliquid ex aliquo**, αἰτεῖν τι παρά τινος. **intellexi ex tuis literis**, ἐνενόηκα ἐκ τῶν σῶν γραμμάτων, β') πρὸς δήλωσιν τοῦ πλήθους ἢ τοῦ ὅλου ἐξ οὗ τι λαμβάνεται ἢ ἐξ οὗ μέρος τι ἀφαιρεῖται. **e civitate in senatum delecti**, ἐκ τῆς πολιτείας εἰς τὴν σύγκλητον καταλελεγμένοι. **munera ex illa summa dantur**, δῶρα ἐκ τοῦ ὅλου ἐκείνου δίδονται. **homo ex numero disertorum**, ἀνὴρ (ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ) τῶν ῥιαλεκτικῶν. **unus ex illis decemviris**, εἷς τῶν δεκαβαργῶν ἐκείνων. **acerrimus ex omnibus**, γαλεπώτατος πάντων. Οὕτω καὶ τὰ **vir ex eodem studio**, ἀνὴρ περὶ τὴν αὐτὴν μελέτην σπουδάζων. **miles ex primo hastato**, στρατιώτης τῶν ἀστάτων, ἐκ τῆς τῶν ἀστάτων τάξεως. γ') (σπαν.) πρὸς δήλωσιν τῆς ὕλης, ἐξ ἧς γίγνεται ἢ συνίσταταί τι. **statua ex aere facta**, ἀνδριὰς ἐκ χαλκοῦ κατεσκευασμένος. **vas ex una gemma**, ἀγγεῖον ἐκ μιᾶς λίθου. δ') πρὸς δήλωσιν τῆς αἰτίας, τῆς ἀρχῆς, τῆς πηγῆς, ἐξ ἧς προέρχεταί τι. ἔκ τινος, ἀπό τινος. **civitas commota ex aere alieno**, πολιτεία τεταραγμένη ἐκ τοῦ (ἐξ αἰτίας τοῦ) χρέους. **morbi vulgantur ex gravitate loci**, αἱ νόσοι τοῖς πολλοῖς μεταδίδονται ἐκ τῆς (διὰ τὴν βαρ.) βαρύτητος τοῦ τόπου. **ex vulnere aeger**, ἐκ τοῦ τραύματος νοσῶν. **ex tam propinquis castris**, ἐκ τοῦ τοσοῦτον ἐγγὺς στρατοπέδου, (διὰ τὴν μεγάλην πλησίασιν τοῦ στρατοπέδου). **ex quo fit ut**, ἐκ τούτου γίγνεται ὥστε. **peperit e Pamphilo**, ἐκ Παμφίλου γέγονε. **nasci ex aliquo**, ἔκ τινος γεγονέναι (πατέρα ἔχειν τινά). Ἐνίοτε καὶ ἄνευ ῥήματος, **non minor ex hostibus clades**, ἡ οὐκ ἐλάσσων ἐκ τῶν πολεμίων συμφορά. Καὶ ἐπὶ ἐκείνου, ἐξ οὗ λαμβάνει τι τὸ ὄνομα. **cui postea Africano nomen ex virtute fuit**, ὃς ὕστερον τὴν ἐπωνυμίαν Ἀφρικανὸς διὰ τὴν ἀρετὴν ἔλαβε. ε') πρὸς δήλωσιν μεταβολῆς τινος, μεταβάσεως ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην κατάστασιν. **di ex hominibus facti**, θεοὶ ἐξ ἀνθρώπων γενόμενοι. **ex nitido fit rusticus**, ἐκ κομψοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἄγροικος γίγνεται. ς') πρὸς δήλωσιν τοῦ κανόνος, καθ' ὃν γίγνεταί τι. ἔκ τινος, κατά τι. **ex mea sententia** κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην. **ex sententia omnium** κατὰ τὴν γνώμην πάντων. **ex sententia**, κατὰ γνώμην, οἷον ἂν ἐγὼ βούλωμαι, (κατ' εὐχήν). **e communi utilitate** = συμφώνως πρὸς τὸ κοινῇ συμφέρον. **ex artificio aestimo aliquid**, ἐκ τῆς τέχνης (κατὰ τὴν τέχνην) κρίνω τι. ζ') **e re tua** (mea, ejus) ἡ **ex usu tuo** (meo, ejus), ἐπὶ τῷ σῷ ἀγαθῷ (τῷ ἐμαυτοῦ, αὐτοῦ), ἐπὶ τῇ ἐμῇ (κλ.) ὠφελείᾳ, πρὸς σοῦ (ἐμοῦ, ἐκείνου). **e republica**, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πόλεως, ὑπὲρ τοῦ κοινῇ ἀγαθοῦ. **non ex uso nostro est**, οὐ καλῶς ἡμῖν ἔχει, οὐκ ὠφελούμεθα ἡμεῖς ἐκ τούτου. **ex nullius injuria**, ἐπ' οὐδενὸς ἀδικίᾳ. 3) ἐπὶ χρόνου· ἀπό, ἔκ τινος. **ex eo die quo** κλ. ἐξ ἐκείνης τῆς ἡμέρας καθ' ἣν κλ. **ex ea die ad hanc diem**, ἐξ ἐκείνης εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν. **Cotta ex consulatu profectus est in Galliam**, ὁ Κόττας τῆς ὑπατείας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς Γαλλίαν. **vilitas annonae ex summa inopia consecuta est**, εὐωνία ἐκ μεγίστης σιτοδείας ἐγένετο. **statim e somno**, εὐθὺς ἀπὸ (ἐκ) τοῦ ὕπνου. **diem ex die**, καθ' ἡμέραν. **vir ex consule**, ὁ ὑπατευκώς, ὁ ἀπὸ ὑπάτων. **ex duce**, ὁ ἀποστράτηγος, ὁ ἀπὸ τῆς στρατηγίας. **aliud ex alio**, ἄλλο ἐξ ἄλλου. 4) πρὸς σχηματισμὸν διαφόρων ἐπιρρηματ. φράσ., ἡ μετ' ἐπιθέτων. **ex improviso, ex aperto, e contrario, ex adverso**, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς, ἐξ ἐναντίας, ἐκ τοῦ ἐναντίου· ἡ μετ' οὐσιαστικῶν· **ex parte, e vestigio, ex tempore**, κατὰ μέρος, (ἐκ ποδὸς) παραυτίκα, παραχρῆμα. **ex itinere**, ἐκ τῆς ὁδοῦ, κατὰ τὴν πορείαν. **ex facili**, ῥᾳδίως. κλ.

1. eā, ὀνομ. ἑν. θ. καὶ πλ. οὐ. τ. **is.**

2. eā, (κυρ. ἀφ. τ θ. τῆς ἀντωνυμ. **is**), (ὑπον. **viā**), ἐκείνῃ τῇ ὁδῷ, κατ' ἐκείνην τὴν ὁδόν.

1. eădem, ἑν. θ., ᾗ οὐ. πλ. τ. **idem.**

2. eădem, (κυρ. ἀφ. τ. θ. ἀντωνυμ. **īdem**) (ὑπον. **viā**) διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, τὴν αὐτὴν ὁδόν.

1. eam, αἰτ. θ. τ. **is.**

2. eam, ἐν. ὑποτ. τ. **eo.**

eāre, ἡ **ea re** = **propterea.**

ĕă-tĕnus, ἐπίῤ. (**is-tenus**) μέχρι, (ἐπὶ) τοσοῦτον.

ĕbĕnus, i, θ. ἡ ἔβενος, (δ). **ebenum**, i, οὐ. ἔβενος, ἐβένινον ξύλον.

ē-bĭbo, bĭbi, bibĭtum, 3. (κατα)πίνω, ἐκκενῶ τι. μτφ. λαφύσσω τι.

ē-blandĭor, ītus sum, 4. **aliquid**, διὰ κολακείας λαμβάνω ἢ πορίζομαί τι. **e. omnia**, θωπεύομαι λαμβάνω πάντα. 2) κολακεύω, καταπραΰνω τι.

ēblandītus, a, um (μ. π. τ. **eblandior**) παθ. διὰ κολακείας πορισθείς.

Ĭ bŏrăcum, i, οὐ. πόλις Βρεττανίας.

ĕbŏrĕus, a, um, (**ebur**) ἐλεφάντινος.

ĕbŏris, γεν. τ. **ebur.**

ēbrĭĕtas, ātis, θ. (**ebrius**) μέθη.

ēbrĭus, a, um, μέθυσος, μεθύων. 2) μτφ. κεκορεσμένος.

ēbrĭōsĭtas, ātis, θ. (**ebriosus**) φιλοποσία, φιλοινία.

ēbrĭōsus, a, um, (**sior**) (**ebrius**), φιλοπότης, φίλοινος, μέθυσος.

ē-bullĭo, īvi ᾗ ĭi, ītum, 4. παφλάζω, ἀνα(ξέω)βράζω. 2) μτφ. **e. virtutes**, παφλάζω, πολυλογῶ περὶ τῶν ἀρετῶν. 3) μτφ. **e. animam**, ἐκπνέω τὴν ψυχήν.

ĕbŭlum, i, οὐ. ᾗ **-us**, i, ἀ. γαμαιάκτη (κουβοξυλιά). (φ.)

ĕbur, ŏris, οὐ. ἐλέφας (ὁ ὀδοὺς τ. ἐλέφαντος). 2) ὅτι ἐξ ἐλέφαντος πεποίηται. 3) (ποιητ.) ὁ ἐλέφας (τὸ θηρίον).

ĕbŭrātus, a, um, (**ebur**) ἐλεφάντινος. ἐλεφαντοκόλλητος.

ĕburnĕŏlus, a, um, ὑποκ. τοῦ

ĕburnĕus, ᾗ **-nus**, a, um (**ebur**) ἐλεφάντινος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Ebŭrōnes, um, ἀ. πλ. Ἐβούρωνες, ἔθνος Γερμανικόν.
Ebūsus, ῐ, ὁ, ἡ, θ. Ἔβουσος, ἡ μείζων τῶν Πιτυουσσῶν νήσων.
ē-castor, ἐπιφ. (Castor) μὰ τὸν Κάστορα, ἀληθῶς.
Ecbătăna, ōrum, οὐ. πλ. τὰ Ἐκβάτανα, πρωτεύουσα τῆς Μηδίας.
ecce (σύνθετον ἐκ τῶν δύο δὲ κτικῶν μορίων ec ἡ e καὶ ce), ἐπίρ. ἰδού, ἰδέ, ἴδε, ἠνί, ἠνίδε. ἀ) ἐπίτινος παρόντος. ecce video senem, quem quaero, ἰδοὺ ὁρῶ τὸν γέροντα, ὃν ζητῶ. ecce mihi obviam venit, ἰδοὺ συνήντησέ μοι. ecce me, ἰδοὺ ἐγώ. ecce odium meum, ἰδοὺ τὸ ἐμὸν μῖσος. ecce tuae literae, ἰδοὺ τὰ σὰ γράμματα. 2) ἐπίτινος ἀπροσδοκήτου. ecce tibi consul, praetor nova edicta proponunt, ἰδοὺσοι ὁ ὕπατος, ὁ πραίτωρ νέα διατάγματα προτιθέασι. ecce ad me venit homo, ἰδοὺ πρὸς ἐμὲ ὁ ἄνθρωπος ἔρχεται. ecce autem repente abiit, ἀλλ' ἰδοὺ αἴφνης ἀπῆλθε. ecce tibi nuntius, ἰδού σοι αἴφνης ἀγγέλλεται. 3) τὸ ecce συνάπτεται εἰς μίαν λέξιν μετὰ τῶν ἑπομένων ἀντωνυμ. is, ille, iste, ὀν. ecca, eccilla, eccillud. αἰτ. eccum, eccam, eccillum, eccillam, eccistam, καὶ πλ. eccos, ἀντὶ τῶν ecce ea, ecce illa, ecce illud, ᾗ.
ĕcĕre, ἡ ecĕre, (ĕ-Ceres) ἐπιφών. μὰ τὴν Δήμητρα.
ecdĭcus, ῐ, ὁ, ἔκδικος.
ecf, ἴδ. eff.
ĕchidna, ae, θ. ἔχιδνα. Echidna, ἡ ἐν τῷ Ἅδῃ Ἔχιδνα· ἐκ τούτου -dnēus, ᾱcus, a, um, Ἐχιδναῖος.
Echīnădes, um, θ. πλ. Ἐχινάδες νῆσοι.
ĕchīnus, ῐ, ὁ, ἐχῖνος. 2) εἶδος ἀγγείου.
Echīon, ŏnis, ὁ. 1) Ἐχίων, εἷς τῶν ὑπολειθέντων Σπαρτῶν, (ὃηλ. τῶν ἡρώων τῶν ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Κάδμου σπαρέντων ὀδόντων τοῦ δράκοντος ἀναφυέντων) ὁ βοηθήσας τὸν Κάδμον εἰς τὴν κτίσιν τῶν Θηβῶν, σύζυγος τῆς Ἀγαύης, πατὴρ τοῦ Πενθέως· ἐκ τούτου ἀ) Echīŏnīdes, ae, ὁ. Ἐχιονίδης = ὁ Πενθεύς. β') Echīŏnĭus, a, um, (ποιητ.) Θηβαῖος. 2) υἱὸς τοῦ Ἑρμοῦ, μεταγῶν τῆς Ἀργοναυτικῆς ἐκστρατείας ᾗ τῆς Θήρας τοῦ Καλυδωνίου κάπρου. ὅθεν Echīŏnĭus, a, um, Ἐχιόνιος. 3) περίφημός τις Ἕλλην ζωγράφος.
echo, ūs, θ. ἠχώ.
eclipsis, is, ὁ. ἔκλειψις.
eclŏga, ae, ᾗ -ge, ēs, θ. ἐκλογή. 2) ᾠδή, μικρὸν ποίημα, εἰδύλλιον ᾗλ.
eclŏgārĭi, ōrum, ἀ. πλ. ἐκλογαί, ἀπανθίσματα (πρὸς ἀνάγνωσιν).
ec-quando, ἐπίρ. ἤ ποτε; ἤ καὶ ποτε; δήποτε;
ec-qui ἢ ec-quis, ec-quae ἢ -a, ec-quid ἢ -quod, ἤτις; ἤτι; interrogat, equem novorim, ἐρωτᾷ, εἴτινα οἶδα. ecquid placeant me rogas, εἰ ἀρέσκει ἐρωτᾷς;
ecqui, ἐπίρ. ἤπως.
ec-quisnam, quaenam, quodnam ἢ quidnam, = ecqui.
ecquo, ἐπίρ. ἤποι.
ĕcŭleus, ταυτὸ τῷ. equuleus.
ēdācĭtas, ātis, θ. (edax) πολυ(ἀδη)φαγία, λαιμαργία.
ēdax, ācis (acissimus) (edo) πολυ(ἀδη)φάγος, λαίμαργος. 2) μτφ. βορός, πολυβόρος. tempus, ὁ ἀφανίζων, διαφθείρων χρόνος.
ēdĕ-pol, ἐπίρ. (ĕ-Pollux), μὰ τὸν Πολυδεύκη.
edera = hedera.
Edessa, ae, θ. Ἔδεσσα, πόλ. Μεσοποταμίας.
1. ēdi, πρκ. τ. edo. 1.
2. ēdi, ἀπαρ. παθ. τ. edo. 2.
ē-dīco, dixi, dictum, 3. aliquid alicui, (ἡ μετ' αἰτ. καὶ ἀπαρ. ἢ τοῦ ut, ne ᾗ ὑποτ. ἢ ἁπλῶς ὑποτακτ.) κηρύττω, προλέγω, ἐπιτάττω, παραγγέλλω, τινί τι. e. bellum, κηρύττω πόλεμον. e. vobis nostrum esse illum herilem filium, προ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΕΙΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

λέγω ὑμῖν ἡμέτερόν εἶναι τὸν δεσπόσυνον ἐκεῖνον. ut tu scire possis, e. tibi, προλέγω σοι ἵνα εἰδέναι δυνήσῃ. e. senatum in diem posterum, καλῶ τὴν σύγκλητον εἰς τὴν ὑστεραίαν e. diem commitiis, κηρύττω τὴν ἡμέραν τῶν ἀρχαιρεσιῶν. e. conventum, (συγ)καλῶ τὴν σύνοδον. mulctam alicui, ἐπιβάλλω τινὶ ποινήν.

ēdictus, a, um (μ. π. τ. edico) edicta die, ἐν ὡρισμένῃ ἡμέρᾳ. ex edicto, κατὰ τὴν προτεθεσμίαν. edictum, i, οὐ. κήρυγμα, διάταγμα, παράγγελμα, πρόγραμμα 'Ρωταίου τινὸς ἄρχοντος· κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ πρόγραμμα τοῦ Πραίτωρος, ἐν ᾧ ἅμα ἀναλαμβάνων τὴν ἀρχὴν διέγραφε τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ καθ' ἃς ἔμελλε νὰ μεταχειρισθῇ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἑπόμενος αἱ διαγραφαὶ τῶν δικαίων τε καὶ ἀδίκων.

ēdĭdi, πρκ. τ. edo 2.

ēdĭdĭci, πρκ. τοῦ

ē-disco, dĭdĭci, ĕre, aliquid, ἐκμανθάνω τι. libellum, Demosthemem, τὸν λίβελλον, τὸν Δημοσθένη, aliquid ad verbum, τι κατὰ λέξιν. 2) (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) μανθάνω, σπουδάζω. linguas duas, δύο γλώσσας.

ē-dissĕro, disserŭi, dissertum, 3. aliquid, διεξέρχομαι, ἀπομνημονεύω, διηγοῦμαί τι.

ēdisserto, 1. = edissero.

ēdĭtĭcĭus, a, um, (edo) μόνον κατὰ πλ. judices editicii καὶ editi, οἱ ὑπὸ τοῦ κατηγόρου ἐκλεγόμενοι δικασταί.

ēdĭtĭo, ōnis, θ. (edo) ἔκδοσις. libri, βιβλίου. 2) διήγησις (συγγραφέως). 3) e. operarum, ἔκδοσις ἔργων. e. ludorum, ἀγωνοθεσία.

ēdĭtus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. edo 2.) ἐξ(ἀν)έγων, ὑψηλός.

1. ĕdo, ēdi, ēsum, edĕre ἢ esse, ἔδω, ἐσθίω, τρώγω. 2) μτφ. διαφθείρω, ἀφανίζω.

2. ē-do, dĭdi, dĭtum, 3. aliquid, ἐκ(δίδωμι, φέρω)βάλλω τι. librum, βιβλίον. e. in publicum, ἐκφέρω εἰς φῶς. e. urinam, οὐρῶ. e. clamorem, ἀναβοῶ. e. voces, ἀναφωνῶ. e gemitus, ἀναστενάζω. e. spiritum ἢ animum ἢ vitam, ἐκπνέω, ἀποθνήσκω. flumen editus in mare, ποταμὸς ἐκβάλλων εἰς τὴν θάλασσαν. edo ex aedibus, ἐξέρχομαι τοῦ οἴκου. 2) φύω, τίκτω, γεννῶ. edo partum ἢ aliquem partu, γεννῶ, τίκτω τινά. Latona geminos edidit, ἡ Λητὼ διδύμους ἔτεκεν. συνήθ. ἡ μετοχ. editus, γεγονώς, in lucem, εἰς τὸ φῶς (προελθών). 3) terra e. innumeras species, ἡ γῆ γεννᾷ, παράγει ἀπείρους ὄψεις. 3) παρέχω, προξενῶ, ἐργάζομαι, ποιῶ. e. tumultum, caedem, προξενῶ θόρυβον, ἐργάζομαι φόνον. e. scelus, ποιῶ ἔγκλημα. e ludos, τίθημι (ποιῶ) ἀγῶνας. e. spectaculum, παρέχω θέαμα. e. pugnam, συμβάλλω (μάχην), συνέρχομαι εἰς μάχην. e. exempla in aliquem, παραδειγματίζειν τινά. Ἐκ τούτου = τελῶ, ἐπι(ἀπο)τελῶ, διαπράττω τι. operam annuam, τὸ ἐτήσιον ἔργον. operam fortium virorum, διαπράττομαι ἔργον ἀνδρείων ἀνδρῶν. 4) ἐκ(φέρω)ἐβάλλω, κηρύττω, καλῶ, ὀνομάζω, (ἀπο)φαίνω, παρ(ἀν)αγγέλλω, κοινοποιῶ. mea fata alicui, διηγοῦμαί τινι τὴν ἐμὴν τύχην. e. legum capita, κοινοποιῶ τὰ κεφάλαια τῶν νόμων. nomen patrium, τὸ ὄνομα τῶν πατέρων. e. Pythagoram auctorem, τὸν Πυθαγόραν ἐγγυητὴν καλῶ. e. hostium consilia, προδίδωμι, ἐξαγγέλλω τὰς τῶν πολεμίων βουλάς. edo diem, ὁρίζω τὴν ἡμέραν. aliud tempus ac locum, ἄλλον χρόνον καὶ τόπον. (ποιητ.) e. arma, ᾄδω, ὑμνῶ τὰ ὅπλα. e. oraculum, χρησμῳδοτῶ. Apollo edĭtit oraculum, ὁ Ἀπόλλων ἀνεῖλεν. Ἐκ τούτου edo opinionem in vulgus, ἐκφέρω (διαδίδωμι) εἰς τὸν ὄχλον γνώμην. rumorem, φήμην. 5)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

edo judices, ἐκλέγω δικαστάς. 6) (ποιητ.) edo corpus in equum, ἐπιβαίνω τὸν ἵππον.

ē-dŏcĕo, docŭi, doctum, 2. aliquem aliquid, ἐκ(διδάσκω)παιδεύω τινά τι. aliquem mala facinora, τινὰ κακὰ ἔργα. edoctus artes belli, περὶ τὰ πολεμικὰ πεπαιδευμένος. edoctus deos esse, ὁ δεδιδαγμένος θεοὺς εἶναι. edoctus cladibus, ὑπὸ συμφορῶν δεδιδαγμένος. cuncta edoctus, ἅπαντα ἐκδιδαχθείς, μαθών. 2) δείκνυμι, διηγοῦμαί τι.

ēdoctus, a, um, μ. π. τ. edoceo.

ē-dŏlo, 1. aliquid, πελεκῶ τι. 2) ἐξεργάζομαι, κατασκευάζω τι.

ēdŏmĭtus, a, um, μ. π. τοῦ

ē-dŏmo, domŭi, domĭtum, āre, aliquid, (κατα)δαμάζω, (ἐξ)ἡμερῶ τι.

Ēdŏni, ōrum, ἀ. πλ. Ἤδωνοί, θρᾳκ. ἔθνος παρὰ τὸν Στρυμόνα. Ἐκ τούτου ἀ) Ēdōnus, a, um, Ἠδωνός, Θρᾴκιος. β') Ēdŏnis, ĭdis, θ. Ἠδωνίς, Θρᾷσσα, Βακχίς.

ē-dormĭo, īvi ἢ ĭi, ītum, 4. ἐκκοιμῶμαι. tempus, κοιμώμενος διάγω τὸν χρόνον.

ēdormisco, ĕre, ἐναρκτ. ᾧ ταὐτὸν τῷ edormio.

ēduc, ἐ' πρόσ. τ. προς. τ. educo 2.

ēdūcātĭo, iōnis, θ. (educo 1.) ἀνατροφή, παίδευσις, ἀγωγή. 2) τροφή, ἐπιμέλεια.

ēdūcātor, ōris, ἀ. (educo 1.) (ἀνα)τροφεύς, παιδαγωγός.

ēdūcātrix, īcis, θ. (educo 1.) ἡ ἀνατρέφουσα, ἡ τροφός.

1. ē-dūco, 1 aliquem, ἀνα(ἐκ)τρέφω, τρέφω, (ἐκ)παιδεύω τινά. senectam alicujus, τινὰ ἐν τῷ γήρατι. 2) (ἀνα)τρέφω (ζῶα ᾧ φυτά).

2. ē-dūco, duxi, ductum, 3. (αἰτ.) ἐξάγω, ἐκ(φέρω)βάλλω, ἐξέλκω τινὰ ἢ τι. e. mulierem domo mecum, ἐξάγω μετ' ἐμαυτοῦ τὴν γυναῖκα ἐκ τοῦ οἴκου. e. gladium e vagina, ἐξέλκω τὸ ξίφος ἐκ τοῦ κολεοῦ. e. sortem, λαγχάνω. e. lacum, ἐξάγω τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς λίμνης. aquam in fossas, τὸ ὕδωρ εἰς ὀχετούς. e. tellum corpori, ἐξέλκω τοῦ σώματος τὸ βέλος. e. gladium, σπῶμαι τὸ ξίφος. e. cohortes, ἐξάγω τὰς κοόρτεις. e. exercitum ad venationem, ἐξάγω τὸν στρατὸν ἐπὶ θήραν. e. aliquem e custodia, ἐξάγω τινὰ τῆς φυλακῆς. e. me foras, ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας. copias e castris adversus hostes, ἐξάγω τὸν στρατὸν ἐκ τοῦ στρατοπέδου κατὰ τῶν πολεμίων. Caesar ex hibernis eduxit, ὁ Καῖσαρ ἐξήγαγε (τὸν στρατὸν) τῶν χειμαδίων. in aciem educit (ὑπον. exercitum), ἐξάγει εἰς παράταξιν (ὑπον. τὴν δύναμιν). e. navem ex portu, ἀνάγω τὴν ναῦν. e. aliquem (ex domo) in jus, ad consules, καὶ ἁπλῶς educo, ἐγκαλῶ τινὰ εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς τοὺς ὑπάτους. 2) (ποιητ.) τίκτω, ἐκ(ἀνα)τρέφω τινά. aura e. colores, ἡ αὔρα ἄνθη ἀνατρέφει. ἐπὶ πτηνῶν· ἐκκολάπτω, pullos, νεοσσούς. 3) (ἀν)ἐγείρω, ὑψῶ τι. turrim, πύργον. aram coelo, βωμὸν πρὸς τὸν οὐρανόν. 4) μτφ. e. aliquem ad superas auras, ad astra, ἐξαίρω, μεγαλύνω, ἐγκωμιάζω, δοξάζω τινά. 5) (ποιητ.) ἐπὶ χρόνου· διάγω. diem, τὴν ἡμέραν, ludo, παίζων.

eductus, a, um, μ. π. τ. educo 2.

ĕdūlis, e (edo) ἐδώδιμος, βρώσιμος.

ĕdūlĭum, ĭi, οὐ. (edo) σγεδὸν πάντοτε κατὰ πλ. edulia, ōrum, ἐδέσματα, βρώματα, τρόφιμα.

ē-dūrus, a, um, λίαν σκληρός.

ēduxi, πρκ. τ. educo 2.

ef-farcio = effercio.

effāris, ἐ'. πρόσ τ. effor.

effāri, ἀπαρ. τ. effor.

effātus, a, um (μ.π.τ. effor) ῥητός, τεταγμένος. effatum, i, οὐ. ἀξίωμα, ἀπόφθεγμα, ῥητόν.

effēci, πρκ. τ. efficio.

effectĭo, iōnis, θ. (efficio) ἡ ἄσκησις, τὸ ἐπιτηδεύειν, πρᾶξις. e. re-

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΕΣ ΜΟΥΣΕΙΟ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

cia, κατώρθωσις. 2) τὸ ποιητικὸν αἴτιον.

effector, ōris, ἀ. (efficio) ὁ ἀποτελῶν, ποιητής, αἴτιος.

effectrix, īcis, θ. (efficio) ἡ ἀποτελοῦσα, ἡ αἰτία.

1. **effectus**, a, um (μ. π. τ. efficio) ἐξειργασμένος, ἀποτετελεσμένος. res effecta, ἡ effectum, i, οὐ. ἀποτέλεσμα.

2. **effectus**, ūs, ἀ. (efficio) ἐνέργεια, πρᾶξις, τὸ ἐκτελεῖν. 2) ἀποτέλεσμα.

effēmĭnāte, ἐπίρ. (effeminatus) μαλακῶς, ἀνάνδρως

effēmĭnātus, a, um, (tior, tissimus) ἐκθηλυνθείς, θηλυδριώδης, θρυπτικός, μαλακός, ἄνανδρος. μ. π. τοῦ

effēmĭno, 1. (ex-femina) aliquem, (ἐκ)θηλύνω τινά.

efferātus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. effero 1.) ἐξαγριωθείς, ἄγριος. θηριώδης.

efferbŭi, πρκ. τ. effervesco.

effercīo (ἢ effarcio) fertum, 4. (ex-farcio) aliquid, (ἐκ)πληρῶ τι.

1. **effĕro**, 1. (ex-ferus) (αἰτ.) ἐξ(ἀπ)αγριῶ, (ἐκ)θηριώ τινα ἢ τι solitudo efferat ingenia, ἡ ἐρημία ἐξαγριοῖ τὰ πνεύματα.

2. **ef-fĕro**, extŭli, ēlātum, efferre, (αἰτ.) ἐκφέρω τινὰ ἢ τι. e. tela ex aedibus, ἐκφέρω τοῦ οἴκου τὰ ὅπλα. aurum foras, ἐκφέρω ἔνθ θεν τὸν χρυσόν. frumentum ab Ilerda, σῖτον ἐξ Ἰλέρδας. e. mucronem, gladium, ἐκφέρω, σπῶμαι τὴν μάχαιραν, τὸ ξίφος. e. pedem, ἐκφέρω τὸν πόδα, ἐξέρχομαι, aedibus, ἐκ τοῦ οἴκου. e. arma, vexilla e castris, extra fines, ἀπέρχομαι μετὰ τῶν ὅπλων, μετὰ τῆς σημαίας ἐκ τοῦ στρατοπέδου, ἔξω τῶν ὁρίων. e. me vallo, ἐκφέρομαι τοῦ χαρακώματος. 2) ἐκφέρω (ἐκ τῆς οἰκίας εἰς τὸν τάφον), κηδεύω, aliquem, τινά. populus illum extulit, ὁ λαὸς (τῇ δαπάνῃ αὐτοῦ) ἐκήδευσε ἐκεῖνον. 3) ἐκφέρω, ἀγίνημι, φύω. ager effert fructus, ὁ ἀγρὸς ἐκφέρει τοὺς καρπούς. 3) ἐκφέρω, διαδίδωμι, ἐξαγγέλλω. clandestina consilia, ἐξαγγέλλω τὰς κρυπτὰς βουλάς. vocem alicujus in vulgus, τὴν φωνήν τινος ἐκφέρω, διαδίδωμι εἰς τὸν ὄχλον. e. sententias inconditis verbis, ἐκ(φέρω)φράζω τὰς γνώμας ἀκόμψοις λέξεσιν. 3) dolor me effert, ἡ λύπη ἐκφέρει με, ἁρπάζει. συνηθέστ. παθητ. efferor, ὑπὸ πάθους τινὸς ἐκφέρομαι, ἐπαίρομαι, dolore, odio, cupiditate, incredibili gaudio, laetitia, ὑπὸ λύπης, μίσους, ἐπιθυμίας, ἀπιστεύτου χαρᾶς, εὐθυμίας. 6)ἐξ(ἐπ)αίρω, αἴρω, ἀναβιβάζω, ὑψῶ, προάγω. aliquos in murum, τινὰς εἰς τὸ τεῖχος. e. manum, αἴρω, ἀνατείνω τὴν χεῖρα. aliquem supra leges, τινὰ ὑπὲρ τὸν νόμον. aliquem ad summum imperium, προάγω τινὰ εἰς τὴν μεγίστην ἀρχήν. patriam extuli, τὴν πατρίδα ἀνήγειρα, ὕψωσα. Ὅθεν ά) Athenis primum orator se extulit, ἐν Ἀθήναις πρῶτον ὁ ῥήτωρ ἀνυψώθη. δ') effero me ἢ ποθ. efferor, ἐπαίρομαι, μεγαλύνομαι, μέγα φρονῶ extulit se audacia, scelere, ἐπήρθη τῇ τόλμῃ, τῷ ἐγκλήματι. κατ' ἐξοχὴν ἡ μτχ. elatus, ἐπημμένος, ὑπερήφανος, μέγα φρονῶν, victoriā, ἐπὶ τῇ νίκῃ. γ') διὰ λόγων ἀνυμνῶ, ἐγκωμιάζω, ἐπαινῶ τινα. aliquem laudibus, ἐπαίρω τινὰ ἐπαίνοις. aliquid verbis, τι λόγοις. δ') e. aliquem pecuniā et honore, χρήμασι καὶ τιμῇ τιμῶ τινα.

effertus, a, um (tissimus) (μ. π. τ. effercio) ἔκπλεως, πλήρης, μεστός.

ef-fĕrus, a, um, (ex-ferus) (ποιητ.) θηριώδης, ἄγριος.

ef-fervesco, fervi ἢ ferbŭi, ĕre, ἀνο(θράζω,ζέω)φλύζω. μτφ. ἀνα(ζέω)κινοῦμαι, κυμαίνω (ὑπὸ ψυχικῶν παθῶν).2)ἀποθράζω, πραΰνομαι.

effervi, πρκ. τ. effervesco.

ef-fervo, ĕre effervesco.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ef-fētus (ἠ-foetus), a, um, τεκών, ἀποκυήσας. 2) (κατα)τετρυγμένος, ἐξηντλημένος, ἀσθενής.

efficācĭa, ae, θ. καὶ

efficācĭtas, ātis, θ. (efficax) ἐνέργεια, δραστηριότης.

efficācĭter (ācius, ācissime) ἐπίρ. (efficax) ἐνεργῶς.

efficax, ācis (ācior, ācissimus), (efficio) ἐνεργής, ἐνεργητικός, δραστήριος.

efficĭens, ntis (μ. ἐν. τ. efficio) ἐνεργητικός, ἀποτελεσματικός.

efficĭenter, ἐπίρ. (efficiens) ἐνεργητικῶς.

efficĭentĭa, ae, θ. (efficiens) ἐνέργεια, δραστηριότης.

efficĭo, fēci, fectum, 3. (ex-facio) aliquid, ἐξ(ἀπ)εργάζομαι, ἀπο(ἐπι)τελῶ, περαίνω, δια(κατα)πράττω τι. magnas rerum commutationes, μεγάλας τῶν πραγμάτων μεταβολάς. e. ut-, καταπράττω ὥστε. e. officium, ἐπιτελῶ τὸ καθῆκον. e. pontem, turrim, ἀποτελῶ, οἰκοδομῶ γέφυραν, πύργον. e. sphaeram, σφαῖραν κατασκευάζω. e. tantos progressus, τοσαύτας προόδους ποιοῦμαι. e. unam legionem ex duabus, ἀποτελῶ μίαν λεγεῶνα ἐκ δύο. murus montem efficit arcem, τὸ τεῖχος τὸ ὄρος ἀκρόπολιν ποιεῖ. e. exercitum confirmatiorem, τὸν στρατὸν βεβαιότερον καθίστημι. fluvius insulam efficit, ὁ ποταμὸς νῆσον ποιεῖ. e. officium, ἐπιτελῶ τὸ καθῆκον. e. aliquem consulem, ἀναδείκνυμί, καθίστημί τινα ὕπατον. Ἐκ τούτου ά) = πορίζω, παρασκευάζω, παρέχω. aurum alicui, πορίζω τινὶ χρυσόν. mulierem homini, γυναῖκα τῷ ἀνθρώπῳ. β') efficio aliquid ab aliquo, διαπράττω τι παρά τινος. 2) ἐπὶ ἀγροῦ = πρ. παρέχω, φέρω. ager ille plurimum efficit, ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος πλεῖστον φέρει. Ἐκ τούτου = φύω, πίκτω. 3) ἐπὶ ἀριθμῶν = πρ. ἀποτελῶ. 4) δείκνυμι, μαρτυρῶ. hoc efficit deos esse mortales, τοῦτο δείκνυσι, μαρτυρεῖ ὅτι οἱ θεοὶ θνητοί εἰσι. ex quo efficitur, ἐξ οὗ συμπεραίνεται (ἐπομένης αἰτ. ἢ ἀπαρ., ἢ ut ἢ ne καὶ ὑποτ.)

effictus, a, um, μ. π. τ. effingo.

effĭgĭes, ēi, (ἀργ. ἡ -ĭa, ae) θ. (effingo) εἰκών, ἀπείκασμα, τύπος. 2) ἄγαλμα, εἴδωλον, εἶδος.

ef-fingo, finxi, fictum, 3. ἐκ(μάσσω)τ.πῶ, δια(τυπῶ)πλάττω τι. e. imaginem alicujus, ἀπεικάζω τὴν εἰκόνα τινός. 2) μτφ. e. aliquem, περιγράφω, χαρακτηρίζω τινά. 3) (σπαν.) ἀπομάσσω (σφογγίζω) τι.

effla-gĭtātĭo, ōnis, θ. (ἡ μόνον κατ' ἀφ. τ. ἐν. -tātus, ūs, ά.) (efflagito) (ἐξ)αἴτησις.

ef-flāgĭto, 1. aliquid ab aliquo, ἐξ(ἀπ)αιτῶ, αἰτῶ τι παρά τινος.

efflātus, a, um, μ. π. τ. effio.

ef-flĭgo, flixi, flictum, 3. aliquem, κατα(δάλλω)κόπτω, κατεργάζομαί τινα.

ef-flo, 1. aliquid, ἐκ(πνέω)φυσῶ τι. e. animam, ἐκπνέω, ἀποθνήσκω.

ef-flōresco, flōrŭi, ĕre (ἐναρκ. τ. efflŏreo) ἐξανθῶ, ἐπανθῶ.

ef-flŭo, fluxi, fluxum, 3. ἐκ(ρέω) χέομαι. 2) ἐπὶ μὴ ῥευστῶν· κατα(παρα)ρρέω, ἀφανίζομαι, παρέρχομαι. e. ex animo alicujus, διαφεύγω τὴν μνήμην τινός.

effluvĭum, ĭi, οὐ. (effluo) ἐκροή.

effluxi, πρκ. τ. effluo.

ef-fŏdĭo, fōdi, fossum, 3. aliquid, ἐξ(ἀν)ορύττω, ἀνασκάπτω τι. e. oculos (ποιητ. lumen) alicui, ἐξορύττω τινὶ τοὺς ὀφθαλμούς.

effoemino effemino.

effoetus ĭō. effetus.

ef-for, fātus sum, fāri, aliquid, ἐκ(φράζω)φωνῶ, ἐξαγορεύω (ἐξειπεῖν) τι.

effossus, a, um, μ. π. τ. effodio.

effractus, a, um, μ. π. τ. effringo.

effrēgi, πρκ. τ. effringo.

effrēnate (tius) ἐπίρ. (effrenatus) ἀχαλινώτως, ἀκολάστως.

effrēnātĭo, ōnis, ϑ. (effreno) ἀκολασία, ἀκρασία.

effrēnātus, a, um (tior, tissimus) (μ. π. τ. effreno) ἀχαλίνωτος, ἀκόλαστος, ἀκρατής.

effrēnis, e = effrenus.

ef-frēno, 1. aliquem, ἀποχαλινῶ τινα.

effrēnus, a, um (ex-frenum) ἀχάλινος, ἀχαλίνωτος, ἀκόλαστος.

effringo, frēgi, fractum, 3. (ex-frango) aliquid, διαρρηγνύω, συντρίβω, ἐκκόπτω τι.

effūdi, πρκ. τ. effundo.

ef-fŭgĭo, fūgi, fŭgĭtum, 3. ἐκ(ἀπο, δια)φεύγω, ἀποδιδράσκω. e carcere, ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου. 2) e. aliquid, ἀπο(δια)φεύγω τι, periculum, τὸν κίνδυνον. e. mortem, ἐκφεύγω τὸν θάνατον. 3) res me effugit, λανθάνει μέ τι.

effŭgĭum, ĭi, οὐ. (effugio) ἀπο(δια)φυγή, ἀπόδρασις.

ef-fulgĕo, fulsi, ēre, (ἐκ, ἀνα)λάμπω.

effultus, a, um (μ. π. τ. ἀχρ. effulcio) ὑπερεισμένος.

ef-fundo, fūdi, fūsum, 3. aliquid, ἐκ(προ)χέω τι. lacrimas, δάκρυα. e. me ἡ effundor, ἐκχέομαι, διαδίδομαι. flumen effundit se (ἡ effunditur) in mare, ὁ ποταμὸς προχεῖται, ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν. 2) ἐπὶ μὴ ῥευστῶν· e. tela, ἐκχέω βέλη. e. frumentum in flumen, ἐκ(προ)χέω τὸν σῖτον εἰς τὸν ποταμόν. μτφ. ἐκχέω, καταναλίσκω, κατασπαθῶ, κατεσθίω τι. patrimonium, τὴν πατρῴαν οὐσίαν. reditus publicos in classem, τὰς δημοσίους προσόδους εἰς τὸν στόλον. e. vires, ἐξαντλῶ τὰς δυνάμεις. supremum auxilium, τὴν ἐσχάτην ἐπικουρίαν. e. vitam, animam, ἐκπνέω. e. gratiam alicujus, ἐκπίπτω τῆς χάριτός τινος. 3) μτφ. e. iram in aliquem, ἐκχέω τὴν ὀργὴν κατά τινος. e. honores, ἐκχέω (ἐν ἀφθονίᾳ) τιμάς. 2) e. me, ἡ effundor, ἐκρέω, προρρέω. equitatus noster se ex castris effundit, τὸ ἡμέτερον ἱππικὸν ἐκχεῖται ἐκ τοῦ στρατοπέδου. incendium effunditur, ἡ πυρκαϊὰ ἐκτείνεται. 3) equus consulem supra caput effudit, ὁ ἵππος κατέβαλε, ἐτραχήλισε τὸν ὕπατον. 4) e. comam, λύω τὴν κόμην. e. habenas, ἀνίημι, ἀναχαλῶ τοὺς χαλινούς. 5) me effundo in aliquid, προΐημι ἐμαυτὸν ἐπί τι, παραδίδμαι εἰς πάθός τι, in amorem, εἰς ἔρωτα.

effūse (sius, sissime), ἐπίρ. (effusus) ἐκκεχυμένως, χύδην. e. fugo, χύδην φεύγω. e. amo, ὑπερμέτρως ἀγαπῶ. e. sequor, ὑπερμέτρως, μακρὰν διώκω (τὸν ἐχθρόν). 2) ἀφειδῶς, δαψιλῶς. 3) ἀκολάστως.

effūsĭo, ōnis, ϑ (effundo) ἔκχυσις. aquae, ὕδατος. 2) ἐκροή. hominum effusiones ex oppidis, ἐκροὴ (ἔξοδος) ἀνθρώπων (πλῆθος ἐξερχομένων) ἐκ τῶν πόλεων. 2) δαπάνη, σπατάλη. 3) ἀκολασία, ἀμετρία. e. animi, διάχυσις ψυχῆς.

effūsus, a, um, (sior, sissimus) (μ. π. τ. effundo) ἔκχυτος, ἐκτεταμένος, εὐρύς. mare effusum, θάλασσα ἐκτεταμένη. hostes effusi, οἱ ἐχθροὶ διεσκορπισμένοι. effusa coma, λελυμένη κόμη. effusae habenae, χαλαρὸς χαλινός. 2) δαπανηρὸς εἴς τι. in largitione, ἔκχυτος ἐν δώροις, ἄ(ὑπέρμετρος. effusa laetitia, ἀχαλίνωτος ἡδονή.

effŭtĭo, ītum, īre, (ἐκ τ. ἀχρ. exfutio, πρβλ. futilis) ἐκλαλῶ.

effutītus, a, um, μ. π. τ. effutio.

ē-gĕlĭdus, a, um, ἄψυχρος, χλιαρός, ὀλίγον τι ψυχρός.

ĕgens, ntis (entior, entissimus) (μ. ἐν. τ. egeo) ἐνδεής.

ĕgēnus, a, um, (egeo) ἐνδεής, ἄπορος. omnium, πάντων.

ĕgĕo, egŭi, ēre, (ἐν)δέομαι, ἐνδεής, ἄπορός εἰμι. 2) ἀφ. ἡ γεν. δέομαι, ἀπορῶ, σπανίζω τινός, οὐχ ἔχω τι. e. necessariis, σπανίζω,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἀπορῶ τῶν ἀναγκαίων. e. pecuniā, ἀπορῶ χρημάτων. 3) δέομαι, χρῄζω, ἔχω χρείαν τινός.

Egĕrĭa, ae, θ. Ἠγερία, νύμφη τις ἐν Ἰταλίᾳ.

1. egĕro, μελ. τ. ago.

2. ē-gĕro, gessi, gestum, 3. aliquid, ἐκ(φέρω)κομίζω τι, e domo, ἐκ τῆς οἰκίας. e. animam, ἐκπνέω. e. querelas, ἐκβάλλω ὀλοφυρμούς. e. noctem metu, διατρίβω, διάγω τὴν νύκτα ἐν φόβῳ. 2) e. aliquem, ἐκφέρω, κηδεύω τινά.

ĕgestas, ātis, θ. (egeo) ἔνδεια, ἀπορία, σπάνις. summa e., ἡ ἐσχάτη ἀπορία.

ĕgestĭo, iōnis, θ. ϗ -tus, ūs, ὁ. (egero), ἐκ(φορά)κομιδή. 2) ἔκκρισις, ventris, τῆς κοιλίας, διαχώρημα, ἀποπάτημα.

egestus, a, um, μ. π. τ. egero.

ēgi, πρκ. τ. ago.

ĕgo, ἀντων. προσωπ. ἐγώ. mecum, μετ' ἐμοῦ.

egomet, meimet, mihimet memet, ἀντ. προσωπ. ἔγωγε ἔγ.

ēgrĕdĭor, gressus sum, grĕdi, 3. (e-gradior) ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι. ex-urbe, ἐκ τῆς πόλεως. e. castris, ἐκ τοῦ στρατοπέδου. e. ad (ἢ in) proelium, ἐξέρχομαι εἰς τὴν μάχην. e. navi, ἢ in terram, ἐκβαίνω ἐκ τῆς νεώς, ἀποβιβάζομαι εἰς τὴν γῆν. e. portā, ἐξέρχομαι διὰ τῶν πυλῶν. e. a proposito, ἐξέρχομαι τοῦ προκειμένου, τῆς ὑποθέσεως. 2) ἐκ(ἀνα)βαίνω, ad summum montis, πρὸς τὴν ἄκραν τοῦ ὄρους. 3) aliquid, ἐκ(ὑπερ)βαίνω τι. urbem, τὴν πόλιν. μτφ. e. modum, ὑπερβάλλω τὸ μέτρον. e. fortunam hominis, ὑπερβαίνω τὴν τύχην τοῦ ἀνθρώπου. e. legem, παραβαίνω τὸν νόμον. egressus quintum annum, κατὰ πέντε ἔτη πρεσβύτερος.

ēgrĕgĭe, ἐπίρ. (egregius) διαφερόντως, ἐξαιρέτως, ἐξόχως.

ēgrĕgĭus, a, um, (e-grex) ὑφέρων, ἐξαίρετος, ἔξοχος. 2) τίμιος, ἔντιμος.

1. ēgressus, a, um, μ. π. τ. egredior.

2. ēgressus, ūs, ὁ. (egredior) ἔκβασις, ἔξοδος. 2) ἀπόβασις εἰς τὴν γῆν.

ĕgŭi, πρκ. τ. egeo.

ĕhem! ἐπιφ. ἔα!

ĕheu! ἐπιφ. συετλ. ἒ, ἔ!

ĕho! ἐπιφ. ἰώ! ἔα! ὦ τάν!

ĕhŏdum! ἰώ! εἶα δή!

ei, δοτ. τ. is.

eia ἢ **eja** ἢ **heja**, ἐπιφ. χαρᾶς ϗ θυμασμοῦ. εἶα δή! eja age! ἄγε δή, ἄγωμεν!

ē-jăcŭlor, ϗ **-lo**, 1. aliquid, ἐκρίπτω, (ἀναρ)βίπτω τι.

ējēci, πρκ. τ. ejicio.

ējectĭo, iōnis, θ. (ejicio) ἐκβολή, ἔκπτωσις, ἐξορία.

ējecto, 1. (θαμ. τ. ejicio) ἐκ(ἀναρ)ρίπτω, ἐκ(ἀνὰ)βάλλω.

ējectus, a, um, ἐξοκείλας, ἐκπεσὼν εἰς τὴν γῆν. e. e civitate, ἐκπεσὼν (ἐξορισθεὶς) τῆς πόλεως. μ. π. τοῦ

ējĭcĭo, jēci, jectum, 3. (ex-jacio) ἐκ(βάλλω)ρίπτω. beluas, θηρία (περὶ τῆς θαλάσσης). e. linguam, προτείνω τὴν γλῶσσαν. amorem ex animo, τὸν ἔρωτα ἐκ τῆς ψυχῆς. curam ex animo, τὴν φροντίδα ἐκ τῆς ψυχῆς. memoriam rei alicujus, τὴν μνήμην τινός. e. vocem, ἀναβοῶ. e. sessores veteres urbe insulāque, τοὺς ἀρχαίους κατοίκους τῆς πόλεως καὶ τῆς νήσου ἐκβάλλω. e. aliquem in viam, ἐκρίπτω τινὰ εἰς τὴν ὁδόν. in ignem, εἰς τὸ πῦρ. ejicere se, ἐκπίπτειν, ἐξορμᾶν, ex oppido, ex silvis, ἐκ τῆς πόλεως, ἐκ τῶν δρυμῶν· porta, navi, ἐκ τῆς πύλης, ἐκ τῆς νηός. ὅθεν = ἀπωθῶ, ἀπελαύνω, φυγαδεύω. post ejectos reges, τῶν βασιλέων ἐκπεσόντων (μετὰ τὴν ἐξορίαν τῶν βασιλέων). e. aliquem e civitate ἢ e republica, ἐκβάλλω τινὰ τῆς πατρίδος (ἐξορίζω τινὰ τῆς πατρίδος).

aliquem a suis penatibus, ἀπελαύνω τινὰ ἐκ τῆς ἑστίας αὐτοῦ. quem in exsilium, τινὰ εἰς φυγήν. aliquem domo, τινὰ τῆς οἰκίας. 2) μτφ. ἀπορρίπτω, ἀποδοκιμάζω. rationem Stoïcorum, τὴν τῶν Στωϊκῶν θεωρίαν. κατ' ἐξαγὴν ἐπὶ ὑποκριτῶν (θεάτρου), ῥητόρων καὶ τῶν τοιούτων = διὰ(κατα)συρίττω τινά. 3) ἐπὶ ἀψύχων ἀ) σῶμά τι ἄταφον ἐκρίπτω. cadaver ejectum, πτῶμα ἄταφον ἐρριμμένον. β') ἐπὶ πλοίων. ejicio navem in terram, ἐκβάλλω τὴν ναῦν εἰς τὴν ξηράν, ἐξοκέλλω. κατ' ἐξοχὴν παθ. classe ad Baleares ejicitur, ὁ στόλος εἰς τὰς Βαλεαρίδας ἐξ κέλλει. ejici in litore, εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐξοκέλλειν. καὶ ἐπὶ προσώπων· litore ejectus, εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐκπεσών, ἐξοκείλας. ejectus, ναυαγός.

ējŭlātĭo, ōnis, θ. ᾠ.

ējŭlātus, ūs, ἀ. (ejulo) ἰδύρμός, ὀλοφυρμός.

ējŭlo, 1. ἰδύρομαι, ὀλοφύρομαι.

ējūrātĭo (ἡ ējĕrātio), ōnis, θ. (ejuro) ἐξωμοσία, ἡ ἐν ὅρκῳ ἀπόθεσις ἀρχῆς. e. spei, ἀπελπισμός.

ējūro (ἡ ējĕro), 1. aliquid, ἐξόμνυμί τι. patrem, ἀρνοῦμαι τὸν πατέρα. e. liberos, ἀποκηρύττω τοὺς παῖδας. e. judicem iniquum mihi, ἐξόμνυμι (ἐνόρκως ἀπορρίπτω) τὸν ἄδικαστήν.

ējus, γεν. τ. is.

ējusdem-mŏdi (idem-modus), τοῦ αὐτοῦ τρόπου, τοιοῦτος, ὁ αὐτός.

ējus-mŏdi (is-modus), τοιοῦτός τις, τοιόσδε.

ē-lābor, lapsus sum, lābi, ἐξολισθαίνω, ἐκπίπτω, δια(ἐκ)φεύγω. serpens elabitur, ὁ ὄφις ἐξολισθαίνει. animi elabuntur corporibus, αἱ ψυχαὶ ἐκφεύγουσιν ἐκ τοῦ σώματος. gladius ei elapsus e manibus, ἡ μάχαιρα ἐξέπεσε τῆς χειρὸς αὐτοῦ. e. alicujus manibus, διαφεύγω τινὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. e. in servitutem, ἐξολισθαίνω εἰς δουλείαν. Ἐκ τούτου ἀ) libri illi mihi elapsi sunt, τὰ βιβλία ἐκεῖνα διέφυγον ἐξ ἐμοῦ (παρὰ τὴν θέλησίν μου γνωστὰ τοῖς ἄλλοις ἐγένοντο). res elabitur e memoriā alicujus, τὸ πρᾶγμα διεκπίπτει, ἀφανίζεται τῆς μνήμης τινός. β') aliquid, (διὰ)φεύγω, ἀποφεύγω τι. e. proelio, ἐκ τῆς μάχης. (ποιητ.) de caede, telis, ἐκ τῆς σφαγῆς, τὰ βέλη. 3) διαφεύγω δίκην, ποινήν. 4) ἀπόλλυμαι, ἀφανίζομαι. spes elapsa est, ἡ ἐλπὶς ἀπώλετο.

ēlăbōrātĭo, ōnis, θ. (elaboro) ἐξεργασία, διαπόνησις.

ēlăbōrātus, a, um, μ. π. τοῦ ē-lăbōro, 1. 1) ἀμεταβατ. πονῶ, ἀπουδάζω, προθυμοῦμαι, in aliqua re, εἴς τι. ᾠ μετὰ τοῦ ut καὶ ὑποτ. e. ut prosim illis, διαπονοῦμαι, πονῶ (πασχίζω) ἵνα ὠφελήσω ἐκείνους. 2) μεταβατ. ἐκ(διὰ)πονῶ, ἐξεργάζομαι, κατασκευάζω τι. librum, βιβλίον. elaboratus, ἐπιμελῶς ἐξειργασμένος.

ē-lămentabĭlis, e, ὀλοφυρτικός, θρηνώδης.

ē-languesco, langui, ĕre, (ἀπο)μαραίνομαι, χαῦνος, χαλαρὸς γίγνομαι.

ēlapsus, a, um (μ. π. elabor) διεκπεπτωκώς. elapso anno, διελθόντος, παρελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ.

ēlāte (tius), ἐπίρ. (elatus), ἐπηρμένως, μεγαλοφρόνως, ὑπερηφάνως.

ēlātĭo, ōnis, θ. (effero) ἐκφορά. 2) πάθος. animi, τῆς ψυχῆς. 3) ἄρσις, ἔπαρσις. animi, ὑψηλοφροσύνη.

ēlātus a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. effero) ἐπηρμένος, μεγαλοφρονῶν. 2) ἐξέχων, ὑψηλός.

Ēlĕa, ae, θ. Ἐλέα, πόλις τῆς κάτω Ἰταλίας, πατρὶς τοῦ Παρμενίδου καὶ Ζήνωνος (Λατινιστὶ καλουμένη Velia) ἐκ τούτου Ēleātes, ae, ἀ. Ἐλεάτης = ὁ Ζήνων. β') Ēleātĭcus, a, um, Ἐλεατικός.

ēlecte, (tius), ἐπίρ. (electus), μετ' ἐκλογῆς.

ēlectĭo, iōnis, θ. (eligo), αἵρεσις, ἐκλογή.

ēlector, ōris, ἀ. (eligo) αἱρέτης, ὁ ἐκλέγων.

Electra, ae, θ. Ἠλέκτρα 1) θυγάτηρ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Θετιδος, σύζυγος τοῦ Θαύμαντος. 2) θυγάτηρ τοῦ Ἄτλαντος καὶ τῆς Πλειόνης, ἐκ τοῦ Διὸς μήτηρ τοῦ Δαρδάνου. 3) θυγάτηρ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τῆς Κλυταιμνήστρας· ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Ὀρέστης ἔδωκεν αὐτῇ σύζυγον τὸν Πυλάδην.

ēlectrum, i, οὐ. ἤλεκτρον.

Electrus, i, ἀ. Λατινικὸς τύπος τοῦ Electryon, ōnis, ἀ. ὁ Ἠλεκτρίων, πατὴρ τῆς Ἀλκμήνης.

1. ēlectus, a, um (tior, tissimus), (μ. π. τ. eligo) αἱρετός, ἐκλεκτός, ἐξαίρετος.

2. ēlectus, ūs, ἀ. (eligo), (μόνον κατ' ἀφ. τ. ἐν) = electio.

ēlĕgans, ntis (ntior, ntissimus), (eligo) κομψός, φιλόκαλος. e. oratio, γλαφυρὸς λόγος e. homo, φιλόκαλος, εὐσχήμων, εὐπρεπής, κόσμιος ἄνθρωπος. 3) ἁβρός, τρυφερὸς, μαλακός.

ēlĕganter (ntius, ntissime), ἐπίρ. (elegans) κομψῶς, γλαφυρῶς, εὐκόσμως.

ēlĕgantĭa, ae, θ. (elegans) κομψότης, φιλοκαλία, γλαφυρότης, κοσμιότης, εὐσχημοσύνη. 2) μαλακότης, τρυφερότης.

ēlĕgi, ōrum, ἀ. πλ. ἔλεγοι, ἐλεγειακοὶ στίχοι.

ēlĕgīa, ae, θ. ἐλεγεία, ποίημα ἐν ἐλεγείοις γεγραμμένον.

ēlĕmentum, i, οὐ. συνήθ. κατὰ πλ. στοιχεῖον, στοιχεῖα, ἀρχαὶ τῶν ὄντων. 2) στοιχεῖα, στοιχειώδη μαθήματα ἐπιστήμης ἢ τέχνης τινός. 3) (ποιητ.) καθόλου, ἡ ἀρχή. prima elementa Romae, ἡ ἀρχὴ τῆς Ῥώμης. 4) τὸ ἀληθέστερον.

Ēlĕphantīne, ēs, θ. Ἐλεφαντίνη, νῆσος τοῦ Νείλου, ἐν τῇ ἄνω Αἰγύπτῳ.

ēlĕphantīnus, a, um, ἐλεφάντινος.

ēlĕphantus, i, ἀ. καὶ ēlĕphas, antis, ἀ. ἐλέφας (τὸ θηρίον). 2) ἐλέφας (ὀδοὺς) = ebur.

Ēlēus, a, um, ἴδ. Elis.

Eleusin, īnis, θ. Ἔλευσις ἡ -σίν, ἐν ᾗ ἐτελοῦντο τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια (τῆς Δήμητρος). Ἐκ τούτου Eleusīnĭus, -īnus, a, um, Ἐλευσίνιος. Eleusinĭa, ōrum, οὐ. πλ. τὰ Ἐλευσίνια (μυστήρια).

Eleuthĕrŏ-cĭlĭces, cum, ἀ. πλ. οἱ Ἐλεύθεροι Κίλικες, ἔθνος Κιλικ.

ē-lĕvo, 1. aliquid, ἐκ(ἀνα)κουφίζω, (ἐξ)αίρω τι. e. manus ad coelum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν. 2) ἀναιρῶ, ἐλαττῶ, ἐκφαυλίζω, ἐξευτελίζω τι.

Elis, ĭdis Elis

ēlĭcĭo, lĭcŭi, lĭcĭtum, 3. (ex & τ. ἀγρ. lacio) (αἰτ.) ἐξάγω (διὰ δελεασμάτων κ.τ.λ.), ἐξάγομαι, ἐφέλκω τινὰ ἢ τι. hostes ex palutibus, τοὺς πολεμίους ἐκ τῶν ἑλῶν. e. aliquem in proelium, ἐξάγομαί τινα εἰς μάχην. aliquem foras, τινὰ ἔνδοθεν. e. lacrimas, ἐξάγω δάκρυα. e. ferrum e cavernis terrae, ἐξάγω τὸν σίδηρον ἐκ τῶν κοίλων τῆς γῆς. e literas ab aliquo, ἐξάγομαι γράμματα παρά τινος (κάμνω τινὰ νὰ γράψῃ). e. causam alicujus, ἐξάγομαι, ἐξευρίσκω τὴν γνώμην τινός. e. misericordiam, διεγείρω τὴν συμπάθειαν. 2) ἐξ(ἀν, κατ)άγω (διὰ μαγικῆς ἐπῳδῆς κ.τ.λ.) inferorum animas, ἀνάγω τὰς τῶν ἀποθανόντων ψυχάς. e. fulmina, καταάγω κεραυνούς

elicĭtus, a, um, μ. π. τ. elicio.

Ēlĭcĭus, ĭi, ἀ. (elicio) ἐπωνύμιον τοῦ Διός, οἱονεὶ ὁ ἐπαγόμενος.

ēlīdo, līsi, līsum, 3. (ex-laedo) (αἰτ.) ἐκ(κρούω)κόπτω; ἐξ(ἐλαύνω)-ωθῶ, ἐκ(θλίβω)θάλλω τινὰ ἢ τι. aurigam e curru, τὸν ἡνίοχον ἐκ τοῦ ἅρματος. oculos, ἐκκρούω τοὺς ὀφθαλμούς. 2) κατα(θλίβω)θλῶ, συντρίβω τι. caput alicujus, τὴν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

κεφαλήν τινος. **elidor aegritudine,** καταθλίβομαι ὑπὸ λύπης.

ēlĭgo, lēgi, lēctum, 3. (ex-lego 2) (αἰτ.) αἱροῦμαι, ἐκλέγω τινὰ ἢ τι. **herbas, χόρτα. suorum e numero adolescentes quosdam,** ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν νεανίας τινάς. **de tribus quem velis,** ἐκ τῶν τριῶν ὃν ἂν βούλῃ. **corpore ac statura simillimum sui,** τὸν τό τε σῶμα καὶ τὸ ἀνάστημα ὁμοιότατον ἑαυτῷ. Κατ' ἐξοχήν, αἱρεῖσθαί τινα εἰς ἀρχήν τινα. **ducem ex natione,** στρατηγὸν ἐκ τοῦ ἔθνους. **a militibus imperator Augustus electus est,** ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν αὐτοκράτωρ ὁ Αὔγουστος ᾑρέθη.

ēlīmĭno, 1. (ex-limen) **aliquem,** ἐξορίζω τινά. **e. dicta,** διαλαλῶ, ἐξαγορεύω, ἐκφέρω τὰ λεχθέντα. **e. gradus,** ἐξέρχομαι.

ē-līmo, 1. **aliquid,** ἐκρινῶ ἀπο-(ρρινῶ)ξέω τι. 2) ἐκλεαίνω, ἐξεργάζομαι, κατασκευάζω τι.

ē-lĭnguis, e, (e-lingua) ἄγλωσσος, ἄφωνος.

ē-lĭquo, 1. (ἐξ)ὑλίζω, διηθῶ τι, καθαρίζω (ὑγρά). 2) ἐκτήκω (μέταλλα).

ēlīsi, πρκ. τ. **elido.**

ēlīsus, a, um, μ. π. τ. **elido.**

Elis, ĭdis, ὁ. Ἦλις. Ἐκ τούτου ἀ) **Elēus** ᾗ **-ĭus, a, um,** Ἠλεῖος, **Elēi,** ᾗ **Elĭi, ōrum,** ἀ. πλ. οἱ Ἠλεῖοι, κάτοικοι τῆς Ἦλ. β') **Elĭas, ădis,** ὁ. Ἠλείας.

Elissa (Elīsa) ae, ὁ. Ἔλισσα = Διδώ.

ēlixus, a, um, (ποιητ.) ἀφεψηθείς, ἑψητός, βραστός.

ē-lŏco, 1. (αἰτ.) ἐκδίδωμι, ἐκ(ἀπο)-μισθῶ (ἐνοικιάζω) τινὰ ἢ τι. **domum alicui,** τὸν οἶκόν τινι.

ēlŏcūtĭo, iōnis, ὁ. (eloquor) φράσις, ἔκφρασις

ēlŏcūtus, a, um, μ. π. τ. **eloquor.**

ēlŏgĭum, ĭi, οὐ. (ex-logus = λόγος) ἀπόφθεγμα. **n. Solonis,** ἀπόφθεγμα τοῦ Σόλωνος. 2) ἐπιγραφή, ἐπίγραμμα. 3) αἰτιολογία, μαρτυρία (τοῦ κακουργήματος, τοῦ ὀνόματος τῆς καταδίκης ἢ τοῦ ἀπόκληρον ποιεῖν τινα).

ēlŏquens, ntis (entior, entissĭmus) (μ. ἐν. π. **eloquor**) εὔφραδής, εὐεπής, εὔγλωττος.

ēlŏquentĭa, ae, ὁ. (**eloquens**) δεινότης τοῦ λέγειν, εὐφράδεια, εὐέπεια, εὐγλωττία.

ēlŏquĭum, ĭi, οὐ. (**eloquor**) = **eloquentia.** 2) λόγος.

ē-lŏquor, loquūtus ᾗ **locūtus sum, lŏqui, aliquid,** (ἐκ)φράζω, προφέρω, ἀποφαίνομαι, ἐξηγοῦμαί τι. 2) ἀγορεύω, λόγους ποιοῦμαι.

Ēlōrus, ὁ. Ἕλωρος, ποταμ. ᾗ πόλις Σικελίας. Ἐκ τούτου ἀ) **Elorĭus, a, um,** Ἐλωρῖνος. β') **Elorīni, ōrum,** οἱ Ἐλωρῖνοι, κάτοικοι τῆς Ἐλώρου.

Ēlpēnor, ŏris, ὁ. Ἐλπήνωρ, εἷς τῶν ὑπὸ τῆς Κίρκης εἰς χοίρους μεταμορφωθέντων ἑταίρων τοῦ Ὀδυσσέως.

ē-lūcĕo, lūxi, ēre, ἐκλάμπω, διαπρέπω, ἀναφαίνομαι. **e. virtutibus,** ἐκπρέπω (διαφέρω ἄλλων) ταῖς ἀρεταῖς.

ēluctātus, a, um, μ. π. τοῦ

ē-luctor, 1. **aliquid,** μετὰ κόπου ἐκ(ἀνα)βύομαι ἔκ τινος, κατα(παλαί)νικῶ τι. **e. illas difficultates,** τὰς δυσχερείας ἐκείνας. 2) ἀμεταβτ. ἐκβλύζω, ἀναβύομαι.

ēlucubrātus, a, um, μ. π. τοῦ

ē-lūcŭbro, ᾗ **-bror,** 1. **aliquid,** νυκτογραφῶ, ἐπιμελῶς καὶ συντόνως ἐξεργάζομαί τι.

ē-lūdo, lūsi, lūsum, 3. (αἰτ.) ἐν τῇ ἀθλητικῇ διακρούομαι, (ἐκ)φεύγω τινὰ ἢ τι. Ἐκ τούτου ἀ) ἀπατῶ, ἀπατῶν ἐκφεύγω, **aliquem,** τινά. β') ματαιῶ, διαταράττω. **vim legis, pugnam,** τὴν δύναμιν τοῦ νόμου, τὴν μάχην. **e. legationem,** ματαίαν, ἀλυσιτελῆ καθίστημι τὴν πρεσβείαν. 2) περι(ἐμ)παίζω, ἀκωπτω, χλευάζω **aliquem,** τινά. 3) (ποιητ.) τῷ παιγνίῳ κρατήσας λαμβάνω τι παρά τινος, παίζων κερ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

δαίνω τι. **aliquem anulum**, δακτύλιον παρά τινος.

ē-lūgĕo, lūxi, ēre, aliquid, παύομαι κλαίων τι, λήγω θρηνεῖν τι. 2) ἀμεταθ. ἀποπεν θῶ.

ē-lŭo, lŭi, lūtum, 3. aliquid, ἐκλούω, ἐκ(ἀπο)πλύνω, καθαρίζω τι. μτφ. ἀφανίζω, διαλύω τι. **amicitiam**, τὴν φιλίαν.

ēlūsi, πρκ. τ. **eludo**.

ēlūsus, a, um, μ. π. τ. **eludo**.

ēlūtus, a, um (μ. π. τ. **eluo**) ἐξυδαρωμένος, ἄγυμος, μωρός.

ēlŭvĭes, ēi, θ. (**eluo**) ἡ ἀπορροὴ τῶν ῥυπαριῶν. 2) κατάκλυσις, κατακλυσμός. 3) βάραθρον, χαράδρα.

ēlŭvio, ōnis, θ. = eluvies.

ēluxi, πρκ. τ. **eluceo** καὶ τ. **elugeo**.

Ēlymāis, ĭdis, θ. Ἐλυμαΐς, ἐπαρχία τῆς δυτικῆς Περσίας. Ἐκ τούτου **-maeus, a, um**, Ἐλυμαῖος. **Elymaei, ōrum**, οἱ Ἐλυμαῖοι, κάτοικοι τῆς Ἐλυμαΐδος.

Ēlўsĭum, ĭi, οὐ. Ἠλύσιον.

Ēlўsĭus, a, um, Ἠλύσιος. **Ēlўsii campi**, ἢ ἁπλῶς **Elysii, ōrum**, τὰ Ἠλύσια πεδία.

ēmancĭpātĭo, ōnis, θ. (**emancipo**) ἐκποίησις, ἄφεσις ἐκ τῆς πατρικῆς ἐξουσίας. 2) ἀπελευθέρωσις.

ē-mancĭpo, 1. filium, ἐξαφίημι τὸν υἱὸν τῆς πατρικῆς ἐξουσίας, αὐτεξούσιον ἀποδείκνυμι τὸν υἱόν. 2) **e. filium in adoptionem**, ἐκδίδωμι τὸν υἱὸν τῇ ἐξουσίᾳ τινός. 3) **agrum**, ἐκποιῶ, πωλῶ, ἀπαλλοτριῶ τὸν ἀγρόν.

ē-māno, 1. ἐκβλύω, ἀνα(βλύω)βρύω, ἐκρέω. 2) μτφ. ἀναφύομαι, ἀρχὴν λαμβάνω. 3) δια(δίδομαι)σπείρομαι, ἐκτείνομαι.

Ēmăthĭa, ae, θ. Ἠμαθία, ἀρχαῖον ὄνομα τῆς Μακεδονίας. 2) χώρα τῆς Μακεδον. 3) ἡ Θεσσαλία. Ἐκ τούτου ά) **Emathis, ĭdis, θ.** Ἠμαθίς, καὶ πλ. **Emathides, um**, αἱ Πιερίδες. β') **Emathius, a, um**, Ἠμάθιος, Μακεδονικός ἢ Θεσσαλικός.

ē-mātūresco, maturŭi, ĕre, ἐκπεπαίνομαι, ὁλοτελῶς ὡριμάζω. 2) μτφ. πραΰνομαι.

ĕmax, ācis (**emo**) ὠνητικός, ὠνητιῶν.

emblēma, ătis, οὐ. ἔμβλημα.

embŏlĭum, ĭi, οὐ. ἐμβόλιον, ἐπεισόδιον.

ēmendābĭlis, e (**emendo**) διορθώσεως ἐπιδεκτικός, εὐεπανόρθωτος.

ēmendāte (**tius**) ἐπίρ. (**emendatus**) ὀρθῶς, ἀναμαρτήτως. **e. loquor**, ὀρθολογῶ. **e. scribo**, ὀρθογραφῶ.

ēmendātĭo, ōnis, θ. (**emendo**) διόρθωσις, ἐπανόρθωσις.

ēmendātor, ōris, ἀ. (**emendo**) διορθωτής, ἐπανορθωτής.

ēmendātrix, īcis, θ. (**emendo**) ἡ διορθοῦσα.

ēmendātus, a, um (**tior, tissimus**) ἀναμάρτητος, ἄμεμπτος, καθαρός, ὀρθός. **emendata locutio**, ὀρθοέπεια, ὀρθολογία. μ. π. τοῦ

ēmendo, 1. (**ex-mendum**) (αἰτ.) δι-(ἐπαν)ορθῶ τι, σωφρονίζω τινά.

ēmensus, a, um (μ. π. τ. **emetior**) παθ. διηνυσμένος, περανθείς. 2) διανεμηθείς.

ē-mentĭor, mentītus sum, 4. aliquid, ἐπινοῶ ψευδές τι, πλάττω τι, ψεύδομαι, ὑποκρίνομαι, προσποιοῦμαι.

ēmentītus, a, um (μ. π. τ. **ementior**) ἐπινενοημένος, πλαστός.

ē-mĕrĕo, merŭi, merĭtum, 2. καὶ **ē-mĕreor, merĭtus sum, 2. aliquid**, κερδαίνω, κτῶμαί τι. **pecuniam**, χρήματα. 2) ἄξιός τινός εἰμι (ἀξίζω). 3) **e. stipendia**, τελῶ τὰς νομίμους στρατείας, διαστρατεύομαι (τελειόνω τὸν διωρισμένον καιρόν). **emerita stipendia** ἢ **militia**, τῆς μισθοφορίας λῆξις, τὸ τέλος τῶν στρατευσίμων ἐτῶν. **emeritus**, ὁ διαστρατευσάμενος, ἀποστρατεύσας (ἀπόμαχος).

ē-mergo, mersi, mersum, 3. ἐκ-(ἀνα)δύομαι, ἀνα(κύπτω)τέλλω. **e. ex aqua**, ἀνακύπτω ἐκ τοῦ ὕδατος. **e. ex flumine**, ἀνα(δύομαι)κύπτω ἐκ τοῦ ποταμοῦ. **sol emergit**, ὁ ἥλιος ἀνατέλλει. μτφ. **e. ex illis**

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

malis, σώζομαι, ἀπαλλάττομαι τῶν κακῶν ἐκ (ι ων. 2) μτφ. ά) ἀνακύπτω, ἀνορθοῦμαι. ex paupertate, ἐκ τῆς πτωχείας. civitates emerserunt, αἱ πολιτεῖαι ἀνωρθώθησαν. leges emergunt οἱ νόμοι πάλιν κῦρος καὶ ἰσχὺν λαμβάνουσι. β') προκύπτω. bella emergunt, πόλεμοι προκ'πτουσι. γ') δηλοῦμαι. ex quo emergit, ἐξ οὗ δῆλον γίγνεται. 3) emergo me = emergor, ἀναδύομαι.

ēmĕrĭtus, a, um, aratrum emeritum, ἄχρηστον, πεπαλαιωμένον ἄροτρον. rogus e., κατακεκαυμένη πυρά. μ. π. τ. emereo, ὑπερ ἐρέ.

ēmersus, a, um (μ. π. τ. emergo) ἀνα(ἐκ)δύς, e palude, ἐκ τῆς λίμνης.

ēmĕtĭca, ae, θ. ἐμετική, πᾶν τὸ προξενοῦν ἔμεσιν.

ē-mētĭor, mensus sum, 4. aliquid, ἐκ(δια)μετρῶ, μετρῶ τι. spatium oculis, τὸ διάστημα τοῖς ὀφθαλμοῖς. 2) διανύτω, διέρχομαι, διατρέχω τι. regionem, χώραν. iter, διανύτω ὁδόν. 3) alicui aliquid, διανέμω τινί τι

ē-mĕto, ĕre, aliquid, (ποιητ.) (ἐκ)θερίζω τι. frumentum, τὸν σῖτον.

ēmi, πρκ. τ. emo.

ē-mĭco, micŭi, micātum, 1. ἐξ(ἀν)αίσσω, ἐκ(ἀνα)πηδῶ. e. in currum, ἀναπηδῶ ἐπὶ τὸ ἅρμα. 2) ἐκ(ἀνα)λάμπω. flamma emicat ex monte, φλὸξ ἐκ τοῦ ὄρους ἀναλάμπει. gloria alicujus emicat, ἡ δόξα τινὸς ἐκλάμπει.

ē-mĭgro, 1. ἐξ(μετ)οικῶ, μετοικίζομαι. e. e vita, μεταλλάττω τὸν βίον, ἀποθνήσκω.

ēmĭnens, ntis (entior, entissimus) (μ. ἐν. τ. emineo) ἐξ(ἀν)έχων. 2) ἔξοχος, προέχων.

ēmĭnentĭa, ae, θ. (eminens) ἐξοχή. lapidis, λίθου. μτφ. ἐξοχή, τὸ προτέρημα. per eminentiam, κατ' ἐξοχήν.

ē-mĭnĕo, minŭi, ēre, ἐξ(ἀν)έχω. terra eminet mari, ἡ γῆ ἐξέχει τῆς θαλάσσης. 2) μτφ. ἐξέχω, ἐκφαίνομαι. eminet in ore (ἡ in vultu) crudelitas, ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐκφαίνεται ἡ ὠμότης. 3) ἐξ(προ)έχω, διαπρέπω. e. inter omnes, super ceteris, ἐξέχω πάντων, τῶν ἄλλων.

ēmĭnus, ἐπίρ. (e-manus) πόρρωθεν, ἐξ ἀποστάσεως. e. pugno, πόρρωθεν μάχομαι, ἀκροβολίζομαι.

ē-mīror, 1. aliquid, ἐκθαμβοῦμαι ἐπί τινι, θαυμάζω τι.

ēmīsi, πρκ. τ. emitto.

ēmissārĭum, ĭi, οὐ. (emitto) ὀχετός, ὑπόνομος.

ēmissārĭus, ĭi, ἀ. (emitto) κατάσκοπος, προσαγωγεύς, ὠτακουστής.

ēmissĭo, iōnis, θ. (emitto) ἐκπομπή, ἄφεσις, πρόεσις.

ēmissus, a, um, μ. π. τοῦ

ē-mitto, mīsi, missum, 3. (αἰτ.) (ἐξ)ἀφίημι, προϊημί τινα ἤτι. equites in hostem, ἀφίημι τοὺς ἱππεῖς ἐπὶ τὸν πολέμιον. cohortes ex stationibus, τὰς κοόρτεις ἐκ τῶν σταθμῶν. Ἐκ τούτου ά) e. aliquem ex vinculis, ἀφίημί τινα ἐκ τῶν δεσμῶν. e. aquam ex lacu, ἀφίημι, ἀποχε-εύω τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς λίμνης. β') e. hastam, sagittam, βάλλω, ῥίπτω τὸ δόρυ, τὸ τόξευμα. vocem, προϊημι φωνήν. e. sanguinem, φλεβοτομῶ. e. fulmina, κεραυνοβολῶ. e. scutum manu, ἀφίημι ἐκ τῆς χειρός, ἀποβάλλω τὴν ἀσπίδα. aliquem de carcere ἢ e custodia, ἀφίημί τινα ἐκ τῆς φυλακῆς. e. ore caseum, ἀφίημι τὸν τυρὸν ἐκ τοῦ στόματος. e. animam, ἐκπνέω. 2) μτφ. e. aliquid e manibus, ἐῶ τι διαφυγεῖν τῶν χειρῶν. Κατ' ἐξοχήν, manu e. aliquem, ἀφίημί τινα ἐλεύθερον, ἀπελευθερῶ, χειραφέτον ποιῶ τινα.

ĕmo, ēmi, emptum, 3. aliquid, ἀνοῦμαι, ἀγοράζω τι. parvo, μικροῦ. bene, ἄξιον, τῆς ἀξίας. magno, caro, male, πολλοῦ. e. percussorem in aliquem, μι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

σθοῦμαί τινα ἐπὶ δολοφονίᾳ τινός. e. aliquem beneficiis, ἀνακτῶμαι, ἀναρτῶμαί τινα εὐεργεσίαις. e. immortalitatem morte, περίζομαι, παρασκευάζω ἐμαυτῷ τῷ θανάτῳ ἀθανασίαν.

ē-mŏdĕror, āri (ποιητ.) aliquid, μετριάζω τι. dolorem verbis, τὴν λύπην λέξεσιν.

ē-mŏdŭlor, āri (ποιητ.) aliquem, ὑμνῶ τινα.

ēmōlīmentum, i, οὐ. (emolior) ζαλεπὸν ἔργον, ζαλεπότης, πόνος.

ē-mōlĭor, molītus sum, 4. aliquid, ἀνακινῶ τι. 2) ἐκ(ἀπο)τελῶ τι.

ē-mollĭo, īi, ītum, 4. ἐκ(μαλάσσω)μαλθακῶ, μαλακίζω τι.

ēmollītus, a, um, μ. π. τ. emollio.

ēmŏlŭmentum, i, οὐ. (emolior) ὠφέλημα, ὠφέλεια, κέρδος. 2) ἔκβασις (καλή), εὐτύγημα.

ē-mŏneo, ēre, aliquem, παραινῶ τινι.

ē-mŏrĭor, mortŭus sum, 4. (ἐξ)ἀποθνήσκω. e. risu, ἐκθνήσκω γέλωτι. 2) μτφ. ἀφανίζομαι.

ēmortŭus, a, um, μ. π. τ. emorior.

ēmōtus, a, um, μ. π. τοῦ

ē-mōvĕo, mōvi, mōtum, 2. (α'τ.) ἐξ(ἀγω)ωθῶ, ἀπο(κινῶ)μακρύνω τινά ἤ τι. plebem de medio, e foro, τὸν ὄχλον ἐκ τοῦ μέσου, ἐκ τῆς ἀγορᾶς. e. aliquem senatu, ἐκβάλλω τινὰ τῆς συγκλήτου. (ποιητ.) e. curas, ἀπελαύνω τὰς φροντίδας. 2) e. terram, ἀνα(κινῶ)σκάπτω τὴν γῆν. 3) δια(κινῶ)σείω τι. muros fundamentaque, τὰ τείχη ἄρδην.

Empĕdocles, is, ὁ. Ἐμπεδοκλῆς, περίφημος Ἕλλην φιλόσοφος ἐξ Ἀκράγαντος τῆς Σικελίας περὶ τὸ 440 π. Χ. Ἐκ τούτου Empĕdoclēus, a, um, Ἐμπεδόκλειος.

empīrĭcus, a, um, ἐμπειρικός. empirici, orum, ὁ. πλ. οἱ ἐμπειρικοὶ (ἰατροί).

empŏrĭum, ĭi, οὐ. ἐμπόριον, ἀγορά.

emptĭo, iōnis, θ. (emo) ὤνησις, ἀγόρασις.

emptor, ōris, ὁ. (emo) ὠνητής, ὁ ἀγοράζων.

emptus, a, um μ. π. τ. emo.

ēmunctus, a, um, μ. π. τοῦ

ēmungo, munxi, munctum, 3. ἀπομύττω, nasum, τὴν ῥῖνα (ἐκβάλλω τὴν μύξαν). e. me ἢ emungor, ἀπομύττομαι. μτφ. emunctus ᾖ homo emunctae naris, ὁ ἀστεῖος, ὁ κομψός. 2) ἀπομύττω, φεναπίζω τινά. 3) e. aliquem argento καὶ ἁπλῶς e. aliquem, ἀποστερῶ, ὑπεξαιροῦμαί τινος τὸ ἀργύριον.

ē-mūnĭo, īvi ἢ ĭi, ītum, 4. aliquid. (ἐξ)ὀχυρῶ, στερεῶ τι.

ēmūnītus, a, um, μ. π. τ. emunio.

en, ἐπίρ. ἴν, ἴνι, ἰνίζε, ἴδέ, ἰδού. en, ego, ἰδοὺ ἐγώ! en, Priamus, ἰδοὺ ὁ Πρίαμος, ἰδὲ τὸν Πρίαμον! en causa, ἰδοὺ ἡ αἰτία! καὶ ἐπὶ ἐρωτήσεων πρὸς ἐξέγερσιν τῆς προσοχῆς τινος· en quid agis? τί δῆ πράττεις; ἐ') συνήθ. πρὸς ἔνδειξιν θυμασμοῦ ἢ πάθους. en quid ago? en quid ag m? οὖν δέ, τί ποιήσω; 2) μετὰ προστ. δή, ἀλλά. en, accipe! ἀλλὰ λαβέ! λαβὲ δή!

ēnarrābĭlis, e, (enarro) ἐξηγητός, ὁ δυνάμενος ἐξηγηθῆναι.

ēnarrātĭo, iōnis, θ. (enarro) ἐξ(δι)ήγησις.

ē-narro, 1. aliquid, ἐξ(δι)ηγοῦμαί τι τελείως, ὁ ἐξέργομαί τι.

ē-nascor, nātus sum, 3. ἐκ(γεννῶμαι)γίγνομαι, ἀνα(ἐκ)φύομαι.

ē-nāto, 1. ἐκ(νήγομαι)κολυμβῶ. 2) μτφ. διεκδύω, διαφεύγω.

ēnātus, a, um, μ. π. enascor.

ē-nāvĭgo, 1. ἐκπλέω. 2) διαπλέω.

Encĕlădus, i, ὁ. Ἐγκέλαδος, γίγας τις ὃν ὁ Ζεὺς ἐκεραυνοβόλησε.

endo, πρόθ. (ἔνδον) (ἀρχ.) = in 1.

Endўmĭon, ōnis, ὁ. Ἐνδυμίων, ὡραῖός τις νεανίας ἐν Καρίᾳ. Ἡ Σελήνη (Ἄρτεμις) ἠράσθη αὐτοῦ καὶ κατήργετο παρ' αὐτῷ κεκμηκότι ἐκ τῆς θήρας καὶ κοιμωμένῳ ἐπὶ τοῦ ὄρους Λάτμου.

ēnĕcātus a, um, καταπυρυόμενος, fame, ὑπὸ πείνης, μ. τ. τοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πατρών

ē-nĕco, (ɔ̆ enico) necŭi (ɔ̆ ἀρχαϊκ. necavi), nectum ɔ̆ necātum, 1. (αἰτ.) ἀπο(κατα)κτείνω τινά, διαφθείρω τινὰ ἤτι. 2) κατα(πονῶ)τρύχω.

ēnectus = enecatus.

enecŭi, πρκ. τ. eneco.

ēnervatus, a, um, ἄνευρος, ἄτονος. e. homo, μαλακός, θρυπτικὸς ἄνθρωπος. μ. π. τ. enervo.

ē-nervis, e (ex-nervus) = enervatus.

ēnervo, 1. (ex-nervus) (αἰτ.) ἐκνευρίζω, διαθρύπτω, μαλακίζω τινά ἤτι.

Enĕti, ōrum, ἀ. πλ. Ἐνετοί, ἔθνος τῆς Παφλαγονίας.

Engŏnăsi, οἱ ἐν γόνασιν (ἄστρον).

Engўon, ўi, οὐ. Ἔγγυον, πόλις Σικελίας. ἐκ τούτου Enguīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι τοῦ Ἐγγύου.

ĕnim, σύνδ. (μετὰ μίαν ἢ πλείους λέξεις τιθέμενος ἐν τῷ λόγῳ) αἰτιολογ. ἢ ἐπεξεγηματ. γάρ, ἐπειδή. meo enim tempore, ἐπ' ἐμοῦ γάρ. neque e., οὐδὲ γάρ. quid enim? τί γάρ; τί οὖν.

ĕnim-vĕro, σύνδ. καὶ γάρ τοι, ἀλλὰ γάρ, ἀλλὰ μήν.

Ĕnīpeus, ĕi. ἢ -ĕos, ἀ. Ἐνιπεύς, ποταμὸς τῆς Θεσσαλιώτιδος· ὡς ποτάμιος θεὸς σύζυγος τῆς Τυροῦς, ἥτις ἐκ τοῦ Ποσειδῶνος ἔτεκε τὸν Πελίαν καὶ Νηλέα.

ēnīsus ἢ ēnixus, a, um (μ. π. τ. enitor) ἐντεταμένος, ἔν(διά)τονος.

ē-nĭtĕo, nitŭi, ēre, ἐκ(ἀνα)λάμπω. 2) μτφ. ἐκ(διά)πρέπω.

ē-nĭtesco, nitŭi, ĕre, = eniteo.

ē-nītor, nīsus ɔ̆ nixus sum, 3. διατείνομαι, πειρῶμαι, φιλοτιμοῦμαι. e. ut (ne) illud fiat, πειρῶμαι, διατείνομαι (μὴ) γενέσθαι ἐκεῖνο. enitendum est pro viribus, πειρατέον κατὰ δύναμιν. e. in aliqua re, φιλοτιμοῦμαί πρός τι, ad dicendum, πρὸς τὸ λέγειν. nihil est quo virtus non possit eniti, οὐδέν ἐστιν, οὗ ἡ ἀρετὴ οὐ δύναται ἐξικνεῖσθαι. 2) aliquem, ἀποίκων, τίκτω) γεννῶ τινα. 3) aliquid, φιλοπόνως ἀναβαίνω τι. Alpes, τὰς Ἄλπεις.

ēnīxa, ae, θ. (τῆς μετχ. τ. enitor) ἡ ἀποκυήσασα.

ēnīxe (xius, xissime), ἐπίρ. (enixus), ἐν(διά)τόνως μετὰ σπουδῆς.

ēnīxus = enisus.

Enna (ἡ Henna), ae, θ. Ἔννα, πόλις Σικελ. Ἐκ τούτου ά) Ennaeus a, um, ɔ̆ Ennensis, e, Ἐννα(ί)ος. β') Ennenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Ennĭus, ĭi, ἀ. Ἔννιος.

ē-no, 1. ἐκ(νήγομαι)κολυμβῶ. 2) aliquid, κολυμβῶν διαφεύγω τι, διανήχομαί τι.

ēnōdāte (tius, tissime) ἐπίρ. (enodatus) ἀνεπτυγμένως, σαφῶς.

ēn dātio, iōnis, θ. (enodo) ἀνά(πτυξις)λυσις.

ēnōdātus, a, um, ἀνεπτυγμένος, σαφής. μ. π. τ. enodo.

ēnōdis, e (ex-nodus) ἄνοζος, ἄνευ ὄζων (ῥόζων), λεῖος.

ēnōdo, 1. (enodis) aliquid, ἀφαιρῶ τινος τοὺς ὄζους. 2) μτφ. ἀνα(λύω)πτύσσω, σαφηνίζω, ἐξηγοῦμαί τι.

ēnormis, e (mior) (e-norma) ἀνώμαλος, ἄκοσμος, ἄτακτος. 2) ὑπέρμετρος, ὑπερμεγέθης.

ensĭcŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τ. ensis.

ensĭfer (ensis-fero) καὶ

ensĭger, ĕra, ĕrum, (ensis-gero) ξιφηφόρος, ξιφήρης.

ensis, is, ἀ. (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) ξίφος. μτφ. πόλεμος.

Entellā, ae, θ. Ἔντελλα, πόλις Σικελίας. Ἐκ τούτου Entellīnus, a, um, ἐξ Ἐντελλῶν. καὶ Entellīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ἐντελλῖνοι.

enthўmēma, ătis, οὐ. ἐνθύμημα.

ē-nūbo, nupsi, nuptum, 3. (ἐπὶ γυναικὸς) ἐγγαμοῦμαι (ἐκτὸς τῆς πατρικῆς οἰκίας, ἢ ἐκτὸς τῆς ἐμαυτοῦ τάξεως νυμφεύομαι).

ēnucleāte (tissime), ἐπίρ. (enucleatus) εὐκρινῶς.

ēnucleātus, a, um, εὐκρινής. μ. π. τοῦ

ēnucleo, 1. aliquid, (e-nucleus) ἐκπυρηνίζω (ἐβγάζω τὸ κοκοῦτσι). 2) διασαφηνίζω, δι(εὐ)κρινῶ τι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λάρνακας

ēnŭmĕrātĭo, iōnis, f. (enumero) ἐξ(ἀπ)αρίθμησις. 2) ἀνακεφαλαίωσις.

ē-nŭmĕro, 1. aliquid, ἐξ(ἀπ)αριθμῶ τι. pretium, ἀποτίνω τὴν τιμήν. 2) ἀπαριθμῶ, ἀφ(διη)γοῦμαι.

ēnunciātio, enuncio v. ēn. ĭd. enuntiatio v. ēn.

ēnuntĭātĭo, iōnis, f. (enuntio) ἔκφρασις, ἐξήγησις, ἀπόφανσις.

ēnuntĭātum, i, n. (enuntio) ἀπόφανσις, ἀξίωμα.

ē-nuntĭo, 1. aliquid, ἐξαγγέλλω, ἐκ(φράζω)φέρω τι. quod tacitum erat, ὃ ἀπόρρητον ἦν. 2) ἀποφαίνομαι, λέγω, κηρύττω τι. e. sententiam breviter, ἀποφαίνομαι τὴν γνώμην βραχέως.

ēnupsi, πρκ. τ. enubo.

ēnuptĭo, iōnis, f. (enubo, ὅπερ ἰδὲ) τὸ ἐγγαμεῖσθαι.

ēnutrĭo, īvi ἢ ĭi, ītum, 4. (αἰτ.) ἐκ(ἀνα)τρέφω τινὰ ἢ τι. μτφ. αὐξάνω τινὰ ἢ τι διὰ τῆς τροφῆς.

1. ĕo, ἀφ. τ. is.

2. ĕo, ἐπίρ. (is) ἐκεῖσε, ἐνταῦθα. eo redeo, ἐκεῖσε ἐπανέρχομαι. eo quo intendit, pervenit, ἐκεῖσε, ὅποι σπεύδει, ἀφικνεῖται. hoc valebat eo ut-, τοῦτο ἀπέβλεπεν εἰς τὸ-. 2) εἰς τοσοῦτον. eo insolentiae processit, ut-, εἰς τοσοῦτον ὕβρεως ἦλθεν, ὥστε-. 3) διὰ τοῦτο, ἕθεν. eo quod, διὰ τοῦτο ὅτι. 4) τοσούτῳ. eo gravior, quo major, τοσούτῳ χαλεπώτερος, ὅσῳ μείζων.

3. eo, īvi καὶ ĭi, ĭtum, īre, εἶμι, βαδίζω, ἔρχομαι, πορεύομαι. eo domum, εἶμι οἴκαδε. eo ad aliquem, ἔρχομαι πρός τινα. eo alicui subsidio, εἶμι βοηθήσων τινί. eo pedibus, equis (ποιητ.) in equis, curru (ποιητ. in rheda), πορεύομαι πεζῇ, ἐφ' ἵππου, ἐφ' ἁμάξης. eo dormitum, κατακλίνομαι καθευδήσων. i in malam rem ἢ in crucem, ἄπαγε εἰς κόρακας. 2) eo in, contra, adversus, ad hostem, ἔρχομαι ἐναντίον τοῦ πολεμίου, χωρῶ ἐπὶ τὸν πολέμιον. eo in Capitolium, πορεύομαι ε'ς τὸ Καπιτώλιον. eundum, ἰτέον, χρὴ πορεύεσθαι. Ἐκ τούτου ποιητ. Α') ῥέω, φέρομαι. sanguis it naribus, αἷμα ῥέει διὰ τῶν ῥινῶν. sudor it pes artus, ὁ ἱδρὼς χωρεῖ διὰ τῶν μελῶν, διέρχεται τὰ μέλη. Β') trabs it, ἡ δοκὸς (κατα)πίπτει. eo pedibus ἢ ἁπλῶς eo in sententiam alicujus, προσχωρῶ, προστίθεμαι τῇ γνώμῃ τινός. ibatur in eam sententiam, οἱ πλείονες προσετίθεντο τῇ γνώμῃ ἐκείνῃ. 2) μτφ. ἀ) ἐπὶ μεταβολῆς sanguis it in succos, τὸ αἷμα μεταβάλλεται εἰς χυλόν. eo in lacrimas, ἄρχομαι δακρύειν. β') (ποιητ.) χωρῶ, ἐκτείνομαι, διαδίδομαι. rumor it per urbes, φήμη χωρεῖ διὰ τῶν πόλεων. clamor it coelo, ἡ βοὴ ἧκει, ἀνέρχεται εἰς οὐρανόν. γ') φθίνω, παρέρχομαι. homo paulatim it, ὁ ἄνθρωπος κατὰ μικρὸν φθίρεται. tempus it, ὁ χρόνος οἴχεται, παρέρχεται. δ') (προ)χωρῶ. res melius it, τὸ ἔργον εὐτυχέστερον χωρεῖ. res it in melius, τὸ ἔργον χωρεῖ ἐπὶ τὸ βέλτιον (βέλτιον γίγνεται). ε) πρὸς δήλωσιν σκοποῦ. ire in suffragium, ἀναλαμβάνειν τὰς ψήφους, ψηφίζεσθαι. ire ad arma, ἀναλαβεῖν τὰ ὅπλα, ἅπτεσθαι τῶν ὅπλων. Κατ' ἐξοχὴν συνήθ. μετὰ τοῦ συμπίνου ῥήματός τινος = ἔρχομαι ποιήσων, μέλλω ποιεῖν, μέλλω ποιήσειν. eo prohibitum aliquid, ἔρχομαι κωλύσων τι. eo ultum injurias, ἔρχομαι δίκην ὑπὲρ τῶν ἀδικιῶν ληψόμενος. eo perditum aliquem, μέλλω ἀπολέσαι τινά. καὶ μετ' ἀπαρεμφ. (ποιητ.) eo attollere facta regum, μέλλω μεγαλύνειν τὰς τῶν βασιλέων πράξεις. ζ') τὸ παθ. ἀπαρ. iri μετὰ συμπίνου περιφράζει τὸ ἀπαρεμφ. τοῦ παθητ. μέλλ. amatum iri, ἀγαπηθήσεσθαι. redditum iri, ἀποδοθήσεσθαι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

1. ĕōdem, ἀφ. τ. idem.
2. ēōdem, ἐπίρ. (idem) αὐτόσε, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, εἰς τὸ αὐτό, venio, ἔρχομαι. eodem pertinet, εἰς ταὐτὸ συντείνει.

eos, αἰτ. πλ. τ. is.

Ēos, ūs, θ. (μόνον κατ' ὀνομ.) Ἠώς. ἐκ τούτου Ēōus, a, um, Ἠῷος, ἀνατολικός. Ēŏus, i, ὁ. Ἠῷος (ὑπον. ἀστήρ.)

ē-pastus, a, um (μ. π. τ. pascor) κατα(ξεβρωμένος)ξεδοσκημένος.

ĕphēbus, i, ὁ. ἔφηβος.

ephēmĕris, ĭdis, θ. ἐφημερίς.

Ephĕsus, i, θ. Ἔφεσος, Ἰωνικὴ πόλις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἐκ τούτου Ephesĭus, a, um, Ἐφέσιος. Ephĕsii, ōrum, ὁ. πλ. οἱ Ἐφέσιοι.

Ephialtes, ae, ὁ. Ἐφιάλτης, 1) εἷς τῶν Ἀλωϊδῶν, ἀδελφὸς τοῦ Ὦτου. 2) ὁ ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ὁδηγήσας τοὺς Πέρσας διὰ τῆς ὑπεράνω τοῦ ὄρους ὁδοῦ ἐν Θερμοπύλαις.

ephippĭātus, a, um, (ephippium) ὁ ἐφιππίῳ χρώμενος.

ephŏrus, i, ὁ. ἔφορος (ἐν Σπάρτῃ).

Ephўra, ae, ☆ -ē, ēs, θ. Ἔφυρα. 1) θαλασσία τις Νύμφη. 2) τὸ ἀρχαῖον ὄνομα τῆς Κορίνθου, ἢ ἀρχαιοτέρας τινὸς ἄλλης πόλεως περὶ τὸν αὐτὸν τόπον. Ἐκ τούτου Ephyrause ἡ Ephyrēĭus, a, um, Ἐφυραῖος, Κορινθιακός.

ĕpĭbăta, ae, ὁ. ἐπιβάτης.

Epĭcharmus, i, ὁ. Ἐπίχαρμος, Ἕλλην κωμικὸς ποιητής, ὃς κατ' ἐξοχὴν ἐδημιούργησε τὴν ὡρικοσικελικὴν κωμῳδίαν.

ĕpĭchīrēma, ătis, οὐ. ἐπιχείρημα.

ĕpĭcŏpus, a, um, ἐπίκωπος.

Epĭcrătēs, is, ὁ. Ἐπικράτης 1) ὄνομα ὑπὸ τοῦ Κικέρωνος τῷ Πομπηΐῳ ἀπονεμόμενον. 2) φιλόσοφος ἢ ῥήτωρ Ἀθηναῖος.

Epĭcūrus, i, ὁ. Ἐπίκουρος, περίφημος Ἕλλην φιλόσοφος, ἀρχηγὸς τῆς Ἐπικουρείου φιλοσοφίας γεννηθεὶς ἐν Σάμῳ τῷ 342. π. Χ. Ἐκ τούτου Epicurēus, a, um, Ἐπικούρειος, ὡς οὐσ. Epicurēi, ōrum, ὁ. πλ. οἱ Ἐπικούρειοι (οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Ἐπικούρου).

ĕpĭcus, a, um, ἐπικός.

Epĭdamnus, i, θ. ☆ -um, i, οὐ. Ἐπίδαμνος, πόλις τῆς Ἰλλυρίας, ἡ ὕστερον Δυρράγιον κληθεῖσα. Ἐκ τούτου Epidamnensis, e, καὶ Epidamnĭus, a, um, Ἐπιδάμνιος. καὶ ὡς οὐσ. Epidamnenses, ĭum, ὁ. πλ. οἱ Ἐπιδάμνιοι.

Epĭdaphnē, ēs, θ. Ἐπιδάφνη, προάστειον τῆς Ἀντιοχείας.

Epĭdaurus, i, θ. ἡ Ἐπίδαυρος ἀ) πόλις τῆς Δαλματίας τανῦν Ῥαγοῦσα. β') Epidaurus Limĕra, πόλις τῆς Λακωνικῆς ἐν τῷ Ἀργολικῷ κόλπῳ. γ') πόλις τῆς Ἀργολίδος ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ, γνωστὴ διὰ τὸν ναὸν καὶ τὴν λατρείαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ἐκ τούτου Epidaurĭus, a, um, Ἐπιδαύριος καὶ ὡς οὐσ. Epidaurĭi, ōrum, ὁ. πλ. οἱ κάτοικοι τῆς Ἐπιδαύρου.

ĕpĭglottis ἢ epiglossis, ĭdis, θ. ἐπιγλωσσίς.

Epĭgŏni, ōrum, ὁ. πλ. Ἐπίγονοι 1) οἱ ἑπτὰ υἱοὶ τῶν πρὸ τῶν Θηβῶν πεσόντων στρατηγῶν οἵτινες τὸν ἐπὶ Θήβας πόλεμον ἀνενέωσαν καὶ τὴν πόλιν τῶν Θηβῶν ἐξεπόρθησαν· ὅθεν ὄνομα Λατινικῆς τραγῳδίας τοῦ Ἀττίου ὅστις ἐμιμήθη τὴν ὁμώνυμον τραγῳδίαν τοῦ Αἰσχύλου. 2) παιδία τὰ ὁποῖα οἱ στρατιῶται, τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ἐκ Περσίδων γυναικῶν ἐγέννησαν.

ĕpĭgramma, ătis, οὐ. ἐπίγραμμα.

ĕpĭlŏgus, i, ὁ. ἐπίλογος.

Epĭmēthĕus, ĕi, ὁ. Ἐπιμηθεύς, ἀδελφὸς τοῦ Προμηθέως, σύζυγος τῆς Πύρρας, ἥτις διὰ τοῦτο Epimēthis, ĭdis, θ. Ἐπιμηθὶς καλεῖται.

Epĭphănēa, ae, θ. Ἐπιφάνεια, πόλις Κιλικίας.

ĕpĭphŏra, ae, θ. ἐπιφορά, κατάρρους.

Epīrus, i, θ. Ἤπειρος. Ἐκ τούτου ἀ) Epirensis, e, ☆ -ōtĭcus, a, um, Ἠπειρωτικός. β') Epirōtes, ae,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ā. Ἠπειρώτης. Epirotae, ārum, ā πλ. οἱ κάτοικοι τῆς Ἠπείρου.
ēpiscŏpus, i, ā. ἐπίσκοπος, ἐπισκάτης.
ĕpistŏla, ae, θ. ἐπιστολή.
ĕpĭtaphĭon ἢ -phĭum, ĭi, οὐ. ἐπιτάφιος λόγος.
ĕpĭtŏme, ēs, ἢ -ma, mae, θ. ἐπιτομή.
ĕpōdes, um, ā. πλ. εἶδος ἰχθύων.
ĕpops, ŏpis, ā. ἔποψ (πτ.)
ĕpos, (μόνον κατ' ὀν. ἢ αἰτ.) οὐ. ἔπος.
ē-pōto, potāvi, pōtum, āre, aliquid, ἐκπίνω τι. μτφ. ἀνα(κατα)πίνω τι.
ĕpŭlae, ārum, θ. πλ. βρώματα, ἐδέσματα. 2) εὐωχία, ἑστίασις, συμπόσιον.
ĕpŭ'āris, e (epulum) θοινητικός.
ĕpŭlātus, a, um, μ. π. τ. epulor.
ĕpŭlo, ōnis, ā. (epulo) ε ς τῶν τριῶν (triumviri), εἶτα δε ἑπτά (septemviri) ἱερέων, τῶν τοῖς θεοῖς τὰς θοίνας κατασκευαζόντων.
ĕpŭlor, 1. (epulum) εὐωγοῦμαι, ἑστιῶμαι, θοινάζω. 2) aliquid, θοινῶ, τρώγω τι.
ĕpŭlum, i, οὐ. θ. εὐωχία, ἑστίασις, θοίνη, δαίς.
ĕqua, ae, θ. ἡ ἵππος.
ĕques, ĭtis, ā. (equus) ἱππεύς, ἔφιππος, καὶ περιληπτικῶς = τὸ ἱππικόν. equites, κατὰ πλ. τὸ ἱππικόν, οἱ ἱππεῖς. 2) Ἱππεὺς ὁ ἐκ τῆς ἱππικῆς τάξεως.
ĕquester, stris, e (eques) ἱππικός. equestris statua, ἀνδριὰς ἱππικός, ἔφιππος. equestre proelium, ἱππομαχία. 2) e. ordo, τὸ ἱππικόν, ἡ τάξις τῶν ἱππέων.
ĕ-quĭdem, ἐπίρ. γε, μήν, δή, ἀληθῶς, ὄντως.
ĕquīle, is, οὐ. (equus), ἱππῶν.
ĕquīnus, a, um, (equus) ἵππειος.
ĕquĭrĭa, ōrum, οὐ. πλ. (equus) ἱπποδρόμια.
ĕquĭtābĭlis, e (equito) ἱππάσιος.
1. ĕquĭtātus, a, um, μ. π. τ. equito.
2. ĕquĭtātus, ūs, ā. (equito) ἱππεύσις, τὸ ἱππεύειν. 2) τὸ ἱππικόν. 3) ἡ τῶν ἱππέων τάξις.
ĕquĭto, 1. (eques) ἱππεύω.
ĕquŭleus, ἡ eculeus, ei, (ὑποκ. τ. equus) ἱππάριον. 2) εἶδος βασανιστηρίου.
ĕquŭlus = equuleus.
ĕquus, i, ā. ἵππος. ex equo pugno, ἀφ' ἵππου μάχομαι. equi virique, τὸ ἱππικὸν καὶ πεζικόν. ὅθεν equis viris (ἢ equis virisque ἢ viris equisque), σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει. μτφ. ā) e. bipes, ἱπποπόταμος. β') τὸ ἄστρον ὁ Πήγασος.
Equus Tutĭcus, i, ā. πολίχνιον τῆς κάτω Ἰταλίας.
ērādīco, 1. (e-radix) aliquid, ἐκριζῶ τι. μτφ. διαφθείρω, ἀφανίζω.
ē-rādo, rāsi, rāsum, 3. aliquid, ἀποξύω τι. μτφ. ἐξαλείφω, ἀφανίζω τι.
eram πρτ. τ. sum.
Ĕrāna, ae, θ Ἔρανα, πολίχνιον τῆς Κιλικίας.
Ĕrātosthĕnes, is, ā. Ἐρατοσθένης.
ērāsi, πρκ. τ. erado.
Erāsīnus, i, ā. Ἐρασῖνος, ποταμ. τῆς Ἀργολίδος.
ērāsus, a, um, μ. π. τ. erado.
Ĕrăto, ūs, θ. Ἐρατώ, ἡ μοῦσα τῆς ἐρωτικῆς ποιήσεως.
ercisco, erctum ἰδ. hercisco, herctum.
Ērĕbus, i, ā. τὸ Ἔρεβος, υἱὸς τοῦ Χάους, πατὴρ τοῦ Αἰθέρος καὶ τῆς Ἡμέρας, ὅθεν = ὁ κάτω κόσμος, ὁ ἅδης. Ἐκ τούτου Erebēus, a, um, τοῦ Ἐρέβους.
Erechthĕus, ĕi, ā. Ἐρεχθεύς, βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν, υἱὸς τοῦ Ἡφαίστου, πατὴρ τοῦ Πανδίωνος· ἐκ τούτου ā) -thēus, a, um, Ἐρεχθειος, Ἀθηναϊκός. β') Erechthīdae, ārum, ā. πλ. Ἐρεχθεῖδαι, Ἀθηναῖοι. γ') Erechthis, ĭdis, Ἐρεχθηίς. 2) ἀπόγονος τοῦ Ἐρεχθέως, υἱὸς τοῦ Πανδίωνος.
ērectus, a, um (μ. π. τ. erigo)

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ὀρθός, ὄρθ.ος. 2) μετέωρος, προσεκτικός. 3) θ κρραλέος, ὑψηλόφρων.

ē-rĕpo, repsi, reptum, 3. ἐξ(έρπω)-ερπύζω. 2) ἀνερπύζω. 3) **aliquid,** διερπύζω τι. 4) ἀνέρπω ἐπί τι. e. **montem,** πόνῳ ἢ μόλις ἀναβαίνω τὸ ὄρος.

erepsi, πρκ. τ. **erepo.**

ēreptĭo, iōnis, θ. (eripio) ἁρπαγή, ἀποστέρησις.

ēreptor, ōris, ἀ. (eripio) ἅρπαξ, ἀποστερητής, **bonorum,** τῶν ἀγαθῶν.

Ĕrĕtrĭa, ae, θ. Ἐρέτρια ά) πόλις παρὰ τὴν Φάρσαλον ἐν Θεσσαλίᾳ. β') πόλις τῆς Εὐβοίας. Ἐκ τούτου ά) **Eretrĭus,** a, um, Ἐρετρικός. **E. philosophus** = Μενέδημος ὁ ἀρχηγὸς φιλοσοφικῆς τινος σχολῆς. ὅθεν **Eretrĭci,** ἢ **Eretriăci,** ōrum, ἀ. πλ. οἱ μαθηταὶ ἢ ὀπαδοὶ τοῦ Μενεδήμου. β') **Eretiensis,** e, ὁ ἐξ Ἐρετρίας. καὶ ὡς οὐσ. **Eretrienses,** ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι τῆς Ἐρετρίας.

Ĕrĕtum, i, οὐ. Ἤρητον, πόλις Σαβίνης, παρὰ τὸν Τίβεριν.

ergā, πρόθ. μετ' αἰτ. προσωπ. ἐπὶ φιλικῆς διαθέσεως. **benevolus e. aliquem,** εὐμενὴς πρός τινα 2) ἀρχαϊκῶς ἐπὶ ἐχθρ. διαθέσεως (ἔνθα ἡ **contra** ἢ **adversus** ἐν χρήσει) πρός, περί τινα, **malus erga me fuit,** κακὸς γέγονε περὶ ἐμέ, κακῶς διέκειτο πρός με. 3) (ἀρχ. καὶ σπαν.) ἀντίον, ἀντικρύ τινος.

ergastŭlum, i, οὐ. κολαστικὸν ἐργαστήριον, δεσμωτήριον (ἔνθα δοῦλοι ἐφυλακίζοντο καὶ ἐργάζοντο).

1. ergō, σπαν. **ergŏ,** πρόθ. μετὰ γεν. ἕνεκά τινος, διά τι. **legis ergo,** τοῦ νόμου ἕνεκα. **ejus victoriae,** διὰ τὴν νίκην αὐτοῦ.

2. ergo, σύνδ. (ἀντὶ τοῦ **cujus rei ergo**) οὗ ἕνεκα, δι' ὅ, δι' ἅ, ὅθεν. 2) ἄρα, οὖν. **quid ergo?** τί οὖν!.

Ĕrichtho, ūs, θ. Ἐριχθώ, Θεσσαλὶς μάγισσα, ἣν ὁ Πομπήϊος ἐπηρώτα. ὅθεν καθόλου μάγισσα.

Ērichthŏnĭus, ĭi, Ἐριχθόνιος ά) βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Ἀμφικτύωνος. β') βασιλεὺς τῆς Τροίας πατὴρ τοῦ Τρωός. ἐκ τούτου **Erichthŏnĭus,** a, um, Ἐριχθόνιος, Τρωϊκός.

ērĭcĭus, ĭi, ἀ. ἐγῖνος, ὁ ἀκανθίων. 2) Ἱσπανικὸς ἱππεύς.

Ērĭdănos, i, ἀ. Ἠριδανός, μυθικὸν ὄνομα τοῦ ποταμοῦ Πάδου (Padus). 2) ἄστρον τι.

ērĭgo, rexi, rectum, 3. (e-rego) (αἰτ.) (ἀν)ὀρθῶ, ὀρθὸν ἵστημί τινα ἢ τι. **malum,** τὸν ἰστόν. e. **oculos,** ἀναβλέπω. e. **jacentem,** ἀνορθῶ τὸν κείμενον. **me erigo** ἢ **erigor,** ὀρθοῦμαι, ἀνίσταμαι (ὀρθός), αἴρομαι. 2) e. **murum,** ἀνίστημι, ὀρθῶ τεῖχος. **turrem, aras, pontem,** πύργον, βωμόν, γέφυραν. **natura hominem erexit,** ἡ φύσις ἔστηκε τὸν ἄνθρωπον ὀρθόν. e. **scalas ad murum,** προσερείδω τὰς κλίμακας ὀρθὰς πρὸς τὸ τεῖχος. **agmem in clivum (collem)** e., πρὸς τὸν λόφον ὄρθιον ἀναβιβάζω τὸ στράτευμα. e. **aliquem,** ἐγείρω, ἐξυπνῶ τινα. e. **rempublicam,** ἀνορθῶ τὴν πολιτείαν. e. **animam alicujus,** θαρρύνω τινά. e. **animam** ἢ **me,** θαρρῶ. e. **mentes, aures,** προσέχω.

Ērĭgŏnē, ēs, θ. Ἠριγόνη, θυγάτηρ τοῦ Ἀθηναίου Ἰκάρου, ἧς ἥρᾶτο ὁ Βάκχος. ὑπὸ λύπης διὰ τὸν τοῦ πατρὸς αὐτῆς θάνατον ἀπηγχονίσθη, καὶ ὑπὸ τοῦ Βάκχου ὡς ἀστερισμὸς ἐν τῷ οὐρανῷ (Virgo) ἐτέθη· ἐκ τούτου **-gonēĭus,** a, um, Ἠριγονήϊος.

Ērĭgŏnus, i, ἀ. Ἐρίγων, ποταμὸς Μακεδονίας εἰσβάλλων εἰς τὸν Ἀξιόν.

Ērinnys, ўos, θ. Ἐρινύς. = **Euria,** ὅπερ ἴδε.

Ērĭphўla, ae, θ. ἡ-lē, ēs, θ. Ἐριφύλη, σύζυγος τοῦ Ἀμφιαράου.

ērĭpĭo, rĭpŭi, reptum, 3. (e-rapio) (αἰτ.) ἐξ(ἀφ)αρπάζω, ἐξαιρῶ, ἀφαιροῦμαί τινα ἢ τι. e. **ensem vaginа,** ἐξαιρῶ, σπῶμαι τὸ ξίφος ἐκ τοῦ κολεοῦ. **torrem ab igni,** τὸν

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

θαυλὸν ἐκ τοῦ πυρός. aliquem e manibus alicujus, τινὰ ἐκ τῶν χειρῶν τινος. e. aliquid ab aliquo, ἀφαιροῦμαι τινός τι. (ποιητ.) e. fugam, ὁρμαίως φεύγω. 2) ἐκ κινδύνου ἢ κακοῦ τινα ἀπαλλάσσω, ἐξαιρῶ τινα. aliquem a morte, ex periculo, e servitute, σώζω τινὰ ἐκ τοῦ θανάτου, τοῦ κινδύνου, τῆς δουλείας. e. aliquem hosti, leto, flammis, me ex manibus militum, ἀπαλλάσσω τινὰ τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ πένθους, τῶν φλογῶν, ἐμαυτὸν ἐκ τῶν χειρῶν τῶν στρατιωτῶν. eripuit se ne causam diceret, ἀπέφυγε τὴν ἀπολογίαν. 3) e. alicui aliquid, ἐξ(ἀφ)αιρῶ τινός τι ἢ τινί τι, ἀφαιρῶ τινά τι. e. alicui spem, timorem, errorem, ἐξαιρῶ τινος τὴν ἐλπίδα, τὸν φόβον, τὴν πλάνην. e. alicui imperium, potestatem, στερῶ τινα τῆς ἀρχῆς, τῆς ἐξουσίας. e. aliquem alicui, ἀποσπῶ τινα ἀπό τινος.

ero, μέλ. τ. sum.

ērŏgātĭo, iōnis, θ. (erogo) διανομή, διάδοσις.

ē-rŏgo, 1. alicui aliquid, ἀπονέμω, δίδωμί τι ταῖς χερσί τινος. e. pecuniam ex aerario, προχειρίζομαί τινι ἀργύριον ἐκ τοῦ δημοσίου (ταμείου).

errābundus, a, um (erro) πολυπλανής, πλανώμενος.

errans, ntis (μ. ἐν. τ. erro) flumen e., ποταμὸς ἑλιτρόμενος. opinio e., ἄστατος, ἀβέβαιος γνώμη. stellae errantes, οἱ πλανῆται.

errātĭcus, a, um, πλάνος, πλανητικός. stella e., ὁ πλανήτης ἀστήρ.

errātĭo, iōnis, θ. (erro) πλάνη.

errātum, i, οὐ. (τ.μετοχ. τ. erro) ἁμάρτημα, παράπτωσις.

1. errātus, a, um (μ. π. τ. erro 1) (παθητ.) διαπλανηθείς.

2. errātus, ūs, ὁ. (erro 1) πλάνη.

1. erro, 1. (ἔρρω) πλανῶμαι. monstrari erranti viam, τῷ πλανωμένῳ τὴν ὁδὸν δεικνύναι. 2) ἁμαρτάνω, σφάλλομαι. erras si id credis, ἁμαρτάνεις τοῦτο πιστεύων. e. in aliqua re, ψεύδομαί τινος. illud errasti, τούτου ἐψεύσθης. animus errat, ὁ νοῦς παραφέρεται. (ποιητ.) e. tempora, πλανῶμαι ἐν τῇ χρονολογίᾳ. erratur, πλανῶταί τις, πλανῶνται. (ποιητ.) capilli errant, ἡ κόμη περιίπταται, lumina errant, οἱ ὀφθαλμοὶ (περι)πλανῶνται. ignis errat, τὸ πῦρ διαδίδεται. μτφ. ά) oratio errat, ὁ λόγος πλανᾶται, ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλον μεταβαίνει. β') (ποιητ.) honor tuus errat, ἡ σὴ τιμὴ ἀβέβαια ἐστί.

2. erro, ōnis, ὁ. (erro) (ποιητ.) πλάνης, ἀγύρτης.

error, ōris, ὁ. (erro 1) πλάνη. 2) μτφ. ἀβεβαιότης, ἄγνοια, τὸ ἄζατον. 3) ἁμάρτημα, σφάλμα. induco aliquem in errorem, erripio alicui errorem, πλανῶ τινα. error mentis, παραφροσύνη.

ērŭbescendus, a, um, ὁ αἰσχύνην παρέχων, αἰσχρός. amor erubescendus, ἔρως δι' ὃν αἰσχύνεσθαι δεῖ. μ. μ. τοῦ

ē-rŭbesco, rŭbui, ĕre, ἐρυθριῶ, αἰσχύνομαι, (in) aliqua re, propter aliquid (ἀμετ' ἀπαρ., ᾧ μετ' αἰτ.) ἐρυθριῶ, αἰσχύνομαι ἐπί τινι.

ērūca, ae, θ. (ποιητ.) κάμπη. 2) εἶδος κράμβης.

ē-ructo, āre, aliquid, ἐξερεύγω, ἐξεμῶ τι.

ērŭdĭo, īvi ἢ ĭi, ītum, 4. (e-rudis) aliquem, ἐκπαιδεύω τινά. e. aliquem arte aliqua, παιδεύω τινὰ ἔν τινι τέχνῃ. e. aliquem disciplinā militari, παιδεύω τινὰ τὰ στρατιωτικά. e. aliquem in jure civili, παιδεύω τινὰ ἐν τῷ πολιτικῷ δικαίῳ. (ποιητ.) e. aliquem aliquid, ἢ facere aliquid, παιδεύω, διδάσκω τινά τι, ἢ ποιεῖν τι. e. artem, διαπονῶ τέχνην.

ērŭdīte, ἐπίρ. (tius, tissime) (eruditus) πεπαιδευμένως, πολυμαθῶς.

ērŭdītĭo, iōnis, θ. (erudio) παίδευσις, παιδεία. 2) πολυμάθεια.

Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ērŭdītus, a, um (tior, tissimus) (μ. π. τ. erudio) πεπαιδευμένος, πολυμαθής, ἔμπειρος. e. aliqua re, ἔμπειρός τινος.

ē-rumpo, rūpi, ruptum, 3. aliquid, ἐκρήγνυμί τι. ignis eruptus est, πῦρ ἐξερράγη. e. me foras, ἐξορμῶ ἔξω. Ἐκ τούτου μτφ. e. iram, ἡ stomachum in aliquem, ἐκραγῆναι εἴς τινα. 2) ἀμεταβ. ἐκθέω, ἐκ(πίπτω) ὁρμῶ, ἐξορμῶ. e. portis, ex castris, ἐκ τῶν πυλῶν, ἐκ τοῦ στρατοπέδου. e. per hostes, διαπίπτω διὰ τῶν πολεμίων. risus e., γέλως ἐκρήγνυται. Ἐκ τούτου μτφ. ά) odium, iracundia erumpit in aliquem, μῖσος, ὀργὴ κατά τινος ἐκρήγνυται. β') ἐκρηγνύναι, ἔκβασίν τινα λαμβάνειν. res erumpit ad seditionem, in perniciem omnium, τὸ πρᾶγμα ἐκρήγνυται, ἐκκαίεται ἐπὶ στάσει, ἐπ' ὀλέθρῳ πάντων. nescio quorsus haec erumpunt, οὐκ οἶδα εἰς ὅ,τι ταῦτα ἀποβήσεται.

ē-rŭo, rŭi, rŭtum, 3. aliquid, ἐξ(ἀν)ορύττω, ἀνασπῶ, ἀνασκάπτω τι. aurum terrā, χρυσὸν ἐκ τῆς γῆς. e. mortuum, ἀνορύττω νεκρόν. e. oculos, ἐξορύττω τοὺς ὀφθαλμούς. 2) μτ. ά) ἀνευρίσκω, ἀνακαλύπτω. veritatem, τὴν ἀλήθειαν. β') ἀπαλλάττω, aliquem difficultate numaria, τινὰ τῆς χρηματικῆς δυσκολίας. 3) κατασκάπτω, καθαιρῶ τι. urbem, τὴν πόλιν. e. regnum, καθαιρῶ, ἀνατρέπω τὸ βασίλειον.

ērŭpi, πρκ. τ. erumpo.

ēruptĭo, iōnis, θ. (erumpo) ἔκρηξις. 2) ἐν τῇ πολεμικῇ ἐκβροµή, ἔξοδος, ἐκβοήθεια. facere eruptionem ἐκθέειν, ἐκβοηθεῖν. e. in provinciam, ἡ (ἔκ τινος χώρας) εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκβροµή.

ēruptus, a, um, μ. π. τ. erumpo.

ērŭtus, a, um, μ. π. τ. eruo.

ērvum, i, οὐ. ὁ ὄροβος (φ.)

Ērȳcīnus, Ērȳcus, ἴδ. Eryx.

Ērȳmanthos, ἡ -us, i, ἀ. Ἐρύμανθος, ὄρος Ἀρκαδίας. Ἐκ τούτου ά) Ērymanthis, ĭdis, Ἐρυμανθὶς ἡ -thĭus, Ἐρυμάνθιος. 2) ποταμ. τῆς Ἤλιδος.

Ērȳsichthon, ŏnis, ἀ. Ἐρυσίχθων, υἱὸς τοῦ Θεσσαλοῦ βασιλέως Τριόπα.

Ērȳthēa, ae, θ. Ἐρύθεια, νῆσος τῶν Γαδείρων, ἔνθα ὁ Ἡρακλῆς τοὺς βοῦς τοῦ Γηρυόνου ἥρπασεν. ἐκ τούτου Ērȳthēis, ĭdis, θ. Ἐρυθηΐς.

ērȳthīnus, i, ά. ἐρυθῖνος (ἰχθ.)

Ērȳthrae, ārum, θ. πλ. Ἐρυθραί, πόλις ά) τῆς Βοιωτίας. β') τῆς Λἰτωλίας. γ') μία τῶν ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ ἰωνικῶν πόλεων. ἐκ τούτου Erythraeus, a, um, Ἐρυθραῖος. ἡ -ei, ōrum, ά. πλ. Ἐρυθραῖοι.

Erȳthraea, ae, θ. Ἐρυθραία (χώρα).

Erythraeum mare, Ἐρυθρὰ θάλασσα.

Erȳx, ȳcis, ἀ. Ἔρυξ, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος, εἷς τῶν Ἀργοναυτῶν, περίφημος πύκτης. 2) πόλις καὶ ὄρος Σικελίας ὅπερ ἡ Erycus mons λέγεται. ἐκ τούτου Erycīnus, a, um, Ἐρυκῖνος. Venus E. ἡ ἁπλῶς Erycina, Ἐρυκίνη Ἀφροδίτη, ἥτις περίφημον ναὸν ἐν Ἔρυκι εἶχε.

es, β'. πρόσ. τ. προστ. τ. sum, καὶ τ. edo.

esca, ae, θ. (edo 1) ἔδεσμα, βρῶμα. κατ' ἐξοχὴν δέλεαρ.

escārĭus, a, um, (esca) τῶν ἐδεσμάτων, βρωμάτων.

escendo, scendi, scensum, 3. (exscando) ἐκ(ἀνα)βαίνω. e navi, τῆς νεώς (ἀποβιβάζομαι). e. Delphos, ἀναβαίνω εἰς Δελφούς. e. in rostra, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα. 2) aliquid, ἀναβαίνω τι.

escit, escunt, ἀρχαῖοι τύποι τ. sum ἀντὶ erit, erunt.

escŭlentus, a, um (esca) βρώσιμος, ἐδώϊμος. 2) πλήρης βρωμάτων, os, στόμα.

escŭlētum, esculus ᾗ. = aesculetum ᾗ.

Esquĭlĭae, ārum, θ. πλ. (ἀντὶ Exquiliae) Ἐσκυλῖνος λόφος, ὁ μείζων τῶν ἐν Ῥώμῃ ἑπτὰ λόφων. ἐκ τούτου Esquilius ἡ -līnus, a, um,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Ἐσκυλῖνος. Esquilina porta, ἡ Ἐσκυλίνη πύλη.

esse, ἀπαρ. τ. sum, ᾖ τ. edo, 1.

essēdārĭus, ĭi, ἀ. (essedum) ὁ ἁρματομαχῶν.

essēdum, i, οὐ. ξυνωρίς, Γαλλικόν, Βελγικὸν ἢ Βρεττανικὸν πολεμικὸν ἅρμα δίτροχον.

est, γ'. προσ. τ. sum, ᾖ τ. edo, 1.

esto, 6' ᾖ γ' πρόσ. τῆς προστ. τ. sum, ᾖ τ. edo, 1.

ēsŭrĭens, ntis, μ. ἐν. τ. esurio.

ēsŭrĭes, ēi, θ. (edo 1.) (σπαν.) πεῖνα.

ēsŭrĭo, īvi ἢ -ĭi, ītum, 4. (ἐφετ. τ. edo 1.) βρωσείω, ἐπιθυμῶ φαγεῖν, πεινῶ, λιμώττω. 2) aliquid, ὀρέγομαί τινος.

et, σύνδ. καί. et-, et-, ἀντὶ τούτου εὑρηται que-et-, ἢ et-, que-. ἢ tum-, et-, et-, tum-, καί-, καί--τε καί-. καὶ μετ' ἀρνητικῶν μορίων nec ἢ neque-et, καὶ et-neque, τε-οὐδέ, ἔνθα τὸ neque=et non. et tu salve, χαῖρε καὶ σύ. et pueros et mulieres, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας. et potius, μᾶλλον δέ. et certe, καὶ δὴ (καί). 2) ἐπὶ παραβολῶν, ὁμοιότητα ἢ διαφορὰν δηλουσῶν φράσεων, ὡς par, idem, similis, aeque, συχνὰ ὁ et=ac, atque καὶ τῶν τοιούτων. aeque amicos nosmet ipsos amemus, ὁμοίως τούς τε φίλους καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς ἀγαπῶμεν. lux longe alia est solis et lychnorum, τὸ φῶς τοῦ ἡλίου πολὺ διάφορόν ἐστι τοῦ τῶν λύχνων. 3) et ipse, καὶ αὐτός. et etiam, ἔτι, ἔτι πρὸς τούτοις.

ĕt-ĕnim, σύνδ. καὶ γάρ, καὶ γάρ τοι, μὲν γάρ, γάρ.

Ētĕŏcles, is, (ἡ cos) ἀ. Ἐτεοκλῆς, υἱὸς τοῦ Οἰδίποδος, ἀδελφὸς τοῦ Πολυνείκους.

ĕtēsĭae, ārum, ἀ. πλ. οἱ ἐτησίαι (ὑπον. ἄνεμοι).

Ethimantus, i, ἀ. ποταμὸς τῆς Ἰνδίας.

ēthŏlŏgus, i, ἀ. ἠθολόγος.

ĕtĭam, σύνδ. (et-jam) ἔτι, καί, καὶ προσέτι, ἔτι. adolescens e. est, νέος ἔτι ἐστίν. mon modo (solum), sed etiam (vero), οὐ μόνον ἀλλὰ καί. non e., οὐκέτι. 2) ναί, οὕτω, μάλιστα. nunquid vis? etiam, ἐθέλεις τι; μάλιστα. 3) ἐπὶ ἐρωτήσεως σημ. ἀπαγόρευσιν e. clamas? ἔτι βοᾷς=μὴ βόα. et etiam vigilas? ἐγρήγορας;=ἐγρηγόρεις. e. taces? οὐ σιωπᾷς;=σιώπα. 4) ἐπὶ διαρκείας· ἔτι, ἔτι καὶ νῦν. 5) ἐπὶ ἐπαναλήψεως. etiam atque etiam, ἀδιαλείπτως, ἀείποτε, ἐπιμελῶς, μάλιστα, σφόδρα. hoc te etiam atque etiam rogo, ἀείποτε ἐρωτῶ σε ἐκεῖνο, ἐρωτῶν σε ἐκεῖνο διατελῶ.

ĕtĭam-nunc ἢ etiamnum, ἐπίρ. ἔτι καὶ νῦν, καὶ νῦν ἔτι. 2) ἔτι τότε, ἔτι. 3) ἔτι πρὸς τούτοις.

ĕtĭam-si, εἰ καί, καὶ εἰ, ἐάν καί, καίπερ, καίτοι, κἄν. ista veritas, e. jucunda non est, mihi tamen grata est, ἡ ἀλήθεια αὕτη, εἰ καὶ ἀηδής ἐστι, ἐμοὶ ὅμως ἀρεστή ἐστι. magna e. sunt, εἰ καὶ μεγάλα ἐστί.

ĕtĭam-tum ἢ etiamtunc, ἔτι τότε, ἔτι.

Etrūria, ae, θ. Τυρρηνία, χώρα τις ἐν τῇ Ἰταλίᾳ. Ἐκ τούτου Etruscus, a, um, Τυρρηνικός. Etrusci, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Τυρρηνοί, Ἐτροῦσκοι.

et-si, σύνδ. εἰ καί, καὶ ἄν (μετὰ καὶ ἄνευ τοῦ tamen καὶ τῶν τοιούτων). 2) = quamquam, καίτοι.

eu! ἐπιφ. εὖ! καλῶς! εὖγε!..

Euboea, ae, θ. Εὔβοια, ἐκ τούτου Euboĭcus, a, um, Εὐβοϊκός.

Euclīdes, is, ἀ. Εὐκλείδης 1) φιλόσοφος ἐκ Μεγάρων, ἀρχηγὸς τῆς Μεγαρικῆς σχολῆς. 2) περίφημος μαθηματικός, γεννηθεὶς τῷ 308 π. Χ. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ

euge! ἐπιφ. εὖγε! καλῶς.

eum, αἰτ. τ. is.

eumdem, αἰτ. τ. idem.

Eumĕnis, ĭdis, θ. συνήθ. ὁ πλ. -ides, um, ἐπίθ. τῶν Furiae, αἱ Εὐμενίδες.

Eumolpus, i, ἀ. Εὔμολπος, κατὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τὸν μῦθον Θρᾷξ τις, ἱδρυτὴς τῶν Ἐλευσινίων μυστηρίων, καὶ ἱερεὺς τῆς Δήμητρος. Ἐκ τούτου -pĭdae, ārum, ἀ. πλ. οἱ Εὐμολπίδαι.

eundum, γερούνδ. τ. **eo** ἔνθα ἴδέ.

euntis, γεν. τ. **ieus.**

Euphorbus, i, ἀ. Εὔφορβος, Τρώς, τοῦ ὁποίου τὴν ψυχὴν ὁ Πυθαγόρας, τὴν μετεμψύχωσιν πιστεύων, διϊσχυρίζετο ὅτι εἶχεν.

Euphrātes, is, ἀ. Εὐφράτης 1) ποταμὸς τῆς Μεσοποταμίας. 2) Στωϊκός τις φιλόσοφος, φίλος τοῦ νεωτέρου Πλινίου.

Eupŏlis, ĭdis, ἀ. Εὔπολις, Ἀθηναῖος κωμικὸς ποιητής, περὶ τὸ 430 π. Χ.

Eurīpĭdes, is, ἀ. Εὐριπίδης, ὁ περίφημος Ἀθηναῖος τραγικὸς ποιητὴς γεννηθεὶς τῷ 480 π. Χ. Ἐκ τούτου **Eurīpidēus**, a, um, Εὐριπίδειος.

eurīpus, i, ἀ. εὔριπος, πορθμός, κατ' ἐξοχὴν ὁ μεταξὺ Βοιωτίας καὶ Εὐβοίας Εὔριπος. 2) ὀχετός, διώρυξ, κατ' ἐξοχὴν ὁ περὶ τὸν ἱππόδρομον ἐν Ῥώμῃ.

Eurōpa, ae, (ἡ -pē, ēs), ὁ. Εὐρώπη 1) θυγάτηρ τοῦ Ἀγήνορος, βασιλέως τῆς Φοινίκης, ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς Κρήτην ἀπαχθεῖσα καὶ μήτηρ τοῦ Μίνωος ἢ Σαρπηδόνος. Ἐκ τούτου -pacus, a, um, Εὐρωπαῖος, ὁ ἐκ τῆς Εὐρώπης γεννηθείς. 2) μία τῶν ἠπείρων τῆς γῆς. Ἐκ τούτου **Europaeus**, a, um, Εὐρωπαῖος.

Eurōtas, ae, ἀ. Εὐρώτας, ποταμὸς τῆς Λακωνικῆς.

eurōus, a, um (**eurus**) τοῦ εὔρου, ἀνατολικός, ἑῷος.

eurus, i, ἀ. εὖρος, φοινικίας. ποιητ. ἡ ἀνατολή. 6') πᾶς ἄνεμος.

Eurўdămas, antis, ἀ. Εὐρυδάμας. 2) ἐπίθ. τοῦ Ἕκτορος.

Eurўdĭce, ēs, ὁ. Εὐρυδίκη, 1) σύζυγος τοῦ Ὀρφέως. 2) σύζυγος τοῦ Ἀκρισίου. 3) σύζυγος τοῦ Νέστορος. 4) σύζυγος τοῦ Κρέοντος.

Eurўmĭdes, ae, ἀ. Εὐρυμίδης.

Eurўnŏme, ēs, ὁ. Εὐρυνόμη, θυγάτηρ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Θέτιδος, μήτηρ τῆς Λευκοθέας.

Eurўpўlus, i, ἀ. Εὐρύπυλος 1) υἱὸς τοῦ Ἡρακλέους. βασιλεὺς ἐν Κῷ· ἐκ τούτου **Euripўlis**, ĭdis, ὁ. ἡ Κῷα. 2) υἱὸς τοῦ Εὐαίμονος, εἷς τῶν κατὰ τῆς Τροίας ἐπελθόντων.

Eurysthĕus, ĕi, ἀ. Εὐρυσθεύς, υἱὸς τοῦ Σθενέλου, βασιλεὺς τῶν Μυκηνῶν, ἀπόγονος τοῦ Περσέως.

Eurўtus, i, ἀ. Εὔρυτος 1) κένταυρός τις. 2) βασιλεὺς τῆς Οἰχαλίας, πατὴρ τῆς Ἰόλης, ἥτις, διὰ τοῦτο καλεῖται **Eurytis**, ĭdis, ὁ.

Euterpe, ēs, ὁ. Εὐτέρπη, Μοῦσα τῆς μουσικῆς.

euxīnus, a, um, εὔξεινος, **pontus Euxinus** ἢ ἁπλῶς **Euxinus**, ὁ Εὔξεινος πόντος.

Evadne, ēs, ὁ. Εὐάδνη, σύζυγος τοῦ Καπανέως, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας στρατευσάντων στρατηγῶν.

ē-vādo, vāsi, vāsum, 3. ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι. **ex balneis**, ἐκ τοῦ βαλανείου, **extra vallum**, ἔξω τοῦ χάρακος. **in terram**, ἐξέρχομαι εἰς τὴν γῆν, ἐκβαίνω τῆς νεώς. **e. e morbo**, ἀπαλλάττομαι τῆς νόσου. **e. e periculo**, σώζομαι ἐκ τοῦ κινδύνου. **e. ex manibus hostium**, ἀπαλλάττομαι τῶν χειρῶν τῶν πολεμίων. 2) ἐκ(ἀνα)βαίνω. **in muros**, ἐπὶ (εἰς) τὰ τείχη. 3) ἐκ(ἀπο)βαίνω, γίγνομαι. **e. orator**, ἀποβαίνω, γίγνομαι ῥήτωρ. **molis evasit**, μαλακὸς ἐγένετο. **videamus quorsum hoc evadat**, ἴδωμεν ὅπως (τίνα τρόπον) τοῦτο ἀποβήσεται. **somnium evasit**, τὸ ὄνειρον ἐπηλήθευσε. 4) **e. aliquid**, διαβαίνω, διέρχομαί τι. **angustias**, τὰ στενά. **media castra**, διὰ μέσου τοῦ στρατοπέδου. 5) ἀναβαίνω τι. 6) ἐκ(δια)φεύγω, **aliquem**, τινά. **periculum**, τὸν κίνδυνον.

ēvāgīno, āre (**vagina**) σπῶμαι, γυμνῶ, **gladium**, τὴν μάχαιραν.

ē-vāgor, 1. ἀποπλανῶμαι, ἐκτείνομαι, ἐξαπλοῦμαι. **Nilus evaga-**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

tur, ὁ Νεῖλος πληροῦται, ὑπερεκχεῖται. orator evagatur, ὁ ῥήτωρ παρεκβαίνει (τοῦ πράγματος), ἀποπλανᾶται. vis morbi evagatur, ἡ ἀσθένεια ἐξαπλοῦται. 2) (ποιητ.) παραβαίνω. ordinem, τὴν τάξιν.

ē-vălesco, valŭi, ĕre, ἐπιρρώννυμαι, κρατύνομαι. 2) aliquid ἡ facere aliquid, ἰσχύω, δύναμαι ποιεῖν τι. 3) μτφ. nomen evalescit, τὸ ὄνομα ἐπικρατεῖ, ἐκνικᾷ.

ēvalŭi, πρκ. τ. evalesco.

Ēvan, ὁ, Εὐάν, ἐπίθ. τοῦ Διονύσου.

Evander, ῆ -drus, dri, ὁ, Εὔανδρος, υἱὸς τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Νύμφης τινὸς (τῆς παρὰ Ῥωμαίοις Carmenta) ὃς 60 περίπου ἔτη πρὸ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ἐκ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ Παλλαντίου ὡδήγησεν ἀποικίαν εἰς Ἰταλίαν καὶ ἔκτισε πόλιν ἐπὶ τοῦ Παλατίνου λόφου. Ἐκ τούτου -drĭus a, um, Εὐάνδριος.

ē-vānesco, vanŭi, ĕre, ἀφανίζομαι, φθίνω, ἄφαντος γίγνομαι. aquae evanescunt, τὰ ὕδατα ἀφανίζεται. rumor evanescit, ἡ φήμη ἀφανίζεται (ἐξαλείφεται). librum evanescit, τὸ βιβλίον ἀπόλλυται. vinum e., ὁ οἶνος ἀπόλλυσι τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν. bellum e., ὁ πόλεμος φθίνει, μεθ' ἥττονος δυνάμεως διεξάγεται.

ēvānĭdus, a, um (evanesco) φθίνων, ἐξίτηλος, ἀφανιζόμενος, ἄφαντος γιγνόμενος. evanidum gaudium, παταία χαρά.

ēvāsi, πρκ. τ. evado.

ē-vasto, 1. aliquid, ἐξερημῶ, ἐκπορθῶ τι.

ēvāsus, a, um, μ. π. τ. evado.

ēvectus, a, um, μ. π τοῦ

ē-vĕho, vexi, vectum, 3. aliquid, ἐκκομίζω, ἐξάγω τι. e. navem in altum ἡ evehor navi, ἀνάγομαι, ἐκπλέω. e. mari Aegaeo, ἐκπλέω ἐκ τοῦ Αἰγαίου πελάγους. e. curru, ἐξελαύνω (ἐφ' ἅρματος). e. os amnis, ἐκπλέω τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ. μτφ. fama evecta est insulas, ἡ φήμη ἀνὰ τὰς νήσους διεδόθη. evehor longius (ἐπὶ λόγου), ἐξέρχομαι τοῦ θέματος. 2) e. aliquem in aliquid, ἀνάγω, ἐξ (ἐπ)αίρω τινὰ πρός (εἰς) τι. aliquem ad aethera, τινὰ πρὸς τὸν αἰθέρα. evehor in collem, ἀνακομίζομαι ἐπὶ λόφον. 3) προάγω τινά. ad gloriam, εἰς δόξαν. e. aliquos ad consulatum, προβιβάζω τινὰ εἰς τὴν ὑπατείαν. e. aliquem ad deos ἡ ad aethera ἡ ad coelum, μέχρις οὐρανῶν ἐξαίρω τινά. imperium ad summum fastigium, προάγω τὴν βασιλείαν εἰς τὴν μεγίστην ἀξίαν (εἰς τὸν κολοφῶνα). evehor equo, curru, ἐφιππεύω, προσελαύνω. 4) evehor, προβαίνω. 5) evehor aliquid, ὑπερ(παρα)βαίνω τι.

ēvelli, πρκ. τοῦ

ē-vello, velli (vulsi), vulsum, 3. aliquid, ἐκ(βάλλω)σπῶ τι. hastam e corpore, τὸ δόρυ ἐκ τοῦ σώματος. sagittam, ferrum, τὸ βέλος, τὸν σίδηρον. e. capillos ἐκ(τίλλω)σπῶ. 2) μτφ. ἐξ (ἀφ)αιρῶ, ἀφανίζω τι. scrupulum ex animo, τὴν ἀδημονίαν ἐκ τῆς ψυχῆς. e. consules ex fastis, διαγράφω τὰ ὀνόματα τῶν ὑπάτων (ἐκ τῶν καταλόγων).

Ēvenīnus, ῖδ. Evenus.

ē-vĕnio, vēni, ventum, 4. ἐξέρχομαι. e. Capuam, ἐξέρχομαι, ἀφικνοῦμαι εἰς τὴν Καπύην. 2) ἐκ(ἀπο)βαίνω. haec bene ac feliciter (ἡ secunda) ei eveniunt, ταῦτα καλῶς καὶ εὐτυγῶς αὐτῷ ἀποβαίνει. pugna adversa ei evēnit, ἡ μάχη ἐναντία ἀπέβη αὐτῷ. Ἀπροσώπ. evenit, ᾗ. συμ(ἀπο)βαίνει. aliquid mihi bene ἡ prospere ἡ felic'ter evenit, συμβαίνει μοί τι εὐτυγῶς. nihil mihi improviso evenit, οὐδέν μοι μὴ προσδοκῶντι (ἐξ ἀπροσδοκήπου) γέγονε. illi haec provincia evenit, ἐκεῖνος ἔλαβε τὴν ἐπαρχίαν ταύτην. mihi aliquid prae-

ter spem evenit, ἀποβαίνει μοί τι παρ' ἐλπίδα.

ēventum, i, οὐ. (evenio) συμβάν, συμβεβηκός. 2) συνήθ. ὁ πλ. eventa, ōrum, ἔκβασις, ἀποτέλεσμα.

ēventus, ūs, ἀ. (evenio) συμβάν, συμβεβηκός, ἔκβασις, τὸ ἀποβαῖνον.

Ēvēnus, i, ἀ. Εὔηνος 1) βασιλεὺς τῶν Αἰτωλῶν, πατὴρ τῆς Μαρπίσσης. 2) ποταμὸς Αἰτωλίας· ἐκ τούτου Evenīnus, a, um.

ē-verbĕro, 1. aliquid, (κατα)παίω, τύπτω τι.

ē-vergo, ĕre, ἐξίημι.

ēverrĭcŭlum, i, οὐ. (everro) σαγήνη.

ē-verro, verri, versum, 3. aliquid, ἐκ(κορῶ)σαρῶ, καθαίρω τι. 2) μτφ. συλῶ, λεηλατῶ τι.

ēversĭo, ōnis, θ. (everto) ἀνατροπή, columnae, τοῦ κίονος. 2) μτφ. ἀνατροπή, καθ(ἀν)αίρεσις. reipublicae, τῆς πολιτείας.

ēversor, ōris, ἀ. (everto) μτφ. ὁ ἀνατροπεύς, καθαιρέτης Carthaginis, τῆς Καρχηδόνος, ὁ καταλύσας τὴν Καρχηδόνα.

1. ēversus, a, um, μ. π. τ. everro.

2. ēversus, a, um, μ. π. τοῦ

ē-verto, verti, versum, 3. (αἰτ.) ἀνατρέπω τινά ἤ τι, κατα(βάλλω)λύω τι. currum, statuam, ἀνατρέπω τὸ ἅρμα, τὸν ἀνδριάντα. e. funditus gentes, ἄρδην καταστρέφω τὰ ἔθνη. e. leges, ἀκυρῶ τοὺς νόμους. e. amicitiam, διαλύω τὴν φιλίαν. 2) e. aliquem re, ἐξελαύνω, (ἀπο)στερῶ τινά τινος. aliquem bonis, agro, τινὰ τῶν ἀγαθῶν, τοῦ ἀγροῦ. pupillum fortunis patriis, ἀποστερῶ τὸν ὀρφανὸν τῆς πατρῴας οὐσίας.

ēvestīgātus, a, um (μ. τ. ἀχρ. evestigo) ἀνιχνευθείς.

Ēvĭas, ădis, θ. Εὐϊάς, Βάκχη.

evīci, πρκ. τ. evinco.

ēvictus, a, um, μ. π. τ. evinco.

ēvĭdens, ntis (e-video) (entior, entissimus) πρό(ἐμ)φανής, ἐναργής.

ēvĭdenter (entius, entissime) ἐπίρ. (evidens) πρό(ἐμ)φανῶς, ἐναργῶς.

ēvĭdentĭa, ae, θ. (evidens) ἐνάργεια, τὸ ἐμφανές.

ē-vĭgĭlo, 1. (ἀν)ἐγείρομαι, ἀφυπνῶ. 2) (δι)ἀγρυπνῶ. noctem, τὴν νύκτα. 3) μτφ. πόνῳ καὶ ἐπιμελῶς ἐξεργάζομαι, κατασκευάζω τι. libros, βιβλία = συγγράφω.

ē-vincĭo, vinxi, vinctum, 4. διαδέω. evincta suras cothurno, περιεδεδλημένη ταῖς κνήμαις κόθουρνον.

ē-vinco, vīci, victum, 3. aliquem, ἐκ(κατα)νικῶ τινα. Aeduos, τοὺς Αἰδούους. e. somnum, κρατῶ τοῦ ὕπνου. miles evincit omnia, ὁ στρατιώτης ἐπικρατεῖ πάντων (τὰ κωλύματα πάντα ὑπερνικᾷ.) 2) ἐξ(ὑπερ)έχω τινός. arbor evincit nemus, δένδρον ἐξέχει τοῦ δρυμοῦ. 3) μτφ. πείθω, κινῶ, μαλάσσω τινά, μάλιστα παθητ. evincor lacrimis, precibus, ἐκνικῶμαι, μαλάσσομαι ὑπὸ τῶν δακρύων, ὑπὸ τῶν δεήσεων. e. aliquem donis, ἀνακτῶμαί τινα δώροις. 4) e. μετὰ τοῦ ut καὶ ὑποτ. ὑπερισχύω, καταπράττω ὥστε. evicerunt ut Camillus crearetur, κατέπραξαν ὥστε τὸν Κάμιλλον αἱρεθῆναι. 5) (ποιητ.) e. aliquid, ἐκνικῶ, ἀποδείκνυμί τι.

ēvinxi, πρκ. τ. evincio.

ēvinctus, a, um, μ. π. τ. evincio.

ēviscĕro, 1. (e-viscera) aliquid, ἐξεντερίζω, κατασπαράττω τι.

ēvītābĭlis, e, (evito 1) φευκτός.

1. ē-vīto, 1. aliquid, δια(ἐκ,ἀπο)φεύγω, εὐλαβοῦμαί τι.

2. ēvīto, 1. (e-vita) ἀποστερῶ τοῦ βίου, φονεύω.

Ēvĭus, ἡ -os, ĭi, ἀ. Εὔϊος, ἐπίθ. τοῦ Βάκχου.

ēvŏcātĭo, ōnis, θ. (evoco) ἐκκλησις τῶν θεῶν. 2) ἡ ἐπὶ τὰ ὅπλα κλῆσις

ēvŏcātor, ōris, ἀ. (evoco) ὁ ἐπὶ τὰ ὅπλα καλῶν, στασιώτης.

ēvŏcātus, a, um μ. π. τ. evoco

ē-vŏco, 1. aliquem, (ἐκ)καλῶ τινα. foras, ἔξω, aliquem e curia, τινὰ ἐκ τῆς αὐλῆς. animos Orco, τὰς ψυχὰς ἐκ τοῦ ᾅδου. e. mercatores undique ad me, καλῶ τοὺς ἐμπόρους πανταχόθεν πρός με. Ἐκ τούτου ἀ) e. aliquem ad pugnam, παρακαλῶ τινα πρὸς μάχην, παρακελεύομαί τινι μάχεσθαι. β') ἐπὶ στρατηγῶν· e. deos, ἐκκαλοῦμαι τοὺς θεοὺς (ἐκ τῆς πολιορκουμένης πόλεως, ὑπισχνούμενος ναὸν αὐτοῖς οἶκοι οἰκοδομῆσαι). γ') ἐπὶ τῶν ἐν τέλει· (παρα)καλῶ, μεταπέμπομαί τινα. aliquem ex loco, in solum, μεταπέμπομαί τινα ἐκ τόπου, εἰς χώραν, καὶ ἁπλῶς evoco. δ') στρατιώτας προσκαλῶ, ἀθροίζω· ἔθεν evocati (ὑπον. milites) οἱ ἀνάκλητοι στρατιῶται, οἱ veterani. 2) μτφ. προκαλῶ, ἐπάγω, διεγείρω, κινῶ, alicui risum, τὸν γέλωτά τινος. e. iram alicujus, παροργίζω τινά.

ēvoe, ἐπιφ. εὐοῖ!

ē-vŏlo, 1. ἐξ(ἀφ)ίπταμαι. 2) μτφ. ταχέως ἐξ(ἀπ)έρχομαι. μτφ: διαφεύγω τι. ex alicujus severitate, διαφεύγω τὴν σκληρότητά τινος.

ēvŏlūtĭo, iōnis, θ. (evolvo) ἀνέλιξις βιβλίου = ἀνάγνωσις.

ēvŏlūtus, a, um, μ. π. τοῦ

ē-volvo, volvi, vŏlūtum, 3. aliquid, ἐκ(κυλινδῶ)κυλίω τι. saxa, ἔξω κυλινδῶ πέτρας. flumen evolvit se ἢ evolvitur in mare, ὁ ποταμὸς κυλινδεῖται εἰς τὴν θάλασσαν. evolvor per humum, κατὰ τὴν γῆν κυλινδοῦμαι. 2) e. vestem, ἀναπτύσσω, καθαπλῶ τὴν ἐσθῆτα. 3) ἐξ(ἀν)ελίττω, librum, βιβλίον = ἀναγινώσκω. μτφ. ἀναπτύσσω, ἐξ(δι)ηγοῦμαι. rem propositam, τὸ προκείμενον. causas belli, τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου. 3) ἐξωθῶ, ἀποστερῶ τινά τινος. e. aliquem sede, patriā, ἐξωθῶ τινα τῆς ἕδρας, τῆς πατρίδος. e. aliquem bonis, ἀποστερῶ τινα τῶν ἀγαθῶν.

ē-vŏmo, vomŭi, vomĭtum, 3. aliquid, ἐξ(εμῶ)ερεύγω τι. μτφ. e. iram, virus, ἐκχέω ὀργήν, φάρμακον.

ē-vulgo, 1. aliquid, δημοσιῶ, ἐκθρυλλῶ, ἐκφέρω τι εἰς τὸν ὄχλον.

ēvulsi, πρκ. τ. evello.

ēvulsus, a, um, μ. π. τ. evello.

ex, ἔδ. e.

ex-ăcerbo, 1. aliquem, (ἐκ)πικραίνω τινά.

exactĭo, iōnis, θ. (exigo) ἐξέλασις, ἔκπτωσις, ἐξορία. 2) εἴσπραξις, συλλογή, pecuniarum, χρημάτων. 3) ἐπιταγὴ φόρου, φόρος.

exactor, ōris, ὁ. (exigo) ὁ ἐξελαύνων ἢ ἐξελάσας, ὁ ἐκβαλών, regum, βασιλεῖς. 2) εἰσπράκτωρ. 3) ἐπιστάτης.

exactus a, um (tĭor, tissimus) (μ. π. τ. exigo) ἐξηκριβωμένος, ἀκριβής. non exactum est, quid agat, οὐκ ἀκριβῶς οἶδα τί πράττει.

ex-ăcŭo, acŭi, acūtum, 3. aliquid, (ἐξ)ὀξύνω, ἀκονῶ τι. mucronem, dentes, τὸ ξίφος, τοὺς ὀδόντας. 2) e. aliquem ἢ aliquem ad (in) aliquid, παροτρύνω τινὰ εἴς τι. e. aliquem irā, ἐξοργίζω τινά. irā exacuor, παροτρύνομαι, ἐξοργίζομαι.

exăcūtus, a, um, (tĭor) μ. π. τ. exacuo.

exadversum ἢ -versus, 1) πρόθ. μετ' αἰτ. ἢ σπαν. μετὰ δοτ. (κατ)ἀντικρύ τινος. 2) ἐπίρ. ἐκ τοῦ καταντικρύ.

exaedĭfĭcātĭo, iōnis, θ. (exaedifico) (ἐξ)οἰκοδόμησις.

ex-aedĭfĭco, 1. aliquid, (ἐξ)οἰκοδομῶ τι. μτφ. τελειῶ τι.

exaequātĭo, iōnis, θ. (exaequo) ἐξίσωσις, ἰσότης. 2) ὁμαλότης.

ex-aequo, 1. aliquid, ἐξισῶ, (ἐξ)ἰσάζω, ἐξομαλίζω τι. 2) aliquem cum aliquo ἢ alicui, ἰσάζω, ἴσον ποιῶ τινά τινι. e. facta dictis, ἰσῶ τὰς πράξεις τοῖς λόγοις. e. libertatem, periculum, ἴσην, ἐξίσου ποιῶ τὴν ἐλευθερίαν, τὸν κίνδυνον.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

3) aliquem, ἰσοῦμαί τινα, ἴσος τινί εἰμι ἢ γίγνομαι.
ex-aestŭo, 1. ἀνα(ζέω)βράζω. Aetna exaestuat, ἡ Αἴτνα ἐκζέει. e. mare, ἡ θάλασσα ἐκκυμαίνει. 2) ἐκθερμαίνομαι. Aegyptus e. calore solis, ἡ Αἴγυπτος ἐκθερμαίνεται ὑπὸ τῆς θερμότητος τοῦ ἡλίου. μτφ. φλεγμαίνω, ἰρᾶ, ὑπ' ὀργῆς.
exaggĕrātĭo, ōnis, θ. (exaggero) ἀνάχωμα. 2) ἐπισώρευσις, ἀθροισμός, συναγωγή. μτφ. e. animi, ἔπαρσις ψυχῆς.
exaggĕrātus, a, um, (tior), μ. π. τοῦ
e-xaggĕro, 1. aliquid, ἀναχώννυμι, ἐπισωρεύω, ἀθροίζω τι. magnas opes, μεγάλας δυνάμεις. 2) μτφ. αὐξάνω. rem familiarem, τὴν οὐσίαν. 3) e. aliquid, ἐξαίρω, μεγαλύνω τι.
exăgĭtātor, ōris, ὁ. (exagito) ὁ διασύρων, ψέγων.
ex-ăgĭto, 1. aliquid, ἀνα(παράττω)κινῶ. leporem, ἀναταράττω, ἐξελαύνω λαγώόν. 2) μτφ. e. aliquem, (δια)ταράττω τινά. rempublicam, τὴν πολιτείαν. 3) διασύρω, ψέγω τινά. 4) παροξύνω, ἀν(δι)εγείρω. vulgum, τὸν λαόν. e. furorem, dolorem, ἀνεγείρω μανίαν, λύπην.
ex-albesco, albŭi, ĕre, ἐκλευκαίνομαι. μτφ. ὠχριῶ.
exămen, ĭnis, οὐ. (ἀντὶ examinen ἐκ τοῦ exigo) ἐσμός, σμῆνος (μελισσῶν). μτφ. πλῆθός, ἀγέλη, ὅμιλος, ὄχλος (ἀνθρώπων, ζώων). puerorum, servorum, piscium, παίδων, δούλων, ἰχθύων. 2) γλωσσίς πλάστιγγος, πλάστιγξ. 3) ζήτησις, ἔρευνα, ἐξέτασις.
exămĭnātus, a, um, περιεσκεμμένος. μ. π. τοῦ
exămĭno, 1. (examen) σμηνοῦργῶ. 2) aliquid, ἀποσταθμῶ, ζυγοστατῶ. 3) μτφ. σμήνη ποιῶ, σταθμίζω, ἐξετάζω, ἐρευνῶ τι.
ex-amplexor, āri, aliquem, περιβάλλω, ἀσπάζομαί τινα.
exanclo = exantlo.
examussim, ἴδ. amussis.
exanguis = exsanguis.
exănĭmātĭo, ōnis, θ. (exanimo) πνῖξις, ἀγχόνη. 2) μτφ. ἔκπλῆξις.
exănĭmātus, a, um (μ. π. τ. exanimo) νεκρός, τεθνεώς.
exănĭmis, e, ὁ -mus, a, um (exanimus) ἄπνους, ἡμιθανής, ἄψυχος, νεκρός. 2) ἔκπληκτος, ἔκθαμβος.
exănĭmo, 1. (exanimis) aliquem, ἀφαιροῦμαί τινα τὴν ζωήν, φονεύω τινά. exanimor, ἐκπνέω, ἀποθνήσκω. 2) ἐκ(κατα)πλήττω τινά. metus e. illam miseram, ὁ φόβος ἐκπλήττει τὴν ταλαίπωρον ἐκείνην. συνήθ. παθ. metu exanimari, καταπλήττεσθαι, ἀθυμεῖν ὑπὸ τοῦ φόβου. 3) παθητ. exanimor, ἀπαυδῶ. vinum exanimatur, ὁ οἶνος ἐξατμίζεται.
exantlo, 1. (antlia) aliquid, ἐξαντλῶ τι. 2) μτφ. ὑπο(μένω)φέρω, καρτερῶ τι. labores, πόνους.
ex-ardesco, arsi, arsum, ĕre, ἐκ(ἀνα)καίομαι, ἀναλάμπω. materies e., ἡ ὕλη ἐκκαίεται. μτφ. solus pro patria e. = μόνος ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐθυσιάσθη. 2) μτφ. ἐπὶ πάθους, χῆ. ἐκκαίομαι, ἐκ(ἀνα)φλέγομαι, ἐξαγριαίνομαι, ἐρεθίζομαι. ἰρᾶ ἡ iracundiā καὶ ἁπλῶς exardesco, ἐξάπτομαι ὑπ' ὀργῆς. e. amore, ἀναφλέγομαι ὑπὸ τοῦ ἔρωτος.
ex-āresco, arŭi, ĕre, ἐξαυαίνομαι, ἀποξηραίνομαι. fontes, amnes exarescunt, αἱ πηγαί, οἱ ποταμοὶ ἀποξηραίνονται. 2) μτφ. ἀπομαραίνομαι, ἀφανίζομαι, ἀπόλλυμαι.
ex-armo, 1. aliquem, ἀφοπλίζω τινά. cohortes, τὰς κοόρτεις. 2) e. navem, ἐξοπλίζω ναῦν. 3) μτφ. ἀφαιρεῦμαί τινα τὴν δύναμιν.
ex-ăro, 1. aliquid, ἐξαιρῶ τι δι' ἀρόσεως, ἀροτρεύων ἀνορύσσω τι. radices, sepulcra, ῥίζας, τάφους. 2) ἀροτρεύων κτῶμαί τι, ἐκπονῶ, ἐξεργάζομαί τι. tantum frumenti, τοσοῦτον σῖτον. 3) ἀρῶ, ἀροτρεύω,

ΔΗΜΟΣΙΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΡΗΤΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τι. 4) (συγ)γράφω τι. librum, βιβλίον.
exarsi, πρκ. τ. exardesco.
exărŭi, πρκ. τ. exaresco.
ex-aspĕro, 1. aliquid, (ἐκ)τραχύνω τι. 2) μτφ. aliquem, ἐξαγριῶ, ἐρεθίζω, πικραίνω τινά.
ex-auctōro, 1. aliquem, ἀφίημί τινα τῆς στρατείας, ἀπο(ζώννυμι) πέμπω τινά.
ex-audĭo, īvi (ĭi) ītum, 4. aliquid, ἐξακούω τινὸς ἤ τι, ἀκούω τι (πόρρωθεν). 2) e. preces, εἰσακούω τὰς δεήσεις. 3) aliquem, ὑπακούω, πείθομαί τινι. 4) aliquid, ἐννοῶ τι.
exaudītus, a, um, μ. π. τ. exaudio.
exaugŭrātĭo, iōnis, θ. βεβήλωσις.
ex-augŭro, 1. aliquid, βεβηλῶ τι.
ex-caeco, 1. aliquem, (ἐκ)τυφλῶ τινα. 2) (ποιητ.) κατα(ἀπο)φράττω τι.
excalcĕātus, a, um, ἀνυπόδυτος. excalceati, ōrum, ἀ. πλ. οἱ χωμικοί. μ. π. τοῦ
ex-calcĕo, 1. ὑπολύω, ἐκβάλλω τὸν κάλτιον, τὸ ὑπόδημα.
excandescentĭa, ae, θ. (excandesco) ἔκκαυσις, ὀξυθυμία.
ex-candesco, candŭi, ĕre, ἐκπυρῶμαι, διαπυρίζομαι. 2) μτφ. ἐκκαίομαι, ἐκ(ἀνα)φλέγομαι (ὑπ' ὀργῆς κλπ.).
ex-canto, 1. (αἰτ.) ἐξάδω, δι' ἐπῳδῆς ἐξάγω τινὰ ἤ τι.
ex-carnĭfĭco, 1. aliquem, κατακρεουργῶ, βασανίζω τινά.
ex-căvo, 1. aliquid, (ἐκ)κοιλαίνω τι.
ex-cēdo, cessi, cessum, 3. re ἤ ex re, ἐξέρχομαι, ἐκχωρῶ, ἔξειμί τινος, ἔκ τινος. e. ex Italia, ἐξέρχομαι (ἐκ) τῆς Ἰταλίας. e. (ex) pugna, ἀποχωρῶ ἐκ τῆς μάχης. e. (ex) via, ἐκκλίνω τῆς ὁδοῦ. e. (e) vita, e medio, καὶ ἁπλῶς excedo, ἐξέρχομαι, ἀποχωρῶ τοῦ βίου, ἀποθνήσκω. e. ex pueris, ἐξέρχομαι ἐκ τῶν παίδων (ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας), ex ephebis, ἐκ τῶν ἐφήβων (ἐκ τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας). agro hostium in Boeotiam excessit, ἐκ τῆς τῶν πολεμίων χώρας εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐξῆλθεν. 2) ἀν(προ, ὑπερ)έχω. res excedit, τὸ πρᾶγμα ἐξ(προ)έχει. fastigium montis in nubes excedit, ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους εἰς τὰ νέφη ἀνέχει. 3) aliquid, ἐκβαίνω τι, ἐξέρχομαί τινος, urbem, τῆς πόλεως. 4) e. aliquem ἤ aliquid, ὑπερβάλλω τινὰ ἤ τι, ὑπερέχω τινός. statura ejus justum modum e., τὸ ἀνάστημα αὐτοῦ ὑπερβάλλει τὸ προσῆκον μέτρον. e. summam trium millium, ὑπερβάλλει τὸ ποσὸν τῶν τριῶν χιλιάδων. e. aliquem eloquentiā, ὑπερέχω τινὸς τῇ ῥητορικῇ. illa res fidem e., ἀπίστευτόν ἐστιν ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα.
excellens, ntis (entior, entissimus) (μ. π. τ. excello) ἔξοχος, ἐξ(προ)έχων, διαφέρων.
excellenter (entius), ἐπίρ. (excellens) ἐξόχως, διαφερόντως.
excellentĭa, ae, θ. (excellens) τὸ ἔξοχον, ἡ ἐξ(ὑπερ)οχή.
ex-cello, cellŭi, celsum, 3. ἐξ(ὑπερ)έχω, διαφέρω, alicui, τινός. e. inter omnes ἢ super ceteros, διαπρέπω ὑπὲρ πάντας, aliis, ὑπὲρ τοὺς ἄλλους. e. (in) aliqua re, προέχω, διαφέρω ἔν τινι. 2) (ἀρχ.) animum sibi excellere, ἐπαίρεσθαι, μέγα φρονεῖν.
excelse (sius, sissime), ἐπίρ. (excelsus) ὑψηλῶς, διαφερόντως.
excelsĭtas, ātis, θ. (excelsus) ἐξοχή, ὕψος. e. animi, ὑψηλοφροσύνη.
excelsus, a, um (sior, sissimus) (μ. π. τ. excello) ἐξ(ἀν)έχων, ὑψηλός. mons, statua, ὄρος, ἀνδριάς. ὡς οὐσ. ab excelsu, ἀφ' ὑψηλοῦ, ἄνωθεν. in excelsu collocare, ἐν ὑψηλῷ καθιστάναι (ὥστε πάντοθεν κάτοπτον εἶναι) in excelsum emicare, ἀναπηδᾶν. 2) μτφ. ἔξοχος, λαμπρός. animus e., μεγαλόφρων ψυχή. e. homo, μεγαλόψυχος ἄνθρωπος.
excēpi, πρκ. τ. excipio.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

exceptĭo, ōnis, θ. (excipio) ἐξαίρεσις. sine ulla exceptione, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως, οὐδενὸς ἐξαιρουμένου. 2) παραγραφή, (δικανικὴ πρᾶξις).

excepto, 1. (θαμ. τ. excipio) (αἰτ.) ἐκ(ἀνα)δέγομαί τινα ἤ τι.

exceptus, a, um, μ. π. τ. excipio.

ex-cerno, crēvi, crētum, 3. (αἰτ.) ἐκ(ἀπο)κρίνω, ἐξαιρῶ τινα ἤ τι.

excerpo, cerpsi, cerptum, 3. (ex-carpo) aliquid, ἐξαιρῶ τι. 2) ἐκ(λέγω)λέγομαί τι. e. ex malis si quid inest boni, ἐκλέγω ἐκ τῶν κακῶν εἴ τι ἀγαθὸν ἔνεστι. e. verba ex libro, ἐκλέγω λέξεις, ἐκλογὴν λέξεων ποιοῦμαι ἐκ τοῦ βιβλίου. 3) (de) aliqua re, ἐκκρίνω, ἐξαιρῶ, χωρίζω τινὰ ἤ τι. e. aliquid de-illo numero, ἐξαιρῶ τι ἐξ ἐκείνου τοῦ ἀριθμοῦ. e. me vulgo, χωρίζομαι τοῦ πλήθους.

excerptus, a, um, μ. π. τ. excerpo.

excessi, πρκ. τ. excedo.

excessus, ūs, ἀ. (excedo) τὸ ἐξέρχεσθαι, ἡ ἀπαλλαγή. e. e vitā ἡ vitā ἡ vitae ἡ ἁπλῶς excessus, ἡ τελευτὴ (τοῦ βίου). 2) παράβασις. 3) μτφ. ἐπὶ λόγου, παρέκβασις.

excētra, ae, θ. ὕδρα, ἔχιδνα.

excĭdĭum, ĭi, οὐ. (excindo) καθαίρεσις, κατασκαφή. urbis, τῆς πόλεως.

1. excīdo, cĭdi, cīsum, (ex-cado) ἐκπίπτω. gladius excidit de manibus illorum, ἡ μάχαιρα ἐκπίπτει τῆς χειρὸς, πίπτει ἐκ τῆς χειρὸς ἐκείνων. e. equo, πίπτω ἀπὸ τοῦ ἵππου. dentes excidunt, οἱ ὀδόντες ἐκπίπτουσι. e. in flumen, (ἐκ τῆς νεὼς) εἰς τὸν ποταμὸν πίπτω. sagitta excidit in pedem, τὸ βέλος (ἐκ τῆς φαρέτρας) ἐπὶ τοῦ ποδὸς πίπτει. sors excidit, ὁ κλῆρος ἐκπίπτει. Ἐκ τούτου ἀ) ἐξολισθαίνω, ἐκ(δια)φεύγω, διαπίπτω (ἀκουσίως). vox excidit ore, λόγος φεύγει ἐκ τοῦ στόματος. (ποιητ.) scelus, nefas excidit ore, ἔγκλημα, ἀνάσιον φεύγει ἐκ τοῦ στόματος (ἔγκλημα, ἀνόσιόν τι ἐκφωνεῖ τις). β') ἐξολισθαίνω, ἐκπίπτω, ἀποβαίνω. libertas excidit in vitium, ἡ ἐλευθερία ἐξολισθαίνει, ἀποβαίνει (κατάντᾷ) εἰς κακίαν. versus excidit in breves syllabas, ὁ στίχος καταλήγει εἰς βραχείας συλλαβάς. γ') ἐκπίπτω, διαφεύγω, ἀφανίζομαι. res, luctus excidit, τὸ πρᾶγμα ἀφανίζεται, τὸ πένθος παύεται. memoria rei alicujus excidit, ἡ μνήμη πράγματός τινος ἀφανίζεται. res excidit de memoriā ἡ ex animo, τὸ πρᾶγμα διαφεύγει τὴν μνήμην (λησμονεῖται). pacis mentio excidit ex omnium animis, οὐδεὶς τῆς εἰρήνης μέμνηται. ἀπροσώπ. non excidit mihi, me hoc scripsisse, μέμνημαι ἐκεῖνο γεγραφώς. δ') (ποιητ.) e. aliqua re, ἐκπίπτω τινός, regno, τῆς βασιλείας. e. ausis, ἀποτυγχάνω τῶν τολμημάτων.

2. excīdo, cīdi, cīsum, 3. (ex-caedo) aliquid, ἐκ(ἀπο)κόπτω τι. e. lapides e terra, ἀν(ἐξ)ορύττω λίθους ἐκ τῆς γῆς. columnas rupibus, κίονας ἀπὸ τῶν πέτρων. 2) κατα(κόπτω)σκάπτω, ἀφανίζω, ἐξολοθρεύω, πορθῶ, domos, urbem ᾗ. οἰκίας, πόλιν ᾗ. Fidenae captae et excisae, αἱ Φιδῆναι ἑάλωσαν καὶ κατεσκάφησαν. 3) μτφ. ἐξαιρῶ, ἐκβάλλω τι. tempus illud ex animo, τὸν καιρὸν (περίστασιν) ἐκεῖνον ἐκ τῆς μνήμης.

ex-cĭĕo, ēre, σπάν. ἀντὶ τοῦ

ex-cĭo, cīvi ἢ cĭi, cītum ἢ cĭtum, 4. (αἰτ.) ἀνα(ἐκ)κινῶ, (ἀν)ἐγείρω τινὰ ἤ τι. illa res consulem ex urbe excit, τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο τὸν ὕπατον ἐκ τῆς πόλεως ἀνακινεῖ, ἐκκαλεῖ. e. aliquem Romā, μεταπέμπομαί τινα ἐκ τῆς Ῥώμης. e. suem latebris, τὸν σῦν ἐκ τοῦ κρυπτηρίου ἐξεγείρω, ἐξανίστημι. e. animas sepulcris, ἀνάγω τὰς ψυχὰς ἐκ τῶν τάφων. e. hostem ad pugnandum, ἐξάγω, κινῶ τὸν ἐχθρὸν εἰς μάχην. e. alicui lacri-

mas, κινῶ τινα εἰς ᾅδην. somnus ignotus eum excit, ἄγνωστος ὕπνος ἐξήγειρεν αὐτόν. e. aliquem somno ἢ ex somno, ἐξεγείρω τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου. e. tumultum, terrorem, ἐγείρω, ποιῶ θόρυβον, τρόμον.

excĭpĭo, cēpi, ceptum, 3. (ex-capio) aliquid, ἐξαιρῶ, ἐκβάλλω τι. dentem, τὸν ὀδόντα. telum ex vulnere, ἀπο(ἐκ)σπῶ τὸ βέλος ἐκ τοῦ τραύματος. e. aliquem servitute, ῥύομαι, ἐλευθερῶ τινα ἐκ τῆς δουλείας. 2) ἐξαιροῦμαι, ἐξαίρετον ποιῶ (ποιοῦμαί) τινα ἢ τι. illis exceptis, ἐκείνων ἐξαιρουμένων, πλὴν (ἢ χωρὶς) ἐκείνων. hos homines excipio, τοὺς ἀνθρώπους τούτους ἐξαιροῦμαι. excepto si, πλὴν εἰ. excepto quod, πλὴν ὅτι. Ἐκ τούτου = συνθήκας ποιοῦμαι, ὁμολογῶ (μετὰ τοῦ ut ἢ ne καὶ ὑποτ.) 3) (ἐκ)δέχομαι. telum, βέλος. sanguinem patera, τὸ αἷμα εἰς τὴν φιάλην. hominem labentem, τὸν ἄνθρωπον πίπτοντα. e. me in pedes, ἀπὸ τοῦ ἵππου καταπηδῶ. e me (in) pedibus, ἐρείδομαι τοῖς ποσί. e. corpus clipeo, ἐρείδω τὸ σῶμα τῇ ἀσπίδι. exceptum corpus, σῶμα ἐπὶ τῶν ἰγνυῶν ἐπερειδόμενον. Ἐκ τούτου ἀ) ἀπο(ὑπο)λαμβάνω. fugientes, τοὺς φεύγοντας. μτφ. laudem hominum, κτῶμαι τὸν ἔπαινον τῶν ἀνθρώπων. Orestes excipit incautum, ὁ Ὀρέστης ὑπο(ἐκ)δέχεται, καταλαμβάνει τὸν ἀφύλακτον, ἐπιπίπτει τῷ ἀφυλάκτῳ. e. caprum insidiis, ἐνέδρᾳ ὑπολαμβάνω τὸν κάπρον. β') ὑπο(εἰς)δέχομαι, δέχομαί τινα. e. aliquem hospitio, ξενίζω τινά. e. populum epulis, ὑποδέχομαι τὸν δῆμον ἑστιάσεσιν. campus, patria eum excipit, τὸ πεδίον, ἡ πατρὶς ὑποδέχεται αὐτόν. e. telum, vulnera, δόρατι διελαύνομαι, τιτρώσκομαι. e. dolores, pericula, ἀνα(δέχομαι)λαμβάνω λύπας, κινδύνους. e. res magnorum laborum, ἀναλαμβάνω πολύμοχθα ἔργα. γ') δέχομαί τι, ἀνθίσταμαι εἴς τι, ἀντέχω πρός τι, impetum hostium, τὴν τῶν πολεμίων ἔφοδον. δ') παραλαμβάνω, ἀκούω, πυνθάνομαι· ἢ ἐκλαμβάνω, ἐννοῶ τι. illas voces e., τὰς φωνὰς ἐκείνας ἀκούω. ε) ἐκ-(δια)δέχομαι. stomachus excipit linguam, ὁ στόμαχος διαδέχεται τὴν γλῶσσαν. nox diem excipit, ἡ νὺξ διαδέχεται τὴν ἡμέραν. pestilens aestas excipit tristem hiemem, λοιμώδες θέρος διαδέχεται τὸν βαρὺν χειμῶνα. Ἐπὶ λόγου· hunc excipit Labienus, τὸν λόγον αὐτοῦ ὑπέλαβεν ὁ Λαβιένος.

excīsĭo, ōnis, θ. (excido 2.) ἐκκοπή, καθαίρεσις, κατασκαφή.

excīsus, a, um, μ. π. τ. excido 2.

excĭtātĭus (συγκρ. τοῦ ἀχρ. excitate), ἐπίρ. σφοδρότερον, προθυμότερον.

excĭtātus, a, um (tior, tissimus) ἐγερτός, γοργός, σφοδρός. μ. π. τοῦ

ex-cĭto, 1. (ἐπιτ. τ. excieo) ἐγείρω, ἀνορθῶ, ἐξ(ἀν)εγείρω τινὰ ἢ τι. aliquem e somno ἢ dormientem, αἰφνιδίως ἐξεγείρω τινὰ τοῦ ὕπνου. e. feras, (ἐξ)ἀνίστημι θηρία. e. aliquem ab inferis, ἀνάγω τινὰ ἐκ τῶν νεκρῶν. 2) e. turrem, aras, aedificium, (ἀν)ἐγείρω πύργον, βωμόν, οἰκοδόμημα. e. ignem, incendium, ἐγείρω φλόγα, πυρκαϊάν. 3) (δι)ἐγείρω. iram, risum, τὴν ὀργήν, τὸν γέλωτα. 4) μτφ. ἀ) aliquem ad aliquid, διεγείρω, παρ(οξύνω)ορμῶ τινα πρός τι. ad virtutem, πρὸς τὴν ἀρετήν. β') ἐνθαρρύνω τινά.

excĭtus, ᾱ -cĭtus, a, um (μ. π. τ. excio) ἐγερθείς, κινηθείς, ἐκπλαγείς.

excĭvi, πρκ. τ. excio.

exclāmātĭo, ōnis, θ. (exclamo) ἀναβόησις, ἐκφώνησις.

ex-clāmo, 1. ἀνα(βοῶ)φωνῶ. 2) aliquid, (ἀνα)κηρύττω τι. aliquem nominatim, ἐκφωνῶ, ἀνακαλῶ τινα ὀνομαστί.

ex-clūdo, clūsi, clūsum, 3. (ex-

claudo) aliquem, ἐκ(ἀπο)κλείω τινά. aliquem a republica, τινὰ τῆς πολιτείας. aliquem moenibus, τινὰ τῶν τειχῶν. aliquem a porto, τινὰ ἀπὸ τοῦ λιμένος. aliquem ab hereditate, τινὰ ἀπὸ κληρονομίας. Κατ' ἐξοχήν. e. aliquem ab aliqua re ἢ ἁπλῶς aliqua re, ἐμποδίζω, κωλύω τινά τινος. aliquem a re frumentaria, τινὰ τῶν ἐπιτηδείων. 3) aliquid, χωρίζω τι, locum, τὸν τόπον. Euphrates excludit a Cappadocia Armeniam, ὁ Εὐφράτης χωρίζει τὴν Ἀρμενίαν ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας. e. oculum, ἐκκόπτω τὸν ὀφθαλμόν. 5) ἐκ(λέπω)λεπίζω τι. pullos, ova, νεοσσούς, ᾠά.

exclūsus, a, um, μ. π. τ. excludo.

excoctus, a, um, μ. π. τ. excoquo.

excōgĭtātĭo, ōnis, ϑ. (excogito) ἐπινόησις, ἐξεύρεσις.

excogĭtātus, a, um (tissimus) μ. π. τοῦ

ex-cōgĭto, 1. aliquid, ἐπινῶ, ἐξευρίσκω τι.

ex-cŏlo, cŏlŭi, cultum, 3. aliquid, διαπονῶ, ἐξεργάζομαί τι ἐπιμελῶς. vineas, τοὺς ἀμπελῶνας. 2) παιδεύω, ἐξημερῶ. e. animos doctrinā, ἐξημερῶ τὰς ψυχὰς τῇ παιδείᾳ. e. vitam, ἐξημερῶ τὸν βίον. e. gloriam, ἐπαυξάνω τὴν δόξαν. 3) (ποιητ.) σέβομαι, ϑεραπεύω τινά. deos, τοὺς ϑεούς.

ex-cŏquo, coxi, coctum, 3. aliquid, καϑαίρω τι διὰ χωνείας, ἐκτήκω, χωνεύω τι. 2) ἀπο(ξηραίνω)φρύγω τι. sol e. terram, ὁ ἥλιος αὐαίνει τὴν γῆν. 3) ἐξέψω, (κατα)πέπτω τι. 4) μτφ. ἐφευρίσκω, ἐπινοῶ, μηχανῶμαι. malum alicui, τινὶ κακόν. e. mentem alicujus, ἀνιῶ, ταλαιπωρῶ τινα.

ex-cors, cordis, (ex-cor) ἀκάρδιος, ἄφρων, ἀνόητος.

ex-crēmentum, i, οὐ. (excerno) ἔκκρισις, περίττωμα, δια(ὑπο)χώρημα. e. oris, τὸ σίαλον. e. narium, μύξα.

ex-cresco, crēvi, crētum, 3. ἐκφύομαι. 2) ἀναφύομαι, αὐξάνομαι, ἐπίδοσιν λαμβάνω.

1. **excrētus**, a, um (μ. π. τ. excresco) ἀδρός.

2. **excrētus**, a, um, μ. π. τ. excerno.

ex-crŭcĭo, 1. aliquem, αἰκίζομαι, βασανίζω τινά. μτφ. ἀνιῶ, λυπῶ τινα.

excŭbĭae, ārum, ϑ. πλ. (excubo) τὸ ἐκτὸς τῆς οἰκίας εἶναι, κεῖσθαί τινα, ἐκκοιτία, προφυλακή, νυκτερινὴ φυλακή. excubias ago ἢ habeo, φυλακὴν φυλάττω. 2) νυκτερινοὶ φύλακες.

excŭbĭtor, ōris, ἀ. (excubo) φύλαξ, φρουρός, νυκτερινὸς φύλαξ.

ex-cŭbo, cubŭi, cubĭtum, āre, ἀμετάϐ. ἔξω κοιτάζομαι, κοιμῶμαι, ἐκ(καϑεύδω)κοιτῶ, προφυλάττω, νυκτοφυλακῶ, ἀγρυπνῶ. 2) μτφ. εἰμὶ ἄγρυπνος, ἐγρήγορα, φυλάττω, ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω.

excurri, ἡ excucuri, πρκ. τ. excurro.

ex-cūdo, cūdi, cūsum, 3. aliquid, ἐκτρίϐω. e. scintillam silici, τρίϐων ἐκϐάλλω σπιϑῆρα ἐκ τοῦ πυρίτου. 2) ἐκλεπίζω. pullos, νεοττούς. 3) διατυπῶ, κατασκευάζω τι.

ex-culco, 1. (ex-calco) (σπάν.) aliquid, ἐκτρίϐω τι (πατήματι). 2) καταπατῶ τι.

excultus, a, um, μ. π. τ. excolo.

ex-curro, cucurri (σπαν. curri), cursum, 3. ἐκ(ϑέω)τρέχω. aliquis excurrit foras, δρομαῖος ἐξέρχεταί τις ἔξω. 2) ἐξ(ἐφ)ορμῶ. omnibus portis excurrunt, ἐκ πασῶν τῶν πυλῶν ἐκϑέουσιν, ἐξορμοῦσιν. e. ex Africa, in agros Romanos, ἐκ τῆς Ἀφρικῆς, εἰς τὴν χώραν τῶν Ῥωμαίων. fons ex summo montis cacumine excurrit, πηγὴ ἐκ τῆς ἀνωτάτης τοῦ ὄρους κορυφῆς προρρεῖ. 3) προ(ἐξ)έχω. promontorium excurrit in aequor, ἀκρωτήριον προέρχεται εἰς τὴν ϑάλασσαν. 4) e. aliquid, διατρέχω, ἀνύτω τι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου

spatium, τὸ διάστημα. 4) ἐπιλόγου καὶ ῥητόρων· παρεκβαίνω, ἐκτρέπομαι. 5) θέω, τρέχω.

excursĭo, iōnis, θ. (excurro) ἐκδρομή. 2) ἐπι(κατα)δρομή, προσβολή. μτφ. e. orationis, ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου. 3) (ὁδοι)πορεία. 4) παράβασις, ὑπερβολή.

excursor, ōris, ὁ. (excurro) ἔκδρομος.

1.excursus, a, um, μ. π. τ. excurro.

2.excursus, ūs, ὁ. (excurro) = excursio.

excūsābĭlis, e (lior) (excuso) συγγνωστός, εὐαπολόγητος.

excūsāte (tius), ἐπίρ. (excusatus) ἀνεμποδίστως.

excūsātĭo, iōnis, θ. (excuso) ἀπολογία. 2) πρόφασις. inopiae, valetudinis, ἐνδείας, ἀρρωστίας. 3) ἄρνησις, παραίτησις.

excūsātus, a, um (tior, tissimus) μ. π. τοῦ

ex-cūso, 1.(ex-causa) ἀπολογοῦμαι. me apud aliquem, ἢ me alicui, ὑπὲρ ἐμαυτοῦ πρός τινα, me de aliqua re, ὑπὲρ ἐμαυτοῦ περὶ τοῦ πράγματος. 2) aliquid, προφασίζομαί τι. 3) παραιτοῦμαι, ἀρνοῦμαί τι.

excussi, πρκ. τ. excutio.

excussus, a, um, μ. π. τοῦ

excŭtĭo, cussi, cussum, 3. (exquatio) (αἴτ.) ἐκ(σείω, κρούω) τινάσσω τινὰ ἢ τι. postem serā, τὴν θύραν ἐκ τοῦ μανδάλου. agnam ore lupi, τὴν ἀμνὴν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ λύκου. e. pulverem, ἐκτινάσσω τὴν κόνιν. e. ancoram e nave, ἀπο(σείω)ρρίπτω τὴν ἄγκυραν ἀπὸ τῆς νεώς. e. gubernatorem e navi, ἐκ(κρούω)τινάσσω τὸν κυβερνήτην ἐκ τῆς νεώς. e. alicui oculum, ἐκ(κόπτω)κρούω τινὶ τὸν ὀφθαλμόν. e. feras cubilibus, ἐκσοβῶ τὰ θηρία τῶν φωλεῶν. excutior somno (ποιητ.), ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐξανίσταμαι. e. tela, ἐκτινάσσω, ἀφίημι βέλη. e. hostem oppidis, ἐκκρούω, ἐξωθῶ τοὺς πολεμίους ἐκ τῶν πόλεων. excussus patriā, ἐξωσθεὶς ἐκ τῆς πατρίδος, ὁ φυγάς. excutere se, ἀπελθεῖν, οἴχεσθαι. e. lacertum, ἀνα(προ)τείνω τὸν βραχίονα. 2) ἐκτινάσσω τι (πρὸς ἐξέτασιν). excutio aliquem (=vestem alicujus), ἐκτινάσσω τὴν ἐσθῆτά τινος (διαζητῶν τι). 3) ἐξάγω. alicui lacrimas, ἐξάγω δάκρυά τινος. e. risum, κινῶ γέλωτα. 4) ἀποσείομαί τι. equus excutit equitem, ὁ ἵππος ἀποσείεται, ἐκτραχηλίζει τὸν ἱππέα. e. jugum, ἀποσείομαι τὸν ζυγόν. 5) μτφ. α) διασείω, ἐκδιώκω, ἐξαιρῶ. e. omnes illas delicias, ἐκδιώκω πάσας ἐκείνας τὰς ἡδονάς. metum corde, ἐξαιρῶ τὸν φόβον ἐκ τῆς ψυχῆς. e. alicujus opinionem, ἐξαιρῶ τινος τὴν δόξαν. e. aliquem sceptris, ἀφαιροῦμαί τινος τὴν βασιλικὴν ἀρχήν. β') ἐξετάζω, ἐρευνῶ, rem, locum, τὸ πρᾶγμα, τὸν τόπον.

ex-ĕdo (edis ἢ es, edit ἢ est), ēdi, ēsum, ĕre ἢ esse, aliquid, ἐξ(ἔδω)εσθίω, ἐκ(κατα)διβρώσκω, καταπρώγω τι. μτφ. φθείρω, καταπονῶ τινὰ ἢ τι.

exĕdra, ae, θ. ἐξέδρα, παστάς.

exĕdrĭum, ĭi, οὐ. (ὑποκ. τ. exedra) ἐξέδριον, μικρὰ ἐξέδρα.

exĕgi, πρκ. τ. exigo.

exēmi, πρκ. τ. eximo.

exemplar, āris, οὐ. (exemplum) ἀργέ(πρωτό)τυπον, παράδειγμα. 2) ἀντί(τυπον)γραφον.

exemplum, i, οὐ. (ἀντὶ exempulum ἐκ τ. eximo) παράδειγμα. exemplum sumere ab aliquo, ἢ capere de aliquo, παραδείγματι χρῆσθαί τινι. e. praebeo, παράδειγμα παρέχω. exempli gratiā, causā, παραδείγματος χάριν. clades eorum exemplo fuit, ἡ συμφορὰ αὐτῶν πρὸς παραδειγματισμὸν ἐγένετο. triste e. fuimus, φρικτὸν παράδειγμα γεγόναμεν. magna exempla casuum humanorum, μεγάλα παραδείγματα ἐκ τῶν περι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

πετειῶν τοῦ ἀνθρώπου εἰλημμένα. edere exemplum, παράδειγμα διδόναι, παρέχειν. e. statuere in aliquem, παράδειγμα ποιεῖν τινα, παραδειγματίζειν τινά. 2) = τρόπος. more et exemplo populi Romani, κατὰ τὸ ἔθος καὶ τὸν τρόπον τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ. uno omnes exemplo vivunt, ἑνὶ πάντες τρόπῳ ζῶσι. 3) ἀρχέ(πρωτό)τυπον. e. inocentiae, πρωτότυπον ἀθωότητος. 4) ἀντίτυπον, ἀντί(ἀπό)γραφον, εἰκών, ἀπείκασμα.

exemptus, a, um, μ. π. τ. eximo.

exentĕro, 1. ἐξεντερίζω.

ex-ĕo, īvī ἢ ĭi, ĭtum, īre, ἔξειμι, ἐξέρχομαι. e. e patria, ἐξέρχομαι τῆς πατρίδος. e. ab aliquo, ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας τινός. e.(ex) domo, ἐξέρχομαι ἐκ τῆς οἰκίας. e. de ἢ ex navi ἢ ἁπλῶς exeo, ἐκβαίνω ἐκ τῆς νεώς, ἀποβαίνω εἰς τὴν γῆν. e. in solitudinem, in provinciam, ἔξειμι (ἐκ Ῥώμης) εἰς τὴν ἐρημίαν, εἰς τὴν ἐπαρχίαν. περὶ ποταμῶν· ἐκ(ἐξ)βάλλω)ῥέω. in mare εἰς τὴν θάλασσαν. in terram, ἐκβαίνω τῆς νεώς, ἀποβιβάζομαι. exit sors, ὁ κλῆρος ἐκπίπτει. 2) ἀ) e. ad pugnam, ἐξέρχομαι ἐπὶ μάχην. β') e. de (ex) vita, ἀποθνήσκω, τελευτῶ. γ') ἐπὶ φυτῶν· semina exeunt, οἱ σπόροι ἀναφύονται ἐκ τῆς γῆς. folia exeunt a radice, φύλλα ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβλαστάνει. herba exit, χλόη ἀναφύεται. δ') nihil tale exit ex ore ejus, οὐδὲν τοιοῦτον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐξέρχεται. ε) μτφ. e. ex aere alieno, ἀπαλλάττομαι τοῦ χρέους. ς') (ποιητ.) e. ad auras, in coelum, εἰς τὰς αὔρας, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναφέρομαι. 3) μτφ. opinio e., ἡ δόξα ἐκφέρεται, διαδίδοται. oratio mea e. in vulgus, ὁ ἐμὸς λόγος ἐκφέρεται, ἐκ(δια)δίδοται εἰς τὸν λαόν. β') exire ex (de) potestate, ἑαυτοῦ μὴ κρατεῖν, ἐξίστασθαι τοῦ φρονεῖν. 4) ἐπὶ χρόνου· ἐξέρχομαι, λήγω. quinto anno exeunte, λήγοντος τοῦ πέμπτου ἔτους. dies induciarum exiit, ἡ τῆς ἀνακωχῆς ἡμέρα παρῆλθε. 5) aliquam rem, ἐκ(ὑπερ)βαίνω τι. μτφ. limen, valles illas, τὸν οὐδόν, τὰς κοιλάδας ἐκείνας. e. modum, ὑπερβάλλω τὸ μέτρον. 6) ἐκ(ἀπο)φεύγω τι. tela, τὰ βέλη.

exequiae, exequor, κλ. τὸ. exsequiae κλ.

exercĕo, ercŭi, ercĭtum, 2. (exarceo) aliquem, ἀσκῶ γυμνάζω τινά. animi vim, ingenium, aetatem illam re aliqua ἢ in re aliqua, τὴν τῆς ψυχῆς δύναμιν, τὸ πνεῦμα, τὴν ἡλικίαν ἐκείνην πρός τι, περί τι. Ἐκ τούτου exerceo me ἢ παθ. exerceor καὶ ἁπλῶς exerceo (ἀλλὰ μόνον ἐν τῷ ἐν. τῆς μτχ. καὶ ἐν τῷ γερουνδίῳ). ἀσκῶ ἐμαυτόν, γυμνάζομαι. e. in venando, γυμνάζομαι περὶ τὴν θήραν. ludicra exercendi, ἀσκήσεις τοῦ σώματος. e. remiges, ἐξασκῶ τοὺς κωπηλάτας. e. discipulos, ἀσκῶ, ἐκπονῶ τοὺς μαθητάς. e. vocem, φωνασκῶ. 2) e. aliquid, ἀσκῶ, ἐπιτηδεύω, (ἐξ)ἐργάζομαί τι, ἀσχολοῦμαι, καταγίνομαι περί τι. e. ferrum, ἐξεργάζομαι τὸν σίδηρον. e. medicinam, ἀσκῶ τὴν ἰατρικήν, arma, τὰ πολεμικά, jus civile, τὸ πολιτικὸν δίκαιον. e. artem, ἀσκῶ τέχνην. e. vectigalia, τὰς δημοσίας προσόδους μισθοῦμαι καὶ διοικῶ. e. campos, ἐπιμελοῦμαι τῶν ἀγρῶν, καλλιεργῶ τοὺς ἀγρούς. e. crudelitatem in aliquo, χρῶμαι ὠμότητι πρός τινα. e. justitiam, χρῶμαι δικαιοσύνῃ. e. inimicitias cum aliquo, ἐχθρικῶς διάκειμαι πρός τινα. e. cantus, ᾄδω, ψάλλω. exercere balatum, βληχᾶσθαι. exercere amores, ἐράω. e. choros, χορὸν ἄγω. e. nomen patrium, φέρω, ἔχω τὸ πάτριον ὄνομα. e. vitam, διάγω τὸν βίον. e. diem, ἀναλίσκω τὴν ἡμέραν. e. pacem, εἰρήνην ἄγω. e. hymenaeos, ἐαρ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τάζω τὸν ὑμέναιον. 3) δονῶ, κινῶ, ταράττω τι. undas, τὰ κύματα. 4) καταπονῶ, κακῶ, βασανίζω, aliquem, τινά. ambitio exercet animos hominum, ἡ φιλοδοξία καταπονεῖ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. exerceor poenis, δίκην δίδωμι (τιμωροῦμαι).

exercĭtātĭo, iōnis, θ. (exercito) ἄσκησις, γύμνασις, μελέτη. 2) ἄσκησις, πρᾶξις.

exercĭtātus, a, um (tĭor, tissimus) (μ. π. τ. exercito) ἠσκημένος, γεγυμνασμένος. bello ἢ usu belli, εἰς τὸν πόλεμον. 2) τεταραγμένος, λυπημένος.

exercĭtĭum, ĭi, οὐ. (exerceo) ἄσκησις, γύμνασις.

exercĭto, 1. (θαμ. τ. exerceo) aliquem, ἀσκῶ, γυμνάζω τινά.

exercĭtus, a, um, μ. π. τ. exerceo.

exercĭtus, ūs, ὁ. (exerceo) στράτευμα, στρατός. exercitum conscribo, colligo, contraho, paro, θρ. συλλέγω, συναθροίζω, παρασκευάζω στράτευμα, dimitto, διαλύω. 2) πλῆθος, ὄχλος, σμῆνος.

exercŭi, πρκ. τ. exerceo.

exero = exsero.

exerto, exertus, ĭδ. exserto κλ.

exēsus, a, um, μ. π. τ. exedo.

exhaeredo = exheredo.

exhālātĭo, iōnis, θ. (exhalo) ἀτμός, ἀναθυμίασις.

ex-hālo, 1. aliquid, ἐξατμίζω, ἀνα(ἐκ)πνέω. e. animam ἢ vitam καὶ ἁπλῶς exhalo, ἐκπνέω, ἀποθνήσκω. 2) ἀμεταθ. ἀναθυμιῶ.

ex-haurĭo, hausi, haustum, 4. aliquid, ἐξαρύω, ἐξάγω, ἐκκομίζω, ἐξαιρῶ τι. terram, ἀρύω γῆν. omnem pecuniam ex aerario, ἐξαιρῶ πάντα τὰ χρήματα ἐκ τοῦ θησαυροῦ. predam ex agris, λείαν ἐκ τῆς χώρας. 2) ἐξ(δι)αντλῶ τι. sentinam, τὸ ἄντλον. μτφ. ἀνασκάπτω, ἀνορύττω τι. humum χῶμα. μτφ. ἀφαιρῶ, ἀποστερῶ τινα ἢ τί τινος. e. mihi vitam, κατεργάζομαι ἐμαυτόν, αὐτοκτονῶ. e. partem ex laudibus, ἀφαιρῶ μέρος τῶν ἐπαίνων. e. alicui dolorem, poenas, ἀπαλλάττω τινὰ τῆς λύπης, τῆς ποινῆς. 3) ἐξαντλῶ, ἐκκενῶ, fossas cloacasque, τὰς τάφρους καὶ τὰς ὑπονόμους. e. poculum, ἐκροφῶ τὸ ποτήριον. μτφ. ἐκκενῶ, διαρπάζω, aerarium, τὸ ταμεῖον. tecta, τὰς οἰκίας. patriam exhaustam sumptibus, τὴν πατρίδα ἀπειρηκυῖαν ταῖς δαπάναις. Atheniensibus exhaustis, τῶν Ἀθηναίων (χρήμασιν) ἀπειρηκότων. patriae facultates exhaustae sunt, ὁ πλοῦτος τῆς πατρίδος ἐξηντλήθη. 4) ἐξ(ἀπ)ανηλῶ, κατα(πονῶ)πτύγω. corpora, vires, τὰ σώματα, τὰς δυνάμεις. 5) καρτερῶ, ὑπομένω. bellum, τὸν πόλεμον. pericula, τοὺς κινδύνους. 6) ἐκτελῶ, πληρῶ. mandata, τὰ παραγγέλματα.

exhaustus, a, um, μ. π. τ. exhaurio.

exhērēdātus, a, um, ἀπό(ἄ)κληρος. μ. π. τοῦ

ex-hērēdo, 1. (heres) aliquem, στερῶ τινα τῆς κληρονομίας, ἀπόκληρον ποιῶ, ἀποκηρύττω τινά.

ex-hēres, rēdis, ἀποκληρονόμος, ἀποκήρυκτος.

exhĭbĕo, hibŭi, hibĭtum, 2. (exhabeo) (αἰτ.) παρέχω, παρίστημί τινα ἢ τι. e. alicui negotium, παρέχω τινὶ ἀσχολίαν. e. alicui molestiam, παρέχω τινὶ ὄχλησιν. μτφ. ἀπο(φαίνω)δεικνύω. pro fratre hostem exhibuit, ἀντὶ ἀδελφοῦ ἐχθρὸν ἑαυτὸν ἀπέδειξεν. 2) ἐκ(τελῶ)πληρῶ τι. 3) ἐκ(προ)φέρω τι.

exhĭbĭtus a, um, μ. π. π. exhibeo.

ex-hĭlăro, 1. aliquid, (σπαν.) φαιδρύνω τι. e. aliquem, φαιδρύνω, εὐφραίνω τινά.

ex-horresco, horrŭi, ĕre, (ἀνα)φρίττω. 2) (αἰτ.) ἐκπλήττομαί τι, φοβοῦμαί τινα ἢ τι (ἢ ἀπό τινος).

ex-hortātĭo, iōnis, θ. (exhortor) παρακέλευσις, προτροπή, παρόρμησις.

exhortātus, a, um, μ. π. τοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ex-hortor, 1. aliquem, προτρέπω τινά, παρακελεύομαί τινι.
exĭgo, ēgi, actum, 3. (ex-ago) (αἰτ.) ἐξ(άγω)ελαύνω, ἀποδιώκω. aliquem domo, τινὰ ἐκ τῆς οἰκίας. reges ex civitate, ἐκβάλλω τοὺς βασιλεῖς ἐκ τῆς πολιτείας. exigor civitate, ἐκπίπτω τῆς πολιτείας. e. aliquem vitā, στερῶ τινα τῆς ζωῆς, φονεύω τινά. Ἐκ τούτου ά) (ποιητ.) καθόλου, ἀθῶ, ἐλαύνω τῷ. e. gladium in aliquem, ὠθῶ, ἐμπήγνυμι τὸ ξίφος εἰς τὸ σῶμά τινος. e. tela in aliquem, ἀφίημι βέλη ἐπί τινα. β') Hebrus e. aquas, ὁ Ἕβρος εἰς τὴν θάλασσαν ἐκβάλλει. γ') e. uxorem, ἀποπέμπομαι τὴν γυναῖκα, καὶ e. virum a me, ἀποπέμπομαι τὸν ἄνδρα. 2) μτφ. e. fabulam, ἐκσυρίττω, ἀποδοκιμάζω τὸ δρᾶμα. 3) ἐκφέρω. vitis exigit uvas, ἡ ἄμπελος ἐκφέρει σταφυλάς. 4) ἀπαιτῶ. mercedem, τὸν μισθόν. equitatum a civitatibus, τοὺς ἱππεῖς ἀπὸ τῶν πολιτειῶν. Κατ' ἐξοχήν = συλλέγω, (εἰσ)πράττω. pecuniam, χρήματα. e. tributa ab aliquo, πράττομαί τινα φόρους, ἀπαιτῶ τινὰ φόρους. e. poenam ab (ex, de) aliquo, δίκην παρά τινος λαμβάνω. e. aliquid ab aliquo, ἐρωτῶ τινά τι. β') πωλῶ, ἀποδίδομαι. merces, ἐμπορεύματα. fructus, καρπούς. δ') ἐξ(ετάζω)ακριβῶ. columnas ad perpendiculum, ἐξετάζω κίονας πρὸς στάθμην. e. aliquid ad nostras leges, ἐξακριβῶ τι κατὰ τοὺς ἡμετέρους νόμους. exigo cum aliquo de re, ἐξετάζω τι μετά τινος, συσκέπτομαί τινι περί τινος. ε) διαπράττω, ἀποτελῶ, ἀπεργάζομαί τι. monumentum, versus, μνημεῖον, στίχους. (ποιητ.) dies exegit mediam horam = ἡ μεσημβρία παρῆλθεν. Phoebus spatiosius e. aestivos ignes = ὁ Φοῖβος μακροτέρας ποιεῖ τὰς θερμὰς θερινὰς ἡμέρας. e. mare, διανύω τὴν θάλασσαν. Ἐκ τούτου ά) ἐπὶ χρόνου, διάγω, διαβιῶ. aetatem, vitam, τὴν ἡλικίαν, τὸν βίον. exacta aetate, τελεσθείσης τῆς ἡλικίας. β') exigo aerumnam, ἐξαντλῶ, ὑποφέρω ταλαιπωρίαν.
exĭgŭe, ἡ -um, ἐπίρ. (exiguus) βραχέως, δι' ὀλίγων, μικρολόγως. 2) φειδωλῶς, λιτῶς, εὐτελῶς. 3) μόλις.
exĭgŭĭtas, ātis, θ. (exiguus) ὀλιγότης, μικρότης, εὐτέλεια.
exĭgŭum, i, ού. τὸ ὀλίγον, τὸ βραχύ.
exĭgŭus, a, um (ior issimus) (exigo) μικρός, βραχύς, μικρολόγος, ὀλίγος, ἀκαριαῖος. homo corporis exigui, ἄνθρωπος μικροῦ σώματος. e. animi, μικρόψυχος. exiguo post, ὀλίγῳ ὕστερον. exiguum, i, οὐ. ἡ βραχύτης, τὸ βραχύ, ὀλίγον.
exĭi, πρκ. τ. exeo.
exĭlĭo = exsilio.
exĭlis, e (lior, lissimus) (ἀνεξ exigilis ἐκ τ. exigo) λεπτός, ἰσχνός, ἀσθενής, ἀδύνατος, στενός. e. corpus, σῶμα ἀδύνατον, ἀσθενές. solum exile, λεπτὴ γῆ.
exĭlĭtas, ātis, θ. (exilis) λεπτότης, ἰσχνότης (ἐπὶ λόγου).
exĭlĭter (lius) ἐπίρ. (exilis) λεπτῶς, ἰσχνῶς. 2) συντόμως.
exĭlium = exsilium.
exĭmĭe, ἐπίρ. (eximius) ἐξαιρέτως, διαφερόντως, ὑπερβαλλόντως.
exĭmĭus, a, um, (eximo) ἐξαίρετος, διαφέρων, οὐχ ὁ τυχών, ἔξοχος. eximiā spe adolescens, νέος χρηστῶν ἐλπίδων.
exĭmo, ēmi, emptum ἢ emtum 3. (ex-emo) (αἰτ.) ἐξαιρῶ, ἐκβάλλω τινὰ ἢ τι. e. de numero, ἐξαιρῶ, ἀποσπῶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ. e. aliquem de numero proscriptorum, ἐξαιρῶ τινα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προγραφέντων. 2) μτφ. ἀπαλλάττω. e. alicui curas, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν φροντίδων. e. aliquem ex culpā, ἀπαλλάττω τινὰ τοῦ ἐγκλήματος. 3) ἐλευθερῶ τινά τινος. aliquem ex vinculis, τινά

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τῶν δεσμῶν. 4) e. tempus, παρατείνω τὸν χρόνον (ἵνα παρέλθῃ ἡ πρός τι ὡρισμένη προθεσμία). e. diem dicendo, λέγων ἀναλίσκω τὴν ἡμέραν.

exin, ἐπίρ. ἴδ. exinde.

ex-inānīo, īvi, ītum, 4. aliquid, ἐκκενῶ τι. e. civitatem, ἐκπορθῶ, καταστρέφω τὴν πολιτείαν.

exĭnānītus, a, um, μ. π. τ. exinanio.

ex-inde, καὶ exin, ἐπίρ. ἐκ τούτου (τοῦ χρόνου), ἐντεῦθεν, ἔπειτα, μετὰ ταῦτα. 2) ἐφεξῆς.

exīre, ἀπαρ. τ. exeo.

existĭmātĭo, iōnis, θ. (existimo) δόξα, ὑπόληψις, γνώμη, δόκησις. 2) δόξα, εὐδοξία, ὑπόληψις, τιμή.

existĭmātor, ōris, ἀ. (existimo) κριτής.

existĭmo, 1. (ex-aestimo) ὑπολαμβάνω, δοξάζω, ἡγοῦμαι, οἶομαι, κρίνω. ut Cicero existimat, ὡς ὁ Κικέρων ἡγεῖται. e. hos oratores fuisse maximos, νομίζω τούς δὲ τοὺς ῥήτορας μεγίστους γενέσθαι. hoc in probro existimatur, τοῦτο αἰσχρὸν νομίζεται. 2) (ἐκ)τιμῶ τι. e. aliquid magni, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαί τι. 3) διαλογίζομαι, σκοπῶ τι, σκέπτομαι περί τινος. de consilio alicujus, περὶ τῆς γνώμης τινός. de illis scriptoribus existimare non possumus, περὶ τῶν συγγραφέων ἐκείνων κρίνειν οὐ δυνάμεθα.

existo = exsisto.

exĭtĭābĭlis, καὶ exĭtĭālis, e, (exitium) ὀλέθριος, bellum, πόλεμος.

exĭtĭōsus, a, um (exitium) = exitiabilis.

exĭtĭum, ĭi, ἀ. (exeo) ἐξ(ἀπ)ώλεια, ὄλεθρος, καταστροφή, κατάλυσις, urbis, τῆς πόλεως. vitae, ἡ κατάλυσις τοῦ βίου (= exitus).

exĭtus, ūs, ἀ. (exeo) ἔξοδος, ἐξέλευσις. 2) ἔξοδος (ὁ τόπος ὅτι οὗ ἐξέρχεταί τις). 3) τέλος, λῆξις. orationis, anni, vitae, τὸ τέλος τοῦ λόγου, τοῦ χρόνου, τῆς ζωῆς (= ὁ θάνατος). 4) ἔκ(ἀπό)βασις, ἀποβαῖνον (ἀποβάν, ἀποθησόμενον). incertus belli exitus, ἄδηλος ἡ τοῦ πολέμου ἔκβασις.

ex-lex, lēgis, ἄνομος, ἀνεύθυνος.

ex-ŏlesco, olēvi, olētum, 3. ἐπαυξάνομαι, εἰμὶ τέλειος ᾗ τὸ κατὰ φύσιν μέγεθος ἔχω. 2) παρακμάζω, φθίνω, ἀφανίζομαι. exolevit memoria, ἠφάνισται ἡ μνήμη.

exŏlētus, a, um (μ. π. τ. exolesco) ἀδρός, τέλειος. 2) ἀκρατής, ἄσωτος, πόρνος. 3) πεπαλαιωμένος, ἀχρηστος.

exolvo = exsolvo

ex-ōnĕro, 1. aliquid, ἀπο(σκευάζω)-φορτίζω. e. navem, ἐκβάλλω, ἐξαιροῦμαι ἐκ τῆς νεώς τὰ φορτία. ventrem, ἐκκενῶ τὴν κοιλίαν = ἀποπατῶ. μτφ. e. civitatem metu, ἀπαλλάττω τὴν πολιτείαν τοῦ φόβου. e. conscientiam, ἀνακουφίζω τὴν συνείδησιν.

exoptātus, a, um (tior, tissimus) εὐκτός, ποθητός, περιπόθητος, μ. π. τοῦ

ex-opto, 1. aliquid, εὔχομαι, ποθῶ τι. e. aliquem, ἐκλέγομαί τινα.

exōrābĭlis, e (lior) (exoro) παραιτητός, εὐεξίλαστος. 2) ἐξ(ιλαστήριος) ιλαστικός.

ex-ordior, orsus sum, 4. aliquid, ἐξάρχω, ἄρχομαί τινος, κατάρχω τι. bellum, ἄρχομαι τοῦ πολέμου. facinus, ἐπιχειρῶ τῷ ἔργῳ. de quo scribere exorsi sumus, οὗ τὸν βίον γράψαι ἐπεχειρήσαμεν. e. dicere, προοιμιάζομαι. 2) κατ' ἐξοχὴν ἄρχομαι τοῦ ὑφάσματος. e. telam, ἵστημι τὸν στήμονα.

exordĭum, ĭi, οὐ. (exordior) (κατ)-αρχή, (κατ' ἐξοχὴν ὑφάσματος). ab exordio urbis, ἀπὸ κτίσεως τῆς πόλεως (τῆς Ῥώμης). 2) ἀρχὴ λόγου, συγγραφῆς = εἰσαγωγή, προοίμιον.

exŏrĭens, entis, (ὑπον. sol) ὁ ἀνατέλλων, ἀνίσχων ἥλιος, ἡ ἀνατολή. μ. ἐν. τοῦ

ex-ŏrĭor, ortus sum, īri, ἀνατέλλω. sol exoritur, ὁ ἥλιος ἀνατέλλει, ἀν(έχει)ίσχει. 2) ἀνα(ἐκ, ἐπι)-

φαίνομαι, ἀναφύομαι, γεννῶμαι, γίγνομαι. exortus est repente rex, αἴφνης ἀνεφάνη, ἐγένετο ὁ βασιλεύς. is nobis Sulla exoritur, οὗτος ἡμῖν (ὡς ἄλλος) Σύλλας ἐπιφαίνεται. tot bella exoriuntur, τοσοῦτοι πόλεμοι ἐκκαίονται. honestum quod ex virtute exoritur, τὸ καλόν, ὃ ἐκ τῆς ἀρετῆς γίγνεται. 3) ἀνίσταμαι, ἀνορθοῦμαι, ἀναλαμβάνω.

exornātĭo, ōnis, θ. (exorno) κόσμησις, καλλωπισμός.

exornātor, ōris, ἀ. (exorno) κοσμήτης, καλλωπιστής.

exornātus, a, um (tior, tissimus) μ. π. τοῦ

ex-orno, 1. (αἴτ.) (ἐπι)κοσμῶ τινὰ ἤ τι. aliquem donis, κοσμῶ τινα δώροις. opus verbis, κοσμῶ, καλλωπίζω ῥήμασι τὸ ἔργον. classem, διακοσμῶ, παρασκευάζω στόλον. aciem, διατάττω τὴν παράταξιν. 2) aliquem, ut-, τάττω, παρασκευάζω τινά, ὅπως-.

ex-ōro, 1. aliquem, (ἐξ)ἱκετεύω τινά. 2) aliquem aliquid ἤ aliquid ab aliquo, καταπράττω, τυγχάνω τι παρά τινος, ἀπολαμβάνω διὰ παρακλήσεως. 3) ἐξιλεῶ, καταπραΰνω τινὰ ἤ τι.

1. exorsus, a, um, μ. π. τ. exordior.

exorsa, ōrum, οὐ. πλ. (κατ)ἀρχή, προοίμιον. 2) ἐπιχειρήματα.

2. exorsus, ūs, ἀ. (exordior) = exordium.

1. exortus, a, um, μ. π. τ. exorior.

2. exortus, ūs, ἀ. (exorior) ἀνατολή.

exossātus, a, um, μτφ. ἐπικαμπής. μ. π. τοῦ

exosso, 1. (ex-os) (ποιητ.) aliquid, ἐξοστεΐζω τι.

exostra, ae, θ. ἐξώστρα, θεατρικόν τι ὄργανον τὸ ἄλλως ἐκκύκλημα.

ex-ōsus, a, um (μ. π. τ. ἀγρ. exodi) aliquem, ὁ μισῶν τινα. 2) ὁ μισούμενος, μισητός.

ex-pallesco, pallui, ĕre, κατ(ἀπ)ωχριῶ, ὠχρὸς γίγνομαι. μτφ. e. rem, φοβοῦμαί τι.

ex-pando, pandi, pansum ἤ passum, 3. aliquid, ἐκπετάννυμί τι. 2) μτφ. ἀναπτύσσω, ἐξηγοῦμαί τι.

expansus ἤ expassus, a, um, μ. π. τ. expando.

ex-pāvesco, pāvi, ĕre, ἐκ(πτοοῦμαι) πλήττομαι. 2) (αἴτ.) ἐκ(φοβοῦμαι) πλήττομαι τινα ἤ τι.

expecto = exspecto.

ex-pĕdĭo, pedīvi ἢ pedĭi, pedītum, 4. (ex-pes) (αἴτ.) (ἀπο)λύω τινὰ ἤ τι. e. nodum, λύω τὸ ἄμμα. e. me ex laqueis, λύω ἐμαυτὸν ἐκ τῶν παγίδων. Ἐκ τούτου ἔκ τινος δυσκολίας, ἢ κινδύνου ἀπαλλάττω τινά. expedire se crimine, ἀπολύειν ἑαυτὸν τῆς αἰτίας, ἀπολύεσθαι τὴν αἰτίαν. aliquem ab omni occupatione, ἀπαλλάττω τινὰ πάσης ἐργασίας. aegrotum, ἀπολύω τινὰ τῆς ἀρρωστίας, ἀνίστημι τὸν ἄρρωστον. 2) ἐξαιρῶ, προχειρίζομαι. virgas, τὰς ῥάβδους. Cererem canistris, ἐξαιρῶ ἄρτον ἐκ τῶν κανίστρων. e. merces, ἐκτίθημι τὰ ἐμπορεύματα. 3) (ποιητ.) α) βάλλω, ῥίπτω, jaculum ἀκόντιον. β') δια(κοσμῶ) τάττω τι (οὕτως ὥστε αἱ δυσκολίαι νὰ ἀΐρωνται). rem frumentariam, φροντίζω τῶν περὶ τὸν σῖτον. expedire nomina sua, ἀπο(ἐκ)τίνειν τὰ ἑαυτοῦ χρέη. e. salutem, σώζω τὴν ἐμὴν ζωήν, φροντίζω περὶ τῆς ἐμῆς σωτηρίας. 4) παρασκευάζω, ἑτοιμάζω τι. naves ἤ classem, τὸν στόλον. e. me ad proelium, παρασκευάζομαι πρὸς μάχην. 5) περαίνω, ἀνύτω, ἀποτελῶ, ἐπὶ τέλος φέρω τι. consilia mea, τὰς ἐμὰς βουλάς. 6) ἐπὶ λόγου. aliquid, ἀποφαίνομαι, ἐξηγοῦμαι, διηγοῦμαί τι. pauca multis, ὀλίγα διὰ πολλῶν. 7) Ἄπρ. expedit, συμφέρει, λυσιτελεῖ, ὠφελεῖ. aliis aliud expedit, ἄλλοις ἄλλο συμφέρει. mihi expedit salvam esse rempublicam, ἐμοὶ λυσιτελεῖ τὴν πολιτείαν σῶαν εἶναι.

expĕdīte (tius, tissime), ἐπίρ. (ex-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πατρών

peditus) προχείρως, ῥᾳδίως, ἑτοίμως, ἐλαφρῶς, ταχέως.

expĕdītĭo, ōnis, f. (expedio) ἐξ(ἀφ)ήγησις. 2) ἀπο(ἐκ)τέλεσις, ἐργασία. 3) ἐκστρατεία, στόλος.

expĕdītus, a, um (tior, tissimus) (μ. π. τ. expedio) ἀπόλυτος, ῥᾴδιος, πρόχειρος, ἕτοιμος. e. iter, locus, ὁδός, τόπος εὔβατος. expeditum ad dicendum, ῥᾴδιον εἰπεῖν. expeditum nomen, χρέος ῥᾴδιως ἐκτινόμενον = ἀσφαλές, βέβαιον. ὠσαύτως· expedita victoria, ἀσφαλής, βεβαία νίκη. in expedito esse, πρόχειρον εἶναι. coena expedita, πρόχειρον δεῖπνον (ἄνευ κόπων προετοιμασθέν). oratio expedita, λόγος εὔρυθμος. in expedito habere, πρόχειρον, ἐν ἑτοίμῳ ἔχειν. 2) homo e., ἄνθρωπος ῥωμαλέος, ἀκμαῖος, ἔτι δὲ ᾖ ὁ εὔζωνος, ἐλαφρὸς (ὁ μὴ φέρων βάρος). e. ad caedem, πρόχειρος πρὸς φόνον. ad dicendum, πρὸς τὸ λέγειν. Ἐπὶ στρατιωτῶν· milites (copiae, exercitus) expediti, εὔζωνοι, ἐλαφροί, ψιλοί, ἐλαφρῶς ὡπλισμένοι στρατιῶται (δυνάμεις, στρατός).

ex-pello, pĕpŭli, pulsum, 3. (αἰτ.) ἐξ(ωθῶ)ελαύνω, ἐκβάλλω τινὰ ἤ τι. e. naves ab litore in altum, ἀνάγομαι, ἀπαίρω. e. aliquem ex urbe, patriā ἢ a patria, ἐκβάλλω τινὰ τῆς πόλεως, ἐξορίζω τινὰ ἐκ τῆς πατρίδος. e. aliquem domo sua, ἐξελαύνω τινὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, regno, ἐκ τοῦ βασιλείου. hostes finibus e., τοὺς πολεμίους ἐκ τῶν ὁρίων ἀπωθῶ. e. aliquem in exsilium καὶ ἁπλῶς e. aliquem, ἐξορίζω τινά. e. memoriam beneficiorum, ἀποβάλλω τὴν μνήμην τῶν εὐεργεσιῶν. (ποιητ.) e. sagittam arcu, ἀφίημι βέλος, ἀποτοξεύω. Ἐκ τούτου μτφ. ά) ἀποστερῶ τινά τινος. possessione, τῆς κτήσεως. e. aliquem vitā, ἀφαιροῦμαί τινα τὴν ζωήν. e. vitam (animam), ἐξάγω ἐμαυτὸν τοῦ βίου, διεργάζομαι ἐμαυτόν. β') e. quietem, somnos, ἐνοχλῶ, ταράττω τὴν ἡσυχίαν, τὸν ὕπνον. e. curas, spem, ἀποβάλλω, ἀποτίθεμαι τὰς φροντίδας, τὴν ἐλπίδα.

ex-pendo, pendi, pensum, 3. aliquid, σταθμῶμαι, σταθμίζω, ζυγοστατῶ τι. 2) ζυγίζω, ἐξετάζω, ἐλέγχω, ἀνακρίνω τινά, testem, τὸν μάρτυρα. 3) ἀπο(ἐκ)τίνω τι. numos alicui, τινὶ χρήματα. viginti talenta in illos sumptus, εἴκοσι τάλαντα ἀναλίσκω εἰς τὰς δαπάνας ἐκείνας. 4) (ποιητ.) ά) alicui poenas, τίνω τινὶ ποινάς, δίδωμί τινι δίκην (τιμωροῦμαι). β') κατ' ἐξοχὴν ἡ μετχ. expensum = τὸ ἀνάλωμα, ἡ δαπάνη. ratio expensi et expensi, ὁ λογισμὸς τῶν προσόδων καὶ τῶν δαπανῶν. ferre alicui expensum, ἀπογράφω τινὶ χρήματα, δανείζω ἢ ἀποτίνω τινὶ ἀργύριον. ferre alicui expensas pecunias, δανείζειν τινὶ χρήματα. καὶ ἐκ τούτου περὶ ἄλλων πραγμάτων· legionem alicui expensam fero, προχειρίζομαί τινι λεγεῶνα.

expensus, a, um, μ. π. τ. expendo expensa, ae, θ. (ὑπον. pecunia) ἡ expensa, ōrum, οὐ. πλ. ἀνάλωμα, δαπάνη. ᾠδ. καὶ expendo.

expergĕ-făcĭo, fēci, factum, 3. aliquem, ἐξ(ἀν)εγείρω τινά.

expergĕfactus, a, um, μ. π. τ. expergefacio.

expergiscor, perrectus sum, 3. (ἐναρκτ. τ. expergo) ἐξ(ἀν)εγείρομαι.

expĕrĭens, ntis (entior, entissimus) (μ. ἐν. τ. experior) εὐτολμος, τολμηρός, δραστήριος, ἐπινοητικός. 2) (γεν.) ἔμπειρός τινος.

expĕrĭentĭa, ae, θ. (experiens) πεῖρα, ἀπόπειρα, ἐπιχείρημα. 2) πεῖρα, ἐμπειρία.

expĕrĭmentum, i, οὐ. (experior) 1) = experientia. 2) μαρτύριον, ἀπόδειξις.

ex-pĕrĭor, pertus sum, 4. (αἰτ.) πειρῶμαι, πεῖραν λαμβάνω τινός, ἐρευνῶ, ἐξετάζω τι. e. omnia ἢ

extrema, ἀποπειρῶμαι πάντων. e. vim veneni in aliquo, πεῖραν λαμβάνω τῆς δυνάμεως τοῦ φαρμάκου ἔν τινι. amicos, amorem, τῶν φίλων, τοῦ ἔρωτος. e. me, ἐξετάζω τὰς ἐμαυτοῦ δυνάμεις. e. libertatem = ἀπολαύω τῆς ἐλευθερίας. expertus sum, ἐπειράθην, πεῖραν ἔλαβον. 2) e. legibus, judicio, jure, jus, ἢ ἁπλῶς experior cum aliquo, διαδικάζομαί τινι.

experrectus, a, um (tior) (μ. π. τ. expergiscor) ἐγερτός, ἔξυπνος, ἐγρηγορώς.

expers, rtis (ex-pars) rei, σπαν. re, ἄμοιρος, ἀμέτοχος, οὐ μετέχων τινός. e. eruditionis, ἀπαίδευτος. e. pecuniis, ἀχρήματος. e. periculorum, ἄπειρος κινδύνων.

expertus, a, um (tissimus) (μ. π. τ. experior) ὁ πεῖραν λαβών, πειραθείς, πεπειραμένος. 2) παθ. δόκιμος.

ex-pĕto, petīvi, petītum, 3. (αἰτ.) ζητῶ, αἰτῶ τι, ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαί τινος. auxilium ab aliquo, αἰτῶ βοήθειαν παρά τινος. e. mortem pro vita civium, ποθῶ τὸν θάνατον ὑπὲρ τῆς ζωῆς τῶν πολιτῶν. e. vitam alicujus, ἐπιτίθεμαί τινι. e. poenas ab aliquo, τιμωροῦμαί τινα. mare expetit medium terrae locum, ἡ θάλασσα ζητεῖ τὸ μέσον τῆς γῆς. 2) ἀμεταβ. συμβαίνω. in servitute multa iniqua expetunt, ἐν τῇ δουλείᾳ συμβαίνει πολλὰ ἄδικα. omnes clades hujus belli in eum expetunt, πᾶσαι αἱ συμφοραὶ τοῦ πολέμου τούτου εἰς αὐτὸν τρέπονται.

expĭātĭo, iōnis, θ. (expio) ἁγνισμός, καθαρμός, ἱλασμός.

expictus, a, um, μ. π. τ. expingo.

expīlātio, iōnis, θ. (expilo) διαρπαγή, σύλησις.

expīlātor, ōris, ἀ. (expilo) ὁ διαρπάζων, συλήτης.

expīlo, 1. (αἰτ.) (περι)συλῶ, διαρπάζω τινὰ ἢ τι.

ex-pingo, pinxi, pictum, 3. aliquid, ὑπογράφω, χρωματίζω τι. 2) μτφ. ἀκριβῶς περι(δια)γράφω.

expĭo, 1. (αἰτ.) ἁγνίζω, καθαίρω, ἐξιλάσκομαί τινα. manes, τοὺς τεθνεῶτας. e. scelus in aliquem, τιμωροῦμαί τινα. e. cladem victoriis, τὴν συμφορὰν νίκαις διορθῶ. e. dolorem, κατέχω, παραμυθοῦμαι τὴν λύπην.

expiro = exspiro.

ex-piscor, 1. aliquid, μτφ. ἐξερευνῶ, ἐξιχνεύω (ψαρεύω) τι.

explānāte (tius), ἐπίρ. (explanatus) σαφῶς, καταφανῶς.

explānātio, iōnis, θ. (explano) ἐξήγησις, διασάφησις, ἑρμηνεία. 2) σαφήνεια.

explānātor, ōris, ἀ. (explano) ἐξηγητής, ἑρμηνευτής.

ex-plāno, 1. aliquid, ἀνα(πετάνυμι)πτύσσω, ἐκτείνω τι. 2) μτφ. ἐξηγοῦμαι, διασαφῶ, ἑρμηνεύω τι.

explaudo = explodo.

ex-plĕo, plēvi, plētum, 2. aliquem ἢ aliquid aliqua re, ἐκ(ἀνα)πληρῶ, πληρῶ, (ἐκ)πίμπλημί τινα ἤ τί τινος. fossam aggere, πληρῶ τὴν τάφρον χώματος. e. rimas, βύω, ἐμπληρῶ τὰ ῥήγματα. milites expleunt munitionem, οἱ στρατιῶται καταλαμβάνουσιν ὅλον τὸ ὀχύρωμα. 2) κορεννύω, ἐμπίπλημι. bovem frontibus, τὸν βοῦν φύλλοις. e. cupiditatem, odium meum (ἢ alicujus), avaritiam pecuniā, κορέννυμι τὴν ἐπιθυμίαν, τὸ μῖσός μου (ἤ τινος), τὴν φιλαργυρίαν χρημάτων. e. sitim, καταπαύω τὴν δίψαν. e. famem, τὴν πεῖναν ἐμπίπλημι. e. aliquem, τὰς ἐπιθυμίας τινὸς (ἐκ)πληρῶ, χαρίζομαι ταῖς ἐπιθυμίαις τινός. e. locum, πληρῶ, κατέχω τὸ χωρίον. 3) ἐκ(πληρῶ)τελῶ. officium, τὸ καθῆκον. 4) συμ(ἀνα)πληρῶ τι. numerum, legiones, τὸν ἀριθμόν, τὰς λεγεῶνας. exercitum, τὸν στρατόν. e. justam altitudinem, ἐφικνεῖσθαι τοῦ προσήκοντος

ὕψους. 5) πληρῶ, τελῶ, vitam, mortalitatem, τελῶ τὸν βίον = ἀποθνήσκω. annos ducentos, πληρῶ, τελῶ διακόσια ἔτη.

explētĭo, iōnis, θ. (expleo) πλήρωσις, πλησμονή, κόρος.

explētus, a, um (μ. π. τ. expleo) ἀνάπλεως, πλήρης. μτφ. τέλειος.

explĭcāte, ἐπίρ. (explicatus) σαφῶς, ἐναργῶς.

explĭcātio, iōnis, θ. (explico) ἀνάπτυξις, τὸ ἀν(ἐξ)ελίττειν. 2) μτφ. ἀνάπτυξις, ἐξήγησις, διασάφησις.

explĭcātor, ōris, ὁ. (explico) ἐξηγητής, ἑρμηνευτής.

explĭcātrix, īcis, θ. (explico) ἡ ἐξηγοῦσα, ἑρμηνεύουσα.

1. **explĭcātus**, a, um (tior, tissimus) (μ. π. τ. explico) σαφής.

2. **explĭcātus**, ūs, ὁ. (explico) ἐξάπλωσις, διάτασις. 2) μτφ. = explicatio.

explĭcĭtus, a, um = explicatus.

ex-plĭco, āvi, κ. pliciŭi, ātum κ. plicĭtum, āre, aliquid, ἐξ(ἀν)ελίττω, ἀναπτύσσω, ἐκτυλίσσω τι. vestem, vela, pennas, ἐξαπλῶ τὴν ἐσθῆτα, τὰ ἱστία, τὰ πτερά. e. volumen (librum), ἀνελίττω, ἀναπτύσσω βιβλίον. e. agmen confusum, διατάττω)κοσμῶ τὸν συντεταραγμένον στρατόν. e. capillum, λύω τὴν κόμην. e. frontem, ἐξιλαρῶ, φαιδρύνω τὸ μέτωπον. 2) μτφ. διατάττω)κοσμῶ, εὐθετῶ, καλῶς διατίθημί τι. e. negotia alicujus, rem frumentariam, τὰ πράγματά τινος, τὰ περὶ τὸν σῖτον. e. nomen, ἀποδίδωμι τὸ χρέος. Ἐκ τούτου = ἀπαλλάττω, ἀπελευθερῶ. aegrum, ἀπαλλάττω τινὰ τῆς νόσου. Siciliam, multis cinctam periculis, τὴν Σικελίαν, πολλοῖς περιεζωσμένην κινδύνοις. 3) ἐκτείνω, ἐξαπλῶ, ἀναπτύσσω. aciem, τὴν φάλαγγα. ordines, τὰς τάξεις. e. forum, αὐξάνω, ἐκτείνω τὴν ἀγοράν. 4) ἐπὶ λόγου· ἀναπτύσσω, ἐξηγοῦμαι, ἐκτίθημι, διασαφηνίζω τι. vitam illius, διηγοῦμαι τὸν βίον ἐκείνου. 4) περαίνω, ἐκ(ἀπο)τελῶ, διαπράττομαί τι. mandata, ἐκτελῶ τὰ προσταγθέντα. bellum, ἐπὶ τέλος ἄγω τὸν πόλεμον. iter, διανύτω τὴν ὁδόν.

ex-plōdo, plōsi, plōsum, 3. (κἀτ.) ἐκ(κροτῶ)ρίπτω, κροτῶν ἐκβάλλω, πτερνοσκοπῶ, ἀποδοκιμάζω τινὰ ἢ τι. 2) ἐκβάλλω, ἐξελαύνω τινά.

explōrāte, (tius) ἐπίρ. (exploratus) βεβαίως, ἀσφαλῶς.

explōrātio, iōnis, θ. (exploro) δοκιμασία, ἐξέτασις. 2) κατασκοπή.

explōrāto, ἐπίρ. = explorate.

explōrātor, ōris, ὁ. (exploro) δοκιμαστής, ἐξεταστής. 2) κατάσκοπος.

explōrātus, a, um (tior, tissimus) βέβαιος, ἀσφαλής. κατ' ἀφ. ἀπόλ. explorato hostes esse, ἰσορρήσας, πυθόμενος, πεπυσμένος ὅτι ἐχθροί εἰσι. exploratum ἢ pro explorato habeo, σαφῶς οἶδα. μ. π. τοῦ

ex-plōro, 1. aliquid, σπαν. de re, ἐξετάζω, ζητῶ, δοκιμάζω, ἱστορῶ τι. idoneum castris locum, ἐπιτήδειον τόπον πρὸς στρατοπεδείαν. e. portam, δοκιμάζω τὴν πύλην (τὴν στερεότητα αὐτῆς). animos, δοκιμάζω τὰς ψυχάς. e. de voluntate alicujus, ἱστορῶ περὶ τῆς θελήσεώς τινος. συχνὰ explorato, ἴδ. exploratus. 2) ἐξετάζω, κατασκοπῶ. consilia hostium, κατασκοπῶ τὰς τῶν πολεμίων βουλάς. locum, hostium iter, τὸν τόπον, τὴν πορείαν τῶν πολεμίων. Pharnabasum misit exploratum, τὸν Φαρνάβαζον κατασκοπεύσοντα ἔπεμψε.

explōsi, πρκ. τ. explodo.

explōsĭo, iōnis, θ. (explodo) τὸ πτερνοσκοπεῖν, κρότος, ἔκριψις.

ex-plōsus, a, um, μ. π. τ. explodo.

ex-pōlĭo, īvi, ītum, 4. aliquid, ἐκ(λεαίνω)λειῶ, (ἀπο)ξέω τι. 2) μτφ. ἐξεργάζομαι, καλλύνω, κοσμῶ. aliquem doctrinis, παιδεύω τινὰ μαθήμασι.

expōlītĭo, iōnis, θ. (expolio) τὸ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐκλεπίνειν, ξέσις, λείωσις, στίλβωσις.

expŏlītus, a, um (tior, tissimus) (μ. π. τ. expolio) ξεστός, λαμπρός, στιλπνός. 2) μτφ. πεπαιδευμένος.

ex-pōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, 3. (αἰτ.) ἐκτίθημί τινα ἤ τι. e. vasa, ἐκτίθημι τὰ ἀγγεῖα. infantem ad necem, τὸ νήπιον ἵνα ἀποθάνῃ. puerum, τὸν παῖδα. e. vitam meam ad imitandum juventuti, ἐκτίθημι τὸν ἐμαυτοῦ βίον πρὸς μίμησιν τῆς νεολαίας. e. rem ante oculos (in oculis ἢ conspectu) omnium, ἐκτίθημί τι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν πάντων=ἐπιδείκνυμί τι. praemia alicui, ἆθλά τινι. ibi in omnibus collibus expositas hostium copias armatas conspexit, ἐκεῖ ἐθεάσατο ἐπὶ πάντων τῶν λόφων τεταγμένην τὴν τῶν ὡπλισμένων πολεμίων δύναμιν. Sunium expositum, τὸ περίβλεπτον Σούνιον. 2) ἐκ(ἀπο)βιβάζω. milites ex navibus, ἀποβιβάζω τὸν στρατὸν ἐκ τῶν νηῶν. e. frumentum, ἐκβιβάζω τὸν σῖτον. aliquem in terra ἢ in terram, τινὰ εἰς τὴν γῆν. 4) aliquem alicui, ἐκτίθημι, προΐεμαί τινά τινι. exercitum hosti, τὸν στρατὸν τῷ ἐχθρῷ. provincias barbaris, τὰς ἐπαρχίας τοῖς βαρβάροις. aliquem ad ictus, τινὰ εἰς τὰς προσβολάς. domus exposita voluptatibus, οἶκος ταῖς ἡδοναῖς ἐκτεθειμένος, παραδεδομένος. 5) ἐκτίθημι, διεξέρχομαι, διηγοῦμαι, δηλῶ, ἀποφαίνω, ἀπολογίζομαί τι (ἢ περί τινος), in majorum virtutibus exponendis, ἐν τῇ διηγήσει τῶν ἀρετῶν τῶν προγόνων. e. antiquitatem totam in eo volumine, διεξέρχομαι πᾶσαν τὴν ἀρχαιότητα ἐν ἐκείνῳ τῷ βιβλίῳ. vitam alicujus, τὸν βίον τινός. alicujus beneficia, τὰς εὐεργεσίας τινός.

exporrectus, a, um, μ. π. τοῦ

ex-porrĭgo, ĕxi, ectum, 3. aliquid, ἐκ(παρα)τείνω τι.

exportātĭo, ōnis, θ. (exporto) ἐκκομιδή, ἐξαγωγή.

ex-porto, 1. aliquid, ἐκκομίζω, ἐξάγω τι. mea omnia, πάντα τὰ ἐμά. signa ex fanis, τὰ ἀγάλματα ἐκ τῶν ἱερῶν. aurum ex Italia, χρυσὸν ἐξ Ἰταλίας. (ποιητ.) Jupiter exportavit Europam, ὁ Ζεὺς ᾤχετο ἄγων τὴν Εὐρώπην. e. corpora mortuorum, ἐκ(κομίζω)φέρω τὰ τῶν τεθνεώτων σώματα. 2) ἐκτοπίζω, ἐξορίζω τινά.

ex-posco, pŏposci, ĕre, aliquid, (ἐξ)αἰτῶ τι. e. victoriam a deis, αἰτοῦμαι νίκην παρὰ τῶν θεῶν. e. deos, ἱκετεύω τοὺς θεούς. 2) e. aliquem ad poenam καὶ ἁπλῶς e. aliquem, ἐξαιτῶ τινα, ἐκδοτον αἰτῶ τινα (εἰς τιμωρίαν).

expŏsĭtĭo, ōnis, θ. (expono) ἔκθεσις βρέφους. 2) ἔκθεσις, ἐξ(δι)ήγησις, δήλωσις, ἀπολογισμός.

expŏsĭtus, a, um (μ. π. τ. expono) κοινός, ἀγοραῖος, φαῦλος. 2) κοινός, εὐπροσήγορος.

expostŭlātĭo, ōnis, θ. (expostulo) ἐξάνθησις. 2) μέμψις, ἔγκλημα.

ex-postŭlo, 1. aliquid ab aliquo, (ἐξ)αἰτῶ τι παρά τινος. 2) αἰτιῶμαι, μέμφομαι, ἐγκαλῶ τινα.

expŏsŭi, πρκ. τ. expono.

expresse (sius), ἐπίρ. (expressus) μετὰ πιέσεως. 2) διαῤῥήδην, ῥητῶς, σαφῶς.

expressi, πρκ. τ. exprimo.

expressĭo, ōnis, θ. (exprimo) ἔκθλιψις, ἐκπίεσις.

expressus, a, um, (sior) δῆλος, σαφής, ἐναργής, φανερός. 2) ἐξ(προ)έγων. μ. π. τοῦ

exprĭmo, pressi, pressum, 2. (expremo) aliquid, ἐκ(πιέζω)θλίβω τι. spongiam, τὴν σπογγιάν. oleum ex sessama, ἐκπιέζω ἔλαιον ἐκ τῆς σησάμης. e. vinum, πιέζων ἐκβάλλω οἶνον. μτφ. ά) e. verba, litera, προφέρω τὰς λέξεις, τὰ γράμματα. β') ἐξαναγκάζω τινα. e. aliquid ab aliquo, εἰσπράττω, πράττομαί τινά τι. pecuniam, ἀρ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

γύριον. expressi ut negaret, ἠνάγκασα αὐτὸν ἀρνεῖσθαι. e. verum, ἐξαναγκάζω τὸ ἀληθές. e. confessionem alicujus, ἐξάγω τὴν ὁμολογίαν τινός. 2) ἐκ(μάττω)τυπῶ τι. imaginem (in) cera, εἰκόνα ἐν κηρῷ. imaginem vitae (alicujus) διαγράφω τὴν εἰκόνα τοῦ βίου (τινός). e. aliquid immitando ἢ immitatione, μιμοῦμαί τι. e. vitam patris, μιμοῦμαι τὸν βίον τοῦ πατρὸς (ζῶ ὡς ὁ πατήρ). 3) μτφ. ἀ)διηγοῦμαι, περιγράφω τι. bellum, πόλεμον. e. sensum, ἐκ(φέρω)φράζω τὴν σκέψιν. Ἐκ τούτου δ' = μεταφράζω, μεθερμηνεύω. verbum (e, ἢ de) verbo, λέξιν πρὸς λέξιν. aliquid Latine, τι εἰς τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν. 4) θλίβω, πιέζω, ἀναπέμπω τι τοῖς ἀφετηρίοις ὀργάνοις εἰς ὕψος. aquam in altum, ὕδωρ εἰς ὕψος. quotidianus agger exprimit turres, τὸ καθ' ἡμέραν χῶμα αἴρει, ὑψοῖ τοὺς πύργους.

exprŏbrātĭo, ōnis, θ. (exprobro) (ἐξ)ὀνειδισμός, ὄνειδος.

exprŏbro, 1. (ex-probrum) alicui aliquid, (ἐξ)ὀνειδίζω τινί τι. alicui officia, ὀνειδίζω τινὶ τὰς εὐεργεσίας, ὑπομιμνήσκω τινὰ τῶν εὐεργεσιῶν. de muliere, ὀνειδίζω τινὶ περὶ γυναικός.

ex-prōmo, prompsi, promptum, 3. aliquid, ἐξαιρῶ, ἐκβάλλω τι. e. voces, προΐεμαι φωνάς. 2) μτφ. δηλῶ τι, χρῶμαί τινι. odium, crudelitatem, τῷ μίσει, τῇ σκληρότητι χρῶμαι. vim eloquentiae, τῇ τοῦ λόγου δεινότητι. omnia mea occulta, ἐκφέρω, δηλῶ πάντα τὰ ἐμὰ κρυπτά. e. sententiam, ἀποφαίνω, δηλῶ τὴν γνώμην.

exprompsi, πρκ. τ. expromo.

expromptus, a, um, μ. π. τ. expromo.

expugnābĭlis, e (expugno) (σπαν.) ἁλώσιμος, εὐ(πολιόρκητος)πολέμητος.

expugnātĭo, ōnis, θ. (expugno) ἅλωσις, καταπολέμησις.

expugnātor, ōris, ὁ. (expugno) πολιορκητής. urbis, πόλεως. 2) μτφ. ὁ καταπολεμῶν.

ex-pugno, 1. (αἰτ.) καταπολεμῶ, αἱρῶ, νικῶ τινα ἢ τι. urbem, aedes, πόλιν, οἶκον (βιάζομαι). καὶ e. urbem obsidione, οἱρῶ, ἐκπολιορκῶ πόλιν. e. navem, αἱρῶ τὴν ναῦν.e. inclusos moenibus, τοὺς ἐν τοῖς τείχεσιν εἰς παράδοσιν ἐξαναγκάζω.hostes, νικῶ,καταπολεμῶ τοὺς πολεμίους. μτφ. e. pertinaciam alicujus, pudicitiam, αἱρῶ, νικῶ τὴν καρτερίαν τινός, τὴν αἰδημοσύνην. expugnatus precibus, νικηθείς, παραπεισθείς ταῖς δεήσεσι. 2) μτφ. πόνοις κατορθῶ, διαπράττω τι. aurum a patre, χρυσὸν παρὰ τοῦ πατρός. e. mihi consulatum, διαπράττω ἐμαυτῷ τὴν ὑπατείαν, διαπράττω ὥστε ὕπατος ἀποδειχθῆναι. e. coepta, ἐπὶ τέλος ἄγω τὰ ἐπιχειρήματα.

expŭli, πρκ. τ. expello.

expulsĭo, ōnis, θ. (expello) ἔξωσις.

expulsor, ōris, ὁ. (expello) ὁ ἐξ-(ἀπ)ελαύνων, ἐκβαλών, ἐξώστης.

expulsus, a, um, μ. π. τ. expello.expulsus, i, ὁ. ὁ ἐκπεσών.

expultrix, īcis, θ. (expello) ἡ ἐξ-(ελαύνουσα)ωθοῦσα.

expunctus, a, um, μ. π. τοῦ

ex-pungo, punxi, punctum, 3. aliquid, ἐξαλείφω, διαγράφω τι. 2) aliquem, ἐξωθῶ, ἀπομακρύνω τινά.

expŭo = exspuo.

ex-purgo, 1. aliquid, ἐκ(καθαίρω)-καθαρίζω τι. 2) μτφ. e me alicui, ἀπολογοῦμαι ὑπὲρ ἐμαυτοῦ πρός τινα.

ex-pŭto, 1. aliquid, διαλογίζομαι, σκέπτομαί τι. 2) κατα(ἐν)νοῶ τι. Exquiliae ἴδ. Esquiliae.

exquīro, quisīvi, quisītum, 3. (exquaero) aliquid alicui, ἀναζητῶ, ἐξετάζω, ἐκλέγω τι. 2) aliquid ab aliquo, πυνθάνομαί τι παρά τινος, (ἐπ)ἐρωτῶ τινά τι. consilium ali-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

cujus, ἐρωτῶ τινα συμβουλήν, συμβουλεύομαί τινι. 3) αἰτῶ τι παρά τινος.

exquīsīta, ōrum, οὐ. πλ. (exquisitus) ἐξετάσεις, ἔρευναι.

exquīsīte (tius, tissime) ἐπίρ. (exquisitus), ἐξητασμένως, ἀκριβῶς, ἐπιμελῶς.

exquīsītus, a, um (tior, tissimus) (μ. π. τ. exquīro) ἐκλεκτός, ἐξαίρετος.

ex-sacrĭfĭco, āre, ἐκθύομαι.

ex-sanguis, e, ἄναιμος. 2) ἄνευρος, ἀσθενής. 3) ὠχρός. 4) νεκρός.

ex-sarcĭo, sarsi, sartum, 4. (σπαν.) ἐπισκευάζω, διορθῶ τι.

ex-sătĭo, 1. aliquem re, (κατα)κορέννυμί τινά τινος.

ex-sătŭro = exsatio.

exscensĭo, ōnis, θ. (ex-scando) ἔκ(ἀπό)βασις (ἐκ πλοίου).

exscĭdi, πρκ. τ. exscindo.

exscĭdium = excidium.

ex-scindo, scĭdi, cissum, 3. aliquid, ἐκκόπτω, καθαιρῶ, κατασκάπτω τι.

exscrĕātĭo, ōnis, θ. (exscreo) τὸ ἐκ(ἀπο)χρέμπτεσθαι.

ex-scrĕo, 1. aliquid, (ποιητ.) ἐκ(ἀπο)χρέμπτομαι, ἐκπτύω τι.

ex-scrĭbo, scripsi, scriptum, 3. aliquid, ἐκ(ἀπο,ἀντι)γράφω τι.

exscriptus, a, um, μ. π. τ. exscribo.

ex-sculpo, sculpsi, sculptum, 3. aliquid, ἐγλύφω τι. e. versus, ἐξαλείφω στίχους. 2) ἐξαρπάζω τι. 3) γλύφω τι. signum ex lapide, ἄγαλμα ἐκ λίθου.

exsculptus, a, um, μ. π. τ. exsculpo.

ex-sĕco, secŭi, sectum, āre, aliquid, ἐκκόπτω τι. 2) aliquem, εὐνουχίζω τινά.

exsĕcrābĭlis, e (lior) (exsecror) ἐξάγιστος, κατάρατος, καταράσιμος.

exsĕcrātĭo, ōnis, θ. (exsecror) κατάρα, ἀρά.

exsĕcrātus, a, um (tissimus) παθ. ἐξάγιστος, κατάρατος. μ. π. τοῦ exsĕcror, 1. (ex-sacer) (αἰτ.) καταρῶμαί τινι. e. in aliquem utpereat καταρῶμαί τινι ἀπολέσθαι. e. in caput meum, καταρῶμαι ἐμαυτῷ.

exsectĭo, ōnis, θ. (exseco) ἐκτομή.

exsectus, a, um, μ. π. τ. exseco.

exsĕcūtĭo, ōnis, θ. (exsequor) ἐκ(ἀπο)τέλεσις.

exsĕcūtor, ōris, ὁ. (exsequor) ὁ ἀποτελῶν, ἐκτελεστής.

exsĕcūtus, ᾱ-quūtus, a, um, μ. π. τοῦ ex-sĕquor secūtus ᾱ sequūtus sum, 3. (αἰτ.) (ἐξ)ακολουθῶ, ἕπομαί τινι, διώκω τινά ἢ τι. e. funus, ἀκολουθῶ τῷ ἐκφερομένῳ. e. fugam alicujus, ἀκολουθῶ τῷ φεύγοντί, διώκω τὸν φεύγοντα. 2) διώκω τινὰ κολάσων, τιμωροῦμαι, κολάζω. delicta, τὰ ἁμαρτήματα. injurias, τὰς ἀδικίας. 3) ἐκ(ἐπι,ἀπο)πελῶ, διά(κατα)πράττω τι. iter, incepta, τὴν ὁδόν, τὰ ἐπιχειρήματα. negotia, τὰ ἔργα. mandata, ποιῶ τὰ προσταχθέντα. scelus, ἐργάζομαι κακούργημα. e. mortem, ἀποθνήσκω. 4) e. verbis, ἢ ἁπλῶς e. aliquid, δι(εξέρχομαι)ηγοῦμαί τι.

ex-sĕro, serŭi, sertum, 3. aliquid, ἐξ(είρω)άγω, προτείνω, ἐκβάλλω τι. linguam, τὴν γλῶσσαν. e. caput ponto, ἐκκύπτω τὴν κεφαλὴν ἐκ τῆς θαλάσσης. e. ensem, σπῶμαι, γυμνῶ τὸ ξίφος. exsertus ensis, γυμνὸν ξίφος. e. brachia, ἀπο(γυμνῶ)καλύπτω τοὺς βραχίονας. Amazon unum exserta latus, Ἀμαζὼν ἀποκεκαλυμμένη (γυμνὴ) τὸν ἕτερον βραχίονα. 2) μτφ. ἐκφέρω, δηλῶ τι, secreta, τὰ ἀπόκρυφα.

exserto, āre, 1. (ἐπιτ. τ. exsero) aliquid, ἐξείρω, γυμνῶ τι.

exsertus, a, um, μ. π. τ. exsero.

ex-sĭbĭlo, 1. aliquem, ἐκσυρίττω τινά. 2) ἀμεταβ. προΐεμαι συριγμόν, συρίττω, συρίζω.

exsiccātus, a, um, ξηρός. μ. π. τοῦ ex-sicco, 1. aliquid, ἀποξηραίνω τι. 2) ξηραίνω, ἐκπίνω τι. lagenas, τὰς λαγήνους.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ex-signo, 1. aliquid, κατα(ἀνα)-γράφω τι.

exsĭlĭo, silŭi (silŭi), sultum, 4. (ex-salio) ἐκπηδῶ, ἐξάλλομαι. foras ἡ domos, ἐξορμῶ, ταχέως ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας. 2) ἐξ(ἀν)άλλομαι, ἀναπηδῶ. de sella, ἐξάλλομαι, ταχέως ἀνίσταμαι ἐκ τῆς ἕδρας. gaudio, ὑπὸ χαρᾶς = σκιρτῶ.

exsĭlĭum, ĭi, οὐ. (ex-solum) φυγή, ἀειφυγία, ἔκπτωσις, ἐξορία. in exsilium aliquem ejicere ἡ expellere ἡ exsilio aliquem afficere, ἡ multare, φυγαδεύειν, φυγῇ ζημιοῦν τινα. 2) ἡ τοῦ φυγάδος διατριβή, τόπος ἐξορίας.

ex-sisto, stĭti, ĕre, ἐξανίσταμαι, ἐξ(ἀν)έρχομαι, ἀναφαίνομαι. cornu exsistit a media fronte, κέρατον ἀναφύεται ἐκ τοῦ μέσου τοῦ μετώπου. e. exlatebris, ἐξανίσταμαι ἐκ τῆς ἐνέδρας. vox exstitit ab aede, φωνὴ ἐκ τοῦ ναοῦ ἐξῆλθεν. equus submersus non exstitit, ὁ ἵππος οὐκ ἐξανέδυ ἐκ τοῦ ὕδατος. 2) μτφ. ἀναφαίνομαι, γίγνομαι, ἀνα(προ)-κύπτω. avaritia existit ex luxuria, ἡ φιλαργυρία φύεται, γίγνεται ἐκ τῆς τρυφῆς. ex amicis inimici existunt, ἐκ φίλων ἐχθροὶ γίγνονται. existit aestus, καῦμα γίγνεται. bellum, πόλεμος γίγνεται. e. crudelis in aliquem, γίγνομαι σκληρὸς πρός τινα.

exsolūtus, a, um, μ. π. τοῦ

ex-solvo, solvi, sŏlūtum, 3. (αἰτ.) ἐκ(ἀπο)λύω τινὰ ἤ τι. e. restim, λύω τὸ σχοινίον. e. brachia (venas) ferro, ἀφαιμάσσω, φλεβοτομῶ. e. me corpore, ἀποθνήσκω. μτφ. e. metum, ἐκδιώκω τὸν φόβον. 2) μτφ. ά) ἀπαλλάττω, ἐλευθερῶ τινά τινος. β') e. obsidionem, διαλύω τὴν πολιορκίαν. γ') διαλύω, ἐκ(ἀπο)πίνω, nomina, aes alienum, τὸ ὀφείλημα. e. gratiam, beneficia, ἀποδίδωμι χάριν. δ') e. fidem, promissa, ἐκτελῶ τὴν ὑπόσχεσιν.

exsomnis, e (ex-somnus) ἄϋπνος.

ex-sorbĕo, sorbŭi, ēre, aliquid, ἐκ(καταρ)ροφῶ, (ἐκ)πίνω τι. sanguinem, ova, αἷμα, ᾠά. 2) μτφ. e. difficultates, καταπίνω, ἀνέχομαι, μέχρι τέλους ὑπομένω τὰς δυσχερείας. e. praedas, καταβραχύθίζω τὴν λείαν.

ex-sors, sortis, alicujus rei, ἄμοιρος, ἀμέτοχος, οὐ μετέχων τινός. 2) (ποιητ.) ὁ μὴ διακληρωθείς, ἄνευ κλήρου, ἄκληρος. honor exsors, τιμὴ ἔξοχος, ἐξαιρετική.

ex-spātĭor, 1. ἔξω τοῦ δρόμου φέρομαι, παρεκφέρομαι. 2) ἐπιπολάζω, ὑπερεκχέομαι. 3) ἐκτείνομαι.

exspectātĭo, ōnis, ὁ. (exspecto) (γεν.) προσδοκία, praeter ἡ contra exspectationem, παρὰ προσδοκίαν, ἀπροσδοκήτως. habere exspectationem, ἡ esse in exspectatione, ά) ἐπὶ πραγμάτων· ἀντικείμενον προσδοκίας εἶναι, προσδοκᾶσθαι. β') ἐπὶ προσώπων· προσδοκᾶν. in exspectatione sum, ἐν μεγάλῃ προσδοκίᾳ εἰμί, μεγάλας προσδοκίας ἔχω. exspectationem alicui movere (dare, affere), προσδοκίαν ἐμβάλλειν τινί. facere magnam exspectationem sui, παρέχειν, ἐμβάλλειν μεγάλας περὶ ἑαυτοῦ ἐλπίδας. e. fit, ἡ in exspectatione est, προσδοκᾶται, ἐλπίζεται. 2) πόθος, ἐπιθυμία.

exspectātus, a, um, (tior, tissimus) προσδόκιμος, ποθητός, ποθεινός, μ. π. τοῦ

exspecto, 1. (αἰτ.) 1) κυρ. καθ(ἐφ)ορῶ τινα ἤ τι. 2) προσδοκῶ, προσδέχομαι, καλὸν ἡ κακόν. ὅθεν = ἐλπίζω, ἡ φοβοῦμαί τι. e. avidissime aliquid, ἀνυπομόνως προσδοκῶ τι. adventum hostium, τὴν ἔλευσιν τῶν ἐχθρῶν. e. mortem, προσ(δέχομαι)δοκῶ τὸν θάνατον. e. aliquid ab aliquo, προσδέχομαί τι παρά τινος. 3) περι(ἀνα)μένω τινὰ ἤ τι. occasionem, περιμένω καιρόν. e. eventum pugnae, ἀναμένω τὴν ἔκβασιν τῆς μάχης. e. dum veniat mater, ἀναμένω

ΑΡΧΕΙΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἕως ἂν ἔλθῃ ἡ μήτηρ. e. diem ex die, περιμένω ὁσημέραι. 4) (ποιητ.) ἀ) = moror, διατρίβω, καταμένω, Carthagine, ἐν Καρχηδόνι. β') = maneo, προσδέχομαι, περιμένω. mors me exspectat, ὁ θάνατος προσδέχεται, περιμένει με, ὁ θάνατος ἐπίκειταί μοι. me tranquilla senectus exspectat, ἥσυχον γῆρας περιμένει με. γ') αἰτῶ, δέομαί τινος.

ex-spergo, spersi,spersum,3. (exspargo) aliquid, (ποιητ.) καταρ(ραίνω)ραντίζω τι. 2) διαχέω)σκεδάννυμί τι.

ex-spersus, a, um, μ. π. τ. exspergo.

ex-spes, (μόνον κατ' ὀνομ. ἐν.) (ποιητ.) ἄνελπις, ἀνέλπιστος, ἔρημος ἐλπίδων. e. sum, ἀνελπιστῶ.

exspīrātĭo, ōnis, θ. (exspiro) ἔκπνευσις, ἀναπνοή.

ex-spīro, 1. aliquid, ἐκ(ἀπο,ἀνα)πνέω. flammam, ἀναπνέω φλόγας. e. animam, ἐκπνέω τὴν ψυχήν = ἀποθνήσκω. 2) ἀμεταθ. φυσῶ. ventus e., ἄνεμος φυσᾷ.

ex-splendesco,ndŭi,ĕre, ἐκλάμπω.

ex-spŏlĭo, 1. (αἰτ.) (ἀπο)συλῶ τινα ἢ τι. fana atque domos, τὰ ἱερὰ καὶ τοὺς οἴκους. μτφ. e. honorem Caesaris, (ἀπο)στερῶ τὸν Καίσαρα τῆς τιμῆς. e. honorem et dignitatem alicujus, ἀποστερῶ τινα τῆς τιμῆς καὶ τοῦ ἀξιώματος.

ex-spŭo, spŭi, spūtum, 3. aliquid, ἐκ(ἀπο)πτύω, ἐκγρέμπτομαί τι. 2) aliquid, ἐκβάλλω τι.

ex-sterno, 1. aliquem, (ποιητ., σπάν.) ἐξίστημι, ἐκπλήττω τινά.

ex-stĭmŭlator, ōris, ὁ. (exstimulo) παροξυνθείς.

ex-stĭmŭlo, 1. aliquem, κεντῶ τινα. 2) μτφ. παροξύνω τινά.

exstinctĭo, ōnis, θ. (exstinguo) σβέσις, ἀφανισμός.

exstinctor, ōris, ὁ. (exstinguo) σβεστήρ. 2) μτφ. ἀφανιστής.

exstinctus, a, um, ἀποθανών. μ. π. τοῦ

ex-stinguo, stinxi, stinctum, 3. aliquid, (ἀπο)σβέννυμί τι. incendium,ignem,lucem,τὴν πυρκαϊάν, τὸ πῦρ, τὸ φῶς, καὶ παθ. exstinguor, σβέννυμαι, ἀφανίζομαι. 2) μτφ. (ἀπο)σβέννυμί τι. e. sitim, σβέννυμι, καταπαύω τὴν δίψαν. e. nomen illius, ἐξαλείφω τὸ ὄνομα ἐκείνου. e. bellum civile, καταπαύω τὸν ἐμφύλιον πόλεμον. contumeliam, ἐξαλείφω τὴν ἀτιμίαν. e. iram, καταπαύνω τὴν ὀργήν. e. famem, κορέννυμι τὴν πεῖναν. e. aliquem, φονεύω τινά. ἀ exstinguor, morbo χῇ. ἀποσβέννυμαι,ἀποθνήσκω νόσῳ χῇ. 3) καταξηραίνω, καταυαίνω. aquam rivis, τὸ ὕδωρ τοῦ ῥύακος. ἐπίσης e. sucum, καταξηραίνω τὸν χυλόν.

exstĭnxem,exstĭnxti,συγκεκομ. ἀντὶ exstinxissem, extinxisti.

exstirpo, 1.(ex-stirps) ἐκριζῶ τι. 2) ἀναιρῶ, ἀφανίζω.

exstĭti, πρκ. τ. exsisto, καὶ τοῦ

ex-sto, stĭti, (stātum),āre, ἐξέχω. capite ex aquā, ἐξέχω, προκύπτω τὴν κεφαλὴν ἐκ τοῦ ὕδατος. ferrum exstat de pectore, ὁ σίδηρος ἐξέχει τοῦ σώματος. 2) φαίνομαι, ὁρῶμαι, ὑπάρχω, εἰμί. epistolae exstant, αἱ ἐπιστολαὶ σώζονται. vestigia exstant, ἴχνη ὑπάρχουσι. ejus in me meritum exstitit, εὐεργεσίαν εἰς ἐμὲ κατέθετο, χρήσιμον ἐμοὶ παρέσχεν ἑαυτόν.

exstructĭo, ōnis, θ. (exstruo) οἰκοδομή, κατασκευή.

extructus, a, um, μ. π. τοῦ

ex-strŭo, struxi,structum, 3. aliquid, (ἐπι)σωρεύω, συνάγω τι. aggerem, ἀναγώννυμι χῶμα. tumulos, χώννυμι τύμβους. e. divitias, ἐπισωρεύω πλοῦτη. Ἐκ τούτου (ποιητ.) e. mensas epulis (dapibus), παρασκευάζω τὸ δεῖπνον πλήθει σιτίων. 2) παρασκευάζω, ἐγείρω, κτίζω, οἰκοδομῶ τι. turres, πύργους. villam, ἔπαυλιν. e. sepulcrum, κατασκευάζω μνῆμα. e. rogum, κασκευάζω πυράν.

exstruxi, πρκ. τ. exstruo.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ex-sūdo, 1. aliquid, ἐξιδρῶ τι. μτφ. laborem, σὺν ἱδρῶτι ἐργάζομαι.
ex-sūgo, xi, ctum, 3. aliquid, ἐκθηλάζω, ἐκ(χυλίζω)χυμίζω τι.
exsul, sŭlis, ὁ, ἡ θ. (ex-solum) ὁ ἐκπεσών, φυγάς, ἐξόριστος. e patriā, ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος.
exsŭlans, ntis μ. ἐν. τοῦ
ex-sŭlo, 1. (exsul) εἰμὶ φυγάς, φεύγω τὴν πατρίδα. abeo (ἢ eo) exsulatum, φεύγω ἐκ τῆς πατρίδος.
exsultābundus, a, um, (exsulto) ὁ σκιρτῶν, ἐξαλλόμενος ὑπὸ χαρᾶς.
exsultans, ntis (tissimus) μ. ἐν. τ. exsulto.
exsultanter (tissime) ἐπίρ. (exsultans) σκιρτητικῶς, ὑπερμέτρως.
exsultātio, iōnis, θ. (exsulto) σκίρτησις. μτφ. ἀκολασία.
exsultim, ἐπίρ. (exsilio) σκιρτῶν.
exsulto, 1. (θαμ. τ. exsilio) ἐξάλλομαι, ἐκ(ἀνα)πηδῶ, σκιρτῶ. tauri exsultant in herba, οἱ ταῦροι ἀναπηδῶσιν ἐν τῇ χλόῃ. 2) μτφ. ἀ) e. in aliqua re, ἀγάλλομαι, χαίρω ἐπί τινι. exsultans gaudio ἢ laetitiā, ὁ ἐξαλλόμενος, σκιρτῶν ὑπὸ χαρᾶς, ὑφ' ἡδονῆς. e. victoria, ὑπερχαίρω ἐπὶ τῇ νίκῃ. in ruinis alicujus, ἐπὶ τῷ ὀλέθρῳ τινός. β') ἀκολασταίνω.
exsŭpērābĭlis, e, (exsupero) δυνατὸς νικηθῆναι. 2) νικητικός.
exsŭpĕrantĭa, ae, θ. (exupero) ἐξ(ὑπερ)οχή, τὸ ἔξοχον.
exsŭpĕrans, ntis, ὑπέρ(ἐξ)οχος. μ. ἐν. τοῦ
ex-sŭpĕro, 1. (αἰτ.) ὑπερβάλλω τινὰ ἢ τι. clivum, ὑπερβάλλω τὸν λόφον. e. jugum, ὑπερβάλλω τὸ ὄρος. amnem, διαβαίνω τὸν ποταμόν. caput exsuperabat undas, ἡ κεφαλὴ ἐξεῖχε τοῦ ὕδατος. 2) μτφ. e. aliquem virtute, ὑπερβάλλω τινὰ τῇ ἀρετῇ. Ἐκ τούτου περιγίγνομαι, ὑπερτερῶ τινος, νικῶ τινα.
ex-surdo, 1. (ex-surdus) aliquid, ἐκκωφῶ τι, κυρ. ᾧ μτφ.
ex-surgo, surrexi, surrectum, 3. (ἐξ)ἀνίσταμαι. Roma exsurgit aedificiis, ἡ Ῥώμη ὑψοῦται, κτίζεται. 2) μτφ. (ἀν)ὀρθοῦμαι. respublica exsurgit, ἡ πολιτεία ἀνορθοῦται.
exsuscĭtātĭo, iōnis, θ. (exsucito) ἔγερσις.
ex-suscĭto, 1. (αἰτ.) ἐξ(ἀν)εγείρω τινὰ ἢ τι. 2) μτφ. διεγείρω, παροξύνω.
exta, ōrum, οὐ. πλ. σπλάγχνα, ἔγκατα, ἔντερα, κατ' ἐξοχὴν τὰ σπλάγχνα τῶν ἱερείων, τὰ ἱερά.
ex-tābesco, tabŭi, ĕre, ἐκτήκομαι.
extemplo, ἐπίρ. (ex-tempulum, tempus) παραυτίκα, εὐθύς.
extempŏrālis, e (ex-tempore) αὐτοσχέδιος.
ex-tendo, tendi, tensum ἢ ntum, 3. aliquid, ἐκτείνω τι. brachium, digitos, τὸν βραχίονα, τοὺς δακτύλους. e. aciem, παρατείνω τὴν φάλαγγα. e. agros, αὐξάνω τοὺς ἀγρούς. ignis extenditur, τὸ πῦρ ἐξαπλοῦται. 2) μτφ. ἐκτείνω, μηκύνω. longius cupiditas gloriae extenditur, μακρότερον ἡ φιλοδοξία ἐκτείνεται. e. aliquem, ἐκτείνω, ἐξαπλῶ κατὰ γῆς, καταβάλλω τινά. e. pugnam ad noctem, μηκύνω, παρατείνω τὴν μάχην μέχρι νυκτός. e. tempus, παρατείνω τὸν χρόνον. tempus epularum, τὸν χρόνον τῆς εὐωχίας. e. consulatum, παρατείνω τὴν ὑπατείαν. e. famam, nomen, διαδίδωμι τὴν φήμην, τὸ ὄνομα. 3) διά(συν)τείνω. e. me supra vires, διατείνομαι ὑπὲρ τὰς δυνάμεις. e. me magnis itineribus ἢ itinere extendo, μακρὰς πορείας ποιοῦμαι.
extensus, a, um ἢ extentus (sior, sissimus, καὶ tissimus) μ. π. τ. extendo.
extĕnŭātĭo, iōnis, θ. (extenuo) λέπτυνσις, συστολή. 2) λεπτότης.
extĕnŭātus, a, um, (tissimus) μ. π. τοῦ
ex-tĕnŭo, 1. aliquid, (ἐκ)λεπτύνω τι. lignum, τὸ ξύλον. aciem, ἀραιῶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τὴν φάλαγγα. e. cibum, λεαίνω, δια(κατα)μασσῶμαι τὴν τροφήν. 2) μτφ. ἀπολεπτύνω, ἐλαττῶ. sumptus, famam, ἐλαττῶ τὰς δαπάνας, τὴν φήμην.

exter, ἡ exterus, a, um, ἐξωτικός, ὁ ἔξω, ὁ ἐκτὸς (ἡ ὀνομ. οὐχ εὕρηται). exterae nationes, gentes, τὰ ἀλλοδαπὰ ἔθνη.

ex-tĕrĕbro, 1. (σπαν.) aliquid, διὰ διατρυπήσεως ἐξαιρῶ τι. 2) μτφ. βίᾳ διαπράττω τι.

ex-tergĕo, tersi, tersum, 3. aliquid, ἀπο(ἐκ)μάσσω, ἀπο(ψῶ)σπογγίζω τι.

exterior, ius, συγκρ. τ. exter, ἐξώτερος, ὁ ἔξω.

exterius, ἐπίρ. συγκρ. (τ. exter) ἐξωτέρω, ἔξω.

ex-tĕrmĭno, 1. aliquem, ἐκβάλλω, ἀποπέμπω, ἐξορίζω τινά. urbe, ἐκ τῆς πόλεως.

externus, a, um, (exter) ἐξωτερικός, ὁ ἔξω, ὁ ἐκτός. res externae, τὰ ἐξωτερικά, τὰ ἔξω. 2) ἀλλοδαπός, ἀλλοεθνής, ἀλλόφυλος. externus, i, ἀ. ὁ ἀλλοδαπός, ξένος.

ex-tĕro, trīvi, trītum, 3. aliquid, ἐκτρίβω. ignem, τρίβων ἐκβάλλω πῦρ. 2) συν(κατα)τρίβω, καταπατῶ τι.

ex-terrĕo, terrŭi, terrĭtum 2. aliquem, ἐκ(φοβῶ)πλήττω τινά.

exterrĭtus, a, um, μ. π. τ. exterreo.

extersi, πρκ. τ. extergeo.

extersus, a, um, μ. π. τ. extergeo.

exterus, ἴδ. exter.

ex-tĭmesco, timŭi, ĕre, (ἐκ)φοβοῦμαι. 2) aliquid, φοβοῦμαί τι. aliquā re, ἐκπλήττομαί τινι.

extimulo = exstimulo.

extĭmus, a, um, ὑπερθ. τ. exter. ἴδ. extremus.

extinctus, extinguo, ἴδ. exstinctus κλπ.

extĭspex, ĭcis, ἀ. (exta-specio) σπλαγγνο(ἱερο)σκόπος.

ex-tollo, ĕre, (αἴτ.) ἐξαίρω, (ἀν)αἴρω τινὰ ἢ τι. caput, aliquem in murum, τὴν κεφαλήν, τινὰ ἐπὶ τοῦ τείχους. e. aliquem in sublime, αἴρω τινὰ μετέωρον. Ἐκ τούτου = ἐγείρω, ὑψῶ, fundamentum, θεμέλιον. 2) μτφ. ἀ) ἐξαίρω τινὰ λόγοις = ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω τινά. e. aliquem laudibus, ὑπερεπαινῶ τινά. aliquem in (ad) coelum ἢ laudando, ἐξαίρω τινὰ ἐπαίνοις μέχρις οὐρανοῦ. β') e. caput, ἀναθαρρῶ. e. animos, ἀνορθῶ τὰς ψυγάς. γ') fortuna extollit aliquem, ἡ τύχη ἐπαίρει, προάγει τινά.

ex-torquĕo, torsi, tortum, 2. aliquid, ἐκστρέφω τι. e. arma e (de) manibus alicujus ἢ alicui, ἐκβιάζομαι, βίᾳ ἐξαιρῶ τὰ ὅπλα τῶν χειρῶν τινος. μτφ. e. pecuniam a Caesare, ἐξαναγκάζω, βίᾳ ἐξάγω χρήματα παρὰ τοῦ Καίσαρος. e. veritatem, βασάνοις ἐξάγω τὴν ἀλήθειαν. 2) στρεβλῶ, ἐξαρθρῶ, διαστρέφω τι. 3) aliquem, βασανίζω, στρεβλῶ τινα.

extorris, e (ex-terra?) ἔκτοπος, ἀνάστατος, e. patriā, ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος.

extorsi, πρκ. τ. extorqueo.

extortus, a, um, μ. π. τ. extorqueo.

1. extra, (ex, πιθανῶς = exterā, ὑπον. parte) πρόθ. μετ' αἰτ. ἔξω, ἐκτός τινος. e. muros, ἐκτὸς τῶν τειχῶν. e. portam, provinciam, ἔξω τῆς πόλεως, τῆς ἐπαρχίας. e. modum, ordinem, παρὰ τὸ μέτρον, τὴν τάξιν. e. periculum esse, ἐκτὸς κινδύνου εἶναι. e. conjurationem, τὸ μὴ μετασχεῖν τῆς συνωμοσίας. e. jocum, ἄνευ παιδιᾶς, σπουδαίως. e. culpam sum, ἀναίτιός εἰμι. e. propositum dico, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγω. 2) ἐκπός, πλήν, ἄνευ. omnes e. ducem, πάντες πλὴν τοῦ στρατηγοῦ.

2. extra, ἐπίρ. ἔξω, ἐκτός. quae extra sunt, τὰ ἔξω, τὰ ἐκτός. excedere e. ἐξωγωρεῖν. 2) e. quam si καὶ e. quam (ἢ extraquam), πλὴν εἰ, ἐκτὸς εἰ.

extractus, a, um, μ. π. τοῦ ex-trăho, traxi, tractum, 3. (αἴτ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἄφ. μετὰ τῆς ab ἢ de ἢ ἁπλῆ ἀφ.) ἐξ(ελαύνω, ἔλκω) ἄγω, ἐκβάλλω τινὰ ἤ τι. telum e vulnere, τὸ βέλος ἐκ τῆς πληγῆς. e. copias e tabernaculis, in aciem, ἐξάγω τὰς δυνάμεις ἐκ τῶν σκηνῶν, εἰς παράταξιν. e. aliquem vi in publicum, βίᾳ ἄγω τινὰ εἰς τὸ κοινόν. μτφ. e. aliquid in lucem, ἐκφέρω τι εἰς φῶς, εἰς τὸ φανερὸν = δηλῶ τι. 6') ἀπαλλάττω τινά τινος. e. aliquem ex maximo periculo, ἐλευθερῶ, ἀπαλλάττω τινὰ τοῦ μεγίστου κινδύνου. me ex malis, ἀπαλλάττομαι τῶν κακῶν. 2) aliquem, προάγω τινά, ad honores, εἰς τιμάς. 3) ἐκ(παρα)τείνω τι. bellum in tertium annum, τὸν πόλεμον εἰς τὸ τρίτον ἔτος. e. rem, ἀναβάλλω τὸ πρᾶγμα. 4) διάγω, διατελῶ. e. diem, aetatem, τὴν ἡμέραν, τὴν ἡλικίαν. e. somnum in diem, μέχρις ἡμέρας καθεύδω.

extrāneus, a, um (extra) ἐξωτερικός, ὁ ἔξω, ὁ ἔξωθεν. 2) ξένος, ἀλλοδαπός, ἀλλεθνής.

extrā-ordĭnārĭus, a, um, ἐκ(τακτος)νομος, ὁ παρὰ τὰ νομιζόμενα γιγνόμενος, ἀήθης. e. cohortes, ἐπίλεκτοι σπεῖραι. e. honor, ἡ παρὰ τὰ νομιζόμενα, ἀήθης τιμή.

extraquam, ἴδ. extra 2.

extrārĭus, a, um, (extra) = extraneus.

extraxi, πρκ. κ. extraho.

extrēmĭtas, ātis, ὁ. (extremus) ἐσχατιά, ἄκρα, τὸ ἔσχατον, τὸ τέλος.

extrēmus (σπαν. extĭmus), a, um, (ὑπερθ. τ. exter) ἔσχατος, ἄκρος, τελευταῖος. oppidum, finis, πόλις, ὅριον. e. pars epistolae, τὸ τελευταῖον μέρος τῆς ἐπιστολῆς. in extrema epistola, extremo libro καὶ in extremo libro, ἐν τῷ τελευταίῳ μέρει (κατὰ τὸ τέλος) τῆς ἐπιστολῆς, τοῦ βιβλίου. extrema Cappadocia, τὰ ἔσχατα τῆς Καππαδοκίας. extremum diei, τὸ τέλος τῆς ἡμέρας. extremum mundi, τὸ ἄκρον τοῦ κόσμου. extremum aetatis, τὸ τέλος τῆς ἡλικίας. extremo bello, ἐν τέλει τοῦ πολέμου. extremus mensis, ὁ ἔσχατος μήν. e. hiems, τὸ τελευταῖον (μέρος) τοῦ χειμῶνος. extremo finis vitae, τὸ ἔσχατον ὅριον τοῦ βίου. ad extremum, extremum, ἡ extremo, τέλος, μέχρι τέλους, τελευταῖον. 2) ἔσχατος, δεινότατος. res extremae, τὸ ἔσχατον τοῦ κινδύνου. extrema tempora, οἱ δεινότατοι καιροί. res publica est in extremis, ἡ πολιτεία ἐςὶν ἐν τῷ ἐσχάτῳ τοῦ κινδύνου. tempora extrema, οἱ ἔσχατοι (κινδυνώδεις) καιροί. ad extrema pervenire, εἰς τὰ ἔσχατα ἥκειν. extrema pati, τὰ ἔσχατα πάσχειν.

extrĭco, 1. aliquid, ἐξ(ειλῶ)ελίττω τι. 2) ἐκπορίζομαί τι.

extrinsĕcus, ἐπίρ. (extra) ἔξωθεν. 2) ἐκτὸς τούτου, προσέτι.

extrītus, a, um, μ. π. τ. extero.

extrīvi, πρκ. τ. extero.

ex-trūdo, trusi, trusum, 3. ἐξ(ωθῶ)ελαύνω, ἐκβάλλω τινὰ ἔκτινος. aliquem ex domo, τινὰ ἐκ τῆς οἰκίας. e. aliquem in viam, ἐξωθῶ τινα εἰς τὴν ὁδόν. e. merces, ἐξεμπολῶ τὰ ἐμπορεύματα.

extruo = exstruo.

extrūsus, a, um, μ. π. τ. extrudo.

extŭdi, πρκ. τ. extundo.

extŭli, πρκ. τ. effero.

ex-tundo, tŭdi, tūsum, 3. ἐκ(τινάσσω)κρούω τι. 2) ἐκβιάζομαι, ἐξαναγκάζω τι, δυσχερῶς διαπράττω τι. e. aliquem, βιάζομαί τινα. 3) μετὰ πόνου τυγχάνω τινός. 4) alicui aliquid, ἐκπορίζω, παρέχω, προξενῶ τινί τι.

ex-turbo, 1. (αἰτ.) ἐξωθῶ, ἐκβάλλω τινὰ ἤ τι. e. aliquem domo, ἐκβάλλω τινὰ τῆς οἰκίας. e. aliquem e civitate, ἐκβάλλω τινὰ τῆς πολιτείας. e. aliquem fortunis omnibus, ἀποστερῶ τινα

πάντων τῶν κτημάτων. 2)aliquem, διαταράττω τινά.

ex-ūbĕro, 1. πλεονάζω, ἐπαυξάνομαι. 2) e. aliquid, πιαίνω, ἄφθονον ποιῶ τι.

exul = exsul.

exulcĕrātus, a, um, ὁ ἕλκη ἔχων. e. animus, νοσοῦσα, κακεκτικὴ ψυχή. μ. π. τοῦ

ex-ulcĕro, 1. aliquid, ἑλκῶ, ἐκπυῶ τι. 2) μτφ. ἑλκοποιῶ, χεῖρον ἢ δεινότερον ποιῶ τι.

exulo, exulto, ἴδ. exsulo, exsulto.

exŭlŭlātus, a, um, ἐξολολύξας, ἐξολολύζων. μ. π. τοῦ

ex-ŭlŭlo, 1. (ἐξ)ὀλολύζω. 2) e. aliquem, μετ' ὀλολυγῆς καλῶ τινα.

ex-undo, 1. κατακλύζω, πλημμυρῶ, ὑπερεκχέομαι. 2) μτφ. aliqua re, πλεονάζω τινός. eloquentia exundat, ἡ εὐέπεια πλεονάζει.

exŭo, ŭi, ūtum, 3. aliquid, ἐκ-(ἀπο)δύω τι. ensem e vagina, γυμνῶ τὸ ξίφος. e. telum e vulnere, ἐξέλκω τὸ βέλος ἐκ τοῦ τραύματος. e. vestem, ἐκδύομαι τὴν ἐσθῆτα. 2) ἐκ(ἀπο)βάλλω τι. faretram humero, τὴν φαρέτραν ἀπὸ τοῦ ὤμου. e. alas, ἀποβάλλω τὰ πτερά. e. mihi vincula, ἀπαλλάττομαι τῶν δεσμῶν. e. metum, ἀποβάλλω τὸν φόβον, ἀπαλλάττομαι τοῦ φόβου. e. me ex laqueis, ἀπαλλάττομαι τῶν παγίδων. e. omnem humanitatem, πᾶν τὸ ἀνθρώπινον ἀποβάλλω. e. jugum, servitutem, ἀποσείομαι τὸν ζυγόν, τὴν δουλείαν. 3) (ἀπο)στερῶ τινά τινος. e. aliquem paternis bonis, ἀποστερῶ τινα τῶν πατρικῶν κτημάτων. e. me agro paterno, ἀποστεροῦμαι τοῦ πατρικοῦ ἀγροῦ, καὶ ἁπλῶς Lepidus exutus, ὁ Λέπιδος τῶν πάντων ἐστερημένος.

ex-ūro, ussi, ustum, 3. (αἰτ.) ἐκ-(κατα)καίω. 2) ξηραίνω, αὐαίνω τινὰ ἤ τι.

exustĭo, ōnis, θ. (exuro) καῦσις, κατάκαυσις, καῦμα.

exustus, a, um, μ. π. τ. exuro.

exūtus, a, um, μ. π. τ. exuo,

exŭvĭae, ārum, θ. πλ. (exuo) ἔκδυμα, ἐκδύματα, ἐσθής. 2) δορά, δέρμα. 3) σκεύη, ὅπλα, ἄτινα παρὰ τοῦ ἡττωμένου ἐχθροῦ λαμβάνονται, τὰ σκῦλα, τὰ λάφυρα.

F.

fāba, ae, θ. κύαμος. μτφ. περὶ πραγμάτων ἅτινα τὸ σχῆμα τοῦ κυάμου ἔχουσι.

fābālis, e (faba) κυάμειος, τῶν κυάμων.

Fābāris, is, ὰ. ποταμ. τῆς Σαβίνης.

fābārius, a, um, = fabalis.

fābella, ae, θ. (ὑποκ. τ. fabula) μικρὰ διήγησις. κατ' ἐξοχὴν ἀ) μυθάριον, μῦθος. β') μικρὸν δρᾶμα.

1. fāber, bri, ὰ. τέκνων, τεχνίτης. f. ferrarius, σιδηρουργός. f. lignarius, ξυλουργός. f. aeris ἢ aerarius, χαλκουργός. Κατὰ πλ. fabri, συγνὰ = χειροτέχναι, οἱ δημιουργοί.

2. fāber, bra, brum, (faber) τεχνικός, εὐτέχνος.

Fābĭus, Φάβιος, ὄνομασία ἀρχαίου καὶ ἰσχυροῦ Ῥωμ. γένους, ἐξ οὗ γνωστότατοί εἰσιν οἱ ἑξῆς. 1) Quintus F. Pictor, Κόϊντος Φάβιος Πίκτωρ, εἷς τῶν ἀρχῶν τοῦ Β' Καρχηδον. πολέμου, Ῥωμαῖος χρονογράφος. 2) Quintus F. Maximus, ὁ Κόϊντος Μάξιμος, γνωστὸς ἐκ τῆς ἱστορίας. 3) Q. F. Maximus Allobrogicus, ὕπατος τῷ 121 π. Χ. νικήσας τοὺς Ἀλλόβρογας. 4) M. F. Quinctilianus, ἴδ. Quinctilianus. ὡς ἐπίθ. Fabius ἢ Fabianus, a, um, Φάβιος, Φαβιανός.

fābre (berrime) ἐπίρ. (faber) τεχνικῶς, εὐτέχνως, ἐπιτηδείως.

fabrĕ-făcio, fēci, factum, 3. aliquid, τεχνῶμαι, τεχνιτεύω, καλλιεργῶ τι.

fabre-factus, a, um, τεχνητός, καλλίεργος. μ. π. τ. fabrefacio.

fabrĭca, ae, θ. (faber) δημιουργεῖον, ἐργαστήριον, τεκτονεῖον. 2) τέχνη, f.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΒΡΑΪΚΕΣ
Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

aeraria, ἡ aeris, χαλκευτική. 3) κατασκευή, δημιουργία, πλάσις. 4) δημιούργημα, πλάσμα, οἰκοδόμημα κτλ. 5) μτφ. τέγνασμα, δόλος.

fābrĭcātĭo, iōnis, θ. (fabricor) κατασκευή, δημιουργία, πλάσις.

fābrĭcātor, ōris, ὁ. (fabricor) δημιουργός, ὁ πλάττων, ποιητής, κατασκευαστής.

fābrĭco, 1. (faber) δημιουργῶ, κατασκευάζω, πλάττω τι.

Fābrĭcĭus, a, um, Φαβρίκιος, ὄνομα Ῥωμ. γένους, εἷς ὁ ἀνῆκεν ὁ Cajus F. Luscĭnus, ὅστις ἐν τῷ κατὰ τοῦ Πύρρου πολέμῳ διεκρίθη. Ἐκ τούτου ὡς ἐπίθ. Fabricius, ᾗ Fabricianus, a, um, τοῦ Φαβρικίου, Φαβρίκιος.

fābrĭco, 1. (faber) aliquid, τεύχω, δημιουργῶ, κατασκευάζω τι. παθ. mundus fabricatus est, ὁ κόσμος ἐδημιουργήθη, ἐκτίσθη.

fābrĭcor, 1. (faber) aliquid, τεκταίνω, τεκταίνομαι, δημιουργῶ, κατασκευάζω, ποιῶ τι. signa, naves, gladium ἀγάλματα, ναῦς, ξίφος. natura fabricata est totam constructionem hominis, ἡ φύσις ἐδημιούργησεν, ἔπλασε πᾶσαν τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκ τούτου μτφ. ἐπινοῶ, μηχανῶμαί τι (μάλιστα κακόν τι), dolum, δόλον.

fābrĭlĭa, ĭum, οὐ. πλ. fabrilis.

fābrīlis, e, (faber) τεκτονικός, δημιουργικός. 2) τεχνικός, τεχνητός. 3) fabrilia, ĭum, οὐ. πλ. τὰ ἐργαλεῖα.

1. fābŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. faba.

2. fābŭla, ae, θ. (for) φήμη, λόγος, θρύλλημα. habes fabulas urbis, ἔχεις τοὺς κατὰ τὴν πόλιν λόγους. fabulam fieri ἢ esse, (δια)θρυλλεῖσθαι. fabula est, λέγεται. 2) λόγος, μῦθος. fabulis non credo, τοῖς μύθοις οὐ πιστεύω. fabula de membris humanis, ὁ περὶ τῶν τοῦ ἀνθρώπου μελῶν μῦθος. (ποιητ.) ὡς ἐπίθ. fabulae manes = fabulosi. 3) δρᾶμα. fabulam docceo ἢ do, δρᾶμα διδάσκω (κωμῳδίαν ἢ τραγῳδίαν). 4) ἐπικὸν ποίημα, π. χ. ἡ Ἰλιάς.

fābŭlor, 1. (fabula) μυθέω, μυθολογῶ. 2) λέγω τι.

fābŭlōse, (sius, sissime) ἐπίρ. (fabulosus) μυθικῶς.

fābŭlōsus, a, um, (sior, sissimus) (fabula) μυθώδης, μυθικός. fabulosa de aliqua re commemoro, μυθώδη περί τινος λέγω. 2) πλούσιος μύθων.

fac, προστ. τ. facio.

făce, ἀφ. τ. fax.

facessītus, a, um, μ. π. τοῦ

facesso, sīvi, sītum, 3. aliquid, ποιῶ, πράττω τι. jussa, τὰ προσταχθέντα. f. periculum alicui, παρασκευάζω τινὶ κίνδυνον. f. alicui negotium, παρέχω τινὶ ἀσχολίαν. 2) ἀμεταβ. ἐκποδὼν γίγνομαι, ἀπαλλάττομαι, ἀπέρχομαι, ex urbe, ἐκ τῆς πόλεως.

făcētе, (tius, tissime) ἐπίρ. (facetus) εὐτραπέλως, χαριέντως, ἀστείως.

făcētĭa, ae, θ. (facetus) εὐτραπελία, χαριεντισμός, ἀστειότης. facetiae, arum, θ. πλ. εὐτράπελοι, ἀστεῖοι λόγοι, ἀστεϊσμοί.

făcētus, a, um, (tior, tissimus) εὐτράπελος, κομψός, ἀστεῖος. mulier, vir, γυνή, ἀνήρ.

făcĭes, ēi, θ. ὄψις, πρόσωπον. de facie nosse aliquem, ἐκ τῆς ὄψεως γνωρίζειν τινά. 2) καλὸν πρόσωπον, κάλλος. 3) μορφή, εἶδος, σχῆμα. f. urbis, τὸ σχῆμα τῆς πόλεως. in faciem montis, εἰς σχῆμα ὄρους. facie, ἐπὶ προφάσει.

facĭle (ilius, illime) ἐπίρ. (facilis) ῥᾳδίως, εὐχερῶς, εὐκόλως, ἄνευ (κόπων), δυσκολίας. 2) εὐκόλως, ἀσμένως, προθύμως. f. vivo, agito, καλῶς διάγω. 3) ῥᾳδίως, τάχα. f. princeps, ῥᾳδίως πρῶτος, ἄνευ ἀντιλογίας. vir totius Graeciae facile doctissimus, ἀνὴρ ῥᾳδίως σοφώτατος ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος. 3) non (haud) facile, οὐχὶ εὐκόλως, δυσκόλως, μόλις.

ΜΟΣΕΙΟ ΦΩΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

fācĭlis, e, (ilior, illimus) (facio) ῥᾴδιος, εὔκοπος, εὐχερής, εὐκολος. res, ascensus, defensio, πρᾶγμα, ἀνάβασις, ἄμυνα. illud erat facile ad credendum, ἐκεῖνο ῥᾴδιον πιστεῦσαι ἦν. hoc erat facile dictu, ῥᾴδιον ἦν ἐκεῖνο εἰπεῖν. facile est hoc intelligere, ῥᾴδιόν ἐστι τοῦτο καταμαθεῖν. f. intellectu, ῥᾴδιος κατανοῆσαι, εὐκατανόητος. f. ad credendum, ῥᾴδιος πιστεῦσαι. f. dictu, ῥᾴδιος εἰπεῖν. iter facile, εὔπορος ὁδός. f. corrumpi, εὐῤῥαρτος. res est in (ex, de) facili, ῥᾴδιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα. facilis divisni, εὐδιαίρετος. portus f., ἐπιτήδειος λιμήν. f. ad dicendum, εὔγλωτος. f. frugum, εὔκαρπος. 2) ῥᾴδιος, εὔκολος, εὔπορος. vita, βίος. 3) πρόχειρος, ἕτοιμος, πρόθυμος, φιλόφρων. mores faciles, ῥᾴδιοι, εὔκολοι τρόποι. fortuna facilis, εὐμενὴς τύχη.

fācĭlĭtas, ātis, f. (facilis) ῥᾳστώνη, εὐμάρεια, εὐκολία. 2) εὐχέρεια, εὐκολία (τῶν ἠθῶν καὶ τρόπων). 3) εὐπροσηγορία, προθυμία.

fācĭnŏrōsus, a, um, (sior, sissimus) (facinus) κακοῦργος, πονηρός, μοχθηρός.

fācĭnus, ŏris, n. (facio) ἔργον, πρᾶξις. f. praeclarissimum, ἐνδοξότατον ἔργον. f. pulcherrimum, κάλλιστον ἔργον. 2) ἔργον βίαιον, ἀνόσιον, ἀσεβές, κακούργημα.

făcĭo, fēci, factum, 3. aliquid, ποιῶ τι. aedem, vas, ναόν, ἀγγεῖον. f. exercitum, manum, classem, ποιῶ, παρασκευάζω, ῥατόν, στόλον. f. castra, στρατοπεδεύομαι. f. incendium, ἐμπίπρημι. 2) f. initium, ἀρχὴν ποιοῦμαι. f. iter, πορεύομαι. f. incursionem, ἐπιδρομὴν ποιοῦμαι. f. inducias, pacem, ἀνακωχήν, εἰρήνην ποιοῦμαι. f. injuriam, ἐργάζομαι ἀδικίαν. f. proelium, συνάπτω μάχην. f. bellum, ἄρχομαι τοῦ πολέμου. f. promissum, ἐκτελῶ τὴν ὑπόσχεσιν. f. stipendia, στρατεύω, στρατεύομαι. f. verba, διαλέγομαι, λόγους ποιοῦμαι, f. ludos, ποιῶ, τίθημι ἀγῶνας. clamores, κραυγάζω. f. vela, ἀναπετάννυμι τὰ ἱστία. 2) ποιῶ, παρέχω, διεγείρω, ἐμποιῶ. desiderium, susspicionem, metum, spem, ἐπιθυμίαν, ὑποψίαν, φόβον, ἐλπίδα. f. alicui perniciem, κατασκευάζω τινὶ ὄλεθρον. f. mihi magnas opes, παρασκευάζω ἐμαυτῷ, πορίζομαι μεγάλα πλούτη. f. alicui potestatem (comiam) dicendi, δίδωμι, ποιῶ τινι ἐξουσίαν τοῦ λέγειν. f. alicui negotia, παρέχω τινὶ πράγματα. f. alicui injuriam, ἀδικῶ τινα. f. alicui transitum, συγχωρῶ, ἐπιτρέπω τινὶ τὴν διάβασιν. f. damnum, ζημίαν πάσχω. f. detrimentum, βλάπτομαι, ζημιοῦμαι. f. naufragium, ναυαγῶ. f. alicui gratiam rei alicujus, χαρίζομαί τινι, συγγνώμην ἔχω τινί τινος. 3) facio ut ἢ ne καὶ ὑποτ. ᾗ ἁπλῇ ὑποτ. ποιῶ ἵνα γένηταί τι, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαί τινος, ut aliquid fiat, ὡς (ὅπως) γένηταί τι. fac ne quid aliud dices, φρόντιζε μὴ ἄλλο τι εἴπῃς = μηδὲν τοιοῦτον λέγε. 4) facio μετὰ γεν. ἀ) τῆς κτήσεως· tota Asia populi Romani facta est, πᾶσα ἡ Ἀσία τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ κτῆμα ἐγένετο, πάσης τῆς Ἀσίας ἐγκρατὴς ἐγένετο ὁ Ῥωμ. λαός. f. aliquid dicionis (potestatis) suae (sui imperii) γειροῦσθαί τι, ἐπικρατεῖν τινος, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαί τι. β') τῆς ἀξίας, τῆς τιμῆς· parvis, pluris aliquid facio, περὶ ὀλίγου, περὶ πλείονος ποιοῦμαί τι. 4) μετὰ διπλῆς αἰτ. f. aliquem consulem, testem, ἀποδείκνυμί τινα ὕπατον, μάρτυρα. f. aliquem certiorem, βεβαιῶ, πληροφορῶ τινα. 5) ἐν τῷ λόγῳ εἰσάγω, ποιῶ τινα. Xenophon facit Socratem dicentem, ὁ Ξενοφῶν ποιεῖ τὸν Σωκράτην λέγοντα. Plato construi a deo mundum

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

facit, ὁ Πλάτων ποιεῖ δημιουργούμενον ὑπὸ τοῦ θεοῦ τὸν κόσμον. 6) προσποιοῦμαι. f. me alias res agere, προσποιοῦμαι ἑτέρα πράττειν. me unum ex iis facio, προσποιοῦμαι εἷς ἐξ αὐτῶν εἶναι. ὄθεν = πίθημι, ποιῶ. faciamus, deos non esse, ποιῶμεν θεοὺς μὴ εἶναι· κατ' ἐξοχήν ἡ προστ. fac animos non remanere post mortem, θὲς τὰς ψυχὰς οὐ διαμένειν μετὰ θάνατον. 7) aliquid, ἐπιτηδεύω, ἐργάζομαι, ἀσκῶ τι. f. mercaturas, ἐμπορεύομαι. f. medecinam, (ἐξ)ἀσκῶ τὴν ἰατρικήν. 8) ἔν τισι φράσεσι, ἀ) f. sacra ἡ rem divinam, θυσίαν ποιοῦμαι, θύω. Ἐκ τούτου ἁπλῶς facio = θύω, deo, τῷ θεῷ, καὶ (ποιητ.) f. bovem, θύω βοῦν. β') quid faciam (facias, κλπ.) hoc homine ἢ huic homini? πῶς χρήσομαι τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ; τί ποιήσω τὸν ἄνθρωπον τοῦτον; quid faciam de hoc? τί χρὴ ποιεῖν περὶ τούτου; quin illo ἢ de illo fiet? τί γενήσεται ἐκεῖνος, τί γενήσεται περὶ ἐκείνου; nescio quid faciam auro, οὐκ ἔχω ὅ,τι χρήσομαι τῷ χρυσῷ. β') ἀμεταβ. ἢ ἁπλῶς facio 1) μετ' ἐπιρ. καὶ τῶν τοιούτων· ποιῶ. f. bene, male, ποιῶ καλῶς κακῶς. bene f. alicui, εὖ ποιῶ τινα, εὐεργετῶ τινα. f. aliquid improbe, ἀνοσίως τι ποιῶ. bene fecit, quod dedit, καλῶς ἐποίησε δούς. facere non possum quin scribam, οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ γράψω, ἀνάγκη μοι γράψαι. 2) f. cum ἢ ab aliquo, πρός τινός εἰμι, φρονῶ τά τινος. cum illo Lentulus fecit, μετ' ἐκείνου ὁ Λέντουλος ἐγένετο, τὰ ἐκείνου ἐφρόνει. veritas facit cum illo, ἡ ἀλήθεια πρὸς ἐκείνου ἐστί. illud nihilo magis ab adversariis quam ab nobis facit, ἐκεῖνο οὐ μᾶλλον πρὸς τῶν ἐναντίων ἢ πρὸς ἡμῶν ἐστι. f. adversus (contra) aliquem, ἐναντιοῦμαι, ἐναντίος τινί εἰμι. 3) (ποιητ.) λυσιτελεῖν, συμφέρειν εἴς τι. ad hoc non facit iste locus, εἰς τοῦτο οὐ λυσιτελεῖ ὁ τόπος οὗτος. medicamentum facit ad dolorem, τὸ φάρμακον ποιεῖ πρὸς (εἰς) τὸν πόνον, ἐπικουρεῖ τῷ πόνῳ. coelum non facit, ὁ οὐρανὸς οὐκ ἐπιτήδειός ἐστιν.

1. facis γεν. π. fax.

2. facis, 6'. πρόσ. τ. facio.

factēon = faciendum.

factĭo, ōnis, θ. (facio) ποίησις, πρᾶξις. 2) ὁ διὰ συγγενείας, φιλίας κλπ. σύνδεσμος, ἡ συγγένεια. 3) αἵρεσις, φατρία, στάσις. 4) οἱ στασιῶται, τὸ στῖφος.

factĭōsus, a, um (sior, sissimus) (factio) ὀρεκτήριος. 2) στασιώδης, στασιαστικός.

factitātus, a, um, μ. π. τοῦ

factĭto, 1. (θαμ. τ. facio) εἴωθα ποιεῖν τι. versus, στίχους. 2) ποιῶ, ἀποδείκνυμι, aliquem heredem, καθίστημί τινα κληρονόμον. 3) ἐργάζομαι, (ἐξ)ἀσκῶ, ἐπιτηδεύω τι. medecinam, τὴν ἰατρικήν.

factum, i, οὐ. (τ. factus) τὸ πεπραγμένον, ἔργον, πρᾶξις. f. iniquum, ἔργον ἄδικον. facta boum, ἔργα βοῶν. dictum, factum, ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον. facta fortia, ἢ ἁπλῶς facta, κατορθώματα.

factus, a, um, μ. π. τ. facio.

făcultas, ātis, θ. (facul ἀρχ. τύπος ἀντὶ facile) ἐξουσία, ἁρμή, εὐκαιρία, εὐκολία, εὐπορία. do alicui facultatem faciendi, παρέχω τινὶ ἐξουσίαν, ἀφορμὴν τοῦ ποιεῖν. 2) δύναμις, δεινότης. f. dicendi, ἡ δύναμις τοῦ λέγειν. f. ingenii, δεινότης τοῦ νοός. 4) facultates πλ. δύναμις, οὐσία, πλοῦτος, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ἀγαθά, οἱ πόροι (τὰ μέσα). pro facultatibus, κατὰ τὴν δύναμιν (τὰ μέσα).

făcunde (dius, dissime), ἐπίρ. (facundus) εὐεπῶς, εὐφραδῶς, λογίως.

făcundĭa, ae, θ. (facundus) δεινότης τοῦ λέγειν, καλλι(εὐ)έπεια, εὐγλωττία, λογιότης.

fācundus, a, um (dior, dissimus) (for) δεινὸς λέγειν, εὔφραδής, εὐεπής, εὔγλωττος, λεκτικός.
faecis, γεν. τ. faex.
faecŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. faex), φέκλη, τρύξ.
Faesŭlae, ārum, θ. πλ. αἱ Φαισῦλαι, πόλις Τυρρηνίας. -lānus, a, um, τῶν Φαισύλων.
faex, cis, θ. τρύξ, ἰλύς, ὑπόστημα. 2) εἶδος χυλοῦ ἢ ἐμβάμματος. 3) εἶδος ἐντρίμματος τοῦ προσώπου. 4) μτφ. ὁ συρφετός. f. populi, ὁ συρφετώδης ὄχλος.
fāgĕus, ᾗ fāgĭnĕus ἢ fāgĭnus, a, um (fagus) φήγινος, ὀξύινος.
fāgus, i, θ. ἡ φηγός, ὀξύα (δ).
fāla, ae, θ. ξύλινος πύργος. 2) μτφ. μηχανή, δόλος.
fālārĭca, ae, θ. χειροβαλίστρα, εἶδος βέλους.
falcārĭus, ĭi, ἀ. (falx) δρεπανουργός.
falcātus, a, um (falx) δρεπανοφόρος. 2) δρεπανοειδής. falcati currus, δρεπανοφόρα ἅρματα.
Falcĭdĭus, a, um, τοῦ Φαλκιδίου. -dĭus, ĭi, ἀ. ὁ Φαλκίδιος.
falcĭfer, ĕra, ĕrum, (falx-fero) δρεπανοφόρος.
falco, ōnis, ἀ. ὁ φάλκων, (εἶδος κέσκου ἢ ἱέρακος).
Fălērii, ōrum, ἀ. πλ. Φαλέριον, πόλ. Τυρρηνίας.
Fălērīnus, a, um καὶ
Falernus, a, um, Φαλερνός. Falernum vinum καὶ ἁπλῶς Falernum, ὁ φαλερνὸς οἶνος.
Fălĭscus, a, um (Falerii) Φαλέριος. ᾗ πλ. Falisci, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Φαλίσκοι, Φαλέριοι, λαὸς Τυρρηνίας.
fallācĭa, ae, θ. (fallax) ἀπάτη, μηχανή, πανουργία, δόλος.
fallācĭ-lŏquus, a, um, (loquor) ψευδολόγος.
fallācĭter, (cissime) ἐπίρ. (fallax) δολίως, ἀπατηλῶς, πανούργως.
fallax, ācis, (acior, acissimus) (fallo) ἀπατηλός, δολερός, δόλιος, ἀπατεών, πανοῦργος, ἄπιστος. 2) ἐπικίνδυνος.
fallens, ntis, μ. ἐν. τοῦ
fallo, fĕfelli, falsum, 3. aliquem, σφάλλω, ἀπατῶ, ψεύδω τινά. spes fefellit audaciam, ἡ ἐλπὶς ἔψευσε τὴν τόλμην, ἡ τόλμη ἐσφάλη τῆς ἐλπίδος. 2) aliquid, ἀπατῶ τι, ἀνεσίν τινος παρέχω, τέρπω τι. f. sermonibus horas, ἀπατῶ τὰς ὥρας τῷ λόγῳ. labor fallit curas, ἡ ἐργασία ἀπατᾷ τὰς φροντίδας. f. laborem, ἀπατῶ (λησμονῶ) τὸν πόνον. 3) ψεύδομαι. παραβαίνω τι. fidem, promissum, τὴν πίστιν, τὴν ὑπόσχεσιν. 4) aliquid, ψευδόμενός ποιῶ τι, ὑποκρίνομαι, προσποιοῦμαί τι. faciem alicujus, ὑποκρίνομαι τὸ πρόσωπόν τινος. 5) fallit me ἢ fallor, σφάλλομαι, λανθάνει με, ψεύδομαι, ἁμαρτάνω τινός. id (ea res) me fallit, ψεύδομαι τούτου, τοῦτό με λανθάνει. opinio (ἡ animus) me fallit, ψεύδομαι τῆς προσδοκίας. non hoc te fallit, quam multā sint, οὐ σε λανθάνει ὅτι πολλά ἐστιν. fallit hostis incedens, ὁ πολέμιος λανθάνει ἐμβαίνων, ἐμβαίνει ἀφανής (λάθρα). ἐπὶ χρόνου λανθάνει παρερχόμενος.
false = falso.
falso, (sissime) ἐπίρ. (falsus) ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς. falso, nam, ψευδῶς, ἐπεί.
falsum, i, οὐ. (τῆς μετχ. falsus) ψεῦδος, κιβδηλία, νόθευσις.
falsus, a, um, (sissimus) (μ. π. τ. fallo) ψευδής, πλαστός, κίβδηλος. spes falsa, ματαία ἐλπίς.
falx, cis, θ. δρέπανον. 2) δρεπανοειδὴς μάχαιρα. 3) πολεμικὸν ὅπλον.
fāma, ae, θ. (for) φήμη, λόγος, θρύλλημα. de aliqua re ἢ μετὰ γεν. f. est, exit, λέγεται, (μετὰ αἰτ. ᾗ ἀπαρ.) θρυλλοῦσι. famam dispergo, διασπείρω λόγον. 2) ἡ καλή, μεγάλη φήμη, δόξα, εὐδοξία, εὐκλεια. σπαν. κακὴ φήμη, δυσφημία.
fāmātus, a, um, (fama) διαβόητος.

fāmes, is, θ. πεῖνα. famem explere ἢ depellere, πλησιῦν τὴν πεῖναν, κορεννύναι. κατ' ἐξαγήν, λιμός. Saguntini fame victi sunt, οἱ Σαγουντῖνοι λιμῷ ἡττήθησαν. fame enectus, λιμῷ ἀποθανών. 2) μτφ. ά) μεγάλη ἐπιθυμία, ἀπληστία τινός. auri, χρυσοῦ. б') ἐπὶ λόγου· ἔνδεια, ἀπορία.

fămĭlĭa, ae, θ. (famulus) (ἡ γεν. ᾳ familias μετὰ τῶν pater, mater, filius, filia) πάντες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ, γονεῖς, τέκνα κλπ., οἰκογένεια, οἶκος. pater familiae ἢ paterfamilias, ὁ οἰκοδεσπότης, ὁ κύριος. mater familiae ἢ materfamilias, ἡ οἰκοδέσποινα, ἡ κυρία. familiam duco, κύριός εἰμι, πρωτεύω. 2) τὰ ὑπάρχοντα, ἡ οὐσία. 3) κατ' ἐξοχήν, ἡ οἰκετεία, τὸ οἰκετικόν, οἱ δοῦλοι. 4) οἶκος, γένος, γενεὰ ἢ ὁλόκληρος (gens) ἢ κλάδος τις. 5) μτφ. σύστημα, ἑταιρεία μονομάχων ἢ ὑποκριτῶν, φιλοσοφικὴ αἵρεσις, οἱ μαθηταί τινος. f. tota Peripateticorum, πᾶσα ἡ αἵρεσις τῶν Περιπατητικῶν.

fămĭlĭāris, e (rior, rissimus) (familia) οἰκιακός, οἰκεῖος, ἴδιος. focus f., ἡ τοῦ οἴκου ἑστία. lares familiares, ἐφέστιοι θεός. res f., τὰ οἰκεῖα, τὰ ὑπάρχοντα, ἡ οὐσία. funus, consilium familiare, κηδεία, βουλὴ οἰκέτη. 2) μτφ. alicui, οἰκεῖος, συνήθης, συνών τινι, φίλος τινός. f. sermo, οἰκεία ὁμιλία. jura familiaria, τὰ δίκαια τῆς φιλίας. unus ex meis familiarissimis, εἷς ἐκ τῶν οἰκειοτάτων μου· ᾳ ὡς οὐσ. familiaris, is, ὰ. θεράπων, δοῦλος. f. alicujus, ὁ συνών τινι.

fămĭlĭārĭtas, ātis, θ. (familiaris) οἰκειότης, συνήθεια, συνουσία.

fămĭlĭārĭter, (rius, rissime), ἐπίρ. (familiaris) οἰκείως, φιλικῶς. f. alicui utor, οἰκείως, φιλικῶς χρῶμαί τινι.

familĭas, ἀργ. γεν. τ. familia.

fāmōsus, a, um (sissimus) (fama) πολύ(περί)φημος, περι(δια)βόητος, (ἐπὶ καλοῦ καὶ κακοῦ). homo, mulier, ἀνήρ, γυνή. 2) ἀνειδιστικός, ὑβριστικός, βλάσφημος, κακολόγος.

fămŭla, ae, θ. (τ. famulus) θεράπαινα, δούλη, οἰκέτις.

fămŭlāris, e (famulus) (σπαν.) δουλικός, τῶν οἰκετῶν.

fămŭlātus, ūs, ὰ. (famulor) (σπαν.) δουλεία, δουλοσύνη, θεραπεία.

fămŭlor, 1. (famulus) alicui, δουλεύω, ὑπηρετῶ τινι.

fămŭlus, a, um, δουλικός. -lus, i, ὰ. θεράπων, δοῦλος, οἰκέτης.

fānātĭcus, a, um, (fanum) ἱερο-. (θεο)μανής, θεόληπτος. 2) μανικός, μανιώδης. f. furor, λῆρος, παράνοια.

fandum, i, οὐ. (γερούνδ. τ. for) τὸ ὅσιον, τὸ θεμιτόν. fando, ἐξ ἀκοῆς, εἴτε διὰ λόγου, λόγῳ.

fandus, a, um, μ. μέλ. τ. for.

Fannĭus, ĭi, ὰ. Φάννιος.

fans, ntis, μ. ἐν. τ. for.

1. fānum, i, οὐ. τέμενος, ἱερόν. 2) ναός.

2. Fānum, i, οὐ. πόλ. τῆς Ὀμβρικῆς.

far, farris, οὐ. τὸ φάρ, εἶδος ζέας. 2) κόνδρος, ἄλευρον κονδρόν.

farcĭo, farsi, fartum, 4. aliquid, σάττω, βύω, στοιβάζω, πληρῶ τι. 2) σιτεύω, σιτίζω, gallinas, ὄρνιθας.

fari, ἀπαρ. τ. for.

fārīna, ae, θ. (far) ἄλευρον.

faris, б' προσ. τ. ἐν. ὁρ. τ. for.

farra, ὀν. ᾳ αἰτ. πλ. τ. far.

farrāgo, ĭnis, θ. (far) χηλὸς πολυμιγὴς (διὰ τὰ κτήνη). 2) μτφ. ἡ πολυμιξία, ὁ κυκεών.

farrātus, a, um, (far) τῦ φαρός, τοῦ σίτου. 2) ἐκ φαρός, ἐκ σίτου πεποιημένος, κατεσκευασμένος. omnia farata, ἐδέσματα ἀλεύρου, ἀλφίτου.

farsi, πρκ. τ. farcio.

fartor, ōris, ὰ. (farcio) σιτευτής. 2) ἀλλαντοποιός.

fartus, a, um (μ. π. τ. farcio) σεσαγμένος, μεστός τινος.

fas, οὐ. ἄκλιτ. τὸ ὅσιον, ἡ θέμις,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τὸ θεμιτόν, τὸ θεῖον δίκαιον, τὸ ὑπὸ τῶν θεῶν ὡρισμένον. jus fasque, τὰ δίκαια καὶ τὰ ὅσια, οἱ θεῖοι καὶ οἱ ἀνθρώπινοι νόμοι. fas atque nefas, τὸ ὅσιον καὶ τὸ ἀνόσιον, τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν. 2) θεμιτόν, δίκαιον, ἔθος, νόμιμον. non fas dicere hoc, οὐ θέμις τοῦτο εἰπεῖν. non f. est ipsis, οὐ θεμιτὸν αὐτοῖς. 3) τὸ θεῖον, οἱ θεοί. 4) εἱμαρμένη, πεπρωμένον. f. est, πεπρωμένον ἐστί.

fascĭa, ae, θ. ταινία, διάδημα (κεφαλῆς, κνήμης κτλ.) 2) στηθόδεσμος. 3) ὁ πλ. fasciae, ārum, τὰ σπάργανα, αἱ κειρίαι (φασκιά). 4) ἐπίδεσμος ἀσθενῶν μελῶν τοῦ σώματος.

fascĭcŭlus, i, ὰ. (ὑποκ. τ. fascis). 2) ὑπον. florum, δέσμη ἀνθέων.

fascĭnātĭo, ōnis, θ. βασκανία.

fascĭno, āre, aliquem, βασκαίνω τινά.

fascĭnum, i, οὐ. βασκανία, τὸ βασκαίνειν. 2) (προ)βασκάνιον, κατ' ἐξοχήν, ὁ φαλλός, ἡ πόσθη.

fascĭŏla, ae, θ. ὑποκ. τ. fascia.

fascis, is, ὰ. φάκελλος, δέσμη, δεσμίς. 2) πλ. fasces, fŭm, δέσμαι ῥάβδων, ἃς οἱ ῥαβδοῦχοι φέροντες προηγοῦντο τῶν ὑπάτων καὶ ἄλλων μειζόνων ἀρχῶν. de(sub)mitto fasces alicui, καταστέλλω (καθίημαι) τινὶ τὰς ῥάβδους (χάριν τιμῆς). 3) τιμαί, ἰσχύς, ἀξία, ἀξίωμα, κατ' ἐξοχήν ἡ ὑπατεία.

fassus, a, um, μ. π. τ. fatcor.

fasti, ōrum, ὰ. πλ. ἴδ. fastus.

fastīdĭo, īvi ἢ ĭi, ītum, 4. (fastidium) aliquid, μυσάττομαι, βδελύττομαι, σικχαίνομαί τι. 2) μτφ. rem ἢ in re ἢ mer' ἀπαρεμ. σικχαίνομαι, δυσχεραίνω τι ἢ ἐπί τινι, καταφρονῶ τινος, οὐ βούλομαί τι, c. aliquem, ἀποστρέφομαί τινα. omnes duces, πάντας τοὺς στρατηγούς. f. preces alicujus, δυσχεραίνω ἐπὶ ταῖς δεήσεσί τινος.

fastīdĭōse (sius), ἐπίρ. (fastidiosus) δυσχερῶς, δυσκόλως. 2) ὑπεροπτικῶς, καταφρονητικῶς.

fastīdĭōsus, a, um (sior, sissimus) (fastidium) σικχός, ἀσώδης, (παραχορτασμένος). 2) δυσχερής, δύσκολος, δυσχεραντικός. f. literarum Latinarum, καταφρονῶν τῶν Λατινικῶν γραμμάτων. 3) σικχαντός, ἀηδής, ἄσην παρέχων. 4) ὑπεροπτικός. in pares, πρὸς τοὺς ὁμοίους (αὐτῷ).

fastīdītus, a, um, μ. π. τ. fastidio.

fastīdĭum, ĭi, οὐ. (fastus) σικχασία, ἄση, ἀηδία, ἀνορεξία. cibi salietas et fastidium, ὁ κόρος καὶ ἡ ἄση. 2) σικχασία, ἀποστροφή. f. ad aliquas re habere, ἀποστρέφεσθαι πράγματά τινα. 3) δυσχέρεια, ὑπεροψία, καταφρόνησις.

fastīgātus, a, um (μ. π. τ. fastigo) κορυφώδης. μτφ. ἐπηρμένος 2) πλάγιος, ἐπικλινής, κατωφερής.

fastīgĭum, ĭi, οὐ. κορυφή, ἄκρον. f. summum montis, κορυφή, ἄκρα ὑψηλοτάτη ὄρους. f. aquae, ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὕδατος. 2) μτφ. κορυφή, κολοφών, ἀξίωμα, ἀξία. summum fastigium eloquentiae, ὁ ὕψιστος βαθμὸς τῆς εὐφραδείας, ἡ δεινοτάτη εὐγλωττία. f. consulare, τὸ ὑπατικὸν ἀξίωμα. f. regium, τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα. cives ejusdem fastigii, πολῖται τῆς αὐτῆς τάξεως. 3) ἀέτωμα. 4) κλίσις, κατωφέρεια, τὸ πρανές.

fastīgo, 1. aliquid, κορυφῶ τι. -or, κορυφοῦμαι, (ἀπ)ξύνομαι.

fastus, a, um (for) dies fasti, ἡμέραι ἔνδικοι, δικάσιμοι (καθ' ἃς δηλ. ὁ πραίτωρ ἐδίκαζε). 2) fasti, ōrum, ὰ. πλ. (ὑπον. dies) ἡμερολόγιον τῶν fasti dies. Τοῦτο δὲ σπουδαιότατον διὰ τὸν ὅλον δημόσιον βίον τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ πολὺν χρόνον μόνον τοῖς Πατρικίοις γνωστὸν ἦτο, μέχρις οὗ ὁ Γν. Φλᾶκκος τῷ 303 π. Χ. ἐδημοσίευσεν αὐτό. 3) fasti consulares ἢ magistratuum, κατάλογοι, χρονολογι-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

καὶ πίνακες τῶν ὑπάτων καὶ ἄλλων ἀρχῶν.

fastus, ūs, ὁ, ὄγκος, φρόνημα, ἀλαζονεία, καταφρόνησις.

fātālis, e (fatum) μοιραῖος, εἱμαρμένος, πεπρωμένος. f. necessitas, ἡ μοιραία ἀνάγκη, εἱμαρμένη. f. mors, τὸ πεπρωμένον τέλος, ὁ φυσικὸς θάνατος. libri fatales, οἱ Σιβύλλειοι χρησμοί. f. dies, hora, ἡ ἡμέρα, ἡ ὥρα τοῦ θανάτου. 2) ἀπαίσιος, ὀλέθριος.

fātālĭter, (fatalis) ἐπίρ. κατὰ τὴν εἱμαρμένην.

fātĕor, fassus sum, ēri (fari) aliquid σπαν. de re ὁμολογῶ τι. f. verum, ὁμολογῶ τὸ ἀληθές. de facto turpi, ὁμολογῶ τὴν αἰσχρὰν πρᾶξιν. 2) δηλῶ τι. iram vultū, τὴν ὀργὴν τῷ προσώπῳ.

fātĭcănus, ἡ **fātĭcĭnus**, a, um, (fatum-cano) μοιρολόγος, χρησμῳδός, μαντικός.

fātĭdĭcus, a, um (fatum-dico) μοιρολόγος, χρησμολόγος, μαντικός. 2) fatidicus, i, ὁ μάντις, ὁ προφήτης. fatidica, ae, ϑ. ἡ μάντις, ἡ προφῆτις.

fātĭfer, ĕra, ĕrum (fatum-fero) (ποιητ.) θάνατον φέρων, ὀλέθριος.

fātīgātĭo, ōnis, ϑ. (fatigo) κάματος, κόπος, καταπόνησις.

fātīgātus, a, um, (ἀπο)καμών, ἀπειρηκώς, κατά(πονος)κοπος. μ. π. τοῦ **fātīgo**, 1. aliquem, κατα(πονῶ) τρύχω τινά. equos, τοὺς ἵππους. membra, τὰ μέλη. fatigor aliqua re, καταπονοῦμαι, τρύχομαι ὑπό τινος. milites fatigati aestu ac labore, στρατιῶται καταπεπονημένοι ὑπὸ τοῦ καύματος καὶ τοῦ πόνου. 2) μτφ. τρύχω, ἐνοχλῶ τινι ἤ τινα. f. aliquem precibus (votis), ἐνοχλῶ τινα δεήσεσιν· καὶ ἁπλῶς f. aliquem (deos) de re aliqua, ἐνοχλῶ τινα (τοὺς θεοὺς) δεόμενος περί τινος, θερμῶς δέομαί τινος (τῶν θεῶν) περί τινος. f. diem noctemque remigio, ἡμέραν τε καὶ νύκτα ἐρέσσω. f. aliquem verbis, (ἐκ)διδάσκω, νουθετῶ τινα. f. me, animum, ἐντείνω ἐμαυτόν, τὴν ψυχήν. f. dextram oculis, καταφιλῶ (τῷ στόματι) τὴν δεξιάν.

fātĭlŏquus, a, um (fatum-loquus) χρησμολόγος, μαντικός.

fātisco, ĕre ϑ -cor, i, γαίνω, χάσκω, διαρρήγνυμαι, σχίζομαι. 2) μτφ. κατα(πονεῖμαι)τρύχομαι, (ἀπο)κάμνω, ἀπαυδῶ.

fatu, σουπῖνον τ. for.

fātŭĭtas, ātis, ϑ. (fatuus) μωρία.

fātum, i, οὐ. (for) θέσφατον, χρησμός. fata Sibyllina, οἱ Σιβύλλειοι χρησμοί. 2) μοῖρα, εἱμαρμένη, τὸ πεπρωμένον. praeter fatum, παρὰ τὸ πεπρωμένον. 3) συμβάν, τύχη, δυστυχία, ἀπώλεια, ὄλεθρος. 4) ὁ φυσικὸς θάνατος. fato cedere, concedere, obire, fungi, κατὰ μοῖραν ἀποθνήσκειν. si me praeceperit fatum, ἂν με καταλάβῃ ὁ θάνατος.

fātŭor, āri, (fatuus) ἀμετάϑ. μαίνομαι. 2) μωρός εἰμι.

fātus, a, um, μ. π. τ. for. haec fatus, ταῦτ' εἰπών.

fātŭus, a, um, μωρός, φρενοβλαβής. 2) οὐσ. ὁ, ϑ. fatuus, i, γελωτοποιός, βωμολόχος.

fauce, ἀφ. ἐν. τ. ἀχρ. faux, ἴϑ. τὸ ἑπόμενον.

fauces, ŭm, ϑ. πλ. (τ. ἀχρ. faux) λάρυγξ, φάρυγξ. 2) τὸ στενόν. f. Ciliciae, οἱ πύλαι, τὰ στενὰ τῆς Κιλικίας. Corinthus sita in faucibus Graeciae, ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς Ἑλλάδος (ἐν τῷ ἰσθμῷ) ἡ Κόρινθος κεῖται.

Faunus, i, ὁ, Φαῦνος, μυθικὸς βασιλεὺς τῆς Λατίνης, λατρευόμενος ὡς ὁ Πάν.

Fauni, ōrum, ὁ, πλ. οἱ Πᾶνες.

fauste, ἐπίρ. (faustus) αἰσίως, εὐτυχῶς.

Faustĭtas, ātis, ϑ. ἡ εὐτυχία (ὡς ϑεά).

faustus, a, um, (faveo) εὐτυχής, δεξιός, αἴσιος, εὐδαίμων. 2) κύρ. ὄνομ. Φαῦστος.

fautor, ōris, ὁ. (faveo) σπουδαστής τινος, εὔνους τινί, ὁ διαφερόμενος ὑπέρ τινος, ὀπαδός, προστάτης. 2) συναίτιος, συνεργός.

fautrix, īcis, θ. (faveo) ἡ πρός τινα εὐνοϊκή.

faux, cis, θ. ἴδ. fauces.

fāveo, fāvi, fautum, 2. εὐνοῶ, συμπράττω, alicui, εὐνοικῶς ἔχω τινί, σπουδάζω περί τινα (ἤ τι), προθυμοῦμαι ὑπέρ τινος. f. laudi alicujus, προθυμοῦμαι ὑπέρ τῆς δόξης τινός. 2) f. ore, lingua, (ἐπὶ θυσίας), εὐφημῶν· ἐπὶ δὲ θεατῶν καὶ ἀκροατῶν, εὐφημεῖν, συν(ἐπ)αινεῖν, ἐπικροτεῖν.

fāvi, πρκ. τ. faveo.

fāvilla, ae, θ. θερμοσποδία. 2) τέφρα, σποδός.

Fāvōnius, ii, ὁ. ζέφυρος (ἄνεμος).

fāvor, ōris, ὁ. (faveo) εὔνοια, εὐμένεια, χάρις. 2) συναίνεσις, συγκατάθεσις, ἔπαινος, ἐπευφημία.

fāvōrābĭlis, e (lior) (favor) κεχαρισμένος, χαρίεις, εὐνοϊκός, φιλικός.

fāvus, i, ὁ. κηρίον, μελίκηρον.

fax, fācis, θ. δᾷς, λαμπάς. μτφ. facem praeferre alicui, προφαίνειν τινί, δεικνύειν τινὶ τὴν ὁδόν. 2) ἀνεὶ τοῦ γάμος ἡ κηδεία. 3) λαμπηδών, λάμψις, φῶς. 4) ἡ δᾷς, ὁ δαυλός, τὸ ἔναυμα. subjicere facem bellis civilibus, ἀνακινεῖν, ἀνάπτειν τὸ πῦρ τῶν ἐμφυλίων πολέμων. ☞ f. belli, ὁ δαυλὸς τοῦ πολέμου.

faxim ☞ faxo, ἀνεὶ fecerim, ☞ fecero.

fēbrĭcŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. febris.

fēbrĭo, īre, (febris) πυρέσσω.

fēbris, is, θ. πυρετός.

Fēbrŭārĭus, ii, ὁ. (ὑπον. mensis) Φεβρουάριος (μήν).

fēbrŭus, a, um, καθαρτικός, ἁγνιστικός. februum, i, οὐ. ἁγνισμός. februa, ōrum, οὐ. πλ. καθαρμός, ἁγνισμός.

fēci, πρκ. τ. facio.

fēcĭālis, is, ὁ. σπονδοφόρος, εἰρηνοδίκης, εἰρηνοποιός, ἀξιωματικὸς ὅστις ἐκήρυττε τὸν πόλεμον. feciales, ium, ἀ. πλ. τάγμα ἱερέων οἵτινες ἐπραγματεύοντο τὴν εἰρήνην.

fēcundĭtas, ātis, θ. (fecundus) καρπο(εὖ)φορία, πολυκαρπία, γονιμότης, ἀφθονία. 2) εὐτοκία, εὐγονία. 3) μτφ. τὸ γόνιμον τῆς ψυχῆς, ἡ ἀφθονία ☞.

fēcundo, 1. (fecundus) εὔφορον, πολύ(εὖ)καρπον, καρποφόρον, γόνιμον ποιῶ τι.

fēcundus, a, um (dior, dissimus) εὖ(πολύ)καρπος, εὔφορος καρποφόρος, γόνιμος, εὖ(πολύ)τοκος. 2) μτφ. γόνιμος, πλήρης τινός, ἀφθόνως ἔχων τι. 3) ὁ ἀφθονίαν παρέχων, καρποφόρος.

fefelli, πρκ. τ. fallo.

fēl, fellis, οὐ. χολή. 2) μτφ. χόλος, ὀργή, πικρότης.

fēles, (σπαν.-lis) is, θ. αἴλουρος. 2) γαλῆ.

fēlīcĭtas, ātis, θ. (felix) εὐδαιμονία, εὐτυχία, εὐπραγία. magna f., μεγάλη εὐδαιμονία. perpetua felicitāte floreo, καρποῦμαι, ἀπολαύω συνεχοῦς εὐδαιμονίας. 2) καρπο(εὖ)φορία, ἀφθονία τῆς γῆς.

fēlīcĭter, (cius, cissime) (felix) εὐ(δαιμόνως)τυχῶς. 2) εὐφόρως, ἀφθόνως. 3) ἐπιφωνιματικῶς, εὖγε! καλῶς.

felis, is, θ. ἴδ. feles.

fēlix, īcis (cior, cissimus) εὐ(δαίμων)τυχής, ὄλβιος, μακάριος. felicem vitam ago, διατελῶ τὸν βίον εὐδαιμόνως. quod faustum felixque sit, ἀγαθῇ τύχῃ. 2) εὐδαίμων, εὔφορος, καρποσόρος, πολύκαρπος. arbor, regio ☞. δένδρον, χώρα, ☞.

fēmen (ἡ ὀνομ. ἀγρ.), ĭnis, οὐ. μηρός.

fēmĭna, ae, θ. ἡ θήλεια. 2) γυνή.

fēmĭnātus, a, um, (femina) ἐκθηλυνθείς, ἀνανδρος, θρυπτικός, ἁβρός.

fēmĭnĕus, a, um, (femina) θηλυκός. 2) γυναικεῖος. 3) μτφ. γυναικεῖος, ἀνανδρος, δειλός.

fēmĭnīnus, a, um, (femina) θηλυκός.

fēmur, ŏris, οὐ. μηρός.
fēnĕbris, e, (fenus) δανειστικός, ὁ τῶν δανείων. f. lex, ὁ περὶ τοκισμοῦ νόμος. pecunia f. τὸ δάνειον.
fēnĕrātĭo, iōnis, θ. (feneror) τοκισμός, δανεισμός.
fēnĕrātor, ōris (feneror) τοκιστής, δανειστής. 2) τοκογλύφος.
fēnĕro, 1. (fenus) τοκίζω, δανείζω. pecuniam, χρήματα. 2) αἰσχροκερδῶ.
fēnĕror, 1. (fenus) 1) = fenero. 2) δανείζομαι. pecuniam abaliquo, χρήματα παρά τινος.
fēnestella, ae, θ. (ὑποκ. τ. fenestra) θυρίδιον. 2) f. porta, μία τῶν ἐν Ῥώμῃ πυλῶν.
fēnestra, ae, θ. (φαίνω) φωστήρ, θυρίς, ὀπή.
fēnĕus, a, um, (fenum) χόρτινος.
fēnĭcŭlārĭus, a, um, (feniculum) τοῦ μαράθρου.
fēnĭcŭlum, i, οὐ. μάραθρον.
fēnīle, is, οὐ. ϗ συνηθ. -lia, ĭum, πλ. (fenum) χορτοβολών.
fēnĭsĕca, ae, ϗ -sector, ōris, ϗ -sex, ĭcis, ἀ. (fenum-seco) χορτοκόπος.
fēnum, i, οὐ. χόρτος, κοῦφος χόρτος, χιλὸς ξηρός. f. projicio equis, χόρτον παραβάλλω τοῖς ἵπποις.
fēnus, ŏris, οὐ. τόκος. do alicui pecuniam fenori, δίδωμί τινι χρήματα ἐπὶ τόκῳ = δανείζω χρήματα. pecuniam fenore accipio, δανείζομαι χρήματα.
fer, 6'. ἐν. προσ. τῆς προστ. τ. fero.
fĕra, ae, θ. (ferus) ἄγριον ζῶον, θηρίον. ritu ferarum, δίκην θηρίων, ὅδ. καὶ ferus.
fĕrācĭter, (cius) ἐπίρ. (ferax) εὐφόρως, ἀφθόνως.
fĕrācĭtas, συγκρ. ἐπίρ. τ. feraciter.
fĕrālĭa, ium, ϗ iōrum, οὐ. πλ. (τ. ferale) τὰ θανατούσια, ὁ ἐναγισμός (κατὰ τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου).
fĕrālis, e (fero) νεκρικός, ἐπιτάφιος. 2) ὀλέθριος, θανάσιμος, θανατηφόρος.
fĕrax, ācis, (acior, acissimus) (fero) rei ἡ re, εὐ(φορος)καρπος, καρποφόρος.
ferbŭi, πρκ. τ. ferveo.
fercŭlum, i, οὐ. (fero) φορεῖον, φέρετρον, ἐφ' οὗ ἐν πομπαῖς τὰ λάφυρα καὶ αἱ εἰκόνες τῶν θεῶν ἐφέροντο 2) (ποιητ.) ἡ τῶν ἐδεσμάτων φορά, ἡ τράπεζα, τὰ ἐδέσματα, ἐπιτραπεζώματα ϗβ.
fĕrē, ἐπίρ. (fero) σχεδόν, πως, που, eadem fere hora, ἐν τῇ αὐτῇ σχεδὸν (περίπου) ὥρᾳ. 2) ὡς τὰ πολλά, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. 3) non f., οὐ ῥᾳδίως, οὐ σπανίως, συνήθως.
fĕrens, ntis, μ. ἐν. τ. fero.
fĕrentārĭus, ĭi, ἀ. ἐπίκουρος. 2) ἀκροβολιστής.
Fĕrentīnum, i, οὐ. Φερεντῖνον, πόλ. τῆς Λατίνης. Ἐκ τούτου ά) -tīnus, a, um, Φερεντῖνος, ἐκ τοῦ Φερεντίνου. Ferentīna, ae, θ. οὐσ. θεά τις τῶν Φερεντίνων. β') -tīnas, ātis, ϗ πλ. -nātes, tum, οἱ Φερεντῖνοι.
Fĕrĕtrĭus, ĭi, ἀ. (fero ἡ ferio) ἐπίθ. τοῦ Διός, Φερέτριος, Τροπαιοῦχος, Σκυλοφόρος Ζεύς.
fĕrĕtrum, i, οὐ. (fero) φέρετρον, κατ' ἐξοχὴν φορεῖον (διὰ νεκρούς).
fĕrĭae, ārum, θ. πλ. ἑορτάσιμοι ἡμέραι, ἑορταί, τελεταί, ἄργια. f. Latinae, αἱ κοιναὶ τῶν Λατίνων θυσίαι. 2) σχολή, ἡσυχία, εἰρήνη.
fĕrĭātus, a, um (μ. π. τ. ferior) ἀργός, σχολάζων. dies f. ἑορτή, ἑορτάσιμος ἡμέρα.
fĕrīnus, a, um, (ferus) θήρειος. caro ferina καὶ ἁπλῶς ferina, θήρειον κρέας. 2) θηριώδης, ἄγριος.
fĕrĭo, īre, (αἰτ.) τύπτω, πλήττω, κτυπῶ, βάλλω τινὰ ἤτι. f. murum ariete, παίω, ἀράσσω τὸ τεῖχος τῷ κριῷ. f. pectora, πλήττω τὸ στῆθος. f. cornu, κέρατι παίω = κερατίζω. f. calce, λακτίζω. f. mare (ποιητ.) = ἐράσσω, κωπηλατῶ. sol radiis f. montes, ὁ ἥλιος βάλλει τὰ ὄρη ταῖς ἀκτῖσι, καταλάμπει. (ποιητ.) clamor f. aethera, ἡ κραυγὴ εἰς τὸν αἰθέρα ἀνατείνεται. fe-

rire sidera vertice, μέχρις ἄρρων αἴρεσθαι. res ferit oculos, aurem, animum, τὸ πρᾶγμα τύπτει τὴν ὄψιν, τὸ οὖς, τὴν ψυχήν. f. pecuniam, κόπτω νόμισμα. aliquem securi, πελεκίζω, καρατομῶ τινα. 2) πλήττω, βάλλω, κόπτω, καταβάλλω, σφάττω, ἀποκτείνω τινά. hostem, τὸν πολέμιον. 3) f. foedus, φίλια πέμνω, σπονδὰς ποιοῦμαι, σπένδομαι. 4) παρακρούομαι, ἐξαπατῶ τινα.

ferior, 1. (feriae) ἀργῶ, σχολάζω.

ferĭtas, ātis θ. (ferus) ἀγριότης, ὠμότης.

fermē, ἐπίρ. (fero) = fere.

fermentesco, ĕre, ἀμετάβ. ζυμοῦμαι, ἀραιοῦμαι.

fermento, 1. aliquid, ζυμῶ τι. 2) ἀραιῶ τι. terram, τὴν γῆν.

fermentum, i, οὐ. (ἀντὶ fervimentum ἐκ τοῦ ferveo) ζύμη, ζύμωμα. 2) ἀραίωσις. terrae, τῆς γῆς. 3) ζύθος. 4) μτφ. ζέσις, ὀργή, χαλεπότης.

fĕro, tŭli, lātum, ferre, φέρω, βαστάζω τι. onus, cadaver, aliquid humeris, φορτίον, πτῶμα, τι ἐπὶ τῶν ὤμων. fero ventrem ἡ partum, ἐν γαστρὶ ἔχω, κυοφορῶ. 2) φέρω, κομίζω, ἄγω. f. faces in Capitolium, φέρω τὰς λαμπάδας εἰς τὸ Καπιτώλιον. (ποιητ.) f. pedem (gradum) aliquo = πορεύομαί ποι. f. alicui luctum, φέρω, παρέχω τινὶ πένθος. f. conditionem, προτείνω συνθήκην. f. auxilium ἡ opem ἡ subsidium ἢ praesidium, βοηθῶ, ἐπικουρῶ τινι. f. signa in hostem, = παρεύομαι, χωρῶ ἐπὶ τὸν πολέμιον. adversus arma fero, ἀγωνίζομαι, μάχομαι πρός τινα. arma f. contra (in, adversus) aliquem, ἐπιφέρω τινὶ ὅπλα. f. argentum, epistolam ad aliquem, φέρω, κομίζω ἀργύριον, ἐπιστολὴν πρός τινα. f. alicui osculum, complexum, καταφιλῶ, περιπτύσσομαί τινα. β') f. me aliquo, χωρῶ, ἔρχομαί ποι. f. me obviam ἡ obvium, alicui, ἀπαντῶ τινι, ἀντίον εἶμί τινι, extra portam, ἔξω τῆς πύλης. παθητ. = φέρομαι, σπεύδω, ὁρμῶ, ᾄρ. moribundus fertur in hostem, ἀποθανούμενος ἐπὶ τὸν πολέμιον φέρεται, ὁρμᾷ. f. navi, πλέω, φέρομαι, ναυτίλλομαι. flumen fertur, ὁ ποταμὸς φέρεται, ῥεῖ. μτφ. oratio fertur, ὁ λόγος φέρεται, ῥεῖ. Ἐκ τούτου μτφ. = ἐπάνομαι, (ἐκ)φέρομαι ὑπό τινος. cupiditate, edio, avaritiā feror, ἐπιθυμίᾳ, μίσει, φιλαργυρίᾳ φέρομαι. γ') ἁπλῶς fero· ventus fert in illam partem, ὁ ἄνεμος πνέει, φυσᾷ πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος. vestigia illo ferunt, τὰ ἴχνη ἐκεῖ φέρουσι. via fert ad locum, ἡ ὁδὸς φέρει, ἄγει ἐπὶ τόπον. δ') μτφ. = ὑμνῶ, αἴρω τινὰ ἡ τι. f. aliquid laudibus, aliquem in coelum = ὑπερεπαινῶ, αἴρω, ἐγκωμιάζω τινά. 3) (ἐκ)φέρω. terra fert fruges, ἡ γῆ φέρει καρπούς. haec aetas perfectum oratorem tulit, οὗτος ὁ αἰὼν παρήγαγε τέλειον ῥήτορα. 4) (προσ)φέρω, προσ(άγω) κομίζω. α') = (ἐπι)δείκνυμι, δηλῶ τι, ᾄρ. f. dolorem, laetitiam aperte, δηλῶ τὴν λύπην, τὴν χαράν. non tulit id obscure, οὐκ ἀπέκρυψεν αὐτό. prae me fero aliquid = δηλῶ, φαίνω, φανερὸν ποιῶ τι. β') f. legem, τίθημι, γράφω νόμον. f. aliquid ad populum, ἀναφέρω τῷ δήμῳ περί τινος. γ') f. suffragium, sententiam, ψηφοφορῶ. δ) λέγω, φράζω, δι(ἀφ)ηγοῦμαι. se quisque belli ducem potiorem ferebat, ἕκαστος ἑαυτὸν ἡγεμόνα τοῦ πολέμου κρείττω ἔλεγε. se regiae stirpis ferebat, ἐκ βασιλικοῦ γένους ἀΐσχυρίζετο εἶναι. Ἐκ τούτου Mercurium omnium artium inventorem ferunt, τὸν Ἑρμῆν πασῶν τῶν τεχνῶν ἐφευρέτην λέγουσι. β') ferunt (homines), φασί, λέγουσι, λέγεται. ferunt Xenocratem, respondisse ᾄρ. ς' λέγονται

ὅτι ὁ Ξενοκράτης ἀπεκρίνατο Ἕλλ. bomo omnium, ut ferebant, acerrimus, ἀνὴρ πάντων, ὡς ἔλεγον, πικρότατος. ὡσαύτως Ἕλλ. παθητ. in Sicilia locus esse fertur, λέγεται ὅτι ἐν Σικελίᾳ τόπος ἐστίν. illi urbem cepisse feruntur, ἐκεῖνοι λέγεται ὅτι τὴν πόλιν ἑλαβον. 6) tempora reipublicae ita ferunt, οὕτως οἱ τῆς πολιτείας καιροὶ ἔχουσι. 7) fero et ago, φέρω καὶ ἄγω. f. et ago res plebis, καὶ f., plebem, ἄγω καὶ φέρω τὸν δῆμον, διαπράζω τὰ τοῦ δήμου. f. urbem, λεηλατῶ πόλιν. aetas omnia fert, ἡ ἡλικία πάντα φέρει (μεθ' ἑαυτῆς). 8) φέρομαι, κομίζομαι, λαμβάνω, fructum ex aliqua re, καρπὸν ἔκ τινος. praemium f., βραβεῖον λαμβάνω. f. repulsam, ἀποτυγχάνω τῆς ἀρχῆς (ἀρχὴν μετερχόμενος ἀποτυγχάνω αὐτῆς). 9) f. nomen, cognomen aliquod ἢ alicujus, φέρω ὄνομα, ἐπώνυμόν τι ἤ τινος. f. alienam personam, ὑποκρίνομαι ἄλλον τινά. 10) φέρω, ὑπομένω, ἀνέχομαι. injurias, laborem, ἀνέχομαι τὰς ἀδικίας, τὸν πόνον. f. aliquem, ἀνέχομαί τινα. f. aliquid aegre ἢ inique (iniquo animo), πικρῶς (χαλεπῶς, βαρέως) φέρω τι, ἄχθομαί τινι. ὀθεν f. impetum hostium, καρτερῶ τὴν ἔφοδον τῶν πολεμίων, ἀνθίσταμαι τῇ ἐφόδῳ τῶν πολεμίων.

ferōcĭa, ae, θ. (ferox) θρασύτης, θαρραλεότης, θάρρος. 2) θρασύτης, θράσος, αὐθάδεια, ἀγερωχία. 3) ἀγριότης.

ferōcĭtas, ātis, θ. (ferox) = ferocia.

ferōcĭter, (cius, cissime), ἐπίρ. (ferox) θρασέως, θαρραλέως. 2) αὐθαδῶς, ἀγερώχως, ὑπερηφάνως.

ferōcŭlus, a, um, ὑποκ. τ. ferox.

Fĕrōnĭa, ae, θ. Φερωνία, Τυρρηνικὴ θεά, ἡ Ἀνθηφόρος, Περσεφόνη.

fĕrox, ōcis, (ocior, ocissimus), (ferus) θρασύς, θαρραλέος, γενναῖος. 2) θρασύς, αὐθάδης, ἀγέρωχος, ὑπερήφανος, ἀκόλαστος, καταφορικός. 3) βίαιος, ἄγριος, ὠμός. f. natura, βίαιος χαρακτήρ.

ferrāmentum, i, οὐ. (Ἕλλ. συνήθ. -nta, ōrum, πλ.) (ferrum) σιδήριον, σιδήρωμα, ὅ, τι ἐκ σιδήρου πεποίηται, οἷον σιδηροῦν σκεῦος, ἐργαλεῖον, ὅπλον κτλ.

ferrārĭa, ae, θ. (τ. ferrarius) σιδηρουργεῖον.

ferrārĭus, a, um, (ferrum) σιδηρικός. f. faber, ὁ σιδηρουργός. f. officina, τὸ σιδηρουργεῖον.

ferrātus, a, um, (ferrum) σιδηρόδετος. f. ferservus, σιδηροδέσμιος δοῦλος. rati, ἀ. πλ. (ὑπον. milites), οἱ σιδηροθώρακες. 2) σιδηροῦς.

ferrĕus, a, um, (ferrum) σιδηροῦς, σιδηρότευκτος. catena ferrea, σιδηρᾶ ἅλυσις. 2) μτφ. ἀ) ὠμός, σκληρός. β') ἀναίσθητος. γ') στερεός, ἀκλόνητος.

ferrūgĭnĕus, Ἕλλ. -gĭnus, a, um (ferrugo) (ποιητ.) ἰώδης, ὀρφνινος (σκοτεινός, μέλας). 2) σιδηρίζων.

ferrūgo, ĭnis, θ. (ferrum) ἰὸς σιδήρου. 2) μτφ. ἰῶδες χρῶμα, τὸ φαιόν, τὸ ὀρφνινον.

ferrum, i, οὐ. σίδηρος. μτφ. ἡ σκληρότης (τῆς ψυχῆς). 2) ὅ, τι ἐκ σιδήρου πεποίηται· σιδηροῦν σκεῦος, ἐργαλεῖον, ὅπλον, ξίφος. Ἕλλ. ferro ignique vasto, τέμνω καὶ καίω.

ferrūmen, ĭnis, οὐ. (ferrum), κόλλα. 2) ἰός.

ferrūmĭno, 1. (ferumen) aliquid, (συ)σπεννῶ, κολλῶ τι.

fers, 6' πρόσ. ἐνεστ. τῆς ὁριστ. τ. fero.

fertĭlis, e (lior, lissimus) (fero) εὔ(φορος) καρπος, κάρπιμος. ager f. arboribus, ἀγρὸς πλούσιος δένδρων, ἄφθονα δένδρα ἔχων. 2) καρποφόρος, ἀφθονίαν παρέχων.

fertĭlĭtas, ātis, θ. (fertilis) ἐπὶ ἀγρῶν καὶ φυτῶν· εὐ(φορία) καρπία, καρποφορία, ἀφθονία. 2) ἐπὶ ζώων· εὐ(τοκία) γονία.

fertus, a, um (fero) (ποιητ.) fertilis.

fĕrŭla, ae, θ. νάρθηξ (φ.). 2) ῥάβδος, κλών, βλάστημα.

fĕrus, a, um, (φῆρ=θήρ) ἄγριος. f. bestia ἡ ἁπλῶς fera, ἄγριον ζῶον, θηρίον. ferus, i, ὁ θήρ, τὸ θηρίον. feri arbores, ἄγρια δένδρα. fera vita, ἀγρία ζωή. f. ager, ἀγεώργητος ἀγρός. 2) σκληρός. 3) μεφ. ἐπὶ χαρακτῆρος· θηριώδης, ἀπαίδευτος.

fervĕ-făcĭo, fēci, factum, 3. aliquid, ζέω, βράζω, πυρῶ τι.

fervĕfactus, a, um (μ. π. τ. fervefacio) ζεστός.

fervens, ntis, (ntior, entissimus) (μ. ἐν. τ. ferveo) ζεστός, διάπυρος.

ferventer, (entius, entissime) ἐπίρ. (fervens) θερμῶς, διαπύρως.

fervĕo, ῶ ποιητ. fervo, fervi, ῶ fervĭ, ēre ῶ ēre, ζέω, βράζω. 2) μτφ. διάπυρος, θερμός εἰμι. f. avaritiā, κατατήκομαι (διακαίομαι) φιλαργυρίᾳ. 3) εἰμὶ πλήρης τινός.

fervesco, ĕre (ἐναρκτ. τ. ferveo) ἀναζέω, διάπυρος, ζεστὸς γίγνομαι.

fervĭdus, a, um (dior, dissimus) (ferveo) ζεστός, διάπυρος. f. aqua, θερμὸν ὕδωρ. 2) μτφ. διάπυρος, θερμός, δεινός, ἐμπαθής.

fervo, (ποιητ.)=ferveo.

fervor, ōris, ὁ. (ferveo) ζέσις. 2) καῦσις, καύσων. solis, τοῦ ἡλίου. 3) τὸ διάπυρον, ἡ θερμότης τῆς ψυχῆς, τῶν παθῶν· πάθος, μῖσος, ἀγάπη κτλ.

Fescennia, ae, θ. ᾗ -nĭum, ĭi, οὐ. Φασκένιον, πολίχνιον Τυρρηνίας· ἐκ τούτου -nīnus a, um, τοῦ Φασκενίου. Fescennini (versus), ἐλέγοντο σκωπτικά τινα καὶ ἀσελγῆ ἄσματα.

fessus, a, um, (fatiscor) κατά(κοπος)πονος, ἀπειρηκώς. f. de via, ἀπεκαμών, ἀπειρηκὼς ὑπὸ τῆς ὁδοῦ. caede, ἀπειρηκὼς ἐκ τῆς σφαγῆς. inediā, ἀσιτίᾳ ἀποθνήσκων. f. annis, ἡ aetate, ἀπειρηκὼς γήρατι =ὑπέργηρως. 2) κάμνων, ἀσθενής, νοσῶν. fessae res, νοσοῦντες, ἄθλιοι, παλαιπωρῶν καιρός.

festīnanter, (antius), ἐπίρ. (festino) διὰ σπουδῆς, ταχέως.

festīnātĭo, ōnis, θ. (festino) σπουδή, κατάσπευσις, ταχύτης. omni festinatione, πάσῃ σπουδῇ.

festinato=festinanter.

festīnātus, a, um, σπευστός, διὰ σπουδῆς, μετὰ ζήλου γιγνόμενος. μ. π. τοῦ

festīno, 1. 1) ἀμετάβ. σπεύδω, ἐπείγομαι. f. migrare, σπεύδω πορεύεσθαι. 2) μεταβατ. ταχύνω τι. f. fugam, σπεύδω τὴν φυγὴν=φεύγω σπεύδων. res festinatur, διὰ σπουδῆς, ταχέως γίγνεταί τι.

festīnus, a, um, (festino) (ποιητ.) σπεύδων, σπουδαῖος, ταχύς.

festīve, (vissime), ἐπίρ. (festivus) κομψῶς, χαριέντως.

festīvĭtas, ātis, θ. (festivus) κομψότης, χάρις, ἀστειότης, τὸ εὔχαρι. 2) ἑορτασμός, ἑορτή.

festīvus, a, um, (vior, vissimus) (festus) κομψός, τερπνός, χαρίεις, νόστιμος, εὔθυμος, φαιδρός. festivissimum convivium, εὐθυμότατον συμπόσιον. 2) προσφιλής, κεχαρισμένος.

festūca, ae, θ. κάρφος, κάλαμος ἀγρύρου. 2) ῥάβδος δι' ἧς ὁ πραίτωρ καθήπτετο τῶν σωμάτων τῶν ἀπελευθερουμένων δούλων.

festus, a, um, ἑορταστικός, ἑορτάσιμος. dies f. ἡ festum, i, οὐ. ἡ ἑορτή. ejus natalem festum habuit universa Sicilia, τούτου τὰ γενέθλια ἑώρτασεν ἅπασα ἡ Σικελία. 2) f. dies! φίλτατε!

fētiālis=fecialis.

fetidus=foetidus.

fētūra, ae, θ. (fetus) κύησις. 2) γόνος, γέννημα.

1. fētus, ūs, ὁ. (συγγενὲς τῷ fecundus) γόνος, γέννημα. 2) γέννησις, τόκος. 3) καρπός, παραγωγὴ τῆς γῆς.

2. fētus ἡ foetus, a, um, ἔγκυος, ἐγκύμων. 2) πλήρης, μεστός, εὖ- (παλ.) καρπος. fera terra frugibus, γῆ μεστὴ καρπῶν. 3) ὁ τε-

κών. **feta**, ἡ τεκοῦσα, τετοκυῖα, **lupa**, λύκαινα.

fex = **faex**.

fi, προστ. τ. **fio**.

fiber, bri, ἀ. κάστωρ.

fibra, ae, θ. ἡ ἴς. **fibrae**, αἱ ἶνες (ζώων ϗ φυτῶν). 2) κατ' ἐξοχήν, λοβὸς τοῦ ἥπατος, ἐξ οὗ οἱ ἱεροσκόποι ἐμαντεύοντο. 3) σπλάγχνα.

Fibrēnus, i, ἀ. ποταμ. τῆς Λατίνης.

fībŭla, ae, θ. (ἀντὶ **figibula** ἐκ τ. **figo**) περόνη, πόρπη. 2) ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ· ὁ ἁρμός.

Fīcāna, ae, θ. πόλ. τῆς Λατίνης.

fīcĕdŭla, ae, θ. συκαλίς (πτ.)

ficte, ἐπίρ. (**fictus**) πλαστῶς, πεπλασμένως.

fictĭlis, e (**fingo**) κεράμειος, κεραμοῦς. **fictile**, is, οὐ. ϗ συνηθέστ. -lĭa, ĭum, πλ. κεράμιον, κέραμον, νεραμοῦν σκεῦος.

fictĭo, ōnis, θ. (**fingo**) πλάσις, διάπλασις, ποίησις. **f. nominis**, ἡ ὀνοματοποιία.

fictor, ōris, ἀ. (**fingo**) πλάστης, πλασματίας, ἀγαλματοποιός.

fictrix, īcis, θ. (**fingo**), πλάστρια, πλάστις, ἀγαλματοποιός.

fictus, a, um (μ. π. τ. **fingo**) πλαστός, ποιητός. **f. homo**, ὁ ὑποκριτικὸς ἄνθρωπος, ὁ πλασματίας. **picta aut ficta imago**, ἐζωγραφημένη ἢ πλαστὴ εἰκών. **fictae fabulae**, μῦθοι. **fictus**, i, ἀ. ὑποκριτής. **fictum**, i, οὐ. πλάσμα, ψεῦδος, ἐπινόημα.

Fīcŭlea, ae, θ. πόλ. τῆς Σαβίνης.

-lenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

fīculneus, ϗ **-lnus**, a, um, (**ficus**) σύκινος.

fīcus, i, ϗ ūs, θ. συκῆ. 2) σῦκον.

fīdēlĭa, ae, θ. κέραμον, κεράμιον, γύτρα.

fīdēlis, e (**lior**, **lissimus**) (**fides**) πιστός, **alicui**, τινί. **fideles**, ĭum, ἀ. πλ. οἱ πιστοί. 2) βέβαιος, ἰσχυρός, στερεός.

fīdēlĭtas, ātis, θ. (**fidelis**) τὸ πιστόν, πιστότης, πίστις, ἀσφάλεια.

fīdēlĭter (**lius**, **lissime**), ἐπίρ. (**fidelis**) πιστῶς. 2) βεβαίως, καλῶς, ἀσφαλῶς.

Fīdēnae, ārum, θ. πλ. (ὁ ἑν. σπαν.) αἱ Φιδῆναι. Ἐκ τούτου **Fīdēnas**, ātis, Φιδηναῖος, ϗ **Fidenates**, um, ἀ. πλ. οἱ Φιδηναῖοι.

fīdens, ntis, (**entior**, **entissimus**) (μ. ἐν. τ. **fido**) θαρρῶν, θαρραλέος, τολμηρός, μέγα φρονῶν.

fīdenter, (**entius**, **entissime**) ἐπίρ. (**fidens**) θαρρούντως, θαρραλέως. 2) τολμηρῶς.

1. **fīdentĭa**, ae, θ. (**fidens**) θαρραλεότης, θάρρος, βεβαιότης, πεποίθησις, εὐστάθεια.

2. **Fīdentĭa**, ae, θ. Φιδεντία, πόλ. τῆς ἐπὶ πάδε τοῦ Πάδου Κελτικῆς. Ἐκ τούτου **-ntīni**, ōrum, ἀ πλ. οἱ κάτοικοι.

1. **fīdes**, ĕi, θ. (πείθω) πίστις (τὸ πιστεύειν ϗ τὸ πιστεύεσθαι) **fidem habeo** (**tribuo**, **adjungo**) **alicui**, πιστεύω τινί. **mihi f. apud aliquem est**, πιστεύομαι ὑπό τινος. **do fidem verbis tuis**, πιστεύω τοῖς σοῖς λόγοις. **litterae fidem habent**, ἡ ἐπιστολὴ ἀξιόπιστός ἐστιν. **fidem facio**, πιστοποιῶ. 2) ἐπὶ ἐμπορικῶν χρηματισμῶν κ. τ. τ. πίστις. 3) πιστότης, πίστις, (τὸ πιστὸν εἶναι). **cum fide** ἢ **bona fide**, ἀδόλως, εἰλικρινῶς, ἀκάκως. **mala f.**, ἀπιστία, δόλος. 4) πίστις, τὰ πιστά. **f. fidem do** ἢ **obligo alicui**, δίδωμί τινι τὰ πιστά. **fidem servo**, **in fide maneo**, φυλάττω τὴν πίστιν. **fidem violo**, **amitto**, **solvo**, **frango**, ἀθετῶ τὴν πίστιν. 5) πίστις, προστασία, βοήθεια. **fidem alicujus imploro**, ἐξαιτοῦμαι τὴν βοήθειάν τινος, ἱκετεύω τινὶ βοηθῆσαί μοι. **recipio aliquem in fidem**, δέχομαι τινὰ ὑπὸ τὴν προστασίαν. **pro deum atque hominum fidem**, πρὸς θεῶν ϗ ἀνθρώπων. 6) πίστις, κῦρος, μαρτυρία. **ex primum fides inopiae Scythicae fuit**, αὕτη ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἀπόδειξις τῆς ἐνδείας τῶν Σκυθῶν.

2. fīdes, sĭve fīdis, is, θ. συνηθές. fides, ium, πλ. χορδή. 2) ὄργανον ψαλτικόν, ψαλτήριον, λύρα, κιθάρα. cano fidibus (ἡ moderor fidem), ψάλλω.

fidi, πρκ. τ. findo.

fīdĭcen, ĭnis, ἀ. (fides-cano) ψάλτης.

fīdĭcĭna, ae, θ. (fides-cano) ψάλτρια.

fīdĭcŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. fides 2.

fidis = fides 2.

Fīdĭus, ĭi, ἀ. συνήθ. F. Deus, καὶ Fidius Sancus, Ζεὺς Ὅρκιος, ὁ Θεὸς τῆς πίστεως. me dius fidius, ἢ medius fidius, (ὑπονν. juvet) νὴ Δία, ναὶ μὰ τὸν Δία.

fīdo, fīsus sum, ĕre, alicui ἢ aliquo, πέποιθα, θαρρῶ (ἐπί) τινι.

fīdūcĭa, ae, θ. (fido) θάρρος, θαρραλεότης, πεποίθησις. fiduciam repono in aliquo, πέποιθα, ποιοῦμαι τὴν πεποίθησίν μου ἐπί τινι. habeo fiduciam rerum mearum, πιστεύω τοῖς ἐμοῖς. hoc certam salutis fiduciam praebet, τοῦτο βεβαίαν τὴν περὶ τῆς σωτηρίας πεποίθησιν παρέχει (κάμνει νὰ προσδεχώμεθα πεποιθότες τὴν σωτηρίαν ἡμῶν). fiduciā alicujus, πιστεύων τινί. f. formae, πίσυνος, πιστεύων τῷ κάλλει. fiducia virium, τὸ ἐπὶ ταῖς δυνάμεσι θάρρος. fiducia tui, ἡ πρὸς σὲ πίστις. f. loci, ἡ ἐν τῷ τόπῳ πεποίθησις. 2) παρακαταθήκη.

fīdūcĭārĭus, a, um, (fiducia) παρακατατεθείς.

fīdus, a, um, (dior, dissimus) (fides, fiducia) πιστός, ἀσφαλής, βέβαιος, εἰλικρινής, σταθερός. amicus, uxor, χῆ. φίλος, γυνή, χῆ. fida amicitia, διαρκὴς φιλία. fida pax, βεβαία, μόνιμος εἰρήνη.

figlīnus, ἡ fīgūlīnus, a, um, (figulus) κεραμεικός, κεράμειος. figlina, ae, θ. ά) ἡ κεραμεία, ἡ κεραμευτικὴ. β') κεραμεῖον, κεραμευτικὸν ἐργαστήριον.

fīgo, fixi, fixum, 3. (πήγω) aliquid, (ἐμ)πήγνυμι, προσηλῶ τι, προσάπτω τι πρός τι. f. clavum, πήγνυμι ἧλον. f. spicula pectore alicujus, ἐμπήγνυμι τὴν λόγχην τῷ στήθει τινός. f. aliquem cruci ἢ in cruce, (ἀνα)σταυρῶ τινα. f. vultus (oculos) in aliquo, in terram, ἀτενίζομαί τι, τὴν γῆν. f. in animo, ἐγγαράττω ἐν τῷ νῷ. legem, προγράφω νόμον (διότι ἀνήρτων γάλκινον πίνακα, ἐφ' οὗ ἦτο ἐγκεγαραγμένος ὁ νόμος) f. aliquem telis ἢ ἁπλῶς figo, βέλεσι τιτρώσκω τινά. f. sedem, domos, ἱδρύω κατοικίαν.

fīgŭlāris, e, (figulus) κεραμεικός.

fīgŭlīnus = figlinus.

fīgŭlus, i, ἀ. (fingo) κεραμεύς.

fīgūra, ae, θ. (fingo) πλάσις, διάπλασις, διατύπωσις. 2) μορφή, εἶδος, σχῆμα, τύπος. homo figurā venustā, ἄνθρωπος εὐμορφος. induco figuram columbae, μεταβάλλω μορφὴν εἰς περιστεράν. 3) εἴδωλον, φάντασμα. 4) ἐν τῇ ῥητορικῇ· τὸ σχῆμα.

fīgūrātus, a, um, μ. π. τοῦ fīgūro, 1. (figura) aliquid, σχηματίζω, (δια)πλάττω τι. 2) μτφ. ἀ) f. mihi aliquid, φαντάζομαί τι. β') ἐν τῇ ῥητορ. σχήμασι κοσμῶ τι, orationem, τὸν λόγον. oratio figurata, λόγος ἐσχηματισμένος.

fīlĭa, ae, θ. θυγάτηρ.

fīlĭcātus, a, um, (filix) πτέριδι (πολυποδίῳ) κεκοσμημένος.

fīlĭŏla, ae, θ. ὑποκ. τ. filia.

fīlĭŏlus, i, ἀ. ὑποκ. τ. filius.

fīlĭus, ĭi, ἀ. υἱός. f. natu maximus, ὁ πρεσβύπατος υἱός. f. minimus, νεώτατος υἱός. f. naturalis, υἱὸς γόνῳ. f. adoptivus, υἱὸς εἰσποιητός. f. subditĭtius, υἱὸς ὑποβολιμαῖος. 2) f. fortunae, ἡ albae gallinae, παῖς τῆς τύχης. f. terrae, ταπεινὸς ἄνθρωπος, ἀγενής.

fīlix, ĭcis, θ. πτέρις, πολυπόδιον.

fīlum, i, οὐ. νῆμα, μίτος. pendo filo (ἡ tenuor), ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἵσταμαι, ἐν κινδύνῳ εἶμι. 2) αἱ

χορδαὶ τῆς λύρας, αἱ ἴνες τῶν φυτῶν ℞. 3) μτφ. ά) (ποιητ.) εἶδος, μορφή, σχῆμα. β') ἡ λέξις, ὁ τρόπος τῆς λέξεως, τὸ τοῦ λόγου ὕφος.

1. **fimbria**, ae, θ. κροσσός, θύσανος. συνήθ. ἐν τῷ πλ. θύσανοι. 2) τὰ τῶν πλοκάμων ἄκρα.

2. **Fimbria**, ae, ἀ. Φιμβρίας, ὁ φίλος τοῦ Μαρίου.

fimbriātus, a, um, (fimbria) θυσάνοις κεκοσμημένος, κροσσωτός. capillus f., οὖλος, ἕλιξ.

fīmus, i, ἀ. ℞ = um, i, οὐ. κόπρος.

findo, fĭdi, fissum, 3. aliquid, σχίζω τι. me f. ἡ findor, σχίζομαι. via finditur, ἡ ὁδὸς σχίζεται. μτφ. σχίζω, διαιρῶ, χωρίζω τι. f. terram, ἀροτριῶ.

fingo, finxi, fictum, 3. aliquid, πλάττω, κατασκευάζω, σχηματίζω τι. volucres fingunt nidos, τὰ πτηνὰ κατασκευάζει φωλεάς. vis aliqua est qui fingit hominem, δύναμίς τίς ἐστιν, ἡ τὸν ἄνθρωπον πλάττει. (ποιητ.) f. carmina, versus, ποιῶ ᾠδάς, στίχους. μτφ. f. animum, παιδεύω τὴν ψυχήν. orator fingit animos, ὁ ῥήτωρ πείθει τὰς ψυχάς. f. vultum, πλάττω τὴν ὄψιν, προσποιοῦμαι τὸ ἦθος λαμβάνω. "Οθεν ά) ἐντῇ πλαστικῇ fingo aliquid ex (in) cera, ἐκ κηροῦ, κηρῷ πλάττω τι. fingo aliquem (συχνὰ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ pingo), πλάττω τινὰ (περὶ τοῦ ἀγαλματοποιοῦ). ars fingendi, ἡ πλαστική. β') (ποιητ.) διατάττω, κοσμῶ, σχηματίζω ℞. fingo comas, σχηματίζω, κοσμῶ τὴν κόμην. f. me, καλλωπίζομαι. γ') (σπαν.) ἀποδείκνυμί τινά τι. natura te finxit animum magnum, μέγαν ἄνδρα ἡ φύσις σε ἀπέδειξεν. fortuna Sinonem non mendacem finget (ποιητ.) ἡ τύχη οὐκ ἀποδείξεται τὸν Σίνωνα ψευδόμενον (δὲν θὰ τὸν κάμῃ νὰ γείνῃ ψεύστης). 2) πλάττω τι τῇ διανοίᾳ, νοῶ, φαντάζομαί τι. ex naturā suā ceteros fingebant, κατὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν ἐφαντάζοντο, ἐνόουν τοὺς ἄλλους. f. aliquem ita voluptatibus deditum, φαντάζομαί τινα οὕτω ταῖς ἡδοναῖς παραδεδομένον. 3) ἐπινοῶ, πλάττομαί τι. f. fallacias, πλάττω δόλους. crimina in aliquem, ἐγκλήματα κατά τινος.

fīniens, ntis (ὑπον. orbis ἡ circulus) ὁ ὁρίζων(κύκλος). μ. ἐν. τοῦ

fīnio, īvi ἢ ĭi, ītum, 4. (finis) aliquid, ὁρίζω τι. Rhenus finit imperium populi Romani, ὁ Ῥῆνος ὁρίζει τὴν τῶν Ῥωμαίων ἐπικράτειαν, ὁ Ῥῆνος ἐχει τὸ ὅριον τῆς Ῥ. ἐπικρατείας. f. tempus, ὁρίζω, πάττω τὸν καιρόν. rhetorice varie finitur, ἡ ῥητορικὴ ποικίλως ὁρίζεται. 2) μτφ. περιορίζω, κολάζω, κατέχω τι. f. cupiditates, κολάζω, περιορίζω τὰ πάθη. f. censuram, κατέχω τὴν τιμητείαν. 3) τελῶ, τελευτῶ τι. bellum, καταλύω τὸν πόλεμον. f. vitam, τελευτῶ τὸν βίον, ἀποθνήσκω. finior morbo, νόσῳ τελευτῶ. 4) ἀμεταβ. παύω, τελευτῶ τὸν λόγον, παύομαι.

fīnis, is, ἀ. (σπαν. θ.) ὅρος, ὅριον, fines Galliae, τὰ ὅρια τῆς Γαλλίας. ingenii sui fines, τὰ ὅρια τοῦ ἑαυτοῦ πνεύματος. 2) fines πλ. χώρα. 3) ὅρος, ὁρισμός. 4) πέρας, τέλος, τελευτή. finem constituo, facio, impono, do, pono, τέλος ἐπιτίθημι, τελειῶ. finem facio ἢ do injuriis, scribendi ℞. παύομαι τῶν ἀδικιῶν, τοῦ γράφειν ℞. finem habeo, τέλος ἔχω. f. vitae ἢ ἁπλῶς finis, τὸ τοῦ βίου τέλος, ἡ τελευτή. ad eum finem quoad ἢ dum-, μέχρι τοῦ-. fine alicujus, μέχρι τινός. quem ad finem? μέχρι τίνος; nullo (sine) fine, ἀδιαλείπτως, ἀκαταπαύστως. 5) τέλος, σκοπός. 6) τὸ ἄκρον, τὸ ἔσχατον. 7) μέτρον, εἶδος, τρόπος.

fīnīte, (tissime) ἐπίρ. (finio) ὡρισμένως.

fīnītĭmus, a, um, (finis) (δοτ.) ὅμορος, πρόσχωρός τινι, γείτων. f. regio, ὅμορος χώρα. 2) παραπλή-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

στος, ὅμοιός τινι. finitima sunt falsa veris, τὸ ψεῦδος παραπλήσιον τῇ ἀληθείᾳ ἐστί.

fīnītĭo, ōnis, θ. (finis) ὁρισμός, ὅρος.

fīnītor, ōris, ἀ. (finio) ὁριστής, ὁ τὰ τῶν ἀγρῶν ὅρια διαγράφων, ὁ γεωμέτρης. 2) f. circulus, ὁ ὁρίζων (κύκλος).

fīnītus, a, um, μ. π. τ. finio.

finxi, πρκ. τ. fingo.

fĭo, factus sum, fĭĕri (παθ. τ. facio) γίγνομαι. carinae fiebant ex levi carinae, αἱ πρῶτοι ἐγίγνοντο ἐξ ἐλαφρᾶς ὕλης. statua ei fit, ἀνδριὰς αὐτῷ γίγνεται. sumptus fiunt in classem, δαπάναι εἰς τὸν στόλον γίγνονται. Ὅθεν ἁ μετὰ διπλῆς ὀνομαστ. γίγνομαι, ἀποδείκνυμαι. fit Valerius Publicola consul, ὕπατος ἀποδείκνυται, ἀναγορεύεται ὁ Βαλέριος Πουπλικόλας. factus est praetor χῆ. πραίτωρ χῆ. ἠρέθη, ἀπεδείχθη. 6') omnia quae fiunt, πᾶν ὅ,τι συμβαίνει. si quid eo factum esset, εἰ συνέβαινεν αὐτῷ ἀποθανεῖν. fit conjuratio, συνωμοσία γίγνεται. ut fit, ὡς συμβαίνει. ex quo fit ἡ ἵτα fit ut, ἐκ τούτου γίγνεται ὥστε. 2) γίγνομαι, καθίσταμαι, μεταβάλλομαι, μεταμορφοῦμαι εἰς. 3) fieri magni, ἀπολαύειν μεγάλης τιμῆς. 4) fit, θυσία γίγνεται. pro populo fit, θυσία ὑπὲρ τοῦ λαοῦ γίγνεται.

firmāmen, ĭnis, (ποιητ.) ≈ firmamentum, i, οὐ. (firmo) στερέωσις, στερέωμα, στήριγμα, ἔρεισμα. 2) τεκμήριον σαφέστατον, βεβαιότατον.

Firmānus, a, um, ἴδ. Firmum.

firmātus, a, um, μ. π. τ. firmo.

firme (mius, missime) ἐπίρ. (firmus) στερεῶς. 2) μτφ. εὐσταθῶς, ἰσχυρῶς, βεβαίως.

firmĭtas, ātis, θ. (firmus) στερεότης, σταθερότης, ἰσχύς, βεβαιότης.

firmĭter = firme.

firmĭtūdo, ĭnis, θ. = firmitas.

firmo, 1. (firmus) aliquid, στερεῶ τι. vestigia, ἀσφαλίζω, στερεῶ τοὺς πόδας. f. urbem praesidio, ἀσφαλίζω τὴν πόλιν φρουρᾷ. f. pacem, amicitiam, στερεῶ, μόνιμον καὶ διαρκῆ καθίστημι τὴν εἰρήνην, τὴν φιλίαν. f. corpus labore, στερεῶ, στεροῦμαι τὸ σῶμα διὰ πόνου. firmatā jam aetate, ἐν ὡρίμῳ ἡλικίᾳ. 2) βεβαιῶ, διαβεβαιοῦμαι, ἰσχυρίζομαί τι.

Firmum, i, οὐ. Φίρμον (Πικηνόν), πόλις τῆς Πικεντίνης. Ἐκ τούτου -ānus, a, um, τοῦ Φίρμου.

firmus, a, um, (mior, missimus), στερεός. firmum solum, στερεὸν ἔδαφος. firma janua, στερεὰ θύρα. 2) μτφ. βέβαιος, ἀσφαλής. f. amicus ac fidelis, φίλος βέβαιος καὶ πιστός. firma inimicitia, amicitia, βεβαία ἔχθρα, φιλία. 3) ἰσχυρός. firmum corpus, ἰσχυρὸν σῶμα. f. exercitus ad bellum, ἰσχυρὸς στρατὸς πρὸς πόλεμον. firmum est, βέβαιόν ἐστι.

fiscālis, e, (fiscus) τοῦ βασιλικοῦ ταμείου τῆς γάζης.

fiscella, ae, θ. ὑποκ. τοῦ

fiscĭna, ae, θ. (fiscus) πάλαρος (πλεκτός), καλαθίσκος.

fiscus, i, ἀ. (σπαν.) = fiscina. 2) ταμεῖον, κατ' ἐξοχὴν τὸ βασιλικόν, ἡ γάζα.

fissĭlis, e, (findo) (ποιητ.) σχιστός, εὔσχιστος.

fissĭo, ōnis, θ. (findo) σχίσις, σχισμός.

fisssum, i, οὐ. (τ. μτχ. τ. findo) σχίσμα, χαράδρα.

fissus, a, um, μ. π. τ. findo.

fistūca, ae, θ. ὄργανον πρὸς ἔμπηξιν χαράκων ἢ δοκῶν, τυπίς, μοχλός. 2) ὄργανον πρὸς ἐξομάλυνσιν τοῦ ἐδάφους.

fistūco, 1. (fistuca) aliquid, στηρίζω τι. 2. ἐδαφίζω τι, ἐξομαλύνω ἔδαφός τι.

fistŭla, ae, θ. σωλήν, αὐλός, ὀχετός. 2) καυλὸς καλάμου, κάλαμος. 3) αὐλὸς (ποιμενικὸς), σῦριγξ (μουσικὸν ὄργανον). 4) κάλαμος (γραφικός). 5) εἶδος ἕλκους, εἰδήματος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

fistŭlātor, ōris, ȧ. (fistula) συριστής, συρικτής.
fistŭlōsus, a, um, (fistula) συριγγώδης, σηραγγώδης, τετρυπημένος.
fīsus, a, um. (μ. π. τ. fido) πεποιθώς, θαρρῶν.
fixus, a, um (μ. π. τ. figo) διαρκής. dogma fixum, μόνιμον δόγμα. μτφ. ὡρισμένος, ἀμετάβλητος.
flăbellum, i, οὐ. (ὑποκ. τ. flabrum) ῥιπίς, ῥιπιστήριον.
flābĭlis, e, (flo) ἀέριος, ἀνεμόεις. 2) πνευματικός, ἔμψυχος.
flābrum, i, οὐ. καὶ συνήθ. πλ. (flo) (ποιητ.) πνεῦμα, πνοή, πνοαί.
flaccĕo, cŭi, cēre, (flaccus) χαλαρός, χαῦνός εἰμι.
flaccesco, cŭi, ĕre, (ἐναρχ. τ. flaceo) χαλῶμαι, χαλαρός, χαῦνος γίγνομαι, (ἀπο)μαραίνομαι.
flaccĭdus, a, um (dior) (flaccus) χαλαρός, χαῦνος, (ἀπο)μαρανθείς.
flaccus, a, um, = flaccidus. 2) ὁ ἔγωμακρὰ ᾗ χαλαρὰ ὦτα, ὠταρός.
flăgello, 1. (flagellum) aliquem, μαστιγῶ, ῥαπίζω τινά.
flăgellum, i, οὐ. (ὑποκ. τ. flăgrum) μάστιξ, ῥόπαλον, ῥάβδος. 2) κλών, βλαστός, κλῆμα.
flăgĭtātĭo, ōnis, θ. (flagito) ἀπαίτησις, αἴτησις.
flăgĭtātor, ōris, ȧ. (flagito) ὁ ἀπαιτῶν.
flăgĭtĭōse, (sius, sissime), ἐπίρ. (flagitiosus) μοχθηρῶς, αἰσχρῶς.
flăgĭtĭōsus, a, um, (sior, sissimus) (flagitium) μοχθηρός, αἰσχρός, πονηρός, ὑβριστικός.
flăgĭtĭum, ĭi, οὐ. αἶσχος, αἰσχύνη, ὄνειδος, ἀτιμία. f. est, αἰσχύνην φέρει, ὄνειδός ἐστι. 2) αἶσχος, αἰσχρουργία, αἰσχρά, μοχθηρὰ πρᾶξις. flagitia facio, αἰσχρουργῶ, dico, αἰσχρολογῶ. 3) αἰσχρὸς ἄνθρωπος, αἶσχος.
flăgĭto, 1. aliquid ab aliquo, ᾗ aliquem aliquid, (ἀπ)αἰτῶ τινά τι, ἤ τι παρά τινος. f. alicujus auxilium, αἰτῶ τὴν βοήθειάν τινος. f. mercedem, ἀπαιτῶ τὸν μισθόν. quae tempus flagitat, ὅ,τι ἡ περίστασις ἀπαιτεῖ. 2) πυνθάνομαι, ἐξετάζω.
flăgrans, ntis, (antior, antissimus) (μ. τ. flagro) ἐμπαθής, διάπυρος. flagrantia commitia, θορυβώδεις ἀρχαιρεσίαι. f. pecuniae, ἐρασιχρήματος.
flăgranter, ἐπίρ. (flagrans) (ntior, ntissimus) διαπύρως, θερμῶς.
flăgrantĭa, ae, θ. καῦσις, καύσων. 2) μτφ. δεινότης, σφοδρὰ ἐμπάθεια, ἐπιθυμία.
flăgro, 1. φλέγομαι, καίομαι. 2) μτφ. καίομαι (ὑπὸ πάθους τινός). odio, cupiditate, μίσει, ἐπιθυμίᾳ καίομαι.
flăgrum, i, οὐ. μάστιξ.
flāmen, ĭnis, ȧ. φλάμις, στεφανηφόρος, ἱερεὺς θεοτήτων τινῶν. Οἱ flamines majores, ἐκ τῶν πατρικίων ἐλαμβάνοντο (f. Dialis, Martialis ᾗ Quirinalis), οἱ δὲ minores ἐκ τῶν Πληβείων· ἀνώτατος δὲ ἦν ὁ flamen Dialis.
2. flāmen, ĭnis, οὐ. (fleo) πνεῦσις, φύσημα, ȧ) τοῦ ἀνέμου, ὅθεν ἄνεμος. β') = αὔλησις.
flāmĭnĭum, ĭi, οὐ. (flamen, 1) ἡ τοῦ φλάμινος εἴτε στεφανηφόρου ἱερατεία.
Flāmĭnius, a, um, Φλαμίνιος, τοῦ Φλαμινίου. Flamĭnius, ĭi, ȧ. ὁ Φλαμίνιος.
flamma, ae, θ. φλόξ, πῦρ. sonitu flammae excitatus, ὑπὸ τοῦ θορύβου τῆς φλογὸς πυρκαϊᾶς ἐγερθείς. f. civilis discordiae, τὸ πῦρ τῶν ἐμφυλίων πολέμων. f. belli, τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου, ὁ κίνδυνος. 2) ἐμπάθεια, ἐπιθυμία.
flammātus, a, um (μ. π. τ. flammo) φλεγόμενος, πυρί(κατά)φλεκτος. 2) φλογερός, φλογοειδής.
flammĕum, i, οὐ. (flammeus) φλόγιον κάλλυμμα, νυμφικὴ καλύπτρα.
flammĕus, a, um, (flamma) φλογερός, φλογιζόμενος. 2) φλόγινος, φλογοειδής. 3) φλεγόμενος, διάπυρος, θερμός.
flammĭfer, ĕra, ĕrum, (flamma

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

-fero) πυρφόρος, φλεγόμενος, φλογερός.

flammo, 1. (flamma) (κἰτ.) (κατα)φλέγω, καίω τινὰ ἢ τι. 2) θερμαίνω, διεγείρω, παροξύνω τινά. 3) αἴθω, φλέγομαι.

flammŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. flamma.

1.flātus, a, um, μ. π. τ. flo.

2.flātus, ūs, ἀ. (flo). φύσημα, πνεῦμα, πνοή. μτφ. prosper, secundus f., οὔριος ἄνεμος. 2) φύσησις αὐλοῦ, αὔλησις. 3) φρόνημα, ἔπαρσις, ὑπερηφανία.

flāvĕo, ēre (flavus) ἀμετάβ. (ποιητ.) ξανθὸς εἶμαι, γίγνομαι.

flāvesco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. flaveo) ἀμετάβ. (ποιητ.) ξανθὸς γίγνομαι.

Flāvīna, ae, θ. Φλαβῖνα, πολ. τῆς Τυρρηνίας. Ἐκ τούτου **Flavīnus**, a, um, Φλαβίνιος.

Flavĭus, a, um, Φλάβιος, τοῦ Φλαβίου. **Flavius**, ĭi, ἀ. ὁ Φλάβιος.

flāvus, a, um, ξανθός, πυρρός.

flēbĭlis, e, (flor) (fleo) δακρυτός, ἀξιοθάκρυτός, πολυδάκρυτος, κλαυστός. 2) δακρύων, θρηνώδης. 3) δακρυοποιός, δάκρυα ἐξάγων.

flēbĭlĭter (lius), ἐπίρ. (flebilis) σὺν δακρύοις, θρηνωδῶς, κλαυστικῶς.

flecto, xi, xum, 3. aliquid, κάμπτω, λυγίζω τι. ramum, membra, τὸν κλῶνα, τὰ μέλη. 2) κάμπτω, τρέπω, στρέφω τι. currum, equum, κάμπτω τὸ ἅρμα, τὸν ἵππον. f. vultus ad aliquem, στρέφω τὴν ὄψιν πρός τινα. f. arcum, ἐν(δια)τείνω τὸ τόξον. crines flexi, τρίχες οὖλαι. mare flexum = κόλπος. flecto me ἢ flector, κάμπτομαι, στρέφομαι. f. iter (viam) ἢ me ἢ flector, κάμπτω τὴν ὁδόν, τρέπομαι, στρέφομαι. ad urbem, in Capitolium, πρὸς τὴν πόλιν, εἰς τὸ Καπιτώλιον. ut eam viam flectas, te rogo, αἰτῶ σε ἵνα κάμψῃς ταύτην τὴν ὁδὸν (ἐκκλίνῃς). 3) κάμπτω, τρέπω, μεταβάλλω τι. f. cantus, vocem, naturam, τὸ ᾆσμα, τὴν φωνήν, τὴν φύσιν. 4) f. aliquem, κάμπτω, κινῶ τινα. spes cum a proposito f., ἡ ἐλπὶς κινεῖ, ἀποπλανᾷ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ὑποθέως. a. studio ad imperium, ἀπὸ τῆς σπουδῆς εἰς τὴν ἀρχήν. 5) ἀμεταβ. κάμπτω, στρέφω. 6) promontorium, τὸ ἀκρωτήριον. 7) ἐν τῇ γραμματικῇ κλίνω, verba, ῥήματα. 8) flecto syllabam, περισπῶ συλλαβήν.

flendus, a, um, μ. μέλ. τοῦ fleo, **ēvi**, **ētum**, 2. 1) ἀμεταβ. κλαίω, δακρύω. 2) μεταβ. κλαίω, δακρύω τινὰ ἢ τι. servitutem, κλαίω ἐπὶ τῇ δουλείᾳ. 3) λέγω τι κλαίων.

1.flētus, a, um, μ. π. τ. fleo.

2.flētus, ūs, ἀ. (fleo) κλαυθμός. 2) δάκρυα.

flēvi, πρκ. τ. fleo.

flex-ănĭmus, a, um, ψυχαγωγός.

flexi, πρκ. τ. flecto.

flexĭbĭlis, e, (flecto) καμπτός, εὔκαμπτος) εὐκαμπής. 2) μτφ. ἀ) εὐάγωγος ϑ') εὐμετάβολος.

flexĭlis (flecto), καμπτός, εὔκαμπτος, λυγηρός. 2) καμπύλος.

flexĭ-lŏquus, a, um, (flexus-loquor) σκολιός.

flexĭo, ōnis, ϑ. (flecto) κάμψις. 2) καμπή, ἑλιγμός.

flexĭ-pes, pĕdis (flecto-pes) (ποιητ.) ἀγκυλόπους.

flexŭōse, ἐπίρ. (flexuosus) ἑλικοειδῶς.

flexuōsus, a, um, (flexus) πολυκαμπής, ἑλιγματώδης.

flexūra, ae, ϑ. (flecto) κάμψις, καμπή.

1.flexus, a, um, μ. π. τ. flecto.

2.flexus, ūs, ἀ. (flecto) κάμψις, καμπή, ἑλιγμός. viae, τῆς ὁδοῦ. multis cum flexibus, μετὰ πολλῶν ἑλιγμῶν. 2) τροπή, μετάβασις. f. aetatis, ἡ τροπὴ τῆς ἡλικίας, ἡ ἐξ ἄλλης εἰς ἄλλην ἡλικίαν μετάβασις.

flictus, ūs, ἀ. (ἐκ τοῦ ἐχρ. fligo) (ποιητ.) σύγκρουσις, κροῦσις, ἀραγμός.

flo, 1. 1) ἀμεταβ. φυσῶ, πνέω. ventus flat, ὁ ἄνεμος πνεῖ. f. tibiam, φυσῶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τὸν αὐλόν, αὐλῶ. 2) f. aliquid, φυσῶ τι, φυσήματι φέρω τι. 3) ἐπὶ μεταλλικῶν· χω εἰω, τήκω τι.

floccus, i, ὁ. μαλλός, κνάφαλον. 2) κροκύς, κάρφος. μτφ. non flocci facio (existimo, habeo, pendo) illum, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεμαι ἐκεῖνον, τοῦ μηδενὸς ἄξιον ἡγοῦμαι.

Flōra, ae, θ. ἡ Χλῶρις, θεὰ τῶν ἀνθέων. Ἐκ τούτου Florālis, e, τῆς Χλώριδος. F. sacrum, ἡ Floralia, ium, οὐ. πλ. ἡ ἑορτὴ τῆς Χλώριδος (τῇ 27 Ἀπριλ. τελουμένη).

Florālia, ium, οὐ. πλ. ἴδ. Flora.

Florālis, e, ἴδ. Flora.

flōrens, ntis, (entior, entissimus), μτφ. θαλερὸς, ἀκμαῖος, εὐδαίμων, εὐπρεπής. f. aetas, ἡ ἀκμαία ἡλικία. (μ. ἐν. τ. floreo).

Flōrentia, ae, θ. Φλωρεντία, πόλ. Τυρρηνίας. Ἐκ τούτου Flōrentīnus, a, um, Φλωρεντῖνος, τῆς Φλωρεντίας.

flōrĕo, floruī, ēre, (flos) ἀνθῶ, arbor floret, τὸν δένδρον ἀνθεῖ. Ἐκ τούτου ἀ') (ποιητ.) ἐπὶ οἴνου· ἐξανθῶ, ἀφρῶ, ἀφρίζω. β') (ἀρχ.) ἀνθῶ τινι, πλήρης τινός εἰμι. mare florēt navibus, ἡ θάλασσα πλήρης νηῶν ἐστι. urbs floret puerorum, ἡ πόλις παισὶ θάλλει, νεότητι ἀκμάζει. 2) μτφ. ἀνθῶ, θάλλω, ἀκμάζω. f. ille in patria, ἐν τῇ πατρίδι ἐκεῖνος ἀνθεῖ. f. laudibus, honore, ἐν δόξῃ, ἐν τιμῇ ἀνθῶ, ἔνδοξος, ἔντιμός εἰμι. f. praeter ceteros, διαφέρω τῶν ἄλλων, ἐκπρέπω, ἀριστεύω. f. in re militari, εὐδοκιμῶ ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς. Athenae quum florerent, ὅτε ἤκμαζον αἱ Ἀθῆναι.

flōresco, ĕre, (ἔναρκτ. τ. floreo) ἄρχομαι ἀνθεῖν, (ἐξ)ἀνθῶ. 2) μτφ. ἀνθῶ, ἀκμάζω.

flōrĕus, a, um (flos) (ποιητ.) ἄνθινος, ἀνθηρός, πολυανθής.

flōrĭdus, a, um, (dior, dissimus) ἀνθηρός, πολυανθής, ἀνθοφόρος. 2) μτφ. θαλερός, ἀκμαῖος. aetas florida, ἡ ἀκμαία ἡλικία. 3) ἐπὶ λόγου· ἀνθηρός, λαμπρός. 4) ἐπὶ χρωμάτων· ἀνθηρός, λαμπρός.

flōrĭfer, ĕra, ĕrum (flos-fero) (ποιητ.) ἀνθοφόρος.

flōrĭlĕgus, a, um (flos-lego) (ποιητ.) ἀνθολόγος.

flōs, flōris, ὁ. (φλόος) ἄνθος. flores lego, ἀνθολογῶ. Ἐκ τούτου (ποιητ.) f. genae, juvenilis ὁ ἁπλῶς flos, ἡ λάχνη, ὁ γνοῦς (τοῦ γενείου). 2) μτφ. ἀ) τὸ ἄνθος, ἡ ἀκμή, εὐδαιμονία. β') ἄνθος, ὁ ἄωτος, τὸ ἔξοχον, ἐκλεκτόν, ἐξαίρετον. f. nobilitatis, τὸ ἄνθος τῶν εὐγενῶν. f. dignitatis, ἐκπρεπές, ἔξοχον ἀξίωμα. vitae f., ἔνδοξος, λαμπρὸς βίος. f. aetatis (juventutis), τὸ ἄνθος, ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. in primo flore exstingui, ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας ἀποθνήσκειν. γ') ἐπὶ λόγου· = flosculus.

flosculus, i, ὁ. (ὑποκ. τ. flos), f. vini, olei, τὸ ἄνθος τοῦ οἴνου τοῦ ἐλαίου, ὁ ἐξαίρετος οἶνος, τὸ ἐξαίρετον ἔλαιον. f. juventutis, τὸ ἄνθος τῆς νεολαίας. f. populi, civium, τὸ ἄνθος τοῦ λαοῦ, τῶν πολιτῶν. provincia illa flos Italiae est, ἡ ἐπαρχία ἐκείνη τὸ ἄνθος ἐστὶ τῆς Ἰταλίας. Κατ' ἐξοχὴν μτφ. τὰ ἔξοχα καὶ ἐξαίρετα μέρη τοῦ λόγου, οἱ καλλωπισμοὶ τοῦ λόγου.

fluctŭātĭo, iōnis, θ. (fluctuo) σάλος. 2) μτφ. animi, ὁ σάλος, ἡ ταραχὴ τῆς ψυχῆς.

fluctŭātus, a, um, μ.π.τ. fluctuor.

fluctŭo, 1. (fluctus) κυμαίνομαι, κυματίζομαι, κλυδωνίζομαι. mare fluctuat, ἡ θάλασσα κυματίζεται. navis fluctuat in salo, ἡ ναῦς ἐν τῷ σάλῳ κλυδωνίζεται. 2) ἐπιπολάζω, ἐπινήχομαι. 3) μτφ. κυμαίνω, ζέω, θορυβῶ. 4) ira fluctuat, ἡ ὀργὴ βράζει. f. animo, σαλεύω, ταλαντεύομαι (τὴν γνώμην), ἀπορῶ, ἐν ἀπορίᾳ γίγνομαι. animus fluctuat, ἡ ψυχὴ ταλαντεύεται.

fluctŭor, 1. = fluctuo, κλυδωνίζο-

μαι, μτφ. ταλαντεύομαι, ἐν ἀπορίᾳ εἰμί, ἀπορῶ.

fluctus, ūs, ἀ. (fluo) ῥοή, ῥεῦσις. 2) κλύδων, κῦμα. 3) (ποιητ.) ὕδωρ, κατ' ἐξοχὴν θαλάσσιον καὶ καθόλου ἡ θάλασσα. 4) μτφ. κατὰ πλ. τὰ κύματα, ὁ σάλος, ἡ ταραχή, ὁ κίνδυνος. **fluctus civiles**, πολιτικαὶ ταραχαί.

flŭens, ntis (μ. ἐν. τ. fluo) **fluentia membra**, γαῦνα, ἐκλελυμένα μέλη. **f. respublica**, καταῤῥέουσα πολιτεία. **res fluentes ad voluntatem**, πράγματα κατὰ θέλησιν γωροῦντα. **f. oratio**, ἡ τοῦ λόγου εὐροια. **f. alvus**, κοιλία εὐδιαχώρητος.

flŭentum, i, οὐ. (fluo) ἡ συνηθέστ. **fluenta**, ōrum, πλ. ῥεῖθρον, ῥεῦμα, τὰ ῥεῖθρα.

flŭĭdus, a, um, (fluo) ῥευστός, ῥευστικός. **fluida vestis**, καταγομένη, ποδήρης ἐσθής. 2) μαλακός, εὔθρυπτος.

fluĭtans, ntis. **f. vestis**, ἐσθὴς καταγομένη, κολπώδης. μ. ἐν. τοῦ

flŭĭto, āre, (θαμ. τ. fluo), πλωΐζω, ἐπι(νήγομαι)πολάζω. 2) κυμαίνω, κλυδωνίζομαι. 3) σαλεύω, ταλαντεύομαι, ἀπορῶ.

flūmen, ĭnis, οὐ. (fluo) ῥεῖθρον, ῥεῦμα, ῥοῦς. **flumine secundo**, κατὰ ῥοῦν. **flumine adverso**, ἀνὰ ῥοῦν. ἐπὶ ἄλλων ῥευστῶν, π. χ. βροχῆς, δακρύων κτλ. **flumen**, ἡ τῶν δακρύων κτλ. ῥοή. 2) μτφ. **f. orationis** ἡ **verborum**, ἡ τοῦ λόγου εὐροια. 3) ποταμός.

flŭo, fluxi, fluxum, 3. (φλύω) ἀμετάβ. ῥέω. **flumen fluit per urbem**, ὁ ποταμὸς ῥεῖ διὰ τῆς πόλεως. **sanguis, sudor fluit**, αἷμα, ἱδρὼς ῥεῖ. **unda fluit capillis**, ὕδωρ ῥεῖ ἀπὸ τῶν τριχῶν. Ἐκ τούτου (ποιητ.) ἐπὶ ἄλλων ἅπινα ὡς ῥευστὰ ῥέουσι, καταγέονται· κατα(ῤῥέω)πίπτω. **odores fluunt a certis rebus**, ὀσμαὶ ἔκ τινων πραγμάτων ἐκρέουσιν. **aestus fluit e lapide**, καῦμα ἐκ τοῦ λίθου ἐκρεῖ. **comae fluentes**, τρίχες καταῤῥέουσαι. **vestis fluens**, ἐσθὴς καταγεμένη. **rami fluentes**, κλῶνες μακρὰν ἐκτεινόμενοι. 2) μτφ. ῥέω, γίγνομαι ἀπό τινος, προέρχομαι, ἐκφαίνομαι. **oratio ejus libere fluit**, ὁ λόγος αὐτοῦ ἐλευθέρως ῥεῖ. **ex ejus lingua melle dulcior fluebat oratio**, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή. **haec ex eodem fonte fluunt**, ταῦτα ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς ῥέει. **tempora tarde fluunt**, οἱ καιροί, ὁ χρόνος βραδέως παρέρχεται. **res fluunt ad voluntatem nostram**, τὰ πράγματα χωρεῖ κατὰ τὴν ἡμετέραν θέλησιν. 3) (ἐπὶ πράγματος ἐξ οὗ ῥέει, στάζει τι) (ἀπο)στάζω τι. **membra fluunt sudore**, τὰ μέλη ἱδρῶτι ῥέουσι, ὅτιλ. ἱδρῶτα στάζουσι, πλήρη ἐστὶν ἱδρῶτος. **f. cruore**, αἵματι ῥέομαι (κολυμβῶ ἐν τῷ αἵματι). 4) (ἐκ)πίπτω, καταῤῥέω ἔκ τινος. **arma fluunt de manibus**, τὰ ὅπλα ἐκ τῶν χειρῶν πίπτει. **membra dissolvuntur et fluunt**, τὰ μέλη διαλύεται καὶ καταῤῥέει, ἐκλύεται. Ἐκ τούτου μτφ. **διαῤῥέω)γέομαι, ἀφανίζομαι. luxu omnia fluunt**, τὰ πάντα ὑπὸ τρυφῆς διαῤῥέει.

flŭvĭālis, ἡ **fluviātĭlis**, e, (fluvius) ποτάμιος, τοῦ ποταμοῦ.

flŭvĭus, ĭi, ἀ. (fluo) ποταμός. 2) ποτάμιον εἴτε ναματιαῖον ὕδωρ.

fluxi, πρκ. τ. fluo.

fluxĭo, ōnis, ὁ. (fluo) ῥεῦσις, ῥοή.

fluxus, a, um (μ. π. τ. fluo) θρυπτικός, μαλακός, ἐξίτηλος, ἀσταθής. 2) καταγόμενος, χαλαρός. **fluxa fides, gloria**, ἀβέβαια πίστις, δόξα.

fŏcāle, is, οὐ. (ἀντὶ **faucale** ἐκ τ. faux) ἐπίθημιον, προγναθίδιον, περιλαίμιον.

fŏcŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τοῦ

fŏcus, i, ἀ. (συγγεν. τῷ foveo) ἑστία, ἐσχάρα (οἴκου), ὁ οἶκος, ἡ οἰκογένεια. **sedeo ad focum**, κάθημαι παρὰ τὴν ἑστίαν. 2) ἐσχάρα, πύραυνον. 3) ἐσχάρα βωμοῦ, βωμός. 4) ποιητ. τὸ πῦρ, ἡ πυρά.

fŏdĭco, āre, (fodio), κεντῶ, νύττω. 2) μτφ. βασανίζω.
fŏdīna, ae, θ. (fodio) μεταλλεῖον.
fŏdĭo, fōdi, fossum, 3. aliquid, ὀρύττω, σκάπτω τι· argentum ὀρύττω ἄργυρον. arva, καλλιεργῶ τὰς ἀρούρας. 2) ἐξορύττω. oculos τοὺς ὀφθαλμούς. 3) aliquem, διατρυπῶ, κεντῶ τινα. 4) αἰκίζω, βασανίζω, ἀνιῶ τινα.
foecundo, foecundus, ᾗ. ἴδ. fecundo ᾗ.
foede, (dius, dissime) ἐπίρ. (foedus) αἰσχρῶς, μιαρῶς.
foedĕrātus, a, um, (foedus) ὁμόσπονδος.
foedĭfrăgus, a, um, (foedus-frango) παράσπονδος.
foedĭtas, ātis, θ. (foedus) τὸ αἰσχρὸν εἶδος (ὄψις), αἰσχρότης, αἶσχος, τὸ βδελυρόν, τὸ μυσαρόν. f. odoris, δυσωδία.
foedo, 1. (foedus) (αἰτ.) αἰσχύνω, μιαίνω, μολύνω τινὰ ἤ τι. 2) μτφ. καταισχύνω, ἀτιμάζω, ἄτιμον ποιῶ. 3) ἐκπορθῶ, λεηλατῶ, agros, ἀγρούς. 4) φωτεύω τινά.
1. foedus, a, um, (dior, dissimus), αἰσχρός, δυσειδής. 2) μτφ. αἰσχρός, βδελυρός, μιαρός. 3) στυγερός, φοβερός. foedissimum bellum, φονικώτατος πόλεμος.
2. foedus, ĕris, οὐ. συνθήκη, σπονδαί, τὰ ὅρκια. facere (percutere, ferire), φίλια εἴτε ὅρκια τέμνειν. f. rumpere, violare, frangere, παραβαίνειν τὴν συνθήκην. 2) συνθήκη, συμβόλαιον, ὁμολογία. 3) νόμος, θεσμός. f. hospitii, amicitiae, οἱ νόμοι, τὰ δεσμὰ τῆς ξενίας, φιλίας, ᾗ.
foemin-, = femin-.
foen-, fen-.
foetĕo, ēre, ἀμετάβ. κακῶς ὄζω, βρωμῶ.
foetĭdus, a, um, (dior) (foeteo) κακῶς ὄζων, δυσώδης, βρωμώδης, σαπρός. f. os, ὀζῶδες, σαπρὸν στόμα.
foetor, ōris, ἀ. (foeteo) κακοσμία, δυσωδία, βρῶμος, σαπρότης.
foetūra, foetus, ἴδ. fetura, ᾗ.
fŏlĭum, ĭi, οὐ. φύλλον.
follĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. follis) θυλάκιον, θύλακος, ἀσκός. 2) θύλακος πλήρης ἀέρος (ᾧ ἔπαιζον). 3) ὑμήν, δερμάτιον, λοβὸς (τῶν καρπῶν μάλιστα).
follis, is, ἀ. = folliculus. 2) φύσα, φυσητήριον.
fōmentum, i, οὐ. συνηθέστ. πλ. fomenta (ἀντὶ fovimenta, ἐκ τοῦ foveo) θέρμανσις, πυρίαμα, θαλπτήριον. 2) μτφ. ἡ θαλπωρή, μέσα πρὸς καταπραΰνσιν, θεραπείαν, παραμυθίαν.
fōmes, ĭtis, ἀ. (foveo) ἔναυσμα, ὑπέκκαυμα· (ποιητ.) fomenta, (ὑπον. amoris), ὑπέκκαυμα, τροφὴ ἔρωτος.
fons, ntis, ἀ. πηγή, κρήνη. 2) ὕδωρ, καὶ κατ' ἐξοχὴν πηγαῖον, κρηναῖον ὕδωρ. 3) μτφ. ἡ πηγή, ἀρχή, αἰτία.
fontānus, a, um, (fons) πηγαῖος, κρηναῖος. aqua, ὕδωρ.
Fontējus, i, ἀ. Φοντήϊος· ἐκ τούτου Fontējus ᾗ -jānus, a, um, Φοντηϊος, Φοντηιανός.
fontĭcŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τ. fons
for, fatus sum, fāri, (ἄχρ. τὸ ἀ. τοῦτο πρόσ.) aliquid, φάσκω, φημί, λέγω, δηλῶ τι. 2) φθέγγομαι, λαλῶ.
fŏrābĭlis, e (foro) (ποιητ.) τρητός.
fŏrāmen, ĭnis, οὐ. (foro) τρῆμα, τρύπη, ὀπή.
fŏras, ἐπίρ. (foris). (ἐπὶ κινήσεως) θύραζε, ἔξω.
forceps, cĭpis, ἀ. ᾗ θ. θερμαστρίς, πυράγρα. 2) ὀδοντάγρα. 3) λαβίς, καρκῖνος.
forda, ae, θ. ἡ ἔγκυος, φορὰς βοῦς.
1. fore, ἀπαρ. μέλ. τ. sum.
2. fore, ἀφ. τ. foris 2.
1. forem, es, et, (ἄνευ πληθ.) παρατ. ὑποτ. τ. sum.
2. forem, αἰτ. τ. foris 2.
fŏrensis, e (forum) ἀγοραῖος, τῆς ἀγορᾶς. 2) δικανικός.

Fŏrentum, i, οὐ. Φόρεντον, πόλ. Ἀπουλίας.

fores, ĭum, ἡ. foris 2.

forfex, ĭcis, θ. ψαλίς. 2) ὀδοντάγρα.

forfĭcŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. forfex), ψαλίδιον.

fŏri, ōrum, ἀ. πλ. (τ. forus) ἐδώλια νεὼς καὶ ὁ διὰ τούτων διάδρομος. 2) ἐδώλια ἐν θεάτρῳ.

1. fŏris, ĕπίρ. ἐπὶ στάσεως· θύρασιν, ἔξω, ἐκτὸς (οἴκου ἢ πόλεως, Ζῆ.) 2) θύραθεν, ἔξωθεν.

2. fŏris, is, θ. καὶ συνηθέστ. fores, ium, πλ. θύρα, θύραι, κατ' ἐξοχὴν ἡ αὔλειος θύρα. 2) θύρα, εἴσοδος, ὀπή, πόρος, Ζῆ.

forma, ae, θ. μορφή, σχῆμα. corporis, τοῦ σώματος. navium, τῶν νεῶν. species formae, τὸ εἶδος τῆς μορφῆς. formā, κατὰ τὸ σχῆμα. 2) εὐμορφία, κάλλος. virgines forma excellente, παρθένοι ἐξόχου κάλλους. f. muliebris, γυναικεία καλλονή. 3) εἰκών, εἴδωλον. clarissimorum virorum formae, αἱ εἰκόνες τῶν ἐνδοξοτάτων ἀνδρῶν. (ποιητ.) formae luporum, οἱ λύκοι. 4) εἶδος, γένος. aliā formā dicendi, εἰς ἕτερον εἶδος λόγου. 5) τύπος. quae forma cujusque sit, οἷός ἐστιν ὁ τύπος ἑκάστου. 6) τύπος εἴτε χαρακτὴρ νομίσματος. 7) ἐν τῇ γραμματικῇ· ὁ τύπος, τὸ σχῆμα.

Formiae, ārum, θ. πλ. αἱ Φορμίαι, πόλ. τῆς Λατίνης. Ἐκ τούτου Formiānus, ā, um, τῶν (ἢ ἐκ) Φορμιῶν. Formiani, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

formīca, ae, θ. μύρμηξ.

formīdābĭlis, e (lior) (formido) δεινός, φοβερός, φρικτός.

1. formīdo, 1. (αἰτ.) ὀρρωδῶ, φοβοῦμαι, δέδοικά τινα ἤτι.

2. formīdo, ĭnis, θ. ὀρρωδία, δέος, φόβος, φρίκη. formidinem injicere, incutere, inferre, ἐμβάλλειν φόβον. 2) φόβητρον.

formīdŭlōse, (sius), ἐπίρ. (formidolosus) ὀρρωδέως, περι(δεῶς) φόβως. 2) φοβερῶς.

formīdŭlōsus, a, um, (sior, sissimus) (formido) ὀρρωδής, περιδεής, περίφοβος. 2) συνήθ. φοβερός, φρικτός.

formo, 1. (forma) aliquid, μορφῶ, πλάττω, δια(πλάττω) τι πῶ τι. materiam, τὴν ὕλην. f. capillos, κοσμῶ τὴν κόμην. f. ceram, (δια)πλάττω τὸν κηρόν. f. mores alicujus, παιδεύω τὰ ἤθη τινός. f. me in mores alicujus, παιδεύομαι ἐν τοῖς ἤθεσί τινος. 2) κατασκευάζω, οἰκοδομῶ, συντίθημι, συγγράφω τι. f. moenia, κατασκευάζω τείχη. f. classem, ναυπηγῶ, κατασκευάζω στόλον. f. librum, συγγράφω βιβλίον. μτφ. f. mente aliquid, πλάττω τι τῇ διανοίᾳ, φαντάζομαί τι.

formōsĭtas, ātis, θ. (formosus) (σπαν.) εὐμορφία, ὡραιότης.

formōsus, a, um (sior, sissimus) (forma), εὔμορφος, εὐειδής, ὡραῖος, εὐπρεπής.

formŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. forma), μορφή, εἶδος, γένος. disciplinae, τῆς παιδείας. 2) τύπος, κανών, ὑπογραμμός, ὅθεν εἶδος, dicendi, τοῦ λόγου. 3) ὑπογραμμὸς συνθήκης ἢ καθόλου = συνθήκη. 4) κανών, ὑπογραμμὸς δικανικός. sponsionis, testamenti, τῆς ἐγγυήσεως, τῆς διαθήκης.

fornācālis, e (fornax) τοῦ ἰπνοῦ, τῆς καμίνου. ἐκ τούτου Fornacalia, ĭum, οὐ. πλ. ἑορτὴ τις τῆς θεᾶς Φόρνακος. (fornax).

fornācŭla, ae, θ. ὑποκ. τοῦ

fornax, ācis, θ. ἰπνός, κλίβανος, κάμινος καὶ ἡ προστάτις αὐτῶν θεά.

fornĭcātus, a, um (μ. τ. ἄχρ. fornico) καμαρωτός.

fornix, ĭcis, ἀ. ἀψίς, καμάρα, κατ' ἐξοχήν ἡ ἀψὶς πύλη θριαμβευτική. Fornix Fabii, ἡ ὑπὸ Φαβίου Μαξίμου κατὰ τὴν via sacra κατασκευασθεῖσα ἀψίς, ἥτις καὶ Fornix Fabius ἢ Fabianus, ἐκαλεῖτο. β') καμαρωτὴ πύλη φρουρίου. γ') οἴκημα ὑπόγειον πρὸς ἀποθήκευσιν, πορεῖον.

fŏro, 1. (ἀρχ.) τιτραίνω, τρυπῶ.
fors, rtis, θ. (fero) (μόνον κατ'ὄνομ. ἀφ. τ. ἐν.) τύχη, τὸ αὐτόματον. 2) f. fortuna, ἡ ἀγαθὴ τύχη. forte fortuna, κατ' ἀγαθὴν τύχην· καὶ ἐπιρρηματ. fors = fortasse, ἴσως (ποιητ.). ἡ ἀφ. forte, ἐπιρρημ. ἀ) ἀπὸ τύχης, ἀπὸ αὐτομάτου, κατὰ τύχην. β') μετὰ τῶν si, sin, ne, nisi καὶ τῶν τοιούτων, ἴσως, τάχα. 4) ὡς θεότης, dea Fors, ἡ θεὰ Τύχη, τὸ αὐτόματον· κατ' ἐξοχὴν Fors Fortuna, ἡ ἀγαθὴ Τύχη.
forsan, (ἐκ τοῦ forsitan κατὰ συγκ.) ἐπίρ. τάχα, ἴσως.
forsit, ἐπίρ. (forsitan) = forsan.
forsitan, ἐπίρ. (fors-sit-an) = forsan.
fortan, (ἀρχ.) ἐπίρ. = forsitan.
fortasse, (σπαν. -assis) ἐπίρ. (forte-an-sit?) τάχα, ἴσως. 2) πιθανῶς. 3) σχεδόν, περίπου.
forte, ἀφ. τ. fors, ὅπερ ἴδ.
fortĭcŭlus, a, um, ὑποκ. τ. fortis.
fortis, e (tior, tissimus) (fero), καρτερός, κρατερός, ἀνδρεῖος. f. ad pericula, γενναῖος πρὸς τοὺς κινδύνους. 2) εὔρωστος, στερεός, ἰσχυρός, δυνατός. equus, ἵππος. f. lignum, ἰσχυρόν, διαρκὲς ξύλον. 3) ἀγαθός, καλός.
fortĭter, (tius, tissime), ἐπίρ. (fortis) καρτερῶς, ἀνδρείως, γενναίως. f. fero aliquid, γενναίως ὑποφέρω, καρτερῶ τι ἢ πρός τι. 2) ἰσχυρῶς, σφοδρῶς, σφόδρα.
fortĭtūdo, ĭnis, θ. (fortis) καρτερία, ἀνδραγαθία, ἀνδρεία.
fortĭtŭo, ὁ fortuītu, ἐπίρ. (fortuitus) κατὰ τύχην, τυχικῶς, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου.
fortŭītus, a, um, (fors) τυχηρός, αὐτόματος.
fortūna, ae, θ. (fors) τύχη. f. secunda ἡ prospera, ἡ ἀγαθὴ τύχη. f. adversa, ἡ κακὴ τύχη, ἡ δυστυχία. f. belli, ἡ τοῦ πολέμου τύχη. fortūnae, arum, πλ. αἱ τύχαι, τὰ συμβάντα. 2) ἡ ἀγαθὴ τύχη, εὐτυχία, εὐπραγία. 3) ἡ κακὴ τύχη, ἀ(δι.σ)τυχία, συμφορά. 4) fortuna, καὶ συνήθ. fortunae, πλ. τὰ τῆς τύχης δῶρα, ἡ οὐσία, τὰ ὑπάρχοντα. imminere omnium fortunis, ζρέγεσθαι πάντων τῶν ὑπαρχόντων. superior fuit ordine, inferior fortunā, ἀνώτερος (κρείσσων) τὴν τάξιν, κατώτερος τὴν περιουσίαν ἐγένετο. 5) Fortuna, ἡ Τύχη.
fortūnāte, (tius), ἐπίρ. (fortunatus) εὐτυχῶς, εὐδαιμόνως.
fortūnātus, a, um, (tior, tissimus), εὐτυχής, εὐδαίμων, ὄλβιος, μακάριος. μ. π. τοῦ
fortūno, 1. aliquid, ὀλβίζω τι, τύχην ἀγαθὴν παρέχω τινί.
1. Fŏrŭli, ōrum, ἀ. πλ. κώμη τῆς Σαβίνης.
2. fŏrŭli, ōrum, ἀ. πλ. (forus) θηκίον, κιβώτιον.
fŏrum, i, οὐ. ἀγορά· ἐκ τῶν πολλῶν δ' ἐν Ῥώμῃ τοιούτων ἐπιφανεστάτη ἦν ἡ forum Romanum, ἢ magnum ἡ ἁπλῶς forum, λεγομένη, μεταξὺ τοῦ Καπιτωλίου καὶ Παλατίου λόφου κειμένη, ἔνθα ἦσαν τὸ βουλευτήριον, αἱ ἐμβολοι, τὰ τῶν τραπεζιτῶν χρηματιστήρια, ναοί, ἀνδριάντες καὶ ἄλλα κοσμήματα. forum Caesaris, Augusti, Trajani, αἱ ὑπὸ τοῦ Καίσαρος, τοῦ Αὐγούστου, Τραϊανοῦ κτισθεῖσαι ἀγοραί, ὁμοίως διὰ τὰς δικανικὰς ὑποθέσεις. Ὅθεν αἱ φράσεις: de foro decedere, ἀποχωρεῖν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων. in foro versari, χρηματίζειν, τραπεζίτην εἶναι. cedere foro, ἀναπαύεσθαι τὴν τράπεζαν, χρεωκοπεῖν. fidem de foro tollere, τὴν δημοσίαν πίστιν ἀφανίζειν. forum rerum venalium totius regni, ἐμπόριον, ἐμπορεῖον πάσης τῆς ἐπικρατείας. forum attingere, ἅπτεσθαι τῶν πολιτικῶν. 2) ἀγορά, rerum venalium, τῶν ὠνίων. f. boarium, ἡ τῶν βοῶν ἀγορά, μεταξὺ τοῦ μεγάλου ἱπποδρόμου (Circus Maximus) καὶ τοῦ Τιβέρεως. f. olitorium, ἡ τῶν λαχάνων ἀγορά, μεταξὺ τοῦ Καπι-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

πωλίου λόφου καὶ τοῦ Τιβέρεως. f. piscarium ἡ piscatorium, ἡ τῶν ἰχθύων ἀγορά, τὸ ἰχθυοπωλεῖον. 3) ἐν ταῖς ἐπαρχίαις· ἡ πόλις, ἐν ᾗ ὁ ἔπαρχος καθ' ὡρισμένας περιστάσεις ἐκρίνε, ἔθεν τὸ κέντρον δικαιοδοσίας τινός, τὸ δικαστήριον. forum ago, δικάζω. 4) ὄνομα πόλεων: α') Forum Appii, τὸ Ἀππίου Φόρον, πολίχνιον παρὰ τῇ Ἀππίᾳ ὁδῷ. β') Forum Aurelium, Αὐρηλίου Φόρον, χωρίον παρὰ τῇ Αὐρηλίᾳ ὁδῷ. γ') Forum Cornelii, πόλις τῶν Λιγγόνων ἐν τῇ ἐντὸς τοῦ Πάδου Γαλλίᾳ. δ') Forum Gallorum, χωρίον τῆς ἐντὸς τοῦ Πάδου Γαλλίας. ε') Forum Julii ἡ Julium, πόλις τῆς Ναρβωνίτιδος Γαλλίας. ς') Forum Vuconii, πόλις τῆς Ναρβωτίτιδος Γαλλίας.

fŏrus, i, συνήθ. κατὰ πλ. ἴδ. fori.

Fōsi, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος Γερμανικόν.

fossa, ae, θ. (fodio) ὄρυγμα, τάφρος. fossam cavare, (per)ducere, ὀρύττειν τάφρον, ταφρεύειν. 2) αὔλαξ, διώρυξ.

fossĭo, ōnis, θ. (fodio) σκαφή, ὄρυξις, ὄρυγμα.

fossŏr, ōris, ἀ. (fodio) σκαφεύς, σκαπανεύς. 2) ὀρύκτης, ὁ τὰς ὑπονόμους ὀρύττων.

fossŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. fossa.

fossus, a, um, μ. π. τ. fodio.

fōtus, a, um, μ. π. τ. foveo.

fŏvĕa, ae, θ. (fodio) βόθρος, ὄρυγμα, τάφρος. κατ' ἐξοχὴν λάκκος πρὸς ἄγραν ἀγρίων ζώων, παγίς.

fŏvĕo, fōvi, fōtum, 2. aliquem ἢ aliquid, θάλπω, θερμαίνω τινὰ ἤ τι. sol fovet, ὁ ἥλιος θερμαίνει. aves foveunt pullos suis pennis, τὰ πτηνὰ θερμαίνει τοὺς νεοσσοὺς ταῖς ἑαυτῶν πέρυξι. f. ova, ἐπωάζω. f. aliquem amplexu, περιβάλλω, ἀσπάζομαί τινα. κατ' ἐξοχὴν (ποιητ.) θάλπω, θερμῶ ὕδατι λούω τινὰ (ἐπὶ πασχόντων τοῦ σώματος μελῶν), πυριῶ τι, θεραπεύω τι ἐμβρέγματι θερμῷ ἢ ψυχρῷ. f. ora, θεραπεύω τὰ ῥώματα. 2) μτφ. (ποιητ.) θερμαίνω τόπον τινά, τοὐτέστι διατρίβω ἐν τινι τόπῳ. f. castra, διατρίβω ἐν τῷ στρατοπέδῳ. f. larem, οἴκοι μένω. f. humum, χαμαὶ κεῖμαι· ἔθεν ἐπὶ χρόνου· f. hiemem luxu, ἀκολάστως διάγω τὸν χειμῶνα. 3) μτφ. περι(θάλπω)πτοῦμαι, θεραπεύω τινὰ ἤ τι, ἐπιμελοῦμαί τινος. f. voluntatem alicujus, χαρίζομαί τινι, εὐνοϊκῶς ἔχω τινί. f. partem, (res) alicujus, εἶμι μετά τινος, φρονῶ, πράττω τά τινος.

fractus, a, um, (tior, tissĭmus) (μ. π. τ. frango) μτφ. καταγώς, ἄθυμος, ἀσθενής. fractiore animo esse, ἀθυμότερον ἔχειν.

fraeno, fraenum, ἴδ. freno.

frāga, ōrum, οὐ. πλ. κόμαρα.

frăgĭlis, e (lior, lissĭmus) (frango) θραυστός, εὔκλαστος, εὔθραυστος. 2) φθαρτός, ἐξίτηλος, ἀσθενής. corpus fragile est, τὸ σῶμα φθαρτόν ἐστι. 3) ψοφώδης, κροτῶν.

frăgĭlĭtas, ātis, θ. (fragilis) τὸ εὔθραυστον, ἡ ψαθυρότης. 2) μτφ. τὸ φθαρτόν, ἐξίτηλον, ἡ ἀσθένεια.

fragmen, ĭnis, καὶ

fragmentum, i, οὐ. (frango) (ἀμφότερα σπάνια ἐν τῷ ἑνικῷ) κλάσμα, λείψανον, τεμάχιον. f. panis, τὸ κλάσμα ἄρτου.

frăgor, ōris, ἀ. (frango) κλάσις, θραῦσις. 2) συνήθ. πάταγος, κτύπος, ψόφος, κρότος.

frăgōsus, a, um, (fragor) (ποιητ.) περιτεκλασμένος, τραχύς. 2) μτφ. ἐπὶ λόγου· ἀσυνάρτητος. oratio, λόγος. 3) εὔθραυστος. 4) ψαθυρός, ψοφώδης, παταγητικός.

fragrans, ntis, (antior, antissĭmus), (μ. ἐν. τ. fragro) εὐώδης.

frāgrantĭa, ae, θ. ὀσμή, εὐωδία.

frāgro, 1. ὀσμὴν ἀποπνέω, ὄζω. 2) συνήθ. ἐπὶ καλῆς ὀσμῆς· εὐωδιάζω, εὐοσμῶ.

frāgum, i, οὐ. ἴδ. fraga.

frămĕa, ae, θ. ὀόρυ (λέξις γερμανική).

Franci, ōrum, ἀ. πλ. Φράγκοι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

frango, frēgi, fractum, 3. aliquid, (κατ)ἄγνυμι, ῥήγνυμι, συντρίβω τι. hastam, τὸ δόρυ. navis frangitur, ἡ ναῦς συντρίβεται. f. januam, fores, καταθραύω, διαρρήγνυμι τὴν πύλην. f. patinam, ῥήγνυμι λεκάνην. (ποιητ.) f. glebas, θραύω βώλους. f. fruges, θραύω τοὺς καρπούς. f. gulam alicujus laqueo ἢ f. cervices alicui, ἀποπνίγω, ἄγχω τινά. saxum frangit fluctus = τὰ κύματα ῥήγνυνται ὑπὸ τῆς πέτρας. f. carcerem = ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου ὁρμῶ, δραπετεύω. f. tibiam, κατάγνυμι τὴν κνήμην. f. navem, ναυαγῶ. 2) μτφ. κατάγνυμι, καταλύω, καταβάλλω, θραύω, ἐξασθενίζω τινά ἤ τι. Corcyraeos fregit, τοὺς Κερκυραίους κατέβαλε. f. audaciam, κατακλῶ τὸ θράσος. f. nationem, καταθραύω, νικῶ τὸ ἔθνος. f. cupiditates, κρατῶ τῶν ἐπιθυμιῶν. frangor cupiditate, ἡττῶμαι τῆς ἡδονῆς. frangor metu, dolore, κατα(πονοῦμαι)τρύχομαι ὑπὸ φόβου, ὑπὸ λύπης. 3) λύω, παραβαίνω τι. f. foedus, λύω τὰς σπονδάς. f. fidem, παραβαίνω τὴν πίστιν. f. mandata, τὰ παραγγελθέντα. 4) f. sententiam alicujus, ἀνασκευάζω τὴν γνώμην τινός.

frāter, tris, ἀ. ἀδελφός. f. patruelis καὶ ἁπλῶς frater, ὁ ἀνεψιός, (ἐξάδελφος). 2) f. uterinus, ὁ ὁμομήτριος (ἀδελφός). 3) ἀδελφός, οἰκεῖος, ἑταῖρος, φίλος.

frātercŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. frater) ἀδελφίδιον.

frāterne, ἐπίρ. (fraternus) ἀδελφικῶς, φιλικῶς.

fraternĭtas, ātis, θ. (fraternus) ἀδελφότης, οἰκειότης.

frāternus, a, um, (frater) ἀδελφικός, τοῦ ἀδελφοῦ. f. amor, ἀδελφικὴ ἀγάπη. 2) φιλικός.

frātrĭcīda, ae, ἀ. (frater-caedo) ἀδελφοκτόνος.

fraudātĭo, ōnis, θ. (fraudo) παράκρουσις, ἀπάτη, δόλωσις.

fraudātor, ōris, ἀ. (fraudo) ἀπατεών, φένακ.

fraudis, γεν. τοῦ fraus.

fraudo, 1. (fraus) aliquem, (ἐξ)ἀπατῶ, φενακίζω τινά. f. aliquem pecuniā, re, παρακρούομαι, ψεύδω τινὰ τῶν χρημάτων. 2) f. aliquid, ὑπεξαιροῦμαι, ἀποστερῶ τι.

fraudŭlentus, a, um. (tior, tissimus) (fraus) ἀπατηλός, δόλιος, δολερός.

fraus, fraudis, θ. ἀπάτη, παράκρουσις, δόλος· sine fraude, ἀδόλως. 2) πλάνη, σφάλμα, ἁμάρτημα. in fraudem incidere, delabi, ἀπατᾶσθαι, σφάλλεσθαι. 3) ἀνόσιον ἔργον, κακούργημα. 4) βλάβη, sine fraude, ἀβλαβῶς.

fraxĭnĕus, ἡ fraxĭnus, a, um, (fraxinus) μέλινος, τῆς μελίας.

fraxĭnus, i, θ. ἡ μελία, (δ.). 2) (ποιητ.) τὸ δόρυ.

Frĕgellae, ārum, θ. πλ. αἱ Φρέγελλαι, πόλ. τῆς Λατίνης. Ἐκ τούτου -lānus a, um, Φρεγελλανός. -lani, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Frĕgēnae, ārum, θ. πλ. ἡ Φρεγῆνα, πόλ. τῆς Τυρρηνίας.

frēgi, παρκ. τοῦ frango.

frĕmĕbundus, a, um, (fremo) βρέμων, ψοφώδης.

frĕmens, ntis, μ. ἐν. τ. fremo.

frĕmĭtus, ūs, ἀ. (fremo) γογγυσμός, βρόμος, ψόφος, θόρυβος. f. armorum, κλαγγὴ ὅπλων. 2) ῥύαγμα.

frĕmo, frēmŭi, frēmĭtum, 3. ἀμεταβ. βρέμω, γογγύζω, ῥυάττομαι. undae fremunt, τὰ κύματα ψοφεῖ. 2) μεταβ. (ἐπὶ πολλῶν συνομιλούντων) καλῶ, λέγω τινὰ εἴς τι.

frĕmor, ōris, ἀ. (fremo) (ποιητ.) = fremitus.

frendĕo, ēre, καὶ

frendo, frendŭi, fresum καὶ fressum, 3. aliquid, καταθλῶ, κατα(συν)τρίβω τι. 2) ἀμεταβ. βρύχω, τρίζω (τοὺς ὀδόντας) frendens den-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

tibus, καὶ ἁπλῶς frendens, πρίζων τοῖς ὀδοῦσιν.

frēni, ōrum, ἀ. πλ. ἴδ. frenum.

frēno, 1. χαλινῶ, equum, ἵππον. 2) μτφ. (αἰτ.) χαλινῶ, κολάζω, συστέλλω τινὰ ἤ τι. f. impetum scribendi, συστέλλω τὴν ὁρμὴν τοῦ γράφειν.

Frentāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Φρεντανοί, ἔθνος τῆς Ἰταλίας· ἐκ τούτου Frentānus, a, um, Φρεντανός.

frēnum, ἡ fraenum, i, οὐ. καὶ πλ. frena, ōrum, πλ. καὶ freni, ōrum, ἀ. πλ. χαλινός. frenum do, χαλῶ, ἀνίημι τὸν χαλινόν. frenum adhibeo (duco) ἕλκω τὸν χαλινὸν (πρὸς ἐμαυτόν). frenum alicui injicio, χαλινὸν ἐμβάλλω τινί. frena imperii, αἱ ἡνίαι τοῦ κράτους. 2) δεσμός.

frĕquens, ntis, (entior, entissimus) θαμινός, συχνός, πολύς, πυκνός, συνήθης. f. senatus, συχνή, πολυάριθμος βουλή. f. auditor Platonis, ὁ συχνὸς ἀκροατὴς τοῦ Πλάτωνος, (ὁ συχνὰ ἀκροώμενος τοῦ Πλ.) erat Romae f., ἦν Ῥώμῃ ἐσύχναζε. f. theatrum, πολυάνθρωπον θέατρον. 2) aliqua re, πλήρης τινός. Nilus f. feris, ὁ Νεῖλος πλήρης θηρίων.

frĕquentātĭo, iōnis, ϑ. (frenquento) πύκνωσις, ἀθροισμός.

frĕquentātīvus, a, um, θαμιστικός.

frĕquentātus, a, um (μ. π. τ. frequento) πολυ(ἀριθμος) ἄνθρωπος. 2) συχνός, συνήθης.

frĕquenter, (entius, entissime) (frequens) (ἐπίρ.) θαμά, συχνά, πολλάκις.

frĕquentĭa, ae, ϑ. (frequens) πυκνότης, πλῆθος. f. hominum, πολυανθρωπία. f. mutationum, πλῆθος μεταβολῶν.

frĕquento, 1. θαμίζω, συχνάζω. aras, εἰς βωμούς. f. scholam, φοιτῶ εἰς διδασκαλεῖον. domum alicujus, εἰς τὸν οἶκόν τινος. 2) πυκνῶ τι, αὐξνὰ ποιῶ τι. f. memoriam alicujus, συχνὰ ἐπαναλαμβάνω τὴν μνήμην τινός. 3) πυκνόν, ἀθρόον ποιῶ τι, πληρῶ τι. f. urbem, πυκνήν, πολυάνθρωπον ποιῶ τὴν πόλιν. f. Italiam colonis, πολυάνθρωπον τὴν Ἰταλίαν ἀποικίαις ποιῶ. f. copias sagittariis, αὐξάνω τὴν δύναμιν τοξόταις. f. populum, ἀθροίζω τὸν δῆμον.

frĕsus ἡ fressus, μ. π. τ. frendo.

frĕtensis, e, (fretum) πορθμικός.

frĕtum, i, οὐ. καὶ frĕtus, ūs, ἀ. πορθμός, πόρος θαλάσσης. f. Siculum, ἡ ἁπλῶς fretum, ὁ Σικελικὸς πορθμός. 2) (ποιητ.) ἡ θάλασσα. 3) βρασμός, ζέσις.

1. frĕtus, a, um, (ἀφ.) πεποιθώς, πιστεύων τινί, θαρρῶν ἐπί τινί. f. facie aliquid, θαρρῶ ποιεῖν τι.

2. fretus, ūs. ἴδ. fretum.

frĭcātus, a, um, μ. π. τοῦ

frĭco, frĭcŭi, frĭcātum ἡ ctum, āre, (αἰτ.) ψήχω, τρίβω τινὰ ἤ τι.

1. frictus a, um, μ. π. τ. frico.

2. frictus, ἡ frixus, a, um, μ. π. τ. frigo.

frĭcŭi, πρκ. τ. frico.

frīgens, ntis, μ. ἐν. τοῦ

frīgĕo, ēre, ῥιγῶ, ψυχρός εἰμι. frigens, ὁ ψυχρός, νεκρός. μτφ. ψυχρός εἰμι πρός τινα. 2) ἀργῶ, ἀπράκτω.

frīgĕrans, antis μ. ἐν. τοῦ

frīgĕro, 1. (frigus) ψύχω. frigerans, ψυγρός.

frīgesco, ĕre (ἐναρκτ. π. frigeo) (ἀπο)ψύχομαι. 2) μτφ. ἀποψύχομαι, ψυχρός, χαῦνος γίγνομαι.

frīgĭde (dius, dissime) ἐπίρ. (frigidus) ψυχρῶς. 2) μτφ. χαύνως, ἀτόνως, ἀδυνάτως.

frīgĭdus, a, um, (dior, dissimus), (frigeo) ψυχρός. frigida (ὑπον. aqua) ψυχρὸν ὕδωρ. f. horror, ἡ ψυχρὰ φρίκη, τὸ ῥῖγος. 2) μτφ. ψυχρός, ἄτονος, ἀδύνατος. 3) ψυχρός, ἄπρακτος, ἀργός, χαῦνος.

frīgo, frixi, frixum ἡ frictum, 3.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

aliquid, φρύγω, φρύττω. fricta faba, φρικτὸς κύαμος.

frīgus, ŏris, οὐ. ῥῖγος, ψῦχος, (ὁ ψυχρὸς καιρός), κατ' ἐξοχὴν (ποιητ.) ἀ.) τὸ τοῦ χειμῶνος ὁ χειμών. β'.) τὸ ῥῖγος τοῦ θανάτου. γ'.) τὸ ἐκ τοῦ φόβου ῥῖγος. δ'.) τὸ ψῦχος χώρας τινός. 2) μτφ. τῆς ψυχῆς ἕξ. 3) ἡ ψυχρότης τοῦ λόγου, ἀδιαφορία.

frīvŏlus, a, um, (frio) οὐτιδανός, φαῦλος, ἀγεῖος, ἀνωφελής, μάταιος. frīvŏla, ōrum, οὐ. πλ. τὰ γρυτάρια, σκευάρια εὐτελῆ.

frixi παρκ. τ. frigo.

frixus, a, um, μ. π. τ. frigo.

frondātor, ōris, ὁ. (frons) φυλλοτόμος, κλαδευτήρ.

frondens, ntis, μ. ἐν. τοῦ

frondĕo, frondŭi, ēre, (frons) φυλλοφορῶ, φυλλοφυῶ, θάλλω.

frondesco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. frondeo) φυλλάζω, φυλλοφυῶ

frondĕus, a, um, (frons) (ποιητ.) φύλλινος, corona, στέφανος. 2) φυλλόσκεπος.

frondĭfer, ĕra, ĕrum, (frons-fero) (ποιητ.) φυλλοφόρος.

frondōsus, a, um, (sior), (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) φυλλωδὴς, πολύφυλλος.

frondui, πρκ. τ. frondeo.

1. frons, ndis, θ. φύλλωμα, φύλλα. 2) φυλλάς, θαλλός. (ποιητ.) ὁ στέφανος.

2. frons, ntis, θ. μέτωπον. contraho, adduco frontem, ἀναστρῶ τὸ μέτωπον, σκυθρωπάζω. remitto, explico frontem, γαλῶ τὸ μέτωπον, ἱλαροῦμαι. 2) μέτωπον, πρόσωπον, τὸ ἔμπροσθεν. a (ἡ in) fronte, κατὰ πρόσωπον, ἐν τῷ μετώπῳ. f. aedium, navium, τὸ ἔμπροσθεν (τὸ πρόσωπον) τῶν οἰκιῶν, τῶν νηῶν. 3) ὄψις, πρόσοψις. 4) πλάτος.

frontāle, is, οὐ. (frons, 2.) συνήθ. frontalia, ium, οὐ. πλ. μετωπίδες, προμετωπίδια (ἵππου, ἕξ.)

1. fronto, ōnis, ὁ. (frons, 2.) ὁ μετωπίας.

2. Fronto, ōnis, κύρ. ὄνομ. ὁ Φρόντων.

fructĭfer, ĕra, ĕrum (fructus-fero) κάρπιμος, καρποφόρος.

fructĭfĭcārius, a, um, (fructus) καρπο(φόρος)γόνος. 2) τῶν καρπῶν. 3) ἐπικάρπιος.

fructŭōsus, a, um, (sior, sissimus) (fructus) πολύ(εὐ)καρπος. 2) κάρπιμος, χρήσιμος.

1. fructus, a, um, μ. π. τ. fruor.

2. fructus, ūs, ὁ. (fruor) καρπός. 2) γόνος, κύημα. 3) καρπός, ἀπόλαυστις, ὄφελος, ὠφέλεια. fructus illorum praediorum, αἱ πρόσοδοι ἐκείνων τῶν ἐπαύλεων. fructus pecuniae, οἱ τόκοι τῶν χρημάτων. fructum capio (ferro) ex aliqua re, καρποῦμαί τι, ἀπολαύω τινός. apibus fructum restĭtuo suum, ἀποδίδωμι ταῖς μελίσσαις τὸν καρπὸν τῆς ἑαυτῶν ἐργασίας. fructum fero alicui, ὠφελῶ τινα.

fruendus, a, um, μ. μέλ. τ. fruor.

frūgālis, e, (lior, lissimus), (ἐκ τῆς ἀχρ. ὀνομ. frux) κάρπιμος, χρήσιμος. 2) χρηστός, σώφρων. 3) εὐτελής, ὀλιγαρκής, λιτόβιος. f. mensa, εὐτελὴς τράπεζα.

frūgālĭtas, ātis, θ. (frugalis) χρηστότης, σωφροσύνη. 2) εὐτέλεια, ὀλιγάρκεια, λιτότης.

frūgālĭter, (lius), ἐπίρ. (frugalior) χρηστῶς, σωφρόνως. 2) εὐτελῶς, λιτῶς, ὀλιγαρκῶς.

frūge, ἀφ. τ. frux.

frūges, um, θ. πλ. τ. frux.

frūgi, δοτ. τ. frux.

frūgĭfer, ĕra, ĕrum, (frux-fero) κάρπιμος, καρποφόρος, κυρ. καὶ μτφ.

frūgĭlĕgus, a, um, (frux-lego) καρπολόγος.

frŭĭtus, a, um, μ. π. τ. fruor.

frūmentārĭus, a, um, (frumentum) σιτικός, σιτηρός. res frumentaria, τὰ περὶ τὸν σῖτον. 2) σιτοφόρος. ager, ἀγρός. navis frumentaria, τὸ σιταγωγὸν πλοῖον. ὡς οὐσ. -rĭus, ĭi, ὁ. ὁ σιτοπώλης.

frūmentātĭo, iōnis θ. (frumentor)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

σιτολογία, προνομὴ (προμήθεια σίτου), σιτοδοσία.

frūmentātor, ōris, ἀ. (frumentor) σιτολόγος, προνομευτής. 2) σιτοπώλης.

frūmentor, 1. (frumentum) σιτολογῶ, ἐπισιτίζομαι, προνομεύω.

frūmentum, i, οὐ. (ἀντὶ frugimentum ἐκ τοῦ frugeo), σῖτος, καρποί (δημητριακοί).

frŭor, frŭĭtus καὶ fructus sum (ἀμφότερα σπάν.), frui, aliquo ἢ aliqua re, καρποῦμαί τι, ἀπολαύω τινός. voluptate, τῆς ἡδονῆς. 2) καρποῦμαί τι, ἐπικαρπίαν τινὸς ἔχω. loco agrum fruendum, μισθῶ τὴν ἐπικαρπίαν τοῦ ἀγροῦ.

Frūsĭno, ōnis, θ. ἡ Φρουσίνων, τὸ Φρούσινον, πόλις τῆς Λατίνης· ἐκ τούτου **Frusīnas**, ātis, θ. τῆς (ἐκ) Φρουσίνωνος.

frustrā, ἐπίρ. (συγγεν. τῷ fraus ἀντὶ frusterā) μάτην, ἀνωφελῶς, facere aliquid, ποιεῖν τι. 2) f. esse, ψεύδεσθαι τῆς ἐλπίδος, (ἀποτυγχάνειν). 3) f. habere aliquem, ἀπατᾶν τινα.

frustrātĭo, ōnis, θ. (frustror) ψεῦσις, ψεῦδος, ἀπάτη. 2) ἀποτευξις, ἀποτυγία.

frustrātus, a, um, μ. π. τοῦ

frustro, 1. (ἀργ.) συνήθ. **frustror**, ὅπερ ἴδ.

frustror, 1. aliquid, ματαιῶ τι. aliquem, ψεύδω, ἀπατῶ τινα. f. spem, ψεύδεσθαι τῆς ἐλπίδος.

frustum, i, οὐ. (fruor), τέμαχος, τεμάχιον, κόμμα f. panis, ὁ ψωμός. in frusta seco aliquid, τεμαχίζω, διαμελίζω τι.

frŭtex, ĭcis, ἀ. θάμνος. 2) θαλλός, φυλλάς, κλάδος. 3) ξύλον, ἠλίθιος ἄνθρωπος.

frŭtĭcētum, i, οὐ. (frutex) (ποιητ.) θαμνώδης τόπος, δάσος.

frŭtĭco -καὶ cor, 1. ἀμεταθ. ἐκθαμνοῦμαι, (ἀνα)βλαστάνω.

frŭtĭcōsus, a, um, (frutex) (ποιητ.) θαμνώδης, ὑλώδης. 2) πολυβλαστής, πολύκαυλος.

frux, (ἡ ὀνομ. ἄχρ.) frūgis, θ. καὶ συνήθως ὁ πλ. frūges, um, καρπός, καρποί, μτφ. fruges industriae, οἱ καρποὶ τῆς ἐπιμελείας. 2) καθ' ἐν. χρηστότης, χρησιμότης. expertia frugis, ἄχρηστοι, ἀχρεῖοι, οὐδενὸς ἄξιοι. 3) χρηστότης, σωφροσύνη. ad bonam frugem se recipere, βελτίω γίγνεσθαι, ἐπὶ τὴν σωφροσύνην ἐπανελθεῖν. 4) ἡ δοτ. frugi, ἐπιθετικῶς ἐκλαμβάνεται ἀ) χρηστός, σώφρων, servus frugi, δοῦλος σώφρων, χρηστός, ἀγαθός. vita, βίος. β') εὐτελής, λιτός. victus, δίαιτα.

fūcātus, a, um (tior) κεκαλλωπισμένος, πλαστός. (μ. π. τ.) fuco.

Fūcīnus, i, ἀ. ἡ Φουκίνα λίμνη ἐν Ἰταλίᾳ.

fūco, 1. aliquid, φυκῶ τι. 2) μτφ. γρωμματίζω, καλλωπίζω τι.

fūcōsus, a, um (fucus 1.) μτφ. πλαστός, κίβδηλες.

1. **fūcus**, i, ἀ. τὸ φῦκος (θαλάσσιον φυτόν). 2) πορφύρα, εἶδος πορφυροῦ χρώματος. (ποιητ.) τὸ χρῶμα. 3) φῦκος, ἔντριμμα. 4) μτφ. ὁ καλλωπισμός, τὸ ἐπιτηδευτόν, κακοτεχνία. fucum alicui facio, ἀπατῶ τινα. sine fuco, ἀδόλως.

2. **fūcus**, i, ἀ. κηφὴν (μελισσῶν).

fūdi, πρκ. τ. fundo.

fuĕram, ὑπερσ. τ. sum.

fuĕro, μ. τετελ. τ. sum.

Fūfĭus, a, um, Φούφιος, τοῦ Φουφίου. Fufius, ĭi, ἀ. ὁ Φούφιος.

fūga, ae, θ. φυγή. fugam meditor, βουλεύω, ἐπινοῶ δρασμόν. in fugam dare, vertere aliquem, τρέπειν τινὰ εἰς φυγήν. in fugam se dare, fugam capere, petere, τρέπεσθαι, ὁρμᾶν εἰς φυγήν. facere fugam ἀ) = τρέπω τινὰ εἰς φυγήν. β') = τρέπομαι εἰς φυγήν, φεύγω. conjicere, impellere hostes in fugam, τρέπομαι τοὺς πολεμίους εἰς φυγήν. 2) δραπέτευσις (δούλου). 3) φυγή, φυγαδεία, ἔκπτωσις, ἐξορία. 4) σπουδή, δρόμος, τάχος. 5) (ἀπο)φυγή. laboris, τῶν πόνων.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

fŭgācĭter, (cius) (fugax) ἐπίρ. μετὰ φυγῆς, μετὰ δρασμοῦ, φύγδην.

fŭgax, ācis, (acior, acissimus), (fugio) φευκτικός, φυγάς, φεύγων. fugax, ἀ. ὁ, ἡ θ. ὁ δραπέτης, ἡ δραπέτις. 2) ὁ ἀποφεύγων τι. 3) μτφ. βραχύς, ὀλιγοχρόνιος.

fŭgiendus, a, um, μ. μέλ. τ. fugio.

fŭgiens, ntis, μ. ἐν. τοῦ

fŭgio, fūgi, fŭgĭtum, 3. φεύγω. μετὰ τῆς ex ἢ ab ἢ ἀφ. ἢ ἁπλῆς ἀφ., μετὰ τῆς ad, in, per ἁλ. ἢ αἰτ. ἢ ἁπλῶς fugio. f. Trojā, φεύγω ἐκ τῆς Τροίας. f. Uticam, φεύγω εἰς Ὕτϊκην. servi fugiunt ex urbibus, οἱ δοῦλοι δραπετεύουσιν ἐκ τῶν πόλεων. a patria, ἐκ τῆς πατρίδος. fugit memoriā, διαφεύγει τὴν μνήμην, λησμονεῖται. 2) φεύγω, σπεύδω, τρέχω. nubes fugiunt, αἱ νεφέλαι σπεύδουσιν. Ἐκ τούτου μτφ. παρέρχομαι, ἀφανίζομαι. vires fugiunt, αἱ δυνάμεις ἀπόλλυνται. rosa fugiens, ῥόδον μαραινόμενον. vinum fugiens, οἶνος διὰ τὴν παλαιότητα αὐτοῦ τὴν στρυφνότητα ἀπολέσας. oculi fugientes, φεύγοντες ὀφθαλμοί (ἐπὶ ἀποθνησκόντων). 3) Μεταθ. f. aliquem ἢ aliquid, (ἀπο)φεύγω τινὰ ἢ τι. f. patriam, φεύγω τὴν πατρίδα. f. laborem, culpam, (ἀπο)φεύγω τὸν πόνον, τὴν ποινήν. semper fugienda est injuria, ἀεί ποτε φευκτέα ἡ ἀδικία. Ἐκ τούτου ά) (ποιητ.) f. aliquid, φεύγω, εὐλαβοῦμαι, φυλάττομαί τι. μετ' ἀπαρ. ἔῶ, οὐ πράττω τι. fuge quaerere, φύγε τὸ ἐρωτᾶν = μὴ ἐρώτα. β') ἀπο(ἐάλλω)δοκιμάζω τι, οὐ δέχομαί τι. judicem illum, τὸν δικαστὴν ἐκεῖνον. 4) ἐκ(ἀπο, διὰ)φεύγω. Acheronta, τὸν Ἀχέροντα. συνήθ. μτφ. nulla res fugit scientiam alicujus = πάντα ἐκεῖνος γινώσκει. res fugit aciem ἢ visum = οὐχ ὁρᾶται· κατ' ἐξοχήν, res (id, ἢ τὰ τοιαῦτα) fugit, διαφεύγει, λανθάνει μετὰ πράγμα (τοῦτο ἁλ.) hoc me non fugit, οὐ λανθάνει με τοῦτο, καλῶς οἶδα τοῦτο. tempus fugit, ὁ χρόνος παρέρχεται.

fŭgĭtīvus, a, um, (fugio) φυγάς, ὁ φυγών, ἀποδρᾶς. ὡς οὐσ. -vus, i, ἀ. φυγάς, δραπέτης.

fŭgĭto, 1. (θαμ. τ. fugio), (ἀπο)φεύγω. fugitans (γεν.) ὁ φεύγων τι.

fŭgo, 1. aliquem, φυγαδεύω, ἐκβάλλω, ἐξορίζω τινά, τρέπομαι ἢ τρέπω τινὰ εἰς φυγήν. hostes, τοὺς πολεμίους. 3) f. aliquid, ἀπ(ἐξ)ελαύνω τι.

fui, πρκ. τ. sum.

fulcīmen, ĭnis, οὐ, (fulcio) (ποιητ.) ἔρεισμα, στήριγμα.

fulcio, fulsi, fultum, 4. aliquid, ἐρείδω, στηρίζω, στερεῶ τι. f. tectum, ὀροφὴν ὑπερείδω.

fulcrum, i, οὐ, (fulcio) ἔρεισμα, στήριγμα κλίνης. 2) (ποιητ.) ἡ κλίνη.

Fulfŭlae, ārum, θ. πλ πόλ. τῆς Σαμνίτιδος ἐν Ἰταλίᾳ.

fulgens, ntis, (entior, entissimus), μ. ἐν τοῦ

fulgĕo, fulsi, ēre, ἄ (ποιητ.) fulgo, ēre. (φλέγω) ἀστράπτω, κεραυνοβολῶ. 2) (ἀπ)αὐγάζω, ἀποστίλβω. castra fulgent signis, τὸ στρατόπεδον ἀποστίλβει ταῖς σημαίαις. tecta fulgentia ebore et auro, οἰκίαι ἐλέφαντι καὶ χρυσῷ ἀποστίλβουσαι. Ἐκ τούτου μτφ. λάμπω, ἐκλάμπω, διαπρέπω.

Fulgĭnĭa, ae, θ. Φουλκίνιον, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς. Ἐκ τούτου Fulgĭnas, ātis, τοῦ Φουλκινίου, ἐκ Φουλκινίου.

fulgor, ōris, ἀ. 1) (ποιητ.) ἀστραπή. 2) λάμψις, αὐγή. 3) μτφ. λαμπρότης, ἐκπρέπεια.

fulgur, ŭris, οὐ. (fulgeo) ἀστραπή. 2) (ποιητ.) = fulmen, κεραυνός. 3) ἀπαύγασμα, λάμψις, αὐγή.

fulgŭrālis, e, (fulgur) ἀστραπαῖος, περὶ ἀστραπῆς.

fulgŭrat, ἀπρόσ. ἴδ. fulguro.

fulgŭrātor, ōris, ἀ. (fulguro) κεραυνοσκόπος. 2) κεραυνοβόλος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

fulgŭro, 1. (fulgur) (σπαν.) ἀμετάθ. ἀστράπτω. ἀπρόσ. fulgurat, ἀστράπτει.

fŭlĭca, ae, θ. αἴθυια, (πτ. θαλάσ.).

fūlĭgo, ĭnis, θ. λιγνύς, αἰθάλη, αἴθαλος.

fulix, ĭcis, θ. = fulica.

fullo, ōnis, ὁ. γναφεύς.

1 fulmen, ĭnis, οὐ. (ἀντὶ fulgimen ἐκ τοῦ fulgeo) κεραυνός. f. jacere, ἡ emittere, κεραυνοβολεῖν. fulmine ictus, κεραυνόβλητος. 2) μτφ. ὁ κεραυνός, τὸ αἰφνιδίως καὶ μεθ' ὁρμῆς ἐπικείμενον, τὸ κράτος, ἡ ἰσχύς. fulmina meorum, verborum, οἱ κεραυνοί, ἡ ἰσχὺς τῶν ἐμῶν λόγων. metus tanti fulminis, ἐπὶ αἰφνιδίας καὶ ἀπροσδοκήτου δυστυχίας. duo fulmina belli, περὶ τῶν δύω Σκιπιώνων.

fulmenta, ae, θ. (fulcio) στήριγμα. 2) κάτεμμα ὑποδύματος.

fulmĭnātus, a, um (μ. π. τ. fulmino) κεραυνόβλητος.

fulmĭnĕus, a, um (fulmen) (ποιητ.) κεραύνειος, τοῦ κεραυνοῦ. 2) ὅμοιος κεραυνῷ, ἰσχυρότατος, δεινότατος. 3) φονικός.

fulmĭno, 1. (fulmen) (ποιητ.) 1) ἀμεταθ. ἀ) κεραυνῶ, κεραυνοβολῶ. fulminat, κεραυνὸς πίπτει. β') ἀστράπτω, στίλβω. 2) μεταθ. κεραυνῶ τινα ἢ τι.

fulsi, πρκ. τ. fulcio ἢ fulgeo.

fultūra, ae, θ. (fulcio) ἔρεισμα, στήριγμα. 2) στερέωσις.

Fulvĭus, a, um, Φουλούϊος. Ἐκ τούτου Fulviaster, tri, ὁ, ὁ τοῦ Φουλουΐου μιμητής.

fulvus, a, um, (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) πυρρός, πυρίχρως, χρυσόχρους.

fūmĕus, a, um, (fumus) (ποιητ.) καπνώδης.

fūmĭdus, a, um, (fumus) (ποιητ.) καπνώδης, καπνίζων. 2) πλήρης καπνοῦ. 3) ὑπόμελας.

fūmĭfer, ĕra, ĕrum, (fumus-fero) (ποιητ.) καπνοποιός.

fūmĭfĭcus, a, um, (fumus-facio) = fumifer.

fūmĭgo, 1. (fumus) καπνίζω.

fūmo, 1. (fumus) καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι, ἀνίημι, (ἀπο)θυμιῶ.

fūmōsus, a, um, (fumus) καπνώδης. 2) καπνιστός.

fūmus, i, ὁ. καπνός. fumo inficio aliquem, καπνίζω τινά.

fūnālis, e, (fumus) τῆς σειρᾶς, τοῦ σχοινίου. equus f., ὁ σειραφόρος ἵππος. cereus f., ἡ κηρίνη λαμπάς. Ἐκ τούτου τὸ οὐσ. funāle, is, οὐ. 1) σειρά, σχοινίον. 2) κηρίνη λαμπάς. 3) (ποιητ.) λυχνοῦχος.

fūnambŭlus, i, ὁ. (funis-ambulo) σχοινοβάτης.

functĭo, ōnis, θ. (fungor) ἐπι(ἐκ)τέλεσις, τελεσιουργία.

functus, a, um, μ. π. τ. fungor.

funda, ae, θ. (fundo, 2.) σφενδάνη. 2) βόλος, εἶδος δικτύου.

fundāmen, ĭnis, οὐ. (ποιητ.) (fundo 1.) θεμέλιον καὶ

fundāmentum, i, οὐ. (fundo 1.) θεμέλιον. f. jacere ἢ agere ἢ ponere, βάλλω, τίθημι, τίθεμαι τὰ θεμέλια. a fundamentis destruere, disjicere, ἐκ θεμελίων, ἄρδην ἀπόλλυσθαι. 2) μτφ. τὰ θεμέλιον, ἡ βάσις.

Fundānus, ὁ. Fundi.

fundātor, ōris, ὁ. (fundo 1.) (ποιητ.) θεμελιωτής. f. urbis, ἱδρυτὴς πόλεως.

fundātus, a, um, (tior, tissimus), μ. π. τ. fundo 1.

Fundi, ōrum, ὁ. πλ. Φοῦνδοι, παράλιος πόλ. τοῦ Λατίου. Ἐκ τούτου Fundānus, a, um, Φουνδανός.

fundĭtor, ōris, ὁ. (fundo 2. funda) σφενδονήτης.

fundĭtus, ἐπίρ. (fundus) θεμελιόθεν, ἐκ βάθρων, ἄρδην, ὁλοσχερῶς, ῥιζηδόν.

1 fundo, 1. (fundus) aliquid, ἱδρύω, θεμελιῶ τι. 2) μτφ. θεμελιῶ, στερεῶ, ἀσφαλίζω τι.

2 fundo, fūdi, fūsum, 3. (χύω, χύνω) aliquid, κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ῥευστῶν, χέω τι. lacrimas, δάκρυα. f. statuas argenteas, χωνεύω ἀνδριάντας ἀργυροῦς. f. ferrum, χωνεύω τὸν σίδηρον. 2) (προ)χέω, πλῆθός τινος βάλλω. f. vocem, χέω, προΐημι φωνήν. f. tela, χέω βέλη, πολὺ πλῆθος τοξευμάτων βάλλω. Ἐκ τούτου μτφ. f. famam, διαβάλλωμαι φήμην, διαθρυλλῶ. fusa oratio, εὔρους λόγος. 3) ἀφθόνως (ἐκ)φέρω, φύω τι. terra fundit fruges et alia, ἡ γῆ φέρει καρποὺς καὶ ἄλλα. f. aliquem ex utero ἡ ἁπλῶς (ποιητ.) f. aliquem = γεννῶ, τίκτω. 4) χέω, διασπείρω, διαστορπίζω τινά ἤ τι. vitis in omnes partes funditur, ἡ ἄμπελος εἰς πάντα τὰ μέρη ἐκτείνεται. f. segetem, διασκορπίζω τὸν σπόρον. late ἡ latius incendium funditur, μακρὰν ἡ μακρότερον ἡ πυρκαϊὰ ἐκτείνεται. virtutes fundi, τὰς ἀρετὰς διασπείρεσθαι. 5) διασκορπίζω, κατα(νικῶ)βάλλω, ἐκ(βάλλω)διώκω. f. hostes de collibus, ἐκδιώκω τοὺς πολεμίους ἐκ τῶν λόφων. cae omnes copiae uno proelio fusae sunt, πᾶσαι αἱ δυνάμεις ἐκεῖναι μιᾷ μάχῃ κατεβλήθησαν. 6) γαμαὶ βάλλω, ῥίπτω, καταβάλλω τινά. 7) f. aliquid re, βρέχω τί τινι. aliquid lacte, τι γάλακτι.

fundus, i, ἀ. πυθμήν. maris, τῆς θαλάσσης. 2) γήπεδον, ἀγρός, κτῆμα, ἤ χωρίον. 3) μτφ. f. esse fieri rei alicujus, κυροῦν τι.

fūnĕbris, e, (funus) ἐπιτάφιος, νεκρικός. f. sermo, ἐπιτάφιος λόγος. 2) (ποιητ.) ὀλέθριος, ἀποτρόπαιος.

fūnĕrātus, a, um, μ. π. τ. funero.

fūnĕre, ἀφ. τ. funus.

fūnĕrĕus, a, um, (funus) (ποιητ.) = funebris.

fūnĕris, γεν. τ. funus.

fūnĕro, 1. (funus) (ποιητ.) aliquem, θάπτω, κηδεύω τινά. 2) ἀποκτείνω τινά.

fūnesto, 1. (funestus) aliquid, (σπάν.) μιαίνω, μολύνω τι.

fūnestus, a, um, (tior, tissimus), (funus) πολυπενθής. 2) ὀλέθριος, θανατηφόρος. 3) μιαρός. 4) ἀπαίσιος.

fungendus, a, um, π. μ. μέλ. τοῦ fungor, functus sum, 3. ἐπι(ἐκ)τελῶ, πράττω τι. f. officio, ἐπιτελῶ τὸ καθῆκον. f. caede alicujus, ἀποκτείνω τινά, ἐργάζομαί τινι φόνον. f. periculis, ἀπαλλάττομαι τῶν κινδύνων. f. diem ἤ morte = ἀποθνήσκω. f. voto, ἐκπληρῶ τὴν εὐχήν. f. summis magistratibus, μεταχειρίζομαι, ἐπιτελῶ τὰς μεγίστας ἀρχάς. functus summis honoribus, ὁ τυγὼν τῶν μεγίστων ἀξιωμάτων. functus, (ὑπον. morte), ἀποθανών, κεκμηκώς.

fungōsus, a, um, (sior), (fungus) σπογγώδης.

fungus, i, ἀ. (σπόγγος) μύκης, ἀμανίτης. 2) μύκης (λύχνου).

funĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. funis) μικρὸν σχοινίον.

fūnis, is, ἀ. σχοῖνος, σχοινίον.

fūnus, ĕris, οὐ. κηδεία, ἐκφορά, ταφή. f. celebrare ἤ facere, funeri operam dare, παραγίγνεσθαι ἐπὶ τὴν κηδείαν. 2) (ποιητ.) ὁ νεκρὸς (τὸ πτῶμα). 3) θάνατος, κατ' ἐξοχὴν βίαιος θάνατος, φόνος. 3) μτφ. ὁ ὄλεθρος, ἡ καταστροφή.

fuo, fŭi ἤ fŭvi, ĕre (ὁ παρακείμ. τούτου χρησιμεύει ὡς τοιοῦτος τοῦ sum) εἰμί.

fūr, fūris, ἀ. (φώρ) κλέπτης.

fūrācĭter, ἐπίρ. (cissime) (furax) κλεπτικῶς.

fūrātus, a, um, μ. π. τ. furor.

fūrax, ācis, (acior, acissimus), (fur) κλεπτικός.

furca, ae, θ. δίκρανον. 2) δίκρανον ξύλον, στήριγμα, ὑποστάτης. 3) στήριγξ, ξύλον ὁπλιτῶν, ὃ περιφέρειν ἠναγκάζοντο οἱ μοχθηροὶ τῶν δούλων· ὄθεν = μοχθηρὸς δοῦλος, κύφων.

furcĭfer, ĕri, ἀ. (furca-fero) κύφων, μοχθηρὸς δοῦλος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

furcilla, ae, θ. ὑποκ. τ. furca.
furcŭla=furcilla.
fŭrens, ntis, (entior) μ. ἐν. τ. furo.
fŭrenter, ἐπίρ. (furens) μανικῶς, μαινομένως.
furfur, ŭris, ἀ. συνηθέστ. furfures, um, πλ. πίτυρον. 2) μτφ. πιτυρίασις (νόσος).
fŭrĭa, ae, θ. (furo) (σπάν. καθ' ἕν.) μία τῶν τριῶν Ἐριννύων (Εὐμενίδων, σεμνῶν θεῶν). Furiae agitant terrentque eos Χρ. αἱ Ἐριννύες ἐλαύνουσι καὶ φοβοῦσιν ἐκείνους οἵ Χρ. Furiae hominis, sceleris, αἱ ἀνθρωπόν τινα, ἔγκλημά τι διώκουσαι Ἐριννύες. Furiae patrum, fraternae, αἱ ἐκδικοῦσαι ἀδίκημά τι πρὸς τοὺς γονεῖς, τοὺς ἀδελφούς. 2) μανία, πᾶν μανικὸν πάθος, ἔρως, μῖσος, ἐπιθυμία, φόβος, ἐνθουσιασμὸς Χρ. concipere furias, εἰς μανίαν ἐμπίπτειν.
Furĭae, ārum, θ. πλ. ἴδ. furia.
fŭrĭālis, e (furia) Ἐριννυώδης. 2) μανικός, μανιώδης. 3) μανιοποιός, ὁ μανίαν ἐμποιῶν.
Furiāni, ἴδ. Furius.
fŭrĭātus, a, um (μ. π. τ. furio) μαινόμενος, ἐμμανής.
fŭrĭbundus, a, um, (furo) ὁ μαινόμενος, ἐμμανής.
Fŭrĭna, ae, θ. θεὰ ἐν Ῥώμῃ.
fŭrĭo, 1. (furia) (ποιητ.) aliquem, ἐκμαίνω τινά, ἐμποιῶ τινι μανίαν.
fŭrĭōse, (sius) ἐπίρ. (furiosus) μανικῶς.
fŭrĭōsus, a, um, (sior, sissimus), (furia) μανιώδης, μανικός. f. homo, μανικὸς ἄνθρωπος, ἔκφρων.
Fŭrĭus, a, um, Φούριος. Ἐκ τούτου Furiāni, ōrum, οἱ στρατιῶται τοῦ Φουρίου Καμίλλου. Furius, ĭi, ἀ. ὁ Φούριος.
furnārĭus, a, um (furnus) ἀρτοποιητικός. furnarius, ĭi, ἀ. ἀρτοποιός. furnaria, ae, θ. (ὑπον. ars) ἀρτοποιϊκὴ (τέχνη).
furnus, i, ἀ. κλίβανος, ἰπνός.
fŭro, furŭi, ĕre (furia) ἀμεταθ. μαίνομαι. f. in aliquem, μαίνομαι, λυσσῶ κατά τινος. 2) f. aliquā, (ἐπὶ νόσου ἢ πάθους σφοδροῦ)-. f. in muliere, μαίνομαι ἐπὶ τῇ γυναικί, ἐρῶ περιπαθῶς τῆς γυναικός.
1. fŭror, 1. (fur) aliquid alicui ἢ ab aliquo, κλέπτω τί τινι ἢ τί τινος. pecuniam ex templo, τὰ χρήματα ἀπὸ τοῦ ναοῦ. f. civitatem, κλέπτω τὴν πολιτείαν (τὸν τίτλον τοῦ πολίτου). 2) κρύπτω, καλύπτω τι. 3) κλέπτω, κρύφα ποιῶ τι.
2. fŭror, ōris, ἀ. (furo) μανία, πᾶν μανικὸν πάθος, ἔρως, μῖσος, ἀχαλίνωτος ἐπιθυμία, παραφορά. 2) ἔμπνευσις, μανία προφητική, ἐνθουσιασμός. 3) ὀργή, λύσσα.
furtim, ἐπίρ. (fur) κλεπτικῶς, κρύφα, λαθραίως.
furtīve, ἐπίρ. (furtivus) κλεπτικῶς, λαθραίως.
furtīvus, a, um, (furtum) κλοπαῖος, κλοπιμαῖος, κλεπτός. 2) κρυπτός, κρύφιος.
furtum, i, οὐ. (fur) κλέμμα, τὸ κεκλεμμένον. 2) κλοπή. 3) κλοπή, εἴτε κρυπτὴ πρᾶξις, στρατήγημα, δόλος, ἀπάτη. furto, ἐπίρ. ἀφανῶς, κρυφίως.
fūrunculus, i, ἀ. (ὑποκ. τοῦ fur) ὁ εὐτελῆ πράγματα κλέπτων.
furvus, a, um, (ποιητ.) μέλας. 2) σκοτεινός, ἀμαυρός.
fuscĭna, ae, θ. τριαινα (τοῦ Ποσειδῶνος).
fusco, 1. (fuscus) aliquid, ἀμαυρῶ, μελαίνω τι.
fuscus, a, um, ἀμαυρός, φαιός, μέλας. 2) ἀμυδρός, βραγχαλέος.
fūse, (sius) ἐπίρ. (fusus) χύδην, εὐρέως, διεξοδικῶς.
fūsĭlis, e, (fundo) γυτός, χωνευτός.
fūsĭo, iōnis, θ. (fundo) χύσις, χώνευσις. 2) ἐκροή.
fustis, is, ἀ. σκυτάλη, ξύλον, ῥάβδος.
fustŭārĭum, ĭi, οὐ. σκυταλισμός, ξυλοκοπία.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

4. fūsus, a, um, (sior) μ. π. τοῦ fundo 2.
2. fūsus, i, ἀ. ἄτρακτος. 2) ἀτρακτοειδὲς ξύλον.
fūtĭlis, e, (fundo) ὅ,τι εὐκόλως ἀπόλλυσιν (ἐκχέει) τὸ περιεχόμενον, π. χ. vas, ἀγγεῖον. 2) μτφ. ἐλαφρόνους, κοῦφος, μάταιος, ἀχρεῖος. servus, δοῦλος.
fūtĭlĭtas, ātis, θ. (futilis), φαυλότης, κενότης.
fūtĭo, ŭi, ūtum, 3. aliquem, ὀπύω, βινῶ τινα, λαγνεύω.
fŭtūrus, a, um, (μ. μέλ. τοῦ sum) ὁ μέλλων. ὡς οὐσ. futūrum, i, οὐ. καὶ συνηθέστ. κατὰ πλ. futura, ōrum, τὰ μέλλοντα.
fŭtūtus, a, um, μ. π. τ. futuo.

G.

Găbăli, ōrum, ἀ. πλ. Γαβάλειες, ἔθνος τῆς Ἀκυϊτανίας ἐν Γαλλίᾳ.
Gabaza, ae, θ. χώρα τῆς Σογδιανῆς.
Găbĭi, ōrum, ἀ. πλ. Γάβιοι, πόλ. τοῦ Λατίου. Ἐκ τούτου Gabīnus, a, um, τῶν Γαβίων, καὶ Gabīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι τῶν Γαβίων.
Găbīnĭus, a, um, Γαβίνιος, τοῦ Γαβινίου. Gabinius, ĭi, ἀ. ὁ Γαβίνιος.
Găbīnus, ἴδ. Gabii.
Gādes, ĭum, θ. πλ. τὰ Γάδειρα, πόλ. τῆς Ἱσπανίας. Ἐκ τούτου Gadĭtānus, a, um, Γαδειρικός· καὶ Gadĭtāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Γαδιτανοί, Γαδειρεῖς.
Gādĭtānus, ἴδ. Gades.
gaesa, ōrum, οὐ. πλ. (τ. gaesum) μακρὰ καὶ βαρέα ἀκόντια παρὰ Γάλλοις καὶ ἄλλοις.
gaesum, i, οὐ. ἴδ. gaesa.
Gaetūlia, ae, θ. Γαιτουλία, χώρα τῆς Λιβύης. Ἐκ τούτου ἀ) Gaetūlus, a, um, Γαιτουλικός, Λιβυκός. β') Gaetūli, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι τῆς Γαιτουλίας.
Gajus, = Cajus.
Gălaesus, i, ἀ. Γαλαῖσος, ποταμ. τῆς κάτω Ἰταλίας.
Gălătae, ārum, ἀ. πλ. οἱ Γαλάται, κάτοικοι τῆς Γαλατίας.
Gălătĭa, ae, θ. Γαλατία, ἡ χώρα τῶν Γαλατῶν.
Galba, ae, ἀ. Γάλβας.
galbănĕus, a, um, (galbanum) (ποιητ.) χαλβανόεις.
galbănum, i, οὐ. χαλβάνη, ῥητινώδης χυμὸς δένδρου τινός.
galbănus, (galbanum) κροκώδης.
gălĕa, ae, θ. κόρυς, κράνος.
gălĕātus, a, um, (galea) ὁ φέρων κράνος.
gălĕo, 1. (galea) aliquem, κορύσσω τινά, κράνει ὁπλίζω τινά, κράνος ἐνδύω τινά.
Gălĕōtae, ārum, ἀ. πλ. Γαλεῶται, οὕτως ἐλέγοντο οἱ ἐν Σικελίᾳ ἐξηγηταὶ τῶν σημείων, συμβόλων κλ.
gălērum, i, οὐ. (galea) = galērus.
gălērus, i, ἀ. (galea) πῖλος, πέτασος ἐκ δέρματος.
1. galla, ae, θ. κηκὶς δρυός.
2. Galla, ἴδ. Galli.
Gallaeci, ōrum, ἀ. πλ. Καλλαϊκοί, ἔθνος τῆς Ταρρακωνικῆς Ἱσπανίας. Ἐκ τούτου Gallaecus, a, um, Καλλαϊκός.
Galli, ōrum, ἀ. πλ. Γάλλοι, Γαλάται, λαὸς Κελτικὸς οἰκῶν ἐν τῇ νῦν Γαλλίᾳ, μεταξὺ Ῥήνου καὶ Γαρούμνα, ὁπόθεν εἰς τὴν ἄνω Ἰταλίαν (καὶ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν) ἐξετάθη. Καθ' ἑν. Gallus, i, ἀ. ὁ Γάλλος, ὁ Γαλάτης, Galla, ae, θ. ἡ Γαλλίς, ἡ Γαλᾶτις. Ἐκ τούτου ἀ) Gallĭa, ae, θ. ἡ Γαλλία, ἡ Γαλατία, ἡ χώρα τῶν Γάλλων, Γαλατῶν, ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων διαιρουμένη εἰς τὴν ἐπὶ τάδε τῶν Ἄλπεων Γαλλίαν = Gallia Cisalpina ἢ Citerior ἢ Togata, καὶ εἰς τὴν πέραν τῶν Ἄλπεων Γαλλίαν. = Gallia Transalpina ἢ Ulterior ἢ Comata, ἥτις διῃρεῖτο εἰς τὴν Narbωνίτιδα Γαλλίαν = Gallia Narbonensis ἢ Braccata ἢ Provincia ἢ Romana Provincia, εἰς

τὴν Ἀκυϊτανίαν = Aquitania (μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ Λείγηρος καὶ τῶν Πυρηναίων), εἰς τὴν Λουγδουνικὴν Γαλλίαν = Gallia Lugdunensis (μεταξὺ τῶν ποταμῶν Λείγηρος, Μάρνου καὶ Σηκυάνου), εἰς τὴν Βελγικὴν Γαλλίαν = Gallia Belgica (κατ' ἀρχὰς ἡ μεταξὺ τοῦ Μάρνου καὶ Ῥήνου χώρα, εἰς ἣν ὁ Αὔγουστος καὶ μεσημβρινάς τινας ἐπαρχίας προσέθηκε). Κατὰ πληθ. Galliae = Gallia Ulterior. 6') Gallicānus, a, um, Γαλλικός, ἐν τῇ Gallia Provincia. γ') Gallĭcus, a, um, Γαλλικός, Γαλατικός. Gallicus ager, μέρος τῆς Οὐμβρικῆς· ὅθεν Gallica, ae, θ. Γαλλικὸν ὑπόδημα. 2) = Gallograeci.

Gallicanus, Gallicus, ἴδ. Galli.

Gallicae, ἴδ. Galli.

Gallĭce, ἐπίρ. Γαλλικῶς, Γαλλιστί.

gallīna, ae, θ. (gallus) ἀλεκτορίς, ὄρνις.

gallīnācĕus, a, um, (gallīna) ἀλεκτόρειος. gallus g., καὶ ἁπλῶς gallinaceus, i, ἀ. ἀλεκρυών, ἀλέκτωρ.

gallīnārĭus, a, um, ἀλεκτόρειος. gallīnārĭus, ĭi, ἀ. ὁ ὀρνιθοκόμας.

Gallograecia, ae, θ. = Galatia. Ἐκ τούτου Gallograecus, a, um, ὁ Gallograeci, ōrum, οἱ Γαλάται.

gallus, i, ἀ. ἀλεκτρυών, ἀλέκτωρ.

Gallus, i, ἀ. Γάλλος, ποταμ. τῆς Φρυγίας. Ἐκ τούτου Gallĭcus, a, um, Γαλλικός, τοῦ ποταμοῦ Γάλλου τῆς Φρυγίας = Φρυγικός· ὅθεν 6') Gallus, i, ἀ. ἱερεύς τις τῆς Κυβέλης. 2) Gallus, i, ἀ. ὁ Γάλλος, ἐπίθ. Ῥωμαϊκόν.

Gămēlĭon, ōnis, ἀ. γαμηλιών (μήν).

gănĕa, ae, θ. ὁ ganĕum, i, οὐ. ἀσωτεῖον, πορνεῖον, τόπος διαφθορᾶς. 2) ganĕa, ae, θ. ἀσωτεία.

gănĕo, ōnis, ἀ. (ganea) ἄσωτος, ἀσελγής.

gănĕum, ĕi, οὐ. = ganea.

gangăba, ae, ἀ. ἀγθυφόρος.

Gangărĭdae, ārum, ἀ. πλ. Γαγγαρίδαι, ἔθνος Ἰνδικόν.

Ganges, is, ἀ. Γάγγης, ποταμ. τῆς Ἰνδίας. Ἐκ τούτου ά) Gangētĭcus, a, um, Γαγγητικός. β') Gangētis, ĭdis, θ. Γαγγῆτις, χώρα παρὰ τὸν Γάγγην.

gannĭo, īre, ἀνα(κλάζω) γαίνω. ἐπὶ κυνῶν, ὑλακτῶ. ἐπὶ ἀνθρώπων, θορυβῶ, ψιθυρίζω, μουρμορίζω.

gannītus, ūs, ἀ. (gannio) κνύζημα, ὑλαγμός.

Gănȳmēdes, is, ἀ. Γανυμήδης, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Τροίας Τρωός.

Gărămantes, um, ἀ. πλ. Γαράμαντες, ἔθνος τῆς Λιβύης. Ἐκ τούτου Gărămantĭcus, a, um, ὁ Garamantis, ĭdis, Γαραμαντικός, Λιβυκός.

Gargănus, i, ἀ. Γάργανον, ἀκρωτήριον τῆς Ἀπουλίας.

Gargăphĭē, ēs, θ. Γαργαφία, χώρα καὶ κρήνη τῆς Βοιωτίας πλησίον τῶν Πλαταιῶν.

Gargăra, ōrum, οὐ. πλ. τὰ Γάργαρα, ἡ ὑψίστη κορυφὴ τοῦ ὄρους τῆς Τρῳάδος Ἴδης, ἐν τῇ Μυσίᾳ.

Gargettus, i, ἀ. Γαργηττός, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ὅθεν καὶ ὁ φιλόσοφος Ἐπίκουρος κατήγετο, διὸ καὶ Gargettius = Γαργήττιος ἐλέγετο.

Gătĭtes, um, ἀ. πλ. ἔθνος Ἀκυϊτανίας.

garrĭo, īvi (ĭi), ītum, 4. στωμύλλω, λήρῳ, ἀδολεσχῶ, φλυαρῶ.

garrŭlĭtas, ātis, θ. (garrulus) ζωμυλία, ἀδολεσχία, πολυλογία, φλυαρία.

garrŭlus, a, um, (garrio) ἀδόλεσχος, φλύαρος, λάλος, ὁ λήρων.

gărum ἡ garon, i, οὐ. τὸ γάρον.

Gărumna, ae, ἀ. Γαρούμνας, ποταμ. Γαλλίας. Ἐκ τούτου. Gărumni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

gaudens, ntis, μ. ἐν τοῦ gaudĕo, gāvīsus sum, ēre, aliqua re, σπαν. rem, ἡ in(de)re, χαίρω, ἥδομαί τινι ἢ ἐπί τινι. g. in puero, ἥδομαι τῷ παιδί. g. gaudio tuo, ἥδομαι ἐπὶ τῇ σῇ χαρᾷ. g. equis,

ἥδομαι τοῖς ἵπποις, καὶ g. aliquid, χαίρω ἐπί τινι. g. eum natum esse, χαίρω ἐπὶ τῇ γεννήσει ἐκείνου. καὶ ἐπομ. τοῦ quod, (ποιητ.) ἀπαρ. τοῦ si, quum ἡquia. f. quum audio, χαίρω, ὅταν ἀκούω. g. quum laudor, χαίρω ἐπαινούμενος. gaudent scribentes, χαίροντες (ἀσμένως) γράφουσι. g. malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος. gaudens aliorum calamitatem ἡ malis, ἐπιχαιρέκακος. 2) (ποιητ.) gaudere = salvere.

gaudĭum, ĭi, οὐ. (gaudeo) χαρά, ἡδονή, ἀγαλλίασις, τέρψις. gaudio ἢ gaudiis ἢ prae gaudio, ὑπὸ χαρᾶς, ὑφ' ἡδονῆς, exsultare, triumphare, σκιρτᾶν, θριαμβεύειν. lugenti omnium gaudio mortuus est, πρὸς μεγάλην χαρὰν πάντων τέθνηκε. lacrimo gaudio, δακρύω ὑπὸ χαρᾶς. gaudio efferri, παραφέρομαι ὑπὸ χαρᾶς. gaudium alicujus rei, ἡ ἔκ τινος χαρά, ἡ χαρὰ ἣν παρέχει, ἐμποιεῖ τί (τινι). alicui gaudio sum, χαρὰν εἶτε ἡδονὴν λαμβάνω, παρά ποιηταῖς δὲ ᾧ τὸ ἀντικείμενον τῆς χαρᾶς. gaudia corporis, αἱ ἡδοναὶ τοῦ σώματος.

Gaurus, i, ἀ. Γαῦρος, ὄρος Καμπανίας.

gausăpa, ae, θ. = gausape.

gausāpe, is, καὶ -pum, i, οὐ. ἡ -pes, is, ἀ. γαυσάπης, εἶδος μαλλωτοῦ ὑφάσματος.

gausāpes, is, ἀ = gausape.

gausāpum, i, οὐ. = gausape.

gavīsus, a, um, μ. π. τ. gaudeo.

1. gaza, ae, θ. γάζα, θησαυρός, κατ' ἐξοχὴν ὁ θησαυρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας.

2. Gaza, ae, θ. πόλ. Παλαιστίνης.

Gĕbenna, ae, θ. Κέμμενον, ὄρος τῆς Γαλλίας.

Gedrōsi, ōrum, ἀ. πλ. Γεδρωσοί, κάτοικοι τῆς Γεδρωσίας.

Gedrōsĭa, ae, θ. Γεδρωσία, χώρα τῆς Περσίδος.

Gedūsānus ager, ἄγνωστος χώρα ἐν Ἀσίᾳ.

Geidūni, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος Γαλλικόν.

Gĕla, ae, θ. Γέλα, πόλ. Σικελίας. Ἐκ τούτου Gelenses, ĭum, ἀ. πλ. Γελῶοι, οἱ κάτοικοι. 6'.) Gĕlōus, a, um, Γελῶος.

Gĕlas, ae, ἀ. Γέλας, ποταμὸς Σικελίας.

Gĕlenses, ĭum, ἀ. πλ. ἴδ. Gela.

gelātus, a, um, μ. π. τ. gelo.

gĕlĭde, ἐπίρ. (gelidus) ψυχρῶς.

gĕlĭdus, a, um, (ior, issimus) (gelu) κρυερός, ψυχρός, παγετώδης.

Gellĭus, a, um, Γέλλιος, τοῦ Γελλίου. Gellius, ĭi, ἀ. ὁ Γέλλιος.

gĕlo, 1. (gelu) aliquid, κρυσταλλῶ, πήγνυμί τι. gellor, κρυοῦμαι, κρυσταλλοῦμαι.

Gĕlōni, ōrum, ἀ. πλ. Γελωνοί, ἔθνος Σκυθικόν.

gĕlu, ūs ἢ gelum, i, οὐ. ἡ gelus, ūs, ἀ. κρύος, ψῦχος, ῥῖγος. 2) τὸ κρύος τοῦ θανάτου ὄζ.

gĕmellĭpărus, a, um, (gemelus-păro) διδυμοτόκος.

gĕmellus, a, um, (ὑποκ. τοῦ geminus) δίδυμος.

gĕmĭnātio, ōnis, θ. (gemino) διπλασιασμός, διδυμότης.

gĕmĭno, 1. (geminus) aliquid, διπλασιάζω τι. 2) συζεύγνυμι, συνάπτω τι.

gĕmĭnus, a, um, δίδυμος. gemini, ōrum, ἀ. πλ. (ὑπον. fratres) οἱ δίδυμοι. 2) διπλοῦς, διττός. 3) (ποιητ.) δύο. 4) ὅμοιος, ἴσος.

gĕmĭtus, ūs, ἀ. (gemo) στεναγμός, στέναγμα, στόνος. gemitus ciere, tollere, edere ἢ dare, ἀναστενάζειν, ἀνοιμώζειν. 2) (ποιητ.) θόρυβος, ὑπόκωφος.

gemma, ae, θ. πολυτελὴς λίθος, ἡ λίθος. 2) σφραγίς. 3) λιθοκόλλητον ποτήριον. 4) ὀφθαλμὸς φυτῶν, ἐμβλάστημα.

gemmans, ntis, μ. ἐν. τ. gemmo 1.

gemmātus, a, um (μ. π. τ. gemmo 1) λιθοκόλλητος.

gemmĕus, a, um, (gemma) λίθινος, (ἐκ πολυτίμου λίθου). 2) λι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

θοειδής, λιθοκόλλητος. 3) λάμπων, στίλβων.

1. gemmo, 1. (gemma) λάμπω, μαρμαίρω, στίλβω. 2) ἐκβλαστάνω.

2. gĕmo, ŭi, ĭtum, 3. στένω, στενάζω, aliqua re, ἐπί τινι. 2) g. aliquid, κλαίω τι. 3) ἐπὶ ἀψύχων· ψοφῶ, τρίζω.

gĕmōnĭae, ārum, θ. πλ. (ὑπον. scalae), ἀναβαθμοί τινες τοῦ 'Αβεντίνου λόφου ἐν 'Ρώμῃ, ὅτ' ὧν οἱ νεκροὶ τῶν κακούργων ἐσύροντο καὶ ἐρρίπτοντο εἰς τὸν Τίβεριν.

gĕmŭi, πρκ. τοῦ gemo 2.

gĕna, ae, θ. καὶ συνηθέστ. **genae**, ārum, πλ. παρειά, γνάθος, μῆλον. 2) (ποιητ.) βλέφαρον, ὀφθαλμός.

Gĕnăbum, i, οὐ. Γήναβον, πόλ. Γαλλίας, βραδύτερον civitas Aurelianorum ὀνομασθεῖσα. 'Εκ τούτου **Genabensis**, e, καὶ **Genabenses**, ĭum ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

gĕnĕālŏgus, i, ἀ. γενεαλόγος.

gĕner, ĕri, ἀ. γαμβρός.

gĕnĕrālis, e, (genus) γενικός, καθολικός.

gĕnĕrālĭter, ἐπίρ. (generalis) καθολικῶς.

gĕnĕrātim, ἐπίρ. (genus) γενικῶς, κατὰ γένη. 2) καθολικῶς.

gĕnĕrātor, ōris, ἀ. γεννητής, γεννήτωρ.

gĕnĕrātus, a, um, μ. π. τοῦ **gĕnĕro**, 1. γεννῶ, φίω τινὰ ἤ τι, δίδωμί τινι ζωήν. 2) γεννῶ, τίκτω, ποιῶ τι.

gĕnĕrōse, ἐπίρ. (generosus) γενναίως.

gĕnĕrōsus, a, um, (sior, sissimus, γενναῖος, εὐγενὴς ἐπὶ ἐμψύχων καὶ ἀψύχων.

gĕnĕtrix, cis, (σπαν. genitrix), (gigno) (ποιητ.) γεννήτειρα, γεννήτρια.

Gĕnĕva, ae, θ. Γενόα, πόλ. τῶν 'Αλλοβρόγων.

gĕnĭālis, e, (genius) χαρίεις, τερπνός, ἡδονικός. 2) εὐδαίμων, ἄφθονος. 3) γαμικός, γαμήλιος. g. lectus, γαμικὴ κλίνη.

gĕnĭālĭter, ἐπίρ. (genialis) τερπνῶς, εὐθύμως, τρυφερῶς, ἱλαρῶς.

gĕnĭcŭlātus, a, um, (geniculum) γονατώδης.

gĕnĭcŭlum, 1. οὐ. (ὑποκ. τ. genu). γονάτιον. 2) τὸ γόνυ φυτῶν.

gĕnista, ae, θ. σπάρτος, σπαρτίον.

gĕnĭtālis, e, (geno, gigno) γεννητικός, γόνιμος. **Genitalis**, is, θ. ἐπίθ. τῆς 'Αρτέμιδος. 2) g. dies, ἡ γενέθλιος ἡμέρα.

gĕnĭtīvus, a, um, (gigno) (ποιητ.) ἔμφυτος, ἐγγενής. **genitiva nomina**, ὀνόματα τῆς οἰκογενείας. 2) g. casus, ἡ γενικὴ πτῶσις.

gĕnĭtor, ōris, ἀ. (gigno) γεννητής, γεννήτωρ, γονεύς, ποιητής, αἴτιος.

gĕnĭtrix, īcis, θ. (gigno) = genetrix.

gĕnĭtūra, ae, θ. (gigno) γέννησις, γένεσις. 2) ἡ γενέθλιος ὥρα.

gĕnĭtus, a, um, μ. π. τ. gigno.

gĕnĭus, ĭi, ἀ. (geno, gigno) δαίμων, δαιμόνιον. g. hominis, ὁ γενέθλιος δαίμων τοῦ ἀνθρώπου. 2) μτφ. θυμός, ἐπιθυμία. 3) αἴσθησις, κρίσις, χάρις.

gĕno, genŭi, genĭtum, 3. ἀρχαῖος τύπος ἀντὶ τοῦ gigno.

gens, ntis, θ. (geno, gigno) ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων· γένος, γενεά. g. Cornelia, ἡ Κορνηλία γενεά. g hominum, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. g. patricia, ἡ γενεὰ τῶν πατρικίων. patricii majorum et minorum gentium, οἱ πατρίκιοι τῶν ἀργαιοτέρων καὶ τῶν νεωτέρων γενεῶν (οἱ ἀπὸ 'Ρωμύλου καὶ οἱ ἀπὸ Ταρκυνίου). dii minorum gentium, οἱ ἐλάσσονες θεοί (δευτέρας τάξεως). 2) (ποιητ.) καὶ περὶ ἑνὸς προσώπου. gens deum = ὁ Αἰνείας. 3) τὸ γένος. ĕthnos, φῦλον. ubinam gentium? ποῦ τῆς γῆς; minime gentium, οὐδαμῶς. nusquam gentium, οὐδαμοῦ. 4) gentes = τὰ ἔθνη, οἱ βάρβαροι.

gentīlĭcĭus, a, um, (gens) ὁμόγνιος, τοῦ αὐτοῦ γένους.

gentīlis, e, (gens) τοῦ αὐτοῦ γέ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

νους. 2) ὁμοεθνής. **gentīlis**, is, ἀ. πατριώτης.

gentīlĭtas, ātis, θ. (gentilis) ὁμογένεια, συγγένεια.

gentilitĭus = gentilicius.

gĕnu, ū καὶ **ūs**, οὐ. (σπαν. genus, ūs, ἀ.) γόνυ.

1. **Gĕnŭa**, ae, θ. ἡ Γένουα, πόλ. τῶν Λιγούρων.

2. **gĕnŭa**, οὐ. πλ. τ. genu.

gĕnŭāle, is, οὐ. (genu) συνήθ. κατὰ πλ. **genualia**, γονατόδεσμος.

genŭi πρκ. τ. gigno.

gĕnŭīne, ἐπίρ. (genuinus, 1.) εἰλικρινῶς.

1. **gĕnŭīnus**, a, um, (geno, gigno) γνήσιος. 2) ἔμφυτος, φυσικός.

2. **gĕnŭĭnus**, a, um, (genu) ὁ τῆς γνάθου, τῆς παρειᾶς. **dens g.**, ὁ γομφίος, μηλόδους, κραντήρ. **genuini dentes** οἱ σωφρονιστῆρες (ὀδόντες).

1. **gĕnus**, ĕris, οὐ. (gigno) γένος. **g. humanum (hominum)**, τὸ ἀνθρώπινον γένος. **g. ferarum**, τὸ γένος τῶν ζώων. 2) κατ' ἐξοχὴν ἡ γενεά, τὸ φῦλον. **qui ex genere Achillis-**, ὃς ἐκ τοῦ γένους, τῆς γενεᾶς τοῦ Ἀχιλλέως-. **g. duco ab aliquo**, ἀνάγω τὸ γένος εἴς τινα. **genere nobili natus**, ἐξ ἐπιφανοῦς γένους γεγονώς. **ex genere antiquissimo**, ἐξ ἀρχαιοτάτου γένους. **paterno, materno genere**, πρὸς πατρός, πρὸς μητρός, πατρόθεν, μητρόθεν. ὄθεν (ποιητ.) **genus deorum**, ἀπόγονος τῶν θεῶν. **g. Adrasti**, ἀπόγονος τοῦ Ἀδράστου. 3) γένος, εὐγένεια. 4) κατ' ἐξοχὴν ἔθνος, φῦλον. **g. ferox**, ἄγριον ἔθνος. **g. Romanum**, τὸ Ῥωμαϊκὸν ἔθνος. 5) γένος, φῦλον. **virorum**, τῶν ἀνδρῶν. **genus virile**, τὸ ἀνδρικόν, ἀρσενικὸν γένος. **g. muliebre**, τὸ γυναικεῖον φῦλον. 6) τρόπος, εἶδος, **cibi, armorum**, τῆς τροφῆς, τῶν ὅπλων. **pugnae**, τῆς μάχης, **poenae, honoris**, τιμωρίας, τιμῆς. **genus Aesopi**, ὁ τρόπος τοῦ γράφειν τοῦ Αἰσώπου, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ **species**, τὸ γένος. **genus est quod plures specie differentes partes continet**, γένος ἐστὶν ὃ πλείω διαφέροντα τὸ εἶδος μέρη περιέχει. 7) ἐν τῇ γραμματικῇ· τὸ γένος.

2. **genus**, ūs, ἀ. ἴδ. genu.

Gĕnŭsus, i, ἀ. ποταμ. μεταξὺ Μακεδονίας καὶ Ἰλλυρίας.

geŏgrăphĭa, ae, θ. γεωγραφία.

geōmĕtres, ae, ἀ. γεωμέτρης.

geōmĕtrĭa, ae, θ. γεωμετρία.

geōmĕtrĭcus, a, um, γεωμετρικός.

gĕorgi, orum, ἀ. πλ. οἱ γεωργοί.

gĕorgĭcus, a, um, γεωργικός. ὡς οὐσ. **georgica**, ōrum, οὐ. πλ. ποίημα περὶ γεωργίας.

Gērastĭcus portus, λιμὴν τις παρὰ τὴν πόλ. Τέων ἐν τῇ Ἰωνίᾳ.

Gĕraestus, i, θ. Γεραιστός, πόλις Εὐβοίας ἀντικρὺ τοῦ Σουνίου μεθ' ὁμωνύμου ἀκρωτηρίου.

gĕrens, ntis μ. ἐν. τ. gero.

Gergŏvĭa, ae, Γεργουία, πόλ. τῆς Γαλλίας.

Germālus, i, ἀ. Γερμαλόν, χωρίον τι ἐν Ῥώμῃ.

germāne, ἐπίρ. (germanus) (σπάν.) εἰλικρινῶς, ἀληθῶς.

Germāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Γερμανοί. Ἐκ τούτου ά) **Germānus**, a, um, Γερμανικός. β') **Germanĭa**, ae, θ. Γερμανία. γ') **Germanĭcus**, a, um, Γερμανικός. δ') **Germanicĭānus**, a, um, ὁ ἐν Γερμανίᾳ εὑρισκόμενος, ἀσχολούμενος, **exercitus**. 2) στρατός.

germānĭtas, ātis, θ. τὸ αὐτάδελφον, ἀδελφότης, οἰκειότης, συγγένεια, ὁμοιότης.

1. **germānus**, a, um, (germen) ὁμογάστωρ, ὁμοπάτριος. Ἐκ τούτου **germana**, ae, θ. ἡ αὐτάδελφος. **germanus**, i, ἀ. αὐτάδελφος. 2) ὅμοιος, συγγενής, γνήσιος, ἀληθής.

2. **germānus**, i, ἀ. ἴδ. germanus 1.

germen, ĭnis, οὐ. (ποιητ.) βλαστός, βλάστημα. 2) γόνος, καρπός.

germĭnātĭo, iōnis, θ. καὶ

germĭnātus, ūs, ἀ. (germino) βλάστησις. 2) ὁ βλαστός.

germĭno, 1. (germen) 1) μεταφ. aliquid, βλαστάνω τι. 2) ἀμεταφ. βλαστῶ, ἐκβάλλω βλαστόν.

gĕro, gessi, gestum, 3. aliquid, φέρω, φορῶ, ἔχω τι. pĭlum, spolĭa, πῖλον, τὰ σκῦλα. g. annulum, φορῶ δακτύλιον. gerens in capite galeam, φέρων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κράνος. g. hastam, φέρω, ἔχω, δόρυ. g. vulnera, φέρω πληγάς. gero saxa in muros, φέρω λίθους εἰς τὰ τείχη. g. uterum ἢ partum, φέρω, ἐν γαστρὶ ἔχω τὸ ἔμβρυον. Ἐκ τούτου 2) (ποιητ.) (ἐκ φέρω, φύω, γεννῶ. terra gerrit fruges, ἡ γῆ φέρει καρπούς. illa insula Empedoclem gessit, ἡ νῆσος ἐκείνη τὸν Ἐμπεδοκλῆ παρήγαγεν, ἐγέννησε. 3) μτφ. a) g. personam (illam, alicujus) ὑποκρίνομαι τὸ πρόσωπον (ἐκεῖνο, τινός), ὑποκρίνομαί τινα. β') g. animum muliebrem, ἔχω γυναικείαν ψυχήν, fortem animum, ἀνδρείαν ψυχήν. g. inimicitias in aliquem, ἔχθραν ἔχω πρός τινα (ἐχθρεύομαί τινα). g. odium in aliquem, μισῶ τινα. g. me μετά τινος ἐπιρρήματος καὶ τῶν τοιούτων· ἔχω, παρέχω ἐμαυτόν, προσφέρομαι. g. me honeste, moderate, civiliter, πρᾶον παρέχω ἐμαυτόν. ita me adversus homines gero, οὕτω τοῖς ἀνθρώποις προσφέρομαι. g. me pro cive, ἀσκῶ τὰ τοῦ πολίτου δίκαια. 4) g. aliquid prae me = τῷ συνηθεστέρῳ fero aliquid prae me, δείκνυμι, δηλῶ τι. 5) πράττω, ποιοῦμαι, ἐπιτελῶ τι, ἐπιμελοῦμαί τινος. negotium, ἐπιμελοῦμαι τοῦ ἔργου. g. rempublicam, πράττω τὰ πολιτικὰ καὶ ἁπλῶς g. res = πολιτεύομαι (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν ἰδιωτεύοντα). g. rem meam, περὶ τὰ ἴδια σπουδάζω. g. consulatum, magistratum, ἐπιτελῶ (διοικῶ) τὴν ὑπατείαν, τὴν ἀρχήν. g. negotium ἢ rem ἢ res bene (ἢ male), καλῶς (ἢ κακῶς) πράττω τὰ τοῦ πολέμου, (νικῶ ἢ ἡττῶμαι ἐν πολέμῳ). τὸ δὲ rem ἢ res g. λέγεται περὶ στρατηγοῦ = προστάσσω, παραγγέλω. res gestae, ἡ gesta, οὐ. πλ. αἱ πράξεις αἱ πολεμικαί. dum haec geruntur, τούτων πραττομένων. his rebus gestis, τούτων γενομένων. negotia gerentes, πραγματευταί. g. bellum, πόλεμον ποιοῦμαι. cum aliquo, adversus, (ἢ in) aliquem bellum g., πόλεμον ποιοῦμαι πρός τινα. ἐπὶ δὲ bellum g. cum aliquo, τὸν πόλεμον μετά τινος, σύν τινι ποιοῦμαι. 6) g. morem alicui, πρόθυμον ἐμαυτὸν παρέχω τινί. 7) (σπαν.) ἐπὶ χρόνου· διάγω, aetatem, τὴν ἡλικίαν.

Gerōnĭum, ĭi, οὐ. πόλ. τῆς Ἀπουλίας.

gĕrŭlus, i, ἀ. καὶ gerula, ae, θ. (gero) ὁ κομιστής, ὁ φέρων, ἡ φέρουσά τι. 2) ὁ, ἡ ἀγθοφόρος.

Gĕrўon, ŏnis, ἀ. καὶ Geryŏnes, ae, ἀ. ὁ Γηρυὼν καὶ Γηρυόνης, βασιλεὺς τῆς ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ νήσου Ἐρυθείας, ὅστις κατὰ τὸν μῦθον ἐνομίζετο ὅτι εἶχε τρεῖς κεφαλάς.

gessi, πρκ. τ. gero.

gesta, ōrum, οὐ. πλ. ἴδ. gero.

gestāmen, ĭnis, οὐ. (gesto) πᾶν ὅ,τι φέρει τις, ἐσθής, ἄγθος, φορτίον, ὅπλον, κόσμημα κλ. 2) φορεῖον, φέρετρον.

gestātor, ōris, ἀ. (gesto) ὁ φέρων, βαστάζων, φορεύς.

gestātus, a, um, μ. π. τ. gesto.

1. gestĭo, īonis, θ. (gero) (σπάν.) πρᾶξις, ἐκτέλεσις.

2. gestĭo, īvi ἢ ĭi, ītum, 4. (gestus) γαυριῶ, aliqua re, τινί. laeticiā, ὑπὸ χαρᾶς. gestiens laetitia, ἡ ἄμετρος, ἀκόλαστος χαρά. 2) μετ' ἀπαρεμφ. ἐφίεμαι (= vehementer appeto) προθυμοῦμαι, σφόδρα ἐπιθυμῶ. g. haec scire, ἐπιθυμῶ ταῦτα εἰδέναι.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

gesto, 1. (θαμ. τ. gero) aliquid, φορῶ, φέρω, ἔχω τι. arma, saxa, ὅπλα, λίθους.
1. gestus, a, um, μ. π. τ. gero.
2. gestus, ūs, ἀ. (gero) σχῆμα, corporis, τοῦ σώματος. 2) σχήματα διὰ χειρῶν, σχῆμα, χειρονομία, μορφασμός. 3) πρᾶξις, ἐκτέλεσις ῥήτορος ἢ ὑποκριτοῦ.
gesum, = gaesa.
Getĭce, ἐπίρ. Γετικῶς.
Gĕtae, ārum, ἀ. πλ. Γέται, ἔθνος Θρακικόν. σπαν. καθ' ἑν. Geta, ae, ἡ Gĕtes, ae, ἀ. Γέτης· ἐκ τούτου
Gĕtĭcus, a, um, Γετικός.
gĕtŭlus, gĕtŭlĭus, ὁ. gaetulus, gatulius.
gibba, ae, θ. κύρτωμα, καμπυλότης.
gibber, ĕra, ĕrum, κυφός, κυρτός.
gibbus, i, ἀ. = gibba.
gĭgantēus, a, um, ἴδ. Gigas.
Gĭgans, ntis, Γίγας. συνήθ. κατὰ πλ. Gigantes, um, οἱ Γίγαντες (υἱοὶ τῆς γῆς)· ἐκ τούτου ἀ.) Gigantēus, a, um, Γιγάντειος. β΄.) Gigantŏmachĭa, ae, θ. Γιγαντομαχία, μάχη τῶν Γιγάντων μετὰ τῶν θεῶν.
gigno, gĕnŭi, gĕnĭtum, 3. (αἰτ.) (ἐπὶ ἐμψύχων καὶ ἀψύχων), γεννῶ, τίκτω, φύω τινά ἢ τι. quae terra gignit, ὅσα ἡ γῆ φύει. genitus, ὁ γεγονώς, πεφυκώς, ὡς οὐσ. gignentia, ĭum, οὐ. πλ. τὰ φυόμενα, τὰ φυτά. 2) ποιῶ, προξενῶ, αἴτιός τινος γίγνομαι.
gilvus, a, um, κιτρινωπός, ὠχρός.
gingĭva, ae, θ. οὖλον, οὖλα.
glăber, bra, brum, λεῖος, ψιλός, ἄθριξ, φαλακρός.
glăcĭālis, e, (glacies) παγώδης, κατεψυγμένος, κατάψυχρος.
glăcĭātus, a, um, μ. π. τοῦ glacio.
glăcĭes, ēi, θ. κρύσταλλος, πάγος.
glăcĭo, 1. (glacies) atiquid, παγῶ τι. 2) πήγνυμί τι. caseum, τυρόν.
glădĭātor, ōris, ἀ. (gladius) μονομάχος. gladiadores, ἀντὶ ludi gladiatorii, ἀγὼν τῶν μονομάχων, ὅθεν gladiatores dare, ἀγῶνα μονομάχων παρέχειν. gladiatoribus, κατὰ τοὺς τῶν μονομάχων ἀγῶνας. 2) μτφ. ὁ ἀπονενοημένος.
glădĭātōrĭum, ĭi, οὐ. (ὑπον. auctoramentum) ὁ μισθὸς τῶν μονομάχων.
glădĭātōrĭus, a, um, (gladiator) μονομαχικός. g. ludus ἢ gladiatorium certamen, ἀγών, θέαμα μονομάχων.
glădĭus, ĭi, ἀ. μάχαιρα, ξίφος. gladio stricto, γυμνῇ τῇ μαχαίρᾳ. gladium stringo, σπῶμαι τὸ ξίφος.
gandĭfer, ĕra, ĕrum, (glans-fero) βαλανηφόρος.
glans, ndis, βάλανος, δριοβάλανος. 2) σφαῖρα μολύβδου τῶν σφενδονητῶν.
glārĕa, ae, θ. χάλιξ.
glārĕōsus, a, um, (glarea) πλήρης χαλίκων, λιθαρίων.
1. glaucus, a, um, γλαυκός.
2. Glaucus, i, ἀ. Γλαῦκος, θαλάσσιος θεός. 2) υἱὸς τοῦ Σισύφου.
glēba, ae, θ. βῶλος, βῶλαξ.
glēbŭla, ae, θ. (ὑποκ. τοῦ gleba) βωλάριον.
glessum, i, οὐ. (λ. γερμανική). ἤλεκτρον.
glis, glīris, ἀ. ὁ ἐλειός (ζῷον).
glisco, ĕre, ἀμεταβ. ἐκκαίομαι. 2) ἐκτείνομαι, αὐξάνομαι, ἐπίδοσιν λαμβάνω. ignis gliscit, τὸ πῦρ (κατὰ μικρὸν) ἐξαπλοῦται. 2) μτφ. ἐπὶ παθῶν ἐφίεμαι, σφοδρῶς ἐπιθυμῶ.
glŏbōsus, a, um, (globus) σφαιροειδής, σφαιρικός.
glŏbus, i, ἀ. σφαῖρα. 2) κύκλος (ἀνθρώπων), σωρός, στῖφος, πλῆθος, equitum, ἱππέων. ille consensionis globus, τὸ στῖφος ἐκεῖνο τῶν συνωμοτῶν.
glomerātus, a, um, μ. π. τοῦ
glŏmĕro, 1. (glomus) περιελίσσω, τυλίσσω. annus glomerans (παλ.),

ὁ κύκλος τοῦ ἔτους. 2) συσπειρῶ, συναθροίζω. manum glomerare, τὴν δύναμιν ἀθροίζειν.

glŏmus, ĕris, οὐ. καὶ glomus, i, ἀ. τολύπη.

glōrĭa, ae, θ. κλέος, εὔκλεια, δόξα, εὐδοξία. (ποιητ.) ὁ κόσμος, ὁ στολισμός. gloriam expeto, ὀρέγομαι δόξης. 2) καύχησις, ἀλαζονεία, μεγαληγορία.

glōrĭātĭo, ōnis, θ. (glorior) = gloria 2 σημασ.

glōrĭŏla, ae, θ. (ὑποκ. τ. gloria) δοξάριον, μικρὰ δόξα.

glōrĭor, 1. (gloria) aliquid, δοξάζω, ἐπαινῶ τι. 2) καυχῶμαι, μεγαλαυχοῦμαι, ἐπαίρομαι, ἀλαζονεύομαι, (de) aliqua re, ἐπί τινι. victoriā, ἐπὶ τῇ νίκῃ. g. de divitiis, καταλαζονεύομαι περὶ τοῦ πλούτου, ἡ μετ. αἰτ. καὶ ἀπαρ. g. idem quod Cyrus, καυχῶμαι περὶ οὗ καὶ ὁ Κῦρος.

glōrĭōse, ἐπίρ. (sius, sissime), (gloriosus) ἐνδόξως. 2) ἀλαζονικῶς.

glōrĭōsus, a, um, (sior, sissĭmus) (glorior) ἔνδοξος, εὐκλεής. 2) ἀλαζονικός, μεγαλορρήμων.

glos, ōris, θ. γάλως, ἀνδραδέλφη.

glŭbo, glupsi, gluptum, 3. ἀπολέπω, ἀποφλοιῶ, ἀπολεπίζω.

glŭten, ĭnis, οὐ. κόλλα.

glūtĭnātor, ōris, ἀ. (glutino) κολλητής.

glutinātus, a, um, μ. π. τοῦ

glūtĭno, 1. (gluten) κολλῶ, συγκολλῶ τι.

glūtĭnōsus, a, um, κολλώδης, γλίσχρος.

glūtĭnum, i, οὐ. = gluten.

Gnaeus, i, ἀ. Γναῖος, γράφεται δὲ Cn.

gnārĭtas, ātis, θ. γνῶσις, ἐμπειρία.

gnārus, a, um, ἐπιστήμων, ἔμπειρός τινος. g. reipublicae, ἔμπειρος πολιτικός. 2) γνωστός.

gnāta, ae, θ. (ἀντὶ nata) θυγάτηρ.

Gnātĭa, ae, θ. ἀντὶ Egnatia, πόλις Ἀπουλίας.

gnātus, i, ἀ. (ἀντὶ natus) υἱός.

gnāvĭtas, ātis, θ. (gnavus), ἐνέργεια, δραστηριότης.

gnāvĭter, ἐπίρ. ἐνεργῶς, ἐπιμελῶς.

gnāvus, a, um, ἐνεργής, δραστήριος, ἐπιμελής, φιλόπονος.

Gnōsus, i, θ. Κνωσός, πόλ. τῆς Κρήτης, περίφημος διὰ τὸν Λαβύρινθον. Ἐκ τούτου ά.) **Gnōsĭăcus**, a, um, καὶ **Gnosius**, a, um, Κνωσιακός, Κρητικός. β'.) **Gnosĭas**, ădis, καὶ **Gnosis**, ĭdis, θ. Κνωσίς. γ') **gnosii**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Κνώσιοι.

gōbĭus, ĭi, ἢ **gōbĭo**, ōnis, ἀ. κωβιός.

Gomphi, ōrum, ἀ. πλ. Γόμφοι, πόλις Θεσσαλίας· ἐκ τούτου **Gomphensis**, e, καὶ **Gomphenses**, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Gordaei, ἡ **Gordyaei montes**, Γορδυαῖα ὄρη, ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ. Ἐκ τούτου **Gordyaeī**, ἡ **Gorduēni**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι τοῦ ὄρους τούτου.

Gordўum, ĭi, Γόρδιον, ἀρχαία μητρόπολις τῆς Φρυγίας.

Gorgo, ŏnis ἡ ūs, θ. Γοργώ. συνήθ. κατὰ πλ. **Gorgones**, um, αἱ Γοργόνες, αἱ τρεῖς θυγατέρες τοῦ Φόρκιος καὶ τῆς Κητοῦς, ὧν τὰ ὀνόματα ταῦτα: Σθενώ, Εὐρυάλη καὶ Μέδουσα. Ἐκ τούτου **Gorgonēus** aum, Γοργόνειος, G. equus, Γοργόνειος ἵππος = ὁ Πήγασος.

Gortўna, ae, θ. καὶ -nē, ēs, θ. Γόρτυνα, πόλις Κρήτης· ἐκ τούτου ά.) **Gortynĭus**, καὶ **Gotiyniăcus**, a, um, Γορτύνιος, (ποιητ.) = Κρητικός. β'.) **Gortynii**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Gothi, ōrum, ἀ. πλ. Γότθοι ἢ Γοῦθοι, ἔθνος τῆς ἀρκτῴας Γερμανίας.

grābātus, i, ἀ. κράββατος, σκίμπους, εὐτελὴς κλίνη.

Gracchus, i, ἀ. Γράκχος· ἐκ τούτου **Grachānus**, a, um, Γρακχικός.

grăcĭlis, e, (ĭlior, ĭllissimus) ῥαδινός, ἰσχνός, λεπτός.

grăcĭlĭtas, ātis, θ. (gracilis) τὸ ῥαδινόν, λεπτότης, ἰσχνότης. g. corporis, ἰσχνότης σώματος.

grăcŭlus, i, ἀ. κολοιός.
grădātim, ἐπίρ. (gradus) βάδην, βαθμηδόν, κλιμακηδόν, κατὰ μικρόν, κατ' ὀλίγον.
grădātĭo, ōnis, θ. (gradus) βάθρον. ἐν τῇ ῥητορικῇ, ἡ κλίμαξ.
grădātus, a, um, κλιμακωτός, ὅμοιος βαθμοῖς ἢ εἰς βάθρων σχῆμα εἰργασμένος. g. adscensus, κλιμακωτὴ πρόσβασις.
grădĭor, gressus sum, 3. (gradus) ἀμετάθ. βαίνω, βηματίζω.
Grădīvus, a, um, (gradior) ἐπίθ. τ. Ἄρεως· ὁ προβαίνων, προχωρῶν.
grădus, ūs, ἀ. βῆμα, βάδισμα. gradum facere ἢ ferre ἢ inferre, βαδίζειν. gradum inferre in hostes, βαδίζειν ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς. 2) στάσις, θέσις, κατάστασις. (de) gradu, στάδην, ἱστάμενος. stabili gradu excipere, στάδην (ἱστάμενος) ἐκδέγεσθαι. μτφ. de gradu dejicere, demovere ἢ gradu depellere aliquem, ἐξωθεῖν τινα (ἐκ τῆς ὠφελίμου αὐτῷ θέσεως). 3) βάθρον, βαθμός, κλίμαξ. gradus templorum, τὰ βάθρα, ἀνάβαθρα τοῦ ναοῦ. 4) βαθμός, βαθμίς, τάξις, imperii, ὁ βαθμὸς τῆς ἀρχῆς. omnes gradus honorum, πάντες οἱ βαθμοὶ τῆς τιμῆς. g. aetatis, βαθμός, τάξις τῆς ἡλικίας. gradibus ire, βαθμηδὸν προϊέναι.
graece, ἐπίρ. (graecus) Ἑλληνιστί.
Graeci, Graecia, Graeciensis ἴδ. Graecus.
graecor, 1. ἑλληνίζω, μιμοῦμαι τοὺς Ἕλληνας, βιῶ ἑλληνικῶς.
Graecostăsis, is, θ. Γραικόστασις, χωρίον τι ἐν Ῥώμῃ, ἔνθα κατ' ἐξοχὴν διέτριβον οἱ ἐξ Ἑλλάδος πρέσβεις.
Graecŭlus, ἴδ. Graecus.
Graecus, a, um, Γραικός, Ἑλληνικός. Gracca, τὰ Ἑλληνικά. ὅθεν ἀ) Graecus, i, ἀ. ὁ Ἕλλην. Graeca, ae, θ. Ἑλληνίς. Graeci, ōrum, ἀ. πλ. Γραικοί, Ἕλληνες. β') Graecia, ae, θ. ἡ Ἑλλάς. magna G. ἢ ἁπλῶς Graecia, ἡ μεγάλη Ἑλλάς, αἱ ἑλληνικαὶ ἀποικίαι ἐν τῇ κάτω Ἰταλίᾳ. γ') Graecŭlus, a, um, Γραικύλος, (οὕτως ἐκάλουν τοὺς Ἕλληνας καταφρονητικῶς). Graeculus, i, ἀ. ὑηλοῖ τὸν Ἕλληνα φιλόσοφον ἢ ῥήτορα, ὃς ὡς παράσιτος ἔζη παρὰ τοῖς μεγάλοις.
Graecĭensis, e, Ἑλληνικός.
Grāji, ōrum, ἀ.πλ. οἱ Ἕλληνες, καθ' ἑν. ὁ Ἕλλην. Ἐκ τούτου Grajus, a, um, Ἑλληνικός.
Grajocĕli, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος Γαλλικὸν πλησίον τῶν Ἄλπεων
Grajus, ἴδ. Graji.
grāmen, inis, πόα, χλόη, χόρτον 2) βοτάνη, φυτόν.
grāmĭnĕus, a, um, (gramen) ἐκ πόας, χόρτινος. 2) πωώδης, χλοηφόρος, πολύχορτος.
grammătĭcus, a, um, γραμματικός. Ἐκ τούτου ἀ) grammaticus, i, ἀ. ὁ γραμματικός, ὁ ἑρμηνεύων καὶ ἐξηγῶν τὰ ἀρχαῖα τῶν ποιητῶν κατ' ἐξοχὴν συγγράμματα = φιλόλογος. β') grammatica, ae, θ. καὶ (σπαν.) -ca, ōrum, οὐ. πλ. ἡ γραμματική, ἡ φιλολογία.
grānārĭum, ĭi, οὐ. συνήθ. κατὰ πλ. granāria, iōrum, (granum) σιτοβολών, σιτοφυλακεῖον.
grandaevus, a, um, (grandis-aevum) (ποιητ.) πολυ(ετὴς)χρόνιος.
grandesco, ĕre, (ποιητ.) ἀμετάθ. μηκύνομαι, μεγαλύνομαι, αὐξάνομαι.
grandĭlŏquus, a, um, (grandis -loquor) μεγα(λήγορος)λορρήμων.
grandĭnat, ἀπρόσ. (grando) χαλαζᾷ.
grandĭnis, γεν. τ. grando.
grandis, e, (ior, issimus) ἀδρός, μέγας. membra grandia, ἀδρὰ μέλη. g. vas, μέγα ἀγγεῖον. g. epistola, μακρὰ ἐπιστολή. coena g., ἄφθονον, δαψιλὲς δεῖπνον. g. pecunia, ἀδρὸν ἀργύριον. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ προσώπων, ὁ ἐν ἡλικίᾳ, ὡραῖος, ἀδρός, μέγας, puer, παῖς, καὶ ilex g., πρῖνος ὑψηλός. Ἐκ τούτου καθόλου παλαιός, πρέσβυς. grandis natu, γέρων, προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν. aetas gran-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

dior, τὸ γῆρας. 3) μτφ. ἀ) ἐπὶ λόγου: grande dicendi genus, τὸ ὑψηλὸν τοῦ λόγου εἶδος. β') μέγας, ὑπέροχος, διαπρεπής, δεινός. γ). vox, vitium, certamen, φωνή, κακία, ἀγών. καὶ ἐπιρρηματικῶς. grande fremens, μέγα ἰάχων. grandia ingrediens, μακρὰ βιβάς.

grandĭtas, ātis, θ. (grandis) ἀδρότης. 2) ὑψηλότης.

grandĭter, ἐπίρ. (grandis) (ποιητ.) μεγάλως, σφόδρα. μτφ. ὑψηλῶς.

grando, ĭnis, θ. γάλαζα.

Grānĭcus, i, ὁ. Γρανικός.

grānĭfer, ĕra, ĕrum, (granum-fero) ὁ γόνδρους φέρων.

grānum, i, οὐ. γόνδρος, κόκκος, σπέρμα (φυτῶν).

grāphĭum, ii, οὐ. γραφεῖον.

grassātor, ōris, ὁ. (grassor) λωποδύτης, λῃστής.

grassor, 1. (gradior) ἀμετάβ. βαδίζω, προχωρῶ. ad gloriam virtutis viā, ἐπὶ τὴν δόξαν διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀρετῆς. κατ' ἐξοχήν = περιπλανῶμαι, περιέρχομαι. 2) μτφ. ἀ) χρῶμαι, προσφέρομαί τινι τρόπῳ τινί. g. obsequio, παρέχω ἐμαυτὸν εὐπειθῆ. superbe in provincia grassatus, ὑπερηφάνως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ προσηνέχθη. g. dolo, χρῶμαι δόλῳ. β') ἀγριαίνομαι κατά τινος, ἐπέργομαι, ὁρμῶ, ἐπιπίπτω. g. in urbem, κατασκήπτω εἰς πόλιν.

grātē, (ἐπίρ. tius, tissime) (gratus) κεχαρισμένως, ἀσμένως, εὐχαρίστως. 2) εὐγνωμόνως.

grātes, θ. πλ. (gratia) χάριτες, χάρις, εὐγνωμοσύνη κατ' ἐξοχήν, πρὸς τοὺς θεούς. g. alicui ago, habeo, χάριν οἶδά τινι.

grātĭa, ae, θ. (gratus) χάρις, τὸ χαρίεν, τὸ εὔχαρι. g. corporis, ἡ χάρις τοῦ σώματος. g. dicendi, ἡ τοῦ λόγου χάρις. g. in vultu, ἡ τοῦ προσώπου χάρις. Ἐκ τούτου ὡς κύρ. ὄν. Gratiae, ārum, θ. πλ. αἱ Χάριτες, αἱ θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐρυνόμης, ἤτοι ἡ Εὐφροσύνη, ἡ Ἀγλαΐα καὶ ἡ Θάλεια. 2) χάρις, εὔνοια. multum posse gratiā, πολλὴν χάριν ἔχειν πρός τινα. inire gratiam ab aliquo ἡ apud aliquem, ad plebem, χάριτος τυγχάνειν παρά τινι, παρὰ τῷ λαῷ. mihi alicujus gratiam concilio, κτῶμαι τὴν χάριν (εὔνοιαν) τινός. ponere aliquem in gratia apud aliquem, κατασκευάζω τινὶ φιλίαν παρά τινι. sequor gratiam alicujus, ζητῶ, θηρεύω τὴν εὔνοιάν τινος. ὅθεν = ἡ εὔνοια, ἡ ὁμόνοια, ἡ φιλία. redeo in gratiam cum aliquo, διαλλάττομαι πρός τινα. restituo aliquem in bonam gratiam alicujus ἡ cum aliquo, ἀποκαθίστημί τινα εἰς τὴν προτέραν πρός τινα φιλίαν, διαλλάττω τινὰ πρός τινα. mihi cum illo est gratia, φιλικῶς πρὸς ἐκεῖνον διάκειμαι. sum in gratia cum aliquo, διὰ χαρίτων εἰμί τινι. habeo aliquem in gratia, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα. mala gratia, δυσνοια, δυσμένεια. 3) χάρις, χάρισμα. peto a te hanc gratiam, ἀπαιτῶ σε τὴν χάριν ταύτην. in gratiam alicujus aliquid facio, πρὸς χάριν τινὸς ποιῶ τι. Ἐκ τούτου: gratiam alicui facio alicujus rei, χαρίζομαί τινί τι. gratiam dicendi facio, ἐξουσίαν τοῦ λέγειν δίδωμι. 4) χάρις, εὐχαριστία, εὐγνωμοσύνη. gratiam (σπαν. gratias) alicui habeo, χάριν (χάριτας) οἶδα, ἔχω τινί. pro aliqua re, ὑπέρ τινος. gratiam (gratias) alicui refero (persolvo, reddo), χάριν ἀποδίδωμί τινι. gratias ago alicui, χάριν ὁμολογῶ τινι (εὐχαριστῶ). gratia est, εὐχαριστῶ, ἐπαινῶ (λεγόμενον ὑπὸ τῶν μὴ δεχομένων τὸ προσφερόμενον). 5) gratiā alicujus, χάριν τινός. hereditatis, hominum gratiā, χάριν τῆς κληρονομίας, τῶν ἀνθρώπων. meā, tuā, nostrā gratiā, ἐμήν, σήν, ἡμετέραν χάριν, χάριν ἐμοῦ, σοῦ, ἡμῶν. exempli gratiā,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

οἷον, ἐπὶ παραδείγματος, παραδείγματος χάριν. quā gratiā? τίνος χάριν; τοῦ ἕνεκα; διὰ τί; 6) ἡ ἀφ. πλ. gratiis ἡ συνήθ. gratis, ἐπιρρηματικῶς, ἀμισθί, δωρεάν, προῖκα.

Grātiae, ārum, θ. πλ. ἴδ. gratia.

grātificātio, ōnis, θ. (gratificor) χάρισμα.

grātificor, 1. (gratus-facio) alicui, χαρίζομαί τινι. non gratificor alicui, ἀχαριστῶ πρός τινα. 2) προξεμαί τινι τὰ ἐμαυτοῦ (χαριζόμενός τινι).

gratiis, ἴδ. gratia.

grātĭōsus a, um, (sior, sissimus) (gratia) χαρίεις, εὔχαρις. 2) πρὸς χάριν γιγνόμενος. 3) ἀγαπητός.

grātis, ἐπίρ. = gratiis.

grātor, 1. (gratus) alicui, συγχαίρω τινί. g. tibi de felicitate, συνήδομαί σοι τῆς εὐτυχίας. 2) εὐχαριστῶ, χάριν ὁμολογῶ.

grātŭĭto, ἐπίρ. (gratuitus) δωρεάν, ἀμισθί.

grātŭĭtus, a, um, (gratia) ἄμισθος, ἀμίσθωτος, ἀδωροδόκητος. 2) ἀνωφελής, περιττός.

grātŭlābundus, a, um, (gratulor) συγχαίρων, συνηδόμενος.

grātŭlātio, ōnis, θ. (gratulor) σύγχαρμα, ἡ εὐημία, τὸ συγχαίρειν, δεξίωσις. gratulationem facere ἡ habere, συνήδεσθαι, συγχαίρειν τινί. 2) τὰ (εὐ)χαριστήρια (πρὸς τοὺς θεούς).

grātŭlātor, ōris, ὁ. (gratulor) ὁ συγχαίρων τινί.

grātŭlor, 1. (gratus) alicui, alicui de (in, pro) aliqua re, συγχαίρω τινὶ ἐπί τινι. g. tibi de felicitate, συνήδομαί σοι τῆς εὐτυχίας. 2) gratulari sibi καὶ ἁπλῶς gratulari, χαίρειν, ἀγάλλεσθαι. 3) g. diis, εὐχαριστῶ, ἀποδίδωμι χάριν τοῖς θεοῖς.

grātus, a, um, (tior, tissimus) (χαρτὸς) κεχαρισμένος, εὐάρεστος, ἀρεστός. facies, convivа, dies, ὄψις, συμπότης, ἡμέρα. grata et laude digna, ἀρεστὴ καὶ ἐπαίνου ἀξία. 2) εὐχάριστος, εὐγνώμων. animus, ψυχή. gratā memoriā aliquem persequi, μετ' εὐχαριστίας (εὐγνωμοσύνης) μνημονεύειν τινός. 3) ὁ πόλλοῦ ἄξιος, ποθεινός, ἀσπαστός. gratum habeo ἡ gratum alicui facio, χάριν φέρω τινί, χαρίζομαί τινι. 4) (σπαν.) aliquid mihi gratum est, χάριν παρέχει μοί τι, εὔνοιαν παρασκευάζει μοί τι. tyrannum occidere gratum est, εὔνοιαν ὁ τοῦ τυράννου φόνος παρασκευάζει.

grāvāte, ἐπίρ. (gravor) δυσχερῶς, χαλεπῶς.

grāvātim = gravate.

1. **grāvātus**, a, um, μ. π. τ. gravo.

2. **grāvātus**, a, um, μ. π. τ. gravor.

grāvēdĭnōsus, a, um, (gravedo) καρηβαρής, κορυζῶν, καταρροϊτικός.

grāvēdo, ĭnis, θ. (gravis) καρηβαρία, κόρυζα.

grāvĕ-ŏlens, ntis (ποιητ.) βαρύοσμος, δυσώδης.

grāvesco, ĕre, (gravis) ἀμεταβ. βαρύνομαι, πληροῦμαι. 2) μτφ. βαρύτερος, χαλεπώτερος γίγνομαι.

grāvĭdĭtas, ātis, θ. (gravidus) (σπαν.) κυοφορία, κύησις.

grāvĭdo, 1. (gravis) (σπαν.) aliquam, ἐγκύμονα ποιῶ τινα.

grāvĭdus, a, um, (gravis) βεβαρημένος, ἔγκυος, ἐγκύμων. g. mulier, γυνὴ ἐγκυμονοῦσα. 2) μτφ. re ἡ (ποιητ.) rei, πλήρης, μεστός τινος.

grāvis, e, (vior, vissimus) βαρύς, ἐμβριθής. grave corpus, onus, σῶμα, φορτίον βαρύ. gravis navis, ναῦς βαρεῖα. argentum grave, ἄργυρος ἄσημος. cibus g., τροφὴ δύσπεπτος. Ἐκ τούτου 2) μεστός, πλήρης τινός. agmen grave praedā, στρατὸς πλήρης λείας (πολλὴν ἔγων λείαν). μτφ. g. morbo aetate, vino et somno, βαρύς, βεβαρημένος, βραδὺς ὑπὸ νόσου, ἡλικίας, οἴνου καὶ ὕπνου. 3) (ποιητ.) πεπληρωμένος, ἔγκυος, ἐγκύμων. sacerdos gravis Marte, ἱέρεια

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἔγκυος ὑπὸ τοῦ Ἄρεως. arbor gravis, δένδρον καρπῶν πλῆρες. 4) βαρύς, τίμιος, βαρύτιμος. annona gravis est, ἡ τιμὴ τοῦ σίτου βαρεῖά ἐστιν, ὁσοῦτος βαρύτιμός ἐστιν. fenus grave, τόκος βαρύς, μέγας. 5) βαρύς, ὀχληρός, ἀ) ἐπὶ ὀσμῆς· βαρύοσμος, δυσώδης. gravis hircus, βαρύοσμος τράγος. β') νοσηρός, νοσώδης, ἐπιβλαβής, ἐπικίνδυνος. coelum grave, οὐρανὸς βαρύς, ἐπιβλαβής. 6) ἐπὶ ἤχου καὶ φωνῆς, βαρύς, βαιός. syllaba gravis, συλλαβὴ ἄτονος. 7) βαρύς, ἀπεχθής, ἀγθεινός, δυσχερής, χαλεπός. labor g., βαρύς, χαλεπὸς πόνος. hoc mihi est grave, βαρὺ (χαλεπόν, ἀγθεινόν) μοί ἐστι τοῦτο. gravia patior, χαλεπὰ πάσχω. aetas gravis, τὸ γῆρας. 8) βαρύς, ἐμβριθής, σπουδαῖος, λόγου ἄξιος, μέγας. causa, res gravis, ἐμβριθὴς αἰτία, ἐμβριθὲς πρᾶγμα. civitas g. et opulenta, πολιτεία μεγάλη καὶ πλουσία. oratio g., σπουδαῖος, λόγου ἄξιος λόγος. g. sententia, βαρεῖα, ἐμβριθὴς γνώμη. homo bonus et g., ἄνθρωπος ἀγαθὸς καὶ σπουδαῖος. g. testis, ἀξιόπιστος μάρτυς, auctor, historicus, συγγραφεύς, ἱστορικός. gravis in dicendo, βαρύς, σεμνὸς ἐν τοῖς λόγοις. 9) βαρύς, δεινός, σφοδρός, μέγας. hostis, ἐχθρός. bellum, πόλεμος. g. crudelitas, μεγάλη ὠμότης. g. amor, σφοδρός, δεινὸς ἔρως. grave vulnus, χαλεπόν, καίριον τραῦμα.

Grāviscae, ārum, θ. πλ. καὶ **Gravisca**, ae, θ. ἐν. τὸ Γραουίσκιον, οἱ Γραουΐσκοι, πολίγνιον Τυρρηνίας. Ἐκ τούτου **Graviscāni**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ ἐκ Γραουίσκων.

grāvĭtas, ātis, θ. (gravis) βαρύτης, βάρος. armorum, τῶν ὅπλων. Ἐκ τούτου ἀ) ἡ βραδύτης, ἡ δυσγέρεια. navium, τῶν νεῶν. g. linguae, τὸ βραδύγλωσσον. β') βάρος, ἀρρωστία. membrorum, τῶν μελῶν. corporis, τοῦ σώματος. 2) (ποιητ.) ἡ ἐγκυμοσύνη. 3) τὸ τίμιον, βαρύτιμον. g. annonae, μεγάλη τιμὴ τοῦ σίτου. 4) g. odoris, βαρύοσμον, ἡ βαρύτης τῆς ὀσμῆς. g. animae, δυσωδία τῆς ἀναπνοῆς. g. auditus, βαρυκοΐα, ἀμβλύτης τῆς ἀκοῆς. 5) βαρύτης, τραγύτης. coeli, τοῦ οὐρανοῦ. 6) τὸ μέγεθος, ἡ χαλεπότης, ἡ δυσγέρεια, σφοδρότης, δεινότης. morbi, belli, τῆς νόσου, τοῦ πολέμου. ὅθεν ἀ) βάρος, ἐμβρίθεια, ἀξίωμα, sententiarum, imperii, civitatis, τῶν γνωμῶν, τῆς ἀρχῆς, τῆς πολιτείας. β') βάρος, σεμνότης, αὐστηρότης. g. Lacedaemoniorum, ἡ αὐστηρότης τῶν Λακεδαιμονίων. cum gravitate vivere, αὐστηρῶς ζῆν. gravitas in dicendo, ἡ ἐν τοῖς λόγοις βαρύτης, σεμνότης. oris gravitas, ἡ σεμνότης τοῦ προσώπου.

grăvĭter, ἐπίρ. (vius, vissime) (gravis) βαρέως. g. cadere, βαρέως πίπτειν. 2) σφόδρα, σφοδρῶς, χαλεπῶς, δεινῶς. g. me habeo ἢ g. aegroto, κακῶς ἔχω, βαρέως ἀσθενῶ. 3) ἐμβριθῶς, σπουδαίως. 4) δυσγερῶς, χαλεπῶς. g. fero aliquid, χαλεπῶς φέρω τι. 5) τραχέως, σκληρῶς, πικρῶς. g. increpare, πικρῶς, αὐστηρῶς ἐπιπλήττειν.

grăvo, 1. (gravis) (ποιητ.) (ἐπι)βαρύνω. membra gravabat onus, τὸ φορτίον ἐβάρυνε τὰ μέλη. gravatus onere, φορτίῳ βεβαρημένος. 2) πιέζω. mala me gravant, τὰ κακὰ καταθλίβει με.

grăvor, 1. (gravis) βαρύνομαι, ἄγθομαι. aliquem ἢ aliquid, δυσγεραίνω τινὰ ἤ τι, ἄγθομαί τινι.

grĕgālis, e, (grex) ποιμναῖος, ἀγελαῖος. 2) ὁ τῆς αὐτῆς ἀγέλης, ἑταῖρος. gregales, ium, ἀ. πλ. οἱ ἡλικιῶται, ἑταῖροι. 3) ἀγελαῖος, κοινός, εὐτελής.

grĕgārĭus, a, um, (grex) = gregalis. κατ' ἐξοχήν g. miles, ὁ ἰδιώτης (ἁπλοῦς) στρατιώτης, grega-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

-riam militiam sortire, ὑπηρετῶ ὡς ἁπλοῦς στρατιώτης.
grĕgātim, ἐπίρ. (grex) σωρηδόν, ἀγεληδόν.
gregis, γεν. τ. grex.
grĕmĭum, ĭi, οὐ. κόλπος, κυρίως ᾧ μτφ. g. Graeciae, τὸ μέσον τῆς Ἑλλάδος.
1. gressus, a, um, μ. π. τ. gradior.
2. gressus, ūs, ἀ. (gradior) (ποιητ.) βάδισμα, πορεία. gressum fero in-, βαδίζω ἐπί-.
grex, grĕgis, ἀ. ποίμνιον, ἀγέλη (ζώων). 2) στῖφος, πλῆθος (ἀνθρώπων). uno grege, grege facto, ἀγεληδόν. 3) πλῆθος, ὄχλος.
grōma, ae, θ. τὸ μέσον τοῦ στρατοπέδου.
1. gruis, γεν. τ. grus.
2. gruis = grus.
Grudĭi, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος Κελτικόν.
grūma = groma.
grūmus, i, ἀ. σωρός, χῶμα, λόφος.
grunnĭo, īvi (ĭi), ītum, 4. ἀμετβ. γρύζω, γρυλλίζω.
grunnītus, ūs, ἀ. (grunnio) γρυλλισμός.
grus, gruis, καὶ gruis, is, ἀ. ᾧ θ. ἡ γέρανος.
Grȳnīa, ae, θ. καὶ Grȳnĭum, ĭi, οὐ. Γρύνεια, πόλις Αἰολίδος. Ἐκ τούτου -nēus, a, um, Γρύνειος.
gryps, gryphis καὶ gryphus, i, ἀ. (ποιητ.) ὁ γρύψ. (πτ.)
Grȳpus, i, ἀ. Γρυπός.
gŭbernācŭlum, i, οὐ. (guberno) πηδάλιον. 2) κυβέρνησις. g. ἡ gubernacula reipublicae, ἡ διοίκησις τῆς πολιτείας.
gŭbernātĭo, iōnis, θ. (guberno) κυβέρνησις (πλοίου). μτφ. κυβέρνησις, διοίκησις.
gŭbernātor, ōris, ἀ. (guberno) κυβερνήτης, πηδαλιοῦχος. μτφ. κυβερνήτης, διοικητής.
gŭbernātrix, īcis, θ. (gubernator) ἡ κυβερνήτρια.
gŭbernātus, a, um, μ. π. τοῦ gŭberno, 1. κυβερνῶ (ναῦν). μτφ. κυβερνῶ, διοικῶ, rempublicam, τὴν πολιτείαν.
gŭla, ae, θ. οἰσοφάγος, φάρυγξ, λαιμός. μτφ. λαιμαργία.
gŭlōsus, a, um, (sior, sissimus) (gula) λαίμαργος, γαστρίμαργος.
gŭmĭa, ae, ἀ. ᾧ θ. ὁ, ἡ λαίμαργος, γαστρίμαργος.
gŭmmi, οὐ. ἄκλ. καὶ gummis, is, θ. τὸ κόμμι.
gurges, ĭtis, ἀ. δίνη, ὕδατος συστροφή, στρόβιλος. 2) θάλασσα, ποταμός, λίμνη. 3) βάραθρον. g. omnium vitiorum, καταγώγιον, δοχεῖον πασῶν τῶν κακιῶν. g. patrimonii, ὁ λαφύκτης τῆς πατρῴας οὐσίας, ὁ ἄσωτος, σπαταλός.
gurgustĭum, ĭi, οὐ. καλύβη, οἰκίδιον.
1. gustātus, ūs, ἀ. (gusto) γεῦσις.
2. gustātus, a, um, μ. π. τοῦ gusto, 1. aliquid, γεύομαί τινος. 2) μτφ. δοκιμάζω τι. 3) ἐσθίω τι.
gustus, ūs, ἀ. γεῦσις, τὸ γεύεσθαι. 2) πεῖρα, δοκιμή. 3) πρόγευμα. 4) γεῦσις, χυμός.
gutta, ae, θ. στάγμα, σταγών. 2) μτφ. στίγμα, μάλιστα ζώων.
guttur, ūris, οὐ. λάρυγξ, λαιμός. 2) λαιμαργία.
guttus, i, ἀ. (gutta) πρόγους.
Gȳāros, i, θ. καὶ Gyāri, ōrum, ἀ. πλ. Γύαρος, μία τῶν Κυκλάδων νήσων.
Gȳges, is, ἡ ae, ἀ. Γύγης· ἐξ τῶν Γιγάντων. 2) βασιλεὺς τῆς Λυδίας.
gymnăsiarches, ae, ᾧ gumnasiarchus, i, ἀ. γυμνασιάρχης.
gymnăsĭum, ĭi, οὐ. γυμνάσιον.
gymnĭcus, a, um, γυμνικός.
gymnōsŏphistae, ārum, ἀ. πλ. γυμνοσοφισταί.
gȳnaecēum, ᾧ -cīum, ei, ᾧ ii, οὐ γυναικεῖον, γυναικών.
gȳnaecōnītis, ĭdis, θ. γυναικωνίτης.
gypsātus, a, um, μ. π. τοῦ gypso, 1. aliquid, γυψῶ τι.
gypsum, i, οὐ. ἡ γύψος.
gȳrus, i, ἀ. γῦρος, κύκλος. 2) κύ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

κλος, περιφορὰ (ἡμέρας, ἔτους ϰτ.) 3) στάδιον, ἡ παλαίστρα.

Gythēum, ϰ-ūm ἡ ŭum, ēi ϰ ī, οὐ. Γύθιον, Γύθειον, πόλις τῆς Λακωνικῆς.

H.

ha! ἐπιφ. ἅ!

hăbēna, ae, θ. (habeo) ἡνία, ἱμάς, ταινία. 2) πλ. habenae, ārum, αἱ ἡνίαι. habenas dare ἡ remittere, τὰς ἡνίας διδόναι εἴτε χαλᾶν. habenas adducere ἡ colligere ἡ premere, τὰς ἡνίας ἕλκειν (πρὸς ἑαυτόν). effusis ἡ laxatis habenis = τριποδίζων. habenas effundere, excutere, χαλᾶν, ἀνιέναι τὸν χαλινὸν (τὰς ἡνίας). 3) μτφ. αἱ ἡνίαι, διοίκησις, κυβέρνησις, ἐξουσία. populi, rerum, τοῦ λαοῦ, τῶν πραγμάτων.

hăbĕo, habŭi, habĭtum, 2. (αἰτ.) ἔχω, κέκτημαι. uxorem, magnas divitias, σύζυγον, μεγάλα πλούτη. magnam auctoritatem, μεγα ἀξίωμα. h. aliquid in mea potestate (ἡ in meam potestatem), κρατῶ τινος, ὑπ' ἐμαυτῷ ἔχω τι. h. odium in aliquem, μισῶ τινα. in animo habeo aliquid facere, ἐν νῷ ἔχω, διανοοῦμαι ποιῆσαί τι. habet hoc Caesar, ὁ Καῖσαρ ἔχει τεῦτο (ταύτην τὴν ἰδιότητα), Καίσαρος τοῦτο. virtus hoc habet, τῇ ἀρετῇ ἔνεστι τοῦτο. hoc difficilem habet explicationem, δύσκολον τὴν ἐξήγησιν ἔχει τοῦτο, δυσκόλως ἐξηγεῖται. (ποιητ.) thalamus, Tartara habent aliquem, ὁ θάλαμος, τὰ Τάρταρα ἔχει, (κατακλείουσί) τινα. 2) ἔχω, κατέχω. aliquem sollicitum, κατέχω τινὰ ἀνήσυχον, διαταράττω τινά. urbem in obsidione, τὴν πόλιν ἐν πολιορκίᾳ. aliquem in vinculis ἡ in custodia (ϰαὶ in custudiam), (κατ)ἔχω τινὰ ἐν δεσμοῖς. in custodia habeor, κατέχομαι, κρατοῦμαι ἐν φυλακῇ. h. aliquem in magno honore (ϰαὶ ἁπλῶς habeo aliquem magno honore), μεγάλην τιμὴν παρέχω τινί, μεγάλως τιμῶ τινα. 3) μετὰ διπλῆς αἰτιατ. ἔχω τινά τι, χρῶμαί τινι. habeo aliquem collegam, χρῶμαί τινι κοινωνῷ, ἔχω τινὰ κοινωνόν. sororem Persei uxorem habuit, τὴν Περσέως ἀδελφὴν σύζυγον ἔσχε. socerum habuit Hipponicum, πενθερὸν τὸν Ἱππόνικον ἔσχε. aliquem prope aequalem habeo, ὁμῆλιξ τινί εἰμι. Κατ' ἐξοχὴν περιφραστικῶς συνάπτεται τῇ μετοχῇ τοῦ παρκμ. τῶν γνωστικῶν μάλιστα ῥημάτων. eum cognitum habeo, καλῶς αὐτὸν γιγνώσκω, ἔγνωκα. habeo dictum, ἔχω εἰπών, εἴρηκα. h. exploratum, ἔχω μαθών, πέπυσμαι. 4) κατέχω τι, κυριεύω τινός. habeo Laïdem, non habeor ab illa, κατέχω τὴν Λαΐδα, οὐ κατέχομαι ὑπ' αὐτῆς. hostis h. muros, ὁ ἐχθρὸς κατέχει τὰ τείχη, κύριός ἐστι τῶν τειχῶν. 5) ἔχω, οἶδα, γιγνώσκω. habes nostra consilia, οἶσθα, μεμάθηκας τὰς ἡμετέρας βουλάς. nihil habeo ad te scribere, οὐδὲν ἔχω σοι γράψαι. haec habui dicere, ταῦτα εἶχον εἰπεῖν. non (ἡ nihil) habeo quid dicam, οὐκ ἔχω ὅ,τι χρὴ λέγειν. 6) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἁπλῶς habeo (ὑπον. facultates) ἔχω κτήματα, ἔχω. habet in Brutiis, ἐν Βρεττίοις ἔχει (κτήματα). habeo in numis, ἔχω ἀργύριον. 7) ἔχω, εἴληφα. h. pretium, (ἀπ)ἔχω τὸν μισθόν. habet, πληγὴν εἴληφε, βέβληται. 8) ἔχω, παρέχω, ἐμποιῶ. illud habet dolorem, ἐκεῖνο λύπην ἔχει, παρέχει. habet misericordiam, οἰκτον παρέχει. h. honorem alicui, παρέχω τινὶ τιμήν. h. timorem, (παρ)ἔχω φόβον, φοβερός εἰμι. h. aliquem odio, ἔχω τινὰ ἐν μίσει, μισῶ τινα. h. odium μισεῖσθαι. h. amorem omnium, ἔχω τὴν ἀγάπην πάντων, ἀγαπῶμαι παρὰ πάντων. 9) ποιοῦμαι, ποιῶ.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

h. concionem ἡ comitia, ποιεῦμαι, ποιῶ ἐκκλησίαν. h. orationem ἡ sermonem ἡ verba, ποιεῦμαι λόγους. h. querelam, ἐρίζω. h. ludos, τίθημι ἀγῶνας. h. iter, πορεύομαι. h. aetatem, diem, διάγω τὸν βίον, τὴν ἡμέραν. 10) προσφέρομαί τινι τρόπῳ τινί, χρῶμαί τινι. aliquem male, χρῶμαί τινι κακῶς. 11) νομίζω, ἡγοῦμαι, ὑπολαμβάνω. aliquem fidelem, νομίζω τινὰ πιστόν. h. aliquem pro hoste, νομίζω τινὰ ἐχθρόν. h. aliquid pro virtute, τίθημί τι ἐν ἀρετῇ. h. aliquem pro amico, φίλον ἡγοῦμαί τινα. aliquid pro certo, ἡγοῦμαί τι ἀληθές. h. aliquid in rebus maxime necessariis, ἡγοῦμαί τι τῶν ἀναγκαιοτάτων. habetur filius ejus, υἱὸς αὐτοῦ νομίζεται. h. aliquem in deorum numero, ἐν θεῶν μέρει τίθημί τινα. h. illos hostium numero, ἐν ἐχθρῶν μέρει τίθημι ἐκείνους. nefas h. aliquid facere, ἀνόσιον ἡγοῦμαι ποιεῖν τι. satis h. hoc fecisse, στέργω, ἀγαπῶ (γαίρω), ὅτι τοῦτο ἔπραξα. aegre (graviter) aliquid h., δυσαρεσκοῦμαί τι, βαρέως φέρω τι. Ἐκ τούτου ά) sic habeas ἡ habeto (aliquid), πίστευσόν (τι). β') h. aliquid ἡ aliquem alicui rei, ἔγω τι ἡ τινα διά τινος. h. aliquid honori (laudi), ἔγω τι διὰ τιμῆς, τιμῶ τι. h. aliquem despicatui, ἔγω τινὰ δι' ἀτιμίας, καταφρονῶ τινος. h. aliquem ludibrio, (κατα)σκώπτω τινά, ἐμπαίζω τινί. 12) ἀμεταβ. ἔχω, οἰκῶ, in Bruttiis ἐν Βρεττίοις. 13) habeo me καὶ ἐνίοτε ἁπλῶς habeo, ἔχω, διάκειμαι, res sic(se) habet, τὸ πρᾶγμα οὕτως ἔχει. h. me bene, ἔχω καλῶς. habītus a um, ὁ εὖ ἔχων, εὐέκτης. male habitus, κακέκτης, κακεκτῶν.

hăbĭlis, e (lior, lissimus) (habeo) εὐγερής, εὔχρηστος, ἁρμόδιος. calcei habiles ad pedem, εὐάρμοστα τοῖς ποσὶν ὑποδήματα. 2) h. ad aliquid, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς πρός τι.

hăbĭlĭtas, ātis, f. (habilis) ἐπιτηδειότης, corporis, τοῦ σώματος.

hăbĭlĭter, ἐπίρ. (habilis) ἐπιτηδείως.

hăbĭtābĭlis, e (habito) οἰκήσιμος, terra, γῆ.

hăbĭtātĭo, ōnis, f. (habito) οἴκησις, οἰκία.

hăbĭtātor, ōris, m. (habito) οἰκήτωρ, κάτοικος.

hăbĭtātus, a, um, μ. π. τοῦ

hăbĭto, 1. (ἐπιτατ. τ. habeo) 1) μεταβατ. (κατ)οἰκῶ, casas, τὰς οἰκίας. 2) ἀμεταβατ. οἰκῶ, διατρίβω ἔν τινι τόπῳ. in illis aedibus, ἐν ἐκείνῃ τῇ οἰκίᾳ. aves habitant in arboribus, τὰ πτηνὰ ἐν τοῖς δένδροις διατρίβει. filia h. cum patre, ἡ θυγάτηρ παρὰ τῷ πατρὶ διατρίβει. h. tanti = ἐπὶ μεγάλῳ μισθῷ οἰκῶ, ἔγω τὴν οἰκίαν. 3) ά) in re, ἐνοικῶ τινι, διάγω, διατρίβω ἔν τινι. in foro, ἐν τῇ ἀγορᾷ. β') ἐνοικῶ, σπουδάζω περί τι. h. cum illis studiis, περὶ ἐκείνας τὰς μελέτας διατρίβω.

hăbĭtūdo, ĭnis, f. (habeo) ἕξις, σχῆμα, κατάστασις (σώματος).

1. hăbĭtus, a, um, (tior, tissimus) μ. π. τ. habeo.

2. hăbĭtus, ūs, m. (habeo) ἕξις, διάθεσις, κατάστασις. optimo habitu, ἐν ἀρίστῃ καταστάσει. 2) σχῆμα, μορφή, corporis, τοῦ σώματος, oris, τοῦ προσώπου. 3) στολή. ἱματισμός, pastorum, τῶν ποιμένων. h. Romanus, Ῥωμαϊκὴ στολή, Persicus, Περσική.

hăbŭi, πρκ. τ. habeo.

1. hac, ἀφ. θ. τ. haec.

2. hac, ἐπίρ. (ὑπον. νιᾶ) ταύτῃ, τῇδε.

hac-tĕnus, ἐπίρ. μέχρι τούτου, μέχρις ἐνταῦθα. h. ut-, ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε-. sed haec h. ἡ sed h., ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω, ἀρκεῖ ταῦτα. 2) μέχρι τοῦδε, μέχρι τοῦ νῦν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

1. Hadrĭa (ἡ Adria) ae, θ. Ἀδρία, πόλ. Πικεντίνης. 2) πόλ. Ἐτρουρίας. Ἐκ τούτου ἀ) **Hadriăcus**, καὶ **Hadrĭātĭcus**, a, um, Ἀδριακός, Ἀδριατικός. β') **Hadriānus**, a, um, Ἀδριανός, τῆς Ἀδρίας, καὶ **Hadriāni**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

2. Hadrĭa, ae, ἀ. Ἀδρίας, Ἀδριατικὸς κόλπος.

Hadrūmētum (ἡ Adr-) i, οὐ. Ἀδρούμητον, πόλ. Λιβύης. Ἐκ τούτου **Hadrumetīni**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

1. haec, θ. πλ. τ. hic.

2. haec, οὐ. πλ. τ. hic.

haedilĭa, ium, (haedus) οὐ. πλ. αἰγῶν.

haedīnus, a, um, (haedus), ἐρίφειος.

Haedui, ōrum. Aedui.

haedŭlĕa, ae, θ. ἡ ἔριφος.

haedŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τοῦ

haedus, i, ἀ. ὁ ἔριφος. 2) ἔριφος (ἄστρον).

Haemŏnĭa, ae, θ. Αἱμονία, ἀρχαῖον ὄνομα τῆς Θεσσαλίας.

Haemus, i, ἀ. Αἷμος ὄρος τῆς ἀρκτῴας Θράκης.

haeredĭtas = hereditas.

haerĕo, haesi, haesum, 2. ἀφ. (in) re, ἔχομαί τινος, ἐνέχομαί τινι, (ἐμ)πέπηγα ἔν τινι, συνάπτομαι πρός τι. haereo equo ἢ in equo, ἔχομαι τοῦ ἵππου. calceus h. in corpore, τὸ ὑπόδημα ἔχεται τοῦ σώματος, συνάπτεται πρὸς τὸ σῶμα. classis h. in vado, αἱ νῆες πρὸς τὸ ξηρὸν καθίζουσι, in litore, πρὸς τὴν ἀκτήν. tela haerent scuto, τὰ βέλη ἐμπεφήγασι τῇ ἀσπίδι. ferrum ossibus haeret, ὁ σίδηρος ἐνέγεται τοῖς ὀστοῖς, πέπηγεν ἐν τοῖς ὀστοῖς. h. in complexu alicujus, κατέχω τινὰ ἐν ταῖς ἀγκάλαις. 2) μτφ. illud haeret in animo, ἐκεῖνος ἐμμένει τῇ ψυχῇ. dolor animo ἢ in animo haeret, ἡ λύπη τῇ ψυχῇ ἐμμένει. memoria periculi in illis haerebit, ἡ μνήμη τοῦ κινδύνου ἐν ἐκείνοις διαμενεῖ. culpa h. in te, ἐνέχῃ τῷ ἁμαρτήματι. crimen in eo haeret, τὸ ἔγκλημα αὐτῷ προσάπτεται. haesit in illis poenis = ἔτυχε τέλος τῆς ποινῆς ἐκείνης. h. in tergo ἢ tergis alicujus, ἔχομαί τινος φεύγοντος, ἔγ-(ἐπί)κειμαί τινι φεύγοντι. h. ad latus alicujus ἢ alicui, apud aliquem, διατρίβω ἀεὶ παρά τινι. h. Athenis, ἐν Ἀθήναις διατρίβω. h. in libris, ἔχομαι τῶν βιβλίων, σπουδάζω περὶ τὰ βιβλία. vox faucibus haesit, ἡ φωνὴ ἐν τῷ λάρυγγι ἔσχετο. lingua h. metu, ἡ γλῶσσα ὑπὸ φόβου (κατ)ἔχεται. amor h., ἡ ἀγάπη παύεται. negotium h., τὸ ἔργον οὐ προχωρεῖ. haereo in nominibus, ἀμφισβητῶ περὶ τῶν ὀνομάτων, ἀπορῶ πρὸς τὰ ὀνόματα.

haeres = heres.

haeresco, ĕre, (ἐναρκ. τ. haereo) ἀμεταθ. (ἐν)ἔχομαι, (ἐμ)πήγνυμαι.

haerĕsis, is καὶ eos, θ. αἵρεσις, διδασκαλία, σύστημα, σχολὴ φιλοσόφου.

haesĭtantĭa, ae, θ. (haesito) ἰσχνοφωνία.

haesĭtātĭo, iōnis, θ. (haesito) ἀπορία, διαπόρησις, ἀβεβαιότης. 2) ἰσχνοφωνία.

haesĭto, 1. (θαμ. τ. haereo) ἀμεταθ. 1) in re, ἔχομαι ἔν τινι, ἐνέχομαί τινι. 2) μτφ. ἀ) haesitans lingua, ἰσχνόφωνος. β') = dubito, ἀπορῶ, ἀμηχανῶ, ὀκνῶ.

Hales, ētis, ἀ. ποταμὸς Λευκανίας.

Hălēsa, ae, θ. τὰ Ἅλαισα, πόλις Σικελίας· ἐκ τούτου **Halesīnus**, a, um, τῆς Ἀλαίσης καὶ **Halesīni**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Hălĭacmon, ōnis, ἀ. Ἁλιάκμων, ποταμὸς Μακεδονίας.

hălĭaecētus, καὶ -os, i, ἀ. ἁλιαίετος, ἀετὸς τῆς θαλάσσης.

Hălĭartus, i, θ. Ἅλιαρτος, πόλις Βοιωτίας. Ἐκ τούτου **Hăliartĭi**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Hălĭcarnassus καὶ -os, i, θ. Ἁλικαρνασσός, πόλις Καρίας. Ἐκ τούτου ἀ) **Halicarnasenses**, ium, ἀ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

πλ. οἱ Ἁλικαρνασσεῖς. β') Hălicarnassēus, ĕi, ὁ Ἁλικαρνασσεύς, ὁ ἐκ τῆς Ἁλικαρνασσοῦ.

Halĭcўae, ārum, θ. πλ. Ἁλικύαι, πόλ. Σικελίας. Ἐκ τούτου Halicyensis, e, Ἁλικυαῖος καὶ Halicyenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

halĭeutĭcus, a, um, ἁλιευτικός.

hālĭtus, ūs, ἀ. πνοή, ἐκ(ἀνα)πνοή. 2) ἀποπνοή, ἀναθυμίασις, ἀτμός.

hālo, 1. πνέω. h. aliqua re, ὄζω τινός. 2) h. aliquid ἀπο(ἐκ)πνέω τι.

hālūcĭnor, 1. (ἁλύω) βλακεύω, πλανῶμαι (τῇ διανοίᾳ).

Hălys,ўos, ἀ. Ἅλυς, ποταμὸς Παφλαγονίας.

Hămādrўas, ădis, θ. Ἁμαδρυάς.

hāmātĭlis, e (hamus) ἀγκιστρευτικός.

hāmātus, a, um, (hamus) ἀγκιστρωτός.

Hamm-, ἴδ. Amm-.

hāmŭlus, 1, ἀ. ὑποκ. τοῦ

hāmus, i, ἀ. ἄγκιστρον. μτφ. ἐνέδρα, ἀπάτη.

Hannĭbal, ălis, ἀ. Ἀννίβας.

hăra, ae, θ. συφεός, μικρὰς σταῦλος, ζώων, κατ' ἐξοχήν, χοίρων, γηνῶν.

hărĭŏlātĭo, iōnis, θ. (hariolo) μαντεία.

hărĭŏlor, 1. ἀμεταβ. χρησμολογῶ, μαντεύομαι.

hărĭŏlus, i, ἀ. χρησμολόγος, μάντις.

1. harmŏnĭa, ae, θ. ἁρμονία.

2. Harmŏnĭa, ae, ἡ -e, es, θ. Ἁρμονία, θυγάτηρ τοῦ Ἄρεως καὶ τῆς Ἀφροδίτης, σύζυγος τοῦ Κάδμου.

harpāgo, ōnis, ἀ. ἁρπάγη (πολεμικὸν ὄργανον). 2) ἅρπαξ, ἁρπακτής.

harpē, ēs, θ. ἅρπη, δρεπανοειδὲς ξίφος.

Harpўĭa, ae, θ. συνήθ. κατὰ πλ. -ae, ārum, αἱ Ἅρπυιαι, μυθώδη τέρατα.

Hărudes, um, ἀ. πλ. ἔθνος Γερμανικόν.

harundo = ārundo.

hăruspex, spĭcis, ἀ. ἱερο(θυο)σκόπος. 2) μάντις, χρησμολόγος.

hăruspĭcīnus, a, um, (haruspex) περὶ ἱεροσκοπίας. haraspĭcīna, ae, θ. (ὑπον. ars) καὶ haruspĭcĭum, ĭi, οὐ. (haruspex) (ποιητ.) ἱεροσκοπία, μαντική.

Hasdrŭbal, ălis, ἀ. Ἀσδρούβας.

hasta, ae, θ. κάμαξ, κάλαμος, κατ' ἐξοχὴν δόρυ. hastam mitto ἢ jacto ἢ conjicio, ἀφίημι, βάλλω τὸ δόρυ. 2) ἡ ἀποκήρυξις, ἡ δημοσία πρᾶσις (διότι τότε δόρυ ἐπῆγνυτο). sub hastā vendo, ἀποκηρύττω, δημοσίᾳ πιπράσκω (πωλῶ) τι. 3) δόρυ, σκῆπτρον.

hastātus, a, um, (hasta) δορυφόρος, λογχοφόρος, αἰχμοφόρος. Κατ' ἐξοχὴν hastāti, ōrum, ἀ. πλ. ἐλέγοντο οἱ τὴν πρώτην τῆς Ῥωμαϊκῆς παρατάξεως γώραν κατέχοντες· ὅθεν primus hastatus, ἡ πρώτη τῶν ἀστάτων τάξις ἢ ὁ centurio αὐτῆς.

hastīle, is, οὐ. (hasta) καυλός, τὸ ξύλον τοῦ δόρατος. 2) δόρυ, ἀκόντιον. 3) σταῦλος, στήριγμα.

haud, ἐπίρ. οὐ πάνυ, οὔτοι. 2) ἀντὶ τοῦ non, οὐ, μή. hauddum, οὐκέτι, μηκέτι. h. dubie, ἀναμφισβητήτως. haudquaquam, οὐδαμῶς. h. longe, οὐ μακράν. h. scio an, ἴσως, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οἶμαι.

haud-dum, ἴδ. haud.

haudquaquam, ἴδ. haud.

haurĭo, hausi, haustum (σπαν. hausum), 4. ἀρύω, ἀντλῶ. h. e (ἢ a) fonte, ἢ ἁπλῶς h. fonte, ἀντλῶ ἐκ τῆς πηγῆς. h. aquam ambabus manibus, ἀρύω ὕδωρ ἀμφοτέραις χερσίν. h. aquam ex Nilo, ὑδρεύομαι ἐκ τοῦ Νείλου. (ποιητ.) h. terram, ἀρύω γῆν. h. suspiratus, βαθέως, μέγα στενάζω. συνήθ. περὶ συγγραφέων καὶ τῶν τοιούτων οἵτινες ἐκ τῶν συγγραμμάτων ἄλλων ἀρύονται, ἀντλοῦσί τι. Ἐκ τούτου ά) h. vinum, οἶνον πίνω. β') (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) λαμβάνω τι. spem, ἐλπίδα, venenum, φάρμακον. plus mali ex re, πλείονα κακὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐκ τοῦ πράγματος. γ') μτφ. h. voluptates, γεύομαι, ἀπολαύω τῶν ἡδονῶν. h. artes, μανθάνω τέχνας. h. dolorem, αἰσθάνομαι λύπην. h. laborem, ὑπομένω πόνον. h. calamitates, φέρω, ὑφίσταμαι συμφοράς. h. lucem (ποιητ.) γεννῶμαι. h. ignem, λαμβάνω πῦρ. h. aliquid oculis=ὁρῶ τι. h. dicta auribus=ἀκούω τοὺς λόγους. h. aliquid cogitatione, μέμνημαί τινος. h. praecepta, δέχομαι τὰ παραγγέλματα. 2) κατα(πίνω)βροχθίζω τι, opes, τὴν οὐσίαν. 3) ἐξαντλῶ, ἀνύτω, περαίνω τι. h. iter, διανύτω τὴν πορείαν. 4) σπαν. χέω τι. sanguinem alicujus, τὸ αἷμά τινος. 5) (ἐκ)κενῶ. poculum, τὸ ποτήριον. Ἐκ τούτου (ποιητ.)=τιτρώσκω, διατρυπῶ. ventrem alicujus, τὴν κοιλίαν τινός.

haustūrus, a, um, μ.μέλ. τ. haurio.

1. **haustus**, a, um, μ. π. τ. haurio.

2. **haustus**, ūs, ἀ. (haurio) ἄντλησις, aquae, ὕδατος. 2) κατ' ἐξοχήν, πόσις, ῥόφησις. μτφ. haustus fontis Pindarici, μίμησις τῆς Πινδαρικῆς ποιήσεως. 3) κατάποσις, καταβρόχθισις.

hausūrus, a, um = hausturus.

have, haveo, ἴδ. aveo.

hebdŏmas, ădis, θ. ἑβδομάς.

Hēbe, ēs, θ. Ἥβη, θυγάτηρ τοῦ Διός, σύζυγος τοῦ Ἡρακλέους.

hēbĕo, ēre ἀμετάβ. (hebes) ἀμβλύς εἰμι.

hĕbes, ĕtis, (tior, tissimus) ἀμβλύς, cornu, mucro, κέρας, ξιφίδιον. 2) μτφ. ἀ) ἀμβλύς, ἀσθενής, oculi, aures, ὀφθαλμοί, ὦτα (ἀκοή). β') βραδύνους, βραδύς, ἀμβλύς. homo, ingenium, ἄνθρωπος, νοῦς. spondeus videtur hebes, ὁ σπονδεῖος βραδὺς φαίνεται. exercitus hebes, βραδύς, ἀπρόθυμος στρατός.

hēbesco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. hebeo) ἀμετβ. ἀμβλύνομαι. 2) ἀμαυροῦμαι.

hĕbĕtātus, a, um, μ. π. τοῦ

hĕbĕto, 1. (hebes) ἀμβλύνω, aliquid, τι. 2) ἀμβλύνω, ἀμαυρῶ, ἐξασθενίζω τι.

Hebrus, i, ἀ. Ἕβρος, ποταμὸς Θράκης (τανῦν Μαρίτσα).

Hĕcătē, ēs, θ. Ἑκάτη, θρακικὴ θεότης. Ἐκ τούτου ἀ) Hecatēis, ĭdis, θ. Ἑκάταια, τῆς Ἑκάτης, μαγική. β') Hecatēius, a, um, Ἑκάταιος, τῆς Ἑκάτης.

Hector, ŏris, ἀ. Ἕκτωρ, υἱὸς τοῦ Πριάμου, σύζυγος τῆς Ἀνδρομάχης. Ἐκ τούτου Hectorĕus, a, um, Ἑκτόρειος, Τρωϊκός.

Hĕcŭba, ae, ἢ -ē, ēs, θ. Ἑκάβη, σύζυγος τοῦ Πριάμου.

hĕdĕra, ae, θ. κισσός.

hĕdĕrācĕus, a, um (hedera) κίσσινος, ἐκ κισσοῦ.

hēdўchrum, i, οὐ. τὸ ἡδύχρουν (μύρον).

hei, ἐπιφ. οἴ, οἴμοι. hei mihi, αἴμοι ἐγώ. hēi mihi misero, οἴμοι τάλας.

Hĕlĕna, ae, ἢ -ē, ēs, θ. Ἑλένη, θυγάτηρ τῆς Λήδας, ἀδελφὴ τοῦ Πολυδεύκους, Κάστορος καὶ Κλυταιμνήστρας, σύζυγος τοῦ Μενελάου, μήτηρ τῆς Ἑρμιόνης.

Hĕlĕnus, i, ἀ. Ἕλενος, υἱὸς τοῦ Πριάμου.

Hēlĭas, ădis, θ. Ἡλιάς, συνήθ. κατὰ πληθ. Heliădes, um, αἱ Ἡλιάδες, θυγατέρες τοῦ Ἡλίου καὶ ἀδελφαὶ τοῦ Φαέθωνος.

Hēlĭce, ēs, θ. Ἑλίκη, παράλιος πόλις Ἀχαΐας. 2) ἡ μεγάλη ἄρκτος, (ἄστρον).

Hēlĭcon, ōnis, ἀ. Ἑλικών, ὄρος Βοιωτίας. Ἐκ τούτου Helicōnĭus, a, um, Ἑλικώνιος.

Hēlĭŏpŏlis, is, θ. Ἡλιούπολις, πόλ. τῆς κάτω Αἰγύπτου. Ἐκ τούτου Heliopŏlītae, ārum, ἀ. πλ. οἱ Ἡλιοπολῖται.

Helle, ēs, θ. Ἕλλη· ἀδελφὴ τοῦ Φρίξου. Ἐκ τούτου καὶ τὸ Hellespontus.

hellĕbŏrus, i, ἀ. ᾠ -um, i, οὐ. ὁ ἑλλέβορος.

Hellespontus, i, ἀ. Ἑλλήσποντος (θάλασσα καὶ χώρα). Ἐκ τούτου

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ά) **Hellespontĭăcus**, ᾱ **Hellespontĭus**, a, um, Ἑλλησποντιακός, Ἑλλησπόντιος. β') **Hellespontius**, ii, ὁ, ὁ κάτοικος.

Hĕlŏtae καὶ **Ilŏtae**, ārum, ὁ, πλ. οἱ Εἵλωτες.

Hĕlŏtes, um, ὁ, πλ. = Helotae.

hĕlŭātĭo καὶ **helluatio**, ōnis, θ. λαυγμός, λαιμαργία, ἀσωτία.

hĕlŭo, καὶ **helluo**, ōnis, ὁ, ἄσωτος, λαφύκτης, λαίμαργος.

hĕlŭor καὶ **helluor**, 1. (heluo) aliquid, λαφύσσω, καταναλίσκω τι. 2) ἀμεταθ. ἀσωτεύομαι.

helluatio, **helluo**, **helluor**, ἴδ. heluatio κτλ.

helvella, καὶ **-la**, ae, θ. λαχανάριον, λαγανίδιον.

Helvētĭi, ōrum, ὁ, πλ. Ἑλουήτιοι, οἱ ἀρχαῖοι κάτοικοι τῆς Ἑλβετίας. Ἐκ τούτου **Helvētĭus** καὶ **Helvētĭcus**, a, um, Ἑλουήτιος, Ἑλβητικός.

Helvĭi, ōrum, ὁ, πλ. Ἕλοιοι, Ἕλβιοι, ἔθνος Γαλλίας.

hem! ἐπιφ. ἄ! ἔα! οἵ!

hĕmĕrŏdrŏmus καὶ **-os**, i, ὁ, ἡμεροδρόμος.

hēmĭcyclĭum, ĭi, οὐ, ἡμικύκλιον.

hēmīna, ae, θ. ἡμίνα, κοτύλη (μέτρον ᾱ ἀγγεῖον).

Hēnĭŏchi, ōrum, ὁ, πλ. Ἡνίοχοι, ἔθνος τῆς Ἀσιατικῆς Σαρματίας.

heptēris, is, θ. ἑπτήρης (ναῦς).

1. **hĕra**, ae, θ. δέσποινα, δεσπότις, κυρία.

2. **Hēra**, ae, θ. Ἥρα, ἡ Juno τῶν Ῥωμ. Ἐκ τούτου **Heraca**, ōrum, οὐ, πλ. τὰ Ἡραῖα, ἑορτὴ τῆς Ἥρας.

Hērāclēa, ae, θ. Ἡράκλεια, ὄνομα Ἑλληνικῶν πόλεων, 1) τῆς μεγάλης Ἑλλάδος. 2) τῆς Θεσσαλίας. 3) τῆς Βιθυνίας. 4) τῆς Σικελίας. 5) **H. Sintica** ἢ **ex Sintiis**, Ἡράκλεια Σιντική, ἐν Παιονίᾳ τῆς Μακεδονίας. Ἐκ τούτου ά) **Heraclenses**, ĭum, καὶ **Heracleōtae**, ārum, ὁ, πλ. Ἡρακλεῶται. β') **Hērāclēus**, a, um, Ἡράκλειος.

Hērāclēum, i, οὐ, Ἡράκλειον, πόλ. Μακεδονίας.

Hērāclēus, ἴδ. Heraclea.

Hērāclĭdes, ae, ὁ, Ἡρακλείδης.

1. **Heraea**, ōrum, οὐ, πλ. ἴδ. Hera.

2. **Heraea**, ae, θ. Ἡραία, πόλ. Ἀρκαδίας.

herba, ae, θ. (φέρβω, φορβή) βοτάνη. 2) χόρτον, χλόη.

herbesco, ĕre (ἐναρκ. τ. herbeo) ἀμετάβ. ποάζω, χλοάζω.

herbĭdus, a, um, (herba) βοτανώδης, πολυβότανος. 2) χλοώδης, χλωρός.

herbĭfer, ĕra, ĕrum (herba-fero) βοτανηφόρος, χλοηφόρος.

herbĭgrădus, a, um, (herba-gradior) βαδίζων διὰ τῆς χλόης.

Herbīta, ae, θ. Ἕρβιτα, πόλις Σικελίας. Ἐκ τούτου **Herbitensis**, e, Ἑρβιταῖος.

herbōsus, a, um (sissimus) βοτανώδης, πολυβότανος. 2) χλοώδης, χλωρός.

herbŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. herba.

Hercēus, i, ὁ, (ἐπίθ. τοῦ Διὸς) Ἑρκεῖος.

hercisco, ἡ **ercisco**, ĕre, aliquid, διαιροῦμαι, μερίζομαί τι.

Hercle, ἴδ. Hercules.

Hercŭlānĕum, ei, οὐ, Ἡράκλειον, πόλις Καμπανίας. Ἐκ τούτου ά) **Herculanensis**, e, ὁ ἐξ Ἡρακλείας. β') **Herculānus** ἢ **-ĕus**, a, um, ἐξ Ἡρακλείου.

Hercŭles, is, ᾱ ĭ, ὁ Ἡρακλῆς. **Hercules** ᾱ **Hercle** ἢ **Hercle**, μὰ τὸν Ἡρακλέα, μὰ Δία, τῇ ἀληθείᾳ. Ἐκ τούτου **Herculĕus**, a, um, Ἡράκλειος. 2) **Herculis columnae**, αἱ τοῦ Ἡρακλέους στῆλαι.

Hercўnĭa silva, ὁ Ἑρκύνιος δρυμός.

hērēdĭtārĭus, a, um, (heres) κληρονομικός, κληρονομιαῖος.

hērēdĭtas, ātis, θ. (heres) κληρονομία, τὸ κληρονομεῖν, κληροδοσία.

hērēdĭum, ĭi, οὐ, κληρονόμημα, κλῆρος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

hēres, ēdis, ἀ. ᾖ θ. κληρονόμος. aliquem heredem facere ἢ relinquere, ἢ scribere ἢ instituere, καθιστάναι τινὰ κληρονόμον. h. ex asse, ὁ τοῦ ὅλου κληρονόμος. 2) διάδοχος.

hĕri (καὶ ἀρχ. hesi), ἐπίρ. χθές.

hērīlis, e (herus ᾖ hera) δεσποτικός, τοῦ δεσπότου.

Hērillus, i, ἀ. Ἡριλλος, φιλόσοφος ἐκ Καρχηδόνος. Ἐκ τούτου Herillii, ōrum, ἀ. πλ. οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἡρίλλου.

Hermaeum, i, οὐ. Ἑρμαῖον, ναὸς τοῦ Ἑρμοῦ. 2) δῆμος Βοιωτίας.

Hermăthēna, ae, θ. (Ἑρμῆς—Ἀθηνᾶ) Ἑρμαθήνη.

Hermēracles, is, ἀ. Ἑρμηρακλῆς.

Hermes, ae, ἀ. Ἑρμῆς. Hermae, ārum, ἀ. πλ. Ἑρμαῖ, ἀγάλματα, κεφαλαὶ Ἑρμοῦ ἐπὶ στηλῶν.

Hermĭnĭus (mons), ĭi, ἀ. ὄρος Πορτογαλλίας.

Hermĭŏne, ēs, ἡ -a, ae, θ. Ἑρμιόνη, 1) θυγάτηρ τοῦ Μενελάου, σύζυγος τοῦ Ὀρέστου. 2) πόλις Ἀργολίδος. Ἐκ τούτου Hermionĭcus, a, um, Ἑρμιονικός.

Hermus, i, ἀ. Ἕρμος, ποταμὸς Λυδίας.

Hernĭci, ōrum, ἀ. πλ. Ἕρνικοι, ἔθνος τῆς Λατίνης. Ἐκ τούτου Hernĭcus, a, um, Ἑρνικός.

Hĕro, ūs, θ. Ἡρώ, ἱέρεια τῆς Ἀφροδίτης ἐν Σηστῷ τῆς Θράκης, ἐρωμένη τοῦ Λεάνδρου.

hērōĭcus, a, um, ἡρωϊκός. heroica tempora, ἡρωϊκοὶ χρόνοι.

hērōīna, ae, θ. ἡρωΐνη.

hērōis, ĭdis, θ. ἡρωΐς.

hērōs, ōis, ἀ. ἥρως.

hērōus, a, um, ἡρῷος.

hĕrus, i, ἀ. δεσπότης, κύριος.

Hēsĭŏdus, i, ἀ. Ἡσίοδος, ὁ ἀρχαιότατος ἐπικὸς ποιητὴς μετὰ τὸν Ὅμηρον. Ἐκ τούτου Hesiodēus, ἢ -ĭus, a, um, Ἡσιόδειος.

Hēsĭŏne, ēs, ἡ -a, ae, θ. Ἡσιόνη, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Τροίας Λαομέδοντος.

Hespĕrĭa, ἴδ. Hesperius.

Hespĕris, ĭdis, θ. Ἑσπερίς, Ἑσπερία. κατὰ πλ. Hesperĭdes, αἱ Ἑσπερίδες (νύμφαι), θυγατέρες τῆς Νυκτός.

Hespĕrĭus, a, um, Ἑσπέριος, δυτικός. Hesperĭa, ae, θ. Ἑσπερία, (ἡ Ἱσπανία ᾖ Ἰταλία).

Hespĕrus, ἡ -os, i, ἀ. Ἕσπερος (ἀστήρ).

hesternus, a, um (heri) χθεσινός.

Hetrur-, ἴδ. Etrur-.

heu! ἐπιφ. φεῦ! αἴ!

heus! ἐπιφ. ὦ τάν! ὦ οὗτος! sed heus, tu, si-, ἀλλ' ὦ τὰν εἰ-.

hexămĕter, tri, ἀ. (ὑπον. versus) ὁ ἑξάμετρος (στίχος).

Hexăpўlon, i, οὐ. Ἑξάπυλον (ἓξ πύλαι τῶν Συρακουσῶν).

hexēris, is, θ. ἑξήρης (ναῦς).

hians, ntis, μ. ἐν. τ. hio.

hĭātus, ūs, ἀ. (hio) χάσμα. h. oris, terrae, τὸ χάσμα τοῦ στόματος, τῆς γῆς. 2) τὸ χαίνειν πρός τι, ἀπληστία, ὄρεξις, ἐπιθυμία. 3) μεγαληγορία. 4) χασμῳδία.

hiberna, ōrum, οὐ. πλ. ἴδ. hibernus.

hibernācŭla, ōrum, οὐ. πλ. (hiberno) τὰ χειμάδια.

Hĭbernĭa, ae, θ. Ἰουερνία, Ἰέρνη καὶ Ἱερνὶς νῆσος, ἡ πανῦν Ireland.

hĭberno, 1. ἀμετάβ. χειμάζω, διαπαραχειμάζω.

hĭbernus, a, um (hiems) χειμέριος, χειμερινός. 2) hiberna, ōrum, οὐ. πλ. τὰ χειμάδια, παραχείμασία. 3) χειμώνων πλήρης, θυελλώδης.

Hiberus, ἴδ. Iberus.

hĭbrĭda, ae, ἀ. ᾖ θ. ὁ ἐκ διαφόρων γονέων καταγόμενος (π. χ. ἐκ πατρὸς Ῥωμαίου ἢ ἐλευθέρου, καὶ ἐκ μητρὸς ξένης ἢ δούλης).

1. hic, haec, hoc, ἀντωνυμ. οὗτος, ὅδε. hoc commodi, ἡ ὠφέλεια αὕτη. hoc est, δηλαδή. hic ipse, αὐτὸς οὑτοσί. hoc (ἀφ.), διὰ τοῦτο,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

β') μετὰ συγκριτικῶν = τοσούτῳ. de quo hoc plura, περὶ τούτου τοσούτῳ πλείω, ἢ = ἔτι· atque hoc amplius, πλέον ἢ τοῦτο, ἔτι πλέον. γ') ex hoc, quod-, ἀνθ' ὧν, διὰ τοῦτο, ὅτι. ex hoc, ἐκ τούτου. per haec ἢ his, διὰ τοῦτο. ob haec, διὰ τοῦτο, ὅθεν. ad hoc, πρός δε, πρὸς τούτοις. 2) ἐπὶ χρόνου, οὗτος, ὁ νῦν. hoc tempore, ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ. his diebus, ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ille. ille-hic, ἐκεῖνος-ὅδε.

2. hic, ἐπίρ. ἐνταῦθα, ἐνθάδε, ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ. 2) ἐνταῦθα, ἐν τούτῳ τῷ πράγματι. 3) σπαν. χρονικῶς· ἐνταῦθα δή, εἶτα, τότε.

hicce, haecce, hocce (hic-ce) οὑτοσί, ὁδί.

hĭēmālis, e, (hiems) χειμέριος, χειμερινός, τρικυμιώδης.

hĭēmans, ntis, μ. ἐν τ. hiemo.

hĭēmātus, a, um, μ. π. τοῦ

hĭēmo, 1. (hiems) ἀμετάβ. χειμάζω. hiemat, χειμάζει, χειμών ἐστιν. 2) παρ(δια)χειμάζω, χειμάζω.

hĭems, hĭēmis, θ. χειμών, θύελλα, ζάλη. 2) (ποιητ.) ἡ ὁρμή, τὸ πάθος. 3) χειμών, χειμερινὴ ὥρα τοῦ ἔτους. hieme, χειμῶνος.

Hiĕra Cōme, θ. Ἱερὰ κώμη, χωρίον Καρίας.

Hĭĕro, ōnis, ἀ. Ἱέρων. Ἐκ τούτου Hieronĭcus, a, um, τοῦ Ἱέρωνος.

hĭĕrŏphanta, ἡ hieropantes, ae, ἀ ἱεροφάντης.

Hiĕrŏsŏlўma, ōrum, ἀ. πλ. καὶ -a, ae, θ. Ἱεροσόλυμα. Ἐκ τούτου Hiĕrŏsŏlўmārĭus, i, ἀ. ἐπίθ. τοῦ Πομπηΐου.

hĭlărātus, a, um, μ. π. τ. hilaro.

hĭlăre, ἐπίρ (hilaris) ἱλαρῶς, εὐθύμως, φαιδρῶς.

hĭlăris, e, καὶ hilarus, a, um, ἱλαρός, εὔθυμος, φαιδρός. h. vita, ἱλαρὸς βίος.

hĭlărĭtas, ātis, θ. (hilaris) τὸ ἱλαρόν, ἱλαρότης, εὐθυμία, φαιδρότης.

hĭlărĭter, ἐπίρ. (hilaris) = hilare.

hĭlăro, 1. (hilaris) ἱλαρῶ, ἱλαρύνω. h. aliquem, φαιδρύνω, εὐφραίνω τινά.

hĭlărŭlus, a, um, ὑποκ. τοῦ

hĭlărus, a, um, = hilaris.

hĭlla, ae, θ. συνήθ. πλ. hillae, ārum, ἐγκοίλια, ἔντερα, ἔγκατα. 2) (ποιητ.) εἶδος ἀλλᾶντος.

hīlum, i, οὐ. ἄχνη. neque (nec) hilum, οὐδ' ἀκαρή, οὐδ' ἄχνην, οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον.

Hĭmella, ae, θ. ποτάμιον, ἐκβάλλον εἰς τὸν Τίβεριν.

Hīmĕra, ae, θ. καὶ (ποιητ.)-ra, ōrum, οὐ. πλ. ἡ Ἱμέρα, 1) πόλις Σικελίας. 2) ὄνομα δύο ποταμῶν τῆς Σικελίας.

hinc, ἐπίρ. (hic) ἐντεῦθεν, ἐνθένδε, ἐξ ἧς ἀπὸ τούτου, τοῦ τόπου. hinc repellere, ἐνθένδε ἀπελαύνειν. hinc cernere licet, ἐντεῦθεν ῥᾴδιον διαγνῶναι. hinc colligere, ἐκ τούτων συμπεραίνειν. hinc et illinc, ἔνθεν καὶ ἐκεῖθεν. hinc-illuc, ἔνθεν μέν, ἔνθεν δέ. 2) χρον. ἐντεῦθεν, ἐκ τούτων, ἔκτοτε.

hinnĭo, īre, χρεμετίζω.

hinnītus, ūs, ἀ. (hinnio) χρεμετισμός, χρεμέτισμα.

hinnŭlĕus, ei, ἀ. (hinnus) νεβρός.

hinnus, i, ἀ. ἵννος, γίννος, γόνος ἵππου καὶ θηλείας ὄνου = ἡμίονος.

hĭo, 1. (χάω) χαίνω, χάσκω. 2) χάσκω, χασμῶμαι. 3) μτφ. χαίνω, ἐπιθυμῶ. h. aliquid, χαίνω πρός τι, ἐπιχαίνω τινί. 4) μετὰ θαυμασμοῦ παρατηρῶ τι, θαυμάζω.

hippăgōgi, ōrum, ἀ. πλ. (ὑπον. naves) ὑπαγωγαὶ νῆες.

Hippo, ōnis, ἀ. ὁ Ἵππων, ὄνομα πολλῶν πόλεων 1) ἐν Ἀφρικῇ. 2) ἐν Καρχηδόνι. 3) ἐν Ἱσπανίᾳ.

hippŏcentaurus, i, ἀ. ἱπποκένταυρος.

Hippŏcrēne, ēs, θ. Ἱπποκρήνη, κρήνη ἐπὶ τοῦ Ἑλικῶνος.

Hippŏdāme, ēs, καὶ -īa, ae, θ. Ἱπποδάμεια, θυγάτηρ τοῦ Οἰνομάου. 2) σύζυγος τοῦ Περιθόου.

hippŏdrŏmos, i, ἀ. ἱππόδρομος.

Hippŏlўtē, ēs, ἡ, -a, ae, θ. Ἱππο-

λύτη, βασίλισσα τῶν Ἀμαζόνων, ἀδελφὴ τῆς Ἀντιόπης, σύζυγος τοῦ Θησέως. 2) σύζυγος τοῦ Ἀκάστου.
Hippŏlўtus, i, ὁ. Ἱππόλυτος, υἱὸς τοῦ Θησέως.
hippŏmănes, is, οὐ. τὸ ἱππομανές (φάρμακον).
Hippŏmĕnes, ae, ἡ is, ὁ. Ἱππομένης, σύζυγος τῆς Ἀταλάντης.
Hippōnax, actis, ὁ. Ἱππώναξ, ποιητὴς ἐξ Ἐφέσου. Ἐκ τούτου **Hipponactēus**, a, um, Ἱππονάκτειος.
Hippŏtădes, ae, ὁ. Ἱπποτάδης, ἐπίθ. τοῦ Αἰόλου.
hippŏtoxŏta, ae, ὁ. Ἱπποτοξότης.
hippūrus, ἡ -os, i, ὁ. Ἵππουρος (ἰχθύς).
hir, οὐ. ἄκλ. τὸ θέναρ, ἡ χείρ.
hircīnus, a, um (hircus) τράγειος.
hircina pellis, ἡ τραγῆ.
hircŭlus, i, ὁ. ὑποκ. τοῦ
hircus, i, ὁ. τράγος. 2) τράγος. κνάφαρα, γράσος.
hirnĕa, ae, θ. εἶδος ἀγγείου.
Hirpīni, ōrum, ὁ. πλ. Ἱρπῖνοι, ἔθνος τῆς κάτω Ἰταλίας.
hirsūtus, a, um (tior) αὐχμηρός, τραχύς, δασύς.
Hirtĭus, a, um, **Hirtīnus** a, um, Ἱρτιος. Ἐκ τούτου **Hirtīnus** a, um, τοῦ Ἱρτίου.
hirtus, a, um (tior) λάσιος, δασύς, αὐχμηρός. **hirta tunica**, λάσιος χιτών. 2) μτφ. τραχύς, ἀγροῖκος.
hĭrūdo, ĭnis, θ. βδέλλα.
hĭrundĭnīnus, a, um, (hirundo) χελιδόνειος, χελιδόνιος, τῆς χελιδόνος.
hĭrundo, ĭnis, θ. χελιδών.
hisco, ĕre, (hio) 1) ἀμετβ. ἀ) χάσκω, χαίνω. β') χάσκω τῷ στόματι, = χασμῶμαι. 2) μεταβ. (ποιητ.) **aliquid**, χαίνων λέγω, ἄῤῥητι.
Hispal, ălis, οὐ. καὶ
Hispălis, is, θ. Ἱσπαλις, πόλις Ἱσπανίας, τανῦν **Sevilla**.
Hispāni, ōrum, ὁ. πλ. οἱ Ἱσπανοί, κάτοικοι τῆς Ἱσπανίας. Ἐκ τούτου ἀ) **Hispānĭa**, ae, θ. Ἱσπανία, ἡ Ἰβηρικὴ Χερσόνησος (Ἱσπανία καὶ Πορτογαλλία), ὑπὸ τοῦ ποτ. Ἔβρου διαιρουμένη εἰς τὴν **H. citerior** (ἡ Taraconensis) καὶ **H. ulterior** (καὶ Lusitania ἡ Baetica). β') **Hispaniensis**, e, Ἱσπανικός. γ') **Hispānus**, a, um, Ἱσπανικός.
hispĭdus, a, um, λάσιος, αὐχμηρός, δασύς. 2) μτφ. τραχύς, ἀγροῖκος.
Hister, tri, ὁ. **Ister**.
historĭa, ae, θ. ἱστορία.
historĭce, ἐπίρ. (historicus) ἱστορικῶς.
historĭcus, a, um, ἱστορικός. ὡς οὐσ. **historĭcus**, i, ὁ ἱστορικός, ἱστοριογράφος.
histrĭo, ōnis, ὁ. ὑποκριτής, μῖμος.
histrĭōnālis, e, (histrio) ὑποκριτικός, τῶν ὑποκριτῶν.
hiulce, ἐπίρ. (hiulcus) μετὰ χασμῳδίας.
hiulcus, a, um, (hio) 1) (ποιητ.) χάσκων, χαίνων. 2) μτφ. ἀ) ἐπιθυμητικός, ἐπιθυμῶν. β') χασμῳδίας ἔχω, χασμῳδῶ.
1. hoc, οὐ. τ. hic.
2. hoc, ἐπίρ. = hic 2.
hŏdĭē, ἐπίρ. (hoc-die) σήμερον, ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ. 2) μέχρι τῆς σήμερον.
hŏdĭe-que, καὶ νῦν ἔτι.
hŏdĭernus, a, um, (hodie) σημερινός, ὁ, ἡ, τὸ σήμερον. **h. dies**, ἡ σήμερον. **usque in hodiernum diem**, μέχρι τῆς σήμερον.
hoed-, = haed-,
Hŏmērus, i, ὁ. Ὅμηρος. Ἐκ τούτου **Homerĭcus**, a, um, Ὁμηρικός.
hŏmĭcīda, ae, γ. κ. φονεύς, ἀνδροφόνος, ἀνθρωποκτόνος.
hŏmĭcīdium, ĭi, οὐ. (homo-caedo) φόνος, μιαιφονία, ἀνθρωποκτονία.
hŏmo, ĭnis, ὁ. ἄνθρωπος. **h. probus**, ἄνθρωπος χρηστός. **h. bonus et humanus**, ἄνθρωπος χρηστὸς καὶ φιλάνθρωπος. **h. malus**, ἄνθρωπος φαῦλος. **inter homines esse**, ἐν ἀνθρώποις εἶναι, ζῆν· καὶ καθόλου ἀντὶ τοῦ **is** ἡ **hic** π. χ. **persuasit homini**, ἔπεισε τὸν ἄν-

θρωπον = αὐτόν. hic homo = ἐγώ. 2) ἄνθρωπος, ὁ (ἄνθρωπός τινος) δοῦλος, ἐργάτης. quod in homine summam fidem videbat, διότι ἐν τῷ ἀνθρώπῳ εὗρισκε μεγίστην πίστιν. 3) ἄνθρωπος, φίλος, οἰκεῖος.

Hŏmŏle, ēs, ὁ. Ὁμόλη, ὄρος Θεσσαλίας.

hŏmullus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. homo) ἀνθρωπάριον, ἀνθρωπίσκος.

hŏmuncĭo, ōnis, καὶ

hŏmuncŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. homo) = homullus, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπιον.

hŏnestāmentum, i, οὐ. (honesto) (σπαν.) κόσμημα.

hŏnestas, ātis, ὁ. (honestus) τιμή, ἀγαθὴ δόξα, ὑπόληψις, ἀξίωμα. 2) κοσμιότης, χρηστότης, τιμιότης, καλοκἀγαθία. 3) εὐπρέπεια, κόσμος, κάλλος.

hŏneste, ἐπίρ. (tius, tissime), (honestus) κοσμίως, εὐπρεπῶς, εὐσχημόνως. h. et decenter agere, καλῶς καὶ προσηκόντως πράττειν.

hŏnesto, 1. (honestus) (αἰτ.) τιμῶ, (ἐπι)κοσμῶ τινὰ ἤ τι, σεμνύνω τινά. 2) καλλύνω, καλλωπίζω τι.

hŏnestus, a, um (tior, tissimus) (honor) τίμιος, ἔντιμος, κόσμιος. vir, civis, adolescens, ἀνήρ, πολίτης, νεανίσκος. 2) εὐσχήμων, εὐπρεπής. 3) εὐειδής, καλός. 4) ἐπιφανής. 5) (ὁ ἠθικῶς) καλός. um, i, οὐ. τὸ καλόν. honestum et justum esse, καλὸν ᾗ δίκαιον εἶναι. honestum et bonum esse, καλὸν καὶ ἀγαθὸν εἶναι. honestum et decorum esse alicui, καλὸν καὶ πρέπον εἶναί τινι.

honor = honos.

hŏnōrābĭlis, e (honoro) (σπαν.) τίμιος, ἔντιμος, ἀξιότιμος.

hŏnōrārĭus, a, um, (honor) τιμητικός, ὁ τιμῆς ἕνεκα γιγνόμενος. vinum, frumentum, οἶνος, σῖτος. hŏnōrārĭum, ĭi, οὐ. τιμή, γέρας, ἀριστεῖον. h. dare alicui, διδόναι ἀριστεῖόν τινι. h. consequi ab aliquo, ἀξιοῦσθαι τοῦ ἀριστείου ἀπό τινος, λαμβάνειν ἀριστεῖον παρά τινος ἢ τυγχάνειν ἀριστείου.

hŏnōrāte, ἐπίρ. (tius, tissime) (honoratus) ἐντίμως.

hŏnōratus, a, um (tior, tissimus), τιμώμενος, ἔντιμος. μ. π. τ. honoro.

hŏnōrĭfĭce, ἐπίρ. (centius, centissime) (honorificus) ἐνδόξως, ἐντίμως, τιμητικῶς.

hŏnōrĭfĭcus, a, um (centior, centissimus) (honor-facio) ἔντιμος, τίμιος, τιμητικός. honorificum erat omnibus, τίμιον ἦν πᾶσιν ἀνθρώποις. honorifica et magna et splendita res, ἔντιμον καὶ μέγα καὶ λαμπρὸν πρᾶγμα.

hŏnōro, 1. (honor) (αἰτ.) τιμῶ τινα ἤ τι. honoro aliquem maxime, τιμῶ τινα μάλιστα, εἰς ὑπερβολήν, ὑπερβαλλόντως. honoro aliquem aliqua re, τιμῶ τινά τινι. 2) τιμῶ, κοσμῶ τι.

hŏnōrus, a, um (honor) (σπάν.) τίμιος, ἔντιμος, εὐπρεπής.

hŏnos καὶ hŏnor, ōris, ἀ. τιμή. h. et gloria, τιμὴ καὶ δόξα. h. immortalis, τιμὴ ἀΐδιος. h. meritus, τιμὴ προσήκουσα. h. summus, ὑπερβολὴ τιμῆς. habeo aliquem in honore, διὰ τιμῆς ἔχω τινά, τιμῶ τινα. 2) τιμή, ἀρχή, ἀξίωμα. honorem capio, τιμῆς τυγχάνω, καθίσταμαι εἰς ἀρχήν. 3) δῶρον, βραβεῖον. 5) τιμῆς ἕνεκα γιγνόμενον, π. χ. ὡς πρὸς τοὺς θεούς, θυσία, ὕμνος, χϑ. 3) κόσμημα, κόσμος. h. capitis, κόσμημα τῆς κεφαλῆς = στέφανος. 6) Honos, ἡ Honor, Θεὸς τῆς τιμῆς.

hōra, ae, ὁ. ὥρα. prima h., ἀπὸ τῆς 6—7 ὥρας. quarta h., ἀπὸ τῆς 9—10. septima h., ἀπὸ τῆς 12—1. octava, ἀπὸ τῆς 1—2. nona, ἀπὸ τῆς 2—3. χϑ. suprema h., ὁ θάνατος. in horas, καθ' ὥραν. unā horā ἢ in hora, ἐν μιᾷ ὥρᾳ. in horam vivere, ἐφημέρια φρονεῖν. horae, πλ. τὸ ὡρολόγιον. 2)

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ὥρα τοῦ ἔτους. 3) ὥρα, χρόνος. hac ipsa hora, ἐνστάσης τῆς ὥρας. hora elapsa, ὥρα παρελθοῦσα. 4) Horae, ārum, πλ. αἱ Ὧραι (θεαί).

Hŏrātĭus, Ὁράτιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους.

hordĕāceus, a, um, (hordeum) κρίθινος. hordeaceum vinum, κρίθινος οἶνος. h. panis, κρίθινος ἄρτος.

hordĕārĭus, a, um, (hordeum) κριθοφάγος.

hordĕum, i, οὐ. κριθή.

Horītae, ārum, ἀ. πλ. ἔθνος Ἰνδικόν.

hŏrizon, ntis ἀ. ὁρίζων.

hornōtĭnus a, um, (hornus) τήτινος, τούτου τοῦ ἔτους.

hornus, a, um, = hornotinus.

hōrŏlŏgĭum, ĭi, οὐ. ὡρολόγιον.

horrendus, a, um, μ. μελ. τ. horreo.

horrens, ntis, μ. ἐν. τοῦ

horrĕo, ēre, ἀμετάβ. φρίττω. comae horrent, ἡ κόμη φρίττει, ἀνορθοῦται. phalanx horrens hastis, φάλαγξ δόρασι φρίττουσα. mare horret fluctibus, ἡ θάλασσα φρίττει τοῖς κύμασι. 2) (ποιητ.) ῥιγῶ. 3) μτφ. φρίττω, τρέμω, φοβοῦμαι. h. animo, φρίττω τὴν ψυχήν. καὶ μεταβ. h. illum, crudelitatem ejus, φρίττω, ὀρρωδῶ ἐκεῖνον, τὴν ὠμότητα αὐτοῦ. h. ne aliquid fiat, δέδια μὴ γένηταί τι.

horrĕsco, horrŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τ. horreo) φρίττω. 2) h. aliquid, φρίττω, τρέμω, φοβοῦμαί τι.

horrĕum, i, οὐ. ἀποθήκη οἴνου, ἐμπορευμάτων βιβλίων κτλ. κατ' ἐξοχὴν δὲ σίτου, σιτοβολών.

horrĭbĭlis, e (lior) (horreo) φοβερός, φρικτός, φρικώδης.

horrĭde, ἐπίρ. (dus) (horridus) ἄνευ κοσμήματος, ἄκομψος. 2) τραχέως, ἀγρίως, σκληρῶς.

horrĭdŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τοῦ

horrĭdus, a, um, (dior) (horreo) φρικτός, φρικαλέος, φρικώδης, φρικοποιός, ὁ φρίκην προξενῶν. h. barba, φρικτός, φρικώδης (ἡμελημένος) πώγων. 2) φρικώδης, τραχύς, χαλεπός, ἄγριος, hiems, aequora, χειμών, θάλασσα. h. ager, ἀγρὸς ἀγεώργητος. 3) μτφ. ἐπὶ χαρακτῆρος τραχύς, ἀπαίδευτος, αὐστηρός, ἄκομψος, homo, vita, ἄνθρωπος, βίος. 4) (ποιητ.) ὁ ὑπὸ τοῦ ψύχους φρίττων.

horrĭfer, ĕra, ĕrum, (horror-fero) (ποιητ.) φρικοποιός, φρικαλέος, φρικτός, φρικώδης. 2) ψυχρός.

horrĭfĭco, 1. (horror-facio) (ποιητ.) φρίκην ἐμποιῶ, τρομάζω.

horrĭfĭcus, a, um, (horror-facio) φρικοποιός, ὁ ἐμποιῶν φρίκην, φρικαλέος, φρικώδης.

horrĭsŏnus, a, um (horreo-sonus) (ποιητ.) βαρυηχής, βαρύβρομος.

horror, ōris, ἀ. (horreo) φρίκη (ἕνεκα ψύχους, πυρετοῦ, φόβου κτλ.) frigidus h. τὸ ῥῖγος. 2) μτφ. ἡ φρίκη, τρόμος, ὀρρωδία.

Horta, ae, θ. Ὀρτανόν, πόλ. Τυρρηνίας. Ἐκ τούτου Hortīnus, a, um, τοῦ Ὀρτανοῦ.

hortāmen, ĭnis, οὐ. (hortor) παρ(ὁρμημα)ὁρμησις, παρακέλευσις, προτροπή.

hortāmentum, i, οὐ. = hortamen.

hortātĭo, iōnis, θ. (hortatus) παρόρμησις, παρακελευσμός, προτροπή.

hortātor, ōris, ἀ (hortor) παραινέτης, παραινῶν, παρορμῶν.

1. hortātus, a, um, μ. π. τ. hortor.

2. hortātus, ūs, ἀ. (hortor) (απαν.) = hortatio.

Hortensĭus, a, um, Ὀρτήσιος, τοῦ Ὀρτησίου. Hortensĭus, ĭi, ἀ. ὁ Ὀρτήσιος.

Hortensĭānus, a, um = Hortensius.

hortensis, e, ὁ hortensĭus, a, um (hortus) κηπαῖος.

Hortīnus, ἴδ. Horta.

hortor, 1. aliquem, in (ad) aliquid, de aliqua re, προτρέπω,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

παρακαλῶ τινα εἴς (ἐπί) τι, παρ(οξύνω)ορμῶ ἐπί (εἴς) τι, παραινῶ τινα. hortanti fratri, παραινοῦντι τῷ ἀδελφῷ. multis hortantibus, πολλῶν παραινούντων. καὶ παθ. hortor, παραινοῦμαι. hoste hortato, παρακληθέντος, παρορμηθέντος τοῦ πολεμίου. ✕ μετὰ τοῦ ut ἢ ne καὶ ὑποτ., ἢ μεθ' ἁπλῆς ὑποτ. 2) h. aliquem aliquid, παρορμῶ τινα ἐπί τι, εἴς τι, pacem, εἰς τὴν εἰρήνην.

hortŭlus, i, ὰ. ὑποκ. τοῦ

hortus, i, ὰ. (χόρτος) κῆπος. horti, ōrum, οἱ κῆποι, ἔπαυλις. 2) πρασιὰ λαχάνων, λάχανα.

hospes, ĭtis, ὰ. ϰθ. ξένος, ὁ ξενίζων, ξενοδόχος, πανδοχεύς. 2) ξένος, ὁ ξενιζόμενος, φίλος. 3) ξένος, ἔπηλυς, ἐπιδημῶν. μτφ. rei ἢ in re, ξένως ἔχων τινός, ἄπειρός τινος. 4) ὡς ἐπίθ. φιλόξενος, ξένιος.

hospĭta, ὅδ. hospitus.

hospĭtālis, e, (lior, lissimus) (hospes) ξένιος. h. munus, τὸ ξένιον. h. Jupiter, ὁ ξένιος Ζεύς. 2) φιλόξενος.

hospĭtālĭtas, ātis, θ. (hospitalis) ξενία, ξενισμός, φιλοξενία.

hospĭtālĭter, ἐπίρ. (hospitalis) φιλοξένως.

hospĭtĭum, ĭi, οὐ. (hospes) ξενία. h. et amicitia, ξενία καὶ φιλία. h. mihi est cum ille καὶ utor hospitio ejus, ξενία μοι πρὸς ἐκεῖνόν ἐστι, ξένος ἐκείνου εἰμί. h. cum aliquo facere, ξενίαν ποιεῖσθαι πρός τινα. renovo vetus h., ἀνανεοῦμαι ἢ καινὴν ποιοῦμαι τὴν παλαιὰν ξενίαν. 2) ξένισις. aliquem hospitio invito, accipio, excipio, ξενίζω τινά. 3) ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον, ξενών, κατάλυμα. 4) κοίτη, φωλεὰ ζώων.

hospĭtus, a, um, (hospes) (εὔχρ. μόνον τὸ θ. τοῦ ἐν. ϗ τὸ οὐ. τοῦ πλ.) ξένος, ἔπηλυς. ὡς οὐσ. hospita, ae, θ. ἡ ξένη (ἡ ξενίζουσα ἢ ἡ ξενιζομένη).

hostĭa, ae, θ. ἱερεῖον, σφάγιον, θυσία, θῦμα. hostiam immolo, θυσίαν θύω, σφαγιάζομαι.

hostĭcus, a, um, (hostis) πολέμιος. hostica terra, ἡ πολεμία χώρα. 2) hostĭcum, i, οὐ. πολεμία χώρα.

hostĭlis, e, (hostis) πολέμιος. h. havis, πολεμία ναῦς. hostilem in modum, ἐχθρικῷ τῷ τρόπῳ. hostili animo sum erga aliquem, πολεμικῶς ἔχω πρός τινα. ὡς οὐσ. hostilia, ĭum, οὐ. πλ. τὰ πολέμια, αἱ ἀδικίαι.

hostīlĭter, ἐπίρ. (hostilis) πολεμικῶς, πολεμίως.

Hostĭlĭus, ĭi, ὰ. Ὁστίλιος. Hostilius, a, um, Ὁστίλιος.

hostĭo, īre, aliquid, ἐξιάω τι.

hostis, is, (γεν. ἡ δοτ.) πολέμιός τινι. h. et inimicus, πολέμιος ϗ ἐχθρός. h. potens, ἐχθρὸς ἰσχυρός. h. alicujus sum, ἐχθρός τινός εἰμι. 2) ἐχθρός, δυσμενής τινι.

H.S. = sestertius, ὁπερ ἴδε.

huc, ἐπίρ. (hic) δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα, εἰς (ἐπὶ) τοῦτον τὸν τόπον. huc mitto, ἐνθάδε πέμπω. huc usque, ἄχρι τοῦ δεῦρο, μέχρις ἐνταῦθα. huc et illuc δεῦρο κακεῖσε. 2) πρὸς (εἰς) τοῦτο, εἰς τοσοῦτο. huc necessitatis venit, εἰς τοσοῦτον ἀνάγκης ἦλθεν. huc adde ἢ huc accedit, πρὸς τούτοις.

hucccĭne, ἐπίρ. (huc) εἰς τοῦτο ; εἰς τοσοῦτο ;

hūcusque ἢ huc usque, ὅδ. huc.

hui, ἐπίρ. ἀ ! ὦ ! βαβαί !

huic, δοτ. τ. hic.

hūjus, γεν. τ. hic.

hūjuscĕ-mŏdi (hicce-modus) τοιουτότροπος, τοιοῦτος.

hūjus-mŏdi = hujuscemodi.

hūmāne, ἐπίρ. (nius, nissime) (humanus) ἀνθρωπίνως. 2) φιλανθρώπως.

hūmānĭtas, ātis, θ. (humanus) τὸ ἀνθρώπινον, ἡ ἀνθρωπότης. 2) φιλανθρωπία. 3) διάπλασις καὶ κέσμησις ψυχῆς, ἀνθρωπισμός, παιδεία, διδασκαλία, μουσική, (ἐξευγενισμός). 4) τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

hūmānĭter, ἐπίρ. (nius) (humanus) ἀνθρωπίνως. disputare humanius de fortuna, διαλέγεσθαι ἀνθρωπινώτερον περὶ τῆς τύχης. 2) φιλανθρώπως. h. se gerere erga aliquos, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινας.

hūmānĭtus, ἐπίρ. (humanus) ἀνθρωπίνως, ἀνθρωπικῶς. 2) si quid mihi humanitus accidisset, εἴ τι ἀνθρώπινον ἔπασχον, εἰ ἀπέθανον.

hūmānus, a, um, (nior, nissimus) (homo) ἀνθρώπειος. humanum caput, ἀνθρωπίνη κεφαλή. humana hostia, τὸ ἀνθρώπειον σφάγιον, ἀνθρωποθυσία. 2) ἀνθρώπινος, ἀνθρωπικός. humanum genus, τὸ ἀνθρώπινον γένος. res divinae et humanae, θεῖά τε καὶ ἀνθρώπινα. humanus, i, ὁ. ὁ ἀνθρώπινος, ὁ ἄνθρωπος. 3) φιλάνθρωπος, φιλόφρων, ἐπιεικής. erga aliquem h., φιλάνθρωπος πρός τινα. 4) πεπαιδευμένος, εὖμουσος, (ἐξευγενισμένος).

hūmātĭo, iōnis, θ. (humo) (σπάν.) ἐνταφιασμός, ταφή.

hūmātus a, um, μ. π. τ. humo.

hūmectātus, a, um, μ. π. τοῦ

hūmecto, 1. (humectus) (ποιητ.) aliquid, ὑγραίνω, βρέχω, νοτίζω τι. 2) ἀμεταθ. δακρύω.

hūmectus, a, um, (humeo) ὑγρός.

hūmens, ntis, μ. ἐν τοῦ

hūmĕo, ēre, ἀμεταθ. νοτιῶ, βέβρεγμαι, ὑγρός εἰμι.

hŭmĕrus, i, ὁ. ὦμος.

hūmesco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. humeo) ἀμεταθ. ὑγραίνομαι, ὑγρὸς γίγνομαι, βρέγομαι.

humi, ἐδ. humus.

hŭmĭdŭlus, i, ὁ. (ὑποκ. τ. humidus) ὀλίγον ὑγρός.

hūmĭdus, a, um (dior, dissimus) ὑγρός, ἔνυγρος. humidum, i, οὐ. ὑγρὸς τόπος.

hūmĭfer, ĕra, ĕrum, (humor-fero) (ἀρχ.) ὑγροφόρος, ὑγροποιός.

hŭmĭlis, e (lior, lissimus) (humus) πρόσγειος, χαμηλός, ταπεινός, βραχύς. arbor, casa, homo, δένδρον, οἰκία, ἄνθρωπος. fossa h., τάφρος χθαμαλή. quorum nemo adeo humilis est, ut-, οὐδεὶς τούτων τοσοῦτον μικρός ἐστιν, ὥστε-. humilimum solum, χαμηλότατον ἔδαφος. 2) ταπεινός, ταπεινόφρων. animus, ψυχή. 3) ἀγενής, ταπεινός, ἐκ ταπεινοῦ γένους. natus parentibus humilibus, ἐκ ταπεινῶν γονέων γεγονώς. 4) ταπεινός, οὐτιδανός, φαῦλος. 5) ἐπὶ λόγου: ταπεινός, ἄκομψος, ἁπλοῦς.

hŭmĭlĭtas, ātis, θ. (humilis) χθαμαλότης, βραχύτης. navium, arboris, τῶν νηῶν, τοῦ δένδρου. 2) μτφ. ταπεινότης. h. generis, ἡ τοῦ γένους ταπεινότης, ἀγένεια. 3) ταπεινοφροσύνη. 4) ταπεινότης, εὐτέλεια, φαυλότης.

hŭmĭlĭter, ἐπίρ. (humilis) ταπεινῶς, χαμηλῶς. 2) ταπεινοφρόνως. h. sentire, ταπεινοφρονεῖν.

hŭmo, 1. (humus) aliquem, χώννυμι, καλύπτω τινὰ χώματι, θάπτω, ἐνταφιάζω τινά. mortuos, νεκρούς. 2) aliquid, χώννυμί τι.

hūmor, ōris, ὁ. (humeo) νοτίς, τὸ ὑγρόν, τὰ ὑγρά, ἡ ὑγρότης, ὕδωρ. h. Bacchi, ὁ οἶνος.

hŭmus, i, θ. χθών, γῆ. humi καὶ humo ἀ) χαμαί, ἐπὶ τῆς γῆς. h. sedeo, χαμαί, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κάθημαι. β) χαμᾶζε. γ') χαμόθεν. 2) (ποιητ.) χώρα, γῆ.

hўăcinthĭnus, a, um, (hyacinthus) ὑακίνθινος.

1. hўăcinthus, ȣ̀ -os, i, ὁ. ὑάκινθος.

2. Hўăcinthus, i, ὁ. Ὑάκινθος. Ἐκ τούτου Hyacinthĭa, ōrum, οὐ. πλ. Ὑακίνθια, ἑορτὴ παρὰ Λακεδαιμονίοις.

Hyădes, um, θ. πλ. Ὑάδες, (ἑπτὰ ἀστέρες), θυγατέρες τοῦ Ἄτλαντος.

hўaena, ae, θ. ὕαινα.

hўălus, i, ὁ. ὕαλος. 2) ὑαλοῦν χρῶμα.

Hyampŏlis, is, θ. Ὑάμπολις, πόλις Φωκίδος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Hȳantes, um, ἀ. πλ. Ὕαντες, ἔθνος Βοιωτικόν. Ἐκ τούτου Hyantēus, ἡ Hyantĭus, a, um, Ὑάντιος, Βοιωτικός.

Hyārōtis, ĭdis, ἀ. Ὑάρωτις, ποταμὸς Ἰνδίας.

Hyas, antis, ἀ. Ὕας, υἱὸς τοῦ Ἀτλαντος καὶ πατὴρ ἡ ἀδελφὸς τῶν Ὑάδων.

hybern, = hibern-.

Hȳbla, ae, ἡ -e, ēs, θ. Ὕβλα, 1) ὄρος Σικελίας. Ἐκ τούτου Hyblaeus, a, um, Ὑβλαῖος. 2) ὄνομα τριῶν πόλεων τῆς Σικελίας. Ἐκ τούτου Hyblenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ Ὑβλαῖοι.

Hȳdaspes, is, ἀ. Ὑδάσπης, ποταμὸς τῆς Ἰνδίας.

hȳdra, ae, θ. ὕδρα (νερόφιδον). h. Lernaea ἡ ἁπλῶς hydra, ἡ Λερναία ὕδρα, μήτηρ τοῦ Κερβέρου. 2) ὕδρα (ἄστρον).

hȳdraulus, i, ἀ. ὁ ὕδραυλος, ἡ ὕδραυλος.

hȳdrĭa, ae, θ. ὑδρία.

hȳdrōpĭcus, a, um, ὑδρωπικός.

hȳdrops, ōpis, ἀ. ὕδρωψ (νόσος).

1. hȳdrus ἡ -os, i, ἀ. ὕδρος, ὕδρα (νερόφιδον). ποιητ. ὀφις.

2. Hȳdrus, ūntis, θ. καὶ Hȳdruntum, i, οὐ. ὁ Ὑδροῦς, πόλις Καλαβρίας.

hyems = hiems.

Hȳlas, ae, ἀ. Ὕλας, φίλος τοῦ Ἡρακλέους, τὸν ὁποῖον αἱ νύμφαι ἥρπασαν διὰ τὸ κάλλος αὐτοῦ.

Hyllus, i, ἀ. Ὕλλος, υἱὸς τοῦ Ἡρακλέους.

Hȳmen, ĕnis, ἀ. Ὑμὴν εἴτε Ὑμέναιος, θεὸς τῶν γάμων. 2) ὁ Ὑμέναιος, τὸ γαμήλιον μέλος.

Hȳmĕnaeus ἡ -os, i, ἀ. Ὑμέναιος, Ὑμήν, ὅθεν = ὁ Ὑμέναιος, ὁ γάμος. 2) τὸ γαμήλιον μέλος.

Hȳmettus ἡ -os, i, ἀ. Ὑμηττός, ὄρος Ἀττικῆς. Ἐκ τούτου Hymettĭus, a, um, Ὑμήττιος.

Hȳpaepa, ōrum, οὐ. πλ. τὰ Ὕπαιπα, πόλις Λυδίας.

Hȳpănis, is, ἀ. Ὕπανις, ποταμὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σαρματίας.

Hȳpāsis, is, ἀ. Ὕπασις ἡ Ὑφασις, ποταμὸς Ἰδίας.

Hȳpăta, ae, θ. τὰ Ὕπατα, ἡ Ὑπάτη, πόλις Θεσσαλίας. Ἐκ τούτου ἀ) Hypataeus, a, um, καὶ Hypatensis, e, Ὑπαταῖος. Hypataei, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Hȳperbŏrĕi, ōrum, ἀ. πλ. Ὑπερβόρειοι, μυθολογικὸν ἔθνος· ἐκ τούτου Hyperborĕus, a, um, Ὑπερβόρειος.

Hȳpĕrĭdes, is, ἀ. Ὑπερίδης, ῥήτωρ Ἀθηναῖος, σύγχρονος τοῦ Δημοσθένους.

Hȳpĕrīon, iŏnis, ἀ. Ὑπερίων, υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, πατὴρ τοῦ Ἡλίου, τῆς Σελήνης καὶ τῆς Ἠοῦς. Ἐκ τούτου Hȳpĕrīonis, ĭdis θ. Ὑπεριονίς, θυγάτηρ τοῦ Ὑπερίωνος.

Hypermnestra, ae, θ. Ὑπερμνήστρα, μία τῶν Δαναΐδων, σύζυγος τοῦ Λυγκέως.

Hyphasis = Hypasis.

hȳpŏdĭdascălus, i, ἀ. ὑποδιδάσκαλος.

hȳpŏmnēma, ătis, οὐ. ὑπόμνημα.

hȳpŏthēca, ae, θ. ὑποθήκη.

Hypsĭpȳle, ēs ἡ -a, ae, θ. Ὑψιπύλη, θυγάτηρ τοῦ Θόαντος, βασιλέως τῆς Λήμνου. Ἐκ τούτου Hypsipylēus, a, um, Ὑψιπύλειος.

Hyrcānĭa, ae, θ. Ὑρκανία, χώρα μεταξὺ τῆς Μηδίας, Παρθίας καὶ Κασπίας θαλάσσης. Ἐκ τούτου ἀ) Hyrcānus, καὶ Hyrcanĭus, a, um, Ὑρκάνιος. Hyrcāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ὑρκάνιοι. Hyrcanĭum mare, Ὑρκανία θάλασσα, μέρος τῆς Κασπίας θαλάσσης.

Hȳrĭe, es, θ. Ὑρία, πόλις Βοιωτίας.

Hȳrĭēus, ei, ἀ. Ὑριεύς, πατὴρ τοῦ Ὠρίωνος. Ἐκ τούτου Hyrĭēus, a, um, τοῦ Ὑριέως.

Hyrtăcĭdes, ae, ἀ. Ὑρτακίδης, υἱὸς τοῦ Ὑρτάκου.

Hystaspes, is καὶ i, ἀ. Ὑστάσπης, πατὴρ τοῦ Δαρείου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

I.

I ἀριθμητικὸν σημεῖον = unus ἡ primus.

Iacchus, i, ἀ. Ἴακχος, ὄνομα τοῦ Βάκχου. (ποιητ.) = οἶνος.

i, προστ. τ. εο.

iambēus, a, um, ἰαμβεῖος.

iambus, i, ἀ. ἴαμβος (μετρ. ποῦς ὑ') 2) ἰαμβικὸν ποίημα.

Iāpĕtus, i, ἀ. Ἰαπετός, εἷς τῶν Τιτάνων, πατὴρ τοῦ Ἄτλαντος, Ἐπιμηθέως καὶ Προμηθέως. Ἐκ τούτου **Iāpĕtīŏnĭdes**, ae, ἀ. Ἰαπετιονίδης.

Iāpўdes, um, ἀ. πλ. Ἰάποδες, ἔθνος Ἰλλυρίας. Ἐκ τούτου ἀ) **Iapys**, ўdis, τῶν Ἰαπόδων. β') **Iapydia**, ae, θ. γῶρα τῶν Ἰαπόδων.

Iāpyx, ўgis, ἀ. Ἴαπυξ, υἱὸς τοῦ Δαιδάλου· οὗτος εἰς μέρος τι τῆς Ἰταλίας ἔδωκε τὸ ὄνομά του = **Iapygia**, ae, θ. Ἰαπυγία. Ἐκ τούτου **Iapўx**, ўgis, καὶ **Iapўgĭus**, a, um, Ἰαπύγιος. 2) Ἴαπυξ (ἄνεμος).

Iarba καὶ **-as**, ae, ἀ. Ἴαρβας, βασιλεύς τις τῆς Μαυρουσίας ἐν Ἀφρικῇ. Ἐκ τούτου **Iarbĭta**, ae, ἀ. ὁ Μαυρούσιος.

Iardănis, ĭdis, θ. θυγάτηρ τοῦ Ἰαρδάνου (ἡ Ὀμφάλη).

Iāsĭdes, ae, ἀ. Ἰασίδης.

Iāsĭon, ŏnis καὶ **Iāsĭus**, ii, ἀ. Ἰασίων, Ἰάσιος, ἀδελφὸς τοῦ Δαρδάνου.

Iāson, ŏnis, ἀ. Ἰάσων, 1) υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Θεσσαλίας Αἴσωνος, ἀρχηγὸς τῶν Ἀργοναυτῶν. Ἐκ τούτου **Iasŏnĭus**, a, um, Ἰασόνιος 2) τύραννος ἐν Φερραῖς τῆς Θεσσαλίας.

Iaspis, ĭdis, θ. ἴασπις (λίθος).

Iassus, i, θ. Ἰασσός, πόλ. Καρίας. Ἐκ τούτου **Iassenses**, ium, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Iāzўges, um, ἀ. πλ. Ἰάζυγες, ἔθνος Σαρματικόν. **Iazyx**, ўgis, Ἰάζυξ.

ibam, πρτ. τοῦ εο.

Ibēres, um, ἀ. πλ. Ἴβηρες, ἔθνος Ἰσπανίας. Θέν **Iber**, ēris, ἀ. Ἴβηρ, Ἰσπανός. Ἐκ τούτου ἀ) **Iberĭa**, ae, θ. 1) Ἰβηρία, Ἰσπανία. 2) χώρα τῆς Ἀσίας. β') **Iberĭcus**, a, um, Ἰβηρικός, Ἰσπανικός. γ') **Ibērus**, a, um, Ἰβηρικός, καὶ **Ibēri**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ἴβηρες, Ἰσπανοί.

1. **Ibērus**, i, ἀ. Ἴβηρος, ποταμὸς Ἰσπανίας.

2. **Ibērus**, a, um, ἴδ. **Iberes**.

Ibĭ, ἐπίρ. (is) αὐτοῦ, αὐτόθι, ἐνταῦθα, ἐκεῖ. **ibi bellum gerere**, ἐκεῖ πολεμεῖν. **ibi manere**, αὐτοῦ καταμένειν. **ihi auctor fuit horum**, αὐτόθι ὁ αἴτιος ἦν τούτων. 2) ἐν ἐκείνῳ τῷ πράγματι. 3) χρον. τότε.

Ibĭdem, ἐπίρ. (ibi-dem) αὐτόθι, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. **i. loci res est**, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει τὰ πράγματα μένει. 2) ἐν τῷ αὐτῷ πράγματι.

ibis, ĭdis ἡ is, θ. ἴβις (πτ.)

ibo, μέλ. τ. εο.

Icărĭa, ae, θ. Ἰκαρία, νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους.

Icărĭus, ĭi, ἀ. Ἰκάριος, ἀδελφὸς τοῦ Τυνδάρεω, πατὴρ τῆς Πηνελόπης. Ἐκ τούτου ἀ) **Icariōtis**, ĭdis, θ. 1) Ἰκαριῶτις, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἰκαρίου = Πηνελόπη. 2) ἐπίθ. τοῦ Ἰκαρίου. β') **Icăris**, ĭdis, θ. Ἰκαρίς = **Icariotis**.

1. **Icărus**, i, ἀ. Ἴκαρος, πατὴρ τῆς Ἠριγόνης. Ἐκ τούτου **Icarĭus**, a, um, Ἰκάριος, τοῦ Ἰκαρίου. **canis I.**, τὸ κύναστρον.

2. **Icărus** i, ἀ. Ἴκαρος, υἱὸς τοῦ Δαιδάλου, ἐξ οὗ τὸ Ἰκάριον πέλαγος τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔσχε. Ἐκ τούτου **Icarĭus**, a, um, Ἰκάριος. **Icarium mare** ἢ ἁπλῶς **Icarium**, Ἰκάριον πέλαγος, (μέρος τοῦ Αἰγαίου).

iccirco **idcirco**.

Icĕlos, i, ἀ. Ἰκελος, ἀδελφὸς τοῦ Μορφέως.

Icēni, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος Βρεττανίας.

ichneumon, ŏnis, ἀ. ἰχνεύμων (ζ.).

īco, **īci**, **ictum**, 3. (αἰτ.) βάλλω, τύπτω, πλήττω τινὰ ἢ τι. **navis icta est**, τὸ πλοῖον συνεκρούσθη. 2) **i. foedus cum aliquo**, ὅρκια τέμνω, συνθήκας ποιοῦμαι πρός τινα. **icto foedere**, συνθήκης γενομένης.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

3) ἐκπλήττω. metu ictus, φόβῳ ἐκπλαγείς.

Icŏnĭum, ĭi, οὐ. Ἰκόνιον, πόλις Λυκαονίας.

1. ictus, a, um, μ. π. τ. ico.

2. ictus, ūs, ἀ. (ico) βολή, πληγή, τύψις, κροῦσις. ictum infligere, πληγὴν καταφέρειν. ictu primo, ἐν τῇ πρώτῃ ὁρμῇ. uno ictu, μιᾷ ὁρμῇ. ictus Fortunae, αἱ περιπέτειαι τῆς τύχης. (ποιητ.) i. solis, ἀκτὶς ἡλίου.

id, οὐδ. τοῦ is.

Īda, ae, ἡ -ē, ēs, θ. Ἴδη, ὄρος 1) τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. 2) τῆς Κρήτης Ἐκ τούτου Idaeus, a, um, Ἰδαῖος. Idaea mater, ἡ Κυβέλη.

Īdālĭum, ĭi, οὐ. Ἰδάλιον, ὄρος καὶ πόλις Κύπρου. Ἐκ τούτου ἀ) Idalĭus, a, um, Ἰδάλιος, καὶ Idalĭa, ae, θ. Ἰδαλία, χώρα τῆς Κύπρου. β') Idālĭē, ēs, θ. Ἰδαλία, ἐπίθ. τῆς Ἀφροδίτης.

idcirco, ἐπίρ. διὰ τοῦτο, τούτου ἕνεκα, διὰ ταῦτα, ὅθεν.

Īdĕa, ae, θ. ἰδέα.

īdem, ĕădem, ĭdem (is-dem) ὁ αὐτός. idem et ἡ ac ἡ atque ἡ ut = unus et idem, εἷς καὶ ὁ αὐτός. uno eodemque tempore, ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ. 2) eādem (ὑπον. viā) ἐπίρ. διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, τὴν αὐτὴν ὁδόν.

ĭdentĭdem, ἐπίρ. αὖθις καὶ αὖθις, θαμινά, συχνά.

ĭd-ĕo, ἐπίρ. διὰ τοῦτο, τούτου ἕνεκα. ideo quod ἡ quia, διὰ τοῦτο ὅτι.

ĭdĭōta, ae, ἀ. ἰδιώτης.

Idmon, ŏnis, ἀ. Ἴδμων, πατὴρ τῆς Ἀράχνης. Ἐκ τούτου Idmonĭus, a, um, Ἰδμόνιος.

ĭdōlŏlātra, καὶ -es, ae, ἀ. εἰδωλολάτρης.

ĭdōlŏlātrīa, ae, θ. εἰδωλολατρεία.

Īdōlum, ἢ -lon, i, οὐ. εἴδωλον.

Idŏmĕnĕus, ei ἢ eos, ἀ. Ἰδομενεύς, υἱὸς τοῦ Δευκαλίωνος, βασιλεὺς Κρήτης.

ĭdōnĕe, ἐπίρ. (idoneus) (σπάν.) ἐπιτηδείως, ἁρμοδίως.

ĭdōnĕus, a, um, alicui ἢ ad aliquid, ἐπιτήδειος, ἁρμόδιος, κατάλληλος πρός τι. idoneum tempus, ὁ καιρός, ἡ ἁρμοδία περίστασις. i. ad omnia, εὐάρμοστος πρὸς ἅπαντα. i. ad negotium, χρήσιμος ἐπὶ πρᾶγμα. 2) ἄξιος, ἱκανός, πιστός. idonei auctores, ἀξιόπιστοι μάρτυρες. i. ad aliquid, ἱκανὸς πρός τι. i. ad docendum, ἱκανὸς διδάσκειν. i. ad agendum, δυνάμενος πράττειν.

Īdūmē, ēs, ἢ -aea, ae, θ. Ἰδουμαία. Ἐκ τούτου Īdumaeus, a, um, Ἰδουμαῖος.

Idus, ŭum, θ. πλ. αἱ εἰδοί, ἡ 15η ἡμέρα τοῦ Μαρτίου, Μαΐου, Ἰουλίου καὶ Ὀκτωβρίου, ἢ ἡ 13η τῶν ἄλλων μηνῶν.

Īdўĭa, ae, θ. Ἰδυῖα, μήτηρ τῆς Μηδείας.

īdўllĭum, ĭi, οὐ. εἰδύλλιον.

ĭens, euntis, μ. ἐν. τ. eo.

Igilĭum, ĭi, οὐ. μικρὰ νῆσος τῆς Τυρρηνικῆς θαλάσσης.

ĭgĭtur, σύνδ. οὖν, τοίνυν, οὐκοῦν. i. precabatur, οὐκοῦν ηὔχετο. i. commemoravi, ὑπέμνησα δή. 2) εἶτα, ἔπειτα.

ignārus, a, um, (rissimus) (ingnarus) ἀγνοῶν, ἀνεπιστήμων, μὴ ἐπιστάμενος, ἀμαθής· (μετὰ γεν. ἢ αἰτ. καὶ ἀπαρ. ἢ μετ' ἀναφορ. προτάσεως). i. physicorum, ἄπειρος τῶν φυσικῶν. 2) alicui, ἄγνωστός τινι. ignara hostibus regio, χώρα ἄγνωστος τοῖς πολεμίοις.

ignāve, ἐπίρ. (vius) (ignavus) ἀνωθρῶς, ὀκνηρῶς, ἀθύμως. i. se gerere erga hostes, ἀνάνδρως πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἔχειν.

ignāvĭa, ae, θ. (ignavus) ῥᾳθυμία, νωθρία, ὄκνος, ἀθυμία, ὀκνηρία, δειλία. ignavia nimia et intempestiva, ῥᾳθυμία πολλὴ καὶ ἄκαιρος. ignaviae se dare, ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν. facere aliquid ob ignaviam, δειλίας ἕνεκα ποιεῖν τι.

ignavĭter = ignave.

ignāvus, a, um, (vior, vissi-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

mus) (in-gnavus = navus) ῥᾴθυμος, νωθρός, ὀκνηρός, ἄνανδρος, δειλός, ἄθυμος. i. anus, ἀργὸν ἔτος. i. homo, δειλὸς ἄνθρωπος. i. miles, δειλὸς στρατιώτης. 2) ὁ ἐμποιῶν ὄκνον.

ignesco, ĕre, (ignis) ἀμεταβ. (ἐκ)πυροῦμαι, καίομαι. 2) μτφ. ἐπὶ πάθους· ἐκκαίομαι, ἐκφλέγομαι.

ignĕus, a, um, (ignis) πύρινος, ἔμπυρος, πυρώδης, καυστικός. 2) μτφ. διάπυρος, βίαιος, ὁρμητικός, μανιώδης. i. homo, μανιώδης ἄνθρωπος. i. furor, διάπυρος μανία. 3) (ποιητ.) πυρίχρους.

ignĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. ignis) πυρίδιον, μικρὸν πῦρ. μτφ. τὸ ζώπυρον.

ignĭfer, ĕra, ĕrum, (ignis-fero) (ποιητ.) πυρφόρος, πυρώδης.

Ignĭgĕna, ae, ἀ. (ignis-gigno) (ποιητ.) πυριγενής, πυριγενέτης, ἐπίθ. τοῦ Διονύσου.

ignĭ-pes, pĕdis, ἀ. (ποιητ.) πύρινος τοὺς πόδας.

Ignĭ-pŏtens, ntis, ἀ. (ποιητ.) ἐπίθ. τοῦ Ἡφαίστου = ὁ πυροσθενής, ὁ θεὸς τοῦ πυρός.

ignis, is, ἀ. πῦρ. ignem concipere ἢ comprehendere, δέχεσθαι τὸ πῦρ, ἅπτεσθαι τοῦ πυρός. ignem facere, accendere, ἅπτειν πῦρ. 2) (ποιητ.) τὸ πῦρ τοῦ Διός, ὁ κεραυνός. 3) πῦρ, φλόξ, λάμψις. i. oculorum, τὸ πῦρ τῶν ὀφθαλμῶν. 4) πῦρ, ἄστρον, ἥλιος κ.τ.λ. 5) μτφ. τὸ πῦρ, τὸ διάπυρον πάθος (ἡ ὁρμή, ἔρως κ.τ.λ) 6) sacer ignis, τὸ ἐρυσίπελας.

ignōbĭlis, e, (lior, lissimus) (in-nobilis) ἄγνωστος, ἀγνοούμενος, ἀφανής. 2) ἄδοξος, ἀκλεής. 3) ἐξ ἀσήμου γένους, ἀγενής, ταπεινός, γυδαῖος. non ignobilis familia, ἐπιφανὲς γένος.

ignōbĭlĭtas, ātis, θ. (ignobilis) ἀδοξία, ἀσημότης. 2) ἀγένεια, ἡ τοῦ γένους ταπεινότης, δυσγένεια. 3) φαυλότης.

ignōbĭlĭter, ἐπίρ. (ignobilis) ἀδόξως.

ignōmĭnĭa, ae, θ. (in-nomen) ἀτιμία, ἀδοξία, ὄνειδος, αἰσχύνη. ignominiam alicui adfero, αἰσχύνην φέρω τινί. fugio ignominiam, φεύγω τὴν ἀδοξίαν.

ignōmĭnĭōse, ἐπίρ. (ignominiosus) ἀτίμως, ἀδόξως, αἰσχρῶς.

ignōmĭnĭōsus, a, um, (sissimus) ἄτιμος, ἐπονείδιστος, αἰσχρός. ignominiosum duco, ἐν αἰσχρῷ τίθημι. ignominiosum habetur jam versari in reipublica, ἐπονείδιστον ἤδη τὸ πολιτεύεσθαι.

ignōrābĭlis, e, (ignoro) (σπάν.) ἄγνωστος, ἄδηλος.

ignōrantĭa, ae, θ. (ignoro) ἄγνοια, ἀγνωσία. i. et inscitia rerum, ἡ ἄγνοια καὶ ἀπειρία τῶν πραγμάτων. i. cum ignavia conjuncta, ἄγνοια μεμιγμένη κακίᾳ.

ignōrātio, iōnis, θ. = ignorantia.

ignōrātus, a, um, ἀγνοούμενος, ἄγνωστος, λαθών. μ. π. τοῦ

ignōro, 1. (ignarus) (αἰτ.) ἀγνοῶ, οὐκ οἶδά τινα ἢ τι. i. aliquid, λανθάνει μέ τι. ignoror, ἀγνοοῦμαι.

ignosco, nōvi, nōtum, 3. (innosco) alicui, συγγιγνώσκω τινί. i. alicui peccatum, συγγιγνώσκω τινὶ ἁμαρτίαν. i. alicui fraudem, συγγιγνώσκω τινὶ τῆς ἀπάτης. i. alicui, συγγνώμην ἔχω (δίδωμί) τινι. mihi ignoscite si-, σύγγνωτέ (συγγνωρίσατέ) μοι εἰ-. ignoscenda dementia, ἄνοια ἀξία συγγνώμης.

ignōtūrus, a, um, μ. μελ. τ. ignosco.

1. ignōtus, a, um, (tior, tissimus) (in-gnotus = notus) ἄγνωστος, ἀγνοούμενος. i. alicui, ἀγνώς τινι. de rebus ignotis loqui, περὶ ἀγνοουμένων τοὺς λόγους ποιεῖσθαι. 2) ἄπειρος, ἀμαθής.

2. ignōtus, a, um, μ. π. τ. ignosco.

Iguvĭum, ĭi, οὐ. πόλις τῆς Ὀμβρικῆς. Ἐκ τούτου Iguvīni, ōrum, καὶ Iguvinātes, um, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

1. ii, ἀ. πλ. τ. is.
2. ii, ἀντὶ ivi, πρχ. τ. co.
Ile, is, οὐ. καὶ Īlĭum, Īi, οὐ. συνή. κατὰ πλ. ilia, ĭum, λαγόνες, κενεών. ducere (trahere) ilia, πνευστιᾶν, ἀσθμαίνειν. 2) (ποιητ.) τὰ σπλάγχνα.
Ilercaonenses, ĭum, ἡ Ilergēŏnes, um ἡ Illurgavonenses, ĭum, ἀ. πλ. ἔθνος τῆς νοτί υ Ἰσπανίας.
Ilerda, ae, θ. Ἰλέρδα, πόλις Ἰσπανίας. Ἐκ τούτου Ilerdenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
Ilergētes, um, ἀ. πλ. ἔθνος Ἰσπανίας.
Īlex, Īcis, θ. ἡ πρῖνος ἡ δρῦς (δένδρ.)
ilĭa, ĭum, οὐ. πλ. τ. ile, ὅπερ ἴδ.
Ilia, Iliacus, Iliades, Ilias, ἴδ. Ilion.
Īlĭcet = ire licet, ἄπιθι! ἄπελθε! ἄπιτε! 2) παραυτίκα, παραχρῆμα, εὐθύς.
Ilienses, is, ἴδ. Ilion.
Īlignĕus ἡ īlignus, a, um, (ilex) πρίνινος.
Ilĭon, ἡ Ilĭum, Īi, οὐ. ᾗ Ilĭos, Īi, θ. Ἰλιόν, ἡ μητρόπολις τῶν Τρώων, ἡ ἄλλως Τροία. Ἐκ τούτου ά) Iliăcus, a, um, Ἰλιακός. carmen Iliacum, ποίημα ὑπόθεσιν ἔχον τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον = Ἰλιάς. β') Iliădes, ae, ἀ. Ἰλιεύς, Τρώς (Γανυμήδης). γ') Ilias, ădis, θ. 1) ἡ Τρωὰς (γυνή). 2) Ἰλιάς, τὸ ποίημα τοῦ Ὁμήρου. δ') Ilienses, ĭum, ἀ. πλ. 1) Ἰλιεῖς, Τρῶες. 2) ἔθνος τῆς Σαρδηνίας, ἄποικοι τῶν Τρώων. ε) Ilĭus, a, um, Ἰλιακός, Τρωϊκός. Ἐκ τούτου Ilĭa, ae, θ. Ἰλία εἴτε Ῥέα Σιλβία, θυγάτηρ τοῦ Νουμήτορος (μήτηρ τοῦ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου). ὅθεν Iliădes, ae, ἀ. διάδοχος τῆς Ῥέας (ὁ Ῥωμύλος καὶ Ῥῶμος· ἀμφότεροι λέγ. iliădae fratres).
Ilĭŏna, ae, ἡ -ne, ēs, θ. Ἰλιόνη, θυγάτηρ τοῦ Πριάμου, σύζυγος τοῦ Πολυμνήστορος. 2) Ἐκάβη.
Ilios, Ĭi = Ilion.
Ilĭthўia, ae, θ. Εἰλείθυια.
Ilĭum, Ilĭus, ἴδ. Ilion.
Illa, ἴδ. ille.
il-lăbĕfactus, a, um, (in στερ.) ἀκλόνητος.
il-lābor, lapsus sum, lābi, (in) ἀμετάβ. alicui, in aliquid καὶ aliquid, ἐνολισθαίνω, ἐμπίπτω, εἰσπίπτω τινί, ἢ εἴς τι. 2) καταπίπτω, συμπίπτω.
il-labōrātus, a, um, (in στερ.) ἀνέργαστος.
il-lăbōro, 1. (in-laboro) ἐμπονῶ, ἐργάζομαι ἔν τινι.
illac, ἐπίρ. (ille) ἐκεῖνῃ, ἐκεῖσε.
il-lăcessītus, a, um (in, στερ.) ἀνενόχλητος.
illăcrĭmabĭlis, e (in στερ.) ἄδακρυς, ἀδάκρυτος, ἀνίλεως, ἀδυσώπητος. 2) ἄκλαυστος.
il-lăcrĭmo καὶ -or, 1. alicui, ἐνδακρύω τινί, δακρύω ἐπί τινι. i. mortuo, ἐνδακρύω τῷ τεθνεῶτι. i. fortunae meae, καταδακρύω τὴν ἐμαυτοῦ τύχην. 2) δακρύω, κλαίω τι.
illacrĭmor = illacrimo.
il-laesus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀδλαβής, ἄβλαπτος, ἀπαθής.
il-laetābĭlis, e (in στερ.) (ποιητ.) ἄχαρις, ἀηδής.
illapsus, a, um, μ. π. τ. illabor.
illăquĕo, 1. (in-laqueus) (ποιητ.) aliquem, παγιδεύω τινά.
illātus, a, um, μ. π. τ. infero.
il-laudātus, a, um (in στερ.) (ποιητ.) ψεκτός, ἀνάξιος ἐπαίνου, ἀνεγκωμίαστος. 2) ἄδοξος.
illautus, a, um = illotus.
ille, illa, illud, γεν. illĭus, ἐκεῖνος. ille ipse, αὐτὸς ἐκεῖνος. ille — hic, ἐκεῖνος (ὁ μὲν) — οὗτος (ὁ δέ) —. hi — illi, οἱ μέν — οἵδε. ex illo (ὑπον. tempore), ἐξ ἐκείνου (τοῦ χρόνου). 2) ἐκεῖνος (ὁ περίφημος).
illĕcĕbra, ae, θ. συνήθ. κατὰ πληθ. illecebrae, (illicio) ἐπαγωγή, δέλεαρ, θέλγητρον. 2) ἐπῳδή, ἐπαγωγαί.
1. illectus, a, um, μ. π. τ. illicio.
2. il-lectus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) μὴ ἀναγνωσθείς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

illĕpĭde, ἐπίρ. (illepidus) ἀκόμψως, ἀχαρίτως.

il-lĕpĭdus, a, um, (in στερ.) ἄκομψος, ἄχαρις.

illĕvi, πρκ. τ. illino.

illex, ĭcis, ὁ. (illicio) παλευτὴς (πτηνὸν δι' οὗ ἄλλα δελεάζομεν). 2) ὁ δελεάζων, ἐφελκύων.

illexi, πρκ. τ. illicio.

illi, δοτ. ἐν. ᾧ ὀν. πλ. τ. ille.

illĭbātus, a, um, (in-libo) ἄψαυστος, ἄθικτος. 2) ἀμείωτος, ἀκέραιος. i. gloria, ἀμείωτος δόξα.

il-lĭbĕrālis, e (in στερ.) ἀνελεύθερος, δουλοπρεπής, ἀγενής, κοινός, μικρολόγος.

illĭbĕrālĭtas, ātis, θ. (illiberalis) (σπαν.) ἀνελευθερία, ἀγένεια.

illĭbĕrālĭter, ἐπίρ. (illiberalis) ἀνελευθέρως, ἀγενῶς, μικρολόγως.

illic, ἐπίρ. ἐκεῖ, ἐνταῦθα, ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. nulli erant illic, praeterquam Thebani, οὐ γὰρ ἦσαν αὐτόθι πλὴν Θηβαῖοι. 2) μτφ. τότε, ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. 3) ἐν ἐκείνῳ τῷ πράγματι.

illicet = ilicet.

illĭcĭo, lexi, lectum, 3. (in-lacio) aliquem, δελεάζω, θηρῶ, ἐπάγω, προσελκύω τινά.

illĭcĭtātor, ōris, ὁ. (in-licito) ὁ χάριν τοῦ πωλητοῦ ἐν τοῖς πλειστηριασμοῖς τὴν τιμὴν πράγματός τινος αὐξάνων.

il-lĭcĭtus, a, um, (in στερ.) ἀθέμιτος, ἄνομος. illicita facio, ἀθέμιτα ποιῶ.

illĭco, ἐπίρ. (in-loco) αὐτόθι, ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ. 2) παραυτίκα, εὐθύς.

illĭdo, līsi, līsum, 3. (in-laedo) (ποιητ.) aliquid alicui ἢ ad (in) aliquid, προσ(ἀράσσω)βάλλω τί τινι, κρούω τι πρός τι. c. navem litori, προσ(ἀπο)κέλλω τὴν ναῦν τῇ ἀκτῇ.

il-līgo, 1. aliquid ἢ aliquem in re (ἢ rem) (προσ)δέω τινὰ ἢ τί τινι. 2) ἐνδέω, ἐμπλέκω τί τινι. 3) περι(συμ)πλέκω, δεσμεύω τινά τινι. 4) ἐγκλείω, κατακλείω.

illim, ἐπίρ. = illinc.

illīmis, e, (in-limus) (ποιητ.) ἄθολος, ἄπηλος.

illinc, ἐπίρ. (ille) ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν.

illĭnĭo, īvi, ītum, 4. = illino.

il-lĭno, lēvi, lĭtum, 3. (in) (ποιητ.) aliquid alicui, ἐναλείφω, ἐπιχρίω τί τινι. i. aurum rei, ἐπιχρυσῶ τι.

il-lĭquĕfactus, a, um, = liquefactus.

illīsi, πρκ. τ. illido.

1. illīsus, a, um, μ. π. τ. illido.

2. illīsus, ūs, ὁ. (illido) (μόνον κατ' ἀφαιρ. τ. ἐν.) πρόσκρουσις, κροῦσις.

il-lĭtĕrātus, a, um, (tissimus) (in στερ.) ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἀμαθής. vir non illiteratus, ἀνὴρ πεπαιδευμένος.

illĭtus, a, um, μ. π. τ. illino.

illīus, γεν. τ. ille.

illīusmŏdi, ἢ illius modi, τοιοῦτος.

illix = illex.

illo, ἐπίρ. ἐπὶ κινήσ. ἐκεῖσε, εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. 2) ἐνταῦθα, εἰς ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα.

il-lōtus ἢ il-lautus, a, um, (in στερ.) ἄλουτος, ἄπλυτος, ἄνιπτος.

illuc, ἐπίρ. (ἐπὶ κινήσ.) ἐκεῖσε, εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ἐνταῦθα. illuc ire, ἐκεῖσε πορεύεσθαι. i. et inde huc, ἐκεῖσε καὶ ἐκεῖθεν δεῦρο. 2) εἰς ἐκεῖνο τὸ πρόσωπον ἢ πρᾶγμα, ὥδ. huc.

il-lūcesco, luxi, ĕre, ἀμετάβ. ἐπιλάμπω. 2) ἀπρόσ. ubi (dies) illuxit, ἅμα ἐπέλαμψεν, ὑπεφάνη ἡμέρα, διαφωσκούσης ἡμέρας, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. 3) μτφ. ἀναφαίνομαι.

illucisco = illucesco.

illud, οὐ. τ. ille.

il-lūdo, lūsi, lūsum, 3. alicui, ἐμπαίζω τινί. 2) alicui, in aliquem ἢ aliquem, ἐμπαίζω, ἐντρυφῶ τινι, γλευάζω τινά, καταγελῶ τινος. i. praecepta, γλευάζω τὰ διδάγματα (τῶν ἀκουόντων). 3)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτμου

ἐξαπατῶ, φενακίζω τινά, φθείρω τι. pecuniam, τὰ χρήματα. 4) βλάπτω. i. mulieri, διαφθείρω, βιάζομαι γυναῖκα.

illūmĭno, 1. (in-lumen) aliquid, φωτίζω, καταλάμπω τι. sol illuminat lunam, ὁ ἥλιος φωτίζει τὴν σελήνην. 2) λαμπρύνω, διακοσμῶ, καλλωπίζω. orationem, τὸν λόγον. 3) φανερῶ τι.

illūnis, e (in στερ. & luna) ἀσέληνος. i. nox, ἀσέληνος νύξ.

illūsi, πρκ. τ. illudo.

illūsĭo, iōnis, θ. (illudo) κατάγελως, καταγέλασμα, ἐμπαιγμός, γλευασμός, εἰρωνεία.

illustrātĭo, iōnis, θ. (illustro) διασάφησις ἐναργής, ἐνάργεια.

illustris, e, (trior, trissimus) (in-lux) φαεινός, φωτεινός, λαμπρός. i. nox, φωτεινὴ νύξ. 2) φανερός, ἐπιφανής, ἔνδοξος, ἐπίσημος, ὀνομαστός, εὐγενής. i. fio per aliquid, λαμπρὸς γίγνομαι διά τι. illustriōre loco natus, ἐξ ἐπιφανεστέρου γένους γεγονώς. 3) φανερός, δῆλος, σαφής.

illustrĭus (tissime) ἐπίρ. συγκρ. (illustris) φανερώτερον, σαφέστερον.

illustro, 1. (illustris) aliquid, καταλάμπω, φωτίζω τι. sol cuncta suā luce illustrat, ὁ ἥλιος τὰ πάντα τῷ ἑαυτοῦ φωτὶ φωτίζει. 2) μτφ. διασαφῶ, ἀναπτύσσω, σαφὲς ποιῶ τι. 3) aliquem ἢ aliquid, λαμπρύνω, κοσμῶ τινα ἢ τι. orationem, τὸν λόγον.

illūsus, a, um, μ. π. τ. illudo.

illutus = illotus.

illŭvĭes, ēi, θ. (in-luo) κατακλυσμός, κατάκλυσις. i. aquarum, πλημμύρα. 2) ἀλουσία, ῥύπος.

illuxi, πρκ. τ. illucesco.

Illўrii, ōrum, ἀ. πλ. Ἰλλυριοί, ἔθνος τῆς σημερινῆς Δαλματίας. Ἐκ τούτου α') Illўrius, a, um, Ἰλλύριος. καὶ Illyrĭa, ae, θ. Ἰλλυρία. β') Illўrĭcus, a, um, Ἰλλυρικός. καὶ Illyrĭcum, i, οὐ. ἡ χώρα τῶν Ἰλλυριῶν. γ') Illўris, ĭdis, θ. ὡς ἐπίθ. Ἰλλυρίς, Ἰλλυρική, ὡς οὐσ. = Illyrĭcum, Ἰλλυρίς, ἡ Ἰλλυρία (χώρα).

Ilōtae, ārum, ἀ. πλ. = Helotes.

Ilus, i, ἀ. Ἶλος, υἱὸς τοῦ Τρωός, βασιλέως τῆς Τροίας. 2) = Iulus, ἐπίθ. τοῦ Ἀσκανίου.

Ilva, ae, θ. Ἰλούα, νῆσος τοῦ Τυρρην. πελάγους.

Imachăra, ae, θ. πόλις Σικελίας. Ἐκ τούτου Imacharensis, e, ἐκ τῆς Ἰμαχάρας καὶ Imacharenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

im, ἀντὶ in 1. ἐν συνθέσει λέξεών τινων.

Ĭmāgĭnārĭus, a, um, (imago) φαντασικός. 2) τῆς εἰκόνος.

Ĭmāgĭnor, 1. (imago) φαντάζομαι, videre aliquid, ὁρᾶν τι.

Ĭmāgo, ĭnis, θ. (imitor) ἀπείκασμα, ἐξεικόνισμα, εἰκών. i. picta et ficta, γραπτὴ καὶ πλαστὴ εἰκών, ζωγράφημα καὶ ἄγαλμα. 2) κατ' ἐξοχὴν imagines majorum, (αἵ καὶ cerae ἐκαλοῦντο) αἱ τῶν προγόνων εἰκόνες, κήρινα ἐκμαγεῖα τοῦ προσώπου, ἃ οἱ Ῥωμαῖοι (οἱ εὐγενεῖς, οἱ nobiles) εἰς τιμὴν τῶν τελευτηκότων ἐπιφανῶν προγόνων ἐποίουν, καὶ ἀνήρτων ἐν τῷ προδόμῳ μετὰ τίτλου (titulus), ἔχοντος τὰ ὀνόματα τῶν ἀποθανόντων, τὰ ἀξιώματα καὶ τὰ εὐεργετήματα αὐτῶν· ἦν δὲ σημεῖον εὐγενείας, ὅθεν homo multarum imaginum, ἄνθρωπος παλαιᾶς εὐγενείας. non habeo imagines, οὐκ ἔχω προγόνους, οὐκ εἰμὶ εὐγενής. senatoriae imagines, εἰκόνες τῶν προγόνων, οἵ γερουσιάσταί ἐγένοντο. 3) ἰδέα, στοχασμός. 4) εἴδωλον, φαντασία, φάντασμα (ἀποθανόντος ἢ ἐν ὀνείρῳ), σκιά, ἀπατηλὴ εἰκὼν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν πραγματικὴν ἢ πρὸς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. nullam imaginem reipublicae relinquerunt, οὐδεμίαν σκιὰν δημοκρατίας κατέλιπον. 5) i. servitii, εἰκὼν δουλείας (ὅ,τι τῇ δουλείᾳ ἔοικε). i. temporum, ὁ εἰκονισμός, ἡ πεν-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ριγραφή τῶν χρόνων. 5) (ποιητ.) i. (vocis) ἠχώ, ἀντήχησις.

imbēcillis, e, = imbecillus.

imbēcillĭtas, ātis, θ. (imbecillus) ἀσθένεια, ἀρρωστία, ἀδυναμία.

imbēcillĭter (Ilius), ἐπιρ. (imbecillis) (ἀπαν.) ἀσθενῶς, ἀτόνως.

imbēcillus, a, um, (llior, llissĭmus ᾗ illĭmus) ἀσθενής, ἄρρωστος, ἀδύνατος, ἄτονος. 2) ἀσθενὴς (τὸ πνεῦμα), νωθρός, ἀμβλύς. καὶ ἐπὶ πράγματος. i. regnum, ἀσθενὲς κράτος. i. vox, ἀσθενὴς φωνή.

imbellis, e, (lior) (in στερ. ᾗ bellum) ἀπόλεμος, ἄνανδρος, δειλός, ψοφοδεής. i. turba, τὸ ἀπόλεμον πλῆθος (γυναῖκες καὶ παιδία). 2) εἰρηνικός, ἡσυχος. annus i., εἰρηνικὸν ἔτος, καθ' ὃ πόλεμος οὐ γίγνεται.

imber, bris, ἀ. ὄμβρος, ὑετός. i. lapidum, sanguinis ἡ i. lapideus, sanguineus, βροχὴ λίθων, ποταμὸς αἵματος· ὄθεν (ποιητ.) πολυομβρία. 2) ὕδωρ. 3) δάκρυα.

imberbis, e, καὶ συνηθέστερον **imberbus**, a, um, (in στερ. ᾗ barba) ἀπώγων, ἀγένειος.

im-bĭbo, bĭbi, ĕre, aliquid, (ἐμ)πίνω τι. 2) ἐμπίνω τι, πληροῦμαί τινος. 3) σγηματίζω, συλλαμβάνω (ἰδέαν). malam opinionem de me imbibit, κακὴν ἰδέαν περὶ ἐμοῦ συνέλαβεν. 4) aliquid ἡ ἀπαρμ. προτίθεμαι.

imbrex, ĭcis, ἀ. ᾗ θ. (imber) σωλήν, σωληνοειδὴς κέραμος. 2) σωλήν, ὀχετός.

imbrĭfer, ĕra, ĕrum (imber-fero) (ποιητ.) ὀμβροφόρος.

imbŭo, bŭi, būtum, 3. aliquid re, βάπτω, βρέχω τί τινι. vestem sanguine, τὴν ἐσθῆτα αἵματι. manus imbutae caede (=sanguine), χεῖρες αἱμοβαφεῖς (φονικαί). 2) βάπτω, πληρῶ. aures promissis, δαψιλεύω ὑποσγέσεις (πληρῶ τὰ ὦτα ὑποσγέσεων). animos errore et superstitione, πληρῶ τὰς ψυχὰς πλάνης καὶ δεισιδαιμονίας. 3) aliquem re ἢ ad rem, παιδεύω τινά τινι ἢ πρὸς (εἴς) τι. praeceptis imbutus, διδάγμασι παιδευθείς. 4) aliquid, κατάρχομαί τινος.

imbūtus, a, um, μ. π. τ. imbuo.

īmĭtābĭlis, e, (lior) (imitor) μιμητικός, μιμητής.

īmĭtāmen, ĭnis, οὐ. (ποιητ.) καὶ **īmĭtāmentum**, i, οὐ. (imitor) μίμημα.

īmĭtātĭo, ōnis, θ. (imitor), μίμησις. imitatione consequi μιμεῖσθαι. i. inepta, κακοζηλία.

īmĭtātor, ōris, ἀ. (imitor) μιμητής.

īmĭtātrix, īcis, θ. (imitor) ἡ μιμουμένη.

īmĭtātus, a, um, μ. π. τοῦ **īmĭtor**, 1. (αἰτ.) μιμοῦμαί τινα ἢ τι. imitandus, a, um, μιμητέος. imitatus α') = μιμούμενος. β') = μιμηθείς. 2) (ποιητ.) aliquid aliqua re, χρῆσθαί τινι ἀντί τινος.

im-mădesco, madŭi, ĕre, (ποιητ.) βρέχομαι.

immāne, ἐπίρ. (immanis) ἀγρίως, φοβερῶς.

immānis, e, (nior, nissimus) (in- καὶ τῆς ῥ. MA, ἐξ ἧς τὸ magnus) ὑπερφυής, ἐξαίσιος, τερατώδης, θαυμάσιος. immane quantum, θαυμαστὸν ὅσον. 2) ἄγριος, φοβερός, χαλεπός, σκληρός. i. animo, ὠμὸς τὴν γνώμην. i. tyrannus, χαλεπὸς τύραννος.

immānĭtas, ātis, θ. (immanis) τὸ ὑπερμέγεθες, ὑπερφυές, ἐξαίσιον. 2) ἀγριότης, ὠμότης, ἀπανθρωπία.

im-mansŭētus, a, um, (tior, tissimus) (in στερ.) ἀδάμαστος, ἀνήμερος, ἀπηνής, ἄγριος.

immātūrĭtas, ātis, θ. (immaturus) ὡρία. 2) τὸ πρόωρον.

immātūrus, a, um (in στερ.) ἄωρος. i. ad conjugium, ἄωρος πρὸς τὸν γάμον. 2) πρόωρος. immatura morte praereptus, πρὸ ὥρας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἀναρπασθείς. filius obiit i., ὁ υἱὸς τέθνηκεν ἐν τρυφερᾷ ἡλικίᾳ.
im-mĕdĭcābĭlis, e, (in στερ.) (ποιητ.) ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
im-mĕmor, ŏris (in στερ.) (γεν.) ἀμνήμων, ἐπιλήσμων τινός. i. sum alicujus, ἀμνημονῶ τινος.
im-mĕmŏratus, a, um (in στερ.) (ποιητ.) ἀμνημόνευτος.
immensĭtas, ātis, θ. (immensus) (σπαν.) τὸ ἀμέτρητον, ἡ ἀμετρία.
immensum, ἐπίρ. ἴδ. immensus.
immensus, a, um, (sior, sissimus) (in-metior) ἄμετρος, ἀμέτρητος, ἄπειρος, ὑπερμεγέθης. i. apparatus, ὑπερμεγέθης παρασκευή. immensa magnitudo, τὸ ἄπειρον, ἄμετρον μέγεθος. συχνὰ ὡς οὐσ. immensum, i, οὐ. τὸ ἄπειρον. i. altitudinis, τὸ ἄμετρον βάθος. per immensum, εἰς ἄπειρον. ad ἢ in immensum ἢ immensum, ἀμέτρως, ἀπεράντως, ἀπείρως, ὑπερφυῶς.
im-mĕrens, ntis (in στερ.) ἀνάξιος, ἀναίτιος, ἀθῷος.
im-mergo, mersi, mersum, 3. aliquem ἢ aliquid rei ἢ in rem, καταδύω τι εἴς τι, ἐμβάπτω τί τινι. in ceram, εἰς κηρόν. i. me ἢ immergor in voluptates, βυθίζομαι εἰς τὰς ἡδονάς. 2) εἰσ-(ὑπο)δύομαι, κρύπτομαι εἴς τι. 3) παρεισδύομαι, εἰσχωρῶ. immergo me in consuetudinem alicujus, παρεισδύομαι εἴς τινος φιλίαν.
immĕrĭto (tissimo) ἐπίρ. immeritus) ἀναξίως, ἀναιτίως, ἀδίκως. συχνὰ non i., = πάνυ δικαίως.
im-mĕrĭtus, a, um, (in στερ.) ἀνάξιος, ἀναίτιος, ἀθῷος. i. laus, ἀνάξιος (ὁ παρ' ἀξίαν) ἔπαινος.
im-mersābĭlis, e, (in-merso) (ποιητ.) ἀβάπτιστος.
immersi, πρκ. τ. immergo.
immersus, a, um μ. π. τ. immergo.
im-mētātus, a, um, (ποιητ.) ἀκαταμέτρητος.
im-mĭgro, 1. ἀμεταβ. μετὰ τῆς in καὶ αἰτ. εἰσοικῶ, εἰσοικίζομαι, in locum alienum, εἰς ξένον τόπον.
immĭnens, ntis, μ. ἐν. τοῦ
im-mĭnĕo, ēre, (in-maneo) ἀμεταβ. alicui, ἐπικρέμαμαι, ἐπίκειμαί τινι. cervicibus, τοῖς αὐχέσι. 2) ἐπικρέμαμαι, ἐνίσταμαι, ἐγγύς τινός εἰμι. 3) ἐπίκειμαί τινι, ἐπαπειλῶ. imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος. mors inevitabilis imminet, ἄφυκτος ἐπικρέμαται ὁ θάνατος. 4) alicui rei, in ἢ ad rem, ἐφίεμαι, ὀρέγομαί τινος.
im-mĭnŭo, minŭi, minūtum, 3. aliquid, μειῶ, ἐλαττῶ τι. μτφ. i. rempublicam, ἐξασθενῶ τὴν πολιτείαν. i. animum, ἐκνευρίζω, διαθρύπτω τὴν ψυχήν. 2) (δια)φθείρω. i. jus, παραβαίνω τὸ δίκαιον.
immĭnūtĭo, iōnis, θ. (imminuo) μείωσις, ἐλάττωσις, ἐξασθένισις.
immĭnūtus, a, um, μ. π. τ. imminuo.
im-misceo, miscui, mixtum ἢ mistum 2. aliquid alicui, ἀναμίγνυμι, συμμίγνυμί τί τινι. i. militem corpori, κατατάττω τὸν στρατιώτην ἐν τῷ στρατῷ. 2) i. me alicui rei, παρενείρω ἐμαυτὸν εἴς τι, ἐμπλέκομαι εἰς τι. i. me bello, ἐμπλέκομαι εἰς τὸν πόλεμον. i. me alienis negotiis, πολυπραγμονῶ.
im-mīsĕrābĭlis, e, (in στερ.) (ποιητ.) ἀνελέητος.
immīsĕrĭcors, rdis, (in στερ.) (σπάν.) ἀνελεήμων.
immīsi, πρκ. τ. immitto.
immissĭo, iōnis, θ. (immitto) τὸ εἰσιέναι, τὸ ἐάν τινα εἰσέρχεσθαι, εἰσοδος.
immissus, a, um, μ. π. τ. immitto.
immistus = immixtus.
immītis, e, (tior, tissimus) (in στερ.) ἄωρος, στρυφνός, πρόωρος. 2) συνηθέστ. μτφ. ἄγριος, ἀπηνής, τραχύς, χαλεπός.
im-mitto, mīsi, missum, 3. (αἰτ.) ἐν(εἰσ)ίημι, εἰσπέμπω, εἰσδέχομαί τινα ἢ τι. gladiatores in forum,

Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

εἰσπέμπω τοὺς μονομάχους εἰς τὴν ἀγοράν. 2) ἐνίημι, ἐμβάλλω. equo frenum, ἐμβάλλω τῷ ἵππῳ χαλινόν. i. alicui manus, ἐμβάλλω τινὶ χεῖρας. i. me in voluptates, ῥίπτομαι εἰς τὰς ἡδονάς. 3) ἀφίημι, βάλλω. i. telum, ἀφίημι βέλος. 4) alicui aliquid, ἐμβάλλω, ἐμποιῶ τινί τι. i. alicui metum, ἐμποιῶ τινι φόβον. 5) ἀνίημι, ἀπολύω. i. habenas, χαλῶ, χαλαρῶ τὰς ἡνίας.

immixtus, a, um, μ. π. τ. immisceo.

immo = imo.

im-mōbĭlis, e, (lior) (in στερ.) ἀκίνητος. i. sum, ἀκινήτως ἔχω, οὐ κινοῦμαι. 2) ἀμετάβλητος, σταθερός, ἀδιάτρεπτος.

immōbĭlĭtas, ātis, θ. (immobilis) ἀκινησία, ἀτρεψία. 2) σταθερότης.

im-mŏdĕrāte (tius, tissime) ἐπίρ. (immoderatus) ἀμέτρως, ἀκολάστως, ἀκρατῶς. 2) ἀκόσμως, ἀτάκτως.

im-mŏdĕrātĭo, iōnis, θ. (immoderatus) ἀμετρία, ἀκολασία.

im-mŏdĕrātus, a, um, (tior, tissimus) (in στερ.) ἄμετρος, ἀκρατής, ἀκόλαστος. 2) ἄμετρος, ἄπειρος. i. sumptus, δαπάνη πλείων τῆς μετρίας. i. potus, ποτὸν πλεῖον τοῦ μετρίου.

im-mŏdeste (tius) ἐπίρ. (immodestus) ἀμέτρως, ἀκρατῶς. 2) ἀναιδῶς, ἀκόσμως. i. agere, ἐν ἀκολασίαις διατρίβειν.

im-mŏdestĭa, ae, θ. ἀναίδεια, ἀκοσμία, ἀκολασία.

im-mŏdestus, a, um, (in στερ.) ἀναιδής, ἄκοσμος, ἀτελγής, ἀκόλαστος.

im-mŏdĭce, ἐπίρ. (immodicus) ἀμέτρως, ὑπερβαλλόντως.

im-mŏdĭcus, a, um, (in στερ.) ἄμετρος, ὑπέρμετρος, ἀνυπέρβλητος, ὑπέρογκος, luxus, τρυφή. 2) ἀκρατής. ἀκόλαστος.

im-mŏdŭlātus, a, um, (ποιητ.) ἄρρυθμος.

immŏlātĭo, iōnis, θ. (immolo) θυσία.

immŏlātor, ōris, ὁ. (immolo) θυτήρ, θύων.

immŏlĭtus, a, um, (in-molior) ἐνιδρυμένος, ὁ ἐπί τινες ἱδρυμένες.

immŏlo, 1. (in-mola) πύλλογυτοῦμαι. συνήθ. aliquid, καταθύω, σφάττω τι. bovem, βοῦν. i. hostiam alicui, θύω θυσίαν τινί. pro aliquo, διά τι. i. animalia, καταφάττω ζῶα. i. homines, ἀνθρωποθυτῶ. 2) σφάττω, ἀποκτείνω τινά.

im-mŏrĭor, mortuus sum, mŏrĭ, alicui rei, ἐναποθνήσκω τινί. i. sorori, ἐναποθνήσκω τῇ ἀδελφῇ. 2) ἀποθνήσκω.

im-mŏror, 1. alicui rei, (ἐν)διατρίβω τινί. i. in re ἢ rei, ἐνδιατρίβω περί τι, ἐμμένω τινί.

immorsus, a, um, (μ. τ. ἀχρ. immordeo) δεδηγμένος.

im-mortālis, e, (in στερ.) ἀθάνατος. μτφ. ἀθάνατος, μακάριος. i. fio ob aliquid, ἀθάνατος γίγνομαι διά τι. immortalia sapio, τὰ ἀθάνατα φρονῶ. 2) ὑπερφυής, ἄμετρος.

immortālĭtas, ātis, θ. (immortalis) ἀθανασία. immortalitatem appetere, ὀρέγεσθαι ἀθανασίας. frui immortalitate, μετέχειν ἀθανασίας.

immortŭus, a, um, μ. π. τ. immorrior.

immōtus, a, um, (in στερ.) ἀκίνητος, ἀμετακίνητος, ἄσειστος. 2) εὐσταθής, σταθερός.

im-mūgĭo, īvi καὶ ĭi, ītum, 4. ἀμεταθ. (ποιητ.) alicui rei, μυκῶμαι ἔν τινι, ἐμβρέμω τινί.

im-mulgeo, ēre, (ποιητ.) ἐναμέλγω. i. ubera labris, γαλουγῶ, θηλάζω (βρέφος).

im-mundĭtĭa, ae, θ. ἀκαθαρσία, ῥύπος, λῦμα.

im-mundus, a, um, (dior, dissimus) (in στερ.) ἀκάθαρτος, ῥυπα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ρός. 2) μτφ. μιαρός, βδελυρός, αἰσχρός.

immūnis, e, (in στερ. ϗ munus) **ab aliqua re**, ἀτελὴς ἀπό τινος, ἀτελὴς (φόρου), ἀφορολόγητος, ἐλεύθερος βάρους, ὑπηρεσίας ϗ. **i. militiā**, ἀσπράτευτος. ϗ μετὰ γεν. (σπαν.) = ἄμοιρος, ἀμέτοχός τινος. **i. delictorum**, ἀναμάρτητος. 2) ὁ μηδὲν συνεισ(προσ)φέρων, ἄδωρος, ἀνωφελής. **virtus non est i.**, ἡ ἀρετὴ οὐκ ἔστιν ἀνωφελής, ἀργή.

immūnĭtas, ātis, θ. (immunis) (γεν.) ἀτέλεια, τὸ ἀπαλλάττεσθαι (φόρου, ὑπηρεσίας ϗ) 2) καθόλου, ἐλευθερία, ἀπαλλαγή τινος.

im-mūnītus, a, um, (in στερ.) ὁ μὴ ὠχυρωμένος, ἀτείχιστος, ἀφύλακτος.

im-murmŭro, āre, alicui, προσψιθυρίζω τινί. 2) ψιθυρίζω.

im-mūtābĭlis, e, (immuto) ἀμετάτρεπτος, ἀμετάθετος, ἀμετάβλητος.

immūtābĭlĭtas, ātis, θ. (immutabilis) ἀμεταβλησία.

immūtātĭo, ōnis, θ. (immuto) μεταβολή, ἐναλλαγή, ὑπαλλαγὴ (ἐν τῷ λόγῳ). 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· μετωνυμία.

1. immūtātus, a, um, μ. π. τ. immuto.

2. im-mūtātus, a, um, (in στερ.) ἀμετάβλητος, ἀναλλοίωτος.

im-mūto, 1. (κἄτ.) μεταβάλλω, ἀλλοιῶ τινα ἤ τι. 2) **aliquid pro aliquo**, ἐναλλάττω τί τινος, ἀλλάττωτι ἀντί τινος.

īmo, ἡ **immo** σύνδ. καί-γε, καὶ μάλιστα, μάλιστά γε. 2) ἀλλά, ἀλλὰ δή. **i. vero**, ἀλλ' ὅμως. **quin imo**, ἀλλὰ μὴν καί.

im-pācātus, a, um, (in στερ.) οὐκ εἰρηναῖος, πολεμικός, ἀδιάλλακτος, ἀπράϋντος.

impactus, a, um, μ. π. τ. impingo.

im-par, păris (in στερ.) ἀνάρτιος, περιττός. **i. numerus**, περιττὸς ἀριθμός. 2) (ὀστ. ἡ ἀφ.) ἄνισος, ἀνόμοιός τινι, ἀνίκανος, ἥττων τινός.

im-părātus, a, um, (tissimus) (in στερ.) ἀπαράσκευος, ἀπαρασκεύαστος. **i. omnino ad aliquid**, παντάπασιν ἀπαράσκευος πρός τι.

impărĭlis, e, (in στερ.) ἄνισος.

im-părĭter, ἐπίρ. (ποιητ.) ἀνίσως.

impartio = impertio.

im-pastus, a, um (in στερ.) (ποιητ.) ἄσιτος = πινῶν.

im-pătĭens, ntis (entior, entissimus) (in στερ.) (γεν.) ἀπαθής τινος, ὁ δυσανασχετῶν τι, μὴ καρτερῶν πρός τι. **i. labrum**, ὁ μὴ καρτερῶν, ὁ μὴ ὑπομένων τοὺς πόνους. 2) ἀκάθεκτος, ἀκρατής, ἀκόλαστος. **i. irae**, ἀκρατὴς ὀργῆς.

impătĭenter (entius, entissime) ἐπίρ. (impatiens) ἀπαθῶς, δυσανασχέτως, οὐ καρτερικῶς.

impatientĭa, ae, θ. (impatiens) (γεν.) τὸ δυσανασχετεῖν, τὸ μὴ καρτερεῖν.

im-păvĭde, ἐπίρ. (impavidus) ἀφόβως.

im-păvĭdus, a, um, (in στερ.) ἄφοβος, ἀπτόητος.

impēdīmentum, i. οὐ. (impedio) ἐμπόδισμα, ἐμπόδιον, κώλυμα. **i. inferre, affere, impedimento esse**, ἐμποδὼν γίγνεσθαι, ἐμποδίζειν. **i. tollere**, ἐκποδὼν ποιεῖσθαι. **sine impedimento**, ἀνεμποδίστως. 2) συνήθ. πλ. **impedimenta**, ἀποσκευή, τὰ σκεύη, αἱ ἀποσκευαί· ἐνίοτε δὲ καὶ οἱ σκευοφόροι καὶ τὰ σκευοφόρα ζῶα.

impĕdĭo, īvi καὶ ĭi, ītum, 4. (inpes) **aliquem**, ἐμποδίζω, ἐμ(περι)πλέκω τινά. **i. aliqua re**, ἐμποδίζω τινί. 2) **i. aliquem re** ἢ **a re**, ἐμποδίζω, κωλύω τινά τινος. **i. quominus fiat aliquid**, διακωλύω τι γίγνεσθαι. **i. aliquem in aliqua re**, ἀπείργω τινά τινος. **nihil i.**, οὐδὲν κωλύω. 3) περιβάλλω. **i. caput myrto**, τὴν κεφαλὴν μυρσίνῃ περιβάλλω, στεφανοῦμαι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

impĕdītĭo, iōnis, θ. (impedio) ἐμπόδιον, κώλυσις.

impĕdītus, a, um (tior, tissimus) (μ. π. τ. impedio) ἐμποδιζόμενος. impediti milites, σκευοφόροι στρατιῶται. impeditissima itinera, ὁδοὶ ἀδιάβατοι.

impĕgi, πρκ. τ. impingo.

im-pello, pŭli, pulsum, 3. (αἰτ.) ἐλαύνω, ὠθῶ τινα ἤ τι, ἀφίημι, βάλλω τι. i. navem remis, ἐλαύνω τὴν ναῦν (κωπηλασίᾳ). i. sagittam, ἀφίημι τόξευμα, ἀποτοξεύω. i. aliquem in fugam, τρέπω τινὰ εἰς φυγήν. i. aliquem in periculum, ὠθῶ τινα εἰς κίνδυνον. 2) (ποιητ.) συγκρούω, πλήττω. aures, τὰ ὦτα. i. arma, συγκροτῶ τὰ ὅπλα. 3) μτφ. i. aliquem ad scelus, ad metum, ad crudelitatem, προτρέπω, παροξύνω, παρορμῶ τινα εἰς κακούργημα, εἰς φόβον, εἰς σκληρότητα. i. aliquem ut faciat aliquid, ἢ facere aliquid, παρορμῶ τινα ποιεῖν τι.

im-pendeo, ēre, ἀμεταβ. ἐπικρέμαμαι, ἐπίκειμαι. i. alicui, ἐπικρέμαμαί τινι. i. gladius impendet cervicibus, τὸ ξίφος ἐπικρέμαται τοῖς αὐχέσι. 2) μτφ. ἐπικρέμαμαι, ἐπαπειλῶ τινι. impendet negotium, κατεπείγει τὸ πρᾶγμα.

impendĭo, ἐπίρ. (impendium) πολύ, σφόδρα, ἰσχυρῶς, μεγάλως. i. magis, πολὺ πλέον.

impendĭum, ĭi, οὐ. (impendo) ἀνάλωμα, δαπάνη. 2) κατ' ἐξοχὴν τόκοι. 3) ζημία, βλάβη.

im-pendo, pendi, pensum, 3. aliquid in rem ἢ in re, ἀναλίσκω, δαπανῶ τι εἴς τι. i. bona, δαπανῶ τὰ ὑπάργοντα.

im-pĕnĕtrābĭlis, e, (in στερ.) ἀπερατος, ἀδιάβατος.

impensa, ae, θ. (ὑπον. pecunia) (impendo) ἀνάλωμα, δαπάνη.

impense (sius, sissime) ἐπίρ. (impensus) δαπανηρῶς, σφόδρα, λίαν, ἰσχυρῶς.

impensus, a, um, (sior, sissimus) (μ. π. τ. impendo) δαπανηρός, ἐπιζήμιος, ἐπιβλαβής. impenso pretio ἢ ἁπλῶς impenso, διὰ πολλῆς δαπάνης, ἐπιζημίως. 2) ἰσχυρός, σφοδρός, μέγας.

imperātor, ōris, ὰ. (impero) ἀρχηγός, ἡγεμών. 2) στρατηγός· κατ' ἐξοχήν, ὁ αὐτοκράτωρ στρατηγός (τιμητικὴ προσηγορία, ἀπονεμομένη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τῷ μεγάλην τινὰ νίκην νικήσαντι στρατηγῷ, καὶ τῶν μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς δημοκρατίας ἐν Ῥώμῃ αὐταρχησάντων).

imperātōrĭus, a, um, (imperator) ἡγεμονικός, στρατηγικός. 2) αὐτοκρατορικός.

imperātrix, īcis, θ. (impero) (σπάν.) ἡγεμονίς, ἡ ἀρχηγός, αὐτοκράτειρα.

imperātum, i, οὐ. (impero) τὸ πρόσταγμα, παράγγελμα, ἐπί(πρόσ)ταγμα. imperatum facere, ποιεῖν, πράττειν προσταττόμενον, ὑπακούειν.

imperātus, a, um, μ. π. τ. impero.

imperceptus, a, um, (tior) (in στερ. καὶ percipio) (ποιητ.) ἄγνωστος. 2) ἀκατάληπτος.

impercussus, a, um, (in στερ. ἀπὸ percutio) (ποιητ.) ἀπρόσπαιστος, ἀπρόσκρουστος.

imperditus, a, um, (in στερ. καὶ perdo) (ποιητ.) ἄφθαρτος.

im-perfectus, a, um, (tior) (in στερ.) ἀτελής, ἡμιτελής, ἐλλιπής.

im-perfossus, a, um (in, στερ. καὶ perfodio) (ποιητ.) ἄτρητος, ἀτρύπητος.

imperĭālis, e, αὐτοκρατορικός.

imperĭōsus, a, um, (sior, sissimus) (imperium) ἡγεμονικός, δεσπόζων, κύριος 2) ἐπιτακτικός, δεσποτικός, τυραννικός.

imperĭte (tius, tissime), ἐπίρ. (imperitus) ἀπείρως, ἀνεπιστημόνως.

imperĭtĭa, ae, θ. (imperitus), ἀπειρία, ἀνεπιστημοσυνη. facere aliquid ex imperitia, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, δι' ἀνεπιστημοσύνην.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

imperĭto, 1. (ἐπιτ. τ. impero) aliquid, ἐπιτάττω τι. 2) alicui, ἡγεμονεύω, ἄρχω, δεσπόζω τινός.

im-perītus, a, um, (tior, tissimus) (in στερ.) γεν., σπαν. in aliqua re, ἄπειρος, ἀμαθής τινος.

imperium, ĭi, οὐ. (impero) ἐπίταγμα, ἐπι(προσ)ταγή. 2) ἀρχή, ἐξουσία, ἡγεμονία. i. teneo, ἀρχὴν ἔχω, δυναστεύω. dare, deferre alicui imperium, (παρα)διδόναι τινὶ τὴν ἀρχήν, τὴν ἡγεμονίαν. 3) ἀρχή, ἐπικράτεια. imperii fines, τὰ ὅρια τῆς ἐπικρατείας. i. Romanum ἡ ἁπλῶς imperium, τὸ Ῥωμαϊκὸν βασίλειον, ἡ Ῥωμαϊκὴ ἐπικράτεια. 4) στρατηγία. 5) πλ. imperia (σπαν.), αἱ ἀνώταται ἢ αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαί.

im-perjūrātus, a, um, (ποιητ.) ἄνευ ἐπιορκίας. (ἐπίθ. τ. Στυγός).

im-permissus, a, um, (in στερ.) ἀθέμιστος, ἀσυγχώρητος.

im-pĕro, 1. alicui aliquid, ἐπι(προσ)τάττω τινί τι. i. tributum, ἐπιβάλλω φόρον. 2) alicui, κύριος εἰμί τινος, ἄρχω, κρατῶ τινος. cupiditatibus, κρατῶ τῶν ἐπιθυμιῶν. i. exercitui, στρατηγῶ. illo imperante, ἐκείνου στρατηγοῦντος.

im-perterrĭtus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀτάρακτος, ἄφοβος, ἀνέκπληκτος.

impertĭo, īvi, ἢ ĭi, ītum, 4. (impartio) alicui aliquid, μεταδίδωμί τινί τινος, κοινωνῶ τινί τινος, ποιῶ τινα κοινωνόν τινος, ἀφιερῶ, δίδωμί τι. impertiri aliquid temporis, ἀφιερῶ χρόνον τινὰ εἰς. pro his impertitis, ἀντὶ τούτων ὧν ἔτυχον. 2) i. alicui, προσαγορεύω, ἀσπάζομαι, χαιρετίζω τινά.

impertior = impertio.

impertītus, a, um, μ. π. τ. impertio.

im-perturbātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀτάρακτος, ἀθόρυβος.

im-pervĭus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀδιάβατος, ἀδιέξοδος.

impes, pĕtis, ἀ. = impetus.

impĕtĭbĭlis, e, ἀνεπιχείρητος.

impĕtrābĭlis, e, (lior) (impetro) εὐπόριστος. 2) ἐπιτευκτικός, ἐπιτυχής.

impĕtrātĭo, ōnis, θ. (impetro) (μόνον κατὰ πλ. impetrationes) ἐπιτυχία.

impĕtrĭo, īvi ἢ ĭi, ītum, 4. καλλιερῶ, αἰσίους οἰωνοὺς λαμβάνω. Ἕτερος τύπος τοῦ

impĕtro, 1 (in-patro) aliquid, ἐκτελῶ, ἀπεργάζομαι, ἐπὶ τέλος ἄγω τι. 2) συνηθέστ. i. aliquid ab aliquo, (ἐπι)τυγχάνω τινός παρά τινος. impetro ut –, διαπράττομαι ὥστε –.

impĕtus, ūs, ἀ. (in-peto) ἔφοδος, ὁρμή, προσβολή, ἐπιδρομή. i. ad voluptatem, ὁρμὴ ἐφ' ἡδονήν. impetum excipio ἢ sustineo, δέχομαι τὴν προσβολὴν (τῶν πολεμίων). impetum facere in aliquem, ἐφορμῶ, προσβάλλω τινί, ὁρμῶ ἐπί τινα. impetum facio in hostes, ὁρμῶ ἐπὶ τοὺς πολεμίους. impetum facio in tabernaculum, ἐπιπηδῶ τῇ σκηνῇ. impetum facio, εἰσβάλλω εἰς χώραν. impetu, ὁρμῇ. i. febris, ὁ παροξυσμός. 2) ὁρμὴ (πάθους), ὁρμητικὴ κίνησις, φορά.

im-pexus, a, um (in στερ.) (ποιητ.) ἀκτένιστος.

impĭe, ἐπίρ. (impius) ἀσεβῶς. i. ago in aliquid, ἀσεβῶ εἴς τι. i. ago contra aliquem, ἀσεβῶ περί τινα.

im-pĭĕtas, ātis, θ. ἀσέβεια, ἀνοσιότης.

im-pĭger, pigra, pigrum (in στερ.) ἄοκνος, πρόθυμος.

impĭgrĭtas, ātis, θ. (impiger) ἀοκνία, προθυμία.

impingo, pēgi, pactum, 3. (in-pango) aliquid alicui ἢ in aliquid, προσ(πταίω, κρούω) ἀράσσω τί τινι ἢ πρός τι. i. in lapidem, προσπταίω λίθῳ. i. pedem in lapidem, προσκόπτω τὸν πόδα πρὸς λίθον. i. navem, προσαράσσω τὴν

ναῦν. 2) προσ(περι)άπτω τινί τι. 3) ὠθῶ, βάλλω τι. i. lapidem alcui, βάλλω λίθον κατά τινος. i. me ἢ impingor hostibus, φέρομαι, ὁρμῶ ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

im-pĭus, a, um, (in στερ.) ἀσεβής, ἀνόσιος. i. in, contra ἢ erga aliquem, ἀσεβὴς πρός(εἰς)τινα. i. et flagitiosus homo, ἀσεβὴς καὶ πονηρὸς ἄνθρωπος. i. sum, ἀσεβῶ. 2) κατάρατος, κακός. 3) κακοῦργος, ἄγριος, ὠμός.

im-plācābĭlis, e, (in στερ.) ἀπαραίτητος, ἀκαταπράϋντος, ἀδιάλλακτος. i. alicui, ἀδιαλλάκτως ἔχων πρός τινα.

im-plācātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀκόρεστος, ἀνεξίλαστος, σκληρός.

im-plācĭdus, a, um, (dissimus) (in στερ.) (ποιητ.) ἀνίλεως, ἄγριος, σκληρός.

im-plecto, plexi, plexum, 3. (ποιητ.) ἐμπλέκω. implector, ἐμπλέκομαι.

implĕo, plēvi, plētum, 2. (in-pleo ἄγρ.) (αἰτ. καὶ ἀφ., σπαν. γεν.) ἐμπίπλημι, πληρῶ τινα ἤ τί τινος. i. omnia malis πληρῶ πάντα κακῶν. i. naves cibo, γεμίζω τὰς ναῦς σίτου. i. naves militibus, πληρῶ τὰς ναῦς στρατιωτῶν. 2) ἐμπίπλημι, κορέννυμι. 3) πιαίνω, πλήρεις ποιῶ τι. 4) aliquam, πληρῶ, ἔγκυον ποιῶ γυναῖκα. 5) (ἐκ)πληρῶ, ἀπο(ἐκ)τελῶ. i. promissum, ἐκτελῶ τὴν ὑπόσχεσιν. i. munera, ἐπιτελῶ τὰ καθήκοντα.

implesse, κατὰ συγκ. ἀντὶ implevisse, πρκ. τ. ἀπαρ. τ. impleo.

implestī, ἐκ συγκ. ἀντὶ implevisti 6' πρόσ. τ. πρκ. τ. impleo.

implētus, a, um, μ. π. τ. impleo.

implexus, a, um (μ. π. τ. implecto) ἐμ(περι)πεπλεγμένος.

implĭcātĭo, ōnis, θ. (implico) ἔμπλεξις, ἐμ(περι)πλοκή.

implĭcātus, a, um (tior, tissimus) (μ. π. τ. implico) περιπεπλεγμένος, ἀσαφής.

implĭcĭte, ἐπίρ. (implico) ἐμπεπλεγμένως, περιπλόκως, ἀσαφῶς.

implĭcĭtus, a, um, μ. π. τοῦ implico, āvi, ātum, ᾱ ŭi, ĭtum, āre, ἐμ(περι)πλέκω, περιβάλλω. implicor malis, ἐμπλέκομαι ἐν κακοῖς. i. aliquem aliqua re, περιβάλλω τινά τινι. implicor negotiis, ἐμπλέκομαι εἰς ἀσχολίας. implicor morbo ἢ in morbum, periculo ᾱ. περιπίπτω νόσῳ, κινδύνῳ, ᾱ. 2) συμπλέκω, συν(ἁπτω)δέω. 3) συγχέω, ταράττω.

implōrātĭo, iōnis, θ. (imploro) ἐπίκλησις.

im-plōro, 1. aliquem, ἐπικαλοῦμαι, ἱκετεύω τινά, ἐπιμαρτύρομαί τινα. deos, τοὺς θεούς. 2) ἐκλιπαρῶ, ἐξ(παρ)αιτοῦμαι. i. auxilium a populo Romano, αἰτοῦμαι βοήθειαν παρὰ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ.

implūmis, e (in στερ. ᾱ pluma) ἄπτιλος, ἄπτερος.

im-plŭo, plŭi, ĕre. 1) ἀμεταβ. καὶ ἀπρόσ. ὕειν εἰς τι, ὕειν. locus in quem non impluit, ἀνομβρος χώρα, τόπος οὐδέποτε ἔνομβρος γενόμενος. 2) (ποιητ.) ἀμεταβ. βρέχω τι.

implŭvĭum, ĭi, οὐ. (impluo) = compluvium, κατάκλυστρον, αὐλή, τόπος ἐν οἴκῳ ὄμβρου δεκτικὸς (ἔνθα τὰ ὕδατα συρρέουσι).

im-pŏlīte, ἐπίρ. (impolitus) ἀκόμψως, ἀκόσμως.

im-pŏlītus, a, um, (tior) (in στερ.) ἀλείαντος, ἀνεξέργαστος, ἄκομψος, ἄκοσμος. μτφ. ἀτελείωτος.

im-pōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, 3. aliquem ἢ aliquid alicui ἢ in aliqua re ἢ in aliquid, ἐντίθημί τινα ἢ τί τινι, τίθημί τινα ἢ τι ἔν τινι ἢ εἴς τι. i. opes in navem, ἐντίθημι χρήματα εἰς τὴν ναῦν. i. aliquem ἢ aliquid in navem, ἐμβιβάζω τινὰ ἤ τι εἰς τὴν ναῦν. 2) ἐπιτίθημι, ἐπιβάλλω τινὰ ἢ τί τινι. i. coronam

alicui, ἐπιτίθημί τινι στέφανον. i. aliquid servis, ἐπιτίθημί τι τοῖς οἰκέταις. i. alicui poenam, ἐπιτίθημί τινι ζημίαν (ἢ τιμωρίαν). i. alicui plagas, ἐπιβάλλω τινὶ πληγάς. i. vectigal, tributum, ἐπιβάλλω, πάττω τινὶ φόρον, τέλος. i. linem alicui rei, ἐπιβάλλω τέλος τῷ πράγματι. 3) alicui, ἐξαπατῶ, φενακίζω τινά. praefectis Antigoni imposuit, τοὺς τοποτηρητὰς τοῦ Ἀντιγόνου ἐξηπάτησεν.

importātīcius (ἡ-titius) a, um, εἰσαγώγιμος.

im-porto, 1. aliquid, εἰσάγω, εἰσκομίζω τι. i. commeatus in oppidum, εἰσάγω τὰ ἐπιτήδεια εἰς τὴν πόλιν. i. frumentum Athenas, ἄγω σῖτον Ἀθήναζε. 2) ἐπι(φέρω)-βάλλω, παρέχω τινί τι. i. alicui calamitatem, φέρω τινὶ δυστυχίαν, δυστυχίας πρόξενός τινι γίγνομαι.

importūne, (nius, nissime) ἐπίρ. (importunus) ἀκαίρως. 2) φορτικῶς.

importūnĭtas, ātis, f. (importunus) ἀνεπιτηδειότης. loci, τοῦ τόπου. 2) ἀκαιρία, φορτικότης.

importūnus, a, um, (nior, nissimus) (in στερ. ϗ porto) ἄκαιρος, ἀνεπιτήδειος, locus, τόπος. 2) φορτικός, δυσχερής, γαλεπός, σκληρός. i. tempus, γαλεπὸς καιρός.

im-portŭōsus, a, um, (sissimus) (in στερ.) (σπάν.) ἀλίμενος, mare, θάλασσα.

impos, ōtis, (in στερ. καὶ τῆς ῥ. Pot, ἐξ ἧς τὸ potis) alicujus rei, ἀκρατής τινος. i. animi ἢ sui, ἀκρατὴς ἑαυτοῦ, ἄφρων, παράφρονος.

impŏsĭtus, a, um, μ. π. τ. impono.

im-possĭbĭlis, e, (in στερ.) ἀδύνατος. i. alicui facere aliquid, ἀδύνατόν τινι ποιεῖν τι.

impostus, κατὰ συγκ. ἀντὶ impositus.

impŏsŭi, πρκ. τ. impono.

im-pŏtens, ntis (entior, entissimus) (in στερ.) ἀδύνατος, ἀσθενής. i. factus senio, ἀδύνατος γενόμενος γήρᾳ. i. silere, ἀδύνατος σιγᾶν. 2) ἀκρατής, ἐμπαθής, ἀκόλαστος. 3) ἀκρατὴς τινος, μὴ κρατῶν τινος, irae, laetitiae, τῆς ὀργῆς, τῆς χαρᾶς. i. cupiditatum, ὁ μὴ κρατῶν τῶν ἐπιθυμιῶν. nihil feci impotenti animo, οὐδὲν ἐμπαθῶς (παραφόρως) ἐποίησα.

impŏtenter (entius, entissime), ἐπίρ. (impotens) ἀδυνάτως, ἀσθενῶς. 2) ἀκρατῶς, ἀκολάστως, ἐμπαθῶς, παραφόρως.

impŏtentĭa, ae, f. (impotens) ἀδυναμία, dicendi, τοῦ λέγειν. 2) i. animi, ἀκρᾰτεια, ἐμπάθεια, ἀκολασία.

impraesentiarum ϗ in praesentiarum in praesentia rerum, ἐν τῷ παρόντι, ἐπὶ τοῦ παρόντος.

im-pransus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀνάριστος, ἄσιτος, ἄγευστος.

im-prĕcor, 1. εὔχομαι, alicui aliquid, τινί τι. 2) καταρῶμαί τινί τι. i. diras alicui, ἐπαρῶμαί τινι δεινὰς ἀράς. 3) aliquem, σέβομαι, προσκυνῶ τινα.

impressi, πρκ. τ. imprimo.

impressĭo, ōnis, f. (imprimo) ἐντύπωσις, ἐντύπωμα. 2) ἐμβολή, εἰσβολή, ἐπιδρομή, ἔφοδος. impressionem facio in regionem quandam, εἰσβάλλω εἰς χώραν τινά. fit i. in regionem aliquam, γίγνεται εἰσβολὴ εἰς χώραν τινά. facio impressionem in hostes, ἐφορμῶ ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

impressus, a, um, μ. π. τ. imprimo.

imprīmis ϗ inprimis, (id primis) ἐν τοῖς πρώτοις, τὰ πρῶτα.

imprĭmo, pressi, pressum, 3. (inpremo) aliquid alicui, σπαν. aliqua re aliquid, ἐγχαράττω, ἐντυπῶ, ἐνσφραγίζω τί τινι. animis notionem, ἐνσφραγίζω, ἐγχαράττω ἐν τῇ ψυχῇ γνῶσιν. i. signum ἢ sigillum, ἐπισφραγίζω, τύπον

ἐνσημαίνομαι. 2) i. dedecus alicui, διαβολὴν αἰσχρὰν προστρίβομαί τινι, αἰσχύνην τινὶ προσάπτω.

im-prōbābĭlis, e (in στερ. & probo) ἀποδοκιμαστέος, ἀδόκιμος. 2) ἀπίθανος.

improbātĭo, ōnis, θ. (improbo) ἀποδοκιμασία, ἀθέτησις.

improbe, (bius, bissime) ἐπίρ. (improbus) φαύλως, πονήρως. 2) ἀνοσίως, ἀδίκως. 3) ἀναιδῶς, ἀναισχύντως 4) ὑπερφυῶς, ἄγαν.

improbĭtas, ātis, θ. (improbus) πονηρία, φαυλότης. eo improbitatis pervenire, εἰς τοσοῦτον πονηρίας ἐλθεῖν. i. summa alicujus, ὑπερβολὴ κακίας τινός. 2) ἀνοσιότης. 3) ἀναίδεια, ἀναισχυντία.

im-prōbo, 1. (in στερ.) aliquid, ἀποδοκιμάζω, ἀθετῶ, ἀποβάλλω τι.

im-prōbus, a, um, (bior, bissimus) πονηρός, μοχθηρός, φαῦλος. 2) ὑπερφυής, δεινός, μέγας. 3) ἀναιδής, ἀναίσχυντος.

im-promptus, a, um, (in στερ.) ἀνέτοιμος, μὴ πρόχειρος.

im-prōpĕrātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) μὴ σπουδαῖος, ἠρεμαῖος, βραδύς.

im-prosper, ĕra, ĕrum, (in στερ.) δυστυχής, ἀτυχής.

improvīde, ἐπίρ. (improvidus) ἀκρονόητως, ἀνοήτως, ἀπερισκέπτως.

im-prōvĭdus, a, um, (in στερ.) ὁ μὴ προορῶν. 2) ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος, ἀλόγιστος. 3) ἀπροσδόκητος, ἀπρόοπτος.

improvīse καὶ **improviso**, ἐπίρ. (improvisus) ἀπροόπτως, ἀπροσδοκήτως.

improvīso = improvise.

im-prōvīsus, a, um, (in στερ.) (sior) ἀπρόοπτος, ἀπροσδόκητος, αἰφνίδιος. de improviso ἢ ex improviso ἢ ἁπλῶς improviso, ἀπροσδοκήτως, ἐξαίφνης.

im-prūdens, ntis (entior, entissimus) (in στερ.) ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος. 2) alicujus rei, ὁ ἀγνοῶν τι, ἀμαθής, ἄπειρος. i. legis, ὁ ἀγνοῶν τὸν νόμον. i. maris, ἄπειρος τῆς θαλάσσης. 3) ἀνόητος, ἄφρων.

imprūdenter, (entius) ἐπίρ. (imprudens) ἀπρονοήτως, ἀπερισκέπτως. 2) ἀγνοίᾳ, δι' ἄγνοιαν. 3) ἀνοήτως, ἀφρόνως.

imprūdentĭa, ae, θ. (imprudens) ἀπρονοησία, ἀπερισκεψία. 2) ἄγνοια. 3) ἀνοησία, ἄνοια, ἀφρασύνη.

im-pūbes, ĕris, καὶ **im-pūbis**, is, (in στερ.) ἄνηβος, ἀγένειος. 2) ἀγνός, μὴ ὁμιλήσας γυναικί. impuberes, παῖδες (κατ' ἐξοχήν) σώφρονες.

im-pŭdens, ntis (entior, entissimus) (in στερ.) ἀναιδής, ἀναίσχυντος. i. sum, ἀναισχυντῶ.

impŭdenter (entius, entissime) ἐπίρ. (impudens) ἀναιδῶς, ἀναισχύντως. i. ago, ἀναισχυντῶ, ἀποθρασύνομαι.

impŭdentĭa, ae, θ. (impudens) ἀναίδεια, ἀναισχυντία. eo venire impudentiae, ἐλθεῖν εἰς τοῦτο (τοσοῦτον) ἀναιδείας. praetermittere nihil impudentiae, οὐδὲν ἀναιδείας παραλείπειν.

impŭdĭce, ἐπίρ. (impudicus), ἀκαθάρτως, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.

impŭdĭcĭtĭa, ae, θ. (impudicus) ἀκαθαρσία, πορνεία, ἀσέλγεια.

im-pŭdĭcus, a, um, (cior, cissimus) ἀναιδής, ἀναίσχυντος. 2) ἄναγνος, ἀκάθαρτος, ἀσελγής, πορνικός. i. sum, ἀσελγαίνω (ἢ ἀσελγῶ). i. homo, mulier, ἀσελγὴς ἄνθρωπος, γυνή.

impugnans, ntis, μ. ἐν. τ. impugno.

impugnātĭo, ōnis, θ. (impugno) ἔφοδος, προσβολή.

im-pugno, 1. (αἰτ.) προσβάλλω τινὶ ἢ πρός τινα, ἢ πρός τι. i. urbem, προσβάλλω τῇ πόλει. 2) μτφ. καθάπτομαί τινος, ἐναντιοῦμαί τινι, κατ' ἐξοχὴν λόγοις = ἀντιλέγω, sententiam, τῇ γνώμῃ.

impŭli, πρχ. τ. impello.

impulsĭo, ōnis, θ. (impello) ὠσμός, ὠθισμός, ἐπώθησις. 2) παρόρμησις, παραίνεσις, προτροπή. 3) ὁρμή.

impulsor, ōris, ἀ. (impello) μτφ. ὤστης, παροξυντής, παραινέτης.

1. impulsus, a, um, μ. π. τ. impello.

2. impulsus, ūs, ἀ. (impello) κρούσις, σύγκρουσις. 2) μτφ. ὠσμός, ὦσις, (ἐπ)ὤθησις, προτροπή, παραίνεσις.

impūne, (nius, nissime) ἐπίρ. (inpoena) νηποινί, ἀτιμωρητί, ἀζημίως. i. dimittere aliquem, ἀφιέναι τινα ἀζήμιον, ἐᾶν τινα ἀθῶον. i. ferre, ἀθῶον εἶναι. 2) ἀδεῶς, ἀσφαλῶς, ἀκινδύνως. i. facere aliquid, ἀδεῶς πράττειν τι.

im-pūnis, e, (in-poena) νήποινος, ἀζήμιος, ἀτιμώρητος. dimittere aliquem impunem, ἐᾶσαί τινα ἀθῶον. abire aliquem impunem, ἀφίεσθαί τινα ἀθῶον.

impūnĭtas, ātis, θ. (impunis) ἀτιμωρησία, ἄδεια. impunitatem dare alicui, διδόναι τινὶ ἀθῴῳ εἶναι, ποιεῖν τινι ἄδειαν. 2) ἄδεια, ἐξουσία. 3) ἀκολασία.

im-pūnītus, a, um, (tior) (in στερ.) νήποινος, ἀτιμώρητος, ἀζήμιος. abeo i., ἀφίεμαι ἀθῶος. 2) ἀκίνδυνος, ἀσφαλής. 3) ἀκόλαστος.

impūrātus, a, um, (tissimus) (μ. π. τ. impuro) ἀκάθαρτος, μιαρός, αἰσχρός. homo, ἄνθρωπος.

im-pūre, (rissime) ἐπίρ. (impurus) μιαρῶς, αἰσχρῶς.

impūrĭtas, ātis, θ. (impurus) ἀκαθαρσία, αἰσχρότης.

impūro, 1. (impurus) aliquid, ῥυπαίνω, μολύνω τι.

impūrus, a, um, (rior, rissimus) (in στερ.) ἀκάθαρτος, ῥυπαρός. 2) μτφ. μιαρός, αἰσχρός.

im-pŭtātus, a, um, μ. π. τοῦ

im-pŭto, 1. aliquid, (ὑπο)λογίζομαί τι. 2) alicui aliquid, (ὑπο)λογίζομαι, ἀνατίθημί τινί τι, ἀναφέρω τι εἴς τινα. alicui beneficium, τινὶ τὸ εὐεργέτημα. 3) δίδωμι, παρέχω τινί τι.

īmum, i, οὐ. τὸ κάτω, τὸ κάτωθεν. ἴδ. imus.

īmus, a, um, (ἐκ τοῦ infimus, ἴδ. infer) κατώτατος. ima arbor, τὰ κάτω τοῦ δένδρου. sub ima quercu, ὑποκάτω δρυός. 2) συνηθέστ. imum, i, οὐ. ᾗ πλ. ima, imōrum, τὸ κάτω, τὸ κάτωθεν. ab imo ad summum, ἀπὸ ποδῶν μέχρι κεφαλῆς. ima montis, ἡ ὑπώρεια, οἱ πρόποδες τοῦ ὄρους. ima summis miscere, ἄνω ᾗ κάτω ποιεῖν. 2) ὕστατος, τελευταῖος. ab imo incipere, ἀπὸ τοῦ τέλος ἄρχεσθαι. ad imum, εἰς τέλος, μέχρι τέλους, τέλος δέ, τὸ τελευταῖον.

1. in, προθ. (ἐν, εἰς = ἐνς) μετ' ἀφαιρ. ᾗ αἰτ. Α') μετ' ἀφαιρ. 1) ἐπὶ στάσεως· α) ἔν τινι. quemdam in horto video, ἐν τῷ κήπῳ ὁρῶ τινα. in foro, κατὰ τὴν ἀγοράν. in flumine navigare, ἐν ποταμῷ πλεῖν. in spe sum, ἐν ἐλπίδι εἰμί, ἐλπίζω. res est in facili = est facilis, εὐχερὲς τὸ πρᾶγμά ἐστι. in bibendo, ἐν τῷ πίνειν. in clarissimis civibus sum, ἐν τοῖς ἐνδοξοτάτοις τῶν πολιτῶν εἰμι. in occulto, κρύφα, λάθρα. in parte, μέρος τι, ἀπὸ μέρους. in summā, ἐν κεφαλαίῳ, ἐν συνόλῳ. in eo loco sunt res nostrae, ἐν τούτῳ ἐστὶ τὰ ἡμέτερα. β') ἐπί τινος. in monte, ἐπὶ τοῦ ὄρους. coronam habere in capite, στέφανον ἐπὶ κεφαλῆς ἔχειν. ponere aliquid in mensa, τιθέναι τι ἐπὶ τῆς τραπέζης. γ') ἐπί τινι. in aliqua re plecti, κολάζεσθαι ἐπί τινι, διά τι. in aliqua re gratias diis agere, ἐπί τινι χάριτας τοῖς θεοῖς ὁμολογεῖν. 2) ἐπὶ χρόνου· α) in omni aetate, ἐν παντὶ χρόνῳ. in tali tempore, ἐν τοιούτοις καιροῖς. β') σημ. τὴν περίοδον ἐν ᾗ γίγνεταί τι· bis in die, δὶς τῆς ἡμέρας. γ') in tempore, ἐν κα-

ρῷ, κατὰ καιρόν. 3) nocere hostibus in agris vastandis, βλάπτειν τοὺς ἐχθροὺς διὰ τῆς τῶν ἀγρῶν τμήσεως, ἐρημιώσεως. 4) πρός τινα ἢ τι. pietas in parentibus, ἡ πρὸς τοὺς γονεῖς εὐσέβεια. talis fuit in illo, τοιοῦτος γέγονε περὶ ἐκεῖνον. — B') μετ' αἰτ. ἐπὶ κινήσεως· εἴς τι. venire in Frygiam, ἀφικέσθαι εἰς Φρυγίαν. confugio in aram, καταφεύγω εἰς τὸν βωμόν. duco in senatum, ἄγω εἰς τὴν βουλήν. pecuniam insumere in aliquid, ἀναλίσκειν χρήματα εἴς τι. 2) ἐπί τινα, κατά τινος. impetum facio in aliquem, ὁρμῶ κατά τινος. 3) ἐπί τι. in equum ascendo, ἐφ' ἵππον ἀναβαίνω. 4) πρός, εἴς τινα ἢ τι. negligens in amicos, ἀμελὴς πρὸς τοὺς φίλους. amor in patriam, ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπη. 5) κατά τι. servilem in modum, δουλικῶς, κατὰ δουλικὸν τρόπον. in singulos homines, in capita, καθ' ἕκαστον, εἰς ἕκαστον. 6) in perpetuum, εἰς τὸ διηνεκές. in posterum, εἰς τὸν ὕστερον χρόνον, εἰς τὸ μέλλον. in dies singulos ἢ ἁπλῶς in dies, ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, ὁσημέραι, καθ' ἡμέραν.

2. in, ἀχώριστον μόριον στερητικόν = ἀ, νή· τίθεται δὲ μετὰ οὐσιαστικῶν, ἐπιθέτων, μετοχῶν καὶ ἐπιρρημάτων· π. χ. incuria, ignarus, imparatus, irregilliosse, κτλ.

In-accensus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἄδατος, ἀπρόσβατος.

In-ācesco, ācŭi, ĕre, ἀμεταβ. ὀξύνομαι, ὀξύζω. μτφ. δυσγεραίνω τι.

Inachus, i, ὁ. Ἴναχος, βασιλεὺς τ. Ἄργους, πατὴρ τῆς Ἰοῦς. Ἐκ τούτου α') **Inachĭus**, a, um, Ἀργεῖος ἢ Ἑλληνικός. Inachia Juvenca, bos, ἡ Ἰώ. Heroïnae Inachiae, = αἱ Δαναΐδες. 6') **Inachĭdes**, ae, Ἰναχίδης, ἀπόγονος τῆς Ἰοῦς· Περσεὺς καὶ Ἔπαφος. γ') **Inachis**, ĭdis, θ. Ἰναχίς, ἡ Ἰώ.

inadc- = **inacc-**.

inadp- = **inapp-**.

inads- = **inas-**.

inadt- = **inatt-**.

in-ădustus, a, um, (in στερ.) ἀκαής, ἄφλεκτος.

inaedĭfĭcātus, a, um, μ. π. τοῦ

in-aedĭfĭco, 1. aliquid alicui ἢ in locum (ἢ in loco), ἐν(ἐπ)οικοδομῶ τί τινι. 2) i. aliquid, ἐνοικοδομῶ, φράττω τι.

in-aequābĭlis, e, (in στερ.) ἀνώμαλος, ἄνισος.

in-aequālis, e, (lior, lissimus) (in στερ.) ἀνώμαλος, ἄνισος, ἀνόμοιος. i. dignitate, ἀνισότιμος. 2) εὐμετάβολος, ἀσταθής.

inaequālĭter, ἐπίρ. (inaequalis) ἀνωμάλως, ἀνίσως, ἀνομοίως.

in-aequātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἄνισος.

in-aequo, 1. aliquid, ἰσῶ, ἐξισάζω τι.

inaestĭmābĭlis, e, (in στερ.) ἀτίμητος, ὁ μηδενὸς ἄξιος. 2) ἄκριτος, δυσδιάκριτος. 3) ἀτίμητος, ἀνεκτίμητος, ἐξαίρετος.

in-aestŭo, āre, (ποιητ.) alicui, κυμαίνω, φλέγομαι ἔν τινι.

Ĭn-alpīnus, a, um, Ἀλπεινός. **Inalpini**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ἀλπεινοί, οἱ κάτοικοι τῶν Ἀλπεων.

in-āmābĭlis, e, (lior) (in στερ.) (ποιητ.) ἀνέραστος, ἄφιλος, ἄχαρις. 2) μισητός, φρικτός.

in-āmāresco, ĕre, (ποιητ.) ἀμεταβ. πικραίνομαι, πικρίζω.

in-ambĭtĭōsus, a, um, (in στερ.) ἀφιλότιμος, ἀφιλόδοξος.

inambŭlātĭo, ōnis, θ. (inambulo) (σπαν.) περιπάτησις, περίπατος.

inambŭlans, ntis, περιπατητικός. μ. ἐν. τοῦ

in-ambŭlo, āre, ἀμεταβ. περιπατῶ, βαδίζω.

in-āmoenus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀηδής, ἀτερπής, ἄχαρις. inamoena regna, τὸ βασίλειον τοῦ Πλούτωνος· ὁ ᾍδης.

In-ănimus, a, um, (in στερ. ϗ animus) ἄψυχος,

ĭnānĭo, īvi, ītum, 4. (inanis) aliquid, (ἐκ)κενῶ τι.

ĭnanis, e, (nior, nissimus) κενός. vas inane, ἀγγεῖον κενόν. inania regna, τὸ βασίλειον τοῦ ᾅδου. equus i., ἵππος ἄνευ ἱππέως. corpus inane, τὸ ἄψυχον (νεκρὸν) σῶμα. ĭnāne, is, οὐ. τὸ κενόν, ὁ ἀήρ. 2) κενός, μάταιος. i. spes, κενὴ ἐλπίς. 3) ὁ μηδὲν ἔχων, πτωχός. homo i., ὁ πτωχός. redeo i., ἐπανέρχομαι κεναῖς ταῖς χερσί. vultus i., ὁ ἐξορυχθεὶς τοὺς ὀφθαλμούς. lumina inania, τυφλός, ἀόμματος. 4) πεναλέος. 5) μάταιος, κενόδοξος.

ĭnānĭter, ἐπίρ. (inanis) κενῶς, μάτην.

ĭnānītus, a, um, μ. π. τ. inanio.

ĭn-appārātĭo, ōnis, θ. τὸ ἀνέτοιμον.

ĭn-ārātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀνήροτος, ἀγεώργητος, χέρσος.

ĭn-ardesco, arsi, ĕre, ἀμεταβ. ἀναλαίομαι, καταφλέγομαι, ἀναλάμπω. 2) ἀναφλέγομαι, καίομαι (ὑπὸ πάθους).

ĭn-āresco, arŭi, ĕre, ἀμεταβ. (κατα)ξηραίνομαι.

ĭn-āro, 1. aliquid, ἀρόω, ἀροτριῶ τι.

ĭnārŭi, πρκ. τ. inaresco.

ĭn-assŭētus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀήθης.

ĭn-attĕnŭātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀμείωτος.

ĭn-audax, ācis, (in στερ.) ἄτολμος.

ĭn-audĭo, īvi ἢ ĭi, 4. aliquid, ἐν(εἰσ)ακούω, ἀκούω, μανθάνω τι. i. aliquid de (ex) aliquo, de re, μανθάνω τι παρά τινος, περί τινος.

ĭn-audītus, a, um, (in στερ.) ἀνήκουστος, καινός. 2) μὴ ἀκουσθείς, ἄκριτος, μὴ ἀνακεκριμένος.

ĭn-augŭrātus, a, um, μ. π. τοῦ

ĭn-augŭro, 1. 1) ἀμεταβ. (ἐν)οἰωνίζομαι, οἰωνοσκοπῶ. 2) μεταβ. (αἰτ.) καθιερῶ τι, ἱερῶ τινα ἢ τι (διʼ οἰωνοσκοπίας).

ĭnaurātus, a, um, (tior) (μ. π. τ. inauro) ἐπίχρυσος.

ĭn-auro, 1. (inaurum) aliquid, (ἐπι)χρυσῶ τι.

ĭn-auspĭcātus, ἐπίρ. (inauspicatus) δυσοιωνίστως. 2) μὴ γενομένου τοῦ οἰωνισμοῦ.

ĭn-auspĭcātus, a, um, (tissimus) (in στερ.) δυσοιώνιστος, ἀπαίσιος. 2) ὁ ἄνευ οἰωνισμοῦ.

ĭn-ausus, a, um, (in στερ.) (ποιητ) ἀτόλμητος.

inb- = **imb-**.

incaedŭus, a, um, (in-caedo) ἄτμητος, ἀξύλευτος.

in-călesco, calŭi, ĕre, ἀμεταβ. διαθερμαίνομαι) καίομαι. 2) καίομαι, φλέγομαι (ὑπὸ πάθους).

In-calfăcĭo, ĕre, (ποιητ.) aliquid, θερμαίνω τι.

in-callĭde, ἐπίρ. (incallidus) ἀδόλως, ἀπανούργως.

in-callĭdus, a, um, (in στερ.) ἀπάνουργος, ἄδολος. 2) ἀνεπιστήμων, ἄπειρος.

in-candesco, candŭi, ĕre, ἀμεταβ. (δια)πυροῦμαι.

in-cānesco, canŭi, ĕre, ἀμεταβ. (ποιητ.) (ἐπι)πολιοῦμαι, λευκὰς γίγνομαι.

in-canto, 1. (αἰτ.) ἐπᾴδω τινί, μαγεύω τινά, γοητεύω.

incānus, a, um, (ποιητ.) πολιός.

in-cassum, ἐπίρ. μάτην. ἴδ. καὶ cassus.

in-castīgātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀσωφρόνιστος, ἀτιμώρητος.

incaute (tius, tissime) ἐπίρ. (incautus) ἀφυλάκτως, ἀπρονοήτως, ἀπερισκέπτως.

in-cautus, a, um, (tior, tissimus) (in στερ.) ἀφύλακτος, ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος. 2) ἀπροσδόκητος.

in-cēdo, cessi, cessum, 3. βαδίζω. i. pedibus, πεζῇ βαδίζω. 2) χωρῶ, πορεύομαι. i. equo, πορεύομαι ἐφίππος. 3) βαδίζω, πορεύομαι κατά τινος, ἐπί τινα. in hostem, ἐπὶ τὸν πόν-

λέμιον. 3) timor incessit exercitui, φόβος κατέλαβε τὸν στρατόν. cupido incessit illo, ἐπιθυμία ἐπῆλθεν αὐτῷ.

incendiārius, a, um, (incendium) πυροβόλος.—us, ii, ὁ. ἐμπρηστής, πυρπολῶν.

incendium, ii, οὐ. (incendo) ἐμπρησμός, πυρκαϊά. incendio conflagro aliquid, πυρπολῶ τι. 2) πῦρ, τὸ διάπυρον πάθος. incendia cupiditatum, τὸ πῦρ τῶν παθῶν. 3) πῦρ, κίνδυνος μέγας, ὄλεθρος, καταστροφή, φθορά. i. belli civilis, τὸ πῦρ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου.

incendo, cendi, censum, 3. (incandeo) ἐμ(κατα)πίμπρημι, πυρπολῶ, ἀνάπτω, καίω, ἐναύω τι. 2) (ποιητ.) καταλάμπω, λάμψιν ἐγείρω, καταφωτίζω. sol incendit lunam, ὁ ἥλιος φωτίζει τὴν σελήνην. 3) i. aliquid, ἐκκαίω, ἐξάπτω τι. i. cupiditatem, ἐξάπτω τὴν ἐπιθυμίαν, φλέγομαι ὑπὸ ἐπιθυμίας. i. aliquem, παροξύνω, ἐρεθίζω τινά. incensus irā, ὑπ' ὀργῆς φλεγόμενος. incensus pecuniā, ἄπληστος χρημάτων.

in-censĭo, ōnis, θ. (incendo) ἐμπρησμός, ἔμπρησις.

1. **incensus**, a, um, μ. π. τ. incendo.

2. **in-census**, a, um, (in στερ. καὶ census) μὴ τετιμημένος, μὴ ἀπογεγραμμένος, ἀναπόγραφος.

incēpi, πρκ. τ. incipio.

inceptĭo, ōnis, θ. (incipio) ἀρχή, ἐπιχείρησις.

incepto, 1. (θαμ. τ. incipio) ἄρχομαι, canere ᾄδειν. 2) aliquid, ἐπιχειρῶ τινι. i. cum aliquo, ἐρίζω πρός τινα.

inceptum, i, οὐ. (τ. inceptus) ἐπι(χείρημα) χείρησις.

1. **inceptus**, ūs, ὁ. = inceptum.

2. **inceptus**, a, um, μ. π. τ. incipio.

in-cerno, ĕre, aliquid, διαλέγω, κοσκινεύω τι.

incēro, 1. (in-cera) aliquid, ἐπικηρῶ τι. Ἐκ τούτου (ποιητ.) i. genua deorum, κηρῶ, προσκολλῶ ἀναθήματα τοῖς ἀγάλμασι τῶν θεῶν.

incerte, ἐπίρ. (incertus) ἀδήλως, ἀβεβαίως, ἀσαφῶς.

incerto = incerte.

incertus, a, um, (tior, tissimus) (in στερ.) ἀβέβαιος, ἄδηλος, ἀσαφής, ἀμφίβολος. (ποιητ.) luna incerta, ἀμαυρὰ τῆς σελήνης αὐγὴ (φῶς). συνήθως incertum, i, οὐ. τὸ ἀσαφές, τὸ ἄδηλον. incerta belli, τὸ ἄδηλον τοῦ πολέμου, οἱ κίνδυνοι τοῦ πολέμου. 2) ἀστατής, ἄστατος, εὐμετάβλητος. nihil est incertius vulgo, οὐδὲν ἀστατώτερον τοῦ ὄχλου. 3) ἄπορος. incertus quid dicam, ἀπορῶ τί χρὴ λέγειν.

incessi, πρκ. τ. incedo ἐκ τοῦ

incesso, īvi, ĕre, (incedo) aliquem ἢ in aliquem, ἐφορμῶ ἐπί τινα, προσβάλλω τινί. 2) aliquem, καθάπτομαί τινος (ἔπεσιν), ὀνειδίζω τινά. 3) incessit illum timor, φόβος ἐπῆλθεν αὐτῷ.

incessus, ūs, ὁ. (incedo) βάδισις, βάδισμα, κατ' ἐξοχὴν μεγαλοπρεπές. 2) εἰσβολή, ἐπιδρομή. 3) εἴσοδος.

inceste, ἐπίρ. (incestus) μιαρῶς, ἀνοσίως.

incesto, 1. (incestus) (ποιητ.) aliquid, μιαίνω τι. 2) aliquem, διαφθείρω, κατατσυγύνω τινά.

incestum, i, οὐ. (τοῦ incestus 1) ἀνοστούργημα, μίασμα. 2) μοιχία, αἱμομιξία.

1. **incestus**, a, um, (in-castus) ἀναγνος, μιαρός, ἀνόσιος. 2) ἀσελγής, αἰσχρός.

2. **incestus**, ūs, ὁ. (σπαν) = incestum.

inchŏātus, a, um, μ. π. τοῦ

inchŏo, 1. aliquid, (ἐν)ἄρχομαί τινος. i. belli, ἄρχομαι τοῦ πολέμου. luna inchoatur, νουμηνία ἐστί. inchoātus, a, um, κατηργμένος μόνον καὶ οὐ τελεσμένος, ἡμιτελής. 2) (ποιητ.) ἐγκαινίζω, καθιε-

ρῶ. i. aras, καθιερῶ βωμόν. 3) κατ' ἐξοχήν, ἄρχομαι ἀναπτύσσειν, διασαφηνίζειν τι.

1. incīdo, cĭdi, cāsum, 3. (in -cado) alicui, ἢ in aliquem, in aliquid, ἐμπίπτω τινί ἢ εἴς τινα, εἴς τι. i. in fossam, ἐμπίπτω εἰς τάφρον. μτφ. ά) i. sermonem, ἐμπίπτω εἰς λόγον. i. in calamitates, περιπίπτω συμφοραῖς. in mentem mihi incidit, ἔννοιά μοι ἐνέπεσε. i. in morbum, περιπίπτω νόσῳ. β') i. in aliquem, ἐν(περι)τυγχάνω τινί, συναντῶ. i. in latrones, συναντῶ λῃστάς. 3) ἀπρόσ. συμπίπτει, συμβαίνει. quae quotidie incidunt, τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμβαίνοντα. forte ita incidit ut, κατὰ τύχην συνέβη γενέσθαί τι. ejus aetas incidit in ea tempora, ἐβίω κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους.

2. incīdo, cĭdi, cīsum, 3. (in-caedo) aliquid, ἐντέμνω, ἐγ(ἐπι)κόπτω τι. i. arborem, ἐγκόπτω τὸ δένδρον. 2) aliquid alicui ἢ inre, in rem, ἐντέμνω, ἐγκολάπτω, ἐγχαράττω τί τινι ἢ εἴς τι. i. leges in aes, ἐγχαράττω νόμους εἰς χαλκόν. 3) περιτέμνω τι. i. vites, κλαδεύω ἀμπέλους. 4) ἀνατέμνω τι. δ') μτφ. ἀποκόπτω. sermonem, παύω αἴφνης τὸν λόγον. i. spem, ἀποκόπτω, ἀφαιρῶ τὴν ἐλπίδα.

incinctus, a, um, μ. π. τοῦ

in-cingo, cinxi, cinctum, 3. δια-(περι)ξώννυμι. aliquem aliqua re περιβάλλω τινὰ ἢ τί τινι.

incĭpio, cēpi, ceptum, 3. (in-capio) 1) μεταβ. aliquid, ἢ facere aliquid, ἄρχομαί τινος. i. ab iis de quibus constat, ἄρχομαι ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων. i. victoriae paeana, ἐξάρχω ἐπινίκιον παιᾶνα. i. bellum, κατάρχω πολέμου. i. sermonem, ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιοῦμαι. 2) ἀμεταβ. ἄρχομαι. ver incipit, τὸ θέρος ἄρχεται. incipiente aestate, ἀρχομένου τοῦ θέρους.

incīse, ἐπίρ. (incido) κομματικῶς, κατὰ τμήματα.

incīsim incise.

incīsĭo, iōnis, θ. (incido 2.) ἐγκοπή, ἐντομή.

incīsum, i, οὐ. = incisio.

incīsus, a, um, μ. π. τ. incido 2.

incĭtāmentum, i, οὐ. (incito) ὁρμητήριον, παρόρμημα, ἐρέθισμα.

incĭtāte, (tius) ἐπίρ. (incitatus) ὁρμητικῶς. i. ferri ad aliquid, ὁρμητικῶς ἔχειν πρός τι.

incĭtātĭo, iōnis, θ. (incito) παρόρμησις, προτροπή. 2) ὁρμή, φορά, ταχύτης.

incĭtātus, a, um, (tior, tissimus) φερόμενος, ὁρμαῖος, ταχύς. incitato equo, ἀπὸ ῥυτῆρος ἐλαύνων. μ. π. τοῦ

in-cĭto, 1. (αἴτ.) ἐλαύνω, ὀτρύνω, ταχύνω τινὰ ἢ τι. i. equos, ἐλαύνω τοὺς ἵππους. i. me in hostem, ὁρμῶ ἐπὶ τὸν πολέμιον. i. me ἢ incitor, ἐπείγομαι. 2) i. aliquem ad aliquid, παρορμῶ τινα ἐπί τι. i. aliquem ad certamen, παροξύνω τινὰ εἰς ἀγῶνα. i. aliquem ad faciendum aliquid, παρορμῶ τινα ποιεῖν τι. 2) i. aliquid, αὐξάνω τι.

incĭtus, a, um, (in-cieo) (ποιητ.) ταχύς, ὁρμαῖος.

in-cīvĭlis, e, (in στερ.) ἄγροικος, ἄγριος, ὠμός, ἀπειρόκαλος.

in-clamātus, a, um, μ. π. τοῦ

in-clāmo, 1. aliquem, ἐπι(καλῶ)βοῶ, καλῶ τινα. 2) ἐπικαλοῦμαί τινα. 3) i. aliquem ἢ alicui, ψέγω, ἐπιπλήττω, ὀνειδίζω τινά.

in-clāresco, clarŭi, ĕre, ἀμεταβ. λαμπρύνομαι, ἐπιφανῆς γίγνομαι.

in-clēmens, ntis (entior, entissimus) (in στερ.) ἀπηνής, τραχύς, γαλεπός, πικρός.

inclēmenter, (entius) ἐπίρ. (inclemens) ἀπηνῶς, χαλεπῶς, τραχέως, πικρῶς.

inclēmentĭa, ae, θ. (inclemens) ἀπήνεια, χαλεπότης, τραχύτης.

inclīnātĭo, iōnis, θ. (inclino) ἐγ-

ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΛΑΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

κλισις, κλίσις. i. vocis, ἡ ταπείνωσις τῆς φωνῆς. 2) ῥοπή, τροπή. 3) κατ' ἐξοχήν, ἡ ῥοπὴ τῆς ψυχῆς, προθυμία, εὔνοια. 4) μεταβολή. i. fortunae, ἡ μεταβολὴ τῆς ψυχῆς.

inclīnātus, a, um, (tior) μ. π. τοῦ **in-clīno**, 1. aliquid, (ἐγ)κλίνω τι. i. caput, κλίνω τὴν κεφαλήν. i. me ἡ inclinor, ἀποκλίνω, ἐγκλίνω, ῥέπω. in fugam inclinor καὶ ἁπλῶς inclinor, τρέπομαι εἰς φυγήν. sol se inclinat, ὁ ἥλιος κλίνει. i. me ad Stoïcos, ῥέπω πρὸς τοὺς Στωϊκούς. in verperam inclinatur dies, πρὸς ἑσπέραν ἡ ἡμέρα κλίνει. 2) μτφ. ἀ) κλίνω ἐπὶ τὰ χείρω, καταρρέω, παρακμάζω. β') κλίνω, ῥέπω. ad voluptates, πρὸς τὰς ἡδονάς.

inclĭtus = inclytus.

inclūdo, clūsi, clūsum, 3. (inclaudo) aliquem ἡ aliquid in rem, (in) re, ἐγ(κατα, συγ)κλείω τινὰ ἢ τι ἔν τινι ἢ εἴς τι. i. aliquem in carcerem ἢ (in) carcere, in custodias, καθειργνύω τινά, ἐγκλείω τινὰ ἐντὸς εἱρκτῆς. i. vase, ἐγκλείω εἰς ἄγγεῖον. i. aliquem in munimentum, κατακλείω τινα εἰς ἔρυμα. 2) ἀποκλείω, κωλύω τι. i. viam, ἀποκλείω τὴν ὁδόν. i. vocem, πνίγω τὴν φωνήν. 3) ἀποτελῶ, τελειῶ τι.

inclūsĭo, iōnis, θ. (includo) ἔγ(κατά)κλεισις.

inclūsus, a, um, μ. π. τ. includo.

inclŭtus, a, um = inclytus.

inclўtus, a, um (tissimus) κλυτός, περίφημος, ἔνδοξος.

incoctus, a, um, μ. π. τ. incoquo.

incoenātus, a, um, (in στερ. καὶ coena) (ἀργ.) ἄδειπνος.

incoenis, e. = incoenatus.

incoepto, incoeptum κλ. ἴδ. incepto κλ.

in-cōgĭto, 1. (ποιητ.) alicui aliquid, ἐπινοῶ, μηχανῶμαί τινί τι.

in-cognĭtus, a, um, (in στερ.) ἄγνωστος. 2) ἄκριτος, ἀνεξέταστος. incognitā re ἢ causa, ἀκριτί.

incŏla, ae, (γ. κοιν.) ἔν(κάτ)οικος, οἰκήτωρ. i. alicujus, οἰκήτωρ ὢν ἔν τινι πόλει. 2) μέτ(πάρ)οικος.

in-cŏlo, cŏlŭi, cultum, 3. 1) μεταβ. ἐν(κατ)οικῶ, οἰκῶ τι. i. urbem, κατοικῶ πόλιν. 2) ἀμεταβ. κατοικῶ. incolunt trans Rhenum, οἰκοῦσι πέραν τοῦ Ῥήνου.

incŏlŭmis, e (mior) ἀκέραιος, ἀβλαβής, σῶος.

incŏlŭmĭtas, ātis, θ. (incolumis) ἀκεραιότης, ἀβλάβεια, ἀσφάλεια, σωτηρία.

in-cōmĭtātus, a, um, (in στερ.) ὁ ἄνευ ἀκολουθίας, μόνος.

in-commendātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀπροστάτευτος, ἀφρούρητος.

incommŏde (dius, dissime) ἐπίρ. (incommodus) ἀνεπιτηδείως, ἀτόπως, ἀκαίρως. 2) ἀσυμφόρως, φαύλως, κακῶς.

incommŏdĭtas, ātis, θ. (incommodus) δυσχρηστία, ἀνεπιτηδειότης, ἀναρμοστία, ἀτοπία. 2) ἀκαιρία.

in-commŏdo, 1. (incommodus) alicui, ἐνοχλῶ τινι, βλάπτω τινά.

incommŏdum, i, οὐ. ἴδ. incommodus.

in-commŏdus, a, um, (dior, dissimus) δύσχρηστος, ἀνεπιτήδειος, ἀναρμόδιος, ἄκαιρος, ἀσύμφορος, δυσχερής, χαλεπός. res incommodae, τὰ δεινά, ἡ ἀπορία. Ὡς οὐσ.—um, i, οὐ. ἡ δυσχρηστία, ἀλυσιτέλεια. 2) κακοξία, βλάβη. i. alicui dare, ἢ ferre ἢ afferre, βλάπτειν τινά. incommodo tuo, ἐπὶ τῇ σῇ βλάβῃ.

in-commūtābĭlis, e, (σπαν.) ἀμετάβλητος.

in-compertus, a, um, (in στερ.) ἀγνώριστος, ἄγνωστος, ἄδηλος.

incompŏsĭte, ἐπίρ. (incompositus) ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀκόσμως.

in-compŏsĭtus, a, um, (in στερ.) ἀσύνταχτος, ἄταχτος.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΙΒΛΙΟ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

incomptus ἡ incomtus, a, um, (tior) (in στερ.) ἄκομψος, ἄκοσμος.
inconcessus, a, um, (in στερ.) ἀθέμιτος, ἀσυγχώρητος.
inconcinnus, a, um, (in στερ.) ἀνάρμοστος, ἄρρυθμος.
incondĭte, ἐπίρ. (inconditus) ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀναρμόστως.
in-condĭtus, a, um, (in στερ.) ἀσύντακτος, ἄτακτος. 2) ἄρρυθμος, ἄτεχνος, ἄκοσμος.
in-consĕquens, ntis, ἀνακόλουθος.
inconsīdĕrantĭa, ae, θ. (in-considero) ἀπερισκεψία, ἀλογιστία.
inconsīdĕrāte, (tius) ἐπίρ. (inconsideratus) ἀπερισκέπτως, ἀλογίστως, ἀσκέπτως.
in-consīdĕrātus, a, um, (tior, tissimus) (in στερ.) ἀπερίσκεπτος, ἀλόγιστος, ἄσκεπτος.
in-consŏlābĭlis, e, ἀπαραμύθητος.
in-constans, ntis (antior, antissimus) (in στερ.) ἀσταθής, ἄστατος.
inconstanter (antius, antissime) (inconstans) σφαλερῶς, ἀκαταστάτως, ἀστάτως.
inconstantĭa, ae, θ. (inconstans) ἀστασία, ἀκαταστασία.
in-consulte (tius) ἐπίρ. (inconsultus) ἀβουλεύτως, ἀπερισκέπτως.
in-consulto = inconsulte.
in-consultus, a, um, (tior, tissimus) (in στερ.) ἀπροβούλευτος, ἀπερίσκεπτος. 2) (ποιητ.) μὴ λαβὼν συμβουλήν. 3) μὴ ἐπερωτηθείς.
in-consumptus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀμείωτος, ἄφθαρτος.
incontāmĭnātus, a, um, (in στερ.) ἀμόλυντος, ἀμίαντος.
in-contentus, a, um, (in στερ.) ἀνέντατος, χαλαρός. i. fides, χαλαρὰ πίστις.
in-contĭnens, ntis, (in στερ.) ὁ μὴ κρατῶν, ὁ μὴ κατέγων. 2) i. in aliqua re, ἀκρατής τινος, ἀκόλαστος.
incontĭnenter, ἐπίρ. (incontinens) (στέν.) ἀκρατῶς, ἀκολάστως.
incontĭnentĭa, ae, θ. (incontinens) ἀκράτεια, ἀκολασία.
in-convĕnĭens, ntis, (in στερ.) ἀσύμφωνος, ἀνόμοιος.
in-cŏquo, coxi, coctum, 3. aliquid alicui rei ἢ aliquare, ἐν(συν)έψωτί τινι, ἕψω τι ἔν τινι. 2) (ποιητ.) βάπτω τι.
in-correctus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀδιόρθωτος.
incorrupte, (tius) ἐπίρ. (incorruptus) ἀδιαφθόρως, ὀρθῶς.
in-corruptus, a, um (tior, tissimus) ἀδιάφθορος, ἀκέραιος. 2) καθαρός, γνήσιος. 3) μτφ. ἀδιάφθαρτος, ἀξωροδόκητος.
incoxi, πρκ. τ. incoquo.
incrĕbesco καὶ
in-crĕbresco, crebrui ἢ -bŭi, ĕre. ἀμεταβ. (ἐπ)αὔξομαι, ἐπίδοσιν λαμβάνω. 2) ἐπὶ φήμης· διαθρυλλοῦμαι, διαδίδομαι.
in-crēdĭbĭlis, e, (in στερ.) ἀπίστευτος, ἄπιστος, παράδοξος. incredibile dictu, ἄπιστον εἰπεῖν, ἀνέκφραστον.
incrēdĭbĭlĭter, ἐπίρ. (incredibilis) ἀπίστως, παραδόξως.
in-crētŭlus, a, um, (in στερ.) ἀπιστῶν, ἄπιστος. 2) ἄπιστος, παράδοξος.
incrēmentum, i, οὐ. (incresco) (ἐπ)αὔξησις, ἐπίδοσις. i. capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω. 2) γόνος, ἀπόγονος, θρέμμα, σπέρμα, τέκνον. 3) πηγή, ἀρχή.
in-crĕpĭto, 1. (θαμ. τ. increpo) aliquem ἢ alicui, ἐπιπλήττω τινά, ἐπιτιμῶ τινι.
incrĕpĭtus, a, um, μ. π. τοῦ
in-crĕpo āvi, ātum, καὶ pŭi, pĭtum, āre. ἀμεταβ. ψοφῶ, κροτῶ, κτυπῶ. 2) ἀμεταβ. α') (ποιητ.) i. lyram, ἀνακρούω, κροτῶ τὴν λύραν. β') aliquid, βοῶ τι. i. aliquem, ἐπιβοῶ τινα. γ') aliquem, ἐπιπλήττω, ἐπιτιμῶ τινι. i. aliquid, ψέγω τι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

in-cresco, crēvi, ĕre, ἀμεταβ. (ἐπ)αὐξάνομαι, ἐπίδοσιν λαμβάνω. 2) alicui, ἐπιφύομαί τινι.

in-crētus, a, um, (in στερ.) μικτός.

in-crŭentātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀναίμακτος, (ὁ μὴ μολυνθεὶς αἵματι).

in-crŭentus, a, um, (in στερ.) ἀναίμακτος. i. proelium, ἀναίμακτος μάχη (ἐν ᾗ οὐδόλως ἢ ὀλίγον αἷμα ἔρρευσε). miles i. rediit, ὁ στρατιώτης ἐπανῆλθεν ἀναίμακτος (ἄτρωτος).

in-crusto, 1. aliquid, πλακῶ τι μαρμάρῳ. 2) κονιῶ τι. 3) καταπισσῶ τι.

incŭbātus καὶ

incŭbĭtus, a, um, μ. π. τοῦ

in-cŭbo, āvi, ātum καὶ ŭi, ĭtum, āre, ἀμεταβ. alicui ἢ in re, ἐγκοιμῶμαί τινι, κατ' ἐξοχὴν ἐν ἱερῷ τόπῳ. i. in fano καὶ (δοτ.) i. fano Aesculapii, ἐγκοιμῶμαι τῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἱερῷ. i. Jovi, ἐγκοιμῶμαι ἐν τῷ τοῦ Διὸς ἱερῷ. 2) ἐπί(ἔγ)κειμαί τινι, καταπλίνομαι ἐπί τινος. 3) ἐνδιατρίβω τινί, κατοικῶ τι. i. Athenis, ἐνδιατρίβω ἐν Ἀθήναις. 4) (ποιητ.) i. ferro, gladio, περιπίπτω ξίφει. 5) i. ovis, ἐπωάζω.

incŭbŭi, πρκ. τ. incubo καὶ incumbo.

incŭdis, γεν. τ. incus.

in-cūdo, cudi, cusum 3. μόνον κατὰ τὴν παθ. μετχ. ἀπαντᾷ. incūsus, a, um, γλυπτός, χαρακτός. i. lapis, μυλίτης (μυλόπετρα).

inculco, 1. (in-calco) aliquid alicui, ἐμπατῶ, ἐμφράττω τί τινι. 2) μτφ. ἐντυπῶ, ἐνσφηνίζω, ἐγχαράττω τί τινι. i. imagines oculis, ἐμποιῶ τοῖς ὀφθαλμοῖς εἰκόνας. 3) παρεντίθημι, παρενείρω τι.

in-culpātus, a, um, (tissimus) (in στερ.) (ποιητ.) ἀνέγκλητος, ἄμεμπτος, ἀνεπιτίμητος.

inculte (tius) ἐπίρ. (incultus) ἀτέγνως, ἀκόμψως, ἀπειροκάλως.

1. in-cultus, a, um, (tior) (in στερ. καὶ colo) ἀνέργαστος, ἀγεώργητος γῆ. 2) μτφ. ἀπαίδευτος, ἀπολίτευτος, ἄκομψος, ἀπειρόκαλος, homo, ἄνθρωπος. incultae comae, ἄτακτος κόμη.

2. in-cultus, ūs, ἀ. (in-colo) ἀθεραπευσία, ἀμέλλησις.

in-cumbo, cŭbŭi, cŭbĭtum, ĕre, (in-cubo) alicui ἢ in aliquo ἢ in aliquid, (ἐπ)ερείδομαί τινι ἢ εἴς τινα, ἐ'χω τι. 2) ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαί τινι. 3) ἐμπίπτω τινί, ὁρμῶμαι ἐπί τινα. in hostem, ἐπὶ τὸν πολέμιον. (in)gladium ἢ gladio ἢ ferro, περιπίπτω ξίφει. 4) μτφ. in (ad) aliquid, ἐρείδω, ῥέπω, ἐγκύπτω εἴς τι, σπουδάζω περί τι, ἐπιμελοῦμαί τινος. i. in aliquod studium, ἐγκύπτω εἰς μελέτην. i. ad gloriam, φροντίζω τῆς δόξης.

incūnābŭla, ōrum, οὐ. πλ. σπάργανα (νηπίων). ab incunabulis, ἀπὸ σπαργάνων, ἐκ νηπίου. 2) μτφ. ἡ νηπιότης, ἡ πρώτη ἀρχή.

in-cūrātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀθεράπευτος.

incūrĭa, ae, θ. (in στερ. καὶ cura) ἀμέλεια, τὸ ἀφρόντιστον.

incūrĭōse (sius) ἐπίρ. (incuriosus) ἀμελῶς, ἀφροντίστως.

in-cūrĭōsus, a, um, (in στερ.) ἀμελής, ἀφρόντιστος.

in-curro, curri (σπαν. cŭcurri), cursum, 3. in aliquem, προστρέχω τινί, τρέχω πρός τινα. 2) in aliquem, alicui ἢ aliquem, φέρομαι ἐπί τινα, προσβάλλω, ἐμ(ἐπι,προσ)πίπτω τινί. 3) in locum, ἐπιδρομὴν ποιοῦμαι, εἰσβάλλω εἰς χώραν. in Macedoniam, εἰς τὴν Μακεδονίαν. 4) προσ(κρούω)κόπτω τινί. 5) in aliquid, ἐμπίπτω τινὶ ἢ εἴς τι. incurrit oculis ἢ in oculos, ἐμπίπτει τοῖς ὀφθαλμοῖς, φανερόν ἐστιν. i. in fraudem, ἐμπίπτω εἰς ἀπάτην. i. in morbum, ἐμπίπτω εἰς νόσον. 6) συμπίπτειν, συμβαίνειν.

incursĭo, ōnis, θ. (incurro) ἐπι(προσ)δρομή, εἰσ(προσ)βολή.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΛ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

incursĭto, āre = incurso.
in-curso, 1. (θαμ. τ. incurro) ἀμεταβ. alicui, προστρέχω τινί, τρέχω πρός τι, προσκρούω τινί. 2) ἐπιβρομῆν ποιεῖσθαι, προσβάλλω τινί, ἐφορμῶ ἐπί τινα.
incursus, ūs, ὁ. (incurro) ἐπιδρομή, εἰσβολή. 2) προσβολή.
incurvesco, ĕre, ἀμεταβ. κυρτοῦμαι, καταπάμπτομαι.
incurvisco = incurvesco.
in-curvo, 1. aliquid, κυρτῶ, (ἐπι)κάμπτω τι. 2) μτφ. καταβάλλω, ταπεινῶ τινα injuria incurvat animum, ἡ ἀδικία ταπεινοῖ τὴν ψυχήν.
in-curvus, a, um, κυρτός, ἐπικαμπής, καμπύλος.
incus, cūdis, θ. (in-cudo) ἄκμων. παροιμ. eandem incudem tundere, περὶ τὸ αὐτὸ διατρίβειν.
incūsātĭo, iōnis, θ. (incuso) αἰτίασις, ψόγος, μέμψις, κατάμεμψις.
incūso, 1. (in-causa) aliquem alicujus rei, (ἐπ)αἰτιῶμαί τινά τινος, ψέγω τινὰ ἐπί τι.
incussus, a, um, μ. π. τ. incutio.
in-custōdītus, a, um (ποιητ.) ἀφύλακτος, ἀφρούρητος. 2) ἠμελημένος. 3) ἐνεργ. ἀφύλακτος, ἀπερίσκεπτος.
incūsus, a, um, μ. π. π. incudo.
incŭtĭo, cussi, cussum, 3. (in-quatio) aliquid alicui, ἐνσείω τί τινι. alicui colaphum, ἐντρίβω τινὶ κόλαφον. i. tela, βάλλω βέλη, saxa, λίθους. 2) μτφ. ἐμβάλλω, ἐμποιῶ τί τινι. i. alicui metum, ἐμ(ποιῶ)βάλλω τινὶ φόβον.
indāgātĭo, iōnis, θ. (indago) (ἀν)ἴχνευσις, ἔρευνα.
indāgātor, ōris, ὁ. (indago) ἰχνευτής, ἐρευνητής.
indāgātrix, īcis, θ. (indago) ἰχνεύτειρα.
1. indāgo, 1. aliquid, (ἀν)ἰχνεύω, ἐρευνῶ, ἀναζητῶ τι. 2) μτφ. ἐξετάζω, ἐξακριβῶ τι.
2. indāgo, ĭnis, θ. (indago) περικύκλωσις τόπου ὑπὸ θηρευτῶν διὰ δικτύων, κυνῶν, ἀνθρώπων κτλ. 2) μτφ. ἴχνευσις, ἐξέτασις.
inde, ἐπίρ. ἔνθεν, ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν, ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου. facile est i. intelligere, ῥᾴδιον ἐκεῖθεν διαγιγνώσκειν. inde—inde, ἔνθεν μὲν—ἔνθεν δέ. 2) ἔνθεν, ἐκ τούτου τοῦ πράγματος. 3) χρονικῶς ἐκ τούτου, μετὰ ταῦτα, εἶτα.
in-dēbĭtus, a, um, (in στερ.) ὁμὴ ὀφειλόμενος.
in-dĕcens, ntis, (entior, entissimus) (in στερ.) (ποιητ.) ἀπρεπής, ἀσχήμων.
in-dēclīnātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀναλλοίωτος, ἀμετάβλητος.
indĕcor, cŏris, = indecoris.
indĕcŏre, (rius) ἐπίρ. (indecorus) ἀπρεπῶς, ἀσχημόνως.
indĕcŏris, e, (in-decor) (ποιητ.) ἀπρεπής, ἀσχήμων, αἰσχρός.
in-dĕcōrus, a, um, (in στερ.) = indecoris.
in-dēfensus, a, um, (in στερ.) ἀφρούρητος, ἀπροστάτευτος. i. (sermone), ἀναπολόγητος.
in-dēfessus, a, um, (in στερ.) ἀκάματος, ἀκαταπόνητος.
in-dēfl.ctus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἄκλαυστος.
in-dējectus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀκατάβλητος.
in-dēlēbĭlis, e, (in στερ.) (ποιητ.) ἀνεξάλειπτος.
in-dēlĭbātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀκέραιος, ἄφθορος.
in-demnātus, a, um, (in στερ. καὶ damno) ἀκαταδίκαστος, ἀκατάκριτος.
indemnis, e, (in στερ. & damnum) ἀβλαβής, ἀζήμιος, ἄβλαπτος, ἀβλαβής.
in-dēplōrātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀπένθητος, ἄκλαυστος.
in-dĕprehensus, καὶ
in-deprensus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀκατάληπτος, ἀκατανόητος.
indeptus, a, um, μ. π. τ. indipiscor.

in-dēsertus, a, um, (in στερ.) μὴ καταλελειμμένος.
in-destrictus, a, um, (in στερ.) ἄψαυστος, ἄτρωτος.
in-dētonsus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀκερσεκόμης.
in-dēvītātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀνέκφευκτος.
index, ĭcis, ἀ. ♂ θ. ἐνδείκτης, μηνυτής, ἡ μηνύουσα. i. digitus καὶ ἁπλῶς index, ὁ λιχανός. 2) ἡ ἐπὶ βιβλίων· ὁ ἔλεγχος, πίναξ. 3) ἐπὶ βιβλίων, ἀγαλμάτων κτλ. ἡ ἐπιγραφή. 4) βάσανος, λυδία λίθος.
Indi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ἰνδοί· ἐκ τούτου ἀ) Indus, i, ἀ. ὁ Ἰνδὸς (ποιητ.) =ὁ Ἀβίοιψ ἢ =ὁ Ἄραψ. β') India, ae, θ. ἡ Ἰνδία. γ') -us ♂ -ĭcus, a, um, Ἰνδικός. i. dens, ὁ ἐλεφαντόδους.
indĭcātus, a, um, μ. π. τ. indico 1.
in-dīcens, ntis, (μ. ἐν. τ. indico 2) ὁ μὴ λέγων, σιωπῶν. indicente me, μὴ λέγοντος ἢ μὴ εἰπόντος ἐμοῦ.
indĭcĭum, ĭi, οὐ. (index) ἔνδειξις, μήνυσις. i. conjurationis, ἡ (κατα)μήνυσις τῆς συνωμοσίας. facere i. alicui = deferre i. ad aliquem, μηνύειν τινι ποιεῖσθαι, μηνύειν τινί. 2) μισθὸς μηνύσεως, μήνυτρον. 3) τεκμήριον, γνώρισμα, σημεῖον. indicio esse, τεκμήριον εἶναι.
1. in-dīco, 1. aliquid, μηνύω, δηλῶ, δείκνυμί τι. i. lacrymis dolorem, διὰ δακρύων δηλῶ τὴν λύπην. i. verbis, διασημαίνω. ut indicavimus, ὡς εἴρηται, ὡς δεδήλωται. 2) (κατα)μηνύω, consĕios, τοὺς συνωμότους. i. alicui de aliqua re, μήνυσίν τινι περί τινος ποιεῖσθαι. 3) aliquid, διατιμῶ τι, τάττω τὴν τιμήν τινος.
2. in-dīco, dixi, dictum, 3. aliquid alicui, ἀνα(προ)αγορεύω, προειπεῖν, κηρύττω τινί τι. bellum, πόλεμον. mulctam, τάττω ζημίαν (καταδικάζω εἰς πρόστιμον). i. exercitum aliquo ἢ ad aliquem locum, ἐπαγγέλλω τῷ στρατῷ εἰς τόπον τινὰ παρεῖναι.
1. indictus, a, um, μ. π. τ. indico 2.
2. in-dictus, a, um (in στερ.) ἄρρητος, μὴ εἰρημένος. (ποιητ.) ♂ ἀνεγκωμίαστος. 2) ἀνέκφραστος. 3) κατ' ἐξοχὴν indictā causā, ἀκρίτως.
Indĭcus, a, um, ἰδ. Indi.
indĭdem, ἐπίρ. (inde-dem) ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. Meneclides i. Thebis, Μενεκλείδης καὶ αὐτὸς (ὁμοίως) ἐκ Θηβῶν. 2) ἐκ τοῦ αὐτοῦ πραγμάτος.
indĭdi, πρκ. τ. indo.
indĭes, ἀντὶ in dies, ἰδ. dies.
in-differens, ntis (in στερ.) ἀδιάφορος. 2) ἀδιαφορῶν.
indifferenter, ἐπίρ. (indifferens) ἀδιαφόρως.
indĭgĕna, ae, γ. κοιν. (indo = in -gigno) ἐπι(ἐγ)χώριος, αὐτόχθων, ἰθαγενής.
indĭgentĭa, ae, θ. (indigens) ἔνδεια, ἀπορία. 2) ἀπληστία.
indĭgĕo, ŭgŭi, ēre (indo = in-egeo) alicujus rei ἢ aliqua re, δέομαί, ἐνδεῶς ἔχω, ἀπορῶ, στεροῦμαί τινος.
indĭges, ĕtis, ἀ. (indo = in-gigno) ἐγχώριος θεός. συνήθ. κατὰ πλ. indigĕtes, um, οἱ πατρῷοι θεοὶ ἢ οἱ ἐπιχώριοι ἥρωες.
in-dĭgestus, a, um (in στερ.) (ποιητ.) (ἀδι)ἄτακτος, ἄκοσμος.
indignābundus, a, um, καὶ indignans, ntis (indignor) δυσχεραίνων, ἀγανακτῶν.
indignātio, ōnis, θ. (indignor) ἀγανάκτησις, δυσαρέστησις.
indignātĭuncŭla, ae, θ ὑποκ. τ. indignatio.
indigne (nius), ἐπίρ. (indignus) ἀναξίως, ἀδίκως. 2) ἀναξίως, ἀπρεπῶς. i. perire, ἀναξίως ἀπόλλυσθαι. 3) δυσχερῶς. i. ferre ἢ pati, χαλεπῶς φέρειν τι.
indignĭtas, ātis, θ. (indignus) ἀν(ἀπ)αξία. i. accusatoris, τὸ ἀνάξιον τοῦ κατηγόρου (ἅτε δούλου ὄντος). 2) τὸ ἀνάξιον, ἀπρέπεια,

ἀσχημοσύνη. 3) ἀγανάκτησις, δυσαρέστησις.

indignor, 1. aliquid de aliqua re, ἡ ἑπομένου τοῦ quod ἢ si, δυσχεραίνω, ἀγανακτῶ (ἐπί)τινι. 2) ἀπαξιῶ, ἀποβάλλω τι ὡς ἀνάξιον. (ποιητ.) fluvius i. pontem, ὁ ποταμὸς ἀπαξιοῖ τὴν γέφυραν = οὐ φέρει τὴν γέφυραν.

indignus, a, um, (nior, nissimus) (in στερ.) aliqua re ἡ alicujus rei ἢ μετὰ σοπ. ἢ (ποιητ.) μετ' ἀπαρ. ἢ μετὰ τοῦ ut καὶ ὑποτ. ἀνάξιος, οὐκ ἄξιός τινος. honore, τιμῆς. i. avorum, ἀνάξιος τῶν προγόνων. i. qui haec impetret, ἀνάξιος ταῦτα λαβεῖν. 2) ἀπρεπής, ἀσχήμων, αἰσχρός. 3) δυσχερής, δεινός, χαλεπός. (ποιητ.) i. hiems, βαρὺς χειμών.

indĭgus, a, um, (indigeo) (ποιητ.) alicujus rei, ἐνδεής, ὁ δεόμενός τινος.

in-dīlĭgens, ntis (entior) (in στερ.) ἀμελής. 2) παθ. ἠμελημένος.

indīlĭgenter, (entius) ἐπίρ. (indiligens) ἀμελῶς.

indīlĭgentĭa, ae, θ. (indiligens) ἀμέλεια.

indĭpiscor, deptus sum, sci (indo = in-apiscor) (αἰτ.)(ἐπι)τυγχάνω τινός, λαμβάνω τι.

in-discrētus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀδιάκριτος, ἀδιαχώριστος, ἀδιαίρετος. 2) ἀδιάκριτος, ἀδιάγνωστος.

indĭserte, ἐπίρ. (indisertus) οὐκ εὐεπῶς, ἀφραδῶς.

in-disertus, a, um, (in στερ.) (στάν.) οὐκ εὐεπής, οὐκ εὐφραδής.

in-dissŏlūbĭlis, e, (in στερ.) ἀδιάλυτος.

indĭtus, a, um, μ. π. τ. indo.

in-dīvĭdŭus, a, um, (in στερ.) ἀδιαίρετος, ἄτομος.

indīvīsus, a, um, (in στερ.) ἀδιαίρετος, ἄσχιστος.

in-do, dĭdi, dĭtum, 3. aliquid alicui ἢ in aliquid, ἐν(ἐπι)τίθημι τί τινι. nomen alicui, ἐπιτίθημι τινὶ ὄνομα. i. compedes servis, περιτιθέναι τοῖς δούλοις δεσμά. 2) ἐμποιῶ, ἐμβάλλω, pavorem, φόβον.

in-dŏcĭlis, e, (in στερ.) δυσ(μαθ)δίδακτος. alicujus rei ἢ alicui rei, δυσ(ἀ)μαθής, ἄπειρός τινος. 2) (ποιητ.) ἀπαίδευτος. 3) ἀνεπιτήδειος.

indocte (tius) ἐπίρ. (indoctus) ἀμαθῶς, ἀπαιδεύτως.

in-doctus, a, um, (tior, tissimus) (in στερ.) (γεν. ἢ ἀπαρ.) ἀπαίδευτος, ἀδίδακτος, ἀνεπιστήμων.

indŏlentĭa, ae, θ. (indoleo) ἀναλγησία.

indŏles, is, θ. (indo-olesco) τὸ ἔμφυτον, ἡ φύσις. i. virtutis ἢ ad virtutem, ἡ πρὸς τὴν ἀρετὴν φύσις (ῥοπή). bona i. ἢ ἁπλῶς indoles, ἡ εὐφυΐα.

in-dŏlesco, dŏlŭi, ĕre, (θαμ. τ. doleo) aliqua re ἢ aliquid, ἀλγῶ, λυποῦμαι (ἐπί) τινι ἢ τι. i. malis amicorum, ἀλγῶ ἐπὶ τοῖς κακοῖς τῶν φίλων.

in-dŏmĭtus, a, um, (in στερ.) ἀδάμαστος, ἀνίκητος.

in-dormĭo, īvi, ītum, 4. alicui, ἐγκοιμῶμαι, ἐπι(καθεύδω)κοιμῶμαί τινι. 2) μτφ. ἀμελῶ, ἀφροντιστῶ τινος.

in-dōtātus, a, um, (in στερ.) ἄπροικος, ἀδώρητος. (ποιητ.) corpora i., τὰ ἀκτέριστα σώματα, τὰ ἄνευ τῶν ἐπικηδείων τιμῶν.

in-dŭbĭtātus, a, um, (in στερ.) ἀναμφίβολος, ἀναμφισβήτητος.

in-dŭbĭto, āre, (ποιητ.) alicui, ἐνδυιάζω τινί, ἀμφισβητῶ περί τινος.

indūcĭae, arum, θ. πλ. ἀνοχαί, ἀνακωχή, ἀναβολὴ πολέμου. 2) μτφ. ἡσυχία, ἠρεμία.

in-dūco, duxi, ductum, 3. (αἰτ. ἢ in, ἢ δοτ.) εἰσάγω, ἐμβιβάζω τινὰ ἢ τι εἴς τι. aquam in domos, τὸ ὕδωρ εἰς τὰς οἰκίας. i. elephantos in circum, εἰσάγω ἐλέφαντας εἰς τὸν ἱππόδρομον. i. tragoediam, φέρω τραγῳδίαν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, τραγῳ-

δίαν διδάσκω. 2) μτφ. i. novos mores, καινὰ ἤθη εἰσφέρω. i. novum verbum in linguam Latinam, εἰσάγω νέον ῥῆμα εἰς τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν. i. Tiresiam deplorantem coecitatem suam, εἰσάγω, ποιῶ τὸν Τειρεσίαν θρηνοῦντα τὴν ἑαυτοῦ τυφλότητα. i. (in) animum, (ἐνφρεσὶ βαλέσθαι) προαιροῦμαί τι. 3) (ὑπο)λογίζομαι. i. pecuniam in rationem, (ὑπο)λογίζομαι τὸ ἀργύριον. i. aliquid alicui, ὑπολογίζομαί τινί τι. 4) προ(ὑπ)άγω, προτρέπω. ad bellum, πρὸς πόλεμον. aliquem in errorem, πλανῶ τινα. spe inductus, ἐλπίδι ἐπαρθείς. 5) ἐνδύω, περιβάλλω. i. calceum, ὑποδύομαι τὸ ὑπόδημα. laurum capillis, ἐπιτίθημι δάφνης στέφανον τῇ κόμῃ, δάφνῃ στεφανοῦμαι. i. pontem flumini, γεφυρῶ τὸν ποταμόν. 6) ἐπαλείφω. 7) aliquid, ἐξαλείφω, ἀκυρῶ τι.

inductĭo, ōnis, θ. (induco) εἰσαγωγή. inductiones aquarum, ὑδραγωγεῖα, ὑγετοί. 2) προαίρεσις. 3) ἐπάλειψις, κονίασις. 4) ἐξάλειψις, ἀναίρεσις. 5) ἐν τῇ ῥητορικῇ ἡ ἐπαγωγή.

1.inductus, a, um, μ. π. τ. induco.

2.inductus, ūs, ἀ. (μόνον κατ' ἀφαιρ. ἐν. ἐνικ.) ἐπαγωγή, προτροπή.

indulgens, ntis, (μ. ἐν. τ. indulgeo) (entior, entissimus) φιλόστοργος, εὐμενής, πρᾶος, ἐπιεικής, πρᾶος.

indulgenter, (entius, entissime) ἐπίρ. (indulgens) συγγνωμονικῶς, ἐπιεικῶς, εὐμενῶς.

indulgentĭa, ae, θ. (indulgens) χάρις, εὐμένεια, πραότης. 2) κατ' ἐξοχήν, φιλοστοργία. 3) συγ(γνώ-μη)γώρησις.

indulgĕo, dulsi, dultum, 2. ἀμεταβ. alicui, χαρίζομαι, ἐνδίδωμί τινι. Caesar i. civitati Aeduorum, ὁ Καῖσαρ χαρίζεται τῇ τῶν Αἰδούων πολιτείᾳ. debitori, τῷ ὀφειλέτῃ, precibus alicujus, ταῖς δεήσεσί τινος. indulge valetudini tuae, θεράπευε τὴν σαυτοῦ ὑγείαν. i. eloquentiae, παραδίδομαι εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ῥητορικῆς. 2) alicui aliquid, χαρίζομαι, συγγωρῶ τί τινι.

indŭo, dŭi, dūtum, 2. aliquem re ἢ alicui rem, ἐνδύω τινά τι. Hercŭli tunicam, ἐνδύω τὸν Ἡρακλέα χιτῶνα. soleas pedibus, ὑποδοῦμαι τὰ ὑποδήματα. i. aliquos ex facie hominum in vultus ferrarum, μεταμορφοῦν τινας ἐξ ἀνθρώπων εἰς ζῶα. induitus veste, armis, περιεσθλημένος τὴν ἐσθῆτα, τὰ ὅπλα. 2) aliquid (ὑπόν. mihi ἢ (σπαν.)μέσ. induor, ἢ i. aliqua re (ὑπόν. me), ἐνδύομαι, περιβάλλομαί τι. 3) μτφ. ἐμβάλλω, ἐμποιῶ τί τινι. i. me, περιπλέκομαι. i. me in laqueum, περιπλέκομαι, περιπίπτω δικτύῳ. mores Persarum, περιβάλλομαι τὰ ἤθη τῶν Περσῶν. 4) (ποιητ.) καλύπτω τι. συνήθ. παθ. καλύπτομαι.

indūrātus, a, um, μ. π. τ. induro.

in-dūresco, durŭi, ĕre, (ἀπο)σκληροῦμαι.

in-dūro, 1. aliquid, (ἀπο)σκληρῶ τι.

1. Indus, a, um, ἰνδικός. τὸ Indi.

2. Indus, i, ὁ. Ἰνδός, ποτομ. Ἰνδίας.

industrĭa, ae, θ. φιλοπονία, φιλεργία, ἐπιμέλεια. nostra industriā, διὰ τῆς ἡμετέρας ἐπιμελείας. ex (de) industria ἢ ἁπλῶς industriā, ἐκ προαιρέσεως, ἐξεπίτηδες.

industrĭe, ἐπίρ. (industrius) φιλοπόνως, ἐπιμελῶς.

industrĭus, a, um, (industria) φιλόπονος, φίλεργος, ἐπιμελής.

indutĭae induciae.

indūtus, a, um, μ. π. τ. induo.

induxi, πρκ. τ. induco.

inebriātus, a, um, μ. π. τοῦ in-ēbrĭo, 1. (in-ebrius) aliquem, μεθύσκω τινά, vino, οἴνῳ, voluptate, ἡδονῇ. inebrĭātus, a, um, μεθυσθείς, μεθύων.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Κέντρο Μυτιλήνης

inēdĭa, ae, θ. (in-edo) ἀσιτία.

in-ēdĭtus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀνέκδοτος, ἄγνωστος.

in-ēlĕgans, ntis, (in στερ.) ἄκομψος, ἀπειρόκαλος.

inēlĕganter, ἐπίρ. (inelegans) ἀκόμψως, ἀπειροκάλως.

in-ēluctābĭlis, e, (in στερ.) ἀκαταγώνιστος, ἀκαταπάλαιστος, ἀνέκφευκτος.

in-ēmŏrĭor, emŏri, alicui rei, ἀμεταθ. ἐναποθνήσκω τινί.

inemptus, ἡ inemtus, a, um, (in στερ.) ἀπρίατος.

in-ēnarrabĭlis, e, (in στερ.) ἀνεξ-(ἀδι)ήγητος, ἀνέκφραστος.

inēnarrābĭlĭter, ἐπίρ. (inenarrabilis) ἀνεξηγήτως, ἀφάτως.

in-ēnōdābĭlis, e, (in στερ. ἢ enodo) ἄ(διά)λυτος, μτφ. ἀνεξήγητος.

in-ĕo, ĭi ἢ ĭvi, ĭtum, īre, ἀμεταθ. εἴσειμι, εἰσέρχομαι. (in) urbem εἰς τὴν πόλιν. 2) aliquid, εἰσέρχομαι εἴς τι, ἄρχομαί τινος, ἐγ-(ἐπι)χειρῶ τινι. i. ad bellum, εἰσέρχομαι εἰς τὸν πόλεμον, ἄρχομαι τοῦ πολέμου. i. pugnam, ἐγχειρῶ τῇ μάχῃ. i. consulatum, μέτειμι ὑπατείαν. i. magistratum, καθίσταμαι εἰς ἀρχήν, ἅπτομαι τῆς πολιτείας. i. consilium, βουλεύομαι, προτίθεμαι. i. rationem, ἅπτομαι λόγων, λογίζομαι, σκέπτομαι. i. amicitiam, συντίθεμαι φιλίαν. 3) ἄρχομαι. initā aestate, ἀρχομένου τοῦ θέρους.

inepte (ptius, ptissime) ἐπίρ. (ineptus) ἀναρμόστως, ἀνεπιτηδείως, ἀτόπως, ἀπειροκάλως.

ineptĭa, ae, θ. (ineptus) ἀνεπιτηδειότης, ἀπειροκαλία. ineptĭae, ārum, πλ. οἱ λῆροι, ἀπειροκαλίαι.

ineptus, a, um, (tior, tissimus) (in στερ. καὶ aptus) ἀνεπιτήδειος, ἄκαιρος, ἄτοπος, ἀπειρόκαλος, ληρώδης. i. ad aliquid, ἀφυὴς, ἄχρηστος πρός τι.

in-ēquĭtābĭlis, e, (in στερ.) ἄν(δύσ)ιππος.

in-ĕquĭto, āre, alicui ἢ aliquid, ἀμεταθ. (ἐν)ἱππεύω (ἔν)τινι, διιππεύω τι.

inermis, e, (in-arma) ὅπλος. 2) μτφ. ἀδύνατος. in philosophia, ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ.

inermus, a, um, = inermis.

in-errans, ntis, ἀπλανὴς (ἀστήρ).

in-erro, āre, ἀμεταθ. (ποιητ.) alicui, πλανῶμαι ἔν τινι. 2) πλανῶμαι.

iners, rtis (tior, tissimus) (in στερ. καὶ ars) ἄτεχνος. 2) ἀδρανής, ἀργός, νωθρός. i. senectus, τὸ ἀδρανὲς γῆρας. i. aqua, τὸ βραδὺ ὕδωρ.

inertĭa, ae, θ. (iners) τὸ ἄτεχνον, ἀνεπιτηδειότης· συνήθ. 2) ἀδράνεια, ἀργία, νωθρεία.

in-ērŭdītus, a, um, (tissimus) (in στερ.) ἀπαίδευτος, ἀμαθής.

inesco, 1. (in-esca) aliquem, δελεάζω τινά. κυρ. καὶ μτφ.

inesse, ἀπαρ. τ. insum.

inest, γ'. προσ. τ. ἐν. τ. insum.

inĕundus, a, um, μ. μέλ. τ. ineo.

ineuntis, γεν. τ. iniens.

in-ēvītābĭlis, e, (in στερ.) ἀναγκαῖος.

in-excĭtus, a, um, ἀνέγερτος, ἡσυχος.

in-excūsābĭlis, e, (in στερ.) ἀναπολόγητος, ἀπροφάσιστος.

in-exercĭtātus a, um, (in στερ.) ἀγύμναστος.

in-exhaustus, a, um, (in στερ.) ἀνεξάντλητος.

in-exōrābĭlis, e, (in στερ.) ἀνεξίλαστος, ἀμείλικτος, ἄκαμπτος.

in-experrectus, a, um, ἀνέγερτος.

in-expertus, a, um, (in στερ.) alicujus rei, alicui ἢ ad aliquid, ἄπειρος, ἀήθης τινός. 2) ἀδοκίμαστος, ἀνεξέταστος.

in-explātābĭlis, e, (in στερ.) ἀνεξίλαστος, ἄσπονδος. 2) ἀνεξάλειπτος, ἀσύγγνωστος.

in-explēbĭlis, e, (in στερ.) ἀπλήρωτος, ἄπληστος, ἀκόρεστος.

in-explĭcābĭlis, e, (in στερ.) ἀδιάλυτος, ἄλυτος. 2) μτφ. ἀμήχα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

νος, δυσχερής. i. via, ἄπορος ὁδός. 3) ἀμύθητος, ἀνεξήγητος.
inexplōrāte, ἐπίρ. (inexploratus) ἀνεξετάστως, ἀπείρως.
inexplōrāto = inexplorate.
in-explōrātus, a, um, (in στερ.) ἀπείραστος, ἀνεξέταστος, ἄγνωστος.
in-expugnābĭlis, e, (in στερ.) ἀνάλωτος, ἀκαταμάχητος. i. via, ἄβατος ὁδός.
in-exspectātus, a, um, (in στερ.) ἀπροσδόκητος.
in-exstinctus, a, um, (in στερ.) ἄσβεστος. μτφ. ἀνεξάλειπτος. i. nomen, ἀθάνατον ὄνομα. 2) ἄπληστος.
in-exsŭpĕrābĭlis, e, (in στερ.) ἀνυπέρ(βατος)βλητος. i. Alpes, αἱ ἀδιάβατοι Ἄλπεις. 2) ἀνυπέρβλητος, ἀκατανίκητος.
in-extrĭcābĭlis, e, ἄλυτος, ἄπορος. 2) ἀδιάλυτος.
infăbre, ἐπίρ. ἀτέχνως, ἀκόμψως.
infābrĭcātus, a, um, (in στερ.) ἀκατασκεύαστος, ἀνέργαστος.
in-făcēte, ἐπίρ. ἀκόμψως.
in-făcētus, a, um, ἄκομψος, ψυχρός.
in-făcundus, a, um, (dior) (in στερ.) ἀφυὴς πρὸς τὸ λέγειν, ἄπειρος τοῦ λέγειν.
infāmĭa, ae, θ. (infamis) δυσφημία, ἀδοξία, ἀτιμία, ὄνειδος
infāmis, e, (in στερ. ϗ fama) δύσφημος, ἄδοξος, ἄτιμος, ἠτιμωμένος, apud cives, παρὰ τῶν πολιτῶν. i. aliqua re, ἄδοξος ἑνεκά τινος. 2) ἐνεργητικῶς· pax infamis, εἰρήνη ἄτιμος, ἡ προξενοῦσα ἀτιμίαν, ἀδοξίαν.
infāmo, 1. (infamis) aliquem ἢ aliquid, δυσφημῶ, ἀτιμάζω (ἄτιμον ποιῶ) τινὰ ἢ τι. 2) μέμφομαι, ψέγω, διαβάλλω τινὰ ἢ τι. i. aliquem temeritatis, (κατ)αἰτιῶμαί τινα τῆς προπετείας.
in-fandus, a, um, (in στερ. ϗ for) ἄφατος, ἄρρητος, ἀνέκφραστος. i. dolor, ἄφατος λύπη. 2) ἀνόσιος, ἀθέμιστος. infandae epulae, ἄφατοι, βδελυκταὶ εὐωχίαι.
infans, ntis (antior, antissimus) (in στερ. καὶ for) ἄφωνος, ἄλαλος. statua, ἀνδριάς. 2) ἀφυὴς πρὸς τὸ λέγειν, ἄπειρος λόγων, οὐ δεινὸς λέγειν. 3) ἐπὶ παιδίων· ἄλαλον, νήπιον. 4) ὡς οὐσ. τὸ βρέφος, τὸ νήπιον. μτφ. παιδαριώδης.
infans os, τὸ ψελλίζον στόμα.
infantĭa, ae, θ. (infans) τὸ ἄφωνον, τὸ ἄλαλον. κατ' ἐξοχὴν νηπιότης. primā ab infantiā, ἐκ πρώτης νηπιότητος, ἐκ νηπίου. 2) ἐπὶ ἀψύχων· νηπιότης, μικρὰ ἡλικία, τὸ πρόσφατον. 3) ἡ πρὸς τὸ λέγειν ἀφυΐα, ἡ τῶν λόγων ἀπειρία.
infantīlis, e, (infans) τοῦ νηπίου, νηπίειος, νηπιοπρεπής.
in-farcio, farsi, fartum, 4. aliquid, σάττω (στοιβάζω), πληρῶ τι.
in-fătŭo, 1. (in-fatuus) aliquem, (ἀπο)μωρῶ τινα.
in-faustus, a, um, (in στερ.) ἀπαίσιος, δυστυχής.
infĕci, πρκ. τ. inficio.
infector, ōris, ὁ. (inficio) βαφεύς.
1. infectus, a, um, μ. π. τ. inficio.
2. infectus, a, um, (in στερ. καὶ factus) ἀποίητος, ἀγένητος, ἄπρακτος. facta infecta reddere, ἀγένητα ποιήσασθαι τὰ συμβεβηκότα. infecta re, καὶ infectis rebus, ἄπρακτος. 2) ἀν(ἀκατ)έργαστος. i. aurum, argentum, χρυσὸς ἀκατέργαστος, ἄργυρος ἄσημος. 3) ἀ(ἡμι)τελής, ἀργός. 4) ἀδύνατος.
in-fēcundus, a, um, (dior) (in στερ.) (σπάν.) ἄκαρπος, ἄφορος.
in-fēlīcĭtas, ātis, θ. (infelix) κυρ. ἀκαιρία. 2) ἀ(δυσ)τυχία.
in-fēlīcĭter (cius, cissime) ἐπίρ. (infelix) ἀ(δυσ)τυχῶς.
in-fēlix, līcis, (licior, licissimus) (in στερ.) 1) (ποιητ.) ἄκαρπος. 2) δυσ(ἀ)τυχής. i. sum in bello, τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχῶ. 3) ἀπαίσιος, ὀλέθριος. i. reipublicae, ὀλέθριος τῇ πολιτείᾳ. i. arbor,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

δένδρον τοῖς ὑπογθονίοις καθιερωμένον. μτφ. = ὁ σταυρός.

infense (sius) ἐπίρ. (infensus) ἐχθρικῶς.

infenso, āre, (infensus) aliquem, ἐνοχλῶ τινα. Armeniam infenso, εἰσβάλλω εἰς Ἀρμενίαν. 2) ἀμεταβ. ἐχθρικῶς διάκειμαι.

infensus, a, um, (sior) (ἐκ τοῦ in στερ. καὶ τοῦ ἀγρ. fendo) alicui, ἀπεχθής τινι, δυσμενής, ἐχθρικός. 2) ὀγληρός, βαρύς.

1. infer, προστ. τ. infero.

2. infer = inferus.

infercio = infarcio.

inferi, ōrum, ἀ. πλ. (τοῦ inferus) οἱ κάτω, οἱ καταγθόνιοι, οἱ ἐν ᾅδου. apud inferos, ἐν ᾅδου.

infĕrĭae, ārum, θ. πλ. (inferus) ἐναγίσματα, αἱ πρὸς τοὺς τεθνεῶτας προσφοραὶ ἢ θύσιαι, αἱ χοαί.

infĕrior, ius, γεν. ōris (συγκρ. τ. inferus) κατώτερος, ὁ κατωτέρω κείμενος. locus, τόπος. Pannonia inferior, ἡ κάτω Παννονία. inferior versus, ὁ πεντάμετρος στίχος. ex inferiore loco dicere, (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ex superiore loco) κάτωθεν (τοὺς ἐκ τοῦ βήματος) λέγειν). inferiora, τὰ κατώτερα μέρη (στρώματα). 2) ἐπὶ χρόνου νεώτερος. aetati i., νεώτερος τὴν ἡλικίαν. 3) ἐπὶ ἀριθμοῦ κατώτερος, ἐλάττων. i. numero navium, ἐλάττων τῷ ἀριθμῷ τῶν νηῶν. i. copiis, ἐλάττων τὰς δυνάμεις. 4) ἐπὶ τιμῆς καὶ ἀξίας καὶ τῶν τοιούτων· ἥττων, χείρων, ταπεινότερος. inferiorem esse, ἡττᾶσθαι, ἥττονα εἶναί τινος. crudelis erga inferiores, σκληρὸς πρὸς τοὺς ἀσθενεστέρους. B') ὑπερθ. infimus, κατώτατος. infimum solum, τὸ κατώτατον ἔδαφος. ab infimo, κάτωθεν. ad infimum, κάτωσε. quam scriprissem haec infima, ὅτε τὰ τελευταῖα ταῦτα γέγραφα. 2) τῆς ἐσχάτης τάξεως, ταπεινότατος. summi cum infimis, οἱ εὐγενέστατοι μετὰ τῶν ταπεινοτάτων. infimo loco natus, ὁ ἐξ ἀγενεστάτων γεγονώς.

infĕrius, ἐπίρ. οὐ. συγκρ. τ. inferior.

infernus, a, um, (inferus) ὁ κάτω κατ' ἐξοχὴν ὁ ὑπὸ τὴν γῆν, (καταγθόνιος. inferni dii, οἱ καταγθόνιοι θεοί. i. rex, ὁ Πλούτων. inferna Juno, ἡ Περσεφόνη. inferna, ōrum, οὐ. πλ. τὸ ὑπογάστριον, ἡ κάτω κοιλία. inferni, ōrum, ἀ. πλ. = inferi, οἱ ἐν ᾅδου, οἱ καταγθόνιοι θεοί.

in-fĕro, tŭli, illātum, ferre, aliquid, εἰσ(φερω)κομίζω τι. aliquid in locum aliquem, τι εἰς τόπον τινά, domum, εἰς τὴν οἰκίαν. i. pedem ἢ gradum ἢ inferor in aedes, εἰσέρχομαι εἰς τὴν οἰκίαν. 2) ἐπιτίθημι, ἐμβάλλω, ἐπιφέρω. bellum Italiae i., ἐπιφέρω πόλεμον τῇ Ἰταλίᾳ. i. alicui manus, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρας. i. signa in hosti ἢ in hostem, εἰς χεῖρας ἔργομαι, προσβάλλω τῷ πολεμίῳ. i. me in periculum, προσφέρω ἐμαυτὸν εἰς κίνδυνον. i. me hostibus, φέρομαι ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἐπέργομαι τοῖς πολεμίοις. 3) ἀπολογίζομαι. 4) aliquid alicui, (προσ)φέρω, δίδωμί τινί τι. i. sermonem, προτίθημι λόγον. mentionem alicujus rei., μνείαν ποιεῖσθαί τινος, μνημονεύειν τι. i. alicui timorem, ἐμποιῶ τινι φόβον. i. alicui spem, παρέγω τινὶ ἐλπίδα. 5) (ποιητ.) προσφέρω θυσίαν.

infersi, πρκ. τ. infercio.

infĕrus, a, um, (inferior, infĭmus, ἅπερ ἴδε) εὔρηστον μόνον καθ' ἑν. τ. οὐ. mare inferum, ἡ Τυρρηνικὴ θάλασσα. 2) κατὰ πλ. ἀ. Dii inferi, οἱ ὑπογθόνιοι θεοί. κατ' ἐξοχὴν ὡς οὐσ. infĕri, ōrum, οἱ ἐν ᾅδου.

in-fervĕo, ferbŭi, ēre, (ἀνα)ζέω.

infeste (tius, tissime) ἐπίρ. (infestus) δυσμενῶς, ἐχθρικῶς, πικρῶς.

infesto, 1. (infestus) (αἰτ.) ἐχθαίρω,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐνοχλῶ τινα ἤ τι. 2) λυμαίνομαι, φθείρω τινὰ ἤ τι. vinum infestat nervos, ὁ οἶνος λυμαίνεται (ἐξασθενίζει) τὰ νεῦρα.

infestus, a, um, (tior, tissimus) (in στερ. καὶ fendo) 1) παθητικῶς ταραχώδης, ἐπισφαλής, ἐπικίνδυνος. via infesta excursionibus hostium, ὁδὸς ἐπισφαλὴς διὰ τὰς τῶν πολεμίων ἐπιδρομάς. 2) ἐνεργ. i. alicui, ἀπεχθής, δυσμενής, ἐναντίος, ἐχθρός τινι.

inficet- = infacet-.

inficĭae, ārum, defic. infitiae.

infĭcĭo, fēci, fectum, 3. (in-facio aliquid, βάπτω τι. i. rivos sanguine, τοὺς ὀχετοὺς αἵματι βάπτω. μτφ. i. aliquem arte, παιδεύω τινὰ ἐν τέχνῃ. 2) μιαίνω, μολύνω, διαφθείρω. 3) μίγνυμί τί τινι. aquam aliqua re, τὸ ὕδωρ τινί.

inficior = infitior.

in-fĭdēlis, e, (lior, lissimus) (in στερ.) ἄπιστός τινι.

infĭdēlĭtas, ātis, ϑ. (infidelis) ἀπιστία.

infĭdēlĭter, (lissime) ἐπίρ. (infidelis) ἀπίστως.

infīdus, a, um, (in στερ.) ἄπιστος, ἀβέβαιος.

in-fīgo, fixi, fixum, 3. aliquid alicui, ἐμπήγνυμί τί τινι. gladium in pectus, ἐμπήγνυμι τὸ ξίφος ἐν τῷ στήϑει. 2) μτφ. ἐντυπῶ, ἐγχαράττω τι.

infĭmus, a, um, ὑπ. inferior.

in-findo, fĭdi, fissum, 3. aliquid, διαίσχίζω)τέμνω, διελαύνω τι.

infīnĭtas, ātis, ϑ. (in στερ. καὶ finis) τὸ ἄπειρον, τὸ ἀπέραντον.

infīnĭte, ἐπίρ. (infinitus) ἀπείρως, ἀπεράντως.

in-fīnĭtĭo, iōnis, ϑ. τὸ ἄπειρον.

in-fīnītus, a, um, (tior) (in στερ.) ἄπειρος, ἀπέραντος, ἀπεριόριστος, ἀτελεύτητος. spatium, imperium, διάστημα, ἀρχή. 2) ἄπειρος, ἀναρίθμητος, ἄ(ὑπέρ)μετρος. infinita multitudo, ἄμετρον (μέγα) πλῆϑος. 3) ἀόριστος.

infio, ĭi. defic. infit.

infirmātĭo, iōnis, ϑ. (infirmo) (σπάν.) ἀκύρωσις, ἀναίρεσις. 2) ἀνασκευή.

infirme (mius) ἐπίρ. (infirmus) ἀσθενῶς.

infirmiores, ĭi. infirmus.

infirmĭtas, ātis, ϑ. (infirmus) ἀσθένεια, ἀρρωστία, τὸ ἀνίσχυρον. μτφ. τὸ ἀσθενὲς φῦλον = ἡ γυνή. 2) ἀβεβαιότης, ἀστασία. μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ animi, ἀϑυμία, ἀτολμία. μετὰ ἢ ἄνευ τ. mentis, ἀφυΐα.

infirmo, 1. (infirmus) (αἰτ.) ἀσθενῶ, ἀσθενῆ ἢ ἀνίσχυρον ποιῶ τινά ἤ τι. 2) μτφ. α') ἀναιρῶ, ἀνασκευάζω τι. β') ἀναιρῶ, καταλύω τι. i. legem, ἀκυρῶ τὸν νόμον.

in-firmus, a, um, (mior, missimus) (in στερ.) ἀσθενής, ἄρρωστος. 2) μτφ. ἀσθενὴς τὸν χαρακτῆρα, τὸ πνεῦμα κτλ. Ἐκ τούτου infirmiores, οἱ περίεσοβοι, δειλοί, μαλακοὶ περὶ τὸν κίνδυνον.

infit, γ' πρόσ. τ. infio (σπάν. καὶ εὐχρηστον κατὰ τοῦτον μόνον τὸν τύπον παρὰ ποιηταῖς). μετ' ἀπαρ. καὶ ἁπλῶς infit ἄρχεται ἡ ἄρχεται λέγειν.

infĭtĭae, ārum, ϑ. πλ. (εὐχρηστον μόνον κατ' αἰτ. μετὰ τοῦ ire) infitias ire, (ἐξ)ἀρνεῖσθαί τι, ἔξαρνος εἰμί τινος.

infĭtĭālis, e, (infitiae) (ἐξ)αρνητικός.

infĭtĭātĭo, iōnis, ϑ. (infitior) (ἐξ)άρνησις.

infĭtĭātor, ōris, ὁ. (infitior) ὁ ἔξαρνος, ὁ ἀρνούμενός τι.

infĭtĭor, 1. (infitiae) aliquid, (ἐξ)αρνοῦμαί τι.

infixi, πρκ. τ. infigo.

infixus, a, um, μ. π. τ. infigo.

inflammātĭo, iōnis, ϑ. (inflammo) κατάφλεξις, ἔμπρησις. 2) μτφ. animi, ἔξαψις τῆς ψυχῆς. 3) φλεγμονή, φλόγωσις.

in-flāmmo, 1. aliquid, ἐμπίπρημι ἐμπρήϑω, κατα(ανα)φλέγω, ἀνάπτω τι. 2) μτφ. ἐξάπτω, ἐκκαίω,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

παροξύνω τινά. ad bellum, ἐπὶ πόλεμον.
inflāte (tius) ἐπίρ. (inflatus) τετυφωμένως, ὀγκωδῶς, κομπωδῶς.
inflātĭo, iōnis, θ. (inflo) ἀνα(ἐμ)φύσησις. 1. **inflātus**, a, um, (tior), (μ. π. τ. inflo), ἀναπεφυσημένος, τετυφωμένος, ὑπερήφανος. 2) ὀγκώδης, πομπώδης. 2. **inflātus**, ūs, ἀ. (inflo) φύσησις. 2) ἔμπνευσις. divinus i., θεία ἔμπνευσις.
in-flecto, flexi, flexum, 3. aliquid, (ἐπι)κάμπω τι. montes inflexi, ἐπικαμπὴ ὄρη. 2) μτφ. i. aliquem, (ἐπι)κάμπτω, κινῶ, στρέφω τινά. i. vestros oculos, ἑλκύω, ἐπισύρω τοὺς ὑμετέρους ὀφθαλμούς. i. jus, διαστρέφω τὸ δίκαιον.
in-flētus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἄκλαυτος.
inflexĭo, iōnis, θ. (inflecto) ἐπίκαμψις, κάμψις.
inflexus, a, um, μ. π. τ. inflecto.
inflictus, a, um. μ. π. τοῦ
in-flīgo, flixi, flictum, 3. aliquid alicui, ἐμβάλλω τί τινι. i. aliquid vulnus, τραυματίζω τινά. i. alicui turpitudinem, περιάπτω τινὶ ὄνειδος.
in-flo, 1. aliquid, ἐμφυσῶ, ἀνα(ἐκ)φυσῶ τι. 2) φυσῶ. i. tibiam καὶ ἁπλῶς inflo, φυσῶ αὐλόν. i. buccinam, σαλπίζω. 3) μτφ. i. aliquem, φυσῶ, ἐπαίρω, τυφῶ τινα. i. animos θάρρος ἐμπνέω ταῖς ψυχαῖς. i. spem, αὐξάνω τὴν ἐλπίδα.
in-fluo, fluxi, fluxum, 3. ἀμεταβ. εἰσέω, εἰσ(ἐμ)ῥέλλω. fluvius influit in pontum, ὁ ποταμὸς ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν. 2) influo in animos, εἰσδύομαι εἰς τὰς ψυχάς, (εὔνοιαν κτ.). sermo Graecus influit in civitates Asiae, ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα διαδίδεται εἰς τὰς τῆς Ἀσίας πολιτείας. bonum influit mihi, τυγχάνω τοῦ ἀγαθοῦ.
in-fŏdĭo, fōdi, fossum, 3. aliquem ἢ aliquid alicui ἢ in aliquid, κατορύττω τινὰ ἤτινι εἴς τι. (ποιητ.). i. corpora terrae, κατακρύπτω τὰ σώματα εἰς τὴν γῆν. 2) ὀρύττω, σκάπτω τι.
infoecund- = infecund-.
informātĭo, iōnis, θ. (informo) ὑποτύπωσις, διαγραφή, διάγραμμα. 2) ἰδέα, παράστασις.
informis, e, (in στερ. ϗ forma) ἄμορφος, ἀμόρφωτος. 2) δύσμορφος, αἰσχρός, βδελυκτός.
in-formo, 1. aliquid, 1) (ποιητ.) μορφῶ, δια(ὑπο)τυπῶ τι. 2) σχηματίζω, κατασκευάζω τι. 3) μορφῶ, πλάττω, παιδεύω, διδάσκω τινά. 3) ὑποτυπῶ (τῷ λογισμῷ), φαντάζομαί τι.
in-fortūnātus, a, um, (tior, tissimus) (in στερ.) (απαν.) δυστυχής, ἄθλιος.
infortūnĭum, ĭi, εὐ. (in-fortuna) (ἀργ.) δυστύχημα, συμφορά.
infossus, a, um, μ. π. τ. infodio.
1. **infrā**, ἐπίρ. (= inferā, ἐκ τοῦ infer) κάτω, κατωτέρω. 2. **infrā**, πρόθ. μετ' αἰτ. κατωτέρω, κάτωθέν τινος. i. aliquem accumbo, παρακατάκειμαι (ἐν τῷ δείπνῳ) κατωτέρω τινός. i. terram, ὑπὸ γῆν. 2) μτφ. α) ἐπὶ χρόνου: ὕστερος (μεταγενέστερος). β') ἐπὶ μεγέθους: ursi sunt magnitudine i. elephantos, αἱ ἄρκτοι λείπονται μεγέθει τῶν ἐλεφάντων. 4) ἐπὶ ἀξίας, τάξεως, ὑπολήψεως καὶ τῶν τοιούτων· κατώτερος. 5) ἐπὶ ἀριθμοῦ· infra decem annos, ἐλάσσων ἢ δέκα ἔτη.
infractĭo, iōnis, θ. (infringo) τὸ ἐπικλασθῆναι. μτφ. i. animi, ἡ ἀθυμία.
infractus, a, um, (tior), μ. π. τ. infringo.
infraen- **infren-**.
in-frăgĭlis, e, (in στερ.) (ποιητ.) ἄρρηκτος, ἄθραυστος.
infrēgi, πρκ. τ. infringo.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

in-frĕmo, fremŭi, ĕre, (ποιητ.) ἀμετάβ. ἀναβρομῶ, βρέμω.
1 in-frēnātus, a, um, (in στερ.) (σπαν.) ἀχάλινος. 2) μτφ. ἀχαλίνωτος, ἀκρατής.
2. infrēnātus, a, um, μ. π. τ. infreno.
infrendeo, ēre, (ποιητ.) χ -o, ĕre βρύχω, τρίζω.
infrēnis, e, (in στερ. χ frenus) (ποιητ.) ἀχάλινος. 2) μτφ. ἀχαλίνωτος, ἀκρατής.
in-frēno, 1. χαλινῶ, equum, τὸν ἵππον. (ποιητ.) i. currum, ἐπιζεύγνυμι τοὺς ἵππους τῷ ἅρματι. 2) μτφ. κολάζω, συστέλλω.
infrēnus, a, um = infrenis.
infrĕquens, ntis (entior, entissimus) (in στερ.) οὐ συχνός, σπάνιος, ὀλίγος. 2) ὀλιγ(ἀριθμος)-άνθρωπος. infrequens senatus, βουλὴ ὀλιγανδροῦσα. infrequentissima, τὰ ἧττον κατῳκημένα μέρη τῆς πόλεως. 3) ἐπὶ χρόνου οὐ συχνά, σπανίως φοιτῶν. sum Romae i., σπανίως διατρίβω ἐν Ῥώμῃ.
infrĕquentĭa, ae, θ. (infrequens) σπάνις, ὀλιγ(ανθρωπία)ανδρία.
in-frĭco, fricŭi, frictum, καὶ ātum, āre, aliquid alicui rei, ἐντρίβω τί τινι, καθαίρω, dentes, τοὺς ὀδόντας.
infrictus, a, um, μ. π. τοῦ
infringo, frēgi, fractum, 3. (infrango) aliquid alicui, προσρήγνυμί τινι, συντρίβω τι. remus infractus, κώπη τεθλασμένη (διὰ τῆς θλάσεως τῶν ἀκτίνων). (ποιητ.) i. vestes, διασπῶ, σγίζω τὰ ἐνδύματα. i. linguam, ψελλίζω. 2) ἐπικλῶ, θραύω, ἐξασθενῶ τι. i. vires, ἀσθενεστέρας ποιῶ τὰς δυνάμεις. infracto animo esse, ἐπικεκλασμένον τῇ γνώμῃ, ἄθυμον εἶναι. infractae res, πρᾶγμα ἀπεγνωσμένον, ἐν ἀπελπισίᾳ. veritas multis modis infracta, ἡ ἀλήθεια πολλαχῶς νοθεύεται.
in-frons, ndis, (ποιητ.) ἄφυλλος.
in-fūcātus, a, um, ἄφυκος, ἀκαλλώπιστος.
in-fūdi, πρκ. τ. infundo.
infŭi, πρκ. τ. insum.
infŭla, ae, θ. τὸ στέμμα, ὃ ἔφερον ἐπὶ κεφαλῆς οἱ ἱερεῖς, κήρυκες, ἱκέται κλπ. (εἶδος ταινίας, ἡ διαδήματος ἐξ ἐρίου). 2) μτφ. κόσμημα, παράσημον.
infundĭbŭlum, i, οὐ. (infundo) γώνη, γωνεῖον.
in-fundo, fūdi, fūsum, 3. aliquid alicui χ in aliquid, ἐγχέω τί τινι. alicui venenum, τινὶ φάρμακον (ἀναγκάζω τινὰ πιεῖν φάρμακον). i. agmen urbi, ἁθρόον τὸ στράτευμα εἰσάγω εἰς τὴν πόλιν. i. vitia in civitatem, διασπείρω κακίας εἰς τὴν πολιτείαν. 2) ἐπιχέω τί τινι. (ποιητ.) sole infuso, ἀνασχόντος τοῦ ἡλίου. humeris infusa capillos, κατακεχυμένη, λελυμένη τὴν κόμην ἐπὶ τῶν ὤμων.
in-fusco, 1. aliquid, φαιόν, μέλαν ποιῶ τι, ἀμαυρῶ τι. 2) μτφ. ἀμαυρῶ, διαφθείρω. gloriam alicujus, τὴν δόξαν τινός. vox infuscata, ἀμυδρά, ἀσαφὴς φωνή.
infūsus, a, um, μ. π. τ. infundo.
Ingaunni, ōrum, ὰ. πλ. Ἰγγαυνοί, ἔθνος τῆς Λιγυστικῆς, ὧν ἡ πρωτεύουσα ἐκαλεῖτο Albingaunum, ἐξ οὗ τὸ Albingauni Ligures, οἱ κάτοικοι.
in-gĕmĭno, 1. (ποιητ.) 1) μεταβ. aliquid, ἐπι(ἀνα)διπλασιάζω, ἀναδιπλῶ τι. 2) ἀμεταβ. ἐπιδιπλασιάζομαι, αὐξάνομαι.
in-gĕmisco, gĕmui, ĕre, (ingemo) alicui rei ἢ in re, ad rem, (ἐπι)-στενάζω (ἐπί)τινι. 2) ἀναστενάζω, στένω.
in-gĕmo, gemŭi, ĕre, = ingemisco.
ingĕnĕrātus, a, um, ἐμπεφυκώς, ἔμφυτος. μ. π. τοῦ
in-gĕnĕro, 1. alicui aliquid, ἐμφυτεύω τί τινι.
ingĕnĭōse (sius, sissime) ἐπίρ. (ingeniosus) εὐφυῶς, συνετῶς.
ingĕnĭōsus, a, um, (sior, sissimus)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

(ingenium) 1) (ποιητ.) εὐφυής, ἐπι(τήδειος)δέξιος, εὖ πεφυκώς. 2) ἀγχίνους, συνετός.

ingĕnĭtus, a, um, μ. π. τ. ingigno.

ingĕnĭum, ĭi, οὐ. (in-gigno) 1) (ποιητ.) φυή, φύσις. loci, camporum, τοῦ τόπου, τῶν πεδίων. 2) φύσις (τῆς ψυχῆς, τοῦ νοός), ἦθος, χαρακτήρ. ingenii robur, φυσεως ἰσχύς. diversissimis ingeniis praediti, παντοδαπὰς ἔχοντες φύσεις. 3) ingenii felicitas καὶ ἁπλῶς ingenium, εὐφυία, ἀγχίνοια. exerceo i., ἀσκῶ τὴν διάνοιαν. cum ingenio, εὐφυῶς, νουνεχῶς.

ingens, ntis, (entior), πελώριος, ὑπερ(φυής, μεγέθης)βάλλων, ἐξαίσιος, μέγιστος, (κυρ. καὶ μτφ.) ingentia facta, μέγισται, ἐξαίσιαι πράξεις.

ingĕnŭe, ἐπίρ. (ingenuus) ἐλευθερίως, εὐγενῶς. 2) ἀληθῶς, εἰλικρινῶς.

ingĕnŭi, πρκ. τ. ingigno.

ingĕnŭĭtas, ātis, θ. (ingenuus) τὸ ἰθαγενές, τὸ ἐλεύθερον γένος, ἡ εὐγένεια. 2) μτφ. ἐλευθεριότης, ψυχῆς εὐγένεια (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν δουλικὴν καὶ ἀνελεύθερον). 3) εἰλικρίνεια, τὸ ἄδολον.

ingĕnŭus, a, um, (in-gigno) 1) (ποιητ.) ἀ) ἰθαγενής, ἐγχώριος. β') ἔμφυτος, φυσικός. 2) ὁ ἐξ ἐλευθέρων γεγονώς, ἐλεύθερος, εὐγενής. 3) μτφ. γενναῖος, ἐλευθεροπρεπής, ingenuae doctrinae, ἐλευθέριαι παιδεῖαι. 4) εἰλικρινής, ἄδολος.

in-gĕro, gessi, gestum, 3. aliquid alicui, εἰσ(φέρω)άγω, ἐμβάλλω, ἐν(ἐπι)τίθημι, προσφέρω τί τινι. i. alicui verbera, ἐμβάλλω τινὶ πληγάς. i. saxa, ἐπιφέρω λίθους. i. tela alicui ἢ in aliquem, ἐπιρρίπτω τινὶ βέλη. 2) i. me ἢ ingeror in locum, ἐπιφέρομαι, εἰσβάλλω εἰς τόπον. ingeror, προσφέρομαι, ἐμφαίνομαι.

ingessi, πρκ. τ. ingero.

ingestus, a, um, μ. π. τ. ingero.

in-gigno, gĕnŭi, gĕnĭtum, 3. (μόνον κατὰ πρκ. καὶ μετχ.) ἐμφύω, ἐγγεννῶ. ingenĭtus, a, um, ἐμπεφυκώς, φύσει ἐνών.

inglōrĭus, a, um, (in στερ. καὶ gloria) (γεν.) ἄδοξος, ἀκλεής.

inglŭvĭes, ēi, θ. (ποιητ.) πρόλοβος (ὁ στόμαχος τῶν ὀρνίθων). 2) καταπότρα, λάρυγξ. 3) μτφ. λαιμαργία, λιχνεία.

ingrate, (tius, tissime) ἐπίρ. (ingratus) ἀχαρίτως, ἀηδῶς. 2) ἀχαρίστως.

ingrātĭa, ae, θ. (μόνον κατ' ἀφ.) ingratiis, ἀχαριστῶς, μὴ εὐχαρίστως. ingratiis alicujus, ἄκοντός τινος.

in-grātus, a, um, (tior, tissimus) (in στερ.) ἄχαρις, ἀηδής. 2) ἀχάριστος, οὐκ εὐγνώμων. i. sum erga amicos, ἀχαριστῶ πρὸς τοὺς φίλους. 3) ἀχάριστος, χάριν οὐκ ἀπολαμβάνων.

in-grăvesco, ĕre, ἀμεταβ. βαρύτερος γίγνομαι. 2) μτφ. βαρύτερος, χαλεπώτερος γίγνομαι, αὐξάνομαι ἐπιδίδωμι (κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ κακῆς σημασίας). 3) (ἐπι)βαρύνομαι, ἐνοχλοῦμαι.

in-grăvo, 1. (αἰτ.) (ἐπι)βαρύνω, ἐνοχλῶ τινα ἢ τι. 2) βαρύτερον, χαλεπώτερον ποιῶ τι.

ingrĕdĭor, gressus sum, grĕdi (in-gradior) ad, in aliquid, alicui rei ἢ aliquid, εἰσ(ἐμ)βαίνω, εἰσέρχομαι εἴς τι. 2) ἄρχομαί τινος, ἐπιχειρῶ τινι, in eam orationem, εἰς τοῦτον τὸν λόγον, ἐπιχειρῶ τούτῳ τῷ λόγῳ, ᾄ (ποιητ.) ἁπλῶς ingredior, ἄρχομαι λέγειν. i. in bellum, ἄρχομαι τοῦ πολέμου. i. in rempublicam, ἄρχομαι σπουδάζειν περὶ τὰ (πολιτικὰ) πράγματα, ἅπτομαι τῶν πραγμάτων. 3) ἀμεταβ. βαδίζω, βαίνω, περιπατῶ. ingredior iter pedibus, πορεύομαι πεζῇ. i. vestigiis patriis ἢ vestigia, βαδίζω ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ πατρός.

ingressĭo, ōnis, θ. (ingredior),

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

εἴσοδος. 2) ἀρχή, orationis, τοῦ λόγου. 3) βάδισμα.

ingressus, ūs, ἀ. (ingredior) εἴσ-(βασις)οδος. 2) (ποιητ.) ἀρχή. 3) βάδισις, βάδισμα.

1. ingressus, ūs, ἀ. (ingredior) = ingressio.

2. ingressus, a, um, μ. π. τ. ingredior.

ingrŭens, ntis, μ. ἐν. τοῦ

in-grŭo, grŭi, ĕre, (in-ruo) ἀμεταβ. in aliquem ἡ alicui, ἐνσκήπτω, ἐμπίπτω τινί ἡ εἴς τινα. μτφ. morbus ingruit in aliquos, νόσος ἐνέπεσεν εἴς τινας. καὶ ἁπλῶς bellum ingruit, πόλεμος ἐπεγένετο.

ingŭen, ĭnis, οὐ. βουβών. 2) (ποιητ.) τὰ αἰδοῖα.

ingurgĭto, 1. (in-gurges) aliquid, καταδύω, βυθίζω τι. 2) μτφ. i. me in aliquid, καταδύομαι, βυθίζομαι εἴς τι. 3) γαστρίζομαι, καταβρογθίζω. **ingurgĭtātus**, a, um, ὑπερπλησθείς.

in-gustātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἄγευστος.

in-hābĭlis, e, (in στερ.) δυσχερής, δύσχρηστος. 2) i. ad aliquid ἡ alicui rei, ἀεπιτήδειος, ἄχρηστος πρός τι. i. studiis, ἀφυὴς πρὸς τὰς σπουδάς.

in-hābĭtābĭlis, e, (in στερ.) ἀν-(ἀκατ)οίκητος.

in-hăbĭto, 1 in re ἡ rem, ἐνοικῶ τινι ἡ τί. inhabitantes, ium, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

in-haerĕo, haesi, haesum, 2. ἀμεταβ. in re ἡ alicui, ἐμ(προσ)πέπηγα, ἐμ(προσ)πέφυκά τινι, ad saxa, τοῖς λίθοις. 2) alicui, προσκολλῶμαί τινι. ἔγωμαί τινος. (ποιητ.) i. studiis, ἐνδιατρίβω ταῖς σπουδαῖς. inhaerit oculis, ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶται, φαίνεται.

in-haeresco, haesi, haesum, 3. (ἀνάρκτ. τ. inhaereo) in re ἡ alicui rei, προς(ἐμ)πήγνυμαι, ἐμφύομαι, (ἀντ)ἔγωμαί τινος.

in-hālo, 1. προσ(ἐμ)πνέω.

inhĭbĕo, hibŭi, hibĭtum, 2. (in-habeo) aliquid, ἐπέχω τι. frenos, equos, ἐπέχω τοὺς χαλινούς, τοὺς ἵππους. κατ' ἐξοχὴν i. remis ἡ navem (retro) ἡ ἐπλῶς inhibeo, ἀνακρούομαι ναῦν ἡ πρῴμναν, παύομαι κωπηλατῶν. 2) μτφ. i. impetum victoris, ἐπέχω, ἀνακόπτω τὴν ὁρμὴν τοῦ νικητοῦ. 3) i. aliquem a re aliqua, κωλύω τινά τινος. 4) i. imperium alicui ἡ in aliquem, χρῶμαι τῇ ἐξουσίᾳ κατά τινος.

inhĭbĭtĭo, ōnis, ὁ. (inhibeo) ἀνα(στολὴ)κοπή. i. remigum, ἀνάκρουσις νεῶς.

inhĭbĭtus, a, um, μ. π. τ. inhibeo.

in-hĭo, 1. ἀμεταβ. alicui, χαίνω ἐπί τινι. infans inhiat uberibus, τὸ βρέφος ἐπιχαίνει τοῖς μαστοῖς. 2) μτφ. ἀ) ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαί τινος. β') χάσκω πρός τι, θαυμάζω τι. 3) χάσκω.

inhŏneste, tius) ἐπίρ. (inhonestus) αἰσχρῶς, ἀτίμως.

inhŏnesto, 1. aliquid, (ποιητ.) ἀτιμάζω, καταισχύνω τι.

in-hŏnestus, a, um, (tior, tissimus) (in στερ.) ἄτιμος, αἰσχρός. 2) ἀσχήμων, ἀπρεπής.

in-hŏnōrātus, a, um, (tior, tissimus) (in στερ.) ἀτίμητος, ἄτιμος, ἄδοξος. 2) ἀδώρητος, ἄμισθος.

inhŏnōrus, a, um, (in-honor) ἀτίμητος, ἄτιμος, ἄδοξος, ἄσημος. 2) αἰσχρός, ἀπρεπής.

in-horreo, ēre, ἀμεταβ. ἀνα(ἐπι)φρίττω, φρίττω. aliqua re, τινί.

in-hŏrresco, horrŭi, ĕre, (ἐναρκτ. καὶ ταυτὸν τῷ inhorreo) mare inhorescens, ἡ φρίσσουσα, ἡ τεταραγμένη θάλασσα.

inhospĭtalis, e, (in στερ.) (ποιητ.) ἄξενος, ἀφιλόξενος.

in-hospĭtālĭtas, ātis, ὁ. (inhospitalis) ἀξενία, ἀφιλοξενία.

in-hospĭtus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) = inhospitalis.

inhūmāne (nius) ἐπίρ. (inhumanus) ἀπανθρώπως.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ĭnhūmānĭtas, ātis, θ. (inhumanus) ἀπανθρωπία, ὠμότης, σκληρότης. 2) ἀγροικία, ἀπειροκαλία. 3) μικρο(πρέπεια)λογία.

ĭnhūmānĭter = inhumane.

ĭn-hūmānus, a, um, (nior, nissimus) (in στερ.) ἀπάνθρωπος, ὠμός, σκληρός. 2) ἀγροῖκος, ἀπειρόκαλος, ἀπαίδευτος, σκαιός. 4) ὑπεράνθρωπος.

ĭn-hŭmātus, a, um, (in στερ.) ἄταφος.

ĭn-ĭbi, ἐπίρ. αὐτοῦ, αὐτόθι, ἐνταῦθα, ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, πράγματι. 2) αὐτίκα, παραχρῆμα, ἤδη.

ĭn-iens, euntis, μ. ἐν. τ. ineo.

ĭnĭmīce (cissime) ἐπίρ. (inimicus) ἐχθρικῶς.

ĭnĭmīcĭtĭa, ae, θ. (συνήθ. κατὰ πλ.) (in-amicitia) ἔχθρα.

ĭnĭmīco, 1. (inimicus) (ποιητ.) aliquem, ἐχθραίνω, εἰς ἔχθραν καθίστημί τινα.

ĭnĭmīcus, a, um, (cior, cissimus) (in στερ. amicus) alicui, ἐχθρός, δυσμενής τινι. ὡς οὐσ. ὁ, ἡ ἐχθρός. inimicissimi ejus, οἱ ἄσπονδοι αὐτοῦ ἐχθροί. 2) ἐπιζήμιος, ἐπιβλαβής τινι. 3) (ποιητ.) πολέμιος.

ĭnĭmĭtābĭlis, e, (in στερ.) ἀμίμητος.

ĭnīque, ἐπίρ. (quius, quissime) (iniquus) ἀνίσως, ἀνωμάλως. 2) μτφ. ἀ) ἀνεπιεικῶς, ἀδίκως. β) ἄκων, ἀλεπῶς, βαρέως. i. aliquid fero, ἀλεπῶς φέρω τι.

ĭnīquĭtas, ātis, θ. (iniquus) ἀνισότης, ἀνωμαλία τόπου. 2) μτφ. δυσχέρεια, ἀπορία, δεινότης, χαλεπότης. 3) ἀνισότης, ἀνεπιείκεια, ἀγωμιούνη, ἀδικία.

ĭnīquus, a, um, (quior, quissimus) (in στερ. καὶ aequus) ἄνισος, ἀνώμαλος, locus, τόπος. 2) ἀνεπιτήδειος, δυσχερής, ἐναντίος. 3) (ποιητ.) ὑπέρμετρος. 4) ἀνεπιεικής, ἄδικος. 5) alicui, ἡ in aliquem, δυσμενής, χαλεπός, ἐναντίος τινί. καὶ ὡς οὐσ. iniqui mei, οἱ ἐμοὶ πολέμιοι. 6) ὁ χαλεπῶς φέρων τι, δυσχεραίνων ἐπί τινι. iniquo animo (=inique) ferre ἡ pati aliquid, χαλεπῶς φέρειν τι, ἀγανακτεῖν ἐπί τινι.

ĭnĭtĭo, 1. (initium) aliquid, μυῶ, μυσταγωγῶ τινα, μάλιστα ἐπὶ τῶν μυστηρίων τῆς Δήμητρος. 2) μτφ. μυῶ, διδάσκω τινά. initiātus, a, um, μεμυημένος, μύστης. 2) δεδιδαγμένος, μεμαθηκώς τι.

ĭnĭtĭum, ĭi, οὐ. (ineo) ἀρχή. i. facio dicendi, ἄρχομαι τοῦ λόγου. sumo, capio i. ab aliqua re, ἄρχομαι ἀπό τινος. (ab) initio ἡ primis initiis, ἀπ'(ἐξ) ἀρχῆς. 2) κατὰ πλ. initia, ἀ) αἱ ἀρχαί, τὰ στοιχεῖα (ἐπιστήμης τινός), mathematicorum, τῶν μαθηματικῶν. β') μυστήρια, τελετή, τὰ ἱερά. γ') οἰωνοί.

1. **ĭnĭtus**, a, um, μ. π. τ. ineo.

2. **ĭnĭtus**, ūs, ἀ. (ineo) (ποιητ.) συνουσία, μίξις.

ĭnĭvi, πρκ. τ. ineo.

ĭnjĕci, πρκ. τ. injicio.

injectio, iōnis, θ. (injicio) ἐπιβολή, ἐπίθεσις.

injectus, a, um, μ. π. τοῦ

injĭcĭo, jēci, jectum, 3. (in-jacio) aliquid alicui ἡ in aliquid, ἐμ-(ἐπι)βάλλω τί τινι. i. me in ignem, ἐμβάλλω ἐμαυτὸν (ῥίπτομαι) εἰς τὸ πῦρ, in medios hostes, εἰς τὸ μέσον τῶν πολεμίων. i. manus alicui, ἐπιβάλλω, προσφέρω χεῖράς τινι, ἅπτομαί τινος. i. tela, ἀφίημι, βάλλω βέλη. i. pontem, ζεύγνυμι γέφυραν. i. alicui frenos, ἐμβάλλω τινὶ χαλινόν. i. mihi vestem, περιβάλλομαι ἐσθῆτα. 2) (ἀπ)ἐργάζομαι, (ἐπι)τελῶ, certamen, ἀγῶνα. 3) ἐμβάλλω, ἐμποιῶ. alicui timorem, τινὶ φόβον. i. tumultum, ἐγείρω θόρυβον. 4) ῥίπτω, ἐμβάλλω λόγον, μνήμην περί τινος ποιοῦμαι. de re aliqua, μνημονεύω τινός.

injūcunde (dius) ἐπίρ. (injucundus) ἡδέως.

ĭnjūcundĭtas, ātis, f. (injucundus) ἀηδία, ἀτερπία.

in-jūcundus, a, um, (in στερ.) ἀηδής, ἀτερπής.

ĭnjunctus, a, um, μ. π. τοῦ

in-jungo, junxi, junctum, 3. aliquid alicui ἢ in aliquid, ἐν(ἀπτω)είρω τί τινι. 2) προσ(ἅπτω)τίθημί τί τινι. 3) μτφ. περιάπτω τί τινι. alicui injuriam, τινὶ ἀδικίαν. i. alicui servitutem, τινὶ δουλείαν. 4) ἐπι(τίθημι)βάλλω, (ἐπι)τάττω τί τινι. i. alicui onus, ἐπιτίθημί τινι φορτίον.

injūrātus, a, um, (in στερ.) ἀνώμοτος.

injūrĭa, ae, f. (in στερ. καὶ jus) ἐνεργ. ἡ παθ. ἀδικία, ἀδίκημα, παρανόμημα, παρανομία. injuriā, ἀδίκως. haud injuriā, δικαίως. injuriam alicui facio, impono, infero, ἀδικῶ τινα, παρανομῶ εἴς τινα. i. sociorum, ἡ πρὸς τοὺς συμμάχους ἀδικία. i. tua, ἡ παρὰ σοῦ ἀδικία. 2) ὕβρις. actio injuriarum, ὕβρεως δίκη. 3) ἡ παράνομος κτῆσις. obtinere injuriam, παρανόμως κατέχειν ἀγαθόν (κτῆμά) τι. 4) βαρύτης, χαλεπότης, δεινότης, βλάβη. i. frigoris, temporis, ἡ βαρύτης τοῦ ψύχους, τοῦ καιροῦ. sine agrorum injuria, ἄνευ τῆς τῶν ἀγρῶν βλάβης.

injūrĭōse, (sius, sissime) ἐπίρ. (injuriosus) ἀδίκως, παρανόμως, ὑβριστικῶς.

injūrĭōsus, a, um, (sior, sissimus) (injuria) ἄδικος, ὑβριστικός. 2) βλαβερός, ὀλέθριος.

ĭnjūrĭus, a, um, (injuria) (σπαν.) ἄδικος, παράνομος.

1. **in-jussus**, a, um, (ποιητ.) ἀκέλευστος, αὐθόρμητος, αὐτόματος.

2. **in-jussus**, ūs, ὁ, εὔγρ. κατ' ἀφ. ἐν. injussu, ἀπαραγγέλτως, ἄνευ προστάγματος.

injuste (stius, stissime) ἐπίρ. (injustus) ἀδίκως, παρανόμως.

injustĭtĭa, ae, f. (injustus) ἀδικία, παρανομία.

in-justus, a, um, (tior, tissimus) (in στερ.) ἄδικος, παράνομος. 2) ἄδικος, ὁ παρὰ τὸ δίκαιον, παρὰ τὸ μέτρον. (ποιητ.) injustum onus, ἄμετρον βάρος. regnum injustum, τὸ ἀδίκως κατακτηθὲν βασίλειον. 3) βαρύς, χαλεπός, δυσχερής.

inl-, = ill-.

inm-, = imm-.

in-nābĭlis, e, (in στερ.) ἄπλευστος, οὐ πλωΐμος.

in-nascor, natus sum, nasci, ἀμετάβ. alicui ἢ in aliquo, ἐμφύομαι, ἐγγίγνομαι (ἐν)τινι. cupiditas innascitur in aliqua re, ἐπιθυμία τινὸς ἐμπέφυκε. innātus, a, um, ἔμφυτος, ἐμπεφυκώς.

in-nāto, 1. (ποιητ.) ἀμετάβ. in aliquid, εἰσνέω εἴς τι. unda dulcis innatat freto, γλυκὺ ὕδωρ εἰσρεῖ εἰς τὸν κόλπον. 2) alicui, ἐν(ἐπι)νήχομαί τινι. homines innatant flumini, οἱ ἄνθρωποι, ἐπινήχονται ἐπὶ τῷ ποταμῷ (οὐ καταδύονται). i. undam, ἐπιπλέω ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

in-nātus, a, um, μ. π. τ. innascor.

innāvĭgābĭlis, e, (in στερ.) ἄπλευστος, μὴ πλωτός.

in-necto, nexŭi, nexum, 3. aliquid alicui, (περι)πλέκω τί τινι. sertis tempora, διαδοῦμαι τοὺς κροτάφους στεφάνοις. 2) πλέκω. i. alicui fraudem, πλέκω τινὶ δόλον.

innexŭi, πρκ. τ. innecto.

in-nītor, nixus ᾖ nīsus sum, 3. ἀμετάβ. alicui ἢ aliqua re, (ἐπ)ερείδομαι, ἐπιστηρίζομαί τινι. hastae ἢ hastā, ἐπερείδομαι τῷ δόρατι. 2) μτφ. ἐπαναπαύομαι εἴς τι.

innixus, a, um, μ. π. τ. innitor.

in-no, 1. ἀμετάβ. alicui rei ἢ aliqua re ἢ aliquid, ἐν(ἐπι)νήχομαί τινι. 2) (ποιητ.) δια(νήχομαι)πλέω τι.

in-nŏcens, ntis (entior, entissimus) (in στερ.) ἀβλαβής, ἄκακος. 2) ἀθῷος, ἀναίτιος. 3) ἀφιλοχρήματος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

innŏcenter, (entius, entissime) ἐπίρ. (innocens) ἀβλαβῶς, ἀκάκως, ἀθώως.

innŏcentĭa, ae, θ. (innocens) ἀβλάβεια, ἀκακία, ἀθωότης. 2) ἁγνεία. 3) ἀφιλοχρηματία.

innŏcŭe, ἐπίρ. (innocuus) (ποιητ.) ἀβλαβῶς, ἀκάκως, ἀθώως.

innŏcŭus, a, um, (in-noceo) (ποιητ.) ἀβλαβής, ἄκακος, χρηστός, ἀθῶος. 2) ἀβλαβής, ἀσφαλής. **innocuum litus**, ἀσφαλὴς αἰγιαλός.

in-nōtesco, notŭi, ĕre, διαγνωρίζομαι, γνώριμος, γνωστὸς γίγνομαι.

in-nŏvo, 1. aliquid, ἀνακαινίζω τι. **i. me ad aliquid**, πάλιν ἐπανέρχομαι εἴς τι.

in-noxĭus, a, um, (in στερ.) ἀβλαβής, οὐ βλαβερός. **vulnera innoxia**, τραύματα οὐθανατηφόρα. **iter innoxium**, ἀκίνδυνος πορεία. 2) ἄκακος, ἀθῶος.

in-nūbo, nupsi, nuptum, 3. ἐγγαμῶ.

in-nūbus, a, um, (ποιητ.) ἄγαμος.

in-nŭmĕrābĭlis, e, (in στερ.) ἀναρίθμητος.

innŭmĕrābĭlĭtas, ātis, θ. (innumerabilis) τὸ ἀναρίθμητον, ἀπειρία.

innŭmĕrābĭlĭter, ἐπίρ. (innumerabilis) ἀναριθμήτως, ἀπειράκις.

innŭmĕrus, a, um, (in στερ.) ἀναρίθμητος, ἄπειρος, ἄμετρος.

in-nŭo, nŭi, nūtum, 3. alicui, ἐπι(προσ)νεύω τινί.

innupsi, πρκ. τ. innubo.

in-nuptus, a, um, (in-nubo) (ποιητ.) ἄγαμος.

in-nūtrĭo, 4. (αἰτ. ᾠ δοτ.) ἐντρέφω τινὰ ἢ τί τινι. **inutrītus**, ἐντραφείς, ἐκπαιδευθείς τινι.

Ino, ūs, ἡ ōnis, Ἰνώ, θυγάτηρ τοῦ Κάδμου, σύζυγος τοῦ Ἀθάμαντος βασιλέως τῶν Θηβῶν, μητρυιὰ τοῦ Φρίξου καὶ τῆς Ἕλλης. Ἐκ τούτου **Inōus**, a, um, τῆς Ἰνοῦς.

in-oblītus, a, um, (in στερ.) μνήμων.

in-obrŭtus, a, um, (in στερ.) οὐ καταποντισθείς.

in-observābĭlis, e, ἀδιάγνωστος, ἀκατανόητος.

in-observātus, a, um, (in στερ.) ἀπαρατήρητος.

in-occo, 1. aliquid, ἐπισκάπτω τι διὰ βωλοκοπίας.

inŏcŭlātĭo, ōnis, θ. (inoculo) ἐνοφθαλμισμός.

inŏcŭlātor, ōris, ὁ. (inoculo) ἐνοφθαλμίζων.

in-ŏcŭlo, 1. aliquid, ἐνοφθαλμίζω τι.

in-offensus, a, um, (in στερ.) ἀπρόσκρουστος, ἄβλαπτος. 2) ἀκώλυτος. **vita**, ἀπάρακτος, ἀνενόχλητος βίος.

in-offĭcĭōsus, a, um, (in στερ.) δυσχερής, ἀπειρόκαλος. 2) ἀνόσιος, ἀσεβής. **testamentum**, διαθήκη.

in-ŏlesco, olēvi, 3. alicui, ἐναυξάνομαι, ἐμ(συμ)φύομαί τινι.

in-ŏmĭnātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀπαίσιος, ὀλέθριος.

inŏpĭa, ae, θ. (inops) ἀπορία, ἀμηχανία. **inopiā consilii affici**, ἀπορεῖν τί χρὴ ποιεῖν. 2) ἀπορία, ἔνδεια, ἔλλειψις. **pecuniae, frumenti**, χρημάτων, σίτου.

in-ŏpīnābĭlis, e, παράδοξος, ἀδόκητος.

in-ŏpīnans, ntis, (in στερ.) ἀπροσδόκητος, οὐ προσδοκῶν.

inŏpīnanter (inopinans) ἐπίρ. ἀπροσδοκήτως.

inŏpīnāto, ἐπίρ. = inopinanter.

in-ŏpīnātus, a, um, (in στερ.) ἀπροσδόκητος, ἀπρονόητος, παράδοξος.

inŏpīnus, a, um, (ποιητ.) = inopinatus.

in-opportūnus, a, um, (in στερ.) ἀνεπιτήδειος, ἄκαιρος.

inops, ŏpis (in στερ.) (μετὰ ἢ ἄνευ γεν. ἢ ἀφ.) ἄπορος, ἀμήχανος, ἐνδεής. **pecuniae**, χρημάτων. **i. ab amici, ἢ amicorum**, ἄπορος φίλων, οὐκ ἐχων φίλους. **homo i. mentis ἢ animi**, ἄφρων, ἄξεστηκώς. **i. somni**, ἄϋπνος. **i. consilii**, ἄπορος βουλῆς, ἄβουλος, ἀμήχανος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

in-ōrātus, a, um, μόνον ἐν τῇ φράσει re inorata, οὐκ ἀπολογησάμενος.
in-ordĭnātus, a, um, (tissimus) (in στερ.) ἄτακτος, ἀσύνταχτος.
in-ornāte, (tius) ἐπίρ. (in-ornatus) ἀκόσμως.
in-ornātus, a, um, (in στερ.) ἄκοσμος, ἀκαλλώπιστος. μτφ. ἐπὶ λόγου· ἁπλοῦς, ἀφελής.
Inōus, um, ΐδ. Ino.
inp—, ΐδ. imp—.
inquam (is, it), inquii, (ἐλλειπτικὸν) φημί, λέγω. inquit, φησί, ἔφη.
in-quĭes, ētis, = inquietus.
inquiētus, a, um, (tior, tissimus) (in στερ.) ἡσυχίαν οὐκ ἔχων, ταραττόμενος.
inquĭlīnus, a, um, (ἀντὶ incolinus, ἐκ τοῦ incola) ἐνοικος ἀλλοτρίας οἰκίας, ὁ μισθωσάμενος οἰκίαν. 2) i. civis, ὁ μέτοικος.
inquĭnāte, ἐπίρ. (inquinatus) μεμολυσμένως, ῥυπαρῶς.
inquĭnātus, a, um, (tissimus) μεμιασμένος, μεμολυσμένος, ῥυπαρός. μ. π. τοῦ
inquĭno, 1. (αἰτ.) ῥυπαίνω, μολύνω, μιαίνω τινά ἢ τι. 2) μτφ. μιαίνω, ἀτιμάζω.
inquĭo, συνήθ. inquam, ὅπερ ἴδέ.
inquīro, quisīvi, quisītum, 3. (in-quaero) aliquid, (ἀνα)ζητῶ τι. 2) inquiro (in) aliquid ἢ de aliqua re, ἐξετάζω, ἀκριβῶ, ἐρευνῶ τι. 3) κατ' ἐξοχὴν i. in aliquem, ἐξετάζω τινά, ἀνάκρισιν ποιοῦμαι περί τινος.
inquīsītĭo, ōnis, θ. (inquiro) (ἀνα)ζήτησις. 2) ἐξέτασις, ἔρευνα, 3) ἀνάκρισις.
inquīsītor, ōris, ὁ (inquiro) ζητητής, ἐρευνητής, ἐξεταστής. 2) ἀνακριτής.
inquīsītus, a, um, μ. π. τ. inquiro.
inr—, = irr—.
in-sălūbris, e, (brior, berrimus) (in στερ.) ἐπίνοσος, νοσηρός.
in-sălūtātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀπροσηγόρευτος.
in-sānābĭlis, e, (in στερ.) ἀνίατος.
insāne (nius, nissime) ἐπίρ. (insanus) μανικῶς, φρενοβλαβῶς.
insānĭa, ae, θ. (insanus) μανία, φρενοβλάβεια, ad insaniam, μανικῶς. 2) (ποιητ.) ποιητικὸς ἐνθουσιασμός. 3) μανικὴ ὑπερβολή.
insānĭo, īvi ἢ ĭi, īre, (insanus) ἀμεταβ. (ἐκ)μαίνομαι, παραφρονῶ. (ex) amore, ὑπὸ ἔρωτος. (ποιητ.) i. amore ἢ amores alicujus, μανικῶς ἐρῶ τινος. i. similem errorem, ὑπὸ ὁμοίας μανίας ἁμαρτάνω. 2) φρενητιῶ.
insānĭtas, ātis, θ. (insanus) (μόνον παρὰ Κικέρ.) τὸ νοσηρόν.
in-sānus, a, um, (nior, nissimus) (in, στερ.) μανικός, μαινόμενος, φρενοβλαβής, παρά(ἐκ, ἄ)φρων. 2) ἐξαίσιος, ὑπέρογκος, ὑπερβάλλων, σφοδρός· ἐκ τούτου τὸ οὐ. insanum, ὡς ἐπίο. σφοδρῶς, ὑπερβαλλόντως. i. magnus, ὑπερβαλλόντως μέγας. 3) μανιοποιός.
in-sătĭabĭlis, e, (lior) (in στερ.) ἀκόρεστος, ἄπληστος.
insătĭabĭlĭter, ἐπίρ. (insatiabilis) ἀκορέπτως, ἀπλήστως.
in-sātūrābĭlis, e, (in στερ.) ἀκόρεστος.
in-sātūrābĭlĭter, ἐπίρ. (insaturabilis) ἀκορέστως.
inscalpo, = insculpo.
inscendo, scendi, scensum, 3. (inscando) (in) aliquid, ἐπιβαίνω τινός, ἀναβαίνω ἐπί τι. 2) ἁπλῶς inscendo, ἐπιβαίνω τοῦ πλοίου.
in-sciens, ntis (in στερ.) ἀγνοῶν, οὐκ εἰδώς. 2) ἀμαθής, ἀεπιστήμων.
inscienter, (tissime) ἐπίρ. (inscicns) ἀμαθῶς, ἀνεπιστημόνως.
insciĕntĭa, ae, θ. (insciens) ἄγνοια, ἀμάθεια, ἀνεπιστημοσύνη.
inscīte (tius, tissime) ἐπίρ. (inscitus) ἀμαθῶς, ἀνεπιστημόνως, ἀνεπιτηδείως.
inscītĭa, ae, θ. (inscitus) ἄγνοια, ἀ επιτηδειότης, ἀνεπιστημοσύνη, ἀμάθεια, ἀπειρία.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοτική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

in-scītus, a, um (tior, tissimus) alicujus rei, ἠ de aliqua re, ἀγνοῶν, οὐκ εἰδώς τι, ἀνεπιστήμων, ἀμαθής.

inscĭus, a, um, (in στερ. ϗ scio) alicujus rei ἠ de aliqua re, ὁ μὴ εἰδώς, ἀγνοῶν, ἀνεπιστήμων, ἀμαθής, ἄπειρος.

in-scrĭbo, scripsi, scriptum, 3. aliquid alicui ἠ in re, ἐγ(ἐπι)γράφω τί τινι. Ἐκ τούτου μτφ. ἀ) i. aliquid in animo, ἐγγράφω τι ἐν τῇ ψυχῇ. 6') i. mihi nomen alicujus, ἐγγράφομαι, προσποιοῦμαι ὄνομά τινος. i. vitiis sapientiam, ἐπιτίθημι, δίδωμι τῇ κακίᾳ τὸ ὄνομα τῆς σοφίας. 3) aliquid, ἐπιγράφω τι. i. statuam, aras, ἐπιγράφω ἀνδριάντα, βωμόν. κατ' ἐξοχὴν i. librum, ἐπιγράφω βιβλίον. liber qui oeconomicus inscribitur, τὸ βιβλίον ὅπερ οἰκονομικὸς ἐπιγράφεται. καὶ i. aedes venales, ἐπιγράφω τῇ οἰκίᾳ ὅτι πωλεῖται. 4) aliquem, στίζω, στιγματίζω τινά.

inscriptĭo, iōnis, ϑ. (inscribo) ἐπιγραφή, ἐπίγραμμα. 2) ἐπιγραφὴ βιβλίου. 3) στίξις, στίγμα.

inscriptus, a, um, μ. π. τ. inscribo.

in-sculpo, sculpsi, sculptum, 3. aliquid alicui rei ἠ in re, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω, ἐγχαράττω τί τινι. κυρ. καὶ μτφ.

insculptus, a, um, μ. π. τ. insculpo.

in-sĕco, secŭi, sectum, āre, aliquid, ἐντέμνω τι.

insectātĭo, iōnis, ϑ. (insector) (κατα)δίωξις, hostis, τοῦ πολεμίου. 2) μτφ. διασυρμός, διαβολή.

insectātor, ōris, ἀ. (insecctor) διώκτης, ἐγθρός.

in-sector, 1. aliquem, ἐπιδιώκω τινά, ἐπίκειμαί τινι. 2) (αἰτ.) διασύρω τινὰ ἠ τι, κατηγορῶ τινος. i. aliquem maledictis, κακολογῶ.

insectus, a, um, μ. π. τ. inseco.

insecūtus, a, um, μ. π. τ. insequor.

insēdi, πρκ. τ. insideo ϗ insido.

in-sĕnesco, senŭi, ĕre, ἀμετάϐ. alicui rei, ἐγγηράσκω τινί.

in-sĕpultus, a, um, (in στερ.) ἄθαπτος, ἄταφος. sepultura insepulta, τάφος ἄταφος (παρὰ τὰ νόμιμα).

in-sĕquor, secūtus ϗ sequūtus sum, sĕqui, (αἰτ.) ἕπομαι, (ἐπ)ακολουθῶ τινι· κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ χρόνου· nox insecuta est, ἡ νὺξ ἐπῆλθεν. 2) διώκω, ἐπι(κατα)διώκω τινά, ἐπίκειμαί τινι. hostem, τῷ πολεμίῳ. Ἐκ τούτου διά(σύρω)ϐάλλω τινά, κατηγορῶ τινος. 3) ἐπιμελοῦμαί τινος. 4) i. aliquid facere, διατελῶ, οὐ παύομαι ποιῶν τι.

1. in-sĕro, serŭi, sertum, 3. aliquid alicui rei ἠ in rem, ἐνείρω, ἐμϐάλλω, (παρ)ἐντίθημί τι εἴς τι. i. cibum alicui in os, ἐμϐάλλω τινὶ τροφὴν εἰς τὸ στόμα. i. me alicui rei, παρενείρω ἐμαυτὸν εἴς τι. i. me turbae, συμμίγνυμαι τῷ πλήθει.

2. in-sĕro, sēvi, sĭtum, 3. aliquid, (ἐν)σπείρω τι. 2) ἴ. surculum arbori ἠ in arborem, ἐμϐάλλω φυτὸν τῷ δένδρῳ, ἐγκεντρίζω τὸ δένδρον. 3) μτφ. i. aliquid alicui, ἐμφυτεύω, ἐμφύω τί τινι. insĭtus, a, um, ἐμπεφυκώς, ἔμφυτος.

inserto, 1. (ϑαμ. π. τ. insero 1.) (ποιητ.) aliquid alicui, ἐνείρω, ἐντίθημί τί τινι.

insertus, a, um, μ. π. τ. insero 1.

inserŭi, πρκ. τ. insero 1.

inservĭo, īvi ϗ ii, ītum, 4. ἀμετάϐ. alicui, δουλεύω, ὑπηρετῶ τινι, ϑεραπεύω τινά. i. voluptatibus, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς. 2) μτφ. i. alicui, χαρίζομαί τινι. 3) ἀκολουθῶ τινι. temporibus, τοῖς καιροῖς. 4) ἐπιμελοῦμαί τινος, φροντίζω περί τινος.

insessus, a, um, μ. π. τ. insideo.

insēvi, πρκ. τ. insero 2.

in-sībĭlo, āre, (ποιητ.) ἀμετάϐ. (ἐπι)συρίττω.

Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

insĭdens, μ. ἐν τοῦ
insĭdeo, sēdi, sessum, 2. (in-sedeo) aliquid ἡ aliqua re, ἐπικάθημαί τινι, κάθημαι ἐπί τινος. equo, ἐπὶ ἵππου. 2) ἐπὶ στρατευμάτων· i. arcem, ἐγκάθημαι τῇ ἀκροπόλει, κατέχω τὴν ἀκρόπολιν. 3) μτφ. ἐγκάθημαί τινι. desiderium mihi insĭdet, πόθος ἐγκάθηταί μοι.
insĭdĭae, ārum, θ. πλ. (insideo) ἐνέδρα, ἐνέδραι, λόχος. collocare, disponere insidias, καθίζειν, καθιστάναι ἐνέδραν. insidias (com)parare, tendere, collocare, facere, struere, (com)ponere alicui ἡ in aliquem, ἐνέδρας καθίζειν τινί. (ex)insidiis, per insidias, ἐξ ἐπιβουλῆς. 2) μτφ. ἐνέδρα, ἐπιβουλή, δόλος.
insĭdĭātor, ōris, ά. (insidior) ἐνεδρευτής. 2) μτφ. ὁ ἐπιβουλεύων.
insĭdĭor, 1. (insidiae) ἀμεταβ. alicui, ἐνεδρεύω τινά. 2) μτφ. ἐπιβουλεύω τινί. insidior tempori, καιροφυλακτῶ.
insĭdĭōse (sissime) ἐπίρ. (insidiosus) ἐπιβούλως.
insĭdĭōsus, a, um, (sior, sissimus) (insidiae) ἐπίβουλος. 2) μτφ. ἐπικίνδυνος, σφαλερός, ἀπατηλός.
in-sīdo, sēdi, sessum, 3. alicui rei, (ἐπι)καθέζομαί τινι, καθέζομαι ἐπί τινος. apes insidit flori, ἡ μέλισσα καθέζεται ἐπὶ τοῦ ἄνθους. 2) καθέζομαι, διαρκῶς μένω ἔν τινι. hoc insidit in memoria, τοῦτο καταμένει ἐν τῇ μνήμῃ. 3) καταλαμβάνω (τόπον). insedit arcem, κατέλαβε τὴν ἀκρόπολιν.
insigne, is, οὐ. (τοῦ insignis) ἐπί-(παρά)σημον, σημεῖον. 2) πλ. insignia, τὰ παράσημα.
insignĭo, īvi ἢ ĭi, ītum, 4. (insignis) (αἰτ.) ἐπισημειῶ, ἐπίσημον ποιῶ τι. insignior, ἐπί(διά)σημός εἰμι ἡ γίγνομαι. (ποιητ.) Io insignit clipeum auro, χρυσῇ τῆς Ἰοῦς μορφῇ (εἰκὼν) κοσμεῖ τὴν ἀσπίδα.
insignis, e, (nior, nissimus) (in-signum) ἐπίσημος, ὁ διακριτικόν τι σημεῖον φέρων, εὐγνώριστος, εὔδηλος. 2) ἔκτακτος, θαυμαστός. 3) συνηθέστ. ἐπίσημος, ἐπιφανής, ἔξοχος, ὑπερβάλλων. virtus, ἀρετή. i. odium, μέγα, ὑπερβάλλον μῖσος.
insignīte, (tius) ἐπίρ. (insignitus) ἐπισήμως, ὑπερβαλλόντως, δεινῶς.
insignĭter, (nius, nissime) ἐπίρ. (insignis), ἐπισήμως, διαφερόντως, θαυμαστῶς, δεινῶς.
insignītus, a, um, (tior) (μ. π. τ. insignio) ἐπί(διά)σημος. 2) σαφής.
insĭlĭo, silŭi, καὶ (σπαν.) silĭi, sultum, 4. (in-salio) ἀμετάβ. alicui ἡ (in) aliquid, εἰσπηδῶ εἴς τι, ἀναπηδῶ ἐπί τι. 2) ἐφάλλομαι, ἐπιπηδῶ.
insĭmŭlātĭo, iōnis, θ. (insimulo) αἰτίασις, ἔγκλησις, κατηγορία.
in-sĭmŭlo, 1. aliquem alicujus, ἐπιφέρω τινὶ αἰτίαν τινός, αἰτιῶμαί τινά τινος, κατηγορῶ τινός τι. aliquem proditionis, ἡ proditionis crimine, τινὰ προδοσίας.
insincērus, a, um, (in στερ.) διεφθαρμένος.
insĭnŭātĭo, iōnis, θ. (insinuo) εἴσοδος. 2) ἐπὶ λόγου· ἔφοδος (ὅρος ῥητορικός).
in-sĭnŭo, 1. ἐγκολπίζω, manus, τὰς χεῖρας. 2) (παρ)εἰσάγω, (παρ)ενείρω. i. ordines, παρεισάγω τοὺς στίχους τῶν στρατιωτῶν εἰς τὰ κενὰ τῶν πολεμίων. 3) i. me, ἡ insinuo ἡ insinuor, εἰσδύομαι, εἰσβάλλω. μτφ. i. me ἡ insinuor ἡ i. in alicujus familiarem usum ἡ in consuetudinem alicujus ἡ alicui, ὑποδύομαί τινα, ἀνακτῶμαι τὴν οἰκειότητά τινος, οἰκειοῦμαί τινα. i. me in philosophiam, εἰσδύομαι εἰς τὴν φιλοσοφίαν (κάτοχος τῆς φιλοσοφίας γίγνομαι).
insĭpĭens, ntis (entior, entissimus) (in στερ. καὶ sapiens) ἄσοφος, ἀνόητος, ἄφρων.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

insĭpĭenter, ĕnĭp. (insipiens) ἀσόφως, ἀνοήτως, ἀφρόνως.
insĭpĭentĭa, ae, θ. (insipiens) ἀσοφία, ἀνοησία, ἀφροσύνη.
in-sisto, stĭti, ĕre, alicui ἢ in aliquid, ἐφίσταμαί τινι, ἵσταμαι ἐπί τινος, ἐπιβαίνω τινός. i. vestigiis alicujus, βαίνω ἐπὶ τὰ ἴχνη τινός, ἕπομαι τοῖς ἴχνεσί τινος. i. iter ἢ viam, τέμνω, τρέπομαι ὁδόν. 2) ἕστηκα, ἀτρεμῶ, ἀκινητῶ. 3) ἀκολουθῶ τινι κατὰ πόδας, καταδιώκω τινά, ἔγ(ἐπί)κειμαί τινι. 4) ἀμεταβ. (ἐφ)ίσταμαι, ἐπέχω. 5) i. alicui rei ἢ in aliquam rem, ἐνασχολοῦμαι, σπουδάζω περί τι, ἐπιχειρῶ τινι. 6) ἐμμένω, δια(παρα)μένω. insisto moribus, ἐμμένω τοῖς ἤθεσι.
insĭtĭo, ōnis, θ. (insero 2.) ἐμφύτευσις, ἐγκέντρισις.
insĭtīvus, a, um, (insero 2.) (ποιητ.) ἐμφυτευθείς. 2) ὑποβολιμαῖος.
insĭtor, ōris, ὁ. (insero 2.) ὁ ἐμφυτεύων.
insĭtus, a, um, μ. π. τ. insero 2.
in-sŏcĭābĭlis, e, (in στερ.) ἀκοινώνητος. 2) ἀσυνάρμοστος.
in-sōlens, ntis, (entior, entissimus) (in στερ. καὶ soleo) (γεν.) ἀήθης, ἀσυνήθης, ἄπειρος, ἀμαθής τινος. i. in dicendo, ἄπειρος τοῦ λέγειν. i. malarum, ἄπειρος, ἄγευστος κακῶν. 2) ἀπάνιος, παράδοξος. i. laetitia, ὑπέρμετρος εὐφροσύνη. 3) ἀκρατής, ἀλαζονικός, ὑβριστικός.
insōlenter, (entius, entissime) ἐπίρ. (insolens) ἀήθως, ἀσυνήθως. 2) παραδόξως, καινῶς. 3) ἀκρατῶς, ἀλαζονικῶς, ὑβριστικῶς.
insōlentĭa, ae, θ. (insolens) ἀήθεια, ἀσυνήθεια. 2) τὸ παράδοξον, τὸ καινόν. 3) ἀκράτεια, ἀλαζονία, ὕβρις.
insŏlesco, ĕre, (in στερ. καὶ soleo) ἀμεταβ. (σπαν.) ὑπερήφανος γίγνομαι, γαυριῶ.
in-sŏlĭdus, a, um, (ποιητ.) μαλακός.
in-sŏlĭtus, a, um, (in στερ.) alicujus rei ἢ ad aliquid, ἀήθης, ἄπειρος, ἀμαθής τινος. 2) παράδοξος, καινός.
insomnĭa, ae, θ. (insomnis) ἀϋπνία, ἀγρυπνία.
insomnis, e, (in στερ. ϗ somnus) (ποιητ.) ἄϋπνος, ἄγρυπνος.
insomnĭum, ĭi, οὐ. καὶ συνήθ. πλ. (in στερ. ϗ somnus) ἐνύπνιον, ὄνειρον.
in-sŏno, sŏnŭi, sŏnĭtum, āre, alicui rei, ἐνηχῶ τινι, ἠχῶ ἔν τινι. 2) (ἀν)ηχῶ.
in-sons, ntis (in στερ.) alicujus rei, ἀθῷος, ἀναίτιός τινος. 2) (ποιητ.) ἄκακος, ἀβλαβής.
in-spĭrātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἄϋπνος, ἀκοίμητος, ἄγρυπνος.
inspectĭo, ōnis, θ. (inspicio) ἐποπτεία, ἐπίσκεψις. 2) σκέψις, θεωρία, ἐξέτασις.
in-specto, 1. (θαμ. τ. inspicio) (αἰτ.) (ἐφ)ὁρῶ, ἐπισκοπῶ, παρατηρῶ τινα ἤτι. me inspectante, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου.
inspectus, a, um, μ. π. τ. inspicio.
in-spĕrans, ntis, (ἡ ὄνομ. ἄγρ.) ἀνέλπιστος, οὐκ ἐλπίζων.
inspĕrāte καὶ
inspĕrāto, ἐπίρ. (insperatus) ἀνελπίστως. (ex) insperato, παρ' ἐλπίδα, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
in-spĕrātus, a, um, (tior) (in στερ.) ἀνέλπιστος, ἀπροσδόκητος.
inspergo, spersi, spersum, 3. (in -spargo) aliquid alicui, ἐμ(ἐπι)πάσσω, (ἐπι)ῤῥαίνω τί τινι.
inspĭcĭo, spexi, spectum, 3. (in -specio) (in) aliquid, βλέπω εἴς τι. 2) διεξέρχομαι, ἀναγινώσκων, ἀναγινώσκω. 3) διοπτεύω, ἐπισκοπῶ. exta, τὰ σπλάγχνα (τοῦ θύματος)· κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ στρατηγῶν, ἀρχόντων κ. inspicio arma, ἐξέτασιν τῶν ὅπλων ποιοῦμαι. i. viros, ἐξετάζω τοὺς ἄνδρας.
inspīco, āre, (in-spica) (ποιητ.) aliquid, ὀξύνω τι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

in-spīro, 1. alicui ἢ aliquid, 1) ἀμεταθ. ἐμ(ἐπι)πνέω τινί. conchae, φυσῶ κόγχην. 2) μεταθ. ἐμπνέω, ἐμποιῶ τί τινι. alicui amorem, τινὶ ἔρωτα. i. alicui iram, παροργίζω τινά. 3) ἐνθουσιάζω τινά. inspirātus, ἐνθουσιῶν.

in-spŏlĭātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀσύλητος.

in-spŏno, spŏsŭi, spŏsĭtum, 3. alicui ἢ in aliquid, ἐμ(ἐπι)πτύω τινί.

in-stābĭlis, e, (in στερ.) ἄστατος. μτφ. κλονούμενος. 2) ἀσταθής, ἀκατάστατος.

instans, ntis, (antĭor) (μ. ἐν. τ. insto) παρών, ἐνεστώς.

instanter (antius) ἐπίμ. (instans) συντόνως, σφοδρῶς.

instantĭa, ae, θ. (instans) ὁ ἐνεστὼς χρόνος, τὸ παρόν.

instar, οὐ. ἄκλιτον, 1) (ποιητ.) τὸ ἐξωτερικόν τινος, τὸ εἶδος, σχῆμα. habere instar urbis, μορφὴν πόλεως ἔχειν. 2) ὁμοιότης, ἀπείκασμα. 3) i. alicujus, ἴδιον τινός. equus instar montis, ἵππος ὄγκην ὄρους. 4) ἀξία. Plato mihi est i. omnium, ὁ Πλάτων μοὶ ἐστι ἀντάξιος πάντων. 5) ἐπὶ ἀριθμ. ὡς, ὅσον, σχεδόν τι. i. ducenti, ὡς διακόσιοι.

instātūrus, a, um, μ. μέλ. τ. insto.

instaurātĭo, ōnis, θ. (instauro) ἀνα(καίνισις)νέωσις.

instaurātīvus, a, um (instauro) ὁ ἀνακαινιζόμενος.

instauro, 1. aliquid, ἀνα(καινίζω)-νεῶ τι. 2) ἐπαναλαμβάνω, πάλιν ποιῶ τι. bellum, τὸν πόλεμον. 3) aliquid, κατα(ἐπι)σκευάζω τι.

in-sterno, strāvi, strātum, 3. ἐπιστρώννυμί τι. lectum, κλίνην. i. equum, ἐπισάττω ἵππον. 2) i. aliquid alicui, ἐπιστρώννυμι, καλύπτω τί τινι.

instĭgātĭo, ōnis, θ. (instigo) παρόρμησις.

instīgo, 1. aliquem, κεντῶ, παρ(ορμῶ)οξύνω τινά.

in-stillo, 1. aliquid alicui ἢ in aliquid, ἐπι(ἐν)στάζω τί τινι. μτφ. i. mentibus amorem, ἐμποιῶ ταῖς ψυχαῖς πόθον (ἔρωτα). 2) (ποιητ.) i. aliquid, (κατα)στάζω εἴς (ἐπί) τι. guttae instillant saxa, σταγόνες στάζουσιν ἐπὶ τῶν λίθων.

instĭmŭlātor, ōris, ἀ. (instimulo) παροξυντής.

in-stĭmŭlo, āre, aliquem, (ποιητ.) ἐπι(κατα)κεντῶ, παρ(ορμῶ)οξύνω τινά.

instinctor, ōris, ἀ. (instinguo) παροξυντής.

1. instinctus, a, um, μ. π. τ. instinguo.

2. instinctus, ūs, ἀ. (instinguo) (μόνον κατ' ἀφ. ἐν.) κέντησις, παροξυσμός, ὁρμή, παρόρμησις. instinctu divino, θείᾳ ἐμπνεύσει, θεοῦ ἐπαρύνοντος.

in-stinguo, stinxi, stinctum, 3. aliquem ad aliquid (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατὰ τὴν παθητικὴν μετοχ. instinctus) κεντρίζω, παρ(ορμῶ)οξύνω τινὰ ἐπί τι.

instīta, ae, θ. (ποιητ.) πέζα, κροσσός, στολή, κράσπεδον (τῆς στολῆς τῶν γυναικῶν). 2) ταινία.

instĭti, πρκ. τ. insisto καὶ insto.

instĭtŭo, ōnis, θ. (insisto) (σπάν.) ἐπίστασις, στάσις, ἐποχή.

instĭtor, ōris, ἀ. (insto) μεταπράτης, (πάλιγ)κάπηλος.

instĭtŭo, stĭtŭi, stĭtūtum, 3. (in-statuo) (ἀν)ἵστημι, ἱδρύω τι. turrem, πύργον. i. pontem, ζεύγνυμι γέφυραν. 2) διατίθημι, κατα(παρα)σκευάζω τι. i. ludos, τίθημι ἀγῶνας. i. legem, τίθημι νόμον. 3) καθίστημι, τάττω τινά. aliquem heredem, καθίστημι, ποιῶ τινα κληρονόμον. 4) i. aliquid, προτίθεμαί τι, ἐπιχειρῶ τινι, ἄργομαί τινος. i. aliquid facere, προτίθεμαι ποιεῖν τι. 5) i. aliquem, παιδεύω τινά. i. aliquem aliqua re ἢ ad aliquid, διδάσκω τινά τι, Graecis litteris, τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. institutus est ad philosophiam, ἐδιδάχθη τὴν φιλοσοφίαν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

institūtĭo, ōnis, f. (instituo) ἵδρυσις, κατάστασις. 2) διά(θεσις)-ταξις. 3) ἔθος. 4) παίδευσις, παιδεία. philosophi, φιλοσοφικὸν σύστημα.

institūtum, i, οὐ. (τοῦ institutus) πρόθεσις, σκοπός. 2) ἔθος, συνήθεια. καὶ πλ. τὰ ἔθη, τὰ καθεστῶτα. 3) instituta philosophiae, ἡ philosophorum, τὰ παιδεύματα, συστήματα (φιλοσόφων).

institūtus, a, um, μ. π. τ. instituo.

in-sto, stĭti, āre, alicui rei ἢ in re, (ἐφ)ἕστηκα ἐπίτινος, ἐφίσταμαί τινι. 2) ἐπὶ διαστήματος ἐγγύς εἰμι. Varus instat cum tribus legionibus, ὁ Οὔαρος ἐγγύς ἐστι μετὰ τριῶν λεγεώνων. 3) ἐπὶ γρόνου· ἐνίσταμαι, ἐπίκειμαι. ludi instant, οἱ ἀγῶνες ἐνίστανται (ἐγγύς εἰσι), ἐπίκεινται. 4) μτφ. ἐνίσταμαι, ἐπέρχομαί τινι. 5) ἔγ-(ἐπί)κειμαί τινι, καταδιώκω τινά. fugientibus, τοῖς φεύγουσι, καταδιώκω τοὺς φεύγοντας. 6) rei, ἐπιμελοῦμαί τινος, σπουδάζω περί τινος. insto operi, ἔχομαι τοῦ ἔργου, ἐπιμελοῦμαι τοῦ ἔργου. 7) οὐ παύομαί τινος. i. poscere, οὐ παύομαι αἰτῶν. 8) insto alicui, ἐπίκειμαί τινι λιπαρῶν, (ἐκ)λυπαρῶ.

instrātus, a, um, μ. π. τ. insterno.

in-strāvi, πρκ. τ. insterno.

in-strēnŭe, ἐπίρ. ἀδρανῶς.

in-strēnŭus, a, um, (in στερ.) ἀδρανής.

in-strĕpo, strepŭi, strepĭtum, 3. (σπαν. ποιητ.) ἀμεταβ. (ἀντ)-ἠχῶ, βρύχω.

instrictus, a, um, μ. π. τοῦ

in-stringo, strinxi, strictum, 3. aliquem, σφίγγω τινά.

in-structe, ἐπίρ. (tius) (instructus) μετὰ κατασκευῆς.

instructĭo, ōnis, f. (instruo) διά-(παρά)ταξις.

instructor, ōris, ἀ. (instruo) ὁ παρασκευάζων.

instructus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. instruo) ὁ παρεσκευασμένος, aliqua re, τινί. 2) ὁ πεπαιδευμένος εἴς τι, ἐμπείρως ἔχων τινός, ἐπιστάμενός τι.

1. instructus, ūs, ἀ. (instruo) (σπάν.) παρασκευή.

instrūmentum, i, οὐ. (instruo) ὄργανον, ἐργαλεῖον, σκεῦος, rusticum, γεωργικὸν, nauticum, ναυτικόν. 2) μτφ. ὠφέλημα, βοήθημα, ἐπικούρημα, μέσον, μηχανή. 3) στολή, κόσμημα.

in-strŭo, struxi, structum, 3. κατασκευάζω τι. 2) παρασκευάζω, (δια)τάττω. i. aciem, παρατάττω (εἰς μάχην) τὸν στρατόν. i. bellum, παρασκευάζω πόλεμον. i. insidias, καθίζω ἐνέδραν. 3) διακοσμῶ, συσκευάζω, ἐν τάξει καθίστημί τι. convivium, διακοσμῶ συμπόσιον. domus instructa, οἰκία συνεσκευασμένη (μετὰ τῶν ἀναγκαίων ἐπίπλων). Κατ' ἐξοχήν i. classem omnibus rebus, καταρτίζω τὸν στόλον πᾶσι. i. milites, συντάττω τοὺς στρατιώτας. 4) διδάσκω, παιδεύω τινά. aliquem artibus, διδάσκω τινὰ τέχνην. 5) aliquid in aliquid, ἐνείρω, τίθημί τι εἴς τι.

in-sŭāvis, e, (vior, vissimus) (in στερ.) ἀηδὴς (τὴν γεῦσιν καὶ ἀκοήν), ἄγαρις, ἀτερπής.

Insubres, ŭm, καὶ um, ἀ. πλ. ἔθνος Γαλλικόν, οἱ Ἰνσούβρες. Insurber, bri, ἀ. ὁ Ἰνσούβρος. Ἐκ τούτου -ber, bris, bre, Ἰνσουβρικός.

in-sūdo, āre, ἀμεταβ. alicui rei, ἐνιδρῶ τινι. 2) ἱδρῶ.

insuēfactus, a, um, (μ. π. τ. ἀχρ. insuē-făcĭo) εἰθισμένος.

in-sŭesco, suēvi, suētum, 3. 1) ἀμεταβ. (ἐν)ἐθίζομαι, ad aliquid, ἢ alicui, πρός τι. 2) (ποιητ.) μεταβ. ἐθίζω τινὰ πρός τι.

1. in-sŭētus, a, um, (in στερ.) 1) ἐνεργ. alicujus rei ἢ ad rem, ἀήθης, ἀσυνήθης, ἄπειρός τινος, οὐκ εἰθισμένος πρός τι. 2) παθ. ἀσυνήθης, καινός, ἄγνωστος.

2. insuētus, a, um, μ. π. τ. insuesco.
insŭla, ae, θ. νῆσος. 2) περιάμφοδος οἰκία, συνοικία. 3) οἰκία πρὸς ἐκμίσθωσιν.
insŭlānus, a, um, (insula) νησιώτης.
insŭlāris, e, τῆς νήσου. 2) ὁ φύλαξ (καὶ κάτοικος) ναοῦ.
insulse (sius, sissime), ἐπίρ. (insulsus) μωρῶς, ἀπειροκάλως.
insulsĭtas, ātis, θ. (insulsus) μωρία, ἀπειροκαλία, τὸ ἄτοπον.
insulsus, a, um, (sior, sissimus) (in στερ. καὶ salsus) ἀνάλιστος, ἀνάλμυρος. 2) μωρός, ἀβέλτερος, ἀπειρόκαλος, ἄτοπος.
insulto, 1. (θαμ. τ. insilio) 1) ἀμεταβ. (ποιητ.) alicui rei, πηδῶ, σκιρτῶ ἔν τινι, ἐπί τινος, ἐπιπηδῶ τινι, ἐπιβαίνω τινός. 2) μτφ. alicui ἢ in aliquem ἢ in aliquid, ἐντρυφῶ τινι, ὑβρίζω, γλευάζω τινά, ἐπιχαίρω τινί. i. alicui in calamitate, ἐπιχαίρω τῇ συμφορᾷ τινος.
in-sum, infui, inesse, ἀμεταβ. alicui ἢ in aliquo ἢ aliqua re, ἔνειμί τινι ἢ ἔν τινι, (ἐν) ὑπάρχω τινί.
in-sūmo, sumpsi, sumptum, 3. aliquid in aliquem ἢ in rem, ἀναλίσκω, δαπανῶ τι εἴς τι. 2) aliquid, λαμβάνω τι.
in-sŭo, sŭi, sūtum, 3. (αἰτ. ᾠ in aliquid ἢ alicui) ἐνράπτω, ἐγκλείω (ῥάπτων) τινὰ ἢ τί τινι ἢ εἴς τι· κατ' ἐξοχήν, ἐνυφαίνω, ἐμπάσσω. insuo aurum vestibus, ἐνυφαίνω χρυσὸν (χρυσᾶ κοσμήματα) εἰς τὰς ἐσθῆτας. 2) μτφ. προσάπτω τί τινι.
in-sŭper, ἐπίρ. ἐπάνω, ὑπεράνω, ὕπερθεν, ἄνωθεν. i. imponere, προσεπιτιθέναι. 2) προσέτι, πρὸς τούτοις. quid i.? τί πρὸς τούτοις ἔτι; 3) i. habeo aliquid, ὀλιγωρῶ, καταφρονῶ τινος.
in-sŭpĕrābĭlis, e, (in στερ.) ἀνυπέρ(βατος) ὁλητος. i. via, ἀδιάβατος ὁδός. 2) ἀνίκητος, ἀδάμαστος, ἀκατάβλητος. i. morbus, ἀνίατος νόσος. i. fatum, ἄφυκτος, ἀνέκφευκτος μοῖρα.
in-surgo, surrexi, surrectum, 3. ἀνίσταμαι, αἴρομαι. alicui ἢ contra aliquem, ἐπανίσταμαί τινι, ἀνθίσταμαι πρός τινα. i. remis, συντόνως κωπηλατῶ (ἐπὶ τῶν ἐρετῶν οἳ αἴρονται τὸ σῶμα ἵνα μετὰ μείζονος δυνάμεως κωπηλατήσωσι). 2) αἴρομαι, ἀνίσχω, ὑψοῦμαι. pulvis insurrexit, κονιορτὸς ἤρθη. oratio insurgit, ὁ λόγος αἴρεται (δεινότερος γίγνεται). 3) αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
in-sūsurro, 1. alicui aliquid, προσ(ἐμ)ψιθυρίζω τινί τι.
insūtus, a, um, μ. π. τ. insuo.
in-tābesco, tabŭi, ĕre, (ποιητ.) ἀμεταβ. ἐν(κατα)τήκομαι.
in-tactus, a, um, (tior) (in στερ.) ἄναπτος, ἀνέπαφος, ἄψαυστος, ἄθικτος. 2) ἀνέπαφος, σῶος. i. exercitus, ἄμαχος, νέος στρατός. i. superstitione, ἐλεύθερος δεισιδαιμονίας, infamiā, ἀτιμίας. i. regio, ἀνυπότακτος χώρα. 3) ἄθικτος, ἁγνός.
in-tāmĭnātus, a, um, (in στερ.) ἀμόλυντος, ἀμίαντος.
intectus, a, um, μ. π. τ. intego.
intĕgellus, a, um, ὑποκ. τοῦ
intĕger, tegra, tegrum (grior, gerrimus), (in στερ. ᾰ Tag = tango) ἀκέραιος, ἀκήρατος, σῶος, ἀβλαβής. integri fugerunt, ἀμάγητοι (ἀμαχητεὶ) ἔφυγον. integra valetudo, (ἀνελλιπὴς) πλήρης ὑγεία. aetas integra, ἀνθηρά, θάλλουσα ἡλικία. i. aevi, ἀκμαῖος. i. animi, ὑγιὴς τὸν νοῦν, σώφρων. homo integra fide, ἀνὴρ ἀδωροδόκητος. fons integra, πηγὴ καθαρά, μὴ τεθολωμένη. die integra, (ἀρχομένης τῆς ὅλης ἡμέρας) ὑποφωσκούσης τῆς ἡμέρας. 2) ὁλόκληρος, ὅλος, annus, ἐνιαυτός. 3) ἀκέραιος, ἄθικτος, ἁγνός, καθαρός, ἄκακος, χρηστός, σώφρων. vir i., ἀκέραιος ἄνθρωπος. testis i., φι-

λαλήθης, τίμιος μάρτυς. i. a conjuratione, ἀμέτοχος τῆς συνωμοσίας. 4) ἄδηλος, ἀσαφής. pugna i., ἄδηλος, ἀμφίρροπος μάχη. 5) (ὡς οὐσ.) ἀκέραιος, ὁ ἐξ ἀρχῆς. in integrum restituo aliquid, εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν ἀποκαθίστημί τι. res erat integra ἦ in integro, ἀμετάβλητον ἦν τὸ πρᾶγμα. integrum dare, αἴρεσιν, ἐξουσίαν διδόναι. de (ab) integro, ἐξ ἀρχῆς, ἐκ καινῆς.

in-tĕgo, texi, tectum, 3. aliquid, ἐπι(στεγάζω)σκεπάζω τι.

intĕgre (gerrime), ἐπίρ. (integer) ἀκεραίως, ὀρθῶς, καθαρῶς. 2) ἀκεραίως, ἀμέμπτως, ἀνεπιλήπτως, χρηστῶς. 2) ὅλως, παντελῶς.

intĕgrĭtas, ātis θ. (integer) ἀκεραιότης, ὁλοκληρία. 2) εὐεξία, ὑγεία. 3) συνηθέστ. καθαρότης, ἁγνία, χρηστότης, τὸ ἀμόλυντον.

intĕgro, 1. (integer) aliquid, ἀποκαθίστημι, ἀνανεῶ, ἀνακαινίζω τι. 2) ἀναπληρῶ τι.

intĕgŭmentum, i, οὐ. (intego) σκέπασμα, κάλυμμα. 2) ἔνδυμα.

intellectĭo, iōnis, θ. (intelligo) συνεκδοχή.

1. **intellectus**, a, um, μ. π. τ. intelligo.

2. **intellectus**, ūs, ὁ. (intelligo) νόησις, σύνεσις, κατάληψις, νοῦς. capere intellectum disciplinarum, ἐννοεῖν, καταλαμβάνειν τὰ διδάγματα. 2) νοῦς, διάνοια, νόημα (λέξεως). 3) διάγνωσις, κρίσις. 4) εὐκρίνεια, σαφήνεια.

intellĭgens, ntis, (entior) (μ. ἐν. τ. intelligo) rei, ἐπιστήμων τινός. 2) φρόνιμος, συνετός.

intellĭgenter, ἐπίρ. (intelligiens) συνετῶς.

intellĭgentĭa, ae, θ. (intelligens) νόησις, κατάληψις, νοῦς. 2) γνῶσις. i. somniorum, ὀνειροκρισία.

intellĭgo, lexi, lectum, 3. (inter-lego) κατανοῶ, νοῶ, συνίημι, μανθάνω τι. ex tuis litteris intelexi, te audisse, ἐκ τῆς σῆς ἐπιστολῆς ἔγνων (ἔμαθον) ὅτι σὺ ἤκουσας. intellexi suas preces non audiri, ἔγνων (κατέμαθον) ὅτι αἱ σαὶ δεήσεις οὐκ εἰσακούονται. ex quo intelligitur, ἢ intelligi potest, ἢ intelligendum est, ἐξ οὗ δῆλον. facile intellectu est, εὐκατανόητόν ἐστι. difficile i. est, δυσκατανόητόν ἐστι. intelligendi auctor, ἀγχίνους, λογιστικὸς ἀνήρ. non intelligo, ἀγνοῶ. post i., μετανοῶ, μεταγινώσκω. 2) κατανοῶ, αἰσθάνομαί τι.

Intĕmĕlĭi, ōrum, ἀ. πλ. Ἰντεμέλιοι, ἔθνος τῆς Λυγιστικῆς, ὧν ἡ πρωτεύουσα (Albium) Intemelium, ταννῦν Ventimiglia.

in-tĕmĕrātus, a, um, (tior) (in στερ.) ἀμίαντος, ἀκέραιος, ἄθικτος, ἁγνός.

in-tempĕrans, ntis (antior, antissimus) (in στερ.) ἀκρατής, ἀκόλαστος, ἀσελγής.

intempĕranter, ἐπίρ. (antius, antissime) (intemperans) ἀκρατῶς, ἀκολάστως.

intempĕrantĭa, ae, θ. (intemperans) ἀ(δυσ)κρασία (τοῦ κλίματος). 2) ἀκράτεια, ἀκολασία.

in-tempĕrāte, ἐπίρ. ἀκρατῶς, ἀκολάστως.

in-tempĕrātus, a, um, (tior) ἄκρατος, ἄδολος, vinum, οἶνος. 2) ἀκρατής, ἀκόλαστος.

in-tempĕrĭes, ēi, θ. ἀ(δυσ)κρασία (κλίματος). 2) μτφ. ὁ χειμών, ἡ συμφορά. 3) μελαγχολία, δυσχέρεια, σκυθρωπότης.

intempestīve ᾧ-vĭter, ἐπίρ. (intempestivus) ἀ(παρα)καίρως.

in-tempĕstīvus, a, um, (vior) (in στερ.) ἄ(παρά)καιρος.

intempestus, a, um, (in-tempestas) ἄωρος. intempesta nox, ἡ βαθεῖα, ἡ ἀκμάζουσα νύξ. 2) (ποιητ.) δύσκρατος, δυσχείμερος.

in-tendo, tendi, tentum καὶ tensum, 3. aliquid, ἐν(θια, ἐκ)τείνω τι. i. arcum, ἐντείνω τὸ τόξον. i. dextram, ἐκτείνω τὴν δεξιάν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

i. oculos, ἀτενῶς ὁρῶ. 2) (ποιητ.) sagittam, ἀφίημι βέλος (ἀποτοξεύω). nubes se intendunt coelo, αἱ νεφέλαι διασπείρονται ἐν τῷ οὐρανῷ. tenebrae intendunt se, σκότος διαχέεται. 3) μτφ. i. aliquid, ἐν(συν)τείνω τι. i. corpus, συντείνω τὸ σῶμα. 4) i. iter ᾗ ἁπλῶς intendo, τείνω εἰς τόπον. i. in Italiam, πορεύομαι εἰς Ἰταλίαν. μτφ. i. animum ad ἤ in aliquid ἤ alicui rei, προσέχω τὸν νοῦν τινι. i. curas in aliquem, φροντίζω περί τινος, ἐπιμελοῦμαί τινος. intendo me in aliquid ἤ ἁπλῶς intendo ad aliquid ἤ alicui rei, προσέχω τινί. 5) i. aliquid ἤ ἀπαρ., παρασκευάζομαι πρός τι, ἐπιχειρῶ τινι. i. fugam ἤ fugere, παρασκευάζομαι εἰς τὴν φυγήν. i. dolum, ἐπινοῶ δόλον. 6) i. aliquid, ἤ ἀπαρ. (δι)ἰσχυρίζομαι. i. me illius sororem esse, διϊσχυρίζομαι ὅτι ἀδελφὴ ἐκείνου εἰμί. 7) αὐξάνω, ἐπιτείνω τι. i. odium, αὐξάνω τὸ μῖσος. i. formidinem, αὐξάνω τὸν φόβον. 8) i. aliquid, διανοοῦμαι, ἐν νῷ ἔχω τι. quo animum intendis? τί διανοεῖ; 9) alicui aliquid, μηχανῶμαι, κατασκευάζω τινί τι. i. periculum in aliquem, τινὶ κίνδυνον.

1. intentātus, a, um, μ. π. τ. intento.

2. in-tentātus, a, um, (in στερ.) ἀνέπαφος, ἄθικτος. 2) ἀπείρατος, ἀδοκίμαστος.

intente (entius, entissime) (intentus) ἐπίρ. ἐν(συν)τόνως, ἐκτενῶς.

intentĭo, iōnis, θ. (intendo) ἔν- (ἔκ, διά)τασις. nervorum, τῆς νευρᾶς. 2) ἔντασις, ἐπιμέλεια, σπουδή, προσοχή. animi, ἔντασις, προσοχὴ τῆς ψυχῆς. 3) ἐπίτασις, αὔξησις. 4) ἔγκλημα, αἰτίασις, κατηγορία. 5) πρότασις ἤ λῆμμα συλλογισμοῦ.

intento, 1. (θαμ. τ. intendo) ἐκτείνω τι. manus in aliquem, τὰς χεῖρας πρός τινα. 2) προβάλλομαί τι πρὸς ἀπειλήν, παρασκευάζω τινί τι, ἀπειλῶ τινί τι. alicui mortem, τινὶ θάνατον. i. arma Latinis, πόλεμον τοῖς Λατίνοις ἀπειλῶ. i. nomen Romanum, τὸ τῶν Ῥωμαίων ὄνομα προβάλλομαι (ἵνα φόβον δι' αὐτοῦ ἐμπνεύσω).

1. intentus, a, um, (entior, entissimus) (μ. π. τ. intendo) ἐν(συν)τεταμένος, ἔν(σύν)τονος. 2) προσεκτικός.

2. intentus, ūs, ὁ. (intendo) ἔκτασις.

in-tĕpĕo, tepŭi, ēre, ἀμεταβ. (ποιητ.) χλιαίνομαι, χλιαρὸς γίγνομαι.

in-tĕpesco, tepŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τ. intepeo) χλιαρὸς γίγνομαι.

inter, προθ. μετ' αἰτ. μεταξύ, ἐν μέσῳ τινός. mons jura est inter Sequanos et Helvetios, τὸ ὄρος ἰόρας ἐστὶ μεταξὺ τῶν Σηκουανῶν καὶ τῶν Ἑλβετῶν. interest inter hominem et bestiam, διαφέρει ἄνθρωπος τοῦ θηρίου. signum amicitiae, quae est inter nos, τεκμήριον φιλίας τῆς πρὸς ὑμᾶς. 2) ἔν τινι. i. primos, ἐν τοῖς πρώτοις. i. omnes constat, παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. i. se, ἀμοιβαίως. 3) χρονικῶς· μεταξύ τινος, ἔν τινι. i. noctem, διὰ νυκτός. i. decem annos, ἐν δέκα ἔτεσιν. i. coenam, παρὰ τὸ δεῖπνον. i. solis ortum, κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου. i. sermones, μεταξὺ λόγων. i. haec, ἐν τούτοις, ἐν τῷ μεταξύ.

intĕrāmenta, ōrum, οὐ. πλ. τὰ ἔνδον, ξύλον πρὸς κατασκευὴν τῶν πλευρῶν τῆς νεώς.

Intĕramna, ae, θ. Ἰντεράμνα, πόλις 1) Ὀμβρικῆς. 2) τοῦ Λατίου. Ἐκ τούτου Interamnas, ātis, ὁ κάτοικος.

intĕr-āresco, ĕre, ἀμεταβ. διαξηραίνομαι.

intercălāris, e, (intercalo) ἐμβόλιμος, ἐπακτός. mensis, μήν. Calendae intercalares, ἡ πρώτη ἡμέρα ἐμβολίμου μηνός.

intercălārĭus, a, um = intercalaris.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

intercălātĭo, ōnis, θ. (intercalo) ἐμβολισμός, ἐμβολή.

intĕr-cālo, 1. κηρύττω ὅτι παρεμβάλλεταί τι· εἶτα δὲ παρεμβάλλω, παρεντίθημι. συγχ. ἀπροσ. **intercalātur**, ἐμβόλιμος ἡμέρα τάττεται, παρεμβάλλεται.

intercăpēdo, ĭnis, θ. (intercipio) διά(λειψις)λειμμα.

inter-cēdo, cessi, cessum, 3. ἐν τῷ μέσῳ ἢ μεταξύ εἰμι. 2) **inter nos** ἢ **nobis vetus mos intercedit**, ἐν ἡμῖν ἀρχαῖον ἔθος ἐστί, παλαιῷ ἔθει πρὸς ἀλλήλους χρώμεθα. **intercedit mihi amicitia cum aliquo**, ἔστι μοι φιλία πρός τινα. 3) χρονικῶς· μεταξὺ γίγνομαι, διαγίγνομαι, διέρχομαι. **luna intercedit inter solem et terram**, ἡ σελήνη διέρχεται μεταξὺ ἡλίου καὶ γῆς. **annus intercessit**, ὁ ἐνιαυτὸς διῆλθεν. 4)**i. alicui**, ἐνίσταμαί τινι, κωλύω τινά. **i. lege**, ἐνίσταμαι τῷ νόμῳ. **i. quominus aliquid fiat**, διαμαρτύρομαι μὴ γενέσθαι τι. 5) μεσιτεύω, ἐγγυῶμαι. **i. aliquid pro aliquo**, μεσιτεύω τινί τι.

intercēpi, πρκ. τ. **intercipio**.

interceptĭo, ōnis, θ. (intercipio) ἀφ(ὑφ)αίρεσις, κλοπή.

interceptor, ōris, ὁ. (intercipio) ὁ ἀφαιρῶν, σφετεριστής.

interceptus, a, um, μ. π. τ. **intercipio**.

intercessi, πρκ. τ. **intercedo**.

intercessĭo, ōnis, θ. (intercedo) παρέμβασις. μτφ. α) μεσιτεία, ἐγγύησις. β') ἔνστασις, διαμαρτυρία· **intercessor**, ōris, ὁ. (intercedo) ὁ ἐνστάτης, παρεμβαίνων. μτφ. α) μεσίτης, ἐγγυητής. β') ὁ ἐνιστάμενος, ἐναντιούμενος, κωλύων.

1. intercĭdo, cĭdi, ĕre (inter-cado) ἀμεταβ. (παρ)ἐμπίπτω, διαπίπτω. 2) συμ(πίπτω)βαίνω. 3) ἀπόλλυμαι, ἀφανίζομαι. **hoc mihi intercidit**, ἐξέπεσέ μοι τῆς μνήμης ἐκεῖνο.

2. intercīdo, cīdi, cīsum, 3. (inter-caedo) **aliquid**, διαίρω, τέμνω)χωρίζω τι. **i. Isthmum**, διορύττω τὸν Ἰσθμόν. **montem**, τὸ ὄρος.

intercĭno, ĕre (inter-cano) (ποιητ). παρενείρω ᾠδάς.

intercĭpĭo, cēpi, ceptum, 3. (inter-capio) (αἰτ.) μεσολαβῶ, καταλαμβάνω τινὰ ἢ τι. **i. tela literas**, μεσολαβῶ τὰ βέλη, τὴν ἐπιστολήν. **i. magnum numerum jumentorum**, καταλαμβάνω μέγαν ἀριθμὸν ὑποζυγίων. **a suis interceptus**, ἀποκεχωρισμένος τῶν ἑαυτοῦ. (ποιητ.) **intercipio hastam**, παίομαι δόρατι, (ὅπερ κατ' ἄλλου ἔβαλέ τις). 2) **i. aliquid ab aliquo** ἢ **alicui** ἀποστερῶ τινά τινος, ὑφαιροῦμαί τι. **i. reditus alicujus**, παραιροῦμαι τὰς προσόδους τινός. **i. pecunias**, σφετερίζομαι, ὑπεξαιροῦμαι χρήματα· κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ θανάτου, ἀφαιρῶ τὴν ζωήν τινος, ἀναιρῶ, ἀφαρπάζω τινά. 3) κωλύω, ὑπολαμβάνω. **intercipio iter**, κωλύω τὴν πορείαν. **i. sermonem**, διακόπτω τὸν λόγον.

intercīse, ἐπίρ. (intercido 2.) μετὰ διακοπῆς, συντόμως.

intercīsus, a, um, μ. π. τ. **intercido 2.**

inter-clūdo, clūsi, clūsum, 3. (inter-claudo) **alicui aliquid**, διακλείω τινί τι. **i. alicui aditum**, ἐμφράττω τινὶ τὴν εἴσοδον. 2) **i. aliquem re**, ἀποκλείω τινά τινος. **i. aliquem commeatu**, ἀποκλείω τινὰ τῶν ἐφοδίων. 3) κωλύω. **intercludor dolore**, κωλύομαι ὑπὸ τῆς λύπης. 4)περι(ἐγ)κλείω, περιλαμβάνω τινά, **(in) angustiis**, ἐν τοῖς στενοῖς.

interclūsĭo, ōnis, θ. διά(ἀπό)κλεισις. **i. animae**, πνιγμός.

interclūsus, a, um, μ. π. τ. **intercludo**.

intercŏlumnĭum, ĭi, οὐ. (intercolumna) μεσο(περι)στύλιον.

inter-curro, cŭcurri ᾗ curri, cursum, 3. ἀμεταβ. ἐν τῷ μέσῳ ἢ διὰ μέσου εἶμι, τρέχω, διὰ μέσου

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

διήκω. μτφ. ά) παρενείρομαι. β') μεσιτεύω. γ') ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ τρέχω.

intercurso, āre, (θαμ. τ. intercurro) ἀμεταβ.=intercurro.

1. intercursus, a, um, μ. π. τ. intercurro.

2. intercursus, ūs, ὰ. (σπάν., μόνον κατ' ἀφαιρ. ἐν.) (intercurro) διαδρομή.

inter-cus, cŭtis, ὑπὸ τὸ δέρμα (σαρκός). i. aqua, ὕδρωψ.

inter-dīco, dixi, dictum, 3. alicui aliquid, ἀπαγορεύω, κωλύω τινά τινος. i. alicui aliquid facere, ἀπαγορεύω τινὰ ποιεῖν τι. 2) i. alicui aliqua re ἢ ne ἢ ut ne καὶ ὑποτ. interdixi alicui ne abeat, ἀπείρηκά τινι ἀπιέναι, ὅπως μὴ ἀπέλθῃ· κατ' ἐξοχήν i. alicui aqua et igni, εἴργω τινὰ ὕδατος καὶ πυρός, ἐξορίζω τινά. 3) i. μετὰ τ. ut ἢ ὑποτ. παραγγέλλω τινὶ ποιεῖν τι. i. de aliquo, de aliqua re, μετὰ τ. ut ἢ μετὰ τῆς ὑποτ. μόνης· κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ πραιτώρων· παραγγέλλω περί τινος.

inderdictĭo, ōnis, ὁ. (interdico) ἀπαγόρευσις. aquae et ignis, ἐξορία.

interdictum, i, σὐ. (interdico), ἀπόρρησις, ἀπαγόρευμα. 2) παράγγελμα τοῦ πραίτωρος.

interdictus, a, um, μ. π. τ. interdico.

interdĭu, ἐπίρ. (inter-dies) μεθ' ἡμέραν.

inter-ductus, ūs, ὰ. διάστιξις.

interdum, ἐπίρ. (ἀντὶ interduatim, ἐκ τοῦ interdo) ἐνίοτε, ἄλλοτε. inderdum—interdum, ὁτὲ μὲν—ὁτὲ δέ.

intĕr-ĕā, ἐπίρ. ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. 2) ἐνίοτε.

interēmi, πρκ. τ. interimo.

interemptus, a, um, μ. π. τ. interimo.

inter-ĕo, ĭi, ĭtum, īre, ἀμεταβ. ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι, ἀποθνήσκω. interii, ἀπόλωλα.

inter-equĭto, āre, ἱππεύω διὰ μέσου. aliquid, διϊππεύω τι.

interest, ἀπρόσ. ἴδ. intersum.

interfātĭo, ōnis, ὁ. (interfor) λόγου παρεμβολή, ἡ διακοπὴ λόγου (ὁμιλοῦντός τινος).

interfāris (ἄνευ 1. προσώπ.) (ātur), ātus sum, āri, ὑπολαμβάνω, διακόπτω τὸν λόγον, λόγον παρεμβάλλω.

interfātus, a, um, μ. π. τ. interfor.

interfector, ōris, ὰ. (interfĭcio) φονεύς.

interfectus, a, um, μ. π. τοῦ interfĭcio, fēci, fectum, 3. (inter-facio) aliquid, ἀφανίζω, (διαφθείρω τι. 2) ἀποκτείνω τινά.

inter-flŭo, fluxi, fluxum, 3. ἀμεταβ. ῥέω διὰ μέσου. 2) i. aliquid, διαῤῥέω τι.

interfor, ἴδ interfaris.

interfŭi, πρκ. τ. intersum.

inter-fulgeo, ēre, (ὅστ.) μόνον κατὰ μτγ. interfulgens, ntis, διαλάμπων.

inter-fundo, fūdi, fūsum, 3. χέω διὰ μέσου. παθ. -or, διαχύνομαι. aequora interfusa Cycladas, ἡ διὰ μέσων τῶν Κυκλάδων ῥέουσα θάλασσα. maculis interfusa genos, κηλῖσιν ὑποκεχυμένη τὰς παρειάς.

interfūsus, a, um, μ. π. τ. interfundo.

interfutūrus, a, um, μ. μέλ. τ. intersum.

intĕrim, ἐπίρ. (inter) ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. 2) ἐνίοτε. 3) μέντοι, ἀλλὰ, ἀλλ' ὅμως.

intĕrĭmo, ēmi, emptum, 3. (inter-emo) aliquid, ἀφανίζω, (διαφθείρω, καταστρέφω τι. 2) i. aliquem, ἀποκτείνω τινά. i. me, αὐτοκτονῶ.

intĕrĭor, ĭus (συγκ. τ. ἀχρ. inter ἢ interus ἐκ τῆς intra) ἐνδότερος, ἐσώτερος. i. pars domus, τὰ ἐνδότερα τῆς οἰκίας. i. tunica, τὸ ἔνδον τοῦ χιτῶνος. interiora Aegypti, τὰ ἐνδότερα τῆς Αἰγύπτου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

interiores Arabes, οἱ ἐνδοτέρω τῆς χώρας οἰκοῦντες Ἄραβες. interiora regni, τὰ ἐνδότερα, τὸ κέντρον τῆς ἐπικρατείας. interiores nationes, μεσόγαια ἔθνη. Ἐκ τούτου ά) i. ictibus, ἐξω βολῆς. i. periculo vulneris, ὁ μὴ κινδυνεύων τρωθῆναι. β') i. cursus, ὁ συντομώτατος δρόμος. γ') μτφ. i. societas, amicitia. στενοτέρα, οἰκειοτέρα φιλία. interiora consilia, οἰκειότεραι, ἀπόκρυφοι βουλαί. δ') i. timor, ἐνδόμυχος, μέγας φόβος. Β') ὑπερθ. intĭmus, a, um 1) ἐνδότατος, ἐσώτατος. in intimo sacrario, ἐν τοῖς ἐνδοτάτω τοῦ ἱεροῦ. intima Macedonia, τὰ ἐσώτατα τῆς Μακεδονίας. 2) μυστικός, ἀπόκρυφος. intima consilia, αἱ ἀπόκρυφοι βουλαί. 3) οἰκειότατος. unus ex meis intimis, εἷς τῶν οἰκειοτάτων ἐμοί. Ἐκ τούτου ὡς οὐσ. -us, i, ὁ, ὁ οἰκεῖος.

intĕrĭtĭo, ōnis, θ. (σπαν.) καὶ intĕrĭtus, ūs, ὁ. (intereo) ἀπώλεια, ὄλεθρος, φθορά.

intĕrĭus, οὐ. τ. interior.

inter-jăcĕo, ēre, ἀμεταβ. aliquid ἢ alicui, ἐν μέσῳ τινὸς κεῖμαι.

interjacio = interjicio.

interjectio, ōnis, θ. (interjicio) παρένθεσις, παρεμβολή. 2) διά(στημα)λειμμα. 3) ἐπιφώνημα.

1. interjectus, a, um, μ. π. τ. interjicio.

2. interjectus, ūs, ὁ. τὸ (παρεμ)βάλλειν. 2) διάστημα (χρόνου) τὸ διάλειμμα.

interjĭcio, jēci, jectum, 3. (inter-jacio) aliquid, παρεντίθημι, παρεμβάλλω τι. παθ. -or, ἐν τῷ μέσῳ κεῖμαι, εἰμί. συχν. ἢ ιμτχ. interjectus, a, um, ὁ ἐν μέσῳ κείμενος. 2) ἐπὶ χρόνου διαγίγνομαι, διέρχομαι, διαλείπω. interjecto anno, ἔτους διελθόντος, μετὰ ἐνιαυτόν.

inter-jungo, junxi, junctum, 3. (σπαν.) aliquid, συνάπτω, ἑνῶ τι.

inter-lăbor, lapsus sum, lābi, ἀμεταβ. (ποιητ.) διὰ μέσου φέρομαι, διαπίπτω.

inter-lĕgo, lēgi, lectum, 3. aliquid, ἐκβρέπω, ὑφαιρῶ τι.

inter-lĭno, lēvi, lĭtum, 3. aliquid, διαγράφω, ἐξαλείφω τι. 2) ἀλείφω τι.

interlĭtus, a, um, μ. π. τ. interlino.

inter-lūcĕo, luxi, ēre, ἀμεταβ. δια(ὑπο)φαίνομαι. 2) μτφ. δῆλος, φανερὸς γίγνομαι.

interlūnĭum, ĭi, οὐ. (inter-luna) νουμηνία, τὸ μεσοσέληνον, ἡ τῆς σελήνης σύνοδος.

inter-lŭo, ĕre, ἀμεταβ. aliquid, διὰ μέσου ῥέω, aliquid, διαρρέω τι.

inter-menstrŭum, i, οὐ. ὁ μεταξὺ δύω μηνῶν χρόνος, τὸ συνόδιον, τὸ μεσοσέληνον.

1. in-terminātus, a, um, (in στερ.) ἀπέραντος.

2. interminātus, a, um, μ. π. τοῦ inter-mĭno, καὶ συνηθέστ.

inter-mĭno, 1. alicui, (δι)ἀπειλῶ τινι.

intermiscĕo, miscŭi, mistum ἢ mixtum, 2. aliquem, ἢ aliquid alicui, ἐμμίγνυμι, ἀνα(ὑπο)μίγνυμί τινα ἢ τί τινι.

intermissio, ōnis, θ. (intermitto) διά(λειψις, λειμμα)κοπή.

intermissus, a, um, μ. π. τ. intermitto.

intermistus, a, um = intermixtus,

inter-mitto, mīsi, missum, 3. aliquid ἢ ab aliqua re, διαλείπω, διάλειμμά τινος ποιῶ, διακόπτω τι. breve tempore intermisso, ὀλίγον χρόνον διαλιπών. 2) ἀμεταβ. διέστηκα, ἀπέχω.

intermixtus, a, um, μ. π. τ. intermisceo.

inter-mŏrĭor, mortŭus sum, mŏri, ἀμετάβ. ἀποθνήσκω, μτφ. ἀπομαραίνομαι, ἀφανίζομαι. 2) λειποθυμῶ.

intermortŭus, a, um, μ. π. τ. intermorior.

intermundĭa, ōrum, οὐ. πλ. (in-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ter-mundus) τὰ μετακόσμια = ὁ μεταξὺ κόσμων χῶρος (κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Ἐπικούρου).
inter-mūrālis, e, μεσότοιχος.
inter-nascor, nātus sum, nasci, ἀμεταθ. διαγεννῶμαι, ἐν μέσῳ γεννῶμαι ἢ ἀναφύομαι.
internĕcĭo, καὶ
internĭcĭo, īōnis, θ. (inter-neco) πανωλεθρία, ἐξολόθρευσις, ὄλεθρος. cum internecione, πανολέθρως.
internĕcīvus, a, um, (internecio) πανώλεθρος, ἐξολοθρευτικός.
inter-necto, ĕre, aliquid, συμπλέκω, συνάπτω τι.
inter-nĭtĕo, nitŭi, ēre, ἀμεταθ. διαστίλβω, διαυγάζω.
internōdĭum, ĭi, οὐ. (ποιητ.) (inter-nodus) μεσο(γόνιον)γονάτιον.
inter-nosco, nōvi, nōtum, 3. (εἰδ.) δια(γιγνώσκω)κρίνω τινὰ ἢ τι.
internunc—, ĭd. **internunt—**.
inter-nuntĭo, āre, ἀμεταθ. διαγγέλλομαι, ἀλλήλοις ἀγγέλλειν.
inter-nuntĭus, ĭi, ὁ. καὶ **internuntia**, ae, θ. ὁ (δι)ἄγγελος, διαγγελεύς, ἡ διαγγέλλουσα, ἡ ἄγγελος.
internus, a, um, (intra) ὁ ἔνδον, ὁ ἐντός, ὁ ἔσω. 2) μτφ. ἐγχώριος. i. bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
in-tĕro, trīvi, trītum, 3. aliquid alicui ἢ in aliquid, ἐντρίβω, ἐνθρύπτω τί τινι. μτφ. tute hoc intristi, σὺ τούτου αἴτιος εἶ.
interpellātĭo, iōnis, θ. (interpello) ὑπόληψις, διακοπὴ λόγου, τὸ μεσολαβεῖν. 2) παρενόχλησις, κώλυσις.
interpellātor, ōris, ἀ. (interpello) ὁ διακόπτων, ὁ μεσολαβών, παρενοχλῶν.
interpello, 1. aliquem, μεσολαβῶ τινα, ὑπολαμβάνω τὸν λόγον τινός, διακόπτω τινὰ λέγοντα. 2) i. aliquid, ὡς ἀντιλογίαν προφέρω, εἰσηγοῦμαί τι. 3) (παρ)ενοχλῶ, διακόπτω, κωλύω τινά, μετὰ τ. ne, quominus καὶ ὑποτ. κωλύω τινὰ τοῦ (μὴ) ποιεῖν τι. 4) i. aliquem, ἐρωτήσεσιν ἢ δεήσεσιν ἐνοχλῶ τινι.
interpōlo, 1. (interpolis) aliquid, ἐπισκευάζω, ἀνα(καινίζω)νεοῦμαί τι,
inter-pōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, 3. παρεντίθημι, παρεμβάλλω, τίθημι ἐν τῷ μέσῳ. pedites equitatui, παρεντίθημι τοῖς ἱππεῦσι πεζοὺς· κατ' ἐξοχὴν ἐν τῷ λόγῳ παρεμβάλλω, verba, λόγους. 2) μτφ. παρεμβάλλω, διαλείπω χρόνον. i. spatium ad recreandos animos, διαλείπω χρόνον πρὸς ἀνάληψιν θάρρους, πρὸς ἀναζωπύρωσιν. spatio interposito, χρόνου τινὸς παρεμπεσόντος. triduo interposito, τριῶν ἡμερῶν διαγενομένων = μετὰ τρεῖς ἡμέρας. i. moram, ποιοῦμαι ἀναβολήν, μέλλω. 2) προφέρω, εἰς μέσον (προ)τίθημί τι, προβάλλομαί τι. legem, τίθημι νόμον εἰς τὰ μέσον. i. judicium meum, προφέρω τὴν ἐμὴν κρίσιν. i. poenas, ὁρίζω τὴν ποινήν. i. causam, προφασίζομαι· κατ' ἐξοχὴν i. in aliquid ἢ in aliqua re fidem, διαβεβαιοῦμαί τι. i. jusjurandum, ὅρκον ποιοῦμαι, ὄμνυμι. 3) ἐπ(παρ)εμβάλλω, (παρ)εντίθημι. diis immortalibus interpositis judicibus, τῶν ἀθανάτων θεῶν δικαστῶν παρεμβληθέντων. κατ' ἐξοχὴν interpono me in aliquid ἢ alicui rei, παρενείρω ἐμαυτόν, ἐμπλέκομαι εἴς τι. bello, ἀναμιγνύομαι εἰς τὸν πόλεμον. i. me quominus, ἀνθίσταμαί τινι, κωλύω τινὰ τοῦ-.
interpŏsĭtĭo, iōnis, θ. (interpono) παρένθεσις.
1. **interpŏsĭtus**, a, um, μ. π. τ. interpono.
2. **interpŏsĭtus**, ūs, ἀ. (interpono) ἡ ἐν μέσῳ θέσις.
interpres, prĕtis, γ. κοιν. μεσίτης, διάγγελος. interpres pacis, ὁ διαλλακτής, ὁ προσφέρων λόγους περὶ εἰρήνης. 2) ἐξηγητής, ἑρμηνεύς. i. coeli, ἀστρονόμος. i divum, ὁ μάντις, χρησμῳδὸς ἢ ὁ ἱερεύς. 3) ὁ μεθερμηνεύων, μεταφραστής.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

interprĕtātĭo, ōnis, θ. (interpretor) ἐξήγησις, ἑρμηνεία, διερμήνευσις. 2) μετάφρασις.

inter-prĕtor, 1. (interpres) aliquid ἡ αἰτ. ᾧ ἀπαρ., ἐξηγοῦμαι, ἑρμηνεύω τι. 2) μεθερμηνεύω, μεταφράζω τι. 3) καταγνῶ, κρίνω, διαγιγνώσκω τι. 4) ἐκ(ἀπο)δέχομαί τι. i. aliquid in malam partem, ἐκ(ὑπο)λαμβάνω τι ἐπὶ τὰ χεῖρον, δυσχεραίνω ἐπί τινι.

interpunctĭo, ōnis, θ. (interpungo) διάστιξις.

interpunctum, i, οὐ. = interpunctio.

interpunctus, a, um, μ. π. τοῦ

inter-pungo, punxi, punctum, 3. aliquid, (δια)στίζω τι.

inter-quĕror, questus sum, quĕri, (σπάν.) ἐπιμέμφομαι, ἐπολοφύρομαι.

inter-quĭesco, quiēvi, quiētum, 3. ἀμεταβ. διαναπαύομαι, παύομαι.

inter-regnum, i, οὐ. μεσοβασιλεία.

inter-rex, rēgis, ὁ. μεσοβασιλεύς.

in-terrĭtus, a, um, (in στερ.), (ποιητ.) ἀδιής, ἄφοβος.

interrōgātĭo, ōnis, θ. (interrogo) ἐρώτησις. 2) κατ' ἐξοχήν ἀνάκρισις, ἐξέτασις. 3) ἐν τῇ ῥητορικῇ ὁ συλλογισμός.

interrōgātĭuncŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. interrogatio.

inter-rōgo, 1. aliquem aliquid ἡ de re aliqua, ἐρωτῶ τινά τι ἢ περί τινος, πυνθάνομαί τινός τι ἢ περί τινος. κατ' ἐξοχήν ἐν δικαστηρ. ἀνακρίνω, testem, τὸν μάρτυρα. 2) i. aliquem. μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ lege ἢ legibus, καλῶ τινα εἰς δίκην, ἐπεξέρχομαί τινι, κατηγορῶ τινός.

inter-rumpo, rūpi, ruptum, 3. aliquid, διαρρήγνυμι, διακόπτω τι. i. pontem, διαλύω τὴν γέφυραν. i. venas, διαγίζω τὰς φλέβας. 2) μτφ. i. aliquem, παρενοχλῶ τινι, ταράττω τινά. i. rationem, ὑποκρούω τὸν λόγον τινός, παρενοχλῶ τινι λέγοντι. i. iter, κωλύω τινὰ τῆς πορείας.

interrupte, ἐπίρ. (interruptus) διακεκομμένως, οὐ συνεχῶς.

interruptus, a, um, μ. π. τ. interrumpo.

interscindo, scĭdi, scissum, 3. aliquid, δια(σχίζω)κόπτω τι. i. pontem, διασπῶ τὴν γέφυραν. i. venas, ἀνοίγω τὰς φλέβας. i. aggerem, κατασκευάζω χῶμα. 2) διαιρῶ, διαχωρίζω τι. 3) μτφ. ἐνοχλῶ τινι, ταράττω τινά.

inter-sĕco, secŭi, sectum, 1. aliquid, διατέμνω τι.

inter-sēpĭo, sepsi, septum, 4. aliquid, δια(ἀπο)φράττω τι. 2) διαγωρίζω τί (ἀπό) τινος.

1. **inter-sĕro**, sēvi, sĭtum, 3. aliquid, (παρ)ἐνσπείρω, παρεμφυτεύω τι, φυτεύω τι διὰ μέσου.

2. **inter-sĕro**, serŭi, sertum, 3. aliquid, (παρ)ἐνείρω, παρεντίθημί τι. μτφ. i. causam, προφασίζομαι.

intersĭtus, a, um, μ. π. τ. intersero 1.

interspīrātĭo, ōnis, θ. ἀνα(δια)πνοή.

inter-sterno, strāvi, strātum, 3. aliquid, δια(ὑπο)στρώννυμί τι. 2) παρεντίθημί τι.

interstrātus, a, um, μ. π. τ. intersterno.

inter-strĕpo, strepŭi, strepĭtum, 3. alicui ἢ aliquid, (ποιητ.) ἀμεταβ. ἐν(ἐπ)ηχῶ, ἐπι(ἐμ)ψοφῶ τινι.

inter-sum, fŭi, esse, 1) ἐπὶ τόπου, μετὰ τοῦ inter καὶ αἰτ. ἢ ἁπλῶς intersum, ἐν μέσῳ εἰμί, μεταξὺ κεῖμαι. pons interest inter eos, γέφυρα χωρίζει αὐτούς. 2) ἐπὶ χρόνου· διαγίγνομαι, παρέρχομαι. Ἐκ τούτου μτφ. διέστηκα, διαφέρω. vera intersunt a falsis, τὰ ἀληθῆ διαφέρει τῶν ψευδῶν. 3) πάρειμι, παραγίγνομαι, παρευρίσκομαι. i. in convivio, παραγίγνομαι εἰς τὸ συμπόσιον. 4) ἀπροσ. ά) interest, διαφέρει, διέστηκεν. in his rebus nihil omnino interest, ταῦτα ὅλως οὐδὲν

διαφέρει. interest inter hominem et bestiam, ὁ ἄνθρωπος διαφέρει, τοῦ ζώου. 6') διαφέρει, μέλει. interest meā, tuā, illius, μέλει μοι, σοι, ἐκείνῳ. maxime interest, τὰ μέγιστα διαφέρει (ἐνδιαφέρει). interest meā ut (ne) illud fiat, διαφέρει μοι ὅπως(μὴ) τοῦτο γένηται.

inter-texo, texŭi, textum, 3. aliquid alicui, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω τί τινι. 2) (δι)ὑφαίνω, ποικίλλω, τί τινι. vestem notis, τὴν ἐσθῆτα σήμασι, σπίγμασι. chlamys auro intertexta, χλαμὺς χρυσῷ διϋφασμένη, διαπεποικιλμένη.

intertextus, a, um, μ. π. τ. intertexo.

intertrīmentum, i, οὐ. (inter-tero) ἀπότριμμα, ἀποτριβή. 2) μτφ. ζημία, ἀπώλεια.

interturbātĭo, ōnis, θ. ταραχή, ἀνησυχία.

intervallum, i, οὐ. (inter-vallus) διάστημα, διάλειμμα. ex intervallo, μακρόθεν. (ex) tanto intervallo, τοσούτου χρόνου διαγενομένου. sine intervallo, ἀδιαλείπτως. video te (ex) longo intervallo, μετὰ πολὺν χρόνον ὁρῶ σε. 3) ἀνομοιότης, διαφορά.

inter-vĕnĭo, vēni, ventum, 4. ἀμεταβ. ἔρχομαι ἐν τῷ μέσῳ, παρεμβαίνω, παρεισέρχομαι. i. alicui, ἐπέρχομαί τινι. i. sermoni, ἐπέρχομαι τῷ λόγῳ (ἐν ᾧ χρόνῳ λόγον τις ποιεῖται). i. alicui, ἐπιγίγνομαί τινι ἐξ ἀπροσδοκήτου, αἴφνης καταλαμβάνω, ἐκπλήττω τινά. Ἐκ τούτου nox invenit proelio, νὺξ ἐπεγένετο τῇ μάχῃ (ἐπελθοῦσα ἡ νὺξ κατέπαυσε τὴν μάχην). nocte interveniente, νυκτὸς ἐπελθούσης. 2) ἐντυγχάνω, ἐμπίπτω τινί. 3) (παρ)ἐνοχλῶ, κωλύω τινά. 4) μεσιτεύω, ἐγγυῶμαι.

interventor, ōris, ἀ. (intervenio) ὁ ἐντυγχάνων. 2) μεσίτης, ἐγγυητής.

interventus, ūs, ἀ. (intervenio) ἐπέλευσις. noctis, τῆς νυκτός. 2) παρέμπτωσις, παρεντυγία. 3) μτφ. μεσιτεία.

interversus, a, um, μ. π. τοῦ

inter-verto, verti, versum, 3. aliquid, ἀπο(μετα)τρέπω, μεταστρέφω τι. 2) ὑφ(ὑπεξ)αιροῦμαι, σφετερίζομαί τι. 3) ἀποστερῶ τινά τινος.

inter-vīso, vīsi, vīsum, 3. (αἰτ.) ἐπισκοπῶ τινα ἢ τι. 2) φοιτῶ εἴς τι.

inter-vŏlĭto, āre, θαμ. τοῦ

inter-vŏlo, āre, ἐν μέσῳ ἢ διὰ μέσου πέτομαι.

in-testābĭlis, e, ὁ μὴ ἄξιος εἰς μαρτυρίαν κληθῆναι. Ἐκ τούτου ἄτιμος, βδελυρός, αἰσχρός.

in-testātus, a, um, ὁ ἀδιάθετος, ὁ μὴ καταλιπὼν διαθήκην. (ab) intestato, ἀδιαθέτως, ἄνευ διαθήκης.

intestīnus, a, um, (intus) ὁ ἔνδον, ὁ ἐντός. intestinum bellum, ὁ ἐμφύλιος πόλεμος. 2) intestinum opus, ἡ λεπτουργία. 3) κατ' ἐξοχὴν intestina, ōrum, οὐ. πλ. τὰ ἔντερα, ἐντόσθια, τὰ σπλάγχνα.

in-texo, texui, textum, 3. aliquid alicui, ἐνυφαίνω τί τινι. vestes auro intextae, ἐσθῆτες χρυσῷ (χρυσοῖς ποικίλμασι) ἐνυφασμέναι, διάχρυσοι. 2) ἐνείρω, ἐμπλέκω τί τινι. 3) περιϋφαίνω. aliquid coriis, βύρσας περιτείνω τινί, καταδυρσῶ τι. venae toto corpore intextae, φλέβες καθ' ὅλον τὸ σῶμα διεσπαρμέναι. 4) περι(λαμβάνω)βάλλω τί τινι.

intextus, a, um, μ. π. τ. intexo.

intĭme, ἐπίρ. (intimus) ἐνδοτάτω. μτφ. ἀ) οἰκειότατα. 6') ἀπὸ ψυχῆς, προθύμως.

intĭmus, a, um, ὅ. interior.

intinctus, a, um, μ. π. τοῦ

in-tingo (ἢ-tinguo), tinxi, tinctum, 3. (ποιητ.) aliquid re ἢ in re, ἐμβάπτω τι εἴς τι.

in-tŏlĕrābĭlis, e, (in στερ.) καὶ

in-tŏlĕrandus, a, um, ἀφόρητος, δυσανάσχετος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοσιακή Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

in-tŏlĕrans, ntis, (antior, antissimus), δυσφορῶν τι, ὁ δυσκόλως φέρων τι, οὐ καρτερικὸς πρός τι. i. laboris, δυσκόλων φέρων τὸν πόνον. 2) ἐνίοτε = intolerabilis.

intŏlĕranter (antius, antissime) ἐπίρ. (intolerans) ἀκρατῶς, ὁρμητικῶς.

intŏlĕrantĭa, ae, θ. (intolerans) τὸ ἀ(ἀνυπο)φόρητον, τὸ ἐπαχθές. 2) ἀκράτεια, ὁρμή.

in-tŏno, tŏnŭi, āre, 1) ἀμεταβ. (ἀνα)βροντῶ. 2) βροντῶ, βοῶ, ψοφῶ, δουπῶ. 3) i. aliquid, μετὰ βροντώδους φωνῆς ἢ μεγαλοφώνως λέγω τι. 4) hiems intonata fluctibus, χειμὼν ἐπιβρομῶν τοῖς κύμασι, καταιγίζων μετὰ βροντῆς.

intonsus, a, um, (in στερ.) ἄκαρτος, ἀκούρευτος, ἄξυρος. 2)(ποιητ.) ἀκλάδευτος, φυλλοφόρος. homo i., τραχύς, αὐστηρὸς ἄνθρωπος.

in-torqueo, torsi, tortum, 2. aliquid, (ἐπι)στρέφω τι. oculos, τοὺς ὀφθαλμούς. i. funem, πλέκω τὸ σχοινίον. μτφ. oratio intorta, πολύπλοκος, ἀσαφὴς λόγος. 3)πάλλω, τινάσσω. tellum in hostem ἢ hosti, ἐπισείω τὸ βέλος ἐπὶ τὸν πολέμιον.

intortus, a, um, μ. π. τ. intorqueor.

intrā (ἐκ τοῦ interā, ὑπον. parte) πρόθ. μετ' αἰτ. ἐπὶ τόπου, ἐντός, εἴσω τινός. i. muros, εἴσω τῶν τειχῶν. i. Taurum montem, ἐντεῦθεν τοῦ ὄρους Ταύρου. venire i. illas regiones, εἰσιέναι ἐντὸς ἐκείνων τῶν χωρῶν. 2) ἐπὶ χρόνου ἐντός τινος, ἐν τινι. intra sex dies, ἐντὸς ἓξ ἡμερῶν. 3) ἐπὶ ἀριθμοῦ· ἔλαττον, ἧττον. intra centum ἔλαττον ἢ ἑκατόν. intra famam, ἔλαττον τῆς φήμης (ἔλαττον ἢ ὅσον φημίζεται).

intrābĭlis, e, (intro) ἐμβατός.

in-tractābĭlis, e, (lior) ἀμεταχείριστος. 2) ἀν(δυσ)επιχείρητος, δυσχερής. genus intractabile bello, ἔθνος ἀνίκητον. i. locus, τόπος ἀκατοίκητος.

intractātus, a, um, (in στερ.) ἀδάμαστος. equus, ἵππος. 2) ἀδοκίμαστος. 3) ἄτεχνος, ἀνεπιτήδευτος.

in-tremisco, καὶ

in-trĕmo, tremŭi, ĕre, τρέμω, σείομαι.

intrĕpĭde, ἐπίρ. (intrepidus) ἀτρεμί, ἀφόβως.

in-trĕpĭdus, a, um, (in στερ.) ἄτρομος, ἀτρόμητος, ἄφοβος.

intrinsĕcus, ἐπίρ. (intra) ἔσωθεν.

1. **in-trītus**, a, um, (tero) ἀκέραιος.

2. **intrītus**, a, um, μ. π. τ. intero.

intrīvi, πρκ. τ. intero.

intro, ἐπίρ. (in) ἐπὶ στάσεως· ἔνδον, εἴσω. 2) ἐπὶ κινήσεως· εἴσω.

intro, 1. ἀμεταβ. εἴσειμι, εἰσέρχομαι· μετὰ τῆς in ἢ ad ἢ intra ᾗ αἰτ. ἢ ἁπλῆς αἰτ., εἴς τι. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ ἐχθρῶν, βίᾳ εἰσ(παρ)έρχομαι. 3) μτφ. in familiaritatem alicujus, εἰσδύομαι εἰς τὴν οἰκειότητά τινος, οἰκειοῦμαί τινα. 4) καταvοῶ, διορῶ τι, σαφῶς μανθάνω τι.

intrō-dūco, duxi, ductum, 3. aliquem ἢ aliquid in ἢ ad ἢ intra καὶ αἰτ. ἢ ἁπλῇ αἰτ. εἰσάγω τινὰ ἤ τι εἴς τι. 2) εἰσηγοῦμαι, διδάσκω τι.

intrōductĭo, iōnis, θ. (introduco) εἰσαγωγή.

introductus, a, um, μ. π. τ. introduco.

intrŏ-ĕo, īvi ἢ ĭi, ĭtum, īre, ἀμεταβ. in ἢ ad καὶ αἰτ. ἢ ἁπλῇ αἰτ., εἴσειμι, εἰσέρχομαι εἴς τι ἢ παρά τινα. (in) urbem, εἰσέρχομαι εἰς τὴν πόλιν.

intrō-fĕro, tŭli, lātum, ferre, aliquid, εἴσω φέρω ἢ κομίζω, εἰσκομίζω τι.

introgressus, a, um, μ. π. τοῦ intro-grĕdior, gressus, sum grĕdi, ἀμεταβ. εἰσέρχομαι.

intrōĭtus, ūs, ὁ (introeo) εἴσοδος.

-i, nocturnus Smyrnam, ἡ νυκτὸς εἰς Σμύρνην εἴσοδος. 2) ἡ εἴσοδος (ὁ τόπος δι' οὗ εἰσέρχεταί τις), πάροδος. 3) ἀρχή, προοίμιον.

intromissus, a, um, μ. π. τοῦ

intrō-mitto, mīsi, missum, 3. aliquem, εἰσδέχομαί τινα. 2) εἰσ-(ἀγω)πέμπω τινά.

introrssum καὶ **-us**, ἐπίρ. (intro-versum ἡ versus) ἐπὶ κινήσεως. εἴσω. 2) ἐπὶ στάσεως: ἔνδον, ἐντός.

intrō-rumpo, rūpi, ruptum, ἀμεταθ. 3. in aliquid, εἰσβιάζομαι εἴς τι.

intrō-spĭcĭo, spexi, spectum, 3. (intro-specio) aliquid, εἰσβλέπω εἴς τι, διορῶ τι. 2) μτφ. λογίζομαι, θεωρῶ, σκέπτομαί τι.

intrō-vŏco, āre, εἴσω καλῶ.

in-trūdo, trūsi, trūsum, 3. aliquem, βίᾳ εἰσάγω τινά.

intūbus, i, ὁ. καὶ **-um**, i. οὐ σάρις (βοτ.).

in-tŭĕor, tuĭtus sum, tuēri, αἰτ. μετὰ ἢ ἄνευ τῆς in καὶ ἁπλῶς intueor, (προσ)βλέπω τινὰ ἤ τι, προσ(ἀπο)βλέπω εἴς τινα ἤ εἴς τι. 2) μτφ. ἀποβλέπω εἴς τι, θεωρῶ, σκοπῶ τι.

intuĭtus, a, um, μ. π. τ. intueor.

intŭli, πρκ. τ. infero.

in-tūmesco, tūmŭi, ĕre, (ποιητ.) ἀμεταθ. ἐξοιδαίνω, ὀγκοῦμαι. 2) ἐξογκοῦμαι, αὐξάνομαι, αἴρομαι. 3) μτφ. ἐξογκοῦμαι, ἐπαίρομαι. 4) alicui, ὀργίζομαι κατά τινος.

in-tūmŭlātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἄχωστος, ἄταφος.

intuor, 3. = intueor.

inturbĭdus, a, um, (in στερ.) ἀτάρακτος, ἀθόρυβος, ἥσυχος.

intus, ἐπίρ. (in) ἐπὶ στάσεως: ἔνδον, ἐντός. 2) ἐπὶ κινήσεως, εἴσω.

intūtus, a, um, (tior) (in στερ.) ἀφρούρητος, ἀπροφύλακτος, ἀφύλακτος. 2) ἐπισφαλής, ἀβέβαιος.

inŭla, ae, θ. ἑλένιον (βοτ.).

in-ultus, a, um, ἀτιμώρητος, ἀνεκδίκητος, δίκην οὐ λαμβάνων ἢ οὐ λαβών. 2) ἀτιμώρητος, ἀζήμιος, δίκην οὐ διδούς. 3) ἄβλαπτος, ἀσφαλής.

in-umbro, 1. aliquid, ἐπισκιάζω τι. μτφ. ἀμαυρῶ, ἐπισκοτίζω.

inunctus, a, um, μ. π. τ. inungo.

inundātĭo, ōnis, θ. (inundo) ἐπικλυσμός, ὑπερέκχυσις, πλημμύρα.

in-undo, 1. aliquid, κατακλύζω, πλημμυρῶ τι. 2 (ποιητ.) ἀμεταθ. πλημμυρῶ. fossa inunda sanguine, ἡ τάφρος πλημμυρεῖ ὑπὸ τοῦ αἵματος.

in-ungo, unxi, unctum, 3. (σπαν.) aliquid aliqua re, (ἐπι)χρίω, ἀλείφω τί τινι.

inurbāne, ἐπίρ. (inurbanus) ἀναστείως, ἀκόμψως.

in-urbānus, a, um, (in στερ.) ἀνάστειος, ἄγροικος, ἄκομψος.

in-ūro, ussi, ustum, 3. aliquid, ἐγκαίω τι. μτφ. ἐγκαίω, ἐντυπῶ, ἐγχαράττω τινί τι. 2) i. alicui notam καὶ aliquem notā, καυτηριάζω, στίζω τινά. 3) μτφ. alicui aliquid, ἐπιφέρω, περιάπτω τινί τι. i. alicui ignominiam, προστρίβομαί τινι ὄνειδος.

inūsĭtāte (atius, atissime) ἐπίρ. (inusitatus) ἀσυνήθως, ἀήθως, ἀχρήστως.

in-ūsĭtātus, a, um, (atior atissimus) (in στερ.) ἀήθης, ἀσυνήθης, ἄχρηστος.

inustus, a, um, μ. π. τ. inuro.

in-ūtĭlis, e, (lior, lissimus) (in στερ.) ἀνωφελής, ἄχρηστος, ad pugnam ἢ pugnae, ἀνεπιτήδειος πρὸς μάχην. 2) μετὰ τῆς ad καὶ αἰτ. ἢ δοτ. βλαβερός τινι.

inūtĭlĭtas, ātis, θ. (inutilis) τὸ ἀχρήσιμον, ἀνωφελές. 2) βλάβη.

inūtĭlĭter, (lius) ἐπίρ. (inutilis) ἀχρήστως, ἀνωφελῶς. 3) βλαβερῶς.

in-vādo, vāsi, vāsum, 3. (in) aliquem, (in) aliquid, ἐπιβαίνω τινός, ἐμπίπτω τινὶ ἢ εἴς τινα, εἴς τι, ἐπέρχομαι, ἐπιπίπτω τινί. quocunque ignis invadit, ὅποι ἂν τὸ πῦρ ἐμπέσῃ. ἐκ τούτου (ποιητ.)

invado viam τρέπομαι ὁδόν. i. magnum aliquid, ἐπιχειρῶ μεγάλῳ τινί. 2) κατ' ἐξοχήν, ἐμβάλλω, ἐπιφέρομαι, ἐφορμῶ τινι. i. in Asiam, ἐμβάλλω εἰς Ἀσίαν. i. hostes, ἐπέρχομαι, προσβάλλω τοῖς πολεμίοις. 3) καθάπτομαί τινος, ἐπιτιμῶ τινι. 4) βίᾳ λαμβάνω τι, κυριεύω τινός. 5) ἐμ(περι)πίπτω τινί, καταλαμβάνω τινά. terror invadit hostes, φόβος καταλαμβάνει τοὺς πολεμίους.

in-vălesco, valŭi, ĕre, ἀμεταβ. ἐπιῤῥώνυμαι, ἐπιδίδωμι, κατισχύω, ἐπικρατῶ.

ĭn-vălētūdo, ĭnis, θ. (in στερ.) ἀσθένεια, ἀῤῥωστία.

ĭn-vălĭdus, a, um, (dior, dissimus) (in στερ.) ἀσθενής, ἄῤῥωστος, ἀδύνατος. 2) ἀνίσχυρος.

invāsi, πρκ. τ. invado.

invectĭo, ōnis, θ. (inveho) εἰσ(αγωγή)κομιδή. 2) ὁρμή, προσβολή.

invectus, a, um, μ. π. τοῦ

in-vĕho, vexi, vectum, 3. aliquid, εἰσ(άγω)κομίζω τι. divitiae invehunt avaritiam, τὰ πλούτη ἐπάγεται τὴν φιλαργυρίαν. 2) i. me ἢ invehor, ἐπιφέρομαι, ἐφορμῶ τινι, εἰσβάλλω εἴς τι. invehor (verbis) in aliquem, καθάπτομαί τινος λόγοις, ἐπιπλήττω τινί. multa invehens in eum, πολλὰ ὀνειδίσας αὐτόν. 3) invehor, μετὰ ἢ ἄνευ τ. curru, equo, navi, εἰσέρχομαι, εἰσελαύνω ὀχούμενος ἐπὶ ἅρματος, ἵππου, πλοίου μετὰ τῆς in καὶ αἰτ. ἢ ὁστ. invehens, ὀχούμενος.

in-vĕnio, vēni, ventum, 4. (αἰτ.) ἐν(ἐπι)τυγχάνω τινί, εὑρίσκω τινὰ ἤτι. i. aliquem domi, ἐντυγχάνω τινὶ οἴκοι. inveniuntur qui—, εἰσί τινες οἵ-. συνηθέστ. i. in libro, in annalibus, apud auctores, εὑρίσκω (ἀναγινώσκω) ἐν τῷ βιβλίῳ, ἐν τοῖς χρονικοῖς, παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν. invenior similis, εὑρίσκομαι ὅμοιος ὤν. 2) πυνθάνομαί τι. ex captivis, παρὰ τῶν αἰχμαλώτων. 3) ἀν(ἐξ)ευρίσκω τι. conjurationem, τὴν συνωμοσίαν. 4) (ἐφ)εύρίσκω, ἐπινοῶ τι. artes, τέχνας. non invenio quid faciam, οὐκ ἔχω ὅ,τι ποιῶ. 5) τυγχάνω τινός, διαπράττω, λαμβάνω τι. i. gloriam, κτῶμαι δόξαν. i. mortem manu, αὐτοκτονῶ. i. nomem, λαμβάνω ὄνομα. i. veniam ab hoste, συγγνώμης τυγχάνω παρὰ τοῦ πολεμίου.

inventĭo, iōnis, θ. (invenio) εὕρεσις, ἐφεύρεσις.

inventĭuncŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. inventio.

inventor, ōris, ἀ. (invenio) (ἐφ)εὑρετής, ὁ ἐπινοήσας.

inventrix, īcis, θ. (invenio) (ἐφ)εὑρέτις, ἡ ἐπινοήσασα.

inventum, i, οὐ. (τοῦ inventus) (ἐφ)εὕρημα, ἐπινόημα.

inventus, a, um, μ. π. τ. invenio.

in-vĕnustus, a, um, (in στερ.) ἀναφρόδιτος, ἀπειρόκαλος. 2) δύσερως, περὶ τὸν ἔρωτα δυστυχῶν.

in-vĕrēcundus, a, um, (dissimus) (in στερ.) ἀναιδής, ἀναίσχυντος.

in-vergo, ĕre, (ποιητ.) aliquid alicui ἢ in aliquem, ἐπιχέω τινί τι.

inversĭo, iōnis, θ. (inverto) ἀναστροφή. ἐν τῇ ῥητορικῇ ά) εἰρωνεία. β') ἀλληγορία.

inversus, a, um, μ. π. τοῦ

in-verto, verti, versum, 3. aliquid, ἀνα(μετα)στρέφω, στρέφω τι. ordinem, ἀναστρέφω τὴν τάξιν. Ἐκ τούτου (ποιητ.) i. terram vomere, ἀροτριῶ τὴν γῆν. inversus annus, ὁ λήγων ἐνιαυτός. 2) μτφ. διαστρέφω, παραλλάττω τι. i. virtutes, διαστρέφω τὰς ἀρετὰς (διὰ σοφισμάτων ἄλλην σημασίαν δίδωμι). i. verba, εἰρωνικῶς χρῶμαι ταῖς λέξεσιν. inversa verba, ἀλληγορικαὶ λέξεις. mores inversi, διεφθαρμένα ἤθη. consuetudo inversa, διεστραμμένη, ἄτοπος συνήθεια.

invespĕrascit, ĕre, ἀμεταβ. (σπαν.) ἑσπέρα γίγνεται.

Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

investīgātĭo, iōnis, θ. (investigo) ἀνίχνευσις, ἀνερεύνησις.
investīgātor, ōris, ἀ. (investigo) ἐρευνητής.
in-vestĭgo, 1. (ἀν)ιχνεύω. 2) aliquid, ιχνεύω, (δι)ερευνῶ, ἀναζητῶ, ἐξετάζω τι. 3) (ἀν)εύρίσκω, μανθάνω τι.
in-vĕtĕrasco, veterāvi, ĕre, ἀμεταβ. ἐγγηράσκω, ἐγχρονίζω, παλαιοῦμαι. **inveterascit mos**, τὸ ἔθος ἐγχρονίζει, κρατύνεται, ῥιζοῦται. 2) περιπίπτω εἰς λήθην.
invĕtĕrātĭo, iōnis, θ. (invetero) ῥίζωσις.
invĕtĕro, 1. (vetus) χρόνιον ἢ παλαιὸν ποιῶ τι. **inveteratus**, πεπαλαιωμένος, ἐρριζωμένος, χρόνιος.
invexi, πρκ. τ. inveho.
in-vĭcem, ἐπίρ. ἀντὶ in vicem (ἴδ. ϰ vicis) ἐν τῷ μέρει, ἀμοιβαίως. **timor atque ira invicem sententias variabant**, ὅ τε φόβος καὶ ἡ ὀργὴ ἀμοιβαίως τὰς γνώμας μετέβαλλον. **invicem victi victoresque**, ἀμοιβαίως νικῶντές τε καὶ νικώμενοι. **indicem diligere, ἀγαπᾶν ἀλλήλους.**
in-victus, a, um, (tissimus) (in στερ.) ἀνίκητος, ἀήττητος, ἄμαχος, ἀνυπέρβλητος, ἀδάμαστος. 2) (ποιητ.) ad vulnera, ἄτρωτος.
invĭdens, ntis, μ. ἐν τ. invideo.
invĭdentĭa, ae, θ. (invidens) (σπάν.) φθόνησις, φθόνος.
invidendus, a, um, ἴδ. invideo.
in-vĭdĕo, vīdi, vīsum, 2. alicui, φθονῶ τινι. **commodis alicujus**, τοῖς ἀγαθοῖς τινος. **i. alicui honorem** ϰ συνηθέστ. **i. honore alicujus**, φθονῶ τῇ τιμῇ τινος. (ποιητ.) **res invidenda**, ἐπίφθονον πρᾶγμα. **invisus alicui**, ἀπεχθής, ἐχθρός τινι. **invisum esse alicui**, ἀπεχθάνεσθαί τινι. 2) alicui aliquid, φθονῶ τινί τινος, ἀπαρνοῦμαί τινί τι. 3) ✓ δυσπεραίνω.
invĭdĭa, ae, θ. (invideo) φθόνος, βασκανία. **sine invidia**, οὐδεὶς φθόνος, ἀσμένως. 2) μῖσος, ἀπέχθεια, δυσμένεια. **invidiam habeo** ἢ **in invidia sum**, μισοῦμαι. **invidia decemviralis**, ἡ πρὸς τοὺς δεκαρχικοὺς ἀπέχθεια.
invĭdĭōse, (sius) ἐπίρ. (invidiosus) ἐπιφθόνως, δυσμενῶς, ἀπεχθῶς.
invĭdĭōsus, a, um, (sior, sissimus) (invidia) 1) (ποιητ.) φθονερός, ζηλότυπος. 2) ἐπίφθονος, φθόνον διεγείρων. 3) μισητός, ὁ μῖσος διεγείρων.
invĭdus, a, um, (invideo) φθονερός, ὁ φθονῶν. **i. alicui** ἢ **ad aliquem**, ὁ φθονῶν τινι. (ποιητ.). **nox invida coeptis nostris**, νὺξ ἀπαισία, δυσμενὴς τοῖς ἡμετέροις ἐπιχειρήμασι.
in-vĭgĭlo, 1. ἀμεταβ. **alicui rei** ἢ (ποιητ.) **pro aliqua re**, ἐπαγρυπνῶ τινι. 2) ἀγρυπνῶ.
in-vĭŏlābĭlis, e, (ποιητ.) ἄθλαπτος. 2) ἀβέβηλος.
invĭŏlāte, ἐπίρ. (inviolatus) ἀπαραβάτως.
in-vĭŏlātus, a, um, (in στερ.) ἄθλαπτος, ἀκέραιος. 2) ἀβέβηλος.
in-vīsĭtātus, a, um, (in στερ. καὶ visito) ἀθέατος.
in-vīso, vīsi, vīsum, 3. (ad) aliquem, ἐπισκοπῶ, ἐπισκέπτομαί τινα. 2) ἐφορῶ, θεωρῶ τι.
1. invīsus, a, um, (visior, visissimus) (μ. π. τ. invideo) μισητός.
2. in-vīsus, a, um, (in στερ. καὶ video) ἀόρατος, ἀθεώρητος.
invītāmentum, i, οὐ. (invito) ἐπαγωγή, θέλγητρον.
invītātĭo, iōnis, θ. καὶ
invītātus, ūs, ἀ. (invito) (μόνον κατ' ἀφ. ἐν.) κλῆσις, πρόσκλησις, κατ' ἐξοχὴν προτροπή. 2) ἑστίασις.
invīte, (tius) ἐπίρ. (invītus) ἀκουσίως.
invīto, 1. παρα(προσ)καλῶ, καλῶ τινα, κατ' ἐξοχὴν καλῶ τινα (ἐπὶ δεῖπνον), ξενίζω τινά, μετὰ τῶν: **ad coenam, in hospitium**, ϰϰ. ἐπὶ δεῖπνον, ξενίαν, ϰϰ. **i. me**, εὐωχοῦμαι. 2) μτφ. παρακαλῶ, προτρέπω τινὰ εἰς (ἐπί) τι. (ποιητ.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

i. somnos, καλῶ τινα ἵνα κατακλιθῇ.
invītus, a, um, (tior, tissimus) (in στερ. & volo) ἄκων. invito me, ἄκοντός ἐμοῦ, παρὰ τὴν θέλησίν μου. 2) ἀκούσιος.
invĭus, a, um, (in στερ. καὶ via) ἄνοδος, ἄνευ ὁδῶν, (δύσ)βατος.
invŏcātĭo, iōnis, θ. (in-voco) ἀνάκλησις, προσευχή.
1. in-vŏcātus, a, um, ἄκλητος, ἀπαράκλητος.
2. invŏcātus, a, um, μ. π. τοῦ
in-vŏco, 1. aliquem, προσ(παρα)καλῶ, καλῶ τινα. 2) ἐπικαλοῦμαι, καλῶ τινα πρὸς βοήθειαν. deos τοὺς θεούς. 3) καλῶ, προσαγορεύω, ὀνομάζω τινά.
invŏlātus, ūs, ἀ. (involo) πτῆσις.
involgo = invulgo.
in-vŏlĭto, 1. ἀμεταβ. (ποιητ.) alicui rei, πέτομαι ἐπί τινι.
in-vŏlo, 1. ἀμεταβ. in aliquid ἢ alicui, ἵπταμαι εἴς τι, εἰσπέτομαι. 2) μτφ. in καὶ αἰτ. ἢ ἁπλῶς αἰτ. ἐπιφέρομαι, ἐμπίπτω τινί, ὁρμῶ ἐπί τινα. i. in possessiones alicujus, κύριος γίγνομαι τῶν κτήσεών τινος. 3) (ποιητ.) aliquid, ἁρπάζω τι.
invŏlucrum, i, οὐ. (involo) (περι)εἴλημα, κάλυμμα.
invŏlūtus, a, um, (tissimus) περίπλοκος, ἀσαφής. μ. π. τοῦ
in-volvo, volvi, volūtum, 3. ἐπικυλίνδω. saxa, λίθους. 2) περι(ἐλ)λίσσω, τυλίσσω)πλέκω, (περι)καλύπτω τινά ἢ τί τινι. capite involuto, μετὰ κεκαλυμμένης κεφαλῆς. i. aliquem calamitatibus, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς. i. aliquem malis, ἐμπλέκω τινά κακοῖς.
in-vulgo, 1. (σπαν.) aliquid, ἐκφέρω, διαθρυλλῶ τι.
in-vulnĕrātus, a, um, (in στερ.) ἄτρωτος.
io! ἐπίρ. ἰώ! ἰού!
Io, us, ἡ ōnis, θ. Ἰώ, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἄργους Ἰνάχου, μήτηρ τοῦ Ἐπάφου.
Iŏcasta, ae, θ. Ἰοκάστη, θυγάτηρ τοῦ Μενοικέως, ἀδελφὴ τοῦ Κρέοντος, σύζυγος τοῦ Λαΐου, καὶ μήτηρ καὶ σύζυγος τοῦ Οἰδίποδος.
Iŏlāus, i, ἀ. Ἰόλαος, υἱὸς τοῦ Ἰφίκλου, ἑταῖρος τοῦ Ἡρακλέους.
Iolcus, i, θ. Ἰωλκός, πόλις τῆς Θεσσαλίας, ὅπου ὁ Ἰάσων ἐναυπήγησε τὴν Ἀργώ.
Iŏn, Iōnis, ἀ. Ἴων, υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Κρεούσης, μυθικὸς γενάρχης τῆς Ἰωνικῆς φυλῆς.
Iŏnes, num, ἀ. πλ. Ἴωνες. Ἐκ τούτου ἀ) Iōnĭăcus, a, um, (ποιητ.) β') Iōnĭcus, a, um, Ἰωνικός. γ') Iōnĭus, a, um, Ἰώνιος· μόνον μετὰ τοῦ mare· Ionium mare, τὸ Ἰόνιον πέλαγος, (μεταξὺ Ἰταλίας, Σικελίας & Ἑλλάδος). Ἐκ τούτου οὐσ. Iōnia, ae, θ. Ἰωνία, Ἰωνὶς (ἐν Ἀσίᾳ τῇ Μικρᾷ). δ') Iōnus, a, um, (ποιητ.) ἀντὶ Ionius.
Ios, i, θ. Ἴος, μία τῶν Σποράδων.
Iphĭas, ădis, θ. Ἰφιὰς (ἡ Εὐάδνη).
Iphĭgĕnīa, ἡ Iphiănassa, ae, θ. Ἰφιγένεια, Ἰφιάνασσα, θυγάτηρ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τῆς Κλυταιμνήστρας.
Iphĭnŏē, ēs, θ. Ἰφινόη, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἄργους Προίτου.
ipse, ipsa, ipsum, ἀντων. δεικτική, γεν. ipsīus, δοτ. ipsi. αὐτός. ego ipse, ἐγὼ αὐτός. hoc ipso quod, διὰ τοῦτο τοῦτο ὅτι. se ipse omnes naturā diligunt, αὐτοὶ ἑαυτοὺς φύσει πάντες ἀγαπῶσιν. valvae se ipsae aperuerunt, αἱ πύλαι αὐτόματοι ἀνεῴχθησαν. καὶ ἐξοχήν ἀ) i. per se ἢ ἁπλῶς ipse, ἀφ' ἑαυτοῦ. β') ipse, πρὸς δήλωσιν τοῦ οἰκοδεσπότου ἢ τοῦ διδασκάλου, αὐτός, καὶ ipsa πρὸς δήλωσιν τῆς οἰκοδεσποίνης. ipse dixit, τὸ τῶν Πυθαγορείων γνωστὸν ἐκεῖνο, αὐτὸς ἔφα. γ') et ipse, καὶ αὐτὸς (ὁμοίως), ὅπου τὸ αὐτὸ κατηγορ. ὑπὸ νέου ὑποκμ. ἐκφέρεται. victor ex Aequis transiit in Volscos et ipsos bellum molientes, νικητὴς ἀπὸ τῶν Αἰκανῶν ἀπῆλθε κατὰ τῶν

Οὐόλσκων, οἳ καὶ αὐτοὶ πρὸς πόλεμον παρεσκευάζοντο. δ') illo ipso tempore, ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ χρόνῳ.

ipsīus, γεν. τ. ipse.

ipsi, δοτ. ἐν. ᾧ ὁν. πλ. τ. ipse.

īra, ae, θ. ὀργή, θυμός, χόλος. irae paternae, ὀργαὶ πατρικαί (κατὰ τοῦ πατρός). 2) μανία, λύσσα. maris, τῆς θαλάσσης.

īrācunde (dius) ἐπίρ. (iracundus) μετ' ὀργῆς, θυμωδῶς.

īrācundĭa, ae, θ. (iracundus) ὀργιλότης, ὀργή, θυμός.

īrācundus, a, um, (dior, dissimus) (ira) ὀργίλος, θυμώδης.

īrascor, irātus sum, irasci, (ira) ὀργίζομαι, θυμοῦμαι. alicui, τινί. aliquid, ὀργίζομαι διά τι.

īrāte (tius) ἐπίρ. (iratus) σὺν ὀργῇ.

īrātus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. irascor) ὀργιζόμενος, τεθυμωμένος.

ire, ἀπαρ. τ. eo.

Īris, is ᾗ Ῐdis, θ. Ἶρις, τὸ οὐράνιον τόξον καὶ ἡ ἄγγελος τῶν θεῶν.

īrōnīa, ae, θ. εἰρωνεία.

irraucesso, rausi, ĕre, (in-raucus) ἀμεταβ. βραγχιῶ, βραγχῶ.

ir-rĕlĭgātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἄδετος.

ir-rĕlĭgiōsus, a, um, (in στερ.) ἀσεβής, ἀνόσιος.

ir-rĕmĕābĭlis, e, (in στερ. remeo) (ποιητ.) ἀνόστιμος, ἀνέξοδος.

ir-rĕpărābĭlis, e, (in στερ.) ἀνεπισκεύαστος, ἀμετάβλητος.

ir-rĕpertus, a, um (in στερ.) (ποιητ.) ἀνεύρετος, οὐχ εὑρεθείς.

ir-rĕpo, repsi, reptum, 3. ἀμεταβ. alicui ἢ in aliquid, εἰσέρπω, εἰσερπίζω εἴς τι, προσέρπω. 2) μτφ. ὑφέρπω, παρ(εισδύομαι)εισέρχομαι εἴς τι. 3) παρεισδύομαι εἰς τὴν φιλίαν τινός, οἰκειοῦμαί τινα.

ir-rĕprehensus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀνεπίληπτος, ἄμεμπτος.

ir-rĕquĭētus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀγήρυχος, ἀκίνητος.

ir-rĕsectus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἄτμητος.

ir-rĕsŏlūtus, a, um, (in στερ.) ἀδιάλυτος.

irrētĭo, īvi καὶ ĭi, ītum, 4. (in-rete) (κἀπ.) δικτύοις αἱρῶ, περιπλέκω τινὰ ἤ τι. 2) μτφ. περι(ἐμ)πλέκω, σαγηνεύω τινὰ ἤ τι.

ir-rĕtortus, a, um, (ποιητ.) (in στερ.) ἀμετάτρεπτος.

ir-rĕvŏcābĭlis, e, (in στερ.) ἀμετάπειστος, ἀμετα(κλητος)τρεπτος. 2) ἀμετακίνητος.

ir-rĕvŏcātus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀμετά(κλητος)πειστος. 2) ἄκλητος.

ir-rīdĕo, rīsi, rīsum, 2. 1) ἀμεταβ. (ἐπι)γελῶ, σκώπτω. 2) μεταβ. (κἀπ.) καταγελῶ τινος, ἐπισκώπτω τινὰ ἤ τι.

ir-rīdĭcŭle, ἐπίρ. (in στερ.) οὐκ ἀναστείως.

irrĭgātĭo, iōnis, θ. (irrigo) ἄρδευσις.

ir-rĭgo, 1. aliquid, ἀρδεύω, ὑγραίνω, βρέχω τι. Nilus irrigat Aegyptum, ὁ Νεῖλος ἀρδεύει τὴν Αἴγυπτον. 2) μτφ. somnus irrigat quietem per membra, ὁ ὕπνος καταγεῖ ἡσυχίαν τῷ πνεύματι.

irrĭgŭus, a, um, (irrigo) ἐπί(κατά)ρρυτος, ἀρδευόμενος. 2) ᾗ ἀρδεύων, ὑγραντικός. 3) ὑγρός.

irrīsi, πρκ. τ. irrideo.

irrīsĭo, iōnis, θ. (irrideo) κατάγελως, γλευασμός.

irrīsor, ōris, ἀ. (irrideo) ὁ καταγελῶν, σκώπτης.

1. irrīsus, a, um μ. π. τ. irrideo.

2. irrīsus, ūs, ἀ. = irrisio.

irrītābĭlis, e, (irrito) εὐερέθιστος, ὀργίλος.

irrītāmen, ĭnis (ποιητ.) καὶ irritamentum, i, οὐ. (irrito) ἐρέθισμα, παρόρμημα.

irrītātĭo, iōnis, θ. (irrito) ἐρεθισμός, παρόρμησις.

irrīto, 1. aliquem, ἐρεθίζω, παρ(οξύνω)ορμῶ τινα. i. amorem, (δι)εγείρω ἔρωτα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

irrĭtus, a, um, (in στερ. καὶ ratus 2.) ἄκυρος. 2) ἄπρακτος, μάταιος, ἀνωφελής. 3) ἄπρακτος, οὐδὲν διαπράξας. i. spei, ψευσθεὶς τῆς ἐλπίδος.

irrŏgātĭo, iōnis, θ. (irrogo) ἐπίθεσις, ἐπιβολή (ζημίας, προστίμου).

ir-rŏgo, 1. aliquid alicui, ἐπι-(βάλλω) τίθημί τί τινι. i. mihi mortem, αὐτοκτονῶ. i. plus labori, ἐπιμελείᾳ χρῶμαι, ἐπιμελῶς πράττω τι.

ir-rōro, 1. aliquid, (ποιητ.) (ἐπι)-δροσίζω, δροσοβολῶ τι. 2) ῥαίνω, βρέχω τι. 3) ἐπιῤῥαίνω τί τινι. 4) ἀμεταθ. δροσοβολῶ, πίπτω ὡς δρόσος.

ir-rumpo, rūpi, ruptum, 3. ἀμεταθ. (in) aliquid, εἰσθιάζομαι, (βίᾳ) εἰσ(πίπτω) βάλλω εἴς τι, ἐμπίπτω τινί. (ποιητ.) i. portam, εἰσβάλλω διὰ τῆς πύλης. 2) μτφ. εἰσδύομαι εἴς τι. imagines irrumpunt in animos nostros, τὰ εἴδωλα εἰσδύεται ε'ς τὰς ἡμετέρας ψυχάς. i. in patrimonium alicujus, κύριος γίγνομαι τῆς πατρῴας οὐσίας τινός.

ir-rŭo, rŭi, ĕre, ἀμετάθ. in καὶ αἰτ. ἐπιῤῥέομαι, εἰσ(ἐπι)πίπτω τινί, ὁρμῶ ἐπί τινα. i. in aedes, εἰσ(βάλλω) ορμῶ εἰς τὴν οἰκίαν. i. in alienas possessiones, κύριος γίγνομαι τῶν ξένων κτήσεων (καταλαμβάνω τὰς χῆ.) 6') σφάλλομαι, πρσ(κρούω) κόπτω τινί. i. in odium populi Romani, ἐμ(περι)πίπτω εἰς τὸ μῖσος τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ.

irrūpi, πρκ. τ. irrumpo.

irruptĭo, iōnis, θ. (irrumpo) (εἰσ)-βολή.

ir-ruptus, a, um, (in στερ.) (ποιητ.) ἀδιάῤῥηκτος.

Irus, i. ἀ. Ἶρος, ὄνομα ἐπαίτου τινὸς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ὀδυσσέως, ἐν Ἰθάκῃ· παροιμ. πτωχός, ἐπαίτης.

1.is, ea, id, οὗτος, ἐκεῖνος, ὅδε. ea re, ob id, διὰ τοῦτο. in eo erat, ut urbs caperetur, ἡ πόλις ἔμελλεν ἁλίσκεσθαι. homo id aetatis, ut-, ἄνθρωπος τοιαύτην ἡλικίαν ἔχων ὥστε-. id est, τουτέστι. ad id (locorum), μέχρι τοῦ νῦν. id temporis, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. μετὰ παραθετικῶν = τοσοῦτον κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ quo, ὡς ἐπίρ. in id, διὰ τοῦτο, ex eo, ἐκ τούτου, ὅθεν. ἴδ. eo καὶ ea. 2) τοιοῦτος. is qui, τοιοῦτος ὥστε, ἐπιτήδειος ὥστε. is sum, quem tu me vis esse, τοιοῦτός εἰμι, οἷον σύμε εἶναι βούλει.

2. is, 6'. ἐν. πρόσ. τ. ἐνεστ. τ. eo.

Isaeus, i, ἀ. Ἰσαῖος, Ἕλλην ῥήτωρ, διδάσκαλος τοῦ Δημοσθένους.

Isăra, ae, θ. ὁ Ἴσαρ, ποταμ. Γαλλίας.

Isauri, ōrum, ἀ. πλ. Ἰσαυροι, οἱ κάτοικοι τῆς

Isauria, ae, θ. Ἰσαυρία, χώρα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἐκ τούτου Isaurĭcus, καὶ Isaurus, a, um, Ἰσαυρικός.

Ischomăchē, ēs, θ. Ἰσχομάχη, σύζυγος τοῦ Πειρίθου, ἡ ἄλλως Ἱπποδαμεία καλουμένη.

Isēum, i, οὐ. Ἴσειον, ἱερὸν τῆς Αἰγυπτίας Ἴσιδος.

Isis, ĭdis ἡ is, θ. Ἶσις, Αἰγυπτία θεότης σύζυγος τοῦ Ἰσίριδος. Ἐκ τούτου Isĭăcus, a, um, Ἰσιακὸς καὶ Isĭăcus, i, ὡς οὐσ. Ἰσιακός, ἱερεὺς τῆς Ἴσιδος.

Ismărus, καὶ -os, i, ἀ. καὶ Ismara, ōrum, οὐ πλ. Ἴσμαρος, πόλις καὶ ὄρος Θράκης. Ἐκ τούτου Ismarĭus, a, um. ποιητ. = Θρᾳκικός.

Ismēnos, καὶ -us, i, ἀ. Ἰσμηνός, ποταμ. τῆς Βοιωτίας, πλησίον τῶν Θηβῶν. Ἐκ τούτου ά) Ismenis, ĭdis, θ. ποιητ. = ἡ Θηβαία. 6') Ismenĭus, a, um, Θηβαῖος.

Isŏcrătes, is, ἀ. Ἰσοκράτης, ῥήτωρ Ἀθηναῖος, ἀποθανὼν ὑπ' ἀσιτίας τῷ 338 π. Χ. μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην. Ἐκ τούτου Isocratēus, a, um, Ἰσοκράτειος.

Issa, ae, θ. Ἴσσα, νῆσος τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου. Ἐκ τούτου ά) Issensis, e, Ἰσσαῖος, ὡς οὐσ. Ἰσ-

senses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ Ἰσσαῖοι. 6') Issaeus, καὶ Issăĭcus, a, um, Ἰσσαῖος.

isse, συγκεκομ. ἀντὶ τοῦ ivisse, πρκ. τῆς ἀπαρ. τ. eo.

Issus, καὶ -os, i, ὁ. ἡ Ἴσσος, πόλις παραθαλάσσιος τῆς Κιλικίας, περίφημος διὰ τὴν νίκην τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου κατὰ τοῦ Δαρείου. Ἐκ τούτου Issĭcus, a, um, Ἰσσικός. I. sinus, Ἰσσικὸς κόλπος.

istac, ἐπίρ. ταύτῃ, τῇδε, διὰ ταύτης τῆς ὁδοῦ.

iste, ista, istud, οὗτοσί, ὁδί, οὗτος, ἐκεῖνος. 2) ὁ αὐτόθι. 3) τοιοῦτος.

Ister, tri, ἀ. ὁ Ἴστρος, παρ' Ἕλλησιν ὄνομα τοῦ Δουνάβεως, παρὰ δὲ Ῥωμαίοις τοῦ κάτω Δουνάβεως.

Isthmus, καὶ -os, i, ἀ. Ἰσθμὸς, κατ' ἐξοχὴν ὁ τῆς Κορίνθου. Ἐκ τούτου Isthmĭcus καὶ Isthmĭus, a, um, Ἰσθμικός, Ἰσθμιος, καὶ ὡς οὐσ. Ishmĭa, ōrum, οὐ. πλ. τὰ Ἴσθμια, οἱ ἀγῶνες.

isthic=istic, isthinc=istinc.

Isthmĭa, ĭōs. Isthmus.

1. istic (isthic), istaec, istoc καὶ istuc (iste-ce) ὅδε, οὗτοσί, ὅδε οὗτος. istuc magis, τοσούτῳ μᾶλλον.

2. istic, ἐπίρ. ἐνταῦθα, αὐτόθι, αὐτοῦ, ἐκεῖ.

istuc, μετὰ γεν. istuc aetatis esse, τηλικοῦτον (τὴν ἡλικίαν) εἶναι.

istim, ἐκεῖσε.

istīmŏdi=istiusmodi.

istinc, ἐπίρ. αὐτόθεν, ἐκεῖθεν, ἐκ τούτου τοῦ πράγματος.

istĭus-mŏdi, καὶ istĭus modi, τοιοῦτος.

isto, ἐπίρ. (iste) αὐτόσε, ἐκεῖσε.

1. istoc=isto.

2. istoc=istuc 1.

1. istuc, οὐ. ς. istic.

2. istuc, ἐπίρ. (istic) αὐτόσε, ἐκεῖσε. 2) εἰς (πρὸς) τοῦτο.

istorsum, ἐπίρ. (istoversum) αὐτόσε.

Istri, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ἴστροι, ἡ Ἴστροι κάτοικοι τῆς Istrĭa, ae, θ. Ἰστρία. Ἐκ τούτου ά) Istriāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ἰστριανοί. 6') Istrĭcus, a, um, Ἰστρικός.

Istrĭcus, ĭδ. Istria.

Ĭtă, ἐπίρ. (is) οὕτως, ὧδε, ὡδί, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. est ita, οὕτως ἐστί. quemadmodum—ita, ὥσπερ—οὕτω. ita—ut, οὕτως—ὡς. aliis ita, aliis aliter vidētur, τοῖς μὲν ὡδί, τοῖς δὲ ἑτέρως δοκεῖ. ita se haec habent, οὕτω ταῦτ' ἔχει. quid ita? πῶς δή τοῦτο; itane? οὐκ ἄρα γε; nec ita multo post, οὐ πάνυ πολὺ ὕστερον. non (haud) ita multi, οὐχ οὕτω πολλοί. haud ita longe, οὐχ οὕτω μακράν. ita—ut, οὕτως—ὥστε, τοσοῦτον ὥστε. ita gloriati sunt quasi omnes vicerint, τοσοῦτον ἐφρόνησαν, ὥσπερ ἂν εἰ πάντων ἐκράτησαν. atque ita, καὶ οὕτω. 2) ἐν ἀποκρίσει· οὕτω, ναί.

Itălĭa, ae, θ. Ἰταλία. Ἐκ τούτου ά) Itălĭcus, a, um, Ἰταλικός. Italici, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ἰταλοί. Italĭca, ae, θ. 1) Ἰταλικὴ μετωνυμία τοῦ Κορφινίου. 2) πόλις Ἱσπανίας. 6') Italĭcenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι τῆς Ἰταλικῆς. γ') Itălis, ĭdis, θ. (ποιητ.) ἡ Ἰταλίς. γ') Italĭus, a, um, (ποιητ.) ὁ Ἰταλός. Ităli, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ἰταλοί.

Italĭca, ĭδ. Italia.

1. ităque, σύνδ. οὕτω δή, σύν, ἄρα, ὅθεν, συνήθως ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς προτάσεως τιθέμενον.

2. itāque=et ita, καὶ οὕτως.

Ĭtem, ἐπίρ. (is) ὡσαύτως, ὁμοίως. et (atque) item ἡ itemque, ὡσαύτως, παραπλησίως. μετὰ τοῦ ἀνταποδοτ. sicut, ἢ ut καὶ τῶν ὁμοίων, ὁμοίως, ὥσπερ.

Iter, Ĭtĭnĕris, (ἔκ τινος τύπου, itiner, ἀρχαϊκῶς itĕris) (eo) οὐ. πορεία, ὁδός, ὁδοιπορία. in (ex) itinere, κατὰ τὴν πορείαν. iter trium dierum, ὁδὸς τριῶν ἡμερῶν=τρεῖς σταθμοί. magnis itineribus contendere, μακρὰς ποιεῖσθαι τὰς πορείας, μακροὺς σταθμοὺς πορεύε-

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
Περιοχή Κεντρική Μακεδονική Μονάδα

σθαι. facio iter, πορείαν ποιοῦμαι, πορεύομαι, per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, per regionem, διέρχομαι χώραν. iter facio ἢ habeo in locum, πορεύομαι εἰς τόπον. 2) μτφ. ὁδός, δίοδος, μέσον, πόρος, μέθοδος. iter salutis, ὁδὸς σωτηρίας, τόπος (μέσον) πρὸς σωτηρίαν. 3) dare alicui iter in provinciam, ἐπιτρέπω τινὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἐπαρχίαν.

Ītĕrātĭo, ōnis, θ. (itero) δευτέρωσις, ἐπανάληψις.

Ītĕrāto, ἐπίρ. (itero) ἐκ δευτέρου, αὖθις.

Ītĕro, 1. (iterum) aliquid, δευτερῶ, ἐκ δευτέρου ποιῶ, ἐπαναλαμβάνω τι. pugnam, ἐκ νέου ἄρχομαι τῆς μάχης. i. campum, ἐκ δευτέρου ἀροτριῶ τὸ πεδίον. i. januam, πάλιν ἐξέρχομαι τῆς θύρας. i. aequor, πάλιν διαπλέω τὴν θάλασσαν.

Ītĕrum, ἐπίρ. τὸ δεύτερον, ἐκ δευτέρου, αὖθις. iterum atque iterum ἢ iterumque iterumque, ἐπανειλημμένως.

Ithăca, ae, ᾱ -e, ēs, θ. Ἰθάκη, νῆσος τοῦ Ἰονίου Πελάγους, πατρὶς τοῦ Ὀδυσσέως. Ex eo Ithacensis, e, καὶ (ποιητ.) **Ithăcus**, a, um, Ἰθακήσιος, Ἰθακος. **Ithacus**, i., ἀ. ὁ Ὀδυσσεύς.

Ītĭdem (item-dem) = item.

ītĭner, ĕris, τὸ. iter.

ītĭnĕris, γεν. τ. iter.

Ītĭo, ōnis, θ. (eo) πορεία, τὸ πορεύεσθαι.

Ītĭus, (Iccius) portus, τὸ Ἴτιον, λιμὴν τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.

Īto, āre, (θαμ. τ. eo) (σπάν.) ἀμεταβ. φοιτῶ, πορεύομαι.

Ītōnĕ, ēs, θ. ᾱ **Ītōnus**, i, ἀ. Ἰτώνη, ἡ Ἰτωνος, πόλις Βοιωτίας. Ἐκ τούτου **Ītōnĭus**, a, um, Ἰτώνιος.

Ītum, σουπ. τ. eo.

ītur, (ἄτροσ.) ἐν. παθ. τῆς ὁρ. τ. eo.

Ītūraei, ἡ **Ityrēi**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ἰτουραῖοι, οἱ κάτοικοι τῆς

Ītūraea, ae, θ. Ἰτουραία, χώρα τῆς Ἀσίας, πλησίον τῆς Παλαιστίνης.

Ītūrus, a, um, μ. μέλ. τ. eo.

Ītus, ūs, ἀ. (eo) ὁδεία, βάδισμα, πορεία.

Ītўlus, i, ἀ. Ἴτυλος, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῶν Θηβῶν Ζήθου.

Ītys, ўos, ἀ. Ἴτυς, υἱὸς τοῦ Τηρέως.

Iūlēus, a, um, Ἰούλειος, τοῦ Ἰούλου (υἱοῦ τοῦ Αἰνείου). 2) Ἰούλιος, τῆς Ἰουλίας γενεᾶς, Καισάρειος = Iulius.

Iūlus, i, ἀ. Ἴουλος, υἱὸς τοῦ Αἰνείου, ὁ ἄλλως Ἀσκάνιος καλούμενος.

īvi, πρκ. τ. eo.

Ixīon, ŏnis, ἀ. Ἰξίων, βασιλεὺς τῶν Λαπίθων ἐν Θεσσαλίᾳ, πατὴρ τοῦ Πειριθόου. Ἐκ τούτου 1) **Ixīŏnĭus**, a, um, Ἰξιόνιος. 2) **Ixīŏnĭdes**, ae, ἀ. Ἰξιονίδης, ὁ Πειρίθους.

J.

Jăcĕo, jacŭi, jacĭtum, 2. κεῖμαι. humi, χαμαί. ad pedes alicujus, πρὸ τῶν ποδῶν τινος. j. in terra, κατάκειμαι ἐν τῇ γῇ. j. in limine, ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ κεῖμαι· κατ' ἐξοχὴν 1) κεῖμαι νεκρός, τετραυματισμένος ἢ νενικημένος. j. pro patria, πέπτωκα, τέθνηκα ὑπὲρ τῆς πατρίδος. jacentes, οἱ πεπτωκότες, τεθνεῶτες. jacent suis testibus, ἠττήθησαν διὰ τῶν ἰδίων μαρτύρων. victa jacet pietas, ἠττημένη κεῖται ἡ εὐσέβεια. 2) κεῖμαι (νοσῶν). γ') κεῖμαι ἐν τῇ κλίνῃ, ἢ καθόλου ἀναπαύομαι. δ') (ποιητ.) oculi jacentes, οἱ κάτω νεύοντες ὀφθαλμοί. ε') (ποιητ.) mare jacet, ἡ θάλασσα γαληνιᾷ. Ἐκ τούτου = κατοικῶ, μένω. quae genus jacet supra Ciliciam, τὸ ὑπὲρ τὴν Κιλικίαν οἰκοῦν ἔθνος. 2) μτφ. α') j. in amore, περιπίπτω ἔρωτι. β') ἠρεμῶ, ἡσυχίαν ἄγω, σχολάζω. γ') εἰμὶ κεκμηκώς, ἄθυμος, ἀδύνατος. δ') ἀμελοῦμαι, ὀλιγωροῦμαι. jacent virtutes, studia, ὀλιγωρεῖται ἡ ἀρετή, ἡ σπουδή. beneficium jacet, ἡ εὐεργεσία οὐ τιμᾶται. ε') ἐν ἀχρηστίᾳ εἰμί. 3) πέπτωκα, ἀπόλλυμαι, κακῶς διάκειμαι. regna

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Peliae jacent, ἡ βασιλεία τοῦ Πελίου κατελύθη. jacens, 1) πεπτωκώς, ἀπολωλώς. 2) ἄθυμος.

jacētāni, ōrum, ἀ. πλ. λαὸς τῆς Ταρρακωνικῆς Ἱσπανίας.

jăcĭo, jēci, jactum, 3. aliquid, βάλλω, ῥίπτω. j. telum, βάλλω, ἀφίημι βέλος. j. materiam de muro in aggerem, ῥίπτω ὕλην ἐκ τοῦ τείχους εἰς τὸ χῶμα. Ἐκ τούτου ά) (ποιητ.) jacio odorem, ἀναδίδωμι ὀσμήν. β') j. scutam, ῥίπτω τὴν ἀσπίδα. 2) κατα(βάλλω)τίθημί τι. j. fundamenta urbis ἡ urbi, τίθημι τὰ θεμέλια τῆς πόλεως. j. muros, κατασκευάζω τεῖχος. μτφ. j. injuriam, contumeliam in aliquem, ὑβρίζω, ἀτιμάζω τινά. 3) j. verba ἡ ἁπλῶς j. aliquid, ῥίπτω λόγους, λέγω τι. j. minas, ῥίπτω λόγους ἀπειλητικούς.

jactans, nt.s (μ. ἐν τ. jacto) ἀλαζονικός, μεγαλαυχής.

jactanter, (antius) ἐπίρ. (jactans) ἀλαζονικῶς.

jactantĭa, ae, θ. (jactans) ἀλαζονεία, μεγαλαυχία.

jactātio, ōnis, θ. (jacto) ῥίπτασμός, σάλος. j. corporis, manus, ἡ κίνησις τοῦ σώματος τῆς χειρός. j. navis, ὁ κάλως τοῦ πλοίου. μτφ. ά) ἐπίδειξις, ἀλαζονεία, μεγαλη γορία. β') ἡ σφοδρὰ ταραχή, animi, τῆς ψυχῆς.

1. **jactātus**, a, um, μ. π. τ. jacto.
2. **jactātus**, ūs, ἀ. (jacto) = jactatio 1.

jactĭto, āre, (θαμ. τ. jacto) aliquid, ῥίπτω, θρυλλῶ τι.

jacto, 1. (θαμ. τ. jacio) (αἰτ.) ῥιπτάζω, ῥίπτω τινὰ ἢ τι. j. hastam, ῥίπτω δόρυ. j. lapides in locum aliquem, ῥιπτάζω λίθους εἴς τινα τόπον. j. jugum, ἀποσείομαι τὸν ζυγόν. j. mea, δαπανῶ τὰ ἐμαυτοῦ. j. lucem, φωτοβολῶ. 2) μτφ. j. aliquid, (ἐπὶ λόγου), ῥίπτω (λόγους), (δια)θρυλλῶ τι. 3) κινῶ, σείω τι. j. brachia, κινῶ τοὺς βραχίονας. Ἐκ τούτου μτφ. ά) jactor febri, clamore, ab aliquo, ῥιπτάζομαι, ἐνοχλοῦμαι ὑπὸ πυρετοῦ, κραυγῶν, ὑπό τινος. β') se jactare re ἡ in re, καυχάσθαι, ἐπαίρεσθαι ἐπί τινι. jactari fluctibus, ῥιπτάζεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. 4) se jactare re ἡ in rem, διατρίβω περί τι, ἐπιμελοῦμαί τινος.

jactūra, ae, θ. (jacio) ῥῖψις, ἐκβολή. in mare jacturam facio, ἐμπορεύματα εἰς τὴν θάλασσαν ῥίπτω, ἐκβολὴν ποιοῦμαι· ὄθεν ά) δαπάνη, ἀνάλωμα. β') ἀναβολή, ζημία, μείωσις. jacturam alicujus rei facere ἡ accipere ἡ ferre ἡ pati, ἀποβάλλειν τι, ζημίαν ἢ βλάβην τινὸς λαμβάνειν ἢ φέρειν ἢ πάσχειν.

1. **jactus**, a, um, μ. π. τ. jacio.
2. **jactus**, ūs, ἀ. (jacio) βολή, βόλος. j. jaculi, teli, βολὴ ἀκοντίου, βέλους. j. fulminum, κεραυνοβολία. intra teli jactum, ἐντὸς βελῶν, ἢ τοξεύματος. jactus retis, ὁ βόλος τοῦ δικτύου.

jacŭi, πρκ. τ. jaceo.

jăcŭlābĭlis, e, (jaculor) (ποιητ.) βλητός.

jăcŭlātor, ōris, ἀ. (jaculor) ἀκοντιστής, ἀκοντοφόρος.

jăcŭlātrix, īcis, θ. (jaculor) (ποιητ.) ἡ ἀκοντοβόλος, ἡ ἀκοντίζουσα (περὶ τῆς Ἀρτέμιδος.)

jăcŭlātus, a, um, ἀκοντίσας. μ. π. τοῦ

jăcŭlor, 1. (jaculum) ἀμεταβ. βάλλω τὸ ἀκόντιον, ἀκοντίζω. μτφ. j. aliquem, ἀκοντίζω, πλήττω τινά. j. probris in aliquem, ὀνειδίζω, λοιδορῶ τινα. 2) μεταβ. j. aliquid, βάλλω, ῥίπτω τι. hastam, τὸ δόρυ. silices, saxa in hostibus, χάλικας, λίθους ἀφίημι εἰς τοὺς πολεμίους, βάλλω ἐπὶ σκοπόν. Ἐκ τούτου (ποιητ.) στοχάζομαι, ἐφίεμαί τινος, multa, πολλῶν.

jăcŭlum, i, οὐ. (τ. jaculus) telum τὸ ἀκόντιον.

jăcŭlus, a, um, (jacio) ὁ βαλλόμε-

μενος· jaculum rete, τὸ βαλλόμενον δίκτυον = τὸ δίκτυον.

jam, ἐπίρ. ἤδη, νῦν, ἐν τῷ παρόντι. j. diu, ἐκ πολλοῦ χρόνου, πολὺν ἤδη χρόνον. jam olim, ἐκ πολλοῦ ἤδη. non j. ἡ j. non, οὐκέτι. j. nemo, οὐδεὶς ἔτι, οὐδεὶς τὸ λοιπόν. jam tum, ἤδη τότε. a prima j. adolescentia ἡ j. inde a pueris, εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἡβης, ἐκ παίδων. j. tandem, τέλος δή. jam – jam, νῦν μὲν—νῦν δέ. nunc j., νῦν ἤδη, καὶ νῦν. 2) ἔτι, προσέτι, ἔτι δέ.

jamdĭu ἡ jam diu, ἴδ. jam.

jamdūdum, ἡ jam dūdum, ἤδη, πολὺν ἤδη χρόνον, ἐκ πολλοῦ ἤδη χρόνου.

jamjam ἡ jam jam, ἤδη, παραυτίκα.

jamprīdem, ἡ jam prīdem ἐκ πολλοῦ ἤδη χρόνου, πάλαι.

Jānĭcŭlum, i, οὐ. ἡ mons Janiculus, τὸ Ἰανίκολον, εἷς τῶν ἑπτὰ ἐν Ῥώμῃ λόφων.

Jānĭgĕna, ae, γεν. κοιν. (Janus-gigno) (ποιητ.) τέκνον τοῦ Ἰανοῦ.

jānĭtor, ōris, ὁ. (janua) ὁ θυρωρός, πυλωρός.

jānĭtrix, īcis, θ. (janua) ἡ θυρωρός.

jānŭa, ae, θ. ἡ θύρα, πύλη οἰκίας. Ἐκ τούτου ἀ) (ποιητ.) ἡ εἴσοδος. j. ditis, αἱ τοῦ ᾅδου πύλαι. β') εἰσαγωγή, (λόγου) = προοίμιον.

Januarius, ἴδ. Janus.

Jānus, i, ὁ. Ἰανός, κατὰ τὸν μῦθον, ἀρχαῖος βασιλεὺς τοῦ Λατίου, ὡς θεὸς τοῦ ἡλίου λατρευόμενος ἔν τινι ναῷ, δύω ἀντικειμένας θύρας ἔχοντι, αἵτινες ἐν καιρῷ εἰρήνης ἐκλείοντο, ἐν καιρῷ δὲ πολέμου ἠνοίγοντο· ὅθεν janus, ἐστεγασμένη δίοδος, καὶ (ἐπειδὴ ὁ Ἰανουάριος ἦτο καθιερωμένος εἰς τὸν Ἰανὸν) = (ποιητ.) ὁ μὴν Ἰανουάριος. Ἐκ τούτου Jānuārĭus, a, um, ὁ τοῦ Ἰανοῦ, mensis ἡ ἁπλῶς Januarius, Ἰανουάριος (μήν).

jēci, πρκ. τ. jacio.

jĕcĭnŏris, γεν. τ. jecur.

jecoris, ἴδ. jecur.

jĕcur, jecŏris, ἡ jecĭnŏris ἡ jocinŏris, οὐ. ἧπαρ, καρδία. 2) ποιητ.) ἡ ἔδρα τῶν παθῶν π. χ. τοῦ ἔρωτος, τῆς ὀργῆς κτλ.

jĕnĭnoris, ἴδ. jecur.

jĕcusculum, i, οὐ. (ὑποκ. τ. jecur), ἡπάτιον.

jējūne, (nius) ἐπίρ. (jejunus) ἀγευστί, ἀπαστί. μτφ. ψυχρῶς, ἀκόμψως.

jējūnĭtas, ātis, θ. (jejunus) ἀσιτία, νηστεία, πεῖνα. 2) ξηρότης. 3) μτφ. α') ἡ ξηρότης, τὸ ἀκόμψον (τοῦ λόγου). β') τὸ ἀδιάγνωστον, τὸ δυσγνώριστον.

jējūnĭum, ĭi, οὐ. ἀσιτία, νηστεία. 2) (ποιητ.) πεῖνα, δίψα. 3) ξηρότης, ἀσαρκία (ζώου).

jējūnus, a, um, (nior) νῆστις, ἄσιτος ἢ ἄποτος. 2) μτφ. α') rei, ἡ re, κενός τινος. (ποιητ.). j. divitiarum et imperii, ὁ ὁρμητικῶς ἔχων (χαίνων) πρὸς τὰ πλούτη καὶ τὴν ἀρχήν, ἐπιθυμίᾳ φερόμενος πρός-. β') ξηρός, λεπτόγαιος, ἄκαρπος. ager, ἀγρός. ἐξ οὗ amicitia jejuna, φιλία ἀνωφελής, ἄχρηστος. γ') ἀσθενής, ταπεινός, λεπτός. δ') κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ λόγου· ξηρός, ἄκομψος.

jentācŭlum, i, οὐ. (jento) ἀκράτισμα, πρόγευμα.

joca, ōrum, οὐ. ἴδ. jocus.

jŏcātĭo, iōnis, θ. (jocor) παιδιά, χαριεντισμός.

jŏcātus, a, um, μ. π. τ. jocor.

jŏcĭnŏris, ἴδ. jecur.

jŏcor, 1. (jocus) ἀμετάβ. παίζω, σκώπτω, χαριεντίζομαι.

jŏcōse, (sius) ἐπίρ. (jocosus) παιγνιωδῶς, παιδιωδῶς, σκωπτικῶς, χαριέντως.

jŏcōsus, a, um, (jocus) παιδιώδης, παιγνιώδης, σκωπτικός.

jŏcŭlāris, e (joculus) = jocosus. ὡς οὐσ. -lāria, ōrum, οὐ. πλ. σκώμματα, χαριεντισμοί.

jŏcŭlātor, ōris, ὁ. (joculor) ὁ χαριεντιζόμενος, γελωτοποιός, εὐτράπελος.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

jŏcŭlor, āri, παίζω, σκώπτω, χαριεντίζομαι.

jŏcus, i, ἀ. (πλ. joci, ᾱ joca, ōrum) παιδιά, σκῶμμα, χαριέντισμα. agere, agitare jocos cum aliquo, παίζειν πρός τινα. per jocum ἢ joci causā, μετὰ παιδιᾶς. per jocum, παίζων, μετὰ παιδιᾶς. joco remotō ἢ extra jocum, ἄνευ παιδιᾶς, σπουδαίως. hospes multi joci, ξένος φιλοπαίγμων, παιγνιώδης.

Jovis, γεν. τ. Jupiter.

jŭba, ae, θ. χαίτη, κατ' ἐξοχὴν τῶν ζώων. μτφ. περὶ πολλῶν ὁμοίων ἀντικειμένων π. χ. λόφος, λόφος ἀλέκτορος, περικεφαλαίας ἵππ., κόμη.

jŭbar, ăris, οὐ. (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) σέλας, αἴγλη, λάμψις, τὸ λάμπον φῶς τῶν οὐρανίων σωμάτων. συχνὰ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, ὁ φωσφόρος.

jŭbātus, a, um, (juba) χαιτόεις.

jŭbĕo, jussi, jussum, 2. (αἰτ.) κελεύω τινὰ ἤ τι. quod jussi sunt, faciunt, τὰ κελευόμενα ποιοῦσι. j. aliquem abire, κελεύω τινὰ ἀπιέναι. j. alicui aliquid facere, κελεύω τινὰ ποιεῖν τι. j. alicui ne haec scribat, κελεύω τινὰ μὴ ταῦτα γράφειν. Ἐκ τούτου ά) (ἐπι)τάττω. jubeo alicui tributum, (ἐπι)τάττω τινὶ φόρον. poena jussa, ποινὴ τεταγμένη. (σπαν). j. aliquem aliquid, κελεύω τινά τι. β') κελεύω, λέγω τινὰ θαρρεῖν, προτρέπω τινὰ ποιεῖν τι. aliquem salvere, ἀσπάζομαί τινα, χαίρειν εἰπεῖν τινί. j. aliquem valere, λέγω τινὶ χαίρειν. j. te bono esse animo ἢ aliquem habere bonum animum, κελεύω τινά, λέγω τινὶ θαρρεῖν. 2) ψηφίζομαι, κυρῶ, ἀποδέχομαί τι. j. legem, (ἐπι)κυρῶ τὸν νόμον. j. aliquem regem, αἱροῦμαί τινα βασιλέα. j. alicui provinciam, καθίστημι, τάττω τινὰ ἐπὶ τῇ ἐπαρχίᾳ. j. bellum, δοκεῖ μοι πολεμεῖν, δέχομαι τὸν πόλεμον.

jūcunde (dius, dissime) ἐπίρ. (jucundus) ἡδέως, τερπνῶς. j. sum, εὐφραίνομαι, εὐθυμίαν ἔχω.

jūcundĭtas, ātis, θ. (jucundus) ἡδύτης, τερπνότης, τὸ τερπνόν, χάρις. 2) ἡδονή, ἡδυπάθεια.

jūcundus, a, um, (dior, dissimus) (juvo) ἡδύς, τερπνός, ἐπάρεστος, εὔχαρις. j. alicui, κεχαρισμένος τινί.

Jūdaea, ae, θ. Ἰουδαία, Ἰουδαϊκὴ χώρα. Ἐκ τούτου ά) Judaeus, i, ἀ. Ἰουδαῖος. β') Judaĭcus, a, um, Ἰουδαϊκός.

jūdex, ĭcis, ἀ. δικαστής, κριτής. j. in aliquem, κριτής τινι εἰμί, δικάζω τινά. ferre alicui judicem, προτείνειν τινὶ δικαστήν, προκαλεῖσθαι τινα εἰς δίκην. 2) ὁ κριτής, ὁ κρίνων καθόλου.

jūdĭcātĭo, iōnis, θ. (judico) (σπάν.) δικαστικὴ ἐξέτασις, καὶ καθόλου κρίσις, ἐξέτασις.

jūdĭcātum, i, οὐ. (π. judicatus) τὸ κρινόμενον, ἡ κρίσις, τὸ κεκριμένον, ὡμολογημένον.

1. jūdĭcātus, a, um, μ. π. τ. judico.

2. jūdĭcātus, ūs, ἀ. (judico) (σπαν.) τὸ δικάζειν, δικαιοδοσία.

jūdĭcĭālis, e, καὶ

jūdĭcĭārĭus, a, um, (judicium) δικαστικός.

jūdĭcĭum, ĭi, οὐ. (judex) κρίσις, δίκη, δικαστήριον. j. facio de aliquo, κρίσιν ποιοῦμαι περί τινος. j. rectum fero, ὀρθῶς τὴν δίκην δικάζω. j. exerceo, κρίνω κρίσιν, δικάζω. j. committo, κρίσιν ποιοῦμαι περί τινος (δικαστήριον καθίζω). 2) τὸ δικαστήριον, τὸ κριτήριον (ὁ τόπος ἔνθα δικάζουσιν). aliquem in judicium vocare, deducere, adducere, καλεῖν, εἰσάγειν τινὰ ἐς δίκην. judicio aliquem defendere, ἐν δικαστηρίῳ ἀπολογεῖσθαι ὑπέρ τινος. in judicium venit, ἐν τῷ δικαστηρίῳ, τοῖς δικασταῖς παρεγένετο. 3) ἡ δίκη. j. habeo, ἔχω δίκην. j. vincere, νικᾶν δίκην (κερδαίνειν τὴν δίκην). j. capitis,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

κρίσις θανατική, ἡ περὶ τῶν ἐσχάτων κρίσις. 4) κρίσις, γνώμη, (ἀπόφασις) de aliquo optimum judicium facere, ἀρίστην περί τινος γνώμην ἔχειν, καλῶς φρονεῖν περί τινος. meo judicio, κατ' ἐμὴν κρίσιν. 5) σύνεσις, γνώμη, ἀγχίνοια. j. intelligens, συνετὴ κρίσις. judicio, συνετῶς. judicio aliquid facere, μετὰ συνέσεως ποιεῖν τι.

jūdĭco, 1. (judex) (δια)δικάζω, κρίνω. j. aliquem capitis, vel pecuniae, κατα(γιγνώσκω)δικάζω τινὸς θάνατον ἢ ζημίαν. judicatus pecuniae, ὁ καταδικασθεὶς εἰς χρηματικὴν ποινήν. judicata causa, ἡ κριθεῖσα δίκη. judicatum est, κεκριμένον, σαφὲς ἐστι. j. alicui perduellionim, καταγινώσκω τινὸς ἀσέβειαν (πρὸς τοὺς νόμους Χρ.) 2) κρίνω, γιγνώσκω, νομίζω. aliquid verum esse, ἡγοῦμαί τι ἀληθὲς εἶναι. j. aliquem hostem, πολέμιον νομίζω τινά. de re aliqua, κρίνω περί τινος.

jŭgālis, e, (jugum) (ποιητ.) ζύγιος. equi jugales, καὶ ἁπλῶς jugales, οἱ ζύγιοι ἵπποι. 2) ζύγιος, γαμήλιος. vinculum, lectus, δεσμός, κλίνη.

jŭgātĭo, iōnis, θ. (jugo) ἡ πρὸς ζυγοῦς ἀνάδεσις ἀμπέλων.

jŭgātus, a, um, μ. π. τ. jugo.

jūgĕrum, ĕri, καὶ ĕris, οὐ. πλέθρον, μέτρον ἀγροῦ, τὸ μὲν μῆκος 240 ποδῶν, τὸ δὲ πλάτος 120.

jūgis, e, (συγγεν. τῷ jungo) διηνεκής, συνεχής, ἀένναος, ἀδιάλειπτος.

juglans, ndis, θ. (Jovis glans) Διὸς βάλανος, βασιλικὸν κάρυον ἢ καρύα.

jŭgo, 1. (jugum) (αἰτ.) ζεύγνυμί τινα ἤτι. 2) μτφ. α) ζεύγνυμι, συνάπτω τινί τι. virtutes inter se jugatae sunt, αἱ ἀρεταὶ πρὸς ἀλλήλας ἐζευγμέναι εἰσί. verba jugata, λέξεις τῆς αὐτῆς παραγωγῆς. β') (ποιητ.) ζεύγνυμί τινας διὰ τοῦ γάμου.

jŭgōsus, a, um, (jugum) βουνώδης.

jŭgŭlātĭo, iōnis, θ. (jugulo) ἀποσφαγίς, σφαγή.

jŭgŭlātus, a, um, μ. π. τοῦ

jŭgŭlo, 1. (jugulum) aliquem, λαιμίζω, (ἀπο)σφάττω, φονεύω τινά. 2) μτφ. διαφθείρω, ἀφανίζω.

jŭgŭlum, i, οὐ. (jugum) τὸ κλεῖδίον, τὸ ὀστοῦν τὸ κατὰ τὸν λαιμόν. 2) σφαγή, λαιμός.

jŭgum, i, οὐ. (συγγεν. τῷ jungo) ζυγός, ζυγόν, ζεῦγλη. 2) ζεῦγος, ξυνωρὶς ἵππων. multa juga, πολλὰ ζεύγη. Εἶτα ὅλως τὸ καθόλου ζεῦγος. j. impiorum, ζεῦγος ἀσεβῶν = δύο ἀσεβεῖς ἄνθρωποι. 3) ζυγὸς δουλείας. servile, δουλικὸς ζυγός. accipere j., δουλοῦσθαι. j. excutere, ἀποσείεσθαι τὸν ζυγόν. μτφ. ferre jugum pariter, ὁμοίως τὸν ζυγὸν φέρειν (τὰς τοῦ βίου ταλαιπωρίας). 4) ζυγός, εἰς σχῆμα τοῦ Π ὑπὸ τριῶν δοράτων σχηματιζόμενος ἐν πολέμῳ ὑφ' ὃν τοὺς ἡττηθέντας ἠνάγκαζον παρελθεῖν, ὅθεν τὸ mittere sub jugum, ἢ sub jugo, ἢ ire sub j., πέμπειν, ὑπάγειν ὑπὸ τὸν ζυγὸν μεγάλη ὕβρις ἐνομίζετο. 5) ζυγός, διάξυλον πρὸς ὃ ἀναδέουσι τὰς ἀμπέλους. 6) ζυγός, ῥυμὸς τῆς ἁμάξης. Ἐκ τούτου 7) ζυγός, τὸ (ἄστρον). 8) ζυγός, ἕδρα τῶν κωπηλατῶν. 9) ζυγός, ῥάχις, σειρὰ ὀρέων, ἀκρώρεια, κορυφή.

Jŭgurtha, ae, ὁ. Ἰουγούρθας, βασιλεὺς τῆς Νομαδικῆς, νικηθεὶς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων στρατηγοῦντος τοῦ Μαρίου. Ἐκ τούτου Jugurthīnus, a, um, τοῦ Ἰουγούρθα.

Jūlĭus, Jūlĭānus, a, um, ἴδ. Julius.

Jūlius, i, ὁ. Ἰούλιος, ὄνομασία Ῥωμαίων τινὸς γένους· γνωστὸς ἐξὶν ὁ C. Julius Caesar., οὗτινος ὁ θετὸς υἱὸς Octavius ἐλέγετο, ἔστις μετὰ ταῦτα C. Julius Caesar Octavianus, ὠνομάσθη. 2) Ὡς ἐπίθ. Ἰούλιος, τοῦ Ἰουλίου. J. mensis, ἡ ἁπλῶς Julius, ὁ μὴν Ἰούλιος (πρότερον Quintilis). Ἐκ τούτου Ju-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Iianus, a, um, Ἰουλιανός, τοῦ διικτάτορος Ἰουλίου Καίσαρος.

jūmentum, i, οὐ. (ἀντὶ jugumentum, ἐκ τ. jungo) ὑποζύγιον, κατ' ἐξοχὴν τὰ ὀχηματικὰ καὶ ἀχθοφόρα ζῶα.

juncĕus, καὶ

juncĭnus, a, um, (juncus) σχοίνινος, σχοινώδης.

juncōsus, a, um, (juncus) σχοινώδης.

junctĭo, iōnis, θ. (jungo) συναφή, ζεῦξις.

junctūra, ae, θ. (jungo) συναφή, συνάφεια, ζεῦξις, σύνθεσις (λέξεων). μτφ. junctura generis, ἡ συγγένεια.

junctus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. jungo) cum aliquo ἢ alicui, συν(προσ)εχής τινι. junctissimi, οἱ πλησιέστατοι συγγενεῖς. μτφ. ὅμορος, γειτνιάζων. Italia juncta Dalmatis, ἡ Ἰταλία γειτνιάζουσα τοῖς Δαλμάταις.

juncus, i, ἀ. σχοῖνος.

jungo, junxi, junctum, 3. (αἰτ.) ᾧ cum aliquo ἢ alicui, 4. ζεύγνυμι, συν(δέω)άπτω τινὰ ἢ τί τινι ἢ πρός τι. j. flumen ponte, ζεύγνυμι ποταμόν, ἢ ζεύγνυμι γέφυραν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. κατ' ἐξοχήν ά) j. filiam alicui, ἐκδίδωμί τινι τὴν θυγατέρα. j. aliquam secum matrimonio, ἢ in matrimonio, ζευγνύναι τινὰ (διὰ τοῦ γάμου). καὶ (ποιητ.) jungere se, ἢ ἁπλῶς jungi, ὑπανδρεύεσθαι, νυμφεύεσθαι. β') j. amicitiam, societatem, συνάπτω φιλίαν, κοινωνίαν. γ') jungunt dextras, δεξιὰν ἀλλήλοις διδόασι, δεξιοῦνται ἀλλήλους. jungunt oscula, ἀσπάζονται. δ') (παρ,ὑπο)ζεύγνυμι, equos, τοὺς ἵππους, tauros aratro, ταύρους ὑπ' ἄροτρον. ε) j. fenestras, κλείω τὰ παράθυρα. ς') j. verba, συντίθημι λέξεις.

junior, ōris. juvenis.

jūnĭpĕrus, i, ἀ. ἄρκευθος, κέδρος.

Jūnĭus, ὄνομα Ῥωμαϊκοῦ τινος γένους. Lucius J. Brutus, ὁ πρῶτος τῆς Ῥώμης ὕπατος· Marius J. Brutus, εἷς τῶν τοῦ Καίσαρος δολοφόνων. Ἐκ τούτου Junius (mensis), ὁ Ἰούλιος (μήν).

Jūno, ōnis, θ. Ἥρα. J. inferna = ἡ Περσεφόνη. urbs Junonis = τὸ Ἄργος. Ἐκ τούτου ά) Junōnālis, e, (ποιητ.) tempus = mensis Junius. β') Jūnōnĭgĕna, ae, ἀ. (gigno) ποιητ. ὁ υἱὸς τῆς Ἥρας = ὁ Ἥφαιστος. γ') Jūnōnĭus, a, um, τῆς Ἥρας. J. custos = ὁ Ἄργος. mensis, ὁ Ἰούνιος (μήν), hospitia ἢ regna = ἡ Καρχηδών, ales, ὁ ταώς.

junxi, πρκ. τ. jungo.

Jūpĭter ἢ Juppĭter, Jovis, ἀ. Ζεύς. 2) ὁ αἰθήρ. sub Jove, ἐν ὑπαίθρῳ. 3) Ζεὺς (ὁ πλανήτης).

Jūra, ae, ἀ. Ἰόρας, ὄρος μεταξὺ τῆς Ναρβωνίτιδος καὶ Βελγικῆς Γαλλίας.

jūrandum, i, οὐ. (juro) ὅρκος.

jūrātus, a, um, μ. π. τ. juro.

jūrĕ-consultus = jurisconsultus.

jurĕ-jūro, 1. ἀμεταβ. ὀμνύμι.

jūreperītus = jurisperītus.

jurgĭum, ĭi, οὐ. λοιδορία, λογομαχία, ἔρις.

jurgo, 1. cum aliquo, ἀμεταβ. λοιδορῶ τινα, λογομαχῶ πρός τινα.

jūrĭdĭcĭālis, e, (jus-dico) δικαστικός, δικανικός.

jūrĭdĭcus, a, um, (jus-dico) δικαστικός, ἐνδικος.

juris, γεν. τ. jus.

jūris-consultus ἢ juris consultus, i, ἀ. ἐξηγητὴς τοῦ δικαίου, νομικός.

jūris-pērītus, ἀ. (tior, tissimus) ἔμπειρος τοῦ δικαίου.

jūro, 1. (jus) Α') ἀμεταβ. 1) ὀμνύω, ὁρκίζομαι. κατ' ἐξοχήν ά) juro per Jovem ἢ ἁπλῶς j. Jovem, ἐπόμνυμι Δία. jurata numina, θεοὶ καθ' ὧν ὤμοσέ τις. j. per deum, ὄμνυμι τὸν θεόν. 2) j. in verba alicujus, ὁρκίζομαι κατὰ τὸν ὑπό τινος προειρημένον τύπον ὅρκου. j. in legem, ὅρκον ποιοῦμαι περὶ τοῦ

νόμου. jurantia verba, λέξεις τοῦ ὅρκου. j. in verba magistri, ἀπερισκέπτως ἕπομαί τινι. Β') μεταβ. 1) j. aliquid, ὄμνυμι, βεβαιῶ τι. juratus, a, um, ἐνεργ. = ὀμόσας. jurato mihi crede, πίστευσόν μοι ὀμόσαντι. 2) (ἐξ)ὄμνυμι. j. calumniam, ὄμνυμι μὴ συκοφαντήσειν.

jūror, 1. ἀντὶ τ. juro, ἄγρ. Ἐκ τούτου juratus sum, ὀμώμοκα, ὤμοσα. juratus, ῆ. juro.

1. jūs, jūris, οὐ. (jubeo, jussum) τὸ δίκαιον, τὸ νόμιμον. j. naturale, τὸ φυσικὸν δίκαιον, j. gentium, τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν, τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν πρὸς ἄλληλα. 2) τὸ δίκαιον, τὸ ὀρθόν, τὸ σύμφωνον τῇ νόμοις. j. suum obtinere, τυγχάνειν τῶν δικαίων (τὰ ἑαυτοῦ δίκαια λαμβάνειν). j. reddo, δικαιοδατῶ. j. dico alicui, τὰ δίκαια ὁρίζω τινί. summum jus, ἡ ἄκρα δικαιοσύνη, τὸ ἀκροδίκαιον. jure, ὀρθῶς, δικαίως, κατὰ τὸ εἰκός. optimo jure, δικαιότατα, νομιμώτατα. de jure respondere alicui, τὰ δίκαια, τὰ νόμιμα ἐξηγεῖσθαί τινι. 3) τὸ γεγραμμένον δίκαιον, ὁ νόμος. 4) τὸ δίκαιον, ἡ ἐξουσία. suo jure, ἐλευθέρως, αὐτεξουσίως. sui juris esse, αὐτεξούσιον εἶναι. 5) τὸ δικαστήριον. ire in j., παρεῖναι (ἔργεσθαι) εἰς δικαστήριον. in j. voco aliquem ob aliquid, ἐγκαλῶ τινι, δικάζομαί τινι περί τινος.

2. jūs, jūris, οὐ. ζωμός.

jus-jūrandum (ἡ jus jurandum) jurisjurandi, οὐ. ὅρκος. j. juro, ὅρκον ὄμνυμι. j. violo, παραβαίνω τὸν ὅρκον. j. servare, jurejurando stare, φυλάττειν τὸν ὅρκον. j accipere, ὅρκον λαμβάνειν.

jussi, πρκ. τ. jubeo.

jussum, i, οὐ. (τ. jussus) κέλευσμα, δόγμα.

1. jussus, a, um, μ. π. τ. jubeo.

2. jussus, ūs, ἀ. (κατ' ἀφ. ἐν.) (jubeo) κέλευσις, πρόσταγμα, ἐντολή, δόγμα.

justa, ōrum, οὐ. πλ. (τ. justus) justa praebere, τὰ δίκαια ποιεῖν. 2) justa ludorum, τὰ περὶ τοὺς ἀγῶνας νόμιμα. 3) τὰ ἐναγίσματα, τὰ δίκαια, τὰ περὶ τοὺς νεκροὺς νόμιμα. justa solvere ἢ persolvere ἢ ferre ἢ facere ἢ praestare, τὰ νόμιμα, τὰ νομιζόμενα τελεῖν τῷ τεθνεῶτι. 4) θυσίαι εἰς τὰς ψυχάς.

juste, ἐπίρ. (tius, tissime) (justus) δικαίως, ἐπιεικῶς.

Justīnus, i, ἀ. Ἰουστῖνος, αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου. 2) ἱστορικὸς συγγραφεὺς Λατῖνος.

justĭfĭcus, a, um, (justus-facio) (ποιητ.) δικαιοπραγῶν, δίκαιος.

justĭtĭa, ae, ὁ. (justus) δικαιοσύνη, τὸ δίκαιον. justitiam exerceo erga aliquem, ἀσκῶ τὴν δικαιοσύνην περί τινα. 2) ἐπιείκεια.

justĭtĭum, ĭi, οὐ. (jus-sisto) ἀργία, ἡ διακοπὴ τῶν δικαστηρίων.

1. justus, a, um, (tior, tissimus) (jus) δίκαιος. 2) νόμιμος, ὀρθός, δίκαιος, πρέπων. justa poena, justum supplicium, δικαία, πρέπουσα ποινή, τιμωρία. justum proelium, ἡ ἐκ παρατάξεως, ἐκ τοῦ συστάδην μάχη. justa uxor, νομίμη γυνή. justum imperium, δικαία, νομίμη ἀρχή.

jutus, a, um, μ. π. τ. juvo.

Jūturna, ae, ὁ. Ἰοτόρνα, νύμφη πηγῆς τινος ἐν Λατίῳ, ἀδελφὴ τοῦ Τούρνου.

juvat, ἀπρόσ. ῆ. juvo.

1. jŭvĕnālis, e, νεανικός.

2. Jŭvĕnālis, is, ἀ. (Decimus Junius J.) Ἰουβενάλιος, Ῥωμ. σατυρικὸς ποιητής.

jŭvenca, ae, ὁ. ῆ. juvencus.

jŭvencus, a, um (= juvenicus) (ποιητ.) νεανικός. ὡς οὐσ. 1) ἀ. ά) μόσχος. β') νεανίας. 2) -a, ae, ὁ. ά) δάμαλις, ἡ μόσχος. β') νεᾶνις.

jŭvĕnesco, juvenŭi, ĕre, (juvenis) (ποιητ.) ἀμεταβ. 1) ἡβάσκω, ἐφηβῶ. 2) ἀνανεοῦμαι.

jŭvĕnīlis, e, (juvenis) νεανικός, νεαρός.

jŭvĕnīlĭter, ἐπίρ. (juveniles) νεανικῶς.

Δημοτική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

jŭvĕnis, e, (juvenior σπάν., ἡ junior) 1) νέος, νεανικός. 2) ὡς οὐσ. -is, is, γ. κοιν. ὁ νέος, ὁ νεανίας, ἡ νέα, ἡ νεᾶνις, ἡ ἐν ἡλικίᾳ.

jŭvĕnor, āri, (juvenis) ἀμεταθ. νεανιεύομαι.

jŭventa, ae, θ. (juvenis) νεότης, ἥβη, ἀκμὴ ἡλικίας. 2) (σπαν.) ἡ νεότης, ἡ νεολαία, νέοι.

jŭventas, ātis, θ. (juvenis) 1) (ποιητ.) = juventus. 2) κατ' ἐξοχὴν ἡ θεὰ τῆς νεότητος, ἡ Ἥβη.

jŭventus, ūtis, θ. (juvenis) ἡ νεότης, ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. 2) ἡ νεότης, ἡ νεολαία, οἱ νέοι. κατ' ἐξοχὴν οἱ πρὸς πόλεμον ἱκανοί. 3) ὁ ἐπίδοξος διάδοχος τοῦ θρόνου (ἐπὶ τῶν Καισάρων).

jūvi, πρκ. τοῦ

jŭvo, jūvi, jūtum, 1. aliquem, ὠφελῶ τινα, βοηθῶ, ἐπικουρῶ, συνεργῶ τινι. diis juvantibus, σὺν τοῖς θεοῖς. imbres juvant arva, οἱ ὄμβροι ὠφελοῦσι τοὺς ἀγρούς. juvo in nulla re, οὐδὲν ὠφελῶ. ἀπρόσ. juvat, ὠφελεῖ, συμφέρει. 2) εὐφραίνω, τέρπω, ἀρέσκω τινά ἤτινι. fabulae te juvant, οἱ μῦθοί σε τέρπουσι. ἀπρόσ. juvat, ἀρέσκει, εὐάρεστόν ἐστι. juvat me haec facere, ἥδομαι ταῦτα πράξας.

1. juxta, πρόθ (jungo) μετ' αἰτ. ἐγγύς, πλησίον, παρά τι. juxta fluvium, ἐγγὺς τοῦ ποταμοῦ. j. urbem, πρὸς τῇ πόλει. j. hostes, πρὸς τοῖς πολεμίοις. j. aliquid, παρά τι. j. viam, παρὰ τὴν ὁδόν. 2) ὁμοίως, velocitas juxta formidinem, ταχύτης ὁμοία φόβῳ. 3) κατά τι. j. praeceptum, κατὰ τὸ ἐπιχείρημα.

2. juxta, ἐπίρ. (jungo) ἐγγύς, πλησίον. j. accedere, ἐγγὺς γίγνεσθαι, προσέρχεσθαι. j. fuit tumulus, ἐγγὺς ἦν ὁ τάφος. 2) ὁμοίως, ἄνευ διαφορᾶς. horum ego vitam mortemque juxta aestimo, τὸν βίον καὶ τὸν θάνατον τούτων ὁμοίως, ἐπίσης τιμῶ. juxta ac esset, ὡς εἰ ἦν.

K.

K. = Kaeso (Caeso) ōnis, ἀ. προωνύμιον Ῥωμαϊκόν, κατ' ἐξοχὴν τοῦ τῶν Σαβίνων γένους.

Kalendae, ĭd. Calendae.

Karthaginiensis, Karthago, ĭd. Carthaginiensis, Carthago.

Kometes, ae, ĭd. Cometes.

L.

L. κατὰ συγκ. = Lucius, ὅπερ ἰδέ. 2) ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον = quinquaginta.

lăbans, antis, μ. ἐν. τ. labo.

lăbasco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. labo), σφάλλομαι, ὀλισθαίνω. 2) μτφ. σφαλερός, ἀβέβαιος γίγνομαι.

Labdăcus, i, ἀ. Λάβδακος, βασιλεὺς τῶν Θηβῶν, πατὴρ τοῦ Λαΐου.

lăbea, ae, θ. (ἀρχαϊκ.) = labium.

Lebēātes, tĭum ἡ -tae, ārum, ἀ. λαὸς πρὸς ἄρκτον τῆς Μακεδονίας. Ἐκ τούτου -ātis, ĭdis, θ. ἡ Λαβεάτις, terra, γῆ.

lăbĕcŭla, ae, (ὑποκ. τ. labes), κηλίδιον, μικρὰ κηλίς.

lăbĕ-făcio, fēci, factum, 3. σφάλλω τινὰ ἤτι, ποιῶ τινα ἤτι πεσεῖν. 2) μτφ. α') λυμαίνομαι, βλάπτω, καταβάλλω, διαφθείρω τινὰ ἤτι. β') σφάλλω, διασείω τι. labefactus, a, um, σφαλείς, ἐσφαλμένος, καταβεβλημένος, διασεισθείς, λελυμασμένος.

lăbĕfactātus, a, um, μ. π. τοῦ

lăbĕfacto, 1. (θαμ. τ. labefacio) (αἰτ.) σφάλλω, διασείω, κινῶ, διαταράττω, ποιῶ τινὰ ἤτι πεσεῖν. arborem, δένδρον. 2) μτφ. α') ἀσθενῆ ποιῶ, κατα(στρέφω) βάλλω, λυμαίνομαί τινα ἤτι. γ') σφάλλω, διασείω τινά.

labefīo, factus sum, fieri, παθ. τοῦ labefacio.

1. lăbellum, i, οὐ. (ὑποκ. τ. labrum, 1.) χειλάριον.

2. lăbellum, i, οὐ. (ὑποκ. τ. lab-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

rum 2.) σκάφη, πλυνός, μικρὰ λεκάνη.

lābens, ntis, μ. τ. labor.

1. Lăbĕo, ōnis, ἀ. Λαβέων, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

2. lăbĕo, ōnis, ἀ. (labia) χειλών, μακρόχειλος.

lābes, i, θ. (labor) πτῶσις, κατάπτωσις. l. terrae, χάσμα γῆς. 2) μτφ. πτῶσις, φθορά, ὄλεθρος. 3) κηλίς, σπίλος. 4) μτφ. κηλίς, αἰσχύνη. labem alicui adspergo, καταρρυπαίνω τινά, αἰσχύνην περιάπτω τινί.

Lābĭci, ōrum, ἀ. πλ. καὶ Labĭcum, i, οὐ. ἀ. Λαβικόν, ἀρχαία πόλις τοῦ Λατίου. Ἐκ τούτου Labīcānus, Λαβικανός, καὶ οὐσ. ἀ) Labīcānum, i, οὐ. χώρα τῶν Λαβικανῶν. β') Labīcāni, ōrum, ἀ. πλ. Λαβικανοί, οἱ κάτοικοι τοῦ Λαβικοῦ.

Lābiēnus, i, ἀ. Λαβιηνός, ὑποστράτηγος τοῦ Καίσαρος. Ἐκ τούτου -nĭānus, a, um, Λαβιηνιανός.

lābĭum, ĭi, οὐ. καὶ συνηθ. labĭa, ōrum, πλ. ἀντὶ τοῦ labrum 1.

lābo, 1. ἀμεταβ. ὀλισθαίνω, (διά)σείομαι. 2) μτφ. ἀ) ἀστατῶ, σφάλλομαι, σαλεύω, ταλαντεύομαι. 3) (κατα)πίπτω, ἀπόλλυμαι, ἀφανίζομαι, φθείρομαι.

lābor, lapsus sum, lābi, ὀλισθαίνω, φέρομαι. amnes labuntur de fontibus, οἱ ποταμοὶ ῥέουσιν ἐκ τῶν πηγῶν. folia lapsa cadunt, τὰ φύλλα καταφερόμενα πίπτει. serpens labitur, ὁ ὄφις ὀλισθαίνει, ἕρπει. l. per funem, ἐξολισθαίνω ἐκ τοῦ σχοινίου. domus labitur, ὁ οἶκος καταρρεῖ· ἐκ τούτου ἀ) ἐκ(πίπτω)φεύγω, ἀποδιδράσκω, ἐξολισθαίνω. labitur custodiā, ἀποδιδράσκει ἐκ τῆς φυλακῆς. res pectore labitur, τὸ πρᾶγμα ὀλιγωρεῖται. β') οἴχομαι, παρ(ἐξ)έρχομαι. aetas labitur, ἡ ἡλικία παρέρχεται. tempus labitur, ὁ χρόνος οἴχεται, παρέρχεται. γ') ἀποπλανῶμαι, διαμαρτάνω, πῶρω γίγνομαί τινος. 2) μτφ. ἀ) l. re aliquid, ἀποβάλλω τι, ἀφαιροῦμαί τι. β') σφάλλομαι, ψεύδομαί τινος, ἀπατῶμαι. l. in re aliqua, σφάλλομαι περί τινος. l. consilio, ἁμαρτάνω τῆς γνώμης, παραγιγνώσκω. γ') κατολισθαίνω, καταφέρομαι, καταρρέω. labuntur mores, τὰ ἤθη διαφθείρεται. respublica labitur, ἡ πολιτεία καταρρεῖ. fides labitur, ἡ πίστις ἐλαττοῦται· ἐκ τούτου voces labuntur αἱ φωναὶ ἀπόλλυνται (οὐκ ἀκούονται). δ') κατὰ μικρὸν ἐξολισθαίνω, ῥέπω, φέρομαι εἴς τι, κατ' ἐξοχὴν ἐξοκέλλω, περι(ἐμ)πίπτω εἰς κακόν τι. l. in voluptates, ἐξοκέλλω εἰς ἡδονάς.

lăbor, ōris, ἀ. πόνος, κάματος, μόχθος, ἔργον, ἐργασία. est magni laboris, τὸ πρᾶγμα πολλοῦ μόχθου δεῖται, ἐργῶδές ἐστι. homo magnis laboris, ὁ πολλοὺς πόνους ὑποφέρων = καρτερικός. esse magni laboris et negotii, πολλοῦ πόνου καὶ πραγματείας εἶναι. multo labore, μετὰ πολλοῦ κόπου. nullo labore, ἀπόνως. Ἐκ τούτου ἀ) φιλοπονία, ἐθελοπονία, δραστηριότης, σπουδή. β') ἔργον, πόνημα, τεχνούργημα. hominum labores ἡ boum, « ἔργα ἀνθρώπων » (γεωργημένοι ἀγροί). labores belli, τὰ πολεμικά, τὰ ἐν πολέμῳ ἔργα. 2) πόνος, ἄχθος, μόχθος, τὰ δεινά, αἱ ταλαιπωρίαι, συμφοραί. vidit suorum laborem (= suos laborantes), βλέπει τὴν ἀπορίαν, τὴν στενοχωρίαν τῶν ἑαυτοῦ. in labore meo, κατὰ τὸν χρόνον τῶν ἐμῶν ταλαιπωριῶν. κατ' ἐξοχὴν ἀ) νόσος, ἀσθένεια. β') λύπη, ἄλγος. γ') labores solis (ποιητ.), ἡ τοῦ ἡλίου ἔκλειψις.

lăbōrātus, a, um, μ. π. τ. laboro.

lăbōrĭfer, ĕra, ĕrum, (labor-fero) (ποιητ.) πολύ(ἐπί)πονος, πολύμοχθος.

lăbōrĭōse, (sius, sissime) ἐπίρ. (laboriosus) ὀλ(πολυ-ἐπι)πόνως,

ΑΡΧΑΙΟΒΙΚΙ.ΟΡΓ

lăbōrĭōsus, a, um, (sior, sissimus) (labor) ἐπί(πολύ)πονος, πολύμοχθος. 2) ὁ φίλεργος, φιλόπονος. 3) ὁ πόνον ὑποφέρων, ἐπί(πολύ)πονος.

lăbōro, 1. (labor) Α') ἀμετ. 1) πονῶ, μοχθῶ, ἐργάζομαι. 2) in (de) aliqua re, πονῶ, σπουδάζω, φροντίζω περί τινες. l. ut (ne) aliquid fiat, σπουδάζω, ἐπιμελοῦμαι ὅπως (μή) γένηταί τι. l. alienis malis, μέλει μοι περί τῶν ἀλλοτρίων κακῶν. 3) πονῶ, κάμνω, ταλαιπωρῶ, πάσχω (κακῶς ἔχω). l. ex pedibus, πάσχω τούς πόδας, ποδαλγῶ. l. frigore, πάσχω ὑπό τοῦ ψύχους. l. ex invidia ἡ odio, ἐπίφθονος εἰμί, φθονοῦμαι, μισοῦμαι. l. odio apud hostes, μισοῦμαι ὑπό τῶν πολεμίων. l. a re frumentaria, στεροῦμαι τροφῶν. (ποιητ.) laboro in aliquo, ἐρῶ τινος, ἐρωτικῶς ἔχω τινός. 4) ἁπλῶς laboro, πάσχω, ἀνησυχῶ, στενοχωροῦμαι. querceta laborent aquilonibus, οἱ δρυμῶνες διασείονται ὑπό τοῦ βορρᾶ. Ἐκ τούτου luna laborat, ἡ σελήνη ἐκλείπει. μτφ. veritas laborat, ἀμαυροῦται ἡ ἀλήθεια (ἀποκρύπτεται). Β') μεταβ. 1) aliquid, ἐκπονῶ, ἐξεργάζομαι, πόνῳ κατασκευάζω τι. vestes laboratae auro, ἐσθῆτες χρυσοῖς ἐνυφάσμασι πεποικιλμέναι.

lăbos, ōris, ἀ. = labor.

1. labrum, i, οὐ. (lambo) χεῖλος. l. superius, τό ἀνώτερον χεῖλος, ἡ ὑπερῴα, ἡ μάσταξ. l. inferius, τό κάτω χεῖλος. μτφ. primis (primoribus) labris gustare (ἡ attingere) aliquid, ἄκροις τοῖς χείλεσι γεύεσθαι, ἀκριβῶς ἅπτεσθαί τινες, ἐπιπολαίως μανθάνειν τι. 2) τό χεῖλος, τό περιστόμιον, (τό ἄκρον) ἀγγείου τινός, π. χ. dolii, fontis κλ. πίθου, κρήνης, κλ.

2. labrum, i, οὐ. (ἀντί lavabulum, lavabrum, ἐκ τ. lavo), πύελος, λεκάνη, σκάφη, πλυνός.

labrusca, ae, θ. μετά ἡ ἄνευ τ. vitis, ἀγριάμπελος.

labruscum, i, οὐ. ὁ καρπός τῆς ἀγριαμπέλου, ἀγριοσταφυλίς.

lăbўrinthēus, a, um, (labyrinthus) λαβυρίνθειος, λαβυρινθώδης.

lăbўrinthus, i, ἀ. λαβύρινθος.

lăc, lactis, οὐ. γάλα. 2) (ποιητ.) γάλα, ὁ λευκός ὀπός φυτῶν.

Lăcaena, ae, θ. ὡς ἐπ. θ. ἡ Λακεδαιμονία, ὡς οὐσ. ἡ Λάκαινα, ἡ Σπαρτιάτις.

Lăcĕdaemon, ŏnis, θ. ἡ πόλις Λακεδαίμων, ἡ Σπάρτη. Ἐκ τούτου —mŏnĭus, a, um, Λακεδαιμόνιος καί ὡς οὐσ.—us, ĭi, ὁ Λακεδαιμόνιος (ὁ κάτοικος τῆς Λ.).

lăcer, ĕra, ĕrum, λακερός, ῥακώδης, κατεσχισμένος. 2) κολοβός, ἠκρωτηριασμένος, κατεσπαραγμένος, συντετριμμένος. 3) (ποιητ.) σπαρακτικός, morsus, δῆγμα.

lăcĕrātĭo, iōnis, θ. (lacero) σπαραγμός, ἄμυξις.

lăcĕrātus, a, um, μ. π. τ. lacero.

lăcerna, ae, θ. φαινόλης, μανδύας, (ὃν ἐφόρουν ἐπί τῇ τηβέννῳ, κατ' ἐξοχήν ἐν ὁδοιπορίᾳ).

lăcĕro, 1. (lacer) (αἰτ.) σπαράττω, διασχίζω, ἀμύττω τινά ἤτι. i. vestem διασχίζω τήν ἐσθῆτα. 2) μτφ. ά) σπαράττω, διαπαράττω, διαφθείρω, κακῶ τινα ἤτι. Ἐκ τούτου δια(κατα)σπαθῶ, καταδαπανῶ χρήματα. β') κερτομῶ, διασύρω, τινά.

lăcerta, ae, θ. ἡ σαῦρα, (ἑρπετόν).

lăcertōsus, a, um, (lacertus) μυώδης, νευρώδης, εὔρωστος.

lăcertus, i, ἀ. μῦς, συνήθ. κατά πληθ. μῦς, κατ' ἐξοχήν τοῦ ἄνω βραχίονος, καί αὐτός ὁ ἄνω βραχίων (ἀγκάλη). μτφ. ἡ δύναμις τοῦ λόγου. 2) = lacerta. 3) ὁ σαῦρος. (εἶδος ἰχθύος).

lăcessītus, a, um, μ. π. τοῦ

lăcesso, īvi καί ĭi, ītum, 3. (ἐπιτ. τ. lacio) aliquem, ἐρεθίζω τινά. l. aliquem ad pugnam, προκαλοῦμαι (προσκαλῶ) τινα εἰς μάχην.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΤΗΣΗ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

l. aliquem maledictis, ἅπτομαί τινος ἔπεσιν, λοιδορῶ τινα. l. aliquem injuriā, ἄρχομαι ἀδικίας, ἄρχομαι χειρῶν ἀδίκων. Ἐκ τούτου ά) (ποιητ.) aera lacessita sole refulgent, ὁ χαλκὸς ἀντι(ἀνα)λάμπει ὑπὸ τοῦ ἡλίου βληθείς. β') l. deos precibus, εὐχαῖς λιπαρῶ τοὺς θεούς. 2) διεγείρω τι, αἴτιός τινός εἰμι. ἢ γίγνομαι. bellum, pugnam, τοῦ πολέμου, τῆς μάχης. 3) πλήττω τί τινι. l. pectora manibus, τὰ στήθη ταῖς χερσίν.

Lacetāni, ōrum, ἀ. πλ. λαὸς παρὰ τὴν βόρειον Ἱσπανίαν, ἐν τῇ χώρᾳ Lacetania.

Lăchĕsis, is, θ. Λάχεσις, μία τῶν τριῶν Μοιρῶν.

Lăcĭădes, ae, ἀ. Λακιάδης.

lăcĭnĭa, ae, θ. ἀπόσπασμα, ῥάκος (ἐνδύματος). l. togae, ἀπόσπασμα τῆς τηβέννου. laciniā, μόγις, μόλα, μόλις.

Lăcĭnĭum, ĭi, οὐ. Λακίνιον, ἀκρωτήριον τῆς Βρεττίας, ἔνθα ἱερὸν τῆς Ἥρας ὑπῆρχε. Ἐκ τούτου Lacinius, a, um, τοῦ Λακινίου. -a, ae, θ. (Juno) ἡ Λακινιάς (Ἥρα).

Lăco, ōnis, ἀ. Λάκων, Λακεδαιμόνιος κατ' ἐξοχὴν ὁ Αὐσανδρος, Ἀγησίλαος. fulvus L., πυρρὸς Λάκων (περὶ Λακεδαιμονίας τινὸς κυνὸς περιφήμου διὰ τὸ τάχος καὶ τὸ ἀνάστημα αὐτῆς). κατὰ πλ. Lacōnes, um, οἱ Λάκωνες, Λακεδαιμόνιοι. Ἐκ τούτου ά) Lacōnĭcus, a, um, Λακωνικός. ὡς οὐσ. Lacōnĭca, ae, καὶ -ē, ēs, θ. ἡ Λακωνικὴ (χώρα). ἐν Πελοποννήσῳ, ἧς πρωτεύουσα ἡ Σπάρτη. Lacōnĭcum, i, οὐ. 1) (ὑπόν. balneum), πυρίαμα, ξηροπυρία (λουτρῶν). 2) (ὑπόν. vestimentum), λακωνικὴ τις ἐνδυμασία. γ') Lacōnis, ĭdis, θ. Λακωνίς.

lăcrȳma (ἡ lacryma), ae, θ. δάκρυον. (ποιητ.) dare alicui lacrimam, κλαίειν τινά. ire in lacrimas, δακρύειν, κλαίειν.

lăcrȳmābĭlis, e, (lacrimo) ἀξιοδάκρυτος, πολύδακρυ(ς). lăcrȳmābundus, a, um, (lacrimo) δακρυχέων, δακρυρροῶν.

lăcrȳmo καὶ -or, 1. δακρύω. 2) aliquid, δακρύω, κλαίω τι, ἢ ἐπί τινι. 3) δακρύω, στάζω (ἐπὶ φυτῶν).

lăcrȳmōsus, a, um, (lacrima) 1) (ποιητ.) δακρυόεις, πολύδακρυς. 2) δακρυοποιός, ὅθεν φρικτός, δεινός, bellum, πόλεμος. lacrimosum carmen, ᾄσμα θρηνῶδες.

lăcrȳmŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. lacrima.

lacryma, lacrymo, κτλ. = lacrima, lacrimo, κτλ.

lactans, ntis, μ. ἐν. τοῦ ἄλλως ἀγρ. lacto (lac), ὁ ἔχων γάλα.

lactens, ntis, ὁ θηλαζόμενος, ὁ γαλαθηνός. 2) (ποιητ.) χυλώδης, ὀπώδης. annus lactus, ἡ ὥρα τοῦ ἔτους, καθ' ἣν τὰ φυτὰ χυλώδη (γαλακτώδη) ἐστί. μ. ἐν. τοῦ

lactĕo, ēre (lac) θηλάζομαι (βυζάνω). 2) γαλακτικός, γαλακτώδης εἰμί.

lactesco, ĕre, (ἐναρκ. τ. lacteo) ἀμεταβ. γαλακτοῦμαι.

lactĕus, a, um, (lac) γαλάκτινος, γαλακτώδης. humor lacteus, = lac. 2) θηλαζόμενος, γαλαθηνός. 3) γαλακτοειδής, γαλακτόχρους. l. circulus, ὁ Γαλαξίας.

1. lacto, (lac) γαλακτουγῶ, θηλάζω.

2. lacto, 1. (θαμ. τοῦ lacio) (ἀρχ.) ἐπάγομαι, θωπεύω, ἐξαπατῶ, aliquem, τινά.

lactūca, ae, θ. θριδακίνη. (φ.)

lactūcŭla, ae, θ. ὑποκ. τοῦ lactuca.

lăcūna, ae, θ. (lacus) λάκκος, βόθρος (κατ' ἐξοχὴν ὁ ὕδατος πλήρης). lacunae Neptuneae, ὁ πόντος, salsae, τὰ τῆς θαλάσσης βάθη. 2) κοίλωμα, διά(ἔλ)λειμμα, κένωμα.

lăcūnar, āris, οὐ. (lacuna) φάτνωμα, φάτνη.

lăcūno, 1. (lacuna) aliquid, φατνῶ τι.

lăcūnōtus, a, um, (lacuna) λακκώδης, πλήρης κοιλωμάτων. μτφ. ὁ διαλείμματα ἔχων.

lăcus, ūs ἀ. λίμνη. (ποιητ.) ά) λέγεται καὶ περὶ πηγῆς καὶ ποτα-

μοῦ. 6') τὸ ὕδωρ, τὰ ὕδατα. 2) δεξαμενή. 3) βόθρος, τέλμα.

Lādon, ŏnis, ὁ. Λάδων, ποταμὸς Ἀρκαδίας.

laedo, laesi, laesum, 3. (αἴτ.) λυμαίνομαι, βλάπτω τινὰ ἢ τι. lora laedunt cola, οἱ ἱμάντες λυμαίνονται τοὺς τραχήλους. laedere colum, ἀπάγχεσθαι. μτφ. ά) βλάπτω, ἀδικῶ τινα ἢ τι. fidem, παραβαίνω τὴν πίστιν, foedus, τὰς σπονδάς. 6') ὑβρίζω, λυπῶ τινα, καθάπτομαί τινος (κατ' ἐξοχὴν λόγοις). infortunia tua me laedunt, λυποῦσί με αἱ συμφοραί σου.

Laelĭus, i, ὁ. Λαίλιος.

laena, ae, θ. χλαῖνα.

Laërtes, ae, ὁ. Λαέρτης, πατὴρ τ. Ὀδυσσέως. Ἐκ τούτου. ά) Laërtiădes, ae, ὁ. Λαερτιάδης (ὁ Ὀδυσσεύς), 6') Laërtĭus, a, um, τοῦ Λαερτίου.

laesi, πρκ. τ. laedo.

laesĭo, ōnis, θ. (laedo) βλάβη, ὕβρις, ἐπίπληξις.

Laestrȳgŏnes, um, ὁ. πλ. Λαιστρυγόνες, μυθικὸς λαὸς ἐν Σικελίᾳ.

laesus, a, um, μ. π. τ. laedo.

laetābĭlis, e, (laetor) κεχαρισμένος, ἡδύς.

laetātĭo, ōnis, θ. (laetor) χαρά.

laete, ἐπῤ. (tius, tissime) (laetus) εὐθύμως. 2) ἀφθόνως.

laetĭfĭco, 1. (laetus-facio) aliquem, εὐφραίνω τινά. 2) παίνω, ἄφθονον, εὔφορον ποιῶ. agros, τοὺς ἀγρούς.

laetĭfĭcus, a, um, (laetus-facio) (ποιητ.) χαροποιός, ἐπιχαρής.

laetĭtĭa, ae, θ. (laetus) εὐφροσύνη, εὐθυμία, χαρά. 2) χάρις, κάλλος. 3) εὐκαρπία, εὐφορία.

laetor, 1. (laetus) (de, in) aliqua re, ἢ aliquid, ἢ αἴτ. καὶ ἀπαρμφ. εὐφραίνομαι, ἀγάλλομαι, ἥδομαι, χαίρω (ἐπί) τινι. laetor eum natum esse, χαίρω ὅτι ἐγεννήθη ἐκεῖνος.

Laetōrĭus, a, um, Λαιτώριος, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους.

laetus, a, um, (tior, tissimus) εὔθυμος, περιχαρής, χαίρων, εὐφραινόμενος, (de) aliqua re ἢ μετὰ γεν. laetum facere aliquid, ἀσμένως, μετὰ χαρᾶς ποιεῖν τι. 2) χαροποιός, ἡδύς, τερπνός. l. aspectus, ἱλαρὰ ὄψις. 3) θαλερός, εὔφορος, εὔκαρπος, ἄφθονος.

laeve, ἐπίῤ. (laevus) (ποιητ.) σκαιῶς.

laevigatio, -igo, -is, -o, -or, = lev-.

laevus, a, um, ἀριστερός, εὐώνυμος. laeva manus, ἡ ἀριστερὰ χείρ, ὡς οὐσ. laeva, ae, θ. (ὑπον. manus) ἢ ἀριστερὰ (χειρ) ἢ (ὑπον. pars) ἡ ἀριστερά. in laeva Danubio, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ Δουνάβεως ὄχθης. petere laevam ἢ in (ad) laevam καὶ (ποιητ.) laevum, πορεύεσθαι ἐπ' ἀριστερά. 2) μτφ. ά) ἀριστερός, ἀνάρμοστος, ἀνεπιτήδειος. tempus, χρόνος. 6') αἴσιος, εὐτυχής. numina laeva, εὐμενεῖς, ἵλεῳ θεοί. γ') (σπαν.) κατὰ τοὺς Ἕλληνας, ἀπαίσιος, ὀλέθριος.

lăgănum, i, οὐ. λάγανον.

lăgēna, ae, θ. ἡ λάγηνος.

lăgēos, i, θ. λάγειος.

lăgōis, ĭdis, θ. λαγωΐς.

lăgunc(u)la, ae, θ. ὑποκ. τ. lagena.

Lāĭus ἢ Lājus, i, ὁ. Λάϊος, υἱὸς τοῦ Λαβδάκου, βασιλέως τῶν Θηβῶν, πατὴρ τοῦ Οἰδίποδος, ὅθεν Laïădes = Οἰδίπους.

lallo, āre, βαβάζω, βαυκαλίζω.

lāma, ae, θ. (ποιητ.) τέλμα, τέναγος.

lambĭtus, ūs, ὁ. (lambo) λεῖξις.

lambo, lambi, lambĭtum, 3. (περι)λείχω, ᾠ ποιητ. ἐλαφρῶς ψαύω, ἅπτομαί τινος, περιίπταμαι. ignis lambit comas, τὸ πῦρ ἅπτεται τῆς κόμης· ἐπὶ ποταμῶν· κατα-(προσ)κλύζω.

lāmella, ae, θ. (ὑποκ. τ. lamina) ἐλασμάτιον.

lāmenta, ōrum, οὐ. πλ. ὀδυρμός, θρῆνος.

lā[illegible] 2. (lamentor) ἀξιο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

θρήνητος. 2) θρηνώδης, κλαυθμηρός, vox, φωνή.

lāmentātĭo, iōnis, θ. (lamentor) ὀδυρμός, θρῆνος.

lāmentor, 1. ὀδύρομαι, θρηνῶ. 2) aliquem, ὀδύρομαι, θρηνῶ τινα. l. aliquam rem, θρηνῶ ἐπί τινι, κλαίω τι.

lāmentum, i, οὐ. συνηθέστ. lamenta, ōrum, ὅπερ ἰδέ.

1. **lămĭa, ae,** θ. λαμία, (φάσμα).

2. **Lămĭa, ae,** οἰκογενειακὸν ὄνομα τοῦ τῶν Αἰλίων γένους. Ἐκ τούτου **Lamiānus, a, um.**

3. **Lămĭa, ae,** θ. Λαμία, πόλ. Θεσσαλίας.

lāmĭna, καὶ **lamna, ae,** θ. ἐλασμάτιον. l. plumbi, πέταλον μολύβδου. secare ossa in laminas, τὰ ὀστᾶ τέμνειν εἰς πέταλα. κατ' ἐξοχὴν ά) (ὑπον. ensis) ἡ σπάθη τοῦ ξίφους. β') (ποιητ.) τὸ νόμισμα, τὸ ἀργύριον, τὰ χρήματα.

lamna, ἴδ. **lamina.**

lampas, ădis, θ. λαμπάς, δᾷς. vitae lampadem tradere, = ἀποθνήσκειν. Ἐκ τούτου (ποιητ.) **lucŭchus,** λύχνος. 2) μτφ. λαμπηδών, λάμψις. l. Phoebea, ἡ τοῦ ἡλίου λάμψις, ὁ ἥλιος. prima l., ἡ πρώτη ἀκτὶς τῆς ἡμέρας.

Lampsăcum, i, οὐ. καὶ **-cus, i,** θ. ἡ Λάμψακος, πόλις τῆς Μυσίας παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον. Ἐκ τούτου **Lampsacēni, ōrum,** ἀ. πλ. οἱ Λαμψακηνοί.

Lāmus, i, ἀ. Λάμος, μυθικὸς βασιλεὺς τῶν Λαιστρυγόνων.

lāmȳrus, i, ἀ. εἶδος σαύρου εἴτε τραχούρου (λάμυρος).

lāna, ae, θ. λῆνος, ἔριον, lanam ducere, ἡ trahere, ἡ facere ἢ tractare, ἔρια ἐργάζεσθαι, νήθειν, κλώθειν. 2) ἔριον φυτῶν τινων. 3) ἔριον, χνοῦς καρπῶν.

lānātus, a, um, (lana) ἐριώδης, ἐριοφόρος, ovis, πρόβατον. ὡς οὐσ. **-a, ae,** θ. τὸ πρόβατον. 3) χνοώδης.

lancĕa, ae, θ. λόγχη, μακρὸν δόρυ

lances, πλ. τ. **lanx.**

lancĭno, 1. (ποιητ. (αἰτ.) = **lacero.**

lānĕus, a, um, (lana) ὁ ἐξ ἐρίων, (μάλλινος). 2) (ποιητ.) ἐριώδης, χνοώδης.

Langobardi, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος Γερμανικόν.

languĕ-făcio, fēci, factum, 3. (αἰτ.) ἀσθενέστερον ποιῶ τινα ἢ τι.

languĕo, langui, ēre, ἀμτβ. ἀτονῶ, ἀσθενῶ, ἀποκάμνω. corpora langueunt morbo, τὰ σώματα νόσῳ ἀσθενεῖ. (ποιητ.) flos languet, τὸ ἄνθος μαραίνεται. 2) μτφ. ἀσθενής, χαῦνός εἰμι, νωθρεύω. juventus languet, ἡ νεότης χαύνη ἐστί. amor languet, ὁ ἔρως ψυχραίνεται. vox, stomachus langens, φωνή, στόμαχος ἀσθενής.

languesco, langui, ĕre, (ἐναρκτ. τ. **langueo**) ἀμεταβ. ἀσθενής, ἄτονος γίγνομαι, ἐξασθενῶ, μαραίνομαι. (ποιητ.) flos languescit, τὸ ἄνθος μαραίνεται.

languĭde, (dius) ἐπίρ. (languidus) ἀτόνως, ἀσθενῶς, νωθρῶς, χαλαρῶς. μτφ. ἀνάνδρως, μαλακῶς.

languĭdŭlus, a, um, ὑποκ. τοῦ **languĭdus, a, um,** (dius, dissimus) (langueo) ἄτονος, ἀσθενής, ἀποκαμών, χαῦνος, νωθρός. languidum vinum, μέτριος (ἀξύνατος οἶνος). 2) μτφ. ά) ἐκλελυμένος, χαλαρός, ἄτονος, ῥᾴθυμος, ἀργὸς κ.τ.λ. β') ἐκνενευρισμένος, ἀδύνατος. senectus, γῆρας.

languor, ōris, ἀ. (langueo) ἀτονία, ἀσθένεια, νωθρεία, χαλαρότης, χαυνότης. 2) μτφ. ῥᾳθυμία, ὀκνηρία, ἀπροθυμία.

1. **lānĭātus, ūs,** ἀ. σπαραγμός, κρεουργία.

lānĭcĭum, ĭi, οὐ. (lana) (ποιητ.) ἔριον.

lānĭēna, ae, θ. (lanius) κρεοπωλεῖον.

lānĭfĭcĭum, ĭi, οὐ. (lana-facio) ἐριουργία.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

lānĭfĭcus, a, um, (lana-facio) (ποιητ.) ἐριουργός.
lānĭger, ĕra, ĕrum, (lana-gero) (ποιητ.) ἐριοφόρος. ὡς οὐσ. ἀ. ἀμνός.
lānĭo, 1. (αἰτ.) σπαράττω τινὰ ἤ τι, διαρρήγνυμί τι.
lānĭ-pes, pĕdis, ἔρια περὶ τοὺς πόδας ἔχων.
lānista, ae, ἀ. ὁ μονομαχοτρόφος, γυμναστὴς μονομάχων. 2) μτφ. ὁ συμβάλλων τινὰς εἰς μάχην.
lānĭus, ĭi, ἀ. κρεουργός, κρεοπώλης.
lānōsus, a, um, (lana) ἐριώδης.
lānūgo, ĭnis, θ. (lana) (ποιητ.) χνοῦς.
lanterna = laterna.
Lānŭvĭum, ĭi, οὐ. Λανούβιον, ἀρχαία πόλις τοῦ Λατίου. Ἐκ τούτου Lanuvīnus, a, um, Λανουβῖνος, καὶ ὡς οὐσ.
Lanuvīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
lanx, ncis, θ. πίναξ, λοπάς. 2) πλάστιγξ, τάλαντα τῆς ζυγοῦ.
lăpăthum, i, οὐ. λάπαθον. (βοτ.)
lăpĭcīda, ae, ἀ. (lapis-caedo) λιθοτόμος, λατόμος.
Lāŏcŏon, ntis, ἀ. Λαοκόων, ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Τροίᾳ κατασπαραγθεὶς μετὰ τῶν τέκνων του ὑπὸ ὄφεων δρακόντων κατὰ τὴν θυσίαν.
Lāŏdămīa, ae, θ. Λαοδάμεια, σύζυγος τοῦ Πρωτεσιλάου.
Lāŏdĭcēa, ae, θ. Λαοδίκεια, πόλις ἀ) τῆς μεγάλης Φρυγίας. β') τῆς Συρίας. Ἐκ τούτου 1) Laodicensis, e, Λαοδικηνός. 2) Laodicēni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Λαοδικεῖς.
Lāŏmēdom, ontis, ἀ. Λαομέδων, βασιλεὺς τῆς Τροίας, υἱὸς τοῦ Ἴλου, πατὴρ τοῦ Πριάμου καὶ τῆς Ἡσιόνης. Ἐκ τούτου ἀ) Laomedontĭēus, ὴ -ĭus, Λαομεδόντιος, ποιητ. = Τρωϊκός. β') Laomedontiădes, ae, ἀ. Λαομεδοντιάδης = ὁ Πρίαμος. κατὰ πλ. = οἱ Τρῶες.
lăpĭcīdīna, ae, θ. (lapicida) λιθοτομία, λατομεῖον.
lăpĭdātĭo, iōnis, θ. (lapido) λιθοβολία, λευσμός.
lăpĭdātor, ōris, θ. (lapido) λιθοβόλος.
lăpĭdĕus, a, um (lapis) λίθινος.
lăpĭdo, 1. (lapis) aliquem, (κατα)λεύω, λιθοβολῶ τινα. 2) ἄπρσ. lapidat, λίθους ὕει. καὶ παθ. lapidatum est, ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ γέγονε.
lăpĭdōsus, a, um, (lapis) λιθώδης, πλήρης λίθων. ager, ἀγρός. 2) λιθώδης, σκληρός, στερεὸς (ὡς λίθος). panis l., ἄρτος λιθώδης, σκληρὸς ὡς λίθος, ἢ πλήρης λιθαρίων.
lăpillus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. lapis) λιθίδιον, λιθάριον, ψῆφος. 2 κατ' ἐξοχήν (ποιητ.) ἡ πολυτελὴς λίθος, ἡ μαργαρῖτις.
lăpis, lapĭdis, ἀ. λίθος, (ποιητ.) Phrygius l., μάρμαρον (Φρύγιον). albus l., τράπεζα λευκοῦ μαρμάρου. l. molaris, ὁ μυλίας, ὁ ἁλέτης ὄνος. 2) ὁ ἱερὸς λίθος, ὅρος, ὅριον. 3) στήλη, τὸ τοῦ ὀκτασταδίου σημεῖον, μιλιάριον. 4) λίθος ἢ βάθρα ἐφ' ὧν ἐπώλουν τοὺς δούλους. 5) λίθος πολύτιμος, ἡ μαργαρῖτις. 5) jurare Jovem lapidem, ὀμνύειν Δία ὅρκον. (παρὰ τῷ λιθίνῳ ἀγάλματι τοῦ Διὸς ἐπὶ τοῦ Καπιτωλίου).
Lăpĭtha, ὴ-thes, ae, ἀ. Λαπίθης, κατὰ πλῆθ. Lapithae, ārum, οἱ Λαπίθαι, λαὸς ὀρεινός, περὶ τὸν Ὄλυμπον ᾧ τὸ Πήλιον. Ἐκ τούτου ἀ) Lapithaeus, a, um, Λαπιθαῖος, β') Lapithēĭus, a, um, Λαπιθήϊος.
lappa, ae, θ. ξάνθιον (βοτ.)
lapsĭo, iōnis, θ. (labor) ὀλίσθησις, πτῶσις.
lapso, āre, (θαμ. τ. labor) ἀμεταβ. (ποιητ.) ὀλισθαίνω, πίπτω.
1. lapsus, a, um, μ. π. τ. labor.
2. lapsus, ūs, ἀ. (labor) ὀλίσθημα, ὀλίσθησις, πτῶμα, πτῶσις. 2) ὀλίσθησις, φορά, κίνησις. μτφ. σφάλμα, πταῖσμα, ἁμάρτημα.
lăquĕar, āris, οὐ. καὶ συνήθ.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΒΙΒΛΙΟ
Ελληνικής Κεντρική Βιβλιοθήκη

laquearĭa, ium, πλ. (ποιητ.) φάτνωμα, φάτνη.
lăquĕātus, a, um, (laquear) (ποιητ.) φατνωτός, φατνωματικός.
lăquĕus, i, ἀ. βρόχος, πάγη, συοινίον, laqueo frangere gulam alicui, ἀπάγχω, (ἀπο)πνίγω τινά. mihi, ἀπάγχομαι. 2) μτφ. παγίς, δόλος, ἀπάτη.
1.Lar, Lăris, ἀ. Λάρης, συνήθ. κατὰ πλ Lares, um, καὶ ium, Λάρητες, ἐφέστιοι θεοὶ παρὰ Ῥωμαίοις ᾗ Ἐτρούσκοις. domestici, familiares, privati, patrii, οἱ φύλακες τοῦ οἴκου, οἰκιακοὶ θεοί. Lares rurales, agri custodes, οἱ τῶν ἀγρῶν λάρητες (θεοί) φυλακτικοί. permarini, θαλάσσιοι. 2) μτφ. ἀντὶ τοῦ οἶκος l. certus, βέβαιον σταθερὸν οἰκητήριον. l. paternus, πατρῴα οἰκία. 3) (ποιητ.) ἡ νεοττιὰ (πετεινῶν).
2.Lār ἡ Lars, Lartis, Λάρος, τίτλος τιμητικός, (παρὰ τοῖς Ἐτρούσκοις).
Lăra, ae, θ. νύμφη τις.
lardum, = laridum.
Lārentālĭa, ium, οὐ πλ. ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τῆς Ἄκκας Λαυρεντίας, ἣν οἱ Ῥωμαῖοι ἐτέλουν κατὰ Σεπτέμβριον· αὕτη δὲ ἡ ἑορτὴ ἐκαλεῖτο καὶ Accalia.
lares ἴδ. Lar 1.
largē, (gius, gissime) ἐπίρ. (largus) δαψιλῶς, ἀφθόνως, πλουσίως, εὐπόρως, πολύ.
largĭfĭcus, a, um, (largus-facio) (ποιητ.) δαψιλής, ἄφθονος.
largĭfluus, a, um (largus-fluo) (ποιητ.) ἀφθόνως ῥέων.
largĭor, gītus sum, 4. (largus) aliquid alicui, ἀφθόνως δίδωμι, ἐπιβαθυλεύομαι, δωροῦμαί τί τινι. 2) = δεκάζω, δώροις διαφθείρω τινά. 3) μτφ. χαρίζομαι, δίδωμι, συγχωρῶ τινί τι. alicui facultatem dicendi, τινὶ ἐξουσίαν τοῦ λέγειν. l. alicui civitatem, δίδωμί τινι πολιτείαν, τιμῶ τινα πολιτείᾳ.
largĭtas, ātis, θ. (largus) δαψιλεια, ἀφθονία. 2) φιλο(πολυ)δωρία.
largĭter, ἐπίρ. = large. l. aquae, πολὺ ὕδωρ. l. posse, μέγα δύνασθαι. l. auri, ἄφθονος χρυσός.
largītĭo, ōnis, θ. (largior) φιλο(μεγαλο)δωρία, ἐλευθεριότης. 2) ἐλευθεριότης πρὸς δεκασμόν, δεκασμός (δωροδοκία). 3) δώρημα, δωρεά, ἀπονομή, μετάδοσις. civitatis, παραχώρησις δικαίων τῆς πολιτείας.
largītor, ōris, ἀ. (largior) χορηγός, δοτήρ, δωρητής. κατ' ἐξοχὴν ὁ δεκάζων.
largĭtūdo, ĭnis, θ. = largitas.
largītus, a, um, μ. π. τ. largior.
1. largus, a, um, (gior, gissimus) alicujus rei ᾗ aliqua re, ὁ προθύμως δωρούμενός τι, δαψιλής, φιλό(μεγαλό)δωρος, ἀφειδής τινος. 2) δαψιλής, ἄφθονος. aqua, ἄφθονον ὕδωρ. 3) (ποιητ.) ἄφθονος, εὔπορος, εὐπορῶν τινος. opum, πλούτου.
2.Largus, i, ἀ. Λάργος, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.
larĭdum, i, οὐ. τὸ χοίρειον κρέας παριχευθέν, τὸ τεταριχευμένον λίπος.
Lārīnum, i, οὐ. Λάρινον πόλις τῶν Φρεντανῶν ἐν τῇ κάτω Ἰταλίᾳ. Ἐκ τούτου Larīnas, ātis, ἀ. Λαρινάτης. ὡς οὐσ. Larinātes, um, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
Lāris, γεν. τ. Lar 1.
Lartis, γεν. τ. Lar 2.
Lārissa, ae, θ. Λάρισσα, πόλις τῆς Θεσσαλίας. Ἐκ τούτου Larissaeus, a, um, Λαρισσαῖος. ὡς οὐσ. Larissaei, ōrum, ἀ. πλ. ἢ Larissenses, ium, Λαρισσαῖοι, οἱ κάτοικοι τῆς Λαρίσσης. 2) L. Cremaste, Λάρισσα Κρεμαστὴ τῆς Φθιώτιδος ἐν Θεσσαλίᾳ. 3) L. Phriconis, Λάρισσα ἡ Φρικωνίς, πόλις τῆς Μυσίας. 4) ἀκρόπολις τοῦ Ἄργους.
Lārius, ĭi, ἀ. lacus, ἡ Λάριος λίμνη ἐν τῇ ἄνω Ἰταλίᾳ καὶῶν Lago di Como. ὡς ἐπίθ. Larium litus, ἡ ὄχθη τῆς Λαρίου λίμνης.
lārix, ĭcis, ἀ. καὶ θ. ἡ λάριξ.
Lars, ἴδ. Lar 2.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

larva, ae, θ. μορμώ, μορμολύκειον, εἴδωλον, φάντασμα, (σκιὰ ὀχληρὰ ἀποθανόντος ἀνθρώπου). 2)(ποιητ.) μορμώ, προσωπεῖον θεάτρου.

lăsănum, i, λάσανον (ἀγγεῖον μαγειρικόν, ἐψητήρια).

lascīvĭa, ae, θ. (lascivus) εὐθυμία, εὐφροσύνη φαιδρότης, ἱλαρότης. 2) ἀκολασία, ἀσέλγεια, ὕβρις. 3) ἀναίδεια, ἀναισχυντία, θρασύτης.

lascīvĭo, lascīvīi, ītum, 4. (lascivus) ἀμεταβ. εὔθυμός εἰμι, εὐφραίνομαι. 2) ἀκόλαστος, ἀκρατής εἰμι, ἀσελγαίνω, ἀκολασταίνω, ὑβρίζω.

lascīvus, a, um, (vior, vissimus), εὔθυμος, φαιδρός, ἱλαρός. 2) ἀσελγής, ἀκόλαστος, ἄσωτος, ὑβριστής.

lăser, ĕris, οὐ. λάσαρον, ὑπὸς σιλφίου καὶ τὸ σίλφιον αὐτό.

lassĭtūdo, ĭnis, θ. (lassus) κόπος, κάματος, πόνος.

lasso, 1. (lassus) (αἰτ.) κοπῶ, καταπονῶ τινα ἤ τι.

lassŭlus, i, ἁ. (ποιητ.) ὑποκ. τοῦ lassus, a, um, (συγγεν. τῷ laxus) (ab) aliqua re, καὶ (ποιητ.) alicujus rei, κοπωθείς, κεκμηκώς, ἀποκαμών, ἀπειρηκώς, κατάπονος ὑπό τινος. 2) (ποιητ.) humus lassa fructibus assiduis, ἡ γῆ κατάπονος, κεκμηκυῖα ὑπὸ ἀδιαλείπτων καρπῶν.

lātē, (tius, tissime) ἐπίρ. (latus) πλατέως, εὐρέως, πόρρω, μακράν. late se extendit, ἐπὶ πολὺ διατείνει. 2) μτφ. ἁ.) (ποιητ.) late longeque, ἐπὶ πολὺ διάστημα, ἐπὶ πολὺν χρόνον. (ποιητ.) late rex, εὐρυκρεῖων. 2) πλατέως, διὰ μακροτέρων, διεξοδικῶς. loqui, λέγειν.

lătĕbra, ae, θ. (lateo) συνήθ. κατὰ πλ. latebrae, ārum, κρυπτήριον, ἀποκρυφή, καταφυγή, φωλεά. in latebris agere, ἐν ἀκροκρύφῳ τόπῳ διάγειν. latebrae uteri = ἡ κοιλία. l. lunae, ἡ ἔκλειψις τῆς σελήνης. l. teli, τὸ μέρος εἰς ὃ τὸ βέλος εἰσχωρῶν ἀποκρύπτεται ἐν τῷ σώματι. 2) ὁ ἀπόκρυφος ἢ αἰνιγματώδης τοῦ λόγου τρόπος, πρόφασις, πρόσχημα.

lătĕbrōsus, a, um, (latebra) πλήρης ἀποκρυφῶν, καταφυγῶν, κρηπτηρίων. locus, τόπος. Ἐκ τούτου pumex l., πυρώδης, σηραγγώδης πέτρα, πλήρης σηράγγων, ὀπῶν. 2) λαθραῖος, κρυπτός, ἀπόκρυφος.

lătens, ntis (μ. ἐν τ. lateo) λανθάνων, κρυπτός, ἀγνοούμενος.

lătenter, ἐπίρ. (latens) λανθανόντως, λάθρα.

lătĕo, latŭi, latēre, ἀμεταβ. λανθάνω, λήθω, διαλανθάνω. id latet in animis hominum, τοῦτο κρύπτεται ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων. (ποιητ.) latet sub classibus aequor, ἡ θάλασσα καλύπτεται εὐρέως ὑπὸ τῶν νηῶν. 2) l. aliquem ἢ alicui, λανθάνω τινά. latet aliquem aliquid (ἡ μετ' ἀναφορ. προτάσεως) λανθάνει τί τινα. nihil me latet, οὐδὲν μὲ λανθάνει. 2) ἐν κρυπτῷ, ἐν ἀφανεῖ ζῶ. 3) ἐν ἀσφαλεῖ εἰμι. portus latet, ὁ λιμὴν ἀσφαλής ἐστι (προφυλαττόμενος ἀπὸ τῶν ἀνέμων).

lăter, ĕris, ἁ. πλίνθος, κέραμος, παροιμ. lavare laterem, μάτην πλίνθον πλύνειν, σπουδάζειν περί τι, πονεῖν ἀνήνυστα (ἀτελειότως).

Lătĕrānus, a, um, Λατερανός, ὄνομα οἰκογενειακόν.

lătercŭlus, i, ἁ. ὑποκ. τ. later.

Lătĕrensis, is, Λατερήσιος, Ῥωμαϊκὸν ἐπίθ. τῶν Juvencii. M. Juvencius Laterensis, ὁ κατήγορος τοῦ ὑπὸ τοῦ Κικέρωνος ὑπερασπισθέντος Πλαγκίου.

lătĕrĭcĭus, ᾱ lateritius, a, um, (later) ἐκ πλίνθων κατεσκευασμένος, πλίνθινος. l. murus, πλίνθινον τεῖχος. ὡς οὐσ. latericium, ĭi, οὐ. τὸ κατασκευάζειν πλίνθους.

lătĕris, γεν. τ. latus.

lateritius, ĭa. latericius.

lāterna, ae, θ. (δρθότερον ἴσως lan-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

terna) φανός, λαμπτήρ, λυχνοῦχος, λύχνος.

lătĕrnārĭus, ĭi, ἀ. (laterna) λυχνοφόρος, λαμπτηροφόρος, ὁ φέρων τὸν λύχνον πρό τινος.

lătesco, ĕre, (lateo) (ποιητ.) ἀμεταθ. (ἀπὸ)κρύπτομαι, ἄρχομαι (ἀπο)κρύπτεσθαι.

lătex, ĭcis, ἀ. (ποιητ.) πᾶν ὑγρόν, π. χ. ὕδωρ, οἶνος. l. lyaeus, ἔλαιον. l. Palladis κ. τ. τ. 2) νᾶμα, πηγή. l. fontis, πηγαῖον ὕδωρ.

Lătiālis, ĭδ. Latium.

Latiar, ἡ Lătiāris, ĭδ. Latium.

lătĭbŭlum, i, οὐ. (lateo) = latebra, (ἐπὶ κακῆς μόνον σημασίας). 2) ψωλεὸς ἀγρίου ζώου, θηρίου.

lătĭcis, γεν. τ. latex.

lătĭclāvĭus, a, um, (latus-clavus) ὁ πορφύρᾳ πλατείᾳ κεκοσμημένος ἢ περιῳδλημένος πλατεῖαν ἐσθῆτα, πλατύσημος. laticlavia tunica, ἡ πλατύτημος (ἐσθής). Ἐκ τούτου οὐσ. —ius, ĭi, ἀ. ὁ τοιαύτην ἐσθῆτα φέρων, οἷοι οἱ βουλευταί, ἢ ἐκ τῆς τάξεως τοῦ γερουσιαστῶν, ὀηλ. χιλίαρχοι.

lătĭfundĭum, ĭi, οὐ. (latus-fundus) τὸ εὐρύχωρον κτῆμα.

Lătīnae, ārum, ĭδ. Latium.

Lătīne, ἐπίρ. Λατινιστί, Ῥωμαϊστί. l. loqui, Λατινιστί, Ῥωμαϊστὶ λέγειν. latine scire (ὕπον. loqui), ἐπίστασθαι Λατινιστὶ λέγειν, διαλέγεσθαι, γινώσκειν τὴν Ῥωμαίων διάλεκτον. Latine vertere, reddere, Λατινιστὶ μεθερμηνεύειν. 2) liber Latine (οὐχὶ bene Latine) scriptus, βιβλίον ἐν ὀρθῇ, καθαρᾷ Λατινικῇ γλώσσῃ γεγραμμένον. Latine loqui, ὀρθῶς τῇ Ῥωμαϊκῇ γλώσσῃ χρῆσθαι, ὀρθολογεῖν. 3) ἁπλῶς, ἀδόλως. loqui, λέγειν.

Latini, Latiniensis, ĭδ. Latium.

Lătīnĭtas, ātis, ἡ γνησία, καθαρὰ τῶν Λατίνων γλῶσσα. 2) τὸ τῶν Λατίνων δίκαιον τὸ καὶ jus Latii καλούμενον.

1. Lătīnus, ĭδ. Latium.

2. Lătīnus, i, ἀ. Λατῖνος, βασιλεὺς τοῦ Λωρεντοῦ.

lātĭo, ōnis, (fero) θ. τὸ φέρειν. l. auxilii, ἡ ἐπικουρία. l. legis, νόμου γραφή. l. suffragii, ψηφοφορία. l. expensi, ἡ τοῦ ἀναλώματος ἀπογραφή.

lātĭto, 1. (θαμ. θ. lateo) ἀμεταθ. (ἀπο)κρύπτομαι.

lātĭtūdo, ĭnis, θ. (latus) πλατύτης, πλάτος, εὖρος.

Lătĭum, ĭi, οὐ. Λάτιον, χώρα τῆς Ἰταλίας μεταξὺ Ἐτρουρίας ἢ Καμπανίας, μετὰ τῆς πρωτευούσης Ῥώμης. Ἐκ τούτου ά) Lătiālis, e, ἡ Latiāris, Λατῖνος. populus Latialis, τὸ τῶν Λατίνων ἔθνος. L. sermo, ἡ Ῥωμαϊκὴ γλῶσσα. jupiter L., ὁ Λατιάριος Ζεύς. Ἐκ τούτου Lătiar, āris, οὐ. ἡ ἑορτὴ τοῦ Λατιαρίου Διὸς ἡ ἐπὶ τοῦ Ἀλβανοῦ ὄρους τελουμένη. β') Lătīnus, a, um, Λατῖνος. lingua Latina, ἡ Λατίνη, Λατινίς, ἡ Ῥωμαϊκὴ γλῶσσα. colonia L., Λατινικὴ ἀποικία. vertere aliquid in Latinum, Λατινιστὶ δι(μεθ)ερμηνεύειν τι, εἰς τὴν Λ. γλῶσσαν μεταφέρειν τι. feriae Latinae ἢ ἁπλῶς Latinae, αἱ θυσίαι, καὶ ἑορταὶ ἃς αἱ τῶν Λατίνων πόλεις ἐπὶ τοῦ Ἀλβανοῦ ὄρους κοινὰς ἐτέλουν τῷ Λατιαρίῳ Διΐ. Latinus, i, ἀ. ὁ Λατῖνος, ὁ κάτοικος τοῦ Λατίου· καὶ κατὰ πλ. Latīni, ōrum, οἱ Λατῖνοι καὶ Latine, ὅπερ ἰδέ. γ') Latīnĭensis, e = τῷ συνηθεστ. Latinus, ὡσαύτως ἢ κατὰ πλ. -enses, ĭum = Latini. δ') Lătīnĭtas, ātis, θ. ὅπερ ἰδέ. ε) Latĭus, a, um, (ποιητ.) = Latinus, ἐνίοτε Ῥωμαϊκός. jus Latium καὶ ἁπλ. Latium, ĭδ. Latinitas.

Latmus, ἡ -os, i, ἀ. Λάτμος, ὄρος τῆς Καρίας. Ἐκ τούτου Latmius, a, um, Λάτμιος.

Lătŭus, a, um, ĭδ. Latium.

Lāto, ūs ἡ Lātōna, ae, θ. ἡ Λητώ, μήτηρ τοῦ Ἀπόλλωνος ἢ τῆς Ἀρτέμιδος. Ἐκ τούτου ά) Latōis ἡ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Lātŏis, ȳdis ϗ ȳdos, θ. Λητωΐς, ὡς οὐσ. = ἡ Ἄρτεμις. β′) Lātŏius ἡ Lētŏius, a, um, Λητώιος, Λητῷος, ὡς οὐσ. ἀ. ὁ Ἀπόλλων, ὡς θ. ἡ Ἄρτεμις. γ′) Latonĭgena, ae, κοιν. γ. ὁ, ἡ Λητογενής. δ′) Latŏnĭus, a, um, Λητώϊος, Λητῷος. ε) Latŏus, a, um, Λητῷος.

Latobrīgi, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος Γαλλικόν.

Latona καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἴδ. Lato.

lātŏmĭae, ārum, θ. πλ. λατομίαι, λιθοτομίαι, δεσμωτήριον ἐν Συρακούσαις καὶ Ῥώμῃ.

lātor, ōris, ἀ. (fero) ὁ φέρων. lator legis, ὁ γράφων ἢ γράψας νόμον.

Latōus, a, um, ἴδ. Lato.

latrans, ntis, μ. ἐν. τ. latro.

lātrātor, ōris, ἀ. (latro) ὑλακτητής.

lātrātus, ūs, ἀ. (latro) ὑλαγμός, ὑλακή.

latro, 1. ἀμεταβ. ὑλακτῶ. latrans, ὁ ὑλακτητής, ὕλαξ, κύων. 2) ὑλακτῶ, βοῶ, παταγῶ, βρέμω. 3) μτφ. animus latrat, ἡ καρδία ὑλακτεῖ. (ποιητ.) latrans stomachus, ὑλακτῶν, πεινῶν στόμαχος. 3) μεταβ. latro aliquem, (προσ) ὑλακτῶ τινα.

1. lātro, ōnis, ἀ. λάτρις, μισθωτὸς στρατιώτης. 2) συνήθ. λῃστής, ἅρπαξ, πειρατής. 3) (ποιητ.) κυνηγός.

2. Lātro, ōnis, ἀ. Λάτρων, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

lātrōcĭnĭum, ĭī, οὐ. (latro) λατρεία, μισθοφορία. 2) συνηθ. λῃστεία, πειρατεία. 3) τὸ λῃστρικὸν στίφος.

lātrōcĭnor, 1. ἀμεταβ. (ἀργ.) μισθοφορῶ. 2) συνήθ. λῃστεύω, πειρατεύω.

lātrŭncŭlus, ī, ἀ. ὑποκ. τ. latro.

1. lātus, a, um, μ. π. τ. fero.

2. lātus, a, um, (tior, tissimus) πλατύς, εὐρύς. flumen, ποταμὸς fons quindecim pedes l., τάφρος δεκαπέντε πόδας τὸ εὖρος. latus tres pedes ἢ trium pedum, τριῶν ποδῶν τὸ πλάτος. 2) καθόλου πλατὺς καὶ εὐρύς, μέγας, εὐρύχωρος. 3) μτφ. ἀ) ἐπὶ λόγου, πλατύς, μακρός, διεξοδικός. β′) verba lata, πλατέα ἢ πλατειαζόμενα ῥήματα.

3. lătus, ĕris, οὐ. πλευρά, τὸ πλάγιον (ἀνθρώπου ἢ ζώου). lateris ἢ laterum dolor, πλευρῖτις (νόσος). lateri alicujus (ad)haereo, junctus sum, πρὸς ταῖς πλευραῖς τινος ὑπάρχω, ἐπίκειμαί τινι. artifices lateris, ὀργησταί. l. alicujus ἢ alicui tegere, πορεύεσθαι παρὰ τὴν ἀριστερὰν τινος, παρ' ἀσπίδα τινὸς βαδίζειν. ὄθεν a lateri alicujus, οἱ περί τινα, οἱ οἰκεῖοί τινος. l. alicujus, ὁ οἰκειότατός τινος. dare (praebere) l., τὰ γυμνὰ (μέρη τοῦ σώματος) παρέχω, πλάγιον παραδίδωμι ἐμαυτὸν (ἐκτίθεμαι). ὄθεν apertum l., τὰ γυμνά, τὰ πλάγια. 2) τὸ πλάγιον, τὸ κέρας στρατεῦ. ab latere, a, (e) lateribus, ἐκ πλαγίου, κατὰ τὰ πλάγια. equites ab latere disponit, τοὺς ἱππεῖς κατὰ τὰ πλάγια (τοῦ στρατεύματος) τάττει. καὶ τὸ πλάγιον, ἡ πτέρυξ στρατοπέδου, οἰκίας, λόφου, νεώς, ζ. montis, τὰ πλάγια τοῦ ὄρους, ἡ παρώρεια. 2) ἡ ἐντονία, τὰ νεῦρα, ἡ ῥώμη.

laudābĭlis, e, (ilior) (laudo) ἐπαινετός, ἀξιέπαινος.

laudābĭlĭter, ἐπίρ. ἐπαινετῶς.

laudātĭo, ōnis, θ. (laudo) ἔπαινος, ἐγκώμιον. 2) l. funebris, ἡ ἁπλῶς l. alicujus, ἐπικήδειος λόγος. 3) εὐνοϊκὴ ἐν δικαστηρίῳ μαρτυρία ὑπέρ τινος. 4) εὐχαριστήριον ὑπὲρ τοῦ ἐπάρχου γράμμα πρὸς τὴν σύγκλητον ἐπαρχίας τινός.

laudātor, ōris, ἀ. (laudo) ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής. 2) ὁ τὸν ἐπικήδειον λόγον λέγων. 3) ὁ ἐν δικαστηρίῳ ἐπαινετικήν τινος μαρτυρίαν διδούς.

laudātrix, īcis θ. (laudo) ἐπαινετίς.

laudo, 1. (laus) (αἰτ.) ἐπαινῶ, ἐγ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

κωμιάζω τινὰ ἤτι. 2) ἐγκωμιάζω τινὰ ἀποθανόντα, ἐκφωνῶ τὸν ἐπικήδειον λόγον τινός. 6') ἐπαινετικήν τινος μαρτυρίαν ἐν δικαστηρίῳ δίδωμι. 3) καλῶ, ὀνομάζω, ἐπάγομαί τινα. aliquem auctorem, testem, τινὰ αἴτιον, μάρτυρα. laudātus, ἐπαινετός, ἀξιέπαινος, τίμιος.

laurĕa, ae, θ.(τ. ἐπιθ. laureus) ά) (ὑπον. arbor) ἡ δάφνη (δ). 6') (ὑπον. corona) στέφανος δάφνης, ὅθεν μτφ. 2) δάφνη, δόξα στρατιωτική, θρίαμβος, νίκη.

laurĕātus, a, um, (laurea) δάφνῃ κεκοσμημένος ἢ ἐστεφανωμένος, δαφνηφόρος. laureatae (literae) = ἀγγελία νίκης τινὸς παρὰ τῶν στρατηγῶν εἰς τὴν σύγκλητον.

Laurentum, i, οὐ. Λαύρεντον, Λωρεντόν, πόλις Λατίου. Ἐκ τούτου Laurens, ntis, Λαυρέντιος καὶ ὡς οὐσ. Laurentes, ium, ἀ. πλ. οἱ Λαυρεντῖνοι (οἱ κάτοικοι). 6') Laurentius, a, um, Λαυρέντιος.

laurĕŏla, ae, ᾗ, (ὑποκ. τ. laurea) στεφάνιον δάφνης.

laurĕus, a, um, (laurus) δάφνινος. corona l., στέφανος δάφνης, δάφνινος.

laurĭger, ĕra, ĕrum, (laurus-gero) (ποιητ.) δαφνηφόρος, δάφνῃ ἐστεφανωμένος.

laurus, i, καὶ ūs, δάφνη (δ). 2) κλάδος ἢ στέφανος δάφνης. καὶ μτφ. νίκη, θρίαμβος.

1.laus, laudis, θ. ἔπαινος, ἐγκώμιον. aliquem laudibus ornare ἢ omni laude cumulare, ὑπερβαλλόντως ἐπαινεῖν τινα. afficere aliquem laude, ἐπαινεῖν τινα. laudem habere de aliquo, ἔπαινον παρά τινος ἔχειν. laus est (μετ' ἀπαρ.) ἀξιέπαινόν ἐστιν. habere laudes de aliquo, ἐγκωμιάζειν τινά. laudes funebres, supremae, = ὁ ἐπικήδειος λόγος. 2) ἔπαινος, δόξα, φήμη, ὑπόληψις. in laudibus hoc mihi est, (μετ' ἀπαρ.) δόξαν λαμβάνω ἀπό τούτου, δόξαν παρέχει μοι τοῦτο. esse in laude cum populo, ἐπαινεῖσθαι παρὰ τοῦ λαοῦ, εὐδοκιμεῖν παρὰ τῷ λαῷ. 3) ἐπαινετὴ πρᾶξις, κατόρθωμα, ἀρετή.

2. Laus, Laudis, θ. πόλις τῆς ἐντὸς τῶν Ἄλπεων Γαλλίας.

laute, (tius tissime) (lautus) ἐπίρ. κομψῶς, λαμπρῶς, πολυτελῶς, μεγαλοπρεπῶς, δαψιλῶς. 2) εὖ, σφόδρα, θαυμασίως.

lautĭa, ōrum, οὐ. πλ. τὰ ξένια, ξένισις(δημοσία) παρὰ τῆς συγκλήτου εἰς τοὺς ἐν Ῥώμῃ πρέσβεις ἢ εὐγενεῖς ξένους.

lautĭtĭa, ae, θ. συνήθ. κατὰ πλ. (lautus) πολυτέλεια, δαψίλεια.

Lautŭlae, ārum, θ. πλ. (lavio) θέρμαι ἡ θερμά, τόπος ἐν Ῥώμῃ καὶ τόπος τοῦ Λατίου.

lautŭmiae, ārum, θ. πλ. = latomiae.

lautus, a, um, (μ. π. τ. lavo) κομψῶς, λαμπρῶς, πολυτελῶς, θαψιλῶς. 2) ἁβρός, ἁβροδίαιτος.

lāvācrum, i, οὐ. (lavo) λουτρόν.

lāvātĭo, ōnis, θ. (lavo) λοῦσις. 2) λουτήρ. 3) λουτρόν, βαλανεῖον.

Lāverna, ae, θ. θεάπις, προστάτις τῶν κλεπτῶν.

Lāvernĭum, ĭi, οὐ. χωρίον τι ἐν Λατίῳ.

Lavic-, ὁ. Labic-.

Lāvīnĭa, ae, θ. Λαουϊνία, θυγάτηρ τοῦ Λατίνου, σύζυγος τοῦ Αἰνείου.

Lāvīnĭum, ĭi, οὐ. Λαουίνιον, πόλις τ. Λατίου. Ἐκ τούτου -ius ᾗ -inus, a, um, τοῦ Λαουϊνίου.

lāvo, lāvi, lautum καὶ (lōtum (ἀρχ. lāvātum) āre (ἀρχ. ᾗ ποιητ. καὶ lāvo, lavĕre) λούω. lavor, παθ. καὶ lavo, ἀμεταθ. λούομαι. lautus ἢ lotus, λυσάμενος. 2) νίπτω. manus, τὰς χεῖρας. 3) πλύνω. lotus, πλυθείς. 4) λούω, βρέχω, βαίνω, κλύζω τι.

laxāmentum, i, οὐ. (laxo) χάλασμα, διάστημα, ἄνοιγμα. 2) μτφ. ά) λώφησις, ἄνεσις, ἀνάπαυσις. 6') πρᾴυνσις, ἀνακούφισις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

laxātus, a, um, μ. π. τ. laxo.

laxe, (xius, xissime) ἐπίρ. (laxus) χαλαρῶς. 2) εὐρέως, εὐρυχώρως. 3) μτφ. ἀνέτως, ἀκολάστως.

laxĭtas, ātis, θ. (laxus) εὐρυχωρία, εὐρύτης, ἔκτασις.

laxo, 1. (laxus) χαλῶ, ἀνίημι, εὐρύνω, πλατύνω, (ἐπ)αὐξάνω, ἀραιῶ, ἐκτείνω τι. forum, τὴν ἀγοράν. manipulos, ordines, τὰς σπείρας, τὰς τάξεις. 2) ἀνίημι, χαλῶ, λύω. l. habenas, χαλῶ, δίδωμι τὰς ἡνίας. vincula literae, λύω τὰς σφραγίδας τῆς ἐπιστολῆς, ἀποσφραγίζω ἐπιστολήν. l. claustra, χαλῶ, ἀνοίγω τὰ κλεῖθρα. 3) χαλῶ, λύω, ἀνακουφίζω, πραΰνω, ἄνεσιν παρέχω. laxo iram, πραΰνω τὴν ὀργήν. animum a laboribus laxare, ἄνεσιν τῶν πόνων τῇ ψυχῇ παρέχειν. l. me molestiis, λωφῶ ἀπὸ τῶν ταλαιπωριῶν. 3) ἀμεταβ. annona laxat (se), ἡ τοῦ σίτου τιμὴ ἐλαττοῦται.

laxus, a, um, (xior, xissimus) εὐρύς, πλατύς, εὐρύχωρος. agmen l., ἐκτεταμένον, ἀραιὸν ἄγημα. tempus l., μακρὸς χρόνος. dies l., μακρὰ ἡμέρα. 3) χαλαρός, ἀνειμένος. arcum l., χαλαρὸν, ἀνειμένον τόξον. habenae laxae, ἡνίαι χαλαραί, ἀνειμέναι. ὀθεν janua laxa, θύρα ἀνοικτή, χαλαρά. 3) ἀνειμένος, ἄνετος, ἀκόλαστος, ἐλεύθερος. annona l., εὐωνος σῖτος.

lea, (ποιητ.) ᾗ leaena, ae, θ. (leo) λέαινα.

Leander, dri, ἀ. Λέανδρος, νέος τις ἐξ Ἀβύδου, ἐραστὴς τῆς Ἡροῦς, ἱερείας τῆς Ἀφροδίτης.

Learchus, i, ἀ. Λέαρχος, υἱὸς τοῦ Ἀθάμαντος καὶ τῆς Ἰνοῦς. Ἐκ τούτου Learchēus, a, um, Λεάρχειος.

Lēbădīa, ae, θ. Λεβάδεια, πόλις τῆς Βοιωτίας.

Lēbēdus, i, θ. Λέβεδος, πόλις τῆς Ἰωνίας.

lēbes, ētis, ἀ. λέβης.

Lĕchaeum, i, οὐ. Λέχαιον, ὁ λιμὴν τῆς Κορίνθου, ὁ ἐν τῷ Κορινθ. κόλπῳ.

lectīca, ae, θ. φορητὴ κλίνη, φορεῖον.

lectīcārĭus, ĭi, ἀ. (lectica) κλινηφόρος, φορειοφόρος.

lectĭcŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. lectica) φορητὸν κλινίδιον, φορεῖον. 2) κλινοτήριον.

lectĭo, ōnis, θ. (lego 2.) συλλογή. 2) συνηθέστερον ἐκλογή. 3) ἀνάγνωσις, τὸ ἀναγινώσκειν. 4) ἀνάγνωσις, ῥῆσις, τὸ κείμενον.

lectĭsternĭum, i, οὐ. (lectus-sterno) στρῶσις ἱερᾶς κλίνης, εὐωχία προσφερομένη τοῖς θεοῖς.

lectĭto, 1. (θαμ. τ. lego 2.) μετὰ προσοχῆς ἢ συχνάκις ἀναγιγνώσκω, ἐπαναγιγνώσκω τι.

lectĭuncŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. lectio) μικρὰ ἀνάγνωσις.

lector, ōris, ἀ. (lego 2.) ἀναγνώστης.

lectŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. lectus 2.) κλινίδιον.

1. **lectus**, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. lego 2.) λεκτός, ἀπόλεκτος. μτφ. ἐπίλεκτος, ἐξαίρετος.

2. **lectus**, i, ἀ. κλίνη, εὐνή, κοίτη. 2) κλίνη δειπνητική. 3) κλίνη πρὸς ἀνάπαυσιν, κλινιτήρ, ἀνακλιντήριον.

Lēda, ae, ἡ Lēdē, ēs, θ. Λήδα, σύζυγος τοῦ Τυνδάρεω, μήτηρ τοῦ Κάστορος καὶ Πολυδεύκους, τῆς Ἑλένης καὶ Κλυταιμνήστρας. Ἐκ τούτου Ledaeus, a, um, Ληδαῖος, τῆς Λήδας, καθόλου Σπαρτιατικός. dii Ledaei, ὁ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.

lēgātĭo, ōnis, θ. (lego 1.) πρεσβεία, πρέσβευσις. legationem obire, administrare, (per)agere, πρεσβεύειν. l. libera, ἡ ἐλευθέρα πρεσβεία, ἡ ἄνευ τῶν τοῦ πρεσβευτοῦ καθηκόντων. 2) (ἀπ)αγγελία (ἤτοι ἡ ἀπόκρισις ἣν ἔφερεν ὁ πρεσβευτής). renunciare (referre) legationem, ἀπαγγέλλειν. 3) πρεσβεία, οἱ πρέσβεις, ἀπόστολοι. legationem audire, τῶν πρέσβεων ἀκούειν. 4) ὑπαρχία, ἡ τοῦ στρατιωτικοῦ πρε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

σβευτοῦ τιμή. obire legationem, τῷ στρατηγῷ πρεσβεύειν.

lēgātōrius, a, um (legatus 2.) τοῦ πρεσβευτοῦ.

lēgātum, i, οὐ. (τ. legatus 1.) κληροδοσία, κληροδότημα.

1. lēgātus, a, um, μ. π. τ. lego 1.

2. lēgātus, i, ὁ. (lego 1.) πρεσβευτής, ἀπεσταλμένος, ἀπόστολος. l. sum, πρεσβεύω. 2) πρεσβευτὴς εἴτε σύμβουλος (στρατηγοῦ), ὕπαρχος, ὑποστράτηγος. 3) ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων· διοικητὴς ἐπαρχίας Καισαρικῆς, ἔπαρχος.

legens, ntis, μ. ἐν τ. lego 2.

lēgi, πρκ. τ. lego 2.

lēgĭfer, ĕra, ĕrum, θ. (lex-fero) (ποιητ.) νομοθετῶν. ὡς οὐσ. ὁ. νομοθέτης, θεσμοφόρος.

lĕgĭo, iōnis, θ. (lego 2.) ὁ καὶ ἡ λεγεών, στρατιωτικὸν σύνταγμα ἐκ Ῥωμαίων πολιτῶν εἰς 10 λόχους (cohortes) διηρημένων καὶ συγκειμένη ἐκ πεζῶν μὲν 4200—6000, ἱππέων δὲ 300. Ὠνομάζοντο δὲ ἡ ἐκ τοῦ αὐξοντος ἀριθμοῦ (π. χ. quarta, tertia, decima) ἢ ἀπὸ τοῦ συλλέγοντος αὐτὰς (π. χ. Claudiana) ἢ ἀπὸ θεοῦ τινος (π. χ. Martia, τοῦ Ἄρεως). 2) τάγμα, φάλαγξ, στρατός, στράτευμα ἄλλων ἐθνῶν.

lĕgĭōnārĭus, a, um (legio) τῆς λεγεῶνος. legionarii (milites) ὁ. πλ. οἱ τῆς λεγεῶνος στρατιῶται.

legis, γεν. τ. lex.

lēgĭtĭme, ἐπίρ. (legitimus) νομίμως, ἐννόμως. 2) πρεπόντως.

lēgĭtĭmus, a, um, (lex) νόμιμος, ἔννομος. ὡς οὐσ. -a, ōrum, οὐ. πλ. τὰ νόμιμα. 2) καθόλου νόμιμος, πρέπων, προσήκων, δίκαιος.

lĕgĭuncŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. legio.

1. lĕgo, 1. aliquem, ἀποστέλλω, πέμπω τινὰ πρεσβευτήν, ἀποδείκνυμι, αἱροῦμαι πρεσβευτήν, aliquem, τινά. l. aliquem Pompejo, ἀποδείκνυμί τινα πρεσβευτὴν πρὸς Πομπήϊον. aliquem mihi, (παρα)λαμβάνω τινὰ πρεσβευτὴν (ἢ σύμβουλον). 3) alicui aliquid, διατιθέμενος (διὰ διαθήκης) δίδωμί τινί τι, κληροδοτῶ τινί τι.

2. lĕgo, lēgi, lectum, 3. (συλ)λέγω. ὄθεν (ποιητ.) = συλῶ, sacra deūm, τὰ ἱερὰ τῶν θεῶν. 2) ἐκλέγω. centum ex senatoribus, ἑκατὸν ἐκ τῶν συγκλητικῶν. mihi domum, οἰκίαν ἐμαυτῷ. aliquem in senatum, in patres, αἱροῦμαί τινα βουλευτήν. 3) (ποιητ.) συνελίττω, συστέλλω τι. fila, τὸν μίτον. vela, συστέλλω τὰ ἱστία. l. ancoram, ἀναπτῶ τὴν ἄγκυραν. 4) δι(ἐξ)έρχομαι, διατρέχω saltus, τοὺς δρυμῶνας. vestigia alicujus, διώκω τὰ ἴχνη τινός. l. oram, παραπλέω τὴν ἀκτήν. l. mare, aequor, διαπλέω τὴν θάλασσαν. 6') διὰ τῶν ὀφθαλμῶν διέρχομαί τι = θεῶμαι, θεωρῶ, κατασκοπῶ. ὄθεν 4) ἀναγινώσκω. senatum legere, (ἐπὶ τοῦ τιμητοῦ) κατάλογον τῶν βουλευτῶν ποιεῖσθαι.

lēgŭlējus, i, ὁ. (lex) νομοτριβής, τυπικὸς εἴτε κατὰ γράμμα ἀκολουθῶν τοὺς νόμους.

lĕgūmen, ĭnis, οὐ. ὄσπριον.

Lĕlĕges, um, ὁ. πλ. Λελεγες, Πελασγικὸς λαὸς ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ ἐν Ἑλλάδι. Ἐκ τούτου ὁ) Lĕlĕgēis, ĭdis, Λελεγηΐς. 6') Lĕlĕgēius, a, um, Λελεγήϊος.

Leman(n)us i, ὁ. lacus, ἡ λίμνη τῆς Γενεύης ἐν Ἑλβετίᾳ.

lembus, i, ὁ. λέμβος.

Lemniacus, Lemnias, Lemnicola, ἴδ. Lemnos.

lemniscātus, a, um, (lemniscus) τῷ λημνίσκῳ κεκοσμημένος.

lemniscus, i, ὁ. λημνίσκος, ποικίλη ταινία δι' ἧς τούς τε στεφάνους καὶ φοίνικας ἐκόσμουν, πρὸς ἔνδειξιν τιμῆς διδόμενος.

Lemnos ἡ -us, i, θ. Λῆμνος, νῆσος τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. Ἐκ τούτου ὁ) Lemnĭas, ădis, Λημνιὰς (ἡ δοτ. πλ. Lemniasi). 6') Lemnĭăcus, a, um, Λημνιακός, Λήμνιος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

pater L., ἡ ἁπλῶς Lemnius=ὁ Ἥφαιστος. turba L., αἱ Λήμνιαι γυναῖκες, αἱ ἀποκτείνασαι τοὺς ἄνδρας αὐτῶν. furtum L., τὸ Λήμνιον κλέμμα, δηλ. τοῦ Προμηθέως τοῦ ἐν Λήμνῳ κλέψαντος τὸν Ἥφαιστον τὸ πῦρ. ὡς οὗτος. Lemnĭi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Λήμνιοι. γ') Lemnĭcŏla, ae, ἀ. (Lemnus-colo) ὁ Λήμνιος, ἐπίκλησις τοῦ Ἥφαίστου. Lemnicolae stirps=ὁ Ἐριχθόνιος.

Lĕmŏnĭa tribus, μία τῶν φυλῶν τῆς Ῥώμης παρὰ τῇ via Latina.

Lemŏnum, i, οὐ. καὶ Limo, ōnis, ἀ. πόλις τῆς Ἀκυτανίας (ἐν Γαλλίᾳ).

Lĕmŏvĭces, cum, ἀ. πλ. Λεμόβικες, ἔθνος τῆς Γαλλίας, οἰκοῦν ἐν Ἀκυτανίᾳ ἐν τῇ νῦν χώρᾳ Limoges.

Lĕmūres, um, ἀ. πλ. ψυχαί, τεθνεώτων σκιαί, (δαίμονες, φάσματα), ὧν αἱ μὲν ἀγαθαὶ ὡς lares ἐτιμῶντο, αἱ δὲ κακαὶ ὡς larvae ἐνομίζοντο, πρὸς ἐξιλασμὸν δὲ τούτων ἔθωπτζον τὰ

Lĕmūrĭa, ium, καὶ ōrum, οὐ. πλ. τῇ 9 Μαΐου.

lēna, ae, θ. (leno) πορνοβοσκός, μαστροπός, προαγωγός. 2) μτφ. ἐπαγωγός.

Lēnaeus, a, um, Ληναῖος, τοῦ Βάκχου. L. (pater)=ὁ Βάκχος.

lēne, ἐπίρ. (lenis) πράως, ἠπίως.

lēnīmen, ĭnis, οὐ. ᾗ lenimentum, i, οὐ. πραΰνσις, μείλιγμα, παραμυθία.

lēnĭo, īvi καὶ ĭi, ītum, 4. (αἰτ.) (κατα)πραΰνω, μαλάσσω, ἠπιώτερον ποιῶ τινα ἢ τι. l. aliquem solando, παραμυθοῦμαί τινα. l. superos, ἱλάσκομαι, ἐξιλεῶ τοὺς θεούς. l. seditionem, καταπαύω τὴν στάσιν.

lēnis, e, (nior, nissimus) μαλακός, ἥπιος. vinum lene, (ὁ διὰ τὴν παλαιότητα) πρᾶος γενόμενος οἶνος.

lēnĭtas, ātis, θ. (lenis) πραότης, μαλακότης, ἁπλότης. 2) μτφ. ἠπιότης, προσήνεια.

lēnĭter, (nius, nissime) ἐπίρ. (lenis) πράως, μαλακῶς, ἠπίως, ἡσύχως. 2) μτφ. πράως, ἠπίως.

lēnĭtūdo, ĭnis, θ. (lenis) (σπαν.)=lenitas.

lēnītus, a, um, μ. π. τ. lenio.

Lenĭum, ἡ Lennium, ĭi, οὐ. χωρίον τι ἐν Λυσιτανίᾳ.

lēno, ōnis, ἀ. πορνοβοσκός, μαστροπός, προαγωγός. 2) μτφ. (σπαν.) μεσίτης ἐπὶ κακῇ τινος πράξεως.

lēnōcĭnĭum, ĭi, οὐ. (leno) πορνοβοσκία, μαστροπεία, προαγωγία. 2) μτφ. α) θέλγητρον β') καλλωπισμός, περιττο(κακο)τεχνία.

lēnōcĭnor, 1. (leno) προαγωγεύω, μαστροπεύω. 2) μτφ. l. alicui, χαρίζομαί τινι, κολακεύω, ἀρεσκεύομαι, θεραπεύω τινά.

lens, lentis, θ. ὁ φακός.

lente (tius, tissime) ἐπίρ. ἠρέμα, βραδέως, ἡσύχως, καὶ ἐπὶ χρόνου lentius spe, θάσσον ἐλπίδος. 2) μτφ. πράως, ἀταράκτως, ἡσύχως.

lentesco, ĕre (lentus) ἀμεταβ. γλίσχρος γίγνομαι, γλισχραίνομαι. μτφ. παύομαι.

lentiscĭfer, ĕra, ĕrum, (lentiscus -fero) (ποιητ.) σχίνους φέρων, σχινώδης.

lentiscum, i, οὐ. καὶ-us, i, θ. σχῖνος.

lentĭtūdo, ĭnis, θ. (lentus) βραδύτης, ἀδράνεια. 2) μτφ. ἀναλγησία, ἀπάθεια.

lento, 1. (lentus) (ποιητ.) aliquid, κυρτῶ, λυγίζω, κάμπτωτι. l. remos, κωπηλατῶ.

Lentŭlus, i, ἀ. Λεντύλος ἢ Λέντλος οἰκογενειακὸν ὄνομα τοῦ Κορνηλίου γένους. Ἐκ τούτου Lentulĭtas, ātis, θ. ἡ ἀρχαία εὐγένεια τῆς οἰκογενείας τοῦ Λεντύλου.

lentŭlus, a, um, ὑποκ. τοῦ

lentus, a, um, (tior, tissimus) λυγώδης, εὔκαμπτος, εὐλύγιστος. 2) βραδύς, ἠρεμαῖος, ἥσυχος. l. amnis, ὁ ἤρεμος, ὁ ἠρέμα ῥέων ποταμός. μτφ. ἥσυχος, ὑπομονητικὸς ἢ ἀναλγής, ἀπαθής, ἀναίσθητος. pec-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

tora lenta, ψυχρὰ καρδία, ἀναισθητοῦσα πρὸς τὸν ἔρωτα. l. in dicendo, ψυχρὸς ἐν τῷ λέγειν. 3) γλίσχρος, φειδωλός. μτφ. ἰδιογνώμων, ἰδιότροπος. 4) ἐπὶ χρόνου· βραδύς, σχολαῖος. carbones lenti, οἱ βραδέως καίοντες ἄνθρακες. remedia lenta, τὰ βραδέως ἐνεργοῦντα φάρμακα. spes lenta, ἡ βραδέως ἐκπληρουμένη ἐλπίς.

1. lēnuncŭlus, i, ἀ. (ἀντὶ lembunculus) (ὑποκ. τ. lembus) σκαφίδιον, λεμβίδιον, μικρὰ λέμβος.

2. lēnuncŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τ. leno.

1.lĕo, ōnis, ἀ. λέων (ἄστρον).

2.Lĕo, ōnis, ἀ. Λέων, ρωμ. οἰκογενειακὸν ὄνομα.

Lĕōcŏrĭon, ĭi, οὐ. Λεωκόριον, ναὸς ἐν Ἀθήναις πρὸς τιμὴν τῶν τριῶν θυγατέρων τοῦ Λεώ.

Leon, ontis, ἀ. Λέων, χωρίον τι ἐν Σικελίᾳ.

Lĕōnĭdas, ae, ἀ. Λεωνίδας. α) ὁ ἐν Θερμοπύλαις τῷ 480 π. Χ. πεσὼν βασιλεὺς τῆς Σπάρτης. β') διδάσκαλός τις τοῦ νεωτέρου Κικέρωνος.

Lĕōnĭdes, ae, ἀ. Λεωνίδης, διδάσκαλος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

Lĕontīni, ōrum, ἀ. πλ. Λεοντῖνοι, πόλις τῆς Σικελίας. Ἐκ τούτου Leontīnus, a, um, Λεοντῖνος, καὶ ὡς οὐσ. Leontīni, ōrum, ἀ. πλ. Λεοντῖνοι, οἱ κάτοικοι.

lĕŏpardus, i, ἀ. λεόπαρδος.

lĕpĭde, (dius, dissime) ἐπίρ. (lepidus) χαριέντως, κομψῶς, ἀστείως.

1.lĕpĭdus, a, um, (dior, dissimus) (lepor) ἐπίχαρις, χαρίεις, κομψός, ἀστεῖος, καὶ θρυπτικός, τρυφερός.

2. Lĕpĭdus, i, ἀ. Λέπιδος, ἐπωνύμ. τοῦ Αἰμιλίου γένους.

Lĕpontĭi, ōrum, ἀ. πλ. Λεπόντιοι, λαὸς τῆς ἐπὶ τάδε τῶν Ἀλπεων Γαλλίας.

lĕpor, ōris, ἀ. χάρις, κομψότης, ἀστειότης.

lĕpŏrīnus, a, um, (lepus) λαγῷος, τοῦ λαγῳοῦ.

lĕpŏris, γεν. τ. lepor καὶ -ŏris, γεν. τ. lepus.

lepos=lepor.

Leptis, is, θ. Λέπτις, 1) ἐν Ἀφρικῇ magna Leptis, ἡ μεγάλη Λέπτις, πόλις μεταξὺ τῶν δύω Σύρτεων. minor Leptis, ἡ μικρὰ Λέπτις, πόλις ἐν τῷ Βυζακίῳ παρὰ τῷ Θάψῳ. Ἐκ τούτου Leptitāni, ōrum, οἱ κάτοικοι. 2) πόλις ἐν Ἱσπανίᾳ.

lĕpus, ŏris, ἀ. λαγώς. 2) ἄστρον.

lĕpuscŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τ. lepus.

Lerna, ae, ἡ-nē, ēs, θ. Λέρνη, λίμνη, ποταμὸς καὶ πόλις παρὰ τῷ Ἄργει τῆς Πελοποννήσου, ἔνθα ἦν ἡ Λερναία Ὕδρα, ἣν ὁ Ἡρακλῆς ἐφόνευσεν. Ἐκ τούτου Lernaeus, a, um, Λερναῖος.

Lesbos ἡ-us i, θ. Λέσβος, νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Ἐκ τούτου α) Lesbĭacus, a, um, Λεσβιακός. libri Lesbiaci, οἱ ἐν Λέσβῳ φυλαττόμενοι τοῦ Δικαιάρχου διάλογοι. β') Lesbĭas, ădis, θ. Λεσβιάς. γ') Lesbis, ĭdis, θ. Λεσβίς. L. puella ἡ Lesbis=ἡ Σαπφώ. δ') Lesbĭus, a, um, Λέσβιος. vates Lesbius=ἡ Σαπφώ. civis L.=ὁ Ἀλκαῖος, ὅθεν plectrum Lesbium, πλῆκτρον λυρικὸν ἢ Ἀλκαϊκόν. Lesbium, Λέσβιος οἶνος. ε) Lesbōus, a, um,=Lesbius,

lessus, i, ἡ ūs, ἀ. (ἡ αἰτ. -um, αἱ ἄλλαι πτώσεις ἐν ἀπαντῶσιν). θρῆνος, θρηνῳδία.

lētālis, e (letum) (ποιητ.) θανάσιμος, θανατηφόρος.

Lethaeus, ΐδ. Lethe.

lēthargĭa, ae, θ. ληθαργία. Ἐκ τούτου

lēthargĭcus, a, um, ληθαργικός.

lēthargus, i, ἀ. λήθαργος, ληθαργία.

Lēthe, ēs, θ. Λήθη, ποταμὸς τοῦ Ἅδου, τὸ ὕδωρ τοῦ ὁποίου πίνουσαι αἱ ψυχαὶ ἐπελανθάνοντο τοῦ παρελθόντος. ὅθεν Lethaeus, a, um, Ληθαῖος. vincula Lethaea abrumpere alicui=εἰς τὴν ζωὴν ἀ-

νάγειν τινά. (ποιητ.) ὀλήθην προξενῶν. Lethaeus somnus = ὁ ὕπνος. amor L., ἄπιστος ἔρως.

lētĭfer, ĕra, ĕrum, (letum-fero) (ποιητ.) θανατηφόρος.

lēto, āre, (ποιητ.) aliquem, θανατῶ, ἀποκτείνω τινά.

Letōis, -ĭus, ĭδ. Lato.

lētum, i, οὐ. θάνατος (βίαιος). leto dare aliquem, ἀποκτείνειν τινά. leto perire ἢ affici, θανατοῦσθαι, φθαρῆναι. l. sibi parere manu, κατεργάζεσθαι ἑαυτόν, αὐτοκτονεῖν. 2) μτφ. (ποιητ.) φθορά, καταστροφή.

Leucădĭa, ae, ᾗ Leucas, ădis, θ. Λευκάς, νῆσος τοῦ Ἰονίου πελάγους (πρότερον γερσόνησος). Ἐκ τούτου Leucadĭus, a, um, Λευκάδιος. mos Leucadius, ἔθος τῶν Λευκαδίων, καθ' ὃ κατ' ἔτος κακοῦργόν τινα ἐκρήμνιζον εἰς τὴν θάλασσαν, γωρὶς ὅμως ν' ἀφίνωσιν αὐτὸν ν' ἀπολεσθῇ. Leucadĭa, ae, θ. Λευκάδια, ὁρᾶμά τι τοῦ Τουρπιλίου. Leucadĭi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Leucas, ădis, ᾗ. Leucadia. 2) = Leucata.

Leucaspis, ĭdis, θ. Λεύκασπις.

Leucāta, ae, ἡ, -es, ae, ἀ. καὶ Leucas, ădis, θ. Λευκάτας, ἀκρωτήριον τῆς Λευκάδος.

Leucē, ēs, θ. Λευκή, πόλις τῆς Λακωνικῆς.

Leuci, ōrum, ἀ. πλ. Λεῦγοι, ἔθνος τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.

Leucippus, i, ἀ. Λεύκιππος, 1) πατὴρ τῆς Φοίβης καὶ Ἱλαίρας αἵτινες ὑπὸ τοῦ Κάστορος ᾗ Πολυδεύκους ἡρπάγησαν. Ἐκ τούτου Leucippis, ĭdis, θ. θυγάτηρ τοῦ Λευκίππου. 2) Ἕλλην φιλόσοφος, μαθητὴς τοῦ Ἐλεάτου Ζήνωνος.

Leucŏpĕtra, ae, θ. Λευκόπετρα, ἀκρωτήριον τῆς Βρεττίας.

Leucōsĭa, ae, θ. Λευκωσία, νῆσος τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους.

Leucŏsўri, ōrum, ἀ. πλ. Λευκόσυροι, λαὸς τῆς Καππαδοκίας.

Leucothĕa, ae, ἡ, -thoē, ēs, θ. Λευκοθέα, ὄνομα τῆς Ἰνοῦς, θυγατρὸς τοῦ Κάδμου.

Leuctra, ōrum, οὐ. πλ. τὰ Λεῦκτρα, ἐν Βοιωτίᾳ. Ἐκ τούτου -ctrĭcus, a, um, Λευκτρικός.

Levăci, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.

lĕvāmen, ĭnis, ᾗ levamentum, i, οὐ. (levo) κούφισμα, ἀνακούφισις, παραμυθία.

lĕvātĭo, ōnis, θ. (levo 2.) ἡ ἄρσις. 2) μτφ. ἀ) ἀνακούφισις. β') μείωσις, ἐλάττωσις.

lĕvātus, a, um, μ. π. τ. levo, 1.

1. lēvi, παρκ. τ. lino.

2. levi ἀφ. τ. levis.

lĕvĭcŭlus, a, um, (ὑποκορ. τ. levis 2.), ὑπόκουφος, κοῦφος, κουφόνους, ἐλαφρός.

lĕvĭdensis, e, (levis 2.) (σπαν.) ἀραιός. μτφ. ὀλίγος.

lēvĭgo, 1. (levis 1.) aliquid, λεαίνω, λειῶ, καθομαλίζω τι.

lĕvĭ-pes, pĕdis, ἐλαφρόπους.

1. lēvis, e, (vior, vissimus) λεῖος. l. locus, λεῖος, ὁμαλὸς τόπος. l. juventus, ἄτριχος νέος. l. senex, φαλακρὸς γέρων. 2) μτφ. (ποιητ.) νεαρός, τρυφερός. 3) λεῖος, συντετριμμένος. 4) γλίσχρος. (ποιητ.) sanguis levis, γλίσχρον, ὀλισθηρὸν αἷμα. ὅ) λεῖος, γλαφυρός. oratio, λόγος.

2. lĕvis, e, (vior, vissimus) κοῦφος, ἀβαρής, ἀβριθής, ἐλαφρός. l. armatura, οἱ ψιλοὶ στρατιῶται. humus l. λεπτή, λεπρὰ γῆ. 2) ἐλαφρός, ταχύς. cursus, saltus, cervus, ἐλαφρὸς δρόμος, ἄλμα, ἔλαφος. Parthi leves sunt, οἱ Πάρθοι ταχεῖς εἰσιν. 3) κοῦφος, ἀβαρής, ἐλαφρός. l. terra, κούφη, ἐλαφρὰ γῆ. l. somnus, μαλακός, ἐλαφρὸς ὕπνος. 4) μτφ. ἀ) ἐλαφρὸς εὔκολος πρὸς ἐκτέλεσιν. β') οὐ χαλεπός, ἤπιος. reprehensio, ψόγος. 3) μικρός, ἀσήμαντος, εὐτελής, φαῦλος. periculum, κίνδυνος. l. bellum, μικρός, οὐδενὸς ἄξιος πόλεμος. l. signum, μικρὸν σημεῖον.

pecunia ei est levis, ὀλίγον ὄν-ναται παρ' αὐτῷ τὰ χρήματα. pecunia in levi habeo, παρὰ φαῦ-λον ποιοῦμαι τὰ χρήματα. 4) ἐπὶ χαρακτῆρος καὶ φρονήματος· ά) κοῦφος, κουφόνους, ἐλαφρός, εὐμε-τάβολος. l. spes, ματαία ἐλπίς. β') ἤπιος, χαρίεις, μαλακός. Musa, carmen, Μοῦσα, ποίημα.

1. lēvĭtas, ātis, θ. (levis 1.) λειότης.

2. lēvĭtas, ātis, θ. (levis 2.) κουφό-της, ἐλαφρότης. 2) μτφ. ταχύτης, τάχος. 3) μτφ. ά) κενότης, μα-ταιότης, εὐμεταβλησία, ἀστασία, τὸ ἐπιπόλαιον. opinionis, τῆς γνώμης. β') φαυλότης, εὐτέλεια. 4) κουφότης, κουφόνοια, ἐλαφρότης.

lĕvĭter, (vius, vissime) ἐπίρ. (levis 2.) κούφως, ἐλαφρῶς. armati, οἱ ἐλαφρῶς ὡπλισμένοι, οἱ ψιλοί. μτφ. l. ferre aliquid, ἐν ἐλαφρῷ ποιεῖσθαί τι, πράως φέρειν τι. 2) κούφως, μικρόν τι, ἐπὶ μικρόν, φαύ-λως. l. eminere, μετρίως ἀνέχειν. l. saucius, γράδδην τρωθείς. l. eruditus, φαύλως πεπαιδευμένος.

1. lĕvo, 1. (levis 1.) λειῶ, λεαίνω τι.

2. lĕvo, 1. (levis 2.) κουφίζω, αἴρω. aliquem, τινά. se levare ἢ levari, ἀνακουφίζειν ἑαυτόν, αἴρεσθαι, ἀνί-στασθαι. l. arma super capite, αἴρω τὰ ὅπλα ὑπὲρ τὴν κεφαλήν. l. me pennis ἢ alis, ταῖς πτέρυξιν αἴρομαι, μετεωρίζομαι. 2) l. alicui aliquid ἢ aliquem aliqua re, κουφίζω τινί τι, ἐπικουφίζω τινά τινος. l. alicui vincula, κουφίζω τινὶ τὰ δεσμά. l. me aere alieno, κουφίζω ἐμαυτῷ τὸ χρέος, ἀπαλλάσσομαι τοῦ χρέους. β') l. aliquid, ἀνακουφίζω, ἠπιῶ τι, ἐλαφρότερον καὶ ἀνεκτότερον ποιῶ τι. (ποιητ.) injurias, suspicionem, τὰς ἀδικίας, τὴν ὑποψίαν. (ποιητ.) l. omen, (ἐξ) ἐλάσκομαι. 3) μειῶ, ἐλαττῶ τι. vectigal, τὸν φόρον. 4) ἀνορθῶ, κρατύνω, ἀναζωπυρῶ, εὐφραίνω, aliquem τινά. fessos corporis artus, τὰ ἀσθενῆ τοῦ σώματος μέλη. l. aliquem auxilio, κουφίζω τινὰ ἐπικουρίᾳ, βοηθῶ τινι.

lex, lēgis, θ. (lego = λέγω) νόμος. legem ferre ἢ rogare, νόμον γράφειν, εἰσφέρειν. legem promulgare, νόμον ἀποδεικνύναι. legem jubere ἢ sciscere, νόμον τίθεσθαι ἢ γράφεσθαι ὑπὸ τοῦ δήμου. legem antiquare ἢ repudiare, νόμον ἀποψηφίζεσθαι, ἀποχειροτο-νεῖν. legem perferre (ἐνίοτε ἢ ferre) imponere, dare legem, (ἐπι)τιθέναι νόμον. lege, ἢ lege agere, δίκην εἰσάγειν, δίκην λαγ-χάνειν. legibus, κατὰ τοὺς νόμους. 2) νόμος, κανών, τάξις. sine lege, ἀτάκτως. 3) συνθήκη, συμβό-λαιον, συμφωνία. his legibus ut, ἐπὶ τούτοις, (ἐπὶ συμφωνίᾳ) ὥστε. pax data est in has leges, ἐπὶ τούτοις ἡ εἰρήνη ἐγέ-νετο. pacem alicui dare his legibus, ut aliquid faciat, εἰρή-νην διδόναι τινι, ἐφ' ᾧ ποιεῖν τι.

lexis, is, θ. λέξις.

Lexŏbii, ἡ Lexovii, ōrum, ἀ. πλ. Λεξόβιοι, ἔθνος τι τῆς Λουγδουννη-σίας Γαλλίας.

lībāmen, ĭnis, οὐ. (libo) (ποιητ.) ἀπαρχή, λοιβή, σπονδή. libamina diis dare, ἀπάργεσθαι τοῖς θεοῖς, σπένδειν. 2) μτφ. αἱ ἀπαρχαί, δεῖγμα, ἐπίδειγμα.

lībāmentum = libamen.

Lĭbānus, i, ἀ. Λίβανος, ὄρος τῆς Συρίας.

lībātĭo, iōnis, θ. ἀπαρχή, λοιβή, χοή, σπονδή.

lībātus, a, um, μ. π. τ. libo.

lībella, ae θ. (ὑποκ. τ. libra) ἀσσά-ριον, ὅθεν παροιμιωδῶς μικρόν τι νόμισμα, ὀβολός, τὸ λεπτόν. ad l., μέχρις ὀβολοῦ = ἀκριβῶς, ἐντελῶς. 2) μτφ. τὸ ὅλον κληρονομίας τινός. (πρβλ. as) heres ex libella = heres ex asse, ὁ τοῦ ὅλου κληρονόμος.

lĭbellus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. liber 4) βιβλιάριον, συγγραμμάτιον, μικρὰ ἐπιστολή. 2) ἀναγραφή, πίναξ, κατάλογος. mandatorum, τῶν ἀγ-γελιῶν. 3) ἔγκλημα δίκης, ἔγκλη-

σις, γραφή. libelli conjurationem nuntiantes, γραφαὶ τὴν συνωμοσίαν ἀγγέλλουσαι. 4) κλῆσις, πρόσκλησις. gladiatorum, τῶν μονομάχων. 5) γράμματα αἰτητικά, δεητικά. libellum composuit, ἀναφορὰν συνέθετο. 6) λοίδορον γράμμα, λίβελλος.

lĭbens, ntis, (μ. ἐν. τ. libet) (entior, entisimus) ἄσμενος, ἑκούσιος, ὁ προθύμως ποιῶν τι. animo libente, ἀσμένως, εὐχαρίστως.

lĭbenter, ἡ lubenter, (entius, entissime) ἐπίρ. (libens) ἀσμένως, ἡδέως.

lĭbent, ἴδ. libet.

Lĭbentīna, καὶ Lubentīna, ae, θ. ἐπίκλησις τῆς Ἀφροδίτης.

1. līber, ĕra, ĕrum (erior, errimus) ἐλεύθερος. ὡς οὐσ. liber, ὁ ἐλεύθερος. nemo liber, οὐδεὶς ἐλεύθερος. servi atque liberi, οἵ τε δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι, λέγεται δὲ ἐπὶ λαοῦ τινος ἢ δημοκρατουμένου, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς μοναρχούμενον, ἢ αὐτονόμου οὐδενὶ ὑποτεταγμένου. π. χ. liber populus, αὐτόνομον, ἐλεύθερον ἔθνος. κατ' ἐξοχήν, ὁ ἐλεύθερος δασμοῦ, ὑπηρεσίας τινὸς ἤ. liberi ab omni sumptu, ἀπηλλαγμένοι πάσης δαπάνης. libera civitas, πολιτεία ἀτελής, φόρου ἐλευθέρα· ὅθεν μτφ. l. re ἢ ab re, ά) ὁ ἐλεύθερος, ἀπηλλαγμένος τινός. curā, τῶν φροντίδων. (ποιητ.) l. laborum, ἐλεύθερος πόνων. β') locus l., τόπος ἀθορύβητος (εἰς ὃν δὲν φοιτῶσι πολλοί)· ἐπίσης aedes liberae, οἰκία ἀνενόχλητος, ἀθόρυβος. γ') ἐλεύθερος χρέους. 2) ἐλεύθερος, ἀπεριόριστος, αὐτεξούσιος. adolescentia, νεότης, l. custodia ἢ conclave, φυλακὴ ἄδεσμος, ἐλευθέρα. (ποιητ.) libera aqua, τὸ ἀνεμποδίστως ῥέον ὕδωρ. l. campus, ἀναπεπταμένον πεδίον. liberum est, ἐπ' ἐμοί ἐστιν, ἔξεστί μοι. 3) ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, εἰλικρινής, θαρραλέος. 4) ἐλεύθερος, ἀχαλίνωτος, ἀκόλαστος, ἀκώλυτος.

2. līber, ĕri, ἀ. υἱὸς μόνον κατὰ πλ. liberi, ὅπερ ἰδέ.

3. Līber, ĕri, ἀ. ἀρχαία τις Ἰταλικὴ θεότης, ὕστερον ἐπίκλησις τοῦ Βάκχου, Διονύσου. Liber pater ἢ ἁπλῶς Liber, ὁ Διόνυσος, ὁ Βάκχος. 2) (ποιητ.) = ὁ οἶνος.

4. lĭber, bri, ἀ. φιλύρα, βίβλος, ἡ ὑπὸ τὸν φλοιὸν λεπτὴ ἐπιδερμὶς τοῦ δένδρου, φλοιός. 2) βίβλος, βιβλίον, κατάλογος, ἐπιστολή. 3) Libri Sibyllini ἢ ἁπλῶς libri, οἱ Σιβύλλειοι χρησμοί.

Lĭbĕra, ae, θ. Κόρη, Περσεφόνη, ἡ θυγάτηρ τῆς Δήμητρος. 2) ἡ Ἀριάδνη, σύζυγος τοῦ Βάκχου.

Lĭbĕrālĭa, ium, οὐ. πλ. (Liber 3) τὰ Διονύσια, ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου τῇ 21 Μαρτίου τελουμένη.

lĭbĕrālis, e, (liber 1.) τῆς ἐλευθερίας. causa l., ἡ περὶ ἐλευθερίας δίκη. 2) ἐλευθεροπρεπής, ἐλευθέριος, τοῦ ἐλευθέρου, ἀξιοπρεπής. studia ἢ disciplinae ἢ artes liberales, αἱ ἐλευθέριαι τέχναι ἢ ἐπιστῆμαι, π. χ. ποίησις, ῥητορικὴ ἱστορία, φιλοσοφία ἢ τὰ τοιαῦτα, ὅθεν ά) ἐλευθέριος, φιλόδωρος, ἀφειδής, δαψιλής. liberales sumptus, μεγαλοπρεπεῖς δαπάναι. β') μεγαλό(θυμος)ψυχος, μεγαλόφρων, γενναῖος. l. in aliquem, μεγαλόφρων πρός τινα.

lĭbĕrālĭtas, ātis, θ. (liberalis) ἐλευθεριότης, ἐλευθερο(ἀξιο)πρέπεια. 2) μεγαλοψυχία, γενναιότης. 3) ἐλευθεριότης, φιλοδωρία, δαψίλεια, κατὰ πλ. liberalitates, αἱ φιλο-(γενναιο)δωρίαι.

lĭbĕrālĭter, (lius, lissime) ἐπίρ. (liberalis) ἐλευθερίως, ἐλευθεροπρεπῶς. 2) μεγαλο(ψύχως)φρόνως. 3) ἐλευθερίως, φιλοδώρως, δαψιλῶς. 4) ἀσμένως, εὐμενῶς.

lĭbĕrātĭo, ōnis, θ. (libero) ἐλευθέρωσις, ἀπαλλαγή. 2) ἐν δικαστηρίῳ ἀπόλυσις, ἄφεσις, ἀθώωσις.

lībĕrātor, ōris, ἀ.(libero) ἐλευθερωτής, σωτήρ.
lībĕrātus, a, um, μ. π. τ. libero.
lībĕre, (rius, rrime) ἐπίρ. (liber 1.) ἐλευθέρως, ἐλευθερίως, ἀκωλύτως· κατ' ἐξοχὴν ἐλευθέρως = οὐ δουλικῶς. educari, ἀνατρέφεσθαι. 2) (ποιητ.) ἀφ' ἑαυτοῦ, ἑκουσίως, αὐτομάτως. 3) ἐλευθερίως, θαρραλέως, μετὰ παρρησίας.
lībĕri, ōrum καὶ um, πλ. τὰ τέκνα, οἱ παῖδες, καὶ περὶ ἑνὸς παιδός = ὁ υἱός, ἡ θυγάτηρ.
lībĕro, 1. (liber 1.) aliquem, (ἀπ)ελευθερῶ τινα (ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἢ δουλείας). καὶ καθόλου l. (ab)aliqua re ἢ ἁπλῶς l. aliquem ἢ aliquid, ἐλευθερῶ, ἀπολύω, ἀπαλλάττω τινά τινος. l. molestiis, ἀπαλλάσσομαι τῶν ταλαιπωριῶν. l. aliquem culpā, ἀπαλλάττω τινὰ τῆς αἰτίας. l. me aere alieno, ἀποτίνω τὸ χρέος. l. Athenas, ἐλευθερῶ τὰς Ἀθήνας. l. obsidionem urbis, αἴρω τὴν πολιορκίαν ἐκ τῆς πόλεως, ἀπαλλάττω τὴν πόλιν τῆς πολιορκίας. l. fidem meam, τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελῶ. liberate oculos meos, ἀπαλλάξατέ μου τοὺς ὀφθαλμούς, ἀπέλθετε ἀπ' ἐμοῦ. saltu fovea se liberat, ἐκπηδᾷ τῆς τάφρου. liberatus laboribus, ἀπηλλαγμένος τῶν πόνων.
lībĕrta, ae, θ. ἴδ. libertus.
1.lībertas, ātis, θ. (liber 1.) ἐλευθερία (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν δουλείαν). se in libertatem vindicare, ἐλευθεροῦν ἑαυτόν. 2) τὸ δίκαιον τοῦ ψηφοφορεῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. usurpare libertatem, τῷ δικαιώματι τοῦ ψηφίζεσθαι χρῆσθαι. eripere libertatem, ἀφαιρεῖσθαί τινα τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφίζεσθαι. 3) ἐλευθερία, αὐτονομία, τῆς πολιτείας (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν μοναρχίαν ἢ τὴν εἰς ξένον τινὰ ὑποταγήν). libertate donare civitatem, ἐλευθερίαν τῇ πολιτείᾳ διδόναι. libertatem reddere Syracusanis, ἐλευθεροῦν τοὺς Συρακουσίους. 4) ἐλευθερία, ἐξουσία, μετὰ γεν. μάλιστα γερουνδίου. δ') ἐλευθερία, ἀκολασία. β) παρρησία.
2. Lībertas, ātis, θ. Ἐλευθερία, θεά τις τῶν Ῥωμαίων, ἧς ὁ ναὸς ἦν ἐπὶ τοῦ Ἀβεντίνου λόφου.
lībertīnus, a, um, (libertus) ἐξ(ἀπ)ελευθερικός, ἀπελευθέριος. ὡς οὐσ. -us, i, ἀ. ᾖ -a, ae, θ. ὁ ᾖ ἡ ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἀπελεύθερων.
lībertus, a, um, (liber 1) ἀπ(ελεύθερος) ἐλευθερωθείς· ᾖ ὡς οὐσ. -us, i, ἀ. ᾖ -a, ae, θ. ὁ ᾖ ἡ ἀπελεύθερος.
lĭbet ἢ lŭbet, libuit ᾖ libitum est, ēre, ἀμτβ. ἀπρόσ. alicui, ἀρέσκει τινί, ἀρεστόν τινί ἐστι, δοκεῖ τινι. non libet (mihi) plura scribere, οὐ δοκεῖ μοι πλείω γράφειν.
Lĭbethrum, i, οὐ. Λειβήθρον, πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ, ἔγουσα πηγὴν τινα καὶ ἄντρον εἰς τὰς Μούσας ἀφιερωμένον. Ἐκ τούτου Libethris, ĭdis, θ. Λειβηθρίς. Libethrides Nymphae, αἱ Λειβηθρίδες Νύμφαι = αἱ Μοῦσαι.
lĭbīdĭnōse, (sius) ἐπίρ. (libidinosus) ἀσελγῶς, ἀκολάστως. 2) ἡδονῆς ἕνεκεν.
lĭbīdĭnōsus, a, um, (sior, sissimus) (libido) ἀσελγής, ἀκόλαστος, ἡδυπαθής. 2) alicujus rei, ἐπιθυμῶν, ὀρεγόμενός τινος.
lĭbīdo, ĭnis, θ. (libet) ἐπιθυμία, ὄρεξις, ἔφεσις. ad libidinem ἢ (ex) libidine, κατὰ θυμόν, καθ' ἡδονήν. libidinem esse = ἐπιθυμεῖν, ἐφίεσθαι. 2) αἰσχρὰ ἐπιθυμία, ἡδονή, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Lĭbĭtīna, ae, θ. Λιβιτίνα, εἴτε Ἐπιτυμβία Ἀφροδίτη, ἧς ἐν τῷ ναῷ ἐν Ῥώμῃ τὰ πρὸς τὰς ταφὰς ἐπίπρασκον· ὅθεν ά) = τὰ πρὸς ταφήν. β') (ποιητ.) = ὁ θάνατος. 2) κηδεία.
libitum est, πρκ. τ. libet.
lībo, 1. aliquid alicui, λείβω, σπένδω τινί τι. vinum, οἶνον. libato, σπονδῆς γενομένης, σπείσας.

Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

(ποιητ.) l. pateris altaria, ἐκ φιαλῶν ἐπὶ τὸν βωμὸν σπένδω. καθόλου θυσίαν τοῖς θεοῖς προσφέρω, ἀκροθινιάζω, ἀπάρχομαι. fruges Cereri, καρποὺς τῇ Δήμητρι. l. Jovi, τῷ Διὶ ἀκροθινιάζω. μτφ. alicui lacrimas, δάκρυά τινι σπένδω, ἐκχέω. 2) ἀπάρχομαι, ἀποβρέπω, ἀφαιρῶ, ἀπογεύομαι τινος. libare ex omnibus, ἀπάντων ἀπογεύεσθαι. a natura deorum libatos animos habemus, αἱ ἡμέτεραι ψυχαὶ οἷον ἀπόσπασμα (ἀφαίρεμα) τῆς τῶν θεῶν φύσεώς εἰσι. (ποιητ.) dies l. aliquid ex ore, ὁ χρόνος ἀφαιρεῖ τι τοῦ κάλλους. libavit oscula filiae (ποιητ.), γλυκέως τὴν κόρην ἐφίλησε. 3) l. arenam pede, ἀκροθιγῶς ἅπτομαι τῆς ἄμμου.

Lībo, ōnis, ὁ, Λίβων, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

lībra, ae, θ. λίτρα (βάρος 12 οὐγγιῶν). 2) ζυγός, ζυγόσταθμος. 3) ζυγὸς (ἄστρον). 4) ὑδροστάθμη, ὅθεν ad libram, ἰσο(ἀντι)ρρόπως.

lībrāmen, ĭnis, οὐ. (libro) ἔξαρσις, ῥοπή, φορὰ πρὸς τὰ ἄνω.

lībrāmentum, i, οὐ. (libro) σήκωμα, βάρος. 2) ἰσορροπία, ἰσότης. 3) ῥοπή, φορά.

lībrārĭŏlus, i, ὁ, ὑποκ. ᾱ̆=τῶ̄

1. lībrārĭus, a, um, (liber 4) γραφικός. scriptor l., ὁ ἀντιγραφεύς. καὶ ὡς οὐσ.-ĭus, ĭi, ὁ. ὁ ἀντιγραφεύς, ὁ βιβλιοπώλης. 6′) -ĭum, ĭi, οὐ. βιβλιο(γραμματο)φυλάκιον.

lībrātĭlis, e, (libra) λιτριαῖος. ὡς οὐσ. librātilia, ĭum, οὐ. πλ. λιτριαῖοι λίθοι ἢ ὄργανα πρὸς ἐκσφενδόνισιν βαρέων λίθων.

lībro, 1. (libra) aliquid, σταθμῶμαι, σταθμίζω, ἐξετάζω τι. 2) ὁμαλίζω, ἰσορροπῶ. terra librata ponderibus, ἡ γῆ ὑπὸ τῶν βαρῶν ἰσορροποῦσα. (ποιητ.) dies librata, ἡ μεσημβρία. 3) αἴρω, μετεωρίζω, κρεμάννυμί τι, καὶ παθητ. libror, αἴρομαι, μετεωρίζομαι. vela librantur ab aura (ποιητ.), τὰ ἱστία μετεωρίζονται ὑπὸ τῆς αὔρας. 4) πάλλω, τινάσσω, βάλλω, ἀφίημι, hastam, τὸ δόρυ. se librare, αἴρεσθαι, ἀναπέτεσθαι (ἐπὶ τῶν μελισσῶν καὶ πτηνῶν). aves librant cursus ἢ librant se in aëre = τὰ πτηνὰ ἀναπέτεται. l. corpus in herba, ἐπὶ τὴν χλόην κατακλίνομαι.

lībum, i, οὐ. ψαιστόν, πάπανον (εἶδος πλακουντίου).

Liburna ᾱ̆-nĭca, ae, θ. ĭδ. Liburnia.

Lĭburnĭa, ae, θ. ἡ Λιβυρνική, χώρα τῆς Ἰλλυρίας. Ἐκ τούτου ά) Liburnus, a, um, Λιβυρνός. ὡς οὐσ. Liburni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Λιβυρνοί (οἱ κάτοικοι). καὶ Liburna, ἡ-nĭca, ae, θ. (ὑπον. navis) τὸ Λιβυρνικὸν σκάφος (εἶδος κέλητος). 6′) Liburnĭcus, a, um, Λιβυρνικός, classis, στόλος.

Lĭbўa, ae ᾱ̆-ē, ēs, θ. Λιβύη, ἡ βορεία παραλία τῆς Ἀφρικῆς. Ἐκ τούτου ά) Libўcus, a, um, Λιβυκός, Ἀφρικανικός. 6′) Libys,ўos, ὁ, Λίβυς. γ′) Libystis, ĭdis, θ. Λιβυστίς, Λιβυκή.

Lĭbўphoenīces, um, ἀ. πλ. Λιβυφοίνικες, οἱ Φοίνικες κάτοικοι τῆς Λιβύης, μάλιστα οἱ ἐν Βυζακίῳ.

Lĭbyssa, ae, θ. Λίβυσσα, πόλις Βιθυνίας.

1. lĭcens, ntis, μ. ἐν. τ. licet.

2. lĭcens, ntis (entior) (μ. ἐν. τ. liceor) ἀκόλαστος, ἀκώλυτος.

lĭcenter, (entius) ἐπίρ. (licens 2.) ἐλευθέρως, ἀκωλύτως, ἀκολάστως. 2) ἀδεῶς, θρασέως, αὐθαδῶς.

lĭcentĭa, ae, θ. (licens) ἐξουσία, ἄδεια. est (mihi) licentia ἢ habeo licentiam, ἔξεστί μοι, ἐξουσίαν ἔχω. 2) αὐθάδεια.

lĭcĕo, lĭcŭi, licĭtum, 2. 1) ἀμεταβ. ὠνητός, πράσιμός εἰμι, πωλοῦμαι ἐν δημοπρασίᾳ, (μετὰ γεν. τῆς τιμῆς). 2) μεταβ. l. aliquid tanti, τὴν τιμήν τινος ὁρίζω, τιμῶ τι τόσου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

lĭcĕor, licĭtus sum, ēri, προσφέρω τιμήν. l. hortos, ὠνοῦμαι κήπους καὶ ἁπλῶς l. contra, ἀντωνοῦμαι. 1. lĭcet, licŭit ἢ licĭtum est, ēre, alicui, ἔξεστι, θεμιτόν ἐστί τινι. id licet, ἔξεστι τοῦτο. συνήθ. μετ' ἀπαρ. ἢ αἰτ. καὶ ἀπαρ. licet tibi hoc facere, ἔξεστί σοι τοῦτο ποιεῖν. Themistocli licuit esse ocioso ἢ ociosum, ἐξῆν τῷ Θεμιστοκλεῖ ἀπράγμονα εἶναι. per leges ei consulem fieri licet, οἱ νόμοι ἐξουσίαν παρέχουσιν, οὐ κωλύουσιν αὐτὸν ὕπατον γενέσθαι. Καὶ μεθ' ὑποτ. μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ ut. ludas licet, ἔξεστί σοι παίζειν. per me licet, ἐμοῦ ἕνεκα, ἐμὴν χάριν. 2) licet (ἀπρόσ.) ἔξεστιν, ἐνδέχεται, συγχωρεῖται.

2. lĭcet, σύνδ. (licet) εἰ καί, κἄν, καίπερ, καί τοι. licet dixerim, tamen intelligo, εἰ καὶ εἶπον, ἀλλ' ὅμως αἰσθάνομαι. licet fortis sis, καίπερ ἀγαθὸς ὤν.

Lĭcĭnĭus, a, um, Λικίνιος, ὄνομα ῥωμαϊκοῦ τινος γένους.

Lĭcĭnus, i, ἀ. Λίκινος, Ῥωμαϊκὸν ἐπωνύμιον.

Lĭchas, ae, ἀ. Λίχας, θεράπων τοῦ Ἡρακλέους.

lĭcĭtātĭo, ōnis, θ. (licitor) ὠνησις, προσφορὰ τιμῆς ἐν δημοπρασίᾳ.

lĭcĭtor, 1. (liceor) aliquid, (ἀντ)ὠνοῦμαί τι, προσφέρω τιμὴν ἐν δημοπρασίᾳ.

licitum est, πρκ. τ. licet.

lĭcĭtus, a, um, μ. π. τ. licet.

lĭcĭum, ĭi, οὐ. (ποιητ.) μίτος. 2) μίτος, στήμων, νῆμα, κρόκη. 3) ταινία.

lictor, ōris, ἀ. (ligo) ῥαβδοῦχος, ῥαβδοφόρος, πελεκυφόρος, κατὰ πλ. lictores, um, οἱ ῥαβδοῦχοι, οἱ πελεκυφόροι, οἱ τοὺς ὑπάτους, στρατηγοὺς καὶ ἄλλας ἀρχὰς παρακολουθοῦντες, πέλεκυν ἐν δέσμῃ ῥάβδων φέροντες· πραιτοῦντο δὲ τῶν μὲν ὑπάτων 12, τῶν δὲ πραιτώρων 6 ῥαβδοῦχοι. Καὶ τινες ἱερεῖς δὲ (π. χ. ὁ Flamen Dialis) καὶ αἱ Ἑστιάδες παρηκολουθοῦντο ὑπὸ ῥαβδούχων μὴ φερόντων ὅμως fasces.

licŭi, πρκ. τ. liceo.

licuit, πρκ. τ. licet.

lĭēn, ēnis, ἀ. σπλήν.

lĭgāmen, ĭnis, οὐ. (ligo) δεσμός, ταινία.

Lĭgārĭus, a, um, Λιγάριος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους. Ἐκ τούτου Ligariānus, a, um, τοῦ Λιγαρίου.

Ligēa, ae, θ. Λίγεια, νύμφη τις.

Lĭger, ĕris, ἀ. Λείγηρ, ποταμὸς τῆς Γαλλίας, τανῦν Loire.

lignārĭus, a, um, (lignum) ξυλικός, ὡς οὐσ. lignarius, ĭi, ἀ. ξυλουργός.

lignātĭo, ōnis, θ. (lignor) ξυλεία, ξυλισμός. 2) ξυλώδης τόπος.

lignātor, ōris, ἀ. (lignor) ξυλεύς, ξυλοτόμος.

ligneŏlus, a, um, ὑποκ. τοῦ

ligneus, a, um, (lignum) ξύλινος. lignea materies, ἡ ξυλεία (ἡ ξυλική), οἰκοδομήματος.

lignor, 1. (lignum) ἀμεταβ. ξυλεύομαι.

lignum, i, οὐ. ξύλον, κατὰ πλ. ligna, τὰ ξύλα, (τὰ πρὸς καῦσιν μάλιστα). παροιμ. ligna ferre in silvam, γλαῦκας εἰς Ἀθήνας. 2) ξυλῶδες λέπος κῆρ. 3) (ποιητ.) ξύλινος πίναξ.

1. lĭgo, 1. δέω, δεσμεύω. l. manus post terga, δέω τὰς χεῖρας εἰς τοὐπίσθεν. ligatus in glacie, πεπηγὼς ὑπὸ κρύους. nimbi ligati, κρύσταλλος, πάγος. μτφ. συν(δέω)άπτω, συνενῶ. dissociata, τὰ κεχωρισμένα.

2. lĭgo, ōnis, ἀ. σκαλίς, λίσγος, σκαφεῖον.

lĭgŭla ἢ lingŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. lingua) γλωσσειδὴς ἄκρα. 2) ἄκρα γῆς, ἰσθμός. 3) κοχλιάριον.

Lĭgŭres, um, ἀ. πλ. Λίγυες, Λίγυρες, Λιγυστῖνοι, ἔθνος τῆς ἄνω Ἰταλίας καὶ ἡ χώρα αὐτῶν καθ' ἑν. Ligus, σπαν. Ligur, ŭris, ἀ. καὶ θ. ὁ Λύγυς, ἡ Λιγυστίς. Ἐκ

ΑΝΟΙΞΕ ΤΟ ΜΕΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τούτου ά) Liguria, ae, θ. ἡ Λιγυστική, Λιγυστίνη. β') Ligustīnus, a, um, Λιγυστῖνος, Λιγυστικός.

lĭgūrĭo, ī-rrio, īvi ἢ ĭi, ītum, 4. (lingua) aliquid, λειχάζω, λείχωτι. μτφ. ά) ἐφίεμαι, ὀρέγομαί τινος. β') γεύομαι, ἅπτομαί τινος.

lĭgūrĭtĭo, ōnis, θ. (ligurio) λιχνεία.

lĭgustrum, i, οὐ. (ποιητ.) ἡ κρανέα. 2) ἡ κύπρος (φ).

lĭlĭum, ĭi, οὐ. λείριον, κρῖνον.

Lĭlўbaeum, i, οὐ. Λιλύβαιον, πόλις καὶ ἀκρωτήρ. Σικελίας. Ἐκ τούτου ά) Lilybaetānus, a, um, Λιλυβαῖος. β') Lilybēius, a, um, Λιλυβήιος, Λιλυβαῖος.

līma, ae, θ. ῥινητήριον. 2) μτφ. ἀκριβὴς ἐξεργασία (συγγράμματός τινος).

līmāte, ἐπίρ. (μόνον κατὰ συγκρ. tius) (limatus) κατερρινημένως, ἐξ(ειργασμένως) ἠκριβωμένως.

līmātus, a, um, (tior) (μ. π. τ. limo) κατερρινημένος, ἐξ(ειργασμένος) ἠκριβωμένος.

limbus, i, ἀ. παρυφή, κράσπεδον, θύσανος. 2) ταινία, διάθημα.

līmen, ĭnis, οὐ. (ligamen) διάζωμα θύρας. l. (superum), τὸ ὑπέρθυρον, ἡ φλιά. l. (inferum), τὸ ὑπόθυρον, ὀδός, οὐδός, βηλός. 2) μτφ. ά) = ἡ θύρα, ἡ εἴσοδος καθόλου. cohibere se intra l., οἴκοι ἢ κατ' οἶκον μένειν. (ποιητ.) pandere l., τὴν θύραν ἀναπετασσύναι. β') = τὸ ὅριον. l. maris interni = ὁ προθυμὸς τῶν Γαδείρων (Γιβραλτάρ). γ') = οἰκία, οἶκος. mutare limina, μεταβάλλειν κατοικίαν. δ') = ἡ ἀρχή. belli, τοῦ πολέμου. ε') (ποιητ.) ἡ βαλβὶς τοῦ ἱπποδρόμου.

līmes, ĭtis, ἀ. ἡ διορίζουσα τοὺς ἀγροὺς ἀτραπός, στίβος, τρίβος. 2) ὁδός, δίοδος, πόρος. Ἐκ τούτου ά) (ποιητ.) ἡ κοίτη ποταμοῦ. β') ζώνη, ταινία, γραμμή, ὁδὸς (τῶν κωμητῶν καὶ ἄλλων μετεώρων).

līmĭto, 1. (limes) aliquid, (δι)ορίζω τι.

līmo, 1. (lima) aliquid, ῥινῶ, μτφ. ά) καταρρινῶ, ἐξ(ακριβῶ) ἐργάζομαί τι. l. me ad aliquid, ἐπιτήδειος πρός τι γίγνομαι. β') ἀκριβῶς ἐξετάζω, ἐξακριβῶ τι. 2) ἐκ(ἀπο)ρινῶ, ἀποξέω. μτφ. ἀφαιρῶ, ἀφ(ὑφ)αιροῦμαί τι.

Limo, ŏ. Lemonum.

līmōsus, a, um, (limus 2.) ἰλυώδης, βορβοριώδης, τελματώδης.

limpĭdus, a, um, (dior, dissimus) διαφανής, καθαρός.

1. līmus, a, um, λοξός, πλάγιος. limis oculis videre, λοξὰ ὁρᾶν.

2. līmus, i, ἀ. ἰλύς, βόρβορος. 2) ὑπόσημα.

3. līmus, i, ἀ. (ὑπον. cictus) περιτόρφυρον περίζωμα.

Lĭmўra, ōrum, οὐ. πλ. ἡ Limyre, ēs, θ. Λίμυρα, πόλις τῆς Λυκίας.

Lindus, ἡ -os, i, θ. Λίνδος, πόλις τῆς Ῥόδου.

līnĕa, ae, θ. (linum) λινέα, λίνον, ὅρμος, ὁρμιά, σειρά. 2) στάθμη. ad lineam ἢ rectis lineis, ἐπὶ (κατὰ) στάθμην. 3) γραμμή. Ἐκ τούτου ά) ὁ ὅρος, τὸ ὅριον. transire lineas, ὑπερβαίνειν τὰ ὅρια. μτφ. mors est ultima l. rerum, ὁ θάνατός ἐστιν ὁ ὅρος, τὸ τέρμα πάντων. β') τὸ ἔρκος, τὸ διαχωρίζον δύο ἕδρας ἀπ' ἀλλήλων ἐν θεάτρῳ.

līnĕāmentum, i, οὐ. (linea) γραμμή. 2) διάγραμμα. 3) χαρακτήρ. oris τοῦ προσώπου.

līnĕo, 1. (linea) aliquid, διαγράφω τι. 2) τῇ στάθμῃ εὐθύνω τι.

līnĕus, a, um, (linum) λίνειος, λινοῦς.

Lingŏnes, um, ἀ. πλ. Λίγγονες, Λίγγωνες, ἔθνος τῆς Κελτικῆς Γαλλίας.

lingua, ae, θ. γλῶσσα. Ἐκ τούτου ά) ἡ γλῶσσα ὡς ὄργανον τοῦ λόγου, ὅθεν καθόλου, ὁ λόγος, τὸ λέγειν. commercia linguae, τὸ συνδιαλέγεσθαι. tenere, moderari l., κατέχειν τὴν γλῶσσαν. retundere l. alicujus, κατασιγάζειν τινά. β') τὸ ὄψον τοῦ λόγου,

ἡ δεινότης τοῦ λέγειν, ἡ ῥητορική. γ') (ποιητ.) = φωνή, ᾠδή, ᾄσμα, volucrum, τῶν πτηνῶν. δ') γλῶσσα, διάλεκτος, φωνή. Graeca, Latina, Persica, χχ. Ἑλληνική, Λατινική, Περσική χχ. commercium linguae, ἡ κοινὴ διάλεκτος. 2) μτφ. γλῶσσα, ἄκρα, ταινία (γῆς). καὶ τὸ ἀκρωτήριον.

lingula = ligula.

lĭnĭger, ĕra, ĕrum, (linum-gero) (ποιητ.) λινό(στολος)πεπλος.

lĭno, lēvi ἡ lĕvi, lĭtum, 3. aliquid, ἀλείφω, χρίω τι. aliquid aliqua re, τί τινι. l. vinum (ὑπον. pice), καταπισσῶ τὸν οἶνον. l. faciem, χρίομαι τὸ πρόσωπον. 2) ἐπιχρίω, καλύπτω. l. tecta auro, καταχρυσῶ τὴν οἰκίαν. 3) (ἐξ)ἀλείφω τι.

linquo, līqui, ĕre, (αἰτ.) (κατα)λείπω, ἐῶ τινα ἤτι. vitam, lumen, animum, καταλείπω τὸν βίον, ἀποθνήσκω. μτφ. ά) linquor animo ἢ ἁπλῶς linquo ἢ animus me linquit, λειποθυμῶ, λειποψυχῶ. 2) καταλείπω, λείπομαί τι. ἔθεν = καταλείπω, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τινί τι. 3) linquitur, ὑπολείπεται, ὑπόλοιπόν ἐστι.

lintĕātus, a, um, (linteus) λινόστολος, λινοχίτων.

linter, tris, θ. καὶ (σπαν.) ἀ. κύμβη, μονόξυλον, σκάφος, λέμβος. 2) ληνός, σκάφη.

lintĕus, a, um, (linum) λίνειος, λινοῦς. ὡς οὐσ. -um, i, οὐ, λέντιον, ὀθόνη, σινδών, καὶ τὸ ἱστίον.

lintrĭcŭlus, i, ἀ. (ὑπαχ. ταῦ linter) σκαφίδιον, πλοιάριον.

lintris, is, θ. = linter.

līnum, i, οὐ. λίνον, λινοκαλάμη. 2) λινόδεσμος, νῆμα, ῥάμμα. 3) ἀγκιστρευτικὸν λίνον, ὁρμιά, δίκτυον, παγίς. 4) λινοῦν ὕφασμα, ὀθόνη, σινδών, ἱστίον.

Līnus ἡ -nos, i, ἀ. Λίνος, υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Τερψιχόρης, διδάσκαλος τοῦ Ὀρφέως καὶ Ἡρακλέους, κατ' ἄλλον δὲ παλαιότερον μῦθον υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Οὐρανίας.

Lĭpăra, ae, χ-ē, ēs, θ. Λιπάρα, ἡ μεγίστη τῶν Αἰόλου νήσων. κατὰ πλ. -ae, αἱ Λιπάραι, αἱ Αἰόλου νῆσοι. Ἐκ τούτου Liparensis, e, Λιπαραῖος, καὶ -renses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

lippĭo, īvi, ītum, 4. (lippus) ἀμεταθ. λημῶ, ὀφθαλμιῶ.

lippĭtūdo, ĭnis, θ. (lippus) τὸ λημᾶν, λήμη, ὀφθαλμία.

lippus, a, um, λημαλέος, λημῶν, ὀφθαλμιῶν.

lĭquĕ-făcĭo, fēci, factum, 3. καὶ παθ. liquefīo, factus sum, fieri, aliquid, ἀνα(τήκω)λύω τι. 2)δια-(λύω)φθείρω, καὶ παθ. διαλύομαι, σήπομαι. 3) μτφ. ἀνατήκω, μαλακόν τινα ποιῶ, ἐκνευρίζω.

liquefactus, a, um, μ. π. τ. liquefacio.

1. lĭquens, ntis, (μ. ἐν τ. liqueo) φανερός, διαφανής. 2)ῥευστός, ὑγρός.

2. liquens, entis (μ. ἐν. τ. liquor 1.) ῥευστός, ὑγρός.

Liquentĭa, ae, θ. ποταμὸς Ἐνετίας ἐν τῇ ἄνω Ἰταλίᾳ.

lĭquĕo, līqui ἡ licui, 2. ῥευστός, ῥοώδης εἰμί. μτφ. δαφανής, δῆλος, φανερός εἰμι. συνήθ. liquet alicui (ἀπρόσ.) διαφανές, δῆλον, φανερόν, σαφές ἐστί τινι.

lĭquesco, licui, ĕre (liqueo) ἀμεταθ. (ἀνα)τήκομαι. 2)ἀναλύομαι, ἐκθηλύνομαι, (δια)φθείρομαι, ἀπόλλυμαι.

liquet, ĭt. liqueo.

liqui, πρκ. τ. linquo χ liqueo.

lĭquĭde, (dius) ἐπίρ. (liquidus) διαφανῶς, καθαρῶς. 2)φανερῶς, σαφῶς.

lĭquĭdo = liquide.

lĭquĭdus, a, um, (dior, dissimus) (liqueo) ὑγρός, ῥευστός. ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. ὑγρόν τι, ὕδωρ, χχ. ἔθεν διαφανής, καθαρός, φανερός, δῆλος. ad liquidum aliquid redigere, διασαφηνίζειν τι.

lĭquo, 1. (liqueo) aliquid, τήκω τι. 2) διϋλίζω, διηθῶ τι.

1. līquor, liqui, ἀμεταβ. (κατα)τήκομαι. μτφ. τήκομαι, φθείρομαι. 2. līquor, ōris, ὁ. (liqueo) ὑγρότης, ρευστότης τοῦ ὕδατος κ.τ.τ. 2) ὑγρόν, νᾶμα, χυλός. 3) ὕδωρ. 4) διαφάνεια, καθαρότης.

līra, ae, θ. τὸ μεταξὺ δύο αὐλάκων χῶμα. 2) αὔλαξ.

Līrĭŏpē, ēs, θ. Λειριόπη, μήτηρ τοῦ Ναρκίσσου.

Līris, is, ὁ. Λεῖρις, ποταμὸς χωρίζων τὸ Λάτιον τῆς Καμπανίας, τανῦν Garigliano.

līro, 1. (lira) ἐπισκάπτω τὸν ἐν ταῖς αὔλαξι σπόρον.

līs, lītis, θ. ἔρις, ἀμφισβήτησις, διαφορά, φιλονεικία. litem componere, διαλλάττειν, διαλύειν τοὺς ἐρίζοντας. 2) δίκη, διαδικασία, ἀγών (ἐν δικαστηρίῳ). litem obtinere, αἰρῶ (κερδαίνω) τὴν δίκην. litem amittere, ἡττᾶσθαι, καταδικάζεσθαι.

Lissus, i, θ. ἡ Lissum, i, οὐ. Λίσσος, πόλις τῆς Ἑλλ. Ἰλλυρίας.

lĭtātĭo, iōnis, θ. (lito) τὸ καλλιερεῖν.

lītĕra, ae, θ. (lino) γράμμα, στοιχεῖον (τοῦ ἀλφαβήτου). l. tristis, τὸ στοιχεῖον C τουτέστι, condemno. l. salutaris, τὸ στοιχεῖον A τουτέστιν, absolvo. ad literam, κατὰ λέξιν. in literam ἢ literarum ordine, κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν. nescire literas, γράμματα οὐκ ἐπίστασθαι. facere literam ἢ literas, ἐπιστέλλειν. 2) κατὰ πλ. litterae, ārum, ὰ) καθόλου γραπτόν τι, γραφή, γράμμα. mandare literis aliquid, συγγράφειν τι. β') τὰ γράμματα, ἡ ἐπιστολή. literas mittere, ἐπιστολὴν πέμπειν. unae, binae κτλ. litterae, μία, δύο κτλ. ἐπιστολαί. per literas, διὰ γραμμάτων. γ') συγγράμματα, βιβλία, ἡ φιλολογία ἔθνους τινός. Graecae de philosophia literae, τὰ Ἑλληνικὰ περὶ φιλοσοφίας συγγράμματα. δ') γράμματα, μαθήματα, παιδεία, ἐπιστήμη.

lītĕrāte, (tius) ἐπίρ. (literatus) γραμματικῶς, λογίως, πεπαιδευμένως, πολυμαθῶς. 2) κατὰ λέξιν.

lītĕrātor, ōris, ὁ. (litera) γραμματιστής, γραμματικός.

lītĕrātūra, ae, θ. (litera) γραφή, τὸ γράφειν. 2) γραμματική, φιλολογία.

lītĕrātus, a, um, (tior, tissimus) (litera) γραμμάτων ἔμπειρος, πολυμαθής, πεπαιδευμένος, λόγιος, φιλολόγος.

Līternum, i, οὐ. Λίτερνον, πόλις τῆς Καμπανίας, παρὰ τὸν ποταμὸν Λίτερνον (Liternus). Ἐκ τούτου ὰ) Liternus ἢ Liternīnus, a, um, τοῦ Λιτέρνου. Literninum, i, οὐ. κτῆμά τι παρὰ τῷ Λιτέρνῳ.

lītĕrŭla, ae, θ. (ὑποκ. τοῦ litera) μικρὸν γράμμα. 2) litterulae, ārum, πλ. ἐπιστόλιον. 3) ὀλίγα γράμματα, μικρὰ παιδεία.

lĭtĭcen, ĭnis, ὁ. (lituus-cano) βυκανιστής, κεραταύλης.

lītĭgĭōsus, a, um, (sior, sissimus) ἐριστικός, φιλόνεικος. 2) φιλόδικος. 3) ἀμφισβήτητος.

lītĭgo, 1. (lis-ago) ἀμεταβ. ἐρίζω, ἀμφισβητῶ. cum aliquo, πρός τινα. κατ' ἐξοχήν, δικάζομαι, δίκην ἔχω.

litis, γεν. τ. lis.

lĭto, 1. καλλιερῶ. l. deo alicui, καλλιερῶ θεῷ τινι. l. hostiā, ἱερεῖον θύων καλλιερῶ· ὅθεν = θύω, θύομαι. 2) ἀμεταβ. (ἐπὶ τῆς θυσίας), τὰ ἱερὰ καλλιερεῖ, καλὰ γίγνεται. 3) μτφ. ἱλάσκομαι, ἐξιλεῶ, ἱκανὸν ποιῶ, καταπραΰνω τινά, dolori, τὴν λύπην.

lītŏrālis ἢ lītŏrĕus, a, um, (litus) (ποιητ.) αἰγιάλειος, ἀκταῖος.

littera, littus, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἴδ. lit—.

lītūra, ae, θ. (lino) ἄλειψις, χρῖσις. 2) ἐξάλειψις, ἀπαλοιφή. 3) τὸ ἐξαλειλιμμένον γωρίον.

lītus, ŏris, οὐ. αἰγιαλός, ἀκτή, παραλία. παροιμ. l. arare, (περὶ ματαίου τινὸς πόνου). arenas in l. fundere, γλαῦκας εἰς Ἀθήνας

κομίζειν.» (ποιητ.) καὶ ἡ ὄχθη (λίμνης, ποταμοῦ).
lītus, a, um, μ. π. τ. lino.
lītŭus, i, ἀ. κέρας, ἐπικαμπὴς σάλπιγξ. 2) ἡ τῶν οἰωνοσκόπων καμπύλη ῥάβδος, δι' ἧς τὰ πλινθία τοῦ οὐρανοῦ διέγραφον.
līvens, ntis, (μ. ἐν. τ. liveo) πελιός, πελιδνός. 2) μτφ. φθονερός.
līvĕo, ēre, ἀμεταβ. πελιὸς ἢ πελιδνός εἰμι, πελιδνοῦμαι. 2) μτφ. l. alicui, φθονῶ, βασκαίνω τινί.
Līvĭānus, a, um, τοῦ Λιβίου, καὶ ὡς οὐσ. -us, ī, ἀ. Λίβιος, Λιουΐος. Titus L. Patavinus, ὁ Τίτος Λίβιος ἐκ Παταβίου, περίφημος ἱστορικὸς Ῥωμαῖος γεννηθεὶς τῷ 59 π. Χ. ἀποθανὼν 16 μ. Χ. Ἐκ τούτου Livĭānus, a, um, τοῦ Λιβίου.
līvor, ōris, ἀ. (liveo) πελιότης, πελιδνότης. 2) μτφ. φθόνος, ζηλοτυπία.
lixa, ae, ἀ. ὁ ἀκολουθῶν τῇ στρατιᾷ ἐφοπώλης ἢ κάπηλος. 2) ἀκόλουθος, ὑπηρέτης.
lŏca πλ. τ. locus.
lŏcātĭo, ōnis, θ. (loco) ἐκ(ἀπο)μίσθωσις, ἔκδοσις.
lŏcātor, ōris, ἀ. (loco) ὁ (ἐκ)μισθῶν. 2) ἐργοδότης.
lŏco, 1. (locus) aliquem ἢ aliquid in loco, τίθημι, καθίστημί τινα ἤ τι ἔν τινι ἢ εἴς τι. castra locare, στρατοπεδεύεσθαι. 2) aliquam alicui in matrimonio ἢ nuptium, ἐκδίδωμι, συνοικίζω τινὶ κόρην. 3) (ἐκ)μισθῶ τι (μετ' ἀφ. τῆς τιμῆς)· ὅθεν locātum, i, οὐ. (ἐκ)μίσθωσις, ἔκδοσις. l. statuam, ἐργοδοτῶ ἀνδριάντα. 4) κατα(τίθημι)τίθεμαί τι. l. argentum, δανείζω χρήματα. μτφ. l. studia in re, σπουδῇ χρῶμαι περί τι.
Lŏcri, ōrum, ἀ. πλ. 1) οἱ Λοκροί, οἱ κάτοικοι τῆς Λοκρίδος = Locris, ĭdis, θ. ἐκ τούτου Locrenses, ium, ἀ. πλ. = Locri. 2) Λοκροί, πόλις, τῆς κάτω Ἰταλίας, ἧς οἱ κάτοικοι ἐκαλοῦντο Locri, ἢ Locrenses.
lŏcŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τοῦ locus), τόπιον, μικρὸς τόπος κατὰ πλ. συνηθ. θήκη (κυρ. ἡ φαντωτή), κιβώτιον, ἀργυροθήκη. 2) θήκη, σωρός.
lŏcŭples, ētis, (etior, etissimus) (locus-plenus) πολυ(εὐ)κτήμων. καθόλου πλούσιος, εὔπορος, εὐδαίμων, μετὰ ἢ ἄνευ ἀφ. πλούσιός τινος. 2) πιστός, ἀξιόχρεως, ἀξιόπιστος, testis, μάρτ.
lŏcŭplētātor, ōris, ἀ. (locupleto), πλουτίζων, πλουτοδότης.
lŏcŭplētissĭme, (locuples) ὑπερθ. ἐπίρ. πλουσιώτατα.
lŏcŭplēto, 1. (locuples) aliquem aliqua re, πλουτίζω τινά τινι, κυρίως καὶ μτφ.
lŏcus, i, ἀ. (πλ. loci, ἀ. καὶ loca, οὐ.) τόπος, χώρα, χωρίον. in unum locum convenire, εἰς ταὐτὸν συνέρχεσθαι. ὅθεν ἀ) τόπος, οἰκία, χωρίον, πόλις, κώμη κτλ. β') στάσις, θέσις. dejicere (movere, pellere) aliquem loco, ἐκ(βάλλειν)διώκειν τινὰ τῆς θέσεως αὐτοῦ. ὅθεν ἐπὶ πολιτείας, loco movere aliquem, ἐξωθεῖν τινα ἐκ τῆς στάσεως. γ') loci ἡ loca, ἡ μήτρα. δ') χωρίον, τόπος, μέρος, κεφάλαιον (βιβλίου, ἐπιστήμης, λόγου κτλ.) 2) μτφ. ἀ) χρονικὸν διάστημα, χρόνος. ad id locorum, μέχρι τοῦδε, μέχρι τοῦ νῦν. ad locum, ταχέως, παραυτίκα, εὐθύς. (in) loco, ἐν καιρῷ. β') τόπος, καιρός, ἀφορμή. l. nocendi, ἀφορμὴ πρὸς τὸ βλάπτειν. γ') κατάστασις, περίστασις. meliore loco erant res nostrae, βέλτιον εἶχεν ἡμῖν τὰ πράγματα. perbono loco res est, κάλλιστα ἔχει τὰ πράγματα. 3) locum dare, relinquere, παραχωρεῖν(τινι). locum habere, χώραν ἔχειν, ἐνδέχεσθαι. nihil loci est alicui rei, οὐκ ἐνδέχεταί τι. loco alicujus, τόπῳ τινός, ἀντὶ

τί τινος, ἐν μέρει, ἐν τάξει τινός. loco patris est, ἀντί, ἐν μέρει, πατρός ἐστι. nullo loco numerare aliquid, ἐν οὐδεμιᾷ χώρᾳ ἡγεῖσθαί τι. 6') χώρα, τάξις. priore, posteriore loco, πρῶτος (πρῶτον), ὕστερος (ὕστερον). l. senatorius, ἡ βουλευτικὴ τάξις. summus l. civitatis, ἡ ἐντιμοτάτη χώρα τῆς πολιτείας, ἡ μεγίστη τιμή, τὰ πρωτεῖα. loco honesto, ἐξ ἐντίμων, εὐγενῶν, εὐγενέστατος τὸ γένος. loco infimo, ταπεινότατος τὸ γένος.

lŏcusta, ae, θ. ἀκρίς.

lŏcūtĭo, ἡ loquūtĭo, ōnis, θ. (loquor) τὸ λέγειν, ὁ λόγος. 2) προφορά.

Lŏcūtĭus, ĭ. Ajus.

lŏcūtus, a, um, μ. τ. loquor.

lŏgēum, i, οὐ. λογεῖον.

lŏgĭce, es, θ. ἡ λογική.

lŏgĭcus, a, um, λογικός. ὡς οὐσ. logica, ōrum, οὐ. πλ. ἡ λογική.

lōlīgo, ĭnis, θ. τευθίς, (ἰχθύς).

lŏlĭum, ĭi, οὐ. αἶρα (ζιζάνιον.

Lollĭus, a, um, τοῦ Λολλίου, ὄνομα Ῥωμαϊκοῦ τινος γένους. καὶ ὡς οὐσ. Lollĭus, ĭi, ἀ. ὁ Λόλλιος.

lōmentum, i, οὐ. (lavo) ψύραμά τι ἐκ κυαμίνου ἀλεύρου καὶ ὀρύζης, ὁ λέκιθος.

longaevus, a, um, (longus-aevum) μακρο(πολυ)χρόνιος.

longe, (ĭus, gissime) ἐπίρ. (longus), μακράν, πόρρω, πρόσω. progredi, videre, πορεύεσθαι, ὁρᾶν. l. gradi, μεγάλοις βήμασι βαδίζειν. l. ab aliquo loco, πόρρω, μακρὰν τόπου τινός. l. lateque, μακρὰν καὶ εὐρέως, ἐπὶ πολύ. 2) ἐπὶ χρόνου· l. ante, πολλῷ χρόνῳ πρότερον. 3) l. dissimilis, ἐπὶ ἐπὶ πολὺ ἀνόμοιος, diversus, διάφορος. l. dissentire, πολὺ διαφωνεῖν· πρὸς τούτοις μετὰ τῶν παραθετικῶν ταὶ τῶν τοιαύτην ἔννοιαν ἐχόντων· μακρῷ ἢ πολλῷ. l. melior, πολλῷ ἀμείνων. l. praestare, πολλῷ ὑπερέχειν.

longinquĭtas, ātis, θ. (longinquus) μῆκος, μακρότης, μακρὸν διάστημα (τόπου). ἐπὶ χρόνου· μακρο(πολυ)χρονιότης.

longinquus, a, um, (quior, quissimus) (longus) ἐκτεταμένος, μακρός, πόρρω, πολὺ ἀπέχων· ἐπὶ τόπου καὶ χρόνου. e. longinquo, μακρόθεν, πόρρωθεν· κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ χρόνου· μακρο(πολυ)χρόνιος, διαρκής. 2) ἀλλοδαπός, ξένος.

Longīnus, i, ἀ. Λογγῖνος.

longĭtūdo, ĭnis, θ. (longus) μῆκος, μακρότης. in longitudinem, εἰς μῆκος. μτφ. ἐπὶ χρόνου· διάρκεια, πολυχρονιότης.

longiusculus, a, um, (ὑποκ. τ. longus) ὀλίγῳ μακρότερος.

Longobardi, ōrum, ἀ. πλ. ἴδ. Langobardi.

Longŭba, ae, θ. πόλις τῶν Οὐόλσκων.

longŭlus, a, um, (ὑποκ. τ. longus) ὑπόμακρος.

longŭrĭus, ĭi, ἀ. (longus) μακρὸς κάμαξ.

1. longus, a, um, (gior, gissimus) μακρός, ἐκτεταμένος. navis longa, μακρὰ ναῦς (ἡ πολεμική). fossa sex pedes longa, τάφρος ἓξ πόδας μακρά· ὅθεν in longum ἢ in longo, εἰς μῆκος. 2) πόρρω, ἀπέχων, μεμακρυσμένος, καὶ καθόλου μακρός, μέγας, pontus, freta, πόντος, κόλπος. 3) ἐπὶ χρόνου· ἀ) μακρο(πολυ)χρόνιος. in longum, ἐπὶ πολὺν χρόνον. in longiorem diem aliquid conferre, ἐπὶ μακρότερον ἀναβάλλειν τι. ex longo, ἐκ πολλοῦ. ne longum fiat ἢ ne longum faciam, ἵνα διὰ βραχέων εἴπω, συνελόντι εἰπεῖν. longum est, μετ' ἀπαρ. π. χ. dicere, μακρὸν ἂν εἴη εἰπεῖν. nolo esse longus, μακρηγορεῖν οὐ βούλομαι. 6') (ποιητ.) μακρόθεν φαινόμενος, spes ἐλπίς.

2. Longus, i, ἀ. Λόγγος, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

lŏquācĭtas, ātis, θ. (loquax) πολυλογία, ἀδολεσχία.

lŏquācĭter, (cius) ἐπίρ. (loquax) πολυλόγως.

lŏquax, ācis, (acior, acissimus)

ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΗΜΑ

(loquor) πολυλόγος, ἀδολέσχης, φλύαρος. (ποιητ.) l. rana, ὁ λάλαξ βάτραχος. l: nidus, φωλεὰ πλήρης τερετιζόντων νεοσσῶν. lymphae loquaces, ψιθυρίζοντα, κελαρίζοντα ὕδατα.

lŏquēla, ae, θ. (loquor) (ποιητ.) λόγος, λαλιά.

lŏquens, ntis, μ. ἐν. τοῦ

lŏquor, locūtus ἢ loquūtus sum, loqui. 1) ἀμεταθ. διαλέγομαι. pure et latine, καθαρῶς καὶ Λατινιστί. linguā Graecā, Ἑλληνιστί. l. cum aliquo, διαλέγομαι πρός τινα. de aliquo ἢ de aliqua re, περί τινος. pro aliquo, ὑπέρ τινος. apud populum, aut in senatu, ἀγορεύω εἰς τὸν δῆμον ἢ ἐν τῇ συγκλήτῳ. res ipsa loquitur, τὸ πρᾶγμα αὐτὸ λέγει, μαρτυρεῖ. (ποιητ.) pinus loquens, λαλοῦσα ἢ λαλαγοῦσα πίτυς. 2) μεταβατ. λέγω. loquor aliquid cum aliquo, τί μετά τινος. συνήθ. loquuntur, (μετ' αἰτ. καὶ ἀπαρ.) λέγεται, λέγουσι. κατ' ἐξοχὴν ἀνὰ στόμα ἢ διὰ στόματος ἔγωτι, classes, proelia, σπόλους, μάχας. μτφ. περὶ τῶν ὀφθαλμῶν· λαλεῖν, ἐξαγγέλλειν, δηλοῦν.

lōrāmentum, i, οὐ. (lorum) ἱμάντωμα, ἱμάς.

lōrīca, ae, θ. (lorum) θώραξ. 2) θριγκός, δρύφακτον, ἔπαλξις.

lōrīcātus, a, um, τεθωρακισμένος, θωρακοφόρος. μ. π. τοῦ

lōrīco, 1. (lorica) θωρακίζω.

lōrīcŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. lorica) θωράκιον.

lōrium, ii, οὐ. πολίχνιον τῆς Τυρρηνίας.

lōrum, i, οὐ. ἱμάς, ὅ,τι ἐξ ἱμάντος πεποίηται· χαλινός, ἡνία, κεστός, μάστιξ.

Lōtŏphăgi, ōrum, ἀ. πλ. Λωτοφάγοι, μυθικὸν ἔθνος τῆς ἀρκτῴας Ἀφρικῆς.

lōtos ἢ lōtus, i, ἀ. λωτός, τὸ δένδρον καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Λωτοφάγων.

lotus, a, um, μ. π. τοῦ lavo.

Lŭa, ae, θ. θεά τις, ᾗ καθιεροῦντο τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ὅπλα.

lubet, ὄν τὰ ἐξ αὐτοῦ ἴδ. libet.

lūbrĭcus, a, um, ὀλισθηρός, saxa, humus, λίθος, γῆ. anguis, ὄφις, ὡς οὐσ. lubrica, ōrum, οὐ. πλ. τὸ ὀλισθηρόν (χωρίον). 2) μτφ. ἀ) ἐπισφαλής, σφαλερός, ἐπικίνδυνος, ἀβέβαιος, ἄστατος. in lubrico versari ἢ stare, ἐν ἐπισφαλεῖ εἶναι, κινδυνεύειν. β') ἀπατηλός, δόλιος. 3) ὀλισθαίνων, φερόμενος, ταχύς. amnis, ποταμός. oculi lubrici, ὑγροὶ ὀφθαλμοί.

Lūca, ae, θ. Λοῦκα, πόλις τῆς Τυρρηνίας τανῦν Lucca. Ἐκ τούτου Lucensis, e, τῆς Λούκης.

Lūcāni, ōrum, ἀ. πλ. Λευκανοί, ἔθνος τῆς κάτω Ἰταλίας, καὶ ἡ χώρα αὐτῶν. Ἐκ τούτου ἀ) Lucānus, a, um, Λευκανός. β') Lucānĭa, ae, θ. Λευκανία. γ') Lucanĭcus, a, um, Λευκανικός. ὡς οὐσ. Lucanĭca, ae, θ. χόρδευμα, ἀλλᾶς (λουκάνικον). δ') Luca, ae, ἀ. ἐκ Λευκανίας. boves lucae, ἐλέφαντες· οὕτως ἔλεγον οἱ Ῥωμαῖοι ἐξ ἀγνοίας τοὺς ἐλέφαντας οὓς τὸ πρῶτον ἐν τῷ στρατῷ τοῦ Πύρρου ἐν Λευκανίᾳ εἶδον.

luce, ἀφ. τοῦ lux.

lŭcellum, i, οὐ. (ὑποκ. τοῦ lucrum) μικρὸν κέρδος.

lūcĕo, luxi, ēre (lux) ἀμεταθ. φωτίζω, φέγγω, λάμπω. ἀπροσ. lucet, φῶς ἐστι, λάμπει. μτφ. ἐκλάμπω, δῆλος, καταφανής εἰμι.

Lūcĕrĭa, ae, θ. Λουκερία, πόλις τῆς Ἀπουλίας. Ἐκ τούτου Lucerīnus, a, um, Λουκερῖνος, καὶ Lucerini, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Lūcĕres, um, ἀ. πλ. Λούκερες, ὄνομα μιᾶς τῶν τριῶν ἀρχαιοτάτων τῆς Ῥώμης φυλῶν.

lūcerna, ae, θ. (luceo) λύχνος.

lūcesco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. luceo) ἀμεταβ. ἐπιλάμπω, ἄρχομαι λάμπειν. συνήθ. ἀπροσ. lucescit ἢ lucisit, φῶς γίγνεται.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

luci = luce.

lūcĭde, (dius, dissime) ἐπίρ. (lucidus) φωτεινῶς, καταφανῶς, σαφῶς.

lūcĭdus, a, um, (dior, dissimus) (luceo) φωτεινός. 2) διαφανής, λαμπρός, καθαρός. μτφ. σαφής, καταφανής.

lūcĭfer, ĕra, ĕrum, (lux-fero) φωσφόρος. ὡς οὐσ. Lucĭfer, ĕri, ὁ. ὁ ἑωσφόρος (ἀστήρ, ἡ Ἀφροδίτη). (ποιητ.) ἡ ἡμέρα.

lūcĭfŭgus, a, um, (lux-fugio) ὁ φεύγων τὸ φῶς, φυξήλιος, σκοταῖος.

Lūcĭlĭus, a, um, Λουκίλλιος.

Lūcīna, ae, ὁ. ἡ Εἰλείθυια.

lucisco = lucesco.

Lūcĭus, ĭi, ὁ. Λούκιος, Ῥωμαϊκὸν ἐπώνυμ.

Lūcrētĭlis, is, ὁ. ὄρος τῆς Σαβίνης. Ἐκ τούτου Lucretīnus, a, um.

Lūcrētĭus, a, um, Λουκρήτιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους.

lucrātus, a, um, μ. τοῦ lucror.

lŭcrĭ-făcĭo (ἡ lucri facio), fēci, factum, 3. aliquid, κερδαίνω. pecuniam, χρήματα.

lŭcrĭfactus, a, um, μ. π. τ. lucrifacio.

lŭcrĭ-fīo, (ἡ lucri fio), factus sum, fiĕri, (παθ. τ. lucrifacio) κερδαίνομαι.

Lŭcrīnus, i, ὁ. ὁ Λοκρῖνος κόλπος ἐν Καμπανίᾳ. ὡς ἐπίθ. -nus, a, um, ἢ -nensis, e, Λουκρῖνος.

lŭcror, 1. (lucrum) κερδαίνω. μτφ. l. nomen, κτῶμαι ὄνομα.

lŭcrōsus, a, um, (sior, sissimus) (lucrum) πολυ(ἐπι)κερδής, κερδαλέος.

lŭcrum, i, οὐ. κέρδος. lucri causa, τοῦ κέρδους ἕνεκα. l. facio, κέρδαίνω. de lucro vivere, κέρδος ἡγοῦμαι τὴν ζωήν, ὑπὲρ ἐλπίδα ζῶ. ponere, deputare in lucro, ἐν τοῖς κέρδεσι τίθεμαι, κέρδος ἡγοῦμαι. 2)(ποιητ.) χρηματισμός, φιλοκέρδεια, πλοῦτος.

luctāmen, ĭnis, οὐ. (luctor) (ποιητ.) τὸ παλαίειν, ἀγών, πόνος, ἀγωνισμός.

luctans, ntis, μ. ἐν. τ. luctor.

luctātĭo, iōnis, ὁ. (luctor) πάλη, καθόλου ἀγών, ἀγωνισμός, πόνος. μτφ. ἔρις.

luctātor, ōris, ἀ. (luctor) παλαιστής.

luctĭfĭcus, a, um, (luctus-facio) (ποιητ.) ὁ πένθος φέρων, πένθιμος.

luctĭsŏnus, a, um, (luctus-sonus) (ποιητ.) ὁ πένθιμα ἠχῶν, πενθικός.

luctor, 1. cum aliquo, παλαίω τινί. μτφ. παλαίω, ἀγωνίζομαι, διατείνομαι, (προσπαθῶ). l. aliquid facere, διατείνομαι ποιεῖν τι. 2) ἐρίζω. cum aliquo, πρός τινα.

luctŭōse, (sius, sissime) ἐπίρ. (luctuosus) πενθητικῶς, πολυπενθῶς.

luctŭōsus, a, um, (sior, sissimus) (luctus) πολυπενθής.

luctus, ūs, ἀ. (lugeo) πένθος, λύπη. 2) οἰμωγαί, θρῆνος, κλαυθμός. 3) ὁ θεὸς τοῦ πένθους. 4)(ποιητ.) αἰτία πρὸς πένθος.

lūcŭbrātĭo, iōnis, ὁ. (lucubro) νυκτερινὴ ἐργασία, τὸ νυκτερεύειν.

lūcŭbro, 1. (lux) 1) ἀμεταβ. πρὸς λύχνον ἐργάζομαι, νυκτερεύω, ἀγρυπνῶ. 2) μεταβ. aliquid, νύκτωρ ἐργάζομαί τι.

lūcŭlente, (tius, tissime) ἐπίρ. (luculentus) λαμπρῶς, σαφῶς, καθαρῶς. 2) καλῶς, ἀγαθῶς, ἐπιτηδείως.

lūcŭlenter, ἐπίρ. (luculentus) καλῶς, ἀγαθῶς, ἐπιτηδείως, διαφερόντως.

lūcŭlentus, a, um, (tior, tissimus) (lux) 1) (σπαν. ποιητ.) λαμπρός, διαφανής, καθαρός. 2) μτφ. ά) σαφής, καταφανής, εὐκρινής. Verba, λόγος. scriptor, συγγραφεύς. β') μέγας, μεγαλοπρεπής, ἀξιόλογος. 3) ἀξιόπιστος. auctor, συγγραφεύς.

Lūcullus, i, ἀ. Λούκουλλος, ὄνομα οἰκογενειακὸν τοῦ Λουκινίου γένους.

Lŭcŭmo, ōnis, ἀ. Τυρρηνιστὶ ὁ βασιλεύς.

lūcus, i, ἀ. ἱερὸν ἄλσος. (ποιητ.) καθόλου ἄλσος, δρυμός.

lūdĭbrĭum, ĭi, οὐ. (ludus) παίγνιον, ἐμπαιγμός, σκῶμμα, γλευασμός. ad ludibrium recidere, καταγέλαστον γίγνεσθαι, καταγελᾶσθαι. ha-

bere aliquem ludibrio, ἐμπαίζειν τινί, σκώπτειν τινά, καταγελᾶν τινος. ludibrio alicui esse, γέλωτα παρέχειν τινί. per l., σκωπτικῶς, γλευαστικῶς. ad l. (ἡ ludibrio) alicujus, πρὸς χλεύην, ἐμπαιγμόν τινος. ludibria ventis, παίγνια τῶν ἀνέμων. ludibria fortunae, τὰ παίγνια τῆς τύχης. 6') παίγνιον, γοήτευμα, ἀπάτη. oculocum, τῶν ὀφθαλμῶν.

lūdĭbundus, a, um, (ludo) παίζων, παιδιώδης.

lūdĭcer ἡ ludĭcrus, a, um, (ludus) (ἡ ὀν. τ. ἐν. οὐχ εὕρηται). παιγνιώδης, παιδιώδης. exercitatio, certamen, sermo, γύμνασις, ἀγών, λόγος. ὡς οὐσ. ludicra, ōrum, οὐ. πλ. τὰ παίγνια. 2) σκηνικός. ars ludicra, ἡ σκηνική, ὑποκριτικὴ τέχνη. ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. ἀγών. Olympiorum, ᾗ. τῶν Ὀλυμπίων ᾗ.

lūdĭfĭcātĭo, iōnis, θ. (ludifico) τὸ ἐμπαίζειν, ἐμπαιγμα.

lūdĭfĭco, 1. (ludus-facio) παίζω. 2) aliquem, ἐμπαίζω τινί, σκώπτω τινά. lŭdĭfĭcor, 1. = ludifico. 2) l. virginem, καταισχύνω παρθένον.

lŭdĭ-măgister, stri, ὁ. ἴδ. ludus.

lūdĭo, iōnis, ὁ ludĭus, ĭi, ὁ. (ludo) ὑποκριτής, μῖμος.

lūdo, lūsi, lūsum, 3. παίζω. l. aleā, κυβεύω. l. pilā, παίζω τῇ σφαίρᾳ (ἡ τὴν σφαῖραν), σφαιρίζω. l. par impar, ἀρτιάζω. non ludo = σπουδῇ λέγω. ad ludendum, ἐπὶ καταγέλωτι, παιδιᾶς χάριν. ludens illud feci, παίζων ἐκεῖνο πεποίηκα. ποιητ. λέγεται περὶ τῶν ἰχθύων, πτηνῶν ᾗ. ἅπερ εὐκόλως καὶ παίζοντα οὕτως εἰπεῖν ἐν τῷ ὕδατι ἢ ἐν τῷ ἀέρι κινοῦνται. 2) πρὸς παιδιὰν ἢ τέρψιν διατρίβω (ἐνασχολοῦμαι) περί τι, γυμνάζομαι. armis, palaestra, ἐν τοῖς ὅπλοις, ἐν τῇ παλαίστρᾳ. l. carmina haec, παίζων ποιῶ τὰς ᾠδὰς ταύτας. 3) ἐμπαίζω τινί, σκώπτω, χλευάζω, aliquem, τινά. ὄθεν ἐξαπατῶ. aliquem, τινά. 4) ὑποκρίνομαι. bonum civem, τὸν ἀγαθὸν πολίτην.

lūdus, i, ὁ. (ludo) παίγνιον, παιδιά. per ludum, μετὰ παιδιᾶς, ἐν παιδιᾷ. ludum facere, ἐμπαίζειν. κατ' ἐξοχήν· ludi, ōrum, πλ. ὁ ἀγών, οἱ ἀγῶνες. ludis, ἐπιτελουμένων τῶν ἀγώνων. Ἦσαν δὲ οἱ ἀγῶνες οὗτοι scenici (σκηνικοί, θεατρικαὶ παραστάσεις), circenses (ἱππικὸς ἀγών, ἱπποδρόμια), gladiatorii (οἱ τῶν μονομάχων ἀγῶνες, ἡ μονομαχία). Ἐνίοτε δὲ λέγονται ludi κατ' ἐξοχὴν οἱ ludi scenici, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀγῶνας. 2) παίγνιον, παιδιά, σκῶμμα. 3) γυμναστήριον, παιδευτήριον, σχολεῖον. gladiatorius, τῶν μονομάχων, τὸ μονομαχοτροφεῖον. ludi magister ἡ magister ludi, γραμματοδιδάσκαλος.

lūes, is, θ. λύμη, φθορά, ὄλεθρος. 2) λοιμικὴ νόσος, λοιμός. 3) λυμεών, ὀλέθριος ἄνθρωπος.

Lugdūnum, i, οὐ. τὸ Λούγδουνον, ἡ Λυγούδουνος, πόλις τῆς Λουγδουνησίας Γαλλίας, τανῦν Lyon. 2) L. Batavorum, τὸ Λουγόδεινον, πόλις τῆς Βελγικῆς, τανῦν Leyden.

lugens, ntis, μ. ἐν. τοῦ

lūgĕo, luxi, luctum, 2. πενθῶ, ὀδύρομαι. 2) πενθῶ, θρηνῶ, κλαίω τινὰ ἤτι. mortem alicujus, τὸν θάνατόν τινος.

lūgūbris, e, (lugeo) πενθηρός, πένθιμος, πενθῶν. ὡς οὐσ. lugubria, ĭum, οὐ. πλ. τὸ πενθηρὸν ἱμάτιον. 2) πένθος φέρων, πολυπενθής, λυγρός, ὀλέθριος. (ποιητ.) lugubre, ὡς ἐπίρ. πενθικῶς.

lumbus, i, ὁ. καὶ συνηθ. lumbi, ōrum, πλ. ψόα, ἰσχίον, νεφρός, νῶτος. 2) κατ' εὐφημισμὸν τὰ αἰδοῖα.

lūmen, ĭnis, οὐ. φῶς, φέγγος. ὄθεν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἡ ἡμέρα. 2) φῶς, λύχνος, λαμπάς, πῦρ. luminibus accensis, περὶ λύχνων ἀφάς. ad lumina, πρὸς λύχνους. 3) τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν, ὀφθαλμός, ὄμμα, ὅρασις. l. oculorum amit-

ΔΙΚΤΥΟ
Δημοκριτεία Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

το, ἀπόλλυμι τὴν ὅρασιν, τυφλοῦμαι. 4) λάμψις, κόσμημα, δόξα, κάλλος. l. civitatis, ὁ ὀφθαλμός, ὁ φωστὴρ τῆς πόλεως. 5) βοήθεια, ἐπικουρία· καὶ ἐπὶ προσώπων τὸ φῶς, ὁ σωτήρ, ὁ βοηθός. 6) φῶς, φωστήρ, ὀπή, θυρίς.

lūmĭnar, āris, οὐ. καὶ συνήθ. -ăre, ārĭs, n. (lumen) φωστήρ, θυρίς, ὀπή.

lūmĭnōsus, a, um, (siōr, sissimus) (lumen) φωτεινός.

1.lūna, ae, θ. σελήνη. l. nova ἡ nascens, ἡ νέα σελήνη, νουμηνία. l. crescens, ἡ τικτομένη, αὐξάνουσα σελήνη. l. plena, πανσέληνος. 2) ἡ θεὰ Σελήνη, θυγάτηρ τῆς Λητοῦς καὶ ἀδελφὴ τοῦ Ἡλίου.

2.Lūna, ae, θ. Λοῦνα, πόλις τῆς Τυρρηνίας, ταννῦν Lunegiano.

lūnāris, e, (luna) σεληναῖος, σεληνιακός, τῆς σελήνης. 2) (ποιητ.) σεληνοειδής.

lūnātus, a, um, (μ. π. τ. luno) μηνο(σεληνο)ειδής.

lūno, 1. (luna) (ποιητ.) aliquid, κυρτῶ τι εἰς σχῆμα σελήνης.

lŭo, lŭi, lŭĭtum ἢ lūtum, 3. (συγγενὲς τῷ lavo, λούω) κυρ. λούω, πλύνω. 2) συνήθ. (ἀπο)τίνω. l. poenas, ἀποτίνω ποινάς, τιμωροῦμαι. noxam pecuniā, τὴν βλάβην χρήμασι. 3) ἀπο(ἐκ)τίνω, ἀποδίδωμί τι. aes alienum, τὸ χρέος.

lŭpa, ae, θ. λύκαινα. 2) πόρνη.

lŭpātus, a, um, (lupus) λύκον ἔχων, ἐχινώδης. lŭpāta, ōrum, οὐ. πλ. ἡ-ί, ἀ. πλ. (ὑπον. frena ἢ freni) χαλινὸς λύκον εἴτε ἐχῖνον ἔχων.

Lŭpercal, ālis, οὐ. (Lupercus) ἡ κατὰ πλ.

Lupercālĭa, ĭum, ᾳ. ōrum, οὐ. πλ. τὰ Λουπερκάλια εἴτε Λύκαια, ἑορτὴ ἐν Ῥώμῃ εἰς τιμὴν τοῦ Πανός. 2) σπήλαιόν τι τοῦ Παλατίου λόφου καθιερωμένον τῷ Πανί, Λύκαιον, Πανεῖον.

1.lŭpercus, i, ἀ. (lupus-arceo) Λούπερκος εἴτε Λυκαῖος, ἐπίκλησις τοῦ Πανός. 2) πλ. οἱ ἱερεῖς τοῦ Λυκαίου Πανός.

Lupĭa, ae, θ. Λουπίας, ποταμὸς τῆς Γερμανίας, ταννῦν Lippe.

1.lŭpīnus, a, um, (lupus) λύκειος, τοῦ λύκου.

2.lŭpīnus, ᾳ. -um, i, ἀ. θέρμος (φ.).

lŭpus, i, ἀ. λύκος. l. in fabulā, λύκου ἐμνήσθης (ἐπὶ ἀπροσδοκήτως παραγιγνομένου). l. femina, λύκαινα. 2) ἅρπαξ, κλέπτης, ληστής. 3) λύκος, ἁρπάγη, χείρ. 4) λύκος, εἶδος ἰχθύος. 5) Lupus, i, ἀ. κύρ. ὄν. Λοῦπος.

lūra, ae, θ. ἀσκός. 2) κοιλία, τὰ ἔγκατα.

lūrĭdus, a, um, χλωρός, ὠχρός, πελιδνός.

luscĭnĭa, ae, θ. ᾳ. -ius, ĭi, ἀ. ἀηδών.

luscinĭōla, ae, θ. ὑποκ. τ. luscinia.

luscus, a, um, μονό(ἑτερό)φθαλμος.

lūsi, πρκ. τοῦ ludo.

lūsĭo, iōnis, θ. (ludo) τὸ παίζειν, παίγνιον, παίγνιον.

Lūsĭtānĭa, ae, θ. Λυσιτανία, ταννῦν Πορτογαλλία. Ἐκ τούτου -nĭus, a, um, Λυσιτανὸς ἢ ὡς οὐσ. -ĭi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Λυσιτανοί.

Lūsĭus, ĭi, ἀ. Λούσιος, ποτάμιον Ἀρκαδίας.

lūsor, ōris, ἀ. (ludo) (ποιητ.) παίκτης. 2) ἐμπαίκτης.

lūsōrĭus, a, um, (lusor) παικτικός, διασκεδαστικός, περπνός, παιδιώδης, παιγνιώδης.

lustrālis, e, (lustrum) ἁγνιστήριος, ἁγνιστήριος, καθάρσιος.

lustrātĭo, iōnis, θ. (lustro) ἁγνισμός, καθαρμός. 2) περίοδος, solis, τοῦ ἡλίου.

lustrātus, a, um, μ. π. τοῦ lustro, 1. ἁγνίζω, καθαίρω (διὰ καθαρσίου), καθαρμὸν ποιοῦμαι, exercitum, τὸν στρατόν. 2) ἐξετάζω, ἀνερευνῶ, περισκοπῶ. l. exercitum, ἐξετάζω τὸν στρατόν. l. rem oculis, τὸ πρᾶγμα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐξετάζω, θεῶμαί τι. l. aliquid animo, σκοπῶ, διασκέπτομαί τι. 3) περι(ἐρχομαι)οδεύω. Aegyptum, τὴν Αἴγυπτον. stella lustrat signiferum orbem, ὁ ἀστὴρ διέρχεται

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τὸν ζωδιακόν. (ποιητ.) **lustrant ignem equis, περιϊπεύουσι τὸ πῦρ. sol l. omnia flammis,** = ὁ ἥλιος τὰ πάντα περιλάμπει.

lustrum, i, οὐ. (luo ἢ lavo) ὁ πενταετηρικὸς καθαρμός, θυσία ἁγνιστική, καθαρμὸς πολιτῶν κατὰ πενταετίαν γιγνόμενος μετὰ τὴν συντέλειαν τῶν τιμήσεων. 2) πενταετία, πενταετηρίς. **octavum lustrum,** τεσσαρακονταετία. 3) **lustra,** ōrum, οὐ. πλ. φωλεός, κοίτη θηρίων. 4) φωλεός, καταγώγιον, καπηλεῖον, πορνεῖον.

1. lūsus, a, um, μ. π. τ. ludo.

2. lūsus, ūs, ἀ. (ludo) παῖγμα, παιδιά, παιγνίδιον.

Lŭtātĭus, a, um, Λουτάτιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους.

lūtĕŏlus, a, um, (ὑποκ. τοῦ luteus) μήλινος.

Lutētĭa Parisiorum, Λουκοτοκία, ἡ πρωτεύουσα τῶν Παρισίων πόλις.

1. lūtĕus, a, um, (lutum 1.) μήλινος, κρόκιος, χρυσοειδής, κιτρινωπός. ὡς οὐσ.-um, i, οὐ. τὸ μήλινον χρῶμα.

2. lŭtĕus, a, um, (lutum 2.) πήλινος, πηλόπλαστος. 2) μτφ. φαῦλος, ταπεινός. 3) πηλώδης, ῥυπαρός.

lŭtŭlentus, a, um, (lutum 2.) πηλώδης, βορβορώδης. 2) μτφ. ῥυπαρός, ἀκάθαρτος, μιαρός, αἰσχρός.

1. lūtum, i, οὐ. βοτάνη χρήσιμος εἰς βαφὴν μηλίνου ἢ κιτρίνου χρώματος.

2. lŭtum, i, οὐ. πηλός, βόρβορος. 2) ῥυπαρός. μτφ. μιαρὸς ἄνθρωπος, τὸ κάθαρμα.

lux, lūcis, θ. (λύκη) φῶς, φῶς τῶν ἄστρων (ὅθεν **luces,** τὰ φωτεινὰ οὐράνια σώματα), τῆς ἡμέρας, ὅθεν = ἡ ἡμέρα. **luce** ἢ **luci,** φωτὸς ὄντος, μεθ' ἡμέραν, τῆς ἡμέρας. **lux centessima,** ἡμέρα ἑκατοστή. **ante lucem,** πρὸ ἡμέρας. (cum) **prima luce,** ἅμα τῷ φωτί, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. 2) φῶς, λάμψις, φέγγος. **lychnorum,** τῶν λύχνων. μτφ. φῶς τῶν ὀφθαλμῶν, τῆς ζωῆς, ὀφθαλμός, ὅρασις, βίος, ζωή. **luce carentes** = οἱ τεθνεῶτες. **lucem aspicere,** εἰς φῶς ἔρχεσθαι, γεννᾶσθαι. **effodio lucem,** ἐξορύττω τοὺς ὀφθαλμούς. 3) μτφ. 4) φῶς, ἄνθος, ὀφθαλμός. **urbs lux orbis terrarum,** ἡ Ῥώμη τῆς οἰκουμένης ὁ ὀφθαλμός. β') φῶς, τὸ φανερόν, τὸ ἐμφανές. **l. veritatis,** τὸ φῶς τῆς ἀληθείας. **in lucem proferre,** εἰς τὸ φανερόν, εἰς φῶς ἄγειν. γ') φῶς, εὐτυχία, δόξα, σωτηρία. **lux affulsit civitati,** φῶς ἐπέλαμψε τῇ πολιτείᾳ. 5) **mea lux!** φιλτάτη μου. (φῶς μου).

luxi, πρκ. τοῦ luceo καὶ τοῦ lugeo.

luxŭrĭa, ae, ἡ, -ĭes, ēi, (luxus) ἐπὶ φυτῶν. σφρίγος, ἡ ὁρμὴ πρὸς αὔξησιν, τὸ ὑλομανεῖν. 2) ἐπὶ ἀνθρώπων· τρυφή, ἀσέλγεια, ὕβρις, ἀσωτία.

luxŭrĭo καὶ **luxurior,** 1. (luxuria) ἀμεταβ. σφριγῶ, ἔγω ὁρμὴν πρὸς αὔξησιν, ὑλομανῶ. 2) (ποιητ.) **aliqua re,** πλήθω, πλεονάζω τινός. 3) ἐπὶ ζώων· γαυριῶ, θρώσκειν, ἄλλεσθαι, ἐκπηδᾶν. 4) ἀσελγαίνω, τρυφῶ, ἀκολασταίνω, ὑβρίζω, ἀσωτεύομαι.

luxŭrĭōse, (sius, sissime) ἐπίρ. (luxuriosus) τρυφερῶς, ἀσελγῶς, ἀκολάστως.

luxŭrĭōsus, a, um, (sior, sissimus) (luxuria) ἐξυβρίζων, ὑλομανής. 2) ὑπερβολικός, πολυδάπανος. 3) ἀσελγής, ἄσωτος, ἀκόλαστος, ὑβριστικός.

luxus, ūs, ἀ. τρυφή, ἀσέλγεια, ἀσωτία. 2) μεγαλοπρέπεια, πολυτέλεια.

Lyaeus, i, ἀ, Λυαῖος, ἐπίκλησις τοῦ Διονύσου. (ποιητ.) ὁ Βάκχος, ὁ οἶνος.

Lўcaeus, i, ἀ. Λύκαιον, ὄρος Ἀρκαδίας. Ἐκ τούτου **Lycaeus,** a, um, Λυκαῖος.

Lўcambes, ae, ἀ. Λυκάμβης, ὄνομα Θηβαίου τινός. Ἐκ τούτου **Lycambēus,** a, um, Λυκάμβειος.

Lўcāon, ŏnis, ἀ. Λυκάων, βασι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

λεὺς τῆς Ἀρκαδίας, πατὴρ τῆς Καλλιστοῦς. Ἐκ τούτου ά) **Lycaŏnis**, ĭdis, θ. Λυκαονίς, θυγάτηρ τοῦ Λυκάονος. β') **Lycaŏnĭus**, a, um, Λυκαόνιος, τοῦ Λυκάονος. 2) υἱὸς τῆς Καλλιστοῦς (ὡς ἄστρον).

Lycaŏnes, um, ἀ. πλ. Λυκάονες, ἔθνος τῆς μικρᾶς Ἀσίας. Ἐκ τούτου ά) **Lycaŏnius**, a, um, Λυκαόνιος, τῆς Λυκαονίας. β') **Lycaonia**, ae, θ. ἡ Λυκαονία.

Lycaonis, ĭdis. Lycaon.

Lycēum, i, ἀ. Λύκειον, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις, ἔνθα ὁ Ἀριστοτέλης ἐδίδασκε. 3) γυμνάσιον ὅμοιον ἐν τῷ Τουσκουλανῷ κτήματι τοῦ Κικέρωνος.

lychnūchus, i, λυχνοῦχος.

lychnus, i, ἀ. λύχνος.

Lȳcĭa, ae, θ. Λυκία, χώρα τῆς μικρᾶς Ἀσίας. Ἐκ τούτου **Lycĭus**, a, um, Λύκιος, καὶ **Licii**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Λύκιοι, οἱ κάτοικοι.

Lȳcŏmēdes, is, ἀ. Λυκομήδης, βασιλεὺς τῆς Σκύρου.

Lȳcōrĭas, ădis, θ. Λυκοριάς, θυγάτηρ Νηρέως καὶ Δωρίδος.

Lȳcormas, ae, ἀ. Λυκόρμης, ποταμὸς Αἰτωλίας.

Lyctus, i, ἀ. Λύκτος, πόλις τῆς Κρήτης. Ἐκ τούτου **Lyctius**, a, um, Λύκτιος, Κρητικός.

Lȳcurgus, i, ἀ. Λυκοῦργος, υἱὸς τοῦ Δρία, βασιλεὺς τῶν Ἠδωνῶν ἐν Θράκῃ. 2) υἱὸς τοῦ Ἀλέα καὶ τῆς Νεαίρας, πατὴρ τοῦ Ἀγκαίου, βασιλεὺς τῆς Ἀρκαδίας. Ἐκ τούτου **Lycurgĭdes**, ae, ἀ. Λυκουργίδης, υἱὸς τοῦ Λυκούργου. 3) ῥήτωρ Ἀθηναῖος. Ἐκ τούτου τοῦ **Lycurgēi**, ōrum, ἀ. πλ. Λυκούργειοι, οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Λυκούργου. 4) ὁ περίφημος τῆς Σπάρτης νομοθέτης.

Lȳcus, i, ἀ. Λύκος 1) ποταμός, ά) τῆς Παφλαγονίας. β') τῆς Μεγάλης Φρυγίας, ἐκβάλλων εἰς τὸν Μαίανδρον. γ') τῆς Ἀσσυρίας. 2) πόλις τῆς Ἰλλυρίας.

Lȳdĭa, ae, θ. Λυδία, χώρα τῆς μικρᾶς Ἀσίας, πρωτεύουσαν ἔχουσα τὰς Σάρδεις. Ἐκ τούτου ά) **Lydĭus**, a, um, Λυδικὸς ἡ Τυρρηνικὸς (διότι κατὰ τὸν μῦθον οἱ Τυρρηνοὶ ἦσαν ἄποικοι τῶν Λυδῶν). β') **Lydus**, a, um, Λυδός, καὶ **Lydi**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Λυδοί, καὶ (ποιητ.) οἱ Τυρρηνοί.

lympha, ae, θ. νᾶμα, ὕδωρ, ὑγρόν.

lymphātĭcus, a, um, (lympha) νυμφόληπτος, σεληνιακός.

lymphātus, a, um, μ. π. τοῦ

lympho, 1. **aliquem**, πανικὸν δεῖμα ἐμβάλλω τινί, ἐξίστημί τινα, παράττω τὸν νοῦν τινος, εἰς παραφροσύνην φέρω τινά. **lymphatus**, a, um, νυμφόληπτος, ἐκστατικός, ἔκπληκτος.

Lyncestes, ae, ἀ. Λυγκηστής, κάτοικος τῆς ἐν Μακεδονίᾳ Λυγκηστίδος (= **Lyncesta**, ae, θ.) ἡ τῆς πρωτευούσης αὐτῆς Λύγκου = **Lyncus**, i, θ. ἐκ τούτου **-tĭus**, a, um, Λυγκήστιος.

Lyncēus, ei, καὶ eos, ἀ. Λυγκεύς, Μεσσήνιός τις, εἷς τῶν Ἀργοναυτῶν, ὀξυδερκέστατος. Ἐκ τούτου ά) **-cēus**, a, um, Λύγκειος, τοῦ Λυγκέως· ᾗ **lyncēus**, a, um, λύγκειος, ὀξυδερκής. β') **-cĭdes**, ae, ἀ. Λυγκείδης. 2) υἱὸς τοῦ Αἰγύπτου, σύζυγος τῆς Ὑπερμνήστρας.

Lyncus, i, 1) ἀ. Λύγκος, βασιλεὺς τῆς Σκυθίας. 2) θ. πρωτεύουσα τῆς Λυγκηστίδος (**Lyncesta**).

lynx, cis, θ., ᾗ (σπαν.) ἀ. ὁ λύγξ.

lȳra, ae, θ. λύρα. (ποιητ.) λυρικὴ ποίησις. 2) λύρα (ἄστρον).

Lyrcēus, i, ἀ. Λύρκειος, πηγὴ τις ἐν Πελοποννήσῳ. ὡς ἐπίθ. Λύρκειος, Ἀργολικός.

lȳrĭcus, a, um, λυρικός. ὡς οὐσ. **lyrĭci**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ λυρικοὶ ποιηταί.

Lyrnēsus ἡ **Lyrnessus**, i, θ. Λυρνησ(σ)ός, πόλις τῆς Μυσίας. Ἐκ τούτου ά) **-ēsis**, ĭdis, θ. Λυρνησσίς ἢ ὡς οὐσ. ἡ Λυρνησσίς (ἡ Βρισηΐς ἢ ἡ Ἱπποδάμεια). β') **-sĭus**, a, um, Λυρνήσιος, Λυρναῖος.

Lȳsĭmāchĭa, ae, θ. Λυσιμάχεια,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ὄνομα πόλεων τῆς Θρᾴκης, Μυσίας ᾗ Αἰτωλίας. Ἐκ τούτου -chienses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ Λυσιμαχεῖς.

Lȳsis, is, ἀ. Λύσις, 1) Πυθαγόρειος φιλόσοφος, Ταραντῖνος, διδάσκαλος τοῦ Ἐπαμεινώνδου. 2) ποταμὸς τῆς Ἀσίας.

M.

M, σοντόμως δηλοῖ τὸ προωνύμιον Marcus. 2) M. τὸ προωνύμιον Manius. 3) M. ὡς ἀριθμητικὸν δηλοῖ mille ἢ milesimus.

Măcărĕus, ĕi ᾗ eos, ἀ. Μακαρεύς, υἱὸς τοῦ Αἰόλου. Ἐκ τούτου -rēis, ĭdis, θ. Μακαρηΐς.

Măcĕdo καὶ -on, ŏnis, ἀ. Μακεδὼν καὶ κατ' ἐξοχὴν ὁ Μακεδὼν (ὁ Φίλιππος, ἢ ὁ Ἀλέξανδρος), ὡς ἐπίθ. Μακεδονικός. Ἐκ τούτου ά) -ĭa, ae, θ. Μακεδονία. β') -nĭcus, a, um, Μακεδονικός, Μακεδόνιος.

măcellum, i, οὐ. κρεωπωλεῖον, ὀψοπωλεῖον.

măcĕo, ēre, ἀμεταβ. ἰσχνὸς εἰμι.

1. măcer, cra, crum (crior) ἰσχνός, λεπτός.

2. Măcer, cri, ἀ. Μάκρος, Ῥωμ. οἰκογεν. ὄνομα.

măcĕrĭa, ae, θ. αἱμασιὰ, περίβολος, τειχίον, θριγκός.

măcĕro, 1. aliquid, ἐμ(δια)βρέχω, μαλάσσω τι. 2) μτφ. ά) κατατήκω, φθείρω. β') (κατα)τρύχω, καταπονῶ τινα.

măcesco, ĕre, (θαμ. τ. maceo) ἰσχναίνομαι, λεπτύνομαι.

măchaera, ae, θ. μάχαιρα, ὄθεν

măchaerŏphŏrus, i, ἀ. μαχαιροφόρος.

Măchāon, ŏnis, ἀ. Μαχάων, υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ἐκ τούτου -nĭus, a, um, τοῦ Μαχάονος.

măchĭna, ae, θ. μηχανὴ (πολιορκητικὴ, θεατρικὴ κ.λ.) 2) μτφ. μηχανή, μηχάνημα, τέχνη, τέχνασμα, πανουργία, δόλος. 3) = catasta.

măchĭnāmentum, i, οὐ. (machinor) = machina.

măchĭnātĭo, ōnis, θ. (machinor) μηχάνησις. 2) μηχανή. 3) μτφ. μηχάνημα, ἐπίνοια, ἐπινόησις.

măchĭnātor, ōris, ἀ. (machinor) μηχανοποιός. 2) ὁ μηχανώμενος, ἐπινοῶν τι.

măchĭnor, 1. aliquid, μηχανῶμαι, κατασκευάζω τι. 2) μηχανῶμαι, τεχνάζω, ἐπινοῶ τι.

măcĭes, ēi, θ. (macer) ἰσχνότης, τὸ λεπτόσωμον. 2) τὸ λεπτόγαιον.

Macra, ae, ἀ. Μάκρης, ποταμ. τῆς Ἰταλίας. 2) M.come, πολίχνιον τῆς Λοκρίδος.

măcresco, macrŭi, ĕre, (macer) = macesco.

Măcri Campi, ōrum, ἀ. πλ. τὰ Μακρὰ Πεδία, ἐν τῇ ἐντεῦθεν τοῦ Πάδου Γαλλίᾳ.

Măcrŏchir, ἀ. Μακρόχειρ, ἐπίθ. τοῦ Ἀρταξέρξου.

măcrŏcŏlum, i, οὐ. χάρτης μεγάλου μεγέθους, ὁ βασιλικὸς χάρτης.

mactātus, a, um, μ. π. τ. macto.

macte, macti, ἴδ. mactus.

macto, 1. (συγγεν. τῷ magnus) aliquem re, τιμῶ, γεραίρω, αὐξάνω τινά τινι. m. manes extis, τιμῶ τὰς τῶν ἀποθανόντων ψυχὰς σπλάγχνοις. m. aliquem honoribus, αὐξάνω τινὰ τιμαῖς. 2) (αἰτ.) σφαγιάζομαι, σφάττω, θύω. hostiam, ἱερεῖον. 3) σφάττω, ἀποκτείνω τινά, φθείρω, ἀφανίζω τι. 4) περιάπτω, περιβάλλω τινά τινι.

mactus, a, um, (συγγεν. τῷ magnus) μόνον κατ' ἀφ. macte καὶ πλ. macti, εὖγε! ὄναιο! ὄναισθε! macte virtute! ὄναιο σύγε τῆς ἀρετῆς!

măcŭla, ae, θ. στίγμα, στιγμή, ποικιλία. 2) σπῖλος, κηλίς. 3) μτφ. ἡ κηλίς, ὁ σπῖλος, τὸ ὄνειδος.

măcŭlo, 1. (macula) (ποιητ.) aliquid, στίζω, ποικίλλω τι. 2) κηλιδῶ, σπιλῶ τι.

măcŭlōsus, a, um, (sior) (macula)

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

στικός, ποικίλος. 2) σπιλωτός, κηλιδωτός.

mădĕ-făcĭo, fēci, factum, 3. δια-(βρέχω)γέω. παθητ. **madefio, factus sum, fiĕri,** (δια)βρέχομαι.

mădĕfactus, a, um, μ. π. τ. **madefacio.**

madefĭo, ῖδ. **madefacio.**

Mădĕna, ae, θ. μέρος τῆς Ἀρμενίας.

madens, entis, μ. ἐν. τοῦ

mădĕo, madŭi, ēre, (μαδάω) ἀμεταβ. βέβρεγμαι, νοτῶ, διάβροχος, ὑγρός εἰμι. **vino,** οἴνῳ βέβρεγμαι, μεθύω. (vino) **madens,** (οἴνῳ) βεβρεγμένος, διάβροχος. (ποιητ.) ἐπὶ τῆς χιόνος· τήκεσθαι, **sole,** ὑπὸ τοῦ ἡλίου. 2) ἐψεῖσθαι, πεπέφθαι. 3) βέβρεγμαί τινι, πλήρης τινός εἰμι. **madet sermonibus Socraticis,** ἐμπλήθει τῶν Σωκρατικῶν λόγων.

mădesco, madŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τ. madeo) ἀμεταβ. (δια)βρέχομαι, **aliqua re,** τινί.

mădĭdus, a, um, (dior) (madeo) βεβρεγμένος, διάβροχος, ὑγρός. (ποιητ.) **fossa madida,** τάφρος πλήρης ὕδατος.

mădŭi, πρκ. τ. **madeo.**

Maeander, dri, καὶ **-dros, dri,** ἀ. Μαίανδρος. ποταμ. τῆς Ἰωνίας καὶ Φρυγίας, μετὰ πολλῶν ἑλιγμῶν ῥέων· ὅθεν = μαίανδρος, ἑλιγμός. Ἐκ τούτου **-drĭus, a, um,** Μαιάνδριος.

Maecēnas, ātis, ἀ. Μαικήνας, ὄνομα Ῥωμ., κατ' ἀρχὰς Τυρρηνικοῦ τινος γένους, ὡς ὁ ἀνῆκεν ὁ Cajus **Cilnius Maecenas,** ἀκμάσας ἐπὶ Αὐγούστου, προστάτης τοῦ Ὁρατίου καὶ Βιργιλίου καὶ καθόλου τῶν ἐπιστημῶν. Ἐκ τούτου **-nātĭānus, a, um,** τοῦ Μαικήνα.

Maecĭus, a, um, Μαίκιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους. 2) **Maecia tribus,** μία τῶν φυλῶν τῆς Ῥώμης.

Maedi, ōrum, ἀ. πλ. Μαῖδοι, Θρᾳκικὸν ἔθνος. Ἐκ τούτου **Maedĭcus, a, um,** Μαιδικός. ᾗ **Maedĭca, ae,** θ. ἡ Μαιδικὴ χώρα.

Maeles = **Mēles.**

Maelĭus, a, um, Μαίλιος, ὄνομα Ῥωμ. γένους. Ἐκ τούτου **-lĭānus, a, um,** τοῦ Μαιλίου. ᾗ **Maelĭāni, ōrum,** ἀ. πλ. οἱ περὶ τὸν Μαίλιον.

maena ἡ **mena, ae,** θ. μαίνη (ἰχθύς).

Maenădes, πλ. τ. **Menas.**

Maenălus, i, ἀ. καὶ **Maenala, ōrum,** ἀ. πλ. τὸ Μαινάλιον ὄρος Ἀρκαδίας, μεθ' ὁμωνύμου πόλεως **Maenalus** ἡ **Maenalum,** ἡ Μαίναλος πόλις. Ἐκ τούτου ά) **-lis, ĭdis,** θ. Μαιναλίς, Μαιναλία. β') **-lĭus, a, um,** Μαινάλιος, (ποιητ.) = Ἀρκαδικός.

Maenas, ădis, θ. ἡ Μαινάς.

Maenĭus, a, um, Μαίνιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους. **Maenĭa columna,** ῖδ. **columna.** Ἐκ τούτου **-nĭānus, a, um,** τοῦ Μαινίου. καὶ ὡς οὐσ. **-nianum, i,** οὐ. μέρος τι οἰκοδομήματος προέχον, ἡλιακόν, θωράκιον, γεῖσον.

Maeŏnes, um, ἀ. πλ. Μαίονες, οἱ κάτοικοι τῆς χώρας **Maeonia, ae,** θ. (= Maeonia, ae, θ.) μέρους τῆς Λυδίας. (ποιητ.) οἱ Τυρρηνοὶ (ὡς ἄποικοι Λυδῶν). Ἐκ τούτου ά) **-nĭdes, ae,** ἀ. Μαιονίδης (κατ' ἐξοχὴν ὁ Ὅμηρος). (ποιητ.) ὁ Τυρρηνός. β') **-is, ĭdis,** θ. Μαιονίς, Λυδή. γ') **-nĭus, a, um,** Μαιόνιος, Λυδός, Λυδικός. **senex** ἡ **vates Maeonĭus,** ὁ Ὅμηρος. ὅθεν = Ὁμηρικός, ἡρωϊκός, **pes, carmen,** πούς, ᾠδή. (ποιητ.) Τυρρηνικός.

Maeōtis, ĭdis, ἡ **Ydos,** θ. ἡ ἐν Σκυθίᾳ Μαιῶτις λίμνη.

Maeōtae, ārum, ἀ. πλ. Μαιῶται, Σκυθικὸν ἔθνος παρὰ τὴν Μαιώτιδα λίμνην.

Maeōtĭus, a, um, Μαιωτικός.

maereo = **moereo.**

maeror = **moeror.**

Maesĭa = **Moesia.**

maeste = **moeste.**

maestitĭa = **moestitia.**

maestus = **moestus.**

măga, ae, θ. (magus) ἡ μάγος.

măgālĭa, ium, οὐ. πλ. καλύβαι, καλύβια. (λέξ. Φοινικική).

măge, ἐπίρ. (ποιητ.) = **magis.**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

măgĭcus, a, um, μαγικός.

măgis, ἐπίρ. συγκρ. (ὑπερθ. maxime) μᾶλλον. m. quam, μᾶλλον ἤ. non m.-quam-, οὐ μᾶλλον-, ἠ- οὐ μόνον, ἀλλὰ καί, tam m. quam m. τοσούτῳ μᾶλλον. eo m., τοσούτῳ μᾶλλον. multo m., πολλῷ μᾶλλον. eo, ἤ hoc magis ἤ tanto magis, τοσούτῳ μᾶλλον. annos natus m. (ὑπον. quam) quadraginta, ἔτη γεγονὼς πλέον ἢ τεσσεράκοντα. m. similis, ἀντιπ. similior, μᾶλλον ὅμοιος, ἐμοιότερος. m. necessarius, ἀναγκαιότερος. m. beatior, ὀλβιώτερος. m. dulcius, μᾶλλον ἡδιον. magis et magis ἤ magis magisque, μᾶλλον μᾶλλον, ἐπὶ μᾶλλον, ἀεὶ μᾶλλον. 2) = potius, magis est quod (ut), μεῖζων ἐστὶ λόγος, δικαιότερον ἐστὶ τοῦ—. B') (ὑπερθ.) maxime μάλιστα. unus omnium multo m., εἷς μάλιστα πάντων, μάλιστα, ὡς μάλιστα. vel m., εἰς τὰ μάλιστα. m. gravissimus, μάλιστα βαρύτατος, m. necessarius, ἀναγκαιότατος. quam m., τὰ μάλιστα, ὡς μάλιστα, διαφερόντως. tam sum amicus reipublicae, quam qui m., φίλος εἰμὶ τῇ πολιτείᾳ ὅμοια τοῖς μάλιστα εἴτε φίλος εἰς τὰ μάλιστα. 2) = potissimum. quum m., νῦν μάλιστα, ἄρτι. m., ὡς (τά) μάλιστα.

măgister, stri, ἀ. (συγγενὲς τῷ magnus) ἄρχων, ἀρχηγός, ἐπι(προσ)στάτης. operum, ἐπιστάτης τῶν ἔργων. m. morum, τιμητής. m. equitum, ἵππαρχος. m. sacrorum, βασιλεὺς τῶν θυσιῶν. m. convivii, coenae, συμποσίαρχος. m. navis, ὁ ἁπλῶς magister, ναύαρχος, ναύκληρος. m. pecoris, ὁ ἐπιστάτης ποιμνίου. m. ludi, γραμματοδιδάσκαλος. 2) διδάσκαλος μτφ. σύμβουλος, παραινέτης.

măgistĕrĭum, ĭi, οὐ. (magister) ἀρχή, ἐπισασία. m. equitum, ἡ ἱππαρχία, morum, ἡ τιμητεία.

măgistra, ae, θ. (magister) ἡ ἄρχουσα, προ(ἐπι)στάτις. 2) ἡ διδάσκαλος.

măgistrātus, ūs, ἀ. (magister) ἀρχή, προστασία, τέλος. Ἦσαν δὲ αἱ ἀρχαὶ ordinarii, (αἱ τακτικαί, δηλ. αἱ ἐνιαύσιοι ἢ δι' ὡρισμένου τινὰ χρόνου ὡς ἡ ὑπατεία) καὶ extraordinarii, (ἔκτακτοι, δηλ. αἱ ἐν ὡρισμέναις τισὶ περιστάσεσι, ὡς ἡ δικτατωρία). majores et minores magistratus, αἱ μείζονες καὶ αἱ μείονες ἀρχαὶ (δηλ. στρατηγία, ὑπατεία, τιμητεία, καὶ ἀγορανομία, δημαρχία, κτλ.) magistratum gerere ἢ habere, esse in magistratu, ἀρχὴν ἄρχειν, ἀρχὴν ἔχειν, ἐν ἀρχῇ εἶναι. mandare, dare alicui m., καθιστάναι τινὰ εἰς ἀρχήν, εἰς τέλος. 2) ἀρχή, ἄρχων, ὁ ἐν τέλει, καὶ πλ. θ. αἱ ἀρχαί, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν τέλει. his magistratibus, τούτων ὑπατευόντων, ἐπὶ τῆς ὑπατείας τούτων.

magnănĭmĭtas, ātis, θ. (magnanimus) μεγαλοψυχία.

magnănĭmus, a, um, (magnus -animus) μεγαλόψυχος.

Magnes, ētis, ἀ. Μάγνης, ὡς ἐπί θ. μαγνήτης. lapes M., ἡ ἁπλῶς Magnes, ὁ μαγνήτης λίθος. κατὰ πλ. Magnētes, um, ἀ. οἱ Μάγνητες, ὧν ἡ χώρα ἐκαλεῖτο Magnēsia, ae, θ. Μαγνησία, 1) χώρα τῆς Θεσσαλίας. 2) πόλις τῆς Καρίας. 3) πόλις τῆς Λυδίας. Ἐκ τούτου α) Magnessa, ae, θ. Μάγνησσα, Μαγνῆτις, β) Magnētarches, ae, ἀ. Μαγνητάρχης, ὁ ἄρχων τῶν Μαγνήτων. γ) Magnētis, ĭdis, θ. Μαγνῆτις, Μάγνησσα.

magni ĭδ. magnus.

Magni campi, ōrum, ἀ. πλ. τόπος τις, οὐ μακρὰν τῆς Ἰτύκης.

magnĭfĭce (centius, centissime) ἐπίρ. (magnificus) μεγαλοπρεπῶς, πολυτελῶς, λαμπρῶς. 2) μεγάλως, διαφερόντως. 3) μεγαληγόρως, κομπαστικῶς, ἀλαζονικῶς. loquor m., μεγαληγορῶ.

magnificenter = magnifice.

Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

magnĭfĭcentĭa, ae, f. (magnificus) μεγαλειότης, πολυτέλεια, λαμπρότης. 2) ἐπὶ προσώπων· μεγαλο(ψυχία)φροσύνη, μεγαληγορία, κομπορρημοσύνη.

magnĭfĭcus, a, um (centior, centissimus) (magnus-facio) μεγαλουργός, λαμπρός, μεγαλοπρεπής, πολυτελής. 2) ἔξοχος, διαφέρων, μέγας. 3) μεγαλό(ψυχος)φρων, καὶ (ἀρχ.) μεγαλορρήμων.

magnĭlŏquentĭa, ae, f. (magniloquus) μεγαλοπρέπεια λόγου, τὸ τοῦ λόγου μεγαλοπρεπές. 2) μεγαλορρημονία, μεγαληγορία.

magnĭlŏquus, a, um (magnus-loquor) μεγαλορρήμων.

magnĭtūdo, ĭnis, f. (magnus) μέγεθος. mundi, τοῦ κόσμου. m. fluminis, τὸ μέγεθος, τὸ μῆκος τοῦ ποταμοῦ. m. pecuniae, τὸ πλῆθος τῶν χρημάτων. m. dierum, τὸ μῆκος τῶν ἡμερῶν. 2) μτφ. τὸ μέγεθος, τὸ διαφέρον, ἡ σπουδαιότης. m. periculi, doloris, τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου, τῆς λύπης. m. animi, μεγαλοψυχία.

magnŏpĕre ἢ magno opere, ἐπίρ. (συγκρ. majore opere (ἢ magis), = μεῖζον, μειζόνως, μᾶλλον. ὑπερθ. maximopere ἢ maximo opere = τὰ μέγιστα, (εἰς τὰ μάλιστα) μεγάλως, σφόδρα, μέγα. m. desidero, peto, volo, μεγάλως, σφόδρα ποθῶ, ζητῶ, θέλω. res magno opere gestae, ἔξοχα, μεγάλα πολεμικὰ κατορθώματα.

magnum, ἐπίρ. (magnus) μέγα, μεγάλως, σφόδρα.

magnus, a, um, (major, maximus) μέγας, μείζων, μέγιστος. domus magna, μεγάλη οἰκία. oppidum, πόλις. mare magnum, θελλώδης, ἐξηγριωμένη θάλασσα. homo m., ὑψηλοῦ ἀναστήματος ἄνθρωπος, ὑψηλός. m. exercitus, μέγας, πολυάριθμος στρατός. magnae divitiae, μεγάλα πλούτη. 2) μέγας, ἔξοχος, διαφέρων· ἐπὶ προσώπων, ἐξέχων, λαμπρός, δεινός, δυνατός, σφοδρός, μεγαλό(ψυχος)φρων κτλ. magnum periculum, μέγας, φοβερὸς κίνδυνος. magnae res gestae, μεγάλα, σπουδαῖα πολεμικὰ κατορθώματα. magnus casus, μέγα, θαυμαστὸν συμβάν. magnus vir, μέγας, ἔξοχος ἀνήρ. magna eloquentia, δεινὴ εὐγλωττία. magnum est, μέγα τὸ ἐστιν, ἔργον ἐστί. quod majus est, τὸ δὲ μέγιστον, καὶ τὸ μέγιστον. magna verba, μεγάλα, ἀλαζονικὰ ῥήματα. m. vox, μεγάλη, ἰσχυρὰ φωνή. magna loqui, μεγαληγορεῖν. magna lingua, μεγαληγορία. magni aestimare, pendere aliquid, περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαί τι. magno emere aliquid, πολλοῦ ὠνεῖσθαί τι. aliquem maxime facere, περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τινα. aliquid in majus celebrare, μεγαλύνειν τι. in majus provehere, ἐπαυξάνειν τι. 3) homo magno natu, πρεσβύτης ἄνθρωπος. major, maximus, μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ natus ἢ natu, πρεσβύτερος, πρεσβύτατος. frater (natu) major, ὁ πρεσβύτερος ἀδελφός. majores natu ἐνίοτε = οἱ συγκλητικοί. major (quam) triginta annos, ὑπὲρ τὰ 30 ἔτη γεγονώς, καὶ major triginta annis ἢ triginta annorum. 4) majores, um, ἀ. πλ. οἱ προγεγονότες)-γενέστεροι. 5) ἐπὶ χρόνου· magnum tempus, μακρὸς χρόνος. magno post tempore, πολλῷ χρόνῳ ὕστερον.

māgus, a, um, μάγος, μαγικός. ὡς οὐσ. ἀ. μάγος.

Māja, ae, f. Μαῖα, θυγάτηρ τοῦ Ἄτλαντος καὶ τῆς Πληϊόνης, μήτηρ τοῦ Ἑρμοῦ.

mājālis, is, ἀ. (ἐκ)τομίας γοῖρος.

mājestas, ātis, f. (συγγ. τῷ major) μεγαλειότης, μεγαλεῖον, μέγεθος, ἀξίωμα (κατ' ἐξοχὴν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ). (im)minuere majestatem populi Romani, βλάπτειν τὸ τῆς πατρίδος ἀξίωμα, προδοσίαν τῆς πόλεως ποιεῖσθαι. cri-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

men majestatis, ἡ προδοσία, ἡ εἰς τὴν πολιτείαν ἀσέβεια. majestatis damnari, διὰ προδοσίαν καταγνωσθῆναι. lex majestatis, νόμος ἕνεκα ἀσεβείας πρὸς τὴν πολιτείαν.

mājor, us, γεν. ōris, συγκρ. τ. magnus, ὅπερ ἰδέ. 2) majoris (ὑπον. pretii) emere, πλείονος ὠνεῖσθαι.

Mājus, a, um, τοῦ Μαΐου. mensis M. ἡ ἁπλῶς Majus, ὁ Μάϊος (μήν).

mājus, οὐ. τ. major.

mājuscŭlus, a, um, (ὑποκ. τ. major) ὀλίγῳ μείζων. 2) ὀλίγῳ προγενέστερος.

māla, ae, θ. (ἀντὶ mandela ἐκ τοῦ mando) ἡ γνάθος, (κυρίως μόνον ἡ ἄνω γνάθος). πλ. malae, αἱ γνάθοι. 2) παρειά.

Mălăca, ae, θ. Μάλακα, πόλις τῆς ἱσπανίας, πανῦν Malaga.

mălăcĭa, ae, θ. μαλακία, γαλήνη, νηνεμία.

mălĕ ἐπίρ. (malus) κακῶς. (pejus =κάκιον, pessime=κάκιστα) κατ' ἐξοχήν, m. loqui, dicere alicui, λοιδορεῖν, κακῶς λέγειν τινά. m. audire, κακῶς ἀκούειν. m. velle alicui, δυσμενῶς πρός τινα ἔχειν. m. habere aliquem, κακῶς χρῆσθαί τινι, κακῶς ποιεῖν τινα. m. habere hostes, συνεγῶς τοὺς πολεμίους διώκειν. aliquid me (animum meum) m. habet, λυπεῖ μέ τι, χαλεπῶς (βαρέως) φέρω τι, ἄχθομαι τινι. m. mihi est, κακῶς πράττω, ἐν ἀπόροις εἰμί. m. rem gerere, δυσπραγεῖν. m. emere, τιμιώτερον (τῆς ἀξίας) ὠνεῖσθαι. m. vendere, ἔλαττόν τῆς ἀξίας πωλεῖν. 2) κακῶς, οὐκ ἄγαν, οὐ πάνυ. m. parens = ἀπειθής. m. pertinax, οὐκ ἄγαν ἐναντιούμενος. m. sanus (= insanus), οὐ πάνυ σώφρων, παράφρων. m. gratus (= ingratus), ἀχάριστος. 3) κακῶς, λίαν, ἄγαν, σφόδρα, odisse, metuere, μισεῖν, φοβεῖσθαι. m. laxus, parvus, superbus, λίαν, ἄγαν χαλαρός, μικρός, ὑπερήφανος. m. dispar, λίαν ἀνόμοιος.

Mălēa ἡ Mălēa, ae, θ. ἡ Μαλέα (ἡ Μάλεια ἡ Μαλέαι) ἄκρα τῆς Λακωνικῆς.

mălēdĭce, ἐπίρ. (maledicus) κακολόγως.

mălĕ-dīcens, ntis, (centior, centissimus) (μ. ἐν. τ. maledico)= maledicus.

mălĕ-dīco, dixi, dictum, 3. (συνήθ. male dico) alicui ἢ ἐνίοτ. aliquem, κακολογῶ, βλασφημῶ, λοιδορῶ τινα.

mălĕ-dictum, i, οὐ. κακολογία, λοιδόρημα, βλασφημία.

mălēdictus, a, um, (μ. π. τ. maledico) κατάρατος.

mălĕ-dĭcus, a, um, (centior, centissimus) κακολόγος, λοίδορος, βλάσφημος.

mălēdixi, πρκ. τ. maledico.

mălĕ-făcĭo, fēci, factum, 3. (ἀργ.) alicui, κακῶς ποιῶ ἢ κακοποιῶ, βλάπτω τινά.

mălĕ-factum, i, οὐ. (σπάν.) κακούργημα.

mălĕfĭcĭum, ĭi, οὐ. (male-facio) κακούργημα, κακουργία. 2) κακοποιία, βλάβη. sine maleficio, ἀβλαβῶς.

mălĕfĭcus, a, um, (centior, centissimus) (male-facio) κακοῦργος, πονηρός, καὶ ὡς οὐσ. ὁ κακοῦργος. 2) κακοποιός, ἐπιβλαβής. 3) δυσμενής, μὴ εὐνοϊκός.

mălĕ-sŭādus, a, um, (male-suadeo) (ποιητ.) ὁ κακὰ ἀναπείθων, ὁ κακόβουλος.

Mălĕventum, i, οὐ. πόλις τῆς Σαμνίτιδος, ἀρχαῖον ὄνομα τοῦ Beneventum, ὅπερ ἰδέ.

mălĕ-vŏlens, ntis (entissimus)= malevolus.

mălĕvŏlentĭa, ae, θ. (malevolens) κακόνοια, δυσμένεια, ἀπέχθεια.

mălĕvŏlus, a, um, (lentior, lentissimus) (malevolo) alicui ἢ in aliquem, δυσμενής, ἐχθρός τινι. ὡς οὐ. ἀ. ὁ ἐχθρός.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Mălĭăcus, a, um, Μαλιακός. M. sinus, ὁ Μαλιακὸς κόλπος τῆς Θεσσαλίας. Ἐκ τούτου Maliensis, e, ὁ Mallus, a, um, Μαλιακός.

mălĭfer, ĕra, ĕrum, (malum-fero) μηλοφόρος.

mălĭgne (nius) ἐπίρ. (malignus) κακονόως, δυσμενῶς, φθονερῶς. 2) φειδωλῶς, ἀνελευθέρως, γλίσχρως. 3) μικρόν, οὐ πάνυ.

mălignĭtas, ātis, θ. (malignus) κακόνοια, δυσμένεια, φθόνος. 2) φειδωλία, γλισχρότης. 3) κακότης.

mălignus, a, um, (nior, nissimus) (malus-genus) κακοήθης, κακόνους) φρων, δυσμενής, φθονερός. 2) φειδωλός, γλίσχρος. ager m., ἄκαρπος ἀγρός. 3) (ποιητ.) κακός, βλαβερός. 4) μικρός, ὀλίγος. maligna lux, ἀσθενές, ἀδύνατον φῶς.

malim, ὑποστ. τ. malo.

mălĭtĭa, ae, θ. (malus) κακία, κακότης, φαυλότης. 2) κακοήθεια, πονηρία, πανουργία.

mălĭtĭōse (sius) ἐπίρ. (malitiosus) κακοήθως, μογθηρῶς, πονηρῶς.

mălĭtĭōsus, a, um, (malitia) κακοήθης, πονηρός, πανοῦργος, κακοῦργος. silva Malitiosa, δάσος τι ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Σαβίνων, τὸ κακοῦργον καλούμενον.

maliv-, = malev-.

mallem, παρατ. ὑποστ. τ. malo.

mallĕŏlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. malleus) σφυρίον. 2) μόσχευμα, μόσχος δένδρου ἢ ἀμπέλου. 3) πυροβόλον βέλος.

mallĕus, i, ἀ. σφῦρα.

Malli, ōrum, ἀ. πλ. Μαλλοί, ἔθνος τῆς Ἰνδίας.

Malloea, ae, θ. πόλις τῆς Θεσσαλίας.

Mallos, i, θ. ἡ Μαλλός, πόλις τῆς Κιλικίας. Ἐκ τούτου Mallōtes, ae, ἀ. ὁ Μαλλώτης.

mālo, mālŭi, malle, (magis-volo, ἀντὶ mavolo) μᾶλλον βούλομαι, (προ)αἱροῦμαι, προτιμῶ. aliquem ἢ aliquid, τινά ἤ τι, μετ' ἀπαρ. ἢ αἱτ. καὶ ἀπαρ. ἢ μεθ' ὑποστ. 2) m. alicui, εὐνοῶ τινι.

mălŏbăthron, (ἡ-um) ī, οὐ. μαλάβαθρον (Συριακὸν δένδρον καὶ μῦρον).

1. mālum, ἐπίρ. = male.

2. mălum, ī, οὐ. (τ. malus 1) τὸ κακόν. mala πλ. τὰ κακά, αἱ συμφοραί, τὰ δεινά. mors non est in malis, ὁ θάνατος οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς κακοῖς. malum externum = ὁ πόλεμος. diuturnitas mali, ἡ χρονιότης τοῦ πολέμου. clementiam illi malo fuisse, ὅτι ἡ πρᾳότης ἔβλαψεν ἐκεῖνον. 2) ἡ κόλασις. malum habeo, κολάζομαι, κακὸν πάσχω. 3) τὸ κακόν, κακία, κακούργημα. 4) νόσος, ἀσθένεια.

3. mālum, ī, οὐ. τὸ μῆλον. m. aureum, τὸ κυδώνιον.

1. mālus, a, um, (συγκρ. pejor, us, ὑπερθ. pessimus, a, um) κακός, πονηρός, φαῦλος. m. homo, κακός, πονηρὸς ἄνθρωπος. mala lingua, βάσκανος γλῶσσα. mala aetas, τὸ γῆρας. mala gramina, malae herbae, φαρμακώδεις, δηλητηριώδεις βοτάναι. malum carmen, μαγικὸν ᾆσμα, ἐπῳδή. mala avis, ἡ malum auspicium, κακὴ ὄρνις, ἀπαίσιος οἰωνός. mala opinio de aliquo, κακὴ περί τινος γνώμη, ὑπόληψις. mala pugna, ἡ δυστυχὴς μάχη. mala fortuna, κακὴ τύχη. 2) κακός, δυσειδής, ἀσχήμων, facies δύσις. mulier non mala, γυνὴ οὐκ ἀσχήμων. poëta malus, ἀνεπιτήδειος, ἄπειρος ποιητής. falx mala, ἀμβλὺ δρέπανον. haud malum pondus, οὐ μικρὸν βάρος. aeger pejor fit, ὁ νοσῶν χείρων γίγνεται. res mala, ἡ κακοπραγία, τὰ δεινά. aliquid mutatur in pejorem partem, κλίνει τι ἐπὶ τὸ χεῖρον. in pejus ruere, τρέπεσθαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἀποκλίνειν πρὸς (εἰς) τὸ χεῖρον. malum contagium, ὁ κακός, ὀλέθριος λοιμός. pessimum facinus, κάκιστον ἔργον.

2. mālus, ī, θ. μηλέα.

3. mālus, ī, ἀ. ἱστὸς (πλοίου), κάμαξ, δοκός.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

malva, ae, θ. μαλάχη ἡ μολόχη.
Mamercus, i, ἀ. Μάμερκος, Ῥωμ. οἰκογενειακὸν ὄνομα.
Māmertīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Μαμερτῖνοι, κάτοικοι τῆς ἐν Σικελίᾳ πόλεως Μεσσήνης. Ἐκ τούτου -īnus, a, um, Μαμερτῖνος.
Mamilĭus, a, um, Μαμίλιος, Ῥωμ. οἰκογενειακὸν ὄνομα.
māmilla, ae, θ. ὑποκ. τοῦ
mamma, ae, θ. μαστός, τιτθός, θηλή. dare puero mammam, μαστὸν διδόναι, παρέχειν τῷ παιδί.
Māmŭrĭus, ἡ Māmūrĭus, ĭi, ἀ. Μαμόριος, Μαμούριος.
Mamurra, ae, ἀ. πλούσιος τις Ῥωμαῖος ἱππεύς, ἐκ Φορμίας.
manceps, cĭpis, ἀ, (manus-capio) ὁ ὠνούμενος, ἀγοράζων, ἐκμισθούμενός τι ἐν δημοπρασίᾳ, ὁ τὰ τέλη λαμβάνων, ἐργολάβος. κ.τ.τ.
Mancīnus, i, Μαγκῖνος, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.
mancĭpĭum ἡ mancŭpĭum, ĭi, οὐ. (manus-capio) ἡ κατὰ νόμους ὠνή, ἡ ἐπὶ μαρτύρων ὠνησις. lex mancipii, τὸ περὶ ὠνῆς συμβόλαιον. 2) (νομίμη) κτῆσις. dare, accipere aliquid mancipio, πωλεῖν ἢ ὠνεῖσθαί τι. res mancipi (ἡ mancĭpi), τὸ νόμιμον κτῆμα. sui mancipii, αὐτεξούσιος, αὐτόνομος. 3) ἀνδράποδον, δοῦλος.
mancĭpo ἡ mancŭpo, 1. (manceps) alicui aliquid, παραχωρῶ τινί τινος, ἀποδίδομαι, πωλῶ τινί τι.
mancus, a, um, πηρός, κυλλός, παραλυτικός. κατ' ἐξοχὴν χωλός, ἐστερημένος τὴν χεῖρα. 2) ἀσθενής, ἐλλιπής.
mandātum, i, οὐ. (τ. μτχ. τ. mando 1.) ἐντολή, ἐντεταλμένον, παραγγελία, ἐπι(προσ)τεταγμένον, ἐπι(προσ)ταγή. perficere mandata, ἐπιτελεῖν τὰ ἐπιτεταγμένα.
1. mandātus, a, um, μ. π. τ. mando 1.
2. mandātus, ūs, ἀ. (mado 1.) (μόνον κατ' ἀφ. ἐν.) ἐντολή, παράγγελμα.
Mandēla, ae, θ. κώμη τῆς Σαβίνης.
1. mando, 1. (manus—do) alicui aliquid, ἐντέλλομαι, ἐπι(προσ)τάττω, παραγγέλλω τινί τι. m. alicui adeat (ἢ ne adeat), ἐπι(προσ)τάττω τινὶ (μὴ) εἰσελθεῖν. m. alicui vasa, ἐπιτάττω τινὶ ὠνήσασθαι ἀγγεῖα. 2) ἐπιτρέπω, ἐγχειρίζω, παραδίδωμι, πιστεύω τινί τι. alicui filiam, ἐκδίδωμί τινι θυγατέρα. m. corpus humo, γῇ καλύπτω τὸ σῶμα. m. me fugae, ὁρμῶ εἰς φυγήν. m. aliquid literis, ἀνα(συγ)γράφω τι.
2. mando, mandi, mansum, 3. μασσῶμαι, ὀδάκνω. 2) ἐσθίω. μτφ. (κατ)αναλίσκω τι.
Mandūbĭi, ōrum, ἀ. πλ. Μανδούβιοι, ἔθνος τῆς Κελτικῆς Γαλλίας.
Maudūrĭa, ae, θ. Μανδούριον, πόλις τῆς κάτω Ἰταλίας.
1. māne, οὐ. ἄκλ. πρωΐα, ἕως, τὸ ἑωθινόν. cum primo m., ἕωθεν, ἀπὸ πρωΐας. multo m., πρωϊαίτατα. m. (dici), ἀπὸ πρωΐας. m. erat, ἕως ἦν. 2) ἐπίρ. πρωΐ. hodie m., σήμερον πρωΐ.
2. māne, προστ. τοῦ
mĕneo, mansi, mansum, 2. μένω. domi, οἴκοι. ad exercitum, παρὰ τῷ στρατῷ (ὡς στρατηγός). manetur, μένουσι. Ἐκ τούτου = διανυκτερεύω. sub Jove, ἐν ὑπαίθριῳ. 2) μένω, δια(ἐμ)μένω. monumenta manent, τὰ μνημεῖα (δια)μένει. m. in officio, in fide, ἐμμένω ἐν τῷ καθήκοντι, ἐν τῇ πίστει, τὸ καθῆκον ἐπιτελῶ, πιστὸς ὢν διατελῶ. m. in amicitia, φίλος ὢν διατελῶ. m. sententiā, ἐμ(ἐπι)μένω τῇ γνώμῃ. 3) (αἰτ.) μένω, ἀνα(περι)μένω τινὰ ἢ τι. m. hostes, μένω, ἀνα(ὑπο)μένω τοὺς πολεμίους. fatum alicujus tibi manet, τὸ πεπρωμένον τινὸς ἐπιμένει, ἐπίκειταί σοι. praemia te manent, ἆθλά σοι πρόκειται.
mānes, ĭum, ἀ. πλ. αἱ τῶν τεθνεώτων ψυχαί, αἱ σκιαί, οἱ νεκροί. Λέγεται δὲ καὶ περὶ μιᾶς ψυχῆς· manes Anchisae, ἡ ψυχὴ τοῦ

Ἀγχίσου. Ἐκ τούτου (ποιητ.) ά) ὁ Ἅδης. β') τὸ λείψανον νεκροῦ, τὸ πτῶμα.

mănĭcae, ārum, θ. πλ. (manus) χειρίδες, χειρίς. 2) χειροπέδη, χειρόδεσμος.

mănĭcātus, a, um (manicae) χειριδωτός.

mănĭfeste ẋ-o, (tius, tissime) (manifestus) φανερῶς, ἐναργῶς, σαφῶς.

mănĭfesto, 1. (manifestus) aliquid, φανερῶ, δηλῶτι. hoc manifestatur ex eo, τοῦτο δῆλον ἐξ ἐκείνου (γίγνεται).

mănĭ-festus, a, um (tior, tissimus) (manus) προφανής, ἐναργής, κατάδηλος. teneor in manifesto peccato, φανερὸς εἰμὶ ἡμαρτηκώς. fio m. doloris, καταφανὴς γίγνομαι λυπούμενος.

Mānĭlĭus, a, um, Μανίλιος, ὄνομα Ῥωμαϊκοῦ τινος γένους. Ἐκ τούτου -lĭānus, a, um, τοῦ Μανιλίου.

mănĭpŭlāris, e (manipulus) ὁ τῆς αὐτῆς σπείρας, εἴτε σημαίας στρατιώτης.

mănĭpŭlātim, ἐπίρ. (manipulus) κατὰ σπείρας, σπερηδόν.

mănĭpŭlus, i, ά. (manus) δράγμα, δράξ. 2) σημαία, σπεῖρα, τάγμα πεζῶν τὸ $^1/_{30}$ τῆς κοόρτιος.

Mānĭus, ĭi, ά. Μάνιος, Ῥωμ. προωνύμιον.

Manlĭus, a, um, Μάλλιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους. Ἐκ τούτου -liānus, a, um, τοῦ Μαλλίου, καὶ -ānum, i, οὐ. κτῆμά τι τοῦ Κικέρωνος.

mannus, i, ά. (λ. Κελτική) μικρὸς Γαλλικὸς ἵππος, γίννος.

mano, 1. ἀμεταβ. ῥέω, στάζω, γέομαι. m. aliqua re, ἀποστάζω τι. manans sanguine, αἱματόρρυτος, αἱματοσταγής. mihi manant gaudio lacrimae, ὑπὸ χαρᾶς δάκρυα γέω. 2) μτφ. ἀπορρέω ἔκ τινος, γίγνομαι, ὑπάρχω ἀπό τινος, τὴν ἀρχὴν ἀπό τινος λαμβάνω. peccata manant ex vitiis, τὰ ἁμαρτήματα ἐκ τῆς κακίας ἀρχὴν λαμβάνει. β') ἐπιγέομαι, διαδίδομαι, διέρχομαι. rumor m. tota urbe, φήμη διὰ πάσης τῆς πόλεως διαδίδοται. malum manat, τὸ κακὸν διαδίδοται, ἐπιπολάζει. γ') (δ;) ἐκπίπτω, διαφεύγω τὴν μνήμην, λησμονοῦμαι.

mansi, πρκ. τ. maneo.

mansĭo, iōnis, θ. (maneo) (δια)μονή, τὸ (δια)μένειν, διατριβή.

mansŭē-făcĭo, fēci, factum, 3. aliquem, τιθασεύω, χειροήθη ποιῶ τινα, ἡμερῶ, χειρῶ.

mansŭēfactus, a, um, (μ. π. τ. mansuefacio) τιθασός, χειροήθης, ἥμερος.

mansŭē-fĭo, factus sum, fĭĕri (παθ. τοῦ mansuefacio) τιθασεύομαι, χειροήθης γίγνομαι, ἡμεροῦμαι, χειροῦμαι.

mansŭesco, sŭēvi, sŭētum, 3. (manus-suesco) ἀμεταβ. χειροήθης γίγνομαι, τιθασεύομαι, ἡμεροῦμαι.

mansŭēte, (tius) ἐπίρ. (mansuetus) ἡμέρως, πράως.

mansŭētūdo, ĭnis, θ. (mansuetus) χειροήθεια, ἡμερότης. 2) μτφ. πραότης, ἡμερότης.

mansŭētus, a, um (tior, tissimus) (μ. π. τ. mansuesco) χειροήθης, ἥμερος. β') μτφ. πρᾶος.

mansuēvi, πρκ. τ. mansuesco.

mansūrus, a, um, μ. μελ. τ. maneo.

mansus, a, um, μ. π. τ. mando 2.

mantēle, is, οὐ. (manus) χειρόμακτρον (μανδήλιον).

mantĭca, ae, θ. πῆρα, σάκκος.

Mantĭnēa, ae, θ. Μαντίνεια, πόλις τῆς Ἀρκαδίας, ἔνθα ἔπεσεν ὁ Ἐπαμινώνδας κατὰ τὴν ἐν Μαντινείᾳ γενομένην μάχην 362 π. Χ.

Manto, ūs, θ. Μαντώ, θυγάτηρ τοῦ Θηβαίου μάντεως Τηρεσίου. 2) μάντις τις Ἰταλὶς νύμφη.

Mantŭa, ae, θ. Μάντουα, Μάντυα, πόλις τῆς ἄνω Ἰταλίας. Ἐκ τούτου -tuānus, a, um, Μαντυανός, τῆς Μαντούας.

mānŭbiae, ārum, θ. πλ. (manus) ἡ ἐκ

τοῦ πολέμου λεία, συνήθ. δὲ τὸ ἐκ τῆς λείας ἀργύριον· καὶ κατ' ἐξοχὴν τὸ μέρος τῆς λείας τὸ διδόμενον τῷ στρατηγῷ, τὰ ἀκροθίνια. 2) λεία, λάφυρα, κέρδος.

mănūbrĭum, ii, οὐ. (manus) λαβή, χειρολαβή.

mănūmissĭo, ōnis, θ. (manumitto) ἄφεσις δούλου, ἀπελευθέρωσις.

mănūmissus, a, um, μ. π. τοῦ mănūmitto, ἡ manu mitto, mīsi, missum, 3. aliquem, ἀφίημί τινα (δοῦλον), ἀπελεύθερῶ τινα. manumissus, a, um, χειράφετος.

mănŭ-prĕtĭum ἡ manus pretium ii, οὐ. χειροδόσιον, μισθός, τιμή.

mănus, ūs, θ. χείρ. in manus sumere, capere aliquid, εἰς χεῖρας λαμβάνειν τι. (in) manu tenere, (ἐν) ταῖς χερσὶν ἔχειν. in manibus esse, ἐν χερσὶν εἶναι. de manu in manum, per manus tradere aliquid, διὰ χειρῶν παραδιδόναι τι. per manus trahere, ταῖς χερσὶν ἕλκειν. (de) manu, αὐτοχειρί. tollere manus, τὰς χεῖρας αἴρειν. manus afferre, inferre alicui, χεῖρας ἐπιβάλλειν τινί. esse in manibus (περὶ βιβλίου) = ἀναγινώσκεσθαι. habere aliquid in manibus, esse alicui in manibus, inter manus, ἐν χερσί, διὰ χειρῶν, μετὰ χεῖρας ἔχειν, μεταχειρίζεσθαί τι. inter manus, ἐν χερσίν, μετὰ χεῖρας, ἀλλά καὶ = ἐναργῶς, σαφῶς, καταδήλως. in manibus habere aliquem, ἐν ἀγκάλαις περιφέρειν τινά = ὑπερ(φιλεῖν)-αγαπᾶν τινα. sub manu ἡ manum, ἐν χερσί, ἐκ χειρός, ἐγγὺς ἢ ταχέως. aliquid mihi ad manum, sub manu (manibus) est, πρὸ χειρῶν, πρόχειρον ἔγω τι. manum dare alicui = βοηθεῖν, ἐπικουρεῖν τινι. manibus pedibusque, χερσίν τε ποσίν τε, πὺξ καὶ λάξ. plena manu laudare, ἀφειδῶς, πάνυ ἐπαινεῖν τινα. manu fortis, ἀνδρεῖος τὴν χεῖρα. 2) συμπλοκή. venire ad manum, in manus, εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, (συν)ἐναι. manum conserere, conferre, συμμιγνύναι τὰς χεῖρας, συμπλέκεσθαι. (ποιητ.) ferre manum in proelia = εἰς μάχην ἔρχεσθαι. 3) χείρ, καὶ ἡ τέχνη, τὸ τεχνούργημα. in manibus habere aliquid, περί τι διατρίβειν. ὅθεν ἡ ἀφ. manu, τέχνῃ. urbs manu munita, πόλις τέχνῃ χυρωτάτη. oratio manu facta, λόγος τεχνικός. extrema (summa, ultima) manus, ἡ ἐξεργασία. 4) τὸ χειρόγραφον. 5) χείρ, ἐξουσία. haec non sunt in manu nostra, ταῦτα οὐκ ἔστιν (ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐξουσίᾳ), ἐφ' ἡμῖν. 6) πλῆθος, σπῖφος, ὄχλος (μάλιστα στρατιωτῶν). m. conjuratorum, τὸ πλῆθος τῶν συνομωτῶν. 7) ὁ βόλος (κύβων ἢ ἀστραγάλων). 8) πληγή, προσβολή. 9) manus ferreae, σιδηραῖ χεῖρες, ἁρπάγαι. 10) ἡ προβοσκὶς ἐλέφαντος. 11) ὁ πρόσθιος ποῦς (θηρίων τινῶν).

măpāle, is, οὐ. σκηνή, καλύβη. λέξις Φοινικική.

mappa, ae, θ. χειρόμακτρον. λ. Φοινικική.

Maracanda, ōrum, οὐ. πλ. τὰ Μαράκανδα, μητρόπολις τῆς ἐν Ἀσίᾳ Σογδιανῆς.

Mărăthon, ōnis, ὁ. Μαραθών. Ἐκ τούτου Marathōnĭus, a, um, ὁ Μαραθώνιος.

Mărăthos, i, θ. Μάραθος, πόλις τῆς Φοινίκης. Ἐκ τούτου -thēnus, a, um, Μαραθηνός.

mărăthus, i, ὁ. καὶ mărăthum, i, οὐ. μάραθος.

Marcellus, i, ὁ. Μάρκελλος, Ῥωμ. οἰκογενειακὸν ὄνομα. Ἐκ τούτου -llĭa (ἡ -ēa), ōrum, οὐ. πλ. τὰ Μαρκέλλεια, ἑορτὴ τῆς Μαρκελλείου οἰκογενείας.

marcens, entis (entior) μ. ἐν. τοῦ marcĕo, marcŭi, ēre, ἀμετβ. (ποιητ.) μεμάρασμαι, μεμαρασμένος εἰμί. 2) μτφ. χαῦνος, ἀδρανής εἰμί. marcens, χαῦνος, ἀδρανής.

marcesco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. marceo) ἀμετάβ. (ἀπο)μαραίνομαι, φθείρομαι. 2) μτφ. παρακμάζω.

marcĭdus, a, um, (marceo) μαραν-θείς, μεμαρασμένος. 2) χαῦνος.

Marcĭus, a, um, Μάρκιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους. ὡς ἐπίθ., τοῦ Μαρκίου. Ἐκ τούτου **-cĭānus**, a, um, τοῦ Μαρκίου.

Marcŏmanni, ōrum, ἀ. πλ. Μαρκομάννοι, Γερμανικὸν ἔθνος. Ἐκ τούτου **-nĭcus**, a, um, Μαρκομαννικός.

marcor, ōris, ἀ. (marceo) μαρασμός. 2) νωθρότης, ἀδράνεια.

Marcus, i, ἀ. Μάρκος, Ῥωμ. προωνύμιον.

Mardi, ōrum, ἀ. πλ. Μάρδοι, ἔθνος τῆς Ἀσίας παρὰ τὴν Κασπίαν θάλασσαν. 2) ἔθνος τι τῆς Περσίδος.

mare, is, οὐ. θάλασσα. **mari**, κατὰ θάλασσαν. **terrā marique**, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. **nostrum m.**, ἡ Μεσόγειος θάλασσα. **superum m.**, τὸ Ἀδριατικὸν ἤτοι ἰόνιον πέλαγος. **inferum m.**, τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος. (παροιμ.) **m. coelo miscere**, τὰ πάντα ἐρευνᾶν καὶ μηχανᾶσθαι, ἐπὶ πᾶν ἐλθεῖν. **polliceri maria et montes** = ἄπειρα ὑπισχνεῖσθαι («φούρνους παξιμάδια»). **in m. fundere aquas** (ἐπὶ τῶν μάτην, ἢ περιττόν τι πραττόντων) = «γλαῦκας εἰς Ἀθήνας κομίζειν.» 2) (ποιητ.) τὸ θαλάσσιον ὕδωρ.

Mărĕa, ἡ **Mărĕōta**, ae, θ. Μάρεια, Μαρία, λίμνη καὶ πόλις τῆς κάτω Αἰγύπτου. Ἐκ τούτου ἀ) **Marcōtis**, ĭdis, ἡ **-ĭdos**, θ. Μαρεῶτις λίμνη. β') **-cōtĭcus**, a, um, Μαρεωτικός. **Mareoticum** = Μαρεωτικὸς οἶνος.

Mareōtis ἴδ. **Marea**.

margărīta, ae, θ. ἤ **margărītes**, ὁ μαργαρίτης.

margĭnātus, a, um, κράσπεδον, χεῖλος ἔχων. μ. π. τοῦ

margĭno, 1. (margo) aliquid, κρα-σπεδῶ, κρηπίδι κοσμῶ τι

margo, ĭnis, ἀ. καὶ θ. κράσπεδον, κρηπίς, τὸ χεῖλος.

Margum, i, οὐ. πόλις τῆς ἄνω Μοισίας.

marĭa, πλ. τ. **mare**.

Marĭānus, a, um, ἴδ. **Marĭus**.

marĭbus, δοτ. καὶ ἀφ. τοῦ **mare** καὶ τοῦ **mas**.

Mārica, ae, θ. νύμφη τις ἐν Μιντούρνῃ, μήτηρ τοῦ Λατίνου· ἐξ αὐτῆς ὠνομάσθη **palus Maricae**, ἡ ἁπλῶς **Marica**, ἡ παρὰ τὴν Μιντούρναν λίμνη.

mārīnus, a, um (**mare**) θαλάσσιος.

maris, γεν. τοῦ **mare** καὶ τοῦ **mas**.

mărĭta, ae, θ. ἴδ. **maritus**.

mărĭtālis, e, (**maritus**) γαμήλιος.

mărĭtĭmus, ἡ-tŭmus, a, um, (**mare**) τῆς θαλάσσης, (παρα)θαλάσσιος. **res maritimae**, τὰ ναυτικά. ὡς οὐσ. **-a**, ōrum, οὐ. πλ. αἱ παραθαλάσσιαι χῶραι.

mărĭto, 1. συνοικίζω, ἐκδίδωμι ἀνδρί, ὑπανδρεύω. 2) συζεύγνυμι ἄμπελον τῷ δένδρῳ.

mărĭtus, a, um, (**mas**) γαμήλιος, ἐγγάμιος. ὡς οὐσ. ἀ. γαμέτης, σύζυγος, ἀνήρ. καὶ **-a**, ae, θ. ἡ γαμετή, γυνή, σύζυγος. (ποιητ.) **m. olens**, τράγος.

marinus, γεν. πλ. τοῦ **mare**.

Mărĭus, a, um, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους· ὡς ἐπίθ., τοῦ Μαρίου. Ἐκ τούτου **Marĭānus**, a, um, τοῦ Μαρίου.

Marmărĭdes, ae, ἀ. Μαρμαρίδης, κάτοικος τῆς Μαρμαρικῆς (ἐν Ἀφρικῇ).

marmor, ŏris, οὐ. ἡ μάρμαρος, καὶ ὅ,τι ἐξ αὐτῆς πεποίηται. (ποιητ.) κατὰ πληθ. μαρμάρινα μνημεῖα. 2) ἡ μαρμαίρουσα θάλασσα.

marmŏrĕus, a, um, (**marmor**) μαρμάρειος, ἐκ μαρμάρου, λίθινος. **ars marmorea**, ἡ μαρμαρογλυφία. 2) μαρμάρεος, λευκός.

Mărō, ōnis, ἀ. Μάρων, Ῥωμ. οἰκογενειακὸν ὄνομα.

Mărōnēa, ἡ-īa, ae, θ. Μαρώνεια, πόλις, ἀ) τῆς Σαννίτιδος. β') τῆς

Θράκης. Ἐκ τούτου **Maronītes**,ae, ἀ. Μαρωνείτης.

Marpēsus (ἡ-essus) i, ἀ. ὁ Μάρπησσος, ἡ Μάρπησσα, ὄρος τῆς Πάρου. Ἐκ τούτου **Marpēsĭus**, a, um, Μαρπήσσιος, τοῦ Μαρπήσσου.

Marrūbĭum, ĭi, οὐ. Μαρρούβιον, πόλις ἐν Λατίῳ. Ἐκ τούτου **-bĭus**, a, um, ὁ κάτοικος.

Marrūcīni, ōrum, ἀ. πλ. Μαρ(ρ)ουκῖνοι, Μαρρουκινοί, Ἰταλικὸν ἔθνος ἐν Λατίῳ. Ἐκ τούτου **-cīnus**, Μαρρουκῖνος.

Mars, Martis, ἀ. ὁ Ἄρης(θεὸς τοῦ πολέμου), ὁ πατὴρ τοῦ Ῥωμύλου ἑπομένως τῶν Ῥωμαίων καὶ ἐθνικὸς αὐτῶν θεός. 2) μτφ. Ἄρης, πόλεμος, μάχη, ἀγών. **apertus Mars**, ἡ ἐν τῷ πεδίῳ ἢ ἐν τῷ φανερῷ μάχη. **suo Marte cadunt**, ὑπ' ἀλλήλων πίπτουσι. **anceps Mars**, ἰσόρροπος μάχη. **aequo** ἢ **pari marte**, ἀγχώμαλα. ὁθεν ἡ τέχνη τοῦ πολέμου. **eques suo alienoque Marte pugnat**, ὁ ἱππεὺς καὶ ἰδίῳ καὶ ἀλλοτρίῳ τρόπῳ (δηλ. πεζῇ) μάχεται. **Mars belli**, ἡ πύχη τοῦ πολέμου. **Marte nostro**, τοῖς ἰδίοις ἀγῶσι, οὐδενὸς βοηθοῦντος, αὐτοχειρί. 3) (ποιητ.). ἡ ἀνδρία. **si patrii aliquid Martis habes**, εἴ τι τῆς πατρῴας ἀρετῆς (ἀνδρίας) εἶχες. 4) **Mars forensis**, ὁ ἐν δικαστηρίῳ ἀγών. 5) Ἄρης, εἷς τῶν πλανητῶν. Ἐκ τούτου ἀ) **Martiālis**, e, Ἀρειος, τοῦ Ἄρεος. **M. flamen**, ὁ τοῦ Ἄρεος ἱερεύς. καὶ ὁ τῆς Ἀρείας λεγεῶνος (ἴδ. **legio**). **Martiales milites**, στρατιῶται τῆς Ἀρείας λεγεῶνος. β') **Martĭus**, a, um, Ἄρειος, τοῦ Ἄρεος, ὁ ἐκ τοῦ Ἄρεος(καταγόμενος). **Martia proles**, οἱ τοῦ Ἄρεος ἔκγονοι, Ἀρητιάδαι. **Martius mensis**, ὁ Μάρτιος μήν. **anguis M.**, ὁ δράκων. **Calendae Martiae**, ἡ ἀ Μαρτίου. **campus Martius**, τὸ Ἄρειον πεδίον, τὸ πρὸ τῆς Ῥώμης ἱερὸν τοῦ Ἄρεος πεδίον. **legio Martia**, ἡ Ἀρεία,ἡ τοῦ Ἄρεος λεγεών. μτφ. ὁ Ἄρειος, ἀρειμάνιος, πολεμικός. καὶ ὁ τοῦ πλανήτου Ἄρεος.

Marsi, ōrum, ἀ. πλ. Μαρσοὶ καὶ Μάρσοι, ἔθνος Ἰταλικὸν ἐν Λατίῳ. Ἐκ τούτου **Marsĭcus** καὶ **Marsus**, a, um, Μαρσικός.

marsŭpĭum, ĭi, οὐ. μαρσύπιον.

Marsўas ὁ -ўa, ae, ἀ. Μαρσύας, 1) Σάτυρός τις. 2) ποταμὸς τῆς Μεγάλης Φρυγίας.

Martialis, e, ἴδ. **Mars**.

Martĭcŏla, ae, ἀ. (**Mars-colo**) ὁ τὸν Ἄρη σεβόμενος.

Martĭgĕna, ae, γ. κ. (**Mars-gigno**) ἔκ(ἀπό)γονος τοῦ Ἄρεος.

Martius, a, um, ἴδ. **Mars**.

mas, mās, ἀ. ἄρρην, ἄρσην, ἀρσενικός. ὡς οὐσ. ὁ ἄρρην, τὸ ἄρρεν. 2) ἀρρενικός, ἀνδρικός.

mascŭlīnus, a, um, (**mas**) ἀρρενικός, ἀρσενικός. **genus masculinum**, τὸ ἀρσενικὸν γένος. 2) ἀρρενικός, ἀνδρικός.

mascŭlus, a, um, (ὑποκ. τ. **mas**) ἄρρην, ἄρσην, ἀρσενικός. ὡς οὐσ. ὁ ἄρσην. 2)ἀνδροπρεπής, ἀνδρικός.

massa, ae, θ. μάζα, φύραμα, ἄθροισμα. (ποιητ.) τὸ χάος. 2) θρόμβος,βῶλος (σιδήρου,χρυσοῦ κ.τ.λ.) **massa lactis coacti**, ὁ τυρός.

Massaesўlĭi, ōrum, ἀ. πλ. Μασσαισύλιοι, ἔθνος τῆς Νομαδικῆς.

Massăgĕtae, ārum, ἀ. πλ. οἱ Μασσαγέται, Σκυθικὸν ἔθνος, παρὰ τὴν Κασπίαν θάλασσαν.

Massўcus, i, ἀ. Μασσικός, ὄρος μεταξὺ Λατίου καὶ Καμπανίας. **vinum Massicum, humor Massicus** ὁ ἁπλῶς **Massicum**, ὁ Μασσικὸς οἶνος.

Massĭlĭa, ae, θ. Μασσαλία, πόλις τῆς Ναρβωνησίας Γαλλίας, τανῦν **Marseille**. Ἐκ τούτου ἀ) **-liensis**, e, **-liānus**, ὁ **-litānus**, a, um, Μασσαλιωτικός· ὁ **-lienses**, ium, ἀ. πλ. οἱ Μασσαλιῶται, οἱ Μασσαλιεῖς.

Massўli, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Μασσύλοι, Μασσυλιεῖς, Μασσυλεῖς, ἔθνος τῆς Λιβύης. Ἐκ τούτου **-lĭus -laeus**, ὁ **-lus**, a, um, Μασσύλιος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

mastrūca ἡ -ga, ae, θ. διφθέρα, βαίτη. Ἐκ τούτου **mastrucātus**, a, um, διφθερίτης.

matara, ἴδ. **materis**.

matellio, iōnis, θ. ἀμίς, χύτρα.

mater, tris, θ. μήτηρ (θεῶν, ἀνθρώπων, ζώων). καὶ ἡ γυνή, ἡ σύζυγος. **matrem facere aliquem**, ἐγκύμονα ποιεῖν τινα. 2) ἐπὶ δένδρων· τὸ στέλεχος ἢ τὸ δένδρον, ὅπερ ἀποφύει βλαστούς. 3) μητρόπολις, πρωτεύουσα. 4) (ποιητ.) ἡ μητρικὴ στοργή. 5) μτφ. μήτηρ, ἀρχή, αἰτία, πηγή.

mātercŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. **mater**) μητράριον.

māterĭa, ae, θ. ᾗ **materĭes**, ēi, θ. (**mater**) ὕλη (πᾶν ἐξ οὗ κατασκευάζεταί τι). 2) κατ' ἐξοχήν, ὕλη, ξυλεία, ξύλα (τὰ πρὸς ναυπηγίαν, καῦσιν κ.π.τ. χρήσιμα). 3) μτφ. ὕλη, ὑπό(στασις) θεσις, τὸ θέμα. **scribendi**, τοῦ γράφειν. ε') ἡ ἀφορμή, ἡ αἰτία, ἡ ἀρχή, ὁ καιρός. **ommium malorum, seditionis**, πάντων τῶν κακῶν, τῆς στάσεως. **praebere alicui materiam alicujus rei**, ἀφορμὴν πρός τι διδόναι τινί. γ') τὸ ἔμφυτον, ἡ φύσις. δ') (ποιητ.) ταμίευμα, θησαύρισμα, κατ' ἐξοχὴν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων.

materies, ἴδ. **materia**.

māterĭo, 1. aliquid, ξυλῶ τι.

māterĭor, āri, ὑλοτομῶ, ξυλεύομαι.

matĕris ἡ **matăris**, is, θ. ᾗ **matăra**, ae, θ. ἡ μάταρις, εἶδος Κελτικοῦ παλτοῦ.

māternus, a, um, (**mater**) μητρικός, μητρῷος.

mātertĕra, ae, θ. (**mater**) ἡ μητράδελφος, ἡ πρὸς μητρὸς θεία.

măthēmătĭcus, a, um, μαθηματικός.

Mătīnus, i, ἀ. ὄρος τῆς Ἀπουλίας. Ἐκ τούτου **Matinus**, a, um, τοῦ Ματίνου ὄρους.

Matĭus, a, um, Μάτιος, τοῦ Ματίου, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους.

Mātrālĭa, ium, οὐ. πλ. (**mater**) ἡ τῆς Λευκοθέας ἑορτὴ τῇ 11 Ἰουνίου ἀγομένη.

mātrĭcīda, ae, ἀ. (**mater-caedo**) μητροκτόνος.

mātrĭcīdium, ĭi, οὐ. (**matricida**) μητροκτονία.

mātrĭmōnĭum, ĭi, οὐ. (**mater**) γάμος, συνοικέσιον, συζυγία, σύζευξις.

mātrīmus, a, um, (**mater**) ὁ τὴν μητέρα ἔτι ζῶσαν ἔχων.

mātrix, īcis, θ. ἐπὶ πτηνῶν· ἡ μήτηρ.

mātrōna, ae, θ. (**mater**) ἐλευθερία γαμετή, σεμνή, ἐντιμος γυνή, (οἰκο)δέσποινα. 2) γαμετή, γυνή, σύζυγος.

Mātrōna, ae, ἀ. Ματρόνας, ποταμὸς τῆς Λουγδουνικῆς Γαλλίας, τανῦν Marne.

mātrōnālis, e, (**mater**) τῆς ἐλευθέρας γυναικός, τῆς οἰκοδεσποίνης. ὡς οὐσ. **Matronālĭa**, ĭum, οὐ. πλ. ἑορτή τις τῶν οἰκοδεσποινῶν, ἐν ταῖς καλάνδαις Μαρτίου ἐπιτελουμένη.

matta, ae, θ. (ποιητ.) ψίαθος.

mātūrāte, ἐπίρ. (**maturo**) ἐπισπερχῶς. ἐσπευσμένως, ταχέως.

mātūrātĭo, iōnis, θ. (**maturo**) τὸ ἐπισπεύδειν.

mātūre (**rius, rissime** ᾗ **urrime**) ἐπίρ. (**maturus**) ἐν ὥρᾳ, ὡραίως, ἐν καιρῷ. 2) ἐπισπερχῶς, διὰ σπεδῆς, σπουδῇ, ταχέως, πρωΐ. **exspectatione maturius**, θᾶσσον προσδοκίας.

mātūresco, maturŭi, ĕre, (**maturus**) πεπαίνομαι, ὡριμάζω. 2) ἀδρύνομαι, ἀδρός, ὡραῖος (ὥριμος), τέλειος γίγνομαι.

mātūrĭtas, ātis, θ. (**maturus**) ὡραιότης, ὡριμότης, τὸ ἀδροῦσθαι, πεπαίνεσθαι, ἀδρότης, τελειότης. **maturitatem capere, adipisci, ad m. pervenire**, ἀδρύνομαι, πέπων, ὡραῖος γίγνομαι. 2) ὥρα, καιρός, εὐκαιρία. 3) ἡ σπουδαιότης, τὸ σπουδαῖον τῆς ψυχῆς. 4) ἐπιτάχυνσις, ταχύτης.

mātūro, 1. (**maturus**) aliquid, πεπαίνω τι, ὡριμάζω, ᾗ παθ. -or,

πεπαίνομαι, ὥριμος γίγνομαι. 2) ὡριμον ποιῶ, τελεσφορῶ τι, εἰς πέρας φέρω τι. 3) ἐπισπεύδω, (ἐπι)ταχύνω τι. μετ' ἀπαρ. = σπεύδω, venire, ἐλθεῖν. ᾧ προπετῶς πράττω τι, ἀλογίστως ὁρμῶμαι ἐπί τι.

mātūrus, a, um, (urior, urissimus καὶ urrimus) ὡραῖος, πέπων, πέπειρος. fruges maturae, καρποὶ ὥριμοι. 2) ὡραῖος, ἀκμάζων, ἀκμαῖος, καὶ προβεβηκώς. maturus aevi, ὡραῖος γέρων, τῇ ἡλικίᾳ προβεβηκώς. m. militiae, ἐν ἡλικίᾳ στρατευσίμῳ = στρατεύσιμος. 3) μτφ. ἀ) (ἐγ)καίριος, ἐπιτήδειος. virgo matura viro ἡ ἁπλῶς matura, παρθένος ὡραία ἀνδρός, γάμου ἡλικίαν ἔχουσα. β') πρώϊμος, ταχύς. hiems, χειμών. 4) (ποιητ.) m. animi ἡ animo, φρόνιμος.

Mātūta, ae, θ. συνηθ. mater Matuta, ἡ Λευκοθέα.

mātūtīnus, a, um, (matuta, mane) ἑωθινός, πρωΐος, πρωϊνός. Ἐκ τούτου -um, i, οὐ. ἡ πρωΐα, μόνον κατ' ἀφ. -no, πρωΐ.

Mauri, ōrum, ἀ. πλ. Μαῦροι, Μαυρούσιοι. ὡς ἐπίθ. ἀ) -rus, a, um, Μαυρούσιος, Ἀφρικανός, Καρχηδονικός. β') -rītānĭa, ae, θ. Μαυρουσία, χώρα τῆς Λιβύης.

Maurūsĭa, ae, θ. = Mauritania. Ἐκ τούτου -sĭus, a, um, Μαυρούσιος, Ἀφρικανικός. καὶ -sĭi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Μαυρούσιοι.

Māvors, ortis, ἀ. ἀρχαϊκ. ᾧ ποιητ. = Mars. Ἐκ τούτου Mavortĭus, a, um, Ἄρειος. ὡς οὐσ. ὁ Μελέαγρος, ὡς υἱὸς τοῦ Ἄρεος.

mavult, γ'. πρόσ. ἐν. τοῦ malo.

maxilla, ae, θ. (ὑποκ. τ. mala) σιαγών.

maximopere, ἴδ. magnopere.

maxime, ἴδ. magis.

maximus, ἴδ. magnus.

Māzăca, ae, θ. τὰ Μάζακα, μητρόπολις τῆς Καππαδοκίας.

Māzăces, um, ἀ. πλ. Μάζυες, ἔθνος τῆς Λιβύης.

me, αἰτ. καὶ ἀφ. τ. ego.

mĕātus, ūs, ἀ. (meo) πορεία, κίνησις, βαδισμός, φορά. 2) πόρος, ὁρμος, ὁδός.

me-castor, ἐπιφών. μὰ τὸν Κάστορα (ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἰδίως λεγόμενον).

mecum, ἀντὶ cum me.

meddix, ĭcis, ἀ. ἀρχὴ παρὰ τοῖς Ὄσκοις. Ἐκ τούτου

meddixtutĭcus, i, ἀ. ἡ μεγίστη ἀρχὴ παρὰ τοῖς Ὄσκοις.

Mēdēa, ae, θ. Μηδεία, θυγάτηρ τοῦ ἐν Κολχίδι βασιλέως Αἰήτου, ἀδελφὴ τεῦ Ἀψύρτου, μάγισσα. Ἐκ τούτου

Mēdēis, ĭdis, θ. τῆς Μηδείας, φαρμακώδης.

mĕdēla, ae, θ. (medeor) ἴασις, θεραπεία.

mĕdens, ntis (μ. ἐν τ. medeor). 2) ὡς οὐσ. ἀ. ὁ ἰατρός.

mĕdĕor, ēri (δοτ., σπαν. αἰτ.) ἰῶμαι θεραπεύω τινὰ ἤ τι, ἐπικουρῶ, βοηθῶ τινι, κυρ. καὶ μτφ. ars medendi, ἡ ἰατρική.

Mēdi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Μῆδοι, λαὸς Ἀσιατικός. ποιητ. καὶ ἀντὶ τοῦ Πέρσοι, Πάρθοι, Ἀσσύριοι. ὁ ἐν. Medus, (ποιητ.) = Πέρσης. Ἐκ τούτου ά) Mēdĭa, ae, θ. Μηδία. β') Mēdĭcus, a, um, Μηδικὸς καὶ ποιητ. = Περσικός, Ἀσσυριακός. γ') Mēdus, a, um, = Mēdĭcus.

mĕdĭastīnus, i, ἀ. (medius) διάκονος, ὑπηρέτης.

mĕdĭcābĭlis, e, (medicor) (ποιητ.) ἰάσιμος, θεραπεύσιμος.

mĕdĭcāmen, ĭnis, οὐ. (medicor) ἴαμα, θεράπευμα, φάρμακον. 2) φάρμακον, δηλητήριον. 3) (ποιητ.) μαγικὸν φάρμακον, μάγγανον, μάγευμα. 4) πυτία. 5) ποιητ. βάμμα, βαφή, (πρὸς καλλωπισμὸν τοῦ προσώπου).

mĕdĭcāmentārĭus, a, um, (medicamentum) φαρμακευτικός.

mĕdĭcāmentum = medicamen.

1. **mĕdĭcātus**, a, um, (tior, tissimus) μ. π. τ. medico.

2. **mĕdĭcātus**, ūs, ἀ. (medico) (ποιητ.) φάρμακον, μάγγανον, μάγευμα.

mĕdĭcīna, ae, θ. (medicus) (ὑπον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ars), ἡ ἰατρική. 2) (ὑπον.res) ἴαμα, θεράπευμα, φάρμακον. μτφ. ἐπικουρία.

mĕdĭco, 1. (medicus) aliquid, ἰῶμαι, θεραπεύω τι. 2)φαρμάσσω, βρέχω, ἀλείφω τι. 3) βάπτω τι. 4) φυκῶ, ἐντρίβω τι.

mĕdĭcor, 1. (medicus) (ποιητ.). alicui ✕ aliquid, ἰῶμαι, θεραπεύω τινὰ ἤ τι.

1. mĕdĭcus, a, um, (medeor) ἰατρικός. digitus m. ἡ ἀπλῶς medicus, ὁ δακτυλιώτης, ὁ παράμεσος δάκτυλος. ὡς οὐσ. -us, i, ἀ. ὁ ἰατρός.

2. Mĕdĭcus, ῐ̄. Medi.

mĕdĭe, ἐπίρ. (medius) μέσως, μετρίως.

mĕdĭĕtas, ātis, θ. (medius) μεσότης, τὸ μέσον.

mĕdĭmnum, i, οὐ, ✕ -us, i, ἀ. (γ. πλ. medimnūm) ἀ. ὁ μεδιμνος.

mĕdĭŏcris, e, (medius) μέσος, μέτριος, ἐπιεικής. 2) μέτριος, οὐκ ἔξοχος, μικρός, κοινός. 4) ἐπὶ ψυχῆς· ἐπιεικής, ἐγκρατής.

mĕdĭŏcrĭtas, ātis, θ. (mediocris) μετριότης, μεσότης. 2)τὸ μέτριον, τὸ μέσον.

mĕdĭŏcrĭter, (crius) ἐπίρ. (mediocris) μετρίως, μέσως, ἐπιεικῶς, ἱκανῶς. 2)μετρίως,οὐ πάνυ,εὐτελῶς.

Mĕdĭŏlānum, i, οὐ. Μεδιόλανον, τανῦν Milano, πόλις τῆς ἄνω Ἰταλίας. Ἐκ τούτου -nensis, e, Μεδιολάνιος. -nenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Mĕdĭŏmatrĭci, ōrum, ἀ. πλ. Μεδιοματρικοί,ἔθνος τῆς Βελγικῆς Γαλλίας παρὰ τὸν Μωσέλαν ποταμόν.

Mĕdĭōn, ōnis, Μεδιών, πόλις Ἀκαρνανίας. Ἐκ τούτου -nĭi, ōrum, ἀ. πλ. Μεδιώνιοι, οἱ κάτοικοι.

mĕdĭtābundus, a, um, (medĭtor) ὁ μελετῶν.

mĕdĭtāte, ἐπίρ. (meditatus) μετὰ ἡ διὰ μελέτης, ἐσκεμμένως.

mĕdĭtātio, ōnis, θ. (meditor) ἡ μελέτη, σκέψις. 2) παρασκευή, ἄσκησις, σπουδὴ πρός τι.

mĕdĭtātus, a, um, μ. π. τ. meditor.

mĕdĭterrānĕus, a, um, (medius -terra)μεσόγαιος. ὡς οὐσ. -a,ōrum, οὐ πλ. ἡ μεσογαία.

mĕdĭtor, 1. aliquid ✕ de aliqua re, μελετῶ, διασκοπῶ τι, σκέπτομαι, λογίζομαι περίτινος. m. mecum, λογίζομαι πρὸς ἐμαυτόν. 2) βουλεύομαι, διανοοῦμαι, ἐπινοῶ, κατασκευάζω. m. fugam, διανοοῦμαι φυγεῖν, accusationem, κατηγορῆσαι. m. alicui insidias, ἐπινοῶ, κατασκευάζω τινὶ ἐνέδρας. m. ad dicendum, σπουδάζω περὶ τὸ λέγειν. 3) προ(μελετῶ)γυμνάζομαι, παρασκευάζομαι. meditatus a,um, ά)ἐνεργητ. μεμελετηκώς. β') παθητ. μεμελετημένος,ἐσκεμμένος.

mĕdĭum, ĭi, οὐ. (τοῦ medius) τὸ μέσον. medio aedium, κατὰ τὸ μέσον τῆς οἰκίας. m. dici, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας. medio ire, τὴν μέσην ὁδὸν πορεύεσθαι, τὰ μέτρια τηρεῖν. relinquere in medio, ἄκριτον ἐᾶν. 2) τὸ μέσον, τὸ κοινόν, τὸ φανερόν. in m. aliquid proferre, εἰς τὸ κοινὸν ἀναφαίνειν τι, πᾶσι δῆλον ποιεῖν τι. in m. venire (procedere), εἰς τὸ μέσον ἔρχεσθαι, εἰς τὸ φανερὸν ἐξιέναι. res est in medio, τὸ πρᾶγμα πάρεστιν, ἐν τῷ φανερῷ ἐστι. prodire, κ. τ. τ. in m., προελθεῖν, εἰς ἀνθρώπους ἐξελθεῖν. e medio recedere, excedere, ἐξίστασθαι ἐκ τοῦ μέσου, ἐκποδὼν γίγνεσθαι. de (e) medio tollere, ἐκποδὼν ποιεῖν, ἀποκτείνειν. e medio abire, excedere = τελευτᾶν. verba medio sumpta, ῥήματα κοινά, χυδαῖα, τετριμμένα. in m. consulere, ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ βουλεύεσθαι. communes utilitates in m. afferre, ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ φροντίζειν. afferre aliquid in m., εἰς τὸ μέσον τιθέναι, εἰς τὸ κοινὸν κατατιθέναι τι. res in medio positae, πράγματα κείμενα ἐν μέσῳ. praeda est in medio, ἡ λεία κοινὴ πᾶσίν ἐστι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

mĕdĭus, a, um, μέσος. in medio foro, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀγορᾶς. per medios hostes, διὰ μέσων (διὰ μέσου) τῶν πολεμίων. in media urbe, ἐν τῇ μέσῃ πόλει, ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως. in urbe media ἢ media in urbe, ἐν μέσῃ τῇ πόλει. m. tempus, ὁ μεταξὺ χρόνος. medii dies, αἱ μεταξὺ ἡμέραι. me medium loco, καθέζομαι εἰς τὸ μέσον. 2) μτφ. α') μέσος, μέτριος, κοινός. β') ὁ μέσος, ὅηλ. ὁ ἀόριστος, ἀμφίβολος. responsum, ἀπόκρισις. vocabulum, λέξις· ἢ ὁ οὐδέτερος, ὁ μετ' οὐδετέρου ὤν, ἐκ μέσου καθήμενος. mediis consiliis stare, μέσον ἑαυτὸν φυλάττειν, μετ' οὐδετέρου εἶναι. ἐπίσης medium se gerere ἢ esse medium ἢ medium animo. γ') μεσιτεύων. medius fratris et sororis, μεσίτης τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς, μεσιτεύων τὴν διαλλαγὴν αὐτῶν. 3) (σπαν.) ἥμισυς.

medius fidius, ἴδ. fidius.

medix = meddix.

Medobrēga, ae, θ. πόλις τῆς Λυσιτανίας. Ἐκ τούτου Medobregenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Mēdon, ontis, ἀ. Μέδων, υἱὸς τοῦ Κόδρου, πρῶτος ἄρχων τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκ τούτου Medontĭdae, ārum, ἀ. πλ. Μεδοντίδαι.

mĕdulla, ae, θ. (medius) μυελὸς (ὀστῶν). 2) ἡ ἐνστερνίωνη (τῶν φυτῶν). 3) μτφ. ὁ μυελός, τὸ ἔνδον (τοῦ καρποῦ), καὶ καθόλου τὸ ἔνδον, τὸ ἐσωτάτω πράγματός τινος.

Mĕdullĭa, ae, θ. Μεδυλλία, πολίχνιον τοῦ Λατίου. Ἐκ τούτου -līnus, a, um, Μεδυλλῖνος, Ῥωμ. ἐπωνύμιον. -līni, ōrum, ἀ. πλ. Μεδυλλῖνοι.

1. Mēdus, i, ἀ. ἴδ. Medi.

2. Mēdus, i, ἀ. Μῆδος, ποταμὸς τῆς Περσίας. 2) υἱὸς τῆς Μηδείας.

Mēdūsa, ae, θ. Μέδουσα, θυγάτηρ τοῦ Φόρκου, μήτηρ τοῦ Πηγάσου, μία τῶν Γοργόνων. Ἐκ τούτου -saeus, a, um, Μεδουσαῖος, τῆς Μεδούσης.

Mĕgaera, ae, θ. Μέγαιρα, μία τῶν Ἐριννύων.

Mĕgălensĭa, ōrum, Megalēsĭa, ĭum, οὐ. πλ. τὰ Μεγαλήσια, ἀγῶνες τῇ Κυβέλῃ (Magna Mater) τῇ 4 Ἀπριλίου ἐπιτελούμενοι.

Mĕgălŏpŏlis, is, θ. Μεγαλόπολις, πόλις τῆς Ἀρκαδίας. Ἐκ τούτου α') -lītae, ārum, ἀ. πλ. οἱ Μεγαλοπολῖται. β') -lītānus, a, um, Μεγαλοπολίτης, ᾗ -lītāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Μεγαλοπολῖται, οἱ κάτοικοι.

Mĕgăra, ae, θ. ᾗ συνήθ. Mĕgăra, ōrum, οὐ. πλ. Μέγαρα 1) πόλις ἐν Μεγαρίδι. Ἐκ τούτου α') -rēus, a, um, Μεγαρήϊος, Μεγαρικός. β') -rēus, ei ᾗ eos, ἀ. Μεγαρεύς. γ') -rĭcus, a, um, Μεγαρικός, ᾗ -rĭci, ōrum, ἀ. πλ. οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Μεγαρέως Εὐκλείδου. δ') -rus, a, um (ποιητ.) Μεγαρικός. 2) πόλις τῆς Σικελίας.

Mĕgărēus, eos, ἀ. ἴδ. Megara. 2) υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος, πατὴρ τοῦ Ἱππομένους, ὃς διὰ τοῦτο καλεῖται heros Megareus (ἥρως Μεγαρήϊος).

Mĕgăris, ĭdis, θ. Μεγαρὶς 1) χώρα τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος παρὰ τῇ Ἀττικῇ. 2) = Megara 2.

Megarus, a, um, ἴδ. Megara.

mehercule, εἴπε mehercules ἢ me Herculis ᾗ mehercle, μὰ τὸν Ἡρακλέα.

mējo, ĕre, οὐρῶ.

mĕl, mellis, οὐ. μέλι. mella facere, conficere, μελιτουργεῖν. 2) μτφ. τὸ ἡδιστον. 3) τὸ μελί(γλυκύ)φωνον, ἡ εὐέπεια.

Melae, ārum, ᾗ Meles, ĭum, θ. πλ. κώμη τῆς Σαυνίτιδος.

Mĕlampus, pŏdis, ἀ. Μελάμπους, ἰατρὸς καὶ μάντις.

mĕlanchŏlĭcus, a, um, μελαγχολικός.

Mĕlănippe, ēs, θ. Μελανίππη, ἀδελφὴ τῆς τῶν Ἀμαζόνων βασιλίσσης Ἀντιόπης. 2) θυγάτηρ τοῦ Αἰόλου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Mĕlănippus, i, ἀ. Μελάνιππος, Θηβαῖος.

Mĕlanthĭus, ĭi, ἀ. Μελάνθιος, αἰπόλος τοῦ Ὀδυσσέως.

Mĕlantho, ūs, θ. Μελανθώ, θυγάτηρ τοῦ Δευκαλίωνος, θαλασσία Νύμφη.

Mĕlanthus, i, ἀ. Μέλανθος 1) ποταμὸς τῆς Σαρματίας. 2) βασιλεὺς τῆς Ἴλιδος, πατὴρ τοῦ Κόδρου.

mĕlănūrus, i, ἀ. μελάνουρος.

Mĕlas, ănis ᾖ ănos, ἀ. Μέλας, ὄνομα ποταμῶν ἐν Θεσσαλίᾳ, Θράκῃ καὶ ἀλλαχοῦ.

Meldi, ōrum, ἀ. πλ. Μέλδοι, ἔθνος τῆς Κελτικῆς Γαλλίας.

Mĕlĕāger, ᾖ Meleāgros, i, ἀ. Μελέαγρος, υἱὸς τοῦ Οἰνέως, βασιλέως τῆς Καλυδῶνος, καὶ τῆς Ἀλθαίας. Ἐκ τούτου **Meleagrĭdes**, um, ἀ. πλ. αἱ Μελεαγρίδες, αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Μελεάγρου.

Mĕles, ētis, ἀ. Μέλης, ποταμ. Ἰωνίας. Ἐκ τούτου **Melētaeus**, a, um, (ποιητ.) = Ὁμηρικός.

Mĕlĭboea, ae, θ. Μελίβοια, πόλις τῆς Θεσσαλίας. Ἐκ τούτου **Meliboeus**, a, um, Μελιβοικός. dux M. = ὁ Φιλοκτήτης.

Mĕlĭcerta ἢ -tes, ae, ἀ. Μελικέρτης, υἱὸς τῆς Ἰνοῦς καὶ τοῦ Ἀθάμαντος.

mĕlĭcus, a, um, μελικός, λυρικός.

mĕlĭlōtos, i, θ. ᾖ -ton, i, οὐ. ὁ μελίλωτος.

mĕlior, us, συγκρ. τ. bonus, ὅπερ ἰδέ.

mĕlisphyllum, i, οὐ. μελισσόφυλλον, μελίφυλλον.

Mĕlĭta, ae, ᾖ -ē, ēs, θ. Μελίτη, 1) νῆσος μεταξὺ Σικελίας καὶ Ἀφρικῆς μεθ' ὁμωνύμου πόλεως. Ἐκ τούτου **Melitensis**, e, Μελιταῖος. 2) ὄνομα θαλασσίας τινὸς νύμφης.

melius, οὐ. τ. melior.

mĕlĭuscŭle, ἐπίρ. (ὑποκ. τ. melius) βέλτιόν πως, μικρῷ τι κάλλιον.

mĕliuscŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. melior) βελτίων πως, ὀλίγῳ καλλίων.

Mella ᾖ **Mela**, ae, θ. ποταμὸς τῆς ἄνω Ἰταλίας.

mellĭfer, ĕra, ĕrum, (mel-fero) (ποιητ.) μέλι φέρων.

mellis, γεν. τ. mel.

mellītus, a, um, (mel) μελίτινος.

Mĕlŏdūnum, i, οὐ. Μελόδουνον, πόλις τῆς Κελτικῆς Γαλλίας.

mĕlos, i, οὐ. μέλος, ᾆσμα.

Mēlos, i, θ. Μῆλος, μία τῶν Σποράδων τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Ἐκ τούτου **Mēlĭus**, a, um, Μήλιος.

Melpŏmĕnē, ēs, θ. Μελπομένη, ἡ μοῦσα τῆς τραγικῆς καὶ λυρικῆς ποιήσεως.

membrāna, ae, θ. (membrum) ὑμήν, δερμάτινον, δερμαστής. 2) λεπὸς, φυλλώδης δένδρων, δέρμα ὄφεων, ἐντόμων. 3) μεμβράνα, Περγαμηνή.

membrānŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. membrana.

membrātim, ἐπίρ. (membrum) μεληδόν, κατὰ μέλη.

membrum, i, οὐ. μέλος, κῶλον (μέρος σώματος). 2) κῶλον λόγου.

memento, προστ. τ. memini.

memet, αἰτ. τ. egomet.

mĕmĭni, isse, ῥῆμα ἐλλειπτικόν. alicujus καὶ αἰτ. μέμνημαί τινος, καὶ τινα ἤ τι. (καὶ μετὰ αἰτ. καὶ ἀπαρ. (ἐνεστ. ἢ παρακμ.) ἢ μετ' ἀναφορ. προτάσ., πρὸς δὲ καὶ μετὰ τοῦ quum καὶ ὁριστ.) m. de aliqua re, μέμνημαι περί τινος. m. te dicere ἢ te dixisse, μέμνημαί σου λέγοντος, ἢ μέμνημαί σε εἰπόντα. m. quanta esset admiratio, μέμνημαι ὁπόσος ἦν ὁ θαυμασμός. 2) (σπαν.) rei alicujus, μέμνημαι, μνήμην τινὸς ποιοῦμαι, μνημονεύω. de exsulibus (ἢ exsulum), τῶν φυγάδων.

Memmĭus, a, um, Μέμμιος, τοῦ Μεμμίου, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους. Ἐκ τούτου **-miānus**, a, um, τοῦ Μεμμίου.

Memnon, ŏnis, ἀ. Μέμνων, υἱὸς τοῦ Τιθωνοῦ καὶ τῆς Ἠοῦς, βασιλεὺς τῆς Αἰθιοπίας. Ἐκ τούτου **-nĭus**, a, um, Μεμνόνιος. 6') **-nĭdes**, um, θ. πλ. (ὑπον. aves) οἱ μέμνονες (εἶδος ὀρνίθων) 2) Ἕλλην τις ἐκ Ῥόδου, στρατηγὸς Δαρείου

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τοῦ Κοδομάννου. 3) στρατηγὸς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

Memnonĭdes, um, θ. πλ. ἴδ. Memnon.

mĕmor, ŏris, (memini) alicujus, μνήμων, μεμνημένος τινός. m. Lucullum perīisse, μεμνημένος ἀπολωλότος τοῦ Λουκούλλου, ὅτι ἀπώλετο ὁ Λ. 2) μνήμων τῆς εὐεργεσίας, χάριν εἰδώς, εὐχάριστος· ἡ μνήμων τῆς ἀδικίας, ὕθεν (ποιητ.) ἐκδικητικός, τιμωρός. 3) (ποιητ.) προνοῶν, περιεσκεμμένος. 4) μνήμων, μνημόσυνος. 5) μνημονικός, μνημονικὸν ἔχων.

mĕmŏrābĭlis, e, (lior) (memoro) μνημονευτός, μνημονευόμενος. 2) ἀξιομνημόνευτος, ἀξιόλογος.

mĕmŏrandus, a, um, (μ. μέλ. τ. memoro) ἀξιομνημόνευτος, ἀξιόλογος.

mĕmŏrātor, ōris, ἀ. (memoro) ὁ μνημονεύων, ἀφηγούμενος.

mĕmŏrātus, a, um, (μ. π. τ. memoro) μνημονευόμενος, πολύμνηστος, πολυθρύλλητος, περίφημος.

mĕmŏrĭa, ae, θ. (memor) μνήμη, μνημοσύνη, ἀνάμνησις. alicujus, ἡ alicujus rei, τινός. post hominum memoriam, ἀπ' αἰῶνος, ἐφ' ὅσον ἀνθρώπων μνήμη ἐφικνεῖται. memoriā dignus, μνήμης ἄξιος, ἀξιομνημόνευτος. memoriam alicujus rei deponere ἢ memoriam nullam adhibere rei alicujus, οὐ μεμνῆσθαι, ἐπιλανθάνεσθαί τινος. m. alicujus rei excidit ἢ abiit ἢ abolevit, ἐξέπεσέ τι τῆς μνήμης (ἐλησμονήθη). haec res affert mihi memoriam Platonis, τοῦτο ὑπομιμνήσκει με τοῦ Πλάτωνος. hujus memoriae philosophi, οἱ καθ' ἡμᾶς φιλόσοφοι. et nostrā et patrum memoriā, καὶ ἐφ' ἡμῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων πατέρων. (usque) ad nostram memoriam, μέχρις ἡμῶν, μέχρι τῶν ἡμετέρων χρόνων. in omni memoria, ἐν παντὶ χρόνῳ τῶν μνημονευομένων ἀνθρώπων. ὅθεν 2) τὸ συμβάν, τὸ συμβεβηκός. 3) μνεῖα, διήγησις, παράδοσις. 4) ὑπόμνημα, ἀπομνημονεύματα. 5) ἡ μνήμη, τὸ μνημονικόν. bona, tenax m., ἀγαθή, φυλακτική, ἰσχυρὰ μνήμη. memoriā tantā fuit, οὕτω μνημονικὸς ἦν. memoriā complecti ἢ comprehendere ἢ tenere, habere aliquid in memoria, διὰ μνήμης ἔχειν τι, μεμνῆσθαί τινος. ex memoria, ἀπὸ μνήμης.

mĕmŏrĭŏla, ae, θ. ὑποκ. τ. memoria.

mĕmŏrĭter, ἐπίρ. (memor) ἀπὸ μνήμης.

mĕmŏrĭo, 1. (memor) (αἰτ.) μνημονεύω τινὸς ἢ τι, μνήμην ποιοῦμαί τινος, ἀπομνημονεύω, διὰ συγγραφῆς τῇ μνήμῃ παραδίδωμι, διηγοῦμαι, λέγω τι.

Memphis, is ἢ Ῐdis, θ. Μέμφις, πόλις τῆς μέσης Αἰγύπτου. Ἐκ τούτου ά) -phītĭcus, a, um, Μεμφιτικός, καὶ (ποιητ.) Αἰγυπτιακός. β') Memphītis, ĭdis, θ. Μεμφῖτις, Μεμφιτική. ᾗ (ποιητ.) Αἰγυπτιακή.

Mĕnae, ārum, θ. πλ. Μεναί, πόλις τῆς Σικελίας. Ἐκ τούτου Menaeni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Μεναῖοι.

Mĕnander καὶ -drus, i, ἀ. Μένανδρος, κωμικὸς ποιητής, ἀρχηγὸς τῆς νεωτέρας Ἀττικῆς κωμῳδίας. 2) στρατηγὸς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. 3) ἀπελεύθερός τις.

Mĕnăpĭi, ōrum, ἀ. πλ. Μενάπιοι, ἔθνος τῆς Βελγικῆς Γαλλίας. Ἐκ τούτου -pia, ae, θ. Μεναπία, ἡ πρωτεύουσα.

mendācĭum, ĭi, οὐ. (mendax) ψεῦδος. 2) πλάσμα, ἐπίνοια. 3) ψεῦδος, τὸ ψευδές, κιβδηλεία.

mendacĭuncŭlum, i, οὐ. (ὑποκ. τ. mendarium) ψευδάριον.

mendax, ācis, (acior, acisimus) φιλοψευδής, ψευδολόγος, ψευδής· ὡς οὐσ. ἀ. ὁ ψεύστης. 2) ἐπὶ πραγμάτων· ά) ψευδής, ψευδαλέος, ἀπατηλός. β') πλαστός, ἐπίπλαστος, κατασκευαστός. γ') κίβδηλος.

Mendes, ētis, θ. ἡ Μένδης, πόλις

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τῆς Αἰγύπτου. Ἐκ τούτου -dēsĭus, a, um, Μενδήσιος.
mendĭcātus, a, um, μ.π.τ. mendico.
mendīcĭtas, ātis, θ. (mendicus) πτωχεία.
mendīco, 1. (mendicus) aliquid ab aliquo, πτωχεύω, προσαιτῶ τινά τι.
mendīcor, 1. = mendico.
mendīcus, a, um, πτωχός. 2) ὡς οὐσ. ὁ πτωχός, ὁ ἐπαίτης, ἀγύρτης, κατὰ πλ. οἱ ἱερεῖς τῆς Κυβέλης.
mendōse, ἐπίρ. (sior, sissime) (mendosus) πλημμελῶς, ἡμαρτημένως, οὐκ ὀρθῶς.
mendōsus, a, um, (sior, sisimus) (mendum) πλημμελής, οὐκ ὀρθός, ἁμαρτημάτων πλήρης. 2) ψευδογραφῶν.
mendum, i, οὐ, ᾗ menda, ae, θ. ἁμάρτημα, ἐλάττωμα. 2) γραφικὸν ἁμάρτημα, ψευδογραφία.
Mĕnĕcles, is, ὁ. Μενεκλῆς, ῥήτωρ τις ἐξ Ἀλαβάνδων. Ἐκ τούτου Menecliānus, a, um, Μενεκλείειος.
Mĕnĕlāus ᾗ -os, i, ὁ. ὁ Μενέλαος, υἱὸς τοῦ Ἀτρέως, ἀδελφὸς τοῦ Ἀγαμέμνονος, σύζυγος τῆς Ἑλένης.
Mĕnēnĭus, a, um, Μενήνιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους. ὡς ἐπίθ. Μενήνιος, τοῦ Μενηνίου. ᾗ Menenĭānus, a, um, τοῦ Μενηνίου.
Mēninx ἡ Menix, gis, θ. Μῆνιγξ, νῆσος παρὰ τῇ μικρᾷ Σύρτει.
Mennis, is, θ. πόλις τ. Βαβυλωνίας.
Mĕnoecĕus, ĕi ᾗ ĕos, ὁ. Μενοικεύς, υἱὸς τοῦ Κρέοντος, βασιλέως τῶν Θηβῶν.
Mĕnoetĭus, ĭi, ὁ. Μενοίτιος, υἱὸς τοῦ Ἀκτορος, πατὴρ τοῦ Πατρόκλου, ὅστις διὰ τοῦτο Menoetĭădes, ae, ὁ. Μενοιτιάδης καλεῖται.
mens, mentis, θ. νοῦς. sana mens, νοῦς ὑγιής. animus et m., ψυχὴ καὶ νοῦς. 2) νοῦς, λογισμός, φρένες. mente aliquid comprehendere, complecti, τῇ διανοίᾳ περιλαμβάνειν τι. esse suae mentis ἢ suae mentis compotem esse, (εὖ) φρονεῖν, σωφρονεῖν, φρενήρη εἶναι. mente captus ἢ inops mentis, φρενόληπτος, φρενοβλαβής. m. alienata ἢ attonita, παραφροσύνη, φρενοβλάβεια. 6') venit mihi in mentem alicujus rei, ἔννοιά τινος ἐμπίπτει μοι. venit mihi in mentem aliquid (ἢ μετ' ἀπαρεμφ.), ἔννοια ἐγγίγνεταί μοι, παρίσταταί μοι. γ') νοῦς, βουλή, γνώμη. in mente mihi est dormire, ἐν νῷ ἔχω, διανοοῦμαι καθεύδειν. 3) βουλή, διάνοια, σκοπός. 4) θυμός, ψυχή, φρόνημα. addere mentem alicui, ῥώμην, θυμὸν ἐμβάλλειν τινί, θαρσύνειν τινά. 5) Mens, θεά τις παρὰ Ῥωμαίοις.
mensa, ae, θ. τράπεζα. 2) τράπεζα δειπνητική, καὶ αὐτὸ τὸ δεῖπνον. apud (super) mensam, παρὰ δεῖπνον, μεταξὺ δειπνῶν. aliquem adhĭbere mensae suae, καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, χρῆσθαί τινι συνδείπνῳ. m. secunda, τὸ ἐπίδειπνον, τὰ τραγήματα. 3) ἡ τράπεζα (τῶν τραπεζιτῶν). 4) τὸ θυσιαστήριον, ἡ ἱερὰ τράπεζα.
mensārĭus, a, um, (mensa) τραπεζιτικός. ὡς οὐσ. ὁ τραπεζίτης. mensarii triumviri ἢ quinquaviri, ταμιευτική τις ἀρχὴ ἐκ 3 ἢ 5 ἀνδρῶν συγκειμένη, ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐκλεγομένη.
mensĭo, ōnis, θ. (metior) μέτρησις.
mensis, is, ὁ. μήν. primo, ineunte mense, ἀρχομένου μηνός.
mensor, ōris, ὁ. (metior) μετρητής. κατ' ἐξοχὴν γεωμέτρης.
menstrŭus, a, um, (mensis) μηνιαῖος, ἑνὸς μηνός. ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. τὰ ἐπιμήνια. 2) ἔμμηνος, ἐπιμήνιος, ἑκάστου μηνός, κατὰ μῆνα.
mensūra, ae, θ. (metior) μέτρησις. mensuram facere rei alicujus, μετρεῖν τι. 2) τὸ μέτρον (τὸ δι' οὗ μετρεῖταί τι). m. ex aqua = clepsydra. 3) μέτρον, μῆκος, μέγεθος, ποσότης, δύναμις ᾗ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

mensus, a, um, μ. π. τ. metior.
menta, ae, θ. μίνθα, ἡδύοσμον.
mentĭo, ōnis, θ. (memini) μνεία, μνήμη. mentionem facere (inferre, movere) alicujus rei ἢ de aliqua re, μεμνῆσθαί τινος, μνημονεύειν τινὸς ἤ τι.
mentĭor, ītus sum, īri. 1) ἀμεταθ. ψεύδομαι, ψευδολογῶ. de (in) aliqua re, περί τινος. m. aliquid, ψεύδομαι, πλάττω τι. m. spem, ψεύδω τὴν ἐλπίδα. 2) ψεύδομαι, παραβαίνω συνθήκην τινά. 3) προσποιοῦμαι, ὑποκρίνομαι, μιμοῦμαι. aliquid, τι. καὶ παθητ. mentitus, a, um, ψευδής, πλαστός, προσποιητός. m. juvenem, τὴν ὄψιν νέου λαμβάνω. lana mentita varios colores, ἔρια ποικίλα ξένα χρώματα λαβόντα.
mentītus, a, um, (μ. π. τ. mentior) ψευσάμενος, πλάσας. 2) παθ. πλαστός.
Mentor, ŏris, ὰ. Μέντωρ, διάσημός τις τορευτὴς ὀθεν (ποιητ.) τὸ πολυτελὲς ἀργυροῦν τόρευμα. 2) στρατηγὸς Δαρείου τοῦ Κοδομάννου.
mentum, i, οὐ. γένειον, πώγων.
meo, 1. (συγγ. τῷ eo) διέρχομαι. 2) πορεύομαι.
mĕphītis, is, θ. θειώδης ἀποφορά, λοιμώδης ὀσμή.
mĕrācus, a, um, (cior) (merus) ζωρός, ἄκρατος. κυρ. καὶ μτφ.
mercābĭlis, e, (mercor) (ποιητ.) ἀγοραστός, ὠνητός.
mercātor, ōris, ὰ. (mercor) ἔμπορος. 2) ὁ ἐμπορευόμενός τι.
mercātūra, ae, θ. (mercor) ἐμπορία. mercaturas facere, ἐμπορεύεσθαι. 2) ἐμπορεία, ἐμπόρευμα.
1. mercātus, ūs, ὰ. (mercor) ἐμπορεία, ἀγόρασις, πρᾶσις. 2) ἐμπόριον, ἀγορά.
2. mercātus, a, um, μ. π. τ. mercor.
mercēdis, γεν. τ. merces.
mercēdŭla, ae, ὑποκ. τ. merces.
mercēnārĭus, a, um, (merces) μισθωτός, μισθοφόρος. m. testis, ὁ μισθῷ διεφθαρμένος μάρτυς. ὡς οὐσ. ὰ. ὁ μισθωτός, μισθωτής, μισθάρνης.
merces, cēdis, θ. μισθός. mercede, ἐπὶ μισθῷ. nulla mercede, προῖκα, δωρεάν. m. habitationum, τὸ ἐνοίκιον. καὶ m. temeritatis, ὁ μισθὸς (ὅηλ. ἡ τιμωρία) τῆς προπετείας. ὀθεν ἀμοιβή, τίσις, βλάβη, τιμωρία. mercede tuorum, ἐπὶ βλάβῃ τῶν σῶν. 2) κέρδος, πρόσοδοι, τόκοι κλ.
mercis, γεν. τ. merx.
mercor, 1. (merx) ἐμπορεύομαι. 2) aliquid, ὠνοῦμαι, ἀγοράζω τι.
Mercŭrĭus, ĭi, ὰ. Ἑρμῆς, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαίας, ὁ ἄγγελος τῶν θεῶν. 2) ὁ πλανήτης Ἑρμῆς. Ἐκ τούτου -rialis, e, Ἑρμαῖος, τοῦ Ἑρμοῦ. -riales viri, οἱ Ἑρμαϊκοί, (οἱ λόγιοι καὶ ποιηταί, μάλιστα δὲ οἱ λυρικοί, διότι ὁ Ἑρμῆς τὴν λύραν ἐφεῦρε). ὡς οὐσ. Mercuriales, ὰ. πλ. οἱ ἑταῖροι ἐμπορικῆς ἑταιρίας. 3) ἄγαλμα τοῦ Ἑρμοῦ.
merda, ae, θ. σκώρ, κόπρος.
mĕrĕo, mĕrŭi, mĕrĭtum, καὶ mĕrĕor, mĕrĭtus sum, 2. aliquid, ἄξιός εἰμί τινος. m. mori, ἄξιός εἰμι θανάτου. merens, ăntis. (ποιητ.) Lycaon merens expendit poenas, ὁ Λυκάων κατὰ τὴν ἀξίαν (ἀξίως) δίκην ἔδωκε. 2) (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ mereor) de aliquo, ἄξιός τινος γίγνομαι, ὠφελῶ, εὖ ποιῶ, εὐεργετῶ τινα. de aliquo bene meritus (καὶ merens), πολλοῦ ἄξιός τινι γεγενημένος, εὐεργέτης τινὸς ὤν. male mereri de republica, κακῶς ποιεῖν, βλάπτειν τὴν πολιτείαν. (ποιητ.) merendo, δι' εὐεργετημάτων. 3) (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ mereo) κερδαίνω, κτῶμαι, λαμβάνω, περιποιοῦμαί τι. numos, χρήματα. m. gloriam, δόξαν κτῶμαι. quid mereas (καὶ mererris), ut hoc facias? ἐπὶ τίνι μισθῷ (ἀντὶ τοῦ) ποιήσειας ἂν τοῦτο; 4) mereo (καὶ mereor) stipendia, ἢ ἁπλῶς mereo, μισθοφορῶ, στρατεύω, στρατεύομαι. merere pedibus, στρα-

τεύομαι πεζῇ. m. sub aliquo imperatore, μισθοφορῶ, στρατεύομαι (παρά)τινι.
mĕrĕtrīcĭus, a, um, (meretrix) ἑταιρικός, πορνικός.
mĕrĕtrix, īcis, θ. (mereo) ἑταίρα, πόρνη.
merges, ĭtis, θ. ἄμαλλα, δέσμη σταχύων.
mergo, mersi, mersum, 3. (αἴτ.) καταδύω, βαπτίζω, βυθίζω τινὰ ἤ τι. in aquam, εἰς τὸ ὕδωρ. (sub) aequore, καταδύομαι κατὰ τοῦ ὕδατος. quatuordecim naves mergerunt, τεσσαρεσκαίδεκα νῆες κατέδυσαν, κατεπόντισαν. m. aliquem in aquam, (κατα)βαπτίζω, ὕδατι πνίγω τινά. mergor, λέγεται καὶ ἐπὶ ἀστέρων, stella mergitur, ὁ ἀστὴρ δύεται. 2) καθόλου καταδύομαι, εἰσδύω, ἐμβάλλω. mergere rostra in corpore alicujus, ἐμ(βάλλειν)βυθίζειν τὰ ὀγκη εἰς τὸ σῶμά τινος (περὶ κυνῶν κατασπαραττόντων τινά). m. ferrum visceribus alicujus, ἐμ(πήγνυμι)βυθίζω τὸν σίδηρον εἰς τὰ σπλάγχνα τινός. fluvius mergitur in Euphratem, ὁ ποταμὸς εἰς τὸν Εὐφράτην εἰσ(δύεται)βάλλει Ἐκ τούτου (ποιητ.)=κρύπτω. vultum, τὴν ὄψιν. 3) μτφ. ἐμβάλλω τινὰ εἴς τι. περιβάλλω τινά τινι. aliquem malis, τινὰ κακοῖς. mergo me (ἢ mergor) in voluptates, βυθίζομαι εἰς τὰς ἡδονάς. mersus vino, οἴνῳ βεβαπτισμένος, μεθύων. mersus foro, ὀφλήμασι βεβαπτισμένος. 6') κατα(βρογθίζω)δαπανῶ.
mergus, i, ἀ. (mergo) αἴθυια(πτηνὸν θαλάσσιον). 2) καταβολάς.
mĕrīdĭānus, a, um, (meridies) μεσημβρινός, μεσημερινός. 2) μεσημβρινός, νότιος.
mĕrīdĭātĭo, ōnis, θ. (meridio) τὸ μεσημβριάζειν, ὁ μεσημβρινὸς ὕπνος.
mĕrīdĭes, ēi, ἀ. (medius-dies) μεσημβρία, μέση ἡμέρα. 2) μεσημβρία, νότος.
mĕrīdĭo, āre, καί meridior, āri, ἀμεταθ. μεσημβριάζω.
Mĕrĭŏnes, ae, ἀ. Μηριόνης, ἡνίοχος τοῦ Ἰδομενέως, Κρής.
1 mĕrĭto, (tissimo ᾗ tissime) (κυρ. ἀφ. τ. meritum) ἐπίρ. ἀξίως, δικαίως.
2. mĕrĭto, āre, (θαμ. τ. mereo) κερδαίνω, περιποιοῦμαι, λαμβάνω τι.
mĕrĭtum, i, οὐ. (τ. meritus) ἀξία, εὐεργεσία, εὐεργέτημα. merito tuo, ejus, ἀξίως σοῦ, αὐτοῦ. pro merito, ἀξίως, κατ' ἀξίαν. 2) ἀξία, τιμή. 3) μισθός, ἀμοιβή. 4) αἰτία, ἁμάρτημα, πλημμέλημα.
mĕrĭtus, a, um, (μ. π. τ. mereo) (tissimus) ἄξιος, δίκαιος. dona, δῶρα. merita mors, iracundia, δίκαιος θάνατος, δικαία ὀργή.
Mĕrŏë, ēs, θ. Μερόη, μεγάλη νῆσος τοῦ Νείλου ἐν Αἰθιοπίᾳ.
Mĕrŏpe, ēs, θ. Μερόπη, θυγάτηρ τοῦ Ἄτλαντος, μία τῶν Πλειάδων, σύζυγος τοῦ Σισύφου.
1. Merops, ŏpis, ἀ. Μέροψ, βασιλεὺς τῶν Αἰθιόπων, σύζυγος τῆς Κλημένης, μήτηρ τοῦ Φαέθοντος ἐκ τοῦ Ἡλίου.
2. merops, ŏpis, ἀ. ὁ μέροψ, ἀέροψ. (πτην.)
Mĕros, i, ἀ. ὄρος τῆς Ἰνδίας, ἐντεῦθεν τοῦ Γάγγου.
mersātus, a, um, μ. π. τ. merso.
mersi, πρκ. τ. mergo.
merso, āre, (θαμ. τ. mergo) (αἴτ.)(κατα(δύω)βυθίζω τι.
mersus, a, um, μ. π. τ. mergo.
mĕrŭla, ae, θ. κόσσυφος (πτ. ᾗ ἰχθ.)
mĕrum, ĭ, ὸ. merus.
mĕrus, a, um, ἄκρατος, ἄμικτος, καθαρός. (vinum) merum, ἄκρατος (οἶνος). 2) μτφ. ά) ὅλος, μόνος. m. bellum loquitur, περὶ πολέμου μόνον λέγεσι. 6') γνήσιος, ἀληθινός. libertas, ἐλευθερία.
merx, mercis, θ. ἐμπόρευμα, ἐμπορία.
Mĕsembrĭa, ae, θ. Μεσημβρία, πόλις τῆς Θράκης. Ἐκ τούτου -brĭānus, a, um, Μεσημβριακός.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Mĕsŏpŏtămĭa, ae, θ. Μεσοποταμία, ἡ μεταξὺ τοῦ Εὐφράτου καὶ Τίγρεως χώρα.

Messāla, ἡ Messalla, ae, ἀ. Μεσάλας. Ἐκ τούτου Messalīna, ae, θ. Μεσσαλία, σύζυγος τοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδίου.

Messāna, ae, θ. Μεσσήνη, πόλις τῆς Σικελίας. 2) = Messene. Ἐκ τούτου -senĭus a, um, Μεσσήνιος.

Messāpĭa, ae, θ. Μεσσαπία, ἀρχαῖον ὄνομα τῆς ἐν τῇ κάτω Ἰταλίᾳ Καλαυρίας. Ἐκ τούτου -pĭus, a, um, Μεσσάπιος, Ἀπουλήϊος ἢ Καλαυρικός. ϗ -pĭi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Messāpus, i, ἀ. Μέσσαπος.

Messēne, ēs, ἡ -a, ae, θ. Μεσσήνη, πρωτεύουσα τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Μεσσηνίας. Ἐκ τούτου -nĭus, a, um, Μεσσήνιος. ϗ -nĭi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Μεσσήνιοι.

messis, is, θ. (meto) ἄμητος, θερισμός. 2) (ποιητ.) κάρπωσις, συλλογὴ μέλιτος. 3) οἱ τεθερισμένοι καρποί, ϗ ἡ ὥρα τοῦ θέρους.

messor, ōris, ἀ. (meto) θεριστής.

messōrĭus, a, um, (messor) ἀμητικός, θεριστικός.

messŭi, πρκ. τ. meto 3.

messus, a, um, μ. π. τ. meto 3.

met, ἀχώριστον μόριον (προστιθέμενον εἰς τὸ τέλος τῶν ἀντωνυμιῶν ego, tu, ἐνίοτε δὲ καὶ τοῦ meus) γέ, τοί. egomet, ἔγωγε.

mēta, ae, θ. κῶνος, κωνοειδὲς ἢ πυραμοειδὲς σῶμα, πυραμίς. 2) κατ' ἐξοχὴν νύσσα, τέρμα, στήλη, καμπτὴρ τοῦ ἱπποδρόμου. Ἐκ τούτου ἀ) ὁ τόπος περὶ ὃν φέρεται τις. π. χ. ἀκρωτήριον. β') (ποιητ.) τὸ τέρμα, τὸ τέλος, ὁ σκοπός. m. vitae, τὸ τέλος τοῦ βίου. utraque meta, πρωΐα καὶ ἑσπέρα.

mĕtallum, i, οὐ. μέταλλον, ὅθεν κατ' ἐξοχὴν κατὰ πλ. metalla, τὰ μεταλλεῖον.

Mĕtăpontum, i, οὐ. Μεταπόντιον, πόλις τῆς Λευκανίας. Ἐκ τούτου -tīnus, a, um, Μεταποντῖνος, ϗ -tīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

mētātor, ōris, ἀ. (metor) μετρητής, καταμετρῶν, γεωμέτρης.

mētātus, a, um, μ. π. τ. meto 1.

Mĕtaurus, i, ἀ. Μέταυρος, ποταμὸς τῆς Ὀμβρικῆς, ὡς ἐπίθ. (ποιητ.) Metaurum flumen.

Mĕtellus, i, ἀ. Μέτελλος, ὄνομα Ῥωμ. οἰκογενείας τοῦ Καικιλίου γένους (gens Caecilia). Ἐκ τούτου -līnus, a, um, τοῦ Μετέλλου.

Mĕthymna, ae, θ. Μήθυμνα, πόλις τῆς Λέσβου. Ἐκ τούτου -naeus, a, um, Μηθυμναῖος ϗ -naei, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι. β') -nĭas, ădis, θ. Μηθυμναία.

Mĕtilĭus, a, um, Μετίλιος, ὄνομα Ῥωμ. γένους οἰκογενείας.

mētĭor, mensus sum, īri, aliquid, μετρῶ τι. m. numos, ἀπομετρῶ τὸ ἀργύριον, (παροιμ.) = βαθυπλούσιος, ζάπλουτός εἰμι. m. pedes syllabis, μετρῶ τοὺς πόδας κατὰ συλλαβάς. mensus, a, um, μετρηθείς. 2) μτφ. ἀ) βαθίζων μετρῶ, περῶ, διέρχομαι, κατ(δι)ανύτω. viam sacram, τὴν ἱερὰν ὁδόν. β') ἐπὶ χρόνου· διάγω, διανύτω, diem τὴν ἡμέραν. 3) μετρῶ, κρίνω, ἐξετάζω τι. aliquid oculo, τι τοῖς ὀφθαλμοῖς = θεωρῶ τι. m aliquid (ex) aliqua re, κρίνω τι ἔκ τινος.

Mētĭus, ĭi, ἀ. Μέτιος, ὁ μέγιστος ἄρχων ἢ ὁ ἀνώτατος ἀρχηγὸς τῶν Ἀλβανῶν ἐπὶ Τυλλίου Ὁστιλίου.

1. mĕto, 1. (ποιητ. ϗ σπάν.) = metor.

2. Mĕto, ōnis, ἀ. Μέτων, Ἀθηναῖός τις ἀστρονόμος.

3. mĕto, messŭi, messum, 3. ἀμάω, θερίζω (παροιμ.), ut sementem feceris, ita et metes = ὅ,τι σπείρεις ἐκεῖνο θερίζεις. 2) μεταβατ. m. aliquid, θερίζω τι. (ποιητ.) καὶ περὶ μελισσῶν, metunt flores, ἄνθη ἀμῶσι. m. avas, τρυγῶ σταφυλάς. 3) (ποιητ.) ἀπο(κόπτω)κείρω τι. m. barbam, ξυρῶ τὸν πώγωνα. Ἐκ τούτου, κατα(ἀπο)σφάττω τινα. Orcus omnia metit = πάντας χρὴ ἀποθανεῖν.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

mētor, 1. (metior) aliquid, τερματίζω, κατα(δια)μετρῶ, μετρῶ, διορίζω τ. castra metari, καταμετρεῖν, διατιθέναι στρατόπεδον, ἐνίοτε δὲ καὶ στρατοπεδεύεσθαι. 2) (ποιητ.) μετρῶ, περῶ, διανύτω τι. locum, τόπον.

Mētrŏdōrus, i, ὁ. Μητρόδωρος, Ἀθηναῖος μαθητὴς τοῦ Ἐπικούρου, συνήθ. Λαμψακηνός (Lampsacenus) καλούμενος. 2) ῥήτωρ τις καὶ φιλόσοφος ἐκ Σκέψεως, ὅθεν Scepsius (Σκέψιος) ἐκαλεῖτο μαθητὴς τοῦ Καρνεάδου.

Mētrŏpŏlis, is, ἡ. Μητρόπολις, πόλις τῆς Θεσσαλίας. Ἐκ τούτου ὁ) Metropolītae, ārum, ὁ. πλ. οἱ Μητροπολῖται. β') Metropolitānus, a, um, τῶν Μητροπολιτῶν.

Mettius, = Metius.

mĕtŭens, ntis (entior) (μ. ἐν. τ. metuo) alicujus, φοβούμενος, εὐλαβούμενός τι. m. deorum, θεοφοβος, θεοσεβής. m. legum, ὁ εὐλαβούμενος τοὺς νόμους.

mĕtŭo, metŭi, (σπ. metūtum), 3. (metus) (αἰτ.) εὐλαβοῦμαι, φοβοῦμαί τινα ἤτι. m. ne aliquid fiat, δέδια μὴ γένηταί τι. m. alicui, δέδια περὶ (ὑπὲρ) τινος. m. (pro) pueris, δέδια περὶ (ὑπὲρ) τῶν παίδων. m. ab Hannibale, φοβοῦμαι ὑπὸ τοῦ Ἀννίβα, τῷ ἀπὸ τοῦ Ἀννίβα φόβῳ συνέχομαι. μετ' ἀπαρ.= εὐλαβοῦμαι, οὐ θέλω.

mĕtus, ūs, ὁ. δέος, φόβος, εὐλάβεια. in metu esse ἢ metum habere (capere, concipere), εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι, ἔμ(ἐπί)φοβον εἶναι, φόβον παρέχειν. m. hostium, ὁ φόβος (ὁ ἀπὸ) τῶν πολεμίων. in metu sum propter aliquid ἢ de aliqua re, φοβοῦμαι περί τινος. μετὰ τοῦ με ᾧ ὑποτ. φόβος μὴ-, φοβοῦμαι μή-. (prae) metu, φόβῳ, ὑπὸ φόβου. 2) (ποιητ.) φόβος, φόβητρον, δεῖμα.

mĕus, a, um, (ἀντωνυμ. κτητ.) ἐμός, μοῦ, μοί, κατὰ πλ. mei, οἱ ἐμοί, οἱ οἰκεῖοι, crimina mea, τὰ ἐμὰ ἐγκλήματα, αἱ κατ' ἐμοῦ αἰτιάσεις. mentiri non est meum, τὸ ψεύδεσθαι οὐκ ἐμόν ἐςι, οὐκ ἐξεςί μοι.

Mĕvānĭa, ae, ἡ. Μηουανία, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς τανῦν Bevagna.

Mezentĭus, ĭi, ὁ. Μεζέντιος, Μεζέντιος βασιλεὺς τῶν Τυρρηνῶν, πολέμιος τοῦ Αἰνείου.

1. mi, κλητ. τ. meus.

2. mi, ἀντὶ mihi, δοτ. τ. ego.

mīca, ae, ἡ. ψίξ, κόνδρος. m. panis, ψιχίον ἄρτου.

mĭco, micŭi, āre, πάλλομαι, πάλλω, σείομαι. micare auribus (ἐπὶ ἵππου), διασείειν τὰ ὦτα. micare linguā (ἐπ' ὄφεως) γλωττίζειν. micare digitis, (παιδιά τις παρὰ Ῥωμαίοις) ἐπαλλάττειν τοὺς δακτύλους, τοῖς δακτύλοις κληροῦσθαι. 2) στίλβω, ἀστράπτω, λάμπω..

micŭi, παρκ. τ. mico.

Mīdaĭum, ĭi, οὐ. Μιδάϊον, ἀργαία πόλις τῆς Φρυγίας. Ἐκ τούτου Midaenses, ĭum, ὁ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Mīdas, ae, ὁ. Μίδας.

mīgrātĭo, ōnis, ἡ. (migro) μετοίκησις.

mīgro, 1. 1) ἀμεταβ. μετανίσταμαι, ἀποδημῶ, μεταβαίνω, πορεύομαι πρός τινα. m. ex ἢ de vita, μεταλλάττω τὸν βίον, ἀποθνήσκω. 2) μεταβατ. ἀ) m. aliquid, μετα(φέρω)κομίζω τι. β') παραβαίνω τι.

mihi, δοτ. τ. ego.

mihimet, δοτ. τ. egomet.

Mīlānĭon, ōnis, ὁ. Μειλανίων, σύζυγος τῆς Ἀταλάντης.

mile, milies, ᾠ τὰ παράγωγα, ἴδ. mill-.

mīles, ĭtis, ὁ. στρατιώτης. (λέγεται καὶ περὶ τῶν ἁπλῶν στρατιωτῶν κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς). κατ' ἐξοχὴν πλ. οἱ πεζοὶ στρατιῶται, τὸ πεζικόν, καὶ καθ' ἓν. πεζικῶς ὁ στρατός, ἡ στρατιά.

Mīlētus, i, ἡ. Μίλητος. 1) ἡ πατρὶς τοῦ Καύνου καὶ τῆς Βυβλίδος 2) ἡ. πόλις τῆς Καρίας, πατρὶς τοῦ Θάλητος. Ἐκ τούτου ἀ) Milēsĭus, a, um, Μιλήσιος, ᾠ Milesii, ōrum, ὁ. πλ. οἱ Μιλήσιοι. β')-tis, ĭdis, ἡ.

ἡ τοῦ Μιλήτου θυγάτηρ ἡ Βυβλίς, ἡ Μιλησία. M. urbs, οἱ Τόμοι (ὡς ἀποικία τῶν Μιλήτων).

mīlĭtāris, e, (miles) στρατιωτικός. vir ἡ homo m., ἀνὴρ στρατιωτικός, πολεμικός. res m., τὰ στρατιωτικά, τὰ πολεμικά. aetas m., ἡ στρατεύσιμος ἡλικία.

mīlĭtārĭter, ἐπίρ. (militaris) στρατιωτικῶς.

mīlĭtĭa, ae, θ. (miles) στρατεία. militiae, ἐν στρατείᾳ, ἐν πολέμῳ. domi militiaeque, οἴκοι καὶ ἐν στρατείᾳ, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ. m. adversus Graecos fuit, ἡ στρατεία (ἔξοδος) κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐγένετο. 2) στρατιῶται, στρατιά. cogere militiam, στρατιώτας συλλέγειν. 3) ἀγών, πόνος, ἔργον.

mīlĭto 1. (miles) ἀμεταθ. στρατεύω, στρατεύομαι. apud aliquem, sub signis alicujus, sub aliquo, παρά τινι. 2) ἀγωνίζομαι, πονῶ.

mīlĭum, ĭi, οὐ. ἡ κέγχρος.

mille, χίλιοι. μτφ. = πολλοί, ἀναρίθμητοι. 2) ὡς οὐσ. οὐ. μετὰ γεν. ἡ χιλιάς, ἡ χιλιοστύς. m. hominum, χιλιὰς ἀνθρώπων, χίλιοι ἄνθρωποι. duo milia ἡ millia (ium), δύο χιλιάδες. decies centena millia, ἑκατὸν μυριάδες, ἑκατοντάκις μύριοι. m. passuum (ἡ m. passus), χίλια Ῥωμαϊκὰ βήματα (8 στάδια), ἓν Ῥωμαϊκὸν μίλιον (πέντε δὲ τοιαῦτα ἀποτελοῦσιν ἓν Γερμανικὸν ἢ γεωγραφικὸν μίλιον).

millēni, ae, a, (mille) ἀνὰ χιλίους.

millēsĭmus, a, um, (mille) χιλιοστός.

millĭa, ĭum, ἴδ. mille.

milliārĭus, a, um, (mille) χίλια ἔγων, ἐκ χιλίων συγκείμενος. 2) χιλίων Ῥωμ. βημάτων, ὁκταστάδιος. ὅθεν -um, ĭi, οὐ. τὸ μιλιάριον, ἡ στήλη, σημεῖον, τοῦ ὁκταστάδιου, δι' ὧν ἐσημείων τὰς λεωφόρους κατὰ σταδίους ὁκτώ.

millĭes, ἐπίρ. (mille) χιλιάκις. 2) ἀπειράκις.

1. **Mĭlo**, ōnis, ὁ. Μίλων, περίφημος ἀθλητὴς Κροτωνιάτης.

2. **Mĭlo**, ōnis, ὁ. Μίλων, ὄνομα Ῥωμ. οἰκογενείας. Ἐκ τούτου **Mĭlōnĭānus**, a, um, τοῦ Μίλωνος.

mīlŭus, ἴδ. milvus.

milvīnus, a, um, (milvus) τοῦ ἰκτῖνος. 2) μτφ. ἁρπακτικός, ἄπληστος.

milvus, ἡ (ποιητ.) **milŭus**, i, ὁ. ἰκτῖνος (πτ.) 2) εἶδος θαλασσίου κόρακος. 3) ἄστρον τι τῆς μεγάλης Ἄρκτου.

Mĭlўas, ădis, θ. Μιλυάς, χώρα τῆς Φρυγίας.

mīma, ae, θ. (mimus) δοτ. κ. ἀφαιρ. πλ. mimabus, ἡ μῖμος γυνή, μιμολόγος.

Mimallōnis, ĭdis, θ. Μιμαλλονίς, Βάκχη, Θυιάς.

Mīmas, antis, ὁ. Μίμας, ὄρος καὶ ἀκρωτήριον Φρυγίας. 2) ὄνομα Γίγαντός τινος.

mīmĭcus, a, um, μιμικός.

mīmŭla, ae, θ. ὑποκ. ᾧ = mima.

mīmus, i, ὁ. μῖμος, μιμολόγος. 2) μῖμος, σκηνικόν τι ἐξόδιον, κωμῳδία σατυρικὴ παρὰ Ῥωμαίοις.

1. **mīna**, ae, θ. μνᾶ (ἑκατὸν δραχμαί). 2) μνᾶ, νόμισμα ἀργυροῦν ἢ χρυσοῦν, 100 ἀττικῶν δραχμῶν ἢ Ῥωμ. δηναρίων.

mīnācĭter, ἐπίρ. (minax) ἀπειλητικῶς.

mīnae, ārum, θ. πλ. (συγγ. τ. mineo) ἀπειλή, ἀπειλαί. 2) (σπαν.) αἱ ἐπάλξεις.

mīnanter, ἐπίρ. (minor) (ποιητ.) ἀπειλητικῶς.

mīnātĭo, ōnis, θ. (minor) ἀπείλημα, ἀπειλή.

mīnax, ācis, (acior, acissimus) ἀπειλητικός, ἀπειλῶν.

Mincĭus, ĭi, ὁ. Μίγκιος, ποταμὸς τῆς Μαντούας.

mīnĕo, ēre, (minae) ἀνατείνω, ἀνέγω.

Mĭnerva, ae, θ. ἡ Ἀθηνᾶ. crassa ἢ pingui Minervā, ἁπλούστερον, ἀμαθέστερον. invitā Minervā, ἐναντιουμένης τῆς φύσεως. sus Mi-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

nervam (docet), «ὃς πρὸς Ἀθηνᾶν ἐρίζει.» 2) μτφ. ταλασιουργία. Ἐκ τούτου ά) Minervium, ĭi, οὗ. Ἀθήναιον, πόλις τῆς Καλαυρίας, ἔχουσα ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς. ποιητ. Minervae ara. δ') Minervae promontorium, τὸ Ἀθήναιον, τὸ Σειρηνουσῶν ἀκρωτήριον, ἀκρωτήριον τῆς Καμπανίας.

mingo, minxi, mictum. 3. οὐρῶ.

mĭnĭānus, a, um, (minium) μιλτωτός.

mĭnĭātŭlus, a, um, (ὑποκ. τ. miniatus) μιλτωτός.

mĭnĭātus, a, um, μιλτωτός. 2) μιλτώδης.

mĭnĭme, ἴδ. parum.

mĭnĭmus, ἴδ. parvus.

Mĭnĭo, ōnis, ἀ. ποταμὸς τῆς Τυρρηνίας, τανῦν Mignone.

mĭnister, stra, strum, (manus) ὑπουργός, ὡς οὐσ.-er, stri, ἀ. διάκονος, ὑπηρέτης, λάτρις. καὶ ministra, ae, θ. ἡ διάκονος, ἡ ὑπηρέτις, λάτρις.

mĭnistĕrĭum, ĭi, οὐ. (minister) διακονία, ὑπουργία, ὑπηρεσία, λατρεία. 2) διακονία, διάκονοι, ὑπηρέται.

mĭnistra, ἴδ. minister.

mĭnistrātor, ōris, ἀ. (ministro) (σπαν.) = minister.

mĭnistro, 1. alicui, διακονῶ, ὑπηρετῶ τινι. συνήθ. ἐν τραπέζῃ ὑπηρετῶ. m. pocula, διακονῶ τὸν οἶνον, οἰνογοῶ. 2) m. velis, (δια)χειρίζειν, διοικεῖν τὰ ἱστία. m. jussa, φυλάττω, ἐπιτελῶ τὰς προσταγάς. 3) m. alicui aliquid, προχειρίζομαι, πορίζω, χορηγῶ τινί τι.

mĭnĭtābundus, a, um, (minitor) (πολλὰ) ἀπειλῶν.

mĭnĭtor, 1. (θαμ. τ. minor) alicui, (ἐπ)ἀπειλῶ τινι.

mĭnĭum, ĭi, οὐ. μίλτος.

Mĭnōis, Mĭnōius, ἴδ. Minos.

mĭnor, 1. (mineo πρβλ. καὶ mimine) 1) ἀμεταβ. ἀνατείνω, ἀνέγω, αἴρομαι. in coelum, εἰς τὸν οὐρανόν. 2) μτφ. m. alicui, (ἐπ)ἀπειλῶ τινι. alicui mortem, τινὶ θάνατον (καὶ μετ' αἰτ. καὶ ἀπαρ.) Ἐκ τούτου ά) (ποιητ.) ἀπειλῶν ὑπισχνοῦμαι. multa, magna, πολλά, μεγάλα. δ') ἐπικρέμαμαι, ἐνίσταμαι.

minor, minus, ἴδ. parvus.

Mīnos, ōis, ά. Μίνως, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐρώπης, ἀδελφὸς τοῦ Ῥαδαμάνθυος, βασιλεὺς καὶ νομοθέτης τῆς Κρήτης, μετὰ θάνατον δικαστὴς τοῦ ᾅδου γενόμενος. 2) υἱὸς τοῦ Λυγκάστου, ἀπόγονος τοῦ Α' Μίνωος, βασιλεὺς τῆς Κρήτης, σύζυγος τῆς Πασιφάης, πατὴρ τοῦ Δευκαλίωνος, τῆς Ἀριάδνης καὶ τοῦ Ἀνδρόγεω. Ἐκ τούτου ά) Mīnōis, ĭdis, θ. Μινωΐς, θυγάτηρ τοῦ Μίνωος, ἡ Ἀριάδνη. δ') Mīnōĭus, καὶ Mīnōus, a, um, Μινῷος, ἡ Κρητικός. γ') Minotaurus, i, ά. Μινώταυρος, υἱὸς τῆς Πασιφάης, κατὰ τὸ ἥμισυ ἄνθρωπος καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ ταῦρος, θανατωθεὶς ὑπὸ Θησέως τῇ βοηθείᾳ τῆς Ἀριάδνης.

Minturnae, ārum, θ. πλ. αἱ Μιντοῦρναι, πόλις τοῦ Λατίου. Ἐκ τούτου -nensis, e, τῆς Μιντούρνης. καὶ -nenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Mĭnŭcĭus, (ἢ -tĭus), a, um, Μινούκιος, ὄνομα Ῥωμαϊκοῦ τινος γένους. ὡς ἐπίθ., τοῦ Μινυκίου.

mĭnŭme, καὶ -us ἴδ. parum καὶ parvus.

mĭnŭo, mĭnŭi, mĭnūtum, 3. (minor) aliquid, κατὰ μικρὰ ποιῶ, θραύω, κατακλῶ, συντρίβω, κατασχίζω τι. ligna, τὰ ξύλα. 2) μειῶ, σμικρύνω. sumptus civitatum, τὰς δαπάνας τῶν πολιτειῶν. se minuere ἢ minui, ἢ ἁπλῶς minuere, λωφᾶν, ἐκλείπειν, φθίνειν (περὶ τοῦ καύσωνος, τῆς σελήνης, σωμάτων καὶ τῶν τοιούτων). aestu minuente, λωφῶντος τοῦ καύσωνος. 3) μτφ. ἐλαττῶ, ἐξευτελίζω, gra-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

tiam, spem, gloriam, τὴν χάριν τὴν ἐλπίδα, τὴν δόξαν.
minus ἴδ. parum καὶ parvus.
mĭnuscŭlus, a, um, (ὑποκ. τ. minor) ὀλίγῳ μικρότερος, μικρός τις.
mĭnūtātim, ἐπίρ. (minutus) κατὰ μικρόν, κατ' ὀλίγον.
mĭnūte, (tius, tissime) ἐπίρ. (minutus) κατὰ μικρόν. 2) λεπτῶς, λεπτομερῶς. dicere, λεπτολογεῖν.
Minutius, ἴδ. Minucius.
mĭnūtus, a, um, (μ. π. τ. minuo) μικρός, λεπτός. res, πρᾶγμα. 2) μτφ. εὐτελής, φαῦλος. m. animus, μικροψυχία.
minxi, πρκ. τ. mingo.
Mĭnўas, ae, Μινύας, βασιλεὺς τοῦ Ὀρχομενοῦ, ἀρχηγέτης τῶν Ἀργοναυτῶν. Ἐκ τούτου ά) **Minўae**, ārum, ἀ. πλ. οἱ Μινύαι, οἱ Ἀργοναῦται. β') **Minўēias**, ădis, θ. καὶ **Minyēis**, ĭdis, θ. Μινυηΐς, θυγάτηρ τοῦ Μινύου. γ') **Minyēĭus**, a, um, Μινυήϊος, τοῦ Μινύου.
mīrābĭlis, e, (lior, lissimus) θαυμαστός, παράδοξος)ξένος (ἑπομένου τοῦ quam, quantum, quod, καὶ τῶν τοιούτων, ἢ συμπίνου). mirabile quantum, θαυμαστὸν ὅσον. mirabile dictu, θαυμαστὸν εἰπεῖν. 2) θαυμάσιος, θαυμαστός, ἔξοχος, homo, ἄνθρωπος.
mīrābĭlĭter, (lius, lissime) ἐπίρ. (mirabilis) θαυμαστῶς, θαυμασίως, διαφερόντως.
mīrābundus, a, um, (miror) ὁ θαυμάζων, πλήρης θαυμασμοῦ.
mīrācŭlum, i, οὐ. (miror) θαῦμα, θαυμαστόν, παράδοξον. 2) θαῦμα, θαυμασμός. esse miraculo alicui ἢ in miraculo = θαυμάζεσθαι.
mīrandus, a, um, (μ. μέλ. τ. miror) θαυμαστός, θαυμάσιος, ἀξιοθαύμαστος.
mīrātĭo, iōnis, θ. (miror) θαυμασμός.
mīrātor, ōris, ἀ. (miror) ὁ θαυμαστής.
mīrātrix, īcis, θ. (miror) ἡ θαυμάζουσα.
mīrātus, a, um, μ. π. τ. miror.
mīre, ἐπίρ. (mirus) θαυμαστῶς, θαυμασίως, διαφερόντως, ὑπερβαλλόντως, σφόδρα. m. quam, θαυμαστὸν ὅσον, ὑπερβαλλόντως.
mīrĭfice (mirus-facio) = mire.
mīrĭficentior, συγκρ. τ. mirificus.
mīrĭficentissimus, ὑπερθ. τ. mirificus.
mīrĭfĭcus a, um, (centior, centissimus) (mirus-facio) θαυμαστός, θαυμάσιος, ἔξοχος, διαφέρων, ὑπερβάλλων.
mirmillo, ōnis, ἀ. εἶδος μονομάχων.
mīror, 1. (mirus) θαυμάζω. μετ' αἰτ. καὶ ἀπαρ., ἑπομένου quod, si, unde ἴδ. θαυμάζω ὅτι, διότι, εἰ. m. unde sit, πολυπραγμονῶ, περιεργάζομαι. neque id mirandum, οὐδὲ τοῦτο θαυμαστόν. 2) μεταβατ. (αἰτ.) θαυμάζω, ἐπαινῶ τινὰ ἢ τι, θαυμάζων θεῶμαί τι, ἐκπλήττομαί τι.
mīrus, a, um, θαυμαστός, ἀξιοθαύμαστος, θαυμάσιος, διαφέρων, ὑπερβάλλων. hoc mirum videtur, πάντες θαυμάζουσι τοῦτο. mirum quam ἢ quantum, θαυμαστὸν οἷον, ὅσον = ὑπερβαλλόντως. mirum ni (nisi)-(μεθ' ὑποτ.) θαυμαστὸν εἰ μή—. mirum in modum, θαυμαστὸν ὅσον, ὑπερβαλλόντως.
miscĕo, miscŭi, mixtum (ἢ mistum) 2. alicui aliquid ἢ (cum) aliqua re, ἢ ἁπλῶς m. aliquid, (ἀνα)μίγνυμί τινί τι ἢ τί τινι. miscere certamina ἢ proelia ἢ manus, μιγνύναι χεῖρας, ἔρχεσθαι εἰς χεῖρας, μάχην συνάπτειν. vulnera miscere, ἀμοιβαίως τραυματίζεσθαι. corpus se miscere alicui ἢ cum aliquo, μίγνυσθαί τινι, (εὐνῇ μιγῆναί τινι). mixtus ex rebus dissimilimis, συγκείμενος ἐξ ἀνομοίων πραγμάτων. Ἐκ τούτου ά) ποτόν τι μίγνυμι = παρασκευάζω ποτόν τι. vinum ἢ pocula, κεράννυμί τινι οἶνον. m. aliquid aliqua re, ἀναπίμπλημί τί τινος. domum gemitu, τὸν οἶκον στε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ναγμῶν. 3) ἐγείρω, (ἀνα)ταράττω, ἄνω καὶ κάτω ποιῶ τι. m. seditiones, ἐγείρω στάσεις. m. rempublicam, ταράττω, συγχέω τὴν πολιτείαν. (παροιμ.) coelum ac terras miscere, = θόρυβον ποιεῖσθαι, θορυβεῖν.

mĭsellus, a, um, ὑποκ. τ. miser.

Mīsēnum, i, οὐ. καὶ (ποιητ.)-na, ōrum, οὐ. πλ. τὸ Μισηνὸν ἀκρωτήριον καὶ πόλις τῆς Καμπανίας. (ποιητ.) Misenus, περὶ τοῦ ἀκρωτηρίου. Ἐκ τούτου Misensis, e, τοῦ Μισηνοῦ.

mĭser, ĕra, ĕrum, (erior, errimus) τλήμων, σχέτλιος, δύστηνος, ἄθλιος, ταλαίπωρος, οἰκτρός, ἐλεεινός.

mĭsĕrābĭlis, e, (lior) (miseror) σχέτλιος, οἰκτρός, ἐλεεινός, ἄξιος οἴκτου. (ποιητ.) miserabile, ἐπίρ. οἰκτρῶς, ἐλεεινῶς.

mĭsĕrābĭlĭter, (lius) ἐπίρ. (miserabilis) ἐλεεινῶς.

mĭsĕrandus, a, um, (μ. μελ. τ. miseror) σχέτλιος, οἰκτρός, ἐλεεινός.

mĭsĕrātĭo, ōnis, ὀ. (miseror) οἶκτος, οἰκτιρμός, συμπάθεια. 2) ἐλεεινολογία.

1. **mĭsĕre**, (erius, errime) ἐπίρ. (miser) ἀθλίως, οἰκτρῶς, ταλαιπώρως, ἐλεεινῶς. 2) δεινῶς, ἰσχυρῶς, σφόδρα.

2. **misĕre**, 3. πλ. προσ. τ. παρακ. τ. mitto.

mĭsĕrĕo, miserŭi, miseritum, 2. ᾧ

mĭsĕrĕor, miseritus (σπαν. ertus sum, ēri, (miser) alicujus, οἰκτείρω, ἐλεῶ, εὐσπλαγχνίζομαί τινα. ἀπροσώπ. miseret ᾧ miseretur me alicujus ἢ alicujus rei, οἰκτείρω, ἐλεῶ τινα ἢ τι.

mĭsĕresco, ĕre (ἐναρκτ. τ. misereo) alicujus, ἀμεταβ. συμπαθῶ τινι γίγνομαι, ἐλεῶ, οἰκτείρω τινά.

mĭsĕret, ἴδ. misereo.

1. **mĭsĕrĭa**, ae, ὀ. (miser) ἀθλιότης, ταλαιπωρία, μόγθος, λύπη.

2. **Mĭsĕrĭa**, ae, ὀ. θεὰ τῆς δυστυχίας παρὰ Ῥωμαίοις, θυγάτηρ τοῦ Ἐρέβους καὶ τῆς Νυκτός.

mĭsĕrĭcordĭa, ae, ὀ. (misericors) ἐλεημοσύνη, συμπάθεια, ἔλεος, οἶκτος, οἰκτιρμός. misericordiā moveri ἢ captum esse ἢ permoveri, εἰς ἔλεον τρέπεσθαι, συμπαθῆ γίγνεσθαι.

mĭsĕrĭcors, cordis, (dior, dissimus) (miser-cor) ἐλεήμων, συμπαθής, (φιλ)οἰκτίρμων.

mĭsĕrĭtus, a, um, μ. π. τ. misereor.

mĭsĕror, 1. (miser) (αἰτ.) σχετλιάζω, οἰκτείρω τινὰ ἢ τι, ἐλεεινολογῶ περί τινος. 2) (ποιητ.) οἰκτείρω τινὰ ἢ τι, συμπάσχω τινί.

misertus = miseritus.

misi, πρκ. τ. mitto.

missĭlis, e, (mitto) ἀφετήριος, βλητός, βαλλόμενος. telum, (ferrum) missile, is, οὐ. τὸ βαλόμενον, βέλος.

missĭo, ōnis, ὀ. (mitto) πέμψις, ἀποστολή. 2) ἡ ἄφεσις (αἰχμαλώτου). κατ' ἐξοχὴν ἡ ἄφεσις στρατιώτου, τὸ ἀποστρατεύεσθαι. 3) ἄφεσις ἐπὶ μονομάχων, γάρις, συγγνώμη. ὄθεν sine missione, ἄνευ συγγνώμης, ἀφέσεως, μέχρι θανάτου.

missĭto, 1. (θαμ. τ. mitto) (σπαν.) aliquid, συχνὰ πέμπω τι.

missor, ōris, ἀ. (mitto) ὁ ἀφέτης, ὁ βάλλων (τὸν κεραυνόν).

1. **missus**, a, um, μ. π. τ. mitto.

2. **missus**, ūs, ἀ. (mitto) πέμψις, ἀπο(στολὴ)πομπή. venire missu Caesaris, ὑπὸ Καίσαρος πεμφθέντα ἔρχεσθαι = ὑπὸ Καίσαρος πέμπεσθαι. 2) (σπαν.) ἡ ἄφεσις, ἡ βολή, τὸ βάλλειν. m. telorum, βέλη.

mistio, **mistus** ἴδ. = mixtio ἴδ.

mīte, (tius, tissime) ἐπίρ. (mitis) πράως, ἠπίως.

mītella, ae, ὀ. (ὑποκ. τ. mitra).

mītesco, ĕre, (mitis) ἀμεταβ. πεπαίνομαι, ὡριμάζω. 2) μτφ. πραΰνομαι, ἡμεροῦμαι.

Mithras ἡ **Mithres**, ae, ἀ. Μίθρας, περσικὴ θεότης, ὁ Ἥλιος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Mĭthrĭdātes, is, ὁ. Μιθριδάτης, βασιλεὺς τοῦ Πόντου (Ponticus). Ἐκ τούτου -tĭcus, a, um, Μιθριδατικός.

mītĭfĭco, 1. (mitis—facio) aliquid, πεπαίνω, ὥριμον ποιῶ τι. 2) m. aliquem, πραΰνω τινά. 3) ἡμερῶ, τιθασεύω.

mītĭgātĭo, ōnis, θ. (mitigo) (σπάν.) πραΰνσις.

mītĭgo, 1. (mitis-ago) aliquid, πεπαίνω, ὥριμον ποιῶ τι. m. cibum, πέσσω, ὀπτῶ ἔδεσμα. m. agros, ἡμερῶ τοὺς ἀγρούς, εὐφόρους ποιῶ. 2) ἐπὶ ζώων, τιθασεύω, χειροήθη ποιῶ. 3) πραΰνω τι. dolorem, iram, τὴν λύπην, τὴν ὀργήν. m. aliquem ἡ animum alicujus, πραΰνω τινὰ ἢ τὴν ψυχήν τινος.

mītis, e, (tior, tissimus) ἐπὶ καρπῶν. πέπων, μαλακός, ὥριμος. 2) ἐπὶ γῆς· ἥμερος, εὔφορος. 3) ἐπὶ ποταμῶν· πρᾶος, ἥσυχος, ἠρεμαῖος, ἠρέμα ῥέων. 4) ἐπὶ ζώων· ἥμερος, χειροήθης. 5) πρᾶος, ἤπιος, ἠρεμαῖος, εὐμενής.

mĭtra, ae, θ. μίτρα, ἀναδέσμη, εἶδος διαδήματος ἢ κεφαλοδέσμου Ἀσιατικοῦ, μετενεγθέντος ἔπειτα εἰς Ἑλλάδα καὶ Ῥώμην, ᾧ αἱ γυναῖκες ἐχρῶντο.

mĭtrātus, a, um, (mitra) (ποιητ.) μιτροφόρος.

mitto, mīsi, missum, 3. (αἰτ.) ἀφίημί τινα ἢ τι. aliquem ex vinculis, τινὰ ἐκ τῶν δεσμῶν. mitte me, ἄφες με. m. senatum, consilium, διαλύω τὴν σύγκλητον, τὸ συμβούλιον. m. uxorem, ἀποπέμπω τὴν γυναῖκα. m. servum, ἀπελευθερῶ δοῦλον. missum facere aliquem, ἀφιέναι, ἐᾶν τινα. 2) ἀφίημι, ἐῶ, παρίημί τι. m. timorem, odium, ἀφίημι, παύω τὸν φόβον, τὸ μῖσος, παύομαι τοῦ φόβου, τοῦ μίσους. m. male loqui, ἐῶ τὴν κακολογίαν, οὐ κακολογῶ. 3) ἀφίημι, βάλλω, ῥίπτω. hastam, δόρυ. m. hominem in foveam, ῥίπτω ἄνθρωπον εἰς τὸ ὄρυγμα. m. me in aliquem, ἐπιφέρομαί τινι. m. vocem, ἵημι φωνήν. m. radices, ῥιζοβολῶ. 4) μτφ. m. aliquem in possessionem, καθίστημί τινα εἰς κτῆσιν. m. me in foedera, σπονδὰς ποιοῦμαι. m. aliquem in jambos, παρορμῶ τινα εἰς ἰάμβους. m. alicui mentem, θυμὸν ἐμβάλλω τινί. m. funera Teucris, ὄλεθρον τοῖς Τεύκροις παρασκευάζω. 4) πέμπω, (ἀπο)στέλλω. m. equitatum auxilio alicui, πέμπω τινὶ τὸ ἱππικὸν πρὸς ἐπικουρίαν, ἐπικουρῆσον. misit qui diceret ἧξ., ἔπεμψέ τινα ἐροῦντα ἧξ. (ποιητ.). India mittit ebur, ἡ Ἰνδία πέμπει (φέρει, παράγει) ἐλέφαντα. 5) alicui aliquid, ἐπιστέλλω, ἀγγέλλω, γράφω τινί τι. m. alicui salutem, (διὰ γράμματος) χαίρειν λέγω τινά. m. alicui ut-, ἐπιστέλλω τινὶ ἵνα-.

mūlus ἡ mŭtulus, i, ὁ. μιτύλος, εἶδος κόγχης, ὀστρείου.

Mitylene = Mytilene.

mixtĭo, ōnis, θ. (misceo) μίξις. 2) μίγμα.

mixtūra, ae, θ. (misceo) μίξις, σύμμιξις, συναφή. 2) μίγμα.

mixtus, a, um, μ. π. τ. misceo.

Mnēmon, ŏnis, ὁ καλὴν μνήμην ἔχων, ὁ μνήμων. ἐπίθ. τοῦ Ἀρταξέρξου.

Mnēmŏnȳdes, um, θ. πλ. αἱ Μοῦσαι, αἱ θυγατέρες τῆς Μνημοσύνης.

Mnēmŏsȳnē, ēs, θ. Μνημοσύνη, ἡ μήτηρ τῶν Μουσῶν.

mōbĭlis, e, (lior, lissimus) (moveo) κινητός, κινούμενος, εὐκίνητος. m. turris, κινητὸς πύργος. oculi mobiles, εὔστροφοι ὀφθαλμοί. 2) μτφ. ἀ) εὐκαμπής, εὐπειθής. β') (ἀκατ) ἄστατος, εὐμετάβολος. populus, λαός.

mōbĭlĭtas, ātis, θ. (mobilis) τὸ κινητόν, ἡ κίνησις, εὐκινησία, ταχύτης. equitum, τῶν ἱππέων. 2) μτφ. (ἀκατ) ἀστασία, εὐμεταβλησία.

mōbĭlĭter, (lius, lissime) ἐπίρ. (mobilis) εὐκινήτως, εὐστρόφως,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ταχέως. 2) μτφ. ἐλαφρῶς, ἐπιτηδείως.

mŏdĕrābĭlis, e, (moderor) (ποιητ.) ἐγκρατής, μέτριος.

mŏdĕrāmen, ĭnis, ὁ **moderamentum**, i, οὐ. (moderor) (ποιητ.) εὐθυντήριον, ἐκεῖνο δι' οὗτις εὐθήνει ἡ κυβερνᾷ τι. κυρίως ἐπὶ πλοίων τὸ πηδάλιον. 2) ἡ κυβέρνησις, ἡ διοίκησις.

mŏdĕrāte, (tius, tissime) ἐπίρ. (moderatus) μετρίως, μετὰ μετριότητος.

mŏdĕrātĭo, ōnis, θ. (modero) μετριότης, κόλασις, τὸ κατέχειν, pupili, τὸν λαόν. **m. cupiditatum**, ἡ κόλασις, τὸ κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν, τὸ κατέχειν τὰς ἐπιθυμίας. 2) μετριότης, σωφροσύνη. 3) μέτρον. 4) διοίκησις, κυβέρνησις.

mŏdĕrātor, ōris, ὁ. (moderor) εὐθυντήρ, κυβερνήτης, διοικητής. **m. equorum** = ὁ ἡνίοχος.

mŏdĕrātrix, īcis, θ. (moderor) ἡ εὐθύνουσα.

mŏdĕrātus, a, um (μ. π. τ. moderor) (tior, tissimus) μέτριος, ἐπιεικής, οὐ πολύς. κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ προσώπων, μέτριος, σώφρων, ἐγκρατής, ἥσυχος, πρᾷος.

mŏdĕror, 1. (ἀρχ. ῐ -ro) (modus) alicui, ἡ αἰτ. μετριάζω, κολάζω, κατέχω τινὰ ἤ τι, συστέλλω τι, κρατῶ τινος. 2) (δι)εὐθύνω, διοικῶ, ῥυθμίζω τι. **navem, equos, res publicas**, τὴν ναῦν (κυβερνῶ), τοὺς ἵππους, τὰ δημόσια.

mŏdeste, (tius, tissime) ἐπίρ. (modestus) μετρίως· ὄθεν ἀ) φρονίμως, σωφρόνως, συνετῶς, ἡσύχως, πράως. β') μετρίως, μετριοφρόνως. γ') σεμνῶς, κοσμίως.

mŏdestĭa, ae, θ. (modestus) μετριότης· ὄθεν ἀ) φρόνησις, σωφροσύνη, σύνεσις, πραότης. β') μετριότης, μετριοφροσύνη. κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ στρατιωτῶν· εὐταξία, πειθαρχία. γ') σεμνότης, κοσμιότης, αἰδημοσύνη.

mŏdestus, a, um, (tior, tissimus) (modus) μέτριος· ὄθεν ἀ) φρόνιμος, σώφρων, ἥσυχος, πρᾷος. β') μέτριος, μετριόφρων. γ') κόσμιος, αἰδήμων.

mŏdĭce, ἐπίρ. (modicus) μετρίως· ὄθεν ἀ) φρονίμως, σωφρόνως, κοσμίως, ἡσύχως, συνετῶς. β') μετρίως, οὐ πολύ.

mŏdĭcus, a, um, (modus) μέτριος, μέσος. 2) οὐ πολύς, οὐ μέγας, μικρός, ὀλίγος. **modico contentus**, ὀλιγαρκής. καὶ μετὰ γεν. **m. originis**, ταπεινὸς τὸ γένος. 3) σώφρων, πρᾷος, μετριόφρων, κόσμιος, αἰδήμων.

mŏdĭfĭcātus, a, um, (μ. π. τ. modifico) ἔμμετρος, εὔρυθμος.

mŏdĭfĭco, 1. (modus-facio) aliquid, μετρῶ, ῥυθμίζω τι.

mŏdĭus, ĭi, ὁ (modus) μόδιος, μέτρον Ῥωμ. διὰ σιτηρά (=16 sextarii) τὸ 1/16 τοῦ Ἀττικοῦ μεδίμνου. **modio pleno** = ἁψιλῶς.

mŏdo, ἐπίρ. (ἀφ. τ. modus) ἄρτι, ἀρτίως, νεωστί, ἐναγγὸς, πρὸ ὀλίγου. **modo-modo**, ἡ **modo-tum**, **modo-nunc**, **modo-interdum**, τοτὲ μέν, τοτὲ δέ· ποτὲ μέν, ποτὲ δέ. 2) μόνον. **vide m.**, μόνον ὅρα. **modo non**, μόνον οὐ, μονονουχί. **modo ut**, ἢ ἁπλῶς **modo**, μεθ' ὑποτακτ. ἤνπερ, εἴπερ, ἤν δῆτα. **modo ut possim**, εἴπερ δυνήσομαι, ἤνπερ δυνηθῶ. **modo ne**, μόνον μή, ἐὰν μόνον μή. **si modo**, εἴπερ, εἰ δή, εἰ μόνον (φθάνει μόνον νά-). **non modo-sed** ἡ **verum**, οὐ μόνον-ἀλλά. **non modo-sed** (ἡ **verum**) **etiam**, οὐ μόνον-ἀλλὰ καί. **non modo-sed ne**, οὔτε-οὐδέ.

mŏdŭlāte, (tius) ἐπίρ. (modulatus) ἐμμελῶς, εὐρύθμως, ἁρμονικῶς.

mŏdŭlātĭo, ōnis, θ. (modulor) ἐμμέλεια, ῥυθμῶν ἁρμονία.

mŏdŭlātor, ōris, ὁ. (modulor) μελιστής, ῥυθμιστής, μουσικός.

mŏdŭlātus, a, um, (μ. π. τ. modulor) ἐμμελής, εὔρυθμος, ἔμμετρος.

mŏdŭlor, 1. (modulus) (κατα)μετρῶ. 2) ῥυθμίζω τι. 3) μελίζω, μελῳδῶ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. modus) ρον. 2) ῥυθμός, ἐμμέλεια, ἁρ-ία, μελῳδία.

lus, i, ἀ. μέτρον. (δηλ. μῆκος, άτος, μέγεθος, ποσότης, πλῆθος) m. hastae, μέτρον, μῆκος τοῦ ατος. 2) μέτρον, κανών, νόμος. μέτρον (ἁρμόδιον), ὁ καιρός. odum alicui, rei imponere, μέ-ον ἐπιτιθέναί τινι. modum ad-here alicui rei, μετρίως χρῆ-αί τινι. extra ἢ praeter mo-um, πέραν τοῦ μετρίου, παρὰ (ὑπὲρ) ν καιρόν. 6') νόμος, μέτρον, ἁρ-ονία, μέλος. 4) μέτρον, τέλος, ιον, πέρας. modum lugendi fa-re, παύεσθαι τοῦ κλαίειν. 5) όπος, μέθοδος. modo, in ἢ ad odum (alicujus), εἰς τρόπον (τι-ός), ὥσπερ (τινὰ ἤ τι). tali mo-o, οὕτως.

ŏecha, ae, θ. μοιχάς, μοιχαλίς.

ŏechor, 1. μοιχεύω.

ŏechus, i, ἀ. μοιχός.

ŏene, is, οὐ. (moenio, munio) ὐνήθ. κατὰ πλ.

ŏenĭa, ĭum, τὸ τεῖχος, τὰ τείχη πόλεως), καθόλου δὲ ὀχύρωμα. 2) ὰ ἐντὸς τῶν τειχῶν, δηλ. ἡ πό-ις, αἱ οἰκίαι. ποιητ. δὲ καὶ ἡ τοῦ λούτωνος κατοικία.

ŏerens, ntis, (μ. ἐν. τ. moereo) νιαρός, οἰκτρός.

ŏerĕo, ēre, ἀνιῶμαι, λυποῦμαι, δύρομαι. 2) μεταδατ. πενθῶ, λαίω, οἰκτείρω τι.

ŏeror, ōris, ἀ. ἀνία, θλῖψις, ὀδυρ-μός, οἰκτος.

ŏesi, ōrum, ἀ. πλ. Μοισοί, ἔθνος κοῦν ἐν τῇ νῦν Σερβίᾳ καὶ Βουλ-αρίᾳ, ἡ δὲ χώρα αὐτοῦ ἐκαλεῖτο ίσια = Moesia, ae, θ.

ŏeste, ἐπίρ. (moestus) ἀνιαρῶς, υπηρῶς, οἰκτρῶς.

ŏestĭtĭa, ae, θ. (moestus) ἀνία, ῖκτος, λύπη. 2) τὸ λυπηρόν.

ŏestus, a, um, ἀνιώμενος, λυ-ούμενος, κατηφής, λυπηρός, ἀ-αρός. (ποιητ.) avis moesta, ἀπαί-ιος οἰωνός.

Mogontiăcum, i, οὐ. Μογοντιακόν, πόλις τῆς Γερμανίας, τανῦν Mainz.

mŏla, ae, θ. μύλη, μύλος. 2) χει-ρόμυλος. mola (salsa) οὐλοχύται, αἱ οὐλαὶ (ἃς ἐπέχεον ἐπὶ τῆς κε-φαλῆς τῶν θυμάτων).

mŏlāris, e, (mola) μυλαῖος. m. lapis καὶ ἁπλῶς m., ὁ μυλίτης λίθος, μύλος.

mōles, is, ἀ. ὄγκος, μέγας σωρός, μέγα οἰκοδόμημα, μέγα κατα-σκεύασμα, πρόχωμα ἐν θαλάσσῃ, πελώριον σῶμα, μέγα ἀνάστημα. πρὸς τούτοις πλῆθος μάλιστα χρα-τοῦ. ϗ. (ποιητ.) m. pinea, στό-λος μεγάλων νηῶν. m. clipei, μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ ἀσπίς. m. Herculea, «βίη Ἡρακλείη» 2) πο-λιορκητικὸν ὄργανον, μηχανή. 3) βάρος, ἄχθος, χαλεπότης, κάμα-τος. m. pugnae, belli, δεινὴ μά-χη, δεινὸς πόλεμος. m. mali, τὸ βάρος, τὸ ἄχθος τοῦ κακοῦ. haud magnā mole, οὐ χαλεπῶς. m. in transitu, ὁ ἐν τῇ διαβάσει κά-ματος.

mŏlĕste, (tius, tissime) ἐπίρ. (mo-lestus) βαρέως, δυσχερῶς, ἐπα-χθῶς. m. fero aliquid χαλεπῶς, φέρω τι, δυσχεραίνω ἐπί τινι. 2) ὀχληρῶς.

mŏlestĭa, ae, θ. (molestus) ἄχθος, λύπη, ἀγανάκτησις, πράγματα. habere, exhibere molestiam (ἐπὶ πραγμάτων), ἄχθος φέρειν, ὀχλη-ρὸν εἶναι. m. navigandi = ναυτία. trahere (capere) molestiam ex re ἢ affici molestiā, ἄχθεσθαι, ἀ-νιᾶσθαι ἐπί τινι.

mŏlestus, a, um, (tior, tissimus) (moles) ὀχληρός, ἐπαχθής, ἀχθει-νός, δύσφορος, βαρύς. 2) ἐπὶ λόγου· ἐπιτηδευτός, ἀναγκαστός.

mōlīmen, ĭnis, (ποιητ.) καὶ moli-mentum, i, οὐ. (molior) μηχά-νημα, μηχανή, ἐπιχείρημα. 2) κάματος, πόνος, διάτασις.

molimentum, i, οὐ. ῐδ. molimen.

mōlĭor, ītus sum, īri, (moles) aliquid, βίᾳ ἢ μηχανῇ κινῶ τι,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

προκινῶ, μοχλεύω. onus, τὸ φορτίον. m. ancoras, αἴρω, ἀνασπῶ τὴν ἄγκυραν. montes ex sua sede, μετακινῶ τὰ ὄρη. m. terram, ἀνασκαλεύω, στρέφω, ἐργάζομαι τὴν γῆν. m. fulmina, βάλλειν τὸν κεραυνόν, κεραυνοβολεῖν. m. portam, fores, βιᾷ τὴν θύραν ἀνοίγω. m. fidem, παραβαίνω τὴν πίστιν. 2) μηχανῶμαι, κατασκευάζω τι. m. viam, ὁδοποιῶ. 3) μηχανῶμαι, πραγματεύομαι, κατασκευάζω τι, ἐγ(ἐπι)γειρῶ τινι, ἅπτομαί τινος. fugam, μηχανῶμαι φυγήν. perniciem alicui, ὄλεθρόν τινι. m. de regno occupando, μηχανῶμαι (διανοοῦμαι) καταλαβεῖν (ὅπως καταλάβω) τὴν βασιλείαν. m. mihi imperium, μηχανῶμαι τὴν ἀρχήν. m. amorem, misericordiam, κινῶ, διεγείρω ἔρωτα, οἶκτον. 3) ἀμτ. κινοῦμαι, (ἐκ)πορεύομαι. hinc, ἐντεῦθεν.

mōlītĭo, ōnis, θ. (molior) κίνησις, ἀπο(μετα)κίνησις. 2) μηχάνησις, μηχανή, ἐπι(γείρησις)γείρημα.

mōlītor, ōris, ἀ. (molior) μηχανώμενος, μηχανητής, κατασκευαστής, ἐπιγειρητής.

molītus, a, um, μ. π. τ. molo ϗ molior.

mollesco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. mollio) ἀμτ. μαλακοῦμαι, μαλάσσομαι. 2) μτρ. ἀπαλύνομαι, ἐκθηλύνομαι, ἐκνευρίζομαι. 3) ἡμεροῦμαι, πραΰνομαι.

mollio, īvī (ĭi), ītum, 4. (mollis) aliquid, μαλάσσω, μαλακῶ, ἀπαλύνω τι. m. ferrum, μαλάσσω τὸν σίδηρον (χωνεύω). m. herbas flammā = βράζω τὰ χόρτα. m. lanam, ἀπαλύνω τὰ ἔρια. 2) μτφ. ἀ) ἐπὶ φυτῶν κ.τ.τ. μαλάσσω, ἡμερῶ. ϐ') (αἰτ.) πραΰνω τινὰ ἢ τι. iras, τὴν ὀργήν. m. poenam, κουφίζω, ἠπιωτέραν ποιῶ τὴν ποινήν. ventus mollitur, πραΰνεται ὁ ἄνεμος. γ') καταμαλάσσω, κατακηλῶ τινα. δ') ἐκθηλύνω τινά. animos, τὰς ψυχάς.

mollĭ-pes, pĕdis, (ποιητ.) ἁβρόπους.

mollis, e, (lior, lissimus) μαλακός, ἁπαλός. molles capilli, μαλακὴ θριξ· ὀθεν molles anni = ἡ παιδικὴ ἡλικία. ὄθεν μαλακός, ὑγρός, εὔκαμπτος, εὔστροφος. mollia brachia, εὔστροφοι βραχίονες. m. arcus, εὔκαμπτον τόξον. 2) μαλακός, πρᾷος, ὁ πράως, ἠρέμα κινούμενος, ἥσυχος. fluvius, ποταμὸς πρᾷος, ῥᾳδία ὁδός. clivus m., λόφος πρᾷος, εὐπετὴς ἀναβῆναι. μτφ. verba mollia, λόγοι μαλακοί, πραεῖς. m. sententia, πραεῖα, ἐπιεικὴς γνώμη. 3) μαλακός, ἁβρός. vita, βίος. 4) μαλακός, ἀνανδρος, δειλός, lepus, columba, λαγωός, περιστερά.

mollĭter, (lius, lissime) ἐπίρ (mollis) μαλακῶς, ἁπαλῶς. 2) μτφ. ἀ) μαλακῶς, πράως. ϐ') θρυπτικῶς, ἁβρῶς, τρυφηλῶς, τρυφερῶς.

mollĭtĭa, ae, κ. -ĭes, ēi, θ. (mollis) μαλακότης, ἁπαλότης. 2) τὸ εὔστροφον, ἡ εὐκινησία. 3) μτφ. μαλακότης, ἁπαλότης. m. animi, μαλακότης, τὸ εὐπαθὲς τῆς ψυχῆς. 4) ἁβρότης, τρυφερότης, ἀνανδρία, ἀσθένεια, μαλακία.

mollĭtūdo, ĭnis, θ. = mollitia.

Mŏlo, ōnis, ἀ. Μόλων, ἐπωνύμιον τοῦ ῥήτορος Ἀπολλωδώρου τοῦ Ῥοδίου.

mōlo, molŭi, molĭtum, 3, μύλω, ἀλῶ, ἀλήθω.

Mŏlorchus, i, ἀ. Μόλορχος.

Mŏlossi, ōrum, ἀ. πλ. Μολοσσοί, οἱ κάτοικοι τῆς Μολοσσίδος = Molossis, ĭdis, θ. χώρας τῆς Ἠπείρου. Ἐκ τούτου Molossus, a, um, Μολοσσός. canis M. ἢ ἁπλῶς M., Μολοσσὸς (κύων).

molŭi, παρκ. τ. molo.

mōly, ўos, οὐ, τὸ μῶλυ (ϐοτ.)

momentum, i, οὐ. (ἀντὶ movimentum, ἐκ τ. moveo) σήκωμα, ἤτοι βάρος μικρόν, ὅπερ ῥέπειν ποιεῖ τι καὶ κατ' ἐξοχὴν τὴν πλάστιγγα. 2) μτφ. ἡ ῥοπή. habere ἢ facere m. rei ἢ ad rem, ῥοπὴν διδόναι τῷ πράγματι, ῥοπὴν (δύναμιν) ἔχειν πρός τι, ἰσχύειν.

ὡσαύτως magni momenti ἢ magno momento esse, res nullius momenti, πρᾶγμα οὐκ ἔχον ῥοπήν, φαῦλον. magni m., μεγάλης ῥοπῆς, μεγάλης ἀξίας, σπουδαιότητος. maximum m. rerum humanarum, τὸ μεγάλην ῥοπὴν (ἀξίαν, σπουδαιότητα) ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις πράγμασιν ἔχον. adjicere m. rei alicujus, συμϐάλλεσθαι πρός τι. fortunae momenta, αἱ μεταϐολαὶ τῆς τύχης. 3) βάρος, ἐμϐρίθεια, τὸ κῦρος. levi momento aestimare, περὶ μικροῦ ποιεῖσθαι. 4) καθόλου τὸ βάρος. 5) τὸ ἀκαρὲς τοῦ τόπου, χωρίον ἢ τὸ ἀκαρὲς τοῦ χρόνου, στιγμὴ καιρός. parvis momentis, momento temporis ἢ horae ϗ ἁπλῶς momento, ἐν ἀκαρεῖ χρόνου, ἐν ἀκαρεῖ.

momordi, πρκ. τ. mordeo.

Mŏna, ae, θ. Μόνα, Μονάοιδα, νῆσος μεταξὺ Βρεττανίας ϗ Ἰρλανδίας.

mŏnēdŭla, ae, θ. κίσσα (πτν.).

mŏnĕo, monŭi, monĭtum, 2. (συγγενὲς τῷ memini) aliquem aliquid ἢ de aliqua re, ὑπο(ἀνα)μιμνήσκω τινά τινος ἢ τινά τι. καὶ μετ' ἀπαρ. ἢ ὑποτ. m. hoc tempus esse, ὑπομιμνήσκει ὅτι καιρός ἐστιν. m. ut vitet, ὑπομιμνήσκω αὐτὸν φυλάττεσθαι. 2) παραινῶ τινι, νουθετῶ τινα. m. hoc (ut) desinant furere, παραινῶ αὐτοῖς παύεσθαι τῆς μανίας. 3) (ποιητ.) = doceo aliquem aliquid, διδάσκω τινά τι. vates multa monent, ὁ μάντις πολλὰ μαντεύεται, προλέγει. m. puerum verbere, κολάζω, σωφρονίζω τὸν παῖδα.

mŏnēris, is, θ. (ὑπον. navis) μονήρης (ναῦς).

Mŏnēta, ae, θ. Μνημοσύνη, ἡ μήτηρ τῶν Μουσῶν. 2) Μονῆτα, ἐπίκλησις τῆς Ἥρας, καὶ ὁ ἐν Ῥώμῃ ναὸς αὐτῆς, ἐν ᾧ τὸ ἀργυροκοπεῖον· ὄθεν moneta, ae, θ. ά) ἀργυροκοπεῖον. ϐ') ἀργύριον, νόμισμα κλπ.

mŏnētālis, e, (moneta) νομισματικός. triumviri monetales, οἱ ἐπὶ τοῦ ἀργυροκοπείου τρεῖς ἄνδρες.

mŏnētārĭus, ĭi, ἀ. (moneta) ἀργυροκόπος.

mŏnīle, is, οὐ. περι(ϐέραιον)τραχήλιον.

mŏnĭm-, = monum-.

mŏnĭtĭo, ōnis, θ. (moneo) παραίνεσις, νουθέτησις.

mŏnĭtor, ōris, ἀ. (moneo) παραινέτης, νουθετητής. 2) ὑπομιμνήσκων, ὑποϐολεὺς (ἐν θεάτρῳ καὶ ἐν δικαστηρίῳ). 3) = nomenclator.

mŏnĭtum, i, οὐ. (τῆς μετοχ. τ. moneo) ὑπόμνησις. 2) νουθέτησις, παραίνεσις. 3) μαντεῖα, μάντευμα.

1. **mŏnĭtus**, a, um, μ. π. τοῦ moneo.

2. **mŏnĭtus**, ūs, ἀ. (moneo) (παρὰ τοῖς δοκίμοις τῶν πεζῶν μόνον κατ' ἀφ. ἐν.) = monitum.

Mŏnoecus, i, ἀ. Μόνοικος, ἐπίκλησις τοῦ Ἡρακλέους. Monoeci arx ἢ portus, ἀκρωτήριον καὶ λιμὴν τῆς Λιγυστικῆς, πανῦν Monaco.

mŏnŏpŏdĭum, ĭi, οὐ. ἡ μονάπους τράπεζα.

mons, ntis, ἀ. ὄρος. 2) πέτρα, λίθος, ϐράγος. 3) (ποιητ.) καθόλου μέγας σωρός, ὄγκος. m. aquae, μέγα κῦμα.

monstrābĭlis, e, (monstro) ἀξιόλογος.

monstrātor, ōris, ἀ. (monstro) δείκτης, ὁδηγός, ὑφηγητής.

monstrātus, a, um, (μ. π. τοῦ monstro) περιϐλεπτος.

monstro, 1. alicui aliquid, δείκνυμί τινί τι. 2) μτφ. ά) δηλῶ τινί τι, δείκνυμι, διδάσκω τινά τι, ὑφηγοῦμαι τινί τι ἢ τινί τινος. ϐ') συν(ϑια)τάττω. γ') παραινῶ.

montros-, = monstruos-.

monstrum, i, οὐ. (monstro) σημεῖον, θεῖον ἢ οὐράνιον σημεῖον. Ἐκ τούτου 2) θαῦμα, ἀλλόκοτον, τεράστιον, πελώριόν τι καὶ ἐκπληκτικὸν φαινόμενον. οὕτω π. χ. τεράστια θηρία, ὁ Δούρειος ἵππος, ἡ θάλασσα, πρὸς τούτοις λέγεται

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

περὶ ἀνθρώπου μυσαροῦ, μιαροῦ, περὶ θαυμασίων ἢ τεραστείων διηγήσεων. ὅθεν· narrare, dicere monstra, διηγεῖσθαι, λέγειν, θαυμάσια.

monstrŭōse, ἐπίρ. (monstruosus) τερατώδως, ἀλλοκότως.

monstrŭōsus, a, um, (mostrum) τεράστιος, τερατώδης, ἀλλόκοτος.

1. **Montānus**, i, ἀ. Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

2. **montānus**, a, um, (mons) ὀρεινός, ὄρειος. ἐπὶ προσώπων, ἰσχυρός, τραχύς, ὡς οὐσ. montani, ōrum ἀ. πλ. οἱ ὀρεινοί καὶ montana, ōrum, οὐ πλ. ὀρεινά, ἡ ὀρεινὴ χώρα. 2) ὀρεινός, βουνώδης, ὀρειώδης.

montĭcŏla, ae, ἀ. (mons-colo) ὀρεινόμος, ὀρεσίβιος.

montis, γεν. τοῦ mons.

montĭvăgus, a, um, (mons-vagor) ὀρειοπλανής.

montŭōsus a, um, (mons) ὀρειώδης, βουνώδης.

monŭi, πρκ. τοῦ moneo.

mŏnŭmentum, i, οὐ. (moneo) μνημεῖον, μνῆμα, θηλ. ναός, οἰκία, ἀνδριάς, σῆμα (τάφος), ἀναθήματα. ϗ. m. sepulcri, καὶ ἁπλῶς m. ὁ τάφος. m. Marii, ναὸς ὑπὸ Μαρίου ἱδρυμένος. m. Scipionis, ἀνδριὰς τοῦ Σκηπίωνος. 2) τὰ γραπτὰ μνημεῖα. monumenta rerum gestarum, τὰ τῶν πεπραγμένων μνημεῖα, τὰ ἱστορικὰ συγγράμματα. m. annalium, τὰ χρονικὰ τῆς ἱστορίας. m. expeditionis, τὰ ἀξιομνημόνευτα ἐκστρατείας τινος. 3) μνημόσυνον, σημεῖον. amoris, τῆς ἀγάπης, ἤτοι δῶρον μνήμης χάριν δεδομένον.

Mopsŏpĭus, a, um, Μοψόπιος, Ἀττικός, Ἀθηναῖος. **Mopsopia**, ae, θ. ἡ Μοψοπία, ἡ Ἀττική.

Mopsūhestĭa ἢ **Mopsuestia**, ae, θ. ἡ Μόψου ἑστία, πόλις τῆς Κιλικίας.

Mopsus, i, ἀ. Μόψος, Λαπίθης τις ἐν Θεσσαλίᾳ, μάντις τῶν Ἀργοναυτῶν. 2) Κρὴς τις, ἱδρυτὴς τοῦ ἐν Κλάρῳ μαντείου τοῦ Ἀπόλλωνος.

1. **mŏra**, ae, θ. διατριβή, μέλλησις, ἀναβολή, ὑπέρθεσις, ὄκνος. afferre (inferre, facere, interponere) moram rei alicui, διατριβήν τινι παρέχειν, μηκύνειν, βραδύνειν τι. moram facere creditoribus, ἀναβάλλεσθαι τὴν ἀπότισιν τοῦ χρέους. moram trahere, (ποιητ.), διατρίβειν, μέλλειν. sine mora ἢ nulla mora interposita ἢ (ποιητ.) haud mora, ἀμελλητί, αὐτίκα, ἀνυπερθέτως. per me nulla est mora, ἐγὼ οὐ βραδύνω, οὐδὲν κωλύω. 2) παῦλα λόγου. 3) mora (temporis), χρόνου διάστημα, διάρκεια· ὅθεν ὁ χρόνος. dolor finita est morā, ἡ λύπη τῷ χρόνῳ ἐπαύσατο.

1. **mŏra**, ae, θ. μόρα, μοῖρα, (παρὰ Λακεδαιμονίοις) τάγμα στρατοῦ συγκείμενον ἐξ 800 περίπου ἀνδρῶν.

mōrālis, e, (mos) ἠθικός.

morans, ntis, μ. ἐν. τοῦ moror.

mŏrātor, ōris, ἀ. (moror) κωλυτήρ.

1. **mŏrātus**, a, um, μ. π. τοῦ moror.

2. **mōrātus**, a, um, (mos) ὁ ἔχων τοιαῦτα ἢ τοιαῦτα ἤθη. bene m., ὁ καλὸς τὰ ἤθη, χρηστοήθης. male m., κακοήθης. ita haec janua morata est, οὕτως ἡ θύρα αὕτη κατασκεύασται. venter male moratus, κοιλία, κακῶς πεφυκυῖα, κακῆς φύσεως). 2) ἠθικός, ἠθοποιός, ἠθολόγος.

morbōsus, a, um, (morbus) νοσώδης, νοσερός, νοσῶν.

morbus, i, ἀ. νόσος, νόσημα. morbo decedere, perire, ϗ. νόσῳ τελευτῶν (φυσικὸν θηλ. θάνατον) μτφ. νόσος, νοσώδης διάθεσις ἢ ἐπιθυμία, διαφθορά, κακία, πονηρία.

mordacĭter, (acius) ἐπίρ. (mordax) δηκτικῶς, μτφ. δηκτικῶς, καθαπτικῶς.

mordax, ācis, (acior, acissimus) (mordeo) δηκτικός, δάκνων. (ποιητ.)

ferrum m., ὁ ὀξύς πέλεκυς. m. urtica, ἡ ὀδαξητικὴ κνίδη. rubus m., ἡ ἀκανθώδης βάτος. acetum m., ὀδηκτικὸν ὄξος. 2) μτφ. ὀδηκτικός, καθαπτικός, κερτομῶν. m. cynicus, ὁ ὀδηκτικὸς κυνικός. m. sollicitudo, ἡ δακέθυμος φροντίς.

mordĕo, mŏmordi, morsum, 2. (αἰτ.) δάκνω τινὰ ἤ τι. ᾧ (ποιητ.) δάκνω, μασσῶμαι, τρώγω, βιβρώσκω τι. ἐπὶ καύσωνος, ψύχους, καίειν, λυμαίνεσθαι. Ἐπὶ ποταμῶν, κατακλύζειν καὶ περιτρώγειν. 2) aliquid, ἀπρὶξ ἔγομαί τινος, ἐνδάκνω τι. fibula mordet vestem, ἡ περόνη ἐνδάκνει τὴν ἐσθῆτα. arbor mordet humum, τὸ δένδρον ἐμπέπηγε τῇ γῇ. 3) ἐπὶ γεύσεως· δάκνω, ἐμπρίω, (καίω). radix, urtica mordet, ἡ ῥίζα, ἡ κνίδη δάκνει (καίει). 3) μτφ. ά) m. aliquem dictis, κερτομῶ τινα, καθάπτομαί τινος. β') δάκνω, ἀνιῶ, λυπῶ τινα.

mordĭcus, ἐπίρ. (mordeo) ὀδάξ, ἀπρὶξ. μτφ. tenere aliquid m., ἀπρὶξ ἔχεσθαί τινος.

mores, πλ. τ. mos.

mŏrētum, i, οὐ. (ποιητ.) μυττωτὸν (ἔδεσμά τι συσκευαζόμενον ἐκ σκορόδου, ὄξους, ἐλαίου καὶ ἄλλων τινῶν).

mŏrĭbundus, a, um, (morior) (ἀπο)θνήσκων, ἐκπνέων.

mōrĭgĕror, 1. (mos-gero) alicui, χαρίζομαι, ὑπηρετῶ τινι.

Mŏrĭni, ōrum, ἀ. πλ. Μορινοί, ἔθνος τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.

mŏrĭor, mortŭus, sum, mori, (ὁ μέλ. τῆς μετχ. moriturus (mors) (ἀπο)θνήσκω, τελευτῶ. m. in aliqua re = μέχρι τοῦ θανάτου περί τι διατρίβειν. artus morientes, τὰ τοῦ ἐκπνέοντος μέλη. 2) μτφ. ἀφανίζομαι, μαραίνομαι. ✠. dies moritur, ἡ ἡμέρα τελευτᾷ. verba moriuntur, αἱ λέξεις εἰς ἀχρηστίαν περιπίπτουσι. mortuus, ἀ. ὁ νεκρός, ὁ τεθνεώς. μτφ. ὁ ἀπονεκρωθεὶς ὁ ἀπολέσας τὴν δύναμιν. leges mortuae, ἄκυροι νόμοι. Mare mortuum, ἡ Νεκρὰ Θάλασσα (ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ).

morīri, ἀρχ. ἀπαρ. τ. morior.

mōris, γεν. τ. mos.

mŏrĭtūrĭo, īre, (ἐφ. τ. morior) θανατιάω, θανατῶ.

moritūrus, a, um, ἴδ. morior.

mormyr, yris, θ. μόρμυρος, μορμύλος (εἶδος ἰχθύος).

mŏro, āre = moror.

mŏror, 1. (mora) (αἰτ.) ἀμεταβάτ. διατρίβω, διάγω, μένω, χρονίζω. Brundisii, in provincia, ἐν Βρεντησίῳ, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ. apud oppidum, ἐν τῇ πόλει. circa flumen, περὶ τὸν ποταμόν. (ποιητ.) oculi telure morantur, οἱ ὀφθαλμοὶ τῇ γῇ ἐνέχονται. morandi in imperiis cupiditas, ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἐν ἀρχαῖς διατρίβειν (ἄρχειν, ἐν ἀρχαῖς εἶναι). β') βραδύνω, μέλλω, ὀκνῶ. auxilia morantur, αἱ ἐπικουρίαι μέλλουσι. castigare, τοὺς ὀκνοῦντας κολάζειν. (ποιητ.) haud multa ἡ nec plura moratus, ἄνευ πολλῆς διατριβῆς, μελλήσεως, οὐ πολὺν χρόνον διατρίψας. 2) μεταβατ. (αἰτ.) διατρίβω, βραδύνω, κατέχω τινὰ ἤ τι. iter, reditum, τὴν πορείαν, τὴν ἐπιστροφήν. aliquem a fuga, κωλύω τινα τῆς φυγῆς. aliquem nihil moror, ἀφίημι,, ἐῶ τινα (περὶ τοῦ ὕπατος ἢ τῶν δικαστῶν). non m., quominus redeant, οὐδὲν κωλύω αὐτοὺς τοῦ ἐπανελθεῖν. ne te moror ἡ ne multis morer, ἵνα μὴ μακρολογήσω. γ') (ποιητ.) κατέχω, δεσμεύω, τέρπω. populum, τὸν λαόν. 3) μέλλει μοί τινος.

mōrōre, (sius, sissime) ἐπίρ. (morosus) δυσκόλως, δυσχερῶς. 3) περιέργως, ἀκριβῶς.

mōrōsĭtas, ātis, θ. (morosus) δυσκολία, δυσχέρεια. 2) περιεργία, ἀκρίβεια.

mōrōsus, a, um, (sior, sissimus) (mos) δύσκολος τοὺς τρόπους ἢ τὰ ἤθη, δυσχερῶς. 2) περίεργος, λίαν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἀκριβής. 3) δύσκολος, δυσχερής, δύσχρηστος.

Morphĕus, eos, ὁ. Μορφεύς, υἱὸς τοῦ Ὕπνου, θεὸς τῶν ὀνείρων.

mors, mortis, θ. (μόρος) θάνατος. mortem obire, (oppetere, occumbere) ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν. conscisce re sibi mortem, διαχρῆσθαι, διαφθείρειν ἑαυτόν. morte suā mori, αὐτόματον ἀποθνήσκειν. 2) θάνατος, νεκρός, νεκρὸν σῶμα. 3) τὸ αἷμα τοῦ φονευομένου.

1. morsus, a, um, μ. π. τ. mordeo

2. morsus, ūs, ὁ. (mordeo) δηγμός, δῆξις, δῆγμα. 2) μάσησις, τρῶξις. 3) μτφ. ἁ) δῆξις, κερτομία. β') ἁνία, λύπη.

mortālis, e. (mors) θνητός. συνήθ. ὡς οὐσ. mortales, ĭum, ὁ. πλ. οἱ θνητοί, οἱ ἄνθρωποι. Ἐκ τούτου περὶ πραγμάτων· φθαρτός, θνητός. ὀλιγοχρόνιος. 2) θνητός, ἀνθρώπινος. ὡς οὐσ. -lia, ĭum, οὐ. πλ. τὰ ἀνθρώπινα, τὰ ἐν ἀνθρώποις.

mortālĭtas, ātis, θ. (mortalis) τὸ θνητόν, ὁ θάνατος. 2) (τὸ ἀφῃρημ. ἀντὶ τοῦ συγκεκρ.) οἱ θνητοί, οἱ ἄνθρωποι.

mortĭcīnus, a, um, (mors) θνησιμαῖος, θνησιδίδιος.

mortĭfer, ĕra, ĕrum (mors-fero) θανατηφόρος, θανάσιμος.

mortŭus, a, um, μ. π. τ. morior.

mōrum, i, οὐ. μῶρον, μόρον, συκάμινον.

mōrus, i, θ. μορέα, συκαμινέα

mos, mōris, ὁ. ἔθος, τὸ εἰωθός, συνήθεια, τρόπος. mos ἢ moris est, ἔθος ἐστί. m. est hominibus, εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι. more, de (ex) more, in morem, κατὰ τὸ ἔθος. praeter morem, παρὰ τὸ εἰωθός. more Graeco, κατὰ τὸ τῶν Ἑλλήνων ἔθος. in (ad) mores, alicujus, κατὰ τρόπον τινός, ὥσπερ τις (ἢ τι). in morem fluminis, ὥσπερ ποταμός. 2) ἔθιμον, νόμιμον, νομιζόμενον. 3) κατὰ πλ. mores ἤθος, τρόπος, τρόποι. boni, mali mores, ἀγαθά, κακὰ ἤθη, perditi, μοχθηρά. morem alicui gerere, ἁρμόζεσθαι πρὸς τοὺς τρόπους τινός, πείθεσθαι, χαρίζεσθαί τινι.

Mōsa, ae, ὁ. Μόσης, ποταμὸς τῆς βορείου Γαλλίας, ὁ τανῦν Maas.

Mōssela, ae, ὁ. Μοσέλλας, ποτ. τῆς βορείου Γαλλίας, τανῦν Mosel.

mōtĭo, iōnis, θ. (moveo) κίνησις.

mōto, 1. (θαμ. τ. moveo) συχνὰ κινῶ τι (διακινῶ τι).

1. mōtus, ūs, ὁ. (moveo) κίνησις, εἴτε φυσικὴ εἴτε τεχνητή, αἱ κινήσεις τῶν ὀργουμένων, ἡ ὄρχησις, αἱ χειρονομίαι τοῦ ῥήτορος, αἱ κινήσεις καὶ στροφαὶ τῶν παλαιστῶν, αἱ κλίσεις, αἱ ἐπικάμψεις τῶν στρατιωτῶν κτλ. m. terrae, ὁ σεισμός. 2) μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ animi, κίνησις, πάθος. m. divinus, ἡ παρὰ θεοῦ κίνησις, ὁ ἐνθουσιασμός. 3) κίνησις, ταραχή, στάσις, θόρυβος. m. servilis, ἡ τῶν δούλων στάσις. motum reipublicae afferre, κινεῖν τὰ καθεστῶτα, ταράττειν τὴν πολιτείαν.

2. motus, a, um, μ. π. τοῦ

mŏvĕo, mōvi, mōtum, 2. (αἰτ.) κινῶ τινα ἤ τι. m. tympana, κρούω τὸ τύμπανον. m. fila sonantia ἢ citharam, ψάλλω τὴν κιθάραν. m. corpus, membra καὶ (μέσ.) moveor = ὀργοῦμαι. m. arma = μάχομαι. m. me loco, ex urbe, κινοῦμαι ἐκ τοῦ τόπου, ἐκ τῆς πόλεως. m castra ἢ ἁπλῶς moveo, κινῶ (τὸ στρατόπεδον), ἀναζεύγνυμι. m. hostes in fugam, τρέπω τοὺς πολεμίους εἰς φυγήν. m. aliquem senatu, ἐκβάλλω τινὰ τῆς συγκλήτου. m. aliquem possessione, agro, ἐξελαύνω τινὰ τῶν κτημάτων, τῆς χώρας. m. literam, ἐξαλείφω τὸ γράμμα. m. aliquem de sententia = μεταπείθω τινά. 2) 2) κινῶ, ἐγείρω τι. risum alicui, τὸν γέλωτά τινος. lacrimas populo, misericordiam, τὰ δάκρυα τοῦ λαοῦ, τὸν οἶκτον. bellum, πόλεμον. m. mentionem rei alicujus, μνείαν ποιεῖσθαί τινος. 3)

ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

(σπαν.) m. aliquem, ἐνοχλῶ τινι, πράγματα παρέχω τινι. 4) κινῶ τινα, πάθος ἐμποιῶ τινι. aliquem ἢ animum alicujus, animos judicum, τινὰ ἢ τὴν ψυχήν τινος, τὰς ψυχὰς τῶν δικαστῶν. moveri misericordiā, amore, κινεῖσθαι ὑπὸ οἴκτου, ἔρωτος. 5) κινῶ τινα πρός τι, ἐγείρω, παρορμῶ τινὰ πρός τι. aliquem ad bellum, τινὰ πρὸς πόλεμον. m. aliquem = παρ(οξύνω)-οργίζω τινά 5) = muto, (μετα)-κινῶ, μεταβάλλω τι. 6) ἀμεταβ. (σπαν.) κινοῦμαι, σείομαι terra movet, ἡ γῆ σείεται. exercitus movet, ὁ στρατὸς ἀναζεύγνυσι.

mox, ἐπίρ. (moveo) ἐν βραχεῖ, μετ' οὐ πολύ, μετ' ὀλίγον, ταχέως. m. ubi, ἐπεὶ (ὡς) τάχιστα, ἅμα. 2) εἶτα, ἔπειτα, ὕστερον. 3) ἐπὶ τόπου καὶ τιμῆς· εἶτα ἑξῆς, μετὰ τοῦτο.

mu, ἄκλ. μῦ, γρῦ.

mūcēo, ēre, ἀμεταβ. εὐρωτιῶ, μυδαίνομαι.

mūcĭdus, a, um (muceo) εὐρωτιῶν, μυδαλέος

Mūcĭus, a, um, Μούκιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους. Ἐκ τούτου Muciānus, a, um, τοῦ Μουκίου.

mūcor, ōris, ἀ. (muceo) μύδησις, εὐρώς.

mucro ōnis, ἀ. ἀκωκή, ἀκίς, ἀκμή, ἡ ὀξεῖα ἄκρα. 2) ἀθήρ, ἡ ἀκμὴ ξίφους, ξίφος. 3) μτφ. ὀξύτης, δύναμις. ingenii, ὀξύτης τοῦ νοός.

mūcus ἡ muccus, i, μῦκος, μύξα.

mūgĭo, īvi (ĭi) ītum, 4. ἀμεταβ. μυκῶμαι. bos mugit, ὁ βοῦς μυκᾶται. ὅθεν (ποιητ.) mugientes = οἱ βόες 2) μυκῶμαι, ἠχῶ, ᾄφω, βρέμω.

mūgītus, ūs, ἀ. (mugio) μυκηθμός, μήκυσις, μύκημα, 2) ἦχος, κοαυγή, θόρυβος.

mūla, ae, θ. (mulus) (δοτ. ᾳ ἀρ. πλ. mulibus) ἡ ἡμίονος, ὁ ὀρεύς.

mulcĕo, mulsi, mulsum, 2. (αἰτ.) (κατα)ψήχω, (κατα)ψάω, ψηλαφῶ τινα ἢ τι. barbam τὸν πώγωνα. 2) καταψήχω, θέλγω, πραΰνω. — aliquem carmine, τινὰ ᾠδῇ.

mulcebant carmina aures, ἐκήλουν τὰ ὦτα αἱ ᾠδαί. m. dolores, πραΰνω τὰς ὀδύνας. m. vulnera, θάλπω τὰ τραύματα.

Mulcĭber, bĕris ᾖ bĕri, ἀ. ὁ Ἥφαιστος. 2) (ποιητ.) τὸ πῦρ.

mulco, 1. (αἰτ.) αἰκίζομαι, λυμαίνομαί τινα ἢ τι.

mulcta (ἢ multa) ae, θ. ζημία, ᾖ κατ' ἐξοχήν· ζημία χρηματική, ποινή, τίμημα, πρόστιμον.

mulctātīcĭus, a, um, (mulcta) τῆς ζημίας, τοῦ προστίμου.

mulctātĭo, ōnis, θ. (mulcta) ζημίωσις, τιμωρία.

mulcto, 1. (mulcta) aliquem aliqua re, ζημιῶ τινά τινι. aliquem pecuniā, ἀργυρίῳ ζημιῶ τινα. morte, θανάτῳ.

mulctra, ae, θ. ᾖ mulctrarium, ĭi, ἡ mulctrum, i, οὐ. (mulgeo) ἀμολγεύς, πέλλα, ἀγγεῖον δι' ἄμελξιν.

mulgĕo, mulsi, mulctum, 2. ἀμέλγω.

mŭlĭēbris, e, (mulier) γυναικεῖος, τῶν γυναικῶν, ὡς οὐσ. -bria, ĭum, οὐ. πλ. τὰ γυναικεῖα μόρια, m. pati, γυναικίζειν, γυναικοπαθεῖν. 2) μτφ. γυναικώδης, θηλυκός.

mŭlĭēbrĭter, ἐπίρ. (muliebris) γυναικείως. 2) μτφ. ἐκτεθηλυμένως, μαλθακῶς.

mŭlĭer, ĕris, θ. γυνή, (παρθένος ἢ γαμετή). 2) σύζυγος.

mŭlĭĕrārĭus, a, um, (mulier) γυναικεῖος. 2) γυναικομανής.

mŭlĭercŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. mulier) γύναιον.

mŭlĭĕrōsĭtas, ātis, θ. (mulierosus) τὸ ἀπαρθένευτον.

mŭlĭĕrōsus, a, um, (mulier) γυναικομανής, φιλόγυνος.

mūlĭo, ōnis, θ. (mulus) ὀρεοκόμος, ἀστραβηλάτης.

mūlĭōnĭcus, a, um, (mulio) τοῦ ὀρεοκόμου.

mullus, i, ἀ. τρίγλα (ἰχθύς).

mulsi, πρκ. τ. mulceo ᾖ mulgeo.

1. mulsus, a, um, μ. π. τ. mulceo.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

2. **mulsus**, a, um, (mel) μελίκρατος. ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. (ὑπον. vinum), οἰνόμελι.

multa ᾗ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἴδ. **mulct-**.

multĭ-căvus, a, um, (ποιητ.) διάκοιλος.

multĭcĭus, a, um, (multus-ico;) πολύμιτος.

multĭfārĭam, ἐπίρ. (multus) πολλαχοῦ, πολλαχόθι, ἐν πολλοῖς τόποις.

multĭ-fĭdus, a, um, (findo) πολύσχιστος, πολυσχιδής.

multĭ-formis, e, πολύμορφος, πολυειδής.

multĭ-fŏrus, a, um, πολύτρητος.

multĭ-jŭgus, a, um, καὶ **multijŭgis**, e (jugum) πολλῶν ζυγῶν ἢ ἵππων, πολύρρυμος. 2) πολυ(ειδὴς) μερής, ποικίλος.

multĭ-mŏdis, e, ἐπίρ. (ἀντὶ **multis modis**) (ποιητ.) πολυ(τρόπως) εἰδῶς.

multĭplex, plĭcis, (multus-plico) πολύστροφος, πολυ(μερὴς) σύνθετος. m. domus = ὁ Λαβύρινθος. 3) πολλαπλοῦς, πολλαπλάσιος πολυάριθμος, πολύς. m. quam —, πολλαπλάσιος ἢ —, πολὺ πλείων, ἢ =, 4) ἐπὶ ψυχῆς πολύ(τροπος) πλοκος, πανοῦργος. m. ingenium, πανοῦργον πνεῦμα.

multĭplĭcābĭlis, e, (multiplico) (ποιητ.) πολλαπλοῦς.

multĭplĭcātĭo, iōnis, ϑ. (multiplico), πολλαπλασίασις, πολλαπλασιασμός.

multĭplĭco, 1. (multiplex) aliquid, πολλαπλασιάζω τι.

multĭtūdo, ĭnis, ϑ. πλῆϑος, μέγας ἀριϑμός. 2) πληϑύς, πλῆϑος ἀνϑρώπων. 3) οἱ πολλοί, ὁ δημώδης ὄχλος.

multo, **multum**, ἐπίρ. ἴδ. **multus**.

multo = **mulcto**.

multus, a, um, πολύς. **multi homines** ἢ **hominum**, πολλοὶ ἄνϑρωποι ἢ τῶν ἀνϑρώπων. **hospes non multi cibi**, ξένος οὐ πολυφάγος. **est multus in laudando**, πολὺς (μακρὸς) ἐστιν ἐπαινῶν. **ne multus sim** ἢ **ne multa** (ὑπον. **dicam**), ἵνα μὴ μακρολογῶ· κατὰ πλ. **multi**, ōrum, ἀ. οἱ πολλοί, τὸ πλῆϑος, οἱ πλείονες. **unus de (e) multis**, εἷς τῶν πολλῶν, τῶν ἐκ τοῦ δήμου εἷς. Ἐπὶ χρόνου· **ad multum diem** ἢ **in multum diei**, εἰς πολὺ τῆς ἡμέρας. **multa nocte**, ὀψὲ τῆς νυκτός. **multum est**, πολύ ἐστιν, ἔργον ἐστίν. 2) Τὸ οὐ. **multum** ἐνίοτε καὶ **multa**, ἐπιρρημ. (μετὰ ῥημ. καὶ ἐπιϑ. ἀρχ. δὲ καὶ μετὰ συγκρ.) ἀ) = πολύ, πολλά. **multum te amo**, πολύ σε ἀγαπῶ. **multum dispar**, πολὺ ἀνόμοιος. **multa queritur**, πολλὰ ὀδύρεται. **multum major**, πολὺ μείζων. β') ἐπὶ χρόνου· συχνά, πολλάκις. 3) ἡ ἀφ. **multo**, ἐπὶ συγκρίσεως ϰῇ. πολλῷ, πολύ. **multo major, melior**, πολλῷ μείζων, ἀμείνων. **multo malo**, πολὺ μᾶλλον βούλομαι, αἱροῦμαι. **multo maximus**, πολὺ μέγιστος, καὶ ἐπὶ χρόνου. **multo ante**, πολλῷ πρότερον. **non multo post** ἢ **post non multo**, οὐ πολλῷ ὕστερον. Β') Τὸ συγκρ. **plus, pluris**, πλεῖον. συνήϑ. **plures**, πλ. πλείονες. **multo plus**, πολλῷ πλεῖον. **plus pecuniae, hostium**, πλεῖον ἀργύριον, πλείους πολέμιοι. **plus animi**, πλείων εὐψυχία. **pluris emere**, πλείονος ὠνεῖσθαι, **vendere**, πωλεῖν. **pluris esse**, πλείονος ἄξιον εἶναι. **pluris facere, aestimare aliquid**, περὶ πλείονος ποιεῖσθαί τι. **non plus quam quatuor milia**, οὐ πλείω ἢ τέσσαρα μίλια, οὐ πλεῖον τεσσάρων μιλίων. **plus septingenti**, πλείους ἢ ἑπτακόσιοι ἢ πλεῖον τῶν ἑπτακοσίων. **plus plusque**, πλεῖον καὶ πλεῖον, ἀεὶ μᾶλλον. **pluribus** (ὑπον. **verbis**) **exsequi**, διὰ πλειόνων εἰπεῖν. **ne plura**, ἵνα μὴ πλείω λέγω, ἵνα μὴ μακρολογῶ. Γ') Ὑπερθετ. **plurimus**, a, um, πλεῖστος. **plurima praeda**, πλείστη λεία. **sol erat p.**, ὁ ἥλιος ἦν καυστικώτατος. **silva plurima**, πυκνότατος δρυμός. **plu-**

rimus collis, μέγιστος λόφος. 6') τὸ οὐ. τ. ἐν. plurimum ὡς οὐσ. τὸ πλεῖστον. quam plurimum scribere, ὅτι πλεῖστον γράφειν. plurimum studii, laboris, ἡ πλείστη σπουδή, ὁ πλεῖστος πόνος. plurimi facere, περὶ πλείστου ποιεῖσθαι· καὶ ἐπὶ χρόνου· plurimum = πλεῖστον χρόνον. (ut) plurimum, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.

mūlus, i, ἀ. ἡμίονος, ὀρεύς.

Mulvĭus, a, um, Μουλβίειος. Mulvia pons, Μουλβία γέφυρα, μία τῶν ἐπὶ τοῦ Τιβέρεως γεφυρῶν.

Mummĭus, a, um, Μόμμιος, τοῦ Μομμίου, ὄνομα Ῥωμ. τινος οἰκογενείας.

Mūnātĭus, a, um, Μονάτιος, τοῦ Μονατίου, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους.

Munda, ae, θ. Μοῦνδα, πόλις τῆς Βαιτικῆς Ἱσπανίας. Ex τούτου Mundensis, e, τῆς Μούνδης. ἡ Mundenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

mundānus, i, ἀ. (mundus) κόσμιος, κοσμοπολίτης.

mundĭtĭa, ae, ᾱ-es, ēi, θ. (mundus 1) καθαριότης, κομψότης.

mundo, 1. (mumdus 1) aliquid, (ἐκ)καθαίρω, καλλύνω τι.

mundus, a, um, καθαρός, καθάριος. 2) κομψός.

mundus, i, ἀ. γυναικεῖος κόσμος, καλλυντήριον, κάλλυντρα. 2) κόσμος, οὐρανός. 3) ὁ κόσμος τὸ σύμπαν, τὸ πᾶν, ὅλος ὁ κόσμος. 4) ὁ κόσμος, ἡ γῆς ἡ οἰκουμένη.

mūnĕro, 1. (munus) alicui aliquid, δωροῦμαί τινί τι. 2) aliquem aliqua re, τιμῶ τινά τινι.

mūnĕror, 1. (munus) = munero.

mūnĭa, ĭum, οὐ. πλ. ἔργα καθ(προσ)ήκοντα.

mūnĭceps, cĭpis, γ. κ. (munus-capio) ὁ ἰσοπολίτης, ἡ ἰσοπολῖτις. 2) ὁ, ἡ ἐκ τῆς αὐτῆς ἰσοπολιτίδος πόλεως, πολίτης, πολῖτις.

mūnĭcĭpālis, e, (municipium) τῆς (ἐξ)ἰσοπολιτίδος πόλεως.

mūnĭcĭpis, γεν. τ. municeps.

mūnĭcĭpĭum, ĭi, οὐ. (municeps) ἰσοπολῖτις πόλις, αὐτόνομος δηλ. καὶ αὐτόδικος, ἧς οἱ πολῖται μετεῖχον τῆς ἐν Ῥώμῃ πολιτείας.

mūnĭfĭce, ἐπίρ. (munificus) φιλοδώρως, ἐλευθερίως.

mūnĭfĭcentia, ae, θ. (munificus) φιλο(μεγαλο)δωρία, ἐλευθεριότης.

mūnĭfĭcus, a, um, (centior, centissimus) (munus-facio) φιλό(μεγαλό)δωρος, ἐλευθέριος.

mūnīmen, ĭnis οὐ. (ποιητ.) καὶ

mūnīmentum, i, οὐ. (munio) ὀχύρωμα. 2) προβολή, σκέπασμα, σκέπη.

mūnĭo, īvi (ĭi) ītum, 4. (moenia) aliquid, ὀχυρῶ, τειχίζω, 2) σκεπάζω, φυλάττω κυρ. ᾗ μτφ. 3) m. viam, ὁδοποιῶ, τέμνω ὁδόν. κυρ. καὶ μτφ.

mūnītĭo, ōnis, θ. (munio) ὀχύρωσις, (περι)τείχισις. 2) ὁδο(ποίησις)ποιΐα. 3) ὀχύρωμα, (περι)τείχισμα.

mūnīto, āre (θαμ. τ. munio) viam, ὁδοποιῶ ὁδόν.

mūnītor, ōris, ἀ. (munio) τειχιστής, ὀχυρῶν, ὀχυρώσας. 2) ὁρυκτὴρ ὑπονόμου.

mūnītus, a, um, (μ. π. τ. munio) ὀχυρός, ἐρυμνός, ἀσφαλής.

mūnus, ĕris, οὐ. λειτουργία, ἔργον, καθῆκον. hoc est m. meum, ἐμὸν ἔργον ἐστὶ τοῦτο. fungi munere, ποιεῖν τὰ καθήκοντα, ἐπιτελεῖν τὸ ἔργον. munera reipublicae, τὰ τῆς πολιτείας πράγματα. summa munera, τὰ ἀνώτατα πολιτικὰ ἀξιώματα. vacare munere, στρατιωτικῶν ἔργων ἀπηλλάχθαι. 2) ὑπούργημα, θεραπεία, χάρις. munere fungi, ὑπούργημά τι ἐπιτελεῖν, ὑπουργεῖν, ὑπηρετεῖν τινι. tui numeris sum, χάριν σοι ὀφείλω. suprema munera, ἡ κηδεία, τὸ τῶν ἀποθανόντων γέρας. 3) χάρις, χάρισμα, δῶρον. μτφ. m. solitudinis, δῶρον τῆς μοναξίας (ὀηλ. πόνημα ἐν μοναξίᾳ πεπονημένον). 4) λειτουργία, χορηγία,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ὡς θέα, μονομαχία, ἑστίασις κ.τ.τ.
mūnuscŭ**lum**, i, οὐ. ὑποκ. τ. **munus**.
Mūnȳchĭa, ae, θ. Μουνυχία, εἷς τῶν Ἀθηναϊκῶν λιμένων. Ἐκ τούτου **-chĭus**, a, um, Μουνύχιος, καθόλου Ἀθηναϊκός.
mūraena, ae, θ. μύραινα.
Mūraena, ae, ἀ. = **Murena**.
mūrālis, e (**murus**) τειχικός, τῶν τειχῶν. **m. corona**, στέφανος διδόμενος τῷ πρώτῳ ἐπὶ τὰ πολιορκούμενα τείχη ἀναβάντι.
Murcĭa, ae, θ. ἡ Μουρκία, ἐπίκλησις τῆς Ἀφροδίτης (= **Myrtea** ἐκ τοῦ **myrtus**, τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς). **ad Murciae (aram)** ἡ **ad Murciam**, ἡ μεταξὺ τοῦ Παλατίου καὶ Ἀβεντίνου λόφου ἐν Ῥώμῃ κοιλάς.
Mūrēna, ae, ἀ. Μουρήνας, ἡ Μουρηνᾶς.
mūrex, ĭcis, ἀ. πορφύρα, κογχύλη, (ποιητ.) ἡ τοῦ Τρίτωνος βυκάνη. 2) κογχύλης πορφύρα, πορφυροῦν χρῶμα. 3) **m. acutus**, ὀξὺς ἡ τραχὺς λίθος. **m. ferrei**, πέδη, ποδοπέδη.
Murgantĭa, ae, θ. πόλις ἀ) τῆς Σαυνίτιδος. β') τῆς Σικελίας. Ἐκ τούτου **Murgantīnus**, a, um, Μοργεντῖνος καὶ **Murgentīni**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Μοργεντῖνοι, οἱ κάτοικοι.
mŭrĭa, ae, θ. ἁλμαία, ἅλμη.
murica, ae, θ. **myrice**.
murĭcis, γεν. τ. **murex**.
mūrīnus, a, um, (**mus**) μύϊνος, μύειος, τοῦ μυός.
muris γεν. τ. **mus**.
murmur, ŭris, οὐ. τὸ κάχλασμα (ὕδατος) τὸ μορμορίζειν, μορμορισμός. 2) γογγυσμός, ψιθυρισμός. 3) ἀμαυρὸς ἦχος, ψόφος, δοῦπος, ἦχος.
murmŭro, 1. (**murmur**) ἀμεταβ. ἐπὶ ὕδατος· μορμύρω, καχλάζω. 2) ἐπὶ ἀνθρώπου· γογγύζω, τονθορύζω. 3) ψιθυρίζω. 4) ψοφῶ, κορκορυγῶ.
murra, ἡ **murrha**, ἴδ. **myrrha**.
murrha, ae, θ. μορρία, μορρίνη, μουρρίνη, εἶδος ποικίλης λιθίας.
murrheus, a, um, = **myrrhinus**. 2) = **myrrheus**.
murrhĭnus, a, um, (**murrha**) μόρρινος, ἐκ τῆς μορρίνης λιθίας. **murrhina**, ōrum, (ὑπον. **vasa**) οὐ. πλ. τὰ μόρρινα σκεύη.
Mursa ἡ **Mursia**, ae, θ. Μοῦρσα πόλις τῆς Παννονίας.
murtetum = **myrtetum**.
murteus = **myrteus**.
mūrus, i, τεῖχος, (πόλεως). 2) τεῖχίον, τοῖχος. 3) μτφ. τὸ τεῖχος, ἡ σκέπη, τὸ ἔρκος.
mūs, mūris, ἀ. καὶ θ. μῦς. **agrestis (rusticus)** ὁ ἀγροτικὸς μῦς. **domesticus (urbanus)** ὁ κατοικίδιος. 2) **mus Ponticus** εἴτε **silvestris**, καὶ ἁπλῶς **mus**, ὁ Ποντικὸς μῦς.
Mūsa, ae, θ. Μοῦσα. **Musae**, πλ. αἱ Μοῦσαι (ἤτοι ἡ Καλλιόπη) (**Calliope**), Κλειώ (**Clio**), Μελπομένη (**Melpomene**), Θάλεια (**Thalia**), Εὐτέρπη (**Euterpe**), Ἐρατὼ (**Erato**), Οὐρανία (**Urania**), Πολύμνια (**Polymnia**), Τερψιχόρη (**Terpsichore**)· ὅθεν αἱ μοῦσαι, ἡ παιδεία, ἡ περὶ τὰ γράμματα σπουδή. 2) ἡ μοῦσα, ἡ ποίησις, τὸ ποίημα.
Mūsaeus, i, ἀ. Μουσαῖος, Ἕλλην ποιητὴς τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων.
musca, ae, θ. μυῖα 2) μτφ. ὁ ὀχληρός, παράσιτος.
muscōsus, a, um, (**sior**) (**muscus**) βρυόεις.
muscŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. **mus**) μικρὸς μῦς. 2) μυών. 3) πολιορκητικὴ μηχανή, εἶδος χελώνης ἢ σκέπης, ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ὁποίας οἱ πολιορκηταὶ εἰργάζοντο.
muscus, i, ἀ. βρύον.
mūsēum, ἀ. οὐ. **mūsēĭon**.
mūsĭca, ae, ᾗ **-ē**, ēs, θ. μουσική. **Musicāni**, ōrum, ἀ. πλ. Ἰνδικὸν ἔθνος, ἐντεῦθεν τοῦ Γάγγου.
mūsĭcus, a, um, μουσικός. **ars musĭca**, ἡ μουσική. ὡς οὐσ.· **us** ī, ἀ. ὁ μουσικός, καὶ **-a**, ōrum, οὐ. πλ. τὰ μουσικά, ἡ μουσική.
mussĭto, āre (θαμ. τ. **musso**) ἀμεταβ. μύζω. 2) σιωπῶ, οὐδὲ γρύζω. 3) ἀποκρύπτομαί τι.
musso, 1. (**mutio**) μύζω, γρύζω, ψιθυρίζω. 2) σιωπῶ. 3) ἐνδοιάζω, διστάζω.

mustāceum, i, οὐ. ἡ-eus, ῖi, ἀ. (mustum) μυστάκιον, εἶδος οἰνούττης.

mustēla, ἡ **mustella**, θ. γαλῆ, ἰκτίς. 2) βδέλλα (ἰχθύς).

mustum, i, οὐ. τ. γλεῦκος.

Mūta, ae, θ. = Lara.

mūtābĭlis, e, (lior) (muto) μεταβλητός, εὐμετάβολος.

mūtābĭlĭtas, ātis, θ. (mutabilis) τὸ μεταβλητόν, εὐμεταβλησία.

mūtātĭo, iōnis, θ. (muto) μεταβολή, ἀλλοίωσις. **rerum**, ἡ μεταβολὴ τῶν πραγμάτων, τῆς πολιτείας. 2) (ἀντ)άλλαγή.

mŭtĭlo, 1. (mutilus) (αἰτ.) ἀκρωτηριάζω, κολοβῶ τινά ἢ τι.

mŭtĭlus, a, um, μύτιλος, μίτυλος, κολοβός, ἠκρωτηριασμένος.

Mūtĭna, ae, θ. Μοτίνη, Μουτίνη, πόλις τῆς ἐντεῦθεν τοῦ Πάδου Γαλλίας ἡ τανῦν Modena. Ἐκ τούτου **Mutinensis**, e, τῆς Μουτίνης.

mūtĭo ἡ **muttĭo**, īvi, ītum, īre, μῦλαλῶ, μύζω, γρύζω. 2) μηκῶμαι. **Mutius**, ĭō. **Mucius**.

mūto, 1. (ἀντὶ **movito** ἐκ τοῦ **moveo**) **aliquid**, μετακινῶ, μεθίστημί τι. **se mutare** ἢ **mutari**, ἀπέρχεσθαι. **aliquo loco**, ἀπό τινος τόπου. **mutari finibus civitate**, ἐξέρχεσθαι, μετανίστασθαι ἐκ τῆς πολιτείας. **se luna mutat**, ἡ σελήνη (μετα)κινεῖται. 2) ἀλλοιῶ, μετα(ποιῶ) βάλλω τι. **mutatus voluntate est**, μετεβέβλητο τῇ γνώμῃ, μετέπεσεν. **res mutatae**, ἡ τῆς τύχης μετάπτωσις, **vinum mutatum**, τετραμμένος οἶνος. 2) ἐνίοτε καὶ ἀμεταβ. μεταβάλλω. **aestus mutat**, ὁ καύσων μεταβάλλει. **in superbiam mutare**, εἰς ὑπερηφανίαν μεταπίπτειν. 3) m. aliquid (cum) alia re, ἀλλάττω τί τινος, τί ἀντί τινος, αἱροῦμαί τι ἀντί τινος. **mutare locum** ἢ **solum**, (ἐπὶ φυγάδων) (μετ)ἀλλάττω, μεταβάλλω τὸν τόπον. **m. terras** ἢ **lares et urbem**, μετανίσταμαι (μετοικῶ), εἰς ἄλλην πόλιν. **m. vestem**, (ἐπὶ πενθούντων), μετα(βάλλομαι) λαμβάνω ἐσθῆτα.

muttio = **mutio**.

mūtŭātĭo, iōnis, θ. (mutuor) τὸ δανείζεσθαι, δανεισμός.

mūtŭe, ἐπίρ. (mutuus) ἀμοιβαίως. 1. **mūtŭo**, ἐπίρ. ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδόν. 2. **mutŭo**, 1. = **mutuor**.

mūtuor, 1. (mutuus) **aliquid ab aliquo**, δανείζομαί τι παρά τινος. 2) (παρα)λαμβάνω τι παρά τινος.

mūtus, a, um, κωφός (τὴν γλῶσσαν) ἄφωνος, ἄλαλος. 2) ἄφωνος, σιωπηλός, ἡσυχος.

mūtŭus, a, um, ἀμοιβαίως. **mutuum**, οὐ. ἡ ἀμοιβή. (ποιητ.) (per) **mutua**, ἀμοιβαίως. 2) δανειζόμενος. **pecunias mutuas** ἢ **mutuo sumere ab aliquo**, ἀργύριον δανείζεσθαι παρά τινος, **mutuum**, οὐ. τὸ δάνειον.

Mŭtȳcē, ēs, θ. Μοτύκα, Μότοικα, πόλις τῆς Σικελίας, τανῦν Modica. Ἐκ τούτου **Mutycensis**, e, τῆς Μοτύκης.

Mȳcălē, ēs, θ. Μυκάλη, ἀκρωτήριον καὶ πόλις τῆς Καρίας.

Mȳcēnae, ārum, θ. πλ. καὶ -a, ae, θ. Μυκῆναι (ποιητ. ἡ Μυκήνη), πόλις Ἀργολίδος. Ἐκ τούτου ά) **-naeus**, a, um, Μυκηναῖος. β') **-nenses**, ĭum, ἀ. πλ. οἱ Μυκηνεῖς, Μυκηναῖοι. γ') **Mycēnis**, ĭdis, θ. Μυκηνίς (ἡ Ἰφιγένεια).

Mȳcŏnos ἡ **-us**, i, θ. Μύκονος, μία τῶν Κυκλάδων.

Mygdŏnes, um, ἀ. πλ. Μυγδόνες, ἔθνος τῆς Μακεδονίας καὶ Φρυγίας. Ἐκ τούτου ά) **-donis**, ĭdis θ. Μυγδονίς, (ποιητ.) ἀντὶ τοῦ Λυδία). β') **-nius**, a, um, Μυγδόνιος, Φρυγικός.

Mygdŏnȳdes, ae, ἀ. Μυγδονίδης, υἱὸς τοῦ Φρυγὸς βασιλέως Μύγδονος.

Mȳlae, ārum, θ. Μυλαί, Μύλαι, πόλις τῆς Σικελίας.

Mȳlăsa, ārum, οὐ. πλ. τὰ Μύλασα (σ)α, πόλις τῆς Καρίας. Ἐκ τούτου ά) **-senses**, ĭum, ἀ. πλ. οἱ Μυλασασεῖς. β') **-sĭus**, a, um, τῶν Μυλάσων. γ') **-seni**, ōrum, οἱ κάτοικοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Myndus, ἡ -os, i, θ. Μύνδος, πόλις τῆς Καρίας. Ἐκ τούτου **Myndii**, ōrum. ἀ. πλ. οἱ Μύνδιοι.

myŏpăro, ōnis, ἀ. μυοπάρων (εἶδος πλοίου).

myrīcē, ēs, ᾗ -a, ae, θ. μυρίκη.

Mўrīna, ae, θ. Μύρινα, πόλις τῆς Αἰολίδος.

Myrmecўdes, ae, ἀ. Μυρμηκίδης.

Myrmĭdŏnes, um, ἀ. πλ. Μυρμιδόνες, ἔθνος Θεσσαλικόν.

Mўro, ōnis, ἀ. Μύρων.

myrrha, ae, θ. μύρα, σμύρνα, μύρον. 2) τὸ δένδρον. 3) **Myrrha**, Μύρρα ἡ Σμύρνα, ἡ τοῦ Ἀδώνιδος μήτηρ.

myrrhĕus, a, um, (**myrrha**) μύρινος.

myrrhĭnus, a, um, (**myrrha**) μύρινος.

myrtētum, i, οὐ. (**myrtus**) μυρσινών, μυρρινών,

myrtĕus, a, um (**myrtus**) μύρτινος, μύρσινος.

Myrtĭlus, i, ἀ. Μυρτίλος, υἱὸς τοῦ Ἑρμοῦ, ἡνίοχος τοῦ Οἰνομάου.

Myrtos, i, θ. Μύρτος, νῆσος παρὰ τὴν Εὔβοιαν. Ἐκ τούτου **Myrtōus**, a, um, **Myrtῶus**. **mare Myrtoum**, τὸ Μυρτῷον πέλαγος (μεταξὺ Κρήτης, Πελοποννήσου καὶ Εὐβοίας).

myrtum, i, οὐ. μύρτον.

myrtus, i, θ. ἡ μύρτος, ἡ μυρσίνη.

Myscĕlus, i, ἀ. Μύσκελος, ὁ θεμελιωτὴς τῆς Κρότωνος.

Mўsi, ōrum, ἀ. πλ. Μυσοί, οἱ κάτοικοι τῆς ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ Μυσίας (**Mysia**, ae, θ.) Ἐκ τούτου **Mўsus** (ποιητ.) ἡ **Mysĭus**, a, um, Μύσιος.

mysta ἡ -es, ae, ἀ. μύστης.

mystăgōgus, i, ἀ. μυσταγωγός.

mystērĭa, ōrum, οὐ. πλ. μυστήρια.

mystĭcus, a, um, μυστικός.

Mўtĭlēnae, ārum, καὶ -ē, ēs, θ. Μυτιλήνη, πρωτεύουσα τῆς Λέσβου. Ἐκ τούτου **-naeus**, a, um, Μυτιληναῖος.

mўtĭlus, i, ἀ. = **mitulus**.

Myūs, untis, θ. Μυοῦς, πόλις τῆς Καρίας.

N.

N, συντόμως δηλοῖ τὸ προωνύμιον **Numerius**.

Năbătaei, ōrum, ἀ. πλ. **Ναβαθαῖοι**, ἔθνος τῆς Πετραίας Ἀραβίας. Ἐκ τούτου **-taeus**, a, um, **Ναβαταῖος**, καὶ καθόλου, Ἀραβικὸς ἢ Ἀνατολικός.

nablium ἡ **naulium**, ĭi, οὐ. ἡ ναῦλα (ψαλτήριον ὄργανον).

nactus, a, um, μ. π. τ. **nanciscor**.

nae, ἡ **ne**, ἐπίρ. ναί, νή.

naenĭa, ae, θ. ἐπικήδειος αὐλῳδία, ἔλεγος, θρηνῳδία. 2) ἔλεγος ὀλοφυρμός. 3) μαγικὸν ᾆσμα, ἐπῳδή. 4) γυδαῖον ᾆσμα, φλύαρος.

Naevĭus, a, um, **Naίβιος**, τοῦ **Naιβίου**, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους. Ἐκ τούτου **Naeviānus**, a, um, τοῦ **Naιβίου**.

naevus, i, ἀ. φυσικὴ σώματος κηλίς, φακός.

Năias, ădis, συνήθ. **Năis**, ĭdis, ᾗ ĭdos, θ. **Naïάς**, **Naΐς**. 2) καθόλου Νύμφη. 3) (ποιητ.) τὸ ὕδωρ.

nam, σύνδ. γάρ, ἐπεί, διότι (τιθέμενον ἐν ἀρχῇ τῆς πρότάσεως οὐδεμιᾶς ἄλλης λέξεως προτασσομένης, ποιητικῶς δὲ ἐνίοτε ᾗ μετ' ἄλλην λέξιν, οἷον **ego nam**, ἀντὶ τοῦ **nam ego**).

namque, σύνδ. = **nam**.

nanciscor, nactus ἡ **nanctus sum**, scī, **aliquid**, (ἐπι)τυγχάνω, λαγγάνω τινός, λαγχάνω, λαμβάνω τι. **n. provinciam sorte**, κλήρῳ τὴν ἐπαρχίαν. **nactus est morbum**, νόσῳ περιέπεσε. **spem**, λαμβάνω ἐλπίδα. **n. tempestatem idoneam**, **ventum idoneum**, εὐηνεμίας, οὐρίου ἀνέμου ἐπιτυγχάνειν.

Nannētes ἡ **Namnētes**, um, ἀ. πλ. **Ναμνῆται**, ἔθνος τῆς Κελτικῆς Γαλλίας καὶ ἡ μητρόπολις αὐτῶν, ἡ τανῦν **Nantes**.

nans, ntis, μ. ἐν. τ. **no**.

Nantŭātes, um, ἀ. πλ. ἔθνος τῆς Ναρβωνησίας Γαλλίας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

nāpaeus, a, um, ναπαῖος. napaeae Nymphae ἡ ἁπλῶς Napaeae, αἱ Ναπαῖαι (Νύμφαι).
Nār, Nāris, ἀ. Νὰρ ἡ Νάρνος, παραποτάμιον τοῦ Τιβέρεως, τανῦν Nera.
Narbo, ōnis, θ. ἡ Ναρβών, πόλις ἐξ ἧς ἔλαβε τὸ ὄνομα ἡ Ναρβωνησία Γαλλία. 'Εκ τούτου Nabonensis, e, Ναρβωνιτικός.
narcissus, i, ἀ. νάρκισσος. 2)Narcissus, Νάρκισσος, υἱὸς τοῦ Κηφισσοῦ καὶ τῆς Λειριόπης, νεανίας τις ἐξόχου καλλονῆς.
nardus, i, θ ⁜ nardum, i. οὐ. ἡ νάρδος, τό τε φυτὸν καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἔλαιον.
nāris, is, θ. μυκτήρ, ῥώθων· κατὰ πλ. nares, οἱ μυκτῆρες οἱ ῥώθωνες, αἱ ῥῖνες. 2) ὁ μυκτήρ, ὁ μυκτηρισμός. naribus uti, μυκτηρίζειν. homo obesae nares, ἄνθρωπος κορυζῶν.
Narnĭa, ae, θ. Ναρνία, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς. 'Εκ τούτου Narniensis, e, τῆς Ναρνίας.
narrābĭlis, e, (narro) (ποιητ.) δυνατὸς διηγηθῆναι, λεκτός.
narrātĭo, ōnis, θ. (narro) δι(ἀφ)ήγησις, διήγημα.
narrātor, ōris, ἀ. (narro) ἀφηγητής, ὁ διηγούμενος.
narrātus, ūs, ἀ.(narro) δι(ἀφ)ήγημα.
narro, 1. aliquid, (ἀφ)ηγοῦμαι, ἱστορῶ τι. narrant, λέγουσι, διηγεῖνται. n. de aliqua re, διεξέρχομαί τι ἢ περί τινος. καὶ μετὰ τοῦ ut ἢ quomodo· ut res gesta est, narrabo ordine, τὸ πρᾶγμα, ὡς ἐγένετο διηγήσομαι ἐξῆς.
narthēcĭum, Yi, οὐ. ναρθήκιον, θήκη.
Nārўcĭus, a, um, Ναρύκιος. 'Εκ τῆς Λοκρικῆς πόλεως Νάρυκος καὶ καθόλου Λοκρικός. -cia, ae, θ. οἱ 'Επιζεφύριοι (ἐν Ἰταλίᾳ) Λοκροί, ἀποικία τῶν 'Οπουντίων Λοκρῶν. heros N., Αἴας, ὁ τοῦ Οἰλέως.
Năsămon, ōnis, ἀ. Νασαμών. κατὰ πλ. -nes, um, οἱ Νασαμῶνες, ἔθνος τῆς Λιβύης. 'Εκ τούτου -niācus, a, um, Νασαμώνιος, καὶ (ποητ.) = Λιβυκός.
nascor, nātus sum, nasci, γεννῶμαι, φύομαι, γίγνομαι. ex (de, ab) aliquo ἡ ἁπλῶς aliquo, ἔκ(ἀπό) τινος. genere natus summo, honesto loco, κάλλιστα πεφυκώς, εὐγενέστατος. Pelope natus, ἀπὸ Πέλοπος γεγονώς. natus deā, ἐκ θεᾶς γεγονώς. 2) γίγνομαι, φύομαι, ἀνατέλλω. amnis, ventus, ὁ ποταμός, ὁ ἄνεμος, luna nascitur, ἡ σελήνη ἀνατέλλει. collis nascitur, λόφος ἀνέχει. ex cupiditatibus odia nascuntur, ἐκ τῶν ἐπιθυμιῶν τὰ μίση ἀναφύεται. 3) κατ' ἐξοχὴν ἡ μετογ. nātus. Α') ὡς οὐσ. ἀ. = ὁ υἱός. nata, ae, θ. = ἡ θυγάτηρ. κατὰ πλ. nati, οἱ παῖδες, τὰ τέκνα. Β') ὡς ἐπίθ. natus ad aliquid, ἡ alicui rei, ποιητ. δὲ καὶ in rem ἢ μετ' ἀπαρ. natus ad dicendum, εὐφυὴς πρὸς τὸ λέγειν· πεφυκὼς πρός τι (ἐκ φύσεως πρός τι ὡρισμένος). locus ita natus est, ὁ τόπος οὕτω πέφυκε. pro re nata, ὡς πέφυκε τὰ πράγματα. e re nata, ἐκ τῶν ἐνόντων, ἐκ τῶν παρόντων. 4)natus, (μετ' αἰτ.) γεγονώς. homo annos centum natus, ἄνθρωπος ἑκατὸν ἔτη γεγονώς· ἐνίοτε major ἢ minor μετὰ ἢ ἄνευ τ. quam, ἴδ. magnus.
Năsĭca, ae, ἀ. (nasus) Νασικᾶς, ἐπωνύμιον τῆς οἰκογενείας τῶν Σκηπιώνων.
Năsīdĭus, a, um, Νασίδιος, ὄνομα 'Ρωμ. τινος γένους. 'Εκ τούτου -diānus, a, um, τοῦ Νασιδίου.
Năso, ōnis, ἀ.(nasus) Νάσων, 'Ρωμ. ἐπωνύμιον, ἴδ. Ovidius.
Năsos, i, θ. Νῆσος, προάστειον τῶν Συρακουσῶν.
nassa, ae, θ. κύρτος, κύρτη.
nasturtĭum, Yi, οὐ. κάρδαμον.
nāsus, i, ἀ. ῥίς, μυκτήρ. 2) μυκτήρ, μυκτηρισμός. aliquem ἢ aliquid suspendere naso (adunco) (δια)σιμοῦν, μυκτηρίζειν τινὰ ἤ τι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

nāsūte. (nasutus) ἐπίρ. μετὰ μυκτηρισμοῦ.

nāsūtus, a, um, (nasus), μακρόρρις. 2) σκωπτικός, μυκτηρίζων.

nāta, ae, θ. (δοτ. ᾱ ἀφ. πλ. natabus), ἴδ. nascor.

nātālĭcĭus, (ἡ -tius) a, um, (natalis) γενέθλιος, γενεθλιακός. dies, ἡμέρα. ὡς οὐσ. -a, ae, θ. καὶ κατὰ πλ. -a, ōrum, οὐ. τὰ γενέθλια (ἡ γενέθλιος ἑορτὴ καὶ τὰ γενέθλια δῶρα).

nātālis, e, (nascor) γενέθλιος, dies, ἡμέρα. (ποιητ.) humus n. = ἡ πατρίς. ὡς οὐσ. -is, is, ἀ. ά) (ὑπον. dies) ἡ γενέθλιος ἡμέρα. β') (ὑπον. locus) ὁ γενέθλιος τόπος. γ') ὁ γενέθλιος δαίμων. κατὰ πλ. natales, ĭum, ἀ. τὸ γένος, ἡ γενεά. homo, claris natalibus, ἄνθρωπος ἐκ λαμπροῦ γένους, περιφανὴς τὸ γένος.

nātātĭo, ōnis, θ. (nato) νῆξις, κολύμβησις.

nātātor, ōris, ἀ. (nato) νήκτης, κολυμβητής.

nates, ĭd. natis.

nātĭo, ōnis, θ. (nascor) γένος, γέννημα. 2) γένος, φῦλον, ἔθνος. 3) γένος, εἶδος.

nātis, is, θ. γλουτός. κατὰ πλ. nates, ĭum, οἱ γλουτοί, ἡ πυγή.

nātīvus, a, um, (nascor) γεννητός, 2) γεννητός, γενητός. verba nativa, αἱ πρωτόθετοι, πρωτότυποι λέξεις. 3) ἔμφυτος, φυσικός. coma, κόμη.

nato, 1. (θαμ. τ. no) ἀμεταβ. νήχομαι, νέω, κολυμβῶ. piscis natat, ὁ ἰχθὺς νήχεται. Ἐκ τούτου (ποιητ.) μεταβατ. δια(νήχομαι)κολυμβῶ, περῶ νηχόμενος, aquas, τὰ ὕδατα. unda natatur piscibus, οἱ ἰχθύες ἐννήχονται τοῖς κύμασι. natantes, ĭum, ἀ. πλ. οἱ ἰχθῦς. 2) ἐπιπολάζω, ἐκ(χέομαι)τείνομαι. vestis natat, ἡ ἐσθὴς ἐκ(χέεται)τείνεται. campi natantes, αἱ θάλασσαι καὶ αἱ λίμναι. 3) n. aliqua re, ῥέω τινί. pavimenta vino natant, τὸ ἔδαφος οἴνῳ ῥεῖ. 4) περὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἀποθνησκόντων ἢ τῶν μεθυόντων· ἀστατεῖν, ἀμβλὺν εἶναι. 5) ἐπὶ τοῦ ποδός, (ὅταν τὸ ὑπόδημα εἶναι χαλαρόν), ἀστατεῖν, ῥεῖν, πλεῖν. Ἐκ τούτου = ἀστατεῖν, ἐν ἀβεβαιότητι εἶναι. animus natat, ἡ ψυχὴ ἀστατεῖ.

nātrix, īcis, θ. (no) ἡ ὕδρα, ὁ ὕδρος. 2) ἰμάσθλη.

natu, ἀφ. τ. natus, 2.

nātūra, ae, θ. (nascor) φύσις. naturā filius, frater, κατὰ φύσιν υἱός, ἀδελφός. n. animae, montis, ἡ φύσις τῆς ψυχῆς, τοῦ ὄρους. n. loci, ἡ τοῦ τόπου φύσις. naturā ferus, liberalis, φύσει ἄγριος, ἐλευθέριος. naturae (con)cedere ἢ satis facere, ἀποθνήσκειν. in rerum natura est ἢ in rerum naturam cadit, φύσιν ἔχει, ἐνδέχεται. 2) ἡ τῶν ὄντων φύσις, τὸ σύμπαν, φύσις, ὁ κόσμος. 3) φύσις, οὐσία, τὸ ὄν. duae naturae = ἡ γῆ καὶ τὸ ὕδωρ. 4) τὰ αἰδοῖα, μόρια (ἡ φύσις).

nātūrālis, e, (natura) φυσικός. n. pater, ὁ κατὰ φύσιν πατήρ. n. moles, ὄγκος φυσικός, αὐτοφυής. mors n., ὁ φυσικός, ὁ αὐτόματος θάνατος. dies n., ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. 2) φυσικός, ὁ περὶ τῆς φύσεως.

nātūrālĭter, ἐπίρ. (naturalis) φυσικῶς, φύσει, κατὰ φύσιν.

1. nātus, a, um, μ. π. τ. nascor.

2. nātus, ūs, ἀ. (nascor) μόνον κατ' ἀφ. natu, τῇ ἡλικίᾳ, τὴν ἡλικίαν. magno natu, ἄνθρωπος πόρρω τῆς ἡλικίας ὤν, πρεσβύτης. major, maximus natu, πρεσβύτερος, πρεσβύτατος. tantus natu, τηλικοῦτος ὤν. maximo natu filius, ὁ πρεσβύτατος υἱός.

naucum, i, οὐ. καὶ naucus, i, ἀ. ἄχρηστον. Ἐκ τούτου nauci habere ἢ facere, περὶ οὐδενὸς ποιεῖσθαι, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τιθέναι.

naufrăgĭum, ĭi, οὐ. (navis-frango) ναυαγία. n. facere ἢ pati, ναυα-

γεῖν. 2) μτφ. ναυαγία, φθορά, ἀπώλεια, συμφορά. 3) ναυάγιον (ὅηλ. τὰ συντρίμματα τοῦ ναυαγίαν ὑποστάντος πλοίου). ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μτφ. reipublicae, τῆς πολιτείας.

naufrăgus, a, um, (navis-frango) ναυαγός, μτφ. ἀπολωλώς, κατ' ἐξοχήν· ὁ τὰ ἑαυτοῦ ἀπολέσας. 2) ὁ ναυάγιον ἐπιφέρων. n. mare, ἡ ναυφθόρος θάλασσα.

Naupactus, i, θ. Ναύπακτος, πόλις τῆς Αἰτωλίας. Ἐκ τούτου -tĭcus, a, um, Ναυπάκτιος.

Nauplĭus, ĭi, ἀ. Ναύπλιος, βασιλεὺς Εὐβοίας, πατὴρ τοῦ Παλαμήδους, ὅστις διὰ τοῦτο -lĭades, ae, ἀ. Ναυπλιάδης, καλεῖται.

nausĕa, ae, θ. (navis) ναυσία, ναυτία, ἐμεσία.

nauseo, āre, (nausea) ἀμετάβ. ναυσιῶ, ναυτιῶ. 2) ἀσῶμαι, σικχαίνομαι.

nausĕŏla, ae, θ. ὑποκ. τ. nausea.

nauta, ae, ἀ. ἴδ. navita.

nautĭcus, a, um (navis) ναυτικός. nautica castra, ἀναύσταθμος. nauticae res, ἡ ναυτική. nautici (homines), ōrum, ἀ. πλ. οἱ ναυτικοί, οἱ ναῦται.

nāvālis, e, (navis) νήϊος, ναυτικός. arbor n., ναυπηγήσιμον δένδρον. socii navales, οἱ ναῦται, οἱ κωπελάται ἢ (ἐνίοτε) οἱ ἐπιβάται. ὡς οὐσ. -le, is, οὐ. τὸ νεώριον, (ναυπήγιον ϗ νεώλκιον). 2) -ia ĭum, πλ. τὰ νεώρια, οἱ νεώσοικοι.

nāvarchus, i, ἀ. ναύαρχος.

nāvĭcŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. navis.

nāvĭcŭlārĭus, a, um, (navicula) ναυκληρικός. Ἐκ τούτου ά) navicularia, ae, θ. ἡ ναυκληρία. -us, ĭi, ἀ. ὁ ναύκληρος.

nāvĭfrăgus, a, um = naufragus.

nāvĭgābĭlis, e, (navigo) πλώϊμος, πλωτός.

nāvĭgātĭo, ōnis, θ. (navigo) ὁ πλοῦς, ναυτιλία.

nāvĭger, ĕra, ĕrum, (navis-gero) (ποιητ.) πλοιοφόρος, πλώϊμος, πλωτός.

nāvĭgĭŏlŭm, ĭi, οὐ. ὑποκ. τοῦ nāvĭgĭum, ĭi, οὐ. (navigo) πλοῖον.

nāvĭgo, 1. (navis-ago) 1) ἀμεταβ. πλέω, ναυτίλλομαι. n. e portu, ἐκ τοῦ λιμένος ἐκπλέω, (παροιμ.) n. in portu = ἐν ἀσφαλείᾳ εἰμί. Ἐκ τούτου (ποιητ.) = νήχομαι, κολυμβῶ. 2) μεταβατ. aliquid, πλέω τι, (ἔν τινι, διά τινος). Oceanum, τὸν Ὠκεανὸν (διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ).

nāvis, is, θ. (ναῦς) πλοῖον. n. oneraria, ἡ φορτηγὸς ναῦς, ἡ ὁλκάς. praetoria, ἡ ναυαρχίς. (παροιμ.) navibus et quadrigis = πάσαις δυνάμεσι. in eadem navi esse, = τὴν αὐτὴν τύχην ἔχειν.

nāvĭta ϗ συνήθ. nauta, ae, ἀ. ναύτης, ναυτικός.

nāvĭtas, ātis, θ. ϗ gnavitas, (navus) ἐνέργεια, δραστηριότης.

nāvĭter, ϗ gnaviter, (navus) δραστηρίως.

nāvo, 1. (navus) aliquid, φιλοπόνως ποιῶ τι, ἐπιμελοῦμαι τινος. opus, φιλοπονῶ τι. operam alicui, ὑπηρετῶ τινι.

nāvus, a, um, (ϗ gnavus) ἐνεργός, δραστήριος, ἐπιμελής, φιλόπονος.

Naxos, i, θ. Νάξος, ἡ μεγίστη τῶν Κυκλάδων.

nē, σύνδ. μή, ὅπως μή, ἵνα μή, ὡς μή, ne fac, μὴ ποίει. ne facias, μὴ ποιήσῃς. crudelem, ne dicam sceleratum, σκληρὸν ἵνα μὴ εἴπω κακοῦργον. ne multa dicam ἢ ne multa = ἢ ne multis, ἵνα μὴ μακρολογῶ. cura ne in morbum incidas, ἐπιμελοῦ ὅπως μὴ νοσήματι περιπέσῃς. unus, ne caperetur urbs, causa fuit, εἷς αἴτιος ἐγένετο τοῦ μὴ ἁλῶναι τὴν πόλιν. obstare alicui ne videat, κωλύειν τινὰ τοῦ ὁρᾶν. cave ne facias, (ὅρα) μὴ ποιήσῃς. vide ne non-, φοβοῦμαι μὴ οὐ-. 2) ne -quidem, οὐδὲ- μηδέ. ne unus quidem, οὐδὲ εἷς. ne si cupiam quidem, οὐτ' ἂν εἰ βουλοίμην. 2. nĕ ἐρωτημ. ἐγκλινόμενον μόριον, προσαρτώμενον ἐν τέλει τῆς λέξεως, δι' ἧς γίνεται ἡ ἐρώτησις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἦ ἄρ' οὖ. putasne? ἦ εἶει; itane est? ἄρ' οὐχ οὕτως ἐστί. 2) ἐν τῇ διαζευκτικῇ ἐρωτήσει, ἤ. amicorum inimicorumne? τῶν φίλων ἢ τῶν ἐχθρῶν. 3) εἰ. quaero, rectene meminerim, ἐρωτῶ, εἰ ὀρθῶς μέμνημαι. honestumque factu sit an turpe, dubitant, πότερον καλόν ἐστι ποιεῖν ἢ αἰσχρόν, ἀποροῦσιν. 4) πλεοναστικῶς. uterne, ἀντὶ τ. uter, πότερος.

3. ne, προστακτ. τ. neo.

Nĕāpolis, is, ϑ. Νεάπολις, μέρος τῶν Συρακουσῶν. 2) παράλιος τῆς Καμπανίας πόλις. Ἐκ τούτου -lītānus, a, um, τῆς Νεαπόλεως, ᾗ -ni, ōrum, ἀ. πλ. Οἱ Νεαπολῖται. 3) πόλις τῆς Ζευγιτανίας.

nĕbŭla, ae, νεφέλη, νέφη, ὁμίχλη. 2) ἀτμός, κνίσσα, καπνός. 3) (ποιητ.) τὸ λεπτὸν κάλυμμα, ὕφασμα.

nĕbŭlo, ōnis, ἀ. (nebula) ἀκοτίας οὐτιδανός. 2) ἀεροληψίας, ἀγύρτης.

nĕbŭlōsus, a, um, (nebula) νεφελώδης, ὁμιχλώδης.

nec ἢ necque, σύνδ. οὔτε, καὶ οὐ, μήτε, καὶ μή. quo mortuo, nec, ita multo post, τούτου ἀποθανόντος καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον. nec quidem, οὐδέ. non modo spes sed nec dilatio, οὐ μόνον ἡ ἐλπὶς ἀλλ' οὔτε ἡ ὑπέρθεσις. nec -nec, neque -neque, οὔτε -οὔτε. nec -et, οὔτε -τε (δέ). greges anserum, gallinarum, nec non piscium, ἀγέλαι χηνῶν, ὀρνίθων κτλ., πρὸς δ' ἔτι ἰχθύων. nec non et illi, καὶ ἐκεῖνοι ὡσαύτως. nec ἢ neque enim, οὔτε γάρ, οὐδὲ γάρ.

nec-dum ἢ neque-dum, σύνδ. οὔτε-πω, μήτε-πω. 2) οὐδέπω, μηδέπω.

nĕcessārĭe, ᾗ (ἐπαν.) -o, ἐπίρ. (necessarius) ἀναγκαίως, ἐξ ἀνάγκης.

nĕcessārĭus, a, um, (necesse) ἀναγκαῖος. mors necessaria, ὁ ἀναγκαῖος (ὁ φυσικὸς) θάνατος. necessarium est, μετ' ἀπαρ. ἀναγκαῖόν ἐστι (μετ' ἀπαρ.) 2) ἀναγκαῖος, ἐπιτήδειος, προσήκων. (φιλία, γένει, κτλ.) homo tam n., ἄνϑρωπος τοσοῦτον οἰκεῖος.

mors homini κτλ. necessarii, ὁ ϑάνατος συγγενοῦς.

nĕcesse, οὐ, ἄκλ. ἀναγκαῖον, ἀνάγκη. -id quod n. erat, ὅπερ ἀναγκαῖον ἦν. n. habeo scribere, ἀνάγκη ἐστί μοι γράφειν. n. esse, ἀνάγκη ἐστί. μετὰ δοτ. ᾗ ἀπαρ. ἢ αἰτ. ᾗ ἀπαρ. n. est μεϑ' ὑποτ. ἀνάγκη ἐστίν-. καὶ παραλειπομ. συνήϑ. τ. ut. multa videant n. est, ἀναγκαῖον αὐτοῖς ἐστι πολλὰ ὁρᾶν.

nĕcessĭtas, ātis, ϑ. (necesse) ἀνάγκη. n. divina ἡ ϑεία ἀνάγκη. n. extrema, ὁ ϑάνατος. parere necessitati, τῇ ἀνάγκῃ ὑπείκειν. 2) κατὰ πλ. ἀνάγκαι, χρεῖαι. publicae necessitates, αἱ δημόσιαι ἀνάγκαι. 3) ἀνάγκη, ἀναγκαιότης, ἐπιτηδειότης, οἰκειότης, φιλία, συγγένεια κτλ.

nĕcessĭtūdo, ĭnis, ϑ. (necesse) ἀνάγκη, ἀνάγκης δύναμις. 2) ἀνάγκη, ἀπορία, τὰ δεινά. 3) συνήϑ. ἀναγκαιότης, ἐπιτηδειότης, συγγένεια, φιλία. necessitudinem cum aliquo contrahere, φιλίαν πρός τινα ποιεῖσθαι. adjungere aliquem ad suam necessitudinem, ἀναρτᾶσθαί τινα. 3) πλ. οἱ ἀναγκαῖοι, ἐπιτήδειοι, φίλοι, συγγενεῖς, κτλ.

necessum est = necesse est, μετ' ἀπαρ.

necis γεν. τοῦ nex.

nec-ne, ἢ nec ne, ἢ οὐκ, recte, necne? καλῶς ἢ οὐκ, καλῶς ἢ κακῶς;

nec-non, ἢ nec non, καὶ neque non, ἴδ. nec.

nĕco, 1. aliquem, ἀποκτείνω τινά. 2) aliquid, ἀπόλλυμι, διαφϑείρω, ἀναιρῶ τι.

nĕc-ŏpīnans, antis, ἀπροσδόκητος, οὐ προσδοκῶν.

nĕc-ŏpīnāto, ἐπίρ. (necopinatus) ἀπροσδοκήτως, ἐξ ἀπροσδοκήτου.

nĕc-ŏpīnātus, a, um, ἀπροσδόκητος, οὐ προσδοκώμενος. ex necopinato, necopinato.

nĕc-ŏpīnus, a, um, (ποιητ.) ά) = necopinatus. β') = necopinans.

nectar, ăris, οὐ. νέκταρ. 2) περὶ παντὸς γλυκέως καὶ εὐαρέστου, π. χ. γλυκὺς οἶνος, μέλι, γάλα, ἡδεῖα ἀμή, Hl.

nectărĕus, a, um, (nectar) νεκτάρεος, ἐκ νέκταρος.

necto, nexŭi καὶ nexi, nexum, 3. aliquid, πλέκωτι, retia, δίκτυα. n. dolum, πλέκω δόλον. 2) μτφ. ἀ) συνάπτω, συνδέω, ἑνῶ. virtutes inter se nexae sunt, αἱ ἀρεταὶ ἀλλήλαις συνημμέναι εἰσί. alia ex alio nectuntur, ἄλλα ἐξ ἄλλου ἐξαρτᾶται. β') δέω, δεσμεύω, εἰς φυλακὴν εἰσάγω χρέους ἕνεκα. ὅθεν nexi, ōrum, ὁ. πλ. οἱ δεσμῶται, μτφ. sacramento nexi, ὅρκῳ δεθέντες.

nĕcŭbi (ne-alicŭbi), μήπου, ἵνα (ὅπως) μήπου.

nĕcunde (ne-alicunde) μήποθεν, ἵνα (ὅπως) μήποθεν.

nĕdum, σύνδ. (συνήθως προηγουμένης ἀρνήσεως), μὴ ὅτι, μή τι, μή τί γε. nedum satrapes non potest, nedum tu possis, οὐδὲ σατράπης δύναται, μὴ ὅτι σὺ δύνασαι. 2) (σπαν.) ἀντὶ τοῦ non modo, οὐ μόνον (ἐπομένου τοῦ sed etiam).

nĕfandus, a, um, (ne-for) ἄρρητος, ἀθέμιστος, ἀνόσιος, μιαρός, ἀσεβής.

nĕfārĭe, ἐπίρ. (nefarius) ἀρρήτως, ἀθεμίστως, ἀνοσίως, μιαρῶς, ἀσεβῶς.

nĕfārĭus, a, um, (nefas) ἄρρητος, ἀθέμιστος, ἀνόσιος, μιαρός, ἀσεβής, μογθηρός, κακοῦργος. ὡς οὐσ. -ium, ĭi. οὐ. τὸ δεινὸν ἀδίκημα, ἀνοσιουργία, τὸ ἀνόσιον, ἡ ἀσέβεια.

nĕfas, οὐ. ἄκλ. (μόνον κατ' ὀνομ. καὶ αἰτ. τ. ἑν.) τὸ ἀνόσιον, ἀθέμιστον, ἄρρητον, ἄδικον. nefas mihi est illud facere, οὐ θεμις ἐστιν, οὐκ ἔξεστί μοι ἐκεῖνο ποιεῖν. per fas omne et n., δικαίως καὶ ἀδίκως, πάντως, παντὶ τρόπῳ. nefas est dictu, ἀνόσιόν ἐστιν εἰπεῖν. 2) συχνὰ ὡς ἐπιφώνημα, φῦ! φεῦ! Ἐκ τούτου μτφ. (ποιητ.) ὁ ἀθέμιστος, ὁ ἀνόσιος, ὁ μιαρὸς ἄνθρωπος, τὸ μύσος.

nĕ-fastus, a, um, ὁ ἐναντίος τῶν θείων νόμων. dies nefasti, ἡμέραι καθ' ἃς δὲν ἐπετρέπετο δικαστικὰς ἐργασίας γενέσθαι, αἱ μὴ δικάσιμοι ἡμέραι. ὅθεν ἀ) ἡ δυστυχής, ἀποφράς, dies, ἡμέρα. β') ἄρρητος, ἀθέμιστος, ἀνόσιος, μιαρός, ἀσεβής.

nĕgantĭa, ae, θ. (nego) ἀπόφασις, ἄρνησις.

nĕgātĭo, ōnis, θ. (nego) ἀπόφασις, ἄρνησις.

nĕgĭto, āre, (θαμ. τοῦ nego) ἀποφάσκω, ἀρνοῦμαι.

neglectĭo, ōnis, θ. (negligo) ἀμέλησις, ὀλιγώρησις.

neglectus, a, um, ἠμελημένος, καταπεφρονημένος (μ. π. τ. negligo).

neglexi, πρκ. τ. negligo.

neglĭgens, entis, (entior, entissimus) (μ. ἐν τ. (negligo) ἀμελής, ὀλίγωρος, ῥάθυμος. μετὰ γεν. alicujus ἢ in (circa) aliquem, ἀμελῶς ἔχων τινος ἢ περί τινα. n. alicujus rei ἢ in re, ἀμελῶς, ῥαθύμως ἔχων περί τι.

neglĭgenter (tius, tissime) ἐπίρ. (negligens) ἀμελῶς, ὀλιγώρως.

neglĭgentĭa, ae, θ. (negligens) ἀμέλεια, ὀλιγωρία, alicujus rei ἢ in re, περίτι.

neglĭgo, (καὶ neglĕgo ὑ neclego) lexi, lectum, 3. (nec-lego) (αἰτ.) ἀμελῶ, ὀλιγωρῶ, ἀμελῶς ἔχω, οὐ μέλει μοί τι, καταφρονῶ τινος. n. leges, ἀφροντιστῶ τῶν νόμων. n. periculum, ἀμελῶς ἔχω πρὸς τὸν κίνδυνον. καὶ μετ' ἀπαρ. aliquid facere, ποιεῖν τι. κατ' ἐξοχήν. n. rem familiarem, ἀμελῶ, οὐδὲν φροντίζω τῆς οὐσίας.

nĕgo, 1. (nec) 1. ἀμεταβ. λέγω οὐ. ἀποφάσκω. 2) μεταβ. n. aliquid, ἀρνοῦμαί τι, ἀποφάσκω τι. n. illud bonum esse, οὔ φημι ἐκεῖνο ἀγαθὸν εἶναι. (ποιητ.) negor, μετ' ὀνομ. καὶ ἀπαρ. = λέγουσιν ὅτι ἐγώ. negor casta, οὐ φασίμε ἁγνὴν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

(εἶναι). 3) n. alicui aliquid, ἀνανεύω, ἀπαρνοῦμαί τινί τι. (ποιητ.) negare (se) comitem, οὐ φάναι, οὐ βούλεσθαι ἀκολουθήσειν. n. me vinculis, ἀποτρίβομαι τὰ δεσμά.

nĕgōtĭālis, e, (negotium) πραγματικός.

nĕgōtĭātĭo, ōnis, θ. (negotior) ἡ μεγάλη ἐμπορία, πραγματεία.

nĕgōtĭātor, ōris, ἀ. (negotior) ἔμπορος, ὁ μεγαλέμπορος, πραγματευτής.

nĕgōtĭŏlum, i, οὐ. ὑποκ. τοῦ negotium.

nĕgōtĭor, 1. ἀμεταβ. ἐργάζομαι, πραγματεύομαι, ἐμπορεύομαι, περὶ μεγάλην ἐμπορίαν ἀσχολοῦμαι.

nĕgōtĭōsus, a, um, (sior, sissimus) (negotium) πολυπράγμων, ἄσχολος. 2) πραγματώδης, ὁ πράγματα πολλὰ παρέχων.

nĕgōtĭum, ĭi, οὐ. (nec-otium) ἀσχολία, πρᾶγμα, ἔργον. snum agere, gerere, τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. est mihi n. cum illo, πρᾶγμα ἐστί μοι πρός τινα. esse in negotio (κατ' ἀντιθ. πρὸς τὸ in otio) ἀσχολίαν ἔχειν, ἀσχολεῖσθαι. 2) κατ' ἐξοχὴν κατὰ πλ. negotia, τὰ τῆς πόλεως πράγματα, τὰ πολιτικά. 6') πραγματεία, συμβόλαιον, ἐμπορία (κυρ. μεγάλη). negotia gerere, πραγματεύεσθαι, ἐμπορεύεσθαι. 3) πρᾶγμα, ἔργον, (χαλεπόν, δυσχερές, ὀχληρόν τι). nihil negotii est id. facere, οὐδὲν πρᾶγμα, ῥᾴδιόν ἐστι τοῦτο ποιῆσαι. magnum est, πολὺ ἔργον ἐστί, δυσχερές ἐστι. nullo negotio ἢ sine negotio, ῥᾳδίως, εὐμαρῶς. facessere (exhibere) alicui negotium, ἢ συνηθέστ. negotia, ἀσχολίαν, πράγματά τινι παρέχειν. 4) πρᾶγμα, χρῆμα. quid negotii est? τί πότ' ἐστιν; ineptum n., ἄτοπόν τι. lentum, γλίσχρον πρᾶγμα, γλίσχρος τις.

Nēlĕus, ĕi, ἀ. Νηλεύς, πατὴρ τοῦ Νέστορος, βασιλεὺς τῆς Πύλου. Ἐκ τούτου ά) Nelēius, a, um, Νηλήϊος, ᾗ ὡς οὐσ. ὁ Νηλήϊος = ὁ Νέστωρ. β') Nelēus, a, um, Νηλήϊος. γ') Nelīdes, ae, ἀ. ὁ Νηλείδης.

Nĕmēa, ae, θ. Νεμέα (ἐν Ἀργολίδι). Ἐκ τούτου ά) Nemeaeus, a, um, Νεμεαῖος. β') Nemēa, ōrum, οὐ. πλ. τὰ Νέμεα, Νέμεια (οἱ ἐν Νεμέᾳ ἀγῶνες).

Nĕmĕsis, ĭos, θ. Νέμεσις.

Nēmētes, um, ἀ. πλ. Νέμητες, ἔθνος τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.

Nemetocenna, ae, θ. πόλις τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.

nēmo, ĭnis, (ἡ γεν. neminis σπανία, ἀντ' αὐτῆς δὲ τὸ nullius εὐχρηστότ.) (ne-homo) ἀ. ᾗ θ. οὐδείς, (μηδείς). n. unus, οὐδεὶς εἷς. n. alius, οὐδεὶς ἄλλος. non n., ἔνιοι. n. non, οὐδεὶς ὅστις οὐ.

nĕmŏrālis, e, (nemus) τοῦ ἄλσους, ἀλσώδης. 2) Nemoralis, τῆς ἐν Νέμει Ἀρτέμιδος.

nĕmŏri-cultrix, īcis, θ. (nemus-colo) ἡ ὑλόβιος.

nĕmŏrōsus, a, um, (nemus) ποιητ.) ἀλσώδης. 2) ὑλώδης, πολύ(κλαδος) ὄζος.

nempe, ἐπίρ. (nam-pe?) δήπου, δηλαδή, ἦ γάρ;

nĕmus, ŏris, οὐ. νέμος, τὰ πέμπη. 2) σύδενδρος τόπος, δενδρών, δρυμός, ἄλσος. 3) (ποιητ.) ἡ ὕλη, τὰ ξύλα. 4) Nemus, τὸ Νέμος, τὸ περὶ τὴν Ἀρικίαν ἄλσος τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τὸ ἐν αὐτῇ Ἀρτεμίσιον.

nēnĭa = naenia.

nēnŭ, ἐπίρ. (ἀρχ.) = non.

nĕo, nēvi, nētum, 2. aliquid, νέω, νήθω, κλώθω τι. 2) (ποιητ.) = ὑφαίνω.

Neŏcles, is, ἀ. Νεοκλῆς πατὴρ τοῦ Θεμιστοκλέους, ὅστις διὰ τοῦτο λέγεται Neoclīdes, ae, ἀ. Νεοκλείδης.

Neoptŏlĕmus, i, ἀ. Νεοπτόλεμος, υἱὸς τοῦ Ἀχιλλέως, ὁ καὶ Πύρρος καλούμενος.

nĕŏtĕrĭci, ōrum, ἀ. πλ. οἱ νεωτερικοί.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

nĕpa, ae, θ. (λ. Αιβυκὴ) σκορπιὸς (τὸ ζῶον καὶ τὸ ἄστρον). 2) ὁ καρκῖνος.

Nĕpe ᾗ Nĕpēte, is, οὐ. ἡ Νέπετος ἢ Νέπιτα, πόλ. Τυρρηνίας. Ἐκ τούτου Nepesīnus, a, um, Νεπεσῖνος.

Nĕphĕlē, ēs, θ. Νεφέλη, μήτηρ τοῦ Φρίξου καὶ τῆς Ἕλλης. Ἐκ τούτου ά) -lēis, ĭdis, θ. Νεφεληΐς, θυγάτηρ τῆς Ν. β') -laeus, a, um, Νεφελαῖος, τῆς Νεφέλης.

1. nĕpos, nepōtis, ἀ. ἔγγονος (ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ ἢ τῆς θυγατρός). (ποιητ.) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατὰ πλ. καθόλου ὁ ἔγγονος, ἔκγονος. nepotes Remi = οἱ Ῥωμαῖοι. 2) n. fratris ἡ ex fratre, ἀ sororis ἡ ex sorore, ὁ ἀδελφιδοῦς, ἀδελφόπαις.

2. Nĕpos, ōtis, ἀ. Νέπως, Ῥωμ. οἰκογενειακὸν ὄνομα.

neptis, is, θ. (nepos 1.) ἐγγόνη (ἡ θυγάτηρ τοῦ υἱοῦ ἢ τῆς θυγατρός).

Neptūnus, i, ἀ. ὁ Ποσειδῶν, υἱὸς τοῦ Κρόνου, σύζυγος τῆς Ἀμφιτρίτης, θεὸς τῆς θαλάσσης. ὅθεν (ποιητ.) = ἡ θάλασσα. Ἐκ τούτου -nĭus, a, um, Ποσειδώνειος. arva ἢ prata Neptunia = ἡ θάλασσα. heros Neptunius = ὁ Θησεύς, ὡς υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος. (dux N. = ὁ Σ. Πομπήνος, ὡς νομιζόμενος υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος). aquae Neptuniae, πηγή τις παρὰ τῇ Ταρρακίνᾳ.

nēquam, ἄκλ. ἐπίθ. (nequior, nequissimus) οὐδαμινός, οὐτιδανός, ἀχρεῖος, ἄχρηστος, πονηρός, φαῦλος. 2) ἄσωτος, ἀσελγής, ἀκόλαστος.

nē-quāquam, ἐπίρ. οὐδαμῆ, οὐδαμῶς, μηδαμῆ, μηδαμῶς.

nēque, nequedum, ῥῆδ. nec.

nĕ-quĕo, quīvi ᾗ quĭi, quĭtum, 4. ἀδυνατῶ, οὐ δύναμαι. ἐν τῇ μετὰ παθητ. ἀπαρεμφ. συντάξει λέγεται ᾗ nequitur. aliquid reddi nequitur, ἀδύνατόν ἐστιν, οὐ δύναται ἀποδοθῆναι.

mĕ-quicquam ἢ ne-quidquam, ἐπίρ. μάτην, τηνάλλως διακενῶς.

nequior, ĭus, συγκριτ. τ. nequam.

nequissimus, ὑπερθ. τ. nequam.

nēquis, nequid ᾗ nequi, nequae, (neqna) nequod, ἀντὶ τοῦ nequis, ne quid ᾗ.

nēquĭter, ἐπίρ. (nequam) ἀχρείως. ἀχρήστως, φαύλως, πονηρῶς. 2) ἀσώτως, ἀσελγῶς, ἀκολάστως.

nēquĭtĭa, ae, θ. (nequam) οὐδαμινότης, ἀχρηστία, φαυλότης. 2) ἀσωτεία, πονηρία, ἀσέλγεια, ἀκολασία.

Nērĕus, ĕos καὶ ĕi, ἀ. Νηρεύς, υἱὸς τοῦ Ὠκεανοῦ, σύζυγος τῆς Δωρίδος, πατὴρ τῶν Νηρηίδων, θαλάσσιός τις θεός. Ἐκ τούτου ά) Nērēis, ĭdis, θ. Νηρηΐς β') Nērēĭus, a, um, Νηρήϊος Νήρειος. γ') Nērīnē, ēs, θ. (ποιητ., σπαν.) = Nerēis.

Nērĭtos ἢ -us, i, ἀ. Νήριτος, νῆσος μικρὰ τοῦ Ἰονίου Πελάγους, παρὰ τῇ Ἰθάκῃ. Ἐκ τούτου Nērĭtĭus, a, um, Νηρίτιος, καὶ (ποιητ.) Ἰθακήσιος.

Nēro, ōnis, ἀ. Νέρων, οἰκογενειακὸν ὄνομα τοῦ Κλαυδίου γένους (gens Claudia).

Nersae, ārum, θ. πλ. πόλις Αἰκούων.

Nĕrŭlum, i, οὐ. πόλις τῆς Λευκανίας.

Nerva, ae, ἀ. Νέρβας, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

Nervĭi, ōrum, ἀ. πλ. Νερούϊοι, ἔθνος τῆς Βελγικῆς Γαλλίας. Ἐκ τούτου Nervĭcus, a, um, τῶν Νερουΐων.

nervōse, (sius) ἐπίρ. (nervosus) νευρωδῶς, ἰσχυρῶς, ἐντόνως.

nervōsus, a, um, (sior) (nervus) νευρώδης. μτφ. ἰσχυρός, ἔντονος.

nervŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τοῦ

nervus, i, ἀ. νεῦρον, τένων. 2) μτφ. τὰ νεῦρα, ἡ δύναμις, ἰσχύς, δεινότης λόγου. 3) ἡ χορδὴ ὀργάνου τινός. 4) ἡ νευρὰ τοῦ τόξου. 5) δεσμός, δεσμωτήριον, ἄλυσις.

ne-scĭo, scīvi καὶ scĭi, scītum, 4. aliquid, οὐκ οἶδα, ἀγνοῶ τι. ᾗ μετ' αἰτ. καὶ ἀπαρ., ἢ μετ' ἀναφ. ἢ ἐρωτηματ. προτάσεως. n. qui,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

quis, οὐκ οἶδ' ὅστις, τίς. n. quo modo (pacto) οὐκ οἶδ' ὅπως. n. an, οὐκ οἶδα εἰ, ἴσως, τάχα. hoc n. an accidat nulli, οὐκ ἂν συμβαίνει οὐδενί. 2) = οὐκ εἰδέναι, οὐ γινώσκειν τι. Latine, οὐκ οἶδα τὴν Λατινικήν. 3) = οὐ δύνασθαί τι.

nescĭus, a, um (nescio) alic ujus rei, οὐκ εἰδώς, ἀγνοῶν τι. n. futuri, οὐκ εἰδὼς τὸ μέλλον. non sum n., οὐκ ἀγνοῶ, εὖ οἶδ' ὅτι. 2) ἀγνώς, ἀμαθής, ἀνεπιστήμων, ἄπειρός τινος. 3) παθ. ἄγνωστος, ἀγνοούμενος.

Nēsis, ĭdis, θ. Νησίς, νησίδιον πλησίον τῆς Νεαπόλεως κείμενον.

Nessus, i, ἀ. Νέσσος, ποταμὸς τῆς Θράκης. 2) Κένταυρός τις ἐν Αἰτωλίᾳ. Ἐκ τούτου **Nessēus**, a, um, Νέσσειος.

Nestor, ŏris, ἀ. Νέστωρ, υἱὸς τοῦ Νηλέως, βασιλεὺς τῆς Πύλου.

Nētum, i, οὐ. Νέητον, πόλις τῆς Σικελίας. τανῦν **Noto**. Ἐκ τούτου **Netīni ōrum** καὶ **Netinenses**, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

nētus, a, um, μ. π. τ. neo.

neu = neve.

neuter, **neutra**, **neutrum**, (γεν. neutrīus, δοτ. neutri) (ne-uter) οὐδέτερος, μηδέτερος, 2) ἐν τῇ γραμματ. (nomina) neutra, οὐδέτερα ὀνόματα.

ne-ullĭquam, ἐπίρ. οὐδαμῶς, οὐδαμῆ.

neutrālis, e (neuter) οὐδέτερος.

neutro, ἐπίρ. (neuter) οὐδετέρωσε, πρὸς οὐδέτερον μέρος. n. inclinata pugna, ἰσόρροπος μάχη.

nē-ve, σύνδ. καὶ μή. καὶ ὅπως μή, μηδέ, μήτε. neve (neu)-neve (neu), οὔτε-οὔτε, μήτε-μήτε.

nex, nĕcis θ. φόνος, θάνατος (βίαιος). 2) τὸ ἐκ τοῦ φόνου αἷμα. 3) θάνατος (αὐτόματος), τελευτή.

nexum, i, οὐ. (necto) = nexus 2.

1. nexus, a, um, μ. π. τ. necto.

2. nexus, ūs, ἀ. (necto) (περι)πλοκή, συμπλοκή. 2) πρόσκαιρος κτῆσις, ἡ ἐπὶ χρόνον τινὰ κτῆσις. 3) ἀνάρτησις. nexum ineo, ὑποχείριος γίγνομαι ἐπὶ χρόνον τινά, δουλεύειν ἀναγκάζομαι τῷ θανειστῇ. ni, (κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ nisi) εἰ μή. ni ita se haberet, εἰ μὴ οὕτως ἦν. 2) = ne.

Nīcaea, ae, θ. Νίκαια, πόλις τῆς Βιθυνίας, Ἐκ τούτου **Niceenses**, ium. ἀ. πλ. οἱ Νικαιεῖς. 2) πόλις καὶ φρούριον τῆς Λοκρίδος, πλησίον τῶν Θερμοπυλῶν. 3) πόλις τῆς Αἰγυπτικῆς, τανῦν **Nizza**. 4) πόλις τῆς Ἰνδίας, κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Nīcŏmēdes, i, ἀ. Νικομήδης, ὄνομα πολλῶν βασιλέων τῆς Βιθυνίας. Ἐκ τούτου -dīa, ae, θ. Νικομήδεια, πρωτεύουσα τῆς Βιθυνίας ἡ **Nicomedienses**, ium, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Nīcŏpŏlis, is, θ. Νικόπολις, πόλις 1) τῆς Ἀκαρνανίας, κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου πρὸς μνήμην τῆς ἐν Ἀκτίῳ νίκης. 2) τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας, κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πομπηίου πρὸς μνήμην τῆς νίκης κατὰ τοῦ Μιθριδάτου.

nicto, 1. (nico) σκαρδαμύττω, βλεφαρίζω. 2) alicui, διανεύω τινὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς.

nictor, 1. = nicto.

nictus, ūs, ἀ. (nico) (ποιητ.) σκαρδαμυγμός.

nīdor, ōris ἀ. κνίσσα, ἀτμίς.

nīdŭlor, āri (nidulus) νεοσσεύω, νεοσσοποιῶ.

nidŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τοῦ

nīdus, i, ἀ. νεοσσιά, καλιά. Ἐκ τούτου (ποιητ.) ἀ) = ἡ καλιά, οἴκησις, οἰκία. servare nidum = οἴκου καταμένειν. β') πόλις ὑψοῦ ἐκτισμένη. γ') = νεοσσιά, νεοσσοί.

1. nĭger, nigra, nigrum (grior, gerrimus) μέλας. n. fluvius, ποταμὸς μέλας (διὰ τὸ βάθος) = βαθύς. 2) μτφ. ἀ) περὶ τοῦ θανάτου κ.τ.τ. μέλας, ἀπαίσιος, λυγρός, φοβερός. dies nigra, ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου. ignes nigri, ἡ πυρά. sol n., = ἡμέρα ἀπαίσιος. β') ἐπὶ ἀνθρώπου· ἀποτρόπαιος. 3) (ποιητ.) (ἐπι)σκοτίζων, ἀποσκοτῶν. ventus, ἄνεμος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

2. **Niger**, gri, ὁ. Νίγρος, 'Ρωμ. ἐπωνύμιον.
Nĭgĭdĭus Figulus, πεπαιδευμένος τις 'Ρωμαῖος, σύγχρονος τοῦ Κικέρωνος, περίφημος γραμματικός.
nĭgrĕo, nigrŭi, ēre, (niger) μελανῶ, μελανίζω.
nĭgresco, nigrui, ĕre, (θαμ. τ. nigreo) ἀμεταβ. μελαίνομαι, μελανῶ.
nĭgro, 1. (niger) aliquid, μελαίνω τι. 2) ἀμεταβ. μελανῶ, μελανίζω. **nigrans,** = μελανόχρους.
nĭhil, οὐ. (ἄκλ.) (παρὰ ποιητ. ϗ nīl) οὐδέν, μηδέν. **rerum humanarum, οὐδὲν τῶν ἀνθρωπίνων. n. mali ἡ n. malum,** οὐδὲν κακόν. **n. quidquam ἡ n. unum,** οὐδέν τι, οὐδὲ ἕν. **n. esse,** = οὐδὲν δύνασθαι. **allquem n. putare,** περὶ οὐδενὸς ποιεῖσθαί τινα. **n. mihi est cum aliquo,** οὐδέν μοι πρὸς τινά ἐστι, πρᾶγμα οὐδὲν ἐστί μοι πρός τινα. **n. ad me,** οὐδὲν πρὸς ἐμέ. 2) **n. est cur ἡ quod ἡ ut,** οὐδέν ἐστι, οὐδεμία αἰτία ἐστί, δι' ἣν, ἡ οὐδεμία αἰτία τινός ἐστι. γ') **n. non,** οὐκ ἔστιν ὅ τι οὐ-, οὐδὲν ὅ τι οὐ-. δηλ. ἅπαντα. **n. non venerationis** = πᾶν εἶδος σεβασμοῦ. δ') **non nihil,** ἔστιν ὅ τι, ἔνια, τινά. ε) **n. aliud nisi, quam, n. praeter quam,** οὐδὲν ἄλλο ἢ, οὐδὲν ἄλλο πλήν. ϛ') **n. nisi,** οὐδὲν (μηδὲν) εἰ μή. ζ') **minus,** πάντων ἥκιστα, οὐδαμῶς. 2) ἀντὶ τοῦ **non** οὐδέν, οὔ.
nĭhil-dum, ἐπιρ. οὐδέν πω, οὐδὲν ἔτι.
nĭhĭlum, i, οὐ. (καὶ ποιητ. συνηρημ. **nīlum**) οὐδέν, μηδέν, τὸ οὐδέν. **ad n. redigere aliquid,** οὐδενοῦν, ἀφανίζειν τι. **ad n. venire, recidere,** ἀναιρεῖσθαι, ἀπόλλυσθαι. **in n. interire, occidere,** οὐδενοῦν, ἀφανίζειν. **pro nihilo putare, ducere, habere aliquid,** περὶ οὐδενὸς ἡγεῖσθαί τι. **pro nihilo aliquit mihi est,** περὶ οὐδενὸς ἡγοῦμαί τι. **aliquid nihili facere,** οὐδενὸς ἄξιον ἡγεῖσθαί τι, περὶ οὐδενὸς ποιεῖσθαί τι. **homo nihili,** ἄνθρωπος οὐτιδανός, οὐδαμινός, οὐδενὸς ἄξιος. **de nihilo,** ἐπ' οὐδεμιᾷ αἰτίᾳ. **nihilo minus (secius) magis,** οὐδὲν ἧττον, μᾶλλον. **nihilo benevolentior, sapientior,** οὐδὲν ἐνεργητικώτερος, σοφώτερος. 2) ἐπίρ. οὐδέν (ἀντὶ τ. non, ἀλλὰ δυνατώτερον αὐτοῦ).
nīl, nīlum, ἴδ. **nihil, nihilum.**
Nīlus, i, ὁ. Νεῖλος, ποταμὸς τῆς Αἰγύπτου. 'Εκ τούτου **Niliăcus, a, um,** Νειλαῖος, τοῦ Νείλου, καὶ καθόλου Αἰγυπτιακός. 2) **nilus,** ὑγετός.
nimbĭfer, ĕra, ĕrum (nimbus-fero) ὁμιγλώδης.
nimbōsus, a, um (nimbus) γνοφερός, ὀνοφερός, ζοφερός, ὁμιγλώδης.
nimbus, i, ὁ. (συγγ. τῷ nubes) γνόφος, ὄνοφος, ἡ ὑπὸ θυέλλης φερομένη ζοφερὰ ὁμίχλη. μτφ. δυστύχημα, συμφορά. 2) καθόλου νεφέλη, νέφος. 3) (ποιητ.) ὑετός, ὄμβρος· καὶ μτφ. ὁ ὄμβρος, τὸ νέφος, τὸ πλῆθος. **telorum,** τῶν βελῶν.
nĭmiĕtas, ātis, θ. (nimius) ὑπερβολή, περισσεία.
nĭmio, ἴδ. **nimius.**
nĭmiŏpere ἢ **nimio opere,** ἄγαν, λίαν, ὑπερβαλλόντως.
nĭmĭrum, ἐπίρ. (ni = ne, -mirum κυρ. = οὐδὲν θαῦμα) δήπου, δή, ἀμέλει. 2) εἰρωνικῶς· δήπου, δῆθεν, δῆτα.
nĭmis, ἐπίρ. ἄγαν, λίαν, ὑπερβαλλόντως. **ne quid nimis,** μηδὲν ἄγαν. καὶ μετὰ γεν. **n. lucis habent,** ἄγαν φωτεινά ἐστι. **n. insidiarum,** ὑπερβολῇ ἐνεδρῶν. 2) ἄγαν, σφόδρα, πάνυ, διαφερόντως. **non n. diligenter,** οὐκ ἄγαν ἐπιμελῶς.
nĭmĭus, a, um (nimis) ὁ ἄγαν, ὁ λίαν ὑπερβάλλων. **n. sol,** τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου καῦμα, ἐπὶ πρωτ. ἀκρατής, ἄμετρος, ἀκόλαστος. **homo n. in re,** ἄνθρωπος ὑπερβολῇ τινος χρώμενος· ἢ ὁ δυνατός, ὑπερέχων. **legio nimia,** ἀσπαφής, ἀπειθὴς λεγεών. **animus n.,** ψυχὴ ὑπερή-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

φανος, ὑπέρφρων. n. mero, ὁ λίαν ἀκρατοπότης. καὶ μετὰ γεν. n. sermonis, ὁ λίαν πολυλόγος. n. imperii, ὁ καταχρώμενος τὴν δύναμιν αὐτοῦ. ὡς οὐσ. -um, ĭi, οὐ. τὸ ἄγαν, ἡ ὑπερβολή. 2) ἐπιρρηματ. ά) ἡ ἀφ. nimio, ὑπερβαλλόντως, μετὰ τῶν συγκριτικῶν. β') nimium = nimis.

ningit, ninxit, ĕre, νίφει, χιονίζει, μτφ. πάττειν.

Niŏbē, ēs, καὶ—a, ae, ὁ. Νιόβη, θυγάτηρ τοῦ Ταντάλου, σύζυγος τοῦ Ἀφμίωνος. Ἐκ τούτου **Niobēus, a, um,** τῆς Νιόβης.

Nĭphātes, ae, ὁ. Νιφάτης, ὄρος καὶ ποταμὸς τῆς Ἀρμενίας.

Niptra, ōrum, οὐ. πλ. Νίπτρα, τραγῳδία τις τοῦ Πακουβίου.

Nīrĕus, ĕi ἢ **eos,** ὁ. Νιρεύς, υἱὸς τοῦ Χαρόπου, ὡραιότατός τις ἥρως ἐκ τῶν κατὰ τὴς Τροίας ἐπελθόντων.

Nisaeus, Niseis, Niseius ἴδ. **Nisus.**

nĭsĭ, σύνδ. (ne-si) εἰ μή, ἐὰν μή. quod nisi esset, εἰ μὴ ἦν τοῦτο. nisi forte, εἰ μὴ ἄρα, εἰ μή γε. 2) μετὰ ἄρνησιν ἡ μετὰ ἐρωτηματ. πρότ. ἄρνησιν ἐμφαίνουσαν. εἰ μή, πλήν. nemo nisi improbus οὐδεὶς εἰ μὴ ὁ μοχθηρός, οὐδεὶς πλὴν τοῦ μοχθηροῦ. Ἐκ τούτου ά) μετ' ἀρνητικὴν πρότ. = πλήν, πλὴν ὅμως, πλὴν ἀλλά. β') nisi quod, πλὴν ὅτι. nisi si quid, πλὴν εἴ τι, εἰ μή τι.

Nīsias, ἴδ. **Nisus.**

Nisĭbis, is, ὁ. πόλις τῆς Μεσοποταμίας.

1. nīsus, a, um, μ. π. τ. nitor.

2. Nīsus, i, ὁ. Νῖσος, βασιλεὺς τῶν Μεγάρων, πατὴρ τῆς Σκύλλας. Ἐκ τούτου ά) **Nisaeus,** ᾗ **Nisēĭus, a, um,** Νισαῖος, Νισήϊος, τοῦ Νίσου. β') **Nisēis, ĭdis,** ὁ. Νησηΐς. γ') **Nisĭas, ădis,** ὁ. Νισιάς.

3. nīsus, i, ὁ. κεῖρις ἡ ἁλιάετος.

4. nīsus ἡ **nixus, ūs,** ὁ. (nitor) (ἀπ)ἔρεισις, ἡ ῥοπή, ἡ ὁρμὴ πρὸς τὸ ἐξαφικέσθαι εἰς τόπον τινά, πρὸς τόξευσιν, πρὸς πτῆσιν. ὅθεν λέγεται καὶ περὶ τῆς περιφορᾶς, τῆς περιστροφῆς τῶν ἀστέρων. 2) ὠδίς.

nītēdŭla, ae, ὁ. εἶδος μυὸς ἢ σκιούρου.

1. nĭtens, ntis, (entior) (μ. ἐν. τ. niteo) λαμπρός, στίλβων, ἀγλαός· ἐπὶ δένδρου· εὐθαλές· ἐπὶ λόγου· γλαφυρός.

2. nītens, ntis, μ. ἐν. τ. nitor.

nĭtĕo, nitŭi, ēre (nix) ἀμετάβ. στίλβω, λάμπω. 2) μτφ. (ἐπὶ ζώων)· στίλβω λιπαρότητι· (ἐπὶ ἀνθρώπων)· κάλλει, εὐδαιμονίᾳ· (ἐπὶ λόγου ᾗ.) γλαφυρότητι, κάλλει. 3) ἐπὶ φυτῶν, ἀγρῶν κ.τ.τ. στίλβειν λιπαρότητι, εὐθαλείᾳ ᾗ.

nĭtesco, ĕre (ἐναρκτ. τ. niteo) λαμπρός, στιλπνὸς γίγνομαι· ὅθεν μτφ. λιπαρός, καλὸς ᾗ. (πρβλ. niteo) γίγνομαι.

nĭtĭde, ἐπίρ. (nitidus) στιλπνῶς, λαμπρῶς. 2) λαμπρῶς, λιπαρῶς ᾗ.

nĭtĭdus, a, um, (dior, dissimus) (niteo) στιλπνός, λαμπρός. 2) ἐπὶ ἀνθρ. ᾗ ζώων· εὐτραφής, λιπαρός. ἐπὶ ἀνθρ. ᾗ πραγμάτων· καλός, εὐπρεπής, κομψός. 3) μτφ. ἀστεῖος, χαρίεις, ἐπί(εὖ)χαρις (κατ' ἀντίθ. πρὸς τὸ rusticus), καὶ ἐπὶ λόγου. 4) ἐπὶ φυτῶν ᾗ ἀγρῶν· εὐθαλής, τρυφερός, λιπαρός, εὐδαίμων.

Nitiobrĭges, um, ἀ. πλ. Νιτιόβριγες, Κελτικὸν ἔθνος ἐν Ἀκυτανίᾳ.

1. nītor, nīsus ᾗ **nixus sum, 3.** aliqua re, (ἐπ)ερείδομαί τινι. niti genibus, εἰς τὰ γόνατα καθῆσθαι. ἐπὶ πτηνῶν κ.τ.τ. αἰωρεῖν, αἰωρεῖσθαι. 2) μτφ. (in) re ά) ἀναρτῶμαι (ἐξαρτῶμαι) ἔκ τινος, εἰμὶ ἔν τινι. β') θαρρῶ (ἐπί)τινι, πέποιθά (ἐπί)τινι, ἐπερείδομαι εἴς τι. 3) in ἢ ad aliquid, σπεύδω, τείνω εἰς (πρός) τι. niti pennis in aera, εἰς τὸν ἀέρα πέτεσθαι, ἀ"ρεσθαι. n. ad gloriam, διατείνομαι πρὸς τὴν δόξαν, σπεύδω εἰς τὴν δόξαν. 4) διά(συν)τείνομαι, φιλοτιμοῦμαι, πειρῶμαι. pro libertate, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας μάχομαι, contra ali-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

quem, κατά τινος. σπαν. nitor ut ☞. = πᾶν ποιῶ ὅπως ☞.
2. nĭtor, ōris, ἀ. (niteo) στίλβη, γιλπνότης, λαμπρότης. n. diurnus, τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Ἐκ τούτου (ποιητ.) = τὸ χρῶμα καθόλου. 2) λιπαρότης, εὐτραφία, κάλλος, λαμπρότης, γλαφυρότης, κομψότης λόγου κτλ.
nĭtrum, i, οὐ. νίτρον.
nīvālis, e, (nix) χιονώδης, νιφετώδης. 2) χιόνεος, κρυερός, ψυχρός. compes n., ὁ πάγος. 3) (ποιητ.) χιονόχρους, χιόνεος.
nīvĕus, a, um, (nix) χιόνεος, ἐκ χιόνος. 2) mons n., ὄρος χιονοσκεπές. 3) (ποιητ.) χιονόχρους, χιονειδής.
nivis, γεν. τ. nix.
nīvōsus, a, um, 1, (nix) χιονώδης.
nix, nīvis, θ. χιών, νιφάς. 2) μτφ. ἡ λευκότης.
nixor, āri, (θαμ. τ. nitor) (σπαν. ποιητ.) = nitor.
1. nixus, a, um, = nisus 1.
2. nixus, ūs, ἀ. ἴδ. nisus 4.
no, 1. νέω, νήχομαι. 2) (ποιητ.) ἀ) πλεῖν, πέτεσθαι, ῥεῖν, ἐρέσσειν. β') oculi nant, οἱ ὀφθαλμοὶ ἀσταθοῦσιν, ἀμβλεῖς εἰσιν (περὶ μεθύοντος).
Nōbĭlĭor, ōris, ἀ. Νωβιλίωρ. Ῥωμ. ἐπωνύμιον.
nōbĭlis, e (lior, lissimus) (nosco) γνωστός, γνώριμος. 2) γνωστός, πασίγνωστος, ὀνομαστός. 3) γνώριμος, γενναῖος, εὐγενής, ἐπιφανής. 4) (σπαν.) γενναῖος, εὐγενής, ἔξοχος. equae nobiles, ἵπποι εὐγενεῖς.
nōbĭlĭtas, ātis, θ. (nobilis) εὐδοκιμία, δόξα. 2) εὐγένεια. 3) οἱ εὐγενεῖς· ἐ ἐστε τίθεται μετὰ πληθ. ῥῆμ. οἷον· nobilitas coeperunt ☞. οἱ εὐγενεῖς ἤρξαντο ☞. 4) εὐγένεια, γενναιότης, τὸ ἔξοχον.
nōbĭlĭter (lius, lissime) ἐπίρ. (nobilis) λαμπρῶς, ἐπιφανῶς, μεγαλοπρεπῶς.
nōbĭlĭto, 1. (nobilis) (σπαν.) (αἰτ.) γνωρίζω, γνώριμον παρέχω τινὰ ἤτι.
nobis, δοτ. ☞ ἀφ. τ. nos.
nobiscum = cum nobis.
nŏcens, ntis (entior, entissimus) (μ. ἐν. τ. noceo) ἐπιβλαβής. 2) βλάπτων, βλαβερός, κακοῦργος.
nŏcĕo, nocŭi, nocĭtum, 2. alicui, βλάπτω, λυμαίνομαί τινα ἤ τι. nocetur mihi, βλάπτομαι. n. noxam, βλάβην ἐργάζομαι.
nocĭtūrus, a, um, μ. μέλ. τ. noceo.
noctĭlŭca, ae, θ. (nox-lucco) (ποιητ.) νυκτιφανὴς = ἡ σελήνη.
noctis, γεν. τ. nox.
noctĭ-văgus, a, um, (nox-vagus) νυκτίπλανος, νυκτιπλανής.
noctŭ, ἀφ. τ. ἄλλως ἀχρήστου noctus = nox, συνήθ. ὡς ἐπίρ. νύκτωρ, τῆς νυκτός.
noctŭa, ae, θ. (nox) γλαύξ.
noctŭābundus, a, um, (nox) νυκτερινός, νύκτιος.
nocturnus, a, um, (nox) νυκτερινός, νύκτιος.
nocŭi, πρκ. τ. noceo.
nŏcŭus, a, um, (noceo) ἐπιβλαβής.
nōdātus, a, um, (μ. π. τ. nodo) ὀζώδης, πολύοζος.
nōdo, 1. (nodus) aliquid καθάπτω, πλέκω, δέω τι.
nōdōsus, a, um, (nodus) γονατώδης, ὀζώδης, πολύοζος. 2) μτφ. πολύπλοκος, δύσλυτος, δυσχερής.
nōdus, i, ἀ. ἄμμα, κάθαμμα, πλοκή. 2) γόνυ, διαφυὴ (τῶν καλάμων), ὄζος (τῶν δένδρων). 3) σκλήρωμα, κονδύλωμα. 4) μτφ. ἀ) ὁ δεσμός. β') = τὸ πολύπλοκον, ἡ δυσχέρεια, τὸ δύσλυτον. mora et nodus pugnae (ποιητ.), περὶ ἀνθρώπου ἀνδρείως ἐν τῇ μάχῃ ἀντιξάντος.
Nōla, ae, θ. Νῶλα, πόλις τῆς Καμπανίας. Ἐκ τούτου Nōlānus, a, um, Νωλανός, Νώλιος καὶ Nolāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
nōlo, nolŭi, nolle, (non-volo) aliquid, ἀβουλῶ, οὐ βούλομαι, οὐ θέλω τι. τὸ noli μετ' ἀπαρ. ἀντὶ τοῦ ne μετὰ προστακτ. οἷον· noli pu-

tare, μὴ νομίσῃς. 2) nolo alicui, οὐκ εὐνοῶ τινι.

Nŏmas, ădis, ἀ. καὶ θ. ὁ καὶ ἡ Νομάς. κατὰ πλ. **Nomădes**, οἱ Νομάδες.

nōmen, ĭnis, οὐ. (ἀντὶ novimem ἐκ τοῦ nosco) ὄνομα. n. est mihi Cajo ἡ Cajus (σπαν. καὶ Caji) ὄνομα ἔστι μοι Γάϊος, καλοῦμαι Γάϊος, n. ei dedit Marco ἡ Marcum, Μάρκον ὠνόμασεν αὐτόν. n. (ἐπὶ πολλῶν nomina) dare, edere, profiteri ἢ ad respondere, ἀπογράφεσθαι (εἰς τοὺς στρατιώτας μάλιστα). alicujus deferre, ἐγκαλεῖν τινι, δίκην τινὶ λαγχάνειν. Παρὰ Ῥωμ. σημ. τὸ μέσον τῶν τριῶν ὀνομάτων, ἅτινα πᾶς ἐλεύθερος πολίτης ἔφερε, ἦτοι τὸ ὄνομα τοῦ γένους, κατ' ἀντίθ. πρὸς τὸ cognomen καὶ τὸ praenomen· ἐνίοτε ὅμως εὑρηται καὶ ἀντὶ τοῦ ἑτέρου τῶν δύο τούτων. 2) περιφραστικῶς· n. Ledae, ἡ τῆς Λήδης ἐπώνυμος, ἡ Ἑλένη. Latinum, τὸ τῶν Λατίνων ὄνομα, οἱ Λατῖνοι. n. Romanum, ὁ Ῥωμαϊκὸς λαός, οἱ Ῥωμαῖοι. ŏbex n. vestrum = vos. 3) τὸ ὄνομα = ἡ φήμη, τὸ κλέος, ἡ δόξα. 4) ὄνομα, κενὸν ὄνομα. rex nomine magis quam re, ὀνόματι μᾶλλον ἢ πράγματι βασιλεύς. 5) ὄνομα, πρόφασις, αἰτία. κατ' ἐξοχὴν ἡ ἀφ. nomine sceleris, ἐπὶ κακουργήματι, διὰ κακούργημα. nomine classis, ἐπ' ὀνόματι, ἐπὶ προφάσει στόλου. eo nomine, ἐπὶ τούτῳ, διὰ τοῦτο. 6') ὄνομα (ἀντὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος). fortissima nomina. = οἱ ἀνδρειότατοι ἥρωες. 6) ὀφείλημα, χρέος, δάνειον. n. facere, δανείζειν ἢ (ἐνίοτε) δανείζεσθαι. 7) ὀφειλέτης, χρεώστης. 8) ἐν τῇ γραμματ. τὸ ὄνομα.

nōmenclātĭo, ōnis, θ. (nomen-calo) (σπαν.) ἡ κατ' ὄνομα προσηγορία.

nomenclātor, ōris, ἀ. (nomen-calo) ὀνομα(ὀνοματο)κλήτωρ, ὀνοματολόγος.

Nomentum, i, οὐ. Νώμεντον, πόλις τοῦ Λατίου. Ἐκ τούτου -ānus, a, um, Νωμεντανός. ὡς οὐσ. -āni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Νωμεντανοί, καὶ -tānum, i, οὐ. κτῆμά τι τοῦ Ἀττικοῦ παρὰ τὴν Ῥώμην.

nōmĭnātim, ἐπίρ. (nomino) ὀνομαστί. 2) ῥητῶς.

nōmĭnātĭo, ōnis, θ. (nomino) ὀνομασία. 2) (ἀρχ.) ὄνομα, ῥῆμα. 3) ἀναγόρευσις, ἀπόδειξις, ἀρχαιρεσίαι.

nōmĭnātus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. nomino) ὀνομαστός, πολυθρύλλητος.

nōmĭno, 1. (nomen) (αἰτ.) ὀνομάζω, προσαγορεύω, καλῶ τινα ἤτι. 2) ὀνομάζω, μνημονεύω τινὰ ἤ τι. 3) n. aliquem interregem, κ.τ.τ., ἀποδείκνυμι, αἱροῦμαί τινα μεσοβασιλέα, κ. τ. τ. 4) (κατα)μηνύω τινά.

nōn, ἐπίρ. οὔ, μή. non homo = nemo· non nihil, τί. nihil non = πάντα. vir non fortissimus, ἀνὴρ οὐχ ὁ ἰσχυρότατος, οὐ πάνυ ἰσχυρός. non possum non dare, ἀδύνατός εἰμι (οὐχ οἷόν τέ μοί ἐστι) μὴ οὐ δοῦναι. non modo (solum) —sed etiam (quoque, et), οὐ μόνον, ἀλλὰ καί. non dicam, sed ne quidem, μὴ ὅτι, ἀλλ' οὐδέ. 2) ὡς ἀπόκρισις. aut etiam aut non respondere, ἢ φάναι ἢ οὐ φάναι. Non. συγκ. ἀντὶ Nonae.

Nōnācris, is, θ. Νώνακρις, πόλις καὶ ὄρος τῆς Ἀρκαδίας. Ἐκ τούτου -crĭus, καὶ -crīnus, a, um, Νωνάκριος, καθόλου Ἀρκαδικός. Nonacria = Atalanta.

Nōnae, ārum, θ. πλ. αἱ Νόναι, ἡ πέμπτη ἡμέρα πάντων τῶν ἄλλων μηνῶν, πλὴν τοῦ Μαρτίου, Μαΐου, Ἰουλίου καὶ Ὀκτωβρίου, ἐν οἷς ἦν ἡ ἑβδόμη ἡμέρα.. III. Non. Sept., = τῇ 3. Σεπτεμβρίου. pridie Non. Jan. = τῇ 4 Ἰανουαρίου.

nōnāgēni, ae, a (nonaginta) ἀνὰ 90.

nōnāgēsĭmus, a, um, (nonaginta) 90ατός.

nōnāgĭes, ἐπίρ. (nonaginta) 90άκις.

nōnāginta, ἄκλ. 90.
non-dum, ἐπίρ. οὔπω, μήπω.
nongentēsĭmus καὶ noningentesimus, a, um, (non-genti) 900στός.
nongenti καὶ nōningenti, 900.
nongentĭes καὶ noningenties, 900άκις.
Nōnĭus, a, um, Νώνιος, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.
non-ne, ἐπίρ. οὔ; ἦ οὔ; πῶς οὔ; 2) ἐν πλαγίαις ἐρωτήσεσιν· εἰ οὔ.
non-nēmo = non nemo, ἴδ. nemo.
non-nihil = non nihil, ἴδ. nihil.
non-nullus, a, um, (καὶ non nullus) οὐκ οὐδείς, τις. κατὰ πλ. nonnulli, ἔνιοι.
non-nunquam (καὶ non nunquam), ἐπίρ. ἔσθ' ὅτε, ἐνίοτε.
non-nusquam, ἐπίρ. ἐνιαχοῦ.
nōnus, a, um, (novem) ἔννατος, ὡς οὐσ. -a, ae, θ. ἡ ἐννάτη ὥρα, (περὶ τὴν 3. ὥραν μ. μ.)
Nōra, ōrum, οὐ. πλ. τὰ Νῶρα, πόλις τῆς Σαρδινίας. Ἐκ τούτου Nōrenses, Yum, ἀ. πλ. οἱ Νωρανοί. 2) τὰ Νῶρα ἢ Νηρασσός, πόλις τῆς Ἀσίας.
nōram, ἀντὶ noveram, ὑπερσ. τ. ὁρ. τ. nosco.
Norba, ae, ἡ Norbe, ēs, θ. Νώρβα πόλις τοῦ Λατίου. Ἐκ τούτου Norbānus, a, um, Νωρβανός, καὶ Norbāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Νωρβανοί.
Nōrĭcum, i, οὐ. τὸ Νωρικόν, χώρα μεταξὺ τοῦ Δουνάβεως καὶ τῶν Ἄλπεων. ὡς ἐπίθ. -us, a, um, Νωρικός.
nōrim, ἀντὶ noverim, πρκ. τ. ὑποτ. τ. nosco.
norma, ae, θ. κανών, γνώμων. 2) μτφ. κανών, νόμος.
Nortĭa, ae, θ. ἡ Τύχη (θεὰ) παρὰ Τυρρηνοῖς.
nōrunt, ἀντὶ novērunt.
nos, πλ. τ. ego.
noscĭto, 1. (θαμ. τ. nosco) (αἰτ.) γιγνώσκω, γνωρίζω τινὰ ἤ τι. 2) διαγιγνώσκω, ἐξετάζω τι. 3) ἀναγνωρίζω τινά.
nosco, nōvi, nōtum, ĕre, (αἰτ.) γιγνώσκω τινὰ ἤ τι, γνῶσιν ἢ πεῖράν τινος λαμβάνω. novi, γιγνώσκω, οἶδα, ἐπίσταμαι. noveram (noram) ᾔδειν, ἐγίγνωσκον. 2) γιγνώσκω, ἀναγνωρίζω τινὰ ἤ τι. 3) ἀποδέχομαί τι. 4) διαγιγνώσκω, ἐξετάζω τι.
nosse, nossem, συγκ. ἀντὶ novisse, novissem.
noster, stra, strum, ἡμέτερος. nostri, ōrum, ἀ. πλ. οἱ ἡμέτεροι, δηλ. ὁ ἡμέτερος στρατός. nostra, ōrum, οὐ. πλ. τὰ ἡμέτερα. 2) ἐπιτήδειος ἡμῖν, εὔκαιρος ἡμῖν. 3) noster = ego.
nosti, ἀντὶ novisti, 6' συγκ. πρόσ. τ. πρκ. τ. ὁρ. τ. nosco.
nostras, ātis, (noster) ἡμεδαπός.
nostrī, γεν. τ. nos.
nostrum, γεν. τ. nos.
nōta, ae, θ. (nosco) γνώρισμα, σημεῖον. 2) γραφικὸν σημεῖον, μονογράμματον. 3) γράμμα, διάστιξις, ἔγκαυμα, στίγμα. 4) τὸ σημεῖον, τὸ ἐπίτινος οἰνοδοχείου. ὅθεν καθόλου τὸ εἶδος. vinum optimae notae, οἶνος καλλίστου εἴδους. 5) τὸ σῆμα, τὸ ἐγγάραγμα νομίσματος, κ. τ. τ. μτφ. interior animi nota, ὁ χαρακτὴρ τῆς ψυχῆς. 6) στίγμα, κηλίς, αἰσχύνη. 7) σημείωσις.
nōtābĭlis, e (lior) (noto), διά(ἐπί)σημος.
nōtārĭus, iōnis, (noto) σημείωσις, τὸ σημειοῦν. 2) σημείωσις, παρα(ἐπι)τήρησις, κατανόησις. 3) ἐτυμολογία. 4) περιγραφή, διήγησις.
nōtātus, a, um, (atior, atissimus) μ. π. τ. noto.
nōtesco, notŭi, ĕre, (notus) ἀμετάβ. γιγνώσκομαι.
nōthus, a, um, νόθος.
nōtĭo, iōnis, θ. (nosco) γνῶσις, διάγνωσις, ἀνάκρισις, ἐξέτασις. 2) ἔννοια, νόησις.
nōtĭtĭa, ae, θ. (notus) γνωριμότης. 2) γνῶσις, ἔννοια.
nōto, 1. (nota) aliquid, (ἐπι)σημειῶ τι. tabellam cerā, τὴν τρά-

πεζαν κηρῷ. (ποιητ.) = γράφω, **nomen**, ὄνομα. 2) μτφ. σημαίνω, δηλῶ. 3) σκοπῶ, θεωρῶ, ἐφορῶ τι. 4) (περὶ τοῦ τιμητοῦ) ἐπιτιμῶ. **n. aliquem ignominiā**, ἀτιμάζω τινά.

notŭi, πρκ. τ. **notesco**.

notos, ῐδ. **notus** 2.

1. nōtus, a, um, (**tior**, **tissimus**) (μ. π. τ. **nosco**) ἐγνωσμένος, γνωστός, γνώριμος. **noti**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ γνώριμοι, οἱ φίλοι κλ. κατ' ἐξοχήν· περίβλεπτος, περιφανής, περίφημος, ἀξιόλογος ἢ διαβόητος, πολυθρύλλητος. (ποιητ.) **notus animi paterni**, γνωστὸς διὰ τὴν φιλοστοργίαν αὐτοῦ. 2) συνήθης, εἰωθώς. 3) ἐνεργητ. γιγνώσκων, εἰδώς, ἔμπειρος, ἐπιστήμων.

2. nŏtus ἢ **notos**, i, ἀ. νότος. 2) (ποιητ.) ὁ ἄνεμος, ἡ θύελλα.

nŏvācŭla, ae, θ. (**novus**) ξυρόν.

nŏvālis, e, (**novus**) νειός. ὡς οὐσ. **-lis**, is, θ. ἡ **-e**, is, οὐ. νειός, νεὸς (γῆ), ὁ νειὸς (ἀγρός). 2) (ποιητ.) ὁ ἀγρός.

nŏvātrix, īcis, θ. (**novo**) (ποιητ.) ἡ νεοῦσα, νεογμοῦσα.

nŏve, (**vissime**) ἐπίρ. (**novus**) κενῶς, **novissime**, νεωστί. 2) τέλος, τελευταίον.

nŏvellus, a, um, (**novus**) (ὑποκ. τ. **novus**) νεαρός, νέος, πρόσφατος· καθόλου, νέος.

nŏvem, ἀριθμ. ἄκλ. ἐννέα.

November, bris, bre, (**novem**) Νοέμβριος, τοῦ Νοεμβρίου. **November**, bris, ἀ. (ὑπόν. **mensis**) ὁ Νοέμβριος (μήν), ὁ ἔννατος μὴν τοῦ Ῥωμ. ἔτους.

nŏvendiālis, e, (**novem-dies**) ἐνναταῖος, ἐννέα ἡμερῶν, δι' ἐννέα ἡμερῶν γιγνόμενος. 2) τῇ ἐννάτῃ ἡμέρᾳ ἐπιτελούμενος. **pulveres novendiales**, ἡ τῇ ἐννάτῃ μετὰ τὸν θάνατον ἡμέρᾳ παρατιθεμένη κόνις. **sacra novendialia** ἢ **coena novendialis**, τὰ ἔννατα, ὁ τῇ ἐννάτῃ ἡμέρᾳ ἐπιτελούμενος ἐναγισμός. **Nŏvensīles** ἢ **Novensiles dii**, ξένοι εἴτε ἐπακτοὶ θεοὶ ἐν Ῥώμῃ.

nŏvēnus, a, um, (**novem**) ἀνὰ ἐννέα. 2) (ποιητ.) = ἐννέα.

nŏverca, ae, θ. (**novus**) μητρυιά.

nōvi, πρκ. τ. **nosco**.

nŏvĭcĭus, a, um, (**novus**) νέος, νεαρός. **-ii**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ νέοι δοῦλοι.

nŏvies, ἐπίρ. (**novem**) ἐννεάκις.

Nŏvĭodūnum, i, οὐ. Νοουϊόδουνον, πόλις. α') τῶν Βιτουρίγων ἐν Ἀκυτανίᾳ. β') τῶν Δ'δούων ἐν τῇ Λουγδουνησίᾳ Γαλλίᾳ. γ') τῶν Σουεσσώνων ἐν τῇ Βελγικῇ Γαλλίᾳ, ἢ ὕστερον **Augusta Suessionum**.

novissime, ὑπερθ. τ. **nove**, ὑπερ ἰδέ.

novissimus, ὑπερθ. τ. **novus**.

nŏvĭtās, ātis, θ. (**novus**) νεότης, τὸ νέον. **n. anni**, τὸ νέον ἔτος. κατὰ πλ. **novitates**, νέαι φιλίαι. 2) καινότης. 3) νέα εὐγένεια, τὸ ἐξ ἀδοκίμων εἰς τιμὰς ἀναβιβάζεσθαι.

novitius = **novicius**.

Nŏvĭus, ĭi, ἀ. Νόβιος.

nŏvo, 1. (**novus**) **aliquid**, νεῶ, ἀνα(νεῶ) καινίζω τι. 2) νεῶ, καινίζω, καινοποιῶ, καινὸν (νέον) πλάττω. 3) καινίζω, μεταβάλλω τι. (**res**) **novare**, νεωτερίζειν (τὴν πολιτείαν), καινοτομεῖν.

nŏvus, a, um, (**vissimus**) νέος. **n. exercitus**, νεοσύλλεκτον στράτευμα, (ποιητ.) **n. serpens**, ὁ τὸ παλαιὸν δέρμα ἀποβαλὼν ὄφις. **res nova**, νέον τι, νεώτερόν τι. **res novae**, νεωτερισμοί, συνήθ. νεωτερισμοὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ, καινοτομίαι. **rebus novis studere**, καινοτομεῖν, νεωτερίζειν. ὡς οὐσ. **-um**, i, οὐ. νέον, νεώτερόν τι. κατ' ἐξοχήν **n. homo** ἢ **homo n.**, καινὸς ἄνθρωπος, ὁ ἐξ ἀδοκίμων ἐπιφανὴς γενόμενος (πρβλ. **nobilis**). **novae tabulae**, χρεῶν ἀποκοπαί. 2) νέος, καινός, ἀνήκουστος, ἀπροσδόκητος, ἔκτακτος, ξένος, παράδοξος ἢ ἄπειρος, ἀπαίδευτος, ἀγύμναστος. 3) ὁ νεώτερος, ἤτοι ὁ δεύτερος. **novus Camillus**, ὁ νεώτερος Κάμιλλος. - Ὁ ὑπερθετ. **novissimus**, a, um, ἔσχατος (νέατος). **novissimum agmen**, ἡ οὐρὰ (τοῦ

στρατεῦ), οἱ ἔσχατοι. **novissimi**, οἱ οὐραγοῦντες.

nox, noctis, θ. ἡ νύξ. ἡ ἀφ. **nocte** (σπαν. **nocti**) = (τῆς νυκτός. **media nocte**, περὶ μέσας νύκτας. **de nocte**, ἀπὸ νυκτός. **ad multam noctem**, μέχρι πόρρω τῆς νυκτός. **prima nocte**, γιγνομένης νυκτός. 2) μτφ. (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) ά) = ὁ θάνατος ὁ ἅδης, τὸ σκότος. β') = τυφλότης, ἄνοια. γ') = ἀσάφεια. δ') ὕπνος, ἐνύπνιον.

noxa, ae, θ. (noceo) βλάβη, βλάβος, λώβη. 2) αἰτία, ἀδικία, ἁμάρτημα. 3) ζημία, τιμωρία.

noxĭa, ae, θ. (noceo) βλάβη, λώβη. 2) αἰτία, ἁμάρτημα.

noxĭus, a, um, (noceo) ἐπιβλαβής. 2) ἔνοχος, αἴτιος.

nūbĕcŭla, ae, θ. (ὑποκ. τοῦ

nūbes, is, θ. νέφος, νεφέλη. 2) ὅ,τι ὅμοιον νεφέλῃ, π. χ. νέφος κονιορτοῦ, καπνοῦ κλπ. 3) μτφ. ά) νέφος, σκότος, ζόφος, **objicere nubem fraudibus**, ἐπικαλύπτειν τὰ σφάλματά (τινος). β') σκυθρωπότης, κατήφεια. γ') συμφορά. δ') νέφος, πυκνὸν στῖφος, ὄχλος, πλῆθος (ἀνθρώπων, ὀρνίθων. κ.τ.τ.) ε') λεπτόν τι κάλυμμα.

nūbĭfer, ĕra, ĕrum, (nubes-fero) (ποιητ.) νέφη φέρων, ἐπινεφής. 2) νεφελώδης, συννεφής.

nūbĭgĕna, ae, (nubes-gigno) (ποιητ.) νεφελογενής, περὶ τῶν κενταύρων ὡς υἱῶν τοῦ Ἰξίονος καὶ νεφέλης τινός.

nūbĭlis, e, (nubo) ὡραῖος γάμου, ἐπίγαμος.

nūbĭlus, a, um, (nubes) νεφελώδης, συννεφής. ὡς οὐσ. **-um, i**, οὐ. νέφος, συννέφεια, ᾗ **-a, ōrum**, οὐ. πλ. τὰ νέφη, ἡ συννέφεια. 2) νέφη φέρων, ἐπινεφής. 3) μτφ. συννεφής, σκοτεινός, ζοφερός. 4) κατηφής, περίλυπος, τεταραγμένος, δυστυχής κ.τ.τ.

nūbo, nupsi, nuptum, 3. (nubes) **aliquid**, καλύπτω τι. 2) συνήθ. **alicui**, γαμοῦμαί τινι, νυμφεύω τινί, συνοικῶ ἀνδρί τινι. **dare, (col)locare alicui filiam nuptum**, τὴν θυγατέρα νυμφεύειν, ἐκδιδόναι, συνοικίζειν τινί. **nuptam esse alicui** ἢ **cum aliquo**, γαμετήν, γυναῖκά τινος εἶναι, συνοικεῖν τινι. **nupta alicujus**, ἡ γαμετὴ γυνή, σύζυγός τινος. 3) παραφυτεύεσθαι.

Nūcĕrĭa, ae, θ. Νουκερία, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς. 2) τῆς Καμπανίας, ἡ ταυῦν **Nocera**. **-rīnus, a, um**, Νουκερῖνος, καὶ **-rīni, ōrum**, ἀ. πλ. οἱ Νουκερῖνοι.

nucleŭs, i, ἀ. (nux) κόκκαλος, κόκκος, πυρήν.

nūdĭus, (συγχρημ. ἐκ τοῦ **nunc dies**, ἀνλ. **est**) ἤδη **nudius tertius**, τρίτην ἤδη ἡμέραν, προχθές.

nūdo, 1. (**nudus**) **aliquem** ἢ **aliquid aliqua re**, γυμνῶ τινα ἢ τί τινος, **n. gladium**, σπῶμαι τὸξίφος. 2) ἀποκαλύπτω, φανερόν τι ποιῶ.

nūdus, a, um, γυμνός, ἀκάλυπτος, ἀνείμων. Ἐκ τούτου ά) (ποιητ.) ἄοπλος ἢ ἐλαφρῶς ὡπλισμένος, ψιλὸς ἢ γυμνός, τ. ε. ἐν χιτῶνι μόνον. β') ἐν τοῖς στρατιωκοῖς· γυμνός. (ἀπροφύλακτος) **nuda terga**, γυμνὰ νῶτα. γ') (ποιητ.) **n. nemus**, ὁ γυμνὸς τῶν φύλλων δρυμών, ψιλός. **n. jacet in arena** = ἄταφος ἐν τῇ ἄμμῳ κεῖται. 2) (α) **re**, γυμνός, ψιλός, ἐστερημένος τινος. **urbs nuda praesidio**, πόλις ἔρημος φρουρᾶς, ἀφύλακτος. Ἐκ τούτου καθόλου (ποιητ.) = γυμνός, ἐνδεής. 3) μτφ. ά) γυμνός, μόνος. (ἄνευ ἄλλου τινός). β') γυμνός, ἀφελής, ἁπλοῦς, ἀκόσμητος.

nūgae, ārum, θ. πλ. λῆρος, φλυαρίαι. 2) φλύαρος ἄνθρωπος, λῆρος.

nūgātor, ōris, ἀ. (nugor) φλύαρος.

nūgātōrĭus, a, um, (nugator) φλυαρώδης, ληρώδης.

nūgax, ācis, (nugor) (σπαν.) φλύαρος, ληρώδης.

nūgor, 1. (nugae) ἀμετάβ. φλυαρῶ, ληρῶ.

nullus, a, um, (ne-ullus) γ. **nullīus, gen.** **nulli** (σπαν. ἐν τῷ ἀ.

nullo) οὐδείς, μηδείς. nullo modo, nullo pacto, οὐδαμῶς. nullo periculo, ἄνευ κινδύνου. καὶ ὡς οὐσ. οὐδείς, μηδείς. nullum, μηδέν. 2) οὐκ, οὐδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς. quae nulla sunt, ἃ οὐκ ἔστιν, ἃ οὐχ ὑπάρχει. nullus hoc puto, οὐδαμῶς τοῦτο νομίζω. nullus sum, οὐδὲν ἔτι εἰμί, ἀπόλωλα. 3) οὐδείς, οὐτιδανός, φαῦλος.

num, ἐπίρ. ἐρωτηματ. μῶν, ἆρα, ἀρα μή, ἆρά γε. numne vis audire? ἆρά γε βούλει ἀκοῦσαι; num igitur censes? ἆρ' οὖν νομίζεις; 2) ἐπὶ πλαγίας ἐρωτήσεως· εἰ.

Nŭmantĭa, ae, θ. Νουμαντία, πόλις τῆς Ἱσπανίας. Ἐκ τούτου -tīnus, a, um, Νουμαντῖνος. ᾗ -tini, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

numarius, numatus, = numm.

nūmen, ĭnis, οὐ. (nuo) νεῦμα· ὀθεν βούλησις, θέλημα, κατ' ἐξοχὴν τὸ θεῖον κέλευσμα, ἡ θεία βουλή, ἡ θεία δύναμις. 2) θεός, δαίμων.

nŭnĕrābĭlis, e, (numero) (ποιητ.) ἀναρίθμητος, ἀρίθμητος, ὀθεν = μικρός.

Nŭmĕrĭus, ĭi, ἀ. Νουμέριος, Ῥωμ. ἐπωνύμιον. Ἐκ τούτου -riānus, a, um, τοῦ Νουμερίου.

nŭmĕro, 1. (numerus) aliquid, ἀριθμῶ τι. n. alicui aliquid, ἀπο(τίω)δίδωμί τινί τι. ὀθεν numeratus, a, um, ἀριθμούμενος, ἕτοιμος, ᾱ-um, i, οὐ. ἀργύριον ἀριθμούμενον, ἕτοιμον. 2) μτφ. ἀ) n. in aliqua re ἢ inter aliquid, τίθημί τινα ἤ τι ἐν τινι, aliquid in bonis, ἡγοῦμαί τι ἀγαθόν. n. aliquid nullo loco, ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιοῦμαί τι. n. aliquem oratorem, καταλογίζομαί τινα ἐν τοῖς ῥήτορσι. β') n. multos amicos, πολλοὺς φίλους ἔγω.

nŭmĕrōse, (sius, sissime) ἐπίρ. (numerosus) πολυπληθῶς. 2) εὐρύθμως, κατὰ ῥυθμόν, ἐν ῥυθμῷ.

nŭmĕrōsus, a, um, (sior, sissimus) (numerus) πολυ(ἀριθμος)πληθής, ποικίλος. 2) εὔρυθμος, ῥυθμικός.

nŭmĕrus, i, ἀ. ἀριθμός. numero, τὸν ἀριθμόν. tres numero, τρεῖς τὸν ἀριθμόν. in numero ἢ in numerum ἢ numero hostium habere, ducere, referre, ἐν ἀριθμῷ ἐχθρῶν, ἐν ἐχθροῖς τιθέναι. ad numerum, κατὰ πάντα, τέλείως. κατὰ πλ. numeri, = τὰ μαθηματικά, ἡ ἀστρολογία. (ποιητ.) nos n. sumus, ἡμεῖς ἀριθμός ἐσμέν, = ἄνευ τιμῆς, οὐδενὸς ἄξιοι, φαῦλοι. 2) μέρος, μέλος ὅλου τινός, officium omnes numeros habet, τὸ καθῆκον τέλειόν ἐστι. 3) ῥυθμός. ἁρμονία λόγου. in numerum, ἢ numero, κατὰ ῥυθμόν, ῥυθμικῶς. (ποιητ.) τὸ μέτρον, ὁ ποῦς, ὁ στίχος. 4) μτφ. ἀ) ἡ τάξις, ἡ θέσις, ἀξία. homo nullo numero, ἄνθρωπος ἐν οὐδενὶ λόγῳ ὤν. obtinere aliquem numerum ἢ esse aliquo (καὶ in aliquo) numero, ἐν μέρει τινὸς εἶναι, λόγου τινος ἄξιον εἶναι. aliquem aliquo numero putare, (habere), τιμᾶν τινα, θεραπεύειν τινά. ὀθεν (in) numero alicujus, ἐν μέρει τινός, ἀντί, ὡς, ὥσπερ.

Nŭmĭcĭus, ĭi, καὶ Nŭmĭcus, i, ἀ. Νομίκιος, ποταμὸς τοῦ Λατίου.

Nŭmĭda, ae, ἀ. Νομάς, κάτοικος τῆς χώρας Νομιδίας = Numidĭa, ae, θ. ἐν Ἀφρικῇ. Ἐκ τούτου -dĭcus, a, um, Νομαδικός.

nŭmisma ἢ nomisma, ătis, οὐ. τὸ νόμισμα.

Nŭmĭtor, ōris, ἀ. Νομίτωρ, βασιλεὺς τῆς Ἄλβας, πάππος τοῦ θεμελιωτοῦ τῆς Ῥώμης.

nummārĭus, a, um, (nummus) νομισματικός. 2) μτφ. δωροδόκος, judex, δικαστής.

nummātus, a, um, (tior), (nummus) πολυχρήματος.

nummŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τοῦ

nummus, i, ἀ. νόμισμα, κατὰ πλ. nummi, χρήματα, ἀργύριον. habere in nummis, in suis nummis esse ἢ versari, ἀργύριον ἔχειν, κατ' ἐξοχὴν τὸ ῥωμαϊκὸν σεν-

στέρτιον. ὄθεν = μικρόν, εὐτελές τι.
numne, ἴδ. num.
numquam ἡ **nunquam** (ne-unquam) ἐπίρ. οὐδέποτε, οὐπώποτε, μηδέποτε, μηπώποτε. **n. non**, ἀεί ποτε. **non, ἐσθ' ὅτε**, ἐνίοτε.
nūmus, = nummus.
nunc, ἐπίρ. νῦν, ἤδη. **nunc ipsum**, νυνί. **jam nunc** ἡ **nunc jam**, νῦν, ἤδη. **nunc demum**, νῦν, δή. **nunc -, nunc-**, νῦν μέν-, νῦν δέ-, ἄρτι μέν-, ἄρτι δέ-. 2) **nunc** ἡ **nunc vero**, νῦν δέ, ἀλλά, ὅμως.
nuncĭa, ae, θ. ἴδ. **nuncius**.
nuncĭātĭo, iōnis, θ. (nuncio) ἀγγελία.
nuncio, 1. (nuncius) **alicui aliquid**, ἀγγέλλω τινί ἡ πρός τινά τι. καὶ παθ. **equites adesse nunciabantur**, ἠγγέλλετο τοὺς ἱππεῖς παρεῖναι. καὶ ἀπρόσ. **nunciatum Romam** ἡ **Romae est**, εἰς Ῥώμην ἠγγέλθη. **nuntiato**, ἐλθούσης τῆς ἀγγελίας.
nuncĭus, a, um, ἀγγελτικός, ἀγγέλων. ὡς οὐσ. ά) **-us**, ĭi, ὁ ἄγγελος, ἡ ἡ ἀγγελία, τὸ ἄγγελμα. β') **-a**, ae, θ. ἡ ἄγγελος. γ') **-um**, ĭi, οὐ. τὸ ἄγγελμα, ἡ ἀγγελία.
nuncŭpātio, iōnis, θ. (nuncupo) προσηγορία, προσφώνησις. 2) ἐκφώνησις, κήρυξις.
nuncŭpo, 1. (nomine-capio) (αἰτ.) ὀνομάζω, προσαγορεύω τινὰ ἡ τι. κατ' ἐξοχήν· ά) ἐκφωνῶ, κηρύττω, **vota nuncupare**, διαρρήδην τὰς εὐχὰς ποιεῖσθαι. β') ἀποδείκνυμι, αἱροῦμαι, καθίσταμαί τινα.
nundĭnae, ἴδ. **nundinus**.
nundĭnātĭo, iōnis, θ. (nundinor) ἐμπορία.
nundĭnor, 1. (nundinae) ἀμεταβ. ά) καπηλεύω, (ἐμπορεύομαι). β') ἀθροίζομαι. 2) μεταβατ. **n. aliquid**, ὠνοῦμαι, ἀγοράζω τι.
nundĭnus, a, um, (novem-dies) ὁ δι' ἐννάτης ἡμέρας γιγνόμενος. Ἐκ τούτου ά) **-ae**, ārum, θ. πλ. ἡ (τῶν ὠνίων) ἀγορά. μτφ. ἐμπορία, πώλησις. β') **-um**, i, οὐ. συνήθ. **trinum n.** (ἡ **trinundinum**), εἰς τρίτην ἀγοράν, εἰς τὴν δεκάτην ἑβδόμην ἡμέραν.
nunquam, = numquam.
nunti-, = nunci-.
nuo, ĕre, (νεύω) ἀγρ. ἐξ οὗ παράγονται τὰ **numen, nuto, nutus**, κλ.
nūper, (errime) ἐπίρ. (novus) νεωστί, ἐναγγὺς, πρώην. 2) ἐσθ' ὅτε, πρὸ οὐ πολλοῦ χρόνου.
nupta, ae, θ. ἴδ. **nubo**.
nuptĭae, ārum, θ. πλ. (nubo) γάμος.
nuptĭālis, e, (nuptiae) γαμήλιος, γαμικός.
nuptus, a, um, μ. π. τ. **nubo**.
Nursĭa, ae, θ. Νουρσία, πόλις τοῦ Λατίου. Ἐκ τούτου **-nus**, a, um, Νουρσῖνος. ϗ **-īni**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
nūrus, i, θ. νυός. (ποητ.) καθόλου ἡ νέα γυνή.
nusquam, ἐπίρ. (ne-usquam) οὐδαμοῦ, μηδαμοῦ. **n. gentium**, οὐδαμοῦ τῆς γῆς. **n. est**, οὐδὲν ἔτι ἐστί, τέθνηκε. **n. non**, πανταχοῦ. **non n.** ἐνιαχοῦ.
nūto, 1. (θαμ. τ. nuo) ἀμεταθ. νεύω. 2) διασείομαι, κλονοῦμαι. μτφ. σφάλλομαι, ἀστατῶ.
nūtrīcĭus, a, um, (nutrix) τῆς τροφοῦ. ὡς οὐσ. **-us**, ĭi, ἀ. θρεπτήρ, τροφός.
nūtrīco, καὶ **-cor**, 1. (nutrix) **aliquem**, τρέφω, θηλάζω τινά.
nūtrīcŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. **nutrix**.
nūtrīmen, ĭnis, καὶ **nutrimentum**, i, οὐ. (nutrio) τροφή.
nūtrĭo, īvi καὶ ĭi, ītum, 4. **aliquem**, τρέφω, θηλάζω τινα. 2) καθόλου θεραπεύω.
nūtrĭor, īri, (ποιητ.) = nutrio.
nūtrītus, a, um, μ. π. τ. **nutrio**.
nūtrix, īcis, θ. (nutrio) τροφός, τίτθη, θρέπτειρα.
nūtus, ūs, ἀ. (nuo) νεῦσις, νεῦμα. 2) μτφ. θέλημα, βούλησις.
nux, nŭcis, θ. κάρυον. 2) ἡ καρύα (τὸ δένδρον).
Nyctĕlĭus, a, um, Νυκτέλιος. **N. pater**, ἡ ἁπλῶς **Nyctelius**, ἐπίκλησις τοῦ Βάκχου.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΨΗΦΙΑΚΗ
Ψηφιακή Συλλογή Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Nycteus, ei, καὶ -eos, ὁ. Νυκτεύς, πατὴρ τῆς Ἀντιόπης, ἥτις διὰ τοῦτο, καλεῖται **Nyctēis**, ĭdis ἡ -Ĭdos, θ. Νυκτηΐς.

1. **nympha**, ae, θ. νύμφη.

2. **Nympha**, ae, καὶ **Nymphē**, ēs, θ. Νύμφη, κατὰ πλ. Nymphae, ārum, αἱ Νύμφαι, γυναικεῖαι θεότητες τῶν ὑδάτων, ὀρέων, δασῶν, δένδρων κλπ.

Nymphaeum, i, οὐ. Νυμφαῖον, ἀκρωτήριον, πόλις καὶ λιμὴν τῆς Ἰλλυρίας.

Nȳsa, ae, θ. Νῦσα, πόλις καὶ ὄρος τῆς Ἰνδίας. Ἐκ τούτου ά) **Nyseĭs**, ĭdis, θ. Νυσηΐς. Nymphae Nyseides, οἱ Νυσηΐδες Νύμφαι, αἱ τὸν Βάκχον ἐν Νύσῃ ἀνεθρέψασαι. β') **Nyseus**, ĕī καὶ -ĕos, Νυσεύς, ἐπίκλησις τοῦ Βάκχου. γ') **Nysĭas**, ădis, θ. Νυσιάς. δ') **Nysĭus**, a, um, Νύσιος. ὡς οὐσ. Nysĭus, ĭi, ἐπίκλησις τοῦ Βάκχου. 2) πόλις τῆς Καρίας. Ἐκ τούτου **Nysaei**, ōrum, ὁ. πλ. Νυσαῖοι. 3) ὄνομα υἱοῦτινος τοῦ πρεσβυτέρου Διονυσίου.

O.

O, συντόμως ὅηλοῖ ἐν τῷ jupiter O. M. Optimus Maximus.

ō! ἐπιφ. ὦ. o. Romule! ὦ Ῥωμύλε. 2) ō. ō. utinam! ὦ εἴθε! o. tempora, o mores, ὦ χρόνοι, ὦ ἤθη.

Ōărĭon, ōnis, ὁ. (ποιητ.) = Orion.

Oaxes, is, ὁ. ποταμὸς τῆς Κρήτης.

ŏb, πρόθ. μετ' αἰτ. πρός τι. hujus ob os, πρὸς τούτου τὸ πρόσωπον. ob oculos versari, ἔχει τι πρὸ ὀφθαλμῶν. 2) διά τι, ἕνεκά τινος, ἐπί τινι. ob eam rem, quam ob rem (καὶ quamobrem) διὰ τοῦτο. ob haec, διὰ ταῦτα. eam ob rem, ob id, ob hoc, διὰ τοῦτο, ὅθεν. mori ob rempublicam, ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τῆς πολιτείας. aliquid facere ob emolumentum suum, ἐπ' ὠφελείᾳ ἑαυτοῦ ποιεῖν τι. talentum ob unam fabulam dare, τάλαντον ἀντὶ ἑνὸς μύθου διδόναι.

ŏb-acrātus, a, um, κατάχρεως, ὑπόχρεως.

ŏb-ambŭlo, 1. ἀμεταβ. περιπατῶ. 2) alicui rei καὶ aliquid, ὀ(περι)οδεύω.

ŏb-armo, 1. aliquem, καθ(ἐφ)οπλίζω τινά.

ŏb-ăro, 1. aliquid, ἀροτριῶ τι.

obbrūtesco, brutŭi, brutescĕre, (ob-brutus) ἀμεταβ. ἐπαμβλύνομαι, ἄλογος γίγνομαι.

obc- = **occ-**.

ob-dĭtus, a, um, μ. π. τοῦ

ob-do, dĭdi, dĭtum, 3. alicui aliquid, ἐπιτίθημι, ἐμβάλλω τινί τι. pessulum osteo, μοχλῶ τὴν θύραν. ὄθεν o. fores, κλείω τὴν θύραν. o. ceram auribus, φράττω κηρῷ τὰς ἀκοάς.

ob-dormĭo, dormivi ἢ ĭi, dormītum, 4. (ἀπο)κοιμῶμαι, καθεύδω.

ob-dormisco, dormiscĕre, (θαμ. τ. obdormio) κατα(κοιμῶμαι) βαρθάνω.

ob-dūco, duxi, ductum, 3. (αἰτ.) προσ(ἐπ)άγω τινὰ ἤ τι, exercitum ad oppidum, τὸν στρατὸν πρὸς τὴν πόλιν. 2) alicui aliquid, παρατείνω τινί τι. vallum viis, χαράκωμα ταῖς ὁδοῖς. aulea lectis, παραπετάσματα τῇ κλίνῃ. ᾗ ἁπλῶς o. fossam, παρατείνω, ἐλαύνω τάφρον. 3) περιτίθημί τί τινι. tenebras, ἐπισκοπῶ τὰ πράγματα. obducitur vulneri cicatrix ἡ ἁπλῶς obducitur cicatrix, τὸ τραῦμα ἐπουλοῦται, ἰᾶται. obducta cicatrix, οὐλή. μτφ. o. callum dolori, καρτερῶ, ἀναισθετῶ πρὸς τὴν λύπην. dolor obducitur, ἡ λύπη ἐπουλοῦται. nubes ἡ nox coelo obducitur, σκότος γίγνεται. ὄθεν obducta nocte, σκότους γενομένης. frons obductus, μέτωπον σκυθρωπόν. 4) aliquid aliqua re, περιλαμβάνω, (ἐπι)καλύπτω τί τινι. aliquid operimento, τί ἐπιβλήματι, σκεπάσματι. castra vallo, διαλαμβάνω, περιβάλλομαι τὸ στρατόπεδον χαρακώματι. 5) προσφέ-

ρομαι, ῥοφῶ, πίνω τι. **venenum**, τὸ φάρμακον.

obductĭo, ōnis, θ. (obduco) ἐπικάλυψις.

obductus, a, um, μ. π. τ. **obduco**.

ob-dūresco, durŭi, durescĕre, (ἐναρκτ. τ. obduro) ἀμεταθ. σκληροῦμαι.

ob-dūro, 1. (alτ.) σκληρῶ, σκληρύνω τινὰ ἤ τι. 2) ἀμεταθ. σκληρύνομαι, ὑπομένω.

obduxi, παρκ. τ. **obduco**.

ŏbēdĭens, entis, (entior, entissimus) εὐπειθής. μ. ἐν. τ. **obedio**.

ŏbēdĭenter, (entius, entissime) ἐπίρ. (**obediens**) εὐπειθῶς.

ŏbēdĭentia, ae, θ. (obediens) εὐπείθεια.

ŏbēdĭo, īvi ἤ ĭi, ītum, 4. (ob-audio) **alicui**, ἐπ(ὑπ)ακούω τινὶ ἤ πείθομαί τινι.

ŏb-ĕo, īvi ἢ ĭi, ĭtum, īre, πρόσειμι, προσέρχομαι, πάρειμι. **ad, in aliquid**, πρός τι. **o. in infera loca**, (κατα)βύομαι. ὀθεν = τελευτᾶν, ἐπὶ ἀστέρων· δύεσθαι. 2) μεταβατ. **o. aliquid**. περιέρχομαί τι, **regiones, villas, provinciam**, τὰς χώρας, τὰς κώμας, τὴν ἐπαρχίαν. ὀθεν πάρειμι, παραγίγνομαι εἴς τι. **comitia**, εἰς τὴν ἐκκλησίαν. μτφ. **o. visu (oculis) aliquid**, περι(ἐπι)σκοπῶ τι. **oratione aliquid**, διέρχομαί τι τῷ λόγῳ. ἐπὶ πυρός. **obire aliquid**, ἐπιλαμβάνειν τι. 3) μτφ. προσέρχομαι εἴς τι, ὑπο(ἀνα)δέχομαί τι, ἐπιγειρῶ τινι, ἐπιτελῶ τι. **negotium**, ἔργον. **munus**, τὸ καθῆκον ἐπιτελῶ. **o. vadimonium ἢ diem**, πάρειμι εἰς τὴν προθεσμίαν, παραγίγνομαι τῇ ῥητῇ ἡμέρᾳ, **obire diem supremum ἢ diem ἢ ἁπλῶς obire**, τελευτᾶν (τὸν βίον) ὡσαύτως. **o. mortem morte obita**, μετὰ (τὸν ἐμὸν) θάνατον. **obeo morte repentina**, = ἐξ αἰφνιδίου θανάτου τελευτᾶν.

ŏb-ĕquĭto, 1. ἀμεταθ. **alicui**, ἐφιππεύω τινί, προσελαύνω τινι ἢ πρός τι. 2) **aliquid**, περ(ιπ)πεύω)λαύνω τι.

ŏb-erro, 1. (περι)πλανῶμαι. 2) **aliquid**, διαπέτομαι, διέρχομαί τι.

ŏbēsus, a, um, (sissimus) (κυρ. π. μ. τ. ἀχρ. **ob-edo**) παχύς, εὔσαρκος. 2) ὀγκώδης. 3) μτφ. παχύς, παχυλός.

obeundus, a, um, μ. μέλ. τ. **obeo**.

obeuntis, γεν. τ. **obiens**.

ŏbex, obĭcis ὁ **objĭcis**, ὰ. καὶ θ. (objicio) ἐπιβλής, μοχλός. 2) προβολή, πρόχωμα. 3) μτφ. ἐμπόδιον, κώλυμα, δυσχέρεια.

obf-, = **off-**.

obfŭi, πρκ. τ. **obsum**.

obfŭturus, a, um, μ. μέλ. τ. **obsum**.

obĭcis γεν. τ. **obex**.

obĭens, obeuntis μ. τ. **obeo**.

ŏbĭi, πρκ. τ. **obeo**.

ŏb-īrascor, sci, alicui, ὀργίζομαί τινι.

ŏb-īrātĭo, ōnis, θ. (obirasco) ὀργή, θυμός.

ŏbīrātus, a, um, (μ. π. τ. **obirascor**) **alicui**, ὀργιζόμενός τινι.

ŏbĭter, ἐπίρ. (obeo) κατὰ τὴν ὁδόν, ἐν τῇ ὁδῷ, πορευόμενος. 2) ἐν παρόδῳ. 3) παραχρῆμα, εὐθύς.

ŏbĭtūrus, a, um, μ. μέλ. τ. **obeo**.

1. **ŏbĭtus**, a, um, μ. τ. **obeo**.

2. **ŏbĭtus**, ūs, ὰ. (obeo) ἔφοδος, περιοδεία. 2) συνηθές. ἀφανισμός, τελευτή, θάνατος. 3) δύσις (ἐπὶ ἀστέρων).

ŏbīvi, πρκ. τ. **obeo**.

ob-jăcĕo, jacŭi, jacēre, **alicui**, ἀντίκειμαί τινι. 2) παράκειμαι.

objĕci, πρκ. τ. **objicio**.

objectācio, ōnis, θ. (objecto) κατηγορία, μέμψις.

objecto, 1. (θαμιζ. τ. **objicio**) **alicui aliquem ἢ aliquid**, προβάλλω, προΐεμαί τινί τινα ἤ τι. ῥίπτω, δίδωμι ἐμαυτὸν εἴς τι. 2) **alicui aliquid**, ῥίπτω τινὶ λόγον, ῥιψολογῶ ἢ ὀνειδίζω τινί τι. 3) **o. moras**, ἀναβολὰς ποιοῦμαι, ὀνειδίζω, κατηγορῶ.

1. **objectus**, a, um, μ. π. τ. **objicio**.

2. **objectus**, ūs, ὰ. (objicio) προβολή. 2) τὸ προ(ἀντι)κεῖσθαι τι. 3) ὄψις.

objĭcio, jeci, jectum, 3. (ob-jacio)

alicui aliquid, προ(παρα)βάλλω τινίτι. argentum, ἄργυρον. o. aliquid naribus, προσφέρω τι τῇ ῥινί. (ποιητ.) o. nubem fraudibus alicujus = καλύπτω τὰς κακὰς τινος πράξεις. Ἐκ τούτου 2) προίεμαί τινά τινι, ῥίπτω δίδωμί τινα εἴς τι. consulem morti, τὸν ὕπατον τῷ θανάτῳ. me telis hostium, ἐμαυτὸν τοῖς βέλεσι τῶν πολεμίων. 3) προ(βάλλω)βάλλομαί τι. clipeos, carros pro vallo, τὰς ἀσπίδας, τὰ ὀχήματα τοῦ χαρακώματος. o. fores, κλείω, προσπίθημι τὴν θύραν. 4) ἐμ(βάλλω)ποιῶ, παρέχω τινί τι. alicui spem, τινὶ ἐλπίδα· ὅθεν objicitur mihi malum, ἐμπίπτω συμφορᾷ. 5) alicui aliquid ἢ de re, προ(ἐπι)φέρω, ὀνειδίζω τινί τι, ἐπιτιμῶ τινι περί τινος.

objurgātĭo, ōnis, θ. (objurgo) λοιδορία, ἐπίπληξις.

objurgātōrĭus, a, um, (objurgo) ἐπιπληκτικός, μεμπτικός.

ob-jurgo, 1. -or, aliquem, λοιδορῶ τινα, ἐπιτιμῶτινι. aliquem in ἢ de aliqua re, τινὰ ἐπί τινι ἔργῳ. o. aliquem quod, ἐπιπλήττω τινί ὅτι.

ōb-languesco, langŭi, ĕre, ἀμεταθ. ἄτονος γίγνομαι.

oblātus, a, um, μ. π. τ. offero.

oblectāmen, ĭnis καὶ

oblectāmentum, i, οὐ. (oblecto) ψυχαγώγημα.

oblectātĭo, ōnis, θ. (oblecto) ψυχαγωγία, τέρψις, ἡδονή.

oblecto, 1. (ob-lacio) aliquem re, ψυχαγωγῶ, τέρπω, εὐφραίνω τινά τινι.

oblēvi, πρκ. τ. oblino.

oblīdo, līsi, līsum, 3. (ob-laedo) (αἰτ.) κατα(πνίγω, θλίβω, τινὰ ἤ τι.

obligātĭo, ōnis, θ. (obligo) δέσις, δεσμός. 2) μτφ. δεσμός, ἐνοχή, ἀνάγκη.

obligātus, a, um, (tior) μ. π. τοῦ

ob-ligo, 1. aliquid, (ἐπι)δέω τι. vulnus, τὸ τραῦμα. oculos, τοὺς ὀφθαλμούς. 2) μτφ. δέω, κατέχω τινά. aliquem scelere, πῶ τινα ἔνοχον κακουργήματι, ἐμβάλλω τινὰ εἰς κακούργημα. ☞ παθ. ἐνέχομαί τινι, ἔνοχός εἰμι. fraude impia, ἀπάτῃ ἀσεβεῖ. 3) o. aliquem aliqua re, κατέχω, καταλαμβάνω τινά τινι. aliquem jurejurando, τινὰ ὅρκοις. o. aliquem sibi beneficio, εὐεργεσίᾳ ἀναρτῶμαί τινα. 4) ὑποτίθημί τι, ἐνεχυράζω, ἀποτιμῶ, praedia fratri, τὰ κτήματα τῷ ἀδελφῷ. fidem meam, τὴν πίστιν (δίδω τὸν λόγον μου).

oblīmo, 1. (ob-limus) aliquid, κατιλύω, βορβόρῳ καλύπτω τι. 2) ἐπικαλύπτω, ἀμαυρῶ τι.

ob-lĭno, lēvi, lĭtum, 3. aliquem ἢ aliquid aliqua re, ἐπι(περι)χρίω, (περι)ἀλείφω τινὰ ἤ τί τινι. 2) (ἐπι)πίμπλημι, ἐπιπληρῶ τί τινος. 3) καταβορβορῶ, μτφ. μολύνω, μιαίνω τινά τινι. 4) ἐξαλείφω τι.

oblīque, ἐπίρ. (obliquus) πλαγίως, λοξῶς. μτφ. πλαγίως.

oblīquo, 1. (obliquus) aliquid πλαγιάζω, λοξῶ τι.

oblīquus, a, um, (quior, quissimus) (ob-liquis) πλάγιος, λοξός. ex (ab) obliquo, per obliquum, ἐκ πλαγίου. in obliquum εἰς πλάγιον, εἰς τὰ πλάγια. 2) ἐπὶ λόγου· πλάγιος, αἰνιγματώδης. 3) ἐν τῇ γραμματικῇ. casus obliqui, αἱ πλάγιαι πτώσεις.

oblīsi, πρκ. τ. oblido.

oblīsus, a, um, μ. π. τ. oblido.

oblĭtĕro, 1. (oblino, litera) aliquid, διαγράφω, ἐξαλείφω τι.

oblĭtesco, lĭtŭi, ĕre (ob-latesco) ἀμεταθ. (κατα)κρύπτομαι.

oblittero, 1. = oblitero.

oblĭtŭi, πρκ. τ. oblĭtesco.

1. oblĭtus, a, um, μ. π. τ. oblino.

2. oblītus, a, um, (μ. π. τ. obliviscor) ἐπι(λαθόμενος)λελησμένος. 2) παθ. ἄμνηστος.

oblīvi, πρκ. τ. oblino.

oblīvĭo, ōnis, θ. (obliviscor) λήθη, venire in oblivionem rei,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

alicujus ἡ oblivioni tradere aliquid, ἐπιλανθάνεσθαί τινος. oblivio rei alicujus me capit, ἐπιλανθάνομαί τινος. (ποιητ.) oblivio rerum praeteritarum, (factorum dictorumque), ἀμνησταία.

oblīvĭōsus, a, um, (oblivio) (ἐπι)λήσμων. 2) ἐπιληστικός, λήθην ἐμποιῶν.

oblīviscendus, a, um (μ. μελ. τ. obliviscor) μνήμης ἄξιος.

oblīviscor, oblītus sum, 3. (oblino? alicujus ἡ aliquid, ἐπιλανθάνομαί τινος ἤ τι, ἀμνημονῶ τι. ἐπιλανθάνομαι, ἀμελῶ τινος. 2)

oblīvĭum, ĭi, οὐ, καὶ συνήθ. -a, ōrum, πλθ. λήθη, λησμοσύνη, ἀμνημοσύνη.

ob-lŏco, 1. aliquid alicui, (ἐκ)μισθῶ τί τινι.

ob-longus, a, um, ἐπιμήκης.

ob-lŏquor, locūtus ἡ loquūtus sum, lŏqui, alicui, ἀντιλέγω τινί, διακόπτω τὸν λόγον τινός, παρενοχλῶ τινα. 2) λοιδορῶ τινα.

ob-luctor, 1. alicui, ἀντιπαλαίω πρός τινα ἢ πρός τι.

ob-mŏlĭor, lītus sum, 4. aliquid, προβάλλω, ἐπιφράττω τι.

ob-murmŭro, 1. προσψιθυρίζω.

ob-mūtesco, mutŭi, ĕre, ἀμεταβ. κωφῶμαι, ἄφωνος γίγνομαι 2) ἐκλείπω, παύομαι.

ob-nātus, a, um, (μ. τ. ob-nascor) alicui, ἐπι(παρα)πεφυκώς τινι.

obnīsus, a, um, μ. π. τοῦ

ob-nītor, nīsus ἡ nixus sum, 3. alicui rei, ἐπερείδομαι, ἐπισκήπτομαί τινι. 2) μτφ. ἀντερείδομαι, διατείνομαι, ἰσχυρίζομαι.

obnīxe, ἐπίρ. (obnixus) ἐντόνως, συντόνως, ἰσχυρῶς.

obnixus, a, um, (μ. π. τ. obnitor) ἔν(σύν)τονος, καρτερικός, ἰσχυρός.

obnoxĭe, ἐπίρ. (obnoxius) μεθ' ὑποταγῆς, δειλῶς.

obnoxĭus, a, um, (ob-noxa) alicui, ὑπαίτιός τινι. 2) ἔνοχος, ἐνεχόμενός τινι, ὑπεύθυνός τινος. o. libidini, ἔνοχος ἡδονῇ. crimini, ἔνοχος ἐγκλήματος. 2) ὑπόχρεως, ὑποκείμενός τινι. (ποιητ.) luna radiis fratris obnoxia = ἡ σελήνη ὀφείλει τὸ φῶς αὐτῆς ταῖς τοῦ ἡλίου ἀκτῖσι. 3) ὑποχείριος, δουλικός, ταπεινός. homo, ἄνθρωπος. 4) ἐκκείμενος, ἐκτεθειμένος (εἰς κίνδυνον). 5) ἐπικίνδυνος. 6) (σπαν.) βλαβερός.

ob-nūbĭlus, a, um, ἐπινεφὴς (σκοτεινός).

ob-nūbo, nupsi, nuptum, 3. aliquid, (ἐπι)καλύπτω τι.

obnunciātĭo, iōnis, ὁ. (obnuncio) ἀντένδειξις, ἀγγελία ἀπαισίου τινος.

ob-nuncĭo, 1. ἀντενδείκνυμι, ἀγγέλλω ἀπαίσιόν τι.

obnupsi, πρκ. τ. obnubo.

obnuptus, a, um, μ. π. τ. obnubo.

ŏb-ŏrĭor, ortus sum, 4. ἀμεταβ. ἐπιγίγνομαι, ἐπέρχομαι, ἀνα(φύομαι) φαίνομαι.

obortus, a, um, μ. π. τ. oborior.

obp- = opp-.

ob-rēpo, repsi, reptum, 3. ἀμεταβ. alicui, προσέρπω πρός τινα ἢ πρός τι, ἐφέρπω, λάθρα ἐπέρχομαι, λανθάνω ἐπερχόμενος. o. ad honorem, ὑπέρχομαι ἀρχήν.

ob-repto, 1. (θαμ. καὶ = τ. obrepo).

ob-rĭgesco, rigŭi, ĕre, ἀμεταβ. πήγνυμαι, ναρκοῦμαι.

Obrĭmas, ae, ὁ. παραποτάμιον τοῦ Μαιάνδρου ἐν Φρυγίᾳ.

ob-rŏgo, 1. alicui legi, ἄκυρον ποιῶ, εἰσάγων νέον νόμον ἀκυρῶ παλαιόν. 2) (de) legibus, ἀντιλέγω περὶ νόμου.

ob-rŭo, rŭi, rŭtum, 3. (αἰτ.) καταχώννυμι τινὰ ἤ τι. thesaurum, κατορύττω θησαυρόν. 2) μτφ. καλύπτω, κρύπτω τι. o. aliquid oblivione, τῇ λήθῃ παραδίδόναι τι. o. nomen alicujus, ἀμαυρῶ τὸ ὄνομά τινος. 3) καταχώννυμι, βαπτίζω, κατακλύζω τινά. o. me vino, οἴνῳ βαπτίζομαι. aere alieno obrutus, ὀφλήμασι βεβαπτισμένος, κατάχρεως. Ἐκ τούτου obruimur numero, ἐπικρατοῦμεν, περιγιγνό-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

μεθα. o. aliquem dignatione, προέγω τινος τῷ ἀξιώματι.

obrussa, ae, θ. ἡ διὰ πυρὸς βάσανος τοῦ χρυσοῦ. 2) βάσανος.

obrŭtus, a, um, μ. π. τ. obruo.

obsaepio, = obsepio.

obscoene (nius, nissime) ᾗ obscēne, ἐπίρ. (obscoenus) αἰσχρῶς, ἀσχημόνως.

obscoenĭtas, ᾗ obscēnitas, ātis, θ. (obscoenus) αἰσχρότης, ἀσέλγεια.

obscoenus, a, um, ᾗ obscēnus (nior, nissimus) (ob-coenum?) ἀποτρόπαιος, ἀπαίσιος. 2) αἰσχρός, βδελυρός. μτφ. αἰσχρός, ἀσελγής. **obscoene**, is, οὐ. ᾗ -a, ōrum, οὐ. πλ. τὰ αἰδοῖα.

obscūrātĭo, iōnis, θ. (obscuro) ἐπισκότησις, ἀμαύρωσις, σκότος.

obscūre ἐπίρ. (rius, rissime) (obscurus) σκοτεινῶς, ἀμαυρῶς. 2) σκοτεινῶς, ἀσαφῶς, συγκεχυμένως. 3) λαθραίως, κρυφίως. 4) ἀφανῶς, ἀσήμως, ταπεινῶς. **obscure natus**, ἄσημος, ἀφανὴς τὸ γένος.

obscūrĭtas, ātis, θ. (obscurus) τὸ ἀμαυρόν, ἀμαύρωσις, σκότος. 2) τὸ σκοτεινόν, ἡ ἀσάφεια. 3) ἀβεβαιότης. 4) ἀγένεια, ἀσημότης, ταπεινότης γένους.

obscūro, 1. (obscurus) aliquid, ἐπισκοτῶ, ἀμαυρῶ τι. **sol obscuratur**, ὁ ἥλιος ἀμαυρίζεται, ἐκλείπει. 2) ἐπι(σκοτῶ) καλύπτω, ἀποκρύπτω τι. 3) ἐπὶ λόγου ἀσαφὲς ποιῶ, σκοτίζω τι. 4) ἀμαυρῶ, ἄδοξον ποιῶ τι. **nomen alicujus, τὸ ὄνομά τινος. 5) ἀφανίζω, ἀναιρῶ τι. παθ. **memoria obscuratur**, ἡ μνήμη ἀπόλλυται. **vocabula obscurata**, λέξεις ἀπηρχαιωμέναι.

obscūrus, a, um, (rior, rissimus) ἀμαυρός, σκοτεινός. **locus**, τόπος, **aqua obscura**, ὕδωρ θολερόν. **-um**, i, οὐ. τὸ σκότος. 2) (ποιητ.) ὁ ἐν τῷ σκότει ὤν, ἀθέατος, ἀφανὴς διὰ τὸ σκότος. **ibant obscuri**, ἐπορεύοντο σκοταῖοι. 3) ἐπὶ λόγου κ.τ.τ. σκοτεινός, ἄδηλος, ἀσαφής. **poeta, vox**, ποιητής, φωνή. 4) ἄγνωστος, ἄδηλος. 5) ἀμαυρός, ἄδοξος, καὶ ἐπὶ καταγωγῆς· ὁ ἐξ ἀσήμου γένους, ἀφανὴς τὸ γένος, ταπεινός. 6) ἐπὶ χαρακτῆρος· κρυψίνους. 7) **vultus obscura**, ὄψις σκυθρωπή.

obsĕcrātĭo, iōnis, θ. (obsecro) λιπαρία, ἱκεσία, ἀντιβόλησις, κατ' ἐξοχήν· ἡ κοινὴ καὶ πανηγυρικὴ δέησις πρὸς τοὺς θεούς, λιτανεία. 2) ἐπιμαρτυρία τῶν θεῶν, ὅρκος.

obsĕcro, 1. (ob-sacer) aliquem, λιπαρῶ, ἱκετεύω, ἀντιβόλῶ τινα, δέομαί τινος. 2) **obsecro** ἡ **o. te** (παρενθέτως)· πρὸς (τῶν) θεῶν.

ob-sĕcundo, 1. ἀμεταθ. **alicui**, ἕπομαι, (ἐπ)ακολουθῶ τινι.

obsĕcūtus, a, um, μ. π. τ. obsequor.

obsēdi, παρκ. τοῦ obsideo, καὶ τ. obsido.

ob-sĕpĭo, sepsi, septum, 4. aliquid, ἀποφράττω τι.

obseptus, a, um, μ. π. τ. obsepio.

obsĕquēla, ae, θ. (ἀργ.) (obsequor) = obsequium.

obsĕquens, ntis, (entior, entissimus) (μ. τ. obsequor) εὐπειθής.

obsĕquenter, (entissime) ἐπίρ. (obsequens) εὐπειθῶς.

obsĕquentĭa, ae, θ. (obsequens) εὐπείθεια.

obsĕquĭum, ĭi, οὐ. (obsequor) ὕπειξις, χάρις, ὑπουργία, θεραπεία, ἀρεσκεία.

ob-sĕquor, secūtus καὶ sequūtus sum, sĕqui, alicui, ἕπομαι, πείθομαι, ὑπείκω, χαρίζομαι, ὑπουργῶ τινι. **alicui** καὶ **voluntati alicujus**, τινί, τῇ θελήσει τινός 2) (σπαν.) ἐκδίδωμι ἐμαυτὸν πρός τι, ὅλος εἰμὶ πρός τινι, ἀντέχομαί τινος. **studiis, amori**, ταῖς σπουδαῖς, τῷ ἔρωτι.

obsequut- = obsecut-.

1. **ob-sĕro**, 1. (ob-sera) μοχλῶ, κλείω τι.

2. **ob-sĕro**, sēvi, sĭtum, 3. aliquid re, κατα(σπείρω)φυτεύω τί τινι.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

obsĭtus, a, um, κατάφυτος, μτφ. κατάπλεως, **aliqua re**, τινός.
observans, antis (antior, antissimus), (μ. ἐν. τ. observo) θεραπευτικός, εὐσεβής.
observantĭa, ae, θ. (observans) τήρησις, ἐπι(παρα)τήρησις. **temporum**, τῶν καιρῶν. 2) θεραπεία, εὐσέβεια, σέβας, **in aliquem**, πρός τινα.
observātĭo, ōnis, θ. (observo) (ἐπι)τήρησις, παρατήρησις. 2) προσοχή. 2) σέβας, εὐσέβεια.
observātus, a, um, μ. π. τοῦ
ob-servo, 1. (alt.) (παρα)τηρῶ τινα ἤ τι, θεωρῶ, ἐπισκοπῶ. ὅθεν ἀ) τηρῶ, φυλάττω τι. **greges** τὴν ἀγέλην. β') (ἐπι)τηρῶ τι, φραντίζω τινος, διαφυλάττω τι. **leges**, τοὺς νόμους. **foedus**, τὴν συνθήκην, ἐμμένω τῇ συνθήκῃ. 2) θεραπεύω, σέβομαι, τιμῶ τινα.
obses, sĭdis, ἀ. καὶ θ. (ob-sedeo) ὁ καὶ ἡ ὅμηρος. 2) ὅμηρος, ἐγγυητής, διαβεβαιωτής, ἐγγύη.
obsessĭo, ōnis, θ. (obsideo) περικάθησις, πολιορκία. 2) κατάληψις, κατοχή.
obsessor, ōris, ἀ. (obsideo) ὁ παρα(περι)καθήμενος. 2) ὁ πολιορκητής.
obsessus, a, um, μ. π. τ. obsideo.
obsēvi, πρκ. τοῦ obsero. 2.
obsĭdeo, sēdi, sessum, 2. (ob-sedeo) aliquid, προσ(παρα)κάθημαί τινι, **aram**, ἐπὶ τῷ βωμῷ. **palus obsessa salictis**, ἕλος πλῆρες ἰτεῶν, κεκαλυμμένον ἰτέαις. **omnis locus corporibus obsidetur**, ἅπας ὁ τόπος σωμάτων ἐστὶ πλήρης, ὑπὸ τῶν σωμάτων κατέχεται. ὅθεν=κατέχω τι, (ἐπι)κρατῶ τινος, **urbem**, τῆς πόλεως. 3) προσκαθίζομαι, πολιορκῶ, **urbem**, τὴν πόλιν. 4) κατα-(σκέπτομαι)σκοπεύω τι. (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ ἐχθρικῆς διαθέσεως).
obsĭdĭo, ōnis, θ. (obsideo) περικάθησις, πολιορκία. 2) (σπαν.) κατοχή (στρατιωτική). **liberare patriam obsidione**, ἐλευθεροῦν τὴν πατρίδα ἀπὸ τῆς κατοχῆς. 3) μτφ. ὁ κίνδυνος, τὰ δεινά.
obsĭdiōnālis, e, (obsido) πολιορκητικός, **corona**, στέφανος ἐκ πάσης (ἕνεκα τῆς ἀπὸ τῆς πολιορκίας ἀπαλλαγῆς).
ob-sīdo, sēdi, sessum. 3. προσ(καθέζομαι) καθίζομαι, καταλαμβάνω τόπον τινά, πολιορκῶ.
obsignātor, ōris, ἀ. (obsigno) ἐπισφραγιστής.
ob-signo, 1. (aliquid) ἐπι(κατα,ἐν)-σφραγίζω τι, **testamentum** ἢ **tabulas**, ἐπιβάλλω σφραγῖδα τῇ διαθήκῃ, τὴν διαθήκην ποιοῦμαι. Ἐκ τούτου μτφ. πρὸς δεῖξιν συμπεφωνημένου τινὸς πράγματος.
ob-sisto, stĭti, stĭtum, 3. ἀμεταβ. **alicui**, ἀνθ(ἐν)ίσταμαι, ἐναντιοῦμαί τινι. μτφ. **o. famae alicujus**, τὴν ὑπόληψίν τινος ἀμαυρῶ. 2) **obstita**, ὑπὸ κεραυνοῦ βληθέντα.
obsĭtus, a, um, μ. π. τ. obsero 2.
obsŏlĕfactus, a, um, μ. π. τοῦ
obsŏlĕ-fĭo, factus sum, fĭĕri, παλαιοῦμαι, ἀπαργαιοῦμαι. Ἐκ τούτου μτφ. καταφρονεῦμαι.
obsŏlesco, lēvi, lētum, 3. (obsoleo) παλαιοῦμαι, ἀπαργαιοῦμαι, τὴν δύναμιν ἢ τὴν ἀξίαν ἀπόλλυμι.
obsŏlēte, (tius) ἐπίρ. (obsoletus) παλαιο(ἀργαιο)τρόπως.
obsŏlētus, a, um, (μ. π. τ. obsolesco) παλαιός, πεπαλαιωμένος. 2) παλαιός, τετριμμένος, συνήθης, κοινός, φαῦλος. 3) (ποιητ.) μεμιαμένος, **sanguine**, αἵματι.
obsolēvi, πρκ. τ. obsolesco.
obsŏnĭum, ĭi, οὐ. ὄψώνιον.
ob-sōno, ī, -or, 1. ὀψωνῶ, συνεστιῶμαι.
ob-sorbĕo, sorbŭi, ēre, (ποιητ.) **aliquid**, ἐπι(κατα)ῤῥοφῶ τι.
obstētrix, īcis, θ. (obsto) μαῖα, μαιεύτρια.
obstĭnāte, (tius, tissime) (obstinatus) ἀδιατρέπτως, ἀμεταπείστως, ἰσχυρῶς, ἐπιμόνως.
obstĭnātĭo, ōnis, θ. (obstino) ἀδιατρεψία, ἰσχυρογνωμοσύνη, ἐπιμονή.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

obstĭnātus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. obstinor) ἰσχυρογνώμων, ἀδιάτρεπτος, ἀμετάπειστος.
ob-stĭno, 1. (obsto) aliquid, (δι)ισχυρίζομαι, βεβαιῶ τι.
obstīpus, a, um, (ob-stipes) κυφός, κύπτων.
obstĭti, πρκ. τ. obsisto ᾗ τ. obsto.
ob-sto, stĭti, stātum, 1. ἀμεταβ. παρέστηκά τινι, παρέστηκα. 2) μτφ. alicui ἡ alicui rei, ἀνθίσταμαι, ἐναντιοῦμαί τινι. καὶ ἐπομ. τ. quin, quominus, ne καὶ ὑποτακτ. ἡ ἁπλῶς obsto.
ob-strĕpo, strepŭi, strepĭtum, 3. ἀμεταβ. alicui, ψοφῶ, θορυβῶ πρός τινα ἢ πρός τι. 2) θορυβῶν κωλύω τινὰ ἤ τι ἀκουσθῆναι, ὑπερηχῶ, καταθορυβῶ τινος. o. alicui, θορυβῶν κωλύω τινὰ ὁμιλῆσαι, ὑπολαμβάνω, διακόπτω, παρενοχλῶ τινα. ἕθεν' παρενοχλῶ βαρύνω τινά.
obstrictus, a, um, μ. π. τοῦ
ob-stringo, strinxi, stictum, 3. aliquem alicui rei, σφίγγω τινὰ πρός τι. 2) μτφ. ά) δέω τινά, ἀναρτῶμαί τινα. aliquem beneficio, τινὰ εὐεργεσίᾳ. β') ἐμ(περι)πλέκω, περιβάλλω τινά τινι. καὶ παθ. ἐμπλέκομαι, ἐνέχομαί τινι. aliquem ἢ me scelere, τινὰ ἢ ἐμαυτὸν ἐγκλήματι. obstrictus voluptatibus, ἡδοναῖς ἐνεχόμενος, ὑφ' ἡδονῆς κατεχόμενος. obstrictus aere alieno, ὑπόχρεως, κατάχρεως.
obstructĭo, iōnis, θ. (obstruo) ἀπόφραξις, παράφραγμα.
obstructus, a, um, μ. π. τ. obstruo.
ob-strŭo, struxi, structum, 3. aliquid, ἐπ(προσ)οικοδομῶ τι. o. luminibus alicujus, ἐπιπροσθεῖν τινι τοῦ φωτός, ἀποφράττειν τινὶ τὸ φῶς. μτφ. o. luminibus Catonis, τὴν Κάτωνος δόξαν ἀμαυρῶ. 2) ἐμ(ἀπο)φράττω τι, portas, τὴν πύλην. o. flumen, (ἐμ)φράττω ποταμόν, iter alicui, διακλείω τινὰ τῆς ὁδοῦ.
ob-stŭpĕfăcĭo, fēci, factum, 3. aliquem, ἔκθαμβον ποιῶ, ἐκπλήττω τινά. καὶ παθ. obstupefĭo, factus sum, fiĕri, ἐκθαμβοῦμαι.
ob-stŭpesco, stupŭi, ĕre, ἀμεταβ. ἐκθαμβοῦμαι.
ob-sum, fŭi, esse, ἀμεταβ. alicui, ἀντιβαίνω, ἐναντιοῦμαί τινι, βλάπτω τινὰ ἤ τι.
ob-sŭo, sŭi, sūtum, 3. aliquid, προσράπτω τι. 2) ἐμφράττω τι.
ob-surdesco, surdŭi, ĕre, ἀμεταβ. ἀπο(ἐκ)κωφῶμαι.
obtectus, a, um, μ. π. τοῦ
ob-tĕgo, texi, tectum, 3. aliquid re, (ἐπι)καλύπτω τί τινι. 2) (ἐπι)στεγάζω τί τινι.
obtemperātĭo, iōnis, θ. (obtempero) εὐπείθεια, ὑποταγή.
ob-tempĕro, 1. alicui, χαρίζομαι, ἀκολουθῶ, πείθομαί τινι. o. legibus, ἁρμόζομαι πρὸς τοὺς νόμους.
ob-tendo, tendi, tentum, 3. alicui, παρατείνω, παραπετάννυμί τί τινι, προτείνω τί τινος, coria munientibus, δέρματα παρατείνω τοῖς τειχίζουσι. terra illa obtenditur Hispaniae, ἡ γῆ ἐκείνη παρατείνεται παρὰ τῇ Ἱσπανίᾳ. 2) aliquid re, (ἐπι)καλύπτω τί τινι.
obtento, āre, (θαμ. τ. obtineo) aliquem, ῥρθῶ τινα.
1. **obtentus**, a, um, μ. π. τ. obtendo ᾗ obtineo.
2. **obtentus**, ūs, ὁ. (obtendo) 1) (ποιητ.) τὸ παρατείνειν. 2) μτφ. ά) ἐπικάλυψις. β') πρόφασις, πρόσχημα.
ob-tĕro, trīvi, trītum. 3. aliquid, ἐπι(συν,κατα)τρίβω τι. 2) μτφ. ά) καταπατῶ, ἀφανίζω, Graeciam, τὴν Ἑλλάδα. β') ἐπιτρίβω, εὐτελίζω, laudem alicujus, τὸν ἔπαινόν τινος. γ') = καταφρονῶ τινος.
obtestātĭo, iōnis, θ. (obtestor) ἐπι(θείασις)θειασμός, ἐπιμαρτυρία. 2) λιπαρία, δέησις.
ob-testor, testātus sum, āri, aliquem, ἐπιμαρτύρομαί τινα. 2) θερμῶς παρακαλῶ τινα, λιπαρῶ, πρὸς τῶν θεῶν δέομαί τινος.
obtexi, πρκ. τ. obtego.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ob-texo, texŭi, textum, 3. aliquid re, ἐπικαλύπτω τί τινι.
obtexui πρκ. τοῦ **obtexo**.
obtĭcĕo, ticŭi, ēre, (ob-taceo) ἀπο(κατα)σιωπῶ.
obtigit, πρκ. τοῦ **obtingo**.
obtĭneo, tinŭi, tentum, 2. (ob-teneo) aliquid, κατ(ἐπ)έχω, κρατῶ τινος, ἔχω τι, imperium, τὴν ἀρχήν. o. numerum deorum, ἐν τοῖς θεοῖς ἐναριθμεῖσθαι. 2) κατέχω, φυλάττω τι. o. silentium, σιωπῶ, σιγῶ. o. leges, φυλάττω τοὺς νόμους, ἐμμένω τοῖς νόμοις. 3) λαμβάνω τι, τυγχάνω τινός. 4) φυλάττω τι, ἀμύνω τινί, pontem, provinciam, τῇ γεφύρᾳ, τῇ ἐπαρχίᾳ. 5) (δι)ισχυρίζομαί τι. 6) ἐκνικῶ, ἀποδείκνυμί τι.
ob-tingo, tĭgī, ĕre, aliquid, (ἐφ)-ἅπτομαί τινος. 2) συνήθ. aliquid alicui obtingit, ἀπαντᾷ, συμβαίνει, παραπίπτει τί τινι.
obtinŭi, πρκ. τοῦ **obtineo**.
ob-torpesco, torpŭi, ĕre, ἀμεταβ. (ἀπο)ναρκοῦμαι, ναρκῶ.
ob-torquĕo, torsi, tortum, 3. aliquid, ἐπιστρέφω τι. 2) βίᾳ στρέφω, συστρέφω τι. obtorto collo (gulā) aliquem rapere = βίᾳ ἕλκειν τινὰ (εἰς τὸ δικαστήριον ἢ εἰς τὰ δεσμά).
obtorsi, πρκ. τ. **obtorqueo**.
obtortus, a, um, μ. π. τ. **obtorqueo**.
obtrectācio, iōnis, θ. (obtrecto) ζηλοτυπία, διαβολή.
obtrectātor, ōris, ἀ. (obtrecto) ζηλότυπος, διάβολος.
ob-trecto, 1. (ob-tracto) alicui καὶ aliquem ἢ aliquid, ζηλοτυπῶ πρός τινα, ζηλοτυπῶ, διαβάλλω τινά ἢ τι.
obtrītus, a, um, μ. π. τ. **obtero**.
obtrīvi, πρκ. τ. **obtero**.
ob-trūdo (ἢ obstrudo) trūsi, trusum, 3. aliquid, ἐπωθῶ τι. 2) aliquid alicui, ἀναγκάζω τινὰ δέχεσθαί τι.
ob-trunco, 1. aliquid, ἀποκόπτω τι. 2) aliquem κατακόπτω τινά.
obtŭdi, πρκ. τ. **obtundo**.
obtŭli, πρκ. τ. **offero**.
ob-tundo, tŭdi, tūsum καὶ tunsum, 3. τύπτω, παίω. o. os alicui, τύπτω τινα εἰς τὸ στόμα. 2) (ἀρχ.) (τύπτων) ἀμβλύνω τι. telum, τὸ βέλος. 3) μτφ. (ἀπ)ἀμβλύνω, ἐκκωφῶ. aliquem ἢ aures alicujus, ὠτοκοπῶ, ἐκκωφῶ τινα. o aliquem aliqua re, ἐνοχλεῖν, λυπεῖν τινὰ τινι. o. aliquem de re aliqua, (παρ)αἰτοῦμαί τινά τι. o. aegritudinem, πραΰνω τὴν νόσον.
obtunsus = **obtusus**.
obturātus, a, um, μ. π. τ. **obturo**.
obturbo, 1. ἐπιθορυβῶ. 2) (αἰτ.) θορυβῶ τινα ἤ τι.
ob-tūro, 1. aliquid, ἐπιφράττω τι.
obtūsus, a, um, (sior) (μ. π. τ. **obtundo**) ἀμβλύς. aures obtusae, ὦτα ἀμβλέα (ἀπειρηκότα ὑπὸ τοῦ θορύβου). oculi obtusi, ὀφθαλμοὶ ἀμαυροί. vox, φωνὴ βραγχαλέα. pectora, στήθη ἀναίσθητα. homo o. ἀμβλύς, μωρός, παχύς, ἠλίθιος ἄνθρωπος. vires obtusi, δυνάμεις ἀσθενεῖς.
obtūtus, ūs, ἀ. πρόσοψις, ὄψις, βλέμμα. 2) θεωρία, θέα.
Obucula, ae, θ. ἢ -um, i, οὐ. πόλις τῆς Βαιτικῆς Ἱσπανίας.
ŏb-umbro, 1. aliquid, ἐπισκιάζω τι, terram, τὴν γῆν. 2) ἐπισκοτίζω, aethera telis, τὸν αἰθέρα τοῖς βέλεσι. 3) μτφ. α) ἐπισκοτῶ, ἀμαυρῶ τι. β') ἐπι(σκιάζω)καλύπτω τι. γ') (δια)φυλλάτω τινά.
ŏb-uncus, a, um, (ποιητ.) γαμψός.
ŏb-ustus, a, um, (uro) (ποιητ.) ἐπικεκαυμένος.
ob-vallo, 1. aliquid, περιχαρακῶ τι.
obvēni, πρκ. τοῦ
ob-vĕnĭo, vēni, ventum, 4. alicui, προσπίπτω, (συν)ἀπαντῶ τινι. Ἐκ τούτου o. pugnae, παραγίγνομαι τῇ μάχῃ. 2) τυγχάνω τινός, ἐπιτυγχάνω τινί. 3) aliquid ali-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

cui obvenit, ἀπαντᾷ, προσ(συμ)πίπτει, συμβαίνει τί τινι.
ob-versor, 1. ἀμεταβ. διατρίβω ἔν τινι. mihi ante oculos obversatur, δοκῶμοι τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν.
obversus, a, um, μ. π. τοῦ
ob-verto, verti, versum, 3. aliquid alicui ἢ in, ob aliquid, ἐπι(ἀντι)στρέφω τί τινι, στρέφω τι εἴς τι, πρός τι. proras pelago, τὰς πρῴρας τῷ πελάγει ἀντιστρέφω. obvertor, στρέφομαι, τρέπομαι. Ἐκ τούτου ἡ μετχ. **obversus**, a, um, τετραμμένος πρός τι. καὶ μτφ. τετραμμένος ἐπί τι, σπουδάζων πρός τι. ad caedem, ἐπὶ φόνον.
ob-vĭam, ἐπίρ. εἰς ὑπ(ἀπ)άντησιν. o. ire alicui, συναντᾶν τινι. o. fieri alicui, ἐν(ἐπι)τυγχάνειν τινί. o. esse alicui, ἐγγύς τινος εἶναι. 2) ἐπὶ ἐχθρικῆς σημασ. o. ire hostibus, ὑπ(ἀπ)αντῶν τοῖς πολεμίοις, ἀντίον ἰέναι τοῖς πολεμίοις. o. ire periculo, ἀπαντᾶν τῷ κινδύνῳ, θρασύνεσθαι τῷ κινδύνῳ. injuriae, ἀνθίστασθαι, ἐναντιοῦσθαι τῇ ἀδικίᾳ. o. ire timori, ἐπικουρεῖν τῷ φόβῳ, κωλύειν, κατέχειν τὸν φόβον.
obvĭus, a, um, (ob-via) ἀντίος. obvium esse (fieri) alicui καὶ (σπαν.) in obvio esse alicui, ἀπ(ὑπ, συν)αντᾶν τινι. obvium ire, ἀντίον ἰέναι. obvium esse hostibus, ἀντιπαρατάττεσθαι τοῖς πολεμίοις. montes obvii itineri erant, ὄρη ἦν καταντικρὺ τῆς ὁδοῦ. furiis ventorum obvius, ἐκκείμενος τῇ τῶν ἀνέμων μανίᾳ.
obvolūtus, a. um, μ. π. τοῦ
ob-volvo, volvi, volūtum, 3. aliquid, περι(ειλῶ, σπειρῶ)ελίττω τι. μτφ. (συγ)κρύπτω, καλύπτω.
occaeco, 1. (ob-caeco) aliquem, τυφλῶ τινα. (ποιητ.) o. artus, ἀναίσθητα ποιῶ τὰ μέλη. μτφ. παράγω, ἐξαπατῶ. 2) σκοτίζω, ἀποσκοτῶ, ἀμαυρῶ, μτφ. ἀ)ἐπικαλύπτω, κατακρύπτω, ἀφανίζω. β') o. orationem, ἀσαφῆ ποιῶ τὸν λόγον.
occallesco, callui, ĕre (ob-callus) πυλοῦμαι, τύλους λαμβάνω. 2) ἀμβλύνομαι, ἀναίσθητος γίγνομαι.
occāsĭo, iōnis, θ. (occido 1.) εὐκαιρία, καιρός. pugnandi, τοῦ μάχεσθαι. occasione data, inventa, reperta καιρῷ τυχών, ἀφορμὴν λαβών.
1. **occāsus**, ūs, ἀ. (occido 1.) δύσις, δυσμαὶ (τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης τῶν ἄστρων). 2) δυσμαί, ἑσπέρα, τὰ δυτικὰ τοῦ κόσμου μέρη. 3) τελευτή, θάνατος, ἀφανισμός, reipublicae, τῆς πολιτείας. 4) πτῶσις, συμφορά. occasus noster, οὕτως ὀνομάζει ὁ Κικέρων τὴν φυγὴν (ἐξορίαν) αὐτοῦ.
2. **occasus**, a, um, μ. π. τ. occido 1.
occātĭo, iōnis, θ. (occo) βωλοκοπία.
occātor, ōris, ἀ. (occo) βωλοκόπος.
occento, 1. (ob-canto) aliquid, προσάδω τι, ᾄδω τι πρός τι. 2) λοιδόρῳ.
occēpi, πρκ. τ. occipio.
occĭdens, ntis (μ. ἐν. τ. occido 1.) ὑπον. sol, ἡ δύσις, τὰ πρὸς δύσιν τοῦ κόσμου, ἡ ἑσπέρα.
occidi, πρκ. τ. occido 1 καὶ 2.
occīdĭo, iōnis, θ. (occido 2.) πανωλεθρία, ἐξολόθρευσις, ἀφανισμός. occidione caedere (occidere), ἐξ occidioni dare hostes, ἄρδην ἀφανίζειν, πανωλέθρους ποιεῖν τοὺς πολεμίους.
1. **occĭdo**, cĭdi, cāsum, 3. (ob-cado) κατα(πίπτω)φέρομαι. συνήθ. ἀμεταβ. ἀ)ἐπὶ ἀστέρων καὶ τοῦ ἡλίου· (κατα)δύεσθαι. sole occaso, δύντος εἴτε δεδυκότος τοῦ ἡλίου. β') τελευτῶ, ἀποθήσκω, σβέννυμαι. μτφ. ἀπόλλυμαι, ἀφανίζομαι, φθείρομαι.
2. **occīdo**, cīdi, cīsum, 3. (ob-caedo) aliquem, κατα(κόπτω)κείνω, ἀποκτείνω, διαφθείρω τινά. μτφ. ἀπόλλυμί τινα. ὄθεν ἡ παθ. μτχ. occisus, a, um, (sissimus) ἀπολωλώς, δυστυγέστατος.
occĭdŭus, a, um, (occido 1.) δύων, δυόμενος, καταφερόμενος, ὄθεν ἀ) δυτικός. β') μτφ. θνητός, φθαρτός.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

occĭno, cinŭi, centum, 3. (ob-cano) ἀμεταθ. ᾄδω, φθέγγομαι.
occĭpĭo, cēpi, ceptum, 3. (ob-capio) ἄρχω, ἄρχομαι. cantionem, τῆς ᾠδῆς, loqui, λέγειν. 2) aliquid, ἐπιχειρῶ τινι.
occĭpĭtium, ĭi, ᾗ occĭput, pĭtis, οὐ. (ob-caput) ὀπισθο(κέφαλον)-κράνιον.
occīsĭo, ōnis, θ. (occido 2) φόνος, ἀναίρεσις. 2) πανωλεθρία.
occīsūrus, a, um, μ. μέλ. τ. occido 2.
occīsus, a, um, μ. π. τ. occido 2.
occlūdo, clūsi, clūsum, 3. (ob-claudo) (αἰτ.) (κατα)κλείω τινὰ ἤ τι.
occo, 1. βωλοκοπῶ.
oc-cŭbo, cubŭi, cubĭtum, āre, (ποιητ.) κεῖμαι, τέθαμμαι.
occulco, 1. (ob-calco) aliquid, καταπατῶ τι.
occŭlo, culŭi, cultum, 3. (ob-celo?) (αἰτ.) (ἀπο)κρύπτω, (ἐπι)καλύπτω τινὰ ἤ τι.
occultātĭo, ōnis, θ. (occulto) ἀπόκρυψις.
occultātor, ōris, ὁ. (occulto) ὁ (ἀπο)κρύπτων.
occultātus, a, um, μ. π. τ. occulto.
occulte, (tius, tissime) ἐπίρ. (occultus) κρύβδην, κρύφα.
occulto, 1. (θαμ. τ. occulo) aliquid, (ἀπο)κρύπτω τι.
occultus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. occulo) κεκρυμμένος, κρυπτός, κρυφαῖος, ἀπόκρυφος. ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. τὸ ἀπό(κρυφον)-ρρητον. in ἤ ex occulto, κρύφα, κρύβδην, λάθρα.
occului, πρκ. τ. occulo.
occumbo, cŭbŭi, cŭbĭtum, 3. (ob-cubo) ἀμεταθ. δύω, δύομαι. 2) o. mortem ἤ morti ἤ morte ἤ ἁπλῶς occumbo, πίπτω, κατοίχομαι, ἀποθνήσκω, τελευτῶ. ὡσαύτως (ποιητ.) o. neci.
occŭpātĭo, ōnis, θ. (occupo) κατά(ληψις)σχεσις. Ἐκ τούτου ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἡ πρόληψις. 2) ἀσχολία, ἔργον, πρᾶγμα.
occŭpātus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. occupo) ἄσχολος. o. in re aliqua, ἀσχολούμενος περί τι.
occŭpo, 1. (ob-capio) καταλαμβάνω (τόπον τινά). o. urbem aedificiis, πληρῶ τὴν πόλιν οἰκοδομημάτων. o. navem frumento, πληρῶ τὸ πλοῖον σίτου. 2) καταλαμβάνω, κατασχεῖν τί, αἱρῶ τι. possessiones, τὰς κτήσεις. Ἐκ τούτου μτφ. timor occupat exercitum, φόβος τὸν στρατὸν καταλαμβάνει. mors, somnus occupat aliquem, ὁ θάνατος, ὕπνος καταλαμβάνει τινά. 3) προκαταλαμβάνω, (προ)φθάνω τινά. occupavit facere aliquid, ἔφθη ποιήσας τι. occupavit flumen trajicere, ἔφθη διαβὰς τὸν ποταμὸν (ἐπρόφθασε ᾗ διέβη τὸν ποταμόν). 4) ἀσχολῶ τινα. συνήθ. o. pecuniam, ἀργύριον εἴς τι κατατίθημι; fenore, δανείζω ἀργύριον.
occurro, curri (ᾗ cŭcurri), cursum, 3. (ob-curro) προσ(τρέχω) ἔρχομαι, παραγίγνομαι. concilio ἤ ad concilium, σπεύδω παραγενέσθαι τῷ συνεδρίῳ. comitiis, τῇ ἐκκλησίᾳ. o. alicui, σπεύδω ὑπαντῆσαί τινα. καὶ ἐπὶ ἐχθρικῆς σημ. o. hostibus, ὑπ(ἀπ)άντῶ τοῖς πολεμίοις. μτφ. occurrere oculis, ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι, φαίνεσθαι. συνήθ. aliquid occurrit animo, cogitationi, ἐπέρχεταί(μοι)τι, παρίσταται(μοι)τι. desiderium quietis occurit alicui, ἐπιθυμία ἡσυχίας εἰσέρχεταί τινα. 2) alicui, συναντῶ, ἐντυγχάνω τινί. 3) ἐπὶ λόγου· ἀπαντῶ, ἐναντιοῦμαι, ἀποκρίνομαι πρός τι· ἔθεν ἀντιπράττω, ἐναντιοῦμαί τινι. 4) ἀπαντῶ, ἐπικουρῶ, βοηθῶ τινι. 5) ἐπιχειρῶ τινι. 6) ἀπαντᾶν, συμβαίνειν.
occursātĭo, ōnis, θ (occurso) τὸ προϋπαντᾶν, ὑπάντησις.
occurso, 1. θαμ. τ. occurro, ὑπερ ἰδέ.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

occursus, ūs, ἀ. (occurro) (σπαν.) ὑπ(ἀπ,συν)άντησις.
Cēānus, i, ἀ. Ὠκεανός. Ἐκ τούτου -nītis, ĭdis, θ. Ὠκεανῖτις, θυγάτηρ τ. Ὠκεανοῦ.
ŏcellus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. oculus) ὀφθαλμίδιον, ὀμμάτιον. 2) μτφ. ὀφθαλμός, ὄμμα, τὸ κάλλιστον, τὸ τιμιώτατον.
Ocelum, i, οὐ. Ὤκελον, πόλις τῆς ἐντεῦθεν τῶν Ἀλπεων Γαλλίας.
Ochus, i, Ὦχος, ποταμὸς τῆς Βακτριανῆς. 2) Περσικὸν ὄνομα.
ōcĭor, ĭus, συγκρ. ὠκίων, θάττων, ταχίων. ὑπερθ. ōcissĭmus, ὠκιστα, τάχιστα.
ōcĭter (ocius, ocissime) ἐπίρ. ὠκέως, ταχέως. ocius, ὠκύτερον, θᾶττον. 2) τὸ συγκρ. ocius, ά) θᾶττον, ᾄμον. β') ocius (ἀντὶ τ. ociter) θᾶττον, ταχέως. 3) τὸ ὑπερθ. ocissime, ὠκιστα, τάχιστα.
Ocnus, i, ἀ. Ὄκνος, ὁ θεμελιωτὴς τῆς Μαντούης. (Mantua)
ŏcrĕa, ae, θ. κνημίς.
Ocrĭcŭlum, i, οὐ. Ὀκρικλοι, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς. Ἐκ τούτου -lānus, a, um, Ὀκρικλανός. καὶ -ni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ὀκρικλανοί.
Octāvĭus, a, um, Ὀκταούϊος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους. Ἐκ τούτου -viānus, a, um, Ὀκταυϊανός· καὶ ὡς οὐσ. -us, i, ἀ. Ὀκταουϊανός, Ὀκταβιανός, ἐπωνύμιον τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου.
octāvus, a, um, (octo) ὄγδοος. ὡς οὐσ. -a, ae, θ. (ὑπον. pars) τὸ ὄγδοον μέρος.
octĭes, (octo) ἐπίρ. ὀκτάκις.
octingēni ἢ octingentēni, ae, a, ἀνὰ 800.
octingentēsĭmus, a, um, (octingenti) 800στός.
octingenti, ae, a (octo-centum) 800.
octingentĭes, (octongenti) ἐπίρ. 800άκις.
octi-pes, pĕdis, (ποιητ.) ὀκτάπους.
octo, ἄκλ. ὀκτώ.
Octōber, bris, e, (octo) Ὀκτώβριος, τοῦ Ὀκτωβρίου (δηλ. τοῦ ὀγδόου μηνός). Octōber, bris, ἀ. ὁ Ὀκτώβριος (μήν).
octō-dĕcim, ἄκλ. ὀκτωκαίδεκα.
octōgēnārius, a, um, (octoginta) ἐξ ὀγδοήκοντα συγκείμενος.
octōgēni, ae, a, (octoginta) ἀνὰ ὀγδοήκοντα.
Octogesa, ae, θ. πόλις τῆς Ἱσπανίας.
octōgēsĭmus, a, um, (octoginta) ὀγδοηκοστός.
octōgĭes, (octoginta) ἐπίρ. 80άκις.
octōginta, ἄκλ. (octo) ὀγδοήκοντα.
octōjŭgis, e, (octo-jugum) ὀκτὼ ἀλλήλοις συζυγέντες.
octōni, ae, a, (octo) ἀνὰ ὀκτώ, ἕκαστος (ἢ ἑκάστοτε) ὀκτώ.
octōphŏros, on, ὀκτώφορος. -on, i, οὐ. τὸ ὀκτώφορον (φορεῖον).
octŭplĭcātus, a, um, (octo-plico), ὀκταπλάσιος.
octŭplus, a, um, ὀκταπλοῦς.
octussis, is, ἀ. (octo-as) ὀκτὼ ἀσσάρια.
ŏcŭlātus, a, um, (oculus) ὀφθαλμοὺς ἔχων. testis o., ὁ αὐτόπτης. male o., δυσ(ὀμματος)όφθαλμος. 2) ἔποπτος, περίβλεπτος.
ŏcŭlus, i, ἀ. (ὄκος) ὀφθαλμός, ὄμμα. adjicere oculos alicui ἢ ad (in) rem, ἐποφθαλμεῖν τινι, ὀφθαλμοβολεῖν τι. res posita est ante oculos, τὸ πρᾶγμα πρὸ ὀφθαλμῶν ἐστι. oculum ἢ oculos amittere, ἀπολλύναι τὴν ὄρασιν. (in) omnium oculis, ἐν ὄψει, ἐνώπιον πάντων. in oculis esse alicujus ἢ alicui, ὑπεραγαπᾶσθαι, ἢ ὑπερτιμᾶσθαι ὑπό τινος. gestare (ferre) aliquem in oculis, ὑπερ(φιλεῖν) ἀγαπᾶν τινα. o. orae maritimae, ἡ Κόρινθος καὶ ἡ Καρχηδών. oculus mundi, ὁ ἥλιος. 2) ὀφθαλμός, τὸ κάλλιστον, τὸ φίλτατον. ocule mi! φίλτατε! ἐπὶ τῆς σημασ. ταύτης καὶ ὑπερθ. oculissimus = προσφιλέστατος. 3) ὀφθαλμοειδὲς στίγμα, ποίκιλμα ἐπὶ τοῦ δέρματος ζώων τινῶν, ὡς τῆς τίγριδος, τοῦ ταώ. 4) ὀφθαλμὸς φυτῶν ἢ καὶ ὁ κατὰ γῆς ὀφθαλμὸς τῆς ῥίζης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ŏda, ae ἡ ὠδή, οῦς, θ. ᾠδή.
oderam, πρτ. τ. odi.
ōdĕum, i, οὐ. ᾠδεῖον.
ōdi, odisse, (ἀρχ. καὶ ŏdĭo, ŏdīvi ἢ ōdi, osum, odire) (αἰτ.) μισῶ τινα ἢ τι, ἐχθαίρω τινά.
ōdĭōse, (odiosus) ἐπίρ. μισητῶς, ἀπεχθῶς.
ōdĭōsus, a, um, (sior, sissimus) (odium) μισητός, ἀπεχθής. 2) βαρύς, δεινός.
odisse, ἀπαρ. τ. odi.
ŏdĭum, ĭi, οὐ. μῖσος, ἀπέχθεια. in o.venire alicui ἢ in alicujus pervenire, ἐπάγεσθαι ἑαυτῷ τὸ μῖσός τινος. esse alicui (in) odio ἢ esse apud aliquem in odio, ἀπεχθάνεσθαί τινι, ἀπεχθῆ εἶναί τινι. o. habere, μισεῖσθαι. habere o. rei alicujus ἢ in aliquem, μισεῖν τι ἢ τινα. magno odio in aliquem ferri, σφόδρα μισεῖν τινα. magnum me cepit alicujus rei, σφόδρα μισῶ τι. 2) ἄχθος, βάρος, ὄχλησις.
ŏdor, ōris, ἀ. ὀσμή, ἄνευ ἐπιθέτου ὁτὲ μέν = εὐωδία, ὁτὲ δὲ = δυσωδία. Ἐκ τούτου. ἀ) ἀτμός, ἀτμίς. β') συνήθ. κατὰ πλ. odores, εὐώδη, εὔοσμα πράγματα, ἀρώματα, ἡδύσματα, μύρον, μύρωμα, ἄλοιφή. 3) μτφ. ὀσμή, εἰκασία, ὑποψία.
ŏdōrātĭo, iōnis, θ. (odoro) (σπάν.) ὄσφρησις, ὀσμή.
1. ŏdōrātus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. odoro) ὀσμήρης, ὁ ὀσμὴν ἀποφέρων, κατ' ἐξοχὴν καλήν, εὐώδης.
2. ŏdōrātus, ūs, ἀ. (odoro) ἀ) = odoratio, β') = odor.
ŏdōrĭfer, ĕra, ĕrum, (odor-fero) εὐώδης. 2) ὁ εὐώδη παράγων ἢ φέρων ἀρώματα, terra, γῆ.
ŏdōro, 1. (odor) aliquid, ὀσμῆς πληρῶ τι.
ŏdōror, 1. (odor) aliquid, ὀσφραίνομαί τινος. 2) (ποιητ.) στιβεύω, ὑποπτεύω, ὑπονοῶ τι. 3) μτφ. ἀ) ἐξερευνῶ, ἀνιχνεύω, ἐξετάζω τι. β') θηρῶ τι, ἐπιθυμῶ, ῥέγομαί τινος.
ŏdōrus, a, um, (odor) ὀσμήρης, κατ' ἐξοχὴν εὐώδης, flos, ἄνθος. 2) ὁ ὀσφραινόμενος.
ŏdos, ōris, ἀ. = odor.
Odrўsae, ārum, ἀ. πλ. Ὀδρύσαι, ἔθνος τῆς Θράκης. Ἐκ τούτου -sĭus, a, um, Ὀδρύσιος. καθόλου (ποιητ.) Θρᾴκιος καὶ ὡς οὐσ. -sii, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ὀδρύσιοι, οἱ Θρᾷκες.
Ŏdyssēa, ae, θ. Ὀδύσσεια, τὰ γνωστὸν τοῦ Ὁμήρου ποίημα, ὅπερ τὰς πλάνας τοῦ Ὀδυσσέως περιέχει.
Ŏdysseae portus, ἄκρα τις τοῦ νοτείου μέρους τῆς Σικελίας.
Oea, ae, θ. πόλις τῆς Ἀφρικῆς. Ἐκ τούτου Oeensis, e, ἐπίθ. καὶ οὐσ. Oeenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
Oeāgrus, i, ἀ. Οἴαγρος, βασιλεὺς τῆς Θράκης, πατὴρ τοῦ Ὀρφέως. Ἐκ τούτου -grĭus, a, um, Οἰάγριος, (ποιητ.) = Θρᾴκιος.
Oechălĭa, ae, θ. ἐπωνύμιον τῆς Τάραντος, (ὑπὸ τῶν Οἰβαλιδῶν, τοῦτ' ἔστι τῶν Λακώνων συνοικισθεῖσα).
Oechălus, i, ἀ. Οἴβαλος, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, πατὴρ τοῦ Τυνδάρεω, πάππος τῆς Ἑλένης. Ἐ τούτου ἀ) -lĭdes, ae, ἀ. Οἰβαλίδης, ἀπόγονος τοῦ Οἰβάλου. (ποιητ.) = Λάκων. β') -lis, ĭdis, θ. Οἰβαλὶς· ὡς ἐπίθ. Α') ἐκ τοῦ Οἰβάλου καταγόμενος. nympha o. = Ἑλένη. Β') Σαβῖνος, ἐπειδὴ οἱ Σαβῖνοι ἐκ τῶν Λακώνων φαίνεται ὅτι κατήγοντο. γ') -lĭus, a, um, Οἰβάλιος. (ποιητ.) Α') = Λακωνικός. Β') = Σαβῖνος.
Oechălĭa, ae, θ. Οἰχαλία, πόλις Εὐβοίας. Ἐκ τούτου Oechălis, ĭdis, θ. Οἰχαλίς.
Oecleus, ei, ἀ. Οἰκλεύς, πατὴρ τοῦ Ἀμφιαράου. Ἐκ τούτου -lĭdes, ae, ἀ. Οἰκλίδης, ὁ υἱὸς τοῦ Οἰκλέως.
oecŏnŏmĭcus, i, ἀ. Οἰκονομικός, ἐπιγραφὴ ἑνὸς τῶν συγγραμμάτων τοῦ Ξενοφῶντος περὶ οἰκονομίας.
Oedĭpus, i, καὶ pŏdis, ἀ. Οἰδίπους, βασιλεὺς τῶν Θηβῶν, υἱὸς τοῦ Λαΐου καὶ Ἰοκάστης, ὅστις φονεύσας τὸν πατέρα του ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν μητέρα αὐτοῦ (μὴ γνω-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ρίζων ὅτι αὕτη ἦτο μήτηρ αὐτοῦ), πατὴρ τοῦ Ἐτεοκλέους, καὶ Πολυνείκους, τῆς Ἰσμήνης καὶ Ἀντιγόνης. Ἐκ τούτου **Oedĭpodes** ἢ **-da** ae, ἀ. (ποιητ.) = Oedipus, Ἐκ τούτου **-pŏdĭōnĭus**, a, um, Οἰδιποδιώνιος, Οἰδιπόδειος, τοῦ Οἰδίποδος.

Oeneus, ei, καὶ eos, ἀ. Οἰνεύς, βασιλεὺς τῆς Αἰτωλίας, καὶ Καλυδῶνος, σύζυγος τῆς Ἀλθαίας, πατὴρ τοῦ Μελεάγρου καὶ ἄλλων. Ἐκ τούτου ἀ) **Oenēĭus** καὶ **Oenēus**, a, um, Οἰνήϊος ἢ Οἴνειος. β') **Oenēis**, ĭdis, θ. Οἰνηΐς, θυγάτηρ τοῦ Οἰνέως. γ') **Oenīdes**, ae, ἀ. Οἰνείδης, υἱὸς ἢ ἔκγονος τοῦ Οἰνέως (π. χ. ὁ Μελέαγρος, Διομήδης, ὁ υἱὸς τοῦ Τυδέως).

Oenŏmāus, i, Οἰνόμαος, βασιλεὺς τῆς Ἤλιδος καὶ Πίσης, πατὴρ τῆς Ἱπποδαμείας, πενθερὸς τοῦ Πέλοπος, πάππος τοῦ Ἀτρέως ᾗ ἄλλων.

Oenōnē, ēs, θ. Οἰνώνη, θυγάτηρ τοῦ Κεβρῆνος, Φρυγικὴ νύμφη.

oenŏphŏrum, i, οὐ. οἰνοφόρον.

Oenŏpĭa, ae, θ. Οἰνοπία, ἡ ὕστερον Αἴγινα. Ἐκ τούτου **Oenŏpĭus**, a, um, **Oenŏpĭon**, ŏnis, ἀ. Οἰνοπίων, βασιλεὺς τῆς Χίου.

Oenōtrĭa, ae, θ. Οἰνωτρία, χώρα τις ἐν τῇ κάτω Ἰταλίᾳ, οὕτω ὀνομασθεῖσα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Σαβίνων **Oenotrus**. Ἐκ τούτου **Oenotrĭus**, καὶ **Oenotrus**, a, um, Οἰνωτρίας, Ἰταλικός.

oenus, a, um, (ἀρχαϊκῶς) = unus.

oestrus, i, ἀ. Οἶστρος.

oesus, i, ἀ (ἀρχαϊκῶς) = usus.

oesўpum, i, οὐ. ὁ οἴσυπος, ἡ οἰσύπη.

Oeta, ae καὶ **Oetē**, ēs, θ. Οἴτη, ὄρος τῆς Θεσσαλίας. Ἐκ τούτου **Oetaeus**, a, um, Οἰταῖος. κατ' ἐξοχὴν ὡς οὐσ. **Oetaeus** = Ἡρακλῆς.

offa, ae, θ. ψωμός, κατ' ἐξοχὴν μάζα, σφαιροειδὲς φύραμα.

offendo, fendi, fensum, 3. (ob -fendo) aliquid alicui ἢ ad, in aliquid, ἡ aliqua re aliquid, προσ(κρούω, πταίω) κόπτω τί τινι ἢ πρός τι. **pedem ad fornicem**, τὸν πόδα τῇ καμάρᾳ (τῇ πύλῃ). **o. scopulum**, (καὶ **o. in scopulis**) ἐξοκκέλλω εἰς σκόπελον. **pes offensus**, ὁ ποῦς ὃν προσέκρουσέ τις. 2) Ἐκ τούτου ἀ) προσκρούω τινί, ἀνιῶ, λυπῶ, **aliquem**, τινά. β') ἐντυγχάνω τινί, εὑρίσκω τινά. καὶ (παθ.) **-or**, ἀνιῶμαι, λυποῦμαι. **aliqua re**, ἐπί τινι καὶ (ποιητ.) μετ' ἀπαρ. ὅθεν, **offensus**, a, um, ἀνιώμενος, λυπούμενος, ἀπεχθής. Β') ἀμετάβ. μετὰ δοτ. ἢ **in** καὶ ἀφ. προσκρούω, (προσ)πταίω, σφάλλομαι ἔν τινι ἢ περί τι. 2) προσπταίω, ἀποτυγχάνω, κινδύνοις περιπίπτειν (ἐν δικαστηρίῳ ἐν πολέμῳ) **o. et terrā et mari**, σφάλλομαι, ζημίαις περιπίπτω, ζημιοῦμαι κατά τε γῆν ᾗ θάλασσαν. **o. apud judices**, ἀποτυγχάνω ἐν δικαστηρίῳ = ἀπόλλυμί τι. 3) **in aliquo**, μέμφομαί τινι. **offensum**, i, οὐ. σφάλμα, ἁμάρτημα.

offensa, ae, θ. (offendo) πρόσκρουσις, κροῦσις· 2) μτφ. ἀ) λύπη, ἀνία. β') μῖσος, ἀπέχθεια.

offensĭo, ōnis, θ. (offendo) = offensa. **o. pedis**, πρόσκρουσις τοῦ ποδός. 2) μτφ. Α') = offensa 2. ἀ) καὶ β'.) Β') πρόσκομμα, ἡ κακὴ ἔκβασις, ἀποτυγία. **o. belli**, ἀπώλεια, ζημία ἐν πολέμῳ. 3) καχεξία, νόσημα. **corporis**, τοῦ σώματος.

offensĭuncŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. offensio) μικρὸν πρόσκρουμα. 2) μτφ. ἀ) μικρὰ ἀνία, λύπη. **animi**, τῆς ψυχῆς. β') μικρὸν σφάλμα, πταῖσμα, ἀποτυχία.

offenso, āre, (θαμ. τ. offendo) = offendo 1. **o. caput**, προσκρούω τὴν κεφαλὴν τῷ τοίχῳ. 2) = offendo 2.

offensus, a, um, (sior, sissimus) μ. π. τ. offendo.

offĕro, obtŭli, oblātum, offerre, (ob-fero) alicui aliquid, προσφέρω τινί τι. **o. se venientibus** ἢ **obviam alicui**, ὑπαντῶ, ἐμφαί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

νεσθαι τοῖς ἐρχομένοις, πινί· κατ' ἐξοχήν. m. me, ἐγθρικῶς ὑπαντῶ, ἐμπίπτω τινί. παθ. δίδωμι ἐμαυτὸν τῷ κινδύνῳ. o me periculis, morti ἢ ad mortem pro patria, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς κίνδυνον, εἰς θάνατον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. 2) μτφ. ά) προσφέρω, pacem, εἰρήνην προτείνω τινί. β') (προσ)φέρω, παρέχω, δίδωμι τινί τι. auxilium, βοήθειαν. mortem ἢ necem alicui, θάνατον φέρω τινί, ἀποκτείνω τινά. o. alicui injuriam, ἀδικῶ τινα.

officīna, ae, θ. (ἀντὶ opificina ἐκ τ. opifex) ἐργαστήριον, δημιουργεῖον, κυρίως καὶ μτφ.

offĭcĭo, feci, fectum, 3. (ob-facio) alicui, ἐμποδὼν τινί εἰμι ἢ γίγνομαι. μτφ. κωλύω, βλάπτω τινὰ ἢ τι.

offĭcĭōse, (sius, sissime) ἐπίρ. (officiosus) ὑπηρετικῶς, θεραπευτικῶς, προθύμως, ἀρεσκόντως.

offĭcĭōsus, a, um, (sior, sissimus) ὑπηρετικός, θεραπευτικός, πρόθυμος, χαρίεις. 2) καθήκων, πρέπων, pietas, εὐσέβεια.

offĭcĭperda, ae, ἀ. (officium-perdo) ἀχάριστος.

offĭcĭum, ĭi, οὐ. (ob-facio) ὑπηρεσία, ὑπουργία. 2) τὸ καθῆκον, τὸ πρασσῆκον, τὸ δέον, ἔργον. κατ' ἐξοχήν· ἡ ὑπόταξις, in officio esse, ἐμμένειν τοῖς καθήκουσιν. facere (exsequi, perficere) o., satisfacere officio, πράττειν, ποιεῖν τὰ καθήκοντα, τὰ δέοντα· τὸ ἐναντίον· deserere o., discedere ab officio, ἐλλείπειν τῶν καθηκόντων. continere aliquos in officio, πειθόμενον ἔχειν τινά, χρῆσθαί τινι πειθομένῳ. o. amicitiae, ἔργον φιλίας. o. maritimum, τὰ ναυτικὰ ἔργα. 3) τὸ ὑπηρετικόν, θεραπευτικόν, ἡ προθυμία. homo summo officio praeditus, ἄνθρωπος προθυμότατος ὑπηρετεῖν.

of-fīgo, fixi, fixum, 3. προσ(πήγνυμι)ηλῶ, aliquid, τί.

offirmātus, a, um, (tior) (μ. π. τ. offirmo) ἰσχυρογνώμων.

offirmo, 1. aliquid, στερεῶ τι. Ἐκ τούτου μτφ. o. me, ἰσχυρίζομαι.

offŭla = offula.

offŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. offa.

of-fulgeo, fulsi, ēre, (ποιητ.) alicui, ἐπιλάμπω τινί, ἐπιφαίνομαι.

of-fundo, fūdi, fūsum, 3. ob-fundo) aliquid, ἐπι(παρα)χέω τι. ὄθεν παθ. -or, διαδίδομαι, δια(κατα)πίπτω, γαμαὶ χέομαι, περιβάλλω. aer offunditur nobis, ἀὴρ περιβάλλει, περιρρεῖ ἡμᾶς. rubor offunditur alicui, ἐρύθημα διαχέεται ἐπὶ τοῦ προσώπου τινός, = ἐρυθραίνεται, ἐρυθριᾷ τις. Ἐκ τούτου μτφ. o. noctem rei = καλύπτω, κρύπτω πρᾶγμα τι. o. alicui pavorem, ἐμβάλλω τινὶ φόβον, ἀναπίμπλημί τινα φόβου, errorem, πλανῶ τινα. 2) ἐπιχέω τινί τι, κρύπτω. ἐπισκοτοῦ τι. lucernae lumen offunditur luce solis, τὸ τοῦ λύχνου φῶς ἐπισκοτεῖται τῷ τοῦ ἡλίου.

Ogulnĭus, ĭi, ἀ. Ὀγούλνιος, Ῥωμ. ἐπώνυμον.

Cgўges, is, καὶ **Ogygus**, i, ἀ. Ὠγύγης, Ὤγυγος, θεμελιωτὴς καὶ βασιλεὺς τῶν Θηβῶν. Ἐκ τούτου **-gĭus**, a, um = Θηβαϊκός.

oh! ἐπιφών. = o.

ōhē ᾧ ōhē, ἐπιφών. ὠή! ὠέ!

oho, ἐπιφών. ἄ! ἀά!

Oïleus, ĕi, ἡ **-ĕos**, ἀ. Ὀϊλεύς, βασιλεὺς τῆς Λοκρίδος, πατὴρ Αἴαντος (τοῦ Ὀϊλέως. Ajax Oileos ἢ Oïlei ἢ Ajax Oïleus).

Olbĭa, ae, θ. Ὀλβία, πόλις τῆς Σαρδινίας. Ἐκ τούτου **Olbiensis**, e, τῆς Ὀλβίας.

ŏlĕa, ae, θ. ἐλαία. (ὁ καρπός) 2) ἐλαία (τὸ δένδρον).

ŏlĕāgĭnus, ᾧ **oleagĭnĕus**, a, um, (olea) ἐλαΐνος. 2) ἐλαιώδης, ἐλαιοειδής.

ŏlĕārĭus, a, um, (olea) τοῦ ἐλαίου, ἐλαιηρός, ἐλαιοδόκος.

Clĕăros, ᾧ **Oliaros**, ἡ **-us**, i, θ. Ὠλέαρος, μία τῶν Σποράδων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

ŏlĕaster, tri, ἀ. (olea) ἡ ἀγριελαία.

Olenos, Olenius, ἴδ. Olenus.

ŏlens, ntis, (μ. ἐν. τ. oleo 1.) ὄζων, εὐώδης ἢ δυσώδης.

Ŏlĕnus, ἡ -os, i, θ. Ὠλενος, πόλις. 1) τῆς Ἀχαΐας. 2) τῆς Αἰτωλίας. Ἐκ τούτου -nĭus, a, um, Ὠλένιος, καθόλ. = Ἀχαϊκὸς ἢ Αἰτωλικός.

1. ŏlĕo, olŭi, ēre, ὄζω, aliqua re, ἢ aliquid, ὄζω τινός. 2) τῇ ὀσμῇ ὅλος γίγνομαι. aurum huic olet, αἰσθάνεται ὅτι χρήματα ἔχω.

2. ŏlĕo, ēre, μόνον ἐν τοῖς συνθέτοις, aboleo, ἀφ.

ŏlĕum, ĕi, οὐ. ἔλαιον.

ol-făcio, feci, factum, 3. (oleo) aliquid, ὀσφραίνομαί τινος.

1. olfactus, a, um, μ. π. τ. olfacio.

2. olfactus, ūs, ἀ. (olfacio) ὄσφρησις.

olfeci, πρκ. τ. olfacio.

ŏlĭdus, a, um, (oleo 1.) ὀσμήρης, ὄζων, κατ' ἐξοχὴν δυσώδης.

ŏlim, (ollus = ille?) ἐπίρ. ποτέ, πάλαι, πρίν. τὸ παλαιόν, πάλαι. 2) ποτέ, ὕστερον ποτέ. 3) ἐσθ' ὅτε, συνήθως.

ŏlĭtor, ōris, ἀ. (olus) λαχανίτης.

ŏlĭtōrĭus, a, um, (olitor) λαχανικός.

ŏlīva, ae, θ. = olea.

ŏlīvētum, i, οὐ. (oliva) ἐλαιών.

ŏlīvĭfer, ĕra, ĕrum, (oliva-fero) (ποιητ.) ἐλαιοφόρος.

ŏlīvum, i, οὐ. = oleum.

olla, ae, θ. χύτρα.

ollus, a, um, (ἀρχ.) = ille.

ŏlor, ōris, ἀ. κύκνος.

ŏlōrīnus, a, um, (olor) κύκνειος.

olui πρκ. τ. oleo 2.

ŏlus, ĕris, οὐ. λάχανον.

ŏluscŭlum, i, οὐ. ὑποκ. τ. olus.

Ŏlympēni, ἴδ. Olympos.

Ŏlympĭa, ae, θ. Ὀλυμπία, τόπος τῆς Ἤλιδος τῷ Διΐ καθιερωμένος, ἔνθα οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἐτελοῦντο. Ἐκ τούτου ά) -pĭăcus, a, um, Ὀλυμπιακός. β') -pĭas, ădis, θ. Ὀλυμπιάς, ἡ τετραετία. ποιητ. = lustrum, πενταετία. γ') -picus, a, um, Ὀλυμπικός. δ') -pĭeum, ei, οὐ. Ὀλυμπιεῖον, ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διός. ε) -pionīces, ae, ἀ. Ὀλυμπιονίκης. ς') -pĭum, ĭi, οὐ. Ὀλύμπιον, πολίχνιον τῆς Σικελίας, ναὸν τοῦ Διὸς ἔχον. ζ') -pĭus, a, um, Ὀλύμπιος. Ἐκ τούτου -pĭa, ōrum, ἀ. πλ. τὰ Ὀλύμπια, οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες.

Ŏlympĭas, ădis, θ. 1) ἴδ. Olympia. 2) Ὀλυμπιάς, μήτηρ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

Ŏlympos, καὶ -us, i, Ὄλυμπος 1.) ἀ. ὄρος μεταξὺ Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας. 2.) θ. πόλις ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου. Ἐκ τούτου Olympenĭ, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι, Ὀλυμπηνοί.

Olynthus ἡ -os, i, θ. Ὄλυνθος, πόλις τῆς Χαλκιδικῆς. Ἐκ τούτου -thii, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ὀλύνθιοι.

ŏmāsum, i, οὐ. βόειαι χόλικες.

ōmen, ĭnis, οὐ. φήμη, κληδών, οἰωνός, σημεῖον. 2) εὐχή.

ōmentum, i, οὐ. ἐπίπλοον. 2) ὑμήν, δερματίς, περιόστεον, μῆνιγξ ἀφ. 3) τὰ ἔγκατα, τὰ ἔντερα.

ōmĭnor, 1. (omen) alicui aliquid, οἰωνίζομαί, μαντεύομαί τινί τι.

omīsi, πρκ. τ. omitto.

ŏmīssus, a, um, (sior) (μ. π. τ. omitto) ἠμελημένος, ἀμελής.

ŏ- mitto, misi, missum, 3. (ob -mitto) (αἰτ.) παρ(ἀφ)ίημι, ἐῶ τινα ἤ τι. a. animum, ἐκπνέω, τελευτῶ. 2) μτφ. ά) παραλείπω τι, παύομαί τινος. o. pietatem, παραλείπω τὴν εὐσέβειαν. β') o. alquid ἢ de re, παρίημί τι ἢ περί τινος, ἐῶ τι. o. Galliam, οὐ μέλει μοι περὶ τῆς Γαλλίας, ἐῶ τὴν Γαλλίαν. o. rem, παραλείπω (ἐῶ) τὸ πρᾶγμα, οὐ μνημονεύω τοῦ πράγματος.

omnĭfer, ĕra, ĕrum, (omnis-fero) (ποιητ.) παντοφόρος.

omnĭ-gĕnus, a, um, παγγενής, παντοῖος.

omnĭ-mŏdis, ἐπίρ. πάντη, πάμπαν, παντοιοτρόπως.

omnīno, ἐπίρ. (omnis) πάντως, πάμπαν, παντάπασι. nihil o., τὸ παράπαν οὐδέν. 2) ὅλως, καθόλου. 3) μέντοι, μέν.

omnĭ-pŏtens, ntis, παντοδύναμος, παντοκράτωρ.

omnis, e, πᾶς. ὡς οὐσ. omnes, πλ. οἱ πάντες. onne, οὐ. καὶ omnia, πλ. τὸ πᾶν, τὰ πάντα. κατ' αἰτ. omnia, (τά) πάντα. omnia hostium, πάντα τὰ τῶν πολεμίων. ante omnia, πρὸ πάντων. alicui, omnia sum, πάντα ἢ ἀντὶ πάντων τινί εἰμι. 2) πᾶς, ἕκαστος, omnis aetas, πᾶσα ἡλικία, omne tempore, ἐν παντὶ καιρῷ. 3) πᾶς, ὅλος, Gallia omnis, πᾶσα ἡ Γαλλία. 4) παντοῖος, παντοδαπός.

Omnĭ-tĕens, ntis, (ποιητ.) παννόπτης.

omnĭ-văgus, a, um, παντοπλανής, ὁ πανταχοῦ πλανώμενος.

omnĭ-vŏlus, a, um, (volo) (ποιητ.) πάντων ἢ πασῶν ὀρεγόμενος, ἐπιθυμῶν.

Onchae, ārum, θ. πλ. Ὄγχαι, τόπος ἐν Συρίᾳ.

Onchesmītes, ae, ἀ. ὁ ἀπὸ τῆς ἐν Ἠπείρῳ Ὀγχησμοῦ πνέων ἄνεμος.

ŏnĕrārĭus a, um, (onus) φορτικός, φορτηγικός. navis ἡ ἁπλῶς oneraria, φορτικὸν πλοῖον, φορταγωγὸς ναῦς, ὁλκάς..

ŏnĕro, 1 (onus) (αἰτ.) φορτίζω τινὰ ἤτι. o. aliquem ἢ aliquid aliqua re, γεμίζω τινὰ ἤ τί τινος. naves saxis et arena, τὰς ναῦς λίθων καὶ ἄμμου, ἐντίθημι ταῖς ναυσὶ φορτία λίθων καὶ ἄμμου. o. humerum pallio, περιβάλλομαι τὸ ἱμάτιον. o. manus jaculis, ὁπλίζω τὰς χεῖρας. o. membra sepulcro, ἐπιχώννυμί τινι τύμβον. o. ventrem, ὑπερεμπίπλημι τὴν γαστέρα. ὅθεν oneror civo, ὑπερεμφοροῦμαι σιτίων. 2) μτφ. ἀ) πληρῶ, ἐμπίπλημί τινά τινος, aliquem promissis, laudibus, τινὰ ἐπαγγελιῶν, ἐπαίνων. συνήθ. ἐπὶ κακοῦ τινος· o. aliquem injuriā, contumeliis, ἐμπίπλημί τινα ἀδικίας, ὕβρεων. β') ἐνοχλῶ, βαρύνω τινά. 3) o. aliquid, ἐπιβαρύνω, βαρύτερον ἢ δεινότερον ποιῶ τι. injuriam, τὴν ἀδικίαν. 4) (ποιητ.) o. vina cadis, ἐντίθημι, ἐμβάλλω τοῖς κάδοις οἶνους, γεμίζω τοὺς κάδους οἴνου.

ŏnĕrōsus, a, um, (sior) (onus) βαρύς, βαρύνων. 2) μτφ. φορτικός, ὀχληρός.

ŏnus, ŏnĕris, φορτίον, ἄχθος (ἀνθρώπου ἢ πλοίου ἢ ζώου τινος). (ποιητ.) onus (ventris) τὸ κύημα, ὁ γάνος. 2) μτφ. ἀ) τὸ ἄχθος, τὸ βάρος, ἡ ὄχλησις. oneri esse alicui, βαρύνειν, ἐνοχλεῖν τινα. β') βάρος δημ. ἀρχὴ ἢ ὑπηρεσία βαρεῖα, πολύπονος· κατ' ἐξοχήν· τὸ βάρος τῶν φόρων.

ŏnustus, a, um, (onus) πεφορτισμένος. 2) μεστός, πλήρης τινος.

ŏnyx, ўchis, ἀ. ὄνυξ, (δακτύλου). Ἐκ τούτου onyx = πολύτιμός τις λίθος καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατεσκευασμένον σκεῦος, κατ' ἐξοχήν· μυροθήκη.

ŏpāco, 1. (opacus) aliquid, ἐπισκιάζω τι.

ŏpācus, a, um, (cior, cissimus) σκιερός, ἐπίσκιος. 2) σκοτεινός.

ope, ἀφ. τ. ops.

opella, ae, θ. ὑποκ. τοῦ

ŏpĕra, ae, θ. (opus) ἐργασία, ἔργον, πόνος, ἐπιμέλεια. operam dare alicui rei, ἐπιμέλειαν ἢ σπουδὴν ποιεῖσθαι περί τι (προσπαθῶ). operam dare μετὰ τ. ut ἢ ne καὶ ὑποτ. ἐπιμελεῖσθαι, σπουδάζειν ὅπως. operam dante aliquo, τῇ ἐπιμελείᾳ τινός. operae precium facere, ἐπιτελεῖν, ποιεῖν τι ἄξιον χάριτος, εὐχαριστήσεως. operae pretium habere, χάριν ἔχειν τινί τῆς ἐπιμελείας (αὐτοῦ) ἕνεκα. operae pretium est, ἄξιόν ἐστι. data ἢ dedita opera, ἐπιμελῶς. 2) ὑπηρεσία, ὑπουργία. operam dare alicui, ὑπηρετεῖν τινι. operam

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

dare auctioni, funeri, παρεῖναι, παραγίγνεσθαι τῇ δημοπρασίᾳ, τῇ ἐκφορᾷ. mea, tua, Ζ. operā, συνεργοῦντος ἐμοῦ, δι' ἐμοῦ ἢ δι' ἐμὲ Ζ. 3) σχολή, (εὐκαιρία) deest mihi opera, ἐλλείπει μοι σχολή, οὐ σχολάζω. est mihi operae, σχολάζω. 4) ἐργάτης, μισθωτός. συνήθ. κατὰ πλ. οἱ ἑταῖροι (ἐπὶ κακῆς σημασίας).

ŏpĕrārĭus, a, um, (opera) ἐργάσιμος, ἐργαζόμενος, μετὰ ἢ ἄνευ τ. homo, ὁ ἐργάτης· κατ' ἐξοχὴν ὡς οὐσ. ά) -us, ĭi, ἀ. ὁ ἐργάτης. β') -ĭa, ae, θ. ἡ ἐργάσιμος ἑταίρα, ἡ τῷ σώματι ἐργαζομένη.

ŏpercŭlum, i, οὐ. (operio) πῶμα, ἐπίθημα.

ŏpĕrīmentum, i, οὐ. (operiō) = operculum.

ŏpĕrĭo, operŭi, opertum, 4. (obpario ἢ perio) aliquem ἢ aliquid aliqua re, καλύπτω τινὰ ἢ τί τινι. capite operto, κεκαλυμμένος τὴν κεφαλήν. 2) μτφ. ά) καλύπτω (ἀπο)κρύπτω τι. β') ἐμπίπλημί τινά τινος. 3) κλείω τι.

ŏpĕris, γεν. τ. opus.

ŏpĕror, 1. (opera) ἐργάζομαι, ποιῶ. alicui rei, σπουδάζω περί τι. κατ' ἐξοχήν· o. sacris ἢ ἁπλῶς operor, = θυσιάζω, ἱερουργῶ.

ŏpĕrōse, (sius) ἐπίρ. (operosus), ἐπιπόνως, ἐπιμελῶς.

ŏpĕrōsus, a, um, (sior, sissimus) (opera) πολύ(ἐπί)πονος, ἐργαστικός. 2) ἐνεργής. 3) πολλοὺς πόνους παρέχων.

ŏpertus, a, um, (μ. π. τ. operio) ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. ὁ ἀπόκρυφος τόπος, τὸ ἀπόρρητον.

operŭi, πρκ. τ. operio.

opes, πλ. τ. ops.

Ŏphĭon, ŏnis, ἀ. Ὀφίων, ὀπαδὸς τοῦ Κάδμου. Ἐκ τούτου -nĭdes, ae, ἀ. Ὀφιονίδης, ὁ υἱὸς τ. Ὀφίονος.

ophiūchus, i, ἀ. ὀφιοῦχος.

ŏpĭfer, ĕra, ĕrum, (ops-fero) ἐπικούριος.

ŏpĭfex, fĭcis, γ. κ. (opus-facio) ὁ ἢ ἡ δημιουργός, ὁ πλάστης, ἡ πλάστις. 2) τεχνίτης, κατ' ἐξοχήν· ὁ χειροτέχνης, ὁ βάναυσος.

Ŏpĭlĭus, ii, ἀ. Ὀπίλιος Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

Ŏpĭmĭus, a, um, Ὀπίμιος, τοῦ Ὀπιμίου, ὄνομα Ῥωμ. γένους. Ἐκ τούτου -mĭānus, a, um, Ὀπιμιανός, τοῦ Ὀπιμίου.

ŏpīmo, 1. (ἀλτ.) παίνω τινὰ ἢ τι.

ŏpīmus, a, um, (mior, missimus) (ops) πίων, πιερός, εὐτραφής. ager, ἡ πίειρα (γῆ), ὁ εὔκαρπος ἀγρός. 2) πίων, πλούσιός τινος, praeda, λείας. 3) μτφ. πλούσιος, λαμπρός, πολυτελής, μεγαλοπρεπής. opimae divitiae, μεγάλα πλούτη. spolia opima, τὰ τοῦ τῶν πολεμίων στρατηγοῦ σκῦλα. 4) ἐπὶ λόγου· opimum genus orationis, τὸ παχὺ εἴτε ἄκομψον εἶδος τοῦ λόγου.

ŏpīnābĭlis, e, (opinor) δοξαστός, οἰητός.

ŏpīnātĭo, ōnis, θ. (opinor) δοξασία, οἴησις.

ŏpīnātor, ōris, ἀ. (opinor) δοξαστής.

ŏpīnātus, a, um, (μ. π. τ. opinor) δοξαστός, δοξαζόμενος.

ŏpīnĭo, ōnis, θ. (opinor) δόξα, δόκησις, οἴησις, δόξασμα, οἴημα. ut opinio mea est (fert), κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν. praeter opinionem, παρὰ δόξαν. pro opinione, κατὰ δόξαν. opinione celerius, θᾶττον δόξης. opinionem habeo, δοκῶ, δοκεῖ μοι, γνώμην ἔχω. venit mihi in opinionem, ἐπὶ νοῦν ἔρχεταί μοι, ἐπέρχεταί μοι. 2) φήμη, δόκησις. 3) εὐδοκιμία, δόξα.

ŏpīnĭōsus, a, um, (sissimus) (opinĭo) δόξας πολλὰς ἔχων.

ŏpīnor, 1. δοξάζω, οἶμαι. o. aliquid, δοξάζω τι. o. male de aliquid, κακόν τι περί τινος δοξάζω. συνήθ. τὸ opinor τίθεται παρενθετικῶς· οἶμαι, ἐγῷμαι.

ŏpĭpăre, ἐπίρ. (opiparus) πολυτελῶς, μεγαλοπρεπῶς, δαψιλῶς.

opĭpărus, a, um, (opes-paro) πο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

λυτελής, δαψιλής, μεγαλοπρεπής. 1. opis, γεν. τ. ops. 2. Opis, is, θ. Ὦπις ἡ Ὄπις, Νύμφη τις.

ŏpĭtŭlor, 1. (ops-tuli), alicui, ἐπικουρῶ, βοηθῶ τινι.

ŏpŏbalsămētum, i, οὐ. (opobalsamum) τόπος ἐνθα φύεται τὸ ὀποβάλσαμον.

ŏpŏbalsămum, i, ὀποβάλσαμον.

ŏportet, oportŭit, ēre, δεῖ, χρή, εἰκός ἐστι. ita fieri o., οὕτως δεῖ γενέσθαι. o. pecuniam dare. τὰ χρήματα δεῖ δοῦναι. exstent o. vestigia, εἰκός ἐστι ἴχνη ὑπάρχειν.

op-pĕdo, ĕre, alicui, καταπέρδω τινός.

oppĕrĭor, perītus ϑ pertus sum, 4. (αἰτ.) καραδοκῶ, περι(ανα)μένω, προσδοκῶ τινα ἤ τι.

oppĕtītus, a, um, μ. π. τοῦ

op-pĕto, petīvi ϑ petĭi, petītum, 3. aliquid, περιπίπτω τινί. o. (mortem) θανάτῳ περιπίπτειν, τελευτᾶν.

oppĭdānus, a, um, (oppidum) ἀστικός. ὡς οὐσ. -i, ōrum, ἀ. πλ. οἱ ἄστοι, οἱ πολῖται (ἤτοι οἱ πολῖται τῶν ἄλλων πόλεων πλὴν τῆς Ῥώμης).

oppĭdo, ἐπίρ. κομιδῆ, πάνυ, πάντως. 2) πάνυ μὲν οὖν, πάνυ γε, μάλιστα.

oppĭdŭlum, i, οὐ. (ὑποκ. τοῦ oppidum) πολισμάτιον, πολίχνη.

oppĭdum, i, οὐ πόλις (μικρά), πόλισμα, πλὴν τῆς Ῥώμης (ἥτις ἰδίᾳ urbs ἐκαλεῖτο). ἐνίοτε δὲ λέγεται, καὶ περὶ τῆς Ῥώμης, τῶν Ἀθηνῶν ϰτλ.

op-pignĕro, 1. aliquid, ἐνεχυριάζω τι, ἐνέχυρον δίδωμι ἤ τίθημί τι.

op-plĭo, 1. (σπαν.) aliquid, ἐπι(ἐμ,ἀπο)φράττω τι.

Oppĭus, a, um, Ὄπιος, τοῦ Ὀπίου, Ῥωμ. οἰκογεν. ὄνομα.

op-plĕo, plēvi, plētum, 2. aliquem ἤ aliquid aliqua re, ἀνα-(κατα)πίμπλημι, πληρῶ τινά τινος. μτφ. haec oppinio opplevit Graeciam, ἡ γνώμη αὕτη τὴν Ἑλλάδα ἐνέπλησεν.

opplētus, a, um, μ. π. τοῦ oppleo aliqua re, πλήρης, μεστός τινος.

op-plōro, āre, alicui, δακρύω πρός τινα ἤ πρός τι.

op-pōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, 3. aliquem ἤ aliquid alicui, ἀντιτίθημι, ἀνθίστημι, ἀντιτάττω τινά ἤ τί τινι. me alicui, ἀνθίσταμαί τινι. moles oppositae fluctibus, χώματα προβεβλημένα πρὸς τὰ κύματα. luna opposita coeli, ἡ σελήνη ἀντίκειται τῷ ἡλίῳ. 2) προ(τίθημι, ἐχω) τείνω. o. alicui formidines, προτείνω, δείκνυμί τινι φόβητρα.

opportūne, ἐπίρ. (opportunus) εὐκαίρως, ἐν καιρῷ, ἐπιτηδείως.

opportūnĭtas, ātis, θ. (opportunus) τὸ πρόσφορον, τὸ συμφέρον, ἡ ἐπιτηδειότης. 2) ἐπὶ χρόνου συνήθ. ὁ καιρός, ἡ εὐκαιρία. 3) τὸ ὠφέλημα, ἡ ὠφέλεια.

opportūnus, a, um, (nior, nissimus) (ob-portus?) πρόσφορος, ἐπιτήδειος, ἁρμόδιος, συνήθ. πρὸς προσβολήν. 2) o. rei alicui ἤ ad rem, πρόσφορος, ἐπιτήδειος, ὠφέλιμος πρὸς τὸ πρᾶγμα. 3) Ἐπὶ χρόνου. o. tempus, ὁ ἐπιτήδειος χρόνος, ὁ καιρός, ἡ εὐκαιρία.

oppŏsĭtĭo, iōnis, θ. (oppono) ἀντίθεσις.

1. **oppŏsĭtus**, a, um, (μ. π. τ. oppono) alicui ἤ αἰτ. καὶ contra, ὁ ἀντικρὺ κείμενος, mens, ὄρος. 2) ὁ ἀνθιστάμενος.

2. **oppŏsĭtus**, ūs, ἀ. (oppono) ἀντίθεσις ἀ) = τὸ ἀντικεῖσθαι, ἡ ἀντικρὺ θέσις. β') τὸ ἀνθίστασθαι.

oppŏsŭi, πρκ. τ. oppono.

oppressi, πρκ. τ. opprimo.

oppressĭo, iōnis, θ. (opprimo) ἡ βιαία κατοχὴ τόπου τινός, ὅθεν ἡ βία, καταπίεσις, καταστροφή.

oppressor, ōris, ἀ. (opprimo) ὁ καταστρεψάμενος, καταστρέφων, ὁ καταπιέζων.

oppressus, a, um, μ. π. τοῦ

opprĭmo, pressi, pressum, 3. (obpremo) (αἰτ. κατα(πιέζω) θλίβω τι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

νὰ ἤ τι. sinistra manu mulieris pectus, τῇ ἀριστερᾷ τὸ στῆθος τῆς γυναικός. os loquenti o., συμπιέζω τὸ στόμα τοῦ λέγοντος, ἐπιστομίζω τινά· ὅθεν ἀποπνίγω, ἀποκτείνω, καταβάλλω τινά. vis flamma opprimitur, ἡ δύναμις τῆς φλογὸς πνίγεται, καταπιέζεται. ruina opprimi, ὑπὸ τῶν ἐρειπίων καταχώννυσθαι· κατ' ἐξοχήν· καταβάλλω τὸν πολέμιον. ἐν πολέμῳ· κατα(πιέζω,βάλλω)νικῶ, καταστρέφω. παθ. -or, ἡττῶμαί τινος. 2)μτφ. ά)κατα-(πιέζω)βαρύνω, συνήθ. παθ. timore, somno, καταπιέζομαι ὑπὸ φόβου, ὑπὸ ὕπνου. o. aere alieno, καταπιέζομαι ὑπὸ χρέους. β') καταπιέζω, πνίγω, κωλύω, κατέχω, ignem, τὸ πῦρ, tumultum, καταπαύω τὸν θόρυβον. orationem, κατέχω τὸν λόγον. īram, καταπαύω τὴν ὀργήν. γ') (κατα)λαμβάνω τινά, ἐπέρχομαί τινι. oppressit eos lux, ἡμέρα, κατέλαβεν αὐτούς. oppressit eum mors, θάνατος κατέλαβεν αὐτόν.

opprŏbrĭum, ĭi, οὐ, (ob-probrum) ὀνειδισμός, ὄνειδος, ψόγος.

oppugnātĭo, ōnis, θ. (oppugno) προσβολή, πολιορκία.

op-pugno, 1. aliquem, πολεμῶ πρός τινα, προσβάλλω τινί. 2) πολιορκῶ τι, oppidum, τὴν πόλιν. μτφ. καθάπτομαί τινος.

ops, ŏpis, θ. (ἡ ὀνομ. καὶ ἡ ὀοτ. π. ἐν. ἄχρηστοι) ἡ δύναμις. omni ope, κατὰ πᾶσαν δύναμιν, ὅσον οἷόν τε μάλιστα. (ποιητ.) non opis est nostrae, οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἐστιν. 2) βοήθεια, ἐπικουρία. opem ferre alicui (=opitulari), βοηθεῖν, ἐπικουρεῖν, ἀμύνειν τινί 3)κατὰ πλ. opes, opum, ά) περιουσία, εὐπορία, πλοῦτος. β') δύναμις (στρατιωτική). γ') ἡ ἐν πόλει πολίτευ τινὸς δύναμις, ἀξίωμα, εὐδοκιμία.

Ops-Opis, ὁ. ἡ Γῆ, (θεὰ) ὡς μήτηρ τῆς εὐπορίας, εὐκαρπίας καὶ τοῦ πλούτου, ἀδελφὴ καὶ σύζυγος τοῦ Κρόνου (ἡ Ῥέα ἡ ἡ Μήτηρ Κυβέλη).

opson-=obson-.

optābĭlis e, (lior) (opto) εὐκτός, εὐκταῖος.

optandus, a, um, μ. μέλ. τ. opto.

optātĭo, ōnis, θ. (opto) εὐχή.

optātus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. opto) εὐκτός, εὐκταῖος, ποθητός. ὡς οὐσ. optātum, i, οὐ. ἡ εὐχή. ὅθεν ἡ ἀφ. optato, ὡς ἐπίρ. κατ' εὐχήν, ὥσπερ ηὐχόμην.

optĭmas, ātis, (optimus) ἄριστος, ἐπιφανής, -tes, um καὶ ĭum, ἀ. πλ. ἐκαλοῦντο ἐν Ῥώμῃ οἱ ἐν τῇ πολιτείᾳ δυνατοί, κράτιστοι. 2) ὡς ἐπίθ. (σπάν.) ἀριστοκρατικός.

optĭme, ὑπερθ. τ. bene, ἄριστα, κάλλιστα. 2) εὐκαιρότατα.-

optĭmus, a, um, (ὑπερθ. τ. bonus) ἄριστος, κάλλιστος, βέλτιστος, κράτιστος.

optĭo, ōnis, θ. (opto) αἵρεσις, ἐξουσία. optionem alicui dare, facere aliquid (ἡ faciendi ἢ ut faciat), ἐξουσίαν τινὶ διδόναι ποιεῖν τι. 2) αἵρεσις, ἐκλογή.

optīvus, a, um, (opto) εὐκτός, εὐκταῖος.

opto, 1. (προ)αἱροῦμαι, (προτιμῶ). locum, ducem, τόπον, στρατηγόν. 2) εὔχομαι, aliquid, τί. o. alicui aliquid, εὔχομαί τινί τι.

optume, optumus, = optime, optimus.

ŏpŭlens, ntis, καὶ συνήθ. -lentus, a, um, (tior, tisssimus) (ops) δυνατός, δυνάμενος, πλούσιος, εὐδαίμων. opulentus re aliqua, καὶ (ποιητ.) rei alicujus, πλούσιός τινος. arva opulenta, ἄρουραι καρποφόροι. 2) πολυτελής, δαψιλής.

ŏpŭlente καὶ opulenter (tius), ἐπίρ. (opulentus) πολυτελῶς, δαψιλῶς.

ŏpŭlentĭa, ae, θ. (opulens) δύναμις, ἀξίωμα. 2) δύναμις, ἀπορία, δαψίλεια, πλοῦτος.

ŏpŭlento, āre, (opulentus) (ποιητ.) (αἰτ.) πλουτίζω τινὰ ἢ τι.

ŏpŭlentus, a, um, ἴδ. opulens.

1. **ŏpus**, ŏpĕris, οὐ. ἔργον. opus facere, ἐργάζεσθαι. 2) πολιορκη-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τικὸν ἔργον. μηχανή. operibus et munitionibus urbem cepit, ταῖς μηχαναῖς καὶ ταῖς τειχίσμασι τὴν πόλιν εἷλε. 3) οἰκοδόμημα, τεχνούργημα, σύγγραμμα Χρ. 4) ὀχύρωμα, τείχισμα. 5) ἔργον, ἐργασία, τέχνη. magno (maximo), tanto opere, ἴδ. magnopere, tantopere Χρ.

2. ŏpus, ŏris, ἄκλ. χρεία. opus est, χρεία ἐστί, δεῖ. opus nobis est ducis ἡ duce, χρεία ἐστὶν ἡμῖν στρατηγοῦ, στρατηγοῦ δεόμεθα. σπαν. μετὰ γεν. opus est argenti, temporis, ἀργύρου, χρόνου δεόμεθα. ita facto opus est, οὕτω δεῖ γενέσθαι. 2) opus est, δεῖ, χρή, συμφέρει.

Opus, untis, θ. Ὀποῦς, πόλις τῆς Λοκρίδος. Ex τούτου Opuntius, a, um, Ὀπούντιος. -tii, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ὀπούντιοι, οἱ Ὀπούντιοι Λοκροί.

ŏpusculum, i, οὐ. ὑποκ. τ. opus 1

1. ōra, ae, θ. (os 1.) κράσπεδον, περιφέρεια. poculi, τὸ χεῖλος τοῦ ποτηρίου. o. clipei, ἡ ἴτυς, ἄμβη τῆς ἀσπίδος. o. regionis, τὰ ὅρια τῆς χώρας. 2) ora (maritima) παραλία, ἀκτή. 3) (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) γῆ, τόπος, καὶ ἡ ζώνη. (ποιητ.) luminis orae = ὁ τοῦ φωτὸς τόπος, γῆ, φῶς. exire in orae luminis, εἰς φῶς ἔρχεσθαι, γεννᾶσθαι. 4) σπάρτον.

2. ora, οὐ. πλ. τοῦ os, 1.

ōrācŭlum, i, οὐ. (oro) μαντεῖον, χρηστήριον. 2) μαντεία, χρησμός, μάντευμα. 3) πρόρρησις, προφητεία.

ōrātĭo, ōnis, θ. (oro) λόγος, τὸ λέγειν, δημηγορία. orationem habere, λόγον ποιεῖσθαι, λέγειν, de aliqua re, pro aliquo, λέγειν περί (ὑπέρ) τινος. 3) λόγος, λέξις, φράσις, τὸ εἶδος ἢ ὁ τρόπος τοῦ λέγειν. 4) εὐγλωττία, εὐέπεια. 5) διάλεκτος, γλῶσσα. 6) ὁ πεζὸς λόγος.

ōrātĭuncŭla, ae, θ. (ὑποκ. τοῦ oratio) λογίδριον.

ōrātor, ōris, ἀ. (oro) δημηγόρος, ῥήτωρ. 2) πρεσβευτής. 3) διδάσκαλος τῆς ῥητορικῆς.

ōrātōrĭe, ἐπίρ. (oratorius) ῥητορικῶς.

ōrātōrĭus, a, um, (orator) ῥητορικός. ὡς οὐσ. oratoria, ae, θ. (ὑπον.) ars, ἡ ῥητορικὴ (τέχνη).

ōrātrix, īcis, θ. (oro) ἡ δεομένη, ἡ ἱκέτις.

ōrātus, ūs, ἀ. (oro) (μόνον, κατ' ἀφ. τ. ἐν.) δέησις, ἱκεσία.

orba, ae, θ. ἴδ. orbus.

orbātor, ōris, ἀ. (orbo) (ποιητ.) ὁ ὀρφανίζων τινὰ τῶν τέκνων.

orbĭcŭlātus, a, um, (orbiculus) κυκλοτερής, κυκλοειδής, περιφερής, σφαιροειδής.

orbĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. orbis.

orbis, is, ἀ. κύκλος. in orbem consistere, κυκλοῦσθαι, (κυκλικὴν θέσιν λαμβάνειν) ἐν κύκλῳ παρατάττεσθαι, ducere, efficere orbem, κύκλον ἄγειν. o. signifer, ὁ ζωδιακὸς κύκλος. o. lacteus, ὁ γαλαξίας. orbes finientes, ὁ ὁρίζων. ὡσαύτως· κυκλικὴ κίνησις, π. χ. ἡ κυκλικὴ περιφορὰ τῶν οὐρανίων σωμάτων, οἱ ἑλιγμοὶ τοῦ ὄφεως, ἡ περίοδος, ὁ κύκλος τοῦ ἔτους, ὁ ἐνιαύσιος κύκλος = ὁ ἐνιαυτός. o. orationis ἡ verborum, ὁ κύκλος τοῦ λόγου, ἡ περίοδος. 2) ὅ,τι κυκλοειδές ἐστι. o. mensae, ἡ κυκλοτερὴς τράπεζα. κατ' ἐξοχήν· ἀ) μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ solis ἡ lunae, ὁ κύκλος, ὁ δίσκος τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης. ὄθεν (ποιητ.) ὁ οὐρανός. o. ἡ terrarum, (σπαν. o. terrae) ὁ κύκλος τῆς γῆς, ἡ γῆ, ἡ οἰκουμένη. Ἐκ τούτου = μέρος τῆς γῆς. β') ἀσπίς, τροχός, ὀφθαλμός, πλάστιγξ Χρ.

orbĭta, ae, θ. (orbis) τροχιά, ἁρματοτροχιά.

orbĭtas, ātis, θ. (orbus) ὀρφανία, γονέων ἢ τέκνων στέρησις. 2) μτφ. ὀρφανία, στέρησις.

orbo, 1. (orbus) ὀρφανίζω, στερῶ τινα τῶν γονέων, τῶν τέκνων. μτφ. o. aliquem re, στερῶ τινά τινος.

Orbona, ae, θ. (orbus) ἡ θεὰ τῆς

'Ορφανίας, ἡ προστάτις τῶν ἀτέκνων.
orbus, a, um, (ὀρφὸς) ἄτεκνος, ἄπαις, ὀρφανὸς (γονέων, τέκνων). ὡς οὐσ. -us, i, ὁ. ὀρφανός. ♀ -a, ae, θ. ἡ ὀρφανή. 2) μτφ. o. aliqua re καὶ (ποιητ.) alicujus, ὀρφανὸς ἐστερημένος τινός.
orca, ae, θ. ὄρυξ (εἶδος κήτους). 2) κύτος εἶδος πίθου ἢ κάδου.
Orcădes, um, θ. πλ. αἱ 'Ορκάδες νῆσοι παρὰ τὴν Σκωτίαν.
orchas, ădis, θ. ὀρχὰς (εἶδος ἐλαίας).
Orchŏmĕnus, i, ὁ. ♀ -enon, i, τό. ὁ 'Ορχομενός. 1) πόλις τῆς Βοιωτίας. 'Εκ τούτου -nĭus, a, um, 'Ορχομένιος. καὶ ὡς οὐσ. -nii, ōrum, ὁ. πλ. οἱ κάτοικοι. 2) πόλις τῆς Ἀρκαδίας.
Orcus, i, ὁ. ᾅδης, τὰ κάτω. 2) ὁ θάνατος. 3) ὁ θεὸς τοῦ ᾅδου, ὁ Πλούτων.
ordĭnārĭus, a, um, (ordo) τακτικός, ὁ κατὰ τάξιν τεταγμένος.
ordĭnātim, ἐπίρ. (ordo) κατὰ τάξιν.
ordĭnātĭo, iōnis, θ. (ordĭno) τάξις, διάταξις, διακόσμησις.
ordĭnātus, a, um, (tior, tissimus) μ. π. τοῦ
ordĭno, 1. (ordo) aliquid, (διατάττω τι. copias, τὰς δυνάμεις. aciem, παρατάττω τὸν ζρατὸν (εἰς μάχην). 2) διατάττω, διευθετῶ, διακοσμῶ τι. o. res suas, διευθετεῖν τὰ ἑαυτοῦ.
ordĭor, orsus sum, ordīri, ἄρχω, ἄρχομαι, ἀρχὴν ποιοῦμαι, aliquid, τινός. o. sermonem ἢ loqui, ἀρχομαι λέγειν. συνήθ. καὶ ἁπλῶς ordĭor, ἄρχομαι λέγειν, διηγεῖσθαι, συγγράφειν. de re aliqua, περί τινος. 2) ἀμεταθ. ἄρχομαι, ἀρχὴν λαμβάνω. inde est orsa oratio, ἐντεῦθεν ὁ λόγος ἤρξατο. 3) o. telas, διάζομαι, ὑφαίνω.
ordo, ĭnis, ὁ. τάξις, στοῖχος, στίχος. o. olivarum, remorum, οἱ στοῖχοι τῶν ἐλαιῶν, τῶν κωπῶν. o. temporum, ἡ τῶν χρόνων ἀκολουθία. 2) ὁ ἐν θεάτρῳ τῶν βάθρων στοῖχος, ὁ ἐν νηῒ τῶν σελμάτων στοῖχος. sedere in quatuordecim (ὑπον. ordinibus) = ἐν τοῖς ἱππεῦσιν (ἐν τῇ τῶν ἱππέων τάξει) εἶναι. 3) τάξις στρατεύματος. 'Εκ τούτου = ὁ ταξίαρχος. ducere ordinem, ταξιαρχεῖν. nullo ἢ sine ordine, οὐκ ἐν τάξει, οὐ συντεταγμένοι. 4) ἡ ἐν πόλει τῶν πολιτῶν τάξις. o. senatorius ἢ amplissimus, ἡ τῶν βουλευτῶν τάξις. o. equester, ἡ τῶν ἱππέων τάξις. o. pedester, plebejus, ἡ τοῦ δήμου τάξις, οἱ δημοτικοί. oratorum, libertinorum, ἡ τῶν ἀροτήρων, τῶν ἀπελευθέρων τάξις. 5) μτφ. τάξις, κόσμος. res in ordinem reducere ἢ redigere, κατατάττειν εἰς τάξιν, εὐθετεῖν, διακοσμεῖν τὰ πράγματα. ordinem sequi, tenere, conservare, servare, τῇ τάξει ἐμμένειν, εὐτακτεῖν. in ordinem cogere aliquem, κολάζειν, συστέλλειν, ταπεινοῦν τινά. o. se, συστέλλεσθαι, ταπεινοῦσθαι. ordine, ἐν τάξει, ἐν κόσμῳ. extra ordinem παρὰ τὴν τάξιν, α') = διαφερόντως, σφόδρα. β') = παρὰ τὸ σύνηθες, παρὰ τὸν νόμον κτλ. extra ordinem pugnasti, παρὰ τὰ κελευσθέντα ἐμαγέσω.
Orĕas, ădis, θ. 'Ορείας (νύμφη).
Orestae, ārum, ἀ. πλ. 'Ορέσται κάτοικοι τῆς μεταξὺ 'Ηπείρου καὶ 'Ιλλυρίας 'Ορεστίδος.
Orestes, ae καὶ is, ἀ. 'Ορέστης, υἱὸς τοῦ 'Αγαμέμνονος καὶ τῆς Κλυταιμνήστρας, φίλος τοῦ Πυλάδου. 'Εκ τούτου, -tēus, a, um, 'Ορέστειος.
orgĭa, ōrum, οὐ. πλ. ὄργια.
ŏrĭchalcum, i, οὐ. ὀρείχαλκος.
Ŏrĭcos ἢ -us, i, θ. καὶ -um, i, οὐ. ὁ 'Ωρικός, τὸ 'Ωρικόν, πόλις τῆς 'Ελλ. 'Ιλλυρίας. 'Εκ τούτου α') -cĭus, a, um, 'Ωρίκιος. β') -cīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
ŏrĭens, ntis, ἀ. (μ. ἐν. τ. orior) (ὑπον. sol) ὁ ἀνατέλλων ἥλιος, ἡ ἀνατολή, αἱ ἀνατολαί.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ŏrĭentālis, e, (oriens) ἀνατολικός.
ŏrīgo, ĭnis, ῆ. (orior) γένεσις, ἀρχή, πρώτη αἰτία. Origines, σύγγραμμά τι τοῦ Κάτωνος, περὶ τῆς γενέσεως τῆς ἀρχαίας ἱστορίας τῆς Ῥώμης καὶ τῶν ἄλλων Ἰταλίδων πόλεων. 2) κατ' ἐξοχήν· ἡ ἀρχή, ἡ καταγωγή, τὸ γένος, ducere originem ab aliquo, τὸ γένος ἀνάγειν εἴς τινα. o. mundi, ὁ δημιουργὸς τοῦ κόσμου.
Ōrĭon, ōnis, ὰ. Ὠρίων, κατὰ τὸν μῦθον κυνηγός τις, ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος φονευθείς. 2) ἄστρον τι, εἰς ὃ Ὠρίων μετεμορφώθη.
ŏrĭor, ortus sum, īrī, ἀμεταβ. (ἐν τῷ ἐνεστ. orior, orĕris, orĭmur, orĭmĭni) ὄρω, ὄρνυμι, ἀνατέλλω, ἀνέχω, ἀνίσχω. sol oritur, ὁ ἥλιος, ἀνατέλλει, ἀνίσχει. ab orto sole, ἅμ' ἡλίῳ ἀνίσχοντι, ἀνατέλλοντι, luce orta ἡ oriente, ἅμ' ἡμέρᾳ, ἡμέρας ἐπιλαμπούσης. Ἐκ τούτου=ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι. 2) μτφ. ἀνατέλλω, ἀνα(φύομαι) φαίνομαι, γίγνομαι. Rhenus oritur ex Lepontiis, ὁ Ῥῆνος ἐκ τῶν Λεποντίων ἀνατέλλει (ἀρχὴν λαμνει, ἄρχεται). clamor oritur, κραυγὴ γίγνεται. 3) γεννῶμαι, φύομαι, γίγνομαι. a Germanis ortus, ἐκ τῶν Γερμανῶν πεφυκώς. 4) ἄρχομαι.
oris, γ. τ. os 1.
Orĭthўa, ae, ῆ. Ὠρείθυια, θυγάτηρ τοῦ Ἐρεχθέως, βασιλέωςτῶν Ἀθηνῶν, ἁρπαγθεῖσα ὑπὸ τοῦ Βορρᾶ, ἐξ οὗ ἐγέννησε τὸν Ζήθιον καὶ Κάλαϊν. 2)βασίλισσα τῶν Ἀμαζόνων.
ŏrĭtūrus, a, um, μ. μέλ. τ. orior.
oriundus, a, um, (orior) γεγονώς, πεφυκώς, καταγόμενος, ἔκγονος.
Ormĕnis, ĭdis, ῆ. Ὠρμενίς, ἡ τοῦ Ὠρμένου ἀπόγονος, ἡ Ἀστυδάμεια
ornāmentum, i, οὐ. (orno) κόσμημα, καλλώπισμα, κόσμος. μτφ. decus et o. reipublicae, σέμνωμα καὶ κόσμος τῆς πολιτείας. ornamentis afficere aliquem, τιμάς περιτιθέναι τινί. 2) κόσμος, στολή, ἐσθὴς κοσμητική. 3) κόσμος, παρασκευή, ὁπλισμός, ὅπλα. ornamenta populi Romani, ἡ πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευὴ τοῦ Ῥ. λαοῦ.
ornāte, (tius, tissime) ἐπίρ. (ornatus) εὐκόσμως, κομψῶς, μετὰ καλλωπισμοῦ.
ornātrix, īcis, ῆ. (orno) καλλωπίστρια.
1. ornātus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. orno) κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος, εὔκοσμος, κομψός. μτφ. ἔντιμος, ἐπιφανής.
2. ornātus, ūs, ὰ. (orno) κόσμησις, κόσμος, καλλωπισμός. 2) κόσμος, στολή, παρασκευή, ὁπλισμός.
orno, 1. (αἱτ.) καλλωπίζω τινὰ ἤ τι. 2) κοσμῶ, στέλλω τινὰ (κοσμητικῇ στολῇ). 3) μτφ. ά) ἐπαινῶ τινά, aliquem beneficiis, τινὰ εὐεργεσίαις. 4) κοσμῶ, ἐξαρτύω, καταρτίζω, κατα(παρα)σκευάζω, o. classem, καταρτίζω, παρασκευάζομαι στράτευμα, convivium, συμπόσιον. fugam, πρὸς τὴν φυγὴν παρασκευάζομαι.
ornus, i, ῆ. μελία, (ὄ.).
ōro, 1. (os 1.) λέγω, διαλέγομαι. o. litem, causam, ἀπολογοῦμαι. 2) συνήθ. δέομαι, αἰτοῦμαι, ἱκετεύω. aliquem aliquid, δέομαί τινός τι. oro te, αἰτοῦμαί σε.
orphas, ădis, ὰ. ὄρφος, ὀρφὼς (ἰχθ).
Orphĕus, ĕi ἢ ĕos, ὰ. Ὀρφεύς. Ἐκ τούτου ά) Orphēus, a, um, Ὀρφειος. β') Orphĭcus, a, um, Ὀρφικός.
orsa, ōrum, οὐ. πλ. (τ. μτχ. τ. ordior) τὰ ἐπιχειρήματα, τ. ε. ποίημα, ᾠδή.
1. orsus, a, um, μ. π. τ. ordior.
2. orsus, ūs, ὰ. (ordior) ὁρμή, ἐπιχείρημα.
Ortōna, ae, ῆ. πόλις τοῦ Λατίου.
1. ortus, a, um, μ. π. τ. orior.
2. ortus, ūs, ὰ. (orior) ἀνατολή. solis, lunae, ᾠδ., τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης, ᾠδ. ortus solis ἢ ἁπλῶς solis, ἡ ἀνατολή. 2) γένεσις, γέννησις. 3) γένεσις, ἀρχή.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Ortȳgĭa, ae, ἡ -e, -ēs, θ. Ὀρτυγία, μέρος τῶν Συρακουσῶν. 2) ἀρχαῖον ὄνομα τῆς νήσου Δήλου.

1. os, ōris, οὐ. στόμα. esse in ore (hominum) πᾶσι διὰ στόματος εἶναι, ὑπὸ πάντων θρυλλεῖσθαι. uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος. Ἐκ τούτου (ποιητ.)=ἡ γλῶσσα, ὁ λόγος. os planum, σαφὴς λόγος. os Pindari, ἡ ποιητικὴ τοῦ Πινδάρου γλῶσσα. 2) στόμα, στόμιον. portus, ἡ εἴσοδος τοῦ λιμένος. os fluminis, αἱ ἐκβολαὶ ἢ αἱ πηγαὶ τοῦ ποταμοῦ. 3) (ποιητ.) ora navium, οἱ ἔμβολοι τῶν νηῶν. 4) τὸ πρόσωπον. in ore alicujus, ἐνώπιόν τινος. laudare re aliquem in os, ἐπαινεῖν τινα κατ' ὀφθαλμούς. 5) πρόσωπον, θάρρος. Ἐκ τούτου ά) os durum, τὸ θρασὺ ἢ τολμηρὸν πρόσωπον. καὶ ἁπλῶς os, τόλμη, ἀναίδεια, θράσος. os molle, αἰδήμον πρόσωπον, αἰδώς, αἰδημοσύνη. β') κεφαλή. 6)(ποιητ.) τὸ προσωπεῖον.

2. os, ossis, οὐ. ὀστοῦν. ossa, πλ. τὰ ὀστᾶ τῶν ἀποθανόντων. 2) ὀστοῦν (καρπῶν). 3) μτφ. τὸ ἐσώτατον πράγματός τινος.

Osca, ae, θ. Ὄσκα πόλις τῆς Ἱσπανίας. Ἐκ τούτου Oscensis, e, τῆς Ὄσκης ἢ -es, ium. ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

oscen, ĭnis, οὐ. ὁ δι' ὠδῆς ἢ φθόγγου τὰ παρὰ τῶν θεῶν σημαίνων οἰωνός, ὁ φθεγγόμενος οἰωνός, ὁ ἄδων ὄρνις.

Osci, ōrum, ἀ. πλ. Ὄσκοι. ἔθνος τῆς Καμπανίας. Ἐκ τούτου Oscus, a, um, Ὄσκος.

oscillum, i, οὐ. (ὑποκ. τ. os 1.) στόμιον, τομὴ τοῦ θέριμου. 2) μικρόν τι ἀνδρείκελον εἰδώλιον.

oscĭnis, γεν. τ. oscen.

oscĭtanter, ἐπίρ. (oscitans) χαύνως, ἀμελῶς.

oscĭto, āre ἢ oscitor, āri (os-cieo) χασμῶμαι, χάσκω. 2) μτφ. χασμῶμαι, νυστάζω, χαλαρός, ἢ χαῦνος εἰμί.

oscŭlātĭo, ōnis, θ. (osculor) φίλημα.

oscŭlor, 1. (osculum)(κῖτ.)(κατα)φιλῶ τινα ἢ τι.

oscŭlum, i, οὐ. (ὑποκ. τ. os, 1). 2) φίλημα.

Oscus, a, um, ἴδ. Osci.

Osdroënē, ēs, θ. τὸ δυτικὸν τῆς Μεσοποταμίας. Ἐκ τούτου -ni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Ŏsīris, ĭdis, θ. Ὄσιρις, σύζυγος τῆς Ἴσιδος.

Osismĭi, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος τῆς Κελτικῆς Γαλλίας.

Ossa, ae, θ. Ὄσσα, ὄρος τῆς Θεσσαλίας.

ossa, πλ. τ. os 2.

ossĕus, a, um, (os, 2.) ὀστέϊνος, ἐξ ὀστοῦ. 2) ὀστώδης, σκληρός.

ossis, γεν. τ. os, 2.

ostendo, tendi, tensum, ἢ tentum, 3. (obs-tendo) alicui aliquid, προτείνω, ἀνα(ἐπι,ἀπο)δείκνυμι, δείκνυμί τινί τι. ager soli, ostenditur, ἡ χώρα προσήλιός ἐστιν. o. manus, προτείνω τὰς χεῖρας. o. me inimicum alicui, ἀναδείκνυμι ἐμαυτὸν ἐχθρόν τινι. o. sententiam meam, δηλῶ τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην. ut ostendimus supra, ὡς ἀνωτέρω ἐδηλώσαμεν. o. alicui spem, ἐλπίδα παρέχω τινί. 2) προτείνω, ὑπισχνοῦμαι.

ostensus, a, um, μ. π. τ. ostendo.

ostentātĭo, ōnis, θ. (ostento) ἡ δεῖξις, τὸ δεικνύειν ἢ δείκνυσθαι, ἐπίδειξις (ἐπὶ στρατοῦ πρὸς τὸ ἐκπλῆξαι ἢ ἐξαπατῆσαι τὸν πολέμιον). μτφ. μεγαλαυχία, μεγαληγορία.

ostentātor, ōris, ἀ. (ostento) δείκτης. 2) ὁ εἰς ἐπίδειξιν ποιῶν τι, ἀλαζών, μεγαλαυχῶν.

ostentātus, a, um, μ. π. τοῦ ostento, 1. (θαμ. τ. ostendo), alicui aliquid, προτείνω, δείκνυμί τινί τι. o. praemia, ὑπισχνοῦμαί τινι βραβεῖα. 2) ἐπιδείκνυμι, εἰς ἐπίδειξιν δείκνυμί τι, μεγαλαυχῶ. 3) ἐπαπειλῶ τινί τι. servitutem, δουλείαν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δήμοσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ostentum, i, οὐ. (ostendo) (δι)σημεῖον, θαῦμα.
1. ostentus, a, um, μ. π. τ. ostendo.
2. ostentus, ūs, ἀ. (ostendo) (μόνον κατὰ δοτ. τ. ἑν.) δεῖξις, ἀπόδειξις. 2) ἐπίδειξις. 3) πρόφασις, πρόσχημα.
Ostĭa, ae, θ. ἡ Ὥστια, πόλις παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Τιβέρεως, τὸ ἐπίνειον τῆς Ῥώμης. Ἐκ τούτου Ostiensis, e, Ὡστιανός.
ostiārĭus, ĭi, ἀ. (ostium) θυρωρός.
ostiātim, ἐπίρ. (ostium) κατὰ θύρας, κατ' οἰκίας. 2) καθ' ἕκαστον.
Ostiensis, e ἴδ. Ostia.
ostĭum, ĭi, οὐ. (os 1.) θύρα, στόμα, στόμιον, εἴσοδος. o. fluminis, ἐκβολὴ ποταμοῦ.
ostrea, ae, θ. ᾖ -eum, i, οὐ. ὄστρεον, λιμνόστρεον.
ostrĭfer, ĕra, ĕrum, (ostrea-fero) (ποιητ.) ὀστρέων πλήρης.
ostrum, i, οὐ. ὄστρεον, κογχυλίου χρῶμα, πορφύρα. Ἐκ τούτου = πορφυρᾶ ἐσθής.
osūrus, a, um, μ. μελ. τ. odi.
ōsus, a, um, (ἀρχ.) μ. π. τ. odi.
osus sum, ἀρχ. πρκ. ἀντὶ odi.
Otacilĭus, a, um, Ὀτακίλιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους.
Otho, ōnis, ἀ. Ὄθων, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.
Othryădes, ae, ἀ. Ὀθρυάδης, ὁ Πάνθος. 2) ὄνομα Σπαρτιάτου τινὸς στρατηγοῦ.
Othrys, yos, ἀ. Ὄθρυς, ὄρος τῆς Θεσσαλίας.
ōtĭolum, i, οὐ. (ὑποκ. τ. otium) ὀλίγη τις σχολή.
ōtĭor, 1. (otium) ἀμεταβ. σχολάζω, ἀργῶ.
ōtĭōse, ἐπίρ. (otiosus) ἀπραγμόνως, ἀργῶς, σχολῇ. 2) ἠρέμα, ἡσύχως. 3) ἀφόβως, ἀσφαλῶς.
ōtĭōsus, a, um, (sior, sissimus) (otium) ἀπράγμων, σχολάζων. 2) ἥσυχος, ἠρεμαῖος, ἀτάραχος. 3) ἀνωφελής, μάταιος, φαῦλος.
ōtĭum, ĭi, οὐ. ἀπραγμοσύνη, σχολή. per ō. ἡ otio, σχολῇ, κατὰ σχολήν. 2) ἄνεσις, ἀνάπαυσις, ἡσυχία.
ŏvātio, ōnis. θ. (ovo) εὐασμός, εὐαστὴς ἢ ἐλάσσων θρίαμβος. Ὁ δὲ κατάγων τὸν θρίαμβον τοῦτον εἰσήγετο εἰς τὴν πόλιν ἐφ' ἵππου ἢ πεζός.
ŏvĭcŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. ovis.
Ŏvĭdĭus, ĭi, ἀ. Ὀβίδιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ γνωστὸς ποιητὴς Publius O. Naso (γεννηθεὶς ἐν Σουλμῶνι τῷ 43 π. Χ. καὶ ἀποθανὼν ἐν Τόμοις τοῦ Εὐξείνου πόντου 17 μ. Χ.)
ŏvīlis, e, (ovis) προβάτειος. ὡς οὐσ. -e,is, οὐ. τὸ αὔλειον, ἡ μάνδρα. 2) περίφραγμά τι ἐν τῷ Ἀρείῳ πεδίῳ, ἔνθα αἱ φυλαὶ πρὸς ψηφοφορίαν ἠθροίζοντο.
ŏvillus, a, um, (ovis) προβάτειος, τῶν προβάτων.
ŏvis, is, θ. ὄϊς, πρόβατον, (ποιητ.) τὰ ἔρια.
ŏvo, 1. ἀμεταβ. κατάγω τὸν εὐάστην εἴτε ἐλάσσονα θρίαμβον. 2) εὐάζω, ἰαχῶ, ἀγάλλομαι.
ōvum, i, οὐ. ὠόν. (ova) gignere, parere, eniti, ponere, ὠοτοκεῖν. ab ovo usque ad mala, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, (διότι οἱ Ῥωμ. πρῶτον ὠὰ ἔτρωγον, εἰς δὲ τὸ τέλος καρπούς.
Oxos ἡ -us, i, ἀ. Ὦξος ποταμὸς τῆς μέσης Ἀσίας, ἐκβάλλων εἰς τὴν Ἀράλην λίμνην, τανῦν Amu.
Oxydracae, ārum, ἀ. πλ. ἔθνος τῆς Ἰνδίας.

P.

P. συντόμως δηλοῖ τὸ προωνύμιον Publius, Πόπλιος. P. C. = patres conscripti. P. R. = populus Romanus.
pābŭlātĭo, ōnis, θ. (pabulor) νομή, χορτασία. 2) (ἐπὶ στρατοῦ) προνομή, σιτολογία.
pābŭlātor, ōris, ἀ. (pabulor) προνομευτής, σιτολόγος.
pābŭlor, 1. (pabulum) ἀμεταβ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

(ἐπὶ στρατοῦ) προνομεύω, ποιοῦμαι προνομήν, σιτολογῶ.
pābŭlum, i, οὐ. (pasco) χόρτος. 2) προνομή, σιτολογία (τοῦ στρατοῦ). 3) τροφή.
pācālis, e, (pax) (ποιητ.) εἰρηνικός.
pācātus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. paco) εἰρηναῖος, εἰρηνικός. ὡς οὐσ. pacata, ōrum, οὐ. πλ. εἰρηναία, φιλικὴ χώρα.
pace, ἀφ. τ. pax.
Pachȳnum, i, οὐ. ἢ -os, i, θ. ἡ Πάχυνος, τὸ ὀυτικὸν τῆς Σικελίας ἀκρωτήριον.
pācĭfer, ĕra, ĕrum, (pax-fero) εἰρηνοποιός, εἰρηνικός.
pācĭfĭcātĭo, iōnis, θ. (pacifico) εἰρήνευσις.
pācĭfĭcātor, ōris, ἀ. (pacifico) εἰρηνοποιός, εἰρηνικός.
pācĭfĭcātōrĭus, a, um, (pacificator) περὶ εἰρήνης, εἰρηνοποιός.
pācĭfĭco ἢ -cor, 1. (pax-facio) 1) ἀμεταθ. εἰρηνοποιῶ, εἰρήνην ποιοῦμαι. 2) μεταθ. μτφ. (ποιητ.) p. aliquem, (ποιητ.) εἰρηνεύω, καταπραΰνω τινά.
pācĭfĭcus, a, um, (pax-facio) εἰρηνοποιός, εἰρηνικός.
păciscor, pactus sum, cisci, aliquid ἢ de aliqua re cum aliquo, συντίθεμαι, ὁμολογῶ τί τινι ἢ πρός τινα. paciscuntur inter se, συντίθενται ἀλλήλοις· καὶ μετὰ τοῦ ut ἢ ne καὶ ὑποτακτ. ut aliquid faciam, ὁμολογῶ ποιήσειν τι. ex aliqua domo feminam, νυμφεύομαί τινα. ☞ ἐκ τούτου ὡς οὐσ. pacta, ae, θ. ἡ ἐγγυητὴ νύμφη. 3) (ποιητ.) p. aliquid pro aliquo, (ποιητ.) δίδωμί τι ἀντί τινος, ἀλλάττω τί τινος ἢ ἀντί τινος.
păco, 1. (pax) (εἰτν.) εἰρηνεύω, κατηρεμῶ, καταπραΰνω τινὰ ἢ τι. 2) (ποιητ.) ἡμερῶ, ἐργάζομαί τι.
pacta, ae, θ. (τ. π. μετοχ. τ. paciscor) ἴδ. paciscor.
pactĭo, iōnis, θ. (paciscor) συνθήκη, ὁμολογία, facere pactionem cum aliquo de re aliqua, συντίθεσθαι τί τινι, συνθήκην ποιεῖσθαι περί τινος, πρός τινα· ἐν πολέμῳ· συνθήκη, συνθηκολογία. καὶ ἐπὶ κακῆς σημασίας· σκευωρία, συνωμοσία.
Pactōlus, i, ἀ. Πακτωλός, ποταμὸς τῆς Λυδίας. Ἐκ τούτου -lis, ĭdis, θ. Πακτωλίς.
pactor, ōris, ἀ. (paciscor) μεσίτης.
pactum, i, οὐ. (τ. μετχ. τ. paciscor) τὸ συγκείμενον, συνθήκη, ὁμολογία. stare pacto, manere in pacto, ἐμμένειν τοῖς συγκειμένοις. 2) ἢ ἀφ. τ. ἐν. pacto, τρόπῳ, τρόπον. hoc pacto, τούτῳ τῷ τρόπῳ. nullo pacto, οὐδένα τρόπον, οὐδαμῶς.
1. pactus, a, um, μ. π. τ. paciscor.
Pactȳē, ēs, θ. Πακτύη, πόλις τῆς Θράκης ἐν τῇ Προποντίδι.
Păcŭvĭus, ĭi, ἀ. Πακούϊος (ἢ Πακούβιος), Ῥωμαῖος δραματικὸς ποιητής, ἀκμάσας κατὰ τὸν ϛ' Καρχηδονικὸν πόλεμον. Ἐκ τούτου -vĭānus, a, um, τοῦ Πακουβίου.
Pădus, i, ἀ. Πάδος, ποταμὸς τῆς ἄνω Ἰταλίας, πανῦν Po. Ἐκ τούτου Padānus, a, um, τοῦ Πάδου.
Pădūsa, ae, θ. διώρυξ τις τοῦ Πάδου ποταμοῦ διὰ τῆς Ῥαυένας διερχομένη.
1. Paean, ānis, ἀ. Παιάν, ἐπίκλησις τοῦ Ἀπόλλωνος.
2. paean, ānis ἀ. παιάν, ὕμνος εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος.
paedăgōgus, i, παιδαγωγός.
paedor, ōris, ἀ. ῥύπος, ἀκαθαρσία.
Paemāni, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος τῆς Βελγικῆς.
paene, ἢ pēne, ἐπίρ. σχεδόν, παρὰ μικρόν, παρ' ὀλίγον.
paenĭnsŭla, ae, θ. (paene-insula) (σχεδὸν ἢ νῆσος) χερσόνησος.
paenŭla, ae, θ. φαινόλης, ζειρὰ (εἶδος ἐπενδύτου, ὃν ἐπενεδύοντο μετὰ τὸν χιτῶνα, καλύπτων ὅλον τὸ σῶμα πλὴν τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ποδῶν. ἔφερον δ' αὐτὸν ἐν ὁδοιπορίαις καὶ ἐν πολέμῳ).

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

paenŭlātus, a, um, (paenula) ὁ τὸν φαινόλην περιβεβλημένος.

pāenultĭmus (ἡ pen-)a, um,(paene -ultimus) παραλήγων. ὡς οὐσ. paenultima, ae,θ. (ὑπον. syllaba) ἡ παραλήγουσα (συλλαβή).

paeon, ŏnis, ἀ. παιών, (μετρικὸς ποῦς υυυ-).

Paeŏnes, um, ἀ. πλ. Παίονες, ἔθνος τῆς Μακεδονίας. Ἐκ τούτου ἀ) -nĭa, ae, θ. ἡ μετέπειτα Emathia, (='Ημαθία) κληθεῖσα, χώρα τῆς Μακεδονίας. β') -ŏnis, ĭdis, θ. Παιονίς. γ')-nius, a, um, Παιόνιος.

Paeōnĭus, a, um, Παιώνιος, ἰατρός. herbae paeoniae, ἰαματικαὶ βοτάναι.

Paestum, i, ἡ Παῖστος ἡ Ποσειδωνία, πόλις τῆς Λευκανίας ἐν Ἰταλίᾳ. ταὐτῶν Pesto, Ἐκ τούτου ἀ) -tānus, a, um, Παιστανός, τῆς Ποσειδωνίας καὶ -ni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

paetŭlus, a, um, ὑποκ. τοῦ

paetus, a, um,μύωψ, σκαρδαμυκτής.

pāgānus, a, um,(pagus) κωμητικός, ὡς οὐσ. paganus, i, ἀ. ὁ κωμήτης.

Păgăsa, ae, θ. ἡ Pagasae, ārum, θ. πλ. αἱ Παγασαί, πόλις τῆς Θεσσαλίας παράλιος. Ἐκ τούτου Pagasaeus, a, um, Παγασαῖος, sinus, P., ὁ Παγασητικὸς κόλπος, ὁ ταὐτῶν κόλπος τοῦ Βώλου ὡς οὐσ. Pagasaeus, i, ἀ. ἐπωνύμιον τοῦ Ἰάσονος.

pāgātim, ἐπίρ. (pagus) κατὰ κώμας.

pāgella, ae, θ. ὑποκ. τ. pagina.

pāgĭna, ae, θ. (pango) σελίς. 2) μτφ.συγγραφή,σύγγραμμα,γράμμα.

pāgĭnŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. pagĭna.

pāgo,ĕre (πάγω,πήγω)ἀρχ.=pango.

pāgur, καὶ pāgrus ἡ pager, ī, ἀ. φάγρος (ἰχθύς).

pāgus, i, ἀ. δῆμος, κώμη, χωρίον. 2) χώρα, νομός.

pāla, ae, θ. (ἀντὶ pagela ἐκ τοῦ pango) σκαφεῖον. 2) πτύον. 3) σφενδόνη ἡ πύελις δακτυλίου (τὸ κοῖλον τοῦ δακτυλίου ἐν ᾧ ἐφαρμόζεται ἡ λίθος).

Pălaemon, ŏnis ἀ. Παλαίμων, θαλάσσιός τις θεός, ὁ Μελικέρτης (=Melicerta). 2) Rommius P., γραμματικός τις ἐπὶ Τιβερίου.

Pălaepharsālus, i, θ. Παλαιφάρσαλος ἡ Παλαιὰ Φάρσαλος, πόλις τῆς Θεσσαλίας.

Pălaestē, ēs, θ. πόλις τῆς Ἠπείρου. Ἐκ τούτου- tīnus, a, um, Παλαιστῖνος, deae Palaestinae, αἱ Ἐριννύες.

Pălaestīna, ae, θ. Παλαιστίνη,χώρα τῆς Ἀσίας. Ἐκ τούτου -tīnus, a, um, Παλαιστῖνος. καὶ -īni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Παλαιστῖνοι.

pălaestra, ae, θ. παλαίστρα (ὁ τῆς πάλης τόπος). 2) μτφ. ἡ τοῦ λόγου, τῆς ῥητορικῆς παλαίστρα, πάλη. 3) εὐρυθμία, χάρις. 4) πάλαισμα, τέχνασμα.

pălaestrĭce, ἐπίρ. (palaestricus) παλαιστρικῶς, παλαιστικῶς.

pălaestrĭcus, a, um, παλαιστρικός, παλαιστικός.

pălaestrīta, ae, ἀ. παλαιστρίτης.

Pălactўros, i, θ. ἡ Παλαίτυρος (παλαιὰ Τύρος) ἐν Φοινίκῃ.

1. pălam, ἐπίρ. φανερῶς, ἐν τῷ φαννερῷ, προ(ἐπι)φανῶς. p. est, φανερόν ἐστι, πάντες ἴσασι. luce et palam ἢ luce palam, ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ καὶ ἐνώπιον πάντων. hujus de morte ut palam factum est, ἅμα φανερὸς ἐγένετο,(διεδόθη, ἐξηγγέλθη) ὁ θάνατος τούτου. p. facere, ποιεῖν φανερόν.

2. pălam, πρόθ. μετ'ἀφ. ἐν ὄψει, ἐνώπιόν τινος. p. populo, ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.

Pălămēdes, ae, ἀ. Παλαμήδης, υἱὸς τοῦ Ναυπλίου, εἷς τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσάντων.

Pălātĭum, ĭi, οὐ. Παλάτιον, εἷς τῶν ἑπτὰ ἐν Ῥώμῃ λόφων, ἐφ' οὗ ἦσαν τὰ βασίλεια τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ. ὅθεν = τὰ βασίλεια, ἀνάκτορον.

(ποιητ.) ἡ κατοικία τῶν θεῶν. **Palatia matris**, ὁ Ναὸς τῆς Κυβέλης. Ἐκ τούτου **-tīnus**, a, um, Παλατῖνος. **P. tribus** ἡ ἁπλῶς **palatina**, ἡ Παλατίνη μοῖρα εἴτε φυλή.

pălātum, i, οὐ. (ἀρχ. **palatus**, i, ὁ.) οὐρανός, οὐρανίσκος. 2) (ποιητ.) **p. coeli**, ἡ ἀψὶς τοῦ οὐρανοῦ.

pālātus, a, um, μ. π. τ. **palor**.

pălĕa, ae, θ. ἄχυρον.

pălear, āris, οὐ. (**palea**) λωγάνιον (τὸ ὑπὸ τὸν λαιμὸν τῶν βοῶν κρεμάμενον δέρμα).

Pāles, is, θ. ἀρχαία Ἰταλικὴ ποιμενικὴ θεότης. Ἐκ τούτου **Palīlis**, e, τῆς θεᾶς **Pales**. (**festa**) **Palīlia**, ĭum, οὐ. πλ. ἡ τρὶς τιμὴν τῆς θεᾶς ταύτης τῇ 21 Ἀπριλίου τελουμένη ἑορτή.

Pălīci, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Παλικοί, δίδυμοι ἀδελφοὶ καὶ υἱοὶ τοῦ Διὸς ἐν Σικελίᾳ ὡς ἥρωες τιμώμενοι.

Pălīlĭa, **Palīlis**, ĭd. **Pales**.

pălimpsestus, i, ὁ. παλίμψηστος (χάρτης).

Pălĭnūrus, i, ὁ. Παλίνουρος, ὀπαδὸς τοῦ Αἰνείου.

palla, ae, θ. στολή, πέπλος τῶν Ῥωμαίων γυναικῶν, πλατὺς καὶ μακρὸς μέχρι τῶν ποδῶν καθήκων. 2) (ποιητ.) ποδήρης χιτὼν τῶν ἀνδρῶν.

1. Pallas, ădis, καὶ **-ădos**, θ. Παλλάς, ἐπίκλησις τῆς Ἀθηνᾶς. **invita Pallade = invita Minerva. extincti Pallados ignes**, σβεννύναι τὸ τῆς Ἑστίας πῦρ, (διότι τὸ Παλλάδιον ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς ἦν). Ἐκ τούτου ποιητ. α') = ἡ ἐλαία, β') τὸ ἔλαιον, γ') ὁ ναὸς καὶ τὸ ἄγαλμα τῆς Παλλάδος. Ἐκ τούτου **Palladĭus**, a, um, τῆς Παλλάδος, τῆς Ἀθηνᾶς. ὡς οὐσ. **Palladĭum**, ii, οὐ. Παλλάδιον, ἡ εἰκών, τὸ ἐν Τροίᾳ ἄγαλμα τῆς Παλλάδος, ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Διομήδους ἁρπαγέν, ὅπερ, ὡς ἐπιστεύετο, μετέπειτα ἐφυλάττετο ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἑστίας ἐν Ῥώμῃ.

2. Pallas, antis, ἀ. Πάλλας, 1) Γίγας τις. 2) υἱὸς τοῦ Λυκάονος, πατὴρ τοῦ Εὐάνδρου. 3) υἱὸς τοῦ Πανδίονος, ἀδελφὸς τοῦ Αἰγέως. Ἐκ τούτου α') **Pallantēus**, a, um, Παλλάντειος. ὡς οὐσ. **Pallanteum**, i, οὐ. Παλλάντιον, πόλις τῆς Ἀρκαδίας καὶ Ἰταλίας. β') **Pallantĭas**, ădis καὶ **Pallantis**, ĭdis, ἡ **-ĭdos**, θ. Παλλαντιάς, Παλλαντίς, ἡ Ἥρως. γ') **Pallantĭus**, a, um, Παλλάντιος. **heros P.** = ὁ Εὔανδρος.

pallens, ntis, (μ. ἐν τ. **palleo**) ὠχρός, φαιός, ἀμαυρός.

palleo, pallŭi, ēre, ἀμετάβ. ὠχρῶ, ὠχρὸς εἰμι. **morbo**, ὑπὸ νόσου. 2) μτφ. **p. aliquid**, ὠχριῶ, ἐκπλήττομαι ἐπί τινι. **p. pontum**, φοβοῦμαι τὴν θάλασσαν. **p. alicui**, φοβοῦμαι ὑπέρ τινος.

pallesco, pallui, ĕre (θαμ. τ. **palleo**) (κατ)ωχριῶ, ὠχρὸς εἴτε χλωρὸς γίγνομαι. 2) μτφ. ὠχριῶ, φοβοῦμαι, **aliquid**, τί. 3) **p. in aliqua**, ἐρωτίτινος (γυναικὸς) ὠχριῶ.

palliātus, a, um, (**pallium**) ἱμάτιον ἐνδεδυμένος, κατ' ἐξοχὴν Ἑλληνικόν· ὅθεν = Ἑλληνικός. **Graeculus p.** = Ἕλλην φιλόσοφος.

pallĭdus, a, um, (**dior**, **dissimus**) (**palleo**) ὠχρός, χλωρός. **p. in aliqua**, ὁ ἐρωτίτινος (γυναικὸς) ὠχριῶν. 2) ὠχρός, ὠχροποιός.

pallĭŏlum, i, οὐ. ὑποκ. τ. **pallium**.

pallĭum, ĭi, οὐ. ἱμάτιον (ἑλληνικὸν), περιβόλαιον, φᾶρος, τρίβων (τῶν φιλοσόφων), ὅπερ καὶ αἱ Ῥωμαῖαι ἑταῖραι ἔφερον. 2) παραπέτασμα.

pallor, ōris, ἀ. (**palleo**) ὠχρότης, χλωρότης. 2) (ποιητ.) ὁ φόβος. 3) **Pallor** (ὡς θεὸς) Φόβος.

pallŭla, ae, ὑποκ. τ. **palla**.

palma, ae, θ. παλάμη, τὸ θέναρ. Ἐκ τούτου α') ἡ χεὶρ καθόλου. β') πλάτη, ταρσὸς κώπης. 2) φοίνιξ (δένδρον). Ἐκ τούτου α') (ποιητ.) ἡ φοινικοβάλανος. β') φοίνιξ, κλάδος φοίνικος. μτφ. τὸ τῆς νίκης σημεῖον· καὶ (ποιητ.) ὁ στέφανος, τὸ ἄθλον, βραβεῖον, ἡ νίκη· ἡ ὀντ-

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

κητής. Dares, tertia p., Δάρης, ὁ τρὶς νενικηκώς. 3) = palmes, κλάδος, βλαστός, κλῆμα. 4) (ποιητ.) ἀντὶ τ. parma.

palmāris, e, (palma) τοῦ φοίνικος. 2) ἄξιος τοῦ φοίνικος, δηλ. τοῦ στεφάνου, ἀξιόνικος, ἄριστος.

palmātus, a, um, (palma) τῆς παλάμης. 2) τοῦ φοίνικος, ὁ κλάδοις φοίνικος πεποικιλμένος, tunica, χιτών.

palmes, ĭtis, ἀ. (palma) κλῆμα, κλάδος, βλαστός, κατ' ἐξοχὴν ἀμπέλου. ὅθεν (ποιητ.) ἡ ἄμπελος.

palmētum, i, οὐ. φοινικών.

palmĭfer, ĕra, ĕrum, (palma-fero) φοίνικας φέρων.

palmōsus, a, um, (palma) φοινίκων πλήρης, φοινικόφυτος.

palmŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. palma.

palor, 1. ἀμεταβ. διασκεδάννυμαι, διασπείρομαι, πλανῶμαι, περιφέρομαι. συνήθ. ἡ μτχ. palantes καὶ palati, ἐσκεδασμένοι, διεσπαρμένοι.

palpēbra, ae, ᾗ συνήθ. brae, ārum, βλέφαρον, τὰ βλέφαρα. 2) βλεφαρίς.

palpĭto, 1. ἀμεταβ. σπαίρω, ἀσπαίρω (κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τετραυματισμένων ἢ ἀποθνησκόντων) πάλλομαι.

palpo, ᾶς (ποιητ.) -or, 1. aliquem, ψηλαφῶ, ψήχω τινά. μτφ. κολακεύω, θωπεύω.

pălūdāmendum, i, οὐ. χλαμὺς (πολεμικὸν ἱμάτιον τῶν στρατηγῶν μάλιστα).

pălūdātus, a, um, (paludamentum) χλαμύδα περιβεβλημένος, χλαμυδωτός.

pălūdis, γεν. τ. palus 2.

pălūdōsus, a, um, (palus 2.) (ποιητ.) τελματώδης, ἑλώδης.

pălumbes, is, ἀ. ᾗ θ. (σπανιώτεροι τύποι οἱ—ba, ae, θ. ᾗ—bus, i, ἀ.) φάσσα, πελειάς.

1. pălus, i, ἀ. γάραξ σκόλοψ.

2. pălus, lūdis, θ. ἕλος, τέλμα, λίμνη.

pălustĕr, stris, stre, (palus 2.) ἑλώδης, τελματώδης. 2) τελματιαῖος.

Pamphȳlĭa, ae, θ. Παμφυλία, χώρα τῆς μικρᾶς Ἀσίας. Ἐκ τούτου Pamphylĭus ᾗ -lus, a, um, Παμφύλιος, ᾗ Pamphylii, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Παμφύλιοι.

pampĭnĕus, a, um, (pampinus) οἰνάρεος, κλημάτινος. 2) ὁ κλήματι κεκοσμημένος.

pampĭnus, i, ἀ. ᾗ θ. οἰναρίς, βλαστὶς ἀμπέλου, κλῆμα. 2) τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

Pan, Pānos, (αἰτ. Pana) ἀ. Πάν.

pănăcēa, ae, θ. -ăce, is, οὐ. καὶ -ax, ăcis, ἀ. πανάκεια (φ.)

Pănaetōlĭcus, ᾗ Panaetōlĭus, a, um, Πανατωλικός, Πανατώλιος.

pānārium, ii, οὐ. (panis) ἀρτοφόρον, ἀρτοφορίς, ἀρτοθήκη (ὅθεν τὸ παρ' ἡμῖν πανέριον).

Pănăthēnāĭcus, a, um, Παναθηναϊκός, τῆς ἑορτῆς τῶν Παναθηναίων. ὡς οὐσ. -us, i, ἀ, ὁ Παναθηναϊκὸς λόγος τοῦ Ἰσοκράτους.

Panchāĭa, ae, θ. Παγχαία, νῆσος τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Ἐκ τούτου Panchaeus, Panchāĭcus καὶ Panchāĭus, a, um, τῆς Παγχαίας.

panchrestus, a, um, πάγχρηστος.

pancrătĭon, ii, οὐ. παγκράτιον.

Pandīon, ōnis, ἀ. Πανδίων, βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκ τούτου Pandionius, a, um, Πανδιόνιος καθόλου Ἀθηναῖος.

pando, pandi, pansum ᾗ passum, 3, aliquid, (ἀνα)πετάννυμι, ἐκπετάννυμί τι. vela ventis, τὰ ἱστία τοῖς ἀνέμοις. crines passi, capillus passus, ἀνειμένη, λυτή, διερριμένη κόμη. manus passae, χεῖρες ἀναπεπταμέναι, ἐκτεταμέναι. Ἐκ τούτου ά) (Μέσως) pandor, ἀναπετάννυμαι. planities panditur, τὸ πεδίον ἀναπέπταται. β') κατ' ἐξοχὴν πρὸς ξήρανσιν ἐκτείνω τι. uvas, ἡλιῶ, ξηραίνω τὰς σταφυλάς· ὅθεν ἡ μτχ. passus, a, um, (ὡς ἐπίθ.) ξηρός. uva passa, ἡ ἀσταφίς· καὶ ὡς οὐσ. passum, i, οὐ. ὁ ἐξ ἀσταφίδων οἶνος. 2) (ἀνα)πετάννυμι, ἀνοίγω τι. januam, τὴν θ.—

ραν. p. argos (ποιητ.)=ἀροτριῶ. viam, ἀνοίγω ὁδόν. 3) μτφ. δηλῶ, φανερῶ τι.

Pandrŏsos, i, θ. Πάνδροσος, θυγάτηρ τοῦ Κέκροπος.

pandus, a, um, κυρτός, καμπύλος.

pānēgўrĭcus, i, ὁ. ὁ πανηγυρικὸς (τοῦ Ἰσοκράτους λόγος).

Pangaea, ōrum, οὐ. πλ. καὶ Pangaeus mons τὸ Παγγαῖον ὄρος τῆς Μακεδονίας.

pango, panxi, panctum (ἀρχ. pago pēgi ἢ pepĭgi, pactum) 3. aliquid, πήγνυμί τι. p. literam in cera, ἐντυπῶ γράμμα τῷ κηρῷ. (ποιητ.) φυτεύω. 6') p. collem, καταφυτεύω λόφον. 2) μτφ. ποιῶ, στιχουργῶ. p. carmina, ποιῶ, συντίθημι ποιήμαμα. Ἐκ τούτου = ᾄδω, ψάλλω. acta alicujus, τὰς πράξεις τινός. 3) ὁρίζω τι. fines, τὰ ὅρια. 4) (ὁ παραχ. pepigi καὶ ἡ μετοχ. pactus) ὡρίσαι, συνθέσθαι. pepigi pacem, foedera, εἰρήνην, συνθήκας ἐποιησάμην.

pānĭcum, i, οὐ. μελίνη.

pānĭfĭcĭum, ĭi, οὐ. (panis-facio) ἀρτοποιία. 2) πέμμα, πλακοῦς.

pānis, is, ἀ. ἄρτος.

Pānĭscus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. Pan) Πανίσκος.

pannĭcŭlus, i. ἀ. (ὑποκ. τ. pannus).

Pannŏnĭa, ae, θ. Παννονία, ἡ μεταξὺ τῆς Δακίας, τοῦ Νωρικοῦ καὶ τῆς Ἰλλυρίας χώρα. Ἐκ τούτου Pannonĭi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Παννόνιοι.

pannōsus, a, um, (pannus) ῥακώδης, ῥακενδύτης, 2) ῥικνός, ῥυτιδώδης.

pannus, i, ἀ. (πῆνος πᾶνος) ῥάκος, ῥάκιον. 2) (ποιητ.) ἐσθής, ἔνδυμα.

Pănomphaeus, i, ἀ. Πανομφαῖος, ἐπίκλησις τοῦ Διός.

Pănŏpē, ēs, θ. Πανόπη, πόλις Φωκίδος.

Pănŏpēa, ae, θ. Πανόπεια, θαλασσία νύμφη.

Pĭnormus ἡ -os, i, θ. καὶ -um, i, οὐ. Πάνορμος, πόλις τῆς βορείου Σικελίας, ταυῦν Palermo. Ἐκ τούτου -mitānus, Πανορμηνός. καὶ ὡς οὐσ. -ni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Πανορμῖται.

Pansa, ae, ἀ. Πάνσας. Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

pansus, a, um, μ. π. τ. pando.

Pantăgĭes ἡ as, ae, ἀ. Πανταγίας, ποταμὸς τῆς Σικελίας.

panthēra, ae, ἀ. πάνθηρ.

panthērīnus, a, um, (panthera) τοῦ πάνθηρος. 2) ποικίλος ὡς ὁ πάνθηρ.

Panthus, i, ἀ. (ἀφ. Panthu) Πάνθος, υἱὸς τοῦ Ὄθρυος, πατὴρ τοῦ Εὐφόρβου. Ἐκ τούτου Panthŏĭdes, ae, ἀ. Πανθοΐδης, ὁ Εὔφορβος, ὁ Πυθαγόρας.

Pantĭcăpaeon, i, οὐ. πόλις παρὰ τὸν Κιμέραιον Βόσπορον.

pantĭces, um, ἀ. πλ. τὰ ἔντερα τὰ ἔγκατα.

pantŏmīma, ae, θ. (pantomimus) ὀργήστρια.

pantŏmīmĭcus, a, um, (pantomimus) ὀργηστρικός.

pantŏmīmus, i, ἀ. παντόμιμος, ὀργηστής. 2) ἡ ὄρχησις.

păpae! ἐπιφ. παπαί!

pāpāver, ĕris, οὐ. μήκων.

păpāvĕrĕus, a, um, (papaver) μηκωνικός, τῆς μήκωνος.

Paphĭus, a, um, ἴδ. Paphos.

Paphlăgŏnĭa, ae, θ. Παφλαγονία. Ἐκ τούτου Paflagon ἡ -o, ŏnis, ἀ. Παφλαγών.

Păphos ἡ -us, i, 1) ἀ. «Πάφος» υἱὸς τοῦ Πυγμαλίωνος. 2) θ. πόλις τῆς Κύπρου. Ἐκ τούτου Paphius, a, um, Πάφιος. Κύπριος.

pāpȳlĭo, ōnis, ἀ. ψυχὴ (ζῷον φιον).

păpilla, ae, θ. θηλή, μαστός.

Păpīrĭus, a, um, Παπίριος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους. Ἐκ τούτου Papirianus, a, um, τοῦ Παπιρίου.

Pāpĭus, a, um, Πάπιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους

pappo, āre, (ποιητ.) ἐσθίω, τρώγω.

păpŭla, ae, θ. (ποιητ.) ἐξάνθημα.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

păpȳrĭfer, ĕra, ĕrum, (papyrus -fero) (ποιητ.) πάπυρον φέρων.
păpȳrus, i, ἀ. καὶ θ. ᾗ -um, i, οὐ. πάπυρος.
pār, păris, (ἀφ. pari, ὡς οὐσ. ἐκ pare) ἴσος, ὅμοιος, alicui ἢ cum aliquo, ἴσος τινί. p. aetate, ἴσος τὴν ἡλικίαν. p. pari referre ἢ respondere, τὰ ἴσα ἀνταποδοῦναί τινι. inter se pares, ἴσοι ἀλλήλοις. p. (in) aliqua re alicui, ἴσος τινί τι. p. ad aliquid, ἴσος τι, πρός τι. ad virtutem, τὴν ἀρετήν, πρὸς ἀρετήν. p. ac ἢ atque ἢ quam, ἴσος τινί, ὁ αὐτός τινί. 2) ἴσος ἑαυτῷ. animo ac viribus p. ἴσην, ἔχων τὴν ψυχὴν τῇ ῥώμῃ. 3) ἱκανός, ἀρκῶν πρός τι. parem esse alicujus crudelitati, ἱκανὸν εἶναι (ἀνθίστασθαι) τῇ σκληρότητί τινος. 4) par est, εἰκός ἐστι, πρέπει, προσήκει. 5) ὡς οὐσ. Α') par, ἀ. ά) ὁ ἀνταγωνιστής. β') ἑταῖρος, σύζυγος. Β') par, οὐ. τὸ ζεῦγος, fratrum, gladiatorum, ἀδελφῶν, μονομάχων. columbarum, περιστερῶν.
părābĭlis, e, (paro) εὔκτητος, εὐπόριστος.
părădoxa, ōrum, οὐ. πλ. παράδοξα (τῶν Στωϊκῶν ἀξιώματα).
Părаetăcēnē, ēs, θ. Παραιτακηνή, χώρα τῆς Περσίας. Ἐκτούτου -raetăcae, ārum, ᾗ -ēni, ōrum, ἀ. πλ. Παραιτακηνοί, Παραιτάκαι.
Părаetŏnĭum, ĭi, οὐ. Παραιτόνιον, πόλις καὶ λιμὴν τῆς Μαρμαρικῆς ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Αἰγύπτου.
Parapam-, ἴδ. Paropam-.
părăsīta, ae, θ. (parasitus) (ποιητ.) ἡ παράσιτος, ἡ παρασιτοῦσα.
părăsītus, i, ἀ. παράσιτος.
părāte, (tius, tissime) ἐπίρ. (paratus) ἑτοίμως, προχείρως. 2) μετὰ παρασκευῆς, μεμελετημένως. 3) ἀκριβῶς, ἐπιμελῶς.
părātĭo, iōnis, θ. (paro) παρασκευή. 2) κτῆσις, πορισμός.
1 părātus, a, um, (tior, tissimus) μ. π. τ. paro) παρεσκευασμένος, ἕτοιμος. ad dimicandum, ad omne facinus, εἰς (πρὸς) ἀγῶνα, πρὸς πᾶν ἔργον.
2. părātus, ūs, ἀ. (paro) παρα-(κατα)σκευή. 2) μεγαλοπρέπεια.
Parca, ae, θ. Μοῖρα. 2) κατὰ πλ. Parcae, αἱ Μοῖραι (ἡ Κλωθώ, Ἀάγεσις καὶ Ἄτροπος).
parce, (cius, sissime) ἐπίρ. (parcus) φειδωλῶς. 2) συνεσταλμένως, μετρίως. 3) σπανίως. parcius, σπανιώτερον.
parcimonia = parsimonia.
parco, pĕperci (σπαν. parsi), parcĭtum ἢ parsum, 3. alicui, φείδομαί τινος, φειδωλῶς χρῶμαί τινι. non p. labori, οὐ φείδομαι πόνου. valetudini p., φείδομαι τῆς ὑγείας. 2) φείδομαι, ἀπέχομαί τινος, οὐ βλάπτω τινὰ ἢ τι. aedificiis, ἀπέχεσθαι τῶν οἰκοδομημάτων. vitae alicujus, φείδομαι τῆς ζωῆς τινος. p. auxilio, οὐ χρῆσθαι τῇ βοηθείᾳ. p. luminibus = οὐ προσβλέπω τι.
parcus, a, um, (cior, cissimus) (parco) alicujus rei ἢ in re, (σπαν. in rem) φειδωλὸς περί τι, φειδόμενος τινος, φειδωλῶς χρώμενος τινι. 2) εὐτελής, ὀλίγος, λιτός. μτφ. μέτριος, πρᾶος,
pardālis, is, θ. πάρδαλις καὶ
pardus, i, οὐ. πάρδος, πάνθηρ.
1. părens, ntis ἀ. καὶ θ. (pario) γονεύς, γεννήτωρ, γεννήτρια, πατήρ, μήτηρ. κατὰ πλ. parentes, οἱ γονεῖς· καθόλου οἱ συγγενεῖς, οἱ πρόγονοι. 2) πατήρ, αἴτιος, κτίστης, εὑρέτης. urbis, κτίστης τῆς πόλεως (Ῥώμης). p. lyrae, εὑρέτης τῆς λύρας.
2. părens, ntis, (tior) (μ. ἐν. τοῦ pareo) εὐπειθής, ὡς οὐσ. parentes, ἀ. πλ. οἱ ὑπήκοοι.
părentālis, e, (parens 1) τῶν γονέων. 2) τῶν γενεσίων εἴτε νεκυσίων· ὡς οὐσ. părentalĭa, ium, οὐ. πλ. τὰ γενέσια, τὰ νεκύσια, ὁ ἐναγισμὸς (μνημόσυνον τῶν ἀποθανόντων).
părento, 1. (parens 1.) ἐπιτελῶ τὰ γενέσια, ἢ νεκύσια, ἐναγίζω. 2) p. alicui, ἐκδικοῦμαι τὸν θάνατον

τινὸς φονεύων ἄλλον, ἀποσφάττωτινά ὑπέρ τινος ἀποθανόντος.

părĕo, parŭi, parĭtum, 2. ἀμεταβ. (ἀνα)φαίνομαι. 2)φαίνομαι,φανερός, δῆλός εἰμι. **paret**, ἀπρόσ. φαίνεται, δῆλόν ἐστι. 3) **alĭcui**, παρέστηκά τ.νι. ὅθεν ἀ) ὑπακούω, πείθομαί τινι. **magistratui**, τοῖς ἄρχουσι. 6') ὑπήκοός τινός εἰμι. **Romanis**, τῶν Ῥωμαίων. 4) χαρίζομαί τινι, **irae**, χαρίζομαι τῇ ὀργῇ.

paricid-, = **parricid-**.

părĭes, ĕtis, ἀ. τοῖχος.

părĭĕtīnae, ārum, θ. πλ. (**paries**) τὰ ἐρείπια (τῶν τοίχων).

Părĭlĭa, = **Palilia**.

părĭlis, e, (**par**) ἴσος, ὅμοιος.

părĭo, pĕpĕri, partum, 3. (ἡ μετγ. τ. μέλ. **pariturus**) τίκτω, γεννῶ, **liberos**, τέκνα. p. **ova**, ὠοτοκῶ. 2) φύω, παράγω, γεννῶ. μτφ. = ἐφευρίσκω, πλάττω, **verba, fabulam**, ῥήματα, μῦθον. 3) κατα(παρα)σκευάζω, παρέχω τι. p. **mihi laudem, divitias**, πορίζομαι, κτῶμαι ἔπαινον, πλούτη. p. **alicui dolorem**, παρέχω τινὶ λύπην. p. **mihi letum**, αὐτοκτονῶ.

Părĭs, ĭdis, ἀ. Πάρις, υἱὸς τοῦ Πριάμου καὶ τῆς Ἑκάβης, ὁ διὰ τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης αἴτιος τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, θανατωθεὶς ὑπὸ τῶν βελῶν τοῦ Φιλοκτήτου.

Părīsĭi, ōrum, ἀ. πλ. Παρίσιοι,ἔθνος τῆς Κελτικῆς Γαλλίας, οὗ πρωτεύουσα ἦν ἡ **Lutetia Parisiorum**, οἱ τανῦν Παρίσιοι.

părĭter, (**par**) ἴσως, ἐξ ἴσου, ὁμοίως. **pariter ac, atque, et, ut**, κατὰ τὰ ταὐτά, ἐπίσης, ὥσπερ. 2) ἅμα. p. **cum aliquo**, ἅμα τινί. 3) μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ **cum** καὶ ἀφ. κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἅμα. 4) (ποιητ.) ὡσαύτως.

părĭtor, ōris, ἀ. (**paro** 1.) ὑπηρέτης, διάκονος.

părĭturus, a, um, μ. μελ. **pario**.

Părĭum, ĭi, οὐ. Πάριον, πόλις τῆς Μυσίας. Ἐκ τούτου **Părĭānus, a, um**, Παριανός.

Părĭus, a, um, ἴδ. **Paros**.

1. **parma, ae**, θ. πάρμη, περιφερὴς τῶν Ῥωμαίων, ἀσπὶς (τῶν ψιλῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ἱππέων).

2. **Parma, ae**, θ. Πάρμα, πόλις τῆς ἐπὶ τάδε τοῦ Πάδου Γαλλίας. Ἐκ τούτου **-ensis, e**, Παρμαῖος· καὶ ὡς οὐσ. **-menses, ĭum**, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

parmātus, a, um (**parma**) ὁ φέρων πάρμην (ἀσπίδα). ὡς οὐσ. **parmati, ōrum**, ἀ. πλ. οἱ ἀσπιδοφόροι, ὁπλοφόροι.

Parmensis, ĭs. **Parma**.

parmŭla, ae. θ. ὑποκ. τοῦ **parma**.

Parnāsus, καὶ **-assus, i**, ἀ. Παρνασσός, ὄρος τῆς Φωκίδος, ἐφ' οὗ ἦσαν οἱ Δελφοὶ ᾗ ἡ Κασταλία πηγή. Ἐκτούτου· ἀ) **Parnassĭus, a, um**, Παρνάσσιος, (ποιητ.) καθόλου Δελφικός. 6') **Parnāsis, ĭdis**, θ. Παρνασίς.

1. **paro, 1. aliquid**, παρασκευάζω, ἑτοιμάζω τι. **convivium, insidias**, συμπόσιον,ἔνεδραν. p. **necem alicui**, παρασκευάζω τινὶ θάνατον, ἐπιβουλεύω τῷ βίῳ τινός. p. **fugam**, παρασκευάζομαι πρὸς φυγήν. p. **bellum**, παρασκευάζομαι πρὸς πόλεμον. p. **me ut** ᾧ., παρασκευάζομαι ὅπως ᾧ. p. **me ad pugnandum**, παρασκευάζομαι πρὸς μάχην (ἢ ὡς μαχούμενος). 2) παρασκευάζομαι, κτῶμαί τι. κατ' ἐξοχὴν = ἀγοράζω κτῶμαί τι, ἀγοράζω.

2. **păro, 1. (par) aliquem**, ἰσῶ τινα 2) p. **cum aliquo**, συνθήκην ποιοῦμαι πρός τινα.

părŏchus, i, ἀ. πάροχος, ἐστιάτωρ.

Paropamīsus, i, Παροπάμισος, ὄρος ἐπὶ τῶν βορείων μεθορίων τῆς Ἰνδίας.

Părŏs καὶ **-us, i**, θ. Πάρος, νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους, πατρὶς τοῦ Ἀρχιλόχου, περίφημος διὰ τὰ λευκὰ αὐτῆς μάρμαρα. Ἐκ τούτου **Părĭus, a, um**, Πάριος· καὶ **Parii, ōrum**, ἀ. πλ. οἱ Πάριοι.

parra, ae, θ. ἄγνωστος ὄρνις.

Parrhasĭa, ae, θ. Παρρασία, χώρα

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

καὶ πόλις τῆς Ἀρκαδίας. Ἐκ τούτου ά) Parhassis, ĭdis, θ. Παρρασίς, καὶ καθόλου Ἀρκαδική. Arctos, ἡ ursa, P. ἡ Ἄρκτος (τὸ ἄστρον). ὡς οὐσ' = ἡ Καλλιστώ. ϐ') Parrhasĭus, a, um, Παρράσιος, ὁ καθόλου Ἀρκαδικός.

Parrhăsĭus, ĭi, ὰ. Παρράσιος, περίφημος Ἐφέσιος ζωγράφος, περὶ τὸ 400 π. Χ.

parrĭcīda, ae, γ. κ. (parens-caedo) θ. πατροκτόνος, μητροκτόνος, πατραλοίας, μητραλοίας. 2) μιαρός, κακοῦργος.

parrĭcīdālis, e, (parricida) μιαιφόνος, μιαρός, ἀνόσιος.

parrĭcīdĭum, ĭi, οὐ. (parricida) πατροκτονία ἡ μητροκτονία. p. patriae, τὸ μάχεσθαι κατὰ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος. 2) μιαιφονία.

pars, partis, θ. μέρος, μερίς. imperii, urbis, τῆς ἀρχῆς, τῆς πόλεως, copiarum, τῆς δυνάμεως. p. dimitia, τὸ ἥμισυ. p. caesi, μέρος ἀπεσφάγησαν. pars- alii, τινὲς μέν, τινὲς δέ. pars- pars, μέρος μέν, μέρος δὲ ἡ οἱ μέν, οἱ δέ, per partes, partibus, κατὰ μέρη. memerismένως· e parte, parte, κατὰ μέρος. pro mea parte, pro parte, τὸ ἐμὸν μέρος. ὡσαύτως· pro virili parte. ex parte, κατὰ μέρος. ex aliqua parte, κατά τι μέρος, μέρος τι. maximam partem, τὸ πλεῖστον. multis partibus major, πολλῷ μείζων. magnā ex parte, magnam partem, κατὰ μέγα μέρος. omnibus partibus ἢ in omnes partes, κατὰ πάντα. in laevam partem, ἐπ' ἀριστερά. in parte Carthaginiensium, ἐν τῇ Καρχιδονίων χώρᾳ. partes orientis, τὰ πρὸς ἀνατολάς. esse in parte rei alicujus ἢ partem habere in re aliqua, κοινωνεῖν, μετέχειν τινός, venire in partem rei alicujus, μεταλαμϐάνειν τινός. vocare (revocare) in partes rei alicujus, μεταδιδόναι τινί τινος. accipere aliquid in bonam partem, ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐκδέχεσθαι τι. 2) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατὰ πλ. ά) partes, ἡ μερίς, ἡ ἐν τῇ πολιτείᾳ αἵρεσις, τά τινος (τὸ κόμμα τινός). partes Caesaris esse, τῆς μερίδος τοῦ Καίσαρος εἶναι, τὰ τοῦ Καίσαρος φρονεῖν, φίλον τοῦ Κ. εἶναι. nullius partis esse, μετ' οὐδετέρων εἶναι, οὐδέτερον εἶναι. partes optimae, οἱ φιλοπάτριδες. ϐ') κατὰ πλ. partes, τὸ πρόσωπον, σχῆμα (ἐν θεάτρῳ) primas partes agere, πρωταγωνιστεῖν. μεφ. τὸ ἔργον, καθῆκον. mearum partium est, τῶν ἐμῶν καθηκόντων ἐστί. priores partes alicui tribuere τὴν πρώτην θέσιν, τὰ πρωτεῖα ἀπονέμειν τινί.

parsi, πρκ. τ. parco.

parsĭmōnĭa, ae, θ, (parco) φειδωλία, φειδώ.

Parthāon, ŏnis, ὰ. Παρθάων, βασιλεὺς τῆς Καλυδῶνος, πατὴρ τοῦ Οἰνέως. Ἐκ τούτου ά) -nĭus, ă, um, τοῦ Παρθάονος. ϐ') -nĭdes, ae, ὰ. Παρθαονίδης = ὁ Μελέαγρος.

Parthĕnĭae, ārum, ὰ. πλ. Παρθενίαι, τέκνα Σπαρτιατίδων γυναικῶν ἐξ εἱλώτων.

Parthĕnĭus, ĭi, ὰ. Παρθένιον, ὄρος μεταξὺ Ἀργολίδος καὶ Ἀρκαδίας. 2) "Ελλην ἐρωτικὸς ποιητής, σύγχρονος τοῦ Βιργιλίου.

Parthĕnŏpaeus, i, ὰ. Παρθενοπαῖος, εἷς τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήϐας στρατηγῶν.

Parthĕnŏpē, ēs, θ. Παρθενόπη, ἀρχαῖον ὄνομα τῆς Νεαπόλεως. Ἐκ τούτου -pēius, a, um, τῆς Παρθενόπης, καθόλου τῆς Νεαπόλεως.

Parthĕnŏpŏlis, is, θ. Παρθενόπολις, πόλις τῆς κάτω Μοισίας.

Parthi, ōrum, ὰ. πλ. Πάρθοι, πολεμικὸν ἔθνος τῆς ἐνδοτέρω Ἀσίας (εἰς τὰ ϐόρεια τῆς Περσίας). Ἐκ τούτου ά) -thĭa, ae, θ. ἡ Παρθία. ϐ') -thĭcus a, um, Παρθικός. γ') -thiēnē, ēs, θ. = Parthia. Ἐκ τούτου -thieni, ōrum, ὰ. πλ. = Parthi. δ') -thus, a, um, Παρθικός.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Parthĭni, ōrum ἀ. πλ. Παρθηνοί, Ἰλλυρικὸν ἔθνος.
Parthyaei, ōrum, ἀ. πλ. = Parthi.
partis, γ. τ. pars.
partĭceps, cĭpis, (pars-capio) alicujus rei, (σπαν. μετὰ δοτ.) μέτοχος, κοινωνός, μετέχων τινός. ὡς οὐσ. μέτοχος, κοινωνός, ἑταῖρος.
partĭcĭpo, 1. (particeps) aliquid cum aliquo, ποιοῦμαί τινα κοινωνὸν τινός. 2) p. aliquem alicujus rei, μεταδίδωμί τινί τινος, κοινωνόν τινος ποιοῦμαί τινα. 3) (ποιητ.) κοινωνῶ, μετέχω τινός.
partĭcŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. pars.
partĭcŭlātim, ἐπίρ. (particula) κατὰ μέρος, κατὰ μέρη.
partim, ἐπίρ. (κυρίως αἰτ. τ. pars ἀντὶ partem (κατὰ μέρος, partim-, partim-, μέρος μέν-, μέρος δέ-.
partĭo, ϗ συνηθέστ. partior, partītus sum, 4. (pars) aliquid in aliquid μερίζω, διαιρῶ τι εἴς τι. 2) aliquid cum aliquo, μερίζομαι, διανέμομαί τι πρός τινα.
partĭte, ἐπίρ. (partitus) μεμερισμένως, καλῶς διῃρημένως.
partĭtĭo, ōnis, θ. (partio) μερισμός, διαίρεσις.
partītus, a, um, μ. π. τ. partior.
partĭŭo, īvi καὶ ĭi, ire, (ἐφετ. τ. pario) τοκῶ, ὠδίνω. μτφ. α) λυπεῖσθαι, ἄχθεσθαι. β') διανοοῦμαι, μελετῶ τι. p. periculum, παρασκευάζω, κύω κίνδυνον. 2) = pario. φύω. παράγω, φέρω τι. notus parturit imbres, ὁ νότος φέρει ὑετούς. arbor parturit, τὸ δένδρον ἀναβλαστάνει.
1. partus, a, um, μ. π. τ. pario.
2. partus, ūs, ἀ. (pario) τόκος, τοκετός, τάξις. 2) τόκος, γόνος, γέννημα, τέκνον, τέκνα. ferre partus, κύειν, κυοφορεῖν.
parui, πρκ. τ. pareo.
părum, ἐπίρ. (παῦρον;) ὀλίγον, μικρόν. μετὰ ἢ ἄνευ γενικῆς. p. sapientiae, ὀλίγη σοφία. p. est, ὀλίγον ἐστίν, οὐκ ἀρκεῖ. p. habeo, οὐκ ἀρκεῖ μοι. 2) οὐ πάνυ. p. multi, οὐ πάνυ πολλοί. p. facere aliquid, ὀλιγωρεῖν τινος. 3) τὸ συγκρ. minus, μεῖον, ἔλαττον, ἧττον. non ἢ haud minus, οὐχ ἧττον. nihil minus, οὐδὲν μεῖον, ἧττον, οὐδαμῶς. plus minus, ὡς, ὅσον, octo, ὀκτώ. ninus minusque (ἢ ac, atque minus), ἀεὶ ἧττον. multo minus, πολὺ ἧττον. paulo minus, μικρόν τι ἔλασσον. me minus uno, πλὴν ἐμοῦ μόνου. quo minus ἢ quominus ἴδ. quominus. si minus ἢ sin minus, εἰ δὲ μή. 4) τὸ ὑπερθ. minime, ἐλάχιστα, ἥκιστα, οὐδαμῶς. 5) τὸ ὀλίγιστον, τὸ ἐλάχιστον. minime quater, τὸ ἐλάχιστον τετράκις.
părumper, ἐπίρ. (parum, παῦρόν περ;) ὀλίγον, μικρόν τινα χρόνον, μικρόν. 2) ἐν βραχεῖ (χρόνῳ).
părunculus, i, ἀ. μικρὸν πλοιάριον.
Parus, i, θ. ἴδ. Paros.
parvĭtas, ātis, θ. (parvus) (σπαν.) μικρότης, βραχύτης.
parvŭlus, a, um, (ὑποκ. τ. parvus) μικρός τις, πάνυ μικρός. ὡς οὐσ. parvulus, i, ἀ. ὁ μικρός, τὸ παιδίον, ὁ παιδίσκος. a. parvulo, ab parvulis, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδός.
parvus, a, um, (minor, minimus) (παῦρος) μικρός. equus, locus, ἵππος, τόπος (ὀλίγον χωρίον)· parva navicula, μικρόν, ἐλαφρὸν πλοιάριον, parva nox, βραχεῖα νύξ, parva vox, λεπτὴ φωνή. σπαν. μετὰ συγκρ. (ἀντὶ τ. paulo) parvo plures, ὀλίγῳ πλείους. parvo post, ὀλίγῳ ὕστερον. Ἐπὶ ἡλικίας = μικρός, νέος. parvi liberi ϗ ἁπλῶς parvi, τὰ παιδία· ὅθεν· a parvo ϗ a parvis, ἐκ νηπίων· καὶ ὡς οὐσ. -us, i, ἀ. τὸ παιδίον, καὶ -a, ae, θ. ἡ παιδίσκη. parvum pretium, μικρά, ὀλίγη τιμή. parvi facere, aestimare, ducere, pendere aliquid, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι. parvo emere aliquid, ὀλίγου ὠνεῖσθαί τι. parvo vendere aliquid, ὀλίγου πωλεῖν τι. Ἐπὶ προσώπων ταπεινός,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

μικρός, p. domus, ταπεινὸς οἶκος, parvi, οἱ ταπεινοί. (ποιητ.) ὁ μικρό(θυμος)ψυχος. p. animus, μικρά, ταπεινὴ ψυχή. Β') συγκριτ. minor, μικρότερος, ἐλάττων, μείων. minoris vendere, ἐλάττονος πωλεῖν. minoris facere, aestimare, ducere aliquid, περὶ ἐλάττονος ποιεῖσθαί τι. minor, μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ natu, νεώτερος, μεταγενέστερος. minor triginta annorum, νεώτερος τῶν τριάκοντα ἐτῶν. minores, οἱ νέοι, ἐνίοτε καὶ οἱ ἀπόγονοι. Γ') ὑπερθετ. minimus, a, um, μικρότατος, ἐλάχιστος. minimi facere aliquid, περὶ ἐλαχίστου ποιεῖσθαί τι. minimo vendere, ἐλαχίστου ὠνεῖσθαι. minimus natu, ὁ νεώτατος. minimum (ἐπιρρημ.) ά) ἥκιστα, ἐλάχιστα. β') τοὐλάχιστον. γ') ἥκιστα, οὐδαμῶς.

Pāsargădae ὁ Persagadae, ārum, θ. πλ. οἱ Πασαργάδαι, ἀρχαία πρωτεύουσα τῶν βασιλέων τῆς Περσίας.

pascendus, a, um, μ. μέλ. τ. pasco.

pasco, pāvi, pastum, 3. βόσκω, νέμω, sues, τὰς σῦς. ἁπλῶς pasco = βόσκω κτήνη. 2) καθόλου τρέφω ζῶα ἢ ἀνθρώπους. p. legationes convivio, ξενίζω τοὺς πρέσβεις. 3) μτφ. ά) τρέφω τι. p. barbam, πωγωνοτροφῶ, τρέφω πώγωνα. β') τέρπω, εὐφραίνω, oculos in aliqua re, τοὺς ὀφθαλμούς τινι. καὶ παθ. pascor aliqua re, τέρπομαι, ἥδομαί τινι. 4) κατανέμω, περιβόσκομαι, colles, τοὺς λόφους. μτφ. νέμομαι, κατατρώγω, διαφθείρω τι.

pascor, pastus sum, pasci, βόσκομαι, νέμομαι (ἐπὶ ζώων). 2) κατανέμω.

pascŭus, a, um, (pasco) τῆς βοσκῆς, τῆς νομῆς. ὡς οὐσ. pascuum, i, οὐ. καὶ συνήθ. κατὰ πλ. pascua, ōrum, ἡ νομή, ἡ βοσκή.

Pāsĭphāē, ēs, ὁ -aa, ae, θ. Πασιφάη, θυγάτηρ τοῦ Ἡλίου, ἀδελφὴ τῆς Κίρκης, σύζυγος τοῦ Μίνωος, μήτηρ τοῦ Μινοταύρου καὶ Ἀνδρόγεω, τῆς Φαίδρας καὶ τῆς Ἀριάδνης. Ἐκ τούτου. Pasiphaĕius, a, um, τῆς Πασιφάης.

Pasitigris, is, Πασιτίγρις, ὄνομα, τοῦ Εὐφράτου καὶ Τίγρεως μετὰ τὴν συμβολὴν αὐτῶν.

passer, ĕris, ἀ. στρουθός. 2) εἶδος ἰχθύος. 3) p. marinus, ἡ μεγάλη στρουθός, ἡ στρουθοκάμηλος.

passercŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. passer) στρουθίον.

passim ἐπίρ. (pando) ἔνθα καὶ ἔνθα, ὧδε κἀκεῖσε. σποράδην, πανταχοῦ. 2) χύδην, ἀτάκτως, ἀδιαφόρως.

passum, i, οὐ. (pando ὅπερ ἴδε.)

1. passus, a, um, μ. π. τ. pando.

2. passus, a, um, μ. π. τ. patior.

3. passus, ūs, ἀ. (pando) βῆμα. 2) τὸ βῆμα, (μέτρον Ῥωμαϊκὸν) = πέντε ποδῶν. mille passus, = ἓν Ῥωμαϊκὸν μίλιον, ὀκτὼ στάδια. 3) (ποιητ.) ἴχνος βημάτων.

pastillus, i, οὐ. τροχίσκος, ἀρτίσκος ἢ εἶδος ἀρώματος.

pastio, iōnis, θ. (pasco) βοσκή, νομή.

pastor, ōris, ἀ. (pasco) βοσκός. 2) καθόλου νομεύς, ποιμήν.

pastōrālis, e, (pastor) νομευτικός, ποιμενικός.

pastōrĭcĭus, (ᾧ -tĭus) a, um, (pastor) = pastoralis. sacra pastoricia, = Palilia.

pastōrĭus, a, um, (pastor) = pastoralis.

1. pastus, a, um, μ. π. τ. pasco.

2. pastus, ūs, ἀ. (pasco) βοσκή, νομή. 2) μτφ. τροφή.

Patalĭus, a, um, τῶν Πατάλων, χώρας τινὸς περὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ.

Pătăra, ōrum, οὐ. πλ. τὰ Πάταρα, πόλις τῆς Λυκίας, ἔχουσα καὶ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἐκ τούτου ά) -rĕus, rĕi, ᾧ -eos, ἀ. ὁ Παταρεὺς = Ἀπόλλων. β') -rēus, a, um, ᾧ -raeus, a, um, Παταρικός. γ') -rāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Παταρεῖς.

Pătăvĭum, ĭi, οὐ. τὸ Πατά-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

-ēsion, πόλις τῆς Βενετίας,' πατρὶς τοῦ Λιβίου, τανῦν Padua. 'Ἐκ τούτου -vīnus, a, um, Παταβῖνος. ᾗ -īni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

pătĕ-făcĭo, fēci, factum, 3. aliquid, ἀνοίγω τι. portam, τὴν πύλην. ὅθεν = ἀνοίγω, διαβατὸν ποιῶ, viam, locum, ὁδόν, τόπον. 2) μτφ. ἀ) δείκνυμι, δηλῶ, φανερῶ. β') καταλάμπω, φωτίζω.

pătĕfactĭo, iōnis, θ. (patefacio) δήλωσις, φανέρωσις.

pătĕfactus, a, um, μ. π. τ. patefacio.

pătĕ-fīo, factus sum, παθ. τ. patefacio.

pătella, ae, θ. (ὑποκ. τ. patina) πατέλλα, λεκάνη, λεκάνιον.

pătens, ntis, (entior, entissimus) (μ. ἐν. τ. pateo.) ἀνοικτός, διαβατός, εὐρύς, locus, τόπος. campus, via, πεδίον, ὁδός. 2) μτφ. δῆλος, φανερός.

pătenter, (entius) ἐπίρ. (patens) ἀνοικτῶς, προδήλως.

pătĕo, pătŭi, ēre, ἀμεταβ. ἠνέῳγμαι, ἀναπέπταμαι, ἀνοικτός εἰμι. patet domus, ἡ οἰκία ἠνέῳκται. iter patet, ἡ ὁδὸς ἀναπτή ἐστιν. patet in longitudinem, διατείνεται εἰς μῆκος. 2) μτφ. ἀ) δῆλος, φανερός εἰμι. nomen in adversariis patet, τὸ ὄνειμα γνωστὸν τοῖς ἐναντίοις ἐστίν. patet, πρόδηλόν ἐστι. β') ἐκτίθεμαι.

păter, tris, ἀ. πατήρ. κατὰ πλ. οἱ πατέρες, οἱ πρόγονοι. p. familias ἡ familiae, ὁ οἰκοδεσπότης. pater coeni, ὁ ἐστιῶν, ὁ ξενίζων. ὡς τιμητικὴ προσηγορία· ἀ) pater Aeneas, ὁ πατὴρ Αἰνείας. β') περὶ γέροντός τινος. γ') συνήθως περὶ θεῶν. p. Grativus = ὁ Ἄρης. p. Lemnius (ποιητ.) = ὁ Ἥφαιστος. δ') συνήθ. patres ἢ patres conscripti, (ἴδ. conscribo) = οἱ γερουσιαστάι, οἱ βουλευταί· ἐκ patres = patricii. 2) μτφ. (ποιητ.) πατήρ, αἴτιος, δημιουργός, ἀρχηγός κτλ.

pătĕra, ae, θ. (pateo) φιάλη, δέπας.

1. păterĕ̆lus, i, ἀ. ὑποκ. τ. pater.

2. Păterĕ̆lus, i, ἀ. Πατέρκουλος Ῥωμαϊκὸν ἐπωνύμιον.

păterfămĭlias, ἴδ. pater.

păternus, a, um, (pater) πατρικός, τοῦ πατρός. 2) πατρῷος, πατρόθεν. 3) (ποιητ.) πάτριος, τῆς πατρίδος.

pătesco, pătŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τ. pateo) ἀμεταβ. ἀνοίγομαι, ἀναπετάννυμαι. 2) ἐκτείνομαι. 3) μτφ. δηλοῦμαι, φανεροῦμαι.

Pathallĭus = Patallius.

pătĭbĭlis, e, (patior) ἀνεκτός, φορητός. 2) εὐπαθής.

pătĭbŭlum, i, οὐ, (pateo) ξύλον ὄμοιον δικράνῳ, δι' οὗ τοὺς δούλους ἐκόλαζον.

pătĭens, entis, (entior, entissimus) (μ. ἐν τ. patior) καρτερικός, ὑπομονητικός, laboris, καρτερῶν πρὸς τοὺς πόνους. p. navium, πλωτός. 2) σκληρός, μὴ ὑπογωρῶν.

pătĭenter, (entius, entissime) ἐπίρ. (patiens) ὑπομονητικῶς, καρτερικῶς, ἀνεκτικῶς.

pătĭentĭa, ae, θ. (patiens) ὑπομονή, καρτερία, καρτέρησις, famis, τῆς πείνης. ὅθεν, ἐθελο(φιλο)πονία. 2) ἡ ἔκδοσις (εἰς ἀκόσμους πράξεις) τὸ παθικόν. 3) εὐπείθεια, ὑποταγή.

pătĭna, ae, θ. (pateo) θ. λεκάνη, λοπάς.

pătio, ĕre, (ἀργ.) = patior.

pătior, passus sum, pati, aliquid, πάσχω τι. p. ab aliquo, πάσχω ὑπό τινος. p. multa, πολλὰ πάσχω. 2) ὑπο(μένω)φέρω, καρτερῶ πρός τι, καρτερικῶς φέρω τι. p. sitim, ὑποφέρω τὴν δίψαν. p. facile, (aequo animo) εὐκόλως, καρτερικῶς (ὑπο)φέρω. p. moleste, (aegre, iniquo animo) χαλεπῶς πάσχω, φέρω τι. p. in silvis, διάγω ἐν δρυμοῖς. 3) ἐῶ τι. nihil quietum p., οὐκ ἐῶ τι ἡσυχον. p. illud fieri, ἐῶ ἐκεῖνο γενέσθαι.

Pătrae, ārum, θ. πλ. Πάτραι, πόλις τῆς Ἀχαΐας. 'Ἐκ τούτου Patrensis, e, Πατραῖος. καὶ Patrenses, ium, ἀ. πλ. οἱ Πατρεῖς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

pătrātio, iōnis, θ. ἡ ἐπι(ἐκ)τέλεσις, πρᾶξις.
pătrĭa, ae, θ. ἴδ. patrĭus.
pătrĭcĭus, a, um, (pater) πατρίκιος, τῶν πατρικίων, τῶν εὐπατριδῶν. ὡς οὐσ. patrĭcii, iōrum, ἀ. πλ. οἱ πατρίκιοι, οἱ εὐπατρίδαι.
pătrĭmōnĭum, ĭi, οὐ. (pater) πατρικὴ οὐσία, τὰ πατρῷα, κλῆρος.
pătrĭmus, a, um, (pater) ὁ τὸν πατέρα ἔτι ζῶντα ἔχων.
pătrĭus, a, um, (pater) πατρικός, τοῦ πατρός. Ἐκ τούτου patrĭa, ae, θ. (ὑπον. terra) ἡ πατρίς. ὀθεν -us, a, um, πάτριος, τῆς πατρίδος. 2) πατρῷος, πατρόθεν. patrĭa res, ἡ πατρῴα οὐσία.
pătro, 1. aliquid, ἐπι(ἐκ)τελῶ, ποιῶ τι, bellum, ἐπὶ τέλος ἄγω τὸν πόλεμον. p. pacem, εἰρήνην ποιοῦμαι. pater patratus, ὁ ἀνώτατος τῶν Φετιάλεων, εἴτε εἰρηνοδικῶν, ὅστις κατὰ τὴν κήρυξιν τῶν σπονδῶν ὡρκίζετο ἐν ὀνόματι τοῦ Ῥωμ. λαοῦ.
pătrōcĭnĭum, ĭi, οὐ. (ἀντὶ patronicinium, ἐκ τοῦ patronus). 2) ἀπολογία, συνηγορία. 3) συνήθ. κατὰ πλ. = οἱ προστατευόμενοι, οἱ πελάται.
pătrōcĭnor, 1, (patrocinium) alicui, πατρωνεύω τινά, προστατεύω τινός. 2) ἀπολογοῦμαι, συνηγορῶ τινι.
Pătrŏcles, is, ὁ -us, i, ἀ. Πάτροκλος, υἱὸς τοῦ Μενοιτίου, φίλος τοῦ Ἀχιλλέως.
pătrōna, ae, θ. (patronus) ἡ προστάτις.
pătrōnus, i, ἀ. (pater) προστάτης, πάτρων, ὑπερασπιστής. κατ' ἐξοχήν ὁ κύριος ἀπελευθέρου τινός. 2) ὁ ὑπέρ τινος ἀπολογούμενος, συνήγορος, σύνδικος.
pătrŭēlis, e, (patruus) τοῦ ἐξαδέλφου frater p., ἡ ἁπλῶς patruelis, ὁ ἐξάδελφος
pătrŭus, a, um, (pater) τοῦ πατραδέλφου, τοῦ θείου. μτφ. σκυθρωπός. αὐστηρός. ὡς οὐσ. -us, i, ἀ. ὁ πατράδελφος, ὁ θεῖος.
patŭi, πρκ. τ. pateo ἢ patesco.
Pătulcĭus, ĭi, ἀ. (pateo) ἐπίκλησις τοῦ Ἰανοῦ.
pătŭlus, a, um, (pateo) ἀνεῳγμένος, ἀναπεπταμένος, ἀνοικτός, εὐρύς.
paucī, ae, a, ἴδ. paucus.
paucĭtas, ātis, θ. (paucus) ὀλιγότης, σπάνις.
paucŭlus, a, um, (ὑποκ. τ. paucus) ὀλίγος τις, πάνυ ὀλίγος.
paŭcus, a, um, (cior, cissimus) ὀλίγος, βραχύς, κατὰ πλ. pauci, ὀλίγοι. ἐξ ὀλίγων τινές. ὡς οὐσ. pauci, οἱ ὀλίγοι. paucae bestiarum, ὀλίγα τινὰ τῶν ζώων. συνήθ. = οἱ ὀλίγοι, οἱ ἀριστοκράται. pauca, οὐ. πλ. βραχέα, ὀλίγα. in paucis alicui carum esse = ἐξόχως ἀγαπᾶσθαι. paucis te volo, ὀλίγα τινὰ βούλομαί σοι διαλεχθῆναι. in pauca confer, δι' ὀλίγων εἰπέ. quam paucissimis, διὰ βραχυτάτων.
paulātim, ἐπίρ. (paulum) κατ' ὀλίγον, κατὰ μικρόν, κατά βραχύ. 2) ἠρέμα.
paulisper, ἐπίρ. (paulum) μικρόν, ὀλίγον τινὰ χρόνον.
paulo, ἴδ. paulus.
paulŭlus, a, um, (ὑποκ. τ. paŭlus) ὀλίγος τις, πάνυ ὀλίγος. paulula via, μικρά τις ὁδός. paululum, μικρόν τι.
paulus, a, um, ὀλίγος, μικρός. paulum, μικρόν. post p., μετὰ μικρόν, μετ' ὀλίγον χρόνον. ὄθεν paulo, ὀλίγῳ (μετὰ συγκρ.) paulo plus, ὀλίγῳ πλέον. paulo post, μετὰ μικρόν. p. ante, μικρῷ πρόσθεν. paulum, (ἐνίοτε) = paulo.
Paulus, i, ἀ. Παῦλος Ῥωμ. ἐπωνύμιον.
pauper, ĕris, (erior, errimus) (parum) πένης, πτωχός. 2) alicujus, ἄπορος, ἐνδεής τινος.
paupercŭlus, a, um, ὑποκ. τοῦ pauper.
paupĕrĭes, ēi, θ. (pauper) = paupertas.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

paupĕro, 1. (pauper) aliquem πένητα ποιῶ τινα. 2) aliquem aliqua re, στερῶ τινά τινος.
paupertas, ātis, ὁ. (pauper) πενία. 2) ἔνδεια, πτωχεία.
pausa, ae, ὁ. παῦσις.
pausĕa, ae, ὁ. εἶδος ἐλαίας.
Pausĭas, ae, ἀ. Παυσίας, Σικυώνιος ζωγράφος, σύγχρονος τοῦ Ἀπελλοῦ. Ἐκ τούτου· Pausiăcus, a, um, τοῦ Παυσίου.
pauxillŭlus, a, um, ᾗ pauxillulum, ἐπίρ. (ἀχρ.)=paulus, paululum.
pauxillus, a, um, (ὑποκ τ. paucus), ᾗ pauxillum ἐπίρ. (ἀρχ.)=paulus, paulum.
păvĕ-factus, a, um. (μ. π. τ. pavefacio) (ποιητ.) ἐπτοημένος, ἐκπεπληγμένος.
păvens, ntis, (μ. ἐν τ.) ἐπτοημένος, περίφοβος.
păvĕo, pāvi, ēre, 1) ἀμεταβ. ἐπτόημαι, ἐκπλήττομαι. 2) μεταβ. aliquid, φοβοῦμαί τι.
păvesco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. păveo) 1. ἀμεταβ. πτοοῦμαι. 2) μεταβ. p. aliquid, φοβοῦμαί τι.
pāvi, πρκ. τ. pasco ᾗ paveo.
păvĭde, ἐπίρ. (pavidus) περι(δεῶς)-φόβως.
păvĭdus, a, um, (dior, dissemus) (paveo) πτοαλέος, δειλός, περίφοβος. pavidum (ὡς ἐπίρ.) περιφόβως, δειλῶς. 2) ὁ ἐμποιῶν φόβον ἢ τρόμον, φοβερός.
păvīmentātus, a, um, (pavimentum) λιθόστρωτος.
păvīmento, 1. ἐδαφίζω, ἰσάζω τὸ ἔδαφος, τὴν γῆν.
păvīmentum, i, οὐ. (pavio) δάπεδον, ἔδαφος, κατ' ἐξοχὴν τὸ ὡμαλισμένον, ἐνίοτε τὸ λιθόστρωτον.
păvĭo, īvi, ītum, 4. (κατα)σάττω, ἐδαφίζω, ὁμαλίζω.
păvĭto, āre, (θαμ. τ. paveo) (ποιητ.) =paveo.
pāvo, ōnis, ἀ. ταώς. (πτ)
păvor, ōris, ἀ. (paveo) πτοία, δέος, φόβος, ἔκπληξις. Pavor, ἀ. ὁ Δεῖμος (θεός).
pax, pācis, ὁ. εἰρήνη. in pace ἢ pace, ἐν εἰρήνῃ. cum pace ἢ cum bona pace, εἰρηνικῶς, δι' εἰρήνης. 2) συγγνώμη, ἄδεια, pace tua, mea ᾗ. τῇ σῇ, τῇ ἐμῇ συγγνώμῃ. pace alicujus loqui, dicere, τῇ συγγνώμῃ, ἀδείᾳ τινὸς ὁμιλεῖν. 3) πραότης, χάρις τῶν θεῶν. 4) εἰρήνη, ἡσυχία. 5) pax! σίγα!
paxillus, i, ἀ. πάσσαλος.
peccātum, i, οὐ. (pecco) τὸ ἡμαρτημένον, τὸ ἁμάρτημα, ἡ ἁμαρτία.
peccātus, ūs, ἀ. (pecco) ἁμάρτημα.
pecco, 1. ἀμεταβ. ἁμαρτάνω, in aliquem, εἴς τινα. p. in aliqua re, ἁμαρτάνω περί τι. p. verbo ἢ intra verba, ἡμάρτηκα τῷ λόγῳ. p. multa, πολλὰ ἁμαρτάνω. peccatur, ἁμαρτάνεται, ἁμαρτάνουσιν.
pecŏra, πλ. τ. pecus, 1.
pecten, ĭnis, ἀ. (pecto) κτεὶς (τῆς κόμης). 2) ὅτι ἔοικε κτενί, π. χ. ὑφαντικὸς κτείς, κνηπουρικὸς κτείς ᾗ. 3) πλῆκτρον (ποιητ.) ἡ λύρα, ἡ ᾠδή. 4) κτεὶς τῆς χειρὸς (δηλ. δάκτυλοι ἐναλλὰξ ἀλλήλοις συμπεπλεγμένοι.
pectĭnātim, ἐπίρ. (pecten) (ποιητ.) κτενοειδῶς.
pecto, pexi ἢ pexŭi, pexum, 3. κτενίζω. pexus, a, um, ἐκτενισμένος, τὴν τρίχα κεκοσμημένος. vestis pexa, πλουσία ἢ ἡ ἔχουσα ἀκόμη τὰς τρίχας (εὔξαντος)=νεόξαντος, νέα ἐσθής. p. lanam, ξαίνω ἔρια.
pectus, ŏris, οὐ. στέρνον, στῆθος. 2) μτφ. ψυχή, καρδία, θάρρος. toto pectore, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας. pectore puro, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ἐν συνειδήσει. forti pectore, μετὰ θάρρους, θαρραλέως. (ποιητ.) περὶ προσώπων· τὸ φίλτατον. cara sororum pectora, αἱ φίλταται ἀδελφαί. 2) ψυχή, νοῦς. toto pectore, ἐξ ὅλης ψυχῆς. excidere pectore alicujus, λησμονεῖσθαι ὑπό τινος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

gestare aliquid in pectore, ἔχειν τι ἐν τῷ στήθει, ἔχειν τι ἐν ταῖς φρεσίν, διανοεῖν τι.

pĕcu, (δοτ. -ui, ἀφ. -u. πλ. -ŭa, -ubus), οὐ. (ἀρχ.) = pecus, ŏris.

pĕcŭārĭus, a, um, (pecu) τῶν κτηνῶν, προβατευτικός. pecuaria res, ἡ προβατευτικὴ τέχνη ἢ κτηνοτροφία. ὡς οὐσ. ά) pecuarĭus, ĭi, ὁ. κτηνοτρόφος. κατ' ἐξοχήν (κατὰ πλ.) = οἱ μισθούμενοι, ὠνούμενοι, τὰς δημοσίας νομάς. β') ὁ προβατευτής. pecuaria, ae, θ. ἡ προβατευτικὴ τέχνη, ἡ κτηνοτροφία. γ') pecuarĭa, ōrum, οὐ. πλ. τὰ κτήνη, ἡ ἀγέλη.

pecŭdes, um, πλ. τ. pecus, 2.

pĕcŭlātor, ōris, ὁ. (peculor) σφετερίζων δημοσίων, ὁ ἅρπαξ, κλέπτης.

pĕcŭlātus, ūs, ὁ. (peculor) ὁ σφετερισμός, ἡ κλοπὴ δημοσίων.

pĕcŭlĭāris, e, (peculium) ἴδιος, οἰκεῖος, ἰδιάκτητος, οὐκ ἀλλότριος. 2) ἴδιος, οἰκεῖος, οὐ κοινός. hoc mihi peculiare fuit, τοῦτο ἰδιόν μοι ἐγένετο. 3) ἐξαίρετος, διαφέρων.

pĕcŭlĭārĭter, ἐπίρ. (peculiaris) ἰδίως, ἐκ τῶν ἰδίων. 2) κατ' ἐξοχήν.

pĕcŭlĭātus, a, um, μ. π. τ. peculio) ὁ ἴδιόν τι ἔχων, εὔπορος.

pĕcŭlĭo, 1. (peculium) aliquem aliquid, ἴδιόν τι δίδωμί τινι.

pĕcŭlĭŏlum, i, οὐ. ὑποκ. τοῦ

pĕcŭlĭum, ĭi, οὐ. (συγγεν. τῷ pecus, ὡς καὶ τὸ pecunia) ἴδιον ἀργύριον, ἰδία οὐσία (ἥτις κατ' ἀρχὰς συνίστατο εἰς κτήνη)· κατ' ἐξοχὴν ὡς κτῆμα τῶν παίδων καὶ τῶν δούλων.

pĕcūlor, āri, (peculium) ἰδιοῦμαι, οἰκειοποιοῦμαι, σφετερίζομαι, κλέπτω, rempullicam, τὰ δημόσια.

pĕcūnĭa, ae, θ. (pecus) οὐσία, πλοῦτος, (ἐς κτήνη κατ' ἀρχὰς συνισταμένη) pecunia publica, ὁ δημόσιος θησαυρός. pecuniam facere, οὐσίαν κτᾶσθαι. invadere in alienam pecuniam, ἀλλοτρίοις χρήμασιν ἐπιχειρεῖν, τῇ οὐσίᾳ ἄλλου τινὸς ἐπιτίθεσθαι. 2) κατ' ἐξοχήν· τὰ χρήματα, τὸ ἀργύριον. dies pecuniae, ἡ τῆς ἐκτίσεως, ἀποδόσεως τῶν χρημάτων ἡμέρα. p. praesens ἢ numerata, ἀργύριον πρόχειρον εἴτε ἕτοιμον.

pĕcūnĭārĭus, a, um, (pecunia) χρηματικός. inopia rei pecuniariae, ἔνδεια χρημάτων. praemia rei pecuniariae, χρηματικαὶ ἀμοιβαί.

pĕcūnĭōsus, a, um, (sior, sissimus) (pecunia) πολυχρήματος, πλούσιος.

1. pĕcus, ŏris, οὐ. κτήνη, θρέμματα. κατ' ἐξοχήν· πρόβατα, αἶγας. 2) ποίμνιον, τὸ ζῷον, κτῆνος.

2. pĕcus, ŭdis, θ. κτῆνος, ζῷον. κατ' ἐξοχὴν ἰδίως τὸ πρόβατον, ἡ ὄϊς. 2) τὰ κτήνη. 3) μτφ. ὁ κτηνώδης, ἀγροῖκος ἢ ἄλογος ἄνθρωπος.

pĕdālis, e, (pes) ποδιαῖος, τὸ μῆκος ἑνὸς ποδός.

pĕdārĭus, a, um, (pes) ἐλλάτονος ἀξιώματος εἴτε τιμῆς. senatores pedarii ἢ ἁπλῶς pedarii, βουλευταὶ οἱ οὔπω εἰς τὴν ἀρχὴν καταταθέντες.

1. pĕdes, pedĭtis, ὁ. (pes) πεζός, ὁ πεζῇ πορευόμενος. κατ' ἐξοχὴν ὁ πεζὸς στρατιώτης· καὶ περιληπτικῶς· οἱ πεζοὶ στρατιῶται, τὸ πεζικόν, ἡ πεζικὴ δύναμις, καὶ ἡ κατὰ ξηρὰν δύναμις. 2) οἱ Πληθεῖοι, διότι οὗτοι πεζοὶ ὑπηρέτων.

2. pĕdes, um, πλ. τ. pes.

pĕdester, stris, stre, (pes) πεζικός, (οὐχ ἱππικός), κατ' ἐξοχήν· copiae pedestres ἢ pedester exercitus, στράτευμα πεζικόν, καὶ ἡ κατὰ ξηρὰν δύναμις. pedestris pugna, pedestre proelium, ἡ πεζομαχία. καὶ κατὰ πλ. pedestres, οἱ πεζοί. 2) μεφ. ά) Πληθεῖος. β') πεζὸς λόγος ἢ ὁ ἁπλοῦς, ὁ ἄνευ ποιητικοῦ καλλωπισμοῦ.

pĕdĕtentim, ἐπίρ. (pes-tendo) ἐπὶ πόδα, βάδην. 2) ἠρέμα, ἡσύχως, κατ' ὀλίγον.

pĕdĭca, ae, θ. (pes) ποδίστρα, ποδάγρα, πέδη. 2) μτφ. ὁ δεσμός, τὰ δεσμά.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

pĕdĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. pes) ποδάριον. 2) μίσχος, πέλμα τῶν καρπῶν. 3) φθεῖρ.
pedis, γεν. τοῦ pes.
pĕdĭsĕquus, (καὶ pedissequus) a, um, (pes-sequor), ὁ κατὰ βῆμα ἀκολουθῶν, ὁ ἀκόλουθος, ὀπαδός. ᾠ ὡς οὐσ. pedisequus, ὁ ὑπηρέτης. pedissequa, ae, θ. ἡ ἀκόλουθος, ἡ ὑπηρέτρια.
pĕdĭtātus, ūs, ἀ. (pedes) τὸ πεζικόν, ἡ πεζικὴ δύναμις.
pedĭtes, πλ. τ. pedes 1.
Pĕdĭus, a, um, Πέδιος, τοῦ Πεδίου, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους.
pēdo, pĕpēdi, pedītum, ĕre, ἀμετβ. πέρδω. peditum, i, οὐ. ἡ πορδή.
Peducaeus, a, um, Πεδουκαῖος, ὄνομα Ῥωμ. τινος οἰκογενείας.
pēdum, i, οὐ. (pes) καλαύροψ; ῥάβδος τῶν ποιμένων.
Pĕdum, i, οὐ. ἡ Πέδα, πόλις τοῦ Λατίου. Ἐκ τούτου Pedānus, a, um, Πεδανός. ὡς οὐσ. Pedānum, i, οὐ. κτῆμα ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Πέδας.
Pēgăsis, ĭdis, θ. Πηγασίς. πρβλ. Pegasus.
Pēgăsus ἡ -os, i, ἀ. Πήγασος, ἵππος πτερωτὸς ἐκ τοῦ αἵματος τῆς Μεδούσης γεννηθείς. ἐκ τοῦ κτυπήματος τῆς ὁπλῆς αὐτοῦ ἀνέβρυσεν ἡ κρήνη Ἵππου. Ἐκ τούτου -sis, ĭdis, θ. Πηγασίς. undae Pegasides, ἡ Πηγασὶς κρήνη, ἡ Ἱπποκρήνη. ὡς οὐσ. Pegasĭdes, θ. πλ. αἱ Μοῦσαι.
pegma, ătis, οὐ. πῆγμα.
pejerātus, a, um, μ. π. τοῦ pējĕro ἡ per-juro, 1. ἐπιορκῶ.
pejor, pejus, γεν. ōris (συγκρ. τοῦ malus) κακίων, χείρων, ἴδ. malus.
pejus, ἐπίρ. (συγκρ. τοῦ male) κάκιον, χεῖρον, ἴδ. male.
pĕlăgĭus, a, um, = maritimus.
Pĕlăgŏnes, um, ἀ. πλ. οἱ Πελαγόνες, ἔθνος τῆς βορείου Μακεδονίας. Ἐκ τούτου ἀ) Pelagŏnĭa, ae, θ. Πελαγονία, ἡ χώρα τῶν Πελαγόνων, καὶ ὄνομα πόλεώς τινος αὐτῆς.
pĕlăgus, i, οὐ. (= mare) πέλαγος.
Pĕlasgi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Πελασγοί, οἱ πρῶτοι τῆς Ἑλλάδος κάτοικοι. = οἱ Ἕλληνες. Ἐκ τούτου. ἀ) Pelasgĭas, ădis καὶ Pelasgis, ĭdis, θ. Πελασγιάς, Πελασγίς. β') Pelasgus, a, um, Πελασγικός, Ἑλληνικός.
Pĕlēthrōnĭus, a, um, Πελεθρόνιος, τοῦ Πελεθρονίου ὄρους τῆς Θεσσαλίας, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Λαπίθων· ὅθεν -nĭi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Λαπίθαι.
Pēlĕus, ĕi καὶ ĕos, ἀ. Πηλεύς, βασιλεὺς ἐν Θεσσαλίᾳ, υἱὸς τοῦ Αἰακοῦ, ἀδελφὸς τοῦ Τελαμῶνος, σύζυγος τῆς Θέτιδος, πατὴρ τοῦ Ἀχιλλέως. Ἐκ τούτου ἀ) Pelĭăcus, a, um, Πηλιακός. β') Pelīdes, ae, ἀ. Πηλείδης = ὁ Ἀχιλλεύς.
1. Pēlĭas, ădis, ἴδ. Pelion.
2. Pĕlĭas, ae, ἀ. Πελίας, βασιλεὺς ἐν Θεσσαλίᾳ, ἀδελφὸς τοῦ Νηλέως, πενθερὸς τοῦ Ἀδμήτου. Ἐκ τούτου Pelĭădes, um, θ. πλ. αἱ Πελιάδες, αἱ τοῦ Πελίου κόραι.
Pelides, ἴδ. Peleus.
Pĕligni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Πελιγνοί, Ἰταλικὸν ἔθνος ἐν Σαυνίτιδι. Ἐκ τούτου -nus, a, um, Πελιγνός, τῶν Πελιγνῶν.
Pēlĭon, ĭi, οὐ. Πήλιον, ὄρος τῆς Θεσσαλίας. Ἐκ τούτου ἀ) Pelĭas, ădis, θ. Πηλιάς, Πηλιακή. β') Pelĭus, a, um, Πηλιακός.
Pella, ae ἡ Pelle, es, θ. ἡ Πέλλα, πόλις τῆς Μακεδονίας, ἡ γενέθλιος πόλις καὶ ἡ πρωτεύουσα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Ἐκ τούτου ἀ) Pellaeus, a, um, Πηλαῖος. καὶ (ποιητ.) ά) = Μακεδονικός. β') Ἀλεξανδρῖνος, Αἰγύπτιος.
pellax, ācis, (pellicio) (ποιητ.) ἀπαγωγός, ἀπατηλός.
pellectĭo, iōnis, θ. (pellego) ἀνάγνωσις.
pellego, (ἀρχ.) = perlego.
pellex, pellĭcis, θ. παλλακίς.
pellexi, πρκ. τ. pellicio.
pellĭcātus, ūs, ἀ. (pellex) παλλακεία.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

pellĭcĭo ἢ perlĭcio, lexi, lectum, 3. (perlacio) aliquem, ἐπ-(προσ)άγομαι, ἐφέλκομαί τινα.
pellĭcis. γεν. τ. pellex.
pellĭcŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. pellis) δερμάτιον.
pellis, is, θ. δέρμα, δορά. p. leontis, ἡ λεοντῆ. p. caprina, τὸ αἴγειον δέρμα, ἡ αἰγῆ. (ποιητ.) καὶ τὸ δέρμα τοῦ ἀνθρώπου, ὁ χρώς. 2) ἡ δερματίνη τῶν στρατιωτῶν σκηνή. 3) καθόλου πᾶν ὅ, τι ἐκ δέρματος πεποίηται. π. χ. διφθέρα, δερματίνη ἐσθής, τὸ ὑπόδημα κ.τ.τ.
pellītus, a, um, (pellis) ὁ δερματοφορῶν, ὁ διεφθερίτης, ἡ διφθερῖτις. oves pellitae, πρόβατα διφθέραις ἐστεγασμένα διὰ τὴν τῶν ἐρίων ἀρετήν.
pello, pĕpŭli, pulsum, 3. (αἰτ.) ὠθῶ, κρούω, πλήττω τινά ἤ τι. p. fores, κόπτω, κρούω τὴν θύραν. terram pedibus, κρούω, πατάσσω, τὴν γῆν (τοῖς ποσίν), mare remis, κωπηλατῶ. Ἐκ τούτου. μτφ. προσβάλλω τινά ἤ τι. imagines animum pellunt, τὰ εἴδωλα προσβάλλει πρὸς τὴν ψυχήν. nulla injuria pepulit me, οὐδεμιᾷ ἀδικίᾳ περ.ἔπεσον. 2) aliquem ἢ aliquid (ex) aliqua re, ἐξελαύνω, ἐξωθῶ, ἐκ(βάλλω)διώκω τινὰ ἤ τι ἔκ τινος. praesidium ex arce, ἐξωθῶ τὴν φρουρὰν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως, aliquem ex foro, τινὰ ἐκ τῆς ἀγορᾶς. aliquem civitate, ἐκβάλλω τινὰ τῆς πολιτείας. in exilium, ἐξορίζω, regno, ἐκθρονίζω. Κατ' ἐξοχὴν ἐν τῇ μάχῃ· εἰς φυγὴν τρέπω, νικῶ. adversariorum copias, τὰς δυνάμεις τῶν ἐναντίων, hostem, τὸν πολέμιον. Ἐκ τούτου ἀ) μτφ. p. curas ex animo, ἐξελαύνω ἐκ τῆς ψυχῆς τὰς φροντίδας. p. sitim, σβέννυμι τὴν δίψαν. β') (ποιητ.) p. sagittam, ἀφίημι βέλος.
pellūcĕo ἢ per-lūceo, luxi, 2) ἀμετβ. διὰ(φαίνομαι)λάμπω, (διὰ)φαίνομαι, διαφανής εἰμι, ὀθεν. pellucens, διαφανής, aether, αἰθήρ. μτφ. p. oratio, σαφής. 2) λαμπρὸς λόγος.
pellūcens, μ ἐν. τ. pelluceo.
pellūcĭdus, a, um, (pelluceo) διαφαινόμενος. 2) διαφανής. 3) λαμπρός.
Pĕlŏpĭdas, ae, ἀ. Πελοπίδας, περιφανὴς Θηβαῖος στρατηγός.
Pĕlŏponnēsus, i, θ. Πελοπόννησος. Ἐκ τούτου· Pĕlŏponnēsĭăcus, ᾱ -nēsĭus, a, um, Πελοποννησιακός, Πελοποννήσιος· καὶ ὡς οὐσ. Peloponnesii, ōrum ᾱ -enses, ium, ἀ. πλ. οἱ Πελοποννήσιοι.
Pĕlops, Pelŏpis, ἀ. Πέλοψ, υἱὸς τοῦ Ταντάλου, σύζυγος τῆς Ἱπποδαμείας, πατὴρ τοῦ Ἀτρέως καὶ τοῦ Θυέστου. Ἐκ τούτου ἀ) -pēĭas, ădis, θ. (ποιητ.) Πελοπηΐς, Πελοποννησιακή. β') -pēus, ᾱ -pēius, a, um, Πελόπειος. ὡς οὐσ. pēĭa, ae, θ. Πελοπεία· (ποιητ.) Πελοποννησιακή. γ') -pēus, a, um, Πελόπειος. (ποιητ.) Πελοποννησιακός. ὡς οὐσ. -pēa, ae, θ. Πελόπεια. δ') -pĭdae ārum, ἀ. πλ. οἱ Πελοπίδαι.
pĕlōris, ĭdis, θ. πελωρίς, εἶδος κόγχης.
Pĕlōrus, i, ἀ. ᾱ Pelorum, i, οὐ. Πελωριὰς ἄκρα τῆς Σικελίας, τανῦν, Capo di Faro. Ἐκ τούτου Pelōrĭas, ădis, ᾱ Pelōris, ĭdis, θ. Πελωριάς, Πελωρίς.
pelta, ae, θ. πέλτη. Ἐκ τούτου
peltastae, ārum, ἀ. πλ. οἱ πελτασταί.
Pēlūsĭum, ĭi, οὐ. Πελούσιον, πόλις τῆς Αἰγύπτου. Ἐκ τούτου Pelusĭacus ᾱ Pelusĭus, a, um, Πηλουσιακός, Πηλούσιος.
pelvis, is, θ. λεκάνη.
pēnārĭus, a, um, (penus) τοῦ σίτου, τῆς τροφῆς.
pēnātes, ium ἢ -um, ἀ. πλ. μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ Dii, οἱ πατρῷοι θεοί, οἱ γενέθλιοι, οἱ μύχιοι ἢ ἐρκιοί θεοί. 2) οἰκία, κατοικία· ᾱ (ποιητ.) κυψέλη μελισσῶν.
pēnātĭger, ĕra, ĕrum, (penates-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

gero) (ποιητ.) ὁ φέρων τοὺς πατρῴους θεούς, = ὁ Αἰνείας.

pendeo, pĕpendi, ēre, ἀμετάβ. κρέμαμαι, ἐξήρτημαι, ex arbore ἐκ τοῦ δένδρου. p. de collo alicujus, ἀπὸ τοῦ τραχήλου τινὸς κρέμαμαι. (ποιητ.) nubila pendentia, = γαμηλὰ νέφη. scopulus pendet, κρημνὸς (ἐπι)κρέμαται. 2) μτφ. ἀ) ex (ποιητ. de) aliquo, κρέμαμαι, ἐξήρτημαι ἔκ τινος. ex te pendet omnium vita, ἡ ζωὴ πάντων ἐκ σοῦ ἐξήρτηται, κρέμαται. β') p. ab ἢ ex ore alicujus, προσέχω τινί, προσεκτικῶς ἀκροῶμαί τινος. p. vultu alicujus, ἀνήρτημαι τῇ ὄψει πρός τινα, προσέχω τινί. γ') (ποιητ.) διατρίβω ἔν τινι. 3) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ. κρέμαμαι, αἰωροῦμαι, μετεωρίζομαι. avis pendet pennis, τὸ πτηνὸν αἰωρεῖται ταῖς πτέρυξι. Ἐκ τούτου μτφ. ἀμφι(γνοῶ) δοξῶ, ἀστατῶ.

pendo, pĕpendi, pensum, 3. aliquid, σταθμῶ, ζυγοστατῶ τι. 2) μτφ. σταθμῶμαι, ἐξετάζω, μετρῶ, τιμῶ τινα ἢ τι. aliquem non ex fortuna sed ex virtute, μετρῶ τινα οὐ τῇ τύχῃ ἀλλὰ τῇ ἀρετῇ. aliquem magni, plurimi, περὶ πλείστου, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαί τι. p. aliquid flocci, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεμαί τι. 3) (ἐκ)τίνω, τελῶ τι. alicui pecuniam, τινὶ χρήματα· ὅθεν p. poenas, δίκην δίδωμι, τιμωροῦμαι. pensus, a, um, τίμιος. nihil pensius est, οὐδὲν τιμιώτερον, (κρεῖττον) ἐστι. nihil ἢ nequiquam pensi habere, (περὶ) οὐδενὸς φροντίζω. non pensi ducere, ἀμελεῖν.

pendŭlus, a, um, (pendeo) κρεμάμενος, κρεμαστός. 2) μτφ. ἄστατος, ἀμφίβολος, ἀβέβαιος.

pēne, ἐπίρ. = paene.

Peneis ᾠ Peneius, ΐδ. Peneus.

Pēnĕlŏpa, ae, ἡ -ē, ēs, ὁ. Πηνελόπη, ἡ σύζυγος τ. Ὀδυσσέως καὶ μήτηρ τ. Τηλεμάχου. Ἐκ τούτου -pēus, a, um, Πηνελόπειος.

pĕnes, πρόθ. μετ' αἰτ. παρά τινι, = apud. 2) ἐν τινι, ἐπί τινι, ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τινός. potestas est penes eum, ἡ ἐξουσία ἐπ' ἐκείνῳ ἐστί, = ἐκεῖνος ἔχει τὴν ἐξουσίαν. (ποιητ.) p. se esse, ἐν ἑαυτῷ εἶναι, ἔμφρονα εἶναι.

pĕnĕtrābĭlis, e, (penetro) εὐτρητος, εὐδιάβατος. 2 ἐνεργητ. ὁ διατιτραίνων, εἰσδυόμενος, εἰσχωρῶν.

pĕnĕtrālis, e, (penetro καὶ penitus) (ἀρχ.) διαβατικός, εἰσδυόμενος. 2) μύχιος, ἐνδόμυχος. dii penetrales, οἱ μύχιοι θεοί, = penates. Ἐκ τούτου· ὡς οὐσ. penetrale καὶ penetral, ālis, οὐ. καὶ συνήθ. penetralĭa, ĭum, πλ. ὁ μυχός, τὸ ἔνδον (οἰκίας, ναοῦ. κτλ.)

pĕnĕtro, 1. (penus, penitus) aliquid, εἰσδύνω τι. pedem intra portam, τὸν πόδα ἔσω τῆς οἰκίας τίθημι. κατ' ἐξοχήν· p. me in fugam, διαδύομαι, τρέπομαι εἰς φυγήν. 2) εἰσδύομαί τι, locum, τόπον. 3) ἀμεταβ. διαεἰσδύομαι. εἰσχωρῶ, εἰσέρχομαι. in urbem, εἰς τὴν πόλιν.

Pēnēus ἢ Peneos, i, ἀ. Πηνειός, ποταμὸς τῆς Θεσσαλίας· ὡς ποτάμιος θεὸς πατὴρ τῆς Δάφνης καὶ Κυρήνης. Ἐκ τούτου ἀ) Penēis, ĭdis, ὁ. Πηνηΐς. β') Penēĭus καὶ Peneus, a, um, Πηνήϊος.

pēnĭcillum, i, οὐ. καὶ penicillus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. peniculus) γραφὶς τῶν ζωγράφων. 2) σπογγίον.

pēnĭnsŭla paeninsula.

Peninus, = Penninus.

pēnis, is, ἀ. 1) (ἀρχ.) ἡ οὐρά. 2) τὸ πέος, ἡ πόσθη. 3) μτφ. ἡ πορνεία.

1. **pĕnĭtus**, a, um, (tissimus) (penus) μύχιος, ἐνδόμυχος, ὁ ἐνδότερος.

2. **pĕnĭtus**, (tissime καὶ κατὰ συγκοπὴν penissime) ἐπίρ. ἔνδον, ἐνδοτάτω, ἐν τῷ μυχῷ. p. in Thraciam se abdidit, εἰς τὸν μυχὸν τῆς Θρᾴκης ἑαυτὸν ἔκρυψεν. extra

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

penitusque, ἔξω καὶ ἔνδον. penitus aliquem diligere, ἐκ τῆς καρδίας φιλεῖν τινα. 2) ἄρδην, πάμπαν, παντελῶς. p. aliquid intelligere, ἐντελῶς κατανοεῖν τι. penitissime, ἐνδοτάτω. penissime, ἐντελῶς.

Pēnĭus, ĭi, ὁ. Πήνιος, ποταμὸς τῆς Κολχίδος.

penna, ae, θ. (πρόλ. pinna) πτίλον, πτερόν. 2) πτερόν, πτέρυξ καὶ (ποιητ.) ἡ τῶν ὀρνίθων πτῆσις καὶ αὐτὸς ὁ οἰωνός. 3) τὸ βέλος. 4) γραφικὸς κάλαμος.

pennātus, a, um, (penna) πτερωτός.

pennĭger, ĕra, ĕrum, (penna-gero) πτερυγοφόρος.

Pennīnus ἡ Poeninus, a, um, Ποινῖνος, τῶν Ποινίνων Ἄλπεων. Penninus mons ἡ ἁπλῶς Penninus, τὸ Ποινῖνον ὄρος, μέρος τῶν Ἄλπεων.

pennŭla, ae, θ. (ὑποκ.. τ. penna) πτερύγιον.

pensĭlis, e, (pendeo) κρεμαστός, κρεμάμενος.

pensĭo, ōnis, θ. (pendo) στάθμησις. 2) ἀπότισις. 3) μισθός, τιμή.

pensĭtātĭo, ōnis, θ. (pensito) ἔκτισις, ἀντιστήκωσις. 2) δαπάνη.

pensĭto, 1. (θαμ. τ. penso) aliquid, σταθμῶμαι, ζυγοστατῶ τι. 2) ἀποτίνω τι, vectigalia, τελῶ φόρον.

Penso, 1. (θαμ. τ. pendo) σταθμῶμαι, ζυγοστατῶ τι, aurum, χρυσόν. Ἐκ τούτου ἁ) p. beneficia beneficiis, ἀνταποδίδωμι εὐεργετήματα, ἀμείβομαί τινα εὐεργεσίᾳ. β) σταθμῶμαι, σκέπτομαι, ἐξετάζω τι. 2) (ποιητ.) τίνω, ἀπο(ἐκ)τίνω τι. poenas, τίνω ποινάς. 3) p. iter, συν(ἐπι)τέμνω τὴν ὁδόν.

pensum, i, οὐ. (τῆς μτχ. τ. pendo) τὸ ἐπιτεταγμένον ἔργον, τὸ πρόσταγμα. κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ ἐπιτεταγμένον ἔριον, ὅπερ αἱ δοῦλαι ὤφειλον νὰ ἐργασθῶσιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

pensus, a, um, (sior) μ. π. π. pendo.

Pentĕlĭcus mons, τὸ Πεντελικὸν ὄρος ἐν Ἀττικῇ, περίφημον διὰ τὸ μάρμαρον αὐτοῦ. ὡς ἐπίθ. Pentelĭcus, a, um, Πεντελικός. Pentelici Hermae, Ἑρμαῖ ἐκ Πεντελικοῦ μαρμάρου.

pentēris, is ἡ -ĭdis, πεντήρης, (ὑπον. ναῦς).

Penthĕsĭlēa, ae, θ. Πενθεσίλεια, βασίλισσα τῶν Ἀμαζόνων, σύμμαχος τοῦ Πριάμου.

Pentheus, ĕi ἢ -eos, ὁ. Πενθεύς, βασιλεὺς ἐνθήβαις, υἱὸς τοῦ Ἐχίονος καὶ τῆς Ἀγαύης, ἔκγονος καὶ διάδοχος τοῦ Κάδμου. Ἐκ τούτου ἁ) Penthēus, a, um, Πενθήϊος, τοῦ Πενθέως. β') Penthīdes, ae, ὁ. Πενθίδης, διάδοχος τοῦ Πενθέως (Λυκοῦργος).

penula = paenula.

pēnūria, ae, θ. (πεῖνα) σπάνις, ὀλιγότης, μετὰ γεν. ἀπορία τινος.

pĕnus, ūs ἢ -i, γ. κ. ἢ penum, i, οὐ. ἢ penus, ŏris, οὐ. (συγγεν. τ. ἄπενος, ἄφενος) τὰ ἐπιτήδεια, ἡ τροφή, σῖτος, τὰ τρόφιμα.

Pĕpărēthus ἡ -os, i, θ. Πεπάρηθος, νῆσος τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

pĕpĕdi, πρκ. τ. pedo·

pĕpendi. πρκ. τ. pendeo ἢ pendo.

pĕpĕrci, πρκ. τ. parco.

pĕpĕri, πρκ. τ. pario.

pĕpĭgi, πρκ. τοῦ pango.

peplum, i, οὐ. καὶ peplus, i, ὁ. πέπλος.

pĕpŭli, πρκ. τ. pello.

per, πρόθ. μετ' αἰτ. ἐπὶ τόπου· διά τινος, forum, διὰ τῆς ἀγορᾶς. flumen fluit per urbem, ποταμὸς διὰ τῆς πόλεως ῥεῖ. 2) ἀνά τι, κατά τι, κατά τινος. per forum, κατὰ τὴν ἀγοράν. p. campum, ἀνὰ τὸ πεδίον. homines fabulantur per vias, θρυλλοῦσι κατὰ τὰς ὁδούς. p. dijicere se p. gradus, ῥίπτειν ἑαυτὸν κατὰ τῆς κλίμακος. per terga caedi, κατὰ τὰ νῶτα πλήπτεσθαι. p. ora vestra, = πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. per omnia, τὰ πάντα, πάντῃ. p. manus, = ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς ἕτερον. 2) ἐπὶ χρόνου· διά τινος, παρά τι, κατά τι, decem dies, διὰ δέκα ἡμε-

Ἀνοιχτὴ Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ρῶν, ἐπὶ δέκα ἡμέρας. per hos dies, διὰ τούτων τῶν ἡμερῶν. p. idem tempus, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. p. noctem, κατὰ τὴν νύκτα. p. somnum, καθ' ὕπνον. p. inducias, κατὰ τὴν ἀνακοχήν. p. ludos, κατὰ τοὺς ἀγῶνας. incendium p. duas noctes tenuit, ἡ πυρκαϊὰ δύο νύκτας διήρκεσε. 3) ἐπὶ ὀργάνου, τρόπου, αἰτίας, ᾗ. διά τινος. p. jocum, διὰ παιδιᾶς, ἐν παιδιᾷ. p. iram, δι' ὀργῆς, p. literas, δι' ἐπιστολῶν. p. commodum, ἐπιτηδείως, εὐθέτως. p. occasionem, ὅταν τύχῃ, καιροῦ παραπεσόντος. p. vim, διὰ ἢ μετὰ δυνάμεως. p. virtutem, διὰ ἢ μετ' ἀρετῆς. p. insidias, δι' ἐνεδρῶν. p. aetatem, metum, διὰ τὴν ἡλικίαν, τὸν φόβον. p. gloriam, διὰ τὴν δόξαν. p. haec, διὰ ταῦτα. Ἐπὶ προσώπων· ἕνεκα. p. me, te, se, ἕνεκα ἐμοῦ, σοῦ, ἐκείνου. p. senatum, διὰ τὴν σύγκλητον, ἐπειδὴ ἡ σύγκλητος κωλύει. cognitus per se, γνωστὸς δι' ἑαυτοῦ, ἀφ' ἑαυτοῦ. p. speciem, causam, ἐπὶ προφάσει. Ὅθεν ἐπὶ ἱκεσιῶν· p. deos immortales, πρὸς τῶν ἀθανάτων θεῶν. p. deos, νὴ τοὺς θεούς.

pĕra, ae, θ. πήρα.

pĕr-absurdus, a, um, πάνυ ἄτοπος.

pĕr-accommŏdātus, a, um, πάνυ ἁρμόδιος.

pĕr-ācer, cris, cre, πάνυ δριμύς, πάνυ ὀξύς.

per-ăcerbus, a, um, πάνυ πικρός, διάπικρος.

pĕractĭo, ōnis, θ. (perago) διάνυσις, τελείωσις.

peractus, a, um, μ. π. τ. perago.

pĕr-ăcūte, ἐπίρ. πάνυ ὀξέως, πάνυ ἀγχίνως.

pĕr-ăcūtus, a, um, πάνυ ὀξύς. 2) πάνυ ἀγχίνους.

pĕr-ădŭ'lescens, ntis, πάνυ νέος.

pĕr-ădŏlescentŭlus, i, ὰ. (ὑποκ. τ. peradulescens) πάνυ νέος, μειράκιον.

1. Pĕraea, ae, θ. Περαία, πόλις ἐν Ἀργολίδι.

2. Peraea Rhodiorum, ἡ ἐν Καρίᾳ, ἀντικρὺ τῆς Ῥόδου Περαία.

pĕr-aeque, ἐπίρ. πάνυ ἐξ ἴσου, πάνυ ὁμοίως.

pĕr-ăgĭto, 1. aliquid, ταράττω, διακυκῶ τι. 2) μτφ. ά) p. aliquem, ταράττω τινά, hostes τοὺς πολεμίους. β') παρορμῶ τινα.

pĕr-ăgo, ēgi, actum, 3. aliquid, 1) (ποιητ.) διελαύνω, διαπερῶ, latus ense, διελαύνω τὸ ξίφος διὰ τῆς πλευρᾶς, ξίφει διατιτρώσκω τὴν πλευράν. Ἐκ τούτου p. fretum, διαπλέω τὸν πορθμόν. p. humum, διαπονῶ τὴν γῆν. 2) διαπράττομαι, ἀνύτω, ἀπο(ἐπι)τελῶ τι. p. cursum, iter, διανύω τὸν δρόμον, τὴν πορείαν. p. vitam, aetatem, διάγω τὸν βίον. tempus peragitur, ὁ χρόνος παρέρχεται. p. mandata, ἐπιτελῶ τὰ προσταχθέντα. p. inceptum, διαπράττομαι, ἀνύτω τὸ ἐπιχείρημα. 3) μέχρι τέλους διηγοῦμαί τι, διέξειμι, διέρχομαί τι, res gestas alicujus, τὰς πράξεις τινός. p. cum aliquo pauca, διαλέγομαι ὀλίγα τινὰ πρός τινα. 4) p. reum, διαπράττομαί τινα δίκην δοῦναι.

pĕragrātĭo, ōnis, θ. (peragro) δι-(περι)οδεία.

pĕrăgro, 1. (per-ager) δι(περι)οδεύω, δι(περι)έρχομαι. agros, τοὺς ἀγρούς. (ποιητ.) p. litora (classe) περιπλέω τὰς ἀκτάς. 3) ἀμεταθ. διαβίδομαι, fama peragrat, φήμη διαβίδοται. orator per mentes hominum peragrat, ὁ ῥήτωρ ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων περιοδεύει.

pĕr-ămans, ntis, alicujus, ὁ ὑπερφιλῶν τινα.

pĕr-ămanter, ἐπίρ. πάνυ φιλικῶς.

pĕr-ambŭlo, 1. aliquid, περι(δι)έρχομαι, δι(περι)οδεύω τι, multas regiones, πολλὰς χώρας.

pĕr-ămoenus, a, um, πάνυ τερπνός, πάνυ εὐάρεστος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

pĕr-amplus, a, um, πάνυ μέγας, παμμεγέθης.
pĕranguste, ἐπίρ. (perangustus) λίαν στενῶς.
pĕr-angustus, a, um, πάνυ στενός.
pĕr-antīquus, a, um, πάνυ παλαιός, παμπάλαιος.
pĕr-appŏsĭtus, a, um, πάνυ ἐπιτήδειος, alicui, τινί.
pĕr-ardŭus, a, um, πάνυ χαλεπός. παγγάλεπος.
pĕr-argūdus, a, um, πάνυ ὀξύς, ἀγχίνους.
pĕr-armātus, a, um, καλῶς ἐξωπλισμένος, exercĭtus, στρατός.
pĕr-ăro, 1. αὐλακίζω τι. μτφ. p. pontum, διαπερῶ τὴν θάλασσαν. 2) (ποιητ.) γράφω, epistolam, τὴν ἐπιστολήν.
pĕr-attente, ἐπίρ. πάνυ προσεκτικῶς.
pĕr-attentus, a, um, πάνυ προσεκτικός.
pĕr-bacchor, 1. ἀμεταβ. διάγω, διέρχομαι βακχεύων, multos dies, πολλὰς ἡμέρας.
per-bĕātus, a, um, πανευδαίμων, πανόλβιος.
per-belle, ἐπίρ. πάνυ κομψῶς, πάνυ χαριέντως.
per-bĕne, πάνυ καλῶς.
per-bĕnĕvŏlus, a, um, πάνυ εὐμενής, πάνυ εὔνους.
per-bĕnigne, ἐπίρ. πάνυ φιλοφρόνως.
per-bĭbo, bĭbi, ĕre, aliquid (κατα)πίνω τι. 2) μτφ. εἰσδέχομαί τι, ἐμπίπλαμαί τινος, κατανοῶ τι, μανθάνω τι.
per-blandus, a, um, πάνυ κολακευτικός.
per-bŏnus, a, um, πάνυ καλός, πάγκαλος.
per-brĕvis, e, πάνυ βραχύς. per-brĕvi, ἐπίρ. λίαν προσεχῶς.
per-brĕvĭter, ἐπίρ. πάνυ βραχέως.
1. per-călesco, călŭi, ĕre, ἀμεταβ. διαθερμαίνομαι.
2. per-callesco, callui, ĕre, 1) ἀμεταβ. τυλοῦμαι, σκληροῦμαι. μτφ. ἀναίσθητος γίγνομαι. 2) μεταβ. p. aliquid, μανθάνω τι ἐννοεῖν, πάνυ ἔμπειρός τινος γίγνομαι.
per-cārus, a, um, πάνυ τίμιος, ὑπερτίμιος.
per-cautus, a, um, πάνυ εὐλαβής, πάνυ φυλακτικός.
per-cĕlĕbro, 1. aliquid, συχνὰ ἐν τῷ στόματι ἔχω τι, συχνά μνημονεύω τινός, διαθρυλλῶ τι. παθ. διαθρυλλοῦμαι. percelebratus, a, um, ὁ διατεθρυλλημένος.
per-cĕler, ĕris, e, πάνυ ταχύς.
per-cĕlĕrĭter, ἐπίρ. (perceler) πάνυ ταχέως.
per-cello, cŭli, culsum, 3. (αἰτ.) πλήττω, παίω, τύπτω τινὰ ἤ τι. 2) καταβάλλω, ἀνατρέπω, aliquem, arborem, τινά, τὸ δένδρον. μτφ. καὶ ἐπιρρήματ. = τὰ πάντα ἀφανίζω, καταστρέφω. Ἐκ τούτου μτφ. ά) ἀφανίζω, καταλύω. rempublicam, τὴν πολιτείαν. p. hostes, καταβάλλω, καταπολεμῶ τοὺς πολεμίους. β') κατα(ἐκ)πλήττω τινά. percelli timore, metu, deorum ira, φόβῳ, ὀργῇ τῶν θεῶν ἐκπλήττεσθαι. perculsus, ἐκπλαγείς, ἐκπεπληγμένος.
per-censĕo, censŭi, ēre, aliquid, ἐξετάζω, διέρχομαι, διέξειμί τι, καὶ μάλιστα μετρῶν ἢ ἀριθμῶν = καταλέγω, διηγοῦμαί τι. p. captivos, ἐξετάζω τοὺς αἰχμαλώτους, numerum legionum, τὸν ἀριθμὸν τῶν λεγεώνων, ἀπαριθμῶ τὰς λεγεῶνας. 2) κατ' ἐξοχὴν περιερχόμενος ἐξετάζω τι, δι(ἐφ)οδεύω τι, Thessaliam, τὴν Θεσσαλίαν.
percepi, πρκ. τ. percipio.
percepta, ōrum, οὐ. πλ. (τῆς παθ. μτχ. τ. percipio) τὰ θεωρήματα, ἀξιώματα.
perceptĭo, iōnis, θ. (percipio) λῆψις, συλλογή, frugum, τῶν καρπῶν. 2) μτφ. κατάληψις, κατανόησις.
perceptus, a, um, μ. π. τ. percipio.
percĭo, cīvi ἢ cĭi, cītum, 4. ἢ percĭeo, ēre, (αἰτ.) διακινῶ τινα ἤ τι. voluptas percit aliquem, ἡ ἡδονὴ διακινεῖ τινα. συνήθ. p. me,

κινοῦμαι. μτχ. perc̆ĭtus, ά) κεκινημένος, ἰρᾶ, amore, ὑπ' ὀργῆς, ὑπ' ἔρωτος. percitus, ἐρεθισθείς. 6') εὐερέθιστος, εὐκίνητος.

Perc̆ĭpĭo, cēpi, ceptum, 3. (per-capio) (αἰτ.) καταλαμβάνω τινὰ ἢ τι. horror percipit membra, τρόμος καταλαμβάνει τὰ μέλη. 2) καταλαμβάνω, αἰσθάνομαί τι ἢ τινος. aliquid oculis, τί διὰ τῶν ὀφθαλμῶν = ὁρῶ τι. auribus, διὰ τῆς ἀκοῆς = ἀκούω. καὶ p. sonum, ἀκούω ἦχον 3) κατα(λαμβάνω) νοῶ, μανθάνω, γιγνώσκω τι. omnium nomina percipit, πάντων τῶν πολιτῶν τὰ ὀνόματα γιγνώσκει. 4) λαμβάνω, δέχομαί τι. p. fructus, συλλέγω καρπούς.

perc̆ĭtus, a, um, μ. π. τ. percio.

per-cīvĭlis, e, πάνυ πολιτικός, πάνυ εὐπροσήγορος.

percoctus, a, um, μ. π. τ. percoquo.

per-cŏlo, 1. aliquid, διηθῶ, διϋλίζω τι.

per-cōmis, e, πάνυ φιλόφρων.

per-commŏde, ἐπίρ. πάνυ ἐπιτηδείως, πάνυ ἁρμοδίως.

percontātĭo, iōnis, θ. (percontor) ἐξέτασις, ἐρώτησις.

percontātor, ōris, ἀ. (percontor) (ποιητ.) ὁ διαπυνθανόμενος, ἀνακρίνων.

percontor, καὶ percunctor, 1. (per-contus) aliquid ex, ab aliquo, (διὰ)πυνθάνομαί τι παρά τινος ἢ τί τινος. aliquem de aliqua re, διερωτῶ τινα περί τινος ἢ τινά τι.

per-cŏquo, coxi, coctum, 3. aliquid, διέψω τι. 2) διαπέττω, πεπαίνω τι.

per-crēbresco, crebrŭi καὶ crebŭi, ĕre, ἀμεταβ. διαδίδομαι, ἐπικρατῶ. 2) διαθρυλλοῦμαι.

per-crĕpo, crepŭi, crepĭtum, āre, ἀμεταβ. περιηχῶ.

per-crŭcĭo, āre, aliquem, ἀνιῶ τινα.

percucurri, πρκ. τοῦ percurro.

percŭli, πρκ. τοῦ percello.

perculsus, a, um, μ. π. τοῦ percello.

percultor, ōris, ἀ. (percolo) aliquem, ὁ θεραπεύων τινά.

percunct-, = percont-.

per-cŭpĭdus, a, um, πάνυ ἐπιθυμητικός, πάνυ ἐπιθυμῶν.

per-cŭpĭo, ĕre, πάνυ ἐπιθυμῶ.

per-cūrĭōsus, a, um, πάνυ ἐπιμελής, πάνυ περίεργος.

1. per-cūro, 1. ἐντελῶς θεραπεύω.

2. per-curro, cŭcurri ἢ curri, cursum, 1) ἀμεταβατ. θέω, τρέχω. per mare, ad forum, διὰ τῆς θαλάσσης, πρὸς τὴν ἀγοράν. 2) μεταβατ. δια(θέω)τρέχω, δι(εξέρχομαι)έρχομαί τι. agrum ἢ per agrum, διατρέχω διὰ τῆς χώρας, ἢ τὴν χώραν. Ἐκ τούτου μτφ. p. honores, τὰς τιμὰς ἐφεξῆς λαμβάνω. Κατ' ἐξοχήν· ά) διαθέω, ἐπιτρέχω τι τῷ λόγῳ, βραχέως διέρχομαι, διεξέρχομαί τι· 6') τῇ ψυχῇ περιοδεύω τι, θεῶμαι, θεωρῶ τι. 3) κατα(διὰ)θεῶμαί τι.

percursātĭo, iōnis, θ. (percurso) τὸ διαθραμεῖν, ταχεῖα περιοδεία.

percursĭo, iōnis, θ. (percurro) σύντομος διήγησις. 2) ταχεῖα θεώρησις.

per-curso āre (θαμ. τοῦ percurro) aliquid, (διὰ)θέω, τρέχω τι.

percursus, a, um, μ. μ. τοῦ percurro 2.

percussi, παρακ. τοῦ percutio.

percussĭo, iōnis, θ. (percutio) πλῆξις, τύψις. 2) ἐν τῇ μητρικῇ ἢ ἄρσις.

percussor, ōris, ἀ. (percutio) ὁ πλήξας. 2) φονεύς, δολοφόνος.

1. percussus, ūs, ἀ. (percutio) πλῆξις, πληγή, τύψις.

2. percussus, a, um, μ. π. τοῦ

percŭtĭo, cussi, cussum, 3. (per quatio) (αἰτ.) δια(πήρω) τρυπῶ τινά ἢ τι. pectus alicui, διατρυπῶ τὸ στῆθός τινος. p. venam alicui, ἀφαιμάσσω τινά. Ἐκ τούτου· ά) καταβάλλω, ἀποκτείνω τινά. hostem, τὸν πολέμιον. p. aliquem securi, πελέκει ἀποκτείνω τινά. 6') p. foedus, ὅρκια τέμνω, σπονδὰς ποι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

οὖμαι. 2) πατάσσω, πλήττω, τύπτω τινά ἤ τι. p. januam virgā, κόπτω τὴν θύραν ῥάβδῳ. brachium gladio percussus est, ξίφει τὸν βραχίονα ἐπλήγη. percussus fulmine ἢ de coelo, κεραυνῷ βληθείς. (ποιητ.) p. lyram, πλήττω τὴν λύραν. 3) μτφ. ἀ) ἐκ(κατα)πλήττω τινά. β') διακρούομαι, ἀπατῶ τινα.

per-dĕcōrus, a, um, πάνυ εὐπρεπής.

perdīcis, γεν. τ. perdix.

perdĭdi, πρκ. τ. perdo.

perdĭdĭci, πρκ. τ. perdisco.

per-difficĭlis, e, (lior, lissimus) πάνυ χαλεπός, παγχάλεπος.

per-difficĭlĭter, ἐπίρ. πάνυ χαλεπῶς.

per-dignus, a, um, πάνυ ἄξιος.

per-dīligens, ntis, πάνυ ἐπιμελής.

per-dīlĭgenter, ἐπίρ. πάνυ ἐπιμελῶς.

per-disco, dĭdĭci, ĕre, aliquid, κατα(ἐκ)μανθάνω τι.

per-dīserte, ἐπίρ. πάνυ εὐεπῶς, εὐγλώττως.

perdĭte, ἐπίρ. (perditus), κακούργως. 2) ἀκολάστως.

perdĭtor, ōris, ὁ. (perdo) (δια)φθορεύς.

perdĭtus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. perdo) ἀπολωλώς, ἄθλιος, ταλαίπωρος. 2) ἄνελπις, ἀνελπίστως ἔχων. 3) (ποιητ.) perditus in aliqua, ἐρώμενος γυναικός. 4) διεφθαρμένος, πονηρός, mores, ἤθη, adolescens, νέος.

per-dĭū, ἐπίρ. πάνυ πολὺν χρόνον.

per-dĭūturnus, a, um, πάνυ πολυχρόνιος.

per-dīves, dīvĭtis, πάνυ πλούσιος.

perdix, ĭcis, γ. κ. πέρδιξ.

perdo, dĭdi, dĭtum, 3. (ἀντὶ pessum-do) (ἀρχ. ἡ ὑποτ. τ. ἐν. perduim) (αἰτ.) ἀπόλλυμι, λυμαίνομαι, (δια)φθείρω τινά ἤ τι. rempublicam, τὴν πολιτείαν. valetudinem alicujus, διαφθείρω τὴν ὑγείαν τινός. Jupiter te perdat, Ζεύς σε ἀπολέσειεν. perditus sum, ἀπόλωλα· ἐκ τούτου· ά) (ποιητ.) ἀπόλλυμι, ἀποκτείνω τινά. serpentem, τὸν ὄφιν. β') καταδαπανῶ τι. p. operam, μάτην πονῶ. 2) ἀπόλλυμι, ἀποβάλλω τι, liberos, τὰ τέκνα. spem, τὴν ἐλπίδα.

per-dŏcĕo, docŭi, doctum, 2. aliquem ♂ aliquem aliquid, (ἐκ)διδάσκω τινὰ ἤ τινά τι.

per-doctus, a, um, (μ. π. τ. perdoceo) πάνυ ἐπιστήμων, πεπαιδευμένος.

per-dŏlĕo, dolŭi, dolĭtum, ēre, σφόδρα λυποῦμαι.

perdŏmĭtus, a, um, μ. π. τοῦ

per-dŏmo, domŭi, domĭtum, ĕre, (αἰτ.) καταδαμάζω, κατανικῶ τινὰ ἤ τι, tauros, τοὺς ταύρους. p. Latium, ὑποτάσσω τὸ Λάτιον.

per-dūco, duxi, ductum, 3. (αἰτ.) ὁδ(προ, μετ, προσ)άγω τινὰ ἤ τι, aliquem ad aliquem, τινὰ πρός τινα, legiones in Allobroges, τὰς λεγεῶνας εἰς τοὺς Ἀλλόβρωγας. Ἐκ τούτου ά) προαγωγεύω, μαστροπεύω. β') ἄγω, ἐλαύνω. p. murum fossamque ad montem, ἄγω τεῖχος καὶ τάφρον πρὸς τὸ ὄρος. p. aquam in locum, ἀγετεύω ὕδωρ εἰς τόπον. 2) μτφ. προάγω, ἀναβιβάζω τινά. aliquem ad honores, προάγω, ἀναβιβάζω τινά εἰς τιμάς. eo rem perduxit, εἰς τοῦτο προήγαγε τὸ πρᾶγμα. aliquem ad societatem periculi, ἀνα(κατα)πείθω τινὰ μέτοχον τοῦ κινδύνου γενέσθαι. p. aliquem ad meam sententiam, ἕλκω τινὰ πρὸς τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην. Ἐκ τούτου = παρατείνω, μηκύνω τι. p. ad centesimum annum, βιῶ ἑκατὸν ἔτη. 3) περιλαμβάνω, ἐπιχρίω. aliquid aliqua re, τί τινι. p. aliquid auro, περιλαμβάνω τι χρυσῷ, ἐπιχρυσῶ τι.

perductor, ōris, ὁ. (perduco) προαγωγὸς μαστροπός, διαφθορεύς.

perductus, a, um, μ. π. τ. perduco.

perduellĭo, ōnis, ὁ. (perduellis)

τὸ τῇ πατρίδι πολέμιον ἔργον, ἡ πρὸς τοὺς πολίτας καὶ τὴν πολιτείαν ἀσέβεια, τὸ πρὸς τοὺς νόμους ἀσέβημα, ἔγκλημα, ἡ ἐσχάτη προδοσία.

perdŭellis, is, ἀ. (per-duellum = bellum) ὁ ἐν πολέμῳ ἐχθρός, ὁ πολέμιος.

perduim, ῖδ. perdo.

per-dūro, 1. διαρκῶ, διαμένω, καρτερῶ.

perduxi, πρκ. τ. perduco.

pĕr-ĕdo, ēdi, ēsum, 3. (ποιητ.) (αἰτ.) δια(κατα)τρώγω τινὰ ἢ τι.

perĕgi, πρκ. τ. perago.

pĕrĕgre, ἐπίρ. (per-ager?) ἔξω, ἐπὶ ξένης γῆς· p. esse, ἀποδημεῖν. p. abire, proficisci, ἐκ(ἀπο)δημεῖν. 2) ἔξω, εἰς χώραν ξένην. 3) ἔξωθεν, ἐκ τῆς ξένης γῆς. p. redire, ἐκ τῆς ἀποδημίας ἐπανέρχεσθαι. p. affere, ἔξωθεν κομίζειν.

pĕrĕgrīnābundus, a, um, (peregrinor) περι(οδεύων)πορευόμενος.

pĕrĕgrīnātĭo, ōnis, θ. (peregrinor) ἡ ἀποδημία, περιοδεία.

pĕrĕgrīnātor, ōris, ἀ. (peregrinor) περιοδευτής.

pĕrĕgrīnĭtas, ātis, θ. (peregrinus) ἡ ξενία, τὸ ξένον εἶναι, ἡ ξένη τάξις, τὸ ξένον ἔθιμον. 2) ἡ τῶν ξένων διάλεκτος, τὸ τῆς γλώσσης ξένον.

pĕrĕgrīnor, 1. (peregrinus) ἀμεταβ. ἀποδημῶ, περι(οδεύω)ηγοῦμαι. 2) ξενιτεύομαι, ξένος εἰμί, ἄγνωστός εἰμι.

peregrīnus, a, um, (peregre) ξένος, ἀλλοδαπός, ἀθνεῖος. ὡς οὐσ. peregrinus, i, ἀ. ξένος· κατ' ἐξοχήν· ὁ ἐν Ῥώμῃ ξένος, ὁ μὴ Ῥωμαῖος πολίτης. 2) μτφ. ὁ ξένος, ἀμαθής, ἄπειρος.

pĕr-ēlĕgans, ntis, πάνυ κομψός, πάνυ γλαφυρός.

pĕr-ēlĕgānter, ἐπίρ. πάνυ κομψῶς, πάνυ γλαφυρῶς.

pĕr-ēlŏquens, ntis, πάνυ εὐεπής, εὔγλωττος.

perēmi, πρκ. τ. perimo.

pĕremmis, e, (per-amnis) τῆς διαβάσεως ποταμοῦ τινος. auspicium peremne, ἡ ἁπλῶς peremnia, οὐ. πλ. ἡ ἐπὶ διαβάσει ἱερῶν πηγῶν ἢ ὑδάτων γιγνομένη οἰωνοσκοπία.

pĕremtus ἢ a, um, μ. π. τ. perimo.

pĕrendĭe, ἐπίρ. μεταύριον.

pĕrendĭnus, a, um, (perendie) τῆς μεταύριον ἡμέρας. p. dies, ἡ μεταύριον.

Perenna, ῖδ. Anna.

pĕrennis, e, (per-annus) διετήσιος, ἀέναος, συνεχής, διαρκής, fons p. ἀέναος πηγή, (ἡ κατὰ τὸ θέρος μὴ ξηραινομένη). 2) αἰώνιος, ἀκίνητος, ἄφθαρτος, monumentum, μνημεῖον.

pĕrennĭtas, ātis, θ. (perennis) τὸ ἀέναον, ἀϊδιότης.

pĕrenno, 1. (perennis) διετίζω, διαρκῶ, διαμένω.

pĕr-ĕo, ĭi, (σπαν. īvi) ĭtum, ῑ4. ἀμεταβ. δίειμι, διέργομαι. 2) συνήθ. ἀπόλλυμαι, ἀφανίζομαι, φθείρομαι. urbs, regnum perit, ἡ πόλις, τὸ βασίλειον φθείρεται, ἀπόλλυται. Ἐκ τούτου ἀ) = ἀποθνήσκω. β') (ποιητ.) ἀπόλλυμαι ἐξ ἔρωτος. γ') opera perit, ἡ ἐργασία ἀπόλλυται, ὁ πόνος μάταιος γίγνεται. δ') δυστυχῆς γίγνομαι. perii, ἀπόλωλα. peream, sini sollicitus sum, ὀλοίμην, εἰ μὴ φροντίζω.

pĕr-ĕquĭto, 1. aliquid, ἱππεύω, διελαύνω τι. 2) ἀμεταβ. περιϊππεύω, περιέρχομαι ἔφιππος.

pĕr-erro, 1. aliquid, δια(περι)πλανῶμαι διά τινος.

pĕr-ērŭdītus, a, um, πάνυ πεπαιδευμένος, πολυμαθής.

pĕrĕsus, a, um, μ. π. τοῦ peredo.

pĕreuntis, γεν. τοῦ periens.

pereundum, γερούνδ. τ. pereo.

pĕr-exĭgŭe, ἐπίρ. πάνυ φειδωλῶς.

pĕr-exĭgŭus, a, um, πάνυ ὀλίγος, πάνυ μικρός, πάνυ βραχύς.

per-făcĕte, ἐπίρ. πάνυ εὐτραπέλως.

per-făcētus, a, um, πάνυ εὐτράπελος.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΜΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

per-făcĭle, ἐπίρ. πάνυ ῥᾳδίως. 2) πάνυ ἁσμένως.
per-făcĭlis, e, πάνυ ῥᾴδιος,
per-făcundus, a, um, πάνυ εὐεπής, πάνυ εὔγλωττος.
per-fămĭlĭāris, e, alicui, πάνυ οἰκεῖός τινι ἢ πρός τινα. ὡς οὐσ. **perfamiliaris**, is, ὁ. alicujus, ὁ οἰκειότατος, φίλτατός τινος.
perfĕci, παρκ. τοῦ perficio.
perfecte, ἐπίρ. (tius, tissime) (perfectus) ἐντελῶς, τελείως.
perfectio, ōnis, θ. (perficio) ἐντέλεια, τελειότης, τὸ τέλειον.
perfector, ōris, ὁ. (perficio) τελειωτής, ὁ ἐντελῶς ποιῶν τι.
perfectus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τοῦ perficio) τετελεσμένος, τέλειος.
per-fĕrens, ntis, (μ. ἐν τ. perfero) alicujus, ὁ ὑποφόρων τινά, ὁ ὑπομονητικός τινος.
perfĕro, tŭli, lātum, ferre, aliquid, δια(φέρω) κομίζω τι. literas, ἐπιστολάς. p. mandata, nuntium, διακομίζω ἀγγελίαν. fama Romam perfertur, φήμη εἰς Ῥώμην διακομίζεται, διήκει. (ποιητ.) lapis perfert ictum, ὁ λίθος βαλλόμενος ἐξικνεῖται. p. me, μεταβαίνω. 2) perferre, (ὑπον. nuntium), διαγγέλλω. perfertur ad me (μετ' αἰτ. καὶ ἀπαρεμ.) διαγγέλλεταί μοι, μανθάνω. 3) διαπράττω, (κατορθῶ). legem, διαπράττομαι (κατορθῶ) ὥστε τὸν νόμον κυρωθῆναι. 4) (ὑπο)φέρω, ἀνέχομαι, ὑπομένω τι. poenam, ὑφίσταμαι τὴν ποινήν. p. frigus et famen, καρτερῶ τὸ ψύχος καὶ τὴν πεῖναν. p. omnes contumelias, πάσας τὰς ὕβρεις ἀνέχομαι.
Perfĭcĭo, fēci, fectum, 3. (perfacio) aliquid, δια(πράττω) πράττομαι, ἀπο(ἐκ)τελῶ, εἰς πέρας φέρω τι. opus, conata, τὸ ἔργον, τὰ ἐπιχειρήματα. bellum, περαίνω τὸν πόλεμον. p. scelus, διαπράττομαι, ἐργάζομαι ἀνόσιόν τι. p. annos centum, τελειῶ, πληρῶ ἑκατὸν ἔτη. 2) perficio ut (ne, ὡς.) διαπράττομαι ὥστε (μὴ) γενέσθαι τι.
perfĭde, ἐπίρ. (perfidus) ἀπίστως.
perfĭdēlis, e, πάνυ πιστός.
perfīdens, ntis, aliqua re, πάνυ θαρρῶν ἐπί τινι.
perfĭdĭa, ae, θ. (per-fides ἀπιστία.
perfĭdĭōse, ἐπίρ. (perfidiosus) ἀπίστως.
perfĭdĭōsus, a, um, ἄπιστος.
perfĭdus, a, um, (per-fides) ἄπιστος, **perfĭdum**, ἐπίρ. ἀπίστως. 2) σφαλερός, ἀπατεών.
per-flābĭlis, e, διαχεόμενος. 2) διαπνευστικός.
per-flāgĭtĭōsus, a, um, πάνυ μοχθηρός, παμπόνηρος.
perflātus, ūs, ὁ. (perflo) διαπνοή, διάπνευσις.
per-flo, 1. aliquid, δια(φυῶ) πνέω τι. terram, τὴν γῆν. 2) φυσῶ, πνέω.
per-flŭo, fluxi, fluxum, 3. ἀμεταβ. aliquid ἢ per aliquid, διαρρέω τι ἢ διά τινος.
per-fŏdĭo, fōdi, fossum, 3. aliquid, διορύττω τι. d. parietem, τοιχωρυχῶ. 2) διατιτρώσκω, πληγῶ τινά ἤ τι.
performīdŏlōsus, a, um, πάνυ ὀρρωδής, περίφοβος.
per-fŏro, 1. aliquid, (δια)τρυπῶ, διατιτραίνω τι. aliquid ense, τί ξίφει.
per-fortĭter, ἐπίρ. πάνυ ἀνδρείως.
perfossor, ōris, ὁ. (perfodio) ὁ διορύττων. parietem = ὁ τοιχωρύχος.
perfossus, a, um, μ. π. τ. perfodio.
perfractus, a, um, μ. π. τ. perfringo.
perfrēgi, πρκ. τ. perfringo.
per-frĕmo, ĕre, ἀμεταβ. γογγύζω.
per-frĕquens, ntis, πάνυ συχνός, πάνυ πολυάνθρωπος.
per-frĭco, fricŭi, fricātum ἢ frictum, 1. aliquid, περι(ψῶ, ψήχω πρίβω τι, ἐπιχρίω τι. p. os,

ΑΡΧΕΙΟ ΜΟΝΟΤΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
Δημοτική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

κνῆσθαι τὴν κεφαλήν. 2) μτφ. p. frontem ἡ os=πᾶσαν αἰδῶ ἀποβάλλω, ἀναίσχυντος γίγνομαι.

perfrictus, a, um, μ. π. τ. perfrico.

per-fricui, πρκ. τ. perfrico.

per-frīgĕfăcĭo, ēre, περι(ἀπο)ψύχω τι. μτφ. p. alicui cor,=ῥῖγος ἐμποιῶ τῇ ψυχῇ τινος, ἐκπλήττω τινά.

per-frīgĭdus, a, um, πάνυ ψυγρός.

perfringo, frēgi, pactum, 3. (perfrango) aliquid, δια(κλῶ)ρρήνυμι, κατάγνυμι, θραύω τι. saxum, τὴν πέτραν. p. nucem, διακλῶ κάρυον. 2) διακόπτω, muros, τὰ τείχη. phalangem hostium, τὴν φάλαγγα τῶν πολεμίων. p. domos, βίᾳ παριέναι εἰς οἰκίας. 3) μτφ. ά) καταλύω, ἀνατρέπω, καταστρέφω, ἀφανίζω. leges, τοὺς νόμους, omnia, τὰ πάντα. β') p. animos, ἐπι(κατα)κλῶ τὰς ψυχάς.

perfructus, a, um, μ. π. τοῦ per-frŭor, fructus sum, 3. aliqua re, ἀπολαύω τινός. 2) ποιητ. διαπράττομαι, ἐπιτελῶ τι. mandatis, τὰ παραγγελθέντα.

perfŭdi, πρκ. τ. perfundo.

perfŭga, ae, ὁ. (perfugio) αὐτόμολος, φυγάς.

per-fŭgio, fūgi, fŭgĭtum, 3. κακα(προσ)φεύγω. ἀμεταβ. Corinthum, εἰς Κόρινθον. ad aliquem, καταφεύνω πρός τινα. 2) κατ' ἐξοχὴν εἰς ἄλλην ἑταιρείαν μεταβαίνω, αὐτομολῶ, ad Caesarem, πρὸς τὸν Καίσαρα. in castra Caesaris, εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Καίσαρος.

perfŭgĭum, ĭi, οὐ. (perfugio) κατα(προσ)φυγή.

perfunctĭo, iōnis, ἡ. (perfungor) ἐπι(ἐκ)τέλεσις, διοίκησις. honorum, τῶν τιμῶν. laborum, τῶν πόνων (ἐπὶ ἐργώδους ἐργασίας).

perfunctus, a, um, μ. π. τ. perfungor.

per-fundo, fūdi, fūsum, 3. καταχέω, βρέχω. aliquem re, τινά τινί. aliquem aqua, lacrimis, τινὰ ὕδατι, δακρύοις. perfundor flumine, λούομαι ἐν ποταμῷ. poiητ. sudor perfudit artus, ὁ ἱδρὼς καταχεῖται τῶν μελῶν. vestes perfusae ostro, ἐσθῆτες πορφύρᾳ βεβαμμέναι. ὅθεν p. tecta auro, χρυσῷ τὸν οἶκον καλύπτω. 2) μτφ. ἀναπίμπλημι, πληρῶ, animum alicujus voluptate, ἡδονῆς τὴν ψυχήν τινος. perfundor, πληροῦμαι, laetitia, gaudio, amore, timore, χαρᾶς, ἔρωτος, φόβου.

per-fungor, functus sum, 3. aliqua re, ἐπιτελῶ, πληρῶ τι, operе, τὸ ἔργον. p. honoribus, ἐπιτελῶ, διέρχομαι τὰς τιμάς. p. vita ἡ fato,=ἀποθνήσκω, ἀπαλλάττομαι τοῦ βίου. p. molestiā, periculis, ἀπαλλάσσομαι τοῦ ἄχθους, τῶν κινδύνων. 2) (ποιητ.) ἀπολαύω τινός.

per-fŭro, ĕre, (ποιητ.) σφόδρα μαίνομαι, μαινόμενος διατελῶ.

perfūsus, a, um, μ. π. τοῦ perfundo.

Pergămum, i, οὐ. καὶ Pergamus, ἡ -os, i, θ. καὶ (ποιητ.) Pergama, ōrum, οὐ. πλ. τὸ Πέργαμον, ἡ Πέργαμος, ἡ ἀκρόπολις τῆς Τροίας. Ἐκ τούτου Pergamēus, a, um, Περγάμιος, Τρωϊκός. 2) πόλις τῆς μεγάλης Μυσίας, πρωτεύουσα τοῦ Περγαμηνοῦ βασιλείου. Ἐκ τούτου -mēnus, a, um, Περγαμηνός. καὶ -meni, ōrum, ὁ. πλ. οἱ κάτοικοι.

per-gaūdĕo, ēre, ἀμεταβ. ὑπερχαίρω.

pergo, perrexi, perrectum, 3. (perrego) 1) ἀμεταβ. χωρῶ, δρόμῳ χωρῶ, πορεύομαι. ad aliquem, πρός τινα. p. obviam alicui, ὑπαντῶ τινι. Ἐκ τούτου ά) p. aliquid, διατείνομαί τι, σπουδάζω περί τι, ἐπιχειρῶ τινι. β') ἐπὶ λόγου. οὐ παύω λέγων, (ἐξακολουθῶ). 2) μεταβατ. διατελῶ, πρόειμι, οὐ παύομαι. p. iter, ποιοῦμαι πορείαν, πορεύομαι. Ἐκ τούτου p. aliquid facere, οὐ διαλείπω πράττων τι.

per-grandis, e, πάνυ μέγας, πάμμεγας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

per-grātus, a, um, πάνυ κεχαρισμένος, πάνυ ἀρεστός.
per-grāvis, e, πάνυ βαρύς, πάνυ ἐμβριθής, oratio, λόγος.
per-grāvĭter, ἐπίρ. πάνυ βαρέως, πάνυ χαλεπῶς.
pergŭla, ae, θ. πρόβλημα, προβολή οἰκίας ἢ τείχους.
pĕrhĭbĕo, hibŭi, hibĭtum, 2. (per,-habeo) alicui aliquid, παρέχω, φέρω, δίδωμί τινί τι. 2) φάσκω, ἰσχυρίζομαί τι, (ἐπιβεβαιῶ τι). ut perhibent, ὡς φασιν. 3) ὀνομάζω τινά.
pĕr-hŏnōrĭfĭce, ἐπίρ. πάνυ τιμητικῶς.
pĕr-hŏnōrĭfĭcus, a, um, πάνυ τιμητικός. 2) αἰδόφρων, αἰδήμων, in aliquem, πρός τινα.
pĕr-horresco, horrŭi, ĕre, (δια)φρίττω. 2) σείομαι, ταράττομαι, τρέμω. corpus, Aetna perhorescit, τὸ σῶμα, ἡ Αἴτνη ταράσσεται. 3) p. aliquid, φρίττω τι.
pĕr-horrĭdus, a, um, πάνυ φρικτός.
pĕr-hūmānĭter, ἐπίρ. πάνυ φιλανθρώπως, πάνυ φιλοφρόνως.
hĕr-hūmānus, a, um, πάνυ φιλάνθρωπος, πάνυ φιλόφρων.
Pĕriander, dri, ὁ. Περίανδρος βασιλεὺς τῆς Κορίνθου, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν.
pĕrīclĭtātĭo, iōnis, θ. (periclitor) πεῖρα, δοκιμή.
pĕrīclĭtor, 1. (periculum) aliquid, δια(ἀπο)πειρῶμαι, πειρῶμαί τινος, πεῖράν τινος λαμβάνω, fortunam, τῆς τύχης. p. animum alicujus, τῆς ψυχῆς τινος. p. vires ingenii, ἀποπειρῶμαι τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων. κατ. ἐξοχὴν εἰς κίνδυνον βάλλω. 2) παθ. ἐν κινδύνῳ εἰμί, κινδυνεύω. salus reipublicae periclitatur in uno homine, ἡ τῆς πολιτείας σωτηρία ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ κινδυνεύει. periclitor aliqua re ἢ de re, κινδυνεύω τινὶ ἢ περὶ (ὑπέρ) τινος, famā, περὶ τῆς δόξης, vitā, περὶ τῆς ζωῆς. p. de summa imperii, κινδυνεύω περὶ τῆς ὅλης ἀρχῆς.
Periclўmĕnus, i, ὁ. Περικλύμενος, υἱὸς τοῦ Νηλέως.
pĕrīcŭlōse, (sius, sissime) ἐπίρ. (periculosus) ἐπικινδύνως.
pĕrīcŭlōsus, a, um (sior, sissimus), (periculum) ἐπικίνδυνος, κινδυνώδης.
pĕrīcŭlum, i, οὐ. (συγγ. τῷ (ex-perior) πεῖρα, ἀπόπειρα. p. facere alicujus ἢ alicujus rei, πεῖράν τινος λαμβάνειν. 2) (σπαν.) πείραμα, πεῖρα, δοκιμή. 3) κίνδυνος. periculum subire, suscipere, ingredi, obire, sumere, in periculum se inferre, κινδυνεύειν, παρακινδυνεύειν, διὰ κινδύνων ἐλθεῖν. meo periculo, ἐπὶ τῷ ἐμῷ κινδύνῳ. periculum alicui creare, conflare, intendere, injicere, inferre, facessere, comparare, moliri, κίνδυνον κατασκευάζειν, μηχανᾶσθαί τινι. in periculo esse ἢ versari, ἐν κινδύνῳ εἶναι. p. est alicui ab aliquo, κίνδυνος ἐστί τινι ἀπό τινος. p. est, ne-, κίνδυνός ἐστι, μή-. 3) ὁ ἐν δικαστηρίῳ κίνδυνος, ὁ ἀγών, ἡ δίκη.
pĕr-īdōnĕus, a, um, alicui rei ἢ ad aliquid, πάνυ ἐπιτήδειος πρός τι.
perii, παρκ. τ. pereo.
pĕr-illustris, e, πάνυ λαμπρός, πάνδηλος. μτφ. πάνυ ἐπιφανής.
pĕr-imbēcillus, a, um, πάνυ ἀσθενής, πάνυ ἀδύνατος.
pĕrĭmo, ēmi, emptum ἢ emtum, 3. (per-emo) aliquid, ἀναιρῶ, ἀνατρέπω, κατασφάζω, ἀφανίζω τι, urbem, τὴν πόλιν. consilium alicujus, ἀναιρῶ τὴν γνώμην τινός. ἐπὶ προσώπων· ἀναιρῶ, διαφθείρω, ἀποκτείνω τινά.
pĕr-impĕdītus, a, um, πάνυ δύσβατος.
pĕr-incertus, a, um, πάνυ ἀβέβαιος, πάνυ ἄδηλος.
pĕr-incommŏde, ἐπίρ. πάνυ ἀνεπιτηδείως.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

pĕr-incommŏdus, a, um, πάνυ ἀνεπιτήδειος.
pĕrinde, ἐπίρ. κατὰ ταὐτά, ὁμοίως, ἴσως, ὡσαύτως. Mithridates corpore ingenti perinde armatus, ὁ Μιθριδάτης τὸ σῶμα μέγιστος καὶ κατὰ ταὐτὰ ὡπλισμένος. non, p. metuendus, οὐχὶ ὁμοίως, οὐκ ἐπίσης ἐπίφοβος. crure sinistro non perinde valebat, τὴν ἀριστερὰν κνήμην οὐκ ἴσως (τῇ δεξιᾷ) εὐρωστον εἶχε. 2) κατ' ἐξοχὴν μετὰ συνδέσμων ἀ) p.-ac (atque) ὁμοίως ὥσπερ εἰ. δ') p. -ac si (ἴσως καὶ ἁπλῶς p. ac) quasi, tanquam, quam si, ὁμοίως ὥσπερ ἂν εἰ. γ') p. ut (utcunque), ὡς δή, ὥσπερ, καθάπερ, καθά.
pĕr-indulgens, ntis πάνυ ἐπιεικής, πρᾷος, πάνυ φιλόστοργος.
pĕr-infirmus, a, um, πάνυ ἀσθενής, πάνυ ἀνίσχυρος.
pĕr-ingĕnĭōsus, a, um, πάνυ εὐφυής, πάνυ ἀγχίνους.
pĕr-ingrātus, a, um, πάνυ ἀχάριστος.
pĕr-ĭnīquus, a, um, πάνυ ἀνεπιεικής, ἀγνώμων, πάνυ ἄδικος. 2) πάνυ δυσχερής, πάνυ δύσκολος.
pĕr-insignis, e, πάνυ θαυμαστός, ὑπερβάλλων, πάνυ ἐπίσημος.
Perĭnthus ἡ -os, i, θ. Πέρινθος, -πόλις τῆς Θράκης. Ἐκ τούτου Perinthius, a, um, Περίνθιος.
pĕr-invīsus, a, um, πάνυ μισητός.
pĕr-invītus a, um, πάνυ ἀκούσιος.
pĕrĭŏdus i, θ. περίοδος (=ambitus verborum).
pĕrĭpătētĭcus, a, um, Περιπατητικός, τῆς σχολῆς τοῦ Ἀριστοτέλους, περιπατητικός. ὡς οὐσ. peripatetici, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Περιπατητικοί.
pĕrĭpĕtasma, ătis, οὐ. περιπέτασμα.
pĕr-īrātus, a, um, alicui, σφόδρα ὀργισθείς κατά τινος.
pĕriscĕlis, ĭdis, θ. περισκελίς.
perisse, συνκ. ἀντὶ periisse ἀπαρ. τοῦ πρκ. τ. pereo.
pĕristrōma, ătis, οὐ. περίστρωμα.
pĕristўlĭum, ĭi, οὐ. περιστύλιον, περιστύλιον.
pĕrītе, (tius, tissime) ἐπίρ. (peritus) ἐμπείρως, ἐπισταμένως.
Perithous, ī̆ō. Pirithous.
pĕrītĭa, ae, θ. (peritus) ἐμπειρία, πεῖρα.
pĕrītus, a, um, (tior, tissimus) (συγγεν. τῷ experior, comperio) (μετὰ γεν. ἢ ἀφ.) belli, ἔμπειρος τοῦ πολέμου. multorum, ἔμπειρος πολλῶν. peritus juris ἢ jure ἔμπειρος τῶν νόμων, περὶ τοὺς νόμους. (σπαν.) p. ad rem ἢ in re, καὶ (ποιητ.) μετ' ἀπαρ. ἢ de re, ἔμπειρος περί τι.
per-jūcunde, ἐπίρ. πάνυ ἡδέως, πάνυ τερπνῶς.
pĕr-jūcundus, a, um, πάνυ ἡδύς, πάνυ τερπνός.
perjūrĭum, ĭi, οὐ. (perjuro) ἐπιορκία.
per-jūro, 1. = pejero.
perjūrus, a, um, (per-jus) ἐπίορκος, ἄπιστος. 2) (ποιητ.) ψευδής.
per-lăbor, lapsus sum, lābi, aliquid ἢ per aliquid, διολισθαίνω, φέρομαι διά τινος, φθάνω που.
per-lactus, e, um, περιχαρής, πάνυ εὔθυμος.
perlapsus, a, um, μ. τ. perlabo.
per-lāte, ἐπίρ. πάνυ εὐρέως, πάνυ μακράν.
per-lātĕo, latŭi, ēre, ἀμεταβ. κρυπτόμενος διατελῶ.
perlātus, a, um, μ. π. τ. perfero.
perlectĭo, ōnis, θ, = pellectio.
perlectus, a, um, μ. π. τοῦ per-lĕgo, lēgi, lectum, 3. aliquid, περισκοπῶ, ἐξετάζω τι, καταθεῶμαί τι, aliquid oculis, τι τοῖς ὀφθαλμοῖς. Κατ' ἐξοχήν· ἀναγιγνώσκων διαναγιγνώσκω, διαγιγνώσκω τι, διέργομαι. p. librum, ἄχρι τέλους ἀναγιγνώσκω τὸ βιβλίον. epistolam, τὴν ἐπιστολήν, leges, τοὺς νόμους. p. senatum, ἀναγιγνώσκων διέργομαι τὰ ὀνόματα τῶν γερουσιαστῶν.
perlēvi, πρκ. τ. perlino.

per-lĕvis, e, πάνυ ἐλαφρός, πάνυ εὐτελής.
ber-lĕvĭter, ἐπίρ. πάνυ ἐλαφρῶς, πάνυ εὐτελῶς.
per-lĭbens, berlibenter, lĭb. perlub-.
per-lībĕrālis, e, πάνυ ἐλευθέριος (ὁ καλῶς ἀνατεθραμμένος).
per-lībĕrālĭter, ἐπίρ. πάνυ ἐλευθερίως.
per-lĭbet, lĭbŭit, ēre, πάνυ ἀρέσκει.
perlicio, = pellicio.
per-lĭto, 1. ἀμεταβ. καλλιερῶ ἀπροσ. perlitatum est, ἐκαλλιερήθη, τὰ ἱερὰ καλὰ ἐγένετο.
per-longe, ἐπίρ. πάνυ μακράν.
per-longinquus, a, um, πάνυ μακρός, πάνυ χρόνιος.
per-longus, a, um, πάνυ μακρός.
per-lūbens, ntis, πάνυ ἀσμενος (ὁρῶν).
per-lūbenter, πάνυ ἀσμένως.
perluc- = pelluc-.
per-luctuōsus, a, um, πάνυ πολυπενθής.
per-lŭo, lŭi, lūtum, 3. aliquid aliqua re, (ἐκ)λούω τί τινι, manus undā, τὰς χεῖρας ὕδατι, τὸ παθ. perluor, λούομαι, in fluminibus, ἐν ποταμῷ.
per-lustro, 1. aliquid, (περι)καθαίρω, ἁγνίζω τι. 2) περι(δι)έρχομαι, περιοδεύω τι. oculis, animo aliquid, (κατα)θεῶμαί τι τῇ ψυχῇ περιοδεύω τι.
perlūtus, a, um, μ. π. τ. perluo.
per-magnus, a, um, πάνυ μέγας, πάμμεγας. permagni, πάνυ πολλοῦ. vendere permagno, πάνυ πολλοῦ πωλεῖν. 2) πάνυ μέγας, πάνυ ἐπιφανής.
per-mălе, ἐπίρ. πάνυ κακῶς.
per-mănĕo, mansi, mansum, 2. ἀμεταβ. ἄχρι τέλους μένω, διαμένω Athenis, ἐν Ἀθήναις. p. in officio, ἐμμένω τῷ καθήκοντι. in libertate, sententia, amicitia, τῇ ἐλευθερίᾳ, τῇ γνώμῃ, τῇ φιλίᾳ· κατ' ἐξοχήν· διαμένω, διατελῶ ὤν.
per-māno, 1. 1) ἀμεταβ. aliquid ἢ per aliquid, διαρρέω, διαδύομαι, διέρχομαί τι. 2) διαγέομαι, διαδίδομαι, διήκω. in omnes partes, εἰς πάντα τὰ μέρη. ad aures alicujus, διήκει (φθάνει) εἰς τὰ ὦτά τινος.
permansi, παρκ. τ. permaneo.
permansĭo, ōnis, θ. (permaneo), διαμονή, ἐμμονή.
per-mārīnus, a, um, θαλάσσιος, διαπόντιος.
per-mātūresco, maturŭi, ĕre, (ποιητ.) ἀμεταβ. ἐντελῶς ὡριμάζω.
per-mĕdĭŏcris, e, πάνυ μέτριος.
permensus, a, um, μ. τοῦ permetior.
per-mĕo, 1. 1) ἀμεταβ. aliquid ἢ per aliquid, δίειμι, διέρχομαί τι ἢ διά τινος, maria ac terras, θάλασσαν καὶ γῆν· in locum, γωρῶ εἰς τόπον, μεταβαίνω, in Calliam, εἰς Γαλλίαν. 2) μεταβ. p. flumen per urbem, ὁ ποταμὸς διέρχεται διὰ τῆς πόλεως.
Permessus, i, ὁ. Περμησσὸς ποταμὸς τῆς Βοιωτίας, καθιερωμένος ταῖς Μούσαις.
per-mĕtĭor, mensus sum, īri, aliquid, δια(κατα)μετρῶ, μετρῶ τι. 2) (ποιητ.) διέρχομαι, (δι)ἀνύτω, p. viam, διανύτω ὁδόν.
per-mingo, minxi, ĕre, aliquem, κατουρῶ τινος.
per-mīrandus, a, um, καὶ
per-mīrus, a, um, πάνυ θαυμαστός.
per-miscĕo, miscŭi, mistum καὶ mixtum, 2. aliquid, δια(συμ)μίγνυμί τι. Graeciam, συγχέω, ταράττω τὴν Ἑλλάδα. p. omnia timore, φόβῳ ἄνω κάτω ποιῶ ἅπαντα. 2) alicui rei aliquid ἢ aliqua re aliquid, (ἀνα)μίγνυμί τί τινι ἢ τινί τι, ταράττω, ἀνατρέπω, naturam cum materia, τὴν φύσιν τῇ ὕλῃ.
permīsi, πρκ. τοῦ permitto.
permissĭo, ōnis, θ. (permitto) (σπάν.) ἐπιτροπή, παραχώρησις, παράδοσις (εἰς τὴν θέλησίν τινος). 2) συγχώρησις, ἄδεια.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

permissum, i, οὐ. (τ. μτχ. τ. permitto) τὸ συγγώρημα, ἡ ἐξουσία.

1. permissus, a, um, μ. π. τοῦ permitto.

2. permissus, ūs, ὁ. (permitto) συγγώρησις, ἄδεια. (μόνον κατ' ἀφ. ἐν. μετὰ ἀντωνυμίας ἢ γενικῆς τινος)

permist- = permixt-.

per-mittō, mīsi, missum, 3. aliquem, διαφίημι τινά, ἐῶ τινα διελθεῖν. 2) p. aliquid, δια(μετα)πέμπω τι. 3) ἐφ(ἀφ)ίημί τινα ἤ τι, equum in hostem, ἐλαύνω τὸν ἵππον ἐπὶ τὸν πολέμιον. p. me in hostem, ἐλαύνω ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἐκ τούτου ά) ἀφίημι, βάλλω, ῥίπτω. telum, saxa, βέλος, λίθους. β') μτφ. p. tribunatum = ἀκολάστως (ἀπεριορίστως) τῇ δημαρχίᾳ χρῆσθαι. 4) p. alicui, aliquid, ἐφίημι, συγγωρῶ τινί τι. alicui respodere ἢ ut respondeat, συγγωρῶ τινι, ἐῶ τινα ἀποκρίνασθαι. p. aliquid adolescentiae alicujus, συγγωρῶ τι τῇ νεότητί τινος (παραβλέπω). permissum est, ἔξεστι. 5) p. alicui aliquid, ἐπιτρέπω, (παρα)δίδωμί τινί τι. me alicui, ἐμαυτόν τινι. alicui potestatem, δίδωμί τινι τὴν ἐξουσίαν. p. rempublicam consulibus, ἐπιτρέπω τὴν πολιτείαν τοῖς ὑπάτοις = ἀπεριόριζον ἐξουσίαν εἰς τὰ τῆς πολιτείας δίδωμι τοῖς ὑπάτοις. permittunt se suaque omnia fidei (ἢ in fidem) alicujus ἢ potestati alicujus, παραδιδόασιν ἑαυτοὺς ᾗ τὰ ἑαυτῶν πάντα τῇ πίστει ἢ τῇ ἐξουσίᾳ τινός. p. alicui inimicitias, τὰς ἔχθρας τινί γαρίζομαι.

permixte, ἐπίρ. (permixtus) ἀναμίξ, ἀναμίγδην, φύρδην, συγκεχυμένως.

permixtio, ἡ permistio, iōnis, θ. (permisceo) (ἀνά)μιξις, σύμμιξις, μτφ. σύγχυσις.

permixtus, a, um, μ. π. τοῦ permisceo.

per-mōdestus, a, um, πάνυ μέτριος, πάνυ αἰδήμων.

per-mŏleste, ἐπίρ. πάνυ βαρέως ἢ δυσχερῶς, ferre aliquid φέρειν τι.

per-mŏlestus, a, um, πάνυ ὀχληρός, πάνυ δυσχερής.

per-mŏlo, ĕre, (ποιητ.) aliquid, συντρίβω, κατὰ μικρὰ ποιῶ τι. 2) ἀτιμάζω, καταισχύνω, aliquam τινά.

per-mōtĭo, iōnis, θ. (permoveo) κίνησις, ταραχή. μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ animi ἢ mentis, ἡ τῆς ψυχῆς κίνησις, τὸ πάθος.

permōtus, a, um, μ. π. τοῦ

per-mŏvĕo, mōvi, mōtum, 2. aliquid, δια(κυκῶ)κινῶ τι. 2) μτφ. p. aliquem, (δια)κινῶ, πάθος ἐμποιῶ τινι, ἐκπλήττω, παράττω τινά. animos judicum, κινῶ τὰς ψυχὰς τῶν δικαστῶν. permoveor labore itineris, δυσθύμως ἔχω τῷ πόνῳ τῆς πορείας. permotus irā, metū, amore, τεταραγμένος, ἐκπεπληγμένος ὑπ' ὀργῆς, φόβου, ἔρωτος. mente permotus, κεκινημένος, παράφρων.

per-mulcĕo, mulsi, mulsum ἢ mulctum, 2. (αἰτ.) καταψῶ, καταψήχω τινά ἤ τι. comas, τὴν κόμην. aliquem manu, τινὰ τῇ χειρί. 2) μτφ. ά) θέλγω, θωπεύω, κολακεύω, aures, θέλγω τὰ ὦτα. β') καταπραύνω, τέρπω, animos eorum, τὰς ψυχὰς αὐτῶν, iram alicujus, τὴν ὀργήν τινος. p. senectutem, περιθάλπω τὸ γῆρας.

permulsi, πρκ. τ. permulceo.

permulsus, a, um, μ. π. τ. permulceo.

per-multus, a, um, πάνυ πολύς, πάμπολυς. permultum, ᾗ permulta, πάμπολυ, πάμπολλα. permulto μετὰ συγκριτικῶν, πάμπολυ. permultum ante, πάμπολυ πρότερον.

per-mūnĭo, īvi, ītum, 4. aliquid (περι)τειχίζω, ὀχυρῶ τι.

petmūnītus, a, um, μ. π. τ. permunio.

per-mūtātĭo, iōnis, θ. (permuto)

(μετ)άλλαγή, μεταβολή. 2)δι(ἐν, συν)αλλαγή, ἀνταλλαγή.

per-mūto, 1. aliquid, (μετ)αλλάττω, μεταβάλλω τι. 2)(δι)αλάττομαι, ἀνταλάσσω τι. κατ' ἐξοχήν· ά) ἐπὶ χρημάτων· pecuniam p. ἢ ἁπλῶς permuto, ἀλλάττομαι γραμματεῖον (τραπεζικὸν) ἀντὶ ἀργυρίου, quod tecum permutavi = τὸ παρὰ σοῦ ἔλαβον. β') λυτροῦμαι, ἐξαγοράζω, captivos, τοὺς αἰχμαλώτους.

perna, ae, θ. πέρνα, κωλῆ, τὸ σκέλος, κατ' ἐξοχὴν τῶν ὑῶν, (τὸ χοιρομέριον).

per-nĕcessārĭus, a, um, πάνυ ἀναγκαῖος. 2) πάνυ οἰκεῖος, φίλος. ὡς οὐσ. ὁ οἰκεῖος (σχετικὸς) φίλος.

pĕr-nĕcesse, ἐπίρ. πάνυ ἀναγκαίως.

per-nĕgo, 1. μετ' αἰτ. καὶ ἀπαρ. (κατ)ἀρνοῦμαι, πάνυ ἀρνοῦμαί τι.

pernĭcĭabĭlis, καὶ

pernĭcĭālis, e, (pernicies) φθοροποιός, ὀλέθριος.

pernĭcĭes, ēi, θ. (per-nex) (δια)φθορά, ὄλεθρος, ἀπώλεια. p. mea, ὁ ἐμὸς ὄλεθρος. 2) ἐπὶ φθοροποιῶν ἀνθρώπων· ὄλεθρος, ὀλέθριος ἄνθρωπος, τὸ ὀλέθριον πρᾶγμα.

pernĭcĭōse, (sius, sissime) ἐπίρ. (perniciosus) ἐπίρ. ὀλεθρίως.

pernĭcĭōsus, a, um, (sior, sissimus) (pernicies) ὀλέθριος, φθοροποιός.

pernīcis, γεν. τ. pernix,

pernīcĭtas, ātis, θ. (pernix) ἐλαφρότης, ταχύτης, τὸ εὐκίνητον.

pernīcĭter, ἐπίρ. (pernix) ἐλαφρῶς ταχέως, εὐκινήτως.

pernix, īcis, (cior, cissimus) (pernitor) ἐλαφρός, ταχύς, εὐκίνητος, (ποιητ.) μετ' ἀπαρ.

per-nōbĭlis, e, πάνυ ὀνομαστός, ἐπιφανής, περίφημος.

per-nocto, 1, (pernox) ἀμεταθ. διανυκτερεύω. extra moenia, ἔξω τῶν τειχῶν. apud aliquem ἢ cum aliquo, παρά τινι ἢ μετά τινος.

per-nosco, nōvi, nōtum, 3. (αἰτ.) διαγιγνώσκω, ἀκριβῶς γιγνώσκω τινὰ ἤ τι, aliquid ex aliqua re, τί ἐκ τινος. ἔθεν ἡ μετοχή

per-nōtus, a, um, (μ. π. τ. pernosco) πάνυ γνωστός, πασίγνωστος.

per-nox, noctis, (σπάν.) πάννυχος, παννύχιος, ὁ πᾶσαν τὴν νύκτα διαρκῶν. luma p. = καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἔλαμπε.

per-nūmĕro, 1. aliquid, δι(κατ)αριθμῶ τι, argentum, ἀργύριον.

pĕro, ōnis, ὰ. (ποιητ.) ἐμβάτης, ἡ ἐμβάς (εἶδος ὑποδύματος ἐκ παρδυροῦ δέρματος, ὅπερ ἀπρατιῶται ἔφερον).

pĕr-obscūrus, a, um, πάνυ σκοτεινός.

pĕr-ŏdĭōsus, a, um, σφόδρα μισητός.

pĕr-offĭcĭōse, ἐπίρ. πάνυ προθύμως.

pĕr-opportūne, ἐπίρ. πάνυ ἐγκαίρως, πάνυ ἐπιτηδείως.

pĕr-opportūnus, a, um, πάνυ ἔγκαιρος, πάνυ ἐπιτήδειος.

pĕr-optātus, a, um, πάνυ ποθεινός, πάνυ ἀσπαστός, τριπόθητος. per-optato, πάνυ κατὰ νοῦν.

pĕrŏrātĭo, iōnis, θ. (peroro) ἀνακεφαλαίωσις, ἐπίλογος.

pĕr-ornātus, a, um, πάνυ εὔκοσμος, πάνυ κομψός.

pĕr-ōro, 1. διαλέγομαι, ἀγορεύω ἀκριβῶς περί τινος λόγον ποιοῦμαι, ἐξηγοῦμαι, λέγω (ἐκθέτω). 2) ἐπιλέγω τὸν λόγον, παύομαι λέγων περί τινος, κατ' ἐξοχήν· ποιοῦμαι τὸν ἐπίλογον, ἀνακεφαλαιῶ.

pĕr-ōsus, a, um, (μετγ.) (αἰτ.) ὁ πάνυ μισῶν τινα ἤ τι. lucem, ὁ διαμισῶν τὸ φῶς. perosum esse aliquid, μισεῖν τι.

per-pāco, 1. (αἰτ.) ἐντελῶς εἰς εἰρήνην φέρω, εἰρηνεύω τινὰ ἤ τι.

per-parce, ἐπίρ. πάνυ φειδωλῶς.

per-parvŭlus, a, um, πάνυ μικρός.

per-parvus, a, um, πάνυ μικρός.

perpastus, a, um, εὐτραφής.

per-paŭcŭlus, a, um, πάνυ ὀλίγος τις.

per-paucus, a, um, πάνυ ὀλίγος.

perpauci, πάνυ ὀλίγοι.

per-paulŭlus, a, um, πάνυ μικρός τις, πάνυ ὀλίγος τις. -lum, ἐπίρ. πάνυ ὀλίγον, πάνυ μικράν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

per-paŭper, ĕris, πάνυ πένης.
per-pello, pŭli, pulsum, 3. aliquem, πλήττω τινά. 2) παρ(ἐξ)ορμῶ, προτρέπω (πάσῃ δυνάμει ἢ δι' ὅλων τῶν μέσων), urbem ad deditionem, τὴν πόλιν εἰς παράδοσιν. p. aliquem ut (ne) aliquid fiat, πάσῃ δυνάμει παρορμῶ τινα (μὴ) ποιεῖν τι. 3) p. ut, καταπράττω ὥστε.
perpendĭcŭlum, i, οὐ. (perpendo) μολύβδαινα, κανὼν μολυβδινος, στάθμη. ad perpendiculum, κατὰ κάθετον.
per-pendo, pendi, pensum, 3. aliquid, (ἐπι)σταθμῶ τι. 2) μτφ. (ἐπι)σταθμῶμαι, ἐξετάζω τι.
perpensus, a, um, μ. Π. τ. perpendo.
perpĕram, ἐπίρ. οὐκ ὀρθῶς, ἡμαρτημένως, ἐσφαλμένως, κακῶς, loqui ἢ dicere, λέγειν.
Perperna, ae, ὰ. Περπέρνας, ὄνομα Ῥωμαϊκῆς οἰκογενείας.
perpessĭo, iōnis, θ. (perpetior) πάθησις. 2) καρτέρησις, ὑπομονή, doloris, τῆς λύπης.
perpessus, a, um, μ. τ. perpetior.
perpĕtĭor, pessus sum, 3. (perpatior) aliquid, ἀνέχομαι, καρτερῶ, ὑπομένω, (ὑπο)φέρω τι. (ποιητ.) μετ' ἀπαρ.
perpĕtro, 1. (per-patro) aliquid, διαπράττω, ἐκ(ἀπο)τελῶ τι. p. pacem, διαπράττω τὴν εἰρήνην. p. bellum, παύω τὸν πόλεμον. p. caedem, ἐργάζομαι φόνον.
perpĕtŭĭtas, ātis, θ. (perpetuus) συνέχεια, διάρκεια. ad perpetuitatem, συνεχῶς, εἰσαεί.
1. per-pĕtŭo, ἐπίρ. ὃδ. perpetuus.
2. perpĕtŭo, 1. (perpetuus) aliquid, συνεχῶς ποιῶ τι, οὐ διαλείπω ποιῶν τι, διατελῶ ποιῶν τι.
per-pĕtŭus, a, um, (per-peto) ἐνδελεγής, συνεχής, διαρκής, ἀδιάλειπτος, διηνεκής. aedes perpetuae, συνεχεῖς οἶκοι, munitiones, ἀχυρώματα. perpetui montes, σειρὰ ὀρέων. Ἐκ τούτου oratio perpetua, συνεχὴς λόγος. ignis p., ἄσβεστον, ἀθάνατον πῦρ. p. dies, ὅλη ἡ ἡμέρα. in perpetuum, εἰσαεί. perpetuum, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, διηνεκῶς. 2) καθολικός. jus perpetuum, καθολικὸν δίκαιον. p. vir, ἀθάνατος, ἀείμνηστος ἀνήρ.
per-plăcĕo, ēre, alicui, ἀμεταβ. πάνυ ἀρέσκω τινί.
perplexe, ἐπίρ. (perplexus) πολυπλόκως.
perplexus, a, um, (per-plecto) περιπεπλεγμένος, πολύπλοκος. 2) μτφ. σκοτεινός, ἀσαφής, αἰνιγτώδης, sermo, λόγος.
per-plĭco, ēre, ἀμεταβ. διαβρέχομαι, διαστάζω.
per-pŏlĭo, līvi, līlum, 4. aliquid, (κατα)λεαίνω τι. 2) μτφ. ἐξεργάζομαι, διαπονῶ, καλλύνω τι.
per-pŏlīte, (tissime) ἐπίρ. διαπεποιημένως, ἐξειργασμένως.
per-pŏlītĭo, iōnis, θ. ἐξεργασία.
perpolītus, a, um, μ. π. τοῦ perpolio.
per-pŏpŭlor, 1. aliquid, (διά)πορθῶ τι. ὡς παθ. perpopulātus, ὁ διαπεπορθημένος.
per-porto, āre, aliquid, διακομίζω, μεταφέρω τι.
per-pōtātĭo, iōnis, θ. τὸ διαπίνειν, συμπόσιον.
per-pōto, 1. aliquid, καταπίνω τι.
perprĭmo, pressi, pressum 3. (per-premo) aliquid, (κατα)πιέζω τι.
per-prŏpinquus, a, um, ὁ πάνυ πλησίον.
per prosper, ĕra, ĕrum, ὁ πάνυ εὐτυγής.
per-pugnax, ācis, πάνυ μάχιμος.
per-pulcher, chra, chrum, πάνυ καλός, πάγκαλος.
perpŭli πρκ. τοῦ perpello.
perpulsus, a, um, μ. π. τ. perpello.
per-purgo, 1. (αἰτ.) διακαθαίρω τινὰ ἢ τι.
per-pŭsillus, a, um, πάνυ μικρός, πάνυ βραχύς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

per-quam ἡ per quam, ἐπίρ. πάνυ πάμπαν, πάνυ πολύ.
perquīro, quīsīvi, quīsītum, 3. (per-quaero) aliquid, ἀναζητῶ τι. 2) aliquem, διερωτῶ, ἐξετάζω, ἀνακρίνω τινά. aliquid ab aliquo, ἐρωτῶ τινά τι. 3) aliquid, ἐρευνῶ, ἐξετάζω ἐξακριβῶ τι.
perquīsīte, ἐπίρ. (perquisitus) ἐξητασμένως, ἐξηκριβωμένως.
perquīsītus, a, um, μ. π. τ. perquiro.
per-rāro, ἐπίρ. πάνυ σπανίως.
per-rārus, a, um, πάνυ σπάνιος.
per-rĕcondĭtus, a, um, πάνυ ἀπόκρυφος.
per-rectūrus, a, um, μ. μέλ. τοῦ pergo.
perrexi, πρκ. τ. pergo.
Perrhaebĭa, ae, θ. Περαιβία, χώρα τῆς Θεσσαλίας. Ἐκ τούτου Perrhaebus, a, um, Περραιβός, Θεσσαλικός· καὶ ὡς οὐσ. Perrhaebi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Περραιβοί.
per-rīdĭcŭle, ἐπίρ. πάνυ γελοίως.
per-rīdĭcŭlus, a, um, πάνυ γελοίως.
per-rōgo, 1. ἐξῆς (ἅπαντας) ἐρωτῶ.
per-rumpo, rūpi, ruptum, 3. 1.) ἀμεταθ. διαβύομαι) πίπτω, per medios hostes, διὰ μέσου τῶν πολεμίων. p. in urbem, διαπίπτω, βίᾳ εἰσέρχομαι εἰς τὴν πόλιν. 2) μεταθ. p. aliquid, διαῤῥήγνυμι, κλῶ) σχίζω τι. paludem, hostes, διαβύομαι διὰ τῆς λίμνης, διαπίπτω διὰ τῶν πολεμίων. Ἐκ τούτου = (διαῤῥήγνυμι, (κατα)θραύω, fores, κατασχίζω τὰς πύλας. 3) μτφ. ἀπόλλυμι, καταλύω, ἐξασθενίζω. leges, καταλύω τοὺς νόμους.
perruptus, a, um, μ. π. τ. perrumpo.
Persa, ae, θ. Πέρση, νύμφη τις, θυγάτηρ τοῦ Ὠκεανοῦ, σύζυγος τοῦ Ἡλίου, μήτηρ τοῦ Αἰήτου, τῆς Κίρκης κ. ἄλλων. Ἐκ τούτου Persēis, ĭdis, θ. Περσηΐς, (θυγάτηρ τῆς Πέρσης)· ἡ = Persa, ἐπὶ δὲ καὶ ὄνομα ποιήματός τινος Λατινικοῦ. 2) ὄνομα μικροῦ τινος κυνός.
Persae, ārum, ἀ. πλ. (καθ' ἓν. Perses, ae) οἱ Πέρσαι, κάτοικοι τῆς χώρας Περσίδος ἐν Ἀσίᾳ ἢ τοῦ ὅλου Περσικοῦ βασιλείου. in Persas proficisci, ἀναγωρεῖν εἰς Περσίαν. Ἐκ τούτου ά) Persis, ĭdis, θ. ἡ Περσική. ὡς οὐσ. Persis καὶ Persia, ae, θ. Περσίς, ἡ χώρα τῶν Περσῶν, τὸ Περσικὸν βασίλειον. β') Persĭcus, a, um, Περσικός. Persicum mare, ὁ Περσικὸς κόλπος, ἡ Περσικὴ θάλασσα. Persĭca, ōrum, οὐ. πλ. Περσικὴ ἱστορία.
perruptus, a, um, μ. π. τ. perrumpo.
per-saepe, ἐπίρ. πάνυ συχνά.
Persagadae, ῶν. Pasargadae.
per-salse, ἐπίρ. πάνυ ἀστείως.
per-salsus, a, um, πάνυ ἀστεῖος.
persălūtātĭo, iōnis, θ. (persaluto) ἡ κατὰ σειρὰν προσηγορία, ἀσπασμὸς ἁπάντων.
per-sălūto, 1. aliquos, ἅπαντας κατὰ σειρὰν ἀσπάζομαι, ἐξῆς ἀσπάζομαι.
per-săpĭens, ntis, πάνυ σοφός, πάνσοφος.
per-săpĭenter, ἐπίρ. πάνυ σοφῶς.
per-sĕĭenter, ἐπίρ. πάνυ σοφῶς.
per-scindo, scĭdi, scissum, 3. aliquid, (δια)σχίζω τι.
perscissus, a, um, μ. π. τ. perscindo.
per-scītus, a, um, πάνυ χαρίεις, πάνυ ἀστεῖος, πάνυ θελκτικός.
per-scrĭbo, scripsi, scriptum, 3. aliquid, κατα(ἀνα)γράφω τι. verba, versum, τὰς λέξεις, τὸν στίχον. res Romanas, ἀναγράφω τὰς πράξεις τῶν Ῥωμαίων. p. senatus consultum, ἀναγράφω τὸ τῆς βουλῆς δόγμα. Ἐκ τούτου (συγ)γράφω, διηγοῦμαι. 2) δι' ἐπιστολῆς ἀγγέλλω τι. p. alicui (ἢ ad aliquem) orationem, δι' ἐπιστολῆς πέμπω τινὶ λόγον. 3) Κατ' ἐξοχὴν ά) p. usuras, καταγράφω τοὺς τόκους (εἰς τὴν καταγραφήν). β') alicui argentum ἢ pecuniam,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

διαγράφω τινί ἀργύριον, διὰ τραπεζίτου ἀποδίδωμί τινι ἀργύριον.

per-scriptĭo, ōnis, ϑ. (perscribo) καταγραφή. 2) διαγραφή πρὸς πληρωμήν.

perscriptor, ōris, ἀ. (perscribo) ἀναγραφεύς.

perscriptus, a, um, μ. π. τ. perscribo.

per-scrūtor, 1. (αἰτ.) διαζητῶ, διερευνῶ τινα ἤ τι, κυρίως καὶ μτφ.

per-sĕco, secŭi, sectum, āre, aliquid, δια(τέμνω)κόπτω τι.

persĕcūtĭo, iōnis, ϑ. (persequor) δίωξις, διωγμός. 2) τὸ διώκειν (ἐν δικαστηρίῳ).

persecūtus, a, um, μ. τ. persequor.

per-sĕdĕo, sēdi, sessum, 2. ἀμεταϑ. καθήμενος διατελῶ, in equo, ἐπὶ τοῦ ἵππου.

persedi, πρκ. τ. persedeo, ᾧ persido.

per-segnis, e, πάνυ ῥάϑυμος, πάνυ ὀκνηρός.

Persēis, ĭdis. Persa.

per-sentĭo, sensi, sensum, 4. aliquid, βαϑέως αἰσϑάνομαι, καταισϑάνομαι, καταγνῶ τι.

persĕquens, ntis, (μ. ἐν' τ. persequor) μετὰ γεν. ἐκδικητικός.

per-sĕquor, secūtus ἢ sequūtus sum, sĕqui, (αἰτ.) διώκω τινά ἤ τι, ἕπομαί τινι. aliquem ἢ vestigia alicujus, μετέρχομαι τὰ ἴχνη τινός, ἕπομαί τινι. Ἐκ τούτου ἀ) διώκω, μιμοῦμαί τινα. ϐ') μεταδιώκω, καταλαμβάνω aliquem τινά. p. quae dicuntur scribendi celeritate, καταλαμβάνω τά λεγόμενα τῇ ἐν τῷ γράφειν ταχύτητι. γ') διαζητῶ, διερευνῶ. 2) ἐπὶ ἐχθρικῆς σημασίας· (κατα)διώκω, fugientes, τοὺς φεύγοντας. Ἐκ τούτου ἀ) διώκω, ἐπ(μετ)έρχομαί τι. p. aliquem bello, ἐπιστρατεύομαι, ἐπιφέρω τινὶ πόλεμον. p. aliquem judicio, διώκω τινὰ ἐν δικαστηρίῳ. p. injurias, mortem alicujus, τιμωρῶ, ἐκδικοῦμαι τὰς ἀδικίας, τὸν φόνον τινός. 3) διώκω, ἐφίεμαί τινος, ζητῶ, μετέρχομαί τι, hereditatem, voluptates, τὴν κληρονομίαν, τὰς ἡδονάς. Ἐκ τούτου ἀ) p. jus meum, τὰ ἐμαυτοῦ δίκαια διώκω. poenam ab aliquo ἢ alicujus, δίκην παρά τινος λαμβάνω. ϐ') μετὰ ζήλου διώκω τι, ἀσχολοῦμαι, σπουδάζω περί τι, artes, περὶ τὰς τέχνας. 4) διέρχομαι, διηγοῦμαι, μετέρχομαι τι (τῷ λόγῳ ἢ τῇ γραφῇ) περιγράφω τι. p. plura de vita alicujus, διεξοδικῶς περὶ τοῦ βίου τινός γράφω. 5) ἐπιτελῶ τι, mandata, τὰ προσταχϑέντα. 6) διατελῶ πράττων τι. p. vitam inopem, διάγω βίον ἄπορον. p. quaerendo, διατελῶ ζητῶν.

persequut — = persecut —.

Perses, ĕs, ἀ. Πέρσης, ĭδ. Persae. 2) ὁ τελευταῖος τῆς Μακεδονίας βασιλεύς, ὁ ἄλλως Perseus καλούμενος.

Perseus, ei ᾧ eos, ἀ. υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Δανάης. 2) ὄνομα τοῦ τελευταίου βασιλέως τῆς Μακεδονίας. Ἐκ τούτου ἀ) **Persēius**, a, um, Περσήϊος, Περσεῖος, τοῦ Περσέως. ϐ') **Persĭcus**, a, um, Περσικός.

persĕvĕrans, ntis, (ntior, ntissimus) (μ. ἐν. τ. persevero) ἐπίμονος, καρτερικός.

persĕvĕranter, (ntius, ntissime) ἐπίρ. (perveserans) ἐπιμόνως, καρτερικῶς.

persĕvĕrantĭa, ae, ϑ. (perseverans) ἐπιμονή, καρτέρησις, καρτερία.

persĕvĕro, 1. (per-severus) in aliqua re, (σπαν.) aliquā re ἢ aliquid, ἐμμένω τινί, ἐπιμένω ἐπί τινι, καρτερῶ. p. in sententia mea, ἐμμένω τῇ ἐμῇ γνώμῃ. bellis pro jūre, ἐμμένειν τοῖς πολέμοις ὑπὲρ τῶν δικαίων.

per-sĕvērus, a, um, πάνυ αὐστηρός.

Persĭce, Persĭcus, ĭδ. Persae.

per-sīdo, sēdi, sessum, 3. ἀμεταϑ. ἐγκαϑέζομαι.

per-signo, āre, aliquid, ἐπισημειῶ τι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

per-sĭmĭlis, e, (μετὰ γεν. ἢ δοτ.) πάνυ ὅμοιός τινι.
per-simplex, ĭcis, πάνυ ἁπλοῦς.
Persis, ĭdis. Persae.
per-sisto, stĭti, ĕre, ἀμεταβ. in re, ἐμμένω τινί, διαμένω ἔν τινι, ἐπί τινι.
persŏlūtus, a, um, μ. π. τοῦ
Per-solvo, solvi, sŏlūtum, 3. aliquid, (ἀνα)λύω, μτφ. ἀναπτύσσω τι. 2) ἀπο(τίνω) δίδωμί τι, alicui pecuniam, τινὶ χρήματα, militibus stipendia, τοῖς στρατιώταις τὸν μισθόν. Ἐκ τούτου· ἀποδίδωμι ὅ,τι ὀφείλω. p. alicui gratiam, ἀποδίδωμί τινι χάριν. vota, ἀποδίδωμι τὰς εὐχὰς (ἐκπληρῶ τὸ τάξιμον. 6') p. (alicui) supplicia, poenas, δίκην (τινί) δίδωμι, τιμωροῦμαι ὑπό τινος. γ') (σπαν.) p. epistolae, ἀποκρίνομαι πρὸς τὴν ἐπιστολήν.
Persŏna, ae, θ. (persono) πρόσωπον, προσωπεῖον, μορμὼ (τῶν ὑποκριτῶν τοῦ θεάτρου) p. tragica, προσωπεῖον τραγῳδίας. ὅθεν 2) ὁ χαρακτήρ, τὸ πρόσωπον ὅπερ περιτίθεται ὁ ὑποκριτής ἢ ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ κόσμῳ ὑποκρίνεται. personam gerere ἢ tenere, ὑποκρίνεσθαί τινα. 3) μτφ. ὁ χαρακτήρ, τὸ σχῆμα, εἶδος, ἔργον, καθῆκον. personam suscipere, σχῆμα ἀναδέχεσθαι. personam impono alicui, ἔργον, καθῆκον ἐπιτίθημί τινι. 4) τὸ πρόσωπον, ὁ ἄνθρωπος. p. mea, ἐγὼ αὐτός.
Persŏnātus, a, um, (persona) ὁ προσωπεῖον περιθέμενος, προσωποφόρος. 2) μτφ. ὑποκριτικός.
Per-sŏno, sŏnui, sonĭtum, āre. 1) ἀμεταβ. περι(ἀντ)ηχῶ, ἠχῶ. 2) μεταβ. ἀ) p. aliquid, δι(περι)ηχῶ τι, ἤχου πληρῶ τι. 6') (ποιητ.) ψάλλω. γ') ἀναβοῶ.
perspectus, a, um, (tissimus) (μ. π. τοῦ perspicio) σαφής, δόκιμος, virtus, ἀρετή.
per-spĕcŭlor, 1. aliquid, περισκοπῶ, ἀκριβῶς παρατηρῶ τι.
per-spergo, rsi, rsum, 3. (per-spargo) aliquid, καταρραίνω τι.
perspexi, πρκ. τοῦ perspicio,
perspĭcācĭtas, ātis, θ. (perspicax) τὸ διορατικόν, ἡ ὀξυδέρκεια.
perspĭcax, ācis, (perspicio) διορατικός, ὀξυδερκής, συνετός.
perspĭcientĭa, ae, θ. (perspicio) διόψις, σύνεσις, κατανόησις.
perspĭcĭo, spexi, spectum, 3. (per-specio ἀχρ.) aliquid, (δι)ὁρῶ τι, θεωρῶ, περισκοπῶ τι. coelum, τὸν οὐρανόν. 2) μτφ. ἀ) διορῶ, κατανοῶ τι. 6') καθορῶ, κατασκοπῶ, rem, domum, τὸ πρᾶγμα, τὴν οἰκίαν.
perspĭcŭe, ἐπίρ. (perspicuus) φανερῶς, προφανῶς. 2) μτφ. σαφῶς, ἐναργῶς.
perspĭcŭĭtas, ātis, θ. (perspicuus) τὸ διαφανές, ἡ διαφάνεια. 2) μτφ. ἐναργεια.
perspĭcŭus, a, um, (perspicio) διαφανής. 2) μτφ. φανερός, προφανής, ἐναργής.
per-sterno, srtrāvi, srtrātum, ĕre, aliquid, καταστρώννυμί τι.
perstĭti, πρκ. τοῦ persisto καὶ τοῦ
per-sto, stĭti, stātum, āre, ἀμεταβ. ἱστάμενος διατελῶ. tota nocte, δι' ὅλης τῆς νυκτός. 2) (ποιητ.) (σπαν.) διαμένω (μέχρι τέλους διατηροῦμαι), laurea perstat toto anno, ἡ δάφνη διὰ παντὸς τοῦ ἔτους διαμένει (χλωρά). 3) in aliqua re, διαμένω, διατελῶ, (ἐπι)μένω ἔν τινι. in incepto, ἐμμένω τῷ ἐπιχειρήματι, in sententia, τῇ γνώμῃ. p. aliquid facere, διατελῶ ποιῶν τι.
per-strĕpo, strepŭi, strepĭtum, ĕre, 3. ἀμεταβ. θορυβῶ, ψοφῶ.
perstrictus, a, um, μ. π. τοῦ
per-stringo, strinxi, strictum, 3. aliquid, ἀμύσσω, διασχίζω τι, ἅπτομαί τινος, ἐλαφρῶς τιτρώσκω, καὶ τὰ τοιαῦτα. femur alicujus, ἀμύσσω τὸν μηρόν τινος. terram aratro, διασχίζω τὴν γῆν τῷ ἀρότρῳ. 2) μτφ. ἀ) horror perstrin-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

git aliquem, ἡ φρίκη ὑπέρχεταί τινα, ἅπτεταί τινος. 6') ἐπὶ λόγου, ἀκριβιγῶς ἅπτομαί τινος. rem breviter p. διὰ βραχέων τοῦ πράγματος μνημονεύω. γ') διασύρω, τινά, καθάπτομαί τινος. δ') ἀμβλύνω, ἀμαυρῶ, aures, oculos, τὰ ὦτα, τοὺς ὀφθαλμούς.

per-stŭdĭōse, ἐπίρ. πάνυ σπουδαίως.

per-stŭdĭōsus, a, um, (μετά γεν.) πάνυ σπουδαῖος.

per-suādĕo, suāsi, suāsum, 2. alicui aliquid ἡ de re, (ἀνα)πείθω τινά τι ἢ περί τινος καταπείθω τινά. militibus persuasit se proficisci, ἔπεισε τοὺς στρατιώτας ὅτι πορευθείη. p. mihi hoc ἢ persuadetur mihi, πείθω ἐμαυτόν, πείθομαι (ὑπό τινος). mihi persuasum (ᾖ persuasissimum) est ἢ persuasum habeo, πάνυ πέπεισμαι. 2) πείθω τινὰ ποιεῖν τι. p. alicui ut abeat, πείθω τινά ἀπελθεῖν.

persuāsĭo, iōnis, θ. (persuadeo), τὸ ἀνα(κατα)πείθειν, πειθώ, πεῖσις.

1. persuāsus, a, um, μ. π. τ. persuadeo.

2. persuāsus, ūs ὁ. (persuadeo) πεῖσις, πειθώ.

per-subtĭlis, e, πάνυ λεπτός.

persulto, 1. (per-salio) 1) ἀμεταβ. (δια)σκιρτῶ. in loco, ἐν τόπῳ. 2) μεταβ. p. aliquid, (δια)σκιρτῶν διέρχομαί τι, Italiam, τὴν Ἰταλίαν.

per-taedet, taesum est, ēre (ἀπρόσ. δυνατώτερον τοῦ taedet.) σικχασία, κόρος ἐστί. p. aliquem alicujus rei, σικχαίνομαί τι, δυσχεραίνω τι.

pertaesus, a, um, (μ. π. τ. pertaedet) alicujus rei ἡ aliquid κατάκορός τινος, δυσχεραίνων, βαρέως φέρων τι.

per-tendo, tendi, tensum (tentum), ĕre, ἀμετθ. δια(συν)τείνω, σπεύδω πρός τι, Romam, εἰς Ῥώμην, ad castra, πρὸς τὸ στρατόπεδον. Ἐκ τούτου· μτφ. ά) p. aliquid, διαπράττω, ἐπιτελῶ τι. β') p. in re, ἐπιμένω ἐπί τινι.

per-tento, 1. (αἰτ.) ἀποπειρῶμαί τινος, ἐξετάζω τινά ἢ τι. 2) μτφ. p. aliquid, διασκέπτομαι, διασκοπῶ τι. 3) προσβάλλω πρός τι, κινῶ τι. pertentat gaudium pectus, (ποιητ.) χαρὰ κινεῖ τὴν ψυχήν, λαμβάνει τὴν ψυχήν.

per-tĕnŭis, e, πάνυ μικρός, πάνυ λεπτός.

per-tĕrĕbro, 1. aliquid, διατιτραίνω, διατρυπῶ τι.

per-tergĕo, tersi, tersum, 2. aliquid, κατα(ἀπο)μάττω, ἀποσπογγίζω τι.

per-terrĕo, terrŭi, terrĭtum, 2. aliquem, καταφοβῶ, κατα(ἐκ)πλήττω τινά. συχνὰ ἡ μετοχ. perterrĭtus, a, um, metu, timore, καὶ καθόλου aliqua re, φόβῳ ἐκπλαγείς ἢ καθόλου τινί.

perterrĭtus, a, um, μ. π. τ. perterreo.

perterrŭi, πρακ. τ. perterreo.

pertersi, πρκ. τ. pertergeo.

per-texo, texŭi, textum, 3. aliquid, μέχρι τέλους ὑφαίνω τι· Ἐκ τούτου μτφ. καθόλου λόγοις ὑφαίνω τι, διέρχομαι, ἀναπτύσσω τι.

pertĭca, ae, θ. κάμαξ, χάραξ (μακρόν τι ξύλον). 2) μτφ. σχοῖνος εἴτε κάλαμος, μέτρον, κανών.

pertĭmĕfactus, a, um, μ. π. τοῦ pertĭmĕ-făcĭo, fēci, factum, ĕre aliquem, καταφοβῶ τινα.

per-tĭmesco, timŭi, ĕre (ἐναρκτ. τ. pertimeo) ἐν μεγάλῳ φόβῳ ἐκπίπτω, καταφοβοῦμαι. p. de aliqua re, καὶ aliquid, καταφοβοῦμαι περί τινος.

pertĭnācĭa, ae, θ. (pertinax) αὐθάδεια, ἰσχυρογνωμοσύνη, ἀδιατρεψία, τὸ (ἀμετ)ἄπειστον. 2) ἐπὶ καλοῦ· ἐπιμονή, καρτερία.

pertĭnācĭter, ἐπίρ. (pertrinax) αὐθαδῶς, ἰσχυρογνωμόνως, ἀπείστως. 2) ἐπιμόνως.

pertĭnax, ācis, (pertineo) ἰσχυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

γός, διαρκής. 2) αὐθάδης, ἀδιάτρεπτος, ἐπίμονος.

pertĭnens, ntis, μ. ἐν. τοῦ

pertĭnĕo, tinŭi, ēre (per-teneo) ἀμεταθ. δια(τείνω)τείνομαι, διήκω, φθάνω. **rivi pertĭnent in mare**, οἱ ποταμοὶ διήκουσιν εἰς τὴν θάλασσαν. **Aquitania a Carumna pertinet ad Pyrenaeos montes**, ἡ Ἀκυτανία ἀπὸ τοῦ Γαρούμνα εἰς τὰ Πυρηναῖα ὄρη διατείνεται, διήκει. **Ex τούτου** μτφ. **patriae caritas per omnes ordines pertinet**, ἡ τῆς πατρίδος ἀγάπη διήκει διὰ πασῶντῶν τάξεων. 2) μτφ. **p. ad**, καὶ αἰτ. διατείνω, διήκω πρός τινα, προσήκω τινί. **hoc ad me pertinet**, ἐμοὶ τοῦτο προσήκει. **quod ad te pertinet**, τὸ κατὰ σέ. **quae ad victum pertinent**, τὰ πρὸς τροφήν.

pertīsum, = **pertaesum**, ēst. **pertaedet**.

pertractātĭo, ōnis, θ. (pertracto) (μετὰ γεν.) δια(μετα)χείρισις, ἡ περί τι ἀσχολία.

per-tracto, 1. (tracto) aliquid, (δια)χειρίζω, μεταχειρίζομαί τι. μτφ. διαπραγματεύομαί τι, ἀσχολοῦμαι περί τι, διασκοπῶ, διασκέπτομαί τι.

pertractus, a, um, μ. π. τοῦ

per-trăho, traxi, tractum, 3. aliquid, δι(μεθ)έλκω. 2) βίᾳ ἕλκω, ἄγω τινὰ ἤ τι.

pertraxi, πρκ. τ. **pertraho**.

pertrecto = **pertracto**.

per-tristis, e, πάνυ περίλυπος, πάνυ σκυθρωπός.

pertŭdi, πρκ. τ. **pertundo**.

pertŭli, πρκ. τ. **perfero**.

per-tŭmultuōse, ἐπίρ. πάνυ θορυβωδῶς.

per-tundo, tŭdi, tūsum, 3. aliquid, διατιτραίνω, διατρυπῶ, διαπείρω τι. **pertusus**, a, um, διατετρημένος, ὀπὴν ἔχων.

perturbāte, ἐπίρ. (perturbatus) τεταραγμένος, συγκεχυμένος.

perturbātĭo, ōnis, θ. (perturbo) ταραχή, **coeli**, τοῦ οὐρανοῦ (θέλλα)· μτφ. σύγχυσις, ταραχή, ἀταξία, **p. rerum**, πολιτικαί. 2) μτφ. συνήθ. ταραχαί. **p. animi**, ψυχικὴ ταραχή, τὸ πάθος.

perturbātrix, īcis, θ. (perturbo) ἡ διαταράττουσα.

perturbātus, a, um, (tior, tissimus) τεταραγμένος, συγκεχυμένος.

per-turbo, 1. aliquid, (δια)ταράττω, συγχέω τι, **ordinem actatum**, τὴν τάξιν τῶν ἡλικιῶν, **hostes**, τοὺς πολεμίους. **Ex τούτου** ἐπὶ ψυχικῆς ταραχῆς ἡ πολιτικῶν ταραχῶν· **p. animos**, ταράττω, συγχέω τὰς ψυχάς. **perturbor clamore**, ἐκπλήττομαι τῇ κραυγῇ.

per-turpis, e, πάνυ αἰσχρόν.

pertūsus, a, um, μ. π. τ. **pertundo**.

pĕrunctus, a, um, μ. π. τοῦ

pĕr-ungo, unxi, unctum, 3. aliquid aliqua re, καταλείφω, καταχρίω τί τινι.

pĕr-urbānus, a, um, πάνυ ἀστεῖος. 2) πάνυ ἀστικός.

pĕr-urgĕo, ursi, ēre, aliquem, σφόδρα ἐπίκειμαί τινι, σφόδρα ἐνοχλῶ τινα.

pĕr-ūro, ussi, ustum, 3. aliquid, δια(κατα)καίω τι. **Ex τούτου** ά) καίω. **sol perurat agros**, ὁ ἥλιος καίει τοὺς ἀγρούς. β') ἐπὶ ψύχους, καίω τι. **perustus frigori**, ὑπὸ τοῦ ψύχους κεκαυμένος. γ') μτφ. **p. agros**, καίω, πυρπολῶ τοὺς ἀγρούς. 2) μτφ. ἐπὶ παθῶν, καίω, φλέγω, ἐρεθίζω τινά. **peruror**, αἴθομαι, καίομαι, φλέγομαι (ὑπὸ πάθους, ἔρωτος, ὀργῆς κλπ.)

Pĕrūsĭa, ae, θ. Περουσία, πόλις τῆς Ἑτρουρίας. **Ex τούτου Perusīnus**, a, um, Περουσῖνος, καὶ **Perusīni**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

perustus, a, um, μ. π. τ. **peruro**.

pĕr-ūtĭlis, e, πάνυ ὠφέλιμος.

per-vādo, vāsi, vāsum, 3. aliquid ἡ **per aliquid**, εἶμι, διέρχομαί τι ἢ διά τινος, **per agros**, διὰ τῶν ἀγρῶν. μτφ. διαδίδομαι. **fama per urbem pervadit**, φήμη

μη εἰς τὴν πόλιν διαδίδοται. 2) μετὰ τῆς ad ἢ in καὶ αἰτ. εἰσέρχομαι, χωρῶ, ἔρχομαι.

pervagātus, a, um, (tior, tissimus) πολυθρύλλητος. μ. π. τοῦ

per-vāgor, 1. aliquid, δια(περι)πλανῶμαι, πλανῶμαι, περιφέρομαι διά τινος. orbem terrarum, διέρχομαι τὴν οἰκουμένην. μτφ. laetitia pervagatur animus, ἡ χαρὰ πλήρει τὰς ψυχάς. 2) ἀμεταβ. διαδίδομαι, διαθρυλλεῦμαι.

per-vāgus, a, um, (ποιητ.) πολυπλανής.

per-vārie, ἐπίρ. πάνυ ποικίλως.

pervasi, πρκ. τ. pervado.

per-vasto, 1. aliquid, διαπορθῶ, (κατ)ερημῶ τι.

pervectus, a, um, μ. π. τοῦ

per-vĕho, vexi, vexum, 3. (αἰτ.) δια(μετα)κομίζω τινά ἢ τι. καὶ παθ. pervehor aliquid, ὀχοῦμαι διά τινος, διαπλέω τι. pervehor ad oppidum, ὀχοῦμαι, ἐλαύνω μέχρι τῆς πόλεως.

pervelim, **pervelle**, **pervellem**, τύποι τ. pervolo, 2.

per-vello, velli, ĕre, 3. aliquid, (δια)τίλλω, ἀποσπῶ τι. p. alicui aurem, ἀποσπῶ τὸ οὖς τινος, νουθετῶ, ἀναμιμνήσκω τινά. 2) μτφ. ἀ) ἐρεθίζω, stomachum, τὸν στόμαχον (τὴν ὄρεξιν). β') ταράττω, λυπῶ τινα ἢ τι.

per-vĕnio, vēni, ventum, 4. δι(αφ)ἱκνοῦμαι, in fines hostium, εἰς τὴν τῶν πολεμίων χώραν. μτφ. p. in odium, εἰς μῖσος καθίσταμαι. perventum est, ἦλθεν ἡ ἦλθον.

perverse, (sius, sissime) ἐπίρ. (perversus) διεστραμμένως, οὐκ ὀρθῶς ἡμαρτημένως, κακῶς.

perversĭtas, ātis, θ. (perversus) διαστροφή, πονηρία. p. morum, κακοήθεια.

perversus, a, um, (sior, sissimus) (μ. π. τοῦ (perverto) διεστραμμένος, διάστροφος, oculi, ὀφθαλμοί. μτφ. ἡμαρτημένος, οὐκ ὀρθός, πονηρός, κακοήθης.

per-verto, verti, versum, 3. aliquid, ἀνα(τρέπω) στρέφω τι, turrim, τὸν πύργον. 2) μτφ. καταστρέφω, ἀφανίζω, καταλύω, διαφθείρω τι.

per-vespĕri, ἐπίρ. ὀψὲ τῆς ἑσπέρας.

pervestīgātĭo, ōnis, θ. (pervestigo) τὸ διϊχνεύειν. μτφ. τὸ διερευνᾶν, ἀναζήτησις.

per-vestīgo, 1. (aliquid) διϊχνεύω, διερευνῶ, ἐξετάζω τι.

per-vĕtus, ĕris, πάνυ παλαιός, παμπάλαιος.

per-vĕtustus, a, um, πάνυ ἀρχαῖος.

pervĭcācĭa, ae, θ. (pervicax) δυστραπελία, ἰσχυρογνωμοσύνη. 2) ἐπιμονή, καρτερία.

pervĭcācĭor, (ācius, ācissime) ἐπίρ. (pervicax) δυστραπέλως, ἰσχυρογνωμόνως. 2) ἐπιμόνως, καρτερικῶς.

pervĭcax, ācis, (pervinco) δυσχράπελος, ἰσχυρογνώμων. 2) ἐπὶ καλοῦ· ἐπίμονος, καρτερικός.

pervēnī, πρκ. τ. pervinco.

per-vĭdeo, vīdi, vīsum, 2. aliquid, καθορῶ, καταθεῶμαί τι. 2) μτφ. ἀ) διορῶ, κατανοῶ τι. β') διασκοπῶ, διασκέπτομαί τι.

per-vĭgil, ĭlis, πάνυ ἄγρυπνος. 2) ὁ διαγρυπνῶν.

per-vĭgĭlātĭo, ōnis, τὸ διαγρυπνεῖν, πανυχισμός. κατ' ἐξοχήν· ἡ θρησκευτικὴ ἀγρυπνία.

per-vĭgĭlĭa, ae, θ. τὸ διαγρυπνεῖν, ἡ ἀγρυπνία.

pervĭgĭlĭum, ĭi, οὐ. (pervigil) ἀγρυπνία. κατ' ἐξοχήν· πανύχιος ἑορτή, (θρησκευτικὴ).

per-vĭgĭlo, 1. ἀμεταβ. διαγρυπνῶ, διαγρηγορῶ, noctem, τὴν νύκτα.

per-vīlis, e, πάνυ εὔωνος.

per-vinco, vīci, victum, 3. ἐκ(κατα)νικῶ, νικῶ. μτφ. pervicit Cato, ὁ Κάτων ἐνίκησε (τὰς γνώμας). 2) κατα(νικῶ)δαμάζω, ὑποτάσσω. 3) p. aliquid μετὰ τ. ut καὶ ὑποτ. διαπράττομαι, (κατορθῶ)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ὥστε-. 4) p. aliquem ut-, (ἀνα)πείθω τινά ὥστε-.

pervius, a, um, (per-via) διαβατός, διοδεύσιμος, περάσιμος. p. amnis, ποταμὸς διαβατός. naves perviae, πλοῖα δι' ὧν δίοδοι ὑπάρχουσι. ὅθεν καὶ τὸ οὐσ. pervium, ii, οὐ, δίοδος.

per-vŏlĭto, āre, (θαμ. τ. pervolo) (ποιητ.) aliquid, διαπέτομαί τι ἢ διά τινος, loca ἢ per loca, τοὺς τόπους ἢ διὰ τῶν τόπων.

1. per-vŏlo, 1. aliquid, διαπέτομαί τι. domum, τὸν οἶκον. Ἐκ τούτου μτφ. διατρέχω, ταχέως διέρχομαι, totam urbem, πᾶσαν τὴν πόλιν. 2) ἀμεταβ. πέτομαι, ἔρχομαι, ἀφικνοῦμαι, in locum, εἰς τόπον.

2. per-vŏlo, volŭi, velle, πάνυ ἐθέλω, πάνυ βούλομαι.

per-vŏlūto, āre, aliquid, ἀνελίττω, διαγιγνώσκω ἢ συχνὰ ἀναγιγνώσκω τι.

per-volvo, volvi, vŏlūtum, 3. aliquem, δια(περι)κυλινδῶ τινα, aliquem in luto, τινὰ ἐν τῷ πηλῷ. 2) μτφ. p. aliquid, ἐπιμελῶς διατρίβω περί τι. (ποιητ.) ἀνελίττω, διαναγιγνώσκω τι. p. librum, συχνὰ βιβλίον τι ἀναγιγνώσκω.

per-vulgātus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. pervulgo) τετριμμένος, πάνυ συνήθης, πάνυ κοινός. 2) πασίγνωστος.

per-vulgo, 1. aliquid, κοινῶ τι. 2) διαδίδωμι, ἐκφέρω (δια)κοινῶ τι, (δημοσιεύω τι).

pēs, pĕdis, ὁ, ποῦς (τῶν ἀνθρώπων καὶ ζώων) ferre pedem, (ποιητ.) βαδίζειν, efferre, τὸν πόδα ἐκφέρειν, ἐξέρχεσθαι. pedibus (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ equo) ποσί, τοῖν ποδοῖν, πεζῇ, ἢ (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ mari) κατὰ γῆν, κατὰ ξηράν. excipere se in pedes, (ἀπὸ τοῦ ἵππου) εἰς τὴν γῆν καταβαίνειν. servus a pedibus, δοῦλος ὁ ἀκόλουθος. μτφ. esse sub pedibus alicujus, = ὑπό τινι (ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τινός) εἶναι, (ποιητ.) esse (jacere) sub pedibus, ἐν οὐδενὶ λογίζεσθαι, ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει. (ποιητ.) trahere pedem, σκάζειν, χωλαίνειν. μτφ. ante pedibus esse, πρὸ ὀφθαλμῶν εἶναι, ὁρατὸν εἶναι. Ἐν τῇ ἀπρατιωτικῇ ά) pedibus = πεζῇ (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ equis), ad pedes desilire, ἀπὸ τῶν ἵππων καταβαίνειν καὶ πεζῇ μάχεσθαι. β') pedibus, = κατὰ γῆν, (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ navibus). γ') pedem referre, ὑποχωρεῖν. conferre pedem, ἐκ τοῦ συστάδην μάχεσθαι. pede presso recedere, ἐπὶ πόδα ὑπο(ἀνα)χωρεῖν. Ἐπὶ τῶν γερουσιαστῶν· pedibus ire in sententiam alicujus, προστίθεσθαι τῇ γνώμῃ τινός. 2) ποῦς, στήριγμα (τραπέζης, κλίνης κλπ.) 3) ποῦς, ποδεὼν τοῦ ἱστίου. navigare pede aequo, ἐν οὐρίῳ (ἀνέμῳ) πλεῖν. 4) ὁ μετρικὸς ποῦς. 5) μέτρον μήκους, ὁ ποῦς 16 δακτύλων.

pessime, ᾧ **pessimus**, τῶ. male ᾧ malus.

Pessīnus, untis, ὁ. Πεσσινεῦς, πόλις τῆς Γαλατίας. Ἐκ τούτου· Pessinuntius, a, um, Πεσσινούντιος.

pessŭlus, i, ὁ. μοχλός, μάνδαλος, (μικρότερος τ. repagulum ᾧ obex).

pessum, ἐπίρ. εἰς τὸν βυθόν, εἰς τὸ βάθος, κάτω, ire, καταδύεσθαι, βυθίζεσθαι, εἰς βάθος ἀφανίζεσθαι. 2) μτφ. p. ire, ἀφανίζεσθαι, οἴχεσθαι, ἀπόλλυσθαι. p. do ἢ pessumdo ἢ pessundo, dĕdi, dătum, dăre (= perdo), ἀφανίζω, διαφθείρω, ἀπόλλυμι, καταστρέφω, aliquem ἢ aliquid, τινὰ ἤ τι.

pestĭfer ᾧ **pestĭfĕrus**, ĕra, ĕrum, (pestis-fero) λοιμοφθόρος, φθοροποιός, ὀλέθριος.

pestĭfĕre, ἐπίρ. (pestifer) ὀλεθρίως, φθαρτικῶς.

pestĭlens, ntis, (pestis) λοιμώδης, λοιμικός, νοσερός, νοσώδης. locus, annus, τόπος, ἔτος. μτφ. = pestifer.

pestĭlentĭa, ae, ἡ. (pestilens) λοιμός, λοιμικὴ νόσος. 2) λοιμώδης

ἡ νοσώδης ἀήρ, τὸ λοιμῶδες τόπου τινός. μτφ. = pestis.

pestis, is, θ. (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) = pestilentia. 2) μτφ. φθορά, καταστροφή, ἀφανισμός, βλάβη. Ἐκ τούτου· ὀλέθριος ἄνθρωπος ἡ πρᾶγμα, λοιμός, ὄλεθρος.

pĕtăsātus, a, um, (petasus) ὁ πέτασον φορῶν, ἕτοιμος πορεύεσθαι.

pĕtăsio ἡ -so, ōnis, ἀ. πετασών, ἡ ἐμπροσθία πλάτη τοῦ χοίρου.

pĕtăsunculus, i, ἀ. ὑποκ. τ. petasio.

pĕtăsus, i, ἀ. πέτασος.

Pĕtēlĭa, ae, θ. Πετηλία, πόλις τῆς Βρεττίας. Ἐκ τούτου -līnus, a, um, Πετηλῖνος.

pĕtesso ἡ **pĕtisso**, ĕre, (peto) (σπαν.) aliquid, διώκω, ζητῶ τι, ἐφίεμαί τινος.

pĕtītio, ōnis, θ. (peto) ἐπίθεσις, ἔφοδος, ὁρμή, προσβολή. 2) μτφ. ἐν δικαστηρίῳ· ἀξίωσις, δίκη (ἀγωγή). 3) αἴτησις, δέησις. κατ' ἐξοχήν· τὸ μετέρχεσθαι ἀρχήν τινα, ζήτησις ἀρχῆς.

pĕtītor, ōris, ἀ. (peto) ὁ αἰτητής, αἰτῶν· κατ' ἐξοχήν· ὁ μετερχόμενος ἢ μεταπορευόμενος, ὁ ζητῶν ἀρχήν τινα. 2) ὁ ἐ. ἀγων δικαστικῶς.

Pĕtītŭrio, īre, (ἐφετ. τ. peto) ἀμετθ. θέλω μεταπορεύεσθαι τὴν ὑπατείαν.

pĕtītus, a, um, μ. π. τοῦ

pĕto, petīvi ἢ petĭi, petītum, 3. (ΠΕΤΩ, πίπτω) aliquem, ὁρμῶ, ἐπι(τίθεμαι)φέρομαί τινι, ἐπιπίπτω κατά τινος. urbem bello, ἐπιστατεύομαι τῇ πόλει· καὶ ἐπὶ μὴ ἐχθρικῆς σημασίας· προσέρχομαί τινι, προστρέπομαί τινα. p. aliquem precibus, δεόμενος προσέρχομαί τινι. supplex te p., ἱκέτης πρὸς σὲ ἔρχομαι. 2) p. aliquid, τρέπομαι, ὁρμῶ ἐπί τι. p. fugam, τρέπομαι εἰς φυγήν. p. Romam, τρέπομαι εἰς τὴν Ῥώμην, castra, ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. (ποιητ.) p. coelum pennis, ἀνίπταμαι εἰς οὐρανόν, mons petit astra, τὸ ὄρος αἴρεται, ἀνέχει πρὸς τὰ ἄστρα. classis petit altum, ὁ στόλος ἀνάγεται εἰς τὸ πέλαγος. Ἐκ τούτου p. viam, alium cursum, τρέπομαι ὁδόν, ἄλλον δρόμον. 3) p. aliquid ad, in locum, μετέρχομαι, φέρω, κομίζομαί τι ἐκ τόπου τινός. Ἐκ τούτου καθόλου, φέρω, κομίζω τι, ligna, ξύλα. p. aliquid a Graecia, φέρω τι ἐκ τῆς Ἑλλάδος. 4) p. aliquid ab aliquo, αἰτῶ, ζητῶ τι, ἐφίεμαί τινος. p. gloriam, ζητῶ δόξαν. p. opem ab aliquo, αἰτῶ βοήθειαν παρά τινος. p. consulatum, praeturam, μετέρχομαι, μεταπορεύομαι, ζητῶ τὴν ὑπατείαν, τὴν στρατηγίαν. p. a te ut (ne) id facias, δέομαί σου (μὴ) ποιῆσαι τοῦτο. ὅθεν p. aliquem, δέομαί τινος. p. virginem, μετέρχομαι, μνηστεύω παρθένον. 5) ἐν δικαστηρίῳ. p. aliquid, ἀξιῶ τι.— is ἢ unde a quo petitur, = ὁδιωκόμενος, φεύγων ὑπόθεσιν, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ is qui petit, (= petitur) ὁ διώκων. μτφ. p. poenas ab aliquo, δίκην λαμβάνω παρά τινος, τιμωροῦμαί τινα.

pĕtŏrĭtum ἢ **pĕtorrĭtum**, i, οὐ. εἶδος ἀνοικτοῦ παρὰ τοῖς Γάλλοις ὀχήματος, τετράκυκλον.

1. **pĕtra**, ae, θ. πέτρα.

2. **Pĕtra**, ae, θ. Πέτρα, πόλις 1) τῆς Ἀραβίας. 2) τῆς Σικελίας. Ἐκ τούτου· **Petrīni**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Πετρῖνοι (ἢ Πετρεῖνοι) οἱ κάτοικοι.

Petrēĭus, a, um, Πετρήϊος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους. Ἐκ τούτου· **Petrēĭānus**, a, um, τοῦ Πετρηΐου.

Petrīnum, i, οὐ. πολίχνιον τῆς Καμπανίας.

Petrŏcŏrii, ōrum, ἀ. πλ. Πετροκόριοι, ἔθνος τῆς Ἀκυτανίας.

Pĕtrōnĭus, a, um, Πετρώνιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους.

pĕtŭlans, ntis, (tior, tissimus) (peto) ὑβριστικός, ἀσελγής, ἀκόλαστος, ὑβριστής.

pĕtŭlanter, (tius, tissime) ἐπίρ. (petulans) ὑβριστικῶς, ἀκολάστως.

pĕtŭlantĭa, ae, θ. (petulans) ὕβρις, ἀσέλγεια, ἀκολασταί.
pĕtŭlcus, a, um, (peto) ὑβριστικός, ὑβριστής.
Peucētĭa, ae, θ. Πευκετία, χώρα τῆς Ἰταλίας. Ἐκ τούτου· Peucētĭus, a, um, Πευκέτιος.
pexi, πρκ. τ. pecto.
pexus, a, um, μ. π. τ. pecto.
Phaecāces, um, ἀ. πλ. οἱ Φαίακες, οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Σχερίας (Κερκύρας). καθ' ἐν. Phaeax, ācis, ἀ. ὁ Φαίαξ. Ἐκ τούτου ἀ) -cis, ĭdis, θ. Φαιακίς. β') -cĭus, a, um, Φαιάκιος.
Phaedra, ae, θ. Φαίδρα, θυγάτηρ, τοῦ Μίνωος, σύζυγος τοῦ Θησέως, ἀδελφὴ τῆς Ἀριάδνης.
Phaestum, i, οὐ. ἡ Φαιστός, πόλις τῆς Κρήτης. Ἐκ τούτου ἀ) -tĭas, ădis, θ. ἡ Φαιστιάς. β') Phaestĭus, a, um, Φαίστιος. 2) πόλις τῆς Θεσσαλίας.
Phaēthon, ontis, ἀ. Φαέθων, ἐπίκλησις τοῦ Ἡλίου. 2) υἱὸς τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Κλυμένης. Ἐκ τούτου ἀ) -thontēus, a, um, Φαεθόντειος. β') -ntĭas, ădis, θ. Φαεθοντιάς, ἡ τοῦ Φαέθοντος ἀδελφή.
Phaēthūsa, ae, θ. ἡ Φαέθουσα, ἀδελφὴ τοῦ Φαέθοντος.
phălangae, ārum, θ. πλ. φάλαγγαι, φάλαγγες.
phălangītae, ārum, ἀ. πλ. φαλαγγῖται, οἱ στρατιῶται τῆς φάλαγγος.
Phălantus, i, ἀ. Φάλανθος, Λάκων τις, θεμελιωτὴς τ. Τάραντος.
phălanx, phalangis, θ. φάλαγξ.
Phălăra, ae, θ. Φάλαρα, πόλις τῆς Θεσσαλίας.
Phalēra, ōrum, οὐ. πλ. ἴδ. Phalerum.
phălĕrae, ārum, θ. πλ. τὰ φάλαρα, κατ' ἐξοχὴν τῶν ἵππων. 2) μτφ. ὁ καλλωπισμός, τὸ καλλώπισμα.
phălĕrātus, a, um, (phalerae) φάλαρα φορῶν. 2) μτφ. κεκαλλωπισμένος.
Phălērum, i, οὐ. καὶ Phălēra, ōrum, οὐ. πλ. τὸ Φάληρον (τὰ Φάληρα, ὁ Φάληρος) λιμὴν καὶ ὁμώνυμος δῆμος τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκ τούτου ἀ) -rēus, ĕi καὶ ĕos, ἀ. ὁ Φαληρεύς. β') -rĭcus, a, um, Φαληρικός.
Phānae, ārum, θ. πλ. Φαναί, ἀκρωτήριον τῆς Χίου. Ἐκ τούτου -naeus, a, um, Φαναῖος, rex Phanaeus = ὁ Φαναῖος οἶνος.
Phantăsos, i, ἀ. Φάντασος, υἱὸς τοῦ Ὕπνου.
phărĕtra, ae, θ. φαρέτρα.
phărĕtrātus, a, um, (pharetra) φαρετροφόρος.
Pharĭtae, Pharĭus, ἴδ. Pharos.
pharmăcŏpōla, ae, ἀ. φαρμακοπώλης.
Phăros ἡ -us, i. θ. Φάρος, νῆσος πρὸς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ (τῆς Αἰγύπτου), ἐν ᾗ ἦν φάρος. Ἐκ τούτου ἀ) -rĭtae, ārum, ἀ. πλ. οἱ Φάριοι. β') -rĭus, a, um, Φάριος, καὶ καθόλου Αἰγύπτιος.
Pharus, ἴδ. Pharos.
Phăsēlis, ĭdis, θ. Φάσηλις ἡ Φασηλίς, πόλις τῆς Λυκίας. Ἐκ τούτου -lītae, ārum, ἀ. πλ. οἱ Φασηλῖται.
phăsēlus i, ἀ. φάσηλος.
Phāsis, ĭdis, ἀ. Φᾶσις, ποταμὸς τῆς Κολχίδος (ἡ ἀφ. Phasi). ὡς θ. πόλις πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Φάσιος. Ἐκ τούτου· ἀ) Phasis, ĭdis ἢ Phasĭas, ădis, θ. Φασιάς, Κολχίς, Κολχική. β') Phasĭăcus, a, am, Φασιανός, Φασιατικός.
Phēgeus, ĕi ἢ ĕos, ἀ. Φηγεύς. Ἐκ τούτου· ἀ) Phegēĭus, a, um, Φηγήειος, Φήγειος. β') Phegis, ĭdis, θ. ἡ Φηγηΐς. 2) ὄνομα Ἰνδοῦ τινος βασιλέως.
Phĕnĕos ἡ -us, i, θ. Φενεός, πόλις τῆς Ἀρκαδίας. Ἐκ τούτου Phĕnĕātae, ārum, ἀ. πλ. οἱ Φενεᾶται.
Phĕrae, ārum, θ. πλ. Φεραί, πόλις 1) τῆς Μεσσηνίας. 2) τῆς Θεσσαλίας. Ἐκ τούτου· Pheraeus, a, um, Φεραῖος. Pherael, ōrum, ἀ. πλ.

οἱ Φεραῖοι. (ποιητ). καθόλου=Θεσσαλικός.

Phĕrēclus, i, ὁ. Φέρεκλος, ὁ ναυπηγὸς τῶν νηῶν δι' ὧν ὁ Πάρις ἀπήγαγε τὴν Ἑλένην. Ἐκ τούτου -lēus, a, um, Φερέκλειος.

Phĕrĕcўdes, is, ὁ. Φερεκύδης, 1) φιλόσοφος ἐκ τῆς νήσου Σύρου περὶ τὸ 550 π. Χ., διδάσκαλος τοῦ Πυθαγόρου. Ἐκ τούτου ά) -dēus, a, um, Φερεκύδειος. 2) Ἀθηναῖός τις λογογράφος.

Phĕres, ētis, ὁ. Φέρης, Θεσσαλὸς ἡγεμών, πατὴρ τοῦ Ἀδμήτου, ὅθεν διὰ τοῦτο καλεῖται Phĕrētiădes, ae, ὁ, Φερητιάδης.

Phīdĭas, ae, ὁ. Φειδίας, ὁ περικλεὴς Ἀθηναῖος ἀγαλματοποιός, σύγχρονος τοῦ Περικλέους.

Phĭlădelphus, i, ὁ. Φιλάδελφος, ὡς ἐπωνύμιον.

Phĭlaeni, ōrum, ὁ. πλ. Φίλαινοι, δύο ἀδελφοὶ Καρχηδόνιοι.

Phĭlammon, ōnis, ὁ. Φιλάμμων, υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος.

Phĭlēmon, ōnis, Φιλήμων, ποιητὴς κωμῳδιῶν.

Philippēus, ἴδ. Philippus.

Phĭlippi, ōrum, ὁ. πλ. Φίλιπποι, πόλις τῆς Μακεδονίας.

Phĭlippus, i, ὁ. Φίλιππος, ὄνομα βασιλέων τῆς Μακεδονίας, ποιητ. ἐὲ νόμισμα ὑπὸ τοῦ Φιλίππου κοπέν. Ἐκ τούτου ά) -pēus, a, um, Φιλίππειος. β') -pĭcus, a, um, Φιλιππικός. 2) Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

phĭlĭtĭa, ōrum, οὐ. πλ. φιλίτια.

Phĭloctēta καὶ -tes, ae, ὁ. Φιλοκτήτης, υἱὸς τοῦ Θόαντος, ὁπαδὸς τοῦ Ἡρακλέους. Ἐκ τούτου -taeus, a, um, Φιλοκτήτειος.

phĭlŏlŏgĭa, ae, ἡ. φιλολογία.

phĭlŏlŏgus, i, ὁ. φιλόλογος.

Phĭlŏmēla, ae, ἡ. Φιλομήλα, θυγάτηρ τοῦ Πανδίονος, βασιλέως τῶν Ἀθηνῶν, ἀδελφὴ τῆς Πρόκνης, μεταμορφωθεῖσα εἰς χελιδόνα.

Phĭlŏmēlĭum, ĭi, οὐ. Φιλομήλιον, πόλις τῆς Φρυγίας. Ἐκ τούτου -lienses, ĭum, ὁ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Phĭlŏrhomaeus, i, ὁ. φιλορωμαῖος.

phĭlŏsŏphĭa, ae, ἡ. φιλοσοφία.

phĭlŏsŏphor, 1. (philosophus) φιλοσοφῶ.

phĭlŏsŏphus, a, ὁ φιλόσοφος, ἡ φιλόσοφος.

philtrum, i, οὐ. φίλτρον.

1. phĭlўra, ae, ἡ. φιλύρα.

2. Phĭlўra, ae, ἡ. Φιλύρα, νύμφης, θυγάτηρ τοῦ Ὠκεανοῦ, μήτηρ τοῦ Χείρωνος. Ἐκ τούτου ά) -rēius, a, um, Φιλυρήϊος. β') -rĭdes, ae, ὁ. Φιλυρίδης, Χείρων.

phīmus, i, ὁ. φιμός.

Phīneus, ei ἡ -eos, ὁ. Φινεὺς βασιλεὺς τῆς ἐν Θράκῃ Σαλμυδησσοῦ, τυφλωθεὶς ὑπὸ τῶν Θεῶν. Ἐκ τούτου· Phinēius καὶ Phinēus, a, um, Φινήϊος ἡ Φίνειος. 2) ἀδελφὸς τοῦ Κηφέως.

Phintĭa, ae, ἡ. Φιντία, πόλις Σικελίας.

Phlĕgēthon, ontis, ὁ. Φλεγέθων, Πυριφλεγέθων, ποταμὸς τοῦ Ἅδου.

Phlegra, ae, ἡ. Φλέγρα, ἡ ὕστερον Pallene, ὀνομασθεῖσα, χώρα τῆς Μακεδονίας. Ἐκ τούτου -raeus, a, um, Φλεγραῖος.

Phlĕgўas, ae, ὁ. Φλεγύας, βασιλεὺς τῶν Λαπίθων, πατὴρ τοῦ Ἰξίονος καὶ τῆς Κορωνίδος. κατὰ πλ. -gyae, ārum, ἔθνος τῆς Θεσσαλίας.

Phlius, untis, ἡ. Φλιοῦς, πόλις ἐν Πελοποννήσῳ. Ἐκ τούτου Phliāsĭus, a, um, Φλιάσιος. καὶ Phliasii, ὁ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Phŏbētor, ōris, ὁ. Φοβήτωρ, υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ Ὕπνου.

phŏca, ae καὶ -e, es, φώκη.

Phŏcaea, ae, ἡ. Φώκαια, πόλις τῆς Ἰωνίας. Ἐκ τούτου ά) Phocaensis, e, Φωκαϊκός, καὶ Phocaenses, ĭum, ὁ. πλ. οἱ Φωκαεῖς, Φωκαῖται. β') Phocaei, ōrum, ὁ. πλ. (ποιητ.) καὶ Phocaenses, ĭum, ὁ. πλ.=Phocaenses. γ') Phocăĭcus, a, um, Φωκαϊκός.

Phōcis, ĭdis, ἡ. Φωκίς, χώρα τῆς Ἑλλάδος. Ἐκ τούτου· ά) Phocăĭcus, a, um, Φωκικός. β') Pho-

censes, ŭm, ā. plu. oi Φωκεῖς. γ') Phocēus, a, um, Φωκικός. juvenis Ph. = ὁ Πηλάδης, εἷς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῆς Φωκίδος. δ') Phocĭi, ōrum καὶ Phocenses, ĭum, ā. plu. Φωκεῖς, οἱ κάτοικοι.

Phōcus, i, ā. Φῶκος, υἱὸς τοῦ Αἰακοῦ, ἀδελφὸς τοῦ Πηλέως καὶ Τελαμῶνος.

Phoebas, ădis. Phoebus.

Phoebē, ēs, ē. Φοίβη, 1) ἀδελφὴ τοῦ Φοίβου, = Diana. 2) θυγάτηρ τοῦ Λευκίππου. 3) θυγάτηρ τῆς Λήδας καὶ ἀδελφὴ τῆς Ἑλένης.

Phaebus, i, ā. Φοῖβος, ὁ λάμπων, λαμπρός, (ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος). Ph. Apollo, καὶ (ποιητ.) ἁπλῶς Phoebus = Apollo, Ἀπόλλων, ἢ Ἥλιος. sub utroque Phoebo, = ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ τῇ δύσει. Ἐκ τούτου ἀ) -bas, ădis, ē. Φοιβάς, ἱέρεια τῆς Φοίβης. β') -bēius, ă, Phoebēus, a, um, Φοιβήϊος, Φοίβειος. γ') -bĭgĕna, ae, ā. Φοιβαγένης, υἱὸς τοῦ Φοίβου (Ἀσκληπιός).

Phoenīces, um, ā. plu. οἱ Φοίνικες.

Phoenix, καθ' ἕν. Φοῖνιξ, ὁ κάτοικος τῆς Phoenīcē, ēs ἢ Phoenicia, ae, ē. Φοινίκη, εἰς τὰ ἀνατολικὸν τῆς Μεσογείου. Ἐκ τούτου ἀ) -cēus, a, um, Φοινικαῦς. β') -cĭus, a, um, Φοινίκιος. γ') Phoenissa, ae, ē. Φοίνισσα, Φοινικική, ἐκ Φοινίκης. κατὰ πλ. αἱ Φοίνισσαι.

Phoenix, īcis, ā. Φοίνιξ, υἱὸς τοῦ Ἀμύντορος, ὀπαδὸς τοῦ Ἀχιλλέως εἰς τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον. 2) υἱὸς τοῦ Ἀγήνορος, ἀδελφὸς τοῦ Κάδμου. 3) μυθικόν τι πτηνόν, ὅπερ πλέον τῶν 500 ἐτῶν ἔζησε· ἐκ τῆς κόνης δὲ αὐτοῦ καέντος προῆλθεν ἕτερον πτηνόν.

Phŏlŏē, ēs, ē. Φολόη, ὄρος Ἀρκαδίας.

Phorcus, i, ὁ Phorcys, ўos, ὁ Phorcyn, ўnos, ā. Φόρκος, Φόρκος, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος, πατὴρ τῆς Μεδούσης, μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ θεὸς τῆς θαλάσσης γενόμενος. Ἐκ τούτου Phorcўnis, ĭdis ἢ ĭdos, ē, ὁ Phorcys, ўdis, ē. θυγάτηρ τοῦ Φόρκου (ἡ Μέδουσα). Phŏrōneus, ei ὁ ĕos, ā. Φορωνεύς, βασιλεὺς τοῦ Ἄργους, υἱὸς τοῦ Ἰνάχου, ἀδελφὸς τῆς Ἰοῦς. Ἐκ τούτου Phorōnis, ĭdis, ē. Φορωνίς (Ἰώ).

Phraātes, ae, ā. Φραάτης, ὄνομα βασιλέων τινῶν τῶν Πάρθων.

phrĕnētĭcus, a, um, φρενητικός.

Phrixus, i, ā. Φρίξος, υἱὸς τοῦ Ἀθάμαντος καὶ τῆς Νεφέλης, ἀδελφὸς τῆς Ἕλλης. Ἐκ τούτου Phrixēus, a, um, Φρίξειος, τοῦ Φρίξου.

Phrўges, um, ā. plu. οἱ Φρύγες, κάτοικοι τῆς χώρας Φρυγίας. καθ' ἓν. Phryx, Φρύξ, καὶ Phrygicus. Ἐκ τούτου· 1) = Λίνειας. 2) ἱερεὺς τῆς Κυβέλης. Ἐκ τούτου. ἀ) -gĭa, ae, ē. Φρυγία, χώρα τῆς μικρᾶς Ἀσίας, εἰς μικρὰν καὶ μεγάλην Φρυγίαν διαιρουμένη. β') -gĭus, a, um, Φρύγιος. (ποιητ.) συνών., = Τρωϊκός. mater, = ἡ Κυβέλη. Phrygii modi, Φρύγιον μέλος, αὐλήματα, ἁρμονία, ἦχοι καὶ σφοδρὰ μουσικὴ ὡς ἡ κατὰ τὴν λατρείαν τῆς Κυβέλης. -giae vestes, ἐσθῆτες Φρύγιαι, (ὑφάσματα διάχρυσα, ἐσθῆτες πεποικιλμέναι, ἐπειδὴ οἱ Φρύγες ἦσαν περίφημοι χρυσοποιοί). Ph. lapis, = Φρύγιον μάρμαρον. Phrygiae columnae, κίονες ἐκ Φρυγίου μαρμάρου. Ph. pastor = Πάρις. Ph. vates, = Ἕλενος. Ph. maritus, = Αἰνείας. Ph. tyrannus, = Λαομέδων, ὡς οὗτος. Phrygiae, ārum, ē. πλ. οἱ Τρῳάδες (γυναῖκες).

Phryx, Pyrўgis, ā. Φρύξ, 1) ἴδ. Phryges· 2) ποταμὸς Λυδίας, συγνὰ Phrygius amnis, ὀνομαζόμενος.

Phthīa, ae, ē. Φθία, πόλις Θεσσαλίας. Ἐκ τούτου· ἀ) Phthīas, ădis, ē. Φθιάς. β') Phthiōtа ἡ -ae, ae, ā. Φθιώτης. γ') Phthiōtis, ĭdis, ē. Φθιῶτις, χώρα Θεσσαλίας. δ') Phthiōtĭcus, a, um, Φθιωτικός, Θεσσαλικός. ε) Phthīus, a, um, Φθῖος, ἐκ Φθίας ἢ ἐν Φθίᾳ.

Phўlăcē, ēs, ē. Φυλάκη, πόλις 1.) ἐν Ἠπείρῳ Μολοσσίδος. 2) τῆς

Θεσσαλίας. Ἐκ τούτου· ά) Phylacēis, ĭdis, Φυλακηΐς, Θεσσαλική. β') Phylacēius, a, um, Φυλάκιος.

Phȳlăcus, i, ὁ. Φύλακος, πατὴρ τοῦ Ἰφίκλου, πάππος τοῦ Πρωτεσιλάου τοῦ συζύγου τῆς Λαοδαμείας. Ἐκ τούτου· Phylacĭdes, ae, ὁ. Φυλακίδης (Πρωτεσίλαος).

Phȳlarchus, i, ὁ. Φύλαρχος.

Phȳlē, ēs, ϑ. Φυλή.

Phyllis, ĭdis ἡ -ĭdos, ϑ. Φυλλίς (ὄνομα νεανίδων).

Phyllos, i, ϑ. Φύλλος, πόλις Θεσσαλίας. Ἐκ τούτου· Phyllēius, a, um, (ποιητ.) Φηλήϊος, (ποιητ.)= Θεσσαλικός.

phȳsĭca, ae ἡ **physĭce**, es, ϑ. ἡ **physĭca**, ōrum, οὐ. πλ. ἡ φυσικὴ αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι.

phȳsĭce, ἐπίρ. (**phȳsĭcus**) φυσικῶς.

phȳsĭcus, a, um, φυσικός, ὡς οὐσ. **physĭcus**, i, ὁ. ὁ φυσικός.

physiognōmon, ŏnis, ὁ. φυσιογνώμων.

phȳsiŏlŏgĭa, ae, ϑ. φυσιολογία.

pĭăbĭlis, e, (pio) (ποιητ.) ὁ ἱλασμὸν ἐνδεχόμενος, καθάρσιος.

pĭācŭlāris, e, (piaculum) ἱλαστήριος, ἱλαστικός. p. sacrificia, ἡ ἁπλῶς piacularia, τὰ ἱλαστικά.

pĭācŭlum, i, οὐ. (pio) (ἐξ)ἱλασμός, ἁγνισμός, καθαρμός. Κατ' ἐξοχήν· 2) τὰ μέσα πρὸς ἐξιλασμόν, τὰ ἱλαστικά, τὸ ἄγνισμα, ἐξίλασμα, θυσία ἱλαστήριος, καθάρσιον, τιμωρία, ποινή, κόλασις. 2) ἄγος, ἀσέβημα, τὸ ἀνόσιον.

pĭāmen, ĭnis, οὐ. (ποιητ.) (pio)= piāculum, καθαρμός, καθάρσιον, θυσία ἱλαστήριος.

pīca, ae, ϑ. πίσσα.

pĭcārĭa, ae, ϑ. (pix) πισσοῦργιον.

pice, ἀφ. τ. pix.

pĭcĕa, ae, ϑ. (pix) πίσσα, πεύκη(δέν.).

Pīcēnum, i, οὐ. Πικεντῖνη, χώρα Ἰταλίας. Ἐκ τούτου· ά) Picens, ntis, Πικεντῖνος ὁ Picentes, um, ἀ. πλ. Πικεντῖνοι, οἱ κάτοικοι. β') Picēnus, a, um, Πικεντῖνος.

pĭcĕus, a, um, (pix) πισσοειδής, μέλας.

picis γεν. τ. pix.

pĭco, 1. (pix) aliquid, (κατα)πισσῶ τι.

Pictŏnes, um, ἀ. πλ. Πίκτονες, λαὸς τῆς Ἀκυτανίας.

1. Pictor, ōris, ὁ. Πίκτωρ, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

2. pictor, ōris, ὁ. (pingo) ζωγράφος.

pictūra, ae, ϑ. (pingo) ἡ ζωγραφία, τὸ ζωγραφίζειν. 2) ζωγράφημα. 3) ποίκιλμα.

pictūrātus, a, um, (pictura)(ποιητ.) ποικιλτός, ποικίλος, vestis, ἐσθής.

pictus, a, um, (tior) (μ. π. τ. pingo) πεποικιλμένος, ποικιλτός.

pie, (piissime) ἐπίρ. (pius) εὐσεβῶς, ὁσίως.

Pĭĕrĭa, ae, ϑ. Πιερία, χώρα τῆς Μακεδονίας.

Pīĕros ἡ -us, i, ὁ. Πίερος, βασιλεὺς τῆς Ἠμαθίας. 2) Μακεδών τις, πατὴρ τῶν ἐννέα Μουσῶν. Ἐκ τούτου ά) Pierĭdes, um, ϑ. πλ. Πιερίδες, αἱ θυγατέρες τοῦ Πιέρου (βασιλέως τῆς Ἠμαθίας) αἵτινες τὰ ὀνόματα τῶν Μουσῶν ἔλαβον β') Pierĭus, a, um, Πιέριος, Θεσσαλικός, ὡς οὐσ. Pieriae, ārum, ϑ. πλ. αἱ Μοῦσαι. ἴϑεν (ποιητ.) p. modi, ποιήματα.

pĭĕtas, ātis, ϑ. (pius) εὐσέβεια, ὁσιότης, ἡ ἐκ μέρους τῶν τέκνων πρὸς τοὺς γονεῖς εὐσέβεια, ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπη κλ. καὶ ἐπὶ ἀρετῶν· αἱ ἐξ αὐτῶν προερχόμεναι ἀρεταί, φιλανθρωπία, δικαιοσύνη, ἀγαθότης, εὐγνωμοσύνη κλ.

pĭgeo, pigŭi, ēre, συνήϑ. ἀπρόσ. me alicujus rei, δυσχεραίνω τι, λυπεῖ ἢ ἀνιᾷ μέ τι. 2) μεταμέλει μοί τινός. 3) αἰσχύνομαί τι.

pĭger, pigra, pigrum, (grior, gerrimus) (pigeo) ὀκνηρός, νωθρός, ἀδρανής, ad aliquid, (in) aliqua re, πρός τι. (ποιητ.) μετὰ γεν. ἢ ἀπαρ. 2) μτφ. βραδύς, ἀκίνητος, ἤρεμος. mare pigrum, γαλήνιος ϑάλασσα, bellum pigrum, μα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

κροχρόνιος πόλεμος. **piger campus**, ἄκαρπος πεδιάς. (ποιητ.) **frigus pigrum** = ὦῦγος, νωθρότητα ἐπιφέρον. **pectora pigra**, καρδία ἀναίσθητος.

pigmentārĭus, a, um, (**pigmentum**) φαρμακοπώλης (χρωματο)-(μυρο)πώλης.

pigmentum, i, οὐ. (**pingo**) γρῶμα, βάμμα, βαφή, φάρμακον. 2) μτφ. ἐπὶ λόγου· τὸ τοῦ λόγου χρῶμα, τὸ καλλώπισμα.

pignĕrātor, ōris, ὁ. (**pigneror**) ὁ ἐνεχυράζων, ὁ λαβὼν ἐνέχυρον ἢ ὑποθήκην.

pignĕro, 1. (**pignus**) **aliquid alicui**, ἐνεχυράζω, ὑποτίθημι, ἐνέχυρον τίθημι ἢ τιθεμαί τί τινι.

pignĕror, 1. (**pignus**) **aliquid**, ἐνεχυράζω, ἐνέγυρον λαμβάνωτι. μτφ. ἰδιοποιοῦμαί τι· καθόλου· ά) **p. aliquem**, ἐνεχυράζω, ἀναρτῶμαί τινα. β') ὡς ἀσφαλὲς βέβαιον νομίζω τι.

Pignus, ŏris. οὐ. ἐνέγυρον, ὅμηρον. **aliquid pignori accipere**, δέγεσθαί τι ἐνέγυρον. **p. ponere ἢ certare**, περιδίδοσθαι, συντίθεσθαί τινι (περί τινος πράγματος), συνθεσίαν πρός τινα ποιεῖσθαι. 2) ὁ ὅμηρος (ἐπὶ συζύγων, τέκνων, κλ.). καὶ μτφ. τεκμήριον, σημεῖον.

Pĭgre, (**grius**) ἐπίρ. (**piger**) ὀκνηρῶς, ἀθύμως, ῥᾳθύμως, νωθρῶς.

pĭgrĭtĭa, ae, καὶ -**ces**, ēi, θ. (**piger**) ὀκνηρία, νωθρία, ὄκνος.

Pĭgror, ārī, (**piger**) ἀμεταβ.(κατ) ὀκνῶ, βραδύνω.

pigŭī, παρκ. τοῦ **pigeo**.

1. **pīla**, ae, σφαῖρα (ἡ σφαιριστικὴ σφαῖρα) **ludere pilā**, τῇ σφαίρᾳ παίζειν, σφαιρίζειν. **clandus pilam**, λέγεται περὶ ἐκείνου ὅς ις δὲν γνωρίζει πράγματός τινος καλὴν γρῆσιν νὰ κάμῃ. 2) (ποιητ.) ὅ,τι σφαιροειδές ἐστι, π. χ. ἡ σφαῖρα τῆς γῆς, ἀγαθὶς (κουβάρι) κλ.

2. **pīla**, ae, θ. ὅλμος, ὕγδη, ὑγδίον. 2) στήλη, στῦλος. 3) χῶμα ἐν θαλάσσῃ, ἐνδόμησις.

pīlānus, i, ὰ. (**pilum**) = **triarius**.

pīlātus, a, um, (**pilum**) (ποιητ.) ὁ ὑσσὸν φέρων.

pīleātus, a, um (**pileus**) πιλοφόρος.

pīlentum, i, οὐ. εἶδος δικύκλου μετεώσου ὀχήματος, δίκυκλος ἁρμάμαξα.

pīlĕŏlus, i, ᾧ -**um**, i, οὐ. (ὑποκ. τ **pileus**).

pīlĕus, i, ὰ. καὶ **pileum**, i, οὐ. πῖλος, ἐθεωρεῖτο ὡς σημεῖον ἐλευθερίας, ὅθεν ἐπὶ δούλων· **ad pileos vocare**, ὑπισχνεῖσθαι ἀπαλλαγὴν δουλείας, (διότι οἱ ἀπελευθερωθέντες κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν των ἐλάμβανον καὶ ἔφόρουν πῖλον.)

pĭlo, āre, (**pilus** 1.) **aliquem**, ψιλῶ, ἀποτριχῶ τινα, λεηλατῶ.

pĭlōsus, a, um, (**pilus** 1.) τριχώδης.

pīlum, i, οὐ. ὑσσός, (τὸ τῶν Ῥωμαίων πολιτῶν ἀκόντιον).

Pilumnus, i, ὰ. γαμήλιός τις θεός.

1. **pĭlus**, i, ὰ. θρὶξ (κατ' ἐξοχὴν τῶν θηρίων). 2) μτφ. τὸ ἐλάχιστον, μηδέν. **pilo minus** ᾧ **ne pilum quidem**, οὐδ' ἐλάχιστον. **non pili facere aliquid**, παρ' οὐδὲν ποιεῖσθαί τι.

2. **pīlus**, i, ὰ. σχεδὸν πάντοτε **primus p.** ὁ πρῶτος λόχος τῶν τριαρίων τῆς λεγεῶνος. **primum pilum ducere** = ἡγεῖσθαι τοῦ πρώτου λόχου. καὶ ἁπλῶς **primus p.** ἡ **primipilus** = **centurio primi pili**, ὁ ἑκατόνταρχος τοῦ πρώτου τῶν τριαρίων λόχου, ὁ ἡγεμὼν τοῦ τάγματος.

Pimpla, ae, θ. Πίμπλα πόλις καὶ πηγὴ τῆς Πιερίας, ταῖς Μούσαις ἀφιερωμένη. Ἐκ τούτου· **Pimplēus**, a, um, τῆς Πίμπλης = ταῖς Μούσαις ἀφιερωμένος. ᾧ ὡς οὐσ. **Pimplēa**, ae = ἡ Μοῦσα.

Pīnārĭus, a, um, Πινάριος, τῶν Πιναρίων, ὄνομα Ῥωμαϊκοῦ τινος γένους.

Pĭnărus, i, ὰ. ποταμὸς τῆς ἐν Κιλικίᾳ Ἰσσοῦ.

Pindărus, i, ὰ. Πίνδαρος, Ἕλλην

Ανρικὸς ἐκ Θηβῶν. Ἐκ τούτου· Pindarĭcus, a, um, Πινδαρικός.

Pindenissus, i, ὁ. Πινδένισσος, πόλις τῆς Κιλικίας. Ἐκ τούτου· Pindenissae, ārum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Pindus ἡ -os, i, ἀ. Πίνδος, ὄρος τῆς Θεσσαλίας.

pīnētum, i, οὐ. (pinus) πιτυών.

pīnĕus, a, um, (pinus) πιτύϊνος.

pingo, pinxi, pictum, 3. aliquid, γράφω τι (χρώμασι), ζωγραφῶ τι. tabula picta, γραφή, ζωγράφημα, εἰκών. 2) ζωγραφῶ, ἀπεικονίζω. 3) μετὰ ἢ ἄνευ τ. acu, ποικίλλω (τῇ ῥαφίδι). μτφ. ἀ) κοσμῶ, καλλωπίζω τι. β') ἐπὶ λόγου· ποικίλλω, κοσμῶ.

pinguesco, ĕre. (pinguis) ἀμεταβ. λιπαίνομαι, παίνομαι.

pinguis, e, (guior, guissimus) λιπαρός, πιμελής, παχύς. κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ ἀγροῦ· ager p. λιπαρά, εὔκαρπος γῆ, (ἡ πίειρα). ὡς οὐσ. pingue, is, οὐ. ἡ πιμελή, τὸ λίπος. 2) μτφ. ἀ) ἐπὶ τοῦ πνεύματος· παχύς, παχυλός, ὁ μὴ ἀγχίνους. β') ἐπὶ λόγου· κομπώδης, διθυραμβώδης. γ') ἥσυχος, ἀτάραχτος.

pinguĭtūdo, ĭnis, θ. (pinguis) λιπαρία, παχύτης.

pīnifer ἢ pīnĭger, ĕra, ĕrum, (pinus-fero ἢ gero) (ποιητ.) πίτυς φέρων, πιτυώδης. mons, ŏris.

1. pinna, ae, θ. (ταυτὸ τῷ penna) πτίλλον, πτερόν. κατὰ πλ. αἱ πτέρυγες. μτφ. ἀ) τὰ πτερώματα τὰ πτερύγια τῶν ἰχθύων. π. χ. τοῦ Δελφῖνος. β') αἱ ἐπάλξεις, προμαχῶνες.

2. pinna, ae, θ. ἡ πίννα.

pinnātus, pinnĭger, ᾱ, ŏ. pennatus, ᾱ.

pinnŏtēres, ae, ἀ. πιννο(τήρης)-φύλαξ.

pinnŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. pinna.

pinsĭtus, a, um, μ. π. τοῦ

pinso, (ἢ pīso) pinsui ἢ pinsi, pinsĭtum ἢ pinsum, pistum, 3. aliquid, πτίσσω, κοπανίζω, ἰγδίζω τι.

pīnus, ūs ᾰ, i, θ. πίτυς, πεύκη. 2) ὅτι ἐκ πίτυος πεποίηται, κατ' ἐξοχήν· (ποιητ.) ἀ) = ναῦς β') = ὅφις.

pinxi, πρκ. τ. pingo.

pĭo, 1. (pius) aliquem, (ἐξ)ιλάσκομαι, ἁγνίζω, καθαίρω, ἐξιλεῶ τινα. p. damnum, διορθῶ, ἐπανορθῶ τὴν βλάβην. Ἐκ τούτου· ἀ) p. fulmen, ἀποτρέπω τὸν κεραυνὸν θυσίᾳ. β') ἐκθύω τι. 2) ἀ) p. sacra, ἐπιτελῶ τὰ ἱερά. β') p. aras, τιμῶ τοὺς βωμούς.

pĭper, ĕris οὐ. πέπερι.

pĭpĕrātus, a, um, (piper) πιπερόπαστος, ὁ πιπέρει ἡρτυμένος.

pīpĭlo, āre, ἀμεταβ. πιππίζειν, πιπίζειν (ἐπὶ πτηνῶν).

pīpĭo, īre, = pipilo.

Piraeus, ĕi, ἀ. (Αἰτ. aeum καὶ -ea), (ποιητ. καὶ Piraeus) Πειραιεύς, δῆμος καὶ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. triplex Piraeei portus, ὁ τριπλοῦς τοῦ Πειραιῶς λιμὴν (Ζέα, Ἀφροδίσιον καὶ Κάνθαρος). Ἐκ τούτου· Piraeus, a, um, Πειραϊκός.

pīrāta, ae, ἀ. πειρατής.

pīrātĭcus, a, um, πειρατικός. ὡς οὐσ. piratica, ae, θ. (ὑπον. ars) ἡ πειρατεία. piraticam facere, πειρατεύειν.

Pīrēnē, ēs, θ. Πειρήνη, πηγὴ ἐν Κορίνθῳ. Ἐκ τούτου -nis, ĭdis, θ. Πειρηνίς, ποιητ. = Κορινθία.

Pīrĭthŏus, i, ἀ. Πειρίθοος, βασιλεὺς τῶν Λαπίθων, υἱὸς τοῦ Ἰξίονος, φίλος τοῦ Θησέως.

pĭrum, i, οὐ. ἄπιον, (ὁ καρπὸς τῆς ἀπίου).

pĭrus, i, θ. ἡ ἄπιος.

Pīrustae, ārum, θ. πλ. Πειρῦσται, ἔθνος τῆς Ἰλλυρίας.

Pīsa, ae, θ. καὶ Pisae, ārum, θ. πλ. Πίσα, Πίσαι, πόλις τῆς Ἠλείδος, πλησίον τῆς ὁποίας οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἐτελοῦντο. Ἐκ τούτου· Pisaeus, a, um, Πισαῖος, καὶ Pisaea, ae, θ. ἡ Πεισαία, (ἱπποδάμεια) 2) κατὰ πλ. Pisae, ārum, θ. Πεῖσαι, πόλις τῆς Τυρρηνίας. Ἐκ τούτου· Pisānus, a, um,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τῶν Πισῶν, καὶ ὡς οὐσ. **Pisani**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Pīsaurum, i, οὐ. πόλις τῆς Ὀμβρικῆς (Πίσαυρον). Ἐκ τούτου· **Pisaurensis**, e, τοῦ Πισαύρου.

piscātor, ōris, ἀ. (piscor) ἁλιεύς.

piscātōrĭus, a, um, (piscator) ἁλιευτικός.

piscātus, ūs, ἀ. (piscor) 1) ἁλιεία. 2) ἁλίευμα.

piscĭcŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τ. piscis.

piscīna, ae, θ. (piscis) ἰχθυοτροφεῖον.

piscīnārĭus, ĭi, ἀ. (piscina) ἰχθυοτρόφος.

piscis, is, ἀ. ἰχθύς· ὡς ἄστρον **pisces**, οἱ ἰχθύες.

piscor, 1. (piscis) ἰχθυῶ, ἁλιεύω.

piscōsus, a, um, (piscis) ἰχθυώδης, πολύϊχθυς.

Pisīda, ae, ἀ. Πισίδης, κατὰ πλ. οἱ Πισίδαι, κάτοικοι τῆς χώρας **Pisidĭa**, ae, θ. Πισιδία, ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ.

Pīsistrātus, i, ἀ. Πεισίστρατος, τύραννος τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκ τούτου· **Pīsistratĭdes**, ae, ἀ. Πεισιστρατίδης.

Pīso, ōnis, ἀ. Πείσων, ὄνομα Ῥωμαϊκοῦ γένους.

pistillum, i, οὐ. καὶ **-us**, ī, ἀ. (pinso) ὁ ὕπερος.

pistor, ōris, ἀ. (pinso) ἀλεστής, ἀρτοποιός.

Pistōrĭum, ĭi, οὐ. ἡ Πιστωρία πόλις Τυρρηνίας. Ἐκ τούτου **-riensis**, e, τῆς Πιστωρίας.

pistrilla, ae, θ. ὑποκ. τοῦ

pistrīna, ae, θ. (σπάν.) συνηθέστ. τὸ

pistrīnum, i, οὐ. (pinso) μυλών. Ἐκ τούτου μτφ. ά) ὡς σημεῖον τοῦ παλαιπώρου, μοχθηροῦ βίου. β') ἀρτοποιεῖον.

pistris ἡ **pristis**, is, ἢ **pistrix**, ἡ **pristix**, ĭcis, θ. πριστρις, πίστρις, πίστριξ, εἶδος ὑπερμεγέθους κήτους. (ποιητ.) τὸ κῆτος (ἄστρον) 2) πρίστρις, εἶδος ταχείας νηός. 3) ὄνομα πλοίου τινὸς τοῦ Αἰνείου.

pistrix, ĭcis, θ. ἴδ. **pistris**.

pistus, a, um, μ. π. τ. **pinso**.

Pītānē, ēs, θ. Πιτάνη, πόλις τῆς μικρᾶς Ἀσίας.

Pithēcūsae, ārum, θ. πλ. Πιθηκοῦσαι, νῆσος ἐν τῇ Τυρρηνικῇ θαλάσσῃ.

Pittăcus, i, ἀ. Πιττακός, φιλόσοφος ἐν Μιτυλήνῃ, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν.

Pittheus, ĕi ἢ ĕos, ἀ. Πιτθεύς, βασιλεὺς τῆς Τροιζῆνος, πατὴρ τῆς Αἴθρας. Ἐκ τούτου· ά) **Pittheĭs**, ĭdis, θ. Πιτθηΐς, (Αἴθρα). β') **Pittheĭus** ἢ **-ēus**, a, um, Πιτθηΐος, Πιτθεῖος.

pītŭīta, ae, θ. φλέγμα, μύξα.

pītŭītōsus, a, um, (pituita) φλεγματώδης, φλεγματικός.

pĭus, a, um, εὐσεβής, ὅσιος, καὶ αἱ ἐκ ἐξ αὐτοῦ προερχόμεναι ἀρεταί π. χ. ἐνάρετος, ἀγαθός, δίκαιος· κατὰ πλ. **pii**, οἱ μακάριοι. **pium est**, ὅσιόν ἐστι. 2) πρᾶος, εὐμενής, ἐλεήμων.

Pĭus, i, ἀ. Πῖος, Ῥωμ. ἐπώνυμιον.

pix, pĭcis, θ. πίσσα.

plācābĭlis, e, (lior) (placo) εὐξύλαστος, εὐκαταπράϋντος. 2) ἱλαστικός, πραϋντικός.

plācābĭlĭtas, ātis, θ. (placabĭlis) τὸ εὐξύλαστον, εὐκαταπράϋντον.

plācāmen, ĭnis ἢ **placamentum**, i, οὐ. (placo) (σπάν.) ἱλασμός, ἱλαστήριον, τὰ ἱλαστικὰ (μέσα).

plācāte, (tior) ἐπίρ. (**placatus**) ἡσύχως, ποᾳῶς.

plācātĭo, ōnis, θ. (placo) ἱλασμός, **deorum**, τῶν θεῶν. 2) πράϋνσις, **animorum**, τῶν ψυχῶν.

plācātus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. placo) **alicui** ἢ **in aliquem**, ἥλεως, εὐμενής, εὔνους τινί. 2) πρᾷος, ἥσυχος, εἰρηνικός, ἠρεμαῖος.

plăcens, entis (μ. ἐν. τ. placeo) ἀρεστός.

plăcenta, ae, θ. πλακοῦς.

Plăcentĭa, ae, θ. Πλακεντία, πόλις τῆς ἄνω Ἰταλίας, ἡ σ. Piacenza. Ἐκ τούτου· **-tīnus**, a, um, Πλακεντῖνος, καὶ ὡς οὐσ. **-tīnī**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

plăcĕo, placŭi ἀ placitus sum, placĭtum, 2. ἀμεταβ. alicui, ἀρέσκω τινί. mihi p. ἐμαυτῷ ἀρέσκω. ἀπροσώπ. placet alicui ἡ ἁπλῶς placet, δοκεῖ τινι· καὶ μετά τ. ut ἢ ὑποτ. ἡ μετ' αἰτ. καὶ ἀπαρ. his placuit, ut venires ἢ te venire, ἔδοξεν ἢ δέδοκται τούτοις σε ἐλθεῖν. senatui placuit, ἔδοξε τῇ συγκλήτῳ.

plăcĭdē, (dius, dissime) ἐπίρ. (placidus), ἡσύχως, πράως, ἠρέμα. μτφ. κατὰ μικρόν. colles p. acclives, λόφοι ἠρέμα προσάντεις.

plăcĭdus, a, um, (dior, dissimus) (placeo) ἥσυχος, πρᾶος, ἠρεμαῖος, εἰρηνικός.

plăcĭtūrus, a, um, μ. μελ. τ. placeo.

plăcĭtus, a, um, (μ. π. τ. placeo) ἀρεστός, ἀγαπητός. ὡς οὐσ. placĭtum, i, οὐ. τὸ δεδογμένον, πρόσταγμα, ἡ γνώμη, καθόλου τὸ ἀρέσκον τινί, ἐπιθυμία.

plăco, 1. (συγγεν. τῷ placeo) aliquem, ἀρέσκομαι, (ἐξ)ιλάσκομαι (κατα)πραΰνω τινά. p. aliquem in aliquem ἢ alicui, διαλάττω τινὰ πρός τινα. 2) (ποιητ.) (κατα)πραΰνω. p. sitim, πραΰνω, σβέννυμι τὴν δίψαν.

plăcŭi, πρκ. τ. placeo.

1. plāga, ae, θ. (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) (πλάγος) κλίμα, χώρα. 2) ἄρκυς, δίκτυον, κυρίως καὶ μτφ.

2 plāga, ae, πληγή, πλῆξις· ὅθεν = πληγή, τραῦμα. plagam ferre ἢ inferre ἢ infligere ἢ facere, πληγὴν ἐμβάλλειν, τραυματίζειν. Ἐκ τούτου μτφ. πληγή, συμφορά, δυστυχία.

plăgĭārĭus, ĭi, ἀ. (ἐκ τοῦ μεταγενεστ. plagium) ἀνδραποδιστής.

plāgōsus, a, um, (plāga 2.) (ποιητ.) πληκτικός, (ὁ ἀγαπῶν νὰ πλήττῃ) μεστὸς πληγῶν.

plăgŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. plaga 1.) περίστρωμα, περιπέτασμα.

Plancus, i, ἀ. Πλάγκος, Ῥωμ. ἐπωνύμιον. Ἐκ τούτου Plancianus, a, um, Πλαγκιανός, τοῦ Πλάγκου.

planctus, ūs, ἀ. (plango) κτύπος, κλαγγή· κατ' ἐξοχήν· ἐπὶ τοῦ στήθους, ὡς σημεῖον πένθους, κοπετός, στερνοτυπία.

plāne, (nius, nissime) ἐπίρ. (planus) ἐπίρ. σαφῶς, ἐμφανῶς, ἐναργῶς, loqui, scribere, λέγειν, γράφειν. 2) παντελῶς, πάντως. p. erudītus, λίαν πεπαιδευμένος.

plango, planxi, planctum, 3. aliquid, πλήττω, κτυπῶ, κρούω, τύπτω πι. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ σφοδρᾶς λύπης, κτυπῶ μέρος τοῦ σώματος, μάλιστα δὲ τὸ στῆθος. p. aequora, πλήττομαι, κόπτομαι, στερνοκοποῦμαι, ἐπίσης καὶ τὸ Μέσον plangor. Ἐκ τούτου p. aliquem, θρηνῶ τινα.

plangor, ōris, ἀ. (plango) 1) (ποιητ.) κτύπος, κλαγγή. 2) στερνοτυπία, κοπετός, θρῆνος.

planguncŭla, ae, θ. πλαγγόνιον. (κηρίνη κόρη τῶν νηπίων, κούκλα).

plānĭtĭa, ae, ἀ. es, ēi, θ. ἐπίπεδον, πεδίον.

planta, ae, θ. φυτόν· κατ' ἐξοχήν· φύτευμα, βλαστός, βλάστημα, φυτευτήριον. 2) (ποιητ.) φυτόν. 3) μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ pedis, πέλμα, ταρσὸς (ποδός).

plantāris, e, (planta), τοῦ φυτεύματος, ὡς οὐσ. -re, is, οὐ. καί συνήθ. κατὰ πληθ. plantaria, ĭum, φυτευτήρια, φυτεύματα, φυτά.

1 plānus, a, um, (nior, nissimus) ἐπίπεδος, ὁμαλός. ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. τὸ ἐπίπεδον, τὸ ὁμαλόν. Ἐκ τούτου· ά) plane ἢ in plano = οὐκ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐπὶ ποδός, = οὐχὶ ἐπὶ δικαστικοῦ βήματος. 2) μτφ. σαφής, ἐναργής, ἐμφανής, φανερός. planum facere, σαφές, φανερὸν ποιεῖν.

2. plānus, i, ἀ. πλάνος.

planxi, πρκ. τ. plango.

plastes, ae, ἀ. πλάστης.

Plătaeae, ārum, θ. πλ. Πλαταιαί, πόλις Βοιωτίας, γνωστὴ διὰ τῆς κατὰ τὸ 479 π. Χ. μάχης. Ἐκ τούτου -enses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ Πλαταιεῖς.

plătălĕa, ae, θ. πελεκάν, (πτην.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

plătănus, i, θ. πλάτανος.
plătēa, ae, θ. (ᾗ platĕa) ἡ πλατεῖα.
Plăto, ōnis, ὁ. Πλάτων, φιλόσοφος, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους. Ἐκ τούτου· Platōnĭcus, a, um, Πλατωνικός. 2) ἐπικούρειός τις ἐκ Σάρδεων, ἐπὶ Κικέρωνος.
plaudo, (plodo) plausi, plausum, 3. 1) ἀμεταβ. ὰ) (ποιητ.) κρατῶ, κτυπῶ, pennis, rostro, ταῖς πτέρυξι, τῷ ῥύγχει. p. alicui, πρὸς ἔπαινόν τινος κροτῶ (τὰς χεῖρας), ἐπικροτῶ, ἐπευφημῶ, ἐπαινῶ τινα. p. mihi, ἐπαινοῦμαι. 2) μεταβ. (ποιητ.) κροτῶ, κτυπῶ τι. pectora manu, ἐπικροτῶ τὰ στέρνα τῇ χειρί.
plausi, πρκ. τ. plaudo.
plausĭbĭlis, e, (plaudo) (ἐπάν.) κροτητός, ἐπαινετός, ἀξιέπαινος.
plausor, ōris, ὁ. (plaudo) ὁ κροτῶν, ἐπαινέτης.
plaustellum, i, οὐ. ὑποκ. τοῦ
plaustrum, i, οὐ. ἅμαξα φορτίων, ἅμαξα φορταγωγός. 2) (ὡς ἄρρ.) ἅμαξα, ἡ μεγάλη Ἄρκτος.
1. plausus, a, um, μ. π. τ. plaudo.
2. plausus, ūs, ὁ. (plaudo) (ποιητ.) κρότος, κτύπος, ψόφος· κατ' ἐξοχὴν ὁ τῶν χειρῶν κρότος πρὸς ἔπαινον = ἔπαινος.
Plautĭus, a, um, Πλαύτιος, τοῦ Πλαύτου, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους, ὡς οὐσ. -us, ĭi, ὁ. ὁ Πλαύτιος. Ἐκ τούτου· Plautĭānus, a, um, Πλαυτιανός, τοῦ Πλαυτίου.
Plautus, i, ὁ. Πλαῦτος Ῥωμ. οἰκογενειακὸν ὄνομα. Ἐκ τούτου -tīnus, a, um, Πλαυτῖνος, τοῦ Πλαύτου.
plēbēcŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. plebs), ταπεινὸς ὄχλος.
plebējus, a, um, (plebs) δημοτικός, (μὴ παρίκιος). καθόλου· δημώδης, κοινός, χυδαῖος, εὐτελής, φαῦλος.
plēbes, ēi ᾗ ἡ, θ. = plebs.
plēbĭcŏla, ae, ὁ. (plebs-colo) δημεραστής, δημοκρατικὸς ἀνήρ.
plēbiscītum, i, οὐ. (ἡ ἀρχαία ἀφ. plebiscitu) (plebs-scisco), ψήφισμα, δόγμα τοῦ δήμου.
plebs, (ᾗ plebis) plēbis, ἡ plebes, ēi, θ. δῆμος, δημοτικοί, οὕτως ἐκαλοῦντο κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς patricii, patres ᾗ senatus. 2) τὸ πλῆθος, οἱ πολλοί, ὁ ὄχλος, (ὁ ταπεινός).
plebis, ĭs. plebs.
1. plecto, ĕre, aliquem, κολάζω, ζημιῶ, τιμωρῶ, συνήθ. παθ. plector, ῥοπάλοις, ῥαπίσμασι κολάζομαι, ζημιοῦμαι, (τιμωροῦμαι)· καθόλου μετὰ γεν. κολάζομαι διά τι. Ἐκ τούτου· p. in aliqua re, ψέγομαι, ἐλέγχομαι, ζημιοῦμαι διά τι.
2, plecto, plexi καὶ plexŭi, plexum, 3. aliquid, πλέκω τι· συνήθ. κατὰ μετοχ. plexus, a, um, (ποιητ.) πεπλεγμένος, πολύπλοκος.
plectrum, i, οὐ. πλῆκτρον (κιθάρας). Ἐκ τούτου· κιθάρα, φθόγγος, ἔτι καὶ λυρικὸν ποίημα.
plēias ᾗ Plejas ἡ Plīas, ădis, θ. Πληϊάς, Πλειάς. συνήθ. κατὰ πλ. Pleiădes, um, αἱ Πλειάδες, οἱ ἑπτὰ ἀστέρες. = Vergiliae.
Plēĭŏnē, ēs, θ. Πληϊόνη, θυγάτηρ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Θέτιδος, σύζυγος τοῦ Ἄτλαντος, μήτηρ τῶν Πλειάδων.
Plemmўrĭum, ĭi, οὐ. Πλημμύριον, ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας.
plēne, (nius, nissime) ἐπίρ. (plenus) πληρούντως. μτφ. τελέως, τελείως, ἐντελῶς, ἀφθόνως.
plēnĭtūdo, ĭnis, θ. (plenus) πλησμονή, τελειότης, ὁλοκληρία.
plēnus, a, um, (nior, nissimus) (pleo, ἐξ οὗ τὸ expleo ᾗ.) πλήρης, μεστός, γέμων. p. irae, πλήρης ὀργῆς. p. fraudis, μεστὸς ἀπάτης. Ἐκ τούτου· ὰ) πλήρης, πλούσιος, inimicorum, ἐχθρῶν, ὁ πολλοὺς ἐχθροὺς ἔχων. β') καθόλου πλήρης, εὔπορος. urbs, mensa, πόλις, τράπεζα. plena pecunia, ἄφθονον ἀργύριον, μέγα τι ποσὸν χρημάτων. γ') femina plena, ἔγκυος γυνή. 2) πλήρης, μεστός, κορεστός. 3) πλήρης, ὅλος. p. annus, πλῆρες

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἔτος, ὅλος ἐνιαυτός. Ἐκ τούτου ά) πλήρης, παχύς, πυκνός. p. homo, εὔσαρκος ἄνθρωπος. β') ἐπὶ φωνῆς μέγας, ἔντονος. plena vox, μεγάλη φωνή. γ') plenum verbum, ἐμφαντικὸν ῥῆμα.

plērique, plerumque, ῐ̆d. plerusque.

plērus, a, um, = plerusque.

† plērus-que, ăque, umque, ὁ πολύς. juventus pleraque, ἡ νεολαία ἡ πολλή, τὸ πολὺ τῆς νεολαίας. συνήθ. κατὰ πλ. plerique, οἱ πολλοί. plerique omnes, οἱ πολλοὶ πάντες. ὡς οὐσ. plerumque, τὸ πολύ· καὶ ὡς ἐπίρ. ὡς τὰ πολλά, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.

Pleumoxĭi, ōrum, ἀ. πλ. λαὸς τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.

Pleuron, ōnis, θ. Πλευρών, πόλις τῆς Αἰτωλίας. Ἐκ τούτου Pleurōnius, a, um, Πλευρώνιος.

plexi καὶ plexŭi, πρκ. τ. plecto. 2.

plexus, a, um, μ. π. τοῦ plecto 2.

Plias, ῐ̆d. Pleias.

plĭco, 1. aliquid, πτύσσω, διπλῶ τι.

Plīnĭus, a, um, Πλίνιος, τοῦ Πλινίου. ὡς οὐσ. Plinius, ĭi, ἀ. ὁ Πλίνιος. ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους. γνωστοί εἰσιν 1) Cajus Pl. Secundus (major), ἀποθανὼν τῷ 79 π. Χ. περίφημος συγγραφεύς, συγγράψας historiam naturalis. 2) Cajus Pl. Caecilius Secundus (minor), φίλος τοῦ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ, συγγραφεὺς πανηγυρικοῦ τινος λόγου καὶ τινων ἐπιστολῶν.

Plisthĕnes, is, ἀ. Πλειστθένης, υἱὸς τ. Πέλοπος, ἀδελφὸς τοῦ Ἀτρέως, ᾧ Θυέστου, πατὴρ τοῦ Ἀγαμέμνωνος καὶ Μενελάου. Ἐκ τούτου -nĭcus, a, um, Πλειστθενικός.

plodo = plaudo.

plōrātus, ūs, ἀ. (ploro) οἰμωγή, κλαυθμός, ὀδυρμός.

plōro, 1. (Ἐκ τοῦ fleo, ὅπως καὶ τὸ porto ἐκ τοῦ fero) οἰμώζω, κλαίω, ὀδύρομαι. 2) μεταβ. (ποιητ.) μετ' αἰτ. ἢ μετ' αἰτ. μὲ ἀπαρ. ἢ μετ' ἀπαρ. ὀδύρομαι, κλαίω, θρηνῶ τινὰ ἤ τι.

plostellum, = plaustellum.

plostrum = plaustrum.

Plotĭus, a, um, = Plautius.

pluit, pluit ᾗ pluvit, ĕre, συνήθ. ἀπρόσ. βρέχει, ύει, pluit sanguinem ἢ sanguine, αἷμα βρέχει. καθόλου· εἰς πλῆθος, ἀφθόνως, βροχηδὸν (κατα)πίπτειν.

plūma, ae, θ. πτίλον, πτερόν. κατὰ πλ. plumae, τὰ πτίλα. 2) (ποιητ.) ά) γνοῦς (περὶ τοῦ πρώτου πώγωνος). β') αἱ τοῦ θώρακος φολίδες εἴτε λεπίδες.

plūmātĭle, is, τό. (pluma) ποικιλτὸν ἔνδυμα.

plūmātus, a, um, (μ. π. τ. plumo) (ποιητ.) πτιλωτός, πτερωτός. 2) λεπίσι κεκαλυμμένος, λεπιδωτός. 3) lorica plumata, ὁ φολιδωτὸς θώραξ.

plumbātus, a, um, (μ. π. τ. plumbo). μολυβδωτός. 2) μολύβδινος.

plumbĕus, a, um, (plumbum) μολυβδοῦς, μολύβδινος. plumbeum vas, μολύβδινον ἀγγεῖον. numus p. = εὐτελές, φαῦλον νόμισμα. Ἐκ τούτου ά) μτφ. (ποιητ.) βαρύς, χαλεπός, ἰρά, ὀργή. β') ἀμβλύς, gladius, ξίφος. Ἐκ τούτου μτφ. βραδύνους, βραδύς, ἀμβλύς, in physicis, τὰ φυσικά.

plumbo, 1. (plumbum) aliquid, μολύβδωτί.

plumbum, i, τό. μόλυβδος. (ποιητ.) ὅ,τι ἐκ μολύβδου πεποίηται. π. χ. σφαῖρα, σωλὴν μολύβδινος ᾄδ.

plūmĕus, a, um, (pluma) πτίλοις κεκοσμημένος, πτιλωτός.

plūmĭpes, ĕdis, (pluma-pes) (ποιητ.) πτερόπους.

plūmo, 1. (pluma) aliquid, πτεροῦ τι.

plūmōsus, a, um, (pluma) (ποιητ.) πτιλωτός, πτερωτός.

pluo, ῐ̆d. pluit.

pbure, ἀφ. τοῦ plus.

plures, ἀ. πλ. τοῦ plus, ῐ̆d. multus.

plūrĭes, ἐπίρ. πλεονάκις.

plurimum, plurimus, ῐ̆d. multus.

plus, ῐ̆d. multus.

pluscŭlus, a, um, (ὑποκ. τ. plus)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

μικρῷ πλεί̓ον, μικρόν τι πλεί̓ον.
plusculum, μικρῷ πλέον, μικρόν τι πλέον, πλέον τοῦ μετρίου, πλέον τοῦ δέοντος, μετὰ γεν. ἡ μεθ' ἑπομένου ut.
plus-quam ἡ plus quam, ἐπίρ. πλέον ἢ.
plŭteus, i, ἀ. καὶ (σπαν.) **pluteum**, i, οὐ. α') θωράκιον εἴτε ξύλινος θώραξ πύργων, πλοίων. χῆ. δι' ὧν οἱ πολιορκούμενοι ἐφυλάττοντο ἀπὸ τὰ βέλη τῶν ἐχθρῶν. β') θώραξ. γ') θριγκός, κιγκλὶς προνάου ἢ στοᾶς, ἔπαλξις.
Plūto καὶ **Plūton**, ōnis, ἀ. Πλούτων, Ἅδης, ὁ κύριος τοῦ ᾅδου, ἀδελφὸς τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος, σύζυγος τῆς Περσεφόνης. Ἐκ τούτου **-tōnĭus**, a, um, Πλουτώνιος, καὶ **-tōnĭa**, ōrum, οὐ. πλ. τὰ Πλουτώνια, ὀνομασία χώρας τινὸς ἐν Ἀσίᾳ ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐχούσης.
Plūtus, i, ἀ. Πλοῦτος, θεὸς τοῦ πλούτου.
plŭvĭa, ae, θ. (pluo) ὑετός, βροχή.
plŭvĭālis, e, (pluvia) ὑέτιος, τοῦ ὑετοῦ. p. aqua, ὑέτιον ὕδωρ, p. dies, ἔπομβρος, ὑετώδης ἡμέρα.
plŭvĭus, a, um, (pluo) = pluvialis, p. aqua, ὑετός, τὸ ὄμβριον ὕδωρ. p. Iupiter, ὁ Ὑέτιος, Ὄμβριος Ζεύς.
pōcillum, i, οὐ. ὑποκ. τ. poculum.
pōcŭlum, i, οὐ. (πόω, πίνω, poto) ποτήριον, ἔκπωμα. 2) (ποιητ.) τὸ ποτόν, πόσις, πῶμα. 3) κατ' ἐξοχήν· κώνειον, πόμα δηλητήριον.
pŏdăgra, ae, θ. ποδάγρα.
Pŏdălīrĭus, ĭi, ἀ. Ποδαλείριος, υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἰατρός τις. 2) ὄνομα Τρωός τινος.
pŏdex, ĭcis, ἀ. πρωκτός.
pŏdĭum, ĭi, οὐ. ἡ ἐν Ἱπποδρόμῳ ἢ ἀμφιθεάτρῳ προεδρία, ἔνθα οἱ γυμνασίαρχοι ἢ πρόεδροι τῶν ἀγώνων ἐκάθηντο.
Poeas, antis, ἀ. Ποίας, πατὴρ τοῦ Φιλοκτήτου, ὅστις διὰ τοῦτο **Poeantĭădes**, ae, ἀ. ἢ **Poeantĭus**, μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ heros ἢ proles, Ποιαντιάδης ἢ Ποιάντιος λέγεται
Poecĭlē, ēs, θ. Ποικίλη (στοά), ἐν τῇ τῶν Ἀθηνῶν ἀγορᾷ.
poēma, ătis, οὐ. ποίημα (ἡ ὀρθ. πλ. poematis).
poena, ae, θ. ποινή, τιμωρία, δίκη. poenas ab aliquo petere (repetere, capere, expetere, sumere), δίκην παρά τινος λαμβάνειν, τιμωρεῖσθαί τινα. poenam ἢ poenas dare (solvere, pendere, expendere) alicui δίκην τινὶ διδόναι. 2) τιμωρία, ἀνία, λύπη.
Poeni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Φοίνικες, Καρχηδόνιοι. καθ' ἓν. **Poenus**, ὁ Φοῖνιξ (Ἀννίβας) Ἐκ τούτου· α') **-nus**, a, um, (ποιητ.) Φοινίκειος, Φοινικικός, Καρχηδονιακός. β') **Punĭcus** (**Poenĭcus**) Φοινικικός, Καρχηδονιακός. malum Punicum, ἡ ῥοιά, σίδη (ὁ καρπός)· ὅθεν φοινικοῦς, φοινικοβαφής. καὶ **Punĭce**, Φοινικιστί, Φοινικικῶς. γ') **Punicānus**, καὶ **Punĭcānus**, a, um, Φοινικικός, Καρχηδονιακός.
poenĭo, īre καὶ **poenior**, ὡς μέσ. = punio.
poenĭtendus, a, um, μ. μέλ. τ. poeniteo.
poenĭtentĭa, ae, θ. (poeniteo) μετάγνωσις, μεταμέλεια, μετάνοια· μετὰ γεν. = ἕνεκά τινος. agere poenitentiam rei alicujus, μεταμέλειάν τινος ποιεῖσθαι.
poenĭtĕo, poenĭtŭi, ēre, μεταμέλομαι, μετανοῶ, μεταγιγνώσκω. alicujus rei, μεταμέλομαί τινι ἢ ἐπί τινι. poenĭtens, ntis, μεταμελούμενος. poenitendus, μεταμελείας ἄξιος.. 2) συνήθ. ἀπρόσ. poenitet aliquem alicujus rei, μεταμέλει μοί τινος, μετανοῶ. quum aliquid fecit, poenitet, μεταμέλει αὐτῷ ποιήσαντι, ποιήσας τι μεταμέλεται. Μετὰ αἰτ. προσωπ. καὶ ἀπαρ. me poenitet non didicisse, μεταμέλει μοι, ὅτι οὐ μεμάθηκα. 3) δυσχεραίνω, δυσχερῶς

φέρω τι. vitae ἡ vivere me poenitet, δυσχερῶς φέρω τὸν βίον.
poēsis, is, θ. ποίησις.
poēta, ae, ἀ. ποιητής.
poētĭca, ae, καὶ -ē, ēs, θ. ποιητική.
poētĭce, ἐπίρ. (poeticus) ποιητικῶς.
poētĭcus, a, um, ποιητικός.
poētrĭa, ae, θ. ποιήτρια.
Pol, (συγκεκ. ἐκ τ. Pollux) ἐπιφ. νή Δία, ναὶ μὰ Δία.
Pŏlĕmo, ōnis, ἀ. Πολέμων, βασιλεὺς τοῦ Πόντου. Ἐκ τούτου -monĭăcus, a, um, Πολεμωνιακός, τοῦ Πολέμωνος. 2) Ἕλλην, ἀκαδημαϊκὸς φιλόσοφος ἐν Ἀθήναις, μαθητὴς τοῦ Ξενοκράτους περὶ τὸ 300 περίπου π. Χ. Ἐκ τούτου· Polemōnēus, a, um, Πολεμώνιος.
pŏlenta, ae, θ. ἄλφιτον, μάζα.
pŏlĭo, īvi, ītum, 4. aliquid, (ἀπο)ξέω, λεαίνω τι. Ἐκ τούτου· ā) κονιῶ, ἐπιχρίω, aliquid aliqua re, τί τινι. p. columnam albo, τὸν κίονα λευκώματι. β') καθόλου, καλλύνω, καλλωπίζω, κοσμῶ τι, domum, τὸν οἶκον. γ') μτφ. κατ(ἐπ)εξεργάζομαί τι, orationem, τὸν λόγον.
pŏlīte, (tius, tissime) ἐπίρ. (politus) κομψῶς, γλαφυρῶς.
Pŏlītes, ae, ἀ. Πολίτης, υἱὸς τοῦ Πριάμου.
pŏlītĭa, ae, θ. πολιτεία, ἐπιγραφὴ ἑνὸς τῶν συγγραμμάτων τοῦ Πλάτωνος.
pŏlītĭcus, a, um, πολιτικός.
pŏlītus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. polio) κεκαλλωπισμένος, domus, οἶκος. 2) μτφ. γλαφυρός, oratio, λόγος.
pollen, ĭnis, οὐ. καὶ pollis, ĭnis, οὐ. πάλη, παλὴ (τὸ λεπτότατον, ἄλευρον).
pollens, ntis, (μ. ἐν. τ. polleo) ἰσχυρός, δυνατός. μετὰ γεν. ἢ ἀφ. κατά τι. 2) (ποιητ.) εὔπορος.
1. **Pollentia**, ae, θ. Πολλεντία, πόλις τοῦ Πικήνου.
2. **pollentĭa**, ae, θ. (polleo) δύναμις, ἰσχύς.
pollĕo, ēre, ἰσχύω, δύναμαι, κρατῶ. is plurimum pollet in republica, οὗτος πλεῖστον δύναται ἐν τῇ πόλει. 2) (ποιητ.) μετ' ἀφ. = εὐπορῶ τινος, pecuniā, χρημάτων.
pollex, ĭcis, ἀ. (polleo) ὁ ἰσχυρός. 2) pollex digitus ἢ ἁπλῶς pollex, ἀντίχειρ, ὁ μέγας δάκτυλος.
pollĭcĕor, cĭtus sum, ēri alicui aliquid, ὑπισχνοῦμαί τινί τι.
pollĭcĭtātĭo, ōnis, θ. (pollicitor) ὑπόσχεσις.
pollĭcĭtor, 1. (θαμ. τ. polliceor), alicui aliquid, ὑπισχνοῦμαί τινί τι.
pollĭcĭtus, a, um, ὑποσχόμενος ᾧ παθ. ὃ ὑπέσχετό τις.
Pollĭo, ōnis, ἀ. Πολλίων, οἰκογενειακὸν ὄνομα.
Pollĭus, a, um, Πόλλιος, tribus, φυλή.
pollis, ĭs. pollen.
pollŭo, pollŭi, pollūtum, 3. aliquid, μιαίνω, μολύνω τι. 2) μτφ. ā) μιαίνω, βεβηλῶ μολύνω, αἰσχύνω, διαφθείρω, aliquam, τινά. β') παραβαίνω τι, pacem, τὴν εἰρήνην.
pollūtus, a, um, μιαρός, μεμιασμένος.
pollūtus, a, um, μ. π. τ. polluo.
Pollux, ūcis, ἀ. Πολυδεύκης, υἱὸς τοῦ Διὸς (ἢ τοῦ Τυνδάρεω) καὶ τῆς Λήδας, ἀδελφὸς τοῦ Κάστορος.
pŏlus, i, ἀ. πόλος (τοῦ κόσμου). 2) ὁ βόρειος πόλος. 3) ποιητ. ὁ οὐρανός.
polvis, ἀργ. ἀντὶ pulvis.
Pŏlўbĭus, ĭi, ἀ. Πολύβιος, Ἕλλην ἱστοριογράφος, φίλος τοῦ νεωτέρου Σκιπίωνος Ἀφρικανοῦ.
Pŏlўdāmas, antis, ἀ. Πολυδάμας, Τρώς τις, φίλος τοῦ Ἕκτορος.
Pŏlўdectes, ae, ἀ. Πολυδέκτης, βασιλεὺς ἐν Σερίφῳ, ὁ παιδαγωγὸς τοῦ Περσέως.
Pŏlўdōrus, i, ἀ. Πολύδωρος, υἱὸς τοῦ Πριάμου. Ἐκ τούτου· -rēus, a, um, τοῦ Πολυδώρου.
Pŏlўhymnĭa, ae, θ. Πολύμνια, μία τῶν Μουσῶν.
Pŏlymnestor ἢ -mestor, ŏris, ἀ. Πολυ(μ)νήστωρ, βασιλεὺς τῆς Θρᾴ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

κης, γαμβρὸς τοῦ Πριάμου σύζυγος τῆς Ἰλιάγης.

Pŏlўnīces, ae, ἀ. Πολυνείκης, υἱὸς τοῦ Οἰδίποδος καὶ τῆς Ἰοκάστης, ἀδελφὸς τοῦ Ἐτεοκλέους· ἀμφότεροι μονομαχήσαντες ἐφονεύθησαν.

Pŏlўphēmus, i, ἀ. Πολύφημος, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος, μονόφθαλμος Κύκλωψ.

pŏlўpus, i, ἀ. πολύπους· θαλάσσιον ζῷον. 2) ὄζαινα, πολύπους (τῶν ῥινῶν).

Pŏlўxĕna, ae, θ. Πολυξένη, θυγάτηρ τοῦ Πριάμου.

pōmārĭus, a, um, (pomum) τῶν ὀπωρῶν, μήλειος, τῶν μήλων. ὡς οὐσ. ἀ) -us, ĭi, ἀ. ὀπωροπώλης. β') -um, ĭi, οὐ. μηλών, ὀπωροφόρος κῆπος.

pōmĕrĭdĭānus ᾗ postm-, a, um, ὁ μετὰ μεσημβρίαν.

pomerĭum, ĭi, οὐ. = pomoerium.

Pōmētĭa, ae, θ. ᾗ Pometĭi, ōrum, ἀ. πλ. Πωμέτιον, πόλις τῶν Οὐόλσκων ἐν Λατίῳ. Ἐκ τούτου -tīnus, a, um, Πωμεντῖνος.

pōmĭfer, ĕra, ĕrum, (pomum-fero) μηλο(ὀπωρο)φόρος.

pōmoerĭum, ĭi, οὐ. (post-moerus ἀντὶ murus) πωμήριον, ὁ περὶ τὸ τεῖχος τῆς Ῥώμης ἀργὸς ᾗ ἀκατοίκητος τόπος.

Pōmōna, ae, θ. (pomum) Ὀπώρα, ἡ τῆς ὀπώρας θεά.

pōmōsus, a, um, (pomum) πολύμηλος, ὀπωροφόρος.

pompa, ae, θ. πομπή, (κατὰ τὰς ἑορτὰς π. χ. ἀγώνων, θριάμβων, κηδείας, γάμων καὶ τῶν τοιούτων). Ἐκ τούτου· 2) ἀ) πομπή, ἀκολουθία, ἀκόλουθοι. β') ἡ πληθύς, τὸ πλῆθος. 3) μτφ. ἡ πομπή, κόμπος, μεγαλοπρέπεια (λόγου).

Pompēji, ōrum, ἀ. πλ. Πομπηΐα, πόλις Καμπανίας. Ἐκ τούτου· Pompejānus, a, um, Πομπηϊανός, τῆς Πομπηΐας. ὡς οὐσ. Pompejanum, i, οὐ. χωρίον, ἐπαυλίς τις τοῦ Κικέρωνος ἐν Πομπηΐᾳ, ᾗ Pompejani, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Πομπηϊανοί.

Pompējus, a, um, Πομπήϊος, τοῦ Πομπηΐου· ᾗ ὡς. οὐσ. -jus, i, ἀ. Πομπήϊος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους. Ἐκ τούτου. -jānus, a, um, Πομπήϊος, τοῦ Πομπηΐου. ᾗ -jāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Πομπηϊανοί, ὀπαδοὶ τοῦ Πομπηΐου.

Pompĭlĭus, a, um, Πομπίλιος, τοῦ Πομπιλίου, καὶ ὡς οὐσ. -us, ĭi, ἀ. Πομπίλιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους.

pompўlus, i, ἀ. = nautilus.

Pompōnĭus, a, um, Πομπώνιος, τοῦ Πομπωνίου καὶ ὡς οὐσ. -us, ĭi, ἀ. Πομπώνιος. Ἐκ τούτου· -niānus, a, um, Πομπωνιανός, τοῦ Πομπωνίου.

Pompt- ᾗ **Pomt-**, = **Pont-**.

pōmum, i, οὐ. ὀπώρα, μῆλον, (κάρυον, κεράσιον, κλπ.) 2) (ποιητ.) ὀπωροφόρον δένδρον.

pōmus, i, θ. ὀπωροφόρον δένδρον ὀπώρα.

ponděris, γεν. τ. pondus.

ponděro, 1. (pondus) aliquid, σταθμῶμαι, ζυγοστατῶ τι. 2) μετὰ τῆς ex καὶ ἀφ. ἡ ἁπλῆ ἀφ. ἐξετάζω, κρίνω τί τινι.

ponderōsus, a, um, (sior, sissimus) (pondus) βαρύς, ἐμβριθής, vox, φωνὴ (δυνατή).

pondo, ἄκλ. (ἀφ. τ. ἀγρ. pondus, i,) σταθμῷ, ὁλκῇ, καθ' ὁλκήν, coronam libram pondo, στέφανος λίτραν ἕλκων, μιᾶς λίτρας τὸν σταθμόν. 2) ὡς οὐσ. ἄκλ. οὐ. ἡ λίτρα. triginta milia pondo argenti, τριάκοντα χιλιάδες λίτραι ἀργύρου. donum ex auri pondo quinquaginta, δῶρον ἐκ 50 λιτρῶν χρυσοῦ.

pondus, ĕris, οὐ. (pendo) βάρος, σταθμός, ὁλκή, saxa magni ponderis, λίθοι μεγάλου βάρους, μεγάλης ὁλκῆς. magnum pondus auri, πολὺς σταθμὸς εἴτε πλῆθος χρυσοῦ. κατ' ἐξοχήν· ἀ) τὸ σταθμίον, ζυγίον, σφαῖρωμα (τῆς ζυγοῦ), pondera iniqua, ἄνισα σταθμία. β') ἰσορροπία. 2) σῶμα βαρύ, βάρος. omnia pondera in terram feruntur, πάντα τὰ βάρη (τὰ βαρέα)

κάτω φέρεται. Ἐκ τούτου (ποιητ.) =τὸ βάρος τῆς κοιλίας, τὸ κύημα. 3) μτφ. ἀ) βάρος, ῥοπή, ἐμβριθεια. id est magni ponderis, τοῦτο μέγα δύναται, μεγάλην ἔχει ῥοπὴν (βαρύτητα)· magnum p. habere apud aliquem, μέγα παρά τινι δύνασθαι. β') (ποιητ.) =onus, βάρος, φορτίον. γ') (ποιητ.) ἐμβριθεια, σεμνότης, σπουδαιότης, σταθερότης.

1. pōne, (σπάν. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) πρόθ. μετ' αἰτ. ὄπισθεν τινος.

2. pŏnĕ, ἐπίρ. κατόπιν, ὄπισθεν, ὀπίσω.

pōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, 3. (κατὰ συναίρ. ἐκ τ. po-sĭno) aliquid in aliqua re, (σπαν.) in aliquid, τίθημί τι ἔν τινι, εἴς τι, tabulas in aerario, τοὺς πίνακας ἐν τῷ ταμείῳ, libros in mensa, τὰς βίβλους ἐπὶ τῆς τραπέζης. p. aliquid in conspectu, ante oculos alicujus, τίθημί τι ὑπ' ὄψιν τινός, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τινος. Ἐκ τούτου· ἀ) p. castra, καταστρατοπεδεύω, στρατοπεδεύομαι. β') p. domum οἰκοδομῶ, κατασκευάζω οἶκον. p. tropaeum, στήσασθαι τρόπαιον. p. urbem, aram, ἱδρύομαι πόλιν, βωμόν. p. praesidium, τάττω, καθίστημι φρουράν. γ') (ποιητ.) φυτεύω, vitem, ἄμπελον. δ') παρατίθημί τινί τι, porcum alicui, χοῖρον τινί. ε) προτίθημι, praemium, ἆθλον. ς') ἐνεγυράζω τι. ζ') (ποιητ.) εὐθετῶ, comam, τὴν κόμην. 2) μτφ. τίθημι, ὑπολαμβάνω, ἡγοῦμαι, νομίζω τι. mortem in malis, τίθεσθαι τὸν θάνατον ἐν τοῖς κακοῖς. aliquid in beneficii loco, ἐν εὐεργεσίας μέρει τίθεσθαί τι. p. aliquem principem, ἡγοῦμαί τινα ἡγεμόνα, aliquid in gloria, ἔνδοξον, εὐκλεές, p. aliquid in dubio, ἀμφισβητῶ περί τινος. p. multum in re aliqua, πολλοῦ λόγου ἄξιον ἡγοῦμαί τι. παθ. positum est in aliqua re, κεῖται ἔν τινι., (ἐξαρτᾶται ἐκ τινος). Ἐκ τούτου ἀ) =ὀηλῶν λέγω. β') τίθημι, ποιῶ, pone eum esse victum· θὲς ὅτι ἐκεῖνος ἡττήθη. γ') τίθημί τι πρὸς ζήτησιν. p. quaestionem, (προ)τίθημι, ἐν μέσῳ τίθημι ζήτημα. δ') ἐπὶ χρημάτων· δανείζω· pecuniam apud aliquem, χρήματά τινι δανείζω. 3) κατα(ἀπο)τίθεμαι, arma, τὰ ὅπλα. iram τὴν ὀργήν, λήγω τῆς ὀργῆς. 4) (ποιητ.) κατα(παύω) πραΰνω τι, freta, τὴν θάλασσαν.

pons, pontis, ἀ. γέφυρα, κατ' ἐξοχήν· ἀ) γέφυρα πλοίοις ἐζευγμένη. (ἡ ἀπὸ νεῶς εἰς τὴν ὄχθην φθάνουσα). β') γέφυρα, ἐξώστρα, σαμβύκη τῶν πολιορκητικῶν πύργων. γ') κατὰ πλ. αἱ πάροδοι δι' ὧν ὁ λαὸς κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας πρὸς τὸ septum, ἐπορεύετο ἵνα ψηφοφορήσῃ.

pontĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. pons).

Pontĭcus, a, um. 1) ὡς ἐπίθ. ἴδ. Pontus. 2) Ponticus, i, ἀ. Ποντικός, ὄνομα Ῥωμαίου τινὸς ποιητοῦ.

pontĭfex, fĭcis, ἀ. ποντίφηξ, ἱεροδιδάσκαλος, ἱερεφύλαξ, ἱερο(μνήμων)φάντης· κατ' ἀρχὰς μὲν ἦσαν τέσσαρες ἐν Ῥώμῃ, εἶτα δὲ ὀκτώ, καὶ τελευταῖον 15 ποντίφηκες, οἵτινες τὴν ἐπισασίαν τῶν ἱερῶν εἶχον· ὁ πρῶτος αὐτῶν ἐκαλεῖτο, p. maximus, =ὁ Ἀρχιερεύς.

pontĭfĭcālis, e, (pontifex) τῶν ποντιφίκων.

pontĭfĭcātus, ūs, ἀ. (pontifex) ἡ τιμή, τὸ ἀξίωμα τοῦ ποντίφικος, ἀρχιερεία, ἀρχιερωσύνη.

pontĭfĭcĭus, a, um, (puntifex) = pontificalis. 2) τῶν ποντιφίκων, ἱεροφαντικός.

pontis, γεν. τοῦ pons.

Pontīnus, a, um, Ποντῖνος, Πωμεντῖνος. Pontina palus ἢ paludes, τὸ Ποντῖνον ἢ Πωμεντῖνον ἕλος ἐν Λατίῳ, δι' οὗ ἡ Ἀππία ὁδός.

ponto, ōnis, ἀ. (λέξις Γαλ.) εἶδός τι, ἀ) γαλλικῶν πλοίων. β') γεφυρῶν.

1. pontus, i, ἀ. πόντος, τὸ βάθος maris, τῆς θαλάσσης (ποιητ.) ἡ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

βαθεῖα θάλασσα καὶ τὸ μέγα κῦμα, ὁ κλύδων.

Pontus, i, ἀ. Πόντος, ἡ μαύρη θάλασσα, ὁ Εὔξεινος πόντος. 2) συχνὰ αἱ ὄγθαι τῆς Μαύρης θαλάσσης. κατ' ἐξοχήν· χώρατις τῆς μικρᾶς Ἀσίας μεταξὺ Βιθυνίας καὶ Ἀρμενίας, ὁ Πόντος, τὸ βασιλειον τοῦ Μιθριδράτου, βραδύτερον, 'Ρωμαϊκὴ ἐπαρχία. 'Εκ τούτου **Pontĭcus**, Ποντικός, **mare**, θάλασσα, = ἡ μαύρη θάλασσα.

pŏpa, ae, ἀ. Θύτης, ὁ θυτήρ, ὁ θυσιάζων.

pŏpellus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. **populus** 1.) κοινός, ταπεινός, λαός.

Pŏpĭlĭus, a, um, Ποπίλιος, τοῦ Ποπιλίου. ὡς οὐσ. **-ius**, ĭi, ἀ. Ποπίλιος, ὀνομασία 'Ρωμ. τινος γένους.

pŏpīna, ae, θ. (πέπω, πέπτω, **popa**) ἑφθοπωλεῖον, ὀψοπωλεῖον. 2) ὄψον.

pŏpīno, ōnis, ἀ. (**popīna**) (ποιητ.) καταπότης, ὀψοφάγος, ἄσωτος.

pŏples, ĭtis, ἀ. ἰγνύα, κώληψ, καθόλου τὸ γόνυ.

Poplĭcŏla, ae, ἀ. = **Publĭcola**.

pŏposci, παρκ. τ. **posco**.

pŏpŭlābĭlis, e, (**populor**) (ποιητ.) φθαρτός.

pŏpŭlābundus, a, um, (**populor**) πορθῶν, λεηλατῶν.

pŏpŭlāris, e, (**populus** 2.) ἐπι(ἐγ)γώριος. ὡς οὐσ. **-ris**, is, ἀ. ἀ) ὁ δημότης, πολίτης. β') ἑταῖρος, μέτοχος, κοινωνός, **sceleris**, τοῦ κακουργήματος. 2) δημοτικός, τοῦ δήμου, δημώδης, κοινός. **opinio p.** γνώμη τοῦ δήμου. **verba popularia**, ῥήματα δημώδη (τῆς δημοτικῆς γλώσσης), χυδαῖα. **munus populare**, δῶρον τοῦ δήμου (τῷ δήμῳ διδόμενον) **laus p.**, ὁ πρὸς τοῦ δήμου ἔπαινος. 'Εκ τούτου· ἀ) παθ. δημοτικός, δημοφιλὴς κεχαρισμένος τῷ δήμῳ. β') ἐνεργ. δημοτικὸς φιλόδημος, (φιλῶν τὸν δῆμον) ἢ χαριζόμενος τῷ δήμῳ, δημαγωγικός. ὡς οὐσ. **-res**, ium, ἀ. πλ. οἱ δημοτικοί, οἱ δημοκράται.

pŏpŭlārĭter, ἐπῤ. (**popularis**) δημοκρατικῶς, φιλοδήμως, **dicere**, λέγειν. 2) δημοτικῶς, κοινῶς, χυδαίως.

pŏpŭlātĭo, iōnis, θ. (**populor**) πόρθησις, λεηλασία.

pŏpŭlātor, ōris, ἀ. (**populor**) πορθητής, λεηλάτης.

pŏpŭlĕus, a, um, (**populus** 2) λεύκινος, ἐξ αἰγείρου.

pŏpŭlĭfer, ĕra, ĕrum, (**populus** 2. **-fero**) (ποιητ.) λεύκας ἢ αἰγείρους φέρων.

pŏpŭlĭscītum, i, οὐ. (**populus -scitum**) ψήφισμα δήμου.

pŏpŭlnĕus ἢ **populnus** a, um, (**populus** 2) = **populeus**.

pŏpŭlo ἢ **popŭlor**, 1. (**populus** 1.) **aliquid**, λητίζομαι, πορθῶ, λεηλατῶ, ἐρημῶ τι. 2) (ποιητ.) καθόλου ἀ) **p. aliquid aliqua re**, ἐρημῶ, στερῶ τί τινος. β') ἀφανίζω φθείρω τι.

Pŏpŭlōnĭa, ae, θ. καὶ **-ĭi**, ōrum, ἀ. πλ. Ποπλωνία, πόλις τῆς Τυρρηνίας. 'Εκ τούτου· **-nienses**, ium, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

pŏpŭlor, ātus. **populo**.

1. **pŏpŭlus**, i, ἀ. (πολὺς) λαός, ἔθνος. ποιητ. ἀντὶ τοῦ πλῆθος. 2) δῆμος, κατ' ἐξοχὴν δημοκρατουμένης πόλεως, καὶ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς εὐγενεῖς. Κατ' ἐξοχὴν ἐν 'Ρώμῃ· ἀ) κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους οἱ πατρίκιοι, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς Πληβείους (**plebs**) β') κατὰ τοὺς ὑστέρους χρόνους· ἀ) ἐνίοτε = **plebs**, ὁ δῆμος, οἱ πολλοί, ὁ ὄχλος. β') συνήθ. ἅπας ὁ δῆμος, οἱ Πατρίκιοι μετὰ τῶν Πληβείων. οὕτω συχνάκις, **populus Romanus**, ὁ 'Ρωμ. λαός. **senatus populusque Romanus**, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῶν 'Ρωμ.

2. **pōpŭlus**, i, θ. λεύκη, αἴγειρος.

porca, ae, θ. (**porcus**) ἡ χοῖρος, σῦς.

porcellus, i, ἀ. ὑποκ. τ. **porcus**.

porcīnārius, Yi, ἀ. (**porcinus**) χοιροφάγος, χοιροπώλης.

porcīnus, a, um, (**porcus**) χοίρειος, χοιρινός, τοῦ χοίρου. Ἐκ τούτου

οὐσ. porcina, ae, θ. (ὑπον. caro) χοίρειον κρέας.

Porcĭus, a, um, Πόρκιος, τοῦ Πορκίου. καὶ ὡς οὐσ. -ĭus, ĭi, ἀ. Πόρκιος, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους.

porcŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. porca.

porcŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τοῦ porcus.

porcus, i, ἀ. χοῖρος. p. femina, ἡ χοῖρος.

porgo, porxi, ĕre, = porrigo. (ποιητ.)

Porphўrĭon, ōnis, ἀ. Πορφυρίων, εἷς τῶν Γιγάντων.

porrectĭo, iōnis, θ. (porrigo) ἔκ(ἀνά)τασις.

1. porrectus, a, um, μ. π. τ. porricio.

2. porrectus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. porrigo) ἐκ(παρα)τεταμένος, ἐπίπεδος. loca p., τόποι ἐκ(παρα)τεταμένοι. Ἐκ τούτου· syllaba porrecta, ἐκτεταμένη συλλαβή. senex p., γέρων, ἐκτεθείς = ἀποθανών.

porrexi, πρκ. τ. porrigo.

porrĭcĭo, porrectum, 3. (ἀρχαῖος τύπος = projicio) ὡς θυσίαν προσφέρω, θυσιάζω, p. exta in mare, ἡ fluctus, τὰ σπλάγχνα τοῦ ἱερείου εἰς τὴν θάλασσαν ἢ εἰς τὰ κύματα ἐμβάλλω.

1. porrīgo, ĭnis, θ. πιτυρίασις, λεπίς.

2. porrĭgo, rexi, rectum, 3. (porro ἢ pro-rego) aliquid, προ(ἐκ, ἀνα)τείνω τι, brachium, τὸν βραχίονα· κατ' ἐξοχήν· p. manum, ἀνατείνω τὴν χεῖρα, ἐπὶ χειροτονίας. p. aciem, ἐκτείνειν τὴν φάλαγγα. porrigo me ἡ συνήθ. porrigor, ἐκ(παρα)τείνομαι. p. hostem, ἐκτείνω κατὰ γῆς, καταβάλλω τὸν πολέμιον. 2) alicui aliquid, προτείνω, προσφέρω, δίδωμι, τινί τι.

porro, ἐπίρ. πόρρω, πρόσω, μακράν, ire, ἰέναι, agere armentum, ἄγειν τὴν ἀγέλην. 2) τὸ λοιπόν, τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ μετέπειτα. 3) εἶτα, λοιπόν, οὖν.

porrum, i, οὐ. καὶ porrus, i, ἀ. πράσον.

porta, ae, θ. πύλη, (πόλεως στρατοπέδου, νῆ.) 2) πύλη, εἴσ(δί, πάρ)οδος, πόρος. 3) πύλαι, τὰ στενά. portae Ciliciae, τὰ στενὰ τῆς Κιλικίας.

portātĭo, iōnis, θ. (porto) (μετα)κομιδή.

portendo, tendi, tentum, 3. porro = pro-tendo) aliquid, (προ)σημαίνω, προμηνύω, προφητεύω τι. Ἐκ τούτου· μτφ. πρό(ἐπί)κειμαι.

portentĭfer, ĕra, ĕrum, ᾗ portentĭfĭcus, a, um, (portentum-fero ἢ facio) τερατουργός.

portentōsus, a, um, (portentum) τερατώδης, περάστιος.

portentum, i, οὐ. (portendo) σημεῖον, διοσημεῖον. Ἐκ τούτου ἀ) (ποιητ.) τέρας. β') τέρας, ἐπὶ διεφθαρμένου, πονηροῦ νῆ. ἀνθρώπου. 2) ἡ τερατώδης ποίησις, θαύματα, μῦθοι, διηγήματα.

portentus, a, um, μ. π. τ. portendo.

Porthmeus, eĭ, ἀ. Πορθμεύς. (ποιητ.) ὁ κομιστής, κατ' ἐξοχὴν ὁ γάρων.

portĭcŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. porticus.

portĭcus, ūs, θ. στοά· τοιαῦτα δὲ ἐχρησίμευον ὡς περίπατοι, κατ' ἐξοχὴν Στοά, ἡ Στωϊκὴ φιλοσοφία, οἱ Στωϊκοί (φιλόσοφοι). 2) πρόστωον, περίστυλον. 3) = vinea, πρόθυρον.

portĭo, iōnis, θ. μοῖρα, μερίς, regnum portionibus inter filios dividere, τὴν βασιλείαν κατὰ μοίρας τοῖς υἱοῖς διαιρεῖν· ὅθεν 2) λόγος, ἀναλογία· συχνὰ ἐν τῇ φράσει, portione, καὶ παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις ἁπλῶς portione, κατὰ λόγον, κατ' ἀναλογίαν, ἀναλόγως.

portiscŭlus, i, ἀ. τὸ ξύλον, ἡ σφῦρα δι' οὗ ὁ κελευστὴς τὸ σημεῖον τοῖς κωπηλάταις ἔδιδε, δι' οὗ ἐκέλευε· ὅθεν μτφ. = κέλευσμα.

1. portĭtor, ōris, ἀ. (portus) ἐλλιμενιστής. 2) συνήθ. τελώνης.

2. portĭtor, ōris, (porto) ποιητ. κομιστής, βαστακτής, κατ' ἐξοχὴν = ὁ χάρων, πορθμεύς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

porto, 1. (fero) aliquid, κομίζω, βαστάζω, φέρω τι. vehiculo portari, ἐπὶ ὀχήματος ὀχεῖσθαι, κομίζεσθαι. p. alicui aliquid, φέρω τί τινι.

portōrĭum, ĭi, οὐ. (portus) ἐλλιμένιον. 2) σύνθ. δι(παρ)αγώγιον, τέλος, τελωνεῖον.

portŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. porta).

Portūnus, i, ὁ. (portus) Παλαίμων, θ.ὸς τῶν λιμένων παρὰ Ῥωμαίοις.

portuōsus, a, um, (sior, sissimus) portus) πολυ(εὐ)λίμενος. 2) εὔορμος.

portus, ūs, ὁ. λιμήν. e portu solvere, proficisci, exire, ἀνάγεσθαι ἐκ τοῦ λιμένος. in portu operam dare = portitor 1. Ἐπιφ. ρηματ. in portu esse ἢ navigare = ἐν ἀσφαλεῖ εἶναι. Ἐκ τούτου μτφ. λιμήν, καταφύγιον. 2) (ποιητ.) τὸ στόμα, ἡ ἐκβολὴ ποταμοῦ.

porxi, πρκ. τ. porgo.

pos καὶ pot, ἄγρ. ἐξ οὗ compos, possum, potens κ.τ.λ. ἴδ. potis.

posco, pŏposci, ĕre, aliquid ἢ aliquid ab aliquo, ἢ aliquem aliquid, αἰτῶ τι ἢ τι παρά τινος, ἢ τί τινα. p. filiam alicujus mihi uxorem, αἰτῶ τὴν θυγατέρα τινὸς εἰς γάμον. poscor aliquid, αἰτοῦμαί τι (ὑπό τινος) καὶ ἁπλῶς poscor, προκαλεῖται μέ τις ἢ προκαλοῦνταί με, κελεύομαι (εἰπεῖν, ᾄσαι κ.τ.λ.) ὅθεν ά) ἐν δικαστηρίῳ αἰτῶ τινα ἔκδοτον. quos populus poscit, οὓς ὁ δῆμος ἐξαιτεῖ. β') προκαλοῦμαι. poscit Aeneam in proelia, προκαλεῖται τὸν Αἰνείαν εἰς μάχην. 2) ζητῶ, ἐρωτῶ τι. 3) αἰτοῦμαι, ἐπικαλοῦμαι, deos, τοὺς θεούς. 4) ζητῶ, βούλομαί τι.

pŏsĭtĭo, ōnis, θ. (pono) θέσις, τὸ τιθέναι. Ἐκ τούτου ά) θέσις, χρῆσις τῆς λέξεως. β') θέσις, κατάφασις, βεβαίωσις. γ') ἡ θέσις, τὸ θέμα. δ') ἐν τῇ γραμματικῇ· ἡ κατάληξις. ε) ἐν τῇ μητρικῇ. 1) ἡ ἄρσις καὶ ἡ θέσις (τοῦ ῥυθμοῦ). 2) p. syllabae, ἡ θέσις μιᾶς βραχείας συλλαβῆς πρὸ δύω συμφώνων, οὗ ἕνεκα μακρὰ γίγνεται, = ἔκτασις συλλαβῆς. 2) p. corporis, θέσις, στάσις τοῦ σώματος. 3) τὸ κεῖσθαι ἡ θέσις, loci, τοῦ τόπου.

pŏsĭtor, ōris, ὁ. (pono) (ποιητ.) κτίστης, θεμελιωτής.

1. pŏsĭtus, a, um, μ. π. τ. pono.

2. posĭtus, ūs, ὁ. (pono) (ποιητ.) θέσις.

possēdi, πρκ. τ. possideo καὶ possido.

1. possessĭo, ōnis, θ. (possido) ἡ κατάληψις, κατοχή, κατάσχεσις.

2. possessĭo, ōnis, θ. (possideo) κτῆσις, κατοχή. esse in possessione rei alicujus, κατέχειν τι. 2) κατ' ἐξοχήν· ἡ κτῆσις, κτῆμα, χωρίον.

possessiuncŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. possessio. 2.

possessor, ōris, ὁ. (possideo) κτήτωρ, ὁ (κατ)ἔχων, κεκτημένος τι.

possessus, a, um, μ. π. τ. possideo καὶ τ. possido.

possĭdĕo, sēdi, sessum. 2. (posedeo) aliquid, (κατ)ἔχω, κέκτημαι, νέμομαί τι. κυρ. καὶ μτφ. = κατειλημμένον ἔχω τι.

possīdo, sēdi, sessum. 3. (po-sido) aliquid, κτῶμαι, καταλαμβάνω τι, (ἐπι)κρατῶ τινος, κύριος γίγνομαί τινος. possessus, κατειλημμένος, κρατηθείς, κατεχόμενος.

possum, pŏtŭi, posse, (κατὰ συναίρ. ἐκ τοῦ potis-sum, ὡς καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐγράφετο) δύναμαι. p. aliquid facere, δύναμαι, δυνατός εἰμι ποιεῖν τι. καὶ ἑπομένου τοῦ ut μεθ' ὑποτ. non potest fieri, ut, non ἢ quin-, ἀδύνατόν ἐστι, οὐχ οἷόντε ἐστιν-. facere non possum ut non ἢ quin-, (μεθ' ὑποτ.) οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ-, οὐχ οἷός τέ εἰμι μὴ οὐ-, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ δύνομαι μή-. ὡσαύτως non possum non (μετ' ἀπαρ.)· potest, δύναται, δυνατόν ἐστιν, ἐνδέχεται, μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ ut καὶ ὑποτ. ut potest, (ὑπον. fieri) ὡς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

δυνατόν, κατὰ τὸ δυνατόν. non potest, οὐ δύναται, ἀδύνατόν ἐστιν. quantum potest, ὅσον δύναται, ὡς οἷόν τε, καθ' ὅσον ἐνδέχεται. 2) δύναμαι, δυνατός εἰμι, ἰσχύω. plurimum posse, πλεῖστον ἰσχύειν. 3) χρῆναι, δεῖν. quod facere potuisti, ὅπερ ἐχρῆν (ἔδει) ποιεῖν.

1. post, πρόθ. μετ' αἰτ. Α') ἐπὶ τόπου· 1) ὄπισθέν τινος. p. castra, ὄπισθεν τοῦ στρατοπέδου. 2) μετά τινα, ὕστερόν τινος. Lydia erat, Chloen, ἡ Λυδία ὑστέρα τῆς Χλόης, (ἐν ἐλάττονι ἢ ἡ Χλόη τιμῇ ἦν). Β') ἐπὶ χρόνου· μετά τι, ἐπί τινι, ὕστερόν τινος. p. Trojae excidium, μετὰ τὴν τῆς Τροίας κατασκαφήν. p. Brutum proconsulem, μετὰ τὴν ἀνθυπατείαν τοῦ Βρούτου, aliquot p. menses, μετά τινας μῆνας. p. annum quartum ἢ annos quatuor quam (quo, quibus) urbs capta est, τρισὶν ἔτεσιν ὕστερον ἢ ἡ πόλις ἑάλω (τρία ἔτη μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς πόλεως). p. hominum memoriam ἢ p. natos homines, ἐφ' ὅσον ἀνθρώπων μνήμη ἐξικνεῖται. p. ea (ἢ postea) ἢ p. haec ἢ p. quae, ὕστερον τούτων, ὕστερον μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τούτοις.

2. post, ἐπίρ. Α') ἐπὶ τόπου· ὄπισθεν. qui p. erant, οἱ ὄπισθεν ἦσαν. Ex τούτου· τροπ. post fuere, ὕστεροι ἦσαν, ὑστέρισαν. illud putavit p. esse = ὡς δευτέρου λόγου ἄξιον ἐνόμισεν ἐκεῖνο. Β') ἐπὶ χρόνου· ὕστερον. paulo p. ἢ p. paulo, ὀλίγῳ (ὀλίγον) ὕστερον. multo p. ἢ p. multo, πολλῷ (πολὺ) ὕστερον. non (haud) multo p. ἢ p. non multo, οὐ πολλῷ ὕστερον. multis p. annis ἢ multis annis p. (σπαν. p. multis annis), πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον, p. inde ἢ p. deinde, ἔπειτα ὕστερον, εἶτα ἐξῆς. anno quarto post, quam-, τέτταρσιν ἔτεσιν ὕστερον ἢ-. πρβλ. postquam.

postĕa, ἐπίρ. (post-ea) μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τούτοις, ὕστερον. non multo p., οὐ πολλῷ ὕστερόν. postea quam ἢ posteaquam, ὕστερον ἤ, ἐπεί.

posteāquam, σύνδ. ἴδ. postea.

postĕrĭor, us, ἴδ. posterus.

postĕrĭtas, ātis, θ. (posterus) ὁ μέλλων χρόνος, τὸ μέλλον. in posteritatem, εἰς τὸ μέλλον. 2) οἱ ἐπιγενησόμενοι, οἱ ἐπιγιγνόμενοι, οἱ ἔπειτα. 3) ἡ ἑξῆς τάξις, τὰ ἑξῆς.

postĕr(us), a, um, (post) (ἡ ἐν. ὀνομ. τοῦ ἀρσ. ἄχρηστος) Α') τὸ θετικόν· 1) ἐπὶ χρόνου· ὕστερος. postero die, τῇ ὑστεραίᾳ. laus p., (ποιητ.) ὁ παρὰ τοῖς ὕστερον ἔπαινος. in posterum, εἰς τὸν ὕστερον χρόνον, τὸ λειπόν, τοῦ λοιποῦ ἢ εἰς τὴν ὑστεραίαν (ἡμέραν). postero = postero die. Ἐκ τούτου ὡς οὐσ. postĕri, ōrum, ἀ. πλ. οἱ ὕστερον, οἱ ἐπιγιγνόμενοι, ἐπιγενησόμενοι, οἱ ἀπόγονοι. 2) ὕστερος, ἐλάττων, ὑστερίζων.- Β') συγκριτ. posterior, ius, 1) ἐπὶ τόπου· ὀπίσθιος. pedes posteriores, οἱ ὀπίσθιοι πόδες, οἱ ὄπισθεν πόδες. 2) ὕστερος, ὑστερίζων, ἐλάττων, δεύτερος. patriae salus ei posterior erat sua dominatione, τὴν τῆς σωτηρίας πατρίδα ἐν ἐλάττονι τῆς ἑαυτοῦ δεσποτείας ἐτίθει. 3) ἐπὶ χρόνου· ὕστερος. posteriores cogitationes, αἱ δεύτεραι φροντίδες.- Γ') ὑπερθ. ά) postrēmus, a, um, 1) ἐπὶ τόπου· ἔσχατος, τελευταῖος. postrema acies, ἡ οὐρὰ (τῆς στρατιᾶς), οἱ ὀπισθοφύλακες. in postremo libro, ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῦ βιβλίου. 2) ὕστατος, φαυλότατος, homines postremi, οἱ φαυλότατοι ἄνθρωποι. 3) ἐπὶ χρόνου· ὕστατος, τελευταῖος, ad postremum, τελευταῖον, τέλος. Ἐκ τούτου ὡς ἐπίρ. Α') postremo, (ἐπὶ ἀπαριθμήσεως) τελευταῖον, τέλος. Β') postremum, τελευταῖον (διὰ τελευταίας φοράν). — δ') postūmus, 1) (ποιητ.) ὀψίγονος, ὀψ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

γενής. 2) ὁ ἐπιγενόμενος, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν.

post-fĕro, ferre, aliquid alicui rei ἢ aliquem alicui ἢ alicui aliqua re, ὕστερον ἡγεῖσθαι, λογίζομαι, ἐν ὑστέρῳ ἢ ἐν ἐλάττονι τίθεμαί τινος.

postfŭi, παρακ. τ. postsum.

postfutūrus, a, um, μ. μελ. τ. postsum.

post-gĕnĭtus, a, um, (gigno) (ποιητ.) ὁ ἐπι(γιγνόμενος) γενόμενος, ἀπόγονος.

post-hăbĕo, habŭi, habĭtum, 2. aliquid ἢ aliquem alicui, ὕστερον ἡγεῖσθαι, ἐν ἐλάττονι τίθεμαί τινα ἢ τί τινος.

posthăbĭtus, a, um, μ. π. τοῦ posthabeo.

posthāc, ἐπίρ. μετὰ ταῦτα, εἶτα.

postĭcus, a, um, (post) ὀπίσθιος. pp. partes aedium, τὰ ὄπισθεν τοῦ ναοῦ ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. (ὑπον. ostium, ποιητ.) ἡ ὄπισθεν θύρα, ἡ παραθύρα.

postis, i, ἀ. παραστάς, φλιά. 2) 2) (ποιητ.) συνήθ. κατὰ πλ. postes, ἡ πύλη, αἱ πύλαι.

postlīmĭnĭum, ĭi, οὐ. (post-limen?) κάθοδος, ἡ εἰς τὴν πολιτείαν ἀποκατάστασις. postliminio, τῷ δικαίῳ τοῦ εἰς τὴν πατρίδα ἀποκαθίστασθαι.

post-mĕrĭdĭānus ἴδ. pomeridianus.

post-mŏdo καὶ **post-mŏdum,** ἐπίρ. (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) = postea.

post-pōno, pōsŭi, pōsĭtum. 3. = posthabeo.

postpŏsĭtus, a, um, μ. π. τοῦ postpono.

post-princĭpĭa, ōrum, οὐ. πλ. τὰ μετὰ τὴν ἀρχήν, πρόοδος, προχώρησις.

post-quam ἢ post quam, ὕστερον ἢ, ἀφ' οὗ, ἐξ οὗ. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετὰ ἐνεστ. τῆς ὁρ.) 2) ἐπειδή, διότι.

postrēmo, postremus, ἴδ. posterus.

postrīdŭe, (ἀρχ. -duo) ἐπίρ. (posterus-dies) τῇ ὑστεραίᾳ, τῇ ἑτέρᾳ, τῇ ἐπιούσῃ (ἡμέρᾳ) p. Calendas, τῶν Καλανδῶν, ejus diei, τῇ ὑστεραίᾳ τῆς ἡμέρας ταύτης.

post-sum, fŭi, esse, ὕστερός εἰμι.

postŭlātĭo, ōnis, ὁ. (postulo) αἴτησις, ἀξίωσις, αἴτημα. 2) κλῆσις, καταμήνυσις. 3) κατηγορία.

postŭlātum, i, οὐ. (postulo) (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατὰ πλ.) τὸ αἴτημα, ἡ αἴτησις.

postŭlātus, ūs ἀ. (postulo) κατηγορία.

postŭlo, 1. (posco) aliquid ab aliquo, ἀπαιτῶ, ἀξιῶ, αἰτῶ τι παράτινος. παθ. postulor aliquid ab illo, ἐκεῖνος αἰτεῖ τι παρ' ἐμοῦ. p. ut (ne) illud facias, αἰτῶ, ἀξιῶ σε (μὴ) ποιῆσαί τι. 2) λαγχάνω τὴν δίκην τινός, ἄγω τινὰ εἰς δίκην.

Postŭmĭus ἢ **Postŭmus, a, um,** Ποστούμιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους. Ἐκ τούτου -mĭānus, a, um, τοῦ Ποστουμίου.

postūmus, ἴδ. posterus.

pŏsŭi, πρκ. τ. pono.

pŏtens, tis, (tior, tissimus) (μ. ἐν. τ. possum) 1) ἁπλῶς· δυνάμενος, δυνατός, ἰσχυρός. Ἐκ τούτου (ποιητ.) herba p., βότανον μέγα δυνάμενον (τ. ε. ἰαματικὸν ἢ ἐπῳδικόν, μαγικόν). p. ad animum alicujus ἢ p. apud aliquem, μέγα δυνάμενος παράτινι. 2) p. alicujus rei, δυνάμενός τι. potens efficiendi quae velit, δυνάμενος ἐπιτελεῖν ἃ βούλεται p. regni, βασιλεύειν δυνάμενος. armorum tenendorum p., ὅπλα φορεῖν δυνάμενος. 3) alicujus rei, ἐγκρατής, κρατῶν, κύριός τινος. p. sui ἢ mentis, ἑαυτοῦ κρατῶν, σωφρονῶν, φρενήρης. p. imperii, ὁ κρατῶν τῆς ἀρχῆς, τ. ε. εἰς ὃν οἱ στρατιῶται πείθονται. 4) (ποιητ.) p. parvis, ὁ τοῖς ὀλίγοις ἀρκούμενος = ἐπαρκής. p. jussi, ὁ ἐπι(ἀπο)τελέσας τὸ προσταχθέν.

pŏtentātus, ūs, ἀ. (potens) (σπαν.) δυναστεία, δύναμις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

pŏtenter, ἐπίρ. (potens) (ποιητ.) ἰσχυρῶς, ἐνεργῶς. 2) κατὰ δύναμιν, κατὰ τὸ δυνατόν.

pŏtentĭa, ae, θ. (potens) δύναμις, τὸ δύνασθαι. **armorum tenendorum**, φέρειν ὅπλα. 2) κατ' ἐξοχήν ἡ πολιτικὴ δύναμις = δυναστεία, τὸ δύνασθαι (ἡ ἐπιρροή). **p. singularis** = ἡ μοναρχία. **p. populi** = ἡ δημοκρατία. 3) ἐν τῇ ἰατρικῇ· δύναμις, ἐνέργεια.

poteremur, ἀπρόσ. ἀ. πλ. πρόσ. τ. παρατ. τῆς ὑποτ. τ. potior.

pŏtes, potest, τύποι τ. possum.

pŏtestas, ātis, θ. (possum) δύναμις, ἐξουσία, κράτος, κῦρος. **esse in alicujus potestate** (καὶ **potestatem**), εἶναι ὑπό τινι, ὑποχείριόν τινι εἶναι. **habere potestatem vitae necisque**, κύριον εἶναι τῆς τε ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου τινός, κύριον εἶναι θανατῶσαί τινα. **esse in sua potestate**, αὐτεξούσιον εἶναι. Ἐκ τούτου = τὸ κρατεῖν ἑαυτοῦ. **in potestate mentis esse**, ἑαυτοῦ κρατεῖν, σωφρονεῖν. **exire de** ἢ **ex potestate**, μηκέτι κρατεῖν ἑαυτοῦ. 2) **p. praetoria**, στρατηγικὴ δύναμις ἢ ἐξουσία. **gerere potestatem**, ἀρχὴν ἄρχειν (διοικεῖν), ἐν δυνάμει εἶναι. Ἐκ τούτου = ἡ ἀρχή, ὁ ἄρχων. 3) ἐξουσία. **facere (alicui) potestatem aliquid faciendi**, ἐξουσίαν (τινὶ) διδόναι τοῦ ποιεῖν τι. **facere alicui potestatem dicendi**, διδόναι τινὶ ἐξουσίαν τοῦ λέγειν. ἐν πολέμῳ· **habere potestatem sui**, παρέχειν ἑαυτὸν εἰς μάχην.

pŏtĭendus, a, um, π. μ. μελ. τ. potior.

pŏtĭo, iōnis, θ. (poto) πόσις, τὸ πίνειν. 2) ποτόν.

1. pŏtior, ītus sum, īri = (τὸ γ'. πρόσ. ποιητ. **potĭtur**, ἀντὶ **potītur**) **aliqua re** ἢ **alicujus rei**, ἐνίοτε ἢ **aliquid**, κρατῶ τινός, καταλαμβάνω τι, ἐγκρατὴς τινος γίγνομαι. **p. monte**, καταλαμβάνω τὸ ὄρος. Ἔρχομαι εἰς τὸ ὄρος. **p. rerum**, κύριος τῶν πραγμάτων γίγνομαι. **spes castrorum potiendorum**, ἡ ἐλπὶς τοῦ κρατῆσαι τοῦ στρατοπέδου. 2) κρατῶ τινος, κατέχω τι. **p. mari**, κρατῶ τῆς θαλάσσης = θαλασσοκρατῶ. **p. rerum** ἢ ἁπλῶς **potior**, κύριος τῶν πραγμάτων εἰμί, τὴν ἡγεμονίαν ἔχω, δυναστεύω, κρατῶ.

2. pŏtĭor, ius, γεν. iōris, (συγκρ. τ. potis) κρείττων, ἀμείνων, μείζων τινός. **p. patre**, κρείττων τοῦ πατρός. **potiora dico** ἢ **habeo**, κρείττω ἡγοῦμαι, προτιμῶ. **nihil mihi potius fuit quam**, οὐδὲν ἔσχον κρεῖττον τοῦ-, οὐδέν μοι προτιμώτερον ἦν. 2) ὑπερθ. **potissimus**, κράτιστος, ἄριστος, μέγιστος.

pŏtis, pote, (ἐπιθ. ἄκλ.) δυνατός, (πάντοτε μετὰ τ. esse συντασσόμενον· **potis est = potes, potis esse = posse**) **pote est = potest**, (fieri), οἷόν τέ ἐστι. **non potis est**, ἀδύνατός ἐστιν, οὐ δύναται. **potin' = potisne es** ἢ **potisne est**? ἢ δύνασαι, δύναται; **potis es**? δύνασαι.

pŏtissĭme ἢ **-mum**, (ἐπίρ. ὑπερθ. τ. potis, ἴδ. potius).

pŏtissĭmus, a, um, ὑπερθ. τ. potis.

Pŏtĭtĭus, a, um, Ποτίτιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους.

pōtĭtus, a, um, μ. τ. potior.

pŏtĭus (ἐπίρ. συγκρ. ἐκ τ. potis) μᾶλλον. **p. quum**, μᾶλλον ἢ— (πῶ-) **magnus, vel potius summus**, μέγας, μᾶλλον δὲ μέγιστος. 2) ὑπερθ. **potissime**, ἢ συνηθέστ. **-mum**, μάλιστα, καὶ μάλιστα.

Potnĭae, ārum, θ. πλ. Ποτνιαί, κώμη Βοιωτίας, Ἐκ τούτου **-nias**, ădis, θ. Ποτνιάς. **equae Potniades**, αἱ Ποτνιάδες ἵπποι.

pōto, pōtāvī pōtātum ἢ συνηθέστ. **pōtum**, 1. πίνω, **aquas**, ὕδωρ. **aquam potaturus** ἢ **poturus**, ὕδωρ πιόμενος. μτχ. **potus**, ἐνεργ. (ὑπο)πεπωκώς. Ἐκ τούτου (συμ)πίνω, συμποσιάζω. **potantia vellera fucum**, ἐριὰ (ἀνα)πίνοντα τὸ βάμμα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

pōtor, ōris. ἀ. (poto) (ποιητ.) πότης, ὁ πίνων, aquae, ὕδωρ. p. Rhodani, =ὁ παροικῶν τὸν Ῥοδανόν. 2) πότης (οἴνου), φιλοπότης.

pōtōrĭus, a, um, (ποιητ.) (potor), ποτήριος, ποτικός. potorĭum vas, καὶ συνήθ. -um, ĭi, οὐ. ποτήριον, ἔκπωμα.

pōtrix, īcis, ὁ. (poto) πότις, φιλοπότις.

potŭi, πρκ. τ. possum. 2) δοτ. τ. potus 2.

pōtŭlentus, a, um, (potus) εὖ μάλα πιών, μεθύων, μέθυσος. 2) πόσιμος. ὡς οὐσ. -a, ōrum, οὐ. πλ. τὰ ποτά, τὰ πώματα.

pōtum, σευπ. τ. poto.

pōtūrus, a, um, μ. μέλ. τ. poto.

1. pōtus, a, um, μ. π. τ. poto.

2. pōtus, ūs, ἀ. (poto) πόσις, πότος. 2) τὸ ποτόν.

1. prae, πρόθ. μετ' ἀφ. 1) ἐπὶ τόπου πρόσθεν, ἔμπροσθεν, πρό τινος. foridus stantes, πρὸ τῶν θυρῶν ἱσάμενοι. liber p. manibus est, τὸ βιβλίον πρὸ χειρῶν ἢ πρόχειρόν ἐστιν. Ἐκ τούτου μτφ. ἀ) p. se ferre ἢ gerere, ἐμφανίζειν, δηλοῦν, δεικνύειν τι. ἑ') (ποιητ.) p. se omnibus, εἷς πρὸ πάντων, τ. ε. κρείττων πάντων. 2) πρὸς δήλωσιν παραθέσεως καὶ παραβολῆς· παρά τι, πρός τι. Atticos p. se agrestes putat, τοὺς Ἀττικοὺς παρ' (πρὸς) ἑαυτὸν (ἢ πρὸς ἑαυτὸν παραβάλλων) ἀγροίκους νομίζει. 3) διά τι, ὑπό τινος. p. lacrimis, ὑπὸ δακρύων. p. laetitia, ὑπὸ χαρᾶς.

2. prae, ἐπίρ. πρό, πρότερον. ire prae, (προ)ήγεῖσθαι. prae quam ἢ ut (ἢ praequam, praeut) ἐν παραβολῇ, πρός-, παραβαλλόμενον πρός-. modestior nunc est, praeut duorum fuit, μετριώτερος νῦν ἐστιν, ἢ πρότερον ἦν.

Prae-ăcūtus, a, um, ὀξὺς τὰ ἔμπροσθεν εἴτε τὰ ἄκρα. 2) ὑπέροξυς.

Prae-altus, a, um, ὑπερύψηλος, μάλα ὑψηλός.

praebĕo, praebŭi, praebĭtum, 2. (prae-habeo) alicui aliquid, παρέχω τινί τι. p. aures (alicui), εἰσακούω τινός. p. aliquem hosti ad caedem, προϊέμαί τινα τῷ πολεμίῳ εἰς φόνον. p. suspicionem, ὑποψίαν παρέχω. 2) παρέχω, ἐπιδείκνυμι, alicui fidem, πίστιν τινί.

prae-bĭbo, bĭbi, ĕre, προπίνω.

praebĭtĭo, iōnis, θ. (praebeo) τὸ παρέγειν, ἡ χορηγία.

praebĭtor, ōris, ἀ. (praebeo) ὁ παρέγων, χορηγός.

praebĭtus, a, um, μ. π. τ. praebeo, praebŭi, πρκ. τ. praebeo.

prae-cānus, a, um, (ποιητ.) πρὸ τοῦ πρέποντος χρόνου πολιός.

praecarpo = praecerpo.

prae-căveo, căvi, cautum, 2. sibi ᾗ ἁπλῶς p. aliquid, (προ)φυλάττομαί μι, injurias, τὰς ἀδικίας, ab insidiis, τὰς ἐνέδρας, p. ne, quid accidat, φυλλάττομαι ὅπως μὴ γένηταί τι. p. alicui, προνοῶ τινος. a me ἢ mihi res praecauta est, πρόνοιαν πεποίημαι τοῦ πράγματος.

prae-cedo, cessi, cessum, 3. προ-(πορεύομαι) ηγοῦμαι, ἄγω. 2) μτφ. (αἰτ.) προ(πορεύομαι) ηγοῦμαί τινος. p. aliquem aliqua re, προ(ὑπερ)τερῶ, προέχω τινός τινι.

praecellens, entis, (entior, entissimus) (μ. ἐν. τ. praecello) ὑπερβάλλων, διαφέρων, ἔξοχος.

prae-cello, ĕre, προ(ὑπερ)έχω, ὑπερ(βάλλω)τερῶ. 2) alicui, ἄρχω τινός.

prae-celsus, a, um, πολὺ ὑπερέχων, ὑπερύψηλος.

praecentĭo, iōnis, θ. ἡ αὔλησις πρὸ τῆς θυσίας, προανάκρουσμα.

praecēpi, πρκ. τ. praecipio.

1. praeceps, cĭpĭtis (prae-caput), προπετής, ὁ πίπτων εἰς τὰ ἔμπροσθεν, ὁ κατὰ κεφαλῆς πίπτων, praecipitem aliquem dare, mittere, dejicere, κρημνίζειν τινά. praecipitem ire, ferri, κατὰ κεφαλῆς πίπτειν. 2) προπετής, ὁρμητικός, ταχύς, σφοδρός. praeci-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

pites se fugae mandabant, προπετῶς ὥρμων εἰς φυγήν. (ποιητ.) p. amnis, ποταμὸς ὁρμητικῶς ῥέων, ventus, p., ἄνεμος σφοδρός, καταιγίς. p. nox, βραχεῖα νύξ. Ἐκ τούτου ἐπὶ προσώπων· προπετής, ὁρμητικός, ἀπερίσκεπτος, ἀπρονόητος. 3) πρανής, κρημνώδης, ἀπόκρημνος, locus, via, τόπος, ὁδός. καὶ ὡς οὐσ. praeceps, οὐ. τὸ πρανές, ὁ κρημός, in praeceps deferri, κατὰ τοῦ πρανοῦς φέρεσθαι. 4) μτφ. δεινός, κινδυνώδης. Ἐκ τούτου ὡς οὐσ. praeceps, οὐ. ὁ κίνδυνος, ὁ ἔσχατος κίνδυνος. 5) φερόμενος, κλίνων, sol p. in occasum, ὁ ἥλιος κάτω φέρεται, κλίνει. Ἐκ τούτου μτφ. ὁ κλίνων, ἐπιρρεπὴς πρός τι, ad avaritiam, πρὸς τὴν φιλαργυρίαν.

praeceptĭo, ōnis, θ. (praecipio) πρόληψις, ἡ πρὸ ἄλλων σχηματισθεῖσα ἰδέα. 2) διήγησις, περιγραφή. 3) διδασκαλία, παραίνεσις παράγγελμα.

praeceptor, ōris, ὁ. (praecipio) διδάσκαλος, ὑποτύπωσις.

praeceptrix, īcis, θ. (praecipio) ἡ διδάσκαλος.

praeceptum, i, οὐ. (praecipio) διδασκαλία, παραίνεσις. 2) παράγγελμα, ἐντολή.

praeceptus, a, um, μ. π. τ. praecipio.

praecerpo, cerpsi, cerptum, 3. (prae-carpo) aliquid, πρὸ (τοῦ ὡρισμένου) χρόνου δρέπω, προαφαιρῶ τι. 2) μτφ. πρὸ ἄλλου τινὸς ἁρπάζω τι.

praecerptus, a, um, μ. π. τ. praecerpo.

praecessi, ποκ. τ. praecedo.

praecīdo, cīdi, cīsum, 3. (prae-caedo) aliquid, ἐπι(απο)τέμνω τι. alicui nasum, τὴν ῥῖνά τινος. p. naves, ἀκρωτηριάζω τὰς ναῦς. 2) ἐπιτέμνω τὸν λόγον, αἰφνης παύω τὸν λόγον. 3) ἀπαρνοῦμαί τι. 4) διαι(τέμνω)σχίζω τι. μτφ. p. amicĭtiam, διακόπτω τὴν φιλίαν.

praecinctus, a, um, μ. π. τοῦ

prae-cingo, cinxi, cinctum, 3. περι(δια)ζώννυμι. ϗ παθ. -gor ense, περιζώννυμαι ξίφος. altius praecinctus, εὐζωνότερος = ταχύτερον τρέχων. 2) περι(λαμβάνω)κυκλῶ τι.

praecĭno, cĭnŭi, centum, 3. praecano) 1) ἀμεταβ. προᾴδω. 2) (ποιητ.) (ἐπ)ᾴδω. 3) (ποιητ.) προλέγω, χρησμοδοτῶ τι.

praecinxi, πρκ. τ. praecingo.

praecĭpĭo, cēpi, ceptum, 3. (praecapio) aliquid, προλαμβάνω, προκαταλαμβάνω τι, locum, τόπον. Ἐκ τούτου p. iter, προλαμβάνω τῇ πορείᾳ. p. aliquantum viae, προλαμβάνω τι τῆς ὁδοῦ. aliquantum ad fugam temporis praeceperant, χρόνον τινὰ προλαβόντες ἔφυγον. p. laetitiam, προαπολαύω χαρᾶς. p. bellum, πρότερον ἢ προσεδοκᾶτο ἄρχομαι τοῦ πολέμου. p. aliquid, μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ animo, cogitatione, προλαμβάνω τι τῇ διανοίᾳ, προγιγνώσκω τι. p. rem famā, προγιγνώσκω τι τῇ φήμῃ. p. opinione, προ(εικάζω) στοχάζομαί τι. 2) p. alicui aliquid, διδάσκω τινά τι. 3) p. alicui aliquid, παραινῶ τινί τι, νουθετῶ. 4) alicui aliquid, παραγγέλλω, ἐπιτάπτω τινί τι.

praecĭpĭtis, γεν. τ. praeceps.

praecĭpĭto, 1. (praeceps) aliquem κατακρημνίζω, καταβάλλω τινά. συνήθ. p. me ἢ praecipitor (Μέσ.) κρημνίζω, ῥίπτω ἐμαυτόν, καταπίπτω, καταφέρομαι. μτφ. ά) p. aliquem ex altissimo dignitatis gradu, (κατα)ῥίπτω τινὰ ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτάτου τοῦ ἀξιώματος βαθμοῦ. ὄθεν ἀπόλλυμι, διαφθείρω, καταστρέφω, εἰς ὄλεθρον φέρω τι. p. spem, ἀποκόπτω (καταστρέφω) τὴν ἐλπίδα. β') praecipitata nox, νὺξ κλίνουσα, λήγουσα. 2) ἐπείγομαι, ἐπισπεύδω. 3) (ποιητ.) p. aliquid, προπετῶς ποιῶ τι. β') ἀμεταβ. ά) κρημνίζομαι, πίπτω, Nilus praecipitat ex altissimis

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

montibus, ὁ Νεῖλος καταφέρεται ἐξ ὑψηλοτάτων ὀρέων. p. in fossas, ἐμπίπτω εἰς τάφρον. (ποιητ.) nox praecipitat, ἡ νὺξ καταφέρεται, κλίνει. sol praecipitat ὁ ἥλιος κλίνει πρὸς δύσιν. Ἐκ τούτου μτφ. καταλύομαι, ἀπόλλυμαι, hiems praecipitat, ὁ χειμὼν λήγει. p. in insidias, ἐμπίπτω εἰς ἐνέδραν. in amorem, περιπίπτω ἔρωτι. 2) ἐπείγομαι, σπεύδω.

praecĭpĭe, ἐπίρ. (praecipuus) κατ' ἐξοχήν, κυρίως, μάλιστα. 2) ἐξαιρέτως, διαφερόντως.

praecĭpĭus, a, um, (praecipio) κύριος, ἴδιος. 2) διαφέρων, ἐξαίρετος.

praecīse, ἐπίρ. (praecisus) συν-(ἀπο)τόμως. 2) ἁπλῶς, ἀορίστως.

praecīsĭo, ōnis, θ. (praecido) ἀπο(τομὴ) κοπή.

praecīsus, a, um, (μ. π. τ. praecido) ἀπότομος, κρημνώδης.

praeclāre, (rius, rissime) ἐπίρ. (praeclarus) μάλα διαυγῶς, λαμπρῶς, μτφ. ἀ.) καταφανῶς, λίαν σαφῶς. β') λίαν λαμπρῶς, ἐνδόξως, λίαν καλῶς, κάλλιστα.

prae-clārus, a, um, (rior, rissĭmus) 1) (ποιητ.) λίαν λαμπρός, λίαν διαυγής. μτφ. ἀ) ὑπέρλαμπρος, ἐξαίρετος, διαφέρων. β') λίαν εὐκλεής, λίαν ἔνδοξος.

praeclūdo, clūsi, clūsum, 3. (prae-claudo) aliquid, ἀπο(δια)κλείω τινὰ ἤτι. p. alicui aliquid, ἀποκλείω τινί τι ἢ τινά τινος.

praeclūsus, a, um, μ. π. τ. praecludo.

Praeco, ōnis, ὁ. κήρυξ, κλητήρ, καθόλου ὁ ἐγκωμιαστής, ἐπαινέτης.

praecōcis, γεν. τ. praecox.

prae-cōgĭto, 1. aliquid, προ(σκέπτομαι) νοῶ τι.

prae-cŏlo, cŏlŭi, cultum, ĕre, aliquid. 1) μτφ. προθεραπεύω τι. 2) ἡ μετοχ. praecultus, a, um, λίαν κεκοσμημένος, λίαν κομψός.

prae-compŏsĭtus, a, um, (ποιητ.) προπαρεσκευασμένος.

Praeconinus, i, ὁ. Ῥωμαϊκὸν ἐπωνύμιον.

praecōnĭus, a, um, (praeco) κηρύκειος, τοῦ κήρυκος. ὡς οὐσ. ium, ĭi, οὐ. ἀ) ἡ κηρυκεία, τὸ ἀξίωμα τοῦ κήρυκος. p. facere, κηρυκεύειν, (κήρυκα εἶναι). β') τὸ κηρύσσειν, κήρυγμα ἢ (ποιητ.) κατὰ πλ. κήρυγμα. γ') ἔπαινος, ἐγκώμιον.

prae-consūmo, sumpsi, sumptum, 3. aliquid, προαναλίσκω τι.

prae-contecto, āre, (ποιητ.) aliquem, τῇ διανοίᾳ προλαμβάνω τὴν ἐπαφήν τινος, ψηλαφῶ τινος.

prae-cordia, ōrum, οὐ. πλ. (prae-cor) διάφραγμα, ὑπο(διά)ζωμα, φρένες. 2) τὰ σπλάγχνα. 3) τὸ στῆθος, ἡ καρδία. 4) ποιητ. τὸ σῶμα καθόλου.

prae-corrumpo, rūpi, ruptum, ĕre, aliquem, προδιαφθείρω τινά.

prae-corruptus, a, um, (μ. π. τ.) praecorrumpo.

praecox, ōcis, πρόωρος, πρώϊμος, κυρίως καὶ μτφ.

praecucurri, πρκ. τοῦ praecurro.

praecultus, a, um, μ. π. τ. praecolo.

prae-curro, curri ἢ cucurri, cursum, 3. 1) ἀμεταβ. προ(θέω) προτρέχω. 2) μεταβ. ἀ) προτρέχω, προηγοῦμαι, προγίγνομαί τινος. Ἐκ τούτου μτφ. p. aliquem aetate, τῇ ἡλικίᾳ προτερῶ, προέχω τινός. β') p. aliquem aliqua re, προέχω τινός τινι, ὑπερβάλλω τινά τινι.

praecursĭo, ōnis, θ. (praecurro) προδρομή, τὸ προτρέχειν.

praecursor, ōris, ἁ. (praecurro) πρόδρομος, ὡς ἄγγελος. κατὰ πλ. ἡ προπορεία, οἱ προπορευόμενοι.

praecŭtĭo, cussi, cussum, 3. (prae-quatio) (ποιητ.) προπορεύομαι σείων τι.

praeda, ae, θ. λεία, λάφυρα. 2) ἁρπαγή, ἄγρα, ἄγρευμα, θήρευμα, 3) μτφ. κέρδος, ὠφέλεια. 4) (ποιητ.) ἔρμαιον, εὕρημα.

praedābundus, a, um, (praedor) ὁ λεηλατῶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

prae-dāmno, 1. aliquem, προ(καταγιγνώσκω) καταδικάζω τινά.
praedātĭo, iōnis, θ. (praedor) λεηλασία.
praedātor, ōris, ἀ. (praedor) λεηλάτης, ὁ πορθῶν, καθόλου ὁ θηρατής, θησευτής.
praedātōrĭus, a, um, (praedator) λεηλατικός, λῃστρικός.
prae-dēlasso, āre, (ποιητ.) aliquid, πρότερον καταπονῶ τι.
praedes, πλ. τ. praes.
prae-destĭno, 1. aliquid, προ(τάττω)ορίζω τι.
praedĭātor, ōris, ἀ. (praedium) ὠνητὴς δημευομένων κτημάτων.
praedĭātōrĭus, a, um, (praediator) περὶ δημευομένων κτημάτων.
praedĭcābĭlis, e, (praedico 1.) ἐγκωμιαστέος.
praedĭcātĭo, iōnis, θ. (praedico 1.) κήρυξις, τὸ κηρύττειν. 2) ἐγκώμιον.
praedĭcātor, ōris, ἀ. (praedico 1.) ὁ ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής.
1. prae-dĭco, 1. aliquid, (ἀνα)κηρύττω, ἀναγορεύω τι. 2) δηλῶ, ἰσχυρίζομαι, βεβαιῶ, φάσκω. 3) ἐγκωμιάζω, ἐπαινῶ.
2. prae-dīco, dixi, dictum, 3. aliquid, προ(ἀγορεύω)λέγω. ὁθεν praedictus, προειρημένος. 2) προ(τάσσω)ορίζω τι. 3) προ(αγορεύω)λέγω, ἐπιτάττω τινί τι, alicui ut (ne) faciat aliquid, τινί (μὴ) ποιεῖν τι. 4) προφητεύω, μαντεύομαί τι.
praedīctĭo, iōnis, θ. (praedico 2.) πρόρρησις, προφητεία.
praedictum, i, οὐ. (praedico 2.) τὸ προειρημένον, τὸ πρότερον ῥηθέν. 2) συνθήκη, ὁμολογία. 3) χρησμός. 4) τὸ προσταχθέν.
praedictus, a, um, π. π. τ. praedico 2.
praedĭōlum, i, οὐ. ὑποκ. τ. praedium.
praedis, γεν. τ. praes.
prae-disco, dĭdĭci, ĕre, aliquid, προμανθάνω τι.
praedis-pōsĭtus, a, um, προδιατεθειμένος.
praedĭtus, a, um, (prae-do) aliqua re, ἔχων ἤ λαβών τι, p. ea spe, ταύτην τὴν ἐλπίδα ἔχων. p. metu, ἔμφοβος.
praedĭum, ĭi, οὐ. κτῆμα, κατ' ἐξοχὴν ἡ ἐν ἀγρῷ ἰδιοκτησία, χωρίον.
prae-dīves, ĭtis, ὑπερπλούσιος.
praedixi, πρκ. τ. praedico 2.
praedo, ōnis, ἀ. (praeda) λεηλάτης, λῃστής, πειρατής.
prae-dŏcĕo, docŭi, doctum, 2. (αἰτ.) (σπάν.) προδιδάσκω τινὰ ἤ τι.
praedoctus, a, um, μ. π. τ. praedoceo.
praedor, 1. (praeda) λῃΐζομαι, λεηλατῶ. praedatum exire, λεηλατήσοντα (εἰς λεηλασίαν) ἐξέρχεσθαι· καὶ ἐπὶ τῶν ἁρπακτικῶν θηρίων· θηρῶ, ἀγρεύω τι. Ἐκ τούτου· κερδαίνω τι, πλουτῶ, in (de) bonis alienis, ἐκ τῶν ἀλλοτρίων.
prae-dūco, duxi, ductum, 3. aliquid alicui, ἄγω τι πρόσθεν τινός, fossam castris, τάφρον πρὸ τοῦ στρατοπέδου.
praeductus, a, um, μ. π. τ. praeduco.
prae-dulcis, e, πολὺ γλυκύς, μτφ. πολὺ ἡδύς, πολὺ εὐάρεστος.
prae-dūrus, a, um, (ποιητ.) λίαν σκληρός. μτφ. ἐσκληρωμένος, ῥωμαλέος.
praedixi, πρκ. τ. praeduco.
prae-ĕo, īvi (ĭi), ĭtum, īre, 1) ἀμεταβ. προπορεύομαι, πρόειμι, (προ)ἡγοῦμαι. 2) μεταβ. p. alicui, προηγοῦμαί τινι, ὁδηγὸς (τῆς ὁδοῦ) γίγνομαί τινι. 3) p. alicui, ὑπαγορεύω, ἐξηγοῦμαί τινι. verba ἤ verbis p., ἡγεῖσθαι τῶν ῥημάτων, ὑπαγορεύειν τινὶ τῶν ἱερῶν ῥημάτων (ἐν σπονδαῖς, ὅρκῳ κτλ.).
praeesse, ἀπαρ. τ. πρκ. τ. praesum.
praeeuntis γεν. τοῦ praeiens.
praefandus, a, um, μ. μέλ. τοῦ praefor.
praefāri, ἴδ. praefor.
praefātio, iōnis, θ. (praefor) πρόλογος, προοίμιον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

praefātus, a, um, μ. π. τοῦ praefor.

praefeci παρκ. τοῦ praeficio.

prefectūra, ae, θ. (praeficio, praefectus) τὸ ἀξίωμα τοῦ praefectus, τὸ προΐστασθαι, ἡ ἐπιςασία. p. morum, ἡ τιμητεία. p. equitum, ἡ ἱλαρχία. p. urbis, ἡ τοῦ πολιάρχου τιμή. 2) πόλις ἢ κωμόπολις Ἰταλικὴ ὑπὸ Ῥωμαίων ἀρχόντων διοικουμένη, ἧς οἱ κάτοικοι ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις δὲν μετεῖχον πάντων τῶν τοῦ Ῥωμαίου πολίτου δικαίων.

praefectus, a, um, μ. π. τοῦ praeficio. ὡς οὐσ. praefectus, i, ἀ. alicui rei ἢ alicujus, ὁ ἐφεστώς τινι, ὁ προεστώς, προϊστάμενος, ἐπι(προ)στάτης τινός, Cymnasii, τοῦ Γυμνασίου, = ὁ γυμνασιάρχης. p. morum ἢ moribus, ὁ τῶν ἠθῶν ἐπιμελητής, ὁ τιμητής. p. urbis ἢ urbi, ὁ ἀντὶ τῶν ἀπόντων ὑπάτων τεταγμένος (ποτοτηρητὴς) ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, ἐπὶ δὲ τῶν αὐτοκρατόρων ὁ διαρκὴς ἄρχων. p. fabrum, ὁ ἐπὶ τῶν τεχνιτῶν. p. praetorio, ὁ ὕπαργος τῆς αὐλῆς. p. classis, ὁ στόλαρχος. p. navis, ὁ ναύαρχος, equitum, ὁ ἵππαρχος, aerarii, ὁ ταμίας. Μετὰ ἢ ἄνευ equitum, ὁ ἵππαρχος ἢ ὁ ἀρχηγὸς τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων. Παρὰ τοῖς Πέρσαις, ὁ σατράπης.

prae-fĕro, tŭli, lātum, ferre, aliquid, προκομίζω τι. daedas aliqui, προπορεύομαι, προηγοῦμαί τινος φέρων δᾷδας. Ἐκ τούτου. ἀ) παθ. κατ' ἐξοχὴν ἡ μετοχὴ praelatus, παράσημος, παράθεον, castra, παρὰ τὸ στρατόπεδον. p. equo, παρελάσας. β') προλαμβάνω τι. diem triumphi, τὴν ἡμέραν τοῦ θριάμβου. 2) p. aliquem ἢ aliquid alicui, προαιροῦμαί τινος, ἀντί τινος, πρό τινος. praelatus, πρόκριτος, προέχων. 3) p. aliquid, (= prae se ferre) προσφέρω, προ(ἐμ)φαίνω δηλῶ τι.

prae-fĕrox, ōcis, ἀ. λίαν θρασύς, δεινός.

prae-ferrātus, a, um, ἀκροσίδηρος.

prae-fervĭdus, a, um, ὑπέρθερμος, λίαν διάπυρος.

prae-festīno, 1. ἀμεταβ. λίαν ἐπείγομαι, λίαν σπεύδω. praefestinatus, a, um, προπετής, λίαν ταχύς. 2) παροίχομαι. p. sinum, ταχέως παραπλέω τὸν κόλπον.

praefĭca, ae, θ. (praeficio) θρηνήτρια.

praefĭcĭo, fēci, fectum, 3. (prae-facio) aliquem alicui rei, προϊστημί τινά τινος, ἐφίςημί τινά τινι.

prae-fīdens, ntis, ὑπερθαρρῶν, εἰς ἄκρον θαρρῶν, tibi, σοί.

prae-fīgo, fixi, fixum, 3. aliquid alicui rei, προ(παρα)πήγνυμί τι πρός τινος. p. caput hastae, πήγνυμι τὴν κεφαλὴν ἐπ' ἄκρου τοῦ δόρατος.

prae-fīnĭo, nīvi καὶ nĭi, nītum, 4. aliquid, προ(ορίζω)διορίζω, προτάττω τι.

praefīnītus, a, um, μ. π. τ. praefinio.

praefixus, a, um, μ. π. τ. praefigo.

prae-flŏro, 1. (flos) aliquid ἀπανθίζω, μαραίνω τι.

prae-flŭo, ĕre, παραρρέω παρά τι.

praefŏco, 1. (prae-faux, fauces) (ποιητ.) (αἰτ.) (ἀπο)πνίγω τινὰ ἤτι.

prae-fŏdĭo, fōdi, fossum, 3. 1) (ποιητ.) προορύττω, τὰ πρόσθεν ὀρύττω, portas, τάφρον πρὸ τῶν θυρῶν. 2) πρότερον κατορύττω.

prae-(for) fātus sum, fari, (τὸ ἀ. ἐν. πρόσ. τ. ἐνεστ. ἄχρ.) πρότερον λέγω τι, προοιμιάζομαι. p. honorem, συγγνώμην αἰτοῦμαι τῶν ῥηθησομένων, παραιτοῦμαί τινὰ λῆ χαλεπῶς φέρειν τὸ τοῦ λόγου αἰσχρόν. (ποιητ.) p. deos, προαιμιάζομαι, προεύχομαι τοῖς θεοῖς. praefatum, προοίμιον. 2) προλέγω, προφητεύω τι.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

praefracte, ἐπίρ. (praefractus) ἀποτόμως, σκληρῶς, τραχέως.

prae-fractus, a, um, (tior,) (μ. π. τ. praefringo) ἐπὶ λόγου· ἀπότομος, ἀσυνάρτητος. 2) ἐπὶ χαρακτῆρος· ἀπότομος, σκληρός, τραχύς.

prae-frīgidus, a, um, (ποιητ.) ὑπέρψυχρος.

praefringo, frēgi, fractum, 3. (prae-frango) aliquid, ἀποκλῶ τι ἄνωθεν ἢ τὸ ἄκρον τινός.

praefŭi, πρκ. τ. praesum.

prae-fulcĭo, fulsi, fultum, 4. aliquid, (ὑπο)στηρίζω τι. Ἐκ τούτου μτφ. συμβάλλομαι (συντελῶ) γενέσθαι τι.

prae-fulgĕo, fulsi, ēre, προ(ὑπερ)λάμπω, μτφ. τῇ λάμψει ἐξέχω, διαφέρω.

praefulsi, παρκ. τ. praefulcio ἢ τ. praefulgeo.

prae-gĕlĭdus, a, um, ὑπερπαγής, ὑπέρψυχρος.

prae-gestĭo, īre, ὑπερεπιθυμῶ.

praegnans, ntis, (prae-geno) κυῶν, ἔγκυος, ἐγκύμων, κυοφόρος. 2) ὀγκούμενος, ὀγκώδης. Ἐκ τούτου πλήρης τινός.

prae-grandis, e, ὑπερμεγέθης, ὑπέρμετρος.

prae-grăvis, e, (ποιητ.) περί(ὑπέρ)βαρυς. 2) μτφ. ἐπαχθείς, δυσχερής, ὀχληρός.

prae-grăvo, 1. (αἰτ.) καταβαρῶ, (ἐπι)βαρύνω τινά ἤ τι· μτφ. p. aliquem, βαρύνω, ἐνοχλῶ τινα. 2) (ποιητ.) μτφ. α) ὑπερσταθμίζομαι, ὑπερ(βάλλω)τερῶ κατὰ τὸ βάρος. β') κατα(πιέζω)κρατῶ τινος, ἐπισκοτῶ τι.

praegrĕdĭor, gressus sum, grĕdi, (prae-gradior) προ(βαδίζω)πορεύομαι. Ἐκ τούτου α) p. aliquem, προπορεύομαί τινος. β') μτφ. προάγω τινός, ὑπερβάλλω τινά. 2) aliquid, παρέρχομαι παρά τι.

praegressĭo, iōnis, f. (praegredior) προύπαρξις.

praegressus, a, um, μ. π. τ. praegredior.

praegustans, ntis, (μ. ἐν. τ. praegusto) = praegustator.

praegustātor, ōris, ὁ. (praegusto) προγεύστης, προγευτὴς (δοῦλος ὁ δοκιμάζων τὰ φαγητὰ πρὶν ἢ ταῦτα παρατεθῶσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης).

prae-gusto, 1, aliquid, προγεύομαι, πρότερον ἀπογεύομαί τινος.

praeiens, euntis, μ. ἐν. τοῦ praeeo.

prae-jūdĭcĭum, ĭi, οὐ. πρόκρισις, προδικασία. 2) κώλυμα, ἔνστασις. βλάβη. 3) παράδειγμα.

prae-jūdĭco, 1. aliquid, προδικάζω τι. p. de aliquo, προδιαλαμβάνω περί τινος. Ἐκ τούτου praejudicatum = praejudicium. ἡ μετοχ. praejudicatus, προειλημμένος, προκεκριμένος. praejudicata opinio, ἡ προειλημμένη γνώμη. praejudicatus eventus belli, ἡ ἤδη (προ)κεκριμένη ἔκβασις τοῦ πολέμου.

prae-jŭvo, jūvi, juvāre, aliquem, προβοηθῶ τινι, πρότερον ὠφελῶ τινα.

prae-lābor, lapsus sum, lābi, ἀμεταβ. παρ(ἐξ)ὀλισθαίνω, πρόσθεν τινος φέρομαι. 2) παρα(ρρέω)φέρομαι. 3) προ(νέω) πλέω.

prae-lambo, ĕre (ποιητ.) aliquid, προ(περι)λιχνεύω τι.

praelapsus, a, um, μ. π. τοῦ praelabor.

praelātus, a, um, (tior) μ. π. τοῦ praefero, = ὅπερ ὀδέ.

prae-lĕgo, lēgi, lectum, 3. προαναγινώσκω, ἑρμηνεύω τι, poetam, τὸν ποιητήν. 2) παραπλέω παράτι.

prae-lĭgo, 1. aliquid, ἄνωθεν δέω τι, sarmenta cornibus boum, δέω κληματίδας, πρὸς τὰ ἄκρα τῶν τῶν βοῶν κεράτων. 2) (ἐπι)δέω τι.

prael- ἴδ. proel-.

prae-longus, a, um, περι(ὑπερ)μήκης.

prae-lūcĕo, luxi, ēre, ἀμεταβ. προλάμπω, κυρίως· μτφ. κατ' ἐξοχὴν προπορεύομαί τινος φέρων φῶς. 2) μτφ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

alicui, προ(ὑπερ)λάμπω, λαμπρότητι ὑπερβάλλω τινός.

praelustris, e, (prae-lux) (ποιητ.) ὑπέρλαμπρος, περιφανής.

praeluxi, παρκ. τοῦ praeluceo.

prae-mando, 1. aliquid, πρότερον ἐπιτρέπω εἴτε ἐντέλλομαί τι.

prae-mātūre, ἐπίρ. λίαν πρωΐως, πρωϊαίτερον τοῦ δέοντος.

prae-mātūrus, a, um, λίαν πρόωρος, πρώϊμος.

prae-mĕdĭcātus, a, um, (ποιητ.) ὁ ἰάματι προφυλαττόμενος.

prae-mĕdĭtātĭo, ōnis, θ. (praemeditor) μετὰ γεν. τὸ προσκέπτεσθαι.

prae-mĕdĭtor, 1. μετ' αἰτ. καὶ ἀπαρ. ἢ μετ' ἀναφ. προτάσεως. προ(μελετῶ) σκέπτομαί τι. καὶ παθ. **praemiditata mala**, προμεμελετημένα κακά.

praemĕtŭens, ntis, (μ. ἐν. τ. praemetuo) μετὰ γεν. ὁ προφοβούμενος, εὐλαβητικός τινος.

prae-mĕtŭo, metŭi, ĕre, προφοβοῦμαι, alicui, ὑπέρ τινος. 2) μεταθ. (ποιητ.) p. aliquid, προφοβοῦμαι, εὐλαβοῦμαί τι.

praemīsi, πρκ. τ. praemitto.

praemissus, a, um, μ. π. τοῦ

prae-mitto, mīsi, missum, 3. aliquem ἢ aliquid alicui, προπέμπω, προαποστέλλω τινὰ ἢ τί τινι.

praemĭum, ĭi, οὐ. ἄθλον, γέρας, βραβεῖον. 2) (ποιητ.) ἄθλον, λεία, λάφυρα. 3) κέρδος, ὠφέλημα. 4) τὸ δῶρον.

prae-mŏlestĭa, ae, θ. τὸ προλυπεῖσθαι.

prae-mŏlĭor, līlus sum, 4. aliquid, προ(μηχανῶμαι) παρασκευάζω τι.

prae-mŏnĕo, monŭi, monĭtum, 2. aliquem aliquid ἢ de aliqua re ἢ ἐπομένου τ. ut ἢ me καὶ ὑποτ. (προ)ὑπομιμνήσκω τινά τινος, παραινῶ τινί τι. 2) p. aliquid, ἢ μετ' αἰτ. καὶ ἀπαρ. προ(ἐπι)σημαίνω τινί τι.

praemŏnĭtum, i, οὐ. = praemonitus 2.

1. **praemŏnĭtus**, a, um, μ. π. τ. praemonĕo.

2. **praemŏnĭtus**, ūs, ἀ. (praemoneo) προσημασία, παραίνεσις.

prae-monstro, 1. alicui aliquid, προ(ὑπο)δείκνυμί τινί τι. 2) προ(ἐπι)σημαίνω τινί τι.

praemonŭi, πρκ. τ. praemoneo.

prae-mŏrĭor, mortuus sum, mŏri, προαποθνήσκω.

praemortŭus, a, um, μ. τ. praemorior.

prae-mūnĭo, īvi, ītum, 4. aliquid, προ(ἀπο, διὰ)τειχίζω τι. μτφ. (προ)φυλάττομαί τι. 2) ὀχυρῶ τι πρὸς βεβαίωσιν, (διὰ) βεβαιῶ τι.

praemūnītĭo, ōnis, θ. (praemunio) κυρίως τὸ προτειχίζειν· μτφ. προπαρασκευὴ (τοῦ ῥήτορος ὅστις προσπαθεῖ νὰ κερδήσῃ τοὺς ἀκροατὰς διὰ τὰ ἀκόλουθα).

praemūnītus, a, um, μ. π. τ. praemunio.

prae-nāto, āre, (ποιητ.) ἀμεταθ. παρανήχομαι. 2) παραρρέω παρά τι.

Praeneste, is, οὐ. ἡ Πραίνεστος πόλις τοῦ Λατίου. Ἐκ τούτου· -tīnus, a, um, Πραινεστῖνος· ᾗ ὡς οὐσ. -tīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

prae-nĭtĕo, nitŭi, 2. (ποιητ.) ἀμεταθ. προ(ἐκ)λάμπω. μτφ. p. alicui, λαμπρότητι διαφέρω τινός.

prae-nōmen, ĭnis, οὐ. ἐπωνύμιον, τὸ πρῶτον ὄνομα, ὅπερ προηγεῖται τοῦ οἰκογενειακοῦ ὀνόματος.

prae-nosco, nōvi, nōtum, 3. aliquid, προγιγνώσκω τι.

prae-nōtĭo, ōnis, θ. (praenosco) μετὰ γεν. πρόγνωσις) ληψις.

prae-nūbĭlus, a, um, (ποιητ.) συννεφής, συννεφώδης, λίαν σκοτεινός.

praenunc-, = praenunt-.

prae-nuntĭo, 1. aliquid, προαγγέλλω τι ἢ περί τινος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

prae-nuntĭus, a, um, προάγγελος, ὁ προσημαίνων τι.

prae-occŭpātĭo, iōnis, θ. (praeoccupo) προκατάληψις.

prae-occŭpo, 1, aliquid, προκαταλαμβάνω τι. timor praeoccupat animos, φόβος προκαταλαμβάνει τὰς ψυχάς. p. aliquid facere, φθάνω ποιῶν τι. praeoccupatus beneficio animus, ψυχὴ τῇ εὐεργεσίᾳ προκαταληφθεῖσα. 2) p. aliquem, (προ)φθάνω τινά.

prae-opto, 1. aliquid alicui rei, προαιροῦμαί τί τινος, προτιμῶ τί τινος. 2) p. aliquid facere, προαιροῦμαι ποιεῖν τι.

prae-pando, ĕre, aliquid, διαἐκ)πετάνυμί τι πρόσθεν τινός, ἀνάγω τι.

praepărātĭo, iōnis, θ. (praeparo) προπαρασκευὴ πρός τι, (π. χ. ὁπλισμός, ὅπλισις).

prae-părо, aliquid, προπαρασκευάζω, προετοιμάζω τι. p. res ad vitam necessarias, τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαῖα. p. me ad proelia, παρασκευάζομαι πρὸς τὴν μάχην. ex praeparato, μετὰ προπαρασκευῆς. 2) κατασκευάζω τι.

praepĕdĭo, īvi, ītum, 4. (prae-pes) aliquem, πεδῶ, (κατα)δέω τινά. 2) μτφ. παρεμποδίζω τινί, ἐμποδίζω, (διά)κωλύω τινὰ ἤ τι.

praepedītus, a, um, μ. π. τ. praepedio.

prae-pendĕo, pendi, 2. alicui re, (προ)κρέμαμαι πρό τινος, πρόσθεν τινός.

praepes, pĕtis, (prae-peto ἢ πέτομαι) (ποιητ.) ὠκυπετής, ταχύπτερος. p. avis ἢ ἁπλῶς praepes, πτηνόν, ὅπερ ἄνωθεν τῶν θυσκαζομένων περιίπτατο. ὅθεν καθόλου· ταχύς, πτερωτός· συχνὰ ὡς οὐσ. = πτηνόν, κατ' ἐξοχήν· πτηνά, ἐκ τῆς πτήσεως τῶν ὀπυίων οἰωνοὺς ἐλάμβανον.

praepĭlātus, a, um, (prae-pila), ἐσαιρωμένος, σφαιρωτός, σφαιρίδιον ἐπὶ τοῦ ἄκρου φέρων.

prae-pinguis, e, (ποιητ.) ὑπέρπαχυς, λίαν πιμελὴς ἢ λιπαρός.

prae-pollĕo, ēre, ἀμεταβ. ὑπερισχύω, ὑπερέχω, κρείττων εἰμί.

prae-pondĕro, 1. ἀμεταβ. ὑπερσταθμίζομαι, βαρύτητι ὑπερέχω. 'Εκ τούτου μτφ. p. in aliquid, ῥέπω εἴς τι, ἐπί τι. p. neutro, ἐπ' οὐδέτερα ῥέπω. 2) μεταβ. προτερῶ, ὑπερέχω τινός· χ. παθ. κατώτερός εἰμι, ἡττῶμαι.

prae-pōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, 3. aliquid alicui rei, προτίθημι, πρόσθεν τινὸς τίθημί τι. pauca p., ὀλίγα πρότερον λέγω, προλέγω. causa proposita, ἡ προτεθεῖσα, προειρημένη αἰτία. 2) p. aliquem alicui rei, προΐστημί τινά τινος, ἐφίστημί τινά τινι, aliquem provinciae, τινὰ τῇ ἐπαρχίᾳ (ὡς ἔπαρχον). p. aliquem negotio, καθίστημί τινα ἐπὶ τὸ ἔργον. 3) aliquid alicui, (προ)τίθημί τί τινος, προ(κρίνω)τιμῶ τί τινος, amicitiam patriae, τὴν φιλίαν τῆς πατρίδος. 'Εκ τούτου praeposita, ὅrum, οὐ. πλ. = προηγμένα· (ὅρος τῶν Στωϊκῶν, ὃ τῶν οὔπω ἀγαθὸν ἀλλὰ προσεγγίζον αὐτῷ).

praepŏsĭtĭo, iōnis, θ. πρόθεσις, προτίμησις. 2) τὸ προ(ἐφ)ιστάναι.

1. praepŏsĭtus, a, um, μ. π. τ. praepono.

2. praepŏsĭtus, i, ὁ. (τῆς μετοχ. τ. praepono) ὁ ἐπι(προ)στάτης, (κατ' ἐξοχὴν ἀξιωματικὸς ἢ διοικητής).

prae-postĕre, ἐπίρ. (prae-posterus) ἀνεστραμμένως.

prae-postĕrus, a, um, ἀνεστραμμένος, ὁ εἰς ἀνεστραμμένην τάξιν γιγνόμενος. 2) ἄ(παρά)καιρος, ἡμαρτημένος, οὐκ ὀρθός.

praepŏsŭi, πρκ. τ. praepono.

prae-pŏtens, ntis, ὑπερισχύων, ὑπέροχος. p. omnium rerum, παντοκράτωρ. ὡς οὐσ. praepotentes, ium, ἀ. πλ. οἱ ἰσχυροί, δυνατοί.

prae-prŏpĕre, ἐπίρ. λίαν ταχέως, ἐσπευσμένως, ὁρμητικῶς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

prae-prŏpĕrus, a, um, λίαν ταχύς, σφοδρός, ὁρμητικός.

praequam, ὁ. prae.

prae-quĕror, questus sum, quĕri, (ποιητ.) πρότερον μέμφομαι.

praequestus, a, um, μ. π. τ. praequeror.

prae-rădĭo, āre, (ποιητ.) προ(ὑπερ)λάμπω.

prae-răpĭdus, a, um, λίαν σφοδρός, ὁρμητικός.

praereptus, a, um, μ. π. τ. praeripio.

praerĭpĭo, rĭpŭi, reptum, 3. (praerapio) aliquid alicui, προ(ὑφ)αρπάζω τί τινος. Ἐκ τούτου ἀ) προαρπάζω. β') αἰφνιδίως ἁρπάζω. γ') προκαταλαμβάνω τι. p. scelus, φθάνω κακουργήσας, (πρῶτος κακουργῶ).

prae-rōdo, rōsi, rōsum, ĕre, (ποιητ.) aliquid, περιτρώγω τὸ ἄκρον τινός.

praerŏgātīvus, a, um, (prae-rogo) ὁ πρῶτος τὴν γνώμην ἐρωτώμενος. (centuria ἢ tribus) praerogativa, ὁ λόχος ἢ ἡ φυλή, ἡ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρώτη εἰς ἀπόφασιν γνώμης καλουμένη, οἱ δὲ λοιποὶ λόχοι ἢ φυλαὶ ἐρχόμεναι κατόπιν τὸ αὐτὸ ἐψηφίζοντο. 2) ὡς οὐσ. -va, ae, θ. ※ -va, ōrum, οὐ. πλ. ἡ πρὸ ἑτέρας τινὸς γιγνομένη ψηφοφορία, ἡ αἵρεσις. praerogadīvum omen, ὁ οἰωνός, ὁ ἐκ τῆς ψήφου τοῦ πρώτου λόχου· ὅθεν μτφ. αἴσιος οἰωνός, τεκμήριον.

praerōsus, a, um, μ. π. τοῦ praerodo.

prae-rumpo, rūpi, ruptum, 3. aliquid, (δια)ρρήγνυμί τι.

praerupte, ἐπίρ. (praeruptus) ἀποτόμως.

praeruptus, a, um, (tior, tissĭmus) (μ. π. τοῦ praerumpo) ἀπορρώξ, ἀπότομος, ἀπόκρημνος, τραχύς. 2) μτφ. ἀπότομος, τραχύς, p. periculum, δεινὸς κίνδυνος. 3) ὡς οὐσ. -pta, ōrum, οὐ. πλ. οἱ κρημνοί, οἱ ἀπόκρημνοι τόποι.

praes, praedis, ἀ. βεβαιωτής, ἐγγυητής. 2) καθόλου· τὰ ἀγαθά, ἡ οὐσία τῶν πολιτῶν.

prae-sāgĭo, īvi, ītum, 4. aliquid, προ(αἰσθάνομαι ὁρῶ, (προ)μαντεύομαί τι. 2) p. aliquid alicui, προλέγω, (προ)σημαίνω τινί τι.

praesāgītĭo, iōnis, θ. (praesagio) προαίσθησις.

praesāgĭum, ĭi, οὐ. (praesagio) προαίσθησις, οἰωνισμός. 2) σημεῖον.

prae-sāgus, a, um, (ποιητ.) προ(αισθανόμενος) μαντεύομενος. 2) προσημαίνων, μαντικός, προφητικός.

prae-scisco, scīvi, scīre, aliquid, (ποιητ.) προ(γιγνώσκω) μανθάνω τι.

praescĭus, a, um, (prae-scio) (ποιητ.) μετὰ γεν. προ(γνωστικὸς) γιγνώσκων. p. futuri, προειδὼς τὸ μέλλον.

prae-scribo, scripsi, scriptum, 3. aliquid alicui, προγράφω τί τινι. p. nomen libro, προγράφω (ἐπὶ κεφαλῆς γράφω) τῷ βιβλίῳ. 2) προ(ὑπο)γράφω, παραγγέλλω, ἐπιτάττω τί τινι. 3) προ(ὑπο)γράφω τι, alicui carmina, ὑπαγορεύω τινὶ ᾠδάς.

praescriptĭo, iōnis, θ. (praescribo) τὸ προγράφειν· ὅθεν 1) ἐπιγραφή, μτφ. πρόφασις. β') παράγγελμα, κανών, νόμος.

praescriptum, i, οὐ. (τῆς μετοχ. τ. praescribo) παράγγελμα, ἐπίταγμα, κανών. 2) τὸ προγεγραμμένον, ὁ ὑπογραμμός.

praescriptus, a, um, μ. π. τοῦ praescribo.

prae-sĕco, secŭi, secātum καὶ sectum, āre, aliquid, προ(ὑπο,ἀπο)τέμνω τι.

praesectus, μ. π. τ. praeseco.

praesēdi, παρκ. τοῦ praesideo.

praesens, ntis, (entior, entissimus) (μ. ἐν. τ. praesum) παρών, ἐνεστώς. res praesentes, τὰ παρόντα, τὰ ἐνεστῶτα. me praesente, παρόντος ἐμοῦ. praesenti tempore ἢ in praesenti, ἢ in (ἢ ad) praesens (tempus), εἰς τὸ παρόν, ἐν τῷ παρόντι. in rem praesen-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

tem ἡ in re praesenti, κατὰ χώραν, παρὰ τὸ πρᾶγμα αὐτό, ἐπὶ τὸν τόκον αὐτόν, παραχρῆμα. in praesens ἡ in praesentia, τὸ νῦν, τὰ παρόντα. ex praesentibus, ἐκ τῶν παρόντων, κατὰ τὰ παρόντα. 2) ὁ (παρ)αὐτίκα, ὁ ἀκαριαῖος. pecunia p., πρόχειρον, ἕτοιμον ἀργύριον. p. mors, ὁ παραχρῆμα θάνατος. 3) ἐνεργής, παραχρῆμα ἐνεργῶν, ἐπίκουρος, βοηθός. remedium contra morbum p., ἴαμα παραχρῆμα τῇ νόσῳ ἐπικουροῦν. dii praesentes, οἱ παραστάται, (βοηθοὶ) θεοί. (ποιητ.) p. tollere, δυνάμενος, ἱκανός, παραχρῆμα αἴρειν. 4) ὀφθαλμο(ἐμ)φανής, φανερός. 5) παραστατικός, animus, νοῦς, memoria, μνήμη.

praesensĭo, iōnis, f. (praesentio) προαίσθησις, πρόγνωσις.

praesensus, a, um, μ. π. τοῦ praesentĭo.

praesentĭa, ae, f, (praesens) παρουσία, ἐμφάνισις. in praesentia, ἐν τῷ παρόντι, εἰς τὸ παρόν, παραυτίκα. 2) (ποιητ.) ἰσχύς, δύναμις, ἐνέργεια. 3) p. animi, παράστασις ψυχῆς, ἀταραξία, θάρρος.

prae-sentĭo, sensi sensum, 4. aliquid, προ(αἰσθάνομαι)ορῶ, οἰωνίζομαι, μαντεύομαί τι.

praesento, āre, aliquid, παρίστημί τι.

prae-sēpes ἡ -pis, is, ᾗ -pĭa, ae, f. καὶ (συνηθέστ.) -pe, is, ᾗ -pĭum, ĭi, n. (συνήθ. κατὰ πλ.) φάτνη, κάπη. 2) ἔπαυλις. μτφ. intra praesepes meas, ἐν τῷ ἐμῷ οἴκῳ. 3) (ποιητ.) σύμβολον, κυψέλη.

prae-sēpĭo, sepsi, septum, 4. aliquid, ἐπι(παρα)φράττω τι.

praesepis ᾗ praesepium, ĭi, n. praesepes.

praeseptus, a, um, μ. π. τ. praesepio.

praesertim, ἐπίρ. (prae-sero) ἄλλως τε καί, καὶ μάλιστα, καὶ μάλιστα δέ.

praeses, ĭdis, γ. κ. (praesideo) ὁ προστάτης, ἡ προστάτις, κατ' ἐξοχήν· οἱ προστάται θεοί. 2) ὑπέρασπιστής, φύλαξ, φρουρός, provinciae, τῆς ἐπαρχίας, (ἔπαρχος).

prae-sĭdĕo, sēdi, sessum, 2. (praesedeo) ἀμετάβ. 1) πρό, πρόσθεν κάθημαι. Ἐκ τούτου· 2) p. alicui, προστατῶ τινος, φρουρῶ, φυλάττω τι. 3) p. alicui, προεδρεύω, προ(ἐπι)σκατῶ τινος.

praesĭdiārĭus, a, um, (praesidium) φρουρικός, τῆς φρουρᾶς. praesidiarii milites, φρουροί, οἱ φύλακες.

praesĭdium, ĭi, οὐ. (praesideo) φρούρησις, φυλακή, ἐπικουρία. praesidio esse alicui, ἐπικουρεῖν, βοηθεῖν τινι. praesidio meis proficiscor, πορεύομαι ἐπικουρήσων τοῖς ἐμαυτοῦ. 2) ἐπικούρημα, βοήθημα, ὠφέλημα, προστασία. 3) κατ' ἐξοχὴν ἐν τῇ πολεμικῇ· α) φρουρά, φυλακή, φρουρός, φύλακες. praesidium imponere urbi, φρουρὰν καθιστάναι ἐν τῇ πόλει. β') καθόλου = ἔρυμα, ὀχύρωμα, (στρατόπεδον, φρούριον κλπ.) relinquere praesidium ἡ praesidio decedere, ἐγκαταλείπειν τὴν θέσιν. esse in praesidiis alicujus, ἐν τῷ στρατοπέδῳ κλπ. τινὸς εἶναι.

prae-signĭfĭco, āre, aliquid, προσημαίνω τι.

praesignis, e, (prae-signum) ἔξοχος, ἐπιφανής.

prae-sŏno, sonŭi, āre, (ποιητ.) προηχῶ.

praestābĭlis, e, (lior, lissimus) = praestans.

praestans, ntis, (antior, antissimus) (μ. ἐν. τ. praesto) ἔξοχος, ὑπερτερῶν, ὑπερβάλλων.

praestantĭa, ae, f. (praestans) ἐξ-(ὑπερ)οχή, ἀρετή.

praestat, ἄπροσ. ἴδ. praesto.

praestes, stĭtis, γ. κ. προστάτης, προεστώς, βοηθός, ἡ προστάτις.

Praesti, ōrum, ἀ. πλ. λαὸς τῆς Ἰνδίας.

praestĭgĭa, ae, f. καὶ συνήθ. κατὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

πλ. -ae, ārum, γοητεία, γοήτευμα. 2) ἀπάτη, δόλος.

praestĭgĭātor, ōris, ὁ, ᾗ -trix, īcis, θ. (praestigia) γόης, ἀγύρτης, θαυματοποιός, ἀπατεών.

praestĭti, πρκ. τ. praesto.

praestĭtŭo, stitŭi, stitūtum, 3. (prae-statuo) aliquid, (προ)ὁρίζομαί τι.

praestĭtūtus, a, um, μ. π. τ. praestituo.

1. **praesto**, ἐπίρ. (prae-situs) παρά, ἐπὶ παρουσίᾳ. συνήθ. p. esse, ά) παρίστασθαι, παρεῖναι ἢ διακονεῖν, ὑπηρετεῖν, παρέχειν ἑαυτόν τινι χρῆσθαι. β') πάρεστι, πρόχειρος, ἕτοιμός ἐστι.

2. **prae-sto**, stĭti, stĭtum, 1. καὶ stātum, stāre, Α') ἀμεταβ. προίσταμαι, μτφ. προ(ὑπερ, ἐξ)έχω, κρείττων εἰμί, διαφέρω. p. aliquare, προέχω, διαφέρω τινί. ἀπροσ. praestat, κρεῖττόν ἐστι. praestat mori quam vivere, κρεῖττον (αἱρετώτερον) τὸ τεθνάναι τοῦ ζῆν. Β') μεταβ. 1) p. aliquem, ἐγγυῶμαί τινα, p. aliquid, διεγγυῶμαι, ἀναδέχομαί τι. culpam p., ἐγγυῶμαι ᾗ μὴν μὴ ἁμαρτήσεσθαι, ἀναδέχομαι μὴ ἁμαρτήσεσθαι. 2) ἐπι(ἀπο)τελῶ, ἐκπληρῶ, fidem praestat, ποιεῖ ἃ ὑπέσχετο. (φυλάττει τὴν ὑπόσχεσίν του) p. pacem, ἐμμένω τῇ εἰρήνῃ. Ἐκ τούτου· p. aliquem incolumem, παρέχω, φυλάττω τινὰ ἀβλαβῆ. 3) παρέχω, παρέχομαι, ἐπι(ἀπο)δείκνυμί τι, voluntatem, virtutem, θέλησιν, ἀρετήν. praestare se eum qui-, ἐπιδεικνύναι ἑαυτὸν τοιοῦτον ὅς-. p. senatui sententiam, τῇ συγκλήτῳ τὴν γνώμην ἀποφαίνομαι. Ἐκ τούτου ά) παρέχω, χορηγῶ, δίδωμί τινί τι. β') εἰσφέρω, τελῶ τι.

praestōlor, 1. (praesto 1) aliquem ἢ alicui, περι(ἀνα)μένω τινά. καὶ ἁπλῶς praestolor, περι(ἀνα)μένω.

praestrictus, a, um, μ. π. τοῦ prae-stringo, strinxi, strictum, 3. aliquid, ἀπο(δια)σφίγγω τι. 2) ἀμβλύνω τι. aciem ferri, ἀμβλύνω τὴν μάχαιραν. Ἐκ τούτου μτφ. ά) ἀμβλύνω, ἀμαυρῶ, oculos, aciem animi, τοὺς ὀφθαλμούς ἢ τὴν ὄψιν, τὸν νοῦν. β') p. aures, ἐκκωφῶ τὰ ὦτα.

praestructus, a, um, μ. π. τοῦ prae-strŭo, struxi, structum, 3. aliquid, προκατασκευάζω, πρότερον κατασκευάζω, προοικοδομῶ τι. 2) p. mihi fidem, προπαρασκευάζω, προετοιμάζω ἐμαυτῷ πίστιν. 3) (ποιητ.) παροικοδομῶ, (ἐπι)φράττω τι.

praesul, sūlis, γ. κ. (praesilio) προορχιστής, κατ' ἐξοχὴν ὁ προ-(ἐπι)στάτης τῶν Σαλίων.

praesultātor, ōris, ὁ. (prausulto) = praesul.

praesulto, āre, (prae-salto) ἀμεταβ. πρόσθεν τινός ὀρχοῦμαι.

praesultor, ōris, ὁ. (praesilio) = praesul.

prae-sum, fŭi, esse, alicui rei, πρίσταμαι, προ(ἐπι)στατῶ τινός, ἐφέστηκά τινι. provinciae ἢ in provincia, προεστάναι ἐν ἐπαρχίᾳ τινί, ἐπαρχον εἶναι. p. statuis faciendis, ἐπιμελοῦμαι τῆς κατασκευῆς τῶν ἀγαλμάτων, μτφ. ά) πλεῖστον μεταλαμβάνω τινός, προέστηκά τινος. β') (ποιητ.) προστατῶ τινος, (δια)φυλάττω τι.

prae-sūmo, sumpsi, sumptum, 3. aliquid. πρότερον λαμβάνω τι, προσφέρομαί τι. 2) μτφ. προλαμβάνω, πρότερον σκέπτομαι, ἐννοῶ τι, προσδοκῶ τι.

praesumptĭo, iōnis, θ. (praesumo) πρόληψις, τὸ προλαμβάνειν. 2) πρόληψις, προληπτικὴ γνώμη. 3) μτφ. εἰκασία, προσδοκία, ἐλπίς.

praesumptus, a, um, μ. π. τοῦ praesumo.

prae-sŭo, sŭi, sūtum, 3. aliquid aliqua re, περιῤῥάπτω τί τινι, περιδέω τι περί τι.

praesūtus, a, um, μ. π. τ. praesuo.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

praetectus, a, um, μ. π. τοῦ prae-tĕgo, texi, tectum, 3. aliquid, ἐπικαλύπτω, σκεπάζω τι.

prae-tendo, tendi, tensum καὶ tentum, 3. aliquid, προ(ἐκ,ἀνα)τείνω τι. 2) p. aliquid alicui rei, προτείνω, προπετάννυμί τί τινος. p. sepem segeti, προβάλλομαι τοῦ σίτου περίβολον. 3) μτφ. ἀ) (ποιητ.) ἀξιῶ τι. β') προ(τείνω, βάλλομαι) φασίζομαί τι. p. nomen hominis doctissimi moribus, τὸ ὄνομα σοφωτάτου ἀνδρὸς πράσχημα τῶν ἐμῶν ἠθῶν ποιοῦμαι.

prae-tento, 1. aliquid, πρόπειράν τινος λαμβάνω, δοκιμάζω κυρίως ᾗ μτφ. ὀθεν, κρίνω, ἐξετάζω τι.

praetentus, a, um, μ. π. τοῦ praetendo.

prae-tĕpĕo, tepŭi, ēre, ἀμεταβ. πρότερον καίομαι.

prae-tĕpesco, tepŭi, ĕre = praetepeo.

1. praeter, πρόθ. μετ' αἰτ. παρά τι, πλησίον τινός. p. castra, παρὰ τὸ στρατόπεδον. p. oculos alicujus, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τινος. 2) μτφ. παρά τι (ἐναντίον τινός). p. consuetudinem, παρὰ τὴν συνήθειαν. p. naturam, spem, παρὰ φύσιν, παρ' ἐλπίδα. 3) παρά τι, ὑπέρ τι, μᾶλλον ἤ, unus p. ceteros, εἷς ὑπὲρ πολὺς ἄλλους. 4) ἐπὶ ὑπερβάσεως μέτρου· παρά τι, ὑπέρ τι. p. modum, ὑπὲρ τὸ μέτρον. 5) παρά τι, πλήν τινος, χωρὶς τινος. nemo p. me, οὐδεὶς πλὴν ἐμοῦ. p. haec πλὴν τούτων.

2. praeter, ἐπίρ. 1) (ἀρχ.) πέρα, μᾶλλον ἤ, p. sapere, quam-, μᾶλλον σωφρονεῖν, ἤ-. 2) πλήν, ἐκτός τινος.

praetĕr-ăgo, ēgi, actum, 3. aliquid, παρ(άγω)ελαύνω τι.

praetĕr-ĕā, παρὰ ταῦτα. 2) πρὸς τούτοις, χωρὶς τούτων, προσέτι. 3) (ποιητ.) ἐπὶ τούτοις, εἶτα.

praetĕr-ĕo, īvi (ii), ĭtum, īre, aliquid, πάρειμι, παρέρχομαί τι ἢ παρά τι. 2) ἐπὶ χρόνου· παροίχομαι, παρέρχομαι. dies praeteriit, ἡ ἡμέρα παῆλθε. Ἐκ τούτου· μτφ. ἀ) aliquid me praeterit (συνήθ.) ἀπρσ. παρατρέχω τι, λανθάνει μέ τι. non me praeterit, οὐ λανθάνει με, εὖ οἶδα. β') παρατρέχω παρέρχομαι, ὑπερβάλλω τινά. γ') (ποιητ.) ὑπερ(βαίνω)βάλλω, modum, τὸ μέτρον. 3) μτφ. ἀ) παρίημι, παρα(πρέχω)λείπω. ἐπὶ λόγου· p. dicere, παρασιωπῶ. p. syllabas, παραλείπω συλλαβάς. β') ἀμελῶ τινος, παρέρχομαί τι. filium fratris praeteriit, τὸν τοῦ ἀδελφοῦ υἱὸν παρέλιπεν ἄκληρον.

praetĕr-ĕquĭto, āre, ἀμεταβ. περι-(ιππεύω)ἐλαύνω.

praetĕrĕundus, a, um, μ. μέλ. τ. praetereo.

praeter-fĕro, tŭli, lātum, ferre, παραφέρω, καὶ παθ. παραφέρομαι, παρέρχομαι.

praeter-flŭo, ĕre, aliquid, παραρρέω παρά τι. 2) μτφ. παρέρχομαι.

praeter-grĕdĭor, gressus sum, grĕdi (gradior) παρέρχομαί τι ἢ παρά τι.

praetĕrĭens, euntis, μ. ἐν τ. praetereo.

praetĕrĭtus, a, um, (μ. π. τ. praetereo) παρελθών, παρεληλυθώς, παροιχόμενος. ἐν τῇ γραμματικῇ· tempus praeteritum, παρωχημένος χρόνος. 2) παραλειπόμενος, παραλειφθείς.

praeter-lābor, lapsus sum, lābi, aliquid, παραφέρομαι, παραρρέω παρά τι. 2) παραπλέω παρά τι. 3) μτφ. παρέρχομαι

praeterlātus, a, um, μ. π. τ. praeterfero.

praetermissĭo, ōnis, ὁ. (praetermitto) παράλειψις.

praetermissus, a, um, μ. π. τοῦ praeter-mitto, mīsi, missum, 3. aliquid, παρίημι, παραπέμπω, παραλείπω τι. p. officium, ἀμελῶ τοῦ καθήκοντος, facere aliquid, ποιεῖν τι. ὀθεν ἐπὶ λόγου ᾗ. παρα(πρέγω)σιωπῶ.

praeter-quam, ἐπίρ. πλήν, χωρίς.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

-ἑπομένου τοῦ si καὶ -quod, πλὴν εἰ, πλὴν ὅτι.

praetervectĭo, iōnis, θ. (praetervehor) τὸ παρελαύνειν, παράπλους.

praetervectus, a, um, μ. π. τ. praeterveho.

praetervĕhens, ntis, μ. ἐν. τοῦ

praeter-vĕhor, vectus sum, vĕhi, παροχεῦμαι, παρελαύνω, παραπλέω, insulam, τὴν νῆσον. praetervehens litora, τὰς ἀκτὰς παραπλέων. **praetervectus**, παρελάσας, παραπλεύσας χῆ. 2) παρέρχομαι, παραπορεύομαι, παρ(αμείβομαι)αλλάττω τι, locum silentio, τὸν τόπον ἐν σιωπῇ. 3) ἐπὶ λόγου· παρα(τρέγω)σιωπῶ τι.

praeter-vŏlo, āre, aliquid, παραπέτομαι παρά τι. 2) μτφ. ταχέως παρέρχομαι, παραμείβομαί τι. 3) p. aliquem, λανθάνω τινά. 4) ἐπὶ λόγου· παρατρέχω τι.

prae-texo, texŭi, textum, 3. aliquid, παρυφαίνω τι. purpura praetexit amictus tuos, πορφύρα σαὶ σαὶ ἐσθῆτες παρυφασμέναι εἰσί, πορφύρα περιέχει τὰς σὰς ἐσθῆτας. οὕτω κατ' ἐξοχήν· (toga purpura) **praetexta**, ae, θ. ἡ περιπόρφυρος ἐσθής, τήβεννος λευκὴ περιπόρφυρος, ἣν περ ἐφόρουν αἱ ἀνώτατα ἀρχαὶ (ὅηλ. ὕπατοι, στρατηγοί, ἀστυνόμοι χῆ.)· πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὰ τῶν ἐλευθέρων τέκνα μέχρις ἐφήβων. fabula praetexta, εἶδος Ῥωμαϊκῆς τραγῳδίας, ἐν ᾗ ἐπίσημοι Ῥωμαῖοι (οἱ praetexti) ἐδραματίζοντο. Ἐκ τούτου μτφ. ά) παρυφαίνω, περιτίθημι, περιβάλλω τί τινι. frondes comis, στεφάνους τῇ κόμῃ. p. auctores volumini, τοὺς συγγραφεῖς προτάττω τῷ βιβλίῳ. domus praetexta lauru, οἰκία δάφνῃ περιβεβλημένη. flumen praetexuit ripas arundine, ποταμὸς καλάμοις τὰς ὄχθας περιλαμβάνων. β') προ(βάλλομαι, τείνω)φασίζομαί τι.

praetextātus, a, um, (praetexta, ἴδ. praetexo) ὁ τὴν περιπόρφυρον ἐσθῆτα περιβεβλημένος. aetas praetextata, ἡ τῶν παίδων ἡλικία. 2) = παιδικός, ἀσελγής. verba, mores, λόγοι, ἤθη παιδικά, ἀσελγῆ.

1. praetextus, a, um, (μ. π. τ. praetexo) ὁ τὴν περιπόρφυρον ἐσθῆτα ἐνδεδυμένος. toga praetexta, ἡ ἁπλῶς praetexta, ae, θ. ἴδ. praetexo. fabula p., ἐπίσης ἴδ. praetexo. 2) ὡς οὐσ. -tum, i, οὐ, ά) τὸ (ἐπι)κόσμημα, παράσημον. β') πρόσγημα, πρόφασις.

2. praetextus, ūs, ἀ. (praetexo) πρόσγημα, πρόφασις.

prae-tĭmĕo, timŭi, 2. προφοβοῦμαι, πρότερον φοβοῦμαι.

prae-tingo, tinctum, 3. aliquid, πρότερον βάπτω τι.

praetor, ōris, ἀ. (= praeitor, ἐκ τοῦ praeco) 1) κυρίως, κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, προεστώς, προστάτης, ἡγεμών, ὅθεν ἐνίοτε ὅηλοῖ καθόλου Ῥωμαῖον ἄρχοντα (π. χ. ὕπατον κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους. p. maximus = ὁ δικτάτωρ) ἢ ἡγεμόνα στρατοῦ, στρατηγόν, κατ' ἐξοχὴν παρ' ἄλλοις ἔθνεσι. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐν Ῥώμῃ ὁ ἐξαπέλεκυς στρατηγὸς ἢ ἡγεμών, ὁ στρατηγός, πραίτωρ. κατ' ἀρχὰς μὲν εἷς, ἔπειτα δύω καὶ βραδύτερον πλείονες, μέχρι τῶν 16. p. urbanus, ὁ ἀστικὸς πραίτωρ (ὁ τὰς ἀστυκὰς δίκας δικάζων). p. peregrinus, ὁ ἐπὶ τῶν ξένων πραίτωρ (ὁ τοῖς ἐν Ῥ. ξένοις δικάζων). 3) = propraetor.

praetōrĭānus, a, um, (praetorium) δορυφορικός, τῆς σωματοφυλακῆς τοῦ αὐτοκράτορος. praetoriani (milites) οἱ δορυφόροι, οἱ σωματοφύλακες τῶν αὐτοκρατόρων.

praetōrĭus, a, um, (praetor) στρατηγικός, τοῦ στρατηγοῦ (ἴδ. praetor, 1) praetoria cohors, αἱ περὶ τὸν στρατηγὸν σπεῖραι, οἱ δορυφόροι. praetoria castra, τὸ τῶν δορυφόρων στρατόπεδον. navis praetoria, ἡ στρατηγὶς ναῦς. impe-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

rium praetorium, ἡ στολαρχία. porta praetoria, ἡ θύρα τοῦ στρατοπέδου, ἡ πρὸς τῇ σκηνῇ τοῦ στρατηγοῦ. 2) τοῦ πραίτωρος (ἴδ. praetor 2.) 3) praetoria potestas, ἡ ἐξαπέλεκυς ἀρχή, ἡ στρατηγία. comitia praetoria, αἱ τῶν στρατηγῶν ἀρχαιρεσίαι. homo p. ὁ γενόμενος, ὁ πρώην στρατηγός. 4) τοῦ ἀντιστρατήγου (= proprae tor). Ἐκ τούτου ὡς οὐσ. praetorium ĭi, οὐ. ά) τὸ στρατηγεῖον, ἡ τοῦ στρατηγοῦ σκηνή. β') οἱ περὶ τὸν στρατηγὸν, σύμβουλοι, συνέδριον. γ') τὸ τοῦ ἐπάρχου ἀρχεῖον, τὸ πραιτώριον, (ποιητ.) μελίττιον, τῆς βασιλίσσης τῶν μελισσῶν. δ') = milites praetoriani, ἡ τῶν αὐτοκρατόρων σωματοφυλακή.

praetŭli, παρκ. τοῦ praefero.

praetūra, ae, θ. (praetor) τὸ ἀξίωμα τοῦ πραίτωρος, ἡ στρατιγία.

Praetūrĭi, ōrum, ἀ. πλ. λαὸς τεῦ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ Ηικηνοῦ. Ἐκ τούτου -tiānus, a, um, Πραιτετιανός.

prae-ustus, a, um, (μ. π. τ. ἀχρ. prae-uro) τὸ ἄκρον κεκαυμένος. telum praeustum, βέλος ἐπίκαυστον.

praeut ἡ prae ut, ἴδ. prae.

prae-vălĕo, vălŭi, ēre, ὑπερισχύω, ὑπερέχω, πλέον ἰσχυρὸς ἢ δυνατός εἰμι.

prae-vallo, āre, aliquid, ἀποχαρακῶ, περιτειχίζω τι.

praevāricātĭo, iōnis, θ. (praevaricor) ἡ παράβασις τοῦ καθήκοντος ἢ τῆς πίστεως = κατάχρησις, παρανομία, προδοσία.

praevāricātor, ōris, ἀ. (praevaricor) ὁ παραβαίνων τὸ καθῆκον ἢ τὴν πίστιν = ὁ καταχρηστής, ὁ προδούς.

praevārĭcor, 1. (prae-varico) παρεκτρέπομαι, παρεκλίνω. 2) μτφ. παραβαίνω τὸ καθῆκον = καταχρῶμαι, παρανομῶ (ἐπὶ δικαστοῦ). β') (ἐπὶ δικηγόρου), προδίδωμι τὰ συμφέροντα τοῦ πελάτου.

praevectus, a, um, μ. π. τοῦ prae-vĕhor, vectus sum, vĕhi, παραμείβομαι, παρελαύνω, παραπλέω.

pae-vĕnĭo, vēni, ventum, 4. προέρχομαι, προ(λαμβάνω)φθάνω. 2) μετ' αἰτ. προ(λαμβάνω)φθάνω τινὰ ἤ τι. praeventus est morte, ἔφθασεν, ἐπῆλθεν αὐτῷ (κατέλαβεν αὐτόν) ὁ θάνατος.

praeventus, a, um, μ. π. τοῦ praevenio.

prae-verro, ĕre, (ποιητ.) aliquid πρότερον σαρῶ τι.

prae-verto, verti, versum, καὶ praevertor, versus sum, 3. aliquem, 1) (ποιητ.) προ(τρέπομαι) φθάνω, παρα(θέω) τρέχω τινά. Ἐκ τούτου μτφ. ά) p. προλαμβάνω, προκαταλαμβάνω τι, animos amore, τὰς ψυχὰς ἔρωτι. β') p. alicui, ὑπερ(φέρω) βάλλομαί τινος. 2) illuc praevertamur, πρῶτον πάντων ἐπὶ τοῦτο τρεπώμεθα. Ἐκ τούτου p. aliquid alicui rei, ποιῶ τί πρό τινος, ποιοῦμαι (νομίζω) τι προὐργιαίτερόν τινος. aliquid bello, πρὸ τοῦ πολέμου ποιῶ τι. praevertor eam rem omnibus, οὐδὲν τούτου προὐργιαίτερον ποιοῦμαι.

prae-vĭdĕo, vīdi, vīsum, 2) (απαν.) aliquid, προορῶ τι.

prae-vīsus a, um, μ. π. τοῦ praevideo.

prae-vĭtĭo, 1. (ποιητ.) aliquid, προδιαφθείρω, πρότερον διαφθείρω τι.

praevĭus, a, um, (prae-via) (ποιητ.) alicui, πρόδρομος, προπορευόμενός τινος.

prae-vŏlo, 1. ἀμεταβ. προίπταμαι.

pragmătĭcus, a, um, πραγματικός, πραγματομαθής· καὶ ὡς οὐσ. -us, i, ἀ. πραγματικός, νομοδείκτης, ὁ τοῦ δικαίου ἐξηγητής.

prandĕo, prandi, pransum, 2. (prandium) 1) ἀμεταβ. ἀριστοποιοῦμαι. Ἐκ τούτου ἡ μεταγ. pransus, ὁ ἠριστηκώς. milites pransi, στρατιῶται πρὸς μάχην ἢ ἔφοδον παρεσκευασμένοι. pransus potus, φαγὼν καὶ πιών. 2) μεταβ. (ποιητ.) ἐσθίω τι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

prandĭum,ĭi,οὐ.ἄριστον. 2)(ποιητ.) τὸ βρῶμα, τροφὴ τῶν κητῶν.
prānsus, a, um, μ. π. τοῦ prandeo.
Prasĭi, ōrum, ἀ. πλ. Πράσιοι, ἔθνος Ἰνδικόν.
prātensis, e, (pratum) (ποιητ.) λειμώνιος, τοῦ λειμῶνος.
prātŭlum, i, οὐ. ὑποκ. τοῦ pratum.
prātum, i, λειμών, λιβάδιον. Ἐκ τούτου (ποιητ.) ά)=πόα, χλόη λειμῶνος(χόρτον). β') Neptunia prata,=ἡ θάλασσα.
prāve, (vius, vissime) ἐπίρ. (pravus) σκολιά, λοξῶς, διαστρόφως. 2)μτφ.πονηρῶς, φαύλως, μοχθηρῶς.
prāvĭtas, ātis, θ. (pravus) σκολιότης, διαστροφή. 2) μτφ. πονηρία, φαυλότης, μοχθηρία, κακία, κακοήθεια.
prāvus, a, um, (vior, vissimus), σκολιός,διάστροφος, διεστραμμένος. 2) μτφ. πονηρός, φαῦλος, κακός, μοχθηρός.
Praxĭtĕles, is, ἀ. Πραξιτέλης, περίφημος ἀνδριαντοποιὸς ἐξ Ἀθηνῶν τῷ 400 π. Χ. Ἐκ τούτου -lĭus, a, um, τοῦ Πραξιτέλους.
prĕcārĭus, a, um, (prex) δεητικός, διὰ δεήσεως λαμβανόμενος ἢ δοθείς· ὅθεν precario, ἐπίρ. μετὰ δεήσεως, δεόμενος. 2)(ποιητ.) ἀβέβαιος, μεταβλητός, φθαρτός.
prĕcātĭo, ōnis, θ. (precor) δέησις, εὐχή, προσευχή.
preces, um, πλ. τ. prex.
prĕcĭae ἢ pretĭae, ārum, θ. πλ. εἶδος ἀμπέλων.
Prĕcĭāni, ōrum, ἀ.πλ.ἔθνος Γαλλίας
prĕcor, 1. (prex) εὔχομαι, ἐπ(προσ)-εύχομαι, deos, (σπαν.) ad deos, τοὺς θεοῖς, πρὸς τοὺς θεούς. 2) p. alicui aliquid, (ἐπ)εὔχομαί τινί τι. p. tibi mala ἢ male, ἐπ(κατ)-αρῶμαί σοί τι. p. alicui, καταρῶμαί τινι. 3) p. aliquid ab aliquo, εὔχομαι τινί τι, ἱκετεύω τινά τι· καὶ μετὰ τ. ut ἢ ne καὶ ὑποτ. ᾗ ἁπλῶς precor, δέομαι, ἱκετεύω.
prĕhendo ᾗ prendo, prehendi, (prendi), prehensum, (prensum), 3. (αἰτ.) (ἐπι)λαμβάνομαί τινος, δράττομαί τινος, λαμβάνω τινά ἤ τι. aliquem manu, τινός τῇ χειρί. 2) aliquem, λαμβάνω τινά (ἵνα αὐτῷ διαλεχθῶ) ἢ συλλαμβάνω τινά, ἄγω τινά εἰς φυλακήν. 3) (ποιητ.) καταλαμβάνω τι, ἀφικνοῦμαι εἴς τι. p. aliquid oculo, ἐπιλαμβάνομαί τι τῷ ὀφθαλμῷ, καθορῶ, κατανοῶ τι.
prehensĭo ᾗ prensĭo, ōnis, θ. (prehendo) βαροῦλκον.
prĕhenso ᾗ prenso, 1, (θαμ. τ. prehendo) (αἰτ.) (ἐπι)λαμβάνομαί τινος. 2) p. aliquem, λαμβάνω τινά ἵνα αὐτῷ διαλεχθῶ ἢ (ἐπὶ τῶν μεταπορευομένων ἀρχήν τινα ἢ χάριν) δεξιοῦμαι, ἀσπάζομαί τινα.
Prelĭus καὶ Prilius καὶ Perilius lacus, ἀ.λίμνη τις τῆς Τυρρηνίας, ἡ τανῦν Lago di Castiglione.
prehensus, a, um, μ. π. τ. prehendo.
prĕlum, i, οὐ. (premo) πιεστήριον, πιεστήρ, κατ' ἐξοχὴν τὸ τοῦ ληνοῦ.
prĕmo, pressi, pressum, 3. (αἰτ.) πιέζω, θλίβω τινά ἤ τι. p. anguem, πατῶ τὸν ὄφιν. pedem alicui, τινί τὸν πόδα εἴτε τὸν πόδα τινός. Ἐκ τούτου Α') πιέζω τι (τῷ σώματι),κάθημαι ἐπί τινος,ἐπίκειμαί τινι. p. vestigia alicujus, διώκω τὰ ἴχνη τινός. p. locum praesidiis, κατέχω φρουραῖς τὸν τόπον. Β') (ποιητ.) p. frena dente, πιέζω τῷ ὀδόντι τὸν χαλινόν, (ἐν)δάκνω τὰ στόμια. p. ubera, ἀμέλγω. Γ') p. litus, παραπλέω ἐγγὺς τῆς ἀκτῆς. p. aera,=ἵπταμαι. Δ') p. lac, πήγνυμι τὸ γάλα, τυροποιῶ. p. frena, κρατῶ, ἔχω τοὺς χαλινούς. Ε') μτφ. ά) (κατα)πιέζω, βαρύνω, ἐπιβαρῶ τινα ἤ τι. p. navem merce, γεμίζω τὴν ναῦν ἐμπορευμάτων. ϛ') πιέζω, θλίβω, εἰς ἀπορίαν καθιστημί τινα, ἐπί (πρόσ)κειμαί τινι. γ') καταδιώκω τινά ἤ τι, ἕπομαι, ἐπίκειμαί τινι. δ') προτρέπω τινὰ πρός τι. ε) πιέζω, ἰσχυρίζομαί τι. p. argumentum, πιέζω ἐ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

λεγχον ἢ ὑπόθεσίν τινα. 2) (ποιητ.) καταταβάλλω τι, premor, καταπίπτω. Ἐκ τούτου ἐμπιέζω, ἐμφρυπῶ, φυτεύω τι. p. solcum, ἐντυπῶ, ἄγω αὔλακα. p. aliquem, καταβάλλω τινὰ χαμαί. ὄθεν μτφ. ἀ) καταβάλλω, ταπεινῶ τινα. β') ὑπερέχω τινός, ἀμαυρῶ τινά. γ') (ἐπι)κρατῶ τινος. δ') ζημιῶ, βλάπτω τινά. 3) συμπιέζω τι, συστέλλω, συνέχω τι. fauces alicui, πιέζω, σφίγγω τὸν λάρυγγά τινος. Ἐκ τούτου ἀ) κολάζω τι. falce vitem = κλαδεύω τὴν ἄμπελον. β') (ποιητ.) p. habenas, τὰς ἡνίας ἕλκω, ἐπισπῶμαι πρὸς ἐμαυτόν. γ') συστέλλω, συντέμνω τι. p. vocem alicujus, ἐπιστομίζω τινά. Ἐκ τούτου· p. iram, κατέχω τὴν ὀργήν, κρατῶ τῆς ὀργῆς. 4) καλύπτω, κρύπτω τι. p. ossa, θάπτω τὰ ὀστᾶ. p. aliquid ore, ἀποκρύπτομαι, ἀποσιωπῶ τι.

prendo, ĭdi. prehendo.

prensātĭo, ōnis, ὁ. (prenso) δεξίωσις, ζήτησις ἀρχῆς.

prenso, ĭdi. prehenso.

prensus = prehensus.

presse, (ssius) ἐπίρ. (pressus) πεπιεσμένως, στενῶς, συνεσταλμένως. 2) ἐπὶ λόγου· ἀ) συνεσταλμένως, συντόμως, ἁπλῶς. β') σαφῶς εὐκρινῶς.

pressi πρκ. τ. premo.

presso, āre, 1. (θαμ. τ. premo) (ποιητ.) aliquid, πιέζω τι. p. ubera, ἀμέλγω.

1. pressus, ūs, ἀ. (premo) πιεσμός, συμπιεσμός.

2. pressus, a, um, (ssior) (μ. π. τ. premo) πεπιεσμένος, βεβαρημένος. Ἐκ τούτου· presso gradu, pede, βραδέως, βάδην. 2) μτφ. ἀ) ἐπὶ φωνῆς· pressa vox, μετρία, γαμηλὴ φωνή. β') ἐπὶ λόγου· σύντομος, ἁπλοῦς. γ') σαφής, εὐκρινής.

pretiae = preciae.

prĕtĭōse, (sius) ἐπίρ. (pretiosus) πολυτελῶς.

prĕtĭōsus, a, um, (sior, sissimus) (pretium) πολύτιμος, τίμιος, πολυ(τελὴς) δάπανος, μεγαλοπρεπής.

prĕtĭum, ĭi, οὐ. τιμή, ἀξία. esse magni pretii, πολλῆς τιμῆς (πολλοῦ ἄξιον) εἶναι. res habet p. ἡ est in pretio, τίμιον ἡ πολλοῦ ἄξιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα. 2) ἀργύριον, χρήματα. pretio, (ἀντὶ) χρημάτων. magno pretio vendere, πολλῶν χρημάτων πωλεῖν. Ἐκ τούτου ἀ) operae p. est, ἄξιον, προὔργου ἐστιν. β') τιμή, ἀμοιβή, μισθός.

prex, prĕcis, (ὀνομ. ϑ γεν. τ. ἐν. ἀγρ.) εὐχή, δέησις. 2) εὐχή, ἀρά.

Prĭămus, i, ὁ. Πρίαμος, υἱὸς τοῦ Λαομέδοντος, βασιλεὺς ἐν Τροίᾳ. σύζυγος τῆς Ἑκάβης, πατὴρ τοῦ Ἕκτορος, Ἐκ τούτου· ἀ) -mēis, ĭdis, ϑ. Πριαμηΐς, ϑυγάτηρ τοῦ Πρ. (Κασσάνδρα). β') -mēius, a, um, Πριαμήϊος, Πριάμειος. γ') -mĭdes, ae, ὁ. Πριαμίδης, υἱὸς τοῦ Πριάμου.

Prĭāpus ἡ -os, i, ὁ. Πρίαπος, ϑεὸς τῶν καρπῶν, τῶν κήπων καὶ τῶν ἀμπέλων.

prīdem, ἐπίρ. (prius-dem) πρότερον, πρὸ τούτου, πρὸ τοῦ. 2) πάλαι, πρὸ πολλοῦ.

prīdiē, ἐπίρ. (prī(or)-dies), τῇ προτεραίας (ἡμέρας). p. eum diem ἡ ejus diei, τῇ προτεραίᾳ τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἑπομένου τ. quam, p. quam veni, τῇ προτεραίᾳ πρὶν ἐλθεῖν με, τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ ἢ ἦλθον.

Prĭēnē, ēs, ϑ. Πριήνη, πόλις Ἰωνίας.

prīmaevus, a, um, (primus-aevum) (ποιητ.) πρώϑηβος, ἐν τοῖς πρώτοις ἔτεσι, νεαρός, νεανικός.

prīmārĭus, a, um, (primus) πρωτεύων, εὐγενής.

Prīmĭgĕnĭa, ae, ϑ. (primus-geno) Πρωτογένεια, ἐπίϑ. τῆς Τύχης.

prīmĭ-pīlus, i, ὁ. ἴδ. pilus.

prīmĭtĭae, ārum, ϑ. πλ. (primus) (ποιητ.) αἱ ἀπαρχαί, (τῶν καρπῶν), τὰ ἀκροϑίνια. μτφ. ἀ) οἱ καρποὶ τῆς νίκης. β') καϑόλου· τὰ πρῶτα, ἡ ἀρχή, ἡ καταρχή.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

prīmĭtus, ἐπίρ. (primus) πρῶτον.
prīmo, ἐπίρ. (primus), ἴδ. primus.
prīmordĭum, ĭi, οὐ. (συνήθ. κατὰ πλ.) (primus-ordior) καταρχή, πρώτη ἀρχή, αἰτία, γένεσις.
prīmōris, e, (primus) πρῶτος, primores dentes, οἱ πρωτοφυεῖς ἢ πρωτοφανεῖς ὀδόντες. primoribus labris gustare (attingere) aliquid, ἄκροις τοῖς χείλεσι γεύεσθαί τινος, ἀκροθιγῶς ἅπτεσθαί τινος. 2) πρῶτος, πρωτεύων, ἔξοχος. ὡς οὐσ. -res, ŏrum, ὰ. πλ. οἱ πρῶτοι, πρωτεύοντες (οἱ προὔχοντες).
prīmum, ἐπίρ. (primus) τὸ πρῶτον. quam p., ὅτι, ὡς τάχιστα. ut (ubi, quum, simulac) p., ὅτι, ὡς τάχιστα, ἅμα.
prīmus, a, um, (ὑπερθετ. τοῦ prior) πρῶτος, ὁ πρῶτος. primo quoque tempore, ὅτι, ὡς τάχιστα. in prima pugna, ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς μάχης. primo anno, ἀρχομένου τοῦ ἔτους. primā nocte, ἅμα τῇ νυκτί. primo mane, ἅμα τῷ πρωΐ. primus sol, ὁ ἀνατέλλων ἥλιος. ὡς οὐσ. -um, i, τὸ πρῶτον, ἡ ἀρχή. a (ex) primo, ἐξ ἀρχῆς. in primo, ἐν ἀρχῇ, κατ' ἀρχάς. in primis, ἐν τοῖς πρώτοις, μάλιστα. κατὰ πλ. prima ŏrum, οὐ. τὰ πρῶτα, ἡ ἀρχή, τὰ στοιχεῖα. naturae, τῆς φύσεως. 2) πρῶτος, πρωτεύων. primi, οἱ πρῶτοι, οἱ πρωτεύοντες. Ἐκ τούτου ά) primae, (ὑπον. partes) ἐπὶ δράματος, ἡ πρωτολογία, τὸ πρωταγωνιστεῖν, (κυρίως καὶ μτφ.) agere primas, πρωταγωνιστεῖν. prima comitia, ἡ κυριωτάτη ἐκκλησία (ἡ λογῖτις). ad prima, κατ' ἐξοχήν, τὰ μάλιστα, πρὸ πάντων. prima tenere, πρωτεύειν. primas ferre, τὰ πρῶτα ἢ πρωτεῖα φέρεσθαι. imprimis ἢ in (καὶ cum) primis ἐν πρώτοις, πρὸ πάντων, κατ' ἐξοχήν. 3) ἐπὶ τόπου πρῶτος, πρόσθιος. provocare in primum, καλεῖν εἰς τὸ πρόσθεν τοῦ στρατεύματος, εἰς τὸ μέτωπον τῆς παρατάξεως. in primis stare, ἐν τοῖς πρώτοις, ἐν τοῖς προμάχοις ἵστασθαι. prima labra = primora ἴδ. primoris.
princeps, cĭpis, γ. κ. (primus-capio) πρῶτος, (κατ)ἄρχων, ἀρχὴν ποιῶν. p. in proelium iens, ὁ κατάρχων τοῦ ἀγῶνος, πρῶτος τῶν ἄλλων εἰς τὸν ἀγῶνα κατερχόμενος. p. erat ad conatum, in agendo, κατῆρχε, ἦγειτο τῆς ἐπιχειρήσεως, τοῦ ἔργου (πρῶτος τὸ ἔργον ἐποίει). 2) πρῶτος, ἡγεμών, ἔξαρχος, Stoicorum, τῶν Στωϊκῶν. p. familiae, ὁ ἀρχηγός, ἀρχηγέτης τοῦ γένους. 3) πρῶτος, πρωτεύων, πρόκριτος, εὐγενής, ἐπιφανής. viri principes, οἱ πρωτεύοντες, οἱ ἔξοχοι ἄνδρες. p. Romanus, εὐγενὴς Ῥωμαῖος. principes, οἱ εὐπατρίδαι, οἱ εὐγενεῖς. p. senatūs (σπαν. senatorum) ὁ πρόκριτος τῆς γερουσίας (τῶν γερουσιαστῶν), οὗτινος τὸ ὄνομα ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν βουλευτῶν πρῶτον ἦν. p. juventutis, ὁ πρωτεύων, πρόκριτος τῆς νεολαίας· κατ' ἐξοχήν· ὁ πρωτεύων ἱππεύς. Ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων = ὁ πρίγκιψ. 4) (ποιητ.) princeps, ὰ. ἡγεμών, προεστώς, προστάτης. 5) ἡγεμών, βασιλεύς, ἐν Ῥώμῃ ὁ αὐτοκράτωρ, ὁ Καῖσαρ. 6) principes, ὰ. πλ. πρίγκιπες, ἐκαλοῦντο οἱ στρατιῶται οἱ ἐν τῇ δευτέρᾳ (κατ' ἀρχὰς ἐν τῇ πρώτῃ, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα) τάξει (στοίχῳ) ἱστάμενοι (μεταξὺ τῶν hastati καὶ τῶν triarii), οἱ καὶ οἱ ἀκμαιότατοι τὴν ἡλικίαν ὄντες. Ἐκ τούτου princeps, ά) περιληπτικῶς = principes. β') (ὑπον. ordo) = λόχος πριγκίπων. γ') (ὑπον. centurio) = ὁ ἡγεμών, ἑκατόνταρχος ἑνὸς τῶν πριγκίπων λόχου.
principālis, e, (princeps) πρωτότυπος, προϋπάρχων. 2) ὁ πρωτεύων, πρῶτος, ἐπιφανής.
principātus, ūs, ὰ. (princeps) (κατ)αρχή. 2) ἡ πρωτεία, τὰ πρωτεῖα. principatum (ob)tineo, πρωτεύω. 3) ἀρχή, ἡγεμονία. prin-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

cipatum tenere in civitate, ἄρχειν ἐν πολιτείᾳ, ἡγεῖσθαι πόλεως· Ἐκ τούτου=ἡ βασιλεία, μοναρχία.
principes ἴδ. princeps.
princĭpĭum, ĭi, οὐ. (princeps) ἀρχή. συνών. ἐπιρρηματ. (in) principio, κατ' ἀρχάς, a principio, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν. Κατ' ἐξοχὴν ἀ) ἐν ταῖς ψηφοφορίαις=praerogativa, β') (ποιητ.) ἀρχή, αἰτία πηγή. 2) κατὰ πλ. principia, ἐν τῇ πολεμικῇ· ἀ) αἱ πρῶται τάξεις, τὸ μέτωπον τοῦ στρατοῦ· β') τόπος ἀνοικτὸς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ἔνθα ἦν τὰ στρατήγιον, ἡ σκηνὴ τοῦ στρατηγοῦ, καὶ ἔνθα οἱ στρατιῶται συνηθροίζοντο, ὅταν ὁ στρατηγὸς εἶχέ τι νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς αὐτούς. 3) principia, τὰ πρῶτα, αἱ ἀρχαί, τὰ στοιχεῖα.
prĭor, us, γεν. ōris (συγκρ. τ. primus) 1) ἐπὶ χρόνου· πρότερος, anno prior, ἐν τῷ προτέρῳ ἔτει. prior Dionysius, ὁ πρεσβύτερος Διονύσιος. prior annus, παρελθὸν ἔτος. Ἐκ τούτου (ποιητ.) priores, οἱ πρόγονοι. 2) ἐπὶ τόπου· πρόσθιος. 3) κρείττων, ἀμείνων.
prisce, ἐπίρ. (priscus) ἀρχαιοπρεπῶς, σπουδαίως, αὐστηρῶς.
1. priscus, a, um, (συγγεν. τῷ prior, primus) ἀρχαῖος· κατ' ἐξοχὴν ὡς πρὸς τὸν χρυσοῦν αἰῶνα. Ἐκ τούτου (ποιητ.) ἀ) πρότερος, ὁ πρόσθεν, ὀπάλαι. β') ἀρχαιοπρεπής, αὐστηρός, σπουδαῖος.
2. Priscus, i, ἀ. Πρίσκος, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.
pristĭnus, a, um, (συγγεν. τῷ prior) ὁ πρίν, πρότερος, ἀρχαῖος. κατ' ἐξοχήν· ὁ πρόσθεν, ὁ πρότερος. p. dies, ἡ χθές, ἡ προτέρα ἡμέρα, ἡ προτεραία.
pristis ᾖ **pristix**, ἴδ. prīstis.
prius, ἐπίρ. πρότερον, πρίν. 2) ἑπομένου τ. quam, ἀ) πρότερον ἤ. β') μᾶλλον ἤ.
priusquam ἢ prius quam, ἐπίρ. ἴδ. prius.
prīvātim, ἐπίρ. (privatus), ἰδίᾳ, p. publiceque, ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ. 2) ἰδίᾳ, κατ' ἰδίαν, χωρίς. 3) σπαν. οἴκοι.
prīvātĭo, iōnis, θ. (privo) ἀπαλλαγή, στέρησις.
prīvātus, a, um, ἴδιος, οἰκεῖος, ἰδιωτικός. ὡς οὐσ. ἀ) ἀ. ἰδιώτης, ἰδιωτεύων. κατὰ πλ. οἱ ἰδιῶται. β') οὐ. in privato, κατ' ἰδίαν. ex privato, ἐκ τῶν ἰδίων, ἐκ τῶν οἰκείων χρημάτων.
Prīvernum, i, οὐ. Πριβέρνον, πόλις τοῦ Λατίου. Ἐκ τούτου -nas, ātis, τῶν Πριβέρνων. ὡς οὐσ. ἡ χώρα τῶν Πριβέρνων· ᾖ -nātes, tum, ἀ. πλ. Πριβερνᾶται.
prīvigna, ae, θ. ἡ προγονὴ ἴδ. καὶ
prīvignus, i, ἀ. (privus-geno) ὁ πρόγονος.
prīvilēgĭum, ĭi, οὐ. (privus-lex), ἴδιος νόμος, οὐ κοινὸς νόμος, ὁ ἐφ' ἑνὶ πολίτῃ τεθεὶς νόμος. 2) προνομία, προνόμιον.
prīvo, 1. (privus) aliquem aliqua re, (ἀπο)στερῶ τινά τινος, ἀφαιροῦμαί τινά τι, ἀπαλλάττω τινά τινος.
prīvus, a, um, ἴδιος, (ἰδιαίτερος) ἕκαστος χωρίς. in dies privos, καθ' ἑκάστην ἡμέραν. 2) ἴδιος, ἰδιωτικός.
1. pro ! ἢ proh ! ἐπιφ. ἐπὶ θαυμασμοῦ καὶ σχετλιασμοῦ, φεῦ ! ὦ ! ὦ ! μετὰ ὀνομ., κλ. ἢ αἰτ. p. dii immortales ! ὦ πρὸς θεῶν ἀθανάτων.
2. prō, πρόθ. μετ' ἀφ. πρόσθεν, ἔμπροσθέν τινος. pro aede πρὸ τοῦ ναοῦ. καὶ μετὰ τῶν κινήσεως σημαντικῶν ῥημ. producere copias pro castris, τὰς δυνάμεις πρὸ τοῦ στρατοπέδου προάγειν. Ἐκ τούτου· ἀ) πρό, ἐπί, ἀπό τινος. pro tectis, ἐπὶ τῶν στεγῶν, p. rostris, ἀπὸ τῶν ἐμβόλων. p. tribunali, ἐπὶ τοῦ βήματος. p. concione, ἐν ἐκκλησίᾳ. β') πρό, ὑπέρ τινος. oratio pro Roscio, ὁ ὑπὲρ τοῦ Ῥωσκίου λόγος, pro patria, ὑπὲρ πατρίδος. 2) πρό, ἀντί τινος, οὕτω συνήθ. ἐν ταῖς φράσεσιν. pro consule, pro prae-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

toro, ῥῆ. ἀντὶ ὑπάτου = ἀνθύπατος. ἀντὶ πραίτωρος = ἀντιπραίτωρ ῥῆ. (ἐκ τούτων εἶτα ἐγένοντο τὰ σύνθετα. proconsul propraetor ῥῆ.) Caesarem non vocat pro praetore, τὸν Καίσαρα οὐ καλεῖ προπραίτωρα. pro victis, ἀντὶ ἡττηθέντων, ὡς ἡττηθέντες. huncamavi pro meo, τοῦτον ἠγάπησα ὡς ἐμόν. habere aliquem pro amico, ἀντὶ φίλου, ἐν φίλου μέρει ἡγεῖσθαί τινα. pro certo, βέβαιον ἡγεῖσθαί τι. 3) pro viribus, κατὰ δύναμιν, κατὰ τὸ δυνατόν. pro dignitate, κατ' ἀξίαν. pro se quisque, ἕκαστος καθ' ἑαυτόν, ἐν τῷ μέρει, τὸ ἑαυτοῦ μέρος. pro mea (virili) parte, τὰ κατ' ἐμέ, τὸ ἐμὸν μέρος. pro tempore, κατὰ τὸν καιρόν. pro eo quod, καθ' ὅτι, διότι. pro eo quantum, καθ' ὅσον. pro eo ut, ὡς, καθάπερ.

proāgōrus, i, ἀ. προήγορος προεστὼς (ὁ πρῶτος ἄρχων ἔν τισι πόλεσι τῆς Σικελίας).

prŏ-ăvĭa, ae, θ. προμμάμη.

prŏ-ăvītus, a, um, (ποιητ.) προπαπικός, προγονικός.

prŏ-ăvus, i, ἀ. πρόπαππος. 2) καθόλου πρόγονος.

prŏbābĭlis, e, (lior), (probo) εὔλογος, πιθανός. 2) δόκιμος, ἀρεστὸς ἐπαινετός.

prŏbābĭlĭtas, ātis, θ. (probabilis) πιθανότης, τὸ εὔλογον.

prŏbābĭlĭter, (probabilis) ἐπίρ. εὐλόγως, πιθανῶς. 2) δοκίμως, καλῶς, ἀρεστῶς, ἐπαινετῶς.

prŏbātio, iōnis, θ. (probo) δοκιμασία, ἐξέτασις. 2) ἔγκρισις, ἀποδοχή.

prŏbātor, ōris, ἀ. (probo) ὁ ἐγκρίνων, ἀποδεχόμενος.

prŏbātus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. probo) δόκιμος, δεκτός, ἀρεστός.

prŏbe, (bius, bissime) ἐπίρ. (probus) εὖ, καλῶς. 2) εὖ μάλα. 3) ἐν ἀποκρίσεσιν, εὖ, εὖγε.

prŏbĭtas, ātis, θ. (probus) χρηστότης, ἀγαθότης, καλοκἀγαθία.

prŏbo, 1. (αἰτ.) δοκιμάζω, δόκιμον κρίνω, ἀποδέχομαί τινα ἢ τι. p. hominem, ἀρέσκει μοι ὁ ἄνθρωπος. 2) δοκιμάζω, ἐξετάζω, ἔθεν = κρίνω. 3) aliquid alicui, δόκιμον, δεκτόν, ἀρεστὸν παρέχω τινί τι. p. me ἢ brobor alicui, ἀρεστόν τινι ἐμαυτὸν παρέχω, ἀρέσκω τινί. 4) ἀποδείκνυμί τί τινι. 5) (ἐπι)δείκνυμί τι.

prŏboscis, ĭdis, θ. προβοσκίς.

prŏbrōsus, a, um, (sior, sissimus) (probrum) ἀνειδιστός, ἐπονείδιστος, αἰσχρός, ἄτιμος.

prŏbrum, i, οὐ. ἐπονείδιστον, ἀνόσιον, ἄτιμον ἔργον, κατ' ἐξοχήν· ἡ ἀνόσιος συνουσία, μοιχεία, πορνεία. 2) ἄνειδος, ἀτιμία, probro esse, ἄνειδος φέρειν. 3) ἄνειδος, ἀνειδισμός, λοιδορία.

prŏbus, a, um, (bior, bissimus) χρηστός, ἀγαθός, ἱκανός, ἄξιος. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ προσώπων· χρηστός, ἀγαθός, ἐνάρετος.

Prŏca ὁ **Prŏcas**, ae, ἀ. Πρόκας, βασιλεὺς τῆς Ἀλβης.

prŏcācĭtas, ātis, θ. (procax) ἀναισχυντία, ἀναίδεια, ἀσέλγεια.

prŏcācĭter, (cius, cissime) ἐπίρ. (procax) ἀναισχύντως, ἀναιδῶς, ἀσελγῶς.

prŏcax, cācis, (cior, cissimus) (proco) 1) (σπαν.) αἰτητικός. 2) ἀναιδής, αἰσχρός, ἀσελγής, ἀκόλαστος.

pro-cēdo, cessi, cessum, 3. ἀμεταβ. πρὸ(ἐξ) ειμι, ἐξ(προ)έρχομαι, foras, θύραζε. Ἐκ τούτου ἀ) ἐπὶ στρατοῦ· προελαύνω, ἐξορμῶμαι. β') πρό(πάρ)ειμι, (εἰς τὸ κοινόν, εἰς τὴν ἐκκλησίαν, εἰς τὸ θέατρον ῥῆ.) 2) προ(βαίνω) γωρῶ, συνήθ. μτφ. ἀ) ἐπὶ χρόνου· προβαίνω, ὕθεν παρέρχομαι, procedente tempore, προϊόντος, προχωροῦντος τοῦ χρόνου. p. aetate, προ(βαίνειν) ἐργεσθαι τῇ ἡλικίᾳ, πρεσβύτερος γίγνεσθαι. β') προ(βαίνω) κάπτω, p. in honori-

ΔΙΔΟΥΕΖ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Ιδρυμα Κεντρικη Βιβλιοθηκη Μυτιλήνης

bus, προβαίνω εἰς τιμάς. γ') διαμένω, διαρκῶ. δ') προ(βαίνω)έρχομαι (εἰς τοσοῦτον), eo amentiae, εἰς τοσοῦτον παραφροσύνης. ε) procedit alicui aliquid, προ(βαίνει) χωρεῖ, χωρεῖ τινί τι. bene, καλῶς. καὶ ἁπλῶς procedo, εὐτυχῶς, χωρῶ, προκόπτω. Ἐκ τούτου = λυσιτελῶ τινι.

prŏcella, ae, θ. (procello) θύελλα, καταιγίς. 2) μτφ. ὁρμή, ἐπιδρομή, ἔφοδος, ταραχή, θόρυβος.

prŏcellōsus, a, um, (procella) θυελλώδης, ὁ καταιγίδα φέρων.

prŏcer, ĕris, ἀ. ὁ πρωτεύων, προτερῶν. κατὰ πλ. οἱ πρωτεύοντες, (οἱ προύχοντες).

prŏcĕre, ἐπίρ. πορρωτέρω, μακράν, ἐπὶ πλέον.

prŏcĕrĭtas, ātis, θ. (procerus) μακρότης, μῆκος, ὕψος.

prŏcērus, a, um, (rior, rissimus) ἐπὶ μακρὸν ἐκτεταμένος, περι(εὐ)μήκης, μακρός.

processi, πρκ. τ. procedo.

processĭo, iōnis, θ. (procedo) προχώρησις, πρόοδος.

prŏcessus, ūs, ἀ. (procedo) τὸ προ(χωρεῖν)βαίνειν, ἡ προχώρησις. 2) συνηθέστ. ἡ εὐτυχὴς προχώρησις. 3) προκοπή, ἐπίδοσις.

Prŏchўta, ae, ἢ -ē, ēs, θ. Προχύτη, νῆσος τῆς Καμπανίας.

prŏcĭdo, cĭdi, ĕre, (pro-cado), ἀμετάβ. προ(κατα)πίπτω, πίπτω.

prŏcinctus, ūs, ἀ. (μόνον κατ' αἰτ. ἢ ἀφ.) (procingo) ἡ εἰς μάχην παρασκευή. in procinctu, ἐν ὅπλοις, μικρὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μάχης. μτφ. habeo aliquid in p. πρόχειρον ἔχω τι.

prŏ-cingo, cinxi, cinctum, 3. διαπερι)ζώννυμι, παρασκευάζω μόνον κατὰ μτχ. procinctus, = ὁ παρεσκευασμένος εἰς μάχην.

prŏclāmātor, ōris, ἀ. (proclamo) βόης, κραυγαστής.

prŏ-clāmo, 1. (ἀνα)βοῶ, ἀναφωνῶ.

prŏ-clīno, 1. aliquid, (ἐγ)κλίνω, κάμπτω τι. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατὰ μτχ. proclinātus, a, um, ἀ) ἐπικλινής. β') κλίνων, ῥέπων ἐπὶ τὴν ἔκβασιν, ὅθεν ἐνίοτε ἐπὶ κακοῦ.

prŏclīvis, e ἢ **prŏclīvus**, a, um, (pro-clivus) ἐπικλινής, κατάντης, κατωφερής, πρανής. (per ἢ in) proclive, κατὰ τοῦ πρανοῦς. 2) μτφ. ἀ) ἐπίφορος, ἐπιρρεπὴς πρός τι. β') ῥᾴθιος, εὐ(μαρὴς)γερής, εὔκολος. proclive dictu, ῥᾴδιον εἰπεῖν.

prŏclīvĭtas, ātis, θ. (proclivis) ἡ κατωφέρεια, τὸ πρανές. 2) μτφ. ἐπιρρέπεια, ῥοπὴ πρός τι.

prŏclīvĭter, ἐπίρ. (proclivis) ῥᾳδίως, εὐχερῶς.

prŏclīvus, a, um, ἴδ. proclivis.

Procnē, ēs, θ. Πρόκνη, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Πανδίονος, ἀδελφὸς τῆς Φιλομήλας, σύζυγος τοῦ Τηρέως, εἰς χελιδόνα μεταμορφωθεῖσα, ὅθεν (ποιητ.) = χελιδών.

prŏco, āre καὶ **procor**, āri, αἰτῶ, αἰτοῦμαι.

prŏ-consul, ŭlis, (pro-consule) ἀ. (παρὰ τοῖς κλασσικοῖς συγγραφεῦσι ἐν χρήσει μᾶλλον ἀντ' αὐτοῦ τὸ pro consule, ἴδ. pro 2. σημασ.) ἀνθυπάτου, ἔπαρχος ὑπατικῆς ἐξουσίας.

prŏconsŭlāris, e, (proconsul) ἀνθυπατικός.

prŏconsŭlātus, ūs, ἀ. (proconsul) ἀνθυπατεία.

procor, āri, ἴδ. proco.

prŏcrastĭnātĭo, iōnis, θ. (procrastino) ὑπέρθεσις, ἀναβολή.

prŏcrastĭno, 1. (pro-crastinus) ὑπερτίθεμαι, ἀναβάλλομαί τι.

prŏcrĕātĭo, iōnis, θ. (procreo) γέννησις.

prŏcrĕātor, ōris, ἀ. (procreo) γεννήτωρ, κατὰ πλ. οἱ γονεῖς.

prŏcrĕātrix, īcis, θ. (procreo) γεννέτειρα, μήτηρ.

prŏ-crĕo, 1. aliquem, γεννῶ τινα. μετὰ τῆς ex ἢ de καὶ ἀφ. ἔκ τινος.

Procris, crĭdis, θ. Πρόκρις, θυγάτηρ τοῦ Ἐρεχθέως, σύζυγος τοῦ Κεφάλου.

Prŏcrustes, ae, ἀ. Προκρούστης, λῃστής τις ἐν Ἀθήναις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

prō-cŭbo, cubŭi, āre, (ποιητ.) ἀμεταβ. κατακέκλιμαι, κατάκειμαι. prōcŭbŭi, παρκ. τ. procubo, καὶ τ. procumbo.

prōcŭcurri, πρκ. τ. procurro.

prō-cūdo, cudi, cusum, 3. aliquid, σφυρηλατῶ τι. Ἐκ τούτου μτφ. ἀ) μηγανῶμαι, ἐπινοῶ τι. β') γεννῶ, παράγω τι. γ') πλάττω τι.

prŏcul, ἐπίρ. (procello) πόρρω, μακράν. p. (a) patria, ἄποθεν τῆς πατρίδος. p. dubio, ἀναμφισβητήτως. p. videre aliquid, πόρρωθεν, μακρόθεν θεᾶσθαί τι.

prōculco, 1. (pro-calco) (ποιητ.) (αἴτ.) (κατα)πατῶ τινα ἢ τι. μτφ. κατα(πατῶ) φρονῶ.

Prŏcŭlus, i, ἀ. Πρόκλος.

prōcumbo, cŭbŭi, cŭbĭtum, 3. (pro-cubo) κατακλίνομαι. 2) (προ)πίπτω, καταπίπτω. p. ad pedes alicui ἢ ad genua alicujus, προσπίπτω τινί. domus procumbit, ὁ οἶκος κατα(συμ)πίπτει. μτφ. p. in voluptates, ῥέπω πρὸς τὰς ἡδονάς. 3) προπίπτω, ἐρείδω (εἰς τὰς κώπας).

prōcūrātĭo, iōnis, θ. (procuro) ἐπιτροπή, ἐπιμέλεια, φροντίς. 2) διοίκησις. 3) ἁγνισμός, καθαρμός.

prōcūrātor, ōris, ἀ. (procuro) ἐπίτροπος, ἐπι(μελητὴς)στάτης. 2) διοικητὴς (ἐπαρχίας).

prōcūrātrix, īcis, θ. (procuro) ἡ ἐπιτροπεύουσα, ἐπιμελουμένη.

pro-cūro, 1. aliquid, ἐπιτροπεύω τινός ἢ τι. Ἐκ τούτου κατ' ἐξοχὴν ἁπλῶς procuro, ε'μὶ ἐπίτροπος τοῦ Καίσαρος (ἴδ. procurator σημασ. 2). 2) καθόλου ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω τινός, θεραπεύω τι. 3) καθαρμὸν ποιοῦμαι. monstra, ἐπιμελοῦμαι τοῦ τῶν θαυμάτων καθαρμοῦ. hostiis Jovi, ἐξιλάσκομαι ἱερείοις τὸν Δία.

2. prō-curro, curri καὶ cŭcurri, cursum, 3. ἀμεταβ. προ(ἐκ)τρέχω, μετὰ τῆς in καὶ αἰτ. εἴς τι. κατ' ἐξοχήν· p. ex castris, ἐκτρέχω ἐκτοῦ στρατοπέδου. Ἐκ τούτου μτφ. ἐπὶ τόπου· προ(ήκω)έχω, ἐκτείνομαι, in aliquid, εἴς τι.

prōcursātĭo, iōnis, θ. (procurso) προ(ἐκ)δρομή· κατ' ἐξοχὴν ἐν μάχῃ = τὸ ἀψιμαχεῖν, ἀκροβολίζεσθαι.

prōcursātor, ōris, ἀ. (procurso) πρό(ἔκ)δρομος, ὁ ἀψιμαχῶν, ἀκροβολιζόμενος.

prō-curso, 1. (θαμ. τ. procurro) ἀμετάβ. προ(θέω)τρέχω, ἀψιμαχῶ, ἀκροβολίζομαι.

prōcursus, ūs, ἀ. (procurro) προ(ἐκ)δρομή.

prō-curvus, a, um, (ποιητ.) ἐπίκυρτος, ἐπικαμπής.

prŏcus, i, ἀ. (proco) μνηστήρ.

Prŏcўon, ŏnis, ἀ. Προκύων. (ἀστὴρ) ὁ μικρὸς κύων (Antecanis) καὶ ὁ λαμπρότατος αὐτοῦ ἀστήρ.

prodĕgi, πρκ. τ. prodigo.

prŏ-d-ĕo, ĭi, ĭtum, īre, ἀμετάβ. πρόειμι, προ(έρχομαι)χωρῶ, προβαίνω. μτφ. extra modum p., πέρα τοῦ μέτρου προϊέναι. 2) ἔξειμι, ἐξέρχομαι. foras, προϊέναι πρό, πρόσθεν τῆς θύρας. p. alicui obviam, ὑπαντῶ τινι. p. in scenam, καὶ ἁπλῶς prodeo, πάρειμι, παρέρχομαι εἰς τὴν σκηνήν. 3) ἐπὶ φυτῶν· φύομαι, γεννῶμαι, βλαστάνω. 4) μτφ. προ(ἐκ)φαίνομαι. in lucem prodit, ἐκφέρεται εἰς τὸ φῶς. novae comoediae prodeunt, νέαι κωμῳδίαι ἐκδίδονται.

Prodesse, prodest, τύποιτ. prosum.

prō-dīco, dixi, dictum, 3. aliquid 1) (σπάν.) προλέγω, μαντεύομαί τι. 2) τάττω, ὁρίζω τι. 3) ὑπερτίθεμαι, ἀναβάλλομαι..

prōdictātor, ōris, ἀ. (καὶ pro dictatore, ἴδ. pro) στρατηγός, ὁ ἔχων ἐξουσίαν δικτάτωρος, (ὁ ἀντιδικτάτωρ).

prodictus, a, um, μ. π. τ. prodico.

Prŏdĭcus, i, ἀ. Πρόδικος, Ἕλλην σοφιστὴς ἐκ Κῶ, σύγχρονος τοῦ Σωκράτους. Ἐκ τούτου -cĭus, a, um, τοῦ Προδίκου.

prodĭdi πρκ. τ. prodo.

prodiens, entis, μ. ἐν τ. prodeo.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

prōdĭge, ēpíp. (prodigus) ἀσώτως.
prōdĭgentĭa, ae, θ. (prodigo) ἀσωτεία.
prōdĭgĭālis, e, (prodigium) (ποιητ.) τεράστιος, τερατώδης, ἀλλόκοτος.
prōdĭgĭālĭter, ἐπίρ. (prodigialis) (ποιητ.) τεραστίως, ἀλλοκότως, παρὰ φύσιν.
prōdĭgĭōsus, a, um, (prodigium) (ποιητ.) τερατώδης, τεράστιος, ἀλλόκοτος.
prōdĭgĭum, ĭi, οὐ. (ἀντὶ prodicium ἐκ τ. prodico) σημεῖον, θαῦμα, 2) ἐπὶ προσώπων· τέρας.
prōdĭgo, ēgi, actum,, 3. (pro -ago) aliquid, καταναλίσκω τι.
prōdĭgus, a, um, (prodigo) ἀφειδής, οὐ φειδόμενος. 2) (ποιητ.) ἀφειδής, ἄφθονος, μετὰ γεν. locus p. herbae, τόπος ἄφθονον χλόην φέρων.
prodĭi, παρακ. τοῦ prodeo.
prōdĭtĭo, iōnis, θ. (prodo) προδοσία. 2) ἐξαγόρευσις, ἐξαγγελία.
prōdĭtor, ōris, ἀ. (prodo) προδότης. 2) ὁ ἐξαγγέλλων, δηλῶν τι.
prōdĭtus, a, um, μ. π. τοῦ
prōdo, dĭdi, dĭtum, 3. aliquid, (ἐκ)φέρω τι. p. suspiria, προέμαι στενάγματα, ἀναστενάζω. 2) ἐκφέρω, ἐξαγγέλλω, δηλῶ τι, γνωστὸν ποιῶ τι. Ἐκ τούτου ἀ) ἐξαγγέλλω, προδίδωμι, conscios, τοὺς συνωμότας. β') p. diem, τάττω, ὁρίζω τὴν ἡμέραν. γ') ἀναγορεύω, ἀποδείκνυμι, aliquem interregem, τινὰ μεσοβασιλέα. 3) παραδίδωμι, memoriae ἢ memoria p. aliquid, τι τῇ μνήμῃ, τοῖς ἐπιγιγνομένοις. 4) p. aliquid alicui, παραδίδωμι, ἐπιτρέπω τί τινι. Ἐκ τούτου· προδίδωμι, προέμαι τινα ἤτι, patriam hosti, τὴν πατρίδα τῷ πολεμίῳ. 5) παραδίδωμι, καταλείπω τι. 6) ἀναβάλλομαί τι.
prō-dŏcĕo, ēre, aliquid, ὑπαγορεύω τι.
prŏdrŏmus, i, ἀ. πρόδρομος.
prō-dūco, duxi, ductum, 3. (a'τ.) προ(ἐξ)άγω τινὰ ἤ τι. testem, παρέχομαί τινα μάρτυρα. ἔθεν προ(παρ)άγω τινὰ (εἰς τὴν ἐκκλησίαν, εἰς τὸ θέατρον. κ.τ.λ.) μετὰ τῆς ad, ἢ in καὶ αἰτ. τοῦ τόπου ἢ ἁπλῶς p. aliquem, 2) προ(άγω,ωθῶ) κινῶ. p. ferrum, προ(κρούων) ἐλαύνω τὸν σίδηρον. ἔθεν p. syllabam, ἐκτείνω συλλαβήν. 3) ἐπὶ χρόνου· ἀ) ἐκτείνω, μηκύνω, παρατείνω. β') ὑπερτίθεμαι, ἀναβάλλομαί τι. 4) μτφ. ἀ) ἐκφέρω, φύω, γεννῶ. β') προάγω, προβιβάζω τινά, ad dignitatem, εἰς τιμήν. γ') προάγω, παρορμῶ τινα πρός τι. 4) (ποιητ.) p. crimina occulta ad patres, τὰ κρυπτὰ ἁμαρτήματα ἐκφέρω, δηλῶ τοῖς πατράσιν.
producte, ἐπίρ. (productus) ἐκτεταμένως.
prōductĭo, iōnis, θ. (produco), συλλαβῆς ἔκτασις. 2) ἀναβολή. temporis, χρόνου.
prōductus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. produco), ἐκ(παρα)τεταμένος, ἔθεν μακρός. producta syllaba, μακρὰ συλλαβή. p. digitus, μακρὸς δάκτυλος. 2) κατ' ἐξοχήν· -a,ōrum, οὐ. πλ. τὰ προηγμένα ἴδ. καὶ praepono.
prōduxi, πρκ. τ. produco.
proĕgmĕna, ōrum, οὐ. πλ. = producta, (ἴδ. productus).
proelĭātor, ōris, ἀ. (proelior) μαχητής.
proelĭor, 4. ἀμεταβ. συμπλέκομαι, ἀγωνίζομαι, μάχομαι.
proelĭum, ĭi, οὐ. συμπλοκή, ἀγών, κίνδυνος, μάχη, κυρίως καὶ μτφ. proelium ἢ proelia inire, facere, committere, conferre ἢ miscere, in proelio esse, συμπλέκεσθαι, μάχην συνάπτειν, μάχεσθαι. Proetus, i, ἀ. Προῖτος, βασιλεὺς τῆς Τίρυνθος, ἀδελφὸς τοῦ Ἀκρισίου. Ἐκ τούτου -tĭdes, um, θ. πλ. Προιτίδες, θυγατέρες τοῦ Πρ.
prŏfāno, i, (profanus) aliquid alicui, καθιερῶ, ἀναπίθημί τί τινι. 2) p. aliquid, βεβηλῶ τι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

prŏfānus, a, um, (pro-fanum) βέβηλος, μὴ ἱερός, locus, τόπος. 2) ἐπὶ προσώπων· ἀμύητος. 3) βέβηλος, ἀνόσιος, ἀσεβής, μιαρός. 4) ἀπαίσιος.

prŏfātus, a, um, μ. π. τ. profor.

profēci, πρκ. τ. proficio.

prŏfectĭo, iōnis, f, (proficiscor) ἔξοδος, πορεία. 2) ἡ πρόσοδος.

prŏfecto, ἐπίρ. (pro-factum ?) τῷ ὄντι, ἀληθῶς, βεβαίως.

profectūrus, a, um, μ. μ. τ. proficio, καὶ τ. proficiscor.

1. profectus, a, um, μ. τ. proficiscor, ɣ τ. proficio.

2. prŏfectus, ūs, ἀ. (proficio) προχώρησις, ὠφέλεια, 2) προκοπή, ἐπίδοσις.

prŏ-fĕro, tŭli, lātum, ferre, aliquid, ἐκφέρω, ἐξαιρῶ τι. Ἐκ τούτου· Α') p. testes, προφέρομαι, παρίσταμαι μάρτυρας. Β') μτφ. προάγω, ἐκφέρω εἰς φῶς, in medium, εἰς τὸ μέσον. p. librum, ἐκδίδωμι βιβλίον. ars profertur, τέχνη ἐξευρίσκεται, ἀποφαίνεται. 2) προ(άγω)βιβάζω, μηκύνω, ἐκτείνω τι. p. gradum pedem, προβαίνω τὸν πόδα ἢ τῷ ποδί. p. fines, αὐξάνω τὰ ὅρια. Ἐκ τούτου· μτφ. α) pietas, eum longius protulit, ἡ εὐσέβεια αὐτὸν πορρωτέρω προήγαγε. β') μηκύνω, ὑπερτίθεμαι, ἀναβάλλομαί τι. Ἐκ τούτου = βραδύνω, διακωλύω τι. γ') p vitam beatam, usque ad rogum, διάγω βίον εὐδαίμονα μέχρι τῆς τελευτῆς.

prŏfessĭo, iōnis, f. (profiteor) ὁμολογία, ὑπόσχεσις. 2) δήλωσις, ἐξομολόγησις, ἀπόφανσις. 3) ἡ ἀπογραφὴ τῆς οὐσίας. 4) τεκμήριον, σημεῖον. 5) ἐπάγγελμα, τέχνη, ἐπιστήμη.

prŏfessor, ōris, ἀ. (profiteor) ὁ ἐπαγγελλόμενος τέχνην ἢ ἐπιστήμην τινά, διδάσκαλος, καθηγητής.

prŏfessus, a, um, μ. π. τ. profiteor.

prŏ-festus, a, um, ἀνέορτος, μὴ ἑόρτιος. 2) βέβηλος, ἀμύητος.

prŏ-fĭcĭo, fēci, fectum, 3. (facio) ἀμετάβ. προ(βαίνω)χωρῶ. μτφ. προ(βαίνω)κόπτω, ἐπιδίδωμι. p. in oppugnatione oppidi, προκόπτω ἡ περαίνω πρὸς τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως. p. in philosophia, ἐπιδίδωμι (προκόπτω) ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ. Ἐκ τούτου = ὠφελεῖν, λυαιτελεῖν, συμφέρειν.

prŏfĭcĭscor, fectus sum, cisci, (proficio) ἐξ(ἐπ)έρχομαι, ὁρμῶ, ὁρμῶμαι, πορεύομαι, Romam, εἰς Ῥώμην. p. Roma, ab urbe, ὁρμῶμαι, ἔρχομαι ἐκ Ῥώμης, ἀπὸ τῆς πόλεως. p. alicui subsidio, πορεύομαι ἐπικουρήσων τινί· ἐπὶ πλοίων· ἀποπλέω, ἀνάγομαι. 2) μτφ. α) p. ab aliqua re, ὁρμῶμαι, ἄρχομαι ἔκ τινος. β') γίγνομαι, γεννῶμαι ἔκ τινος. Zenone profecti sunt, = οἱ μαθηταὶ τοῦ Ζήνωνος.

prŏfĭtĕor, fessus sum, ēri, (pro-fateor) aliquid, (ἐξ)ὁμολογῶ τι, 2) ἐπαγγέλλω, δηλῶ, μηνύω. aliquid, τί. 3) p. aliquem, ὁμολογῶ, ἐπαγγέλλομαι τινά. p. amicum, ὁμολογῶ φίλος εἶναι. Ἐκ τούτου κατ' ἐξοχήν· α) ὁμολογῶ, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνοῦμαί τι. β') ἐπαγγέλλομαι, διδάσκω τι. 4) τὸ ὄνομα, τὴν οὐσίαν, ἀπογράφομαι. p. greges, τὰς ἀγέλας ἀπογράφομαι. p. nomen ἢ ἁπλῶς profiteor, α) = ἐπαγγέλλομαι, παραγγέλλω, ζητῶ ἀρχήν. β') ἀπογράφομαι εἰς τοὺς στρατιώτας· ἡ μετοχὴ professus, a, um, ποθ. ὁμολογηθείς. ex professo, ὡς ἐπίρ. ἀναφανδόν, ἐξ ἐπίτηδες.

prŏflĭgātus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. profligo) καταβεβλημένος, ταλαίπωρος. 2) ἀνόσιος, ἀσεβής.

prŏ-flĭgo, 1. (αἰτ.) καταβάλλω, ἀνατρέπω τινὰ ἢ τι. μτφ. α) κατα(βάλλω)λύω, ἀνατρέπω, διαφθείρω τι. p. rempublicam, ἀνατρέπω τὴν πολιτείαν. β') ἀποτελῶ, περαίνω, ἐπὶ τέλος ἄγω τι.

pro-flo, 1. (ποιητ.) aliquid, ἐκ(πνέω)φυσῶ τι.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

prōflŭens, ntis, (μ. ἐν. τ. profluo) προρρέων. 2) ἐπὶ λόγου· εὔρους.

prōflŭenter, (entius) ἐπίρ. (profluens) ἀφθόνως. 2) μετ' εὐροίας (λόγου).

prōflŭentĭa, ae, f. (profluens) εὔροια.

prō-flŭo, fluxi, fluxum, 3. ἀμεταβ. προρρέω, προχέομαι, ῥέω. (aqua) profluens, τὸ ῥέον ὕδωρ, sudor, ὁ καταῤῥέων ἱδρώς. 2) μτφ. ἀ) ἐπὶ λόγου· ῥέω. cujus ore sermo melle dulcior profluebat, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥεεν αὐδή. β') φέρομαι, ἐξολισθαίνω, ἐξοκέλλω.

prōflŭvĭum, ĭi, οὐ. (profluo) τὸ προρρέειν, πρόχυσις, καταῤῥοή.

profluxi, πρκ. τ. profluo.

prō-for, fātus sum, fari, (ποιητ.) ἀποφθέγγομαι, λέγω. 2) προλέγω, μαντεύομαι.

profore, ἀπαρ. τ. μέλ. τ. prosum.

profŭdi, πρκ. τ. profundo.

prō-fŭgĭo, fūgi, fŭgĭtum, 3. 1.) ἀμεταβ. προ(ἐκ,διᾰ)φεύγω, domo, ἐκ τοῦ οἴκου. Ἐκ τούτου p. ad aliquem, ἀποδιδράσκω, δραπετεύω πρός τινα. 2) μεταβ. προ(ἐκ,διᾰ,ἀπο)φεύγω τινὰ ἤ τι.

prōfŭgus, a, um, (profugio) προ(ἐκ)φυγών, (ποιητ.) κατ' ἐξοχήν· ὁ τὴν πατρίδα φυγών, ἐκπεσών, ἐξόριστος, φυγάς. 2) πλάνης, πλανώμενος.

profŭi, πρκ. τ. prosum.

prō-fundo, fūdi, fūsum, 3. aliquid, προ(ἐκ)χέω τι. συνήθ. p. me ἡ profundor, (Μέσ.) ἐκ(προ)χέομαι, in lacrimas, εἰς δάκρυα. 2) μτφ. ἐκ(προ)χέω, odium in aliquem, μῖσος κατά τινος. p. vires, πάσας τὰς δυνάμεις καταναλίσκω. β') = προΐεμαι, θυσιάζω, vitam τὴν ζωήν. γ') καταναλίσκω, καταπαθῶ τι. 3) παράγω, (ἐκ)φέρω τι. 4) (ποιητ.) λύω, καταβάλλω τι. somnus profundit membra, ὁ ὕπνος καταβάλλει τὰ μέλη.

prō-fundus, a, um, (dior, dissimus) μέγα βάθος ἔχων, βαθύς. ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. ἀ) ὁ βυθός, τὸ βάθος. aquae τοῦ ὕδατος. profunda camporum, βαθεῖαι πεδιάδες. β') ἡ ἀχανὴς θάλασσα, τὸ πέλαγος. (ποιητ.) profundi Manes = ὁ Ἅδης. μτφ. ἄπειρος ἀπέραντος. 2) (ποιητ.) βαθύς, ὑψηλός.

prōfūse, (sius, sissime) ἐπίρ. (profusus) ἐκκεχυμένως, χύδην. 2) ἀφειδῶς.

prōfūsĭo, ōnis, f. (profundo) πρό(ἔκ)χυσις. 2) δαπάνη, σπατάλη.

prōfūsus, a, um, (sior, sissimus) (μ. π. τ. profundo) ἐκκεχυμένος, ἀκόλαστος, ἀνεμένος. 2) ἀφειδής, ἄσωτος. 3) πολυδάπανος, δαπανηρός.

profŭturus, a, um, μ. μέλ. τ. prosum.

prō-gĕnĕro, 1. aliquem, γεννῶ τινα.

prōgĕnĭes, ēi, f. (pro-gigno) 1) γένεσις, γενεά, γένος. 2) γενεά, γόνος, (ἔκ)γονος, (τέκνα, ἔγ(ἀπό)γονοι) (ποιητ.) mea, tua, κλ. p., ὁ ἐμός, σός, κλ. υἱός. 3) ἐπὶ ζώων· γόνος, γέννημα.

prō-gĕnĭtor, ōris, ἀ. πρόγονος, ἀρχηγέτης.

prōgĕnĭtus, a, um, μ. π. τ. progigno.

prōgĕnŭi, πρκ. τ. progigno.

prō-gigno, gĕnŭi, gĕnĭtum, 3. (αἰτ.) γεννῶ τινα ἤ τι.

prō-gnātus, a, um, (μ. π. τ. ἀχρ. pro-(g)-nascor) γεννηθείς, πεφυκώς, γεγονώς. 2) ἔκγονος.

Progne = Procne.

prognostĭcum, i, οὐ. προγνωστικόν.

prōgrĕdĭor, gressus sum, grĕdi, (pro-gradior) ἀμεταβ. προβαίνω, πρόειμι, προ(ἐρχομαι)χωρῶ, πρόσω εἶμι, tridui viam, τριῶν ἡμερῶν ὁδόν. progrediente aetate, προϊούσης τῆς ἡλικίας. καὶ ἐπὶ λόγου· progredi longius, πορρωτέρω προϊέναι. μτφ. p. in virtute, προκόπτω ἐν ἀρετῇ, εἰς ἀρετήν. 2)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

προ(ἐξ)έρχομαι. p. in bellum, (ἐξ)-ὁρμῶ, ὁρμῶμαι ἐπὶ πόλεμον.

prŏgressĭo, iōnis, θ. (progredior) πρόβασις, προκοπή, ἐπίδοσις. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἡ κλίμαξ.

1. progressus, a, um, μ. π. τ. progredior.

2. progressus, ūs, ἀ. (progredior) τὸ προβαίνειν, προχώρησις, πρόοδος. μτφ. ἀ) ἀρχή. β') πρόοδος, προκοπή, ἐπίδοσις.

proh = pro, 1.

prŏhĭbĕo, hibŭi, hibĭtum, 2. (pro-habeo) aliquem ἢ aliquid (ab) aliqua re, (ἀπ)εἴργω, κωλύω τινὰ ἢ τί τινος. καὶ p. aliquem, μετ' ἀπαρ. ἢ αἰτ. καὶ ἀπαρ. ἢ μετὰ τοῦ ut, ne, quominus καὶ ὑποτ. κωλ'ω, οὐκ ἐῶ τινα (τοῦ-, μή-.). 2) ἀποτρέπω τί τινος, φυλάττω τινὰ ἀπό τινος.

prŏhĭbĭtus, a, um, μ. π. τοῦ prohibeo.

prŏhibŭi, παρκ. τοῦ prohibeo.

proin, συγκεκ. ἀντὶ τοῦ

pro-inde, ἐπίρ. διό, διὰ ταῦτα, ὅθεν. 2) ὁμοίως, ὥσπερ, κατὰ ταὐτά. p. ac mereris, καθάπερ ἄξιος εἶ. p. ac si, quasi, atque, ut, ὥσπερ εἰ, ὥσπερ ἄν, ὥσπερ ἂν εἰ.

prōjeci, παρκ. τοῦ projiceo.

prōjectĭo, iōnis, θ. (projicio) προβολή, ἔκτασις.

1. prōjectus, ūs, ἀ. (projicio) (μόνον κατ' ἀφ. ἐν.) προβολή.

2. prōjectus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. projicio) προ(πίπτων)έχων. 2) μτφ. προ(ἐξ)έχων, ὑπερβάλλων. p. ad libidinem, προπετὴς πρὸς ἡδονήν. 3) projectus, ἀ. ἐκβλη θείς, φυγάς. 4) φαῦλος, ταπεινός.

prōjĭcĭo, jēci, jectum, 3. (projacio) aliquid alicui, (παρα)βάλλω τί τινι. 2) προβάλλω, προτείνω τι, brachium, τὸν βραχίονα. p. hastam, προβάλλομαι δόρυ. 3) ῥίπτω τινὰ ἤ τι. p. me aliquo (in forum), τρέχω εἴς τινα τόπον, (εἰς τὴν ἀγοράν). Ἐκ τούτου· ἁπλῶς p. me, ῥίπτω ἐμαυτὸν εἰς κίνδυνον, ῥιψοκινδυνῶ. p. me ad pedes alicujus, προσπίπτω τινί. lacrimas p. προ(ἐκ)χέω δάκρυα. 4) ἐκβάλλω τινὰ ἤ τι. ὀθεν = ἐξορίζω. projectus ab undis projectus nauta, ναύτης ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκπεσὼν (ἐξοκείλας) εἰς τὴν γῆν. μτφ. ἀ) ἀπο(βάλλω)ρρίπτω τι, καταφρονῶ τινος. β') aliquem, προλείπω τινά.

prō-lābor, lapsus sum, lābi, ἀμετάβ. πρόσω ὀλισθαίνω. Ἐκ τούτου· μτφ. ἀ) ἐξολισθαίνω, ἐξοκέλλω. p. longius, εἰς μακρότερον (λόγον) ἐξοκέλλω. β') ἐκ(δια)πίπτω. 2) παρ(κατ)ολισθαίνω, p. a. cupiditate, ὑπὸ ἐπιθυμίας σφάλλομαι. aedes prolabitur, ὁ ναὸς κατα-(πίπτει)ρρέει.

prōlapsĭo, iōnis, θ. (prolabo) ὀλίσθησις, ὀλίσθημα. 2) πτῶσις.

prolapsus, a, um, μ. π. τ. prolabor.

prōlātĭo, iōnis, θ. (profero) προφορά. 2) προαγωγή, αὔξησις, ἔκτασις. 3) παρέλευσις, ἀναβολή.

prō-lāto, 1. (ἐπιτ. τ. profero) 2) aliquid, προάγω, εὐρύνω, αὐξάνω τι. 2) μηκύνω; ὑπερτίθεμαι, ἀναβάλλομαί τι.

prōlātus, a, um, μ. π. τ. profero.

prōlecto, 1. (θαμ. τ. prolicio) aliquem, ἐπάγομαι, θέλγω, δελεάζω τινά.

prōles, is, θ. (pro-oleo) ὁ ἢ ἡ ἔκγονος, (τέκνον, τέκνα Χρ.) κατ' ἐξοχήν· ἡ νεολαία, οἱ νέοι. 2) ἐπὶ ζώων καὶ ἐπὶ φυτῶν· γόνος.

prōlētārĭus, a, um, (proles) τῶν ἐκγόνων. ὡς οὐσ. -us, ĭi, ἀ. Ῥωμαῖος πολίτης τῆς κατωτάτης κλάσεως, ὁ ἄνευ περιουσίας, ὁ ἄπορος.

prō-lĭcĭo, ĕre, (pro-lacio) aliquem, ἐπάγομαι, ἐφέλκομαι, δελεάζω τινά.

prōlixe, (xius), ἐπίρ. (prolixus) δαψιλῶς, ἀφθόνως.

prōlixus, a, um, (xior) (pro-la-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

xus) ἐκτενής, εὐ(περι)μήκης, μακρός. 2) μτφ. ἀ) πρόθυμος, φιλόφρων. β) εὐτυχής, καλῶς χωρῶν.

prŏlŏcūtus, a, um, μ. π. τ. proloquor.

prŏlŏgus, i, ὁ. πρόλογος. 2) προλογίζων ἐν τῇ σκηνῇ.

prō-lŏquor, locūtus ἢ loquūtus sum, lŏqui, aliquid, προλέγω, προειπεῖν, ἀποφαίνομαι, λέγω, διηγοῦμαι τι. 2) προλέγω, μαντεύομαι τι.

prō-lūdo, lūsi, lūsum, 3. ἀμετάβ. προγυμνάζομαι.

prō-lŭo, lŭi, lūtum, 3. aliquid, ἀπο(κατα)κλύζω τι. 2) ἀπο(κλύζω)πλύνω τι. 3) κλύζω, βρέχω τι. Ἐκ τούτου (ποιητ.) **proluor mulso**, = πίνω μελίκρατον. **proluit se auro**, ἔπιεν ἐκ τοῦ χρυσοῦ ποτηρίου.

prōlūsi, πρκ. τ. proludo.

prōlūsĭo, iōnis, θ. (proludo) προγυμνασία.

prōlūtus, a, um, μ. π. τ. proluo.

prōlŭvĭes, ēi, θ. (proluo) ἀπόκλυσις, κατακλυσμός. 2) **p. ventris**, ἔκκρισις τῆς κοιλίας.

prō-mĕrĕo, mĕrŭi, mĕrĭtum, 2. ϑ promerĕor, mĕrĭtus sum, ēri, aliquid, ἄξιός τινός εἰμι ἢ γίγνομαι, **tuo beneficio**, τῆς σῆς εὐεργεσίας. ὡς οὐσ. **promeritum**, i, οὐ. ἡ ἀξία, εὐεργεσία, τὸ εὐεργέτημα. 2) **bene de multis**, πολλοῖς αἴτιος ἀγαθῶν γίγνομαι, πολλοὺς εὐεργετῶ.

prōmĕrĭtus, a, um, (μ. π. τ. promereo) -um, i, οὐ. ἴδ. promereo.

Prŏmĕtheus, ĕi ϑ -ĕos, ὁ. Προμηθεύς, υἱὸς τοῦ Ἰαπετοῦ, ἀδελφὸς τοῦ Ἐπιμηθέως, πατὴρ τοῦ Δευκαλίωνος, ὅστις διὰ τοῦτο **Promethĭdes**, ae, ὁ. Προμηθίδης καλεῖται.

prōmĭnens, ntis (entior) (μ. ἐν. τ. promineo) ὡς οὐσ. **prominens**, ntis, οὐ. τὸ προεγές, προοχή.

prō-mĭnĕo, mĭnŭi, ēre, ἀμετάβ. προ(ἐξ)έχω 2) προ(ἀνα)κύπτω.

prōmiscŭe, ἐπίρ. (promiscuus) ἐπιμίξ, ἀδιακρίτως, ἀδιαφόρως, συγκεχυμένως, φύρδην.

prōmiscŭus, a, um, (pro-misceo) συμμιγής, σύμμικτος, κοινός. **in promiscuo esse**, ἐν κοινῷ, κοινῇ εἶναι.

prōmīsi, παρκ. τοῦ promitto.

prōmissĭo, iōnis, θ. (promitto) ὑπόσχεσις.

prōmissor, ōris, ἀ. (promitto) ὑποσχόμενος, ὁ ὑπισχνούμενος.

prōmissum, i, οὐ. (τῆς μετχ. τ. promitto) ὑπόσχεσις, ἐπαγγελία.

promissus, a, um, μ. π. τοῦ

prō-mitto, mīsi, missum, 3. aliquid, ἀν(καθ)ίημι, ἐκτείνω, μηκύνω τι. **capillum et barbam**, ἀνειμένα ἐῶ (ἀφίνω ν' αὐξήσῃ) τὴν κόμην καὶ τὸν πώγωνα, κομῶ καὶ πωγωνοτροφῶ. **promissus capillus**, ἀνειμένη, μακρὰ κόμη. 2) ἰσχυρίζομαι, λέγω, φάσκω τι. 3) ὑπισχνοῦμαι, ἐπαγγέλλομαί τι. 4) προλέγω, σημαίνω, μαντεύομαί τι.

prōmo, prompsi, promptum, 3. (pro-emo) p. alipuid, ἢ ex (de) aliqua re ἢ ἁπλῶς aliqua re, ἐξαιρῶ, ἐκφέρω τι, ἤτι ἔκ τινος. 2) μτφ. ἀ) προφέρω, δείκνυμί τι. **consilia ἢ sententiam suam**, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην. **p. jura clienti**, ἐξηγοῦμαι τὰ δίκαια τῷ πελάτῃ. β') **p. obscura**, εἰς φῶς ἐκφέρω, δηλῶ· ὅθεν = φανερὸν ποιῶ, διηγοῦμαί τι.

prōmontōrium, ĭi, οὐ. (pro-mons) ἀκρωτήριον, ἄκρα. 2) ἀκρώρεια.

promōram, promōssem, ἀντὶ promoveram, promovissem.

prōmōta, ōrum, οὐ. πλ. = producta, ἴδ. productus.

prōmōtus, a, um, μ. π. τοῦ

prō-mŏvĕo, mōvi, mōtum, 2. (αἰτ.) προ(κινῶ, ἀγω)διεβάζω τινὰ ἢ τι. **p. moenia** = αὐξάνω τὸν κύκλον τῆς πόλεως. 2) αὐξάνω, ἐπεκτείνω τι. 3) προ(διεβάζω)κόπτω, προχωρῶ, **in studio**, ἐν σπουδῇ τινι.

prompte, (tius, tissime) ἐπίρ. (promptus) προ(χειρως)θύμως, ἑτοίμως. 2) εὐχερῶς, ῥᾳδίως.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

1. promptus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. promo) πρόδηλος, δῆλος. 2) ἀ) ἐπὶ προσώπων· πρό(χειρος)θυμος, seditioni, πρὸς στάσεις. б') ἐπὶ πραγμάτων· πρόχειρος, ἕτοιμος. 3) πρόχειρος, εὐχερής, ῥᾴδιος.

2. promptus, ūs, ἀ. (promo) εὔχρηστον μόνον κατ' ἀφ. τ. ἐν. **in promptu esse**, ἀ) ἐν τῷ φανερῷ εἶναι, πρόδηλον, δῆλον, προφανῆ εἶναι. **aliquid in promptu habere** ἢ **gerere**, δηλεῖν, δεικνύναι τι. б') πρόχειρον, ἕτοιμον εἶναι. γ') πρόχειρον, εὐχερῆ, ῥᾴδιον εἶναι.

prōmulgātĭo, ōnis, θ. (promulgo) πρό(ἔκ)θεσις, δήλωσις (δημοσίευσις νόμου πρὸ τῆς κυρώσεως).

prōmulgo, 1. (vulgus?) **aliquid**, προ(ἐκ)τίθημί τι, **legem**, νόμον (πρὸ τῆς κυρώσεως)· ὅθεν καθόλου· δημοσιεύω, ἐκφέρω (δημοσιεύω) τι.

prōmulsis, ĭdis, θ. (pro-mulsum) τὰ πρόδειπνα.

prōmus, i, ἀ. (promo) ὁ ταμίας, ταμιοῦχος.

prō-mūtŭus, a, um, προ(δανειζόμενος)διδόμενος.

prŏne, ἐπίρ. (pronus) κυπτῶς, κυφῶς.

prŏ-nĕpos, ōtis, ἀ. ἀπέγγονος.

prŏnoea, ae, θ. πρόνοια.

prŏ-nōmen, ĭnis, οὐ. ἀντωνυμία.

prŏnōmĭnātio, ōnis, θ. ἀντωνομασία.

prŏ-nŭba, ae, θ. (pro-nubo) ἡ νυμφαγωγός, παράνυμφος. P. Juno, Γαμηλία, ἡ Ἥρα.

prŏnuncĭātio, ōnis, θ. (pronuncio) ἀπόφανσις, τὸ ἀξίωμα. 2) κήρυξις, δήλωσις. 3) ἀπαγγελία, ἐκφώνησις, προφορὰ (ἐπὶ ῥήτορος ἢ ὑποκριτοῦ).

prŏnuncĭātor, ōris, ἀ. (pronuncio) ὁ ἐκφωνῶν εἴτε ἀπαγγέλλων, ὁ διηγούμενός τι.

prŏnuncĭātum, i, οὐ. (pronuncio) ἀπόφανσις, ἀπόφασις, τὸ ἀξίωμα.

prŏ-nuncĭo, 1. aliquid, (ἀνα)κηρύττω, ἀναγορεύω, προλέγω, προειπεῖν τι. p. pecuniam ἢ praemia militi, χρήματα ἢ ἆθλα κηρύττειν (προειπεῖν) τοῖς στρατιώταις. p. aliquem praetorem, κ. ἀναγορεύω, ἀποδείκνυμί τινα στρατηγόν. 2) ἐξαγγέλλω, διηγοῦμαί τι. 3) προφέρω, ἀπαγγέλλω τι. 4) ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνοῦμαί τι. 5) ἀποφαίνομαι, sententiam, τὴν γνώμην, ποιοῦμαι τὴν διάγνωσιν, τὴν ἀπόφασιν.

prŏ-nŭrus, ūs, θ. (ποιητ.) ἡ τοῦ ἐγγόνου γυνή.

prōnus, a, um, (nior) (pro) πρανής. pronum corpus, πρανές, ἐπὶ τὸ σπῆθος κατακεκλιμένον σῶμα. p. cado, πρανὴς, ἐπὶ τὸ σπῆθος πίπτω. p. senex p. in baculum, γέρων (πρα)κύπτων εἰς τὴν βακτηρίαν. 2) ἐπὶ τόπου· πρανής, κατωφερής, κατάντης, ἐπικλινής. per pronum ἢ per prona, κατὰ τοῦ πρανοῦς. (ποιητ.) sidera prona τὰ καταφερόμενα, πρὸς τὴν δύσιν κλίνοντα ἄστρα. 3) ἐπὶ χρόνου· ὁ ταχέως παρεργόμενος. 4) μτφ. ἀ) ὁ κλίνων, ἐπιρρεπὴς πρός τι. б') alicui ἢ in aliquem, εὔνους τινὶ ἢ πρός τινα. γ') εὐχερής, ῥᾴδιος. p. ad fidem, πιθανώτερος.

proemĭum, ĭi, οὐ. προοίμιον.

prōpāgātĭo, ōnis, θ. (propago) καταμόσχευσις, ἀποφυτεία. 2) ἐπαύξησις, ἔκτασις.

prōpāgātor, ōris, ἀ. (propago) ὁ ἐπαυξάνων. 2) ὁ μηκύνων τι.

1. prōpāgo, ĭnis, θ. (pro-pango?) μόσχευμα, ἀποφυάς. 2) μόσχος, κλάδος, κλῆμα.

2. prōpāgo, 1. (propago 1.) aliquid, (κατα)μοσχεύω, ἀποφυτεύω τι. μτφ. p. aliquid posteritati, παραδίδωμί τι τοῖς ἐπιγιγνομένοις. 2) (ἐπ)αὐξάνω, ἐκτείνω τι. 3) ἐπὶ χρόνου· μηκύνω, παρατείνω τι. p. multa secula reipublicae, σώζω τὴν πολιτείαν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας.

prō-pălam, ἐπίρ. ἐν τῷ φανερῷ, εἰς τὸ φανερόν.

prō-pătŭlus, a, um, ἀναπεπταμένος, ὕπαιθρος. (in)propatulo· ἀ) = ἐν ὑπαίθρῳ. б') = ἐν τῷ φανερῷ,

δημοσίως. in propatulo (domus ἢ aedium) ἐν τοῖς τῆς οἰκίας ὑπαίθροις, ἐν τῇ αὐλῇ.

1. prŏpe (propius, proxime), ἐπίρ. (κυρ. οὐ. τ. ἀχρ. ἐπιθ. propis) 1) ἐπὶ τόπου· ἐγγύς, ἐγγύθεν, πλησίον. p. ad aliquem, ἐγγύς τινος. propius, ἐγγύτερον, ἐγγυτέρω, πλησιαίτερον. proxime, ἐγγύτατα, ἐγγυτάτω, πλησιαίτατα. p. erat, ut-, παρὰ μικρόν, παρ' ὀλίγον. propius nihilest factum, quam ut occideretur, παρ' οὐδὲν ἠλθεν ἀναιρεθῆναι. 2) ἐπὶ χρόνου· partus instat p., ὁ τοκετὸς ἐγγὺς ἐπίκειται. 3) ἐγγύς, σχεδόν, omnes, πάντες.

2. prŏpe, πρόθ. μετ' αἰτ. 1) ἐπὶ τόπου· παρά τι, ἐγγύς, πλησίον τινός. p. propius a terra, ἐγγύτερον τῆς γῆς. 2) ἐπὶ χρόνου· περί τι. 3) p. metum res est, τὸ πρᾶγμα ἐγγὺς φόβου ἐστί. proxime morem Romanorum, παραπλησιαίτατα, ὁμοιότατα τῷ Ῥωμαϊκῷ ἔθει.

prŏpĕ-dĭem, ἐπίρ. μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ἐν βραχεῖ, τάχα.

pro-pello, pŭli, pulsum, 3. aliquid, προωθῶ τι, ἐλαύνω τι εἴς τι. navem in altum, ἀνάγω τὴν ναῦν (εἰς τὸ πέλαγος). Ἐκ τούτου· μτφ. p. aliquem ad voluntarium mortem, προάγω τινὰ εἰς ἑκούσιον θάνατον. 2) ἀπ(ἐξ)ωθῶ τινα, κατ' ἐξοχὴν τὸν πολέμιον = εἰς φυγὴν τρέπω. Ἐκ τούτου ἀπωθῶ, ἀποτρέπω, ἀμύνω τί τινος. 3) καταβάλλω τι. 4) p. hastam, ἀφίημι, βάλλω τὸ δόρυ.

prŏpĕ-mŏdo (σπαν.) ἢ -mŏdum, ἐπίρ. σχεδόν (τι), παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρόν, ὀλίγου δεῖν.

prō-pendĕo, pendi, pensum, 2. ἀμετάβ. (προ)κρέμαμαι, προπίπτω. 2) (ἐπι)ῤῥέπω. 3) p. in aliquem, προθυμός τινί εἰμι, προθυμοῦμαί τινι.

prōpense, (sius) ἐπίρ. (pro-pensus) ἐπιῤῥεπῶς, προθύμως.

prōpensĭo, ōnis, θ. (propendeo) ἐπιῤῥέπεια, προθυμία.

prōpensŭs, a, um, (sior, sissimus) (μ. π. τ. propendeo) (προ)κρεμάμενος. 2) ῥοπὴν ἔχων, βαρύς, ἐμβριθής. μτφ. ἀ) p. ad ἢ in aliquid, ἐπιῤῥεπής, ῥέπων ἐπί τι. β') p. alicui ἢ pro aliquo, πρόθυμός τινι ἢ πρός τινα. propenso animo aliquid facere, μετὰ προθυμίας ποιεῖν τι.

prŏpĕranter, (antius), ἐπίρ. (properans) ταχέως, μετὰ σπουδῆς.

prŏpĕrantĭa, ae, θ. (properans) ἔπειξις, σπουδή, κατάσπευσις.

prŏpĕrātĭo, ōnis, θ. (propero) = properantia.

prŏpĕre, ἐπίρ. (properus) κατεσπευσμένως, ταχέως, σπουδῇ.

prŏpĕro, 1. (properus) 1) ἀμεταβ. (κατα)σπεύδω, ἐπείγομαι εἴς τι. properato opus est, σπουδῆς, ἐπείξεως δεῖ. 2) μεταβ. p. aliquid, (κατα)σπεύδω, ἐπισπέρχω, ἐπείγομαί τι.

Prŏpertĭus, ĭi, ἀ. (Sextus Aurelius P.) Προπέρτιος, Ῥωμαῖος ἐλεγειακὸς ποιητής, σύγχρονος τ. Ὀβιδίου.

prŏpĕrus, a, um, ἐπισπερχής, σπεύδων, ἐπειγόμενος.

prō-pexus, a, um, (ποιητ.) (pecto) εἰς τὰ πρόσω ἐκτενισμένος, καθειμένος (ἐπὶ πώγωνος καὶ κόμης), προκρεμάμενος.

prō-pīno, 1. aliquid alicui, προπίνω τινί τι.

prŏpinque, (ius) ἐπίρ. (propinquus), ἐγγύς, πλησίον.

prŏpinquĭtas, ātis, θ. (propinquus) ἐγγύτης, τὸ πλησίον εἶναι. 2) ἀγχιστεία, συγγένεια.

prŏpinquo, 1. (propinquus) μετὰ δοτ. ἢ αἰτ. πλησιάζω, ἐγγίζω τινί, ἐγγύς εἰμι. 2) μεταβ. ἐπισπεύδω, ταχύνω τι.

prŏpinquus, a, um, (quior) (prope) 1) ἐπὶ τόπου· ὁ πλησίον εἴτε ἐγγὺς ὤν, πλησιόχωρος. propinquo esse, πλησίον εἴτε ἐγγὺς εἶναι. ex propinquo, ἐγγύθεν. 2) ἐπὶ χρόνου· ἐγγύς. p. reditus, ἡ ἐπάνοδος ἐγγὺς οὖσα. 3) p. alicui, πατ-

παπλήσιος, ὅμοιός τινι. 4) ἀγχιστεύων, συγγενής, συνήθ. ὡς οὐσ. -us, i, ὁ. καὶ a, ae, ϑ. ὁ συγγενής, ἡ συγγενής.

prŏpĭor, us, γεν. ōris (συγκρ. τ. ἀχρ. propis) 1) ἐπὶ τόπου· ἐγγύτερος, πλησιαίτερος ὤν· **propior montem**, ἐγγύτερον τοῦ ὄρους ὤν· **propiora tenere**, τὰ ἐγγυτέρω κείμενα κατέχειν. 2) ἐπὶ χρόνου· ἀ) = ἐγγύτερος, νεώτερος. ϐ') **p. funeri**, τοῦ ϑανάτου ἐγγυτέρω ὤν. 3) ἐγγύτερος, παραπλησιαίτερος, ὁμοιότερός τινι. 4) ἐγγύτερος (συγγενὴς) ἐγγυτέρω (τῇ συγγενείᾳ) ὤν. 5) μτφ. ἀ) φιλία ἐγγυτέρω ὤν, οἰκειότερος. ϐ') οἰκειότερος, ἰδιαίτερος κυριώτερος. **propius exemplum**, ἐπιτηδειότερον παράδειγμα. Β') **proximus**, a, um, ὑπερϑ. 1) ἐπὶ τόπου· ἐγγύτατα, ἐγγυτάτω ὤν, ἐγγύτατος. **p. via**, ἡ συντομοτάτη ὁδός. **proximus est loco alicui** ἢ **locum aliquem** ἢ **ab loco**, ἐγγυτάτω τόπου τινὸς ἐστι. **in proximo**, ἐγγύτατα. 2) ἐπὶ χρόνου· ἀ) ὡς πρὸς τὸ παρελθόν· παρελθὼν (πρὸ ὀλίγου), τελευταῖος, προτεραῖος. **proxima nox**, ἡ παρελθεῖσα νύξ. **proximae literae**, ἡ τελευταία, νεωτάτη ἐπιστολή. **proximo**, νεωστί. ϐ') ὡς πρὸς τὸ μέλλον, ἐπιών, ἐχόμενος, ἐνιστάμενος, ὑστεραῖος. **annus proximus**, τὸ ἐπ·όν, τὸ ἑξῆς ἔτος. 3) μτφ. ἀ) **p. alicui**, παραπλησιαίτατος, ὁμοιότατός τινι. ϐ') ἐγγύτατα προσήκων τινός, (φιλίᾳ, γένει, ἡλικίᾳ, τιμῇ κλ.) ὡς οὐσ. **proximi**, οἱ ἐγγύτατα συγγενεῖς ἢ = ὑπηρέται, ὀπαδοί.

prŏpĭtĭo, 1. (propitius) **aliquem**, (ἐξ)ιλάσκομαί τινα.

prŏpĭtĭus, a, um, **alicui**, ἵλεως, εὐμενής, πρᾷος τινι.

prŏpĭus, συγκρ. τ. prope, ὅπερ ἰδέ.

prŏpōla, ae, ὁ. προπώλης.

prō-pōno, pōsŭi, pōsĭtum, 3. **aliquid**, προτίϑημί τι, **aliquid venale**, προ(ἐκ)τίϑημι, ἐπιδείκνυμι ὠνητόν τι. μτφ. ἀ) **proponere militibus praemia**, προειπεῖν τοῖς στρατιώταις ἆϑλα. καὶ ἐπὶ κακοῦ. **alicui mortem, exilium**, προειπεῖν, (ἐπαπειλεῖν) τινι ϑάνατον, φυγήν. ϐ') προ(τίϑημι)τείνω τινί τι. **p. mihi solatium, spem**, παρίστημι ἐμαυτῷ παραμυϑίαν, ἐλπίδα = παραμυϑοῦμαι, ἐλπίζω. **p. metum**, παρίστημι, ἐμποιῶ τινι φόβον. γ') προ(τίϑεμαι)αιροῦμαι. **mihi propositum est hoc facere**, προεϑέμην τοῦτο ποιῆσαι. **quod animo** (ἢ **mihi**) **proposui**, ὅπερ προεϑέμην. δ') **mihi propono**, προ(ὑπο)τίϑεμαι. 3) λέγω, ἰσχυρίζομαί τι. 4) ἐκδίδωμι, ϑηλῶ τι.

Prŏpontis, ĭdis ἡ, ĭdos, ϑ. Προποντίς.

prō-portĭo, iōnis, ϑ. ἀναλογία, τὸ ἀνάλογον. (ex, pro) **proportione**, κατ' ἀναλογίαν, ἀναλόγως.

prōpōsĭtĭo, iōnis, ϑ. (propono) παράστασις, ἔννοια, φαντασία. 2) πρόϑεσις, προαίρεσις. 3) ϑέμα, ὑπόϑεσις, γνώμη, ἀξίωμα. 4) ἐν τῇ λογικῇ· πρότασις συλλογισμοῦ.

prōpōsĭtum, i, οὐ. (τ. propositus) πρό(ὑπό)ϑεσις. 2) τὸ ϑέμα, τὸ προκείμενον. 3) ἐν τῇ λογικῇ· πρότασις συλλογισμοῦ.

prōpōsĭtus, a, um, (μ. π. τ. propono)

prōpōsŭi, πρκ. τ. propono.

prō-praetor, ōris, (σπανιώτ. τύπος ἀντὶ τ. pro praetore, (ἴδ. pro, σημασ. 2.) ἀντιστράτηγος, ἔπαρχος στρατηγικῆς ἐξουσίας.

prŏprĭe, ἐπίρ. (proprius) ἰδίᾳ, οὐ κοινῇ. 2) ἰδίᾳ, ἰδίως, κατ' ἐξοχήν. 3) κυριολεκτικῶς.

prŏprĭĕtas, ātis, ϑ. (proprius) ἰδιότης, ἰδίωμα.

prŏprĭus, a, um, ἴδιος, κύριος, οἰκεῖος, (οὐ κοινός). **proprium vitium servitutis**, κακὸν ἴδιον τῆς δουλείας. 2) ἴδιος, κύριος. 3) κύριος, ἐπιτήδειος. 4) κύριος, μόνιμος, ὀϑεν βέβαιος.-

1. **propter**, (ἀντὶ propiter = prope) πρόϑ. μετ' ἀφ. ἐγγύς, πλησίον τινός. **p. viam**, παρὰ τὴν ὁδόν,

παρὰ τῇ ὁδῷ. 2) διά τινα, διά τι, ἕνεκά τινος. p. necessitatem, ἐξ ἀνάγκης. p. quos (ἢ quos p.,) ὧν ἕνεκα. p. ea ᾗ συνήθ. propterea, διὰ τοῦτο, τούτου ἕνεκα. propterea, quod, διὰ τοῦτο, διότι, διὰ τὸ μή. 3) διά τινα, διά τινος.

2. propter, ἐπίρ. ἐγγύς, πλησίον.-

propter-ĕā, ἐπίρ. ἴδ. propter 1.

prŏpŭdĭum, ĭi, οὐ. (pro-pudet) ἀναίδεια, ἀναισχυντία, αἰσχρουργία. 2) ἐπὶ ἀνθρώπων· αἶσχος, ἀναιδὴς ἄνθρωπος.

prŏpugnācŭlum, i, οὐ. (propugno) προμαχών. 2) μτφ. πρόβλημα, προβολή.

prŏpugnātĭo, iōnis, θ. (propugno) τὸ προ(ὑπερ)μάχεσθαί τινος, ἡ ἄμυνα.

prŏpugnātor, ōris, ὁ. (propugno) ὑπέρμαχος, ὑπερασπιστής, μαχητής, ἀμυντήρ.

prŏ-pugno, 1. ἀμεταβ. pro aliquo, (ἐνίοτε ᾗ aliquem ἢ alicui) προ(ὑπερ)μάχομαι, ὑπερμαχῶ τινός, ἀμύνω τινί, ὑπερασπίζω τινα.

prŏpŭlī, πρκ. τ. propello.

prŏpulsātĭo, iōnis, θ. (propulso) ἀπόκρουσις.

prŏpulso, 1. (θαμ. τ. propello) aliquem ἢ aliquid ab aliquo, ἀπωθῶ, ἀποκρούω τινά(ἀπό)τινος.

prŏpulsus, a, um, μ. π. τ. propello.

prŏpўlaeon ἢ -um, i, οὐ. προπύλαιον· κατ' ἐξοχὴν κατὰ πλ. τὰ προπύλαια τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

pro-quaestor, ōris, ὁ. (σπανιώτ. τύπος ἀντὶ τοῦ pro quaestore, ἴδ. pro, σημασ. 2) ἀντιταμίας, ὁ ἐν ἐπαρχίᾳ ταμίας καὶ μισθοδότης.

prōra, ae, θ. πρῷρα. 2) (ποιητ.) ἡ ναῦς.

prō-rēpo, repsi, reptum, 3. (ποιητ.) ἀμεταβ. ἐξ(ἕρπω)ερπύζω. 2) μτφ. πρόσπω ἕρπω ἢ = ἐκτείνομαι.

prōreus, ei ἢ eos ᾗ **prōrēta**, ae, ὁ. πρωρεύς, πρωράτης.

prōrēta, ἴδ. proreus.

prōrĭpĭo, rĭpŭi, reptum, 3. (prorapio) aliquem, (ἀν)ἁρπάζω τινά. Ἐκ τούτου p. me ά) = ἐκ(θορῶ)πηδῶ. β') = p. me in silvam, οἴχομαι, φέρομαι εἰς τὸ δάσος. 2) μτφ. ἁρπάζω, πρεάγω τινά, in caedem, εἰς φόνον.

prōrōgātĭo, iōnis, θ. (prorogo) παράτασις. 2) ὑπέρθεσις, ἀναβολή.

prō-rōgo, 1. aliquid, κυρίως ἐρωτῶ τὸν λαὸν εἰ δεῖ παρατείνειν τι. ὅθεν ά) p. tempus, παρέλκω τὸν χρόνον. p. vitam alicui, μηκύνω, χρονίζω τὸν βίον τινός. β') ὑπερτίθεμαι, ἀναβάλλομαί τι.

prorsus, ἐπίρ. (pro-versus) πρόσω, εἰς τὸ ἔμπροσθεν. 2) τὴν εὐθεῖαν, εὐθύ, κατ' εὐθεῖαν, 3) μτφ. ά) ἀμέλει, δή, δῆτα, ὄντως. β') πάντως, παντελῶς ὁλοσχερῶς. γ') ὅλως, ἐν γένει, καθόλου, ἁπλῶς, συντόμως.

prō-rumpo, rūpi, ruptum, 3. 1) μεταβ. aliquid, διαρρήγνυμί τι. p. me ἢ prorumpor, προ(ἐκ)ρήγνυμι, ἐκπίπτω. 2) ἀμεταβ. ἐξάπτω, ἐκ(θέω)πίπτω.

prō-ruo, rŭi, rŭtum, 1) μεταβ. p. aliquem ἢ aliquid, κατα(βάλλω)στρέφω τινὰ ἤτι. βάλλω, ῥίπτω, ἀκοντίζω τι. 2) ἀμεταβ. ά) ἐκπίπτω, ἐξορμῶ. β') κατα(συμ)πίπτω.

prōrŭpi, παρκ. τ. prorumpo.

prōruptĭo, iōnis, θ. (prorumpo) ἔκρηξις, ἐκβρομή.

prōruptus, a, um, (μ. π. τ. prorumpo) ἐκραγείς.

prōrŭtus, a, um, (μ. π. τ. proruo) ἀγαλίνωτος, ἀδάμαστος.

prōsa, (ἀντὶ prorsa = proversa) κυρίως θ. τ. prosus. prosa (oratio) ae, θ. ὁ πεζὸς λόγος.

prōsāpĭa, ae, θ. τὸ γένος, ἡ γενεά.

prōscēnĭum, ĭi, οὐ. (pro-scena) προσκήνιον.

prŏ-scindo, scĭdi, scissum, 3. aliquid, δια(κατα)σχίζω, σχίζω τι. ὅθεν (ποιητ.) p. aratro terram, αὐλακίζω, ἀροτριῶ τὴν γῆν. 2) μτφ. τέμνω, διαπερῶ τι, (διαπλέω)

3) μτφ. p. aliquem, λοιδορῶ, δια(σύρω) βάλλω τινά.

proscissus, a, um, μ. π. τ. proscindo.

pro-scrībo, scripsi, scriptum, 3. aliquid, προγράφω, διά προγράμματος δηλῶ τι. Calendas Martias, πραγράφω, διά προγράμματος δηλῶ ὅτι αἱ τοῦ Μαρτίου Καλάνδαι εἰσί. κατ' ἐξοχήν· δηλῶ (δημοσιῶ) ὅτι πωλεῖται ἢ μισθοῦταί τι, ἀπεμπωλῶ τι. Ἐκ τούτου ά) p. aliquem, possessiones alicujus, δημῶ, δημεύω τὴν οὐσίαν τινός. β') p. aliquem, προγράφω τινά. τ. ε. δημεύω τὴν οὐσίαν τινός, ἐπικηρύττω τινί χρήματα.

proscriptĭo, ōnis, θ. (proscribo) προγραφή, ἡ διά προγράμματος δήλωσις ἢ δημοσίευσις. ὅθεν ά) δήμευσις τῆς οὐσίας, β') προγραφή (εἰς θάνατον), ἐπικήρυξίς τινος.

proscriptŭrĭo, īre, (ἐφετ. τ. proscribo) ἐπιθυμῶ προγράφειν.

proscriptus, a, um, μ. μ. τ. proscribo.

prō-sĕco, secŭi, sectum, āre aliquid ἀποτέμνω τι. κατ' ἐξοχήν τὰ πρὸς θυσίαν τοῦ θύματος μέρη (ἀπο)τέμνω. ὅθεν = θύω, θυσιάζω. ὡς οὐσ. procecta, ōrum, οὐ, πλ. τὰ ἀποτμήματα, τὰ σπλάγχνα τοῦ ἱερείου, ἅτινα τοῖς θεοῖς προσεφέροντο.

prosecta, ōrum, οὐ, πλ. ἴδ. proseco, prosectus, a, um, μ. π. τ. proseco.

prosĕcŭi, πρκ. τ. proseco.

prosecūtus, a, um, μ. π. τ. prosequor.

prō-sēmĭno, 1, aliquid, (διά) σπείρω τι.

prō-sĕquor, secūtus ἢ sequūtus sum, sĕqui, aliquem, προπέμπω τινά, ἕπομαι (παρ)ακολουθῶ τινι. μτφ. ά) μετ' ἀφ. ἢ ἐπιρ. περιέπω, μετέρχομαί τινά τινι, προπέμπω τινὰ λόγοις (verbis, oratione) ἔξ. p. aliquem donis, τιμῶ τινα δώροις. p. aliquem honore, περιέπω τινὰ τιμῇ. laudibus, ἐπαινῶ τινα. β') λόγοις μετέρχομαι, διέξειμι, διέρχομαί τι. (ποιητ.) διατελῶ λέγων. 2) (κατα)διώκω τινά.

prō-sĕro, serŭi, sertum, 3. aliquid, ἐξείρω, προτείνω τι.

Proserpĭna, ae, θ. Περσεφόνη, θυγάτηρ τῆς Δήμητρος, σύζυγος τοῦ Πλούτωνος.

prōsĭlĭo, silŭi (ᾠ silīvi ἢ silĭi), īre, (pro-salio) ἀμετάβ. μετὰ τῆς ex ἢ de καὶ ἀφ. ἢ ἁπλῶς prosilio, προ(ἐκ)πηδῶ, ἐκθορῶ, ἐξάλλομαι ἔκ τινος. 2) (ποιητ.) ἄλλομαι, φέρομαι τρέχω.

prō-sŏcer, ĕri, ά. προπένθερος.

pro-specto, 1. (θαμ. τ. prospicio) 1) ἀμεταβ. ἀφ(καθ)ορῶ. 2) μεταβατ. ά) ἀφορῶ πρός τι, καθορῶ καταθεώμαι τι. Ἐκ τούτου villa prospectat mare, ἡ ἔπαυλις βλέπει πρὸς τὴν θάλασσαν. locus p. septentrionem, ὁ τόπος βλέπει, τέτραπται πρὸς ἄρκτον. β') προσδοκῶ, περιμένω. γ') προορῶ.

1. prospectus, a, um, μ. π. τ. prospicio.

2. prospectus, ūs, ά. (prospicio) ἄποψις, ὄψις. esse in prospectu, καθεράσθαι, καταφαίνεσθαι, καταφανῆ εἶναι. in prospectum, εἰς τὸ φανερόν. 2) prospectum alicujus habere, ἀποβλέπειν πρός τι, λόγον τινὸς ποιεῖσθαι. 3) πρό(ὀψις)νοια.

pro-spĕcŭlor, 1. 1) ἀμετάβ. κατα(σκοπῶ)σκοπεύω. 2) μεταβ. καθορῶ, καταθεῶμαί τι.

prosper, ĕra, ĕrum, ἴδ. prosperus.

prospĕre, (crius, errime) ἐπίρ. (prosper) κατ' ἐλπίδα, εὐτυχῶς.

prospĕrĭtas, ātis, θ. εὐτυχία. p. valetudinis, εὐεξία.

prospĕro, 1. (prosper) aliquid, εὐτυχὲς ποιῶ τι. p. alicui, εὐτυχίαν τινὶ παρέχω.

prospĕrus ἢ **prosper**, ĕra, ĕrum, (crior errimus) (pro-spes?) κατ' ἐλπίδα προγωρῶν εἴτε ἀποβαίνων, εὐτυχής. prospera fortuna, ἀγαθὴ τύχη, εὐπραγία. prosperum auspicium, αἴσιος οἰωνός. ὡς οὐσ. -a, ōrum, οὐ, πλ. τὰ εὐτυχήματα,

ἡ εὐτυχία. 2) p. alicui, ἵλεως, εὐμενής τινι.
prospexi, πρκ. τ. prospicio.
prospĭcĭentĭa, ae, θ. (prospicio) (σπαν.) πρόνοια, περίσκεψις.
prospĭcĭo, spexi, spectum, 3. (pro-specio) Α') ἀμεταθ. προ(ἀφ,-καθ)ορῶ. Β') μεταθ· 1) p. aliquem, προσβλέπω τινά. p. aliquid, προ-(καθ)ορῶ τι. μτφ. p. vitam, ὁρῶ τὸ φῶς. ζῶ. 2) προορῶ, προβλέπω τι. 3) p. aliquid alicui, πορίζω τινί τι. 4) p. alicui, προνοῶ, φροντίζω τινός. p. ut (ne)-, φροντίζω ὅπως (μή)-.
pro-sterno, strāvi, strātum, 3. aliquid, (κατα)στρώννυμί τι. me ἡ corpus humi, κατακλίνομαι ἐπὶ τῆς γῆς. p. me ad pedes alicujus, προσπίπτω τινί. p. hostem, καταβάλλω, ἀναιρῶ τὸν πολέμιον. 2) μτφ. ἀ) καταστρώννυμι, ἀπόλλυμι, καταβάλλω τινά ἤτι. β') p. me, ταπεινῶ ἐμαυτόν.
prostĭti, πρκ. τ. prosto.
prostĭtŭi, πρκ. τοῦ
prostĭtŭo, stĭtŭi, stĭtūtum, 3. (pro-statuo), (προ)ἵστημί τινα. 2) p. aliquem alicui, (προ)ἵστημί τινά τινι, προαγωγεύειν τινά τινι, προΐστημί τινι τὸ σῶμά τινος εἰς ἡδονήν.
prostĭtūtus, a, um, μ. π. τ. prostituo.
pro-sto, stĭti, stātum, āre, ἀμεταθ. πρό(ἐκ)κειμαι, εἰς πώλησιν κεῖμαι, πωλοῦμαι. 2) προέστηκα, ἐπ' οἰκήματος ἕστηκα, πορνεύομαι
prostrasse ἀντὶ prostravisse, ἀπ. τ. πρκ. τ. prosterno.
prostrātus, a, um, μ. π. τ. prosterno.
prostrāvi, πρκ. τ. prosterno.
prŏ-sŭbĭgo, ĕre, (ποιητ.) aliquid, διαπονῶ, ἐξεργάζομαί τι. 2) terram, ὀρύττω, σκαριφῶμαι τὴν γῆν.
prŏ-sum, fŭi, prodesse, alicui, συμφέρειν, λυσιτελεῖν τινι, ὠφελεῖν τινα. profore ἀντὶ profuturum esse.
prōsus, a, um, ἁπανταχοῦ μόνον κατὰ θ. prosa, ὅπερ ἴδε.
protectus, a, um (tior) (μ. π. τ. protego) κεκαλυμμένος, ἐστεγασμένος, ἀσφαλής. ὡς οὐσ. -um, i, οὐ., προστέγασμα, προστέγιον. μ. π. τοῦ
prŏ-tĕgo, texi, tectum, 3. (αἰτ.) σκέπω, σκεπάζω, στέγω τινὰ ἤτι. μτφ. ἀ) καλύπτω, κρύπτω τι. β') (προ)φυλάττομαί τι ἢ ἀπό τινος. 2) p. aedes, προστεγάσματα προστίθημι τῇ οἰκίᾳ (ἵνα προφυλάξω αὐτὴν ἀπὸ τῆς βροχῆς καὶ τοῦ χειμῶνος καθόλου).
prōtĕlo, 1. (protelum) (αἰτ.) ἀπ-(ἐξ)ελαύνω, ἐξωθῶ τινα ἤτι.
prōtĕlum, i, οὐ. ἄμπρος, ἔξαμπρον, ὁλκός. Ἐκ τούτου. 2) τὸ ἀδιάκοπον, ἡ συνέχεια. protelo, συνεχῶς.
prŏ-tendo, tendi, tentum ἢ tensum, 3. aliquid, (ἀνα)τείνω τι. 2) ἐκ(παρα)τείνω τι
prōtentus, a, um, (tentior) (μ. π. τ. protendo) μακρός.
protĕnus = protinus.
prō-tĕro, trīvi, trītum, 3. aliquid, κατα(συν)τρίβω τι. 2) μτφ. aliquem, καταβάλλω, καθιππάζομαι, ἀφανίζω τινά. p. aliquem, καταπατῶ, προπηλακίζω, ὑβρίζω τινά.
prō-terrĕo, terrŭi, terrĭtum, 2. aliquem, φόβῳ ἀπελαύνω, ἀποδιώκω τινά.
prōterrĭtus, a, um, μ. π. τ. proterreo.
proterve, (vius, vissime) ἐπίρ. (protervus) ἀσελγῶς, ἰταμῶς, ἀναιδῶς.
prŏtervĭtas, ātis, θ. (protervus) ἀσέλγεια, ἰταμόνης, αὐθάδεια.
prŏtervus, a, um, (vior, vissimus) (πιθανῶς ἐκ τοῦ protero = ὁ καταπατῶν πᾶν τὸ πρὸ αὐτοῦ) ἀσελγής, ἰταμός, αὐθάδης.
Prōtĕsĭlāus, i, Πρωτεσίλαος, σύζυγος τῆς Λαοδαμείας, ὁ πρῶτος ἐν Τροίᾳ φονευθείς.
Prōteus, ei ἢ eos, ἀ. Πρωτεύς, θαλάσσιός τις θεός, δυνάμενος πολλαχῶς μεταμορφοῦσθαι.

protexi, πρκ. τ. protego.

prŏtĭnus, ἐπίρ. (pro-tenus) πρόσω, εἰς τὸ ἔμπροσθεν, πόρρω. 2) ἐπὶ τόπου· (ἐφ)ἑξῆς, συνεχῶς. 3) ἐπὶ χρόνου· ἑξῆς, εὐθύς, αὐτίκα. p. a partu, ἅμα τῇ γενέσει. p. de via, ἅμα τῇ πορείᾳ, εὐθὺς ἐκ τῆς πορείας, (εὐθὺς ἅμα, εὐθὺς ἀφοῦ ἦλθε).

Protractus, a, um, μ. π. τοῦ

prō-trăho, traxi, tractum, 3. (αἰτ.) προ(ἐξ)άγω, προ(ἐξ)έλκω τινά ἤ τι. Ἐκ τούτου. μτφ. p. aliquem ad judicium, παράγω τινὰ εἰς τὸ δικαστήριον. 2)ἀνακαλύπτω, φανερὸν ποιῶ τι. 3) ἐπὶ χρόνου· παρέλκω, παρατείνω, μηκύνω τι.

protrītus, a, um, μ. π. τ. protero.

protrīvi, πρκ. τ. protero.

pro-trūdo, trūsi, trūsum, 3. (αἰτ.) προ(ἐξ)ωθῶ τινα ἤ τι.

protŭli, πρκ. τ. profero.

prō-turbo, 1. aliquem, ἀποσοβῶ, ἀπελαύνω, ἐξωθῶ τινα. 2) (ποιητ.) καταβάλλω, καταστρέφω τι.

prout ἡ pro ut, ὡς, καθάπερ.

provectus, a, um, μ. π. τοῦ

prŏ-vĕho, vexi, vectum, 3. (αἰτ.) προκομίζω, εἰς τὸ πρόσω κομίζω τινά ἤ τι. παθ. provehor, μετὰ ἤ ἄνευ τ. equo, navi, προελαύνω, ἀνάγομαι. 2) μτφ. ά) provehor in maledicta, προάγομαι εἰς λοιδορίαν. p. eo audaciae, εἰς τοσοῦτον τόλμης προέρχομαι. aetate provectus ἡ provecta, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ. nox provecta erat, ἡ νὺξ προεβέβηκει. bellum provectum est, ὁ πόλεμος παρετάθη. β') p. aliquem ad honores, προ(ἄγω)βιβάζω τινὰ εἰς τιμάς.

prŏ-vĕnĭo, vēni, ventum, 4. ἀμεταβ. προ(παρ)έρχομαι. Ἐκ τούτου ά) ἐπὶ προϊόντων τῆς γῆς· φύομαι, γίγνομαι. β') αὔξομαι, ἐπιδίδωμι. 2) γίγνομαι, ἀπο(συμ)βαίνω, bene p. καλῶς γωρεῖ μοι, προκόπτω.

proventūrus, a, um, μ. μελ. τ. provenio.

prŏventus, ūs, ἀ. (provenio) γένεσις, γέννησις, φορά. 2) τὰ ἐκ τῶν ζώων ἢ τῆς γῆς γιγνόμενα ἢ φυόμενα, τὰ γενήματα, ὄθεν (ποιητ.) αἱ πρόσοδοι. 3) ἔκ(ἀπό)βασις· κατ' ἐξοχήν· ἔκβασις εὐτυχής.

prŏverbĭum, ĭi, οὐ. (pro-verbum) παροιμία. proverbio veteri, κατὰ παλαιάν παροιμίαν.

provexi, πρκ. τ. proveho.

prŏvĭde, ἐπίρ. (providus) προνοητικῶς.

prŏvĭdens, ntis, (entior, entissimus) (μ. ἐν. τ. provideo) προνοητικός, πρόνους.

prŏvĭdenter, (entius entissime), ἐπίρ. (providens) προνοητικῶς.

prŏvĭdentĭa, ae, θ. (providens) πρόοψις, πρόγνωσις, πρόνοια. 2) πρόνοια, φροντίς.

prŏ-vĭdĕo, vīdi, vīsum, 2. ι. μεταβ. προορῶ, εἰς τὸ πρόσω ὁρῶ. 2) μεταβ. ά) πρα(ορῶ)νοῶ, φροντίζω, de aliqua re, περί τινος. β') προ(ορῶ)νοῶ τι, futura, τὰ μέλλοντα. γ') προνοῶ, (προ)φυλάττομαί τι. p. ne-, φυλάττομαι μή.

prŏvĭdus, a, um, (provideo) προορῶν)ορατικός. p. rerum futurarum, προνοῶν τὰ μέλλοντα, προνοητικὸς τῶν μελλόντων 2) προ(ορατικὸς)νοητικός, προμηθής. 3) προ(νοητικὸς)νοῶν, προνοούμενός τινος.

prŏvincĭa, ae, θ. (pro-vinco ?) ἐπαρχία. provinciae praecesse, ἐπιστατεῖν ἐπαρχίας, στρατηγεῖν, προεστηκέναι ἐν ἐπαρχίᾳ. provinciam deponere, τὴν ἐν ἐπαρχίᾳ ἀρχὴν ἀποτίθεσθαι. provinciam obtinere, accipere, λαγγάνειν, (κλήρῳ) λαμβάνειν. provinciam alicui tradere, τὴν ἐν ἐπαρχίᾳ στρατηγίαν διδόναί τινι. Κατ' ἐξοχὴν δὲ Provincia, ἐκαλεῖτο μέρος τῆς Ναρβωνίτιδος Γαλλίας. 2) στρατηγία, στρατεία. huic Hernici provincia evenit, οὗτος στρατηγὸς κατεστάθη ἐπὶ τὸν πρὸς τοὺς Ἑρνίκους πόλεμον. 3) ἔργον, καθῆκον.

prŏvincĭālis, e, (provincia) ἐ-

παρχικός, τῆς ἐπαρχίας, ἐν ἐπαρχίᾳ, ὡς οὐσ. -is, ὁ ἐπαρχιώτης.

prōvīsĭo, ōnis, θ. (provideo) πρόοψις, πρό(νοια) γνωσις. 2) προφύλαξις. 3) πρόνοια, προμήθεια, φροντίς.

prō-vīso, ĕre, ἐπισκοπῶ, ἐπισκέπτομαι.

prōvīsor, ōris, ὁ. (provideo) προνοητής.

1. **prōvīsus, a, um,** μ. π. τ. provideo.

2. **prōvīsus, ūs,** ὁ. (provideo) = providentia.

prōvŏcātĭo, ōnis, θ. (provoco) πρό(ἔκ)κλησις. 2) ἔφεσις, πρόκλησις ἐπὶ ἀνώτερον δικαστήριον.

prōvŏcātor, ōris, ὁ. (provoco) ὁ προκαλούμενος (εἰς μάχην). 2) εἶδος μονομάχων.

prō-vŏco, 1. aliquem, (ἐκ)καλῶ τινα, aliquem ad me, τινὰ παρ' ἐμέ. 2) προ(ἐκ)καλοῦμαί τινα, ad pugnam, (εἰς μάχην. p. Graecos elegia, ἅμιλλαν τῆς Ἐλεγείας ποιοῦμαι πρὸς τοὺς Ἕλληνας. p. aliquem beneficiis, virtute, ἀγωνίζομαι πρός τινα περὶ εὐεργεσιῶν, περὶ ἀρετῆς. 3) ἔφεσιν ποιοῦμαι.

prō-vŏlo, 1. ἀμεταθ. ἐξ(ἀν)ίπταμαι, ἐκ(ἀνα)πέτομαι. 2) προθορῶ, ἐκπηδῶ.

prōvŏlūtus, a, um, μ. π. τοῦ

prō-volvo, volvi, vŏlūtum 3. aliquid, προκυλινδῶ τι. p. me ἢ provolvor ad pedes ἢ ad genua (ἢ genibus) alicujus, προπίπτω τινί. provolvor fortunis, σφάλλομαι περὶ τὴν οὐσίαν, δυστυχίᾳ περιπίπτω.

proxĭme, ἐπίρ. ὑπερθ. τοῦ prope, ὅπερ ἰδέ.

proxĭmĭtas, ātis, θ, (proximus) (ποιητ.) ἐγγύτης, γειτνίασις. 2) μτφ. α') ἐγγύτης γένους, ἀγχιστεία. β') ὁμοιότης.

1. **proxĭmo,** = proxime.

2. **proxĭmo, āre,** (proximus) πλησιάζω, ἐγγίζω, alicui ἢ aliquid, τινὶ ἢ εἴς (πρός) τι.

proxĭmus, ŏ. propior.

prūdens, ntis, (entior, entissimus) (συνηρημένον ἐκ τοῦ providens) aliquid, προ(ορῶν, ιδών) εἰδώς τι. p. et sciens, εὖ εἰδώς. 2) ἐπιστήμων, ἔμπειρός τινος. 3) φρόνιμος, συνετός.

prūdenter, (entius, entissime) prudens) φρονίμως, συνετῶς. 2) σοφῶς, ἐπιστημόνως.

prūdentĭa, ae, θ. (prudens) πρόοψις. 2) φρόνησις, σύνεσις. 3) ἐπιστήμη, ἐμπειρία.

prūīna, ae, θ. πάχνη, (ποιητ.) ἀ) = χιών, β') = ὁ χειμών.

prūīnōsus, a, um, (pruina) (ποιητ.) παχνώδης.

prūna, ae, θ. (ποιητ.) καιόμενος ἄνθραξ, ἀνθρακίς.

prūnĭtĭus, a, um, (prunus) κοκκυμήλινος, ἐκ κοκκυμηλέας.

prūnum, i, οὐ. προῦνον, κοκκύμηλον.

prūnus, i, θ. προῦνος, κοκκυμηλέα, (ὁαμασκηνέα).

prūrĭo, īre, ἀμεταθ. κνήθομαι, κνίζομαι.

Prūsa, ae, ἡ **Prūsĭas, ădis,** θ. Προῦσα, πόλις Βιθυνίας.

prȳtănēum, ei, οὐ. πρυτανεῖον.

prȳtănis, is, ὁ. πρύτανις.

psallo, psalli, ĕre, ψάλλω.

psaltērĭum, ĭi, οὐ. ψαλτήριον.

psaltrĭa, ae, θ. ψάλτρια.

Psecas, ădis, θ, Ψεκάς, ὄνομα δούλης, ἥτις ἐψέκαζε τὴν δέσποιναν αὐτῆς. 2) ὄνομα Νύμφης τινός.

psēphisma, ătis, οὐ. ψήφισμα.

Pseudŏcăto, ōnis, ὁ. Ψευδοκάτων.

Pseudŏdămăsippus, i, ὁ. Ψευδοδαμάσιππος.

Pseudŏlus, i, ὁ. Ψευδολόγος, ἐπιγραφὴ κωμῳδίας τινὸς τοῦ Πλαύτου.

pseudŏmĕnos, i, ὁ. ψευδόμενος.

Pseudŏperseus, ei, ὁ. Ψευδοπερσεύς.

Pseudŏphilippus, i, ὁ. Ψευδοφίλιππος, δοῦλός τις, (Ἀνδρίσκος) ὅστις προσεποιεῖτο τὸν Φίλιππον, τὸν υἱὸν τοῦ Περσέως.

pseudŏthȳrum, i, οὐ. ψευδόθυρον.

psittăcus, i, ὁ. Ψιττακος.

Psōphis, ĭdis, θ. Ψωφίς, πόλις Ἀρκαδίας.

psȳchŏmantīum, ī, ἡ -ēum, ēi, οὐ. ψυχομαντεῖον.

psȳthĭus, a, um, ψύθιος. **vitis ps.** ἡ ἁπλῶς **psythia**, εἶδος ἑλληνικοῦ οἴνου.

Ptĕlĕon ᾗ **-um**, i, οὐ. πόλις Θεσσαλίας.

ptĭsănārĭum, ĭi, οὐ. πτισανάριον, εἶδος ποτοῦ (ἐκ κριθῆς).

Ptŏlĕmaeus, i, ὁ. Πτολεμαῖος, ὄνομα πολλῶν τῆς Αἰγύπτου βασιλέων μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου· τούτων ὁ πρῶτος τὸ ἐπίθετον **Lagi** (υἱὸς τοῦ Μακεδόνος Λάγου καὶ τῆς Ἀρσινόης) εἶχε. Ἐκ τούτου ά) **-maeus** ἡ **-maeēus**, Πτολεμαῖος, Πτολεμαϊκός. β') **-māis**, ĭdis, θ. Πτολεμαΐς, ὄνομα πολλῶν πόλεων (ἐν Αἰγύπτῳ, Φοινίκῃ, Κυρήνῃ).

pūbens, ntis, (μ. ἐν. τ. **pubeo**) ἡβῶν, ἔφηβος. 2) ἀκμαῖος.

pūbĕo, ēre, (**pubes**) ἀμετάβ. ἡβῶ.

pūber = **pubes** 1.

pūbertas, ātis, θ. (**pubes**) ἥβη, ἐφηβεία. 2) ἀκμή, ἀθρότης.

1. **pūbes**, is, θ. ἥβη, ἐφήβαιον. 2) ἔφηβος νεολαία, ἔφηβοι· ὅθεν (ποιητ.) = λαός, ἔθνος.

2. **pūbes** ἡ **puber**, ĕris, (**pubes**) ἡβῶν, ἔφηβος, ὡς οὐσ. **puberes**, οἱ ἡβῶντες, ἔφηβοι, νέοι.

pūbesco, pubŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τ. **pubeo**) ἀμετάβ. ἐφηβάσκω, ἐφηβῶ, εἰς ἥβην ὁρμῶμαι. Ἐκ τούτου καθόλου· ἡβῶ, ἀθρύνομαι, ἀβρῦμαι, ἐπαυξάνομαι. 2) ἡβάσκω, ἥβην φύω. Ἐκ τούτου (ἐπὶ φυτῶν)· χνοάζω, χνοῦν φύω.

pubis, γεν. τ. **pubes** 1.

pūblĭcānus, i, ὁ. (**publicus**) δημοσιώνης, τελώνης, (ὁ ὠνούμενος τὰς τῶν νομῶν ᾗ τελωνείων προσόδους).

pūblĭcātĭo, iōnis, θ. (**publico**) δήμευσις.

pūblĭce, ἐπίρ. (**publicus**) δημοσίᾳ. **p. scribere**, δημοσίᾳ γράφειν, τοῖς ἄρχουσιν ἢ τῇ πόλει γράφειν. **p. ali**, δημοσίᾳ, ἐκ τοῦ δημοσίου τρέφεσθαι. **p. laus est**, δημοσίᾳ παρὰ πάντων ἐπαινεῖται.

Pūblĭcĭus, a, um, Ποπλίκιος, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους. Ἐκ τούτου· **-ciānus**, a, um, Ποπλικιανός.

pūblĭco, 1. (**publicus**) **aliquid**, δημοσιῶ, δημόσιον, κοινὸν τοῖς πᾶσι ποιῶ τι. 2) δημοσιῶ, δηλῶ τι εἰς τὸ κοινόν, (δημοσιεύω). 3) δημεύω τι.

Pūblĭcŏla, ae, ὁ. Ποπλικόλας.

pūblĭcus, a, um, δημόσιος. **publica sacrificia**, δημοτελεῖς θυσίαι, κοιναὶ τῆς πόλεως ἱερά. **publicum funus**, δημοτελὴς (δαπάνῃ τοῦ δημοσίου) κηδεία. Ἐκ τούτου ὡς οὐσ. **-um**, i, οὐ. ά) δημόσιον (κτῆμα), δημόσια χρήματα. **referre, redigere in publicum**, εἰσφέρειν εἰς τὸ κοινόν, εἰς τὸ ταμεῖον τῆς πόλεως. **in publicum emere**, κατὰ κοινὸν ὠνεῖσθαι. **de publico**, ἐκ τοῦ δημοσίου, ἀπὸ κοινοῦ. **p. agitare**, ὠνεῖσθαι τὰ δημόσια ἢ ἐργολαβεῖν τι. β') τόπος δημόσιος, τὸ δημόσιον, τὸ φανερόν. **in publico esse**, ἐν τῷ φανερῷ πραγίγνεσθαι. γ') τὸ δημόσιον, τὸ κοινόν, τὰ τῆς πόλεως. **consulere in p.**, βουλεύεσθαι περὶ τοῦ κοινοῦ. 2) κοινός, τοῖς πᾶσι κοινός, **lux publica mundi** = ὁ Ἥλιος. 3) κοινός, δημώδης, χυδαῖος.

Pūblĭlĭus, a, um, Ποπλίλιος, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους.

Pūblĭus, ĭi, ὁ. Πόπλιος, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

pūdendus, a, um, μ. μέλ. τ. **pudeo**, αἰσχρός, ἐπονείδιστος.

pŭdens, ntis, (**entior**, **entissimus**) (μ. ἐν. τ. **pudeo**) αἰδούμενος, αἰσχυντικός.

pŭdenter, (**entius**, **entissime**) ἐπίρ. (**pudens**) αἰσχυνομένως, αἰδημόνως, αἰσχυντηλῶς.

pŭdĕo, pudŭi, pudĭtum, 2. (σπάν.) αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι, ἐρυθριῶ. 2) συνήθ. ἀπρόσ. **pudet me alicujus**

rei ἡ alicujus, (ἐπ)αισχύνομαι, ἐπαιδοῦμαί τινι.

pŭdĭbundus, a, um, (pudeo) αἰδούμενος, αἰσχυντηλός.

pŭdĭce, ἐπίρ. (pudicus) αἰδημόνως, αἰσχυντηλῶς.

pŭdĭcĭtĭa, ae, θ. (pudicus) αἰδημοσύνη, αἰδώς, ἁγνεία.

pŭdĭcus, a, um, (cior, cissimus) (pudeo) αἰδήμων, αἰδούμενος, αἰσχυντηλός, ἁγνός.

pŭdor, ōris, ἀ. (pudeo) μετὰ γεν. αἰσχύνη, αἰδώς. 2) αἰδώς, σέβας. 3) αἰδώς, αἰδημοσύνη, ἁγνεία. 4) αἰσχύνη, ὄνειδος, αἶσχος. pudor est, ὄνειδος εἶτε αἰσχρὸν ἐστί, αἰσχύνην φέρει.

pudŭit, γ'. πρόσ. τ. πρκ. τ. pudeo.

pŭella, ae, θ. (puer) παιδίσκη, κοράσιον, κόρη. 2) νέα, παρθένος, γυνή. 3) παιδίσκη, ἐρωμένη. 4) θυγάτηρ.

pŭellāris, e, (puella) κορασιώδης, κόρειος, τῆς κόρης.

pŭellārĭter, ἐπίρ. (puellaris) κορικῶς, κορασιωδῶς.

pŭellŭla, ae, θ. ὑποκ. τοῦ puella.

pŭer, ĕri, ἀ. παῖς, (συνήθ. μέχρι τοῦ 17 ἔτους τῆς ἡλικίας) a puero ἡ a pueris, ἐκ παίδων, ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας. 2) παῖς, υἱός, τέκνον. 3) κατὰ πλ. νέοι, νεανίαι. 4) ἀ) δοῦλος, ὑπηρέτης. 6') ὁ ἄγαμος.

pŭĕrĭlis, e, (lior) (puer) παιδικός, τοῦ παιδός. 2) παιδαριώδης.

pŭĕrĭlĭter, ἐπίρ. (puerilis) παιδικῶς. 2) παιδαριωδῶς.

pŭĕrĭtĭa, ae, θ. (puer) παιδία, ἡ παιδικὴ ἡλικία, (μέχρι τοῦ 17. ἔτους) a pueritia, ἐκ παιδός, ἀπὸ παίδων.

pŭerpĕra, ae, θ. (puer-pario) ἡ λοχευομένη, λεχώ.

pŭerpĕrĭum, ĭi, οὐ. (puer-pario, τόκος, λοχεία, τεκνογονία.

puertĭa, ae, θ. = pueritia.

pŭĕrŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τ. puer.

pūgil, ĭlis ἀ. (συγγεν. τῷ pugnus, πύξ) πύκτης, πυγμάχος.

pūgĭlātĭo, ōnis, θ. (ἐκ τοῦ ἀχρ. pugilor ὅπερ ἐκ τοῦ pugil) πύκτευσις, πυγμή.

pūgillāris, e, (pugillus) γειροπληθείς, ὅτι τις τῇ γειρὶ λαβεῖν δύναται ὡς οὐσ. -es, ĭum, ἀ. πλ. (ὑπον. libelli ἢ codicilli) ἡ δέλτος, αἱ δέλτοι, πινακίς.

pūgĭo, ōnis, ἀ. (pungo) ξιφίδιον, ἐγγειρίδιον.

pūgiuncŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τ. pugio.

Pugna, ae, θ. (pugnus?) ἀψιμαχία γειρῶν, συμπλοκή, καθόλ. μάχη, ἀγών. p. navalis, ναυμαχία. equestris p., ἱππομαχία. Ἐκ τούτου μτφ. ἡ διὰ λόγων μάχη, ἔρις, ἀγών, λογομαχία. 2) (=acies), ἡ ἐκ παρατάξεως μάχη, μάχη, παράταξις.

pugnācĭter, (acius, acissime) ἐπίρ. (pugnax) μαχητικῶς.

pugnātor, ōris, ἀ. (pugno) (σπάν.) μαχητής.

pugnax, ācis, (acior, acissimus) (pugno) φιλόμαχος, μάχιμος, μαχητικός, κυρίως καὶ μτφ. ὀθεν ἐπίμονος, ἐναντιούμενος, ἀνθιστάμενος.

pugno, 1. (pugna) ἀμεταβ. μάχομαι, pugnā pugnātā, γενομένης τῆς μάχης. pugnatur, μάχη γίγνεται. 2) p. cum aliquo, ἐρίζω πρός τινα. ὀθεν p. alicui ἢ cum aliquo, ἐναντιοῦμαι, ἀνθίσταμαί τινι. pugnantia secum, τὰ ἀλλήλοις ἐναντία. 3) μετὰ τοῦ ut ἢ ne καὶ ὑποτ. (ποιητ. καὶ μετ' ἀπαρ.) διατείνομαι, ἰσχυρίζομαι, φιλοτιμοῦμαι.

pugnus, i, ἀ. πυγμή, (ποιητ.) τὸ πυξ μάχεσθαι, πυγμομαχία.

pulcer, cra, crum = pulcher.

pulchellus, a, um, ὑποκ. τοῦ

pulcher, chra, chrum (chrior, cherrimus) καλός, ὡραῖος, εὐπρεπής. 2) ἔξογος, μεγαλοπρεπής, ἔνδοξος. purlchrum est aliquid facere, πρέπει μοι, πρέπον μοι δοκεῖ εἶναι. 3) εὐτυγής, dies, ἡμέρα.

Pulcher, chri, ἀ. Ῥωμ. ἐπωνύμιον. 2) Pulchri promontorium,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τὸ καλὸν ἀκρωτήριον, ἐν Ἀφρικῇ.
pulchre, (chrius, cherrime) ἐπίρ. (pulcher) καλῶς, ὡραίως, εὐπρεπῶς. 2) καλῶς, εὖ. p. est mihi, καλῶς ἔχω, εὖ ἔχω. 3) εὖ, εὖ μάλα. 4) ὡς προσφώνησις· εὖ, εὖ γε.
Pulchrĭtūdo, ĭnis, θ. (pulcher) κάλλος, καλλονή.
pulcre = pulchre.
pūlējum, i, καὶ
pūlēgĭum, ĭi, οὐ. γλήχων (φ).
pūlex, ĭcis, ἀ. ψύλλα, ψύλλος.
pullārĭus, ĭi, ἀ. (pullus 2) ὁ ἐπὶ τῶν ἱερῶν ὀρνίθων εἴτε ἀλεκτορίδων.
pullātus, a, um, (pullus 1) μελανειμων. 2) ὁ ῥυπαρὰ ἐνδεδυμένος· ὅθεν -ti, ōrum. ἀ. πλ. ὁ ὄχλος, οἱ χυδαῖοι.
pullŭlo, 1. (pullus 2.) ἀμεταβ. (ἀνα)βλαστάνω. 2) μτφ. αὐξάνομαι.
1. pullus, a, um, ὑπομέλας, φαιός. pulla vestis ἡ toga κ.τ.τ. τὸ φαιὸν ἱμάτιον (τῶν πενθούντων). ὡσαύτως ἡ pullum, i, οὐ. φαιὰ ἐσθής.
2. pullus, i, ἀ. πῶλος (ἵππου ἢ ὄνου). μτφ. p. milvinus, ἐπὶ ἁρπακτικοῦ ἀνθρώπου. 2) κατ' ἐξοχήν· τὸ ὀρνίθιον, ὁ νεοσσὸς τῆς ἀλεκτορίδος. 3) μτφ. (ὑποκοριστικῶς) ἐπὶ υἱοῦ· τὸ νεόσσιον.
pulmentārĭum, ĭi, οὐ. (pulmentum), τὸ ἐπεσθιόμενον, προσφάγιον, ὄψον.
pulmentum, i, οὐ. (pulpamentum) = pulmentarium.
pulmo, ōnis, ἀ. πνεύμων.
pulmōnēus, a, um, (pulmo) πνευμονικός, τοῦ πνεύμονος.
pulpa, ae, θ. σὰρξ τῶν θηρίων σωμάτων.
pulpāmen, ĭnis, οὐ. (pulpa) προσόψημα, ὄψον (ἐκ κρέατος).
pulpāmentum, i, οὐ. = pulpamen.
pulpĭtum, i, οὐ. (ποιητ.) ἀνάβαθρον, 2) λογεῖον (ἐν τῷ θεάτρῳ).
puls, pultis, θ. πόλτος.
pulsātĭo, ōnis, θ. (pulso) κροῦσις.
pulso, 1. (θαμ. τ. pello), (αἰτ.) κρούω, ὠθῶ τινα ἢ τι. p. aliquem, πλήττω, τύπτω τινά. 2) μτφ. πλήττω, ταράττω, ἐνοχλῶ τινα.
1. pulsus, a, um, μ. π. τ. pello,
2. pulsus, ūs, ἀ. (pello) κροῦσις, ὠθισμός.
pultis, γεν. τ. puls.
pulvĕrĕus, a, um, (pulvis) (ποιητ.) τῆς κόνεως, τοῦ κονιορτοῦ. 2) = pulverulentus.
pulvĕris, γεν. τ. pulvis.
pulvĕrŭlentus, a, um, (pulvis) κονιορτώδης.
1. pulvillus, i, ἀ. ὑποκ. τ. pulvinus.
2. Pulvillus, i, ἀ. Ῥωμ. ἐπωνύμιον.
pulvīnar, āris, οὐ. (pulvinus) προσκεφάλαιον. Ἐκ τούτου· ἀ) ἡ τῶν θεῶν στρωμνή, ἱερὰ κλίνη ἢ κλίνη ἐν καιρῷ δείπνου (κατὰ τὸ lectisternium). 2) καθολικεύνη τῶν αὐτοκρατειρῶν.
pulvīnārĭum, ĭi, οὐ. (pulvinar) = pulvinar.
pulvīnus, ἀ. τύλη, τύλος, προσκέφαλον.
pulvis, ĕris, ἀ. (σπαν. θ.) κονία, κόνις, κονιορτός. (ποιητ.) = ἡ γῆ, τὸ ἔδαφος. p. eruditus, ἡ ἄμμος, ἐφ' ἧς οἱ ἀρχαῖοι μαθηματικοὶ σχήματα ἔγραφον. 2) = arena, κονία, παλαίστρα, ἱππόδρομος, στάδιον, γῆ. Ἐκ τούτου· ὁ ἀγών, ὁ πόνος. sine pulvere, ἀκονιτί, ἀπονητί. 3) πηλός, ἡ κεραμὶς γῆ.
pūmex, ĭcis, ἀ. κίσσηρις. 2) πῶρος, πωρώδης πέτρα, σκόπελος.
pūmĭcĕus, a, um, (pumex) κισσηρώδης. 2) πωρώδης, πετρώδης.
pūmĭlĭo, ōnis, γ. κ. νάννος, πυγμαῖος.
punctim, ἐπίρ. (pungo) μετὰ νυγμοῦ, μετὰ κεντήματος.
punctum, i, οὐ. (τῆς μτγ. τ. pungo) νύγμα, κέντημα. 2) στίγμα, παίκιλμα. 3) ἐπὶ κύβων· ἡ στιγμή, ἡ μονάς. 4) ἐν ταῖς ψηφοφορίαις· τὸ τῆς ψήφου σημεῖον, ἡ ψῆφος. omne tulit p. ἁπάσας τὰς ψήφους ἔλαβεν. μτφ. p. ἐπαίνου, εὐδοκιμήσεως (παρὰ πᾶσιν) ἔτυχεν. 5) ἐν τῇ μαθηματικῇ· ἡ στιγμή, τὸ σημεῖον. Ἐκ τούτου· p. temporis

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

(horae, diei) ἡ στιγμὴ τοῦ χρόνου, ὁ ἀκαρὴς χρόνος, temporis puncto, ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ. 6) ἐν τῇ γραμματικῇ· ἡ στιγμή.

punctus, a, um, μ. π. τοῦ pungo, **pŭpŭgi**, **punctum**, 3. (αἰτ.) νύττω, στίζω, κεντῶ τινα ἢ τι. 2) μτφ. κεντῶ, ἀνιῶ, λυπῶ τινα.

pūnĭcĕus, a, um, φοινικοῦς, καρχηδονιακός, φοινικοβαφής, ἐρυθρός.

Punĭcus, a, um, ἴδ. Pueni.

pūnĭo, (καὶ **punior**) **īvi**, (καὶ **ĭi**) **ītum**, 4. (poena) **aliquem**, τιμωροῦμαι, ζημιῶ, κολάζω τινά. 2) **p. aliquid**, ἐπέρχομαί τι, τιμωρίαν λαμβάνω τινός (ἐκδικοῦμαι).

pūnītĭo, iōnis, θ. (punio) ποινή, τιμωρία.

pūnītor, ōris, ἀ. (punio) τιμωρητής, κολαστής. 2) ἐκδικητής.

pūnītus, a, um, μ. π. τοῦ punio.

pūpa, ae, θ. κόρη, κοράσιον.

pūpilla, ae, θ. (ὑποκ. τ. pupa) κόρη, παιδίσκη. 2) ἡ ὀρφανός. 3) γλήνη, κόρη ὀφθαλμοῦ.

pūpillāris, e, (pupillus) ὀρφανικός, τῶν ὀρφανῶν.

pupillus, i, ἀ. (pupus) ὀρφανός.

Pūpīnĭus, a, um, (Ποπίνιος) **p. ager** ἡ ὡς οὐσ. **-nia**, ae, θ. χώρα τις ἐν Λατίῳ.

Pūpĭus, a, um, Πούπιος, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους. καὶ ὡς οὐσ. **Pupius**, ĭi, ἀ. Πούπιος.

puppis, is, θ. πρύμνα. (ποιητ.) = ἡ ναῦς, τὸ πλοῖον.

pŭpŭgi παρκ. τοῦ pungo.

pŭpŭla, ae, θ. ὑποκ. τοῦ pupa.

pŭpŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τοῦ pupus, i, ἀ. παῖς, παιδίον.

pūre καὶ (ποιητ.) **pūrĭter**, (rius, rissime) ἐπίρ. (purus) καθαρῶς. 2) σαφῶς, φανερῶς. 3) μτφ. ἀ) ἀγνῶς. β') ἁπλῶς.

purgāmen, ĭnis, οὐ. (purgo) (ποιητ.) κάθαρμα, σάρωμα, συρφετός. 2) καθάρσιον, ἄγνισμα.

purgāmentum, i, οὐ. (purgo). 1. = purgamen. 2) ἐπὶ ἀνθρ. τὸ κάθαρμα, συρφετός.

purgātĭo, iōnis, θ. (purgo) κάθαρσις. 2) ἀπολογία.

purgātus, a, um, (tior, tissimus) μ. π. τοῦ

purgo, 1. (purum-ago) (αἰτ.) ἡ (a) re, καθαίρω, καθαρὸν ποιῶ τινα ἢ τί τινος. μτφ. (ἀπο)καθαίρω τι. 2) **p. aliquem**, καθαίρω, ἁγνίζω τινὰ (καθαρμοῖς). 3) **p. aliquem de re** ἢ **alicujus rei**, καθαρὸν ποιῶ τινὰ τινος. **p. me alicui**, ἀπολογίαν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ποιοῦμαι πρός τινα, ἀπολογοῦμαι. **p. crimina**, ἀπολύομαι τὰ ἐγκλήματα, ἀπολογοῦμαι ὑπὲρ ἐγκλημάτων. 4) (σπαν.) ἐκκαθαίρω τι. **p. viam**, τὴν ὁδὸν ἐπιπεδῶ.

pūrĭfĭco, 1. (purus, -fĭcio) **aliquid**, καθαίρω, καθαρὸν ποιῶ τι. 2) καθαίρω, ἁγνίζω τινὰ ἢ τι.

pūrĭter, = ἴδ. pure.

purpŭra, ae, θ. πορφύρα, κογχύλη, ὅθεν ἀ) πορφύρα, πορφυροῦν χρῶμα. β') πορφύρα, πορφυρᾶ ἢ περιπόρφυρος ἐσθής, ἣν ἔφερον οἱ ἀνώτεροι ἄρχοντες, βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορες. **purpuram accipere**, αὐτοκράτορα γίγνεσθαι.

purpŭrātus, a, um, (purpura) πορφυροσχήμων, πορφύραν ἐνδεδυμένος. ὡς οὐσ. **-ati**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ ἐν πορφύρᾳ, οἱ περὶ τὸν βασιλέα.

purpŭrĕus, a, um, (purpura) πορφυροῦς, πορφυρεῦ χρώματος. **purpurea aurora**, ἡ πορφυρᾶ, ῥοδοδάκτυλος ἠώς. (ποιητ.) ἀγλαός, φαεινός, κάλλιστος. 2) ποιητ. = purpuratus.

pūrus, a, um, (rior, rissimus) καθαρός. **purum coelum**, αἴθριος οὐρανὸς (ἀνέφελος)· ὡσαύτως (ποιητ.) **purum**, ὡς οὐσ. **p. campus**, πεδίον καθαρόν, ὕλης ἄδενδρον. **pura hasta**, δόρυ ἄνευ σιδήρου. **toga pura**, τήβεννος ἀπόρφυρος. **p. locus**, τόπος καθαρὸς (οἰκοδομημάτων). **purum argentum**, ἄργυρος ἄγλυφος, ἀτόρευτος. **p. sceleris**, καθαρὸς ἀνοσίων ἔργων. 2) μτφ. ἀ) ἐπὶ λόγου· καθαρός, ἄνευ ἀμαρ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τημάτων· ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἁπλοῦς, ἀκαλλώπιστος. 6') ἀμόλυντος, ἀγνός, ὅσιος, ἀκήρατος. p. torus, κλίνη γάμων ἀκήρατος.

pūs, pūris, οὐ. (ποιητ.) τὸ πῦον.

pūsillus, a, um, (ὑποκ. τ. pusus = παιδάριον) μικρός, βραχύς· ὡς ἐπίρ. pusillum, μικρόν τι, βραχύ τι, ὀλίγον τι. 2) μικρός, φαῦλος, ταπεινός. p. animus, ἡ μικρο(ὀλιγο)-ψυχία, πτωχοσκος.

pūsĭo, ōnis, ὰ. (ἐκ τοῦ ἀχρ. pusus) παιδάριον, παιδίσκος.

pustŭla, ae, θ. (pus) φυσαλίς. 2) φλύκταινα, ἐξάνθημα.

pŭtā, 6'. πρόσ. τῆς προστ. τ. puto. ἐπίρ. δηλαδή, ἴσως, οἷον, π. χ.

pŭtāmen, ĭnis, οὐ. ὄστρακον, κελύφη.

pŭtātĭo, ōnis, θ. (puto 1.) κλάδευσις.

pŭtātor, ōris, ὰ, (puto 1.) κλαδευτήρ.

pŭtĕal, ālis, οὐ. (puteus) φρέατος περιστόμιον, φρεάτων στόμα. 2) Puteal, Φρέαρ, τόπος τις κατὰ τὴν ἐν Ῥώμῃ ἀγοράν.

pŭtĕālis, e, (puteus) (ποιητ.) φρεάτειος, φρεατιαῖος.

pūtĕo, pŭtŭi, ēre, ἀμετάβ. σαπρίζω, σαπρὸν ὄζω. 2) σαπρίζω, μυδῶ.

Pŭtĕŏli, ōrum, ὰ. πλ. Ποτίολοι, πόλις τῆς Καμπανίας. Ἐκ τούτου· -lānus, a, um, Ποτιολήσιος. ὡς οὐσ. -lānum, i, οὐ. χωρίον τι ἐν Ποτιόλοις, ἢ -lāni, ōrum, ὰ. πλ. οἱ Ποτιολεῖς.

pūter, putris, putre ἢ pūtris, e, (puteo) σαπρός, σαθρός, 2) ἀραιός, εὔτριπτος. 3) σαπρός, μεμαρασμένος.

pūtesco, pŭtŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τ. puteo) ἀμετάβ. σήπομαι, σαπρύνομαι.

pūtĕus, i, ὰ. (ποιητ.) φρέαρ. 2) φρεατία. 3) ὄρυγμα, βόθρος.

pūtĭde, (dius, dissime) ἐπίρ. (putidus) περιέργως, λεπτολόγως, λίαν ἀκριβῶς.

pūtĭdĭuscŭlus, a, um, (ὑποκ. τ. putidus) περιεργότερος εἴτε λεπτολογώτερός τι τοῦ δέοντος.

pūtĭdus, a, um, (dior, dissimus) (puteo) σαπρός, σαθρός· ὀθεν· ὄζων, δυσώδης. Ἐκ τούτου· μτφ. ἐπὶ ἀνθρ. καὶ ζώων, μεμαρασμένος, γέρων καὶ ἀσθενής. 2) μτφ. ἀ) ὀχληρός, ἀηδής. 6') μικρολόγος, περίεργος.

1. pŭto, 1. (putus) aliquid, ἐκκαθαίρω τι. κατ' ἐξοχήν· κλαδεύω τι.

2. pūto, 1. aliquid, ἐκκαθαίρω τι. 2) μτφ. τιμῶ τινα ἤ τι. aliquem in amicorum numero, ἐν φίλων μέρει τίθεμαί τινα. p. statuam denariis quadringentis, τιμῶ τὸ ἄγαλμα τετρακοσίων δηναρίων. Ἐκ τούτου· ἀ) ἡγοῦμαι, νομίζω, aliquem forten, τινὰ ἰσχυρόν. p. aliquid parvi ἢ περὶ μικροῦ ἡγεῦμαί τι. pro nihilo, οὐδὲν ἡγοῦμαι, ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιοῦμαι. recte p. ὀρθῶς ἡγοῦμαι. putares ἢ putes, ἡγήσαιο ἄν, πᾶς ἂν ὑπολάβοι· ἐνίοτε τίθεται ᾧ παρενθετικῶς, ὡς τὸ opinor κ.τ.τ. 2) (διά)λογίζομαι, βουλεύομαι, aliquid, τί.

pūtrĕ-făcĭo, fēci, factum, 3. aliquid, πύθω, σήπω, σαπρίζω τι. 2) ἀραιῶ τι.

pŭtrĕfactus, a, um, μ. π. τοῦ

pūtrĕ-fīo, factus sum, fĭĕri, (παθ. τ. putrefacio) σήπομαι.

pūtresco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. putreo) σήπομαι, σαπρὸς γίγνομαι.

pŭtrĭdus, a, um, (puter) σαπρός, σηπτός, σαθρός. 2) ἀραιός.

putris, ἴδ. puter.

pŭtus, a, um, (tissimus) καθαρός, ἄκρατος, ἀκήρατος.

putŭi, πρκ. τ. puteo ἢ putesco.

Pydna, ae, θ. Πύδνα, πόλις τῆς Μακεδονίας. Ἐκ τούτου· -naei, ōrum, ὰ. πλ. οἱ Πυδναῖοι.

pȳga, ae, θ. πυγή.

Pygmaei, ōrum, ὰ. πλ. Πυγμαῖοι, μυθικὸς λαός, κατ' ἐξοχὴν ἐν Αἰθιοπίᾳ. Ἐκ τούτου Pygmaeus, a, um, Πυγμαῖος.

Pygmălĭon, ōnis, ὰ. Πυγμαλίων, ἔγγονος τοῦ Ἀγήνορος. 2) βασιλεὺς ἐν Τύρῳ, ἀδελφὸς τῆς Διδοῦς.

Pȳlădēs, ae καὶ is, ὁ. Πυλάδης, υἱὸς τοῦ βασιλέως Στροφίου, φίλος τοῦ Ὀρέστου. Ἐκ τούτου· -dēus, a, um, Πυλάδειος, τοῦ Πυλάδου. P. amicitia, Πυλάδειος, ταθερὰ φιλία.

Pȳlae, ārum, θ. πλ. Πύλαι, καθὼς π. χ. P. Tauri, Amanicae, Susides, καὶ ἄλλαι· κατ' ἐξοχὴν = Thermopylae. Ἐκ τούτου· Pylaĭcus, a, um, Πυλαϊκός, τῶν Θερμοπυλῶν.

Pȳlus καὶ -os, i, θ. Πύλος, ὄνομα τριῶν πόλεων ἐν Πελοποννήσῳ. Ἐκ τούτου· -lĭus, a, um, Πύλιος. ὡς οὐσ. Pylius, ὁ Πύλιος (Νέστωρ). ὄθεν = Νεστόρειος.

4. pȳra, ae, θ. πυρά.

2. Pȳra, ae, θ. Πυρά, τόπος τις ἐπὶ τῆς Οἴτης.

pȳrămis, ĭdis, θ. πυραμίς.

Pȳrămus, i, ὁ. Πύραμος, ποταμὸς τῆς Κιλικίας.

Pȳrēnē, ēs, θ. ἡ Πυρήνη, θυγάτηρ τοῦ Βέβρυγος, ἐρωμένη τοῦ Ἡρακλέους, ἐνταφιασθεῖσα εἰς τὰ ἐξ αὐτῆς ὀνομασθέντα Πυρηναῖα ὄρη, ὄθεν = τὰ Πυρηναῖα ὄρη. Ἐκ τούτου· -naeus, a, um, Πυρηναῖος. -naeus saltus, -naei montes ἢ saltus ἢ ἁπλῶς Pyrenaeus, τὰ Πυρηναῖα ὄρη, μεταξὺ Ἱσπανίας καὶ Γαλλίας. 2) μία τῶν θυγατέρων τοῦ Δαναοῦ.

pȳrĕthron ἢ -um, i, οὐ. πύρεθρον (βοτάνη).

Pyrgi, ōrum, ὰ. πλ. Πύργοι, πόλις τῆς Τυρρηνίας. Ἐκ τούτου· -gensis, e, τῶν Πύργων.

Pyrgo, ūs, θ. Πυργώ, τροφὸς τῶν τέκνων τοῦ Πριάμου.

pȳrōpus, i, ὰ. πυρωπόν τι μίγμα (ἐκ τριῶν μερῶν χαλκοῦ καὶ ἑνὸς χρυσοῦ).

Pyrrha, ae, καὶ Pyrrhē, ēs, θ. Πύρρα, θυγάτηρ τοῦ Ἐπιμηθέως, σύζυγος τοῦ Δευκαλίωνος. 2) πόλις τῆς Λέσβου. Ἐκ τούτου· Pyrrhias, ădis, θ. Πυρριάς.

Pyrrho, ōnis, ὰ. Πύρρων, Ἕλλην φιλόσοφος ἐξ Ἠλίδος, ἱδρυτὴς τῆς Σκεπτικῆς σχολῆς. Ἐκ τούτου· -rhōnēi, ōrum, ὰ. πλ. οἱ ὀπαδοὶ αὐτοῦ.

Pyrrhus, i, ὰ. Πύρρος, υἱὸς τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τῆς Δειδαμίας, ὀνομαζόμενος Neoptolemus. Ἐκ τούτου· -rhĭdes, ae, ὰ. Πυρρίδης, κατὰ πλ. οἱ κάτοικοι τῆς Ἠπείρου, ἔνθα ὁ Πύρρος τὸ βασίλειόν του εἶχεν ἱδρύσει. 2) βασιλεὺς τῆς Ἠπείρου.

Pȳthăgŏras, ae, ὰ. Πυθαγόρας, Ἕλλην φιλόσοφος, ἐκ Σάμου, ἱδρυτὴς ἐν τῇ κάτω Ἰταλίᾳ τῆς κατ' αὐτὸν ὀνομασθείσης φιλοσοφίας. Ἐκ τούτου· ἀ) -rēus, a, um, Πυθαγόρειος. ὡς οὐσ. Πυθαγόρειος, μαθητὴς καὶ ὀπαδὸς τοῦ Πυθαγόρου. β') -rĭcus, a, um, Πυθαγορικός, ὡς οὐσ. -rĭci, ōrum, ὰ. πλ. οἱ Πυθαγόρειοι, οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Πυθ.

Pȳtho, ūs, θ. Πυθώ, ἀρχαιότατον ὄνομα τῶν Δελφῶν ἢ τῶν περὶ αὐτῶν. Ἐκ τούτου· ἀ) Pythĭcus, a, um, (σπάν.) Πυθικός, Apollo, oraculum, Ἀπόλλων, μαντεῖον. β') Pythĭus, a, um Πύθιος. P. incola, deus = Apollo. P., regna = Delphi· κατ' ἐξοχήν· ὡς οὐσ. Α') Pythĭa, ae, θ. Πυθία, Ἱέρεια τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δελφοῖς. Β') Pythĭa, ōrum, οὐ. πλ. τὰ Πύθια, (οἱ πυθικοὶ ἀγῶνες) ἐν τοῖς Κρισαίοις πεδίοις παρὰ τοῖς Δελφοῖς εἰς τιμὴν τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος, ἐπειδὴ οὗτος τὸν δράκοντα Πύθωνα ἐφόνευσεν.

Pȳthon, ōnis, ὰ. Πύθων, μέγας τις δράκων ἐν Δελφοῖς, ὃν ὁ Ἀπόλλων ἐφόνευσε.

pyxis, ĭdis, θ. πυξίς.

Q.

Q. ὡς προωνύμιον = Quintus, ἐν τῷ S. P. Q. R. = que, τ. ε. senatus populusque Romanus.

qua ἴδ. quis.

quā, ἐπίρ. (ἀφ. τ. ἐν. τ. θ. τῆς ἐρωτημ. καὶ ἀναφ. ἀντωνυμ.) (ὑπον. via) ὅπῃ, ᾗ, ᾗπερ. pontem fecit qua copias traduceret, γέφυραν

ἐποίησεν, ὅπῃ τὰς δυνάμεις διαβιβάσειε. 2) ὅπῃ, ἔνθα. 3) ἤπερ, ὅπως. ne qua, μή πως ἢ μήπως. si qua εἴπως. 4) ὅσον, ἐφόσον, καθόσον, καθάπερ, 5) qua-, qua-, πῄ μέν-, πῄ δέ-, καί—, καί-.

quā-cumque, ἢ quacunque, ἐπίρ. (ἀφ. τ. ἐν. τ. θ. τ. quicunque) ὅπῃ ἄν.

quādam-tĕnus (ἀφ. τ. ἐν. τ. θ. τ. quidam) (συνήθ. ἐν διαλύσει γραφόμενον) ἐπίρ. μέχρι τινός, πῶς, πῄ.

Quādi, ōrum, ἀ. πλ. Κούαδοι, ἔθνος Γερμανικόν.

quădrāgēni, ae, a, (quadraginta) ἀνὰ 40, ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε 40.

quădrāgēsĭmus, a, um, (quadraginta) τεσσαρακοστός.

quădrāgĭes, ἐπίρ. (quadraginta) τεσσαρακοντάκις.

quādrāginta, ἀριθμ. ἄκλ. (quatuor) τεσσαράκοντα.

quădrans, ntis, ἀ. (quatuor-as) τὸ τεταρτημόριον τοῦ Ῥωμ. ἀσσαρίου, ὅθεν καθόλου· τὸ τεταρτημόριον, π. χ. τῆς κληρονομίας (heres ex quadrante), πλέθρου κλπ.

quădrantal, ālis, οὐ. (quadrans) μέτρον ὑγρῶν, χωροῦν ὀκτὼ χοᾶς, (congii).

quădrantārĭus, a, um, (quadrans) τεταρτημοριαῖος, τοῦ τεταρτημορίου τοῦ ἀσσαρίου ἄξιος.

quădrātus, a, um, (μ. π. τ. quadro) τετράγωνος, τετραγωνιαῖος, agmine quadrato, ἐν πλαισίῳ (ἐν εἴδει τετραγώνου τάξεως τοῦ στρατεύματος). ὡς οὐ. -um, i, οὐ. τὸ τετράγωνον.

quădrĭennis, e, (quatuor-annus) τετραετής.

quădrĭennĭum, ĭi, οὐ. (quatuor -annus) τετραετία.

quădrĭfārĭam, ἐπίρ. (quatuor) τετραχῶς.

quădrĭfĭdus, a, um, (quatuor -findo) (ποιητ.) τετρά(σχιστος)-τομος.

quădrīga, ae, θ. συνήθ. quadrigae, ārum, πλ. (ἀντὶ quadrijugae, ἐκ τοῦ quatuor-jugum) τέθριπτον, ἅρμα τέθριππον. (ποιητ.) navibus atque quadrigis = μετὰ σπουδῆς, ὁρμητικῶς, ταχέως.

quădrīgārĭus, ĭi, ἀ. (quadriga) τεθριππηλάτης, ἡνίοχος.

quădrīgātus, a, um, (quadriga) σῆμα τεθρίππου ἔχων.

quadrīgēni = quadringeni.

quădrīgŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. quadriga.

quădrĭjŭgis, e, καὶ

quădrĭjŭgus, a, um, (quatuor-jugum) (ποιητ.) τετράζυγος, τέθριπτος. Ἐκ τούτου ὡς οὐσ. -gi, ōrum, ἀ. πλ. (ὑπον. equi) οἱ τετράοροι ἵπποι, οἱ τέθριπποι.

quădrīmus, a, um, (quatuor) τετραετής.

quădringēnārĭus, a, um, (quadringeni) ἐκ 400ων συγκείμενος.

quădringēni, ae, a, (quadringenti) ἀνὰ (κατὰ) τετρακοσίους.

quădringentēsĭmus, a, um, (quadringenti) τετρακοσιοστός.

quădringenti, ae, a, (quatuor -centi) τετρακόσιοι.

quădringentĭes, ἐπίρ. (quadringenti) τετρακοσιάκις.

quădrĭpartītus, a, um, (quatuor -partio) τετραμερής, τετράτομος.

quădrīrēmis, is, θ. (quatuor-remus) τετρήρης.

quădrĭvĭum, ĭi, οὐ. (quatuor-via) (ποιητ.) τετραόδιον, τετραοδία.

quădro, 1. (quadrum) 1.) μεταβ. aliquid, τετραγωνίζω, τετράγωνον ποιῶ τι. μτφ. σύμμετρον ποιῶ τι. 2) ἀμεταβ. ἁρμόττω, συμμέτρως ἢ ἀναλόγως ἔχω πρός τι.

quădrum, i, οὐ. ἴδ. quadrus.

quădrŭpĕdans, ntis, (quadrupes) τετραποδίζων, τέτταρσι ποσὶ βαδίζων. 2) κατ' ἐξοχήν· τριποδίζων, καλπάζων. 3) ὡς οὐσ. (ποιητ.) = ἵππος.

quădrŭpes, pĕdis, (quatuor-pes) τετράπους. 2) ὡς οὐσ. τὸ τετράπουν (ζῷον).

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

quădrŭplātor, ōris, ἀ. ἐνδείκτης, συκοφάντης.

quădrŭplex, plĭcis, (quatuor—plico) τετραπλοῦς. 2) (ποιητ.) κατὰ πλ. = quatuor.

quădrŭplus, a, um, (quatuor) τετραπλεῦς.

quădrus, a, um, (quatuor) τετράγωνος. ὡς οὐσ. 1) -a, ae, ὁ. πλινθίον, πλίνθος. κατὰ πλ. τεμάχιον ἄρτου, ὥπερ οἱ Τρῶες ἀντὶ παροψίδος ἐχρῶντο· καθόλου· (ποιητ.) τετραγωνιαῖον τεμάχιον ἄρτου. 2) -um, i, οὐ. τὸ τετράγωνον.

quae, ἴδ. qui, quis.

quaerĭto, 1. (θαμ. τ. quaero) (αἰτ.) (ἀνα)ζητῶ τινα ἢ τι. 2) ζητῶ, ἐρωτῶ τι.

quaero, quaesīvi ἢ quaesĭi, quaesītum, 3. (αἰτ.) ζητῶ τινα ἢ τι. Ἐκ τούτου· ἐφίεμαί τινος (ποθῶ), μάτην ζητῶ, οὐχ εὑρίσκω τι. 2) ζητῶ, πορίζομαί τι. qu. laudem mihi, ἔπαινον κτῶμαι. Ἐκ τούτου· ά) mors quaesita, αὐτοκτονία. β') qu. aliquid, ἢ (ποιητ.) μετ' ἀπαρ. ζητῶ τι, σπουδάζω περί τι. 3) ζητῶ, διανοοῦμαι, σκοπῶ τι, fugam, φυγεῖν. 4) ἐπὶ πραγμάτων· ἐπιζητῶ τι, δέομαί τινος. bellum quaesivit dictatoriam majestatem, ὁ πόλεμος ἐδεήθη τῆς τοῦ δικτάτωρος ἐξουσίας. 5) qu. aliquid ab (ex, de) aliquo, ζητῶ, πυνθάνομαί τι παρά τινος; ἐρωτῶ τινά τι. si quaeris, εἰ βούλει εἰδέναι, quid quaeris? ἢ nolli quaerere, = διὰ βραχέων, συντόμως. 6) ἐν δικαστηρίῳ· ἐρευνῶ, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, σκοπῶ τι.

quaesisse, quaesissem, ἀντὶ quaesivisse, quaesivissem.

quaesītor, ōris, ἀ. (quaero) ζητητής, ἐρευνητής.

quaesītum, i, οὐ. (τῆς μετογ. τ. quaero) (ποιητ.) ἐρώτημα, ζήτημα.

quaesītus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. quaero) προσποιητός, πεπλασμένος, ἐπιτηδευτός.

quaesīvi, πρκ. τ. quaero, καὶ τοῦ quaeso, quaesīvi, 3. (ἀρχ. ἀντὶ τ. quaero) ζητῶ. 2) συνήθ. δέομαι, deos, ut-, τῶν θεῶν, ἵνα-. 3) παρενθετικῶς· quaeso, ἐνίοτε καὶ quaesumus, εἰ βούλει, δή, δῆτα, ἀλλά, πρὸς θεῶν (παρακαλῶ).

quaestĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τοῦ quaestus.

quaestĭo, iōnis, θ. (quaero) (ἀνα)ζήτησις. 2) ἐξέτασις, ἔρευνα. in quaestionem vocare aliquid, ζητεῖν, ἐρευνᾶν τι· κατ' ἐξοχὴν ἐν δικαστηρίῳ· ἡ δικανικὴ ἀνάκρισις, μάλιστα δὲ ἡ διὰ βασάνων γιγνομένη ἀνάκρισις, ἔλεγχος = βασανισμός. quaestionem habere alicujus rei de (ex) aliquo, de aliqua re, quaestioni aliquem offerre, εἰς βάσανον ὑποβάλλειν, βασανίζειν τινά. quaestiones perpetuae, οἱ ἀπὸ 149 π. χ. γιγνόμενοι ἔλεγχοι περὶ προδοσίας, κλοπῆς δημοσίων, μιαιφονίας, κλπ. 2) τὸ ἀντικείμενον τῆς ζητήσεως, τὸ ζήτημα.

quaestĭuncŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. quaestio.

quaestor, ōris, (quaero) 1) = quaesitor. 2) ὁ ἐπὶ τῆς διαγνώσεως τῶν θανατικῶν κρίσεων. 3) συνήθ· ὁ ταμίας.

quaestōrĭus, a, um, (quaestor) ταμιευτικός. praetoria porta, μία τῶν πυλῶν τοῦ στρατοπέδου ἡ πρὸς τῇ σκηνῇ τοῦ ταμείου. ὡς οὐσ. -um, ĭi, οὐ. ἡ τοῦ ταμίου σκηνὴ ἐν τῷ στρατοπέδῳ. 2) ὡς οὐσ. -us, i, ἀ. ὁ τὴν τοῦ ταμίου τιμὴν εἰληφώς, ὁ ταμίας γενόμενος.

quaestŭārĭus, a, um, (quaestus) χρηματιστικός, ἐταιρικός· ὅθεν ὡς οὐσ. -rĭa, ae, θ. ἡ ἑταίρα.

quaestŭōse, (sius, sissĭme) ἐπίρ. (quaestuosus) πολυκερδῶς, κερδαλέως.

quaestŭōsus, a, um, (sior, sissimus) (quaestus) πολυκερδής, κερδαλέος. 2) κερδαλέος, φιλοκερδής. 3) πλούσιος, εὔπορος.

quaestūra, ae, θ. (quaestor) ταμιεία, ἡ τοῦ ταμίου τιμή.

quaestus, ūs, ἀ. (quaero) 1) (σπαν.) χρηματισμός. 2) κέρδος, ὠφέλεια. 3) ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία, πορνεία.

quaesŭmus, ĭd. quaeso.

quā-libet, ἐπίρ. ὅπῃ βούλει, πανταχῇ. 2) ὁτῳοῦν τρόπῳ, παντὶ τρόπῳ.

quālis, e, 1) ἐρωτηματ· ποῖος. 2) ἀναφ. (μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ ἀνταποδοτικοῦ talis, is, ᾗ.) ὁποῖος, οἷος, (τοιοῦτος, οἷος). 3) ἀορίστως· ποιός τις.

quālis-cunque, **qualecunque**, ὁποῖος ἄν, ὁποῖος δήποτε, οἷος δήποτε.

quālĭtas, ātis, θ. (qualis) ποιότης.

quālĭter, ἐπίρ. (qualis), 1) ἀναφ. οἷον, ὅπως, ὃν τρόπον. 2) ἐρωτηματ. πῶς, τίνι τρόπῳ.

quālĭter-cunque, ἐπίρ. ὅπως ἄν, ὅπωσδήποτε, ὅτῳ δήποτε τρόπῳ.

quālus, i, ἀ. ᾗ -lum, i, οὐ. κάλαθος, κόφινος, σπυρίς.

quam, ἐπίρ. ὡς, ὥσπερ, ὅπως (συνήθ. μετὰ τοῦ ἀνταποδοτικοῦ tam). non tam facile, quam tu arbitraris, οὐχ οὕτως εὐκόλων, ὥσπερ σὺ οἴει. nemo tam multa scripsit, qu. sunt nostra, οὐδεὶς τόσα ἔγραψεν, ὅσα τὰ ἡμέτερά ἐστι. homo non, qu. isti sunt, gloriosus, ἄνθρωπος οὐχ ὥσπερ οἵδε ἔνδοξος. qu. possum, ὅπως (καθάπερ) δύναμαι. qu. valde! ὡς σφόδρα! qu. verum est, ὡς ἀληθές ἐστι, πάνυ ἀληθες ἐστι. mire qu., θαυμαστῶς ὡς. nimis qu., ὑπερφυῶς ὡς. 2) μετὰ τῶν θετ. ᾗ ὑπερθ., μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ possum, δηλοῖ τὸν ἀνώτατον βαθμόν. qu. maxima possum voce dico, ὡς μεγίστῃ φωνῇ (δύναμαι) λέγω. qu. celerrime, ὡς τάχιστα, ὅσον (ἢ ὅτι) τάχιστα. qu. maximus ἢ magnus, ὡς μέγιστος, ὡς οἷόν τε μέγιστος ἢ μέγας. qu. brevissime, ὡς (ἢ ὅτι) βραχύτατα, ὡς οἷόν τε βραχύτατα. tyrannus qu. qui unquam saevissimus, τύραννος ὠμότατος, οἷος οὐδέποτ' ἄλλος ἐγένετο. 6') μετὰ τῶν συγκρ. καὶ ἄλλων συγκριτ. ἔννοιαν ἐχόντων = ἢ. is major est, qu. tu, οὗτος μείζων ἐστὶν ἢ σὺ (μείζων σοῦ ἐστί). major qu. ut-, μείζων ἢ ὥστε. ὡσαύτως καὶ μετὰ τῶν συγκριτ. ἔννοιαν ἐχόντων ῥημ. malle, praestare, πρὸς δὲ καὶ μετὰ τῶν velle, statuere, καὶ μετὰ τῶν aeque, supra, ultra, contra, secus, aliter, alius κ.τ.τ. hoc ego malim, qu. illud, τοῦτο μᾶλλον ἐλοίμην ἂν ἢ ἐκεῖνο, contra faciunt, qu. professi sunt, ἄλλα ποιοῦσιν ἢ ἃ ἐπηγγείλαντο. secus quam, ἄλλως, ἢ. nihil aliud qu., οὐδὲν ἄλλο ἢ, οὐδὲν ἄλλο πλήν. dimidium tributi, qu. quod pendere solebant, τὸ ἥμισυ τοῦ φόρου, ὃν ἀποτίνειν εἰώθεσαν. - ante (ἢ antea) qu. -, = antequam post (ἢ postea) qu. -, = postquam.

quam-dĭu, ἐπίρ. ἐρωτηματ. πόσον χρόνον; πόσος ἤδη χρόνος. 2) ἀναφ. ὅσον χρόνον.

quam-lĭbet, ἐπίρ. (ποιητ.) ὅπως βούλει, ὅπως ἂν βούλῃ.

quam-ob-rem, ἐρωτηματ. τίνος ἕνεκα; διὰ τί; 2) ἀναφ. οὗ ἕνεκα, δι' ὅ. 3) ὅθεν, διὰ τοῦτο.

quam-plūrĭmus, a, um, ὡς πλεῖστος.

quam-prīmum, ἐπίρ. ὡς τάχιστα, ὅτι τάχιστα.

quam-quam, ἢ quam quam, σύνδ. εἰ καί, καίπερ, καίτοι. (μετὰ ἢ ἄνευ ἑπομένου τοῦ tamen καὶ Ὁρ. 2) ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς προτάσεως· καίτοι, ἀλλὰ μέντοι, ἀλλ' ὅμως.

quam-vis, ἐπίρ. (volo) ὅσον βούλει, ὅσον ἂν βούλῃ. 2) ὡς, πάνυ, μάλα, πολύ. 3) εἰ καί, καίπερ, καίτοι.

quā-nam, ἐπίρ. ὅτῃ ποτέ.

quandĭu = quamdiu. -

quando, ἐπίρ. ἐρωτηματ. πότε. 2) ἀναφ. ὁπότε, ὁπόταν, ὅτε. 3) ἀόρίστ. (μετὰ τὰ num, ne, si), ποτὲ (ἐνίοτε). 4) αἰτιολ. (παρὰ Κικέρ σπανί) = quoniam, ἐπεί, ἐπειδή.

quandŏ-cumque, ἐπίρ. (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) ἀναφ. ὁποτεοῦν, ὁποτοῦν. 2) ἀορίστ. ποτέ, (ἐνίοτε).

quandō-que, ἐπίρ. 1) = quandocumque. 2) ἐπεί, ἐπειδή.

quandō-quĭdem, ἐπίρ. ἐπεί περ, (γε) ἐπειδή, ἐπειδή περ (γε).

quanquam = quamquam.

quantĭtas, ātis, θ. (quantus) ποσότης, πηλικότης, ποσόν.

quantō, ἐπίρ. ἴδ. quantus.

quantŏpĕre, (ὀρθότερον quanto opere) ἐπίρ. ὡς ἀφόβρα, ὡς.

quantŭlus, a, um, 1) ἐρωτηματ. πόσος; πηλίκος; πόσος τις; (μικρός, ὀλίγος). 2) ἀναφ. ὅσος, ὁπόσος, ἡλίκος.

quantŭlus-cumque, -lacumque, -lacumque, ὁποσοστισοῦν, ὁπηλικοσοῦν.

quantum, ἴδ. quantus.

quantum-vis, ἐπίρ. ὅσον βούλει, ὅσον ἂν βούλῃ. 2) καίτοι, καίπερ.

quantus, a, um, (quam) ἐρωτηματ. πόσος; πηλίκος; quantum frumenti? πόσος σῖτος; quanti emisti? πόσου ἠγόρασας; 2) ἐπιφωνηματικῶς· ὁπόσος, πόσος, ὡς μέγας, ὡς πολύς. 3) ἀναφορ. ὁπόσος, ὅσος, ὁπηλίκος, ἡλίκος. tanta dimicatio, quanta numquam fuit, τοσοῦτος ἀγών, ὅσος οὐδέποτε ἐγένετο. emit tanti quanti voluit, ἐπρίατο τόσου, ὅσου ἐβούλετο. quantum potest, καθόσον δύναται. quantum in me est, ὅσον ἐπ' ἐμοί. in quantum, ἐφ' ὅσον, καθ' ὅσον, καὶ μετὰ ὑπερθετ. tanta distantia, quanta maxima esse potest, τοσαύτη, ὅσῃ μεγίστη δύναται ἀνομοιότης. quantis maximis poterat itineribus, ὅσον ἐδύνατο μεγίσταις πορείαις. quantus quantus = quantus cumque. mirum, nimium quantum, θαυμαστὸν ὅσον, ἀμήχανον ὅσον. tanto-quanto-, ὅσῳ (ὁπόσῳ)-, τοσούτῳ (τόσῳ),

quantus - cumque, -tacumque, -tumcumque, ὁποσοσοῦν, ὁποσοσδήποτε, ὁσοσδήποτε.

quantus-lĭbet, -talĭbet, -tumlĭbet, ὁποσοσοῦν, ὁποσοσδήποτε, ὁσοσδήποτε, ὁπηλικοσοῦν.

quantus-vis, -tāvis, -tumvis, ὁποσοσδήποτε, ὁποσοσοῦν, ὁπηλικοσοῦν.

quā-propter, ἐπίρ. ἐρωτηματ. τίνος ἕνεκα; διά τί; 2) ἀναφ. ὧν ἕνεκα, δι' ἅ, δι' ὅ. 3) ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως· διό, ὅθεν.

quā-re, ἐπίρ. ἐρωτηματ. τίνος ἕνεκα; διά τί; 2) ἀναφ. διότι, δι' ὅ, οὗ ἕνεκα. 3) διό, ὅθεν δή, διά τοῦτο. 4) ἐρωτηματ. πῶς; ἀναφ. ὅπως.

quartānus, a, um, (quartus) τεταρταῖος. ὡς οὐσ. A') -āna, ae, θ. (ὑπον. febris) τεταρταῖος πυρετός. B') -āni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ στρατιῶται τῆς τετάρτης λεγεῶνος.

quartārĭus, ĭi, ἀ. (quartus) τὸ τέταρτον μέτρου τινός, κατ' ἐξοχὴν ἑνὸς sextarius, τὸ τεταρτημόριον.

quartus, a, um, (quatuor) τέταρτος. qu. decimus, ὁ δέκατος τέταρτος. quarta (pars) ae, θ. ἡ τετάρτη μερίς, τὸ τεταρτημόριον. qu. pater (ποιητ.) = abavus. Ἐκ τούτου ὡς ἐπίρ. quartum ἢ quarto, τετάρτως, τὸ τέταρτον.

quartus-decĭmus, ἴδ. quartus.

quă-sī, ἐπίρ. ὡσεί, (ὡς εἰ) ὥσπερ εἰ, ὡς ἂν εἰ, ὥσπερ ἂν εἰ. proinde quasi, κατὰ ταὐτὰ ὥσπερ ἂν εἰ. quasi si = quasi. 2) ὡσεί, ὡς, ὅσον. quasi triginta drachmas, ὡσεὶ (ὡς, ὅσον) τριάκοντα δραχμάς. hora quasi prima, περὶ τὴν πρώτην ὥραν. 3) ὡς, ὥσπερ.

quasillus, i, ἀ. καὶ quasillum, i, οὐ. ὑποκ. τ. qualum ἢ -us.

quassātĭo, iōnis, θ. (quasso) (σπαν.) σεῖσις, (διά)σεισμός.

quasso, 1. (ἐπιτατ. τ. quatio) aliquid, (διά)σείω, τινάσσω τι. Κατ' ἐξοχὴν = διασείων ὀλῶ, = ὀλῶ, ῥήγνυμί τι. quassāta muri (ποιητ.) = τὰ ῥήγματα τοῦ τείχους. 2) ἀμεταβ. (διά)σείομαι. capite quas-

santi incedit, σείων τὴν κεφαλὴν βαδίζει.
1.quassus,a,um, μ. π. τοῦ quatio.
2.quassus, ūs, ἀ. (quatio) (ἀρχ.) σεῖσις, τιναγμός.
quăte-făcĭo, fēci, factum, 3. aliquem, διασείω τινά.
quā-tĕnus ἐπίρ. 1) ἐρωτηματ. ἀ) μέχρι τίνος; ἐπὶ πόσον; β') ἐπὶ χρόνου· μέχρι τίνος χρόνου; ἐπὶ πόσον χρόνον; 2) ἀναφ. ἀ) ἐπὶ τόπου· μέχρις ὅτου, ἐφ' ὅσον. β') ἐφ' ὅσον, καθ' ὅσον, καθότι. γ') καθότι, ἐπειδή.
quăter, ἐπίρ. (quatuor) τετράκις. qu. quini, τετράκις πέντε=εἴκοσι. qu. decies, τεσσαρακοντάκις.
quăterni, ae, a, (quatuor) ἀνὰ ἢ κατὰ τέσσαρας ἢ ἑκάστοτε 4.
quatĭnus=quatenus.
quătĭo, quassi, quassum, 3. aliquid, σείω, τινάσσω τι. qu. hastam, πάλλω τὸ δόρυ. qu. moenia ariete, διασείω τὰ τείχη τῷ κριῷ. μτφ. ἀ) qu. mentem, animum, διαταράττω, κινῶ τὴν ψυχήν. β')=κατα(τρύχω)πονῶ, ἐνοχλῶ, διαταράττω. 2) κρούω, πλήττω, ὠθῶ τινά ἢ τι. aliquem foras, ὠθῶ τινα θύραζε. 3) ῥήγνυμί τι, muros, τὰ τείχη. navis quassa, ναῦς διάβροχος.
quătrĭdŭum, i, οὐ. (quatuor-dies) χρόνος ἐκ τεσσάρων ἡμερῶν, τετραήμερος χρόνος, τέσσαρες ἡμέραι.
quătŭor ἢ quattuor, ἀριθμ. ἄκλ. τέσσαρες.
quătŭor-dĕcim, ἀριθμ. ἄκλ. 14.
quătŭor-vĭri, ōrum, ἀ. πλ. οἱ τέσσαρες ἄρχοντες ἢ ἐπιμεληταί, οἱ τετράρχαι, ὅθεν τὸ
quătuorvirātus, ūs, ἀ. τὸ ἀξίωμα τῶν 4 ἀρχόντων, ἡ τετραρχία.
quĕ, ἐγκλ. τε. senatus populusque Romanus, ἡ σύγκλητος ὅ τε Ῥωμαϊκὸς λαός. ad regemque ἢ adque regem, πρός τε τὸν βασιλέα. que-que, τε-τε. sideraque ventique, ἄστρα τε ἄνεμοί τε. que-et, τε-καί. noctesque diesque, νύκτας τε καὶ ἡμέρας. et-que, καί-τε. 2) καὶ ἔτι.
queis, (ἀρχ.) ἀντὶ quibus.
quĕm-ad-mŏdum, ἐπίρ. μετὰ ἑπομένου sic, ita ϗ. 1) ἐρωτημ. τίνι τρόπῳ; πῶς; 2) ἀναφ. καθ' ὃν τρόπον, ὅπως. 3) ὅπως, καθάπερ, ὡσπερ.
queo, quīvi ϗ quĭi, quĭtum, quīre, δύναμαι, δυνατός εἰμι.
quercētum, i, οὐ. (quercus) (ποιητ.) δρυμός, δρυμών.
quercĕus, a, um, (quercus) δρύϊνος.
quercus, ūs, ὁ. δρῦς (δένδρον ἱερὸν τοῦ Διός). Ἐκ τούτου (ποιητ.) α')=στέφανος ἐκ δρυός. β')=ὁ καρπὸς τῆς δρυός.
quĕrēla, ae, θ. (queror) 1)=querimonia. 2) ὀδυρμός, ὀλοφυρμός, οἰμωγή, κλαυθμυρισμός. 4) ἔγκλησις, κατηγορία.
quĕrĭbundus, a, um, (queror) ὀδυρόμενος, οἰκτρός. 2) μεμψίμοιρος.
quĕrĭmōnĭa, ae, θ. (queror) μέμψις, μομφή, δεινολογία, σχετλιασμός, μεμψιμοιρία.
quernĕus ϗ quernus, a, um, (quercus)=quercĕus.
quĕror, questus sum, quĕri, μέμφομαι, μεμψιμοιρῶ, σχετλιάζω, ὀδύρομαι. qu. de injuriam ἢ de injuriis alicujus, μέμφομαι τὰς ἀδικίας, σχετλιάζω ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις τινός. qu. cum aliquo ἢ apud aliquem de aliquo, μέμφομαί τινος πρός τινα, ὀδύρομαί τινι. qu. me relictum esse, ὀδύρομαι ὅτι ἐγκατελείφθην, σχετλιάζω ἐπὶ τῷ ἐγκαταλειφθῆναί με. 2) (ποιητ.) ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι, οἰμώζω.
quĕrŭlus, a, um, (queror) μεμψίμοιρος. 2) ὀδυρτικός, κλαυθμώδης.
questĭo, iōnis, θ. (queror)=querela.
1. questus, ūs, ἀ. (queror) μέμψις, μομφή, μεμψιμοιρία, σχετλιασμός. 2) ὀδυρμός, ὀλοφυρμός, κλαυθμός.
2. questus, a, um, μ. π. τ. queror.
1. qui, quae, quod, (ἐν τῇ ἀφ. qui ἀντὶ quo ϗ qua, ϗ queis ἢ

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

quis ἀντὶ quibus) 1) ἀναφορ. ὅς, ὅστις, ὁποῖος. μετὰ ἢ ἄνευ προηγουμένης ἢ ἑπομένης δεικτικῆς (κατ' ἐξοχὴν πᾶς is). gloria, quae (ἡ qui) est fructus, ἡ δόξα, ἣ (ἣ ὅς) καρπός ἐστιν· dignus (aptus, idoneus) est qui ametur (ἀντὶ ut ametur), ἄξιος (ἐπιτήδειός) ἐστιν ἐπαινεῖσθαι. Καὶ ἐν ἀρχῇ λόγου. qui quum venisset, ἐπειδὴ οὗτος ἦλθεν, ἐπεὶ δὲ ἦλθεν. 2) ἐρωτηματ. καὶ ἐπιθετικῶς· qui (ἐνίοτε quis), quae, quod, καὶ ἐρωτηματ. καὶ οὐσιαστικῶς. quis (ἐνίοτε qui), quid, τίς; τί; quae tua mater est? τίς ἡ σὴ μήτηρ ἐστί; quid venisti? τίνος ἕνεκα (διατί) ἀφίκου; quid mulieris habes? ποίαν τινὰ γυναῖκα ἔχεις; quod militum? πόσον τι στράτευμα· quid ni? πῶς οὔ; πῶς γὰρ οὔ; quid argenti? πόσον ἀργύριον; 3) ἐπιφωνηματικῶς· οἷος! 4) ἀορίστως καὶ ἐπιθετικῶς· qui, quae (= qua), quod, καὶ οὐσιαστικῶς· quis (ἐνίοτε qui), τίς, τί. si quis (ἢ siqui), εἴ τις, ἐάν τις. nisi quid, εἰ μή τι, ἐὰν μή τι. ne quis, μή τι, ἵνα (ἢ ὅπως) μή τις.

2. quī, ἀρχαΐα, ἀφ. τ. qui, ά) ἀναφορ. ὅτῳ τρόπῳ, ὅπως. demiror, qui sciat, θαυμάζω ὅτῳ ποτὲ τρόπῳ (ὅπως, πῶς) οἶδε. β') ἐρωτηματ. τίνι τρόπῳ; πῶς; γ') ἐπιφωνηματικῶς. ὡς! qui te dii omnes perduint! ὡς ἀπόλοιο! οἱ θεοί σε ἀπολέσειαν.

quiă, σύνδ. ὅτι, διότι.

quiă-nam, σύνδ. διά τί, τί δή;

quibo, μέλ. τ. queo.

quibuscum = cum quibus.

quicquam, ἴδ. quisquam.

quicquid, ἴδ. quisquis.

quī-cumque (ἢ quicumque), quaecumque, quodcumque, πᾶς ὅστις, ὁστισοῦν, ὁστισδήποτε, ὅστις καί, ὅστις ἄν, ὃς ἄν.

quid, οὐ. τ. quis.

quī-dam, quaedam, quiddam, (οὐσ.) ☞ quoddam, (ἐπίθετ.) ὁ δεῖνα. 2) τίς, τί. quidam mali ἢ malum, κακόν τι. quodam tempore, ἐν χρόνῳ τινί, ποτέ. 2) ἔστιν ὅστις, τίς. καὶ πλ. quidam, εἰσίν οἵ, ἦσαν οἵ.

quĭdem, σύνδ. μέν. quidem-sed ἢ verum-, μὲν-μέντοι (ὅμως). 2) γε. nunc qu. Romae est, νῦν γε, τά γε νῦν ἐν Ῥώμῃ ἐστί. mihi qu., ἔμοι γε. tres epistolae et qu. uno die, τρεῖς ἐπιστολαί, καὶ αὗται ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. 3) ne-quidem, ἴδ. ne.

quidnam, ἴδ. quisnam.

quidni, ἴδ. quis, 1.

quidpiam, ἴδ. quispiam.

quidquam, ἴδ. quisquam.

quidquid, ἴδ. quisquis.

quidvis, ἴδ. quivis.

quiēram, ἀντὶ quieveram, ὑπερσ. τ. ἀρ. τ. quiesco.

quies, ētis, ὁ. ἡσυχία, ἠρεμία. qu. ventorum, ἡ νηνεμία. 2) ἀνά-(παυσις)παυλα, παῦλα, ἄνεσις. Ἐκ τούτου (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.)· ά) = ἡ εἰρήνη. β') = ὕπνος. ire ad quietem ἢ tradere se quieti, κατακοιμᾶσθαι, ἀναπαύεσθαι. in quiete, per (secundum) quietem, ἐν ὕπνῳ, καθ' ὕπνον. γ') (ποιητ.) = ὁ αἰώνιος ὕπνος, ὁ θάνατος.

quĭesco, quiēvi, quiētum, 3. ἀμεταβ. (quies) ἡσυχος γίγνομαι, ἡσυχίαν λαμβάνω. 2) συνήθ. ἡσυχάζω, ἠρεμῶ, ἡσυχίαν ἄγω. ἐθέν ά) ἐπὶ λόγου· ἡσυχάζω, σιγῶ, σιωπῶ. β') ἀπρακτῶ, οὐδέτερός εἰμι. qu. in republica, = ἰδιωτεύω. 3) ἀναπαύομαι· κατ' ἐξοχήν· κοιμῶμαι, καθεύδω. 4) ἀναπαύομαι ἐν τῷ τάφῳ = τεθνεώς εἰμι. 5) qu. aliquid facere, παύομαι ποιῶν τι.

quĭesse, quiessem, ἀντὶ quievisse, quievissem, τ. quiesco.

quĭēte, (tius, tissime), ἐπίρ. (quietus) ἡσύχως, ἠρεμαίως, ἠρέμα.

quĭētūrus, a, um, μ. μέλ. τοῦ quiesco.

quĭētus, a, um, (tior, tissimus)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

(μ. π. τοῦ quiesco) ἥσυχος, ἡσύχιος, ἠρεμαῖος. 2) ἠρεμῶν, ἀπρακτῶν. ὀθεν· ὁ ἰδιωτεύων ἢ ὁ οὐδέτερος. 3) (ποιητ.) = κοιμώμενος. 4) ἥσυχος ἀπό τινος. a bello, ἀπὸ τοῦ πολέμου.

quiēvi, παρκ. τ. quiesco.

quĭi, παρκ. τ. queo.

quī-lĭbet, quaelĭbet, quodlĭbet, καὶ (οὐσιαστ.) quidlĭbet, ὅστις βούλει, ὁστισοῦν, ὁστισδήποτε, πᾶς τις. 2) ὁ βουλόμενος, ὁ τυχών.

quīn, σύνδ. (quī-ne = non) ὅστις οὐ. ὥστε μή. nemo venit quin videret, οὐδεὶς ἦλθεν, ὅστις οὐκ εἶδεν. nemo tam ferus fuit quin-, οὐδεὶς οὕτω ἄγριος ἐγένετο ὥστε μή-. 2) μὴ οὐ, μὴ οὐχί. non dubito quin-, οὐκ ἀμφισβητῶ μὴ οὐχί-. non possum quin scribam, οὐ δύναμαι μὴ οὐ γράψαι, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ γράψω. quis ignorat qui-? τίς ἀγνοεῖ ὅτι-; neque abest suspicio, quin sibi mortem consciverit, οὐτ' ἄπεστιν ὑποψία ὡς οὐχ ἑαυτὸν διεργάσατο. 3) non quin, οὐχ ὅτι, οὐχ ὡς. 4) ἀλλὰ μήν, καὶ δή καί. 5) ἀλλὰ δή. quin abi, ἀλλ' ἄπελθε, quin etiam noctibus, καὶ δὴ καὶ νύκτωρ. 6) τί οὖ; τί οὖν οὔ; qu. conscendimus equos? τί οὖν ἀναβαίνομεν τοὺς ἵππους; = ἀναβῶμεν τοὺς ἵππους.

quīnam = quisnam.

Quinct-, = Quint-.

quincunx, uncis, ἀ. (quinque-uncia) πέντε οὐγγίαι. 2) τὰ $^5/_{12}$ τοῦ ἀσσαρίου (as), καὶ καθόλου, ποσοῦ τινος· π. χ. κληρονομίας, πλέθρου κτλ. 2) γιασμός.

quin-cŭplex, plĭcis, (quinque-plico) πενταπλοῦς.

quindĕcies, ἐπίρ. (quindecim) 15άκις.

quindĕcim, ἀριθμ. ἄκλ. (quinque-decem) 15.

quindĕcim-vĭri, ōrum, ἀ. πλ. οἱ ἄνδρες, (ἐπιμεληταί, ἐπιστάται κτλ.) κατ' ἐξοχὴν δὲ οἱ πρὸς φύλαξιν τῶν Σιβυλλείων χρησμῶν.

quingēnārĭus, a, um, (quingeni) ἐκ 500 συγκείμενος.

quingēni, ae, a, (quingenti) ἀνὰ εἴτε κατὰ πεντακοσίους.

quingentēsĭmus, a, um, (quingenti) πεντακοσιοστός.

quingenti, ae, a, (quinque-centum) πεντακόσιοι.

quingentĭes, ἐπίρ. (quingenti) 500άκις.

quīni, ae, a, (quinque) ἀνὰ εἴτε κατὰ πέντε.

quīnī-dēni (ἢ quindēni), ae, a, ἀνὰ εἴτε κατὰ 15.

quīn-īmo ἢ quin-immo, καὶ δή καί.

quinquāgēnārĭus, a, um, (quinquageni) ἐκ 50 συγκείμενος.

quinquāgēni, ae, a, (quinquaginta) ἀνὰ εἴτε κατὰ πεντήκοντα.

quinquāgēsĭmus, a, um, (quinquaginta) πεντηκοστιοστός.

quinquāgĭes, ἐπίρ. (quinquaginta) πεντηκοντάκις.

quinquāginta, ἀριθμ. ἄκλ. 50.

quinquātrus, ŭum, θ. πλ. ᾗ-tria, ōrum ἢ ĭum, οὐ. πλ. τὰ Ἀθήναια, ἑορτὴ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Ῥώμῃ

quinque, ἀριθμ. ἄκλ. πέντε.

Quinquēgentiāni, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος τῆς Κυρηναϊκῆς, ᾗ Quinquegentianae nationes, λεγόμενον.

quinquennālis, e, (quinque-annus) πενταετὴς ἢ πενταετηρικός.

quinquennis, e, (quinque-annus) πενταετηρικός. 2) πενταετής.

quinquennĭum, ĭi, οὐ. (quinque-annus) πενταετηρίς, πενταετία.

quinquĕ-partītus, a, um, πενταμερής.

quinquĕ-prīmi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ πεντάπρωτοι.

quinquĕ-rēmis, e, (quinque-remus) πεντήρης. ὡς οὐσ. ἡ πεντήρης (ναῦς).

quinquĕ-vir, vĭri, συνήθ. κατὰ πλ. εἷς τῶν πέντε ἀνδρῶν, ἐπιμελητῶν, ἐπιστατῶν.

quinquĕvĭrātus, ūs, ἀ. (quinquevir) ἡ τῶν πέντε ἀνδρῶν τιμή.

quinquĭes, ἐπίρ. (quinque) 5άκις.

quintānus, a, um, (quintus) τοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

πέμπτου. ὡς οὐσ. -na, ae, θ. (ὑπον. via ἢ platea) ἡ πέμπτη (ὁδὸς ἢ ἀγορὰ τῶν ὠνίων τοῦ στρατοπέδου).

Quintianus, ἴδ. Quintius.

Quintīlis, is, ά. (quintus) μετὰ ἢ ἄνευ τ. mensis, ὁ πέμπτος (πρώτου ὄντος τοῦ Μαρτίου) μήν, ὁ ὕστερον Ἰούλιος ὀνομασθείς.

Quintius, ii, Κυίντιος, Κοίντιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους. ὡς ἐπίθ. Κυίντιος, τοῦ Κυίντιου. Ἐκ τούτου -tiānus, a, um, τοῦ Κυϊγτίου.

quintus, a, um, (quinque) πέμπτος. quintum, ἐπίρ. τὸ πέμπτον (ἐπὶ χρόνου). quinto, ἐπίρ. (ἐπὶ τάξεως) τὸ πέμπτον.

Quintus, i, ὁ Κόϊντος.

quintus-dĕcĭmus, quintadecĭma, quintumdecĭmum, 15ος.

quippe, ἐπίρ. (quia-pe) δή, γάρ, qu. quum ἢ qui, ἅτε, ἅτε δή.

quippiam, ἴδ. quispiam.

quire, quirem τύποι τ. queo.

Quĭrīna, ae, θ. φυλή, δῆμος τῶν Ῥωμαίων.

Quĭrīnālis, e, (Quirinus) Κυρίνιος, τοῦ Κυρίνου. ὡς οὐσ. -ālĭa, ium, οὐ. πλ. ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Ῥωμύλου, τελουμένη τὴν 17 Φεβρ.

Quĭrīnus, i, ά. (συγγεν. τῷ Quiris) Κυρῖνος, ὄνομα τοῦ ἀποθεωθέντος Ῥωμύλου. Ἐκ τούτου ά) περὶ ἄλλων θεῶν, μάλιστα δὲ περὶ τοῦ Ἀνου. β') (ποιητ.) περὶ ἐξόχων ἀνδρῶν, π. χ. Αὐγούστου, Ἀντωνίου. 2) ὡς ἐπίθ. = Quirinalis.

Quĭris, ītis, ά. Κυρίτης. ά) καθ' ἑν. (σπαν.) ὁ Ῥωμαῖος πολίτης, β') συνήθ. κατὰ πλ. Qurites. ium καὶ um, πολῖται, τῶν ἐν τῇ Σαβίνῃ Κύρεων (Cures). ὅθεν = οἱ Σαβῖνοι, καὶ μετέπειτα = οἱ Ῥωμαῖοι πολῖται (ἅπαντες οἱ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντες Ῥωμαῖοι).

quĭrĭtātĭo, iōnis, θ. (quiritor) ὁλολυγή, ὁλολυγμός, ὀλοφυρμός.

Quirites, ἴδ. Quiris.

quĭrĭto, āre, καὶ quirĭtor, āri, Quirites, ἐπικαλοῦμαι τοὺς Κυρίτας, λιτανεύω. 2) συνήθ. ὀλολύζω, ὀλοφύρομαι, οἰμώζω.

1. quis, qua, quid, ἴδ. qui, 3.

2. quis, quid, ἴδ. qui.

3. quĭs = quibus.

quis-nam ἢ qui-nam, (quaenam) quid-nam ἢ quod-nam, ἐρωτημ. τίς δή; τίς οὖν; τίς ποτε; 2) ἀναφορ. ὅστις, τίς. 3) ἀορίστως· τίς. num quisnam? μῶν τις;

quis-pĭam, quaepiam, quidpiam, (ὡς οὐσ.) καὶ quodpiam (ὡς ἐπίθ.) τίς, τί. philosophus qu., φιλόσοφός τις. quidpiam, τί, κατά τι.

quis-quam, quidquam, (quicquam) τίς, τί. nec qui., καὶ οὐδείς.

quis-que, quaeque, quodque (ὡς ἐπίθ.) ἢ quidque, (ὡς οὐσ.) ἕκαστος, πᾶς τις, πᾶς. συνήθ. ἕπεται τῇ ἀντωνυμίᾳ. sui, sibi, se ἢ suus. suo cuique judicio est utendum, τῇ ἑαυτοῦ κρίσει ἕκαστος δεῖ χρῆσθαι. unusquisque, ες ἕκαστος. pro se quisque, ἕκαστος, καθ' ἑαυτόν. καὶ μετὰ συγκριτ. quo quisque melior, ὅσῳ τις βελτίων· ἢ μετὰ ὑπερθ. optimum quidque rarissimum est, τὸ ἄριστον σπανιώτατόν ἐστι. primo quoque tempore, ὅτι τάχιστα. quinto quoque anno, διὰ πέντε ἐτῶν. 2) = quicumque.

quisquĭlĭae, ārum, θ. πλ. (quisque) σκύβαλα, συρφετός. 2) μτφ. ἐπὶ ἀνθρ. συρφετός, τὰ καθάρματα.

quis-quis, quaequae, quidquid ἢ quicquid, (ὡς οὐσ.) ἢ quodquod, (ὡς ἐπίθ.) (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μόνον κατ' ὀνομ. ἢ ἀφ. τ. ἀ. ἢ οὐ. ἢ κατ' αἰτ. τ. οὐ. εὐχρηστον) ὅστις, ὁστισδήποτε, ὅστις καί. quoquo tempore, ἐν ᾧ τινι δήποτε χρόνῳ. quidquid id est, ὅ,τι καί ἐστιν, ὅ,τι ἂν ᾖ.

quisse, quissem, τύποι τ. queo.

quitus, a, um, μ. τ. queo.

quivi, πρκ. τ. queo.

quī-vis, quaevis, quidvis, (ὡς οὐσ.) καὶ quodvis, (ὡς ἐπίθ.) ὅστις βούλει, πᾶς τις, ὁστισοῦν,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

qu. unus, ὁ βουλόμενος, ὁ τυχών.
quīvis-cunque, quaeviscunque, quodviscunque, (ποιητ.) = quicunque.
1. **quō**, ἀφ. τ. qui.
2. **quŏ**, ἐπίρ. Α′) ἐρωτηματ. 1) ἐπὶ τόπου· ἀ) ποῖ; εἰς τίνα τόπον; quo gentium? ποῖ τῆς γῆς; Ἐκ τούτου μτφ. a) εἰς πόσον, εἰς τίνα βαθμόν. quo amentiae progressus est? εἰς πόσον ἀνοίας ἐλήλυθε; b) πρὸς τί, πρὸς τίνα σκοπόν! c) ἐπὶ τίνι ὠφελείᾳ. β′) σπαν.) quo loci? ποῦ; 2) ἐπὶ χρόνου· μόνον μετὰ τοῦ usque = quousque, ὅπερ ἰδέ.— Β′) ἀναφορ. ἐπὶ τόπου· ὅποι, οἵ, quo terrarum, ὅποι γῆς. Ἐκ τούτου 3) ὡς σύνδ. ἀ) ὅπως, ἵνα, quo fiat, ὅπως γένηται. quo minus = quominus. β′) non quo, οὐχ ὅτι, οὐχ ὅπως. γ′) ὅσῳ, ὁπόσῳ, eo ἢ hoc ἢ tanto, quo, τοσούτῳ ὅσῳ (ἴδ. ᾧ eo). Γ′) ἀορίστως, πού.
quŏ-ad, ἐπίρ. Α′) ἐρωτηματ. (σπαν.) 1) ἐπὶ τόπου· μέχρις οὗ, μέχρις ὁπόσου. 2) ἐπὶ χρόνου· μέχρι τίνος χρόνου, μέχρι τίνος; (ἐπὶ) πόσον χρόνον; — Β′) ἀναφ. 1) ἐπὶ χρόνου· μέχρις οὗ, ἕως, ἐφ' ὅσον. quoad vixit, ἕως ἔζη. tamdiu ἢ catenus quoad, ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, ἕως. 2) ἐφ' ὅσον, καθ' ὅσον, καθάπερ, qu. possum, καθόσον ἐμοὶ δυνατόν, καθόσον δύναμαι. qu. longissime, ὡς μακρότατα. ᾧ μετὰ γεν. quoad ejus fieri potest, ἐφ' ὅσον ἂν τοῦτο δύνηται γενέσθαι.
quŏ-circa, σύνδ. διό, ὅθεν, διὰ τοῦτο.
quŏcum, ἀντὶ cum quo.
quŏ-cunque, ἐπίρ. ὅποι ἄν.
1. **quod**, οὐ. τοῦ qui.
2. **quod**, (κυρίως οὐ. τ. qui) σύνδ. ὅτι. miror quod non rideret, θαυμάζω ὅτι οὐ γελᾷ. scio quod filius amet, (ἀντὶ filium amare) οἶδα ὅτι ὁ υἱὸς ἐρᾷ. 2) ὅτι, διότι. eo quod valerent, διὰ τοῦτο, διότι ἴσχυον. propter hanc causam quod, διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ὅτι, διότι. 3) εἰ καί, καὶ εἰ. 4) (ἐν ἀρχῇ λόγου)· διό, οὖν, δέ:—quod ubi intellexit, ἐπεὶ οὖν κατενόησεν.
quŏdam-mŏdo, ἐπίρ. (qui-modus) πῶς, τρόπον τινά, ἀμωσγέπως.
quodnam, quodvis, ĭd. quisnam, quivis.
quŏ-lĭbet, ἐπίρ. (ποιητ.) ὅποι βούλει, ὅποι δήποτε.
quom, (ἀρχ.) ἀντὶ cum.
quō-mĭnus, σύνδ. (ἐπὶ κωλύσεως ἢ ἀπαρνήσεως) μή, τοῦ. impedivit qu. abirent eo, ἐκώλυσεν αὐτοὺς (τοῦ) ἀπελθεῖν ἐκεῖ. non prohibeo qu. id facias, οὐ κωλύω σε τοῦτο ποιῆσαι. non recusavit q. legis poenam subiret, οὐκ ἀπηρνήθη τὴν τοῦ νόμου ζημίαν ὑποστῆναι.
quŏ-mŏdo ἢ **quo modo**, ἐπίρ. 1) ἐρωτηματ. τίνι τρόπῳ; πῶς; 2) ἐπιφωνηματ. οἵῳ τρόπῳ! ὡς! 3) ἀναφ. ᾧ τρόπῳ, ὅπως.
quŏmŏdŏ-cunque, ἐπίρ. ὅτῳ δήποτε τρόπῳ.
quŏmŏdŏ-nam, ἐπίρ. ἐρωτηματ. τίνι δὴ τρόπῳ; πῶς;
quŏ-nam, ἐπίρ. ἐρωτηματ. ποῖ δή; ποῖ ποτε; 2) ἀναφορ. ὅπως.
quondam ἐπίρ. (quum-dam) ποτέ, πάλαι, τὸ παλαιόν. 2) ποτέ, ἐνίοτε. 3) (ποιητ.) ποτέ, ὕστερόν ποτε.
quŏnĭam, σύνδ. (quum-jam) ἐπειδή, ἐπείπερ.
quŏ-quam, ἐπίρ. (quisquam) ποί, εἴς τινα τόπον.
1. **quŏque**, σύνδ. καί, ἔτι.
2. **quŏque**, 1) ἀφ. τ. quisque. 2) = et quo.
quŏ-quo, ἐπίρ. ἀναφορ. (quisquis) ὅποι ἄν, ὅποι δήποτε.
quŏquō-versus ᾧ **-versum**, ἐπίρ. ὅπῃ δήποτε, ἁπανταχῇ.
quorsus ἢ **quorsum**, ἐπίρ. (quoversum ἢ -sus) ἀ) ἐρωτηματ. πῇ; β′) ἀναφορ. ὅπῃ 2) ἀ) ἐρωτηματ. πρὸς τί; εἰς τί; β′) ἀναφορ. πρὸς ὅ,τι, εἰς ὅ,τι, πρὸς τί.
quōt, ἐπίθ. ἄκλ. 1) ἐρωτηματ. πό-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

σοι; 2) ἐπιφωνηματ. ὅσοι! πόσοι! 3)ἀναφορ. (συνήθ. ἀνταποδοτικὸν τ. tot) ὅσοι, ὁπόσοι. Ἐκ τούτου· ά) quotannis ἢ quot annis, ὡς ἐπίρ. ὅσα ἔτη, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. tot annos, quot habet, τόσα ἔτη, ὅσα γέγονε. quot diebus, ὁσημέραι.

quŏtannis, ἐπίρ. ἴδ. quot.

quŏt-cunque, ἐπίθ. ἄκλ. ὅσοι ποτέ.

quŏtēni, ae, a, (quot) κατὰ πόσους, ὁπόσοι καθ' ἕκαστον.

quŏtīdĭānus, a, um, (quotidie) καθημέριος, ὁ καθ' ἡμέραν. 2) συνήθ. κοινός, χυδαῖος.

quŏtīdĭe, ἐπίρ. (quot-dies), ὁσημέραι, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

quŏtĭens ἢ quotĭens, ἐπίρ. (quot) 1) ἐρωτημ. ποσάκις; 2) ἀναφορ. ὁσάκις, ὁποσάκις.

quŏtĭens-cunque, ἐπίρ. ὁποσάκισοῦν, ὁποσάκις ἄν.

quot-quot, ἐπίθ. ἄκλ. = quotcunque.

quŏtus, a, um, (quot) 1) ἐρωτημ. πόστος; quota hora est? πηνίκα ἐστι; (τί ὥρα εἶναι) quotus quisque ἢ quotusquisque πόστος τις, πόστος πάντων. 2) ἀναφορ. ὁπόστος.

quŏtus-cunque, quotae-, quotumc-, (ποιητ.) ὁποστοσοῦν.

quŏtus- quisque, ἴδ. quotus.

quŏ-usque, ἐπίρ. ἐρωτημ. ἐπὶ πόσον χρόνον; μέχρι τίνος; πόσον ἔτι χρόνον; 2) μέχρι τίνος τόπου; ἐπὶ πόσον; 3) ἀναφορ. μέχρις ὅπου, μέχρις οὗ, ἐφ' ὅσον.

quum εἴτε cum, (καὶ ἀρχ. quom) σύνδ. (qui) Α') χρονικῶς. 1)ὅτε, ὁπότε, ὅταν, ὁπόταν, ἡνίκα, ἀφ' οὗ. tum-, quum-, τότε, ὅτε. jam in conspectu acies erat quum hostes clamorem sustulere, ἤδη ἐν ὄψει ἡ παράταξις ἦν, καὶ ἐξαίφνης οἱ πολέμιοι ἀνεβόησαν. multi anni sunt quum Fabius in aere meo est, πολλὰ ἤδη ἔτη ὁ Φάβιος οἰκεῖος μοί ἐστι, πολὺς ἔστι χρόνος ἐξ οὗ Φάβιος οἰκεῖός μοί ἐστιν. quum maxime, ἴδ. quummaxime. 2) ἐπεί, ἐπειδή, εἰ καί, καίπερ. quae quum dixisset, ἐπεὶ δὲ ταῦτα εἶπεν. quum primum, εὐθὺς ἐπεί, ὡς τὸ πρῶτον. Β') αἰτιολογ. 1) ὅτε,ὁπότε,ἐπεί,ἐπειδή,διότι. Γ') ἐναντιωμ. καίπερ. Δ')quum-, tum-, καί-, καί. quum summa humanitas, tum mira comitas, καὶ μεγίστη φιλαθρωπία καὶ θαυμαστὴ δὲ εὐπροσηγορία.

quum-maxĭme ἢ quum maxime, ἐπίρ. τὰ μάλιστα, νῦν μάλιστα. ut quummaxime, ὡς (ὅτε τὰ) μάλιστα.

quumplūrĭmum ἢ quum plurimum, ἐπίρ. ὡς πλεῖστον, ὡς συχνότατα.

R.

R. συντόμιος = Romanus, ἐν τῷ S. P. Q. R. (Senatus populusque Romanus).

răbĭde, ἐπίρ. (rabidus) λυσσωδῶς, μανικῶς.

răbĭdus, a, um, (rabies) λυσσαλέος, λυσσῶν, 2) μτφ. λυσσώδης, μανιώδης, μανικός. 3) ἐνθουσιώδης, ἐνθουσιῶν.

răbĭes, ēi, θ. (rabo) λύσσα, κατ' ἐξοχὴν τῶν κυνῶν. 2) μτφ. λύσσα, μανία. 3) οἶστρος, ἐνθουσιασμός.

răbĭo, ĕre, ἀμεταθ. λυσσῶ, μαίνομαι.

răbĭōse, ἐπίρ. (rabiosus) λυσσωδῶς, μανικῶς.

răbĭōsŭlus, a, um, (ὑποκ. τ. rabiosus) ὑπομαινόμενος, ὀλίγον μαινόμενος.

răbĭōsus, a, um, (rabies) = rabidus.

Răbīrĭus, a, um, Ῥαβίριος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους. Ἐκ τούτου -ānus, a, um, τοῦ Ῥαβιρίου.

răbŭla, ae, ἀ. ὀικορράφος, γλωσσαγάστωρ, ἀγοραῖος.

răcēmĭ-fer, ĕra, ĕrum, (racemus -fero) κορυμβοφόρος, βοτρυφόρος.

răcēmus, i, ἀ. βότρυς, (οἱ μίσχοι τῆς σταφυλῆς). 2) (ποιητ.) βότρυς, σταφυλή. Ἐκ τούτου = ὁ οἶνος.

Racilĭus, a, um, Ῥακίλιος, τοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

'Ρακιλίου, ὄνομα 'Ρωμ. τινος γένους.
rădĭātus, a, um, (μ. π. τ. radio) ἀκτινοβολούμενος. 2) ἀκτινοβόλος, ἀστράπτων. 3) ἐπὶ τροχοῦ· ἀκτῖνας ἔχων.
rădīcĭtus, ἐπίρ. (radix) ῥίζηθεν, ῥιζηδόν, κυρίως ἀ μτφ.
rădīcŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. radix.
rădĭo, ——ĭor 4. (radius) ἀμεταθ. ἀκτινοβολῶ, λάμπω, στίλβω. radians, ntis, ἀκτινωτός.
rădĭus, ĭi, ἀ. ῥάβδος, ῥαβδίον. 2) κεραία τῶν μαθηματικῶν, 3) ἀκτὶς τροχοῦ, κνήμη. 4) κερκὶς (ὑφαντική). 5) εἶδος ἐπιμήκους ἐλαίας. 6) ἀκτίς, ἡμιδιάμετρος κύκλου. 7) ἀκτὶς ἡλίου, ἀστραπῆς, ᾠδ. 8) πλῆκτρον (ὀρνίθων).
rădix, ĭcis, θ. (ῥάδιξ) ῥίζα· κατ' ἐξοχήν, ῥαφανίς. radices capere, ῥιζοῦσθαι. 2) ἡ ῥίζα τῆς γλώσσης, τῶν πτερῶν. 3) ἡ ῥίζα, ὁ ποῦς ὄρους, ἡ ὑπώρεια, συνήθ. κατὰ πλ. 4) μτφ. ἡ ῥίζα, βάσις, ἀρχή.
rādo, rāsi, rāsum, 3. aliquid, ξέω, ξύω τι. ὄθεν· καθαίρω τι. κατ' ἐξοχήν· ξύω, ἀποκείρω πᾶν κεφαλήν. 2) ποιητ. ά) ἐγγύθεν παρέρχομαι, παραμείβομαί τι. p. littora, πλέω παρὰ τὴν γῆν. r. metam, κάμπτω τὸν καμπτῆρα. r. iter, διανύτω ὁδόν. 3) κείρω, ξέω, ἀφαιρῶ, ἐξαλείφω τι.
Raet-, ἴδ. Rhaet-.
rāmāle is, οὐ. (ramus) φρύγανον, κλημάτις.
rāmentum, i, οὐ. ἡ -a, ae, θ. (ἀντὶ radimentum ἐκ τοῦ rado) ξύσμα, ἀπόξυσμα.
rāmĕus, a, um, (ramus) ἐκ κλάδων.
rāmex, ĭcis, ἀ. κάμαξ, πάσσαλος. 2) κήλη, (νόσος). κατὰ πλ. αἱ ἀρτηρίαι τοῦ πνεύμονος.
Ramnes ᾗ Ramnenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ 'Ραμνῆται, μία τῶν τριῶν ἀρχαίων φυλῶν ἐν 'Ρώμῃ (ἴδ. Luceres καὶ Tities). 'Εκ τούτου καὶ εἷς τῶν τριῶν ὁμωνύμων ἱππικῶν λόχων· ὄθεν (ποιητ.) = οἱ ἱππεῖς.
rāmōsus, a, um, (sior, sissimus), (ramus)(ποιητ.) πολύκλαδος, κλαδώδης. 2) δένδρων τῶν, πολύσχιστος.
rāmŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τ. ramus.
rāmus, i, ἀ. κλάδος, κλών. κυρίως καὶ μτφ. (ποιητ.) τὸ ῥόπαλον τοῦ 'Ηρακλέους. 2) (ποιητ.), τὸ δένδρον καὶ οἱ καρποὶ αὐτοῦ. 3) κατὰ πλ. τὰ ἄκρα κέρατος.
rāna, ae, θ. βάτραχος. r. marina, βάτραχος τῆς θαλάσσης, ἰχθύς.
rancĭde, ἐπίρ. (rancidus) ἀηδῶς.
rancĭdŭlus, a, um, ὑποκ. τοῦ rancĭdus, a, um, ταγγός, ταγγίζων, σαπρός. 2) μτφ. ἀηδής.
rānuncŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. rana) μικρὸς βάτραχος. σκωπτικῶς, περὶ τῶν κατοίκων τῶν περὶ τὰ Πόντινα ἕλη.
răpācĭtas, ātis, θ. (rapax) τὸ ἁρπακτικόν, ἡ πρὸς τὸ ἁρπάζειν ἕφεσις.
răpax, ācis, (acior, acissimus) (rapio) ἁρπαλέος, ἅρπαξ, ἁρπακτικός. 2) (ποιητ.) ῥαγδαῖος, ὁρμητικός, βίαιος.
răpĭde, (dius, dissime) ἐπίρ. (rapidus) ἁρπακτικῶς. 2) ὁρμητικῶς, βιαίως.
răpĭdĭtas, ātis, θ. (rapidus) ῥαγδαιότης, τὸ ὁρμητικόν.
răpĭdus, a, um, (dior, dissimus) (rapio) = rapax.
răpīna, ae, θ. (rapio) ἁρπαγή, ἁρπαγμός. ad rapinam, εἰς ἁρπαγήν. 2) (ποιητ.) λεία.
răpĭo, rapŭi, raptum, 3. (αἰτ.) ἁρπάζω τινὰ ἢ τι. r. occasionem, δράττομαι τῆς εὐκαιρίας. 2)(ἀφ)-ἁρπάζω, ἀπάγω τινά, ad supplicium, ἐπὶ θανάτῳ. cupiditas rapit aliquem, ἡ ἐπιθυμία ἄγει, φέρει τινά. 'Εκ τούτου. r. me ἢ pedem, καὶ παθ. rapior = σπουδῇ φέρομαι. 3) (ποιητ.) ἐπιταχύνω τι, ὁρμητικῶς, ταχέως ποιῶ τι. r. viam (iter) ταχύνω τὴν ὁδόν. 4) μτφ. ἁπάγω, ἐπισπῶ, φέρω, παρορμῶ τινὰ ἐπί τι. rapior in errorem, ἄγομαι, φέρομαι εἰς πλάνην. 5) r. ad me aliquid, λαμβάνω εἰς ἐμαυτόν, σφετερίζομαι, ἀντιποιοῦμαί τινος, glo-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

riam in me, τῆς δόξης. 6) (δι)-ἁρπάζω, βίᾳ ἁφαρπάζω, virginem, τὴν παρθένον. r. urbem, ταχέως αἱρῶ τὴν πόλιν. Ἐκ τούτου (ποιητ.) = λεηλατῶ.

raptim, ἐπίρ. (rapio) ἁρπακτικῶς. 2) συνήθ. ἐπισπερχῶς, ταχέως.

raptĭo, ōnis, θ. (rapio) ἁρπαγή, ἁρπαγμός.

rapto, 1. (θαμ. τ. rapio), (αἰτ.) (ἀν)ἁρπάζω, βίᾳ ἔλκω τινά ἢ τι. r. Hectora circa muros, ῥυστάζω, ἕλκω τὸν Ἕκτορα περὶ τὰ τείχη. r. aliquem, συναρπάζω, ἐξάγω τινά. r. aliquem in crimina, ἀπάγω τινὰ εἰς δίκην, ἐγκαλῶ. r. Africam, διαρπάζω, λεηλατῶ τὴν Ἀφρικήν.

raptor, ōris, ἀ. (rapio) (ποιητ.) ἅρπαξ, ἁρπακτικός, λῃστής.

1. raptus, a, um, (μ. π. τ. rapio) (μόνον κατ' ἀφ. ἐν.) ἁρπαγή. rapto vivere, ἀφ' ἁρπαγῆς ζῆν.

2. raptus, ūs, ἀ. (rapio) ἁρπαγή, ἁρπαγμός.

rapŭi, πρκ. rapio.

rāpŭlum, i, οὐ. ὑποκ. τοῦ

rāpum, i, οὐ. ῥάπης, γογγύλη.

rārē, (rius, rissime), ἐπίρ. = raro.

rāresco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. rarus) (ποιητ.) ἀραιοῦμαι, μανοῦμαι, ἀραιοῦμαι. 2) γαλῶ, (ἀνε)γομαι.

rārĭtas, ātis, θ. (rarus) ἀραιότης, μανότης. 2) σπάνις, σπανιότης, ὀλιγότης.

rāro, ἐπίρ. (rius, rissime), (rarus) σπανίως, ὀλιγάκις.

rārus, a, um, (rior, rissimus) ἀραιός, μανός. rara silva, ἀραιὸς (ἀραιὰ δένδρα ἔχων) δρυμός. rarum corpus, χαλαρὸν σῶμα. 2) σπάνιος, ὀλίγος. rarus visu, σπάνιος ἰδεῖν. Ἐκ τούτου = σπάνιος, οὐχ ὁ τυχών, τίμιος, ἐξαίρετος, ἐκπρεπής.

rasi, πρκ. τ. rado.

rāsĭlis, e, (rado) (ποιητ.) ξεστός, λεῖος.

rastellus, i, ἀ. ὑποκ. τ. rastrum.

raster, tri, ἀ. ἡ-trum, i, οὐ. καὶ συνήθ. κατὰ πλ. λίστρος, λίστρον, δίκελλα, ξύστρον.

rastrum, ἴδ. raster.

rāsus, a, um, μ. π. τοῦ rado.

rătĭo, ōnis, θ. (reor) λόγος, λογισμός, ὁ διὰ τῶν ἀριθμῶν λογισμός, (λογαριασμός). putare, computare conficere rationem, ἀναλογίζεσθαι. rationem ducere, referre, inire, subducere alicujus rei, λογισμόν τινος ποιεῖσθαι, λογίζομαί τι. cum aliquo putare rationem, λογισμὸν ποιεῖσθαι, διαλογίζεσθαι πρός τινα. r. constat, ὁ λογισμὸς καθαρός ἐστιν. habere rationem piratarum, καταλογίζεσθαι, ἀπαριθμεῖν τοὺς πειρατάς. Ἐκ τούτου μτφ. 2) (δια)λογισμός, σκέψις. inire, putare rationem, (συλ)λογίζεσθαι, σκοπεῖσθαι. 3) ἀριθμός, ποσόν, ποσότης, κατάλογος, καταγραφή. carceris, τῶν δεσμωτῶν. 4) λόγος, ἀπολογισμός, εὐθύνη. rationem dare, reddere alicui, λόγον, εὐθύνας ἀποδιδόναι· ὑπέχειν τινί. 5) πράγματα, χρεία. r. numaria, τὰ περὶ τὰ χρήματα. rationes civitatis, τὰ τῆς πολιτείας πράγματα, τὰ πολιτικά. meae rationes, ἡ ἐμὴ χρεία, τὰ ἐμὰ συμφέροντα. in publicis privatisque rationibus, ἐν δημοσίαις τε καὶ ἰδίαις χρείαις. Ἐκ τούτου· σχέσις, κοινωνία, ἐπιμιξία. cum aliquo rationem habere, πράγματα πρός τινα ἔχειν, ἐπιμιξίᾳ χρῆσθαι. 7) λόγος, φροντίς. rationem alicujus rei habere, ducere, λόγον τινὸς ἔχειν, ποιεῖσθαι, φροντίζειν τινός. 8) λόγος, τρόπος, μέθοδος, τάξις. eāden ratione, τῷ αὐτῷ τρόπῳ. r. scribendi, ὁ τρόπος τοῦ γράφειν. r. vitae, τρόπος, ἐπιτήδευμα τοῦ βίου. r. pontis, τὰ περὶ τὴν γέφυραν. rationes civitatum, τὰ συστήματα τῶν πολιτειῶν. 9) λογισμός, σύνεσις, φρόνησις, τὸ λογικόν. ratio non est id facere, οὐ συνετὸν τοῦτο ποιῆσαι. ratione, ὡς ἐπίρ. λογισμῷ, συνετῶς. Ἐκ τούτου· ἀ) γνώμη. ejus r. non

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

valuit, οὐκ ἐπεκράτησεν ἡ γνώμη αὐτοῦ. 6') λόγος, αἰτία. nulla r. est, οὐδένα λόγον ἔχει, οὐκ ἔχει ὀρθὸν λόγον. summa ratione facere aliquid, εὐλογώτατα ποιεῖντι. 10) λόγος, ἀναλογία. ad alicujus rei rationem, κατὰ λόγον, κατ' ἀναλογίαν τινός. 11) βελή, πρόθεσις, ὑπόθεσις. 12) συλλογισμός. 13) θεωρία, ἐπιστήμη, σύστημα, Stoicorum, τῶν Στωϊκῶν. ratione et viā (modo), συστηματικῶς καὶ μεθοδικῶς.

rătiōcĭnātĭo, iōnis, ϑ. (ratiocinor) (δια)λογισμός, διάσκεψις. 2) ὁ συλλογισμός.

rătiōcĭnātīvus, a, um, (ratiocinor) συλλογιστικός.

rătiōcĭnātor, ōris, ἀ. (ratiocinor) (συλ)λογιστής.

rătiōcĭnor, 1. (ratio) ἀμεταϐ. (ἀνα)λογίζομαι, (συλ)λογίζομαι, r. ex eo utile quid sit, συλλογίζομαι ἐκ τούτου τί ὠφέλιμόν ἐστι.

rătiōnālis, e, (ratio) λογικός, ἔλλογος. r. philosophia, = ἡ λογική. ὡς οὐσ. -lis, is, ἀ. λογιστής. 2) συλλογιστικός.

rătis, is, ϑ. ἡ σύνϑεσις δοκῶν, δι' ὧν γέφυρα ἀποτελεῖται' ὅϑεν, σχεδία. 2) (ποιητ.) πλοῖον, ναῦς.

rătĭuncŭla, ae, ϑ. ὑποκ. τοῦ ratio.

rătus, a, um, (μ. π. τ. reor) ἀνάλογος. pro rata (parte) κατὰ τὴν ἀναλογίαν, ἀναλόγως. 2) ῥητός, ὡρισμένος, τακτός, κύριος. rati motus, αἱ ὡρισμέναι κινήσεις. rato tempore, ἐν ῥητῷ χρόνῳ. ratum est, κῦρος ἔχει. ratum habere (ducere) aliquid, κύριον ἡγοῦμαι, ἐπικυρῶ τι. mihi ratum est aliquid, (ἐπι)κυρῶ τι.

raucĭo, rausi, rausum, 4. (raucus) βραγχῶ, βραγχιῶ.

raucĭtas, ātis, ϑ. (raucus) βράγχος. 2) βραγχώδης, ἦχος.

raucus, a, um, βραγχός, βραγχαλέος. 2) βραγχώδης, τραχὺ (ὀξύ)-φωνος, τραχύς, ὀξύς, φαιός.

Raudĭi campi, τὸ περὶ Βερκέλλας πεδίον, ἔνϑα ὁ Μάριος τοὺς Κίμβρους κατεπολέμησεν.

raudus ἡ rudus, ĕris, οὐ. βῶλος ἀνεργάστου χαλκοῦ· κατ' ἐξοχήν· χαλκοῦν τι νόμισμα. ὅϑεν

raudusculum, i, οὐ. μικρὰ ποσότης ἀργυρίου.

Raurăci, ōrum, ἀ. πλ. Ῥαυρικοί, ἔϑνος Γαλλικὸν παρὰ τὸν Ῥῆνον.

Rāvenna, ae, ϑ. Ῥαυένα, Ῥαυέννα ἡ Ῥάϐεννα, πόλις τῆς ἄνω Ἰταλίας. Ἐκ τούτου -nas, ātis, Ῥαϐεννάτης, Ῥαϐεννήσιος.

rāvis, is, ϑ. (ravus) βραγχος.

rāvus, a, um, φαιός, βραγχός. 2) συνήϑ. φαιός, ὀρφνινος.

1. rĕ, ἀχώριστον μόριον, = ἀνά, ἀπό, ἐπί, ἀντί, πάλιν, πάλι.

2. rē, ἀφ. τ. res.

rea, ae, ϑ. ἴδ. reus.

rēapse, ἐπίῤ. (re-eapse = ipsa) αὐτόχρημα, τῷ ὄντι, ἀληϑῶς.

Rĕāte, οὐ. (μόνον κατ' ὀνομ. αἰτ. ᾱ ἀφ.) Ῥέατον, Ῥεάτιον, πόλις τῆς Σαϐίνης. Ἐκ τούτου -tīnus, a, um, Ῥεατῖνος. ᾱ ὡς οὐσ. -tīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

rĕātus, ūs, ἀ. (reus) τὸ ὑπόδικον εἶναι, δίκη, ἀγών, αἰτία.

rĕbellātrix, īcis, ϑ. (rebello) ἡ ἀνανεοῦσα τὸν πόλεμον, ἡ ἐπανισταμένη, ἀποστάτις.

rĕbellĭo, iōnis, ϑ. (rebellis) ἡ ἀνακαίνισις τοῦ πολέμου, ἐπανάστασις, ἀποστασία.

rĕbellis, e, (re-bellum) (ποιητ.) ὁ ἀνανεῶν τὸν πόλεμον, ἐπανιστάμενος, ἀποστατικός, ἀφηνιάζων.

rĕbellĭum, ĭi, οὐ. = rebellio.

rĕ-bello, 1. ἀμεταϐ. ἀνανεῶ τὸν πόλεμον, ἀναπολεμῶ. 2) ἐπαν(ἀφ)ίσταμαι, ἀφηνιάζω. 3) ἀντιμάχομαι, ἐναντιοῦμαι.

Rebȳlus, i, ἀ. ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους.

rĕ-bŏo, āre, (ποιητ.) ἀμεταϐ. ἀντηχῶ.

rĕ-calĕfăcio, ēre, ἀνα(ἀπο)λακτίζω.

rĕ-călĕfăcio, (ᾱ recalfacio) fēci, factum, 3. aliquid, ἀναθερμαίνω, αὖϑις ϑερμαίνω τι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

rĕ-călĕo, ēre, ἀμεταβ. (ποιητ.) ἔτι θερμός εἰμι, θερμαινόμενος διατελῶ.

rĕ-călesco, călŭi, 3. (ἐναρκτ. τ. recalĕo) ἀμετάβ. (ἀνα)θερμαίνομαι.

rĕ-candesco, candŭi, ĕre, (ποιητ.) ἀμεταβ. λευκαίνομαι, 2) μτφ. (ἀνα)πυροῦμαι.

rĕ-canto, 1. (ποιητ.) ἀντηχῶ. 2) γοητεύμασιν ἀφανίζω, ἀφαιρῶ τι.

recasūrus, a, um, μ. μέλ. τ. recido 1.

rĕ-cēdo, cessi, cessum, 3. ἀμετάβ. ἀναχωρῶ. Ἐκ τούτου ά) μτφ. r. de medio = οὐκέτι ἄπτομαί τινος. anni recedentes, τὰ ἔτη τῆς πρὸς τὸ γῆρας κλινούσης ἡλικίας. 6') ἐπὶ τόπου· κεχωρισμένον, μακρὰν εἶναι, μακρὰν ἀπέχειν, ἢ ἀποκεκρυμμένον, οὐκ ἐν τῷ φανερῷ εἶναι. Anchisae domus recessit, τοῦ Ἀγχίσου ὁ οἶκος μακρὰν ἀπεῖχεν, ἀπεκέκρυπτο. regio introrsus recedit, ἡ χώρα ἀνακεχώρηκε, δι(καθ)ήκει εἰς τὴν μεσόγαιον. ἢ = ὑποχωρεῖν, εἰς τοὐπισθεν χωρεῖν. 2) ἀνα(ἀπο)χωρῶ, ἐκποδὼν γίγνομαι. 3) ἀφίσταμαι, ἀφέστηκα, χωρίζομαι, κεχώρισμαι, ab officio, ἀπὸ τοῦ καθήκοντος, oppugnatione, τῆς πολιορκίας. r. ab armis, ἀποθέσθαι τὰ ὅπλα. r. a vita, ἀπαλλάττομαι τοῦ βίου, ἀποκτείνω ἐμαυτόν. Ἐκ τούτου· nomen hostis a peregrino recessit = τὸ ὄνομα hostis ἔπαυσε σημαῖνον τὸ ξένος.

rĕ-cello, ĕre, aliquid, ἀνακάμπτω τι. 2) ἀμεταβ. ἀνακάμπτομαι.

1. rĕcens, ntis, (entior, entissimus) πρόσφατος, ὁ ἄρτι γενόμενος, νεαρός, νέος, καινός. r. lac, πρόσφατον γάλα. recentes flores, τὰ νεωστὶ συλλεγέντα ἄνθη. epistola recentissima, ἡ τελευταία, ἡ νεωτάτη ἐπιστολή. ὡς οὐσ. recentiores (ὑπον. viri), οἱ νεώτεροι. recenti re ἢ negotio, παραχρῆμα, εὐθύς. r. ab aliqua re, ἀμέσως ἔκ τινος ἢ μετά τι. r. ab illorum aetate, οὐ πολὺ ὕστερος τοῦ ἐκείνων χρόνου. r. a vulnere, τραῦμα ἄρτι λαβών. r. Romā, ἄρτι ἐκ Ῥώμης ἀφικόμενος. r. victoriā, ἄρτι νενικηκώς. 2) νεαλής, ἀκέραιος (κατ' ἀντίθ. πρὸς τὸ defessus, vulneratus κ.τ.τ.). κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ στρατιωτῶν τῶν μηκέτι μετασχόντων τῆς μάχης. Τὸ οὐ. recens, ὡς ἐπίρ. προσφάτως, νεωστί, νέον, ἄρτι.

rĕ-censĕo, censŭi, censum ἢ censĭtum, 2. aliquid, ἀριθμῶ, λογίζομαί τι, ἐξέτασίν τινος ποιοῦμαι. 2) κατα(ἀνα,ἀπο)γράφω τι. 3) δι-(ἐξ)έρχομαί τι. 4) συλλογίζομαι, σκέπτομαί τι.

rĕcensĭo, iōnis, θ. (recenseo) ἀπο-(ἀνα)γραφή.

rĕcensĭtus, a, um, μ. π. τ. recenseo.

rĕcensus, ūs, ἀ. (recenseo) = recensio.

rĕcenter, (entissime), ἐπίρ. (recens) προσφάτως, νεωστί, ἄρτι.

rĕcēpi, πρκ. τ. recipio.

rĕceptācŭlum, i, οὐ. (recepto) (ἐκ)δοχεῖον, (ἀπο)θήκη κλ. 2) ὑποδεκτήριον, καταφυγή, κρησφύγετον.

rĕceptĭo, iōnis, θ. (recipio) ὑποδοχή.

rĕcepto, 1. (θαμ. τ. recipio) (αἰτ.) συχνὰ (ὑπο)δέχομαί τινα ἢ τι. 2) (ὑπο)δέχομαί τινα ἢ τι. 3) ἀναστῶ, ἐξαιρῶ τι. se receptare ὑπο-(ἀνα)χωρεῖν.

receptor, ōris, ἀ. (recipio) ὑπο-(δοχεὺς)δεχόμενος, ἀποκρύπτων. 2) ὁ ἀνακτώμενος ἢ ἀνακτησάμενός τι.

rĕceptrix, īcis, θ. (r. receptor) ἡ ὑποδεχομένη, ἀποκρύπτουσα.

rĕceptum, i, οὐ. (τ. μετγ. receptus) ὅ,τι τις ἀνεδέξατο, ἡ ἀναδοχή, τὸ ὑπεσχημένον.

1. rĕceptus, a, um, μ. π. τ. recipio.

2. rĕceptus, ūs, θ. (recipio) ἀνάληψις. 2) ἀνάκλησις. 3) ἀναχώρησις, ὑπαγωγή. receptum habere ad aliquem, δύνασθαι ἀνα-(ὑπο)χωρεῖν πρός τινα. receptui canere, σαλπίζειν, σημαίνειν τὸ

ἀνοκλητικόν. 4) ὑποδοχή, καταφυγή, κρησφύγετον.
recessi, πρκ. τ. recedo.
recessūrus, a, um, μ. μέλ. τ. recedo.
1. rĕcessus, ūs, ὁ. (recedo) ἀνα(ὑπο)χώρησις. accessus et r. maris, ἡ πλημμύρα καὶ ἄμπωσις τῆς θαλάσσης. r. animi, ἀθυμία. ἐπὶ στρατεῦ· ἀναχώρησις, ὑπαγωγή. 2) ἀνακεχωρηκὼς τόπος, ἀποκρυφή, μυχός.
2. recessus, a, um, μ. π. τ. recedo.
rĕ-cĭdīvus, a, um, (recido 1.) ὑπότροπος, ἀνάστροφος, ὁ ἐπανερχόμενος. (ποιητ.) Pergama recidiva, τὰ παλίγκιστα, παλίμβια Πέργαμα.
1. rĕcīdo, cĭdi, cāsum, 3. (re-cado) ἀμεταβ. ἀναπίπτω, ὀπίσω πίπτω. Ἐκ τούτου. μτφ. r. in morbum, πάλιν περιπίπτω νόσῳ, potentatus recidit ad eum, ἡ ἀρχὴ εἰς ἐκεῖνον περιῆλθεν, ἐκεῖνος ὑπίτω ἀνεκτήσατο. 2) περιέρχομαι, μεταπίπτω, (συνήθ. εἰς τὸ χεῖρον), περιπίπτω τινί. res eo (huc, illuc κ.τ.λ.) recidit, εἰς τοῦτο ἦλθε, περιέστηκε τὰ πράγματα. recidit ad nihilum, εἰς τὸ μηδὲν κατήντησεν. Ἐκ τούτου· hoc recidit in illum annum, = τοῦτο « πίπτει » κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος.
2. rĕcīdo, cīdi, cīsum, 3. (re-caedo) aliquid, ἀπο(κόπτω)τέμνω τι. r. columnas (ποιητ.), λιθοτομῶ κίονας. 2) συντέμνω, συστέλλω, μειῶ, ἐλαττῶ τι.
recinctus, a, um, μ. π. τοῦ
rĕ-cingo, cinxi, cinctum, 3. ἀποζώννυμι, λύω τι.
rĕcĭno, ĕre (re-cano) 1) ἀμεταβ. ἀ) ἀντηχῶ. β') ἠχῶ. 2) (αἰτ.) ᾄδω τινὰ ἤ τι, ἠχῶ τι. 3) παλινῳδῶ.
reciper-, ἴδ. recuper-.
rĕcĭpĭo, cēpi, ceptum, 3. (re-capio), (αἰτ.) ἀνα(ἀπο)λαμβάνω, ἀναπαύω, πάλιν εἴτε ὀπίσω λαμβάνω τινὰ ἤ τι. r. me, ἀνα(ὑπο)χωρῶ, μτφ. r. se ad bonam frugem, ἐπὶ τὴν σωφροσύνην ἐπανελθεῖν. r. Tarentum, πάλιν αἱρεῖν τὸ Τάραντα. Ἐκ τούτου ἐνίοτε = καθόλου = κτῶμαι, αἱρῶ, κρατῶ. r. animum, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν. 2) r. aliquem, (ἀπο, ὑπο)δέχομαί τινα. mare recipit flumen, ἡ θάλασσα τὸν ποταμὸν ἐκδέχεται. homo recipit ferrum = ὁ ἄνθρωπος λαμβάνει τὴν καιρίαν πληγήν. Ἐκ τούτου· ά) ἐπι(ἀπο)δέχομαι, συγχωρῶ, ἐπιτρέπω. res non recipit cunctationem, τὸ πρᾶγμα οὐκ ἐπιδέχεται μέλλησιν. ὅθεν praetor recipit nomen, ὁ πραίτωρ δέχεται τὴν λῆξιν τῆς δίκης, εἰσαγώγιμον ποιεῖ τὴν δίκην. β') ἀνα(δέχομαι) λαμβάνομαί τι. γ') in me καὶ r. aliquid alicui, ἀναδέχομαι, ἐγγυῶμαι, ὑπισχνεῦμαί τί τινι.
rĕcĭprŏco, 1. (reciprocus) 1) μεταβατ. aliquid, ἀτιστρέφω τι. Ἐκ τούτου· 2) δεῦρο κἀκεῖσε, πρόσω καὶ ὀπίσω, ἄνω καὶ κάτω (δι' α)κινῶ τι. r. animam, ἀναπνέω. 3) ἀμεταβ. ἐπίσης καὶ -or, παλινδρομῶ, παλλιρροῶ, στρέφομαι.
rĕcĭprŏcus, a, um, (ποιητ.) ἀντίστροφος, παλίνδρομος. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ ὑδάτων· παλίρρους. 3) ἀμοιβαῖος.
rĕcīsus, a, am, (μ. π. τ. recido. 2.) σύντομος, βραχύς.
rĕcĭtātĭo, ōnis, ϑ. (recito) ἀνάγνωσις. 2) ἀπαγγελία, προφορά.
rĕcĭtātor, ōris, ὁ. (recito) (ὑπ) ἀναγνώστης.
rĕ-cĭto, 1. aliquid, ἀναγιγνώσκω, λέγω τι.
rĕclāmātĭo, ōnis, ϑ. (reclamo) ἀντιφώνησις, 2) ἀναβόησις.
rĕclāmĭto, 1. (ϑαμ. τ. reclamo) ἀντι(φωνῶ) λέγω.
rĕ-clāmo, 1. ἀμεταβ. ἀντι(φωνῶ, βοῶ) λέγω. 2) (ἀν)ἠχῶ.
rĕclīnis, e, (reclino) (ποιητ.) ὕπτιος.
rĕ-clīno, 1. (κλίνω) aliquid, ἀνα(ἐπι)κλίνω τι. r. me, ἀνα(ἐπι)κλίνομαι, ἀνάκειμαι. 2) (ἐπι)στρέφω τι. μτφ. r. a labore, ἀναπαύομαι ἀπὸ τῶν πόνων.

rĕclūdo, clūsi, clūsum, 3. (re -claudo) aliquid, ἀνοίγω, ἀναπετάννυμί τι. r. ensem γυμνῶ, σπῶμαι τὸ ξίφος. r. pectus mucrone, διελαύνω τὸ στῆθος μαχαίρα. 2) μτφ. ἀνοίγω, φανερὸν ποιῶ, ἐκφέρω τι. 3) κατακλείω τινά.

reclūsi, πρκ. τ. recludo.

reclūsus, a, um, μ. π. τ. recludo.

recoctus, a, um, μ. π. τοῦ recoquo.

rĕcognĭtĭo, ōnis, θ. (recognosco) διάγνωσις, ἐξέτασις. 2) ἀνάμνησις.

rĕ-cognosco, nōvi, nĭtum, 3. (αἰτ.) ἀνα(γιγνώσκω)γνωρίζω τινὰ ἢ τι. 2) διαγιγνώσκω, ἐξετάζω τι.

rĕcollectus, a, um, μ. π. τοῦ

rĕ-colligo, lēgi, lectum, 3. (αἰτ.) πάλιν συλλέγω, συν(άγω)αθροίζω τινά ἢ τι. (ποιητ.) r. primos annos, πάλιν νέος γίγνομαι. μτφ. r. me ἢ animum, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν. r. me a valetudine, ἀναλαμβάνω ἐξ ἀσθενείας. r. animam alicujus, ἀνακτῶμαί τινα.

rĕ-cŏlo, colŭi, cultum, 3. aliquid, θεραπεύω, ἐργάζομαί τι. (ποιητ.) r. locum, πάλιν οἰκῶ τόπον. μτφ. 1) πάλιν ἀσκῶ τι, artem, ἀσκῶ τέχνην, πάλιν ἀσχολοῦμαι περί τι. 6') aliquid, ἀνα(λογίζομαι)πολῶ τι.

rĕ-compōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, 3. aliquid, πάλιν συν(τίθημι)αρμόζω τι. r. comas, πάλιν ἐυθμίζω, κοσμῶ τὴν κόμην.

rĕconcĭlĭātĭo, ōnis, θ. (reconcilio) ἀποκατάστασις. reconciliatio (gratiae), ἡ διαλλαγή.

rĕconcĭlĭātor, ōris, ὁ. (reconcilio), ὁ ἀποκαθιστῶν, διαλλάκτης.

rĕ-concĭlĭo, 1. (αἰτ.) ἀποκαθίστημι, ἐπανάγω τινὰ ἢ τι. r. in gratiam aliquos, διαλλάττω τινάς, ὡσαύτως καὶ ἁπλῶς r. aliquem cum aliquo ἢ alicui, διαλλάττω τινὰ πρός τινα.

rĕ-concinno, āre, aliquid, πάλιν ἀνορθῶ, ἀνασκευάζω τι.

rĕcondĭdi, πρκ. τ. recondo.

rĕcondĭtus, a, um, (μ. π. τ. recondo) ἀποκεκρυμμένος, ἀπόκρυφος. 2) μτφ. ὁ βαθύς, ὁ διὰ βαθείας θεωρίας καὶ ζητήσεως νοητός, ἀποκεκρυμμένος. recondita sententia, βαθεῖα γνώμη. homo r. ὁ κρυψίνους.

rĕ-condo, condĭdi, condĭtum, 3. 1) (ποιητ.) aliquid, πάλιν ἀποτίθημί τι. Ἐκ τούτου. 2) κατα(ἀπο)τίθημι, θησαυρίζω, ἀποταμιεύω τι. (ποιητ.) r. aliquid alvo, καταπίνω τι. r. ensem lateri, ἐλαύνω τὸ ξίφος εἰς τὴν πλευράν. 3) (ποιητ.) ἀπο(κατα)κρύπτω, κρύπτω τι.

rĕ-cŏquo, coxi, coctum, 3. aliquid, πάλιν ὀπτῶ, πάλιν ἕψω τι, πάλιν καίω τι. r. Peliam, διὰ καθεψήσεως νέον ποιῶ τὸν Πελίαν, 2) μεταγαλκεύω τι.

rĕcordātĭo, ōnis, θ. (recordor) ἀνάμνησις, μνήμη.

rĕcordor, 1. (re-cor) aliquid, (σπαν. alicujus rei), ἀναμιμνήσκομαι, μέρνημαί τινος. de aliqua re, περί τινος. 2) (ποιητ.) ἀναλογίζομαί τι.

rĕ-corrĭgo, rexi, rectum, ĕre, aliquid, (ἀν)ὀρθῶ, πάλιν εὐθύνω τι.

recorrexi, πρκ. τ. recorrigo.

recoxi, πρκ. τοῦ recoquo.

rĕ-crĕo, 1. aliquid, 1) (ἀρχ.) ἀναγεννῶ, ἀνασκευάζω τι, πάλιν γεννῶ τι. 2) συνήθ. ἀνα(ρρώννυμι, λαμβάνω, ψύχω) ζωπυρῶ τινα ἢ τι. συνήθ. -or ᾖ r. me, ἀνα(ρρώννυμαι, λαμβάνω)ζωπυροῦμαι.

rĕ-crĕpo, āre, (ποιητ.) ἀμεταβ. ἀντιπαταγῶ, ἀντηχῶ.

rĕ-cresco, crēvi, crētum, 3. ἀμεταβ. πάλιν αὔξομαι, ἀναφύομαι.

rĕ-crūdesco, crudŭi, ĕre, ἀμεταβ. ἐπι(τραυμάτων·ἑλκοποιεῖσθαι, πάλιν ἑλκοῦσθαι. 2) μτφ. πάλιν ἐξανθῶ, ἀνανεοῦμαι.

recrudŭi, πρκ. τ. recrudesco.

rectā, ἐπίρ. (ἀφ. τ. ἐν. τ. θ. τ. rectus, ὑπον. viā) εὐθύς, ἀπ' εὐθείας, κατ' εὐθεῖαν.

recte, (tius, tissime) ἐπίρ. (rectus) ὀρθῶς, καλῶς, εὖ, προσηκόντως,

πρεπόντως. r. valere, εὖ, καλῶς ἔχειν. 3) ἐν παραιτητικαῖς ἀποκρίσεσι· καλῶς ἔχει, πάνυ καλῶς, κάλλιστα.

rectĭo, ōnis, θ. (rego) (σπαν.) διεύθυνσις.

rector, ōris, ἀ. (rego) εὐθυντής, εὐθύνων. r. navis, κυβερνήτης. r. equi, ὁ ἡνίοχος. r. boum, βουκόλος. r. civitatis, ὁ διοικητὴς πολιτείας. r. reipublicae = ὁ δικτάτωρ.

rectus, a, um, (tior tissimus) (μ. π. τ. rego) εὐθύς, εὐθυτενής, ὀρθός. r. acies, ἡ ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν ἐκτεταμένη παράταξις. r. aes = tuba. recti oculi, ὀφθαλμοὶ εἰς τὸ εὐθὺ βλέποντες. 2) ὀρθός, ὀρθῶς ἑστηκώς. 3) μτφ. ὀρθός, δίκαιος, προσήκων, πρέπων, καλός. ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. τὸ ὀρθόν, τὸ δίκαιον· καὶ παρὰ τοῖς Στωϊκοῖς = τὸ τέλειον καθῆκον (officium perfectum). 3) ἐν τῇ γραμματικῇ· rectus casus, ἡ εὐθεῖα (ὀρθὴ) πτῶσις.

rĕ-cŭbo, cubŭi, cubĭtum, āre, ἀμεταβ. ἀνακέκλιμαι, ὕπτιος κατανέκλιμαι ἢ κατάκειμαι.

recubŭi, πρκ. τ. recubo, καὶ recumbo.

recultus, a, um, μ. π. τ. recolo.

rĕcumbo, cŭbŭi, cŭbĭtum, 3. (recubo) ἀμεταβ. ἀνακλίνομαι, ὕπτιος κατακλίνομαι. Κατ' ἐξοχὴν = κατακλίνομαι ἐν κλίνῃ ἢ κατακλίνομαι ἐπὶ δεῖπνον. 2) ἀνα(κατα)πίπτω, καταφέρομαι.

rĕcŭpĕrātĭo, ōnis, θ. (recupero) ἀνά(λῃψις)κτησις.

rĕcŭpĕrātor, ōris, ἀ. (recupero) ὁ ἀνακτώμενος ἢ ἀνακτησάμενός τι. 2) ἐν Ῥώμῃ εἶδος δικαστῶν ἢ διαιτητῶν, ὅταν περὶ ἀμφισβητησίμων κτημάτων ἢ χρημάτων δίκας ἐδίκαζον.

rĕcŭpĕro, (rĕcŭpĕro), 1. (recipio) aliquid, ἀνα(λαμβάνω)κτῶμαι, ἀνα(σώζω)σώζομαί τι.

rĕ-cūro, 1. (ποιητ.) aliquid, ἀναψύχω, θεραπεύω τι. 2) ἐπιμελῶς ἐργάζομαί τι.

rĕ-curro, curri, cursum, 3. (ἐπ)ανατρέχω, ὀπίσω τρέχω· ὑ ἐπὶ ὕδατος· ἀναρρέω, παλιρροῶ, ὀπίσω ῥέω. 2) ἐπανέρχομαι, ἐπιστρέφομαι.

rĕ-curso, āre (θαμ. τοῦ recurro) (ἐπ)ανατρέχω, παλινδρομῶ, ἐπανέρχομαι, ἐπιστρέφομαι.

1. rĕcursus, a, um, μ. π. τ. recurro.

2. rĕcursus, ūs, ἀ. (recurro) ἀνοδρομή, παλινδρόμησις, ἀναπόδισις, ἐπάνοδος.

rĕ-curvo, 1. aliquid, ἀνακάμπτω τι.

rĕ-curvus, a, um, ἀνά(ἐπί)κυρτος, ἐπικαμπής.

rĕcūsātĭo, ōnis, θ. (recuso) ἀνένευσις, ἀπάρνησις. 2) ἔνστασις.

rĕcūso, 1. (re-causa) ἀνανεύω, ἀπαρνοῦμαι, οὐ δέχομαί τι. r. laborem, φεύγω τὸν πόνον. non r. ne (quin, quominus) aliquid faciam, οὐκ ἀπαρνοῦμαι ποιῆσαί τι. r. parere, ἐθέλω ὑπακούειν. 2) ἐνίσταμαι, ἔνστασιν ποιοῦμαι.

recussus, a, um, μ. π. τ. recutio.

rĕcŭtĭo, cussi, cussum, 3. (re-quatio), (ποιητ.) (αἴτ.) ἀνασείω τινὰ ἢ τι. 2) ἀναπάλλω τι.

redactus, a, um, μ. π. τ. redigo,

rĕ-d-ăgo, āre, ἀντερῶ, ἀντιφιλῶ.

rĕ-d-argŭo, argŭi, argūtum, 3. (αἴτ.) ἀπ(δι,ἐξ)ελέγχω τινὰ ἢ τι, ἀνασκευάζω τι.

reddĭdi, πρκ. τ. reddo.

reddĭtus, a, um, μ. π. τοῦ

re-d-do, dĭdi, dĭtum, 3. aliquid alicui, ἀποδίδωμί τινί τι. debitum naturae = ἀποθνήσκω. r. beneficium, ἀντευεργετῶ. r. promissa, ἀποδίδωμι (ἐκπληρῶ) τὰ ἐπηγγελμένα. r. me ἢ reddor, (μετὰ τοπικῆς δοτ.), ἐπανέρχομαι, convivio, εἰς τὸ συμπόσιον. 2) r. responsum, ἀποκρίνομαι, clamorem, πρὸς τὴν φωνὴν καὶ ἁπλῶς r. = ἀποκρίνομαι. 3) ἐκ(φέρω)βάλλω τι. r. vocem, προΐεμαι φωνήν, ἀναφωνῶ. r. sanguinem, πτίω αἷμα. r. catulum partu τίκτω σκύμνον. r. animam, ἐκπνέω·

terra reddit fruges, ἡ γῆ φέρει καρπούς. 4) ἀναπαδίδωμι (π. γ. λόγους κ.τ.τ.) Ἐκ τούτου ά) = (μεθ') ἑρμηνεύω, Latine, τὶ Ῥωμαϊστί, verbum verbo, αὐτολεξεί. β') ἀφ-(θε)ηγοῦμαι, διεξέρχομαι, λέγω τι. γ') ὅμοιος, ἐμφερής τινί εἰμι, μιμοῦμαί τινα. 5) δίδωμι, jus, δικαιοδοτῶ, δικάζω. 6) παρέχω, ἀποδείκνυμι, ποιῶ. r. aliquid effectum, ἀποτελῶ τι. r. loca tuta, τοὺς τόπους ἀσφαλεῖς παρέχω.

redēgi, πρκ. τ. redigo.

redēmi, πρκ. redimo.

rēdemptĭo, ōnis, θ. (redimo) ἐξώνησις, (ἀπο)λύτρωσις. 2) δεκασμός, (δικαστῶν). 3) ὠνὴ δημοσίων, ἐργολαβία.

rēdemptor, ōris, ἀ. (redimo), ἐργολήπτης, ἐργολάβος, ὁ τῶν δημοσίων ὠνητής.

rēdemptūra, ae, θ. (redimo) (σπαν.) ἐργολαβία.

redemptus, a, um, μ. π. τ. redimo.

rĕ-d-eo, redĭi, redĭtum, 4. ἀμεταβ. ἐπάνειμι, ἐπανέρχομαι, ἐπαναγωρῶ. a (ex, de) καὶ ἀφ. ἀπὸ (ἐκ)τινος. r. Romam, ἀναγωρῶ πάλιν εἰς Ῥώμην. Ἐκ τούτου ά) ἐπὶ προσόδων· προσέρχομαι, γίγνομαι ἀπό τινος. pecunia ex metallis redit, χρήματα ἐκ τῶν μετάλλων γίγνεται, προσέρχεται. β') περι(ίστα-μαι) ἐργάζομαι, καταντῶ εἴς τι. res redit ἢ bona ad me redeunt, τὰ κτήματα ἐμοὶ πίπτει, (ἐγὼ λαμβάνω). res rediit in eum locum ἢ eo, εἰς τοῦτο περιέστηκε, περιῆλθε τὸ πρᾶγμα. 2) μτφ. r. in gratiam cum aliquo, διαλλάττομαι πρός τινα. r. ad me, ἐν ἐμαυτῷ γίγνομαι, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν. r. in memoriam, ἀναμιμνήσκομαι.

redeuntis, γεν. τ. rediens.

rĕdhĭbĕo, hibŭi, hibĭtum, 2. (re-d-habeo) aliquid, ἀποδίδωμί τι· κατ' ἐξοχήν· ά) ἀναγωγήν τινος ποιοῦμαι, ἀνάγω (ἐπ.στρέφω) τι εἰς τὸν πρατῆρα, 3) δέχομαι τὴν ἀναγωγήν τινος.

rĕdhĭbĭtus, a, um, μ. π. τ. redhibeo.

redi, προστ. τ. redeo.

redĭens, euntis, μ. ἐν. τ. redeo.

rĕdĭgo, redēgi, redactum, 3. (re-d-ago) (αἰτ.) ἐπανάγω, ἐπαναφέρω τινὰ ἢ τι. r. aliquos in gratiam, διαλλάττω τινὰς πρὸς ἀλλήλους. r. aliquid in memoriam, ἀναμιμνήσκομαί τινος. 2) πράττω, πράττομαί τι, pecuniam, ἀργύριον. quod inde redactum est, τὰ ἀπὸ τούτων γενόμενα χρήματα. Ἐκ τούτου r. aliquid in fiscum, εἰσφέρω τι εἰς τὸ ταμεῖον. 3) ἄγω, φέρω, καθίστημι. r. hostes in servitutem, καταδουλῶ τοὺς πολεμίους. r. Galliam in formam provinciam, ἢ in formam provinciae, τὴν Γαλλίαν ἐπαρχίαν καθίστημι. r. regionem sub imperium, (jus ditionemque) ἢ in suam potestatem (ditionem) ὑποτάσσω τὴν χώραν. 4) (σπαν.) καθίστημι, ποιῶ τι. 5) συνάγω, συστέλλω, ἐλαττῶ. hos octo libros ad sex redegit, τὰ ὀκτὼ ταῦτα βιβλία εἰς ἓξ συνήγαγε.

redĭi, πρκ. τ. redeo.

rĕdĭmĭcŭlum, i, οὐ. (redimio) ἀναδέσμη, ταινία, διάδημα, στρόφιον.

rĕdĭmĭo, redimĭi, redimītum, 4. (αἰτ. ἢ ἀφ.) ἀναδέω, στρέφω, στεφανῶ τινὰ ἢ τί τινι. redimitus, a, um, διαδεδεμένος, ἐστεμμένος. 2) περιλαμβάνω τί τινι.

rĕdĭmītus, a, um, μ. π. τ. redimio.

rĕdĭmo, redēmi, redemptum, 3. (re-d-emo) aliquid, ἀντ(ωνοῦμαι)αγοράζω τι (ἀντί τινος ἄλλο τι ἀγοράζω). 2) πάλιν ὠνοῦμαι, ὀπίσω ἀγοράζω τι. r. aliquem, ἐξαγοράζω, (ἀπο)λυτροῦμαί τινα. r. aliquem pecuniā e servitute, διὰ χρημάτων ἀπολύομαί τινα τῆς δουλείας. r. me pecuniā a judicibus, χρήματα δοὺς τοῖς δικα-

σταῖς ἀπολύομαι τῆς δίκης. r. culpam, ἀπολύομαι τὴν αἰτίαν. r. metum, ἀπαλλάττομαι τοῦ φόβου. 3) ἐργολαβῶ, ὠνοῦμαί τι, κατ' ἐξοχήν, δημόσιον ἔργον, τέλη κλ.

rēdintĕgrātĭo, iōnis, θ. (redintegro) ἀποκατάστασις, ἀνανέωσις. 2) ἐπανάληψις,

rĕ-d-intĕgro, 1, aliquid, ἀνα(καινίζω)νεῶ, ἀποκαθιστημί τι. r animum alicujus ἢ aliquem, ἀναψύχω, ἀναζωπυρῶ τι ἢ τινα.

rĕdĭtĭo, iōnis, θ. (redeo) (σπαν.) ἐπάνοδος. r. domum, ἡ οἴκαδε ἐπάνοδος.

rĕdĭtūrus, a, um, μ. μέλ. τ. redeo.

rĕdĭtus, ūs, ἀ. (redeo) 1) = reditio, (ποιητ.) συνήθ. κατὰ πλ. r. in gratiam cum aliquo, ἡ πρός τινα διαλλαγή. μτφ. r. ad propositum, τὸ ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐπανέρχεσθαι. 2) καθ' ἑν. καὶ πλ. ἡ πρόσοδος, αἱ πρόσοδοι.

rĕdĭvĭa, ae, θ. = reduvia.

rĕdĭvīvus, a, um, (redi = re-vivus) κυρίως παλιν̄ζωος. μτφ. παλίγκτιστος, δευτερουργής (ὕλη παλαιὰ τὴν ὁπλιαν καὶ πάλιν δύναταί τις πρὸς οἰκοδομὴν νὰ μεταχειρισθῇ, ὅθεν τὸ ουσ. -va, ōrum, οὐ. πλ. τοιαύτην ὕλην ὑηλοῖ).

rĕ-d-ŏlĕo, olŭi, ēre, 1) ἀμεταθ. (ἀπ)ὄζω. 2) r. aliquid, ὄζω τινός. μτφ. ὀσφραίνομαί τινος, αἰσθάνομαι, μαντεύομαί τι.

rĕ-dŏmĭtus, a, um, (μ. π. τ. ἀγρ. re-domo) πάλιν κατα(δαμασθεὶς)πολεμηθείς.

Redŏnes, ĭum. Rhedones.

rĕ-dōno, 1. (ποιητ.) aliquem alicui, πάλιν δωροῦμαι τινά τινι. 2) χαρίζομαί τινι. r. iras alicui, παύομαι τῆς ὀργῆς χαριζόμενός τινι.

reducis, γεν. τοῦ redux.

rĕ-dūco, duxi, ductum, 3. (αἰτ.) ἐπανάγω, ἐπαναφέρω, ἀνακομίζω τινὰ ἢ τι. r. aliquem de (ab) exilio, κατάγω τινὰ (ἐκ τῆς ἐξορίας εἰς τὴν πατρίδα). r. aliquem domum, παρα(προ)πέμπω τινὰ οἴκαδε. r. uxorem, ἀναλαμβάνω τὴν γυναῖκα. r. regem, ἀποκαθίστημι βασιλέα εἰς τὴν ἀρχήν. r. aliquos in gratiam, διαλλάττω τινὰς πρὸς ἀλλήλους.

rĕductĭo, iōnis, θ. (reduco)(σπαν.) ἐπαναγωγή, ἀποκατάστασις.

rĕducto, āre, (θαμ. τ. reduco) ἐπανάγω.

rĕductor, ōris, ἀ. (reduco)(σπαν.) ἐπαναγωγός, ὁ ἐπανάγων.

rĕductus, a, um, (tior) (μ. π. τ. reduco) 1) ἐπὶ τόπου· ἀποκεκρυμμένος, πόρρω κείμενος, μύχιος. 2) reducta, ōrum, οὐ. πλ. = τὰ (παρὰ τοῖς Στωϊκοῖς) (ἀπο)προηγμένα (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ producta).

rĕ-d-uncus, a, um, ἀνάκυρτος, εἰς τοὐπίσω καμφθείς. 2) καμπύλος, γρυπός, κυρτός.

rĕdundans, antis, (antior) μ. ἐν. τ. redundo.

rĕdundanter, (antius) ἐπίρ. (redundans) περισσῶς, ἀφθόνως.

rĕdundantĭa, ae, θ. (redundans) (σπαν.) ὑπέρχυσις. μτφ. = περισσεία, ἀφθονία.

rĕ-d-undo, 1. 1) κυρίως ἐπὶ ὕδατος· ὑπερ(εκχέομαι) πολάζω, πλημμυρῶ, (ποιητ.) redundatus = redundans, ὑπερπολάζων. 2) μτφ. πλεονάζω, περισσεύω. orator redundat, ὁ ῥήτωρ πλεονάζει, περισσολογεῖ. Ex eo redundat infamia ad amicos, οἱ φίλοι μετέχουσι τῆς ἀτιμίας.

rĕdŭvĭa, ae, θ. παρωνυχίς. 2) μτφ. τιμᾶμα, θορύμμα.

rĕdux, dūcis, (reduco) 1) (σπαν.) ἐνεργ. ἐπανάγων, ἀνασώζων· συνήθ. ὡς ἐπίκλησις τοῦ Διὸς (= ὁ Σωτήρ) καὶ τῆς Τύχης. 2) παθ. ἐπαν(κατ)ελθών, ἀνασωθείς, παλίνοστος. facio aliquem reducem in patriam, ἀνασώζω, κατάγω τινά

reduxi, πρκ. τ. reduco.

refĕci, πρκ. τ. reficio.

refectus, a, um, μ. π. τοῦ reficio.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

rĕfello, felli, ĕre, (re-fallo)(αἰτ.) ἀπ(δι)ελέγχω, ἐλέγχω τινά ἤ τι, ἀνα(σκευάζω)τρέπω τι. 'Εκ τούτου (ποιητ.) ἐκποδὼν ποιοῦμαί τι, ἀπομακρύνω τι.

rĕfercĭo, fersi, fertum, 4. (re-farcio) (αἰτ. καὶ ἀφ.) ἀναπίμπλημι, πληρῶ τινα ἤ τί τινος.

rĕ-fĕrĭo, īre, aliquem, ἀντι(παίω)τύπτω τινά. (ποιητ.) referiri, ἀνταυγάζω, ἀντηχῶ.

rĕ-fĕro, rettŭli, relātum, ferre, (αἰτ.) ἐπαναφέρω, ἐπανάγω, ἀνακομίζω, ὀπίσω φέρω τινὰ ἤ τι. r. mecum aurum, λαβὼν τὸν χρυσὸν ἐπανέρχομαι. r. pedem, φέρω τὸν πόδα ὀπίσω, ἐπαναχωρῶ· ὡσαύτως συνήθ. r. se, ἐπανέρχεσθαι, (ἐπιστρέφειν), Romam, εἰς Ῥώμην. 'Εκ τούτου· ά) ἐπὶ στρατεῦ r. pedem, ὑπογωρῶ. β') r. alicui argentum, τὸ ἀργύριον τινὶ ἀνακομίζω, ἀποδίδωμι. r. gratiam alicui, χάριν τινὶ φέρω, ἀποδίδωμι. γ') εἰσάγω, ἀνασώζω τι, morem, τὸ ἔθος. 'Εκ τούτου· r. aliquem = παρεμφερής, ἴσος, ὅμοιός τινί εἰμι. δ') ἐπαγγέλλω τι. ε) r. alicui aliquid, ἀμείβομαί τινί τι, ἀποκρίνομαι. ς') r. ad aliquem de aliqua re, ἀναφέρω τι πρός τινα, ἀνάγω τι εἴς τινα. 2) r. aliquid ad aliquid, (ἐπ)ἀναφέρω τι εἴς τι. r. ad me aliquid, ϰϐ. ἐξ ἐμαυτοῦ κρίνω περί τινος. συνήθ. παθ. referri, προσήκειν τινί. hoc refertur ad te, τοῦτό σοι προσήκει (εἰς σὲ ἀναφέρεται, σὲ ἀποβλέπει). 3) ἀπο(ἐγ, κατα)γράφω. 'Εκ τούτου· ά) r. rationes ad aerarium (ad aliquem) ἤ r. aliquid in rationibus καταλογίζομαί τι. β') r. aliquem in deorum numero ἤ inter (in) deos, τίθημι τινὰ ἐν τοῖς θεοῖς. 4) ἀναφέρω, διηγοῦμαι, λέγω τι.

referri, πρκ. τ. refercio.

rĕfert, rētŭlit, rĕferre, (res-fero) διαφέρει. refert meā, tuā, suā, ϰϐ. ϗ (σπαν.) r. illius fratris, διαφέρει μοι, σοὶ αὐτῷ ϰϐ. ϗ ἐκείνῳ τῷ ἀδελφῷ. quid hoc meā refert, τί διαφέρει μοι τοῦτο, τί μέλλει μοι τούτου· magni (magnopere, multum) r., μέγα, πολὺ διαφέρει.

refertus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. refercio) σεσαγμένος, ἀνάπλεως, μεστός, πλούσιος (μετ' ἀφ. ἤ γεν.) τινός.

rĕ-fervĕo, ēre, ἀμεταβ. ὑπερ(ζέω)βράζω.

rĕ-fervesco, ĕre, ἀμεταβ. ἀνα(βράζω)ζέω.

rĕfĭcĭo, fēci, fectum, 3. (re-facio) aliquid, πάλιν εἴτε αὖθις ποιῶ, ἐργάζομαι, κατασκευάζω τι. 'Εκ τούτου ἐπὶ ἀρχῶν· αὖθις ποιῶ, ἀποδείκνυμι, αἱροῦμαι. 2) ἀνασκευάζω πάλιν, ἀνορθῶ, ἐπισκευάζω, ἀνα(νεῶ)καινίζω τι, muros, τὰ τείχη. copias ἤ exercitum, ἀναπληρῶ τὸν στρατόν. 'Εκ τούτου· 3) μτφ. ἀνα(λαμβάνω)ρρώννυμι, ἀνα(ψύχω)ζωπυρῶ τινα ἤ τι. me r. (ἤ τὸ παθ. μέσως) ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν, ἀναρρώννυμι. refectus, ἀνα(λαβὼν)ρρωσθείς. 4) ἀναλαμβάνω, ἀπολαύω τι. tantum ei reficitur ex possessionibus, τοσοῦτον προσέρχεται, γίγνεται αὐτῷ ἐκ τῶν κτημάτων.

rĕ-fīgo, fixi, fixum, 3. aliquĭd, ἀποκαθηλῶ τι. 2) καθαιρῶ, ἀποσπῶ, ἐξαιρῶ τι. r. leges, ἀκυρῶ νόμους. 3) μτφ. συσκευάζω τι.

rĕ-fingo, ĕre, (ποιητ. σπαν.) aliquid, ἀνα(πλάττω)μορφῶ τι.

rĕfixus, a, um, μ. π. τ. refigo.

rĕ-flāgĭto, 1. (ποιητ.) πάλιν ἀπαιτῶ.

rĕflātus, ūs, ὁ. (reflo) ἐκφύσησις. 2) ἀντίπνοια, ἀντίπνοή.

rĕ-flecto, flexi, flexum, 3. aliquid, ἀνακάμπτω τι. r. caput, ἐπιστρέφω τὴν κεφαλήν. r. pedem ἤ gressum, (ποιητ.) ἐπανέρχομαι, ἐπανακάμπτω. 'Εκ τούτου· μτφ. = ἐπιστρέφω, ἐπικάμπτω τινά ἤ τι.

rĕflexus, a, um, μ. π. τ. reflecto.

rĕ-flo, 1. ἀμεταβ. ἀντιπνέω, κυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ρίως καὶ μτφ. 2)(ποιητ.) περιρρέω, ὑπερπολάζω.

rĕ-flŭo, fluxi, fluxum, 3. (ποιητ.) ἀμεταβ. ἀναρρέω, ὀπίσω ῥέω, παλιρροῶ.

rĕflŭus, a, um, (refluo) (ποιητ.) ἀναρρέων, παλίρρους.

rĕformīdātĭo, iōnis, f. (reformido) φόβος.

rĕ-formīdo, 1. (αἰτ.) ὑπ' ὀρρωδίας (φόβου) φεύγω τινὰ ἤ τι, φοβοῦμαί τινα ἤ τι.

rĕ-formo, 1. (αἰτ.) ἀνα(μορφῶ)πλάττω τινὰ ἤ τι. 2) διορθῶ τι.

rĕfōtus, a, um, μ. π. τοῦ

rĕ-fŏvĕo, fōvi, fōtum, ēre, 2. aliquid, ἀναθάλπω τι. μτφ. ἀνα(ζωπυρῶ, ψύχω)λαμβάνω τινὰ ἤ τι.

rĕfractārĭŏlus, a, um, ὑποκ. ᾧ = τῷ

rĕfractārĭus, a, um, (refringo) ἀντίτυπος, ἀντιλογικός, ἐριστικός.

rĕfractus, a, um, μ. π. τ. refringo.

rĕfraen-, = refren-.

rĕfrāgor, 1. (re-frango) alicui, ἀντιτυπῶ, ἐναντιοῦμαί τινι.

rĕfrēgi, πρκ. τ. refringo,

rĕ-frēno, 1. τῷ χαλινῷ κατέχω. 2)μτφ. ἐπ(κατ)έχω, ἀνα(στέλλω)χαιτίζω τινὰ ἤ τι. adolescentes a gloria, κατέχω, κωλύω τοὺς νέους τῆς δόξης.

rĕfrĭcātūrus, a, um, μ. μέλ. τοῦ

rĕ-frĭco, fricŭi, fricātum, 1. aliquid, ἀναξαίνω τι. ὄθεν μτφ. ἀνανεῶ τι. 2) ἀμεταβ. ἀναξαίνεσθαι, πάλιν ἐξανθεῖν.

rĕ-frīgĕro, 1. (re-frigus) aliquid, (ἀπο)ψύχω, ψυχρῶ τ. ᾧ παθ. refrigeror ἤ me r. ἀπο(ἀνα)ψύχομαι. 2) μτφ. ψυχρὸν ποιῶ, ψυχρῶ τινα. refrigerātis ab aliquo, ψυχροὺς πρός τινα γενόμενος.

rĕ-frīgesco, frix, ĕre, ἀμεταβ. (ἀπο)ψύχομαι, ψυροῦμαι. 2) μτφ. ψυχροῦμαι, ψυχρός, ἀργός, ἀδρανὴς γίγνομαι.

rĕfringo, frēgi fractum, 3. (refrango) aliquid, ἀναρρήγνυμί τι. 2) καθόλου θαύω τι. μτφ. καταθραύω, κατα΄ύω τινὰ ἤ τι.

rĕfrixi, πρκ. τ. refrigesco.

rĕfūdi, πρκ. τ. refundo.

rĕ-fŭgĭo, fūgi, fugĭtum, 3. 1) ἀμεταβ. ἀνα(ἀπο)φεύγω, ἀποδιδράσκω, ὀπίσω φεύγω. Ἐκ τούτου· μτφ. α') r. a genere hoc sermonis, οὗ χρῶμαι τῷ γένει τούτῳ τοῦ λόγου. β') r. ad aliquem, καταφεύγω πρός τινα. γ') ἐπὶ τόπου· ἀνακεχώρηκα, μακρὰν κεῖμαι. 2) μεταβ. ἀποφεύγω τινὰ ἤ τι, ἀπέχομαί τινος.

rĕfŭgĭum, ĭi, οὐ. (refugio) καταφυγή.

rĕfŭgus, a, um, (refugio) (ποιητ.) (ἀνα)φεύγων, εἰς τοὐπίσω φεύγων.

rĕ-fulgĕo, fulsi, ēre, ἀμεταβ. ἀνταστράπτω, ἀντι(ἀπο)λάμπω, 2) (ἀνα)λάμπω, ἀστράπτω.

rĕ-fundo, fūdi, fūsum, 3. (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) aliquid, ἀναχέω τι. 2) πάλιν (ἐκ)χέω τι. συχνὰ παθ. (κατ' ἐξοχὴν ἡ μετοχ.) refusus, ἔκχυτος. Ἐκ τούτου· μτφ. r. alicui aliquid, ἀποδίδωμί τινί τι.

rĕfūsus, a, um, μ. π. τ. refundo.

rĕfūtātĭo, iōnis, f. (refuto) ἀνασκευή, ἔλεγχος.

rĕ-fūto, 1. (συγγεν. τῷ refundo aliquem ἀποκρούω, ἀναστέλλω τινά. 2)ἀπαρνοῦμαι, ἀποβάλλω τι. 3) (ἐξ)ἐλέγχω, ἀνασκευάζω, ἀνατρέπω τινὰ ἤ τι.

rēgālis, e, (lior, lissimus) (rex) βασιλικός. regale carmen ἡ scriptum, τὸ περὶ βασιλέων ποίημα (τὸ ἐγκωμιάζον τὰς πράξεις τῶν βασιλέων). 2) μτφ. βασιλικός, μεγαλοπρεπής.

rēgālĭter, ἐπίρ. (regalis) = regie, βασιλικῶς. 2) δεσποτικῶς, τυραννικῶς.

1. rege, ἀφ. τ. rex.

2. rege, προστ. τ. rego.

rĕ-gĕro, gessi, gestum, ĕre, 3. aliquid, ἀνακομίζω, ἐπαναφέρω τι. 2) ἀναβάλλω τι. 3) ἀντι(τάττω)τίθημί τι. 4) μτφ. r. aliquid alicui ἡ in aliquem, τρέπω τί ὀπίσω εἴς τινα.

rĕgestus, a, um, μ. π. τ. regero.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

rēgĭa, ae, θ. ῐ̆ō. regius.
rēgĭe, ἐπίρ. (regius) βασιλικῶς, ά) ἐπὶ καλῆς σημασ. μεγαλοπρεπῶς. β') ἐπὶ κακῆς σημασ. δεσποτικῶς, τυραννικῶς.
Regienses, ĭum, ἀ. πλ. ῐ̆ō. Regium.
rēgĭfĭce, ἐπίρ. (regificus) = regaliter.
rēgĭfĭcus, a, um, (rex-facio) (ποιητ.) = regalis.
Rēgillus, i, ἀ. (ᾧ -lli, ōrum, ἀ. πλ.) ἡ Ῥήγιλλος, πόλις τῆς Σαβίνης. Ἐκ τούτου· -llensis, e, ᾧ -llānus, a, um, Ῥηγιλλήσιος, Ῥηγιλλανός 2) ἡ Ῥηγίλλα λίμνη ἐν Λατίῳ. ᾧ lacus R. ᾧ Regilli lacus, λεγομένη. Ἐκ τούτου· -llensis, e, ἐπίθ. τῶν Ποστουμίων, ἕνεκα τῆς κατὰ τῶν Λατίνων 496. π. Χ. ὑπὸ τὸν Δικτάτωρα Ποστούριον νίκης. 3) ἐπίθ. τοῦ Αἰμιλίου γένους.
rĕgĭmen, ĭnis, (rego) (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) εὔθυνσις, ἀγωγή. Ἐκ τούτου· μτφ. ἡγεμονία κυβέρνησις, διοίκησις, ἀρχή. 2) (ποιητ.) ἡ εὐθυντηρία, τὸ πηδάλιον (τῆς νεώς). 3) ἀρχή, κυβερνήτης, ἡγεμών.
rēgīna, ae, θ. (rex), βασίλισσα. 2) ἡ θυγάτηρ τ. βασιλέως. 3) (ποιητ.) ά) ἄνασσα, ἐπίκλησις τῶν θεαινῶν. β') δέσποινα, εὐγενὴς ἢ πλουσία γυνή.
Rēgīnus, i, ἀ. Ῥηγῖνος, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.
rĕgĭo, ōnis, θ. (rego) τάσις, φορά, γραμμή. recta regione, κατ' εὐθεῖαν γραμμήν. regione portae illius = παρὰ τὴν θύραν ἐκείνην. regione occidentis = πρὸς δυσμάς. de recta regione deflectere, ἀποκλίνειν τῆς εὐθείας ὁδοῦ. Ἐκ τούτου ὡς ἐπίρ. e regione. ά) = εὐθύ, κατ' εὐθεῖαν. β') = (κατ)ἀντικρύ, oppidi, τῆς πόλεως. 2) ὅρος, ὅριον, συνήθ. κατὰ πλ. ὅρια. 3) χώρα, τόπος. 4) κλίμα εἴτε μέρος τοῦ οὐρανοῦ ἢ τῆς γῆς.
rēgĭōnātim, ἐπίρ. (regio) κατὰ χώρας.
1. regis, β'. πρόσ. τ. rego.
2. regis, γεν. τ. rex.
Rēgĭum, ĭi, οὐ. Ῥήγιον, πόλις τῶν Βρίων ἐν τῇ ἐπὶ πάδε τοῦ Πάδου Γαλλίᾳ. Ἐκ τούτου· Regienses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
rēgĭus, a, um, (rex) βασίλειος, βασιλικός· κατ' ἐξοχήν· r. morbus, ὁ ἴκτερος. Ἐκ τούτου· ά) βασιλικός, μεγαλοπρεπής. β') δεσποτικός, τυραννικός. 2) ὡς οὐσ. Α') regĭa, ae, θ. ά) τὸ βασίλειον, τὰ βασίλεια, ἡ βασιλικὴ οἰκία· κατ' ἐξοχὴν ἐν Ῥώμῃ, ἡ Ρηγία καλουμένη, ἱερὸν οἴκημα πλησίον τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἑστίας, ὑπὸ τοῦ Νουμᾶ ᾠκοδομημένον. Ἐκ τούτου = ἡ αὐλή, οἱ αὐλικοί. β') ἡ βασιλικὴ σκηνή. γ') ἡ βασιλεία, ἡγεμονία. Β') regii, ōrum, ἀ. πλ. οἱ βασιλικοί, τ. ε. ά) αἱ δυνάμεις τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν. β') σατράπαι τοῦ βασιλέως.
regnasset = regnavisset.
regnātor, ōris, ἀ. (regno) (ποιητ.) ὁ βασιλεύων, βασιλεύς. 2) κύριος, δεσπότης.
regno, 1. (regnum) 1) ἀμεταβ. βασιλεύω· ἐπρος. tot annos regnatum est Romae, τοσαῦτα ἔτη ἡ Ῥώμη ὑπὸ βασιλεῦσιν ἐγένετο (ἐβασιλεύθη). Ἐκ τούτου Α') βασιλεύω, ἡγεμονεύω, ἄρχω, δυναστεύω. ὕθεν ά) τυραννεύω, τυραννῶ. β') ἐπὶ ἀψύχων· βασιλεύω, ἄρχω, (ἐπι)κρατῶ. Β') (ποιητ.) = βασιλικῶς, μεγαλοπρεπῶς ζῶ. 2) μεταβ. βασιλεύω, ἄρχω τινός.
regnum, i, οὐ. (rex) βασιλεία, βασιλικὴ ἀρχή. 2) ἡγεμονία, ἀρχή, ἐξουσία. 3) δεσποτεία, τυραννίς. 4) βασιλεία, ἐπικράτεια. Ἐκ τούτου ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) τὸ κτῆμα.
rĕgo, rexi, rectus, ĕre, 3. aliquid, εὐθύνω τι, navem, κυβερνῶ τὴν ναῦν. r. equum, ἡνιοχῶ τὸν ἵππον. r. aliquem, εὐθύνω τινά, ἡγοῦμαί τινι τὴν ὁδόν. 2) r. fines, διορίζω τὰ ὅρια. 3) εὐθύνω, ιικῶ, κυβερνῶ, civitatem, τὴν πόλιν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

rĕgrĕdĭor, gressus sum, grĕdi (re -gradior) ἀμεταβ. ὀπίσω βαδίζω, ἀναχωρῶ. 2) ἐπανέρχομαι.

1. rĕgressus, a, um, μ. π. τ. regredior.

2. rĕgressus, ūs, ἀ. (regredior) ἀναποδισμός, (ἐπ)ἀναχώρησις.

rēgŭla, ae, θ. (rego) κανών. 2) καθόλου· τὸ εὐθὺ ξύλον, ῥαβδίον, σανίς, κτλ. 3) μτφ. κανών, νόμος, τὸ μέτρον.

rēgŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. rex) βασιλίσκος, μικρὸς βασιλεύς = βασιλεὺς μικρᾶς χώρας. 2) υἱὸς βασιλέως.

Rēgŭlus, i, ἀ. Ῥηγοῦλος, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

rĕ-gusto, 1. aliquid, πάλιν γεύομαί τινος. r. literas, πάλιν ἀναγιγνώσκω τὴν ἐπιστολήν.

reicio = rejicio.

reintegro = redintegro.

rejēci, πρκ. τοῦ rejicio.

rējectānĕus, a, um, (rejicio) ἀδόκιμος, ἀπόβλητος. ὡς οὐσ. -ea, ōrum, οὐ. πλ. προηγούμενα, τὰ ἀποπροηγμένα. (ἀντὶ τούτου χρῶνται, μάλιστα ὁ Κικέρων, τῷ rejecta καὶ rejicienda).

rējectĭo, iōnis, θ. (rejicio) ἀποβολή, ἀπόρριψις. Ἐκ τούτου μτφ. ἀ) ἀναβολή. β') ἐξαίρεσις, ἀποδοκιμασία, μάλιστα δικαστοῦ.

rējectus, a, um, (μ. π. τ. rejicio) ἀδόκιμος, ἀπόβλητος. ὡς οὐσ. -ta, ōrum, οὐ. πλ. = rejectanea.

rējĭcĭendus, a, um, μ. μέλ. τ. rejicio. rejicienda = rejectanea.

rējĭcĭo, jēci, jectum, 3. (re-jacio) aliquid, ὀπίσω ἢ εἰς τοὐπίσω βάλλω τι. r. telum, ἀντιτοξεύω. r. togam in humerum, ἀναβάλλομαι τὴν τήβεννον ἐπὶ τὸν ὦμον. r. scutum, περιβάλλομαι ὀπίσω τὴν ἀσπίδα. r. vestem de corpore, ἀπο(δύομαι)τίθεμαι τὴν ἐσθῆτα. r. sanguinem, ἀνα(φέρω)πτύω αἷμα. Ἐκ τούτου ἀ) ἀπο(βάλλω)κρούω, ἀπωθῶ τινα. Ἐκ τούτου· r. oculos, ἀποστρέφω τοὺς ὀφθαλμούς. β') ἀποβάλλω, ἀπωθοῦμαι, οὐ θέγομαι. r. judices, ἐξαιρῶ, ἀποδοκιμάζω τοὺς δικαστάς. Ἐκ τούτου· rejecta καὶ rejicienda τά. rejectanea. 2) ἀνάγω, ἀναφέρω τι πρός τι. Ἐκ τούτου = ὑπερτίθεμαι, ἀναβάλλομαί τι.

rĕ-lābor, lapsus sum, lābi, (ποιητ.) ἀμεταβ. ὀπίσω φέρομαι. unda relabitur, τὸ ὕδωρ ἀναρρεῖ. 2) μτφ. (ἐπ)ἀναγωρῶ, ἐπανέρχομαι.

rĕ-languesco, langŭi, ĕre, ἀμεταβ. πάλιν γαῦνος ἢ χαλαρὸς γίγνομαι. 2) ἀποκάμνω, ἀπαυδῶ.

rēlapsus, a, um, μ. π. τ. relabor.

rĕlātĭo, iōnis, θ. (refero) ἀναβολή. 2) ἀπόδοσις. 3) ἀναφορά. μτφ. ἀ) ἀπολογισμός, λόγος (ἄρχοντός τινος εἰς τὴν σύγκλητον). β') δι-(ἐξ)ήγησις.

rēlātor, ōris, ἀ. (refero) (σπαν.) ὁ ἀναφέρων, ἀπολογιζόμενος (εἰς τὴν σύγκλητον).

rēlātūrus, a, um, μ. μέλ. τοῦ refero.

1. rĕlātus, a, um, μ. π. τοῦ refero.

2. rēlātus, ūs, ἀ. (refero) ἀναφορά. 2) = relatio.

rĕlaxātĭo, iōnis, θ. (relaxo) ἀναγαλασμός, ἄνεσις. μτφ. r. doloris, καταπραΰνσις τῆς λύπης.

rĕ-laxo, 1. aliquid, (ἀνα)χαλῶ, ἀνίημι, χαλαρῶ, κατ' ἐξοχήν· χαλῶ, ἀνοίγω, λύω τι. 2) μτφ. χαλῶ, λύω, λωφῶ τινα ἢ τι. r. animum, ἄνεσιν λαμβάνω. r. me ἢ ἁπλῶς relaxo ἢ relaxor, χαλῶ, λωφῶ, ἄνεσιν λαμβάνω.

rĕlectus, a, um, μ. π. τ. relego. 2.

rĕlēgātĭo, iōnis, θ. (relego 1.) ἀποπομπή, ἐξορισμός, ἐκτοπισμός.

1. rĕ-lēgo, 1. aliquem, ἀπο(πέμπω)χωρίζω τινά, ὅθεν ἐκτοπίζω, ἐξορίζω τινά.

2. rĕ-lĕgo, lēgi, lectum, 3. aliquid, 1) (ποιητ.) ἀναλέγω, συλλέγω τι. r. filum, ἀνατυλίσσω τὸ νῆμα. 2) (ποιητ.) πάλιν διανύτω, πάλιν διέρχομαί τι. 3) (πάλιν) ἀναγιγνώσκω τι. 4) μτφ. πάλιν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

διέρχομαι, ἀναπολῶ, ἐπαναλαμβάνω τι.

rĕ-lentesco, ĕre, (ποιητ.) ἀμεταβ. ἀναχαλῶμαι, πάλιν χαλαρὸς ἢ χαῦνος γίγνομαι.

rĕlēvi, πρκ. τ. relino.

rĕ-lĕvo, 1) (ποιητ.) aliquid, κουφίζω, αἴρω τι. 2) (ἀνα)κουφίζω τι. συνήθ. μτφ. (ἐπι)κουφίζω τινὰ ἢ τι. r. aliquem, παρηγορῶ τινα.

rĕlĭctĭo, iōnis, θ. (relinquo) (ἐγ)κατάλειψις.

rĕlictus, a, um, μ. π. τ. relinquo.

rĕlĭcuus, = reliquus.

rĕlĭgātĭo, iōnis, θ. (religo) ἀνάδεσις.

rĕlĭgĭo, iōnis, θ. (πιθανῶς ἐκ τοῦ religo = relego) θρησκεία, ἡ περὶ τοὺς θεοὺς εὐλάβεια, θεοσέβεια, ὁσιότης. 2) τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς δέος, ὁ παρὰ τῶν θεῶν φόβος, ἡ πρὸς τὸ θεῖον αἰδώς, καὶ ἡ δεισιδαιμονία. r. est dicere, οὐχ ὅσιόν ἐστιν εἰπεῖν, αἰδοῦμαι εἰπεῖν. habere aliquid religioni ἢ in religione, trahere in religionem, ἐνθύμιον ποιεῖσθαί τι. 3) ὁσιότης τὸ ἱεροπρεπές, τιμή. 4) ἄγος, μύσος. 5) ἡ τῶν θεῶν θεραπεία, ἡ λατρεία, τὰ περὶ τοὺς θεούς. religionum jura, τὰ περὶ τοὺς θεοὺς δίκαια. 6) τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας, τὸ ἱερόν, τὸ ἱερὸν ἄγαλμα ᾠδ. 7) εὐλάβεια, ἀκρίβεια, officii, τοῦ καθήκοντος.

rĕlĭgĭōse, (sius, sissimus), ἐπίρ. (religiosus) θεο(εὐ)σεβῶς, ὁσίως. 2) εὐλαβῶς, ἀκριβῶς.

rĕlĭgĭōsus, a, um, (sior, sissimus), (religio) θρῆσκος, θεο(εὐ)σεβής. 2) ἱερός, ἱεροπρεπής, ἅγιος. 3) r. dies, ἀποφρὰς ἡμέρα. 4) εὐλαβής, ἀκριβής.

rĕ-lĭgo, 1. (αἰτ.) (ἀνα)δέω, δεσμεύω τινὰ ἢ τι. 2) (ποιητ.) ἀποδέω = λύω τι.

rĕ-lĭno, lēvi, lĭtum, 3. (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) ἀποχρίω, dolia, τὰς ἀργίλους = ἀνοίγω τοὺς πίθους. r. mella, ἐξαιρῶ τὸ μέλι.

rĕ-linquo, līqui, lictum, 3. (αἰτ.) (κατα)λείπω τινὰ ἢ τι. aliquem legatum castris praesidio, καταλείπω τὸν ἀντιστράτηγον φρουρὸν τοῦ στρατοπέδου. Ἐκ τούτου = καταλείπω, ἐῶ τινα ἢ τι. aliquos insepultos, τινὰς ἀτάφους. r. domum, ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας. r. animam ἢ vitam, (ποιητ.) ἀποθνήσκω· καὶ vita (animus) eum relinquit = ἀποθνήσκει. 2) καταλείπω (ἀποθνήσκων), λείπομαί τι. domum, filios, οἶκον, υἱούς, heredem, κληρονόμον. 3) (ὑπο)λείπω τι, equitatus partem, μέρος τοῦ ἱππικοῦ. Συνήθ. relinquitur, (ὑπο)λείπεται, λοιπόν, ὑπόλοιπόν ἐστι. 4) ἀπο(ὑπο)λείπω, νικῶ τινα. 5) λείπω, ἀπο(κατα)λείπω, ἐγκαταλείπω, προ(δίδωμι)/εμαί τινα ἢ τι. r. signa, λείπω τὴν τάξιν. 6) καταλείπω, ἀφίημι, παρίημι, ἐῶ τι, ὀλιγωρῶ τινος. relictis omnibus rebus, πάντα ἀφείς, πάντα ἐάσας. agrorum cultum, ἀφίημι, ἐῶ ἀγεωργήτους τοὺς ἀγρούς.

1. rĕlīqui, πρκ. τ. relinquo.

rĕlĭquĭae, ārum, θ. πλ. (relinquo) (περι)λείμματα, λείψανα, τὰ λοιπά, ὑπόλοιπα, κόνις, τέφρα (νεκροῦ) κυρίως καὶ μτφ.

rĕlĭquus, a, um, (relinquo) 1) (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καθ' ἑν.) λοιπός, ἐπί(ὑπό)λοιπος. hoc mihi est reliquum, τοῦτό μοι λείπεται· ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. τὸ λοιπόν, ὑπόλοιπον. r. vitae, ὁ ἐπίλοιπος βίος. r. est ut- (ἢ μεθ' ἁπλῆς ὑποτ.) ἢ ἀπαρ. λείπεται, λοιπὸν ἐστιν· nihil reliqui est, οὐδὲν ὑπόλοιπόν ἐστιν. aliquid reliquum (ἢ reliqui alicui) facere, ὑπολείπειν τινί τι. nihil reliqui facere ά) = οὐδὲν λείπεσθαι. β') = οὐκ ἀπολείπειν, ad celeritatem, ὑπερβολὴν ταχύτητος. Ἐκ τούτου. Α') ἐπὶ χρόνου· = ἐπίλοιπος, μέλλων, ὕστερος. Β') reliqua pecunia ἢ reliquum, i, οὐ. τὸ ἐπίλοιπον τοῦ ὀφειλήματος, ἡ λοιπάς. 2) (ὡς ἐπί

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τὸ πολὺ κατὰ πλ.) λοιπός, ὁ ἄλλος, οἱ ἄλλοι, οἱ λοιποί.

relligĭo, relligiossus, = religio, religiosus.

relliquiae, relliquus (ποιητ.) ἀντὶ reliquiae, reliquus.

rĕ-lūcĕo, lūxi, ēre, ἀμεταβ. ἀνα-(ἀντι)λάμπω.

rĕ-lūcesco, luxi, ĕre, = reluceo.

rĕ-luctor, 1. (ποιητ.) ἀμεταβ. ἀντι(παλαίω, μάχομαι) τείνω· μετὰ ἢ ἄνευ δοτ. ἀνθίσταμαι, ἐναντιοῦμαι (τινι).

reluxi, πρκ. τ. reluceo, relucesco.

rĕ-mando, 1. alicui aliquid, ἀναγγέλλω τινί τι.

rĕ-mănĕo, mansi, mansum, 2, ἀμεταβ. (ἀνα)μένω, 2) (δια)μένω.

rĕmansi, πρκ. τοῦ remaneo.

rĕmansĭo, iōnis, f. (remaneo) (δια)μονή.

rĕmĕdĭum, ĭi, οὐ. (re-medeor) ἴαμα, ἐπικούρημα, θεράπευμα, (ἀντι)φάρμακον. 2) καθόλου· μετὰ γεν., δοτ. ἡ ad καὶ αἰτ. ἐπικούρημα, βοήθεια.

rĕmensus, a, um, μ. π. τοῦ remetior.

rĕ-mĕo, 1. (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) ἐπάνειμι, ἐπανέρχομαι, ἐπαναγωρῶ, Aegypto, ἐξ Αἰγύπτου, (in) urbes, εἰς τὰς πόλεις.

rĕ-mētĭor, mensus sum, īri, (ποιητ.) aliquid, ἀναμετρῶ, πάλιν μετρῶ τι. ὅθεν Α') r. astra, πάλιν θεωρῶ, σκοπῶ. μτφ. = ἀναπολῶ τι. Β') ἀναμετροῦμαι, πάλιν διέρχομαί τι, iter, τὴν ὁδόν, καὶ παθ. pelago remenso, διαπλεύσαντες τὸ πέλαγος.

rēmex, rēmĭgis, ὁ. (remus-ago) ἐρέτης, κωπηλάτης. 2) (ποιητ.) τὸ ἐρετικόν, οἱ κωπηλάται.

Rēmi, ōrum, ὁ. πλ. Ῥῆμοι, ἔθνος τῆς Βελγικῆς.

rēmĭgātĭo, iōnis, f. (remigo) ἐρεσία, κωπηλασία.

rēmĭgĭum, ĭi, οὐ. (remex) 1) (ποιητ.) = remigatio. 2) (ποιητ.) τὸ ἐρέσσειν, ἡ πτῆσις. 3) αἱ κῶπαι. 4) τὸ ἐρετικόν, οἱ κωπηλάται.

rēmĭgo, 1. (remex) ἀμεταβ. ἐρέσσω, κωπηλατῶ.

rĕ-mĭgro, 1. ἀμεταβ. ἐπανέρχομαι, ἐπαναγωρῶ, Roman, εἰς Ῥώμην, ἢ μετὰ τῆς in, ad καὶ αἰτ.

rĕ-mĭniscor, sci, alicujus καὶ **aliquid,** ἀναμιμνήσκομαί τινος ἤ τι. 2) r. aliquid, ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω τι.

rĕ-miscĕo, miscŭi, mistum ἢ **mixtum, 2** μετὰ γεν. καὶ ἀφ. ἀναμίγνυμί τι ἔν τινι.

rēmīsi, πρκ. τ. remitto.

rēmisse, (sius, sissimus) ἐπίρ. (remissus) ἀνέτως, ἀνειμένως, πράως.

rēmissĭo, iōnis, f. (remitto) ἄνεσις, ὕφεσις, γάλασις, superciliorum, τῶν ὀφρύων (κατ' ἀντίθ. πρὸς τὸ retractio). Ἐκ τούτου· 2) μτφ. Α') ὕφεσις, ἔνδοσις (ἢ κατ' ὀλίγον ἐλάττωσις). r. febris, ἡ λώφησις τοῦ πυρετοῦ. Β') r. (animi) α) = ἄνεσις, ἀνακούφισις, ῥᾳστώνη τῆς ψυχῆς. β') = ἔνδοσις, πραΰτης καὶ γαυνότης. Γ') κούφισις, ἄφεσις, poenae, τῆς ποινῆς.

rēmissus, a, um, (sior, sissimus) (μ. π. τ. remitto) ἀνειμένος, ἄνετος, γαλαρός. 2) μτφ. Α') γαῦνος, νωθρός, ῥάθυμος· ἢ φαιδρός, εὔθυμος. Β') πρᾶος, ἥπιος.

remistus, a, um, μ. π. τ. remisceo.

rĕ-mitto, mīsi, missum, 3. (αἰτ.) ἀνα-(ἀπο)πέμπω, πάλιν ἀποπέμπω τινὰ ἤ τι, obsides alicui, τοὺς ὁμήρους τινί (ἀποδίδωμι). Ἐκ τούτου· r. telum, ἔμπαλιν ἀφίημι, ὀπίσω βάλλω τὸ βέλος. chorda r. sonum, ἡ χορδὴ φωνὴν ἀνίησι. r. vocem, ἀντηχῶ. 2) ἀνίημι, ἀναδίδωμί τι. 3) ἀνίημι, χαλῶ τι, habenas, τὸν χαλινόν. (ποιητ.) r. vincula, λύω τὰ δεσμά. r. brachia, καθίημι τοὺς βραγίονας. μτφ. r. animum ἢ me ἢ ἁπλῶς remittor, ἄνεσιν τῇ ψυχῇ παρέγω, ἀναπαύομαι. remitto, bellum, παύομαι τοῦ πολέμου. r. aliquid iracundiae, χαλῶ τὴν ὀργήν. dolor r. se ἢ remittitur, ἡ λύπη ἀνίησι, λωφᾷ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

καὶ ἀμεταθ. ventus, dolor remittit, ὁ ἄνεμος, ἡ λύπη λωφᾷ, χαλᾷ. 4) alicui aliquid, ἀφίημι, παρα(ἀπο)λύω τινά τινος. Ἐκ τούτου· ά)=συγχωρῶ, διξμί τινί τι. β') r. patriae inimicitias, ἀποτίθεμαι τὰς ἔχθρας χαριζόμενος τῇ πατρίδι.

remixtus, a, um, = remistus.

Remmĭus, a, um, Ῥέμμιος, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους.

rĕ-mōlĭor, līitussum, līri, (ποιητ.) βίᾳ ἀν(ἀπ)ωθῶ, ἀνα(ἀπο)κινῶ τι.

rĕ-mollesco, ĕre, ἀμεταθ. ἀνα(μαλάσσομαι)τήκομαι. μτφ. ά) μαλάσσομαι, ἐκθηλύνομαι. β') πραΰνομαι.

rĕ-mollĭo, līvi καὶ lĭi, līitum, 4. (ποιητ.) aliquid, (ἀνα)μαλάσσω τι. 2) μτφ. aliquem, μαλάσσω, πραΰνω, κινῶ τινα.

remŏram, συγκεκ. ἀντὶ removeram.

rĕmŏrāmen, ĭnis, οὐ. (remoror) ἀναβολή.

rĕ-morděo, mordi, morsum, 2. 1) (ποιητ.) ἀναδάκνω. 2) μτφ. πάλιν δάκνω, λυπῶ, aliquem, τινά.

rĕmŏris, e, βραδύς.

rĕ-mŏror, 1. 1) ἀμεταθ. διατρίβω, βραδύνω, in Italia, ἐν Ἰταλίᾳ. 2) μεταθ. αἴτ. βραδύνω, παρατείνω, ἐπ(κατ)έχω, κωλύω τινὰ ἢ τι.

rĕmōte, (tius) ἐπίρ. (remotus) πόρρω, μακράν.

rĕmōtĭo, iōnis, θ. (removeo) ἀποκίνησις, μτφ. ἀποτροπή, ἀπαλλαγή.

rĕmōtus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. removeo) ἀνακεχωρηκώς, πόρρω κείμενος. 2) μτφ. μετὰ τῆς a καὶ ἀφ. ἢ ἁπλῇ ἀφ. ἢ ἁπλῶς rem, ά) ἀφεστηκώς, κεχωρισμένος, διαφέρων τινός. β') ἐλεύθερός τινος. 3) ἀδόκιμος, ἀπόβλητος. ὡς οὐσ. remota = rejecta, reducta.

rĕ-mŏvĕo, mōvi, mōtum, 2. μετὰ τῆς a, ex, de καὶ ἀφ. ἢ ἁπλῶς rem, ἀποκινῶ, ἀποσκευάζω, ἀπαλλάττω, ἐκποδὼν ποιοῦμαι (ἀπομακρύνω), ἀπελαύνω τι ἔκ τινος ἢ ἁπλῶς τί, παύω τινά τινος. remotis arbitris, ἀπομακρυνθέντων τῶν παρόντων, = ἄνευ μαρτύρων. remoto joco, = ἄνευ ἀστειϊσμοῦ, σπουδαίως. 2) (ποιητ.) r. aliquem a vita = ἀποκτείνω τινά.

rĕ-mūgĭo, īre, (ποιητ.) ἀμεταθ. ἀντιμυκῶμαι, ἀντηχῶ, ἀνακτυπῶ.

rĕ-mulceo, mulsi, mulsum, 2. (ποιητ.) aliquid, ἀναστῶ, ὑποστέλλω τι, caudam, τὴν οὐράν.

rĕmulcum, i, οὐ. (ῥυμουλκῶ) ῥῦμα. remulco traho ἢ abduco navem, ῥυμουλκῶ τὴν ναῦν.

rĕmulsi, πρκ. τ. remulceo.

Rĕmŭlus, i, ἀ. Ῥεμύλος, βασιλεὺς τῆς Ἀλβης. 2) ὄνομα ἥρωός τινος.

rĕmūnĕrātĭo, iōnis, θ. (remuneror) ἀντίδοσις, ἀμοιβή, ἀντιδωρεά.

rĕ-mŭnĕror, 1. (σπαν.—ro) aliquem aliqua re, ἀμείβομαί τινά τινι. 2) remunero aliquid, ἀμείβομαί τι.

1. Remūrĭa, ōrum, οὐ. πλ. = Lemuria.

2. Rĕmūrĭa, ae, θ. Ῥεμουρία, τόπος τις ἐπὶ τοῦ Ἀβεντίνου λόφου ἐν Ῥώμῃ, ἔνθα ὁ Ῥῶμος θυσίαν ἐτέλεσε διὰ τὴν τῆς Ῥώμης κτίσιν.

rĕ-murmŭro, 1. (ποιητ.) ἀμεταθ. ἀντηχῶ, ἀντιφωνῶ.

1. rēmus, i, ἀ. ἐρετμός, κώπη. κυρίως ᾗ μτφ. (ποιητ.) περὶ τῶν χειρῶν ᾗ ποδῶν τῶν κολυμβόντων, τῶν πτερῶν τῶν πτηνῶν. παροιμ. remis velisque ἢ ventis remis ἢ velis remisque = πάσῃ δυνάμει, ὁρμητικώτατα.

2. Rĕmus, i, ἀ. Ῥέμος, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ῥωμύλου.

rēn, ῐδ. renes.

rĕ-narro, āre, (ποιητ.) aliquid, πάλιν διέρχομαι, διηγοῦμαί τι.

rĕ-nascor, nātus sum, sci, ἀμεταθ. πάλιν γεννῶμαι εἴτε γίγνομαι, ἀνα(γεννῶμαι)φύομαι, κυρίως ᾗ μτφ.

rĕ-nāvĭgo, āre, ἀμεταθ. ἀναπλέω, ὀπίσω πλέω.

rĕ-nĕo, ēre, (ποιητ.) aliquid, ἀνα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

κλώθω τι. (=κλωσμένον τι ἐκτυλίσσω).

rēnes, um, ἀ. πλ. τ. ren. νεφρός, νεφροί.

rē-nīdĕo, ēre, ἀμεταβ. (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) (ἀπο)λάμπω, (ἀπο)στίλβω. 2) μτφ. ἀ) λάμπω ὑπὸ χαρᾶς = εὐφραίνομαι. β') μειδιῶ.

re-nītor, nīsus ἢ nixus sum, nīti, alicui, ἀντερείδω, ἀντιτείνω = ἀνθίσταμαί τινι.

1. rĕ-no, 1. (ποιητ.) ἀμεταβ. ὀπίσω νήχομαι. 2) ἀνανέω, ἀναδύομαι.

2. rēno ἢ Rheno, ōnis, ὁ. (γαλλικὴ λέξις) τάρανδος. 2) renonum tegumentum ἢ ἁπλῶς r. διφθέρα ἢ ἔνδυμα ἐκ τῆς δορᾶς τοῦ ταράνδου.

rē-nōdo, 1. (ποιητ. σπαν.) aliquid, ἐπιχαλῶ, λύω τι.

rēnŏvāmen, ĭnis, οὐ. (renovo) (ποιητ.) ἡ νέα μορφή, ἀνανέωσις.

rēnŏvātĭo, iōnis, ὁ. (renovo) ἀνανέωσις. κατ' ἐξαχήν· r. numorum, ἀνατοκισμός.

rē-nŏvo, 1. aliquid, ἀνακαινίζω, ἀνανεῶ τι. Ἐκ τούτου ἀ) (σπαν.) ἐπαναλαμβάνω, aliquid, τί. β') ἀνα(λαμβάνω) ζωπυρῶ τι. r. me ἀναλαμβάνω, ἀναρρώνυμαι.

rēnŭi, πρκ. τοῦ renuo.

rē-nūmĕro, 1. alicui aliquid, ἀν(ἀπ)αριθμῶ τινί τι.

rēnuncĭātĭo, iōnis, ὁ. (renuncio) ἀπαγγελία, δεῖξις.

rē-nuncĭo ἢ renuntio, 1. alicui aliquid, (ἀν,ἀπ)ἀγγέλλω τινί τι. 2) ἀναγγέλλω, ἀνακηρύττω, aliquem consulem, τινὰ ὕπατον. 3) ἀπειπεῖν, ἀπείπασθαί τι. r. amicitiam alicui, λύω τὴν πρός τινα φιλίαν. ὄθεν r. alicui, χωρίζομαι, ἀφίσταμαι, ἀπαλλάττομαί τινος.

rē-nŭo, nŭi, nūtum, 3. ἀνανεύω, ἀπαρνοῦμαι, ἐναντιοῦμαι, κωλύω. r. alicui, ἀνανεύω τινί, οὐκ ἐῶ τινα. r. convivium, οὐ δέχομαι τὴν ἑστίασιν.

rĕor, rătus sum, rēri, (ἴδ. ratus) λογίζομαι, τεκμαίρομαι. 2) συνήθ. λογίζομαι, νομίζω, ἡγοῦμαι, οἶμαι. ut reor, ὥσπερ νομίζω, ὡς ἐγῷμαι.

rĕpāgŭla, ōrum, οὐ. πλ. (repango) ὁ ἐπιβλής, μάνδαλος, μοχλὸς (τῆς θύρας). 2) μτφ. κώλυμα, ὅρος. ᾠδ.

rĕ-pandus, a, um, (ποιητ.) ἀνάσιμος, σιμός. 2) ἀνάκυρτος, κυρτός, καμπύλος.

rĕpărābĭlis, e, (reparo) δυνάμενος ἐπισκευασθῆναι.

rĕ-părŏ, 1. aliquid, πάλιν ἢ αὖθις παρασκευάζω ἢ κατασκευάζω τι, ἐπανορθῶ, ἀνανεῶ, ἀποκαθίστημί τι. r. urben, ἀνοικοδομῶ τὴν πόλιν. r. bellum, ἀνανεῶ τὸν πόλεμον. r. novas vires, ἀναλαμβάνω νέας δυνάμεις. μτφ. reparor, ἀναλαμβάνω ἑαυτόν, ἀναρρώνυμαι. 2) ἀνταγοράζω, ἐμπορεύομαί τι. vinum merce, ἀνταγοράζω οἶνον ἐμπορεμάτων.

rĕpastĭnātĭo, iōnis, ὁ. (repastino) σκάλισις, σκάλευσις, βωλοστροφία.

rĕ-pastĭno, 1. (ἀνα)σκαλεύω, σκαλίζω, βωλοστροφῶ.

rĕ-pecto, (pexi, σπαν.) pexum, 3. aliquid, αὖθις κτενίζω, (δια)κτενίζω τι.

rĕ-pello, pŭli, (καὶ ποιητ. repŭli), pulsum, 3. (αἰτ.) ἀπωθῶ, ἀποκρούω τινά ἢ τι. (ποιητ.) telum repellitur aere, τὸ βέλος ἀποκρούεται ὑπὸ τῆς χαλκῆς ἀσπίδος. tellure pedibus repulsa in nubes abiit, τὴν γῆν τῆς ποσὶν ἐπικρούσας εἰς τὰ νέφη ἀπῆλθεν. 2) μτφ. ἀ) ἀπωθῶ, ἀπελαύνω τινὰ ἢ τι. r. aliquem a conatu, κωλύω τινὰ τοῦ ἐπιχειρήματος. repellor spe, τῆς ἐλπίδος ἀποτυγχάνω. β') ἀπωθοῦμαι, ἀποτρίβομαι, preces, τὰς δεήσεις. γ') ἀπο(τρίβομαι) τρέπομαί τι.

rĕ-pendo, pendi, pensum, 3. aliquid, ἀντι(ζυγίζω)σταθμίζω τι. aurum pro capite alicujus, χρυσοῦ τὴν κεφαλήν τινος, χρυσὸν ἰσόσταθμον τῇ κεφαλῇ τίνος ἀποδίδωμι. ὄθεν = λυτρῶ. miles auro repensus, ὁ λυτρωθεὶς στρατιώτης. 2) alicui

aliquid, ἀμείβομαί τινά τινι, ἀνταποδίδωμί τινί τι. r. damna formae ingenio, τὸ τῆς μορφῆς ὑστέρημα τῷ προτερήματι τῆς ψυχῆς διορθοῦν. 3) (σπαν.) aliquid, σταθμῶμαι, ἐξετάζω τι.

1. rĕpens, ntis, = repentinus.

2. rĕpens, ntis, μ. ἐν τ. repo.

rĕpensus, a, um, μ. π. τ. rependo.

rĕpente, ἐπίρ. (repens) (ἐξ)αίφνης, ἀπροσδοκήτως.

rĕpentīno = repente.

rĕpentīnus, a, um, (repente) (ἐξ)-αίφνίδιος, ἀπροσδόκητος.

rĕpercussus, a, um, μ. π. τοῦ

rĕ-percŭtĭo, cussi, cussum, 3. aliquid, ἀπωθῶ, εἰς τοὐπίσω ὠθῶ τι. r. discum, ἀναπάλλω τὸν δίσκον. r. lumen ἢ Phoebum, τὸ φῶς, τὰς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας ἀνανακλᾶν. συνήθ. παθ. repercussa vox, ἀνανακλωμένη φωνή. 2) μτφ. ἀποκρούω, ἀπωθοῦμαι, ἀπωτρέπωμαι.

rĕpĕrĭo, pĕri, (ποιητ. repperi), pertum, 4. (re-pario) (αἰτ.) ἀνευρίσκω, (ἐξ)εὑρίσκω τινὰ ἢ τι. μτφ. ά) (ἀν)εύρίσκω, μανθάνω, γιγνώσκω τι. Pythagoras in Italiam venisse reperitur, ὁ Πυθαγόρας ἐν Ἰταλίᾳ ἐλθὼν ἀνευρίσκεται (γνωστὸν ὅτι ὁ Π. κτλ.) καὶ μετὰ διπλῆς αἰτ. r. aliquem fidelem, πιστὸν ὄντα ἀνευρίσκω τινά. Συχν. παθ. pares reperiuntur, ἴσοι ὄντες εὑρίσκονται, φαίνονται. β') εὑρίσκω τι, τυγχάνω τινός. 3) (ἐξ)εὑρίσκω, ἐπινοῶ τι.

rĕpertor, ōris, ἀ. (reperio) (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) ὁ ἀνευρών τι, (ἐφ)ευρετής, αἴτιος, ἀρχηγός τινος.

rĕpertus, a, um, μ. π. τ. reperio.

rĕpĕtītĭo, ōnis, θ. (repeto) ἐπανάληψις, ἀνακεφαλαίωσις.

rĕpĕtītor, ōris, ἀ. (repeto) ὁ ἀπαιτῶν.

rĕpĕtītus, a, um, μ. π. τοῦ

rĕ-pĕto, petīvi ἢ petĭi, petītum, 3. 1) πάλιν ἢ αὖθις ὁρμῶ ἐπὶ τόπον, ἐπανέρχομαι, ἐπαναχωρῶ ἐπὶ τόπον, (ποιητ.) aliquem, πρός τινα. r. pugnam, αὖθις ὁρμῶ εἰς τὴν μάχην. Ἐκ τούτου = πάλιν λογίζομαι, πάλιν ἀριθμῶ. 2) πάλιν ἢ αὖθις ἐπιχειρῶ τινι, αὖθις ὁρμῶ ἐπί τινα ἢ τι. 3) ἀναμιμνήσκομαί, ἀναλαμβάνω τι. Ἐκ τούτου· ά) r. aliquid memoriā ἢ r. memoriam alicujus rei, καὶ ἁπλῶς r., ἀναλαμβάνω τι εἰς τὴν μνήμην, ἀναπολῶ τι, ἀναμιμνήσκομαί τινος. β') ἐπαναλαμβάνω, ἀνανεῶ, αὖθις ποιῶ τι. r. auspicia, αὖθις ἐπιτελῶ τὸν οἰωνισμόν. γ') ἐπαναλαμβάνω, ἐπάνειμί τι, ἄνωθεν ἄρχομαι. alte repetere orationem, ἄνωθεν ποιεῖσθαι, ἐξ ἀρχῆς ἀναλαμβάνειν τὸν λόγον. repetunt ab Erechtheo Codrum, ἀνοφέρουσιν εἰς Ἐρεχθέα Κόδρον (τὸ τοῦ Κόδρου γένος). 4) ἀπαιτῶ τι. crimen (pecuniarum) repetundarum ἢ ἄνομος ἀργυρολογία, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ κάκωσις ἐπαρχίας.

rĕpĕtundae, ἴδ. repeto.

repexus, a, um, μ. π. τ. repecto.

rĕ-plĕo, plēvi, plētum, 2. aliquid, πάλιν ἀναπίμπλημι, πάλιν (ἀνα)-πληρῶ τι, aliquid re, τί τινος. 2) (ἀνα)πίμπλημι, πληρῶ τί τινος. r. virginem, πληρῶ, κυίσκω παρθένον.

rĕplētus, a, um, (μ. π. τ. repleo) aliqua re, ἀνάπλεως, πλήρης τινός.

rĕplĭcātĭo, ōnis, θ. (replico) ἀνά-(πτυξις) πλωσις.

rĕ-plĭco, cāvi (σπαν. cŭi,) cātum, (σπαν. cĭtum) āre, aliquid, ἀνα-(πλῶ) πτύσσω, ἀνελίττω τι. r. memoriam annalium (χ. temporum), ἐπισκοπῶ, ἀποβλέπω, ἀναπολῶ τὴν ἱστορίαν τῶν χρόνων.

rĕpo, repsi, reptum, 3. ἀμεταβ. (κυρίως περὶ τῶν ἐντόμων καὶ τῶν ὁμοίων ζώων, τῶν μικροὺς πόδας ἐχόντων) ἕρπω, ἑρπίζω. Ἐκ τούτου· μτφ. ά) βραδέως βαδίζω, ῥέω κτλ. β') sermones repentes per humum, (ποιητ.) λόγοι χαμερπεῖς, ταπεινοί

rĕ-pōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, 3. (ἡ μεγ.

repostus (ποιητ.) = **repositus**) **aliquid**, πάλιν τίθημί τι. **pecuniam (in)thesauris**, τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς θησαυροὺς πάλιν κατατίθημι. **r. columnas**, ἀνορθῶ κίονας· (ποιητ.) **r. aliquem in sceptra**, ἀποκαθίστημί τινα εἰς τὴν βασιλείαν. 2) εἰς τοὐπίσω τίθημί τι. **r. cervices**, ἀνα(κάμπτω)κλίνω τὸν τράχηλον. Κατ' ἐξοχήν· ά) ἀπο(τίθεμαι)ταμιεύομαι, ἀποθησαυρίζω τι. β') ἀπο(τίθημι, ἀπο(τίθεμαι)δύομαί τι. γ') θάπτω τινά. 3) τίθημί τι. **ligna super foco**, ἐπιτίθημι ξύλα τῇ ἐσχάρᾳ. ὅθεν· μτφ. **r. aliquem in numero deorum ἢ in deos**, τίθημί τινα ἐν τοῖς θεοῖς. **r. spem in virtute**, ἔγω τὴν ἐλπίδα ἐν τῇ ἀρετῇ. 4) ἀντικαθίστημί τινά τινος, τινὰ ἀντί τινος. Ἐκ τούτου· ά) ἀπο(δίδωμι)τίνω τι. β') ἀποκρίνομαί τι.

rĕ-porto, 1. (αἰτ.) (ἐπ)ανακομίζω, ἐπανάγω τινὰ ἢ τι. **r. pedem ἢ me**, ἀναποδίζω, ἐπανέρχομαι. **verba reportare** (περὶ τῆς ἠχοῦς) ἀποδιδόναι, ἀνταναklᾶν τὰς λέξεις. Ἐκ τούτου· ά) ἐπαναφέρω, ἀν(απ)αγγέλλω τι. β') (ἀνα)κομίζομαι, φέρομαι, ἄρομαι, κτῶμαί τι.

rĕ-posco, ĕre, **aliquid aliquem ἢ aliquem ab aliquo**, ἀπαιτῶ τι παρά τινος ἢ τί τινα. **r. poenas ἢ aliquem ad poenam**, ἐξαιτῶ τινα εἰς τιμωρίαν.

rĕpŏsĭtus, a, um, μ. π. τ. **repono**.

rĕpostor, ōris, ὁ. (**repono**) (ποιητ.) ἐπισκευαστής.

repostus, a, um, (ποιητ.) = **repositus**.

rĕpŏsŭi, πρκ. τ. **repono**.

rĕpōtĭa, ōrum, οὐ. πλ. (**re-poto**) (ποιητ.) ἡ ἐπίδοσα (ἡ μετά τινα ἑορτὴν ἡμέρα, κατ' ἐξοχήν δὲ ἡ μετὰ τοὺς γάμους).

reppĕri, (ποιητ.) πρκ. τ. **reperio**.

reppŭli, (ποιητ.) πρκ. τ. **repello**.

rĕpraesentātĭo, iōnis, θ. (**repraesento**), ἀπαρίθμησις ἑτοίμου ἀργυρίου (τὰ μετρητά).

rĕpraesento, 1. (**re-praesens**) **aliquid**, παρίστημί τι. 2) παραυτίκα ποιῶ τι, παραχρῆμα ἐπιχειρῶ τινι, ταχύνω, ἐκτελῶ τι. 3) ἀπαριθμῶ ἀργύριον, ἀποτίνω δι' ἑτοίμου ἀργυρίου.

rĕ-prĕhendo (prendo), **prehendi**, (prendi), **prehensum**, (**pressum**) 3. ἐπι(ἀντι)λαμβάνομαι, λαμβάνομαί τινος, καταλαμβάνω, κατέχω τινά. **aliquem pallio**, λαμβάνομαί τινος τῷ ἱματίῳ. (ποιητ.) **r. aliquid memori mente** = μνημονεύω, μιμνήσκομαί τινος. 2) μτφ. ά) (αἰτ.) (καθ)ἅπτομαί τινος, μέμφομαι, ψέγω τινὰ ἤ τι, ἐπιτιμῶ τινι. β') ἐν τῇ ῥητορ. ἀνασκευάζω, ἐλέγχω τι.

rĕprĕhensĭo, iōnis, θ. (**reprehendo**) ἐπ(άν)οχή. **sine reprehensione**, ἄνευ κωλύματος. 2) ἡ μέμψις, ὁ ψόγος, ἡ ἐπιτίμησις. 3) ἐν τῇ ῥητορ. ἀνασκευή, ἔλεγχος.

rĕprĕhenso, āre, (θαμ. τ. **reprehendo**) ἐπι(ἀντι)λαμβάνομαί τινος.

rĕprĕhensor, ōris, ἀ. (**reprehendo**) ψέκτης, ἐπιτιμητής. 2) ὁ ἐπιδιορθῶν τι.

rĕprĕhensus, a, um, μ. π. τ. **reprehendo**.

rĕprend- ᾧ **reprens-** = **reprehend-** ᾧ **reprehens-**.

rĕpressi, πρκ. τοῦ **reprimo**.

rĕpressor, ōris, ἀ. (**reprimo**) ὁ καταπιέζων, κατα(συ)στέλλων.

rĕpressus, a, um, μ. π. τοῦ

rĕprĭmo, pressi, pressum, 3. (**re-premo**) (αἰτ.) ἀνα(συ)στέλλω, κατ(ἐπ)έγω τινά ἤ τι, κωλύω τινά τινος κυρίως καὶ μτφ. **r. me**, κατέγω ἐμαυτόν, κρατῶ ἐμαυτοῦ.

rĕprōmissĭo, iōnis, θ. (**repromitto**) (δι)ἐγγύησις, ἀμοιβαία ἐγγύησις.

rĕ-prōmitto, mīsi, missum, 3. **aliquid**, ἀνθυπισχνοῦμαι, πάλιν ὑπισχνοῦμαί τι.

repsi, πρκ. τοῦ **repo**.

rĕpto, 1. (θαμ. τοῦ **repo**) (ποιητ.) = **repo**.

rĕpŭdĭātĭo, iōnis, θ. (**repudio**) ἀπόβολή, ἀποβοκιμασία.

rĕpŭdĭo, 1. aliquid, ἀποποιοῦμαι, οὐ δέχομαί τι. 2) r. uxorem, ἀποπέμπω τὴν γυναῖκα. virum, ἀπολείπω τὸν ἄνδρα. 3) ἀποβάλλω, ἀποδοκιμάζω τινά ἤ τι, καταφρονῶ τινος.

rĕpŭdĭum, ĭi, οὐ. (repudio) ἀπάρνησις, ἀποπομπή, κατ' ἐξοχὴν νύμφης ἡ γυναικός, καὶ ἀπόλειψις ἀνδρός, διάλυσις ἐγγύης ἡ γάμου. r. renunciare (remittere, mittere, dicere) uxori, = ἀποπέμπειν τὴν γυναῖκα

rĕ-pŭĕrasco, ĕre, ἀμεταθ. ἀνανηπιεύομαι, πάλιν παῖς γίγνομαι.

rĕpugnanter, ἐπίρ. (repugno) μετ' ἐναντιώσεως, ἀντιστατικῶς.

rĕpugnantĭa, ae, θ. (repugno) ἀντιμάχησις, ἀντίστασις. μτφ. ἐναντίωσις, ἀντιλογία.

rĕ-pugno, 1. ἀντιμάχομαι, ἀνθίσταμαι, ἀμύνομαι. 2) μτφ. a) contra aliquid ἢ alicui rei, ἐναντιοῦμαί τινι ἢ πρός τι. b') r. alicui, ἐναντιοῦμαι, ἀντιλέγω τινί. ὡς οὐσ. repugnantia ium, οὐ. πλ. τὰ ἐναντία, τὰ ἀντίλογα.

rĕpŭli, πρκ. τ. repello.

repulsa, ae, θ. (repello) ἀνάνευσις, ἀπο(δοκιμασία)βολή, ἀπότευξις, (κατ' ἐξοχὴν ἀρχῆς). repulsam ferre, (referre, σπαν. accipere) ἀποτυγχάνειν.

1. repulsus, a, um, (μ. π. τ. repello) ὁ ἀποτυχὼν (τῆς δεήσεως, τῆς ἀρχῆς κ.τ.τ.).

2. repulsus, ūs, ὁ. (repello) (ποιητ.) (συνήθ. κατ' ἀφ. τ. ἐν.), ἀντίκρουσις, ἀντιτυπία, (ἀντ)ανάκλασις.

rĕ-pungo, ĕre, ἔμπαλιν κεντῶ. μτφ. ἀνιῶ, λυπῶ.

rĕ-purgo, 1. (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) aliquid, (ἀνα)καθαίρω τι. 2) (ἀπο)καθαίρων χωρίζω τι.

rĕ-pŭto, 1. aliquid, (ἀνα)λογίζομαί τι. 2) (διε)λογίζομαι, σκέπτομαί τι ἢ περί τινος. aliquid secum ἢ cum animo suo reputare, σκοπεῖσθαι καθ' ἑαυτόν.

rĕquĕres, ētis, (αἰτ. requietem ἢ requiem ἀφ. requiete ἢ requie) ὁ. ἀνά(παυσις)παυλα, ἄνεσις.

rĕ-quĭesco, quĭēvi, quĭētum, 3. 1) ἀμεταθ. ἀναπαύομαι, ἀνά(παυσιν)παυλαν λαμβάνω. Ἐκ τούτου μτφ. ἀναπαύομαι = ἐπιτρέπομαί τινι. 2) (ποιητ.) μεταθ. ἀνα(κατα)παύω τι.

rĕquĭētus, a, um, (μ. π. τ. requiesco) ἀναπεπαυμένος. 2) ἔωλος, παλαιός.

rĕquīro, quīsīvi, quīsītum, 3. (re-quaero) (αἰτ.) ἀνα(ἐπι)ζητῶ, ζητῶ, ἐρευνῶ τινά ἤ τι. 2) ζητῶ, (ἀνα)πυνθάνομαί τι, aliquid ex (ἢ ab) aliquo, τὶ παρά τινος. Ἐκ τούτου καθόλου· ἐρωτῶ, ἐξετάζω, ἐρευνῶ τι. 3) ἐπιζητῶ, ποθῶ τι, δέομαί τινος. multae virtutes requiruntur, πολλῶν ἀρετῶν χρεία ἐστι.

rĕquīsītus, a, um, (μ. π. τ. requiro) ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. τὰ ἀναγκαῖα, ἡ ἀνάγκη, ἡ χρεία.

rere, ὁ' πρόσ. τ. ἐνεστ. τ. ὁριστ. τ. reor.

rēs, rēi, θ. πρᾶγμα, χρῆμα, τὸ ὄν. res quae sunt, τὰ ὄντα, τὰ ὑπάρχοντα. natura rerum, ἡ τῶν ὄντων φύσις. divinae humanaeque res, τά τε θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα. ita res est, οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα. res de aliquo, τὰ περί τινα, τά τινος, τὰ πράγματά τινος. res secundae, ἡ εὐπραγία. res adversae, ἡ δυσπραγία. abi in malam rem! ἄπαγε ἐς κόρακας! ὄθεν = ἡ αἰτία, μόνον ἐν ταῖς φράσεσιν, ea (hac) re, eam (hanc) ob rem, διὰ τοῦτο, τούτου ἕνεκα. quam ob rem (ἢ quamobrem), τίνος ἕνεκα, διὰ τί. res bellica, militaris, τὰ πολεμικά, τὰ στρατιωτικά. res maritima, τὰ ναυτικά, ἡ ναυτική. res rustica, ἡ γεωργία, γεωπονία. 2) πρᾶγμα, τὸ προκείμενον. 3) πρᾶγμα, ἔργον. res mihi est (rem habeo) tecum, ὁμιλῶ σοι, πράγματα πρὸς σὲ ἔχω. transigere rem cum aliquo,

χρηματίζεσθαί τινι. 4) πρᾶγμα, δίκη. 5) τὰ ἴδιά τινος πράγματα, ἡ ὠφέλεια, τὸ συμφέρον. est in rem meam (mihi), ἐπὶ ὠφελείᾳ ἐμοῦ ἐστιν. ὡσαύτως: e re mea, e re publica, ἐπ' ὠφελείᾳ ἐμοῦ, τῆς πόλεως. ob rem, ὠφελίμως, ab re, ἐπὶ βλάβῃ τινός. alicui rei est, χρήσιμός ἐστιν. 6) πράγματα, χρήματα, ὄντα, ὑπάρχοντα, κτήματα, οὐσία. συνήθ. res familiaris ἡ patriae, τὰ οἰκεῖα ἢ τὰ πατρῷα κτήματα. 7) res πλ. τὰ πράγματα, ἡ πολιτεία, ἡ διοίκησις. rerum potiri, τῶν πραγμάτων κυριεύειν. res Romana, ἡ Ῥωμαίων πολιτεία, τὸ κοινὸν τῶν Ῥωμαίων. summa rerum, ἡ ἀνωτάτη ἀρχή. Κατ' ἐξοχήν· res publica ἴδ. respublica. 8) τὸ ὄν, οὐσία, ἀλήθεια, ἔργον. (κατ' ἀντίθ. πρὸς τὸ ὀνόματι ἢ λόγῳ μόνον) res ipsa, τὸ ὄν, ἡ ἀλήθεια. re vera (ἢ ipsa) ἢ revera, τῷ ὄντι, ὄντως, ἔργῳ, (ὡς) ἀληθῶς. 9) ἔργον, πρᾶγμα (κατ' ἀντίθ. πρὸς τοὺς λόγους) bene, male rem gerere, καλῶς, κακῶς πράττειν τι, συνήθ. πολεμικόν τι ἔργον. ὅθεν= νικᾶν ἢ νικᾶσθαι. καὶ καθόλου καλῶς ἢ κακῶς ἀποβαίνειν. Κατ' ἐξοχὴν δέ=τὸ ἔργον στρατηγοῦ ἢ πολιτικοῦ ᾗ. res gestae=τὰ πολεμικὰ ἔργα. auctor non scriptor rerum, ὁ πράξας (αὐτὸς διαπραξάμενος) οὐχὶ ὁ συγγραφεὺς τῶν πραγμάτων. Ἐκ τούτου=τὰ συμβάντα, πραχθέντα, ἡ ἱστορία.

rĕ-săcro, āre, aliquem, παλινῳδῶ τὴν ἀρὰν, ἐλευθερῶ τινα τῆς ἀρᾶς.

rĕ-saevĭo, īre, (ποιητ.) ἀμεταβ. πάλιν ἐξαγριαίνομαι, ἐκμαίνομαι.

rĕ-sălūto, 1. ἀνταspάζομαι, ἀντι-(προσαγορεύω) δεξιοῦμαι.

rĭsānesco, sanŭi, ĕre, (re-sanus, (ποιητ.) ἀμεταβ. πάλιν ὑγιὴς γίγνομαι, ἀναλαμβάνω.

rĕ-sarcĭo, sarsi, sartum, 4. aliquid, ἐπισκευάζω, ἀνορθῶ τι, κυρίως ἢ μτφ.

resarsi, πρκ. τ. resarcio.

rĕ-scindo, scĭdi, scissum, 3. 1) (ποιητ.) ἀναξαίνω. μτφ. r. luctum, ἀνανεῶ τὸ πένθος. 2) ἀνα-(δια)σχίζω, διαρρήγνυμί τι. r. pontem, λύω τὴν γέφυραν. ὅθεν=ἀνοίγω τι. 3) μτφ. καταλύω, ἀκυρῶ, ἀναιρῶ τι.

rĕ-scisco, scīvi καὶ scĭi, scītum, 3. aliquid, (ἢ μετ' ἀπαρ.) πυνθάνομαι, μανθάνω τι.

rĕscissus, a, um, μ. π. τοῦ rescindo.

rĕ-scrĭbo, scripsi, scriptum, 3. aliquid, ἀντιγράφω τι. ὅθεν, r. alicui ἢ ad aliquem, ἀντεπιστέλλω, δι' ἐπιστολῆς ἀποκρίνομαί τινι ἢ πρός τινα, ad aliquid, πρός τι. 2) ἀντιγράφω, ἀντιγραφὴν γράφω. 3) διαγράφω, ἀποδίδωμι, pecuniam alicui, τινὶ τὸ ἀργύριον (ὀφείλημα). 4) μεταγράφω) φέρω.

rescriptus, a, um, μ. π. τοῦ rescribo.

rĕ-sĕco, secŭi, sectum, 1. aliquid, ἀνα(ἐπι)τέμνω τι. aliquid r. ad vivum, =λίαν ἀκριβολογεῖσθαι περί τινος. 2) μτφ. κολάζω, συστέλλω, ἀναιρῶ τι.

rĕsectus, a, um, μ. π. τ. reseco.

resēdi, πρκ. τ. resideo ᾗ resido.

rĕ-sēmĭno, āre, (ποιητ.) πάλιν σπείρω εἶτε γεννῶ.

rĕ-sĕquor, quūtus ᾗ cūtus sum, sĕqui, aliquem aliqua re, ἀποκρίνομαί τινί τι, ὑπολαβὼν τὸν λόγον τινὸς λέγω τι.

rĕ-sĕro, 1. (sera) aliquid, ἀνοίγω, ἀναπετάννυμί τι, κυρίως καὶ μτφ. 2) μτφ. ἀ) (ποιητ.) ἄρχω, ἀρχήν τινος ποιοῦμαι β') ἀνοίγω, δηλῶ, ἐκφέρω, φανερὸν ποιῶ τι.

rĕ-servo, 1. aliquid, ἀποτίθημι, ταμιεύομαί τι. 2) (αἰτ.) διαφυλάττω, (δια)σώζω τινὰ ἤ τι.

rĕses, sĭdis, (resideo) ὁ καθήμενος, διαμένων, ὑπόλοιπος. 2) καθήμενος, σχολαῖος, ἀπράγμων.

rĕ-sĭdĕo, sēdi, sessum, 2. (re-sedeo), ἀμεταβ. καθήμενος διατελῶ,

κάθημαι, κυρίως ᾗ μτφ. μετὰ τῆς in ᾗ ἀφ. ἢ ἁπλῇ ἀφ. ἢ ἁπλῶς res. Ἐκ τούτου· ἀ) (κατα)μένω, ὑπολείπομαι. β') κάθημαι, σχολάζω.

rĕsĭdis, γεν. τ. reses.

rĕ-sīdo, sēdi, sessum, 3. ἀμεταβ. καθ(έζομαι)ίζομαι· κατ' ἐξοχὴν= κατοικίζομαι, καταμένω. Ἐκ τούτου· ἀ) =ὑφιζάνω, ὑπογωρῶ. β') μτφ. παύω, παύομαι, λήγω, λωφῶ.

rĕsĭdŭus, a, um, (resideo) ὑπό-(ἐπί)λοιπος, λοιπός. ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. τὸ ὑπόλοιπον.

rĕ-signo, 1. aliquid, ἀνα(ἀπο)-σφραγίζω τι. 2) μτφ. ἀ) (ποιητ.) testamentum, ἀνοίγω τὴν διαθήκην. 2) ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω, ὀηλῶ τι, fata, τὸ πεπρωμένον. β') ἀναιρῶ, ἀθετῶ, καταλύω τι. 3) διαγράφω, ἀπο(διδωμι)τίνω τι.

rĕsĭlĭo, sĭlŭi ᾗ ĭi, sultum, īre (re-salio) ἀμεταβ. ἀναπηδῶ, πάλιν ἢ εἰς τοὐπίσω πηδῶ. 2) ἀνα(πηδῶ)-θρώσκω. radius resilit, ἡ ἀκτὶς (ἀντ)ἀνακλᾶται. 3) (ποιητ.) συστέλλομαι, συνάγομαι, μειοῦμαι

rĕ-sīmus, a, um, (ποιητ.) ἀνάσιμος.

rēsīna, ae, θ. ῥητίνη.

rĕsĭpĭo, ēre, (re-sapio) aliquid, γυμόν τινος παρέχω.

rĕsĭpisco, īvi ᾗ ĭi, (σπαν. ŭi), ĕre, (ἐναρκτ. τ. re-sapio) ἀναφρονῶ, ἐν ἐμαυτῷ γίγνομαι, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν. 2) σωφρονίζομαι, σώφρων γίγνομαι.

rĕ-sisto, stĭti, stĭtum, 3. ἐφ(ὑφ)-ἵσταμαι, ἵσταμαι, μένω, nunquam cum eo restĭti, οὐδέποτε (ἐπιςὰς) διελέχθην αὐτῷ. 2) alicui, ἀνθίσταμαι, ἀντέγω τινί, ἀνα(ὑπο)μένω τινά. vix dolori, μόλις τὸν πόνον ἀνέγομαι, ἀντέχω τῷ πόνῳ. 3) (σπαν.)πάλιν ἀνίσταμαι, ἀνορθοῦμαι.

rĕsōlūtus, a, um, (tior) παράλυτος, χαλαρὸς μ. π. τοῦ

rĕ-solvo, solvi, sōlūtum, 3. (αἰτ.) ἀπο(ἀνα)λύω, λύω τινὰ ἤ τι. equos, ἀπο(λύω)ζεύγνυμι τοὺς ἵππους. r. nivem, ἀναλύω, τήκω τὴν χιόνα. puella resoluta capillos, παῖς λελυμένη τὴν κόμην. 2) ἀνοίγω τι. (ποιητ.)r. ora, ἀνοίγω τὸ στόμα. gleba se resolvit ἡ resolvitur, ἡ βῶλος λύεται, ἀραιοῦται. r. literas, ἀποσφραγίζειν τὴν ἐπιστολήν. r. aliquem, ἀπολύω τινὰ (τῆς δουλείας, τοῦ θανάτου κτλ.) 3)(ἀνα)λύω, ἐξηγοῦμαί τι. 4) παραλύω, χαλῶ τι. 5) (κατα)λύω, ἀναιρῶ τι. 6) (ἀπο)-λύω, ἀπο(δίδωμι)τίνω τι.

rĕsŏnābĭlis, e, (resono) (ποιητ.) ἀντιφθεγγόμενος, ἀντηχῶν.

rĕ-sŏno, sonāvi, āre, 1) ἀμεταβ. ἀντιφθέγγομαι, ἀντηχῶ. Ἐκ τούτου καθόλου (ποιητ.) (ἀν)ἠχῶ, φθέγγομαι. 2) μεταβ. (ποιητ.) ἀ) silvae resonat Amaryllida, τὰ ἄλση ἀντηχεῖ Ἀμαρυλλίδα· β') r. lucos cantu, ᾄδων ἀναπίμπλημι τὰ ἄλση ἠχοῦς.

rĕ-sŏnus, a, um, (ποιητ.) ἀντί-(φθογγος)τυπος, ἀντηχῶν.

rĕ-sorbĕo, ēre, aliquid, ἀναπίνω, πάλιν καταῤῥοφῶ τι.

rĕ-specto, 1. (θαμ. τ. respicio) εἰς τοὐπίσω ὁρῶ, τὸ πρόσωπον μεταστρέφω, μεταστρέφομαι. 2) μτφ. ἀ) ad aliquid, ἀφορῶ, ἀποβλέπω πρός τι. r. pios = φροντίζω περὶ τῶν εὐσεβῶν. β')r. aliquid, προσδοκῶ τι.

rĕspectus, ūs, ἀ.(respicio) τὸ εἰς τοὐπίσω ὁρᾶν, ἡ τοῦ προσώπου μεταστροφή. sine respectu, ἀμεταστρεπτεί. 2) μτφ. ἀ) ἄποψις, ὄψις. β') καταφυγή. γ') μετὰ ἢ ἄνευ γεν. τὸ ἀποβλέπειν, ὁ ὑπόλογος, λόγος (πρβλ. ratio). habere respectum amicitiae, ἀποβλέπειν πρὸς τὴν φιλίαν.

rĕspergo, spersi, spersum, 3. (re -spargo) aliquid, aliquid aliqua re, ῥαίνω, ῥαντίζω τι, τί τινι. μτφ. r. aliquem probro, περιάπτω τινὶ κηλῖδα ἢ αἰσχύνην.

rĕspersĭo, ōnis, θ.(respergo) ῥαντισμός.

rĕspersus, a, um, μ. π. τοῦ respergo.

rĕspĭcĭo, spexi, spectum, 3. (re -specio) εἰς τοὐπίσω ὁρῶ, εἰς τὸ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ὀπίσω περιβλέπω, τὸ πρόσωπον μετάστρέφω, μετα(ἐπι)στρέφομαι. μετά τῆς ad (in) καὶ αἰτ. ἢ ἁπλῶς μετ' αἰτ. 2) (ἀφ)ὁρῶ, (ἀπο)βλέπω, πρός (εἴς) τινα ἤ τι. 3) μτφ. ά) ἀποβλέπω εἴς τινα, πρός τι, λόγον ποιοῦμαι ἢ ἔχω τινός, ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω τινός. β') προσδοκῶ τι.

respīrāmen, ĭnis, οὐ. (respiro) (ποιητ.) πνεύμων.

respīrātĭo, iōnis, θ. (respiro) ἀνάπνευσις, ἀναπνοή· ὅθεν ἐπὶ λόγου· ἀνά(πνευσις)παυσις, παῦλα, (παῦσις). 2) ἀπόπνευσις, ἀποπνοή.

respīrātus, ūs, ἀ. (respiro)=respiratio, 1. σημασ.

rĕ-spīro, 1. 1) ἀμεταβ. aliquid, ἐκ (ἀπο)πνέω, ἀπαμίζω. 2) ἀμεταβ. (ἀνα)πνέω. Ἐκ τούτου· ά) μτφ. ἀνα(πνέω,παύομαι)κουφίζομαι, ἐμαυτὸν ἀναλαμβάνω. β') παύομαι, λωφῶ.

rĕ-splendĕo, ēre, (ποιητ.) ἀμεταβ. ἀντιλάμπω, ἀνταυγάζω.

re-spondĕo, spondi, sponsum, 2. (ἀρχ.) ἀνθυπισχνοῦμαι. Ἐκ τούτου· par pari respondere, ἀμείβεσθαι τοῖς ὁμοίοις, τὸ ὅμοιον ἀνταποδιδόναι. 2) ἀποκρίνομαι, ἀπαντῶ, alicui, τινί, alicui aliquid, τινί τι. κατ' ἐξοχήν· ά) r. jus, ἢ (ποιητ.) jura καὶ de jure, ἐξηγοῦμαι τὰ δίκαια. β') κατ'ἐξοχὴν ἐπὶ στρατιωτῶν ϰῆ. (ἐπὶ τῇ ἐκφωνήσει τεῦ ὀνόματος) παρεῖναι ἀποκρίνομαι, ὅθεν=πάρειμι, παραγίγνομαι. 3) μτφ. r. alicui rei ἢ ad aliquid, ἁρμόζω, συντρέχω, συνᾴδω, ἀνάλογος ἢ κατάλληλος εἰμί τινι ἢ πρός τι. Ἐκ τούτου ἐπὶ ὠφελίτου· ἱκανός εἰμι ἀποτίνειν = ἀποτίνω, nominibus, τὸ ὀφείλημα. 3) ἐπὶ τόπου· ἀντικρὺ κεῖσθαι.

responsĭo, iōnis, θ. (respondeo) ἀπόκρισις, ἀπάντησις.

responsĭto, āre, (θαμ. τ. responso) (σπαν.) ἀποκρίνομαι, r. jus ἢ de jure, ἐξηγοῦμαι τὰ δίκαια.

responso, āre, (θαμ. τ. respondeo) alicui, ἀποκρίνομαι, ἀπαντῶ τινι. 2) (ποιητ.) ἀντηχῶ. 3) μτφ. μετά δοτ. ἀντιλέγω, ἐναντιοῦμαί τινι.

responsum, i, οὐ. (τ. μ. τ. respondeo) ἀπόκρισις. κατ' ἐξοχήν· ά) ἀπόκρισις, τὸ ἀποφαίνεσθαι γνώμην. β') χρησμός.

res-publĭca, (ἡ κεχωρισμένως, res publica) reipublicae, θ. (ἴδ. res) τὰ τῆς πόλεως πράγματα, τὰ πολιτικά, ἡ διοίκησις. accedere ad rempublicam, capessere ἢ attingere rempublicam, ἐπιχειρεῖν τοῖς πράγμασιν, ἅπτεσθαι τῶν πολιτικῶν, ἀσχολεῖσθαι περὶ τὰ πολιτικά. rempublicam male (bene) administrare (gerere ϰῆ.) εὖ πράττειν τὰ τῆς πόλεως, καλῶς (διαχειρίζειν τὰ πράγματα (κατ' ἐξοχὴν περὶ τῶν στρατηγῶν ἐν πολέμῳ). 2)respublica ἡ ἁπλῶς res, ἡ πολιτεία, ἡ πόλις, τὸ κοινόν.

re-spŭo, spŭi, spūtum, 3. aliquid, κυρ. ὀπίσω πτύω, ἀπο(ἐκ)πτύω τι, ἀνα(ἐκ, ἀπο)βάλλω τι. 2) ἀπωθοῦμαι, οὐ δέχομαί τινα ἤ τι.

re-stagno, āre, ἀμεταβ. ὑπερ(ἐκβαίνω)πολάζω, λιμνάζω, ἀναγέομαι. 2)ἐπὶ τόπου· λιμνάζω (εὑρίσκομαι ὑπὸ ὕδατα).

restauro, 1. aliquid, ἀνακαινίζω, ἐπισκευάζω τι. 2) ἀνανεῶ, ἐπαναλαμβάνω τι.

restĭbĭlis, e, ἀδιάλειπτος. r. ager, ὁ καθ' ἕκαστον ἔτος ἀνακαινιζόμενος (σπειρόμενος) ἀγρός.

re-stillo, 1. alicui aliquid, πάλιν ἐνστάζω τινί τι.

restinctĭo, iōnis, θ. (restinguo) ἡ σβέσις.

restinctus, a, um, μ. π. τοῦ

restinguo, stinxi, stinctum, 3. aliquid,ἀπο (κατα)σβέννυμι,σβέννυμί τι. 2)μτφ ά) σβέννυμι, πληρῶ, παύω τι. β') ἀναιρῶ, ἀφανίζω, κατα(πιέζω)στέλλω τι.

restĭo, iōnis, ἀ. (restis) σχοινο-

(πλόκος) πώλης. μτφ.=ὁ σχοίνοις μαστιγούμενος.

restĭpŭlātĭo, iōnis, θ. (restipulor) ἀντεπερώτησις.

re-stĭpŭlor, āri, aliquid, ἀντεπερωτῶ, ἀνθυπισχνοῦμαί τι.

restis, is, θ. σειρά, σπεῖρα, σχοῖνος, σχοινίον.

restĭti, πρκ. τ. resisto ἢ τ. resto.

restĭto, āre, (θαμ. τ. resto) ἀμεταθ. ἐφ(ὑφ)ίσταμαι, ἵσταμαι, ἐπέχω, ὀκνῶ, μέλλω, βραδύνω.

restĭtŭo, stĭtŭi, stitūtum, 3. (re-statuo) aliquid, πάλιν ἀνίστημι, ἀνορθῶ τι. Ἐκ τούτου· ἀ) ἐπαν(κατ)άγω, ἀποκαθίστημι. β') ἀπο(καθίστημι) δίδωμι, alicui aliquid, τινί τι. 2) ἀποκαθίστημί τι εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν, ἀνορθῶ τι. r. vires, ἀγαλαμβάνω τὰς δυνάμεις.

restĭtūtĭo, iōnis, θ. (restituo) ἀποκατάστασις, (ἐπ)ἀνόρθωσις. 2) ἡ ἐκ τῆς ἐξορίας ἀνάκλησις, ἡ κάθοδος, καὶ ἡ συγγνώμη.

restĭtūtor, ōris, ὁ. (restituo) ἐπανορθωτής.

restĭtūtus, a, um, μ. π. τ. restituo.

re-sto, stĭti, āre, ἀμεταθ. 1) (σπαν.) ἐφ(ὑφ)ίσταμαι, ἵσταμαι, μένω. 2) συνήθ. (ὑπο)λείπομαι, ὑπό(ἐπί)λοιπός εἰμι. quod restat, τὸν λοιπὸν χρόνον, τοῦ λοιποῦ. 3) r. alicui, ἀνθίσταμαι, ἀντέχω τινί, ὑπομένω τινά.

restricte, (tius, tissime) ἐπίρ. (restrictus) συνεσταλμένως, στενῶς, μτφ. ἀ) λιτῶς. β') ἀκριβῶς, λεπτῶς.

restrictus, a, um, (tior) συνεσταλμένος, στενός. μτφ. ἀ) φειδωλός. β') αὐστηρός, ἀκριβής. μ. π. τοῦ

re-stringo, trinxi, stictum, 3. (αὐτ.) συσφίγγω, δέω τινὰ ἤ τι. r. aliquem vinculis, δεσμεύω τινά. μτφ. συστέλλω, κολάζω, συνέχω, μειῶ τι.

rĕ-sūdo, 1. ἀμεταθ. (ἀφ)ίδρῶ, νοτερός εἰμι.

rĕ-sulto, 1. (ἐναρκτ. τ. resilio), (ποιητ.) ἀμεταθ. ἀνάλλομαι, ἀναπηδῶ, εἰς τοὐπίσω πηδῶ. 2) ἐπὶ ἥγου· ἀνακλῶμαι, ἀντηχῶ, ἀντιφθέγγομαι.

rĕ-sūmo, sumpsi, sumptum, 3. aliquid, πάλιν λαμβάνω, ἀναλαμβάνω τι. μτφ. ἀ) πάλιν ἀσχολοῦμαι περί τι, ἀνα(καινίζω)νεῶ τι. β') ἀνα(λαμβάνω)κτῶμαί τι. r. animum, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν.

resumptus, a, um, μ. π. τοῦ resumo.

rĕ-sūpīno, 1. (αἰτ.) ὑπτιάζω, ὕπτιον ἀνατρέπω ἢ κατακλίνω τινὰ ἤ τι.

resupīnātus, a, um, ὑπτιάζων, ὕπτιος. 2) ἀνακάμπτω τι, τρέπω τι (ποιῶ ὁρᾶν) πρὸς τὰ ὄπισθεν. 3) μτφ. r. aliquem, ποιῶ τινα ὑπερήφανον.

rĕ-sūpīnus, a, um, ὕπτιος (ἀνακείμενος, κατακλιθείς) ὕπτιος, ὑπτιάζων.

rĕ-surgo, surrexi, surrectum, 3. ἀμεταθ. (πάλιν) ἀνίσταμαι, ἀνορθοῦμαι. 2) μτφ. πάλιν ἐγείρομαι, ἀνανεοῦμαι.

rĕsurrectūrus, a, um, μ. μέλ. τ. ressurgo.

rĕ-suscĭto, āre, (ποιητ.) aliquid, ἀνεγείρω, πάλιν ἐγείρω τι.

rĕtardātĭo, iōnis, θ. (retardo), μέλλησις, τὸ βραδύνειν.

rĕ-tardo, 1. (αἰτ.) βραδύνω, ἐπ(κατ)έχω τινὰ ἤ τι. r. aliquem ab aliquo, κωλύω τινά τινος. 2) ἀμεταθ. βραδύνω.

rēte, is, οὐ. δίκτυον. (καθόλου πρβλ. cassis, plaga).

rĕtectus, a, um, μ. π. τοῦ

rĕ-tĕgo, texi, tectum, 3. aliquid, ἀπο(ἀνα)καλύπτω, γυμνῶ τι. r. ensem, σπῶμαι τὸ ξίφος. Ἐκ τούτου· ἀ) ἀνοίγω τι. β') ὁρατὸν ποιῶ, δείκνυμί τι. γ') ἀποκαλύπτω, δηλῶ, φανερὸν ποιῶ τι.

rĕ-tendo, tendi, tensum ἢ tentum, 3. aliquid, ἀνίημι, χαλῶ τι.

rētensus, a, um, μ. π. τοῦ retendo.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

rĕtentĭo, ōnis, θ. (retineo) ἐποχή, διακατοχή.

1. rĕtento, 1. (θαμ. τ. retineo) (αἰτ.) ἐπ(κατ)έχω, κωλύω τινὰ ἤ τι. 2) (δια)κατέχω τι.

2. rĕ-tento, 1. aliquid, (ἡ μετ' ἀπαρ.) ἀναπειρῶμαί τινος, πάλιν πειρῶμαί τινος ἢ ἐπιχειρῶ τινι.

rĕtentus, a, um, μ. π. τ. retineo ⁂ retendo.

retexi, πρκ. τ. retego.

rĕ-texo, texŭi, textum, 3. aliquid, ἀνυφαίνω, (ἀνα)λύω τὸ ὕφασμα. μτφ. (ποιητ.) luna retexit orbem, ὁ τῆς σελήνης κύκλος μειοῦται. 2) δια(κατα)λύω τι. 3) ἀνυφαίνω. Ἐκ τούτου· ά) μετα(πλάττω)μορφῶ τι. β') ἀνανεῶ, δεύτερῶ, ἐπαναλαμβάνω τι.

rĕtextus, a, um, μ. π. τοῦ retexo.

rētĭārĭus, ĭi, ἀ. (rete) δικτυβόλος, μοναμάχος.

rētĭcentĭa, ae, θ. (reticeo) ἀπο(σίγησις)σιώπησις, σιωπή.

rētĭcĕo, ticui, 2. (re-taceo) 1) ἀμεταθ. ἀπο(κατα)σιωπῶ, σιγῶ. μετὰ δοτ. r. alicui = οὐκ ἀποκρίνομαί τινι. 2) μεταθ. r. aliquid, ἀπο(κατα)σιωπῶ, σιωπῶ τι.

rētĭcŭlum, i, οὐ. ⁂ -us, i, ἀ. (ὑποκ. τ. rete), μικρὸν δίκτυον. κατ' ἐξοχήν· κεκρύφαλος τῶν γυναικῶν.

rētĭnācŭlum, i, οὐ. (retineo) (σχεδὸν πάντοτε κατὰ πλ.) ἄμμα, δεσμός, ὁ ῥυτὴρ τῶν ἵππων, σειρά, σχοῖνος.

rētĭnens, ntis, μετὰ γεν. alicujus rei, διασώζων τι, (ἀν)ἐχόμενός τινος. μ. ἐν τοῦ

rētĭnĕo, tinŭi, tentum, 2. (re-teneo) (αἰτ.) κατ(ἐπ)έχω, (δια)κωλύω τινὰ ἤ τι. r. mercedem, οὐκ ἀποδίδωμι τὸν μισθόν. Ἐκ τούτου· κατέχω, κατα(συ)στέλλω τι. 2) δια(φυλάττω, τηρῶ)σώζω τινὰ ἤ τι.

rētĭnŭi, πρκ. τ. retineo.

rĕ-tŏno, āre, (ποιητ.) ἀμεταθ. ἀντιβροντῶ, ἀντηχῶ.

rĕ-torquĕo, torsi, tortum, 2. aliquid, ἀντι(ἐπι,μετα)στρέφω, εἰς τοὐπίσω στρέφω τι. μτφ. r. mentem, ἐπι(κάμπτομαι)κλῶμαι, μεταστρέφω.

rĕ-torrĭdus, a, um, ἀπό(κατά)ξηρος, ξηρός. 2) ῥικνός, ῥικνώδης.

rĕtorsi, πρκ. τ. retorqueo.

rĕtortus, a, um, μ. π. τοῦ retorqueo.

rĕtractātĭo, ōnis, θ. (retracto) (ἀπ)ἄρνησις, ἀνάνευσις, ὄκνος.

rĕtractātus, a, um, (tior) ἐκδιωρθωμένος. μ. π. τοῦ

1. rĕ-tracto, 1. aliquid, πάλιν διαχειρίζω εἴτε μεταχειρίζομαί τι, πάλιν ἐπιχειρῶ τινι. r. arma, πάλιν λαμβάνω τὰ ὅπλα. r. vulnus = ἀναξαίνω τὸ τραῦμα. 2) ἐπεξεργάζομαι, ἐπιδιορθῶ τι. Ἐκ τούτου = ἀναπολῶ τι. 3) ἀπαρνοῦμαί τι. 4) ἀποδοκιμάζω, ἀποφαυλίζω τι.

rĕtractus, a, um, (tior), ἀνακεχωρηκώς, πόρρω ἢ μακρὰν κείμενος, μύχιος, κεκρυμμένος. μ. π. τοῦ

rĕ-trăho, traxi, tractum, 3. (αἰτ). ὀπίσω σπῶ, εἰς τοὐπίσω ἕλκω, ἀνασπῶ, ἀνθέλκω, ἐπανάγω τινὰ ἤ τι (κατ'ἐξοχὴν φυγάδα). r. me, ὑπο(ἀνα)χωρῶ, ἀφίσταμαι. μτφ. r. aliquem ab re, ἀποτρέπω, κωλύω τινά τινος. r. aliquem ab interitu, σώζω τινὰ ἐκ τοῦ ὀλέθρου. 2) πάλιν ἄγω εἴτε ὑπάγω τινά.

rĕtrecto = retracto.

rĕ-trĭbŭo, tribŭi, tribūtum, 3. aliquid alicui, (ἀντ)ἀποδίδωμί, ἀποτίνω τινί τι. 2) μεταδίδωμι τινός τι, παρέχω τινί τι.

rĕtrō, ἐπίρ. (re) ἐπὶ κινήσεως· ὀπίσω, (εἰς) τοὐπίσω, εἰς τοὔπισθεν. r. pono aliquid, ἐν ὑστέρῳ τίθεμαί τι, παραμελῶ τινος. 2) ἐπὶ ἠρεμίας· ὄπισθεν, ἐν τῷ ὄπισθεν. 3) ἐπὶ χρόνου· εἰς τὸ ἄνω, ἐν τοῖς ἀνωτέρω χρόνοις. quod retro est, ὅ,τι παρελήλυθε, τὸ παρελθόν. 4) ὀπίσω, ἀνάπαλιν.

rĕtrō-cēdo, cessi, cessum, 3. ἀμεταθ. εἰς τοὐπίσω χωρῶ, ἀναποδίζω.

rĕtrorsum ἢ -sus ἐπίρ. (re-trover-

sum, -sus) εἰς τοὐπίσω, ὀπίσω. 2) μτφ. ἀντιστρόφως, ἀνάπαλιν.
rĕtrō-versus ᾗ retrorsus, a, um, (ποιητ.) εἰς τοὐπίσω (μετα)στραφείς.
rĕ-trūdo, trūsi, trūsum, 3. aliquem, ἀπωθῶ, εἰς τοὐπίσω ὠθῶ τινα.
rĕtrūsus, a, um, (μ. π. τοῦ retrudo) ἀπο(μεμακρυσμένος) κεκρυμμένος.
rettŭdi, rettŭli, (ποιητ.) ἀντὶ retudi, retuli.
rĕtŭdi, πρκ. τ. retundo.
rĕtŭli, πρκ. τ. refero.
rĕ-tundo, tŭdi, tūsum, 3. aliquid, ἀπ(ωθῶ) ἐλαύνω τι. Ἐκ τούτου· ἀ) μτφ. κολάζω, συστέλλω κατέγω τι. β') ἀπο(στομίζω) στομῶ, ἀμβλύνω τι.
rĕtūsus, a, um, (sior) (μ. π. τ. retundo) κωφός, ἀμβλύς. 2) μτφ. ἀμβλύς, ἠλίθιος.
rĕus, i, ὁ, ᾗ rea, ae, θ. (res) ὁ καὶ ἡ ὑπόδικος, ὁ δίκην ἢ γραφὴν φεύγων· κατὰ πλ. rei = ὁ κατήγορος ᾗ κατηγορούμενος (οἱ ἀντίδικοι) reum facere ἢ agere aliquem, εἰσ(ὑπ)άγειν τινὰ εἰς δικαστήριον, διώκειν τινά. reum fieri ἢ agi, δίκην φεύγειν. r. parricidii, φεύγων γραφὴν φόνου, ὑπόδικος φόνου. r. de ambitu, φεύγων γραφὴν σπουδαρχίας. 2) r. alicujus rei, ὑπαίτιος, ὑπεύθυνός τινος. 3) ὀφειλέτης τινός, ὁ ὀφείλων τι.
rĕ-vălesco, valŭi, ĕre, 3. ἀμεταβ. ἀνα(ρρώνυμαι) λαμβάνω.
rĕvectus, a, um, μ. π. τοῦ
rĕ-vĕho, vexi, vectum, 3. (αἰτ.) ἐπανακομίζω, ἐπανάγω τινὰ ἤ τι. 2) συνήθ. παθ. ἀνακομίζομαι, ἐπανέρχομαι, (ἐφ' ἵππου, ἐφ' ἁμάξης).
rĕ-vello, velli, vulsum, 3. aliquid, ἀπο(ἀνα)σπῶ τι, ἐκσπῶ, ἐξέλκω τι. r. vincula, διαρρήγνυμι τὰ δεσμά. μτφ. ἀφανίζω, ἐξαλείφω τι. 2) ἀπο(σπῶ)ρρήγνυμί τι. (ποιητ.) r. humum dente curvo = ἀροτριῶ.
2. rĕ-vĕlo, 1. aliquid, ἀνα(ἀπο)καλύπτω τι. 2) δηλῶ, φανερὸν ποιῶ τι.
rĕ-vĕnĭo, vēni, ventum, 4. ἀμεταβ. πάλιν ἢ ὀπίσω ἥκω, ἐπανέρχομαι.
rĕ-vērā ἢ rē verā, ἴδ. res.
rĕ-verbĕro, 1. aliquid, ἀντι(τυπῶ, κρούω) κόπτω τι.
rĕvĕrendus, a, um, (dissimus), (μ. μέλ. τ. revercor) αἰδέσιμος, σεβάσμιος.
rĕvĕrens, ntis (entior, entissimus) (μ. ἐν. τ. revercor) αἰδήμων, σεβάσμιος. 2) (ποιητ.) αἰσχυντηλός.
rĕvĕrenter, (tius, tissime) ἐπίρ. (reverens) αἰδημόνως, εὐλαβῶς.
rĕvĕrentĭa, ae, θ. (reverens) αἰδώς, σέβας. 2) εὐλάβεια, ὄκνος.
rĕvĕrĕor, verĭtus sum, ēri, (αἰτ.) αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι, σέβομαί τινα ἤ τι. 2) φοβοῦμαι, εὐλαβοῦμαί τι.
rĕvĕrĭtus, a, um, μ. π. τ. revereor.
rĕversĭo, iōnis, θ. (reverto) ἀνα(ἐπι)στροφή, ἀνάκαμψις, κυρ. ᾗ μτφ.
reversus, a, um, μ. τ. π. reverto.
rĕ-verto, verti, versum, 3. ᾗ -or, versus sum, verti, ἀνα(ἐπι)στρέφω, ἐπιστρέφομαι, ἀνακάμπτω, ἐπανέρχομαι. κυρ. ᾗ μτφ. μετὰ τῆς ad, in ᾗ αἰτ. εἴς τι, ἐπί τι. r. in gratiam cum aliquo, διαλλάττομαι, πρός τινα.
rĕvexi, πρκ. τ. reveho.
rĕvictus, a, um, μ. π. τ. revinco.
rĕ-vincĭo, vinxi, vinctum, 4. (ποιητ.) (αἰτ.) ἀνα(κατα)δέω, (κατα)δεσμεύω τινὰ ἤ τι.
rĕ-vinco, vīci, victum, 3. (ποιητ.) (αἰτ.) (κατα)νικῶ τινα ἤ τι. 2) μτφ. ἀ) r. aliquem, ἐξελέγχω, ἀνασκευάζω τινὰ ἤ τι. β') r. aliquid, ἀποδείκνυμι, φανερὸν ποιῶ τι.
rĕvinctus, a, um, μ. π. τ. revincio.
rĕ-vīresco, virŭi, ĕre, ἀμεταβ. (πάλιν) ἀναθάλλω. 2) μτφ. ἀνα(θάλλω, ρρώνυμαι) νεοῦμαι.
rĕ-vīso, vīsi, vīsum, 3. (αἰτ.) πά-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

λιν ἐπισκοπῶ τινὰ ἤ τι, φοιτῶ, ἐπανέρχομαι εἴς τινα ἤ τι.
rĕ-vīvisco, vixi, 3. ἀμεταβ. ἀνα-(βιῶ)ζῶ. κυρ. ᾗ μτφ.
rĕvŏcābĭlis, e, (revoco) (ποιητ.) ἀνακλητὸς δυνάμενος. non r., ἀμετάκλητος, ἀνεπανόρθωτος.
rĕvŏcāmen, ĭnis, ŭ. (revoco) (ποιητ.)(ἐπ)ανάκλησις, μετάκλησις.
rĕvŏcātĭo, iōnis, θ. (revoco) = revocamen
rĕ-vŏco, 1. aliquem, ἐπαναμετα)καλῶ, ἐπαναλῶ τινα. 2) aliquid, ἀπο(μετα)στρέφω, ἐπανάγω τι. r. pedem ἢ gradum, ἀναποδίζω. Ἐκ τούτου· ά) ἀνακαλῶ, ἀποκαθίστημί τι. r. vires, ἀναλαμβάτας δυνάμεις. r. studia, πάλιν τῇ σπουδῇ ἐπιχειρῶ. β') r. aliquem ab re, ἀποτρέπω, ἀπείργω, κωλύω τινά τινος. γ') r. memoriam rei alicujus, ἀναμιμνήσκομαί τινος. 3) aliquid ad aliquid, ἀναφέρω τι εἴς τι. 4) πάλιν καλῶ τινα. 5) aliquem, κελεύω τινά (ὑποκριτήν, ἐν θεάτρῳ, κήρυκα, κῆ.) πάλιν ταὐτὸν εἰπεῖν, ἐπαναλαβεῖν.
rĕ-vŏlo, 1. ἀμεταβ. πάλιν ἀποπέτομαι, κυρίως καὶ καθόλου = ταχέως ἐπανέρχεσθαι.
rĕvŏlūtus, a, um, μ. π. τοῦ
rĕ-volvo, volvi, vŏlūtum, 3. aliquid, ἀνα(κυλίω)κυλινδῶ τι. 2) revolvere fila (ἐπὶ τῶν Μοιρῶν) τὸν μίτον ἀνακλώθειν = μεταβάλλειν. 3) r. me ἢ revolvor in aliquid, ἐπανέρχομαι εἴς τι, περιπίπτω τινί, eodem, ἐπὶ τὸ αὐτό, (τὸ αὐτὸ λέγω). 4) κατ' ἐξοχήν· r. aliquid, πάλιν ἀνελίττω βιβλίον, ὅθεν = ἀναγιγνώσκω. 5) μτφ. ά) r. iter, πάλιν διανύτω ὁδόν. r. aequora, πάλιν διαπλέω τὴν θάλασσαν. β') r. aliquid, διηγοῦμαί τι, ἐπαναλαμβάνω, ἀναπολῶ τι.
rĕ-vŏmo, vomŭi, ĕre, (ποιητ.) aliquid, (ἐξ)ερεύγω, ἐξεμῶ τι.
revors- ᾗ **revort-** = **revers-** ᾗ **revert-**.
rĕvulsus, a, um, μ. π. τ. revello.
rex, rēgis, ά. (rego) βασιλεύς, κατ' ἐξοχήν· ὁ μέγας (ὁ τῶν Περσῶν) βασιλεύς. reges, πλ. οἱ βασιλεῖς, ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, κατ' ἐξοχὴν δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως. Ἐπὶ δὲ τῆς δημοκρατίας ἐν Ῥώμῃ = δεσπότης, τύραννος. (ποιητ.) late rex, εὐρυκρεῖων. καὶ ὡς ἐπίκλησις τοῦ Διός, τοῦ Πλούτωνος, τοῦ Ποσειδῶνος = βασιλεύς, ἄναξ. 2) rex sacrorum ἢ sacrificus ἢ sacrificulus, ὁ τῶν ἱερῶν βασιλεύς. 3) βασιλεύς, ἡγεμών, ἀρχηγός, πρωτεύων. 4) προστάτης, κύριος, κῆ. 5) πᾶς ἰσχυρός, πλούσιος. κατὰ πλ. οἱ φίλοι ἰσχυροῦ τινος.
Rex, Regis, ά. ὁ Ῥῆξ, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.
rexi, πρκ. τ. rego.
Rhădămanthus ἡ -os, i, ά. Ῥαδάμανθος, υἱὸς τοῦ Διός, ἀδελφὸς τοῦ Μίνωος, κριτὴς ἐν τῷ ᾍδῃ.
Rhaeti, ōrum, ά. πλ. οἱ Ῥαιτοί. ἔθνος μεταξὺ Δουνάβεως ᾗ Ῥήνου, οὗ ἡ χώρα **Rhaetĭa, ae,** θ. Ῥαιτία λέγεται. Ἐκ τούτου· **Rhaetĭcus** ᾗ **Rhaetus, a, um,** Ῥαιτικός.
Rhamnus, untis, ὁ. Ῥαμνοῦς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Ἐκ τούτου· ά) **-nūsis, ĭdis,** θ. Ῥαμνουσίς, Ῥαμνουσία (ἐπίθ. τῆς Νεμέσεως). β') **-nūsĭus, a, um,** Ῥαμνούσιος, ᾗ **-ĭa, ae,** θ. ὡς ἐπίθ. τῆς Νεμέσεως.
rhapsōdĭa, ae, θ. ῥαψῳδία.
1. **Rhēa, ae,** θ. Silvia, Ῥέα Σιλβία, θυγάτηρ τοῦ Νομίτωρος, ἐν Ἄλβῃ, μήτηρ τοῦ Ῥωμύλου καὶ Ῥέμου.
2. **Rhēa, ae,** θ. Ῥέα, ὄνομα τῆς Κυβέλης.
rhēda, ae, θ. εἶδος τετρακύκλου ὀχήματος, ἁρμάμαξα.
rhēdārĭus, ĭi, ά. (rheda) ἁρματηλάτης.
Rhēdŏnes, um, ά. πλ. Ῥήδονες, ἔθνος τῆς Κελτικῆς Γαλλίας.
Rhēgĭum ᾗ **-on, ĭi,** οὐ. Ῥήγιος, πόλις τοῦ Βρεττίου. Ἐκ τούτου· **-us, a, um,** Ῥηγῖνος. καὶ ὡς οὐσ· **-īni, ōrum,** ά. πλ. οἱ Ῥηγῖνοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

rheno = reno.

Rhēnus, i, ἀ. Ῥῆνος.

Rhēsus, i, ἀ. Ῥῆσος, βασιλεὺς τῆς Θρᾴκης.

rhētor, ŏris, ἀ. ῥήτωρ.

rhētŏrĭce, ἐπίρ. (rhetoricus) ῥητορικῶς.

rhētŏrĭcōtĕros, i, ῥητορικώτερος, λατινικὸς τύπος ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ ὡς συγκρ. τ. rhetoricus.

rhētŏrĭcus, a, um, ῥητορικός. ars rh. ἡ ἁπλῶς rhetorica, ae ᾖ -ē, ēs, θ. ἡ ῥητορική. ὅθεν 2) ὁ ἀνήκων εἰς τὴν ῥητορικήν, ῥητορικός. doctor rh. = rhetor. libri rh. ἡ ἁπλῶς rhetorici, ōrum, ἀ. πλ. ᾖ -ca, ōrum, οὐ. πλ. τὰ διδάγματα τῆς ῥητορικῆς, ἡ ῥητορική.

Rhĭdăgus ἡ Rhidagnus, i, ἀ. ποταμὸς τῆς Παρθίας.

rhīnŏcĕros, ōtis, ἀ. ῥινόκερως. 2) τὸ ἐκ ῥινοκέρωτος σκεῦος.

Rhinŏcŏlūra, ae, θ. Ῥινοκολούρα, πόλις παρὰ ταῖς ὄχθαις τῆς Μεσογείου θαλάσσης, τὸ μὲν εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὸ δὲ εἰς τὴν Συρίαν ἀνήκουσα.

Rhinton, ōnis, ἀ. Ῥίντων, ποιητὴς ἐκ Τάραντος.

Rhion ἡ Rhium, ii, οὐ. Ῥῖον, ἀκρωτήριον τῆς Ἀχαΐας.

Rhĭpaeus ἡ Rhiphaeus, a, um, Ῥιπαῖος, τῶν Ῥιπαίων. Rhipaei montes ἡ arces, τὰ Ῥιπαῖα ὄρη τῆς Σαρματίας ἡ Σκυθίας.

Rhīzon, ōnis, Ῥίζων, πόλις Ἰλλυρίας. Ἐκ τούτου Rhizōnītae, ārum, ἀ. πλ. οἱ Ῥιζωνῖται, οἱ κάτοικοι τῆς Ῥίζωνος καὶ τῶν πέριξ.

rho, οὐ. τὸ ἑλ. στοιχεῖον ρ.

Rhŏda, ae, θ. πόλις ἐν τῇ ὀυτικῇ Ἱσπανίᾳ.

Rhŏdănus, i, ἀ. Ῥοδανός, ποταμὸς τῆς Γαλλίας, τανῦν Rhone.

Rhodĭus, ĭă. Rhodos.

Rhŏdŏpē, ēs ᾖ -pa, ae, θ. Ῥοδόπη, ὄρος τῆς Θρᾴκης. (ποιητ.) = ἡ Θρᾴκη. Ἐκ τούτου· -pēius, a, um, Ῥοδόπειος.

Rhŏdos ἡ -us, i, θ. Ῥόδος. Ἐκ τούτου· -dĭus, a, um, Ῥόδιος, ᾖ Rhodii, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ῥόδιοι.

Rhoecus, = Rhoetus.

Rhoetēum, i, οὐ. Ῥοίτειον, ἀκρωτήριον καὶ πόλις τῆς Τρωάδος. Ἐκ τούτου· -us, a, um, τοῦ Ῥοιτείου, (ποιητ.) καθόλου = Τρωϊκός. καὶ Rh. profundum ἡ ἁπλῶς Rhoeteum, ἡ περὶ τὸ Ῥοίτειον θάλασσα.

Rhoetus ἡ Rhoecus, i, ἀ. Ῥοῖκος, 1) ὄνομα Γίγαντος ἡ Κενταύρου ᾗ. 2) βασιλεὺς τῶν Μάρσων.

rhombus, i, ἀ. ῥόμβος (τῶν μάγων) 2) ῥόμβος, θαλάσσιος ἰχθύς.

Rhōsos ἡ -us, i, θ. Ῥῶσος, πόλις Κιλικίας. Ἐκ τούτου· Rhosĭăcus, ᾖ -ĭus, a, um, Ῥωσικός, Ῥώσιος.

rhythmĭci, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ῥυθμικοὶ (διδάσκαλοι τοῦ ῥυθμοῦ) ἐκ τοῦ rhythmus, i, ἀ. = numerus, ῥυθμὸς ἐν τῇ μουσικῇ.

rīcĕnĭum, ĭi, οὐ. εἶδος καλύμματος τῶν πενθούντων ἡ τῶν γυναικῶν ἐν Ῥώμῃ.

rictus, ūs, ἀ. ᾖ rictum, i, οὐ. (ringor) τὸ χάσμα ἡ χάσμημα τοῦ στόματος· (ποιητ.) = τὸ ἄνοιγμα τῶν ὀφθαλμῶν,

ridendus, a, um, μ. μέλ. τοῦ

rīdĕo, rīsi, rīsum, 2. 1) ἀμεταβ. γελῶ, ἐνίοτε καὶ μειδιῶ. alicui, ἡ ad aliquem, γελῶ, προσμειδιῶ τινι. Ἐκ τούτου μτφ. φαιδρός εἰμι, στίλβω, λάμπω. 2) μεταβατ. (αἰτ.) γελῶ ἐπί τινι, καταγελῶ τινος. Ἐκ τούτου· μτφ. μυκτηρίζω, σκώπτω τινὰ ἤ τι.

ridĭca, ae, θ. χάραξ.

rīdĭcŭlārĭus, a, um, (ridiculus) γελοῖος, μόνον ὡς οὐσ. Α') -a, ōrum, οὐ. πλ. τὰ σκώμματα, φλυαρήματα. Β') -us, ĭi, ἀ. γελωτοποιός.

rīdĭcŭle, ἐπίρ. (ridiculus) γελοίως. 2) παιγνιωδῶς.

rīdĭcŭlus, a, um, (rideo) γελοῖος, γελωτοποιός, γέλωτα ποιῶν. ὡς οὐσ. ά) -us, i, ἀ. ὁ γελωτοποιός, γελαστής. β') -um, i, οὐ. καὶ μάλιστα κατὰ πλ. -a, ōrum, τὸ γελοῖον, τὰ γελοῖα. per ridiculum,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ridiculi causa, ἐπὶ γέλωτι, μετὰ παιδιᾶς, παιδιᾷ. 2) γελοῖος, γελαστός, καταγέλαστος.

rĭgens, ntis, (μ. ἐν. π. rigeo) παγείς, πεπηγώς.

rĭgĕo, rigŭi, ēre, ἀμεταβ. ῥιγῶ, πέπηγα, frigore, ὑπὸ ψύχους. 2) σκληρὸς εἴτε πυκνός εἰμι. (ποιητ.) ἕστηκα ὀρθὸς ἢ ἀκίνητος, ἀνίσχω. Ἐκ τούτου· φρίττω.

rĭgesco, rigŭi, ĕre (ἐναρκτ. π. rigeo) ἀμεταβ. (ἀπο)πήγνυμαι. 2) (ἀπο)σκληροῦμαι. 3) (ποιητ.) ἐπὶ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς· φρίττω, ὄρθιος ἵσταμαι.

rĭgĭde, (dius) ἐπίρ. (rigidus) σκληρῶς, στερεῶς, πυκνῶς. 2) μτφ. αὐστηρῶς.

rĭgĭdus, a, um, (dior, dissimus) (rigeo) πεπηγώς, παγείς. Ἐκ τούτου (ποιητ.)· περῳκός, ὀρθὸς ἑζῶς, ἀνέχων. 2) μτφ. ἀ) σκληρός, στερεός, ἄκαμπτος. β') στερεός, καρτερός. γ') σκληρός, ἄτρεπτος, αὐστηρός.

rĭgo, 1. aliquid, ὀχετεύω, ἄγω τι (ὑγρόν), ὄθεν δεύω, ἀρδεύω, βρέχω τι.

rĭgor, ōris, ὁ. (rigeo) ῥῖγος, κρύος. 2) σκληρότης, στερεότης, αὐστηρότης, ἀδιατρεψία. r. animi, ἀναισθησία.

rĭgŭi, πρκ. τ. rigeo καὶ rigesco.

rĭgŭus, a, um, (rigo) (ποιητ.) ἀρδευτός, κατάρρυτος, ἀρδευόμενος. 2) ἀρδεύων.

rīma, ae, θ. ῥῆγμα, σχίσμα. rimas agere ἢ ducere, ῥήγματα λαμβάνειν. r. ignea, ἀστραπή, κεραυνός.

rīmor, 1. (rima) aliquid, σκαλεύω τι. 2) (δι)ἐρευνῶ, ἀνα(δια)ζητῶ, ἐξετάζω τι, κυρ. καὶ μτφ.

rīmōsus, a, um, (rima) ῥηγματώδης, ῥαγώδης.

rĭngor, rictus sum, i, ἀμεταβ. βρέμω. Ἐκ τούτου· μτφ. = γογγύζω, ἀγανακτῶ.

rīpa, ae, θ. ὄχθη ποταμοῦ (ποιητ.) καὶ τῆς θαλάσσης (= litus).

Rhiphaeus, a, am, = Rhipaeus.

rīpŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. ripa.

risi, πρκ. τ. rideo.

rīsor, ōris, ὁ. (rideo) (ποιητ.) γελῶν, γελοιαστής, σκώπτης.

rīsus, ūs, ὁ. (rideo) γέλως. risum movere, praebere, facere, γέλωτα κινεῖν. esse alicui risui, γέλωτά τινι ὀφλισκάνειν.

rīte, ἐπίρ. (ritus) κατὰ τὸν ὅσιον νόμον, κατὰ τοὺς ἱεροὺς νόμους, κατὰ τὰ νομιζόμενα. 2) ὡς νομίζεται, κατὰ τὸ εἰωθός. 3) νομίμως, πρεπόντως, εὖ, ὀρθῶς, καλῶς.

rītus, ūs, ὁ. ὁ ὅσιος νόμος, τὰ περὶ τοὺς θεοὺς νομιζόμενα εἴτε νόμιμα. 2) καθόλου· τὰ νόμιμα, τὸ ἔθος, ὁ τρόπος. ritu alicujus, δίκην (κατὰ τρόπον) τινός.

rīvālis, is, ὁ. (rivus) ὁ ἀντεραστής.

rīvālĭtas, ātis, θ. (rivalis) τὸ ἀντεραᾶν, ζηλοτυπία.

rīvŭlus, i, ὁ. ὑποκ. τ. rivus.

rīvus, i, ὁ. ῥύαξ, ῥεῖθρον, κυρίως καὶ μτφ.

rixa, ae, θ. νεῖκος, ἔρις, ἀγών.

rixor, 1. (rixa) ἀμεταβ. ἐρίζω, φιλονεικῶ. cum aliquo, de aliqua re, πρός τινα, περί τινος.

rōbĭgo = rubigo.

rōbŏrĕus, a, um, (robur) ἐξ ἀγρίας δρυός, δρύινος.

rōbŏro, 1. (robur) (αἰτ.) ῥώννυμι, στερεῶ τινα ἢ τι.

rōbur, ŏris, οὐ. ἀγρία δρῦς. Ἐκ τούτου· ἀ) πᾶν σφερὸν ἢ σκληρὸν ξύλον. β') (ποιητ.) = quercus. γ') ὅ,τι ἐκ δρυὸς πεποίηται, οἷον· δόρυ, πλοῖον, ᾄδ. καὶ δρύφρακτός τις ἢ μύχιος τόπος τοῦ Τυλλιανοῦ. 2) στερεότης, σκληρότης. 3) ῥώμη, ἰσχύς, δύναμις, δεινότης. 4) robora civium, militum, οἱ κράτιστοι τῶν πολιτῶν, στρατιωτῶν ᾄδ.

rōbustus, a, um, (tior, tissimus), (robur) δρύινος. μτφ. στερεός, σκληρός. 2) ἐπὶ τροφῆς· τρόφιμος, θρεπτικός. 3) εὔρωστος, ῥωμαλέος, κρατερός, ἰσχυρός.

rōdo, rōsi, rōsum, 3. aliquid, (περι)τρώγω, (περι)διβρώσκω τι. 2)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

μτφ. ἀποφαυλίζω, διαβάλλω τινά. **rŏgālis**, e, (rogus) τῆς πυρᾶς. **rŏgātĭo**, iōnis, θ. (rogo) ἐρώτησις. 2) δέησις, αἴτησις 3) (=lex 2.) εἰσήγησις νόμου. **rogationem ferre**, νόμον εἰσφέρειν, γράφειν, **perferre, accipere**, νόμον (ἐπι)κυροῦν. **rogationem promulgare**, νόμον προθεῖναι. **rŏgātĭuncŭla**, ae, θ. ὑποκ. τ. rogatio. **rŏgātor**, ōris, ὁ. (rogo) ὁ (ἐπι)ἐρωτῶν, αἰτητής, ἐπαίτης. ὄθεν. ὁ) **r. legum**, ὁ (εἰσ)φέρων νόμον. β') ὁ ἐν ἐκκλησίᾳ ἐπιψηφίζων τῷ δήμῳ, (ὁ συναθροίζων τὰς ψήφους). **rŏgātus**, ūs, ὁ. (rogo) μόνον κατ' ἀφ. ἐν. **rogatu**, κατ' αἴτησιν, κατὰ δέησιν. **rŏgĭto**, 1. (θαμ. τ. rogo) **aliquem**, (δι)ἐρωτῶ τινα. **rŏgo**, 1. **aliquem aliquid**, ἐρωτῶ τινά τι, πυνθάνομαί τινός τι, **de re**, περί τινος. Κατ' ἐξοχήν· ὁ) **rogare sententiam** καὶ ἁπλῶς **r. aliquem**, κελεύειν τινὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἀποφήνασθαι, καλεῖν εἴτε ἐπιψηφίζειν τινά. **r. populum** ἢ **legem** ἢ ἁπλῶς **rogare**, εἰσηγοῦμαι, εἰσφέρω νόμον εἰς τὸν δῆμον. **r. magistratum**, προβάλλομαι, συνίστημι τινὰ τῷ δήμῳ. β') **r. milites sacramento**, ὁρκίζω τοὺς στρατιώτας. 2) **r. aliquem** ἢ **ab aliquo aliquid**, αἰτῶ τινά τι, δέομαί τινός τι. **rŏgus**, i, ὁ. πυρά. 2) (ποιητ.) θάνατος, ἀφανισμός, ὄθεν = ὁ τάφος. **Rōma**, ae, θ. Ῥώμη. Ἐκ τούτου· **Rōmānus**, a, um, Ῥωμαῖος, Ῥωμαϊκός· κατ' ἐξοχήν· **Romano more** ἐλευθέρως, εἰλικρινῶς. ὡς οὐσ. **-nus**, i, ὁ. ὁ Ῥωμαῖος· κατὰ πλ. οἱ Ῥωμαῖοι, ὁ Ῥωμαϊκὸς λαός. **Rōmŭlĭus**, a, um, Ῥωμύλιος, tribus, φυλή. **Rōmŭlus**, i, ὁ. Ῥωμύλος, ἀδελφὸς τοῦ Ῥέμου, πρῶτος βασιλεὺς τῆς Ῥώμης. Ἐκ τούτου· ὁ) **-lĕus**, a, um, τοῦ Ῥωμύλου, (ποιητ.) Ῥωμαϊκός. β') **-lus**, a, um, τοῦ Ῥωμύλου καὶ (ποιητ.) = Ῥωμαϊκός. γ') **-līdes**, ae, ὁ. Ῥωμυλίδης, ἀπόγονος τοῦ Ῥωμύλου· κατὰ πλ. (ποιητ.) = οἱ Ῥωμαῖοι. **rōrārĭus**, a, um, συνήθ. κατὰ πλ. εἶδος ψιλῶν στρατιωτῶν, οἵτινες ἐν καιρῷ μάχης ὄπισθεν τῶν triarii, ἵσταντο. **rōro**, 1. (ros) (ποιητ.) 1.) ἀμεταβ. δροσοβολῶ, δροσίζω, ψεκάζω, στάζω. **rorat**, ἄπρος. δρόσος καταφέρεται, ψεκάζει. 2) μεταβ. **r. aliquid**, δροσίζω, βρέχω, νοτίζω τι, ῥαίνω, στάζω τι. **rōs**, rōris, ὁ. δρόσος. (ποιητ.) ἡ ῥανίς, ἐπὶ παντὸς ὑγροῦ, π. χ. τὸ ὕδωρ, τὸ αἷμα, κτλ. 2) **ros marinus** ♃ (ποιητ.) **ros maris** καὶ ἀντ' αὐτοῦ, **r. salis** ἡ ἁπλῶς **ros** ἡ λιβανωτίς. **rōsa**, ae, θ. ῥόδον. 2) (ποιητ.) ὁ) στέφανος ῥόδων. β') ἡ ῥοδῆ, ῥοδωνιά. **rōsārĭus**, a, um, (rosa) ῥόδινος, ἐκ ῥόδων. ὡς οὐσ. **-um** ĭi, οὐ. ὁ ῥοδεών, ῥοδών, ἡ ῥοδωνιά. **rosčĭdus**, a, um, (ros) δροσερός. 2) δροσοβολῶν, δροσίζων. 3) ψεκάζων, στάζων. **Roscĭus**, ĭi, ὁ Ῥώσκιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους. γνωστοί εἰσιν, 1) **Sextus R.** ἐξ Ἀμερίας (Amerinus). 2) **Quintus R. Gallus**, περίφημος ὑποκριτής, σύγχρονος καὶ φίλος τοῦ Κικέρωνος. 3) **Lucius R. Otho**, δήμαρχος τῷ 67. π. Χ. ὁ τὸν νόμον, **lex Roscia theatralis** θέσας, δι' οὗ οἱ ἱππεῖς ἰδιαιτέραν θέσιν ἐν θεάτρῳ ἐλάμβανον. Ἐκ τούτου· **-cĭānus** ἡ **cĭus**, a, um, τοῦ Ῥωσκίου. **Rōsĕa**, ae, θ. τόπος τις ἐν Σαβίνῃ οὗ μακρὰν τοῦ Θεάτου. Ἐκ τούτου· **Rōsĕus** ἡ **Roseānus** a, um. **rōsētum**, i, ὁ. (rosa) ῥοδών, ῥοδωνιά. **rōsĕus**, a, um, (rosa) ῥόδειος, ῥόδινος, ἐκ ῥόδων. 2) (ποιητ.) ῥοδόχρους, ῥοδίζων, κατ' ἐξοχὴν περὶ τῆς Ἠοῦς καὶ τοῦ Φοίβου. **r. nitor**, dea = Aurora.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Rōsĕus, a, um, ἴδ. Rosea.
rosi, πρκ. τ. rodo.
ros-mārīnus, ἴδ. ros.
rostrātus, a, um, (rostrum) ῥαμφώδης, ἐπικαμπής. 2) ὁ ἐμβόλους ἔχων. navis rostrata, ἡ χαλκέμβολος ναῦς. columna r. τὸ πρόπαιον τοῦ Δουϊλίου ἐπὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ ἀγορᾶς ἀκροστολίοις καὶ ἐμβόλοις κεκοσμημένον. corona r., στέφανος διδόμενος τῷ εἰς ἐχθρικὸν πλοῖον εἰσπηδήσαντι.
rostrum, i, οὐ. (rodo) ῥύγχος, ῥάμφος. 2) ὁ ἔμβολος, τὸ ἔμβολον νεώς· (ποιητ.) τὸ ἔμπροσθεν μέρος νεώς. 3) κατὰ πλ. τὸ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς βῆμα, κεκοσμημένον τοῖς παρὰ τῶν Ἀντιατῶν ἐμβόλοις, ἃ ἔλαβον νικήσαντες τῷ 416.
rōsus, a, um, μ. π. τ. rodo.
rŏta, ae, θ. τροχὸς (ὀχημάτων). 2) κεραμευτικὸς τροχός. 3) τροχός, εἶδος βασανιστηρίου. 4)(ποιητ.) ἅρμα, ἅμαξα. 5) δίσκος, κύκλος ἡλίου.
rŏto, 1. (rota) (ποιητ.) 1) ἀμεταβ. aliquid, κυκλῶ, κυκλεύω, δινῶ, περιστρέφω τι. r. saxa, σφενδονῶ. παθ. rotor, δινοῦμαι, περιστρέφομαι. ὅθεν rotātus, a, um, δινούμενος, περιστρεφόμενος. 2) ἀμεταβ. (σπαν.) δινῶ, περιστρέφομαι. saxa rotantia, πέτραι δινούμεναι κυλινδούμεναι.
rŏtŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. rota.
rŏtunde, ἐπίρ. (rotundus) στρογγύλως, κυκλοτερῶς. 2)μτφ. γλαφυρῶς.
rŏtundo, 1. (rotundus) aliquid, στρογγυλῶ τι. rotundātus, a,um, στρογγύλος, γλαφυρός. 2) μτφ. ἀποπληρῶ ἀριθμόν τινα.
rŏtundus, a, um, (rota) τροχοειδής, κυκλοτερής, στρογγύλος. 2) μτφ. σύμμετρος, γλαφυρός.
rŭbĕ-făcio, fēci, factum, 3. (ποιητ.) aliquid, ἐρυθραίνω τι.
rŭbĕfactus, a, um, μ. π. τ. rubefacio.
rŭbens, ntis (entior) ἐρυθρός, ἐρυθρόχρους. μ. ἐν τοῦ
rŭbĕo, rubŭi, ēre, (ruber) ἀμεταβ. ἐρυθρός εἰμι. κατ' ἐξοχήν· ἐρυθριῶ ὑπὸ αἰσχύνης.
rŭber, rubra, rubrum, (brior, berrimus) ἐρυθρός. κατ' ἐξοχήν· r. mare, ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα. Saxa rubra, χωρίον τῆς Τυρρηνίας.
rŭbesco, rubŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τ. rubeo) (ποιητ.) ἀμεταβ. ἐρυθραίνομαι, ἐρυθρὸς γίγνομαι, μάλιστα ὑπ' αἰσχύνης.
rŭbētum, i, οὐ. (rubus) βατία.
rŭbĕus, a, um, (rubus) (ποιητ.) βάτινος.
Rŭbi, ōrum, ἀ. πλ. πόλις τῆς Ἀπουλίας.
Rŭbĭco, ōnis, ἀ. Ῥουβίκων, ποτ. τῆς Ἰταλίας.
rŭbĭcundŭlus a, um, ὑποκ. ὁ=τῷ
rŭbĭcundus, a, um, (dior) (rubeo) (ποιητ.) ὑπέρυθρος, ἐρυθραῖος.
rūbĭgĭnōsus, a, um, (rubigo) ἰώδης.
rūbīgo, ĭnis, θ. (rubeo) ἰὸς (σκωρία) ἐπὶ μετάλλων. (ποιητ.) φύτος τῶν δένδρων. 2) Ἐρυσίβη, νόσος τοῦ σίτου, ὅθεν Rubigo, θεά, ἣν ἱκέτευον πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ ταύτης.
rŭbor, ōris, ἀ. (rubeo) ἐρυθρότης, τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα, ἐρύθημα. κατ' ἐξοχήν· ἐρυθρίασις ὑπὸ αἰσχύνης. ὅθεν ά) αἰσχύνη, αἰδώς. β') αἰσχύνη, ὄνειδος. rubori est mihi, ὄνειδος φέρει μοι.
Rubra saxa, ἴδ. ruber.
rŭbrīca, ae, θ. (ruber) (ποιητ.) μίλτος, ἐρυθρὸς ἢ ἐρυθραῖος πηλός. 2) ἐπιγραφὴ νόμου, ᾗ ὁ νόμος αὐτός, (ἐπειδὴ μὲ ἐρυθρὰν μελάνην τὴν ἐπιγραφὴν ἔγραφον).
Rubrĭus, ĭi, ἀ. ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους.
rubŭi, πρκ. τ. rubeo ᾗ τ. rubesco.
rubus, i, ἀ. ἡ βάτος. 2) τὸ βάτον.
ructo ἢ ructor, 1. 1) ἀμεταβ. ἐρεύγομαι. 2) μεταβ. r. aliquid, (ἐξ)ἐρεύγομαι, ἐξεμῶ τι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ructus, ūs, ἀ. (ructo) ἐρευγμός, ἐρυγή.

1. rŭdens, ntis, μ. ἐν. τ. rudo.

2. rŭdens, ntis, κάλως, πεῖσμα.

rudĕra, πλ. τ. rudus.

Rŭdĭae, ārum, θ. πλ. Ῥωδαῖαι, πόλις πῆς Καλαβρίας. Ἐκ τούτου **Rudīnus**, a, um, ἐκ Ῥωδαιῶν. ὡς οὐσ. -ni, ōrum; ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

rŭdīmentum, i, οὐ. (rudis) ἡ πρώτη ἀρχὴ ἔν τινι, ἡ προπαιδεία, τὰ στοιχεῖα, ἡ πρώτη ἀπόπειρα.

Rŭdīnus, ἴδ. Rudiae.

1. rŭdis, e, ἀν(ἀκατ)έργαστος. r. ager, ἀγρὸς ἀγεώργητος, χέρσος. 2) ἄγριος, ὠμός, τραχύς. 3) ἄγροικος, ἄκομψος, ἀπειρόκαλος, ἀπαίδευτος. 4) ἄπειρος, ἀμαθής, (in) aliqua re τινός, ad aliquid, πρός τι, ᾧ μετὰ γεν. r. alicujus, ἄπειρός τινος.

2. rŭdis, is, θ. σπάθη, ῥαβδίον. 2) σπάθη τῶν μονομάχων πρὸς γύμνασιν. ὡς βραβεῖον τιμῆς ἐδίδετο αὕτη εἰς τοὺς ἐλευθερουμένους τῶν μονομαχιῶν. ὅθεν **rudem accipere**, ἀφεθῆναι τῶν ἀγώνων. **donari rude**, ἀπολυθῆναι τῶν ἔργων.

rŭdo, dīvi, dītum, 3. ἀμεταθ. βρωμῶμαι, ὀγκῶμαι, μυκῶμαι.

1. rūdus, ĕris, οὐ. γαλίκωμα, τὸ ἐκ λατύπης ἢ σκύρου ᾧ τιτάνου τέγος ἢ ἔδαφος. 2) ἐρείπιον.

2. rudus, ĕris, οὐ. = raudus.

Rufīnus, i, ἀ. Ῥουφῖνος, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

Rŭfrae, ārum, θ. πλ. πόλις Καμπανίας.

Rufrium, ĭi, οὐ. πόλις τῶν Ἱρπίνων.

rūfŭlus, a, um, (ὑποκ. τ. rufus) ὑπόπυρρος. κατ' ἐξοχήν· **rufuli**, ōrum, ἀ. πλ. ὄνομα τῶν **tribuni militum**, οὓς ὁ στρατηγὸς αὐτὸς ἐξέλεγε, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ **comitiati**.

1. rūfus, a, um, (fior) πυρρός.

2. Rūfus, i, ἀ. Ῥοῦφος Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

rūga, ae, θ. ῥυτίς (τοῦ δέρματος κατ' ἐξοχὴν τοῦ προσώπου). Ἐκ τούτου μτφ. ῥυτίς, πρὸς δεῖξιν τῆς ἡλικίας, τῆς σοβαρότητος καὶ τῆς λύπης.

rŭgĭo, īre, ἀμεταθ. βρυχῶμαι, ὠρύομαι. Ἐκ τούτου

rŭgītus, ūs, ἀ. βρυχηθμός, ὠρυγμός.

rūgo, 1. (ruga) ἀμεταθ. ῥυτιδοῦμαι.

rūgōsus, a, um, ῥυτιδώδης.

rui, πρκ. τ. ruo.

rŭīna, ae, θ. (ruo) κατάρρηξις, καταφορά, κατάπτωσις, πτῶσις, κατ' ἐξοχὴν οἰκοδομήματος. καὶ συνήθ. κατὰ πλ. καταπεσὸν οἰκοδόμημα, τὰ ἐρείπια, τὰ λείψανα. 2) μτφ. πτῶσις, συμφορά, σφάλμα, ὄλεθρος· ἐπὶ προσώπων· ὁ ἀναιρέτης, ὁ ἀφανίζων.

rŭīnōsus, a, um, (ruina) ἐρείψιμος, σαθρός. 2) ἐρημιμένος.

Rullus, i, ἀ. Ῥοῦλλος, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

rūma, ae ᾧ **rumis**, is, θ. ᾧ **rumen**, ĭnis, οὐ. θηλὴ μαστοῦ, μαστός.

Rūmīna, ae, θ. θεά τις ἐν Ῥώμῃ τῶν θηλαζουσῶν. Ἐκ τούτου· **-nalis ficus** ἢ **arbor**, ἡ Ῥουμανάλις συκῆ, ὑφ' ἣν ὁ Ῥωμύλος καὶ Ῥέμος εὑρέθησαν, καὶ οὓς λέαινα ἐθήλαζε.

rūmĭnātio, iōnis, θ. μηρυκισμός, ἀναπόλησις. κυρίως καὶ μτφ. 2) μτφ. ἐπανάληψις.

ruĭtūrus, a, um, μ. μέλ. τοῦ ruo.

rūmĭno ᾧ **-or**, 1. (ruma ἢ rumen) μηρυκῶμαι, μηρυκίζω, ἀναμασσῶμαι. r. aliquid, ἀναμασσῶμαι, ἀναπολῶ τι. 2) μτφ. ἐπαναλαμβάνω τι.

rūmor, ōris, ἀ. θρύλλημα, φήμη, λόγος. r. serpit, φήμη διαδίδεται. 2) φήμη, δόξα. **adverso rumore esse** ἢ (ποιητ.) **flagrare**, κακοδοξεῖν. **rumore secundo**, εὐφήμως.

rumpo, rūpi, ruptum, 3. aliquid, (δια)ρρήγνυμι, θραύω τι. παθ. **rumpor**, διαρρήγνυμαι ὑπὸ φθόνου, ὀργῆς κλπ. 2) κατ' ἐξοχὴν (ποιητ.) α) διακόπτω τι. β') ἀνίημί τι, r. fontem, ῥῆξαι, ἀναδοῦναι πηγήν. r. voces,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἰέναι φωνήν. 3) μτφ. ἀ) (δια)λύω, ἀθετῶ τι. β') διακόπτω, παράττω, somnum, τὸν ὕπνον.

rūmuscŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τοῦ rumor), φαύλη φήμη, φαῦλοι λόγοι.

rūna, ae, θ. εἶδος βέλους.

runcīna ae, θ. ῥυκάνη, ξύστρον.

runcīno, āre, ῥυκανῶ, (ἀπο)ξέω.

runco, āre, aliquid, βοτανίζω, ἐκριζῶ τι.

rŭo, rŭi, rŭtum (ἡ μετχ. ὅμως ruiturus) 3. 1) ἀμεταβ. ῥάγδην καταφέρομαι, καταρρήγνυμαι, (κατα)πίπτω, καταρρέω. Ἐκ τούτου· Α') ὁρμῇ φέρομαι, ὁρμῶ. (ποιητ.) nox ruit oceano, ἡ νὺξ ὁρμᾶται, ἀνατέλλει ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ. nox ruit, ἡ νὺξ παρέρχεται. μτφ. r. in pejus, ἐπὶ τὸ χεῖρον φέρομαι. Β') μτφ. ἀπόλλυμαι, ἀφανίζομαι. 2) μεταβ. κατα-(βάλλω)ρρίπτω τινὰ ἤ τι. r. rempublicam, καταλύω τὴν πολιτείαν. Ἐκ τούτου· ἀ) (ποιητ.) r. ossa et cinerem, (ἀνα)σκαλεύω τὰ ὀστᾶ καὶ τὴν τέφραν. β') ἀνασκαλεύω, ἀνορύττω. mare ruit arenam, ἡ θάλασσα κυλινδεῖ τὴν ἄμμον.

rūpes, is, θ. (rumpo) ἡ ἀπορρώξ, κρημνός, πέτρα.

rūpi, πρκ. τοῦ rumpo.

Rupīlĭus, a, um, Ῥουπίλιος, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους. 1) ὑποκριτής. 2) ἰατρὸς ἐπὶ Κικέρωνος. 3) Publius R., ὕπατος τῷ 132 π. Χ. φίλος τοῦ νεωτέρου Ἀφρικανοῦ.

ruptor, ōris, (rumpo) ὁ ἀθετῶν, παραβάτης.

ruptus, a, um, μ. π. τοῦ rumpo.

rūri, ἴδ. rus.

rūrĭcŏla, ae, γ. κ. (rus-colo) (ποιητ.) ἀγροδίαιτος, ἀγροῖκος. rusticola, ἀ. ὁ γεωργός, ἀγρότης, ὁ ταῦρος.

rūrĭgĕna, ae, γ. κ. (rus-gigno) (ποιητ.) ἀγρογενής, ἀγρότης.

rursus ἢ **rursum**, (=revorsus ἐκ τοῦ reverto) ἐπίρ. ὀπίσω, εἰς τοὐπίσω. 2) ὀπίσω, αὖθις, πάλιν, ἐκ νέου. 3) πάλιν, ἀνάπαλιν.

rūs, rūris, οὐ. ἡ χώρα (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ἄστυ) ἀγροικία, ἀγρός, ἀγροί. ἡ αἰτ. rus, ἐπιρρηματ. εἰς ἀγρόν. ἡ ἀφ. rure, ἀγρόθεν, ἐξ ἀγροῦ. ἢ rure ἢ ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ. 2) τὸ κατ' ἀγρὸν κτῆμα, χωρίον, ἀγρός. rure paterno, ἐν τῷ πατρῴῳ ἀγρῷ. 3) ἀγροικία, τὸ ἄγροικον (ἦθος.)

Rusc(c)īno, ōnis, ἀ. Ῥουσκίνων, πόλις τῆς Ναρβωνίτιδος Γαλλίας.

ruscum, i, οὐ. ἢ us, i, ἀ. ὀξύμυρσίνη, μυάκανθος.

Ruspīna, ae, θ. πόλις τοῦ ἐν τῇ βορείᾳ Ἀφρικῇ Βυζακίου.

Rustĭānus, i, ἀ. Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

rustĭcānus, a, um, (rusticus) ἀγροδίαιτος, ἀγροῖκος, χωρικός. homo r., ὁ χωρίτης, ἀγρότης.

rustĭcātio, ōnis, θ. (rusticor) ἡ ἐν ἀγροῖς δίαιτα, ἀγραυλία.

rustĭce, (cius), ἐπίρ. (rusticus) ἀγροίκως.

rustĭcĭtas, ātis, θ. (rusticus) ἀγροικία, μτφ. ἄγροικος τρόπος, τὸ ἀπαίδευτον, ἀνελεύθερον, ἀπειροκαλία.

rustĭcor, 1. (rusticus) ἀμεταβ. ἀγραυλῶ, κατ' ἀγρὸν διαιτῶμαι.

rustĭcŭlus, a, um, (ὑποκ. τ. rusticus) ὑπάγροικος. ὡς οὐσ. -us, i, ἀ. ὁ ἀγρότης, χωρίτης.

rustĭcus, a, um, (cior) (rus) ἀγροῖκος, ὁ κατ' ἀγρόν, ὁ ἐν ἀγρῷ. ὡς οὐσ. -us, i, ἀ. ὁ ἀγρότης, χωρίτης. μτφ. ἄγροικος, ἀπειρόκαλος, ἀπαίδευτος.

rūta, ae, θ. ῥυτή, πήγανον. (βοτ.) 2) μτφ. ἐπὶ λόγου· ἡ πικρότης.

rŭtābŭlum, i, οὐ. (ruo) τροχαλίον, σκάλευθρον.

Rūtēni, ōrum, ἀ. πλ. Ῥουτηνοί, ἔθνος Γαλλικόν.

Rŭtĭlĭus, a, um, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους. Ἐκ τούτου· **Rutilĭānus**, a, um, τοῦ Ῥουτιλίου.

rŭtĭlo, 1. (rutilus) 1) μεταβ. r. aliquid, πυρρῶ, πυρραίνω τι. 2) ἀμεταβ. πυρρίζω, πυρριῶ, ὡς χρυσὸς λάμπω.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

1. rŭtĭlus, a, um, πυρρός. 2) ξανθός, ἐρυθρός.
2. Rŭtĭlus, i, ἀ. Ῥούτιλος, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.
rŭtrum, i, οὐ. (ruo) σκαλίς, σκαπάνη, τρουλλίον τῶν κονιατῶν.
rŭtŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. ruta.
Rŭtŭli, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ῥούτουλοι ἢ Ῥότολοι, ἀρχαῖος λαὸς τοῦ Λατίου· καθ' ἓν. Rutulus, Ῥούτουλος. ᾧ ὡς ἐπίθ. Rutulus,a,um, τῶν Ῥουτούλων.
Rŭtūpĭae, ārum, θ. πλ. πόλις τῆς Βρεττανίας. Ἐκ τούτου· τὸ ἐπίθ. -pīnus, a, um.

S.

S. συντόμως δηλοῖ τὸ Sextus. S. C.=Senatus Consultum. S. P. Q. R.=Senatus populusque Romanus. Sp.=Spurius.
Săba, ae, θ. ἡ Σάβα, πόλις τῆς Ἀραβίας. Ἐκ τούτου· Sabaeus,a,um, Σαβαῖος, Σαβαϊτικὸς (ποιητ.) Ἀραβικός, ὡς οὐσ. Sabaei, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Σαβαῖοι.
Sabae- ἡ Sabad-, ἴδ. Sabaz-.
Sabarcae, ārum, ἀ. πλ. λαὸς τῆς Ἰνδίας.
Sābāte, es, θ. ἡ Σαβάτα, πόλις τῆς Τυρρηνίας. Ἐκ τούτου· -tīnus a, um, Σαβατῖνος.
Săbāzĭus, ĭi, ἀ. Σαβάζιος. 1) ἐπίθ. τοῦ Διονύσου ἢ Βάκχου. 2) ἐπίθ. τ. Διός. Ἐκ τούτου· Săbāzĭa, ōrum, οὐ. πλ. Σαβάζια, ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου, ὅστις διὰ τοῦτο Sabazĭus, ὠνομάζετο.
sabbătum, i, οὐ. σάββατον, ἑβδομαδιαία ἑορτὴ παρὰ Ἰουδαίοις, ἣν βραδύτερον καὶ οἱ Ῥωμ. ἐώρταζον, ὅθεν καθόλου=ἑορτή.
Săbelli, ōrum, ἀ. πλ. Σάβελλοι, ἀπόγονοι τῶν Σαβίνων, ὅθεν Σαβῖνοι. καθ' ἓν Σάβελλος, Σαβῖνος (περὶ τοῦ Ὁρατίου, ὅστις κτῆμά τι ἐν τῇ Σαβίνῃ χώρᾳ εἶχεν). Ἐκ τούτου· ά) -llus, Σαβῖνος. ἐ') -llicus, a, um, Σαβελλικὸς Σαβινικός.
Săbīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Σαβῖνοι, ἀρχαῖον Ἰταλικὸν ἔθνος, καὶ ἡ χώρα τῶν Σαβίνων. in Savinis, ἐν τῇ Σαβίνῃ, ex Savinis, ἐκ τῆς Σαβίνης· καθ' ἓν, -nus, ī, ἀ. Σαβῖνος, καὶ κατὰ πλ. Sabinae, ārum, θ. πλ. αἱ Σαβῖναι (γυναῖκες). Ἐκ τούτου· -nus, a, um, Σαβῖνος. Σαβινικός, ὡς οὐσ. -num, i, οὐ. ὁ Σαβῖνος οἶνος. 2) Sabinus, i, ἀ. Σαβῖνος, Ῥωμ. οἰκογενειακὸν ὄνομα.
Sabis, is, ἀ. Σάβις, ποταμ. τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.
săbŭlo, ōnis, ἀ. ἀμμώδης γῆ, ἄμμος, ἄμαθος.
sabŭlōsus, a, um, (sabulo) ἀμαθώδης.
săbŭlum, i, οὐ.=sabulo.
săburra, ae, θ. (sabulo) ἔρμα (τῶν πλοίων).
săburro, 1. (saburra) aliquid, ἐρμάζω, ἐρματίζω τι. μτφ. s. aliquem, βρώμασι καὶ ποτοῖς πληρῶ, κορέννυμί τινα.
Sacae, ἴδ. Saces.
saccŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. saccus).
saccus, i, ἀ. σάκκος.
săcellum, i. οὐ. (ὑποκ. τ. sacrum), μικρὸν ἱερὸν ἢ τέμενος, ἱερόν.
săcer, cra, crum, (cerrimus), ἱερὸς μετὰ γεν. ἢ δοτ. ἱερὸς τινὸς ἢ τινι. 2) ἱερὸς τοῖς καταχθονίοις θεοῖς, ἐναγής, ἐξάγιστος. 3) ἀποτρόπαιος, βδελυρός, αἰσχρός.
săcerdos, ōtis, γ. κ. ἱερεύς, ἱέρεια.
săcerdōtĭum, ĭi, οὐ. (sacerdos) τὸ ἀξίωμα τοῦ ἱερέως, ἱερατεία, ἱερεία, ἱερωσύνη.
Săces, ae, ἀ. κατὰ πλ. Sacae, ὁ Σάκας, οἱ Σάκαι. Νομαδικὸν ἔθνος ἐν τῇ βορείᾳ Ἀσίᾳ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Σκύθαι ὀνομαζόμενοι.
sacra, εὐ. πλ. τ. sacrum.
săcrāmentum, i, οὐ. (sacro) παρακαταβολή, ποσὸν χρημάτων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης κατατιθέμενον ἐν ἱερῷ τινι ἢ παρὰ τῷ πontifηκι, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ ὀπίσω ὁ νικώμενος. ὅθεν μτφ. ἡ διαδικασία, δίκη, ἀμφισβήτησις.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

2) στρατιωτικὸς ὅρκος. dicere s. ἢ sacramento, ὁρκίζεσθαι. aliquem militiae sacramento obligare ἢ milites sacramento rogare ἢ adigere, ὁρκίζειν, ἐξορκοῦν τινα. Ἐκ τούτου καθόλου· ὁ ὅρκος.

Sacrāni, ōrum, ἀ. πλ. Σακρανοί, ἔθνος τοῦ Λατίου. Ἐκ τούτου· -nus, a, um, Σακρανός.

săcrārĭum, ĭi, οὐ. (sacer) ἱεροφυλάκιον, θησαυρός. 2) ἱερόν, ναΐδιον.

săcrātus, a, um, μ. π. τ. sacro, ἱερός.

săcrĭcŏla, ae, ἀ. (sacra-colo), ὁ ἱεροκόμος, ἱεροποιός.

săcrĭfer, ĕra, ĕrum, (sacra-fero) (ποιητ.) ὁ ἱεροφόρος.

săcrĭfĭcātĭo, ōnis, θ. (sacrifico) ἱερουργία, θυσία.

săcrĭfĭcĭum, ĭi, οὐ. (sacrum-facio) θυσία, τὰ ἱερά. s. perpetro, τελῶ τὰ ἱερά.

săcrĭfĭco, 1. (sacrum-facio) θύω.

săcrĭfĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. sacrificus), ἱερουργός, ἱεροποιός, θύτης, συνήθ. s. rex, ἴδ. rex.

săcrĭfĭcus, a, um, (sacrum-facio) (ποιητ.) ἱερουργός, ἱεροπαίός, θυοποιός. s. rex, ἴδ. rex.

săcrĭlĕgĭum, ĭi, οὐ. (sacra-lego) ἱερο(συλία)σύλησις. 2) μτφ. βεβήλωσις.

sācrĭlĕgus, a, um, (sacra-lego) ἱερόσυλος. 2) ἀνόσιος, βέβηλος, ἀσεβής, μιαρός.

Săcrĭ-portus, ūs, ἀ. Ἱερὸς λιμήν, 1) πόλις ἐν τῇ τῶν Οὐόλσκων. 2) παρὰ τὸν Ταραντῖνον κόλπον.

săcro, 1. (sacer) aliquid alicui, ἱερῶ, καθ(ἀφ)ιερῶ τί τινι. Ἐκ τούτου· ἀ) ἀφιερῶ, δίδωμί τινί τι. β') s. caput alicujus ἢ Iovi s., ἐξάγιστον ποιῶ τινα, κατονομάζω τινὰ τῷ καταγθονίῳ Διΐ. 2) ἱερῶ, ἱερὸν ποιῶ τι. leges sacratae, ἱεροὶ νόμοι, ὧν οἱ παραβάται ἐξάγιστοι ἐγίγνοντο. 3) μτφ. ἀθάνατον, ἀείμνηστον ποιῶ τινα ἢ τι.

sācrō-sanctus, a, um, (παν) ἅγιος, ἱερὸς καὶ ἅγιος. 2) ἄσυλος, ἄθικτος, ἀπαραβίαστος.

sacrum, i, οὐ, (τ. sacer) τὸ ἱερόν, ὅ,τι τῶν θεῶν ἱερόν ἐστι (ναός, τέμενος, ἄγαλμα, ᾄδή.). 2) ἱερουργία, θυσία, τελετή, ἑορτή. sacrum ἢ sacra facere, θυσίαν ποιεῖσθαι, θύειν. 3) Κατ' ἐξοχήν· πλ. sacra τὰ ἱερά, τὰ ἀπόρρητα, μυστήρια.

saeclum = saeculum.

saecŭlāris, e, (saeculum) τοῦ αἰῶνος, ἑκατονταέτηρος. ludi saeculares, ἡ ἑκατονταέτηρος ἑορτή.

saecŭlum, i, οὐ. γενεά, γένος, φῦλον. 2) γενεὰ ἀνθρώπου, ἡ συνήθης γενεὰ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, (=33 ἔτη καὶ 1/3). 3) αἰών, ὁ ἐξ ἑκατὸν ἐτῶν χρόνος. 4) αἰών, μακρός τις χρόνος. 5) γενεά, ἄνθρωποι ἢ = χθὲς αἰῶνός τινος, οἱ χρόνοι.

saepe, (pius, pissime), ἐπίρ. πολλάκις. saepius, πλεονάκις. saepissime, πλειστάκις.

saepĕ-nŭmĕro ἢ saepe-numero, ἐπίρ. συχνάκις, πολλάκις.

saepes, saepio, ἴδ. sep-.

saet-, ἴδ. set-.

saeve, (vius, vissime) ἐπίρ. (saevus) (ποιητ.) ἀπηνῶς, ἀγρίως, μανικῶς, ὠμῶς, χαλεπῶς.

saevĭo, saevĭi, saevītum, 4. ἀμεταβ. ἀγριαίνομαι, μαίνομαι, λυσσῶ, χαλεπῶς προσφέρομαί τινι.

saevĭtĭa, ae, θ. (saevus) ἀπήνεια, ἀγριότης, μανία, ὠμότης, χαλεπότης, αὐστηρότης.

saevus, a, um, (vior, vissimus) (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) (ἐξ)ἠγριωμένος, ἄγριος, ἀπηνής, μαινόμενος, ὠμός, χαλεπός, αὐστηρός.

sāga, ae, θ. ἴδ. sagus.

sāgācĭtas, ātis, θ. (sagax) ἡ τῶν αἰσθήσεων ὀξύτης. κατ' ἐξοχήν· τὸ ὀξύρρινον, τὸ εὔρινον τῶν κυνῶν. 2) μτφ. ὀξύτης τοῦ νοός, ἀγχίνοια, σύνεσις.

sāgācĭter, (acius, acissime), ἐπίρ. (sagax) εὐρίνως, ὀξύ. 2) μτφ. ἀγχίνως, συνετῶς, εὐστόχως.

Sāgāris, is ὁ Sangarĭus, ĭi, ἀ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Σαγγάριος ποταμ. τῆς Φρυγίας ἢ Βιθυνίας. Ἐκ τούτου· Sagarītis, ĭdis, ἡ Σαγγαρῖτις.

sāgātus, a, um, (sagum) ὁ σάγον φορῶν (ὁδοιπορίας ἢ στρατιωτικὸν μανδύαν).

sāgax, ācis, (acior, acissimus) (sagio) ὀξὺς τὰς αἰσθήσεις, ὀξὺ αἰσθανόμενος. κατ' ἐξοχήν· ὀξὺς τὴν ὄσφρησιν, εὐρινος. 2) μτφ. ὀξύς, ἀγχίνους, συνετός, εὔστοχος.

sāgīna, ae, θ. (σάττω) αἰτεία, σίτισις, σιτισμός, χορτασμός. 2) σῖτισις, χόρτος, τροφή. Ἐκ τούτου· σάρξ, εὐσαρκία, εὐτραφία.

sāgīnātus, a, um, σιτευτός, εὐτραφής. μ. π. τοῦ

sāgīno, 1. (sagina) aliquem, σιτῶ, σιτίζω, χορτάζω τινά, ὀθεν= ἀφθόνως τρέφω, παχύνω τινά.

sāgio, īre, ἀμεταθ. ὀξὺ αἰσθάνομαι, ὀξὺ νοῶ.

sāgitta, ae, θ. οἰστός, τόξευμα, βέλος. 2) βέλος, (ἄστρον).

sāgittārius, ii, ὁ (sagitta) ὁ τοξότης (κατ' ἐξοχὴν τὸ ἄστρον).

sāgittĭfer, ĕra, ĕrum, (sagitta-fero) οἰστοφόρος. Ἐκ τούτου = ὁ βέλεσι ὡπλισμένος.

sāgittĭ-pŏtens, ntis, (ποιητ.) = sagittarius.

sāgitto, 1. (sagitta) ἀμεταθ. τοξεύω.

sagmen, ĭnis, οὐ. ἱεροβοτάνη (σημεῖον τῆς ἀσυλίας, ὅπερ ἐφόρουν οἱ πρέσβεις τῶν Ῥωμ.)

sāgŭlum, i, οὐ. (ὑποκ. τ. sagum).

sāgum, i, οὐ. ὁ σάγος, εἶδος χλαμύδος (πρὸς χρῆσιν τῶν ὁδοιπόρων ἢ τῶν στρατιωτῶν). ὀθεν sagum (πλ. saga) sumere, ἐπὶ πόλεμον τρέπεσθαι. ire (ἢ venire) ad saga, πρὸς πόλεμον παρασκευάζεσθαι. in sagis esse, ἐν πολέμῳ εἶναι, πολεμεῖν.

Săguntum, i, οὐ. ἢ Săguntus, i, θ. Σάγουντον πόλις Ἱσπανίας. Ἐκ τούτου· -tīnus, a, um, Σαγουντηνός. καὶ ὡς οὐσ. -ni, ōrum, οἱ Σαγουντηνοί.

săgus, a, um, (sagio?) μαντικός, προφητικός. ὡς οὐσ. saga, ae, θ. μάντις, μάγος, ἐπῳδός.

Săis, is, θ. Σαΐς, πόλις τῆς κάτω Αἰγύπτου. Ἐκ τούτου· Saĭtae, ārum, πλ. οἱ Σαΐται.

săl, sălis, ἀ. καὶ οὐ. κατὰ πλ. sales, ἀ. ἅλς. Ἐκ τούτου· (ποιητ.) = τὸ θαλάσσιον ὕδωρ, ἡ θάλασσα. μτφ. α) ἀστειότης. β') κομψότης.

Săl ăcĭa, ae, θ. (salum-cieo) θαλασσία θεότης, ἡ παρ' ἕλλησι Θέτις, σύζυγος τοῦ Ὠκεανοῦ.

săl ăco, ōnis, ἀ. σαλάκων, ἀλαζών.

Săl ămis, ĭnis ἢ -mīna, ae, θ. Σαλαμίς, νῆσος τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου, ἀντικρὺ τῆς Ἀττικῆς. 2) πόλις τῆς Κύπρου. Ἐκ τούτου· -mĭnĭus, a, um, Σαλαμίνιος· καὶ ὡς οὐσ. -mĭnĭi, ōrum, οἱ Σαλαμίνιοι.

Săl ăpĭa, ae, θ. Σαλαπία, πόλις τῆς Ἀπουλίας. Ἐκ τούτου· -pīni ἢ pĭtāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

sălārĭus, a, um, (sal) τοῦ ἅλατος. Salaria via, ἡ Συλαρία ὁδός, δι' ἧς οἱ Σαβῖνοι τὸ ἅλας ἀπὸ τῆς θαλάσσης μετέφερον. ὡς οὐσ. -um, ĭi, οὐ. τὸ ἁλατικόν, μισθός. 2) ἐπίδομα, τὸ γέρας.

Salassi, ōrum, ἀ. πλ. Σαλασσοί, λαὸς τῆς Γαλλίας.

sălax, ācis, (acior, acissimus) (salio) ἀσελγής, λάγνος.

sălēbra, ae, θ. (salio) τραχεῖα ἢ ἀνώμαλος ὁδός. Ἐκ τούτου· α) ἡ τοῦ λόγου τραχύτης. β') τὰ τοῦ λόγου προσκόμματα.

sălēbrōsus, a, um, (salebra) ἀνώμαλος, τραχύς, κυρ. ἢ μτφ.

Sălentīni, ōrum, ἀ. πλ. Σαλεντῖνοι, λαὸς τῆς Καλαβρίας· in Salentinis, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Σαλεντίνων, ἐν τῇ Σαλλεντίνῃ. Ἐκ τούτου· -tīnus, a, um. Σαλαντῖνος.

Sălernum, i, οὐ. Σάλερνον, πόλις τῶν Πικεντίνων.

sales, ĭδ. sal.

Salĭāris, e, ĭδ. Salĭi.

sălĭātus, ūs, ἀ. τὸ ἀξίωμα εἴτε ἡ τῶν Σαλίων τιμή, ἡ ἱερατεία.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

sălĭcis. γεν. τ. salix.

sălĭctum, i, οὐ. (ἀντὶ salicetum ἐκ τ. salix). ἰτεών.

salĭentes, ium, ἀ. πλ. ἴδ. salio.

sălignĕus ᾗ saligneus, a, um, (salix) ἰτέϊνος.

Sălĭi, ōrum, ἀ. πλ. (salio) Σάλιοι, οἱ τοῦ Ἄρεως καὶ τῶν ἄλλων ἐνόπλων Θεῶν ἱερεῖς. οὗτοι κατὰ Μάρτιον περιήρχοντο τὴν πόλιν ἐνόπλως ᾄδοντες καὶ ὀρχούμενοι. Ἐκ τούτου· Saliaris, e, τῶν Σαλίων. μτφ. dapes Saliares, ἡ πολυτελὴς θοίνη.

sălīnae, ārum, θ. πλ. (sal) τὰ ἁλοπήγεια, οἱ ἅλες. κατ' ἐξοχήν· Salinae. ά) οἱ παρὰ τὴν Ὡστίαν Ἁλικαὶ (ᾗ S. Romanae). β') τόπος τις ἐν Ῥώμῃ.

Sălīnātor, ōris, ἀ. Σαλινάτωρ.

sălīnum, i, οὐ. (sal) τὸ ὀξύβαφον (τοῦ ἁλὸς) ἁλιά.

sălĭo, salŭi ἢ (σπαν.) salii, saltum, 4. ἀμεταβ. ἅλλομαι, πηδῶ. mica (salis) saliens, τὸ τῆς θυσίας ἅλας, ὅπερ εἰς τὸ πῦρ ῥιπτόμενον ἀνεπήδα πρὸς τὰ ἄνω (ὡς αἴσιος οἰωνός). salientes, ium, θ. πλ. (ὑπον. aquae) τὸ κρουναῖον ὕδωρ.

sălĭunca, ae, θ. ἁγρία, κελτικὴ, νάρδος.

sălīva, ae, θ. σίαλον. salivam mihi movet, ὄρεξιν ἐμποιεῖ μοι.

sălix, ĭcis, θ. ἰτέα.

Sallent- = Salent-.

Sallustĭus, ĭi, ἀ. Σαλλούστιος, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους. 1) Cajus S. Crispus, περίφημος ἱστοριογράφος, σύγγρονος τοῦ Κικέρωνος. 2) S. Crispus, ἀνεψιὸς τοῦ προηγουμένου, φίλος τοῦ Αὐγούστου, γνωστὸς διὰ τὰ πλούτη αὐτοῦ. Ἐκ τούτου· -tiānus, a, um, τοῦ Σαλλουστίου· ὡς οὐσ. μιμητὴς τοῦ ἱστορικοῦ Σαλ.

Sallyes, um, ἡ Sallyi, ōrum, ἀ. πλ. λαὸς τῆς Ναρβωνίτιδος Γαλλίας.

Salmăcis, ĭdis, θ. Σαλμακίς, κρήνη ἐν Καρίᾳ μεθ' ὁμωνύμου νύμφης.

Salmōneus ĕi, ᾗ -eos, ἀ. Σαλμωνεύς, υἱὸς τοῦ Αἰόλου, ἀδελφὸς τοῦ Σισύφου, πατὴρ τῆς Τυροῦς, βασιλεὺς ἐν Ἤλιδι. Ἐκ τούτου· Salmōnis, ĭdis, θ. Σαλμωνὶς (Τυρώ, μήτηρ τοῦ Νηλέως ᾗ τοῦ Πελίου).

Sălōna, ae, θ. ᾗ Salonae, ārum, θ. πλ. Σάλων, Σαλῶναι, πόλις τῆς Δαλματίας.

salpa, ae, θ. σάλπη, σάρπη. (ἰχθ.).

salsāmentārĭus, ĭi, ἀ. (salsamentum) ὁ ταριχοπώλης.

salsāmentum, i, οὐ. (salsus) ὁ (τὸ) τάριχος. 2) ὁ ταριχευτὸς ἰχθύς.

salse, (sius, sissime), ἐπίρ. (salsus) ἀστείως, κομψῶς.

salsĭtūdo, ĭnis, θ. (salsus) ἁλμυρότης, τὸ ἁλμυρόν.

salsus, a, um, θ. (sior, sissimus) ἁλιστὸς ἅλμυρος, ἁλμυρός. ὅθεν Salsum flumen, Ἁλμυρὸς ποταμὸς τῆς Βαιτικῆς (Ἱσπανίας). 2) μτφ. ἁλμυρός, ἀστεῖος. salsa, ōrum, οὐ. πλ. ά) οἱ ἁλμυροὶ λόγοι, οἱ δηκτικοί, πικροὶ λόγοι. β') ἁλῆς εἴσμοί.

saltātĭo, ōnis, θ. (salto) ὄρχησις.

saltātor, ōris, ἀ. (salto) ὀρχηστής.

saltātōrĭus, a, um, (saltator) τοῦ ὀρχηστοῦ.

saltātrix, īcis, θ. (salto) ὀρχήστρια, ὀρχηστρίς.

saltātus, ūs, ἀ. = saltatio.

saltem, ἐπίρ. γε, γε δή, γέ τοι, γοῦν, τοὐλάχιστον. non s., οὐδέ.

salto, 1. (θαμ. τ. salio) ἀμεταβ. ὀρχοῦμαι, χορεύω. Ἐκ τούτου· Α') μεταβ. ὀρχοῦμαι μιμούμενός τινα. Β') scriptor saltat, ὁ συγγραφεὺς μικροῖς ἢ συντόμοις κώλοις (λόγου) χρῆται.

saltŭōsus, a, um, (saltus 2.) ἁλσώδης.

1. saltus, ūs, ἀ. (salio) ἅλμα, πήδημα, πήδησις.

2. saltus, ūs, ἀ. νάπη, νάπος. Ἐκ τούτου· ά) ἅλσος, δάσος, θρυμῶν. β') νομή.

sălŭber, bris, bre, ᾗ συνήθ. salubris, e, (brior, berrimus) (salus) ὑγιεινός, ὑγείαν παρέχων. 2) ἐπί-

κουρος, σωτηρίαν παρέχων, σύμφορος. 3) ὑγιής, ὑγιαίνων.

sălūbrĭtas, ātis, θ. (saluber) τὸ ὑγιεινόν, ὑγίεια, εὐεξία.

sălūbrĭter, (brius, berrime) ἐπίρ. (saluber) ὑγιεινῶς. 2) σωτηρίως, λυσιτελῶς, συμφερόντως.

sălum, i, οὐ. ὁ σάλος (ποιητ.) καθόλου· = ἡ θάλασσα. 2) τὸ τῆς θαλάσσης σάλευμα, ὁ σάλος. 3) μτφ. ὁ σάλος, ἡ ταραχή.

sălus, ūtis, θ. (συγγεν. τῷ salvus) ὑγίεια, εὐεξία. 2) σωτηρία. saluti esse alicui, σωτήριόν τινι εἶναι. ὅθεν Salus, ἡ Ὑγίεια (θεά). 3) ἀσπασμός. salutem dare, (ἀντ)ἀσπάζομαι. Anacharsis Hannoni salutem (ὑπον. dicit) Ἀνάχαρσις τῷ Ἄννωνι χαίρειν.

Salust- = Sallust-.

sălūtāris, e, (rior) (salus) σωτήριος, χρήσιμος. s. litera, τὸ γράμμα A = absolvo. συγνὰ μετὰ δοτ. ἡ ad καὶ alt.. ὡς οὐσ. ἐπίκλησις τοῦ Διός S. Jupiter = ὁ Σωτὴρ Ζεύς.

sălūtārĭter, ἐπίρ. (salutaris) σωτηρίως.

sălūtātĭo, iōnis, θ. (saluto) ἀσπασμός, πρόσρησις, προσαγόρευσις. Κατ' ἐξοχήν· ὁ χαιρετισμός.

sălūtātor, ōris, ἀ. (saluto) ὁ ἀσπαζόμενος, ὁ προσαγορεύων. 2) ὁ χαιρετίζων.

sălūtĭfer, ĕra, ĕrum, (salus-fero) (ποιητ.) σωτήριος.

sălūtis, γεν. τοῦ salus.

sălūto, 1. (salus) aliquem, ἀσπάζομαι, προσαγορεύω, χαιρετίζω τινά. s. aliquem consulem, ἀσπάζομαι, προσαγορεύω τινὰ ὕπατον. s. deos, προσκυνῶ τοὺς θεούς. 2) χαιρετίζω τινά, εἰσέρχομαι παρά τινα πρὸς χαιρετισμόν.

1. **salve**, προστ. τ. salveo.

2. **salve**, ἐπίρ. (salvus) εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.

salvĕo, ēre, (salvus) συνήθ. ἐπὶ χαιρετισμοῦ· salve, salvete, χαῖρε, χαίρετε. (σπαν.) ἐπὶ τῶν ἀπερχομένων = vale = ἔρρωσο, χαῖρε. jubeo te salvere, χαίρειν σοι προσαγορεύω εἴτε κελεύω, χαῖρε, χαίρειν σοι λέγω. Ἐν ἐπιστολαῖς· salvebis a Cicerone meo, ὁ ἐμὸς Κικέρων χαίρειν σοι ἐπιστέλλει.

salvus, a, um, σῶος, ἀκέραιος, ἀβλαβής. res salva est ἡ satin' salvae? (ὑπον. res sunt) τὰ πράγματα καλῶς ἔχει;

Sămărīa, ae, θ. Σαμάρεια, χώρα καὶ πόλις τῆς Παλαιστίνης. Ἐκ τούτου· -rītes, ae, ἀ. ὁ Σαμαρείτης.

Sămărobrīva, ae, θ. πόλις τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.

sambūcus, i, θ. ἀκτέα, ἀκτή.

Sămē, ēs ἢ -os, i, θ. Σάμη, ἀρχαῖον ὄνομα τῆς νήσου Κεφαλληνίας μεθ' ὁμωνύμου μητροπόλεως. Ἐκ τούτου· Sămaei, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Σαμαῖοι.

Samĭa, ōrum, οὐ. πλ. ἴδ. Samos.

Samĭus, a, um, ἴδ. Samos.

Samnĭum, ĭi, οὐ. ἡ Σαυνῖτις, χώρα τῆς Ἰταλίας. Ἐκ τούτου· Samnis, ĭtis, ὡς ἐπίθ. Σαυνιτικός. ὡς οὐσ. ὁ Σαυνίτης. καὶ κατὰ πλ. οἱ Σαυνῖται καὶ Σαυνιτικοῖς ὅπλοις ὡπλισμένοι μονομάχοι.

1. **Sămos** ἢ -us, i, θ. Σάμος, νῆσος τοῦ Ἰκαρίου Πελάγους, ἔνθα ὁ Πυθαγόρας ἐγεννήθη. Theicia S. = Samothrace. Ἐκ τούτου· Samĭus, a, um, Σάμιος. S. senex, vir ἡ ἁπλῶς Samius, ὁ Σάμιος (Πυθαγόρας)· ὡς οὐσ. Samii, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Σάμιοι. ἢ Samĭa, ōrum, οὐ. πλ. Σάμιον σκεῦος.

2. **Samos**, i, θ. ἴδ. Same.

sānābĭlis, e, (lior) ὑγιαντός, ἰάσιμος (εὐθεράπευστος).

sānātĭo, ōnis, θ. ὑγίασις, ἴασις, θεραπεία.

sancĭo, sanxi (σπαν. sancīvi), sancītum ἢ nctum, 4. aliquid, κυρῶ, τίθημι, τάττω, ὁρίζω τι. 2) ζημίαν ἢ τιμωρίαν τάττω = τιμωρῶ.

sancte, (tius, tissime), ἐπίρ. (sanctus) ἁνίως, σεμνῶς, ἁγνῶς, ὁσίως.

sanctĭmōnĭa, ae, θ. (sanctus) (σπαν.) = sanctitas.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

sanctĭo, iōnis, θ. (sancio) ἐπί νόμου· ἱερός, ἀκίνητος, ἀπαράβατος νόμος. 2) σύμβασις.

sanctĭtas, ātis, θ. (sanctus) ἁγιότης, ἀσυλία, τὸ ἱεροπρεπές. 2) ἁγιωσύνη, ἁγνεία, καθαρότης, ὁσιότης.

sanctus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. sancio) ἅγιος, ἀκίνητος, ἀπαράβατος. 2) σεμνός, σεβαστός. 3) ἅγιος, ἁγνός, ὅσιος, καθαρός.

Sancus, i, ἀ. ☧ **Semo (Sancus)** ἡ **Fidius S.**, ἐπιχώριος τῶν Ὀμβρων καὶ Σαβίνων δαίμων.

sandix (ἡ -dyx) ĭcis, θ. σάνδιξ, εἶδος κοκκίνου χρώματος.

sāne, (nius), (sanus) 1) (σπαν.,ποιητ.) σωφρόνως, φρονίμως. 2) συνήθ. δή, δῆτα, δήπου, τῷ ὄντι. 3) μάλα, πάνυ, σφόδρα. **s. bene** ἡ **bene s.**, μάλα καλῶς. **s. quam**, μετὰ ῥημάτ. καὶ ἐπιθ. διαφερόντως, σφόδρα. **haud s.**, οὐ μάλα. 4) ἐν ἀποκρίσεσι· μάλιστα, πάνυ (γε), καὶ πάνυ, πάνυ μὲν οὖν. 5) ἐπὶ προστακτ. **age s.**, ἄγε δή.

Sangārĭus, ĭi, ἀ. τὸ. **Sagaris.**

Sanguālis, ĭd. **Sanqualis.**

Sanguĭnārĭus, a, um, (sanguis) αἱματοχαρής, φονικός.

sanguĭnĕus, a, um, (sanguis) αἱμάτινος, αἱματικός. 2) αἱματηρός. 3) αἱματοειδής, αἱματόχρους. 3) μτφ. αἱματοχαρής, φονικός.

sanguĭnŏlentus, a, um, (sanguis) αἱματόεις, αἱματηρός. 2) αἱμόχρως, 3) αἱματοχαρής.

sanguis, ĭnis, ἀ. αἷμα. 2) αἷμα, γένος, γενεά. **sanguine conjunctus**, ὅμαιμος, συγγενὴς πρὸς αἵματος. ὄθεν (ποιητ.) τέκνον, ἀπόγονος. 3) φόνος, σφαγή. 4) μτφ. ὡς ἕδρα τῆς ζωϊκῆς δυνάμεως· νεῦρα, ῥώμη, ἰσχύς, δύναμις.

sānĭes, ēi, θ. (συγγεν. τῷ **sanguis**) ἰγώρ, ἰγωρώδες ἡ πυῶδες αἷμα. 2) (ποιητ.) πᾶν ὅμοιον ὑγρόν, π. χ. σίαλον.

sānĭtas, ātis, θ. (sanus) ὑγίεια, εὐεξία. 2) ἐπὶ ψυχῆς· ἡ σωφροσύνη, ἡ φρόνησις, τὸ ἔμφρον. 3) ἐπὶ λόγου καὶ ῥήτορος· ἡ τοῦ λόγου σωφροσύνη, τὸ ὑγιές, σῶφρον.

sanna, ae, θ. μῶκος (σχῆμα μορφασμοῦ).

sannĭo, iōnis, ἀ. (sanna) σάννας, σανίων, γλευαστής, γελωτοποιός.

sāno, 1. (sanus) (αἰτ.) ὑγιάζω, θεραπεύω τινὸ ἤτι· ὄθεν σωφρονίζω τινά· κατ' ἐξοχήν· ἀν(δι)ορθῶ, ἀποκαθίστημί τινα ἤτι.

Sanquālis, e, (Sancus) τοῦ Σάγγου. ὄθεν ὡς οὐσ. s. (avis), εἶδος ἀετοῦ, ἱερὸν τοῦ Σάγκου πτηνόν.

sānus, a, um, (nior, nissimus) ὑγιής, σῶς, εὖ ἔχων (ἐπὶ σώματος καὶ πνεύματος)· ὄθεν 2) ὑγιὴς τὰς φρένας, ἔμφρων, σώφρων, φρόνιμος. **male s.** = ἔκφρων. 3) ἐπὶ λόγου καὶ ῥήτορος· μὴ ἐκλελυμένος, νηφάλεως, συνετός. 4) σῶος, ἀκέραιος, ἀβλαβής.

sanxi, πρκ. τ. **sancio.**

săpa, ae, θ. ἕψημα.

Săpaei, ōrum, ἀ. πλ. Σαπαῖοι, λαὸς τῆς Θράκης.

săperda, ae, ἀ. σαπέρδης, εἶδος μικροῦ ἰχθύος.

săpiens, entis, (entior, entissimus) (μ. ἐν. τ. sapio) σοφός, φρόνιμος, ἔμφρων, σώφρων, συνετός. ὡς οὐσ. ὁ σοφός, ὁ φιλόσοφος.

săpĭenter, (entius, entissime), ἐπίρ. (sapiens) σοφῶς, φρονίμως, ἐμφρόνως.

săpĭentĭa, ae, θ. (sapiens) σοφία, φρόνησις, τὸ ἔμφρον. 2) σοφία, ἐπιστήμη, σύνεσις.

săpĭentĭ-pŏtens, ntis, τῇ σοφίᾳ ἰσχύων.

săpĭo, săpĭvi ἡ sapĭi, ĕre, ἀμεταβ. γυμόν, γυλὸν ἢ γεῦμά τι ἔχω. 2) s. aliquid, (ἀπ)ὄζω τινός. 3) σωφρονῶ, φρόνιμος, σώφρων, ἔμφρων εἰμί.

Săpis, is, ἀ. Σάπις, ποταμ. Ὀμβρικῆς.

săpor, ōris, ἀ. (sapio) χυμός, χυλός, γεῦμα. 2) κατὰ πλ. εὔχυμον ἔδεσμα, ἡδυσμα. 3) μτφ. σύνεσις. 3) ἀστειότης, κομψότης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Sappho, ūs, θ. Σαπφώ, ποιήτρια ἐκ Λέσβου.

sarcĭna, ae, θ. (sarcĭo) φάκελος, φορτίον. 2) συνήθ. κατὰ πλ. τὰ σκεύη, ἡ ἀποσκευὴ τῶν στρατιωτῶν. 3) μτφ. τὸ φορτίον, ἄχθος.

sarcĭnārĭus, a, um, (sarcĭna) τῶν σκευῶν, σκευοφόρος.

sarcĭo, sarsi, sartum, 4. aliquid, ἐπισκευάζω τι. 2)μτφ. ἐπισκευάζω, (ἐπ)ανορθῶ τι. **sartus tectus**, (ἐπὶ οἰκοδομημάτων) ἐπεσκευασμένος, ἐπισκευαστός, ἀβλαβής, ἀκέραιος.

sarcŭlum, i, οὐ. ἢ -lus, i, ἀ. σκαλίς, σκαλιστήριον.

Sardes ᾖ **Sardis**, ĭum, θ. πλ. αἱ Σάρδεις, πόλις Λυδίας. Ἐκ τούτου· -dĭānus, a, um, Σαρδιανὸς ᾖ -dĭāni, ōrum, ἀ. πλ· οἱ Σαρδιανοί.

Sardi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Σαρδῶοι, Σαρδώνιοι, κάτοικοι τῆς νήσου **Sardĭnĭa**, ae, θ. Σαρδώ, ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσσῃ. Ἐκ τούτου· ά)-dus ᾖ -dōus, a, um, Σαρδῶος, Σαρδώνιος (ποιητ.). β') -dinĭensis, e, Σαρδωνικὸς ᾖ -dĭnĭenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι τῆς Σαρδοῦς.

Sardiani, ōrum. **Sardes**,

Sardĭca, ae, θ. πόλις τῆς κάτω Μοισίας.

Sardōus, **Sardus**, ĭum. **Sardi**.

sărissa, ae, θ. σάρισσα, μακρὸν δόρυ τῶν Μακεδόνων.

Sarmăta, ae, ἀ. Σαρμάτης. κατὰ πλ. οἱ Σαρμάται, κάτοικοι τῆς **Sarmătĭa**, ae, θ. Σαρματίς, (χώρα) ἧς μέρος μὲν ἐν Εὐρώπῃ μέρος δὲ ἐν Ἀσίᾳ ἔκειτο. Ἐκ τούτου· ά) -tĭcus, a, um, Σαρματικός. **S. mare**, ἡ μαύρη θάλασσα. καὶ ἐπίρ. **sarmatice**, σαρματικῶς. β') -tis, ĭdis, θ. ἡ Σαρματίς.

sarmentum, i, οὐ. φρύγανον, κλῆματις.

Sarnus, i, ἀ. Σάρνος, ποταμὸς τῆς Καμπανίας.

Sarpēdon, ōnis, ἀ. Σαρπηδών, υἱὸς τοῦ Διός, βασιλεὺς τῆς Λυκίας.

Sarra ᾖ **Sara**, ae, θ. ἀρχαῖον ὄνομα τῆς Τύρου ἐν τῇ Φοινίκῃ. Ἐκ τούτου· -rānus, a, um, Τύριος, καὶ (ποιητ.) Καρχηδόνιος ἢ Σύριος.

Sarrastes, um, ἀ. πλ. ἔθνος τῆς Καμπανίας.

sarrĭo, īvi ᾖ ĭi, ītum, 4. σκάλλω, σκαλίζω, βοτανίζω.

sarrītor ἢ **sartor**, ōris, ἀ. (sarrĭo) σκαλεύς, σκαλευτής.

sarrītus, a, um, μ. π. τ. **sarrio**.

sarrīvi ᾖ **sarrŭi**, πρκ τ. **sarrio**.

sarsi, πρκ. τ. **sarcio**.

Sarsīna ἢ **Sassīna**, ae, θ. Σάρσινα, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς.

Sarsūra, ae, θ. πόλις τοῦ Βυζακίου ἐν Ἀφρικῇ.

Saserna, ae, ἀ. Ῥωμ. ὄνομα.

sat = **satis**.

săt-ăgo, (ἢ sat ἢ satis ago) ēgi, ĕre, (πολλὰ) πράγματα ἔχω, πονῶ, κάμνω. 2) πολυπραγμονῶ.

satĕgi, πρκ. τ. **satago**.

sătelles, ĭtis γ.κ. δορυφόρος, σωματοφύλαξ, κατὰ πλ. οἱ ἀκόλουθοι, οἱ περί τινα, οἱ ὀπαδοί. Ἐκ τούτου· ά) (ποιητ.) καθόλου· ὀπαδός, ὑπηρέτης, θεράπων. β') συνεργός, ἑταῖρος.

sătĭas, ātis, θ. (satis) (ἀρχ.)=satietas.

Sătĭcŭla, ae, θ. Σατίκολα, πόλις ἐν Σαυνίτιδι. Ἐκ τούτου. -lānus, a, um, Σατικολανὸς· ᾖ -lāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Σατικολανοί.

sătĭĕtas, ātis, θ. (satis) κόρος, πλησμονή. 2) κόρος, ἄση.

sătin' = **satisne**, ἴδ. **satis**.

1. **sătĭo**, 1. (satis) **aliquem** ἢ **aliquid aliqua re**, κορέννυμι, ἐμπίπλημι, χορτάζω τινὰ ἢ τί τινος κυρ. καὶ μτφ. **satiātus**, μετ' ἀφ. ἢ γεν. κορεσθείς, κεκορεσμένος, ἐμπλησθείς τινος. 2) κόρον ἢ ἄσην παρέχω τινί.

2.**sătĭo**, īonis, θ. (sero 3.) σπορά, σπόρος.

sătĭra, ae ἢ **satyra**, ae, θ. σάτυρα, εἶδός τι ποικίλου καὶ πολυμίκτου ποιήματος· κατ' ἐξοχήν· σκωπτικὸν καὶ χλευαστικὸν πεῖγμα, π. χ. αἱ σάτυραι τοῦ Ὁρατίου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

sătis ἡ sat A') ἐπίθ. ἄκλ. ἄλις, (ἐξ)-ἀρκῶν, ἱκανός. duo talenta s. sunt, δύο τάλαντα ἀρκεῖ. s. est, ἀρκεῖ, s. habere (credere) aliquid, στέργειν τινί. ἀρκεῖμοί τι. 2) μετὰ γεν. s. verborum, ἄλις λόγων, sat amicorum, ἱκανοὶ φίλοι. B') ἐπίρ. 1) ἄλις, (ἐξ)ἀρκούντως, ἀποχρώντως, ἱκανῶς. s. scio, ἀρκούντως, εὖ οἶδα· satis μετὰ τοῦ ἐρωτηματικοῦ ne = satin, (σπαν. satine). s. ago = satago. s. do = satisdo. s. facio = satisfacio. s. accipio = satis accipio. 2) τὸ συγκρ. satius, αἱρετώτερον, ἄμεινον, κρεῖττον.

sătis-accĭpĭo, cēpi, ceptum, 3. δέχομαι τὴν ἐγγύην.

sătisdătĭo, ōnis, θ. (satisdo) ἱκανοδοσία, ἐγγύη.

sătis-do, dĕdi, dătum, āre, ἐγγύην ἢ ἐγγυητὰς παρέχω. Ἐκ τούτου· satisdato, ἐπιρρηματ. ἐπ'ἐγγύῃ, δι' ἐγγυητῶν.

sătis-făcĭo, fēci, factum, 3. alicui, ἱκανὸν τινὶ ποιῶ, πληρῶ τι. s. officio meo, ἐκπληρῶ τὸ καθῆκον. 2) ἱκανός τινί εἰμι, (ἐξ)αρκῶ πρός τι = ἀποτίνω τῷ δανειστῇ. 3) ἐγγύην ἢ ἐγγυητὴν παρέχω. 4) τὰ δίκαιά τινι ποιῶ.

sătis-factĭo, ōnis, θ. (satis-facio) ἐγγύη, ἐγγύησις. 2) ἱκανοδοσία. 3) παραίτησις, ἀπολογία.

satĭus, ἴδ. satis.

sător, ōris, ὁ. (sero 3.) σπορεύς, φυτευτής. 2) γεννήτωρ, ἀρχηγέτης. 3) αἴτιος.

satrāpes, aeἢ is ἡ a, ae, ὁ. σατράπης.

satrāpīa, ae, θ. σατραπεία.

Satrĭcum, i, οὐ. ἡ τῶν Σατρικανῶν. Ἐκ τούτου· -cāni, ōrum, ὁ. πλ. οἱ Σατρικανοί, ἔθνος τῆς Λατίνης.

sătur, ŭra, ŭrum, (satis) κορεστός, κορεσθείς, κεκορεσμένος πλήρης. 2) πλήρης, ἄφθονος, εὔφορος, ποικίλος, πολυμιγής.

sătŭra, ae, θ. (τ. ἐπίθ. satur, ὑπον. lanx) λοπὰς ἢ κανοῦν παγκαρπίας μεστόν. 2) πολύμικτόν τι ἔδεσμα.

sătŭrae palus, ἕλος, λίμνη ἐν Λατίῳ.

sătŭrēja, ae, θ. ᾗ -jum, i, οὐ. κονίλη, θύμβρα (βοτ.).

Sătŭrējānus, a, um, Σατυρῖνος, (χώρας τινὸς τῆς Ἀπουλίας· ὅθεν = Ἀπουλήϊος).

sătŭrĭtas, ātis, θ. (satur) (ἀρχ.) κόρος, πλησμονή. 2) ἀφθονία.

Sāturnīnus, a, um, Σατορνῖνος.

Sāturnus, i, ὁ. Κρόνος, θεὸς καὶ πρῶτος τῆς Ἰταλίας βασιλεύς. Saturni stella, ᾗ ἁπλῶς Saturnus, ὁ πλανήτης Κρόνος. Ἐκ τούτου· -nālis, e, Κρόνιος. ὡς οὐσ. -nālia, ium ᾗ -ōrum, οὐ. πλ. τὰ Κρόνια (ἑορτὴ εἰς τιμὴν τοῦ Κρόνου). B') -nĭus, a, um, Κρόνιος. ὡς οὐσ. ὁ Κρονίων, ὁ Κρονίδης (ὁ Ζεὺς ἢ ὁ Πλούτων). ὡς θ. ἐπίκλησις τῆς Πρας, ᾗ ἡ ἀρχαιοτάτη ἢ μυθικὴ πόλις ἐπὶ τοῦ Καπιτωλίνου λόφου.

sătŭro, 1, (satur) = satio.

1. sātus, a, um, μ. π. τ. sero 3.

2. sātus, ūs, ὁ. (sero 3.) σπορά, φύτευσις. 2) καθόλου· σπορά, γέννησις. 3) σπόρος, σπέρμα.

sătўra, ae, θ. = satira.

sătўriscus, i, ὁ. (ὑποκ. τ. satyrus) σατυρίσκος.

Sătўrus, i, ὁ. Σάτυρος, κατὰ πλ. οἱ Σάτυροι. 2) κατ' ἐξοχήν· Σάτυρος, τὸ Σατυρικὸν δρᾶμα.

sauciātĭo, ōnis, θ. (saucio) τρῶσις, τραῦμα.

saucĭo, 1. (saucius) (σπαν.) (αἰτ.) τραυματίζω, τιτρώσκω τινὰ ἤ τι ἢ ἀποκτείνω. 2) s. humum (ἢ terram) ἀροτριῶ τὴν γῆν.

saucĭus, a, um, τρωθείς, τετρωμένος, τραυματισθείς. 2) μτφ. ά) malus saucius Africo, ὁ ἱστὸς ὑπὸ τοῦ Λιβὸς λελωβημένος. β') s. mero = οἰνόπληξ. γ') κάμνων, νοσῶν. δ') (ποιητ.) πληγεὶς πάθει τινί, κατ' ἐξοχὴν ἔρωτι. s. aliquā ἢ ab igne (τ. ἴδ. amore) alicujus, ἔρωτι γυναικὸς ἐκπεπληγμένος.

Saufēja, i, ὁ. Ῥωμ. ὄνομα.

Saurŏmātes καὶ -ta, ae, ὁ. = Sarmata.

sav- = suav-.

ΑΝΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ
Βιβλιοθήκη Μιτιλήνης

saxātĭlis, e, (saxum) (ποιητ.) πετραῖος.
saxētum, i, οὐ. (saxum) πετρών.
saxĕus, a, um, (saxum) πέτρινος, ἐκ πετρῶν. μτφ. = ἀναίσθητος.
saxĭfĭcus, a, um, (saxum-facio) (ποιητ.) λιθοποιός.
saxĭfrăgus, a, um, (saxum-frango) (ποιητ.) πέτρας ἢ λίθους συντρίβων.
Saxŏnes, um, ἀ. πλ. Σάξονες.
saxōsus a, um, (saxum) (ποιητ.) πετρώδης, πετραῖος.
saxŭlum, i, οὐ. ὑποκ. τ. saxum.
saxum, i, οὐ. πέτρος· ἐνίοτε καὶ λίθος, πέτρα, σκόπελος, λίθινον τεῖχος κ.τ.τ. Κατ' ἐξοχήν· Saxum, ἡ ἐν Ῥώμῃ Ταρπηΐα πέτρα, ὁ Ταρπήϊος κρημνός, ἡ Πέτρα.
scăbellum, i, οὐ. (ὑποκ. τ. scamnum) ὑποπόδιον, ὑπόβαθρον. 2) μουσικὸν ὄργανον, κατ' ἐξοχὴν ἐν Θεάτρῳ, ὃ οἱ αὐληταὶ ἔκρουον κατὰ τὸν ῥυθμὸν τῶν αὐλῶν.
scăber, bra, brum, λεπρός, τραχύς. 2) αὐχμηρός, ῥυπαρός.
scăbĭes, ēi, θ. (scaber) 1) (ποιητ.) τὸ λεπρόν, ἡ τραχύτης, αὐχμός. 2) ἐπὶ ζώων κ δένδρων· ψώρα, λειχήν. 3) κνησμός.
scăbo, scābi, ĕre, aliquid, κνῶ, κνήθω τι.
Scaea porta, θ. ἢ Scaeae portae, πλ. αἱ Σκαιαὶ πύλαι, (ἡ δυτικὴ πύλη τῆς Τροίας).
scaeva, ae, ἀ. Ῥωμ. ἐπωνύμιον.
Scaevŏla, ae, ἀ. (ὑποκ. τ. scaevus) Σκαιόλας.
scaevus, a, um, σκαιός, ἀριστερός. Ἐκ τούτου· ὡς οὐσ. scaeva, ae, θ. (ὑπον. avis) οἰωνός.
scălae, ārum, θ. πλ. ἀναβάθρα, κλίμαξ.
Scaldis, is, ἀ. Σκάλδις, ποταμὸς τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.
scalmus, i, ἀ. σκαλμός.
scalpellum, i, οὐ. (ὑποκ. τ. scalprum).
scalpellus, i, ἀ. = scalpellum.
scalpo, scalpsi, scalptum, 3. (ποιητ.) aliquid, σκάλλω, κολάπτω, κνῶ, κνήθω τι. 2) γλύφω, σμιλεύω τι. Ἐκ τούτου· ἐγχαράττω τι.
scalprum, i, οὐ. (scalpo) σμύλη, (χειρουργικὴ ἢ σκυτοτομικὴ κλπ.).
scalpsi, πρκ. τ. scalpo.
scalptor, ōris, ἀ. (scalpo) γλυπτήρ, λιθογλύπτης.
scalptūra, ae, θ. (scalptor) γλυφή, λιθογλυφία.
scalptus, a, um, μ. π. τ. scalpo.
Scămander, dri, ἀ. Σκάμανδρος, ποταμὸς τῆς Τρωάδος.
scamnum, i, οὐ. (scando) βάθρον, ἐδώλιον. 2) ὑπόβαθρον, ὑποπόδιον.
scando, scandi, scansum, 3. 1) ἀμεταβ. ἀναβαίνω. 2) s. aliquid ἢ in (ἢ ad) aliquid, ἀναβαίνω (ἐπί) τι, κυρ. ἢ μτφ.
scandŭla, ae, θ. = scindula.
Scantīnĭus, a, um, Σκαντίνιος, τοῦ Σκαντινίου, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους.
Scantĭus, a, um, Σκάντιος, τοῦ Σκαντίου, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους. Scantia silva, χώρατις ἢ δάσος τῆς Καμπανίας.
scăpha, ae, θ. σκάφη, σκάφος, πλοιάριον.
scăphĭum, ĭi, οὐ. σκαφίον. ὅθεν ἀ) εἶδος ποτηρίου. β') ἐνουρήθρα.
Scaptĭa, ae, θ. Σκαπτία, πόλις τοῦ Λατίου. Ἐκ τούτου· -tĭus, a, um, Σκάπτιος.
Scăpŭla, ae, ἀ. Σκαπούλας, ἐπίθ. τῆς Κορνηλίας γενεᾶς. Ἐκ τούτου· -lānus, a, um, Σκαπουλανός.
scăpŭlae, ārum, θ. πλ. ὠμοπλάται. Ἐκ τούτου· τὰ νῶτα.
scāpus, i, ἀ. καυλός, στέλεχος, κορμός.
scărus, i, ἀ. σκάρος, (ἰχθύς).
scătĕbra, ae, θ. (scateo) ἀνάβλυσις, πίδαξ.
scătĕo, ēre, ἢ scăto, ĕre, ἀμεταβ. (ἀνα)βλύζω. 2) aliqua re, βρύω, γέμω, πλήρης εἰμί τινος.
scătūrīgo, ginis, θ. = scatebra.
scătūrĭo, īre = scateo.
scaurus, a, um, σκαῦρος, στρε-

ἕλόπους. ὅθεν Scaurus, i, ἀ. Σκαῦρος, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

scĕlĕrāte, (tius, tissime), ἐπίρ. (sceleratus). ἀσεβῶς, κακούργως.

scĕlĕrātus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. scelero) μεμιασμένος. 2) ἀνόσιος, ἀσεβής, κακοῦργος, μιαρός. 3)ὀλέθριος, ἀπαίσιος. S. vicus, ὁ ἐν Ῥώμῃ καλούμενος στενωπός, ἔνθα ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Σεραίου, ἀπήνη ὑπὲρ τὸν νεκρὸν τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἤλασε. campus S., τόπος ἐν Ῥώμῃ, ἔνθα αἱ φθαρεῖσαι Ἑστιάδες ζῶσαι εἰς σηκὸν κατωρύττοντο.

scĕlĕro, 1. (scelus) (ποιητ.) (αἰτ.) μιαίνω, μολύνω τινὰ ἤ τι.

scĕlĕste, (tius) ἐπίρ. ἀνοσίως, ἀσεβῶς, κακούργως.

scĕlestus, a, um, (tior, tissimus) (scelus) ἀνόσιος, ἀσεβής, κακοῦργος, ἀθέμιστος, μιαρός, πονηρός.

scĕlus, ĕris, οὐ. ἀνόσιον ἔργον, ἀσέβημα, κακούργημα, κακουργία. Ἐπὶ προσώπων· ὁ κακοῦργος, μιαρός, τὸ βδέλυγμα.

scēna, ae, θ. σκηνὴ (τοῦ θεάτρου). 2) μεταφ. ά) τὸ δημόσιον, τὸ φανερόν. β') ἐπίδειξις, παρασκευή.

scēnĭce, ἐπίρ. (scenicus) σκηνικῶς.

scēnĭcus, a, um, (scena) σκηνικός, θεατρικός. s. artifices ἢ ἁπλῶς scenici, οἱ σκηνικοί, ὑποκριταί. s. ludi, σκηνικοὶ ἢ θεατρικοὶ ἀγῶνες, τὰ θεάματα.

Scēnītae, ārum, ἀ. πλ. Σκηνῖται. Sc. Aethiopes, νομαδικοὶ Αἰθίοπες ἐν τῇ Ὀάσει τοῦ Ἄμμωνος.

Scepsis, is, θ. Σκῆψις, πόλις τῆς Μυσίας. Ἐκ τούτου· -sĭus, a, um, Σκήψιος, ἐκ τῆς Σκήψεως.

sceptrĭfer, ĕra, ĕrum, (sceptrum -fero) (ποιητ.) σκηπτοῦχος, σκηπτροφόρος.

sceptrum, i, οὐ. σκῆπτρον (τῶν βασιλέων καὶ τῶν θριαμβευόντων). 2)(ποιητ.) βασιλικὴ τιμή, βασιλεία.

schēda ⁑ scīda, ae, θ. σχέδη, σελίς, φύλλον.

schedŭla ⁑ scīdŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. scheda ⁑ scida.

schēma, ătis, οὐ. ⁑ -ma, ae, θ. 1) (ποιητ.) τὸ σχῆμα, ἡ θέσις τοῦ σώματος. 2) τὸ ἐξωτερικὸν σχῆμα (ἡ στολή, ἐνδυμασία).

Schoenēus, ei ⁑ eos, ἀ. Σχοινεύς, βασιλεὺς τῆς Βοιωτίας, πατὴρ τῆς Ἀταλάντης. Ἐκ τούτου· ά) -nēis, ĭdis, θ. Σχοινηΐς, (Ἀταλάντη). β') -nēius, a, um, Σχοινήϊος. S. virgo, ἡ ἁπλῶς Schoenēia = Atalanta.

schŏla, ae, θ. σχολή, διατριβὴ πραγματεία, διάλογος. 2) σχολή, διδασκαλεῖον. 3) σύστημα. 4) διαδοχή, μαθηταί.

schŏlastĭcus a, um, σχολαστικός, ῥητορικός. ὡς οὐσ. ἀ. μαθητής ἢ καθηγητής, ῥήτωρ.

scida, scidula, ἴδ. sched-.

scidi πρκ. τ. scindo.

scĭens, entis, (entior, entissimus) (μ. ἐν τ. scio) εἰδώς τι. 2) μετὰ ἢ ἄνευ γεν. ⁑ (ποιητ.) μετ' ἀπαρ. ἐπιστήμων τινός.

scĭenter, (tius, tissime) ἐπίρ. (sciens) ἐπιστημόνως. 2) εἰδότως, ἐκ προνοίας.

scĭentĭa, ae, θ. (sciens) τὸ εἰδέναι, εἴδησις, γνῶσις. s. alicujus rei ἢ de re, ἡ γνῶσις τινός. ὅθεν = ἡ γνῶσις, ἡ ἐπιστήμη.

scīlĭcet, ἐπίρ. (scire-licet), ἴσθι δ' ὅτι, οἶσθ' ὅτι, δῆλον ὅτι. 2) συνήθ. δήπου, δηλαδή, δῆλον ὅτι. 3) εἰρωνικῶς· δή, δῆτα, δήθεν. 4) ἐν ἀποκρίσεσι· δηλαδή, μάλιστά γε, πῶς γὰρ οὔ; βεβαίως.

scilla ⁑ squilla, ae, θ. σκίλλα, σχῖνος (βοτ.).

scin' = scisne, (scio ⁑ ne).

scindo, scĭdi, scissum, 3. aliquid, (δια)σχίζω τι. Ἐκ τούτου· μτφ. ά)δια(σχίζω)σπῶ, διαιρῶ, χωρίζω· συχνὰ παθ. ἢ s. me, μέσ. = χωρίζομαι, διαιρεῦμαι. β') s. dolorem, ἀνα(ξαίνω) νεῶ τὴν λύπην. γ') κατατρύχω, ἀνιῶ τινα.

scindŭla, ae, θ. σχίδη, σχίδαξ ἢ σκινδαλμός.
scintilla, ae, θ. σπινθήρ, κυρ. ἢ μτφ.
scintillo, 1. (scintilla) (ποιητ.) ἀμεταβ. σπινθηρίζω, μαρμαρύσσω.
scintillŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. scintilla.
scĭo, scīvi ἢ scĭi, scītum, 4. aliquid, οἶδα, ἐπίσταμαι, γιγνώσκω τι. quod sciam, ὅτι μ' εἰδέναι, ὅσον γ' ἐμὲ εἰδέναι (ὅσον ἐγὼ γνωρίζω) s. latine ἢ linguam latinam, Λατινιστὶ ἢ τὴν τῶν Λατίνων γλῶσσαν ἐπίσταμαι.
Scīpĭădes, ae, ἀ. Σκηπιάδης, εἷς τῶν Σκηπιώνων.
1. scīpĭo, iōnis, ἀ. σκίπων, σκήπων, σκῆπτρον = sceptrum.
2. Scīpĭo, iōnis, ἀ. Σκηπίων, Σκιπίων, οἰκογενειακὸν ὄνομα τῆς Κορνηλίας γενεᾶς.
Scīron, ōnis, ἀ. Σκείρων πειρατὴς μεταξὺ Μεγαρίδος καὶ Ἀττικῆς.
scirpĕus, a, um, (scirpus) σχοινινος, θρύϊνος. ὡς οὐσ. scirpea, ae, θ. ἡ σχοινίς, τὸ σχοίνινον πλέγμα, ὁ λύγινος κόφινος.
scirpĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. scirpus) ἡ σχοινίς, σχοίνινος ἢ λύγινος κόφινος.
scirpus, i, ἀ. σχοῖνος, θρύον.
sciscĭtor, 1. (θαμ. τ. scisco) aliquid ab(ex) aliquo, ἱστορῶ, πυνθάνομαι τι παρά τινος. s. de aliqua re, (ἐπ)ερωτῶ τι ἢ περί τινος.
scisco, scīvi, scītum, 3. (scio) aliquid, ἱστορῶ, πυνθάνομαί τι. 2) μανθάνω τι. 2) ἀ) ἐπὶ τοῦ λαοῦ· (ἐπι)κυρῶ τι. β') ἐπὶ ἑνὸς· φέρω τὴν ψῆφον ὑπέρ τινος, συναινῶ τινι.
scissūra, ae, θ. (scindo) σχισμός, σχίσμα.
scissus, a, um, (μ. π. τ. scindo) ἐσχισμένος, σχιστός.
scītor, 1. (scio) (ποιητ.) = sciscitor.
scītum, i, οὐ. (τῆς μετχ. scitus 1.) τὸ δόγμα, τὸ ψήφισμα. plebis s. ἢ plebiscitum, τὸ τοῦ δήμου (τῶν Ῥωμαίων) δόγμα (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ senatus consultum). 2) δόγμα, ὑξίωμα, (φιλοσόφου κτλ.).
1. scītus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. scisco) ἔμπειρος, ἐπιστήμων τινός.
2. scītus, ūs, ἀ. (scisco) δόγμα, ψήφισμα, μόνον κατ' ἀφ' τ. ἐν. scitu plebis, κατὰ δόγμα τοῦ δήμου.
3. scītus, a, um, μ. π. τ. scio.
sciūrus, i, ἀ. σκίουρος.
scīvi, πρκ. τ. scio ἢ τ. scisco.
scŏbis, is, θ. (scabo) ῥίνημα, ῥίνισμα, ξύσμα.
Scodra, ae, θ. Σκόδρα, πόλις ἐν τῇ Μακεδονικῇ Ἰλλυρίᾳ. Ἐκ τούτου -drenses, ium, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
Scodrus, i, ἀ. Σκόδρος, (ὑπον. mons) ἡ ἀνατολικὴ σειρὰ τῶν ὀρέων τῆς Δαλματίας καὶ Ἰλλυρίας.
scomber, bri, ἀ. σκόμβρος (ἰχθ.).
scōpa, ae, θ. λεπτὸς· κλών. συνήθ. κατὰ πλ. sárος, σάρωθρον, κάλλυντρον.
Scŏpas, ae, ἀ. Σκόπας, περίφημος Ἕλλην ἀνδριαντοποιὸς ἐκ Πάρου. 2) Θεσσαλός τις, σύγχρονος τοῦ Σιμωνίδου.
scŏpŭlōsus, a, um, (scopulus) σκοπελώδης, πετρώδης.
scŏpŭlus, i, ἀ. σκόπελος, πέτρα. S. Mavortis, ὁ ἐν Ἀθήναις Ἄρειος Πάγος. 2) μτφ. ὄλεθρος, κίνδυνος.
Scordisci, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος τῆς Θράκης.
scorpĭo, iōnis ἢ -pĭus ἢ -os, ĭi, ἀ. σκορπίος. (ζῶον, ἄστρον, ἰχθύς, βοτάνη). 2) σκορπίων, πολιορκητικὴ μηχανὴ (λιθοβόλος ἢ λιθοβόλος).
scortātor, ōris, ἀ. (scortor) πόρνος, πορνοφίλος.
scortĕus, a, um, (scortum) δερμάτινος. ὡς οὐσ. -a, -ae, θ. δερματίνη ἐσθής, διφθέρα.
scortum, i, οὐ. δέρμα, δορά. 2) ἡ πόρνη καὶ ὁ πόρνος.
scrĕo, āre, ἀμεταβ. κρέμπτομαι.
scrība, ae, ἀ. (scribo) γραμματεύς, γραφεύς.
scrība, scripsi, spriptum, 3. aliquid, γράφω τι. s. aliquid alicui ἢ ad aliquem, γράφω τινί τι. ὄθεν ἀ) (συγ)γράφωτι. s. aliquem

heredem, κληρονόνον γράφω τινά. 6') ἀπογράφω, καταλέγω, senatus-consulto scribendo adesse ἡ ἁπλῶς scribendo (ad scribendum) adesse, ἐλέγετο περὶ τῶν βουλευτῶν τῶν παρόντων τῇ συντάξει τῶν ἐν τῇ συγκλήτῳ δεδογμένων.

Scrībōnĭus, a, um, Σκριβώνιος, ὄνομασία Ῥωμ. τινος γένους.

scrīnĭum, ĭi, οὐ. κιβωτός, κιβώτιον. 2) γαρτοφυλάκιον.

scriptĭo, ōnis, θ. (scribo) γραφή, τὸ γράφειν. 2) συγγραφή, σύνταξις. 3) γραμμάτιον.

scriptĭto, 1. (θαμ. τ. scribo) συχνὰ ἢ πολλάκις γράφω, εἴωθα γράφειν, συγγράφω.

scriptor, ōris, ἀ. (scribo) γραφεύς. 2) συγγραφεύς.

scriptŭlum, i, οὐ. (ποιητ.) (ὑποκορ. τ. scriptum) μικρὰ γραμμὴ (ἐπὶ κυβευτικοῦ πίνακος).

scriptum, i, οὐ. (τῆς μετγ. scriptus) γραμμὴ ἐπὶ κυβευτικοῦ πίνακος. 2) ἡ γραφή, τὸ σύγγραμμα. (in) scriptis, ἐγγράφως. sine scripto dicere, λέγειν ἀπὸ μνήμης, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν· τούτου τὸ ἀντίθετον de scripto dicere.

scriptūra, ae, θ. (scribo) γραφή, τὸ γράφειν. 2) (συγ)γραφή, σύνταξις. 3) τὸ ἐκ τῆς νομῆς ἀργύριον, (τέλος) ὑφορος.

1. scriptus, a, um, μ. π. τ. scribo.

2. scriptus, ūs, ἀ. (scribo) γραμματεία, τὸ τοῦ γραμματέως ἔργον. scriptum facio, γραμματεύς εἰμι.

scrīpŭlum, i, οὐ. γραμμάριον, τὸ $^1/_{24}$ τῆς οὐγγίας εἴτε τὸ $^1/_{288}$ τῆς λίτρας.

scrŏbis ἢ **scrobs**, is, γ. κ. βόθρος λάκκος, ὄρυγμα.

scrōfa, ae, θ. γρομφάς, τοκὰς (ὗς).

scrūpĕus, a, um, (scrupus) (ποιητ.) τραχύς, λιθώδης. 2) μτφ. σκληρός.

scrūpŭlōse, (sius, sissime) ἐπίρ. (scrupulosus) ἀκριβῶς, περιέργως, λεπτομερῶς.

scrūpŭlōsus, a, um, (sior, sissimus) (scrupulus) τραχύς, πετρώδης, σκληρός. 2) ὑπερακριβής, περίεργος λεπταλόγος.

scrupŭlum = scripulum.

scrūpŭlus, i, ἀ. (ὑποκορ. τ. scrupus) τραχύ τι λιθίδιον. 2) μέριμνα, ἀπορία, ἀδημονία.

scrūpus, i, ἀ. (σπαν.) μικρός τις λίθος. μτφ. = scrupulus.

scrūta, ōrum, οὐ. πλ. ἡ γρύτη, τὰ γρυτάρια, ὁ ῥῶπος.

scrūtātĭo, ōnis, θ. (scrutor) ἔρευνα, ἐξέτασις.

scrūtātor, ōris, ἀ. (scrutor) ἐρευνητής.

scrūtor, 1, (scruta) aliquid, ἐκγρυτεύω, (ἀ)ἐρευνῶ, ἐξετάζω, δια(ἀνα)ζητῶ τι. 2) μτφ. ἐρευνῶ, δι(ἐξ)ακριβῶ τι.

sculpo, sculpsi, sculptum, 3. aliquid, γλύφω τι.

sculpsi, πρκ. τ. sculpo.

sculptĭlis, e, (sculpo) (ποιητ.) γλυπτός.

sculptor, ōris, ἀ. (sculpo) γλυπτήρ, γλυφεύς.

sculptūra, ae, θ. (sculpo) γλυφή.

sculptus, a, um, μ. π. τ. sculpo.

scurra, ae, ἀ. ὁ εὐτράπελος, ἀστεῖος, 2) συνήθ. ὁ σκώπτης, γελωτοποιός.

scurrĭlis, e, (scurra) σκωπτικός, γελωτοποιός, βωμολογικός.

scurrĭlĭtas, ātis, θ. (scurrilis) τὸ σκωπτικόν, ἡ γελωτοποιία, ἡ βωμολογία.

scurrĭlĭter, ἐπίρ. (scurrilis) σκωπτικῶς, παιγνιωδῶς.

scurror, āri, (scurra) σκώπτω, γελοιοποιῶ.

scūtāle, is, οὐ. (scutum) ἱμὰς σφενδόνης.

scūtātus, a, um, (scutum) θυρεο(ἀσπιδο)φόρος.

scŭtella, ae, θ. ὑποκ. τ. scutra.

scūtĭca, ae, θ. (scutum) (ποιητ.) σκῦτος, ἱμάς, μάστιξ.

scutra, ae, θ. λοπάς, πατάνη, παροψίς. καθόλου· πήγανον.

scŭtŭla, ae, θ. 1) ὑποκ. τ. scutra. 2) κύλινδρος, σκυτάλη, φάλαγξ.

scūtŭlum, i, οὐ. ὑποκ. τ. scutum.

scūtum, i, οὐ, (σκῦτος) θυρεός, ἀσπίς (μακρὰ τῶν Ῥωμ. στρατιωτῶν).
Scylăcēum, i, οὐ. Σκυλάκιον, πόλις τῆς κάτω Ἰταλίας. Ἐκ τούτου· -cēus a, um, Σκυλακικός.
Scylla, ae, θ. Σκύλλα, σκόπελος τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ ἀντικρὺ τῆς Χαρύβδεως· κατὰ τὸν μῦθον, θυγάτηρ τοῦ Φόρκου· ἄλλη τις Σκύλλα ἦτο θυγάτηρ τοῦ Νίσου, βασιλέως Μεγάρων. Ἐκ τούτου. -laeus, a, um, Σκυλλαῖος.
scȳphus, i, ἀ. σκύφος, εἶδος ποτηρίου.
Scȳros ᾗ -us, i, θ. Σκῦρος, νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἕδρα τοῦ Λυκομήδους. Ἐκ τούτου· ά) -rĭas, ădis, θ. ἡ Σκυρία, Σκυριάς, puella, κόρη (Δηϊδάμεια, θυγάτηρ τοῦ Λυκομήδους). β') -rĭus, a, um, Σκύριος, membra, μέλη (τοῦ Πύρρου, τοῦ υἱοῦ τῆς Δηϊδαμείας καὶ τοῦ Ἀχιλλέως.
scȳtăla, ae ᾗ -ē, ēs, θ. 1) = scutula. 2) σκυτάλη (παρὰ Λακεδαιμονίοις, ἔγγραφος κρυφία προσταγή.)
Scȳthes, ae, ἀ. Σκύθης, κατὰ πλ. Scythae, οἱ Σκύθαι. Ἐκ τούτου· ά) Scythĭa, ae, θ. Σκυθία. β') -thĭcus, a, um, Σκυθικός. γ') Scythis, ĭdis, = thicus) καὶ ὡς οὐσ. Σκυθίς. δ') -thissa, ae, θ. Σκυθίς, Σκύθαινα.
1. se αἰτ. καὶ ἀφ. τοῦ sui.
2. sē, πρόθ. 1) (ἀργ.) = sine. 2) (πρὸ φωνήεντος sed) ἐν συνθέσει· δηλοῖ χωρισμόν.
3. se = semi.
4. se = sex, ἐν συνθέσει.
Sēbēthos, i, ἀ. Σήβηθος, ποταμὸς Καμπανίας. Ἐκ τούτου· Sebethis, ĭdis, θ. Σηβηθίς.
sēbum ἢ sevum, i, οὐ. στέαρ.
sē-cēdo, cessi, cessum, 3. ἀμεταβ. ἀπο(ἀνα)χωρῶ, ἀποχωρίζομαι, ἀπέργομαι. 2) ἀφίσταμαι, στασιάζω. 3) (ποιητ.) ἀφέστηκα, ἀπέχω.
sē-cerno, crēvi, crētum, 3. (αἰτ.) διακρίνω, χωρίζω τινὰ ἤ τι. Ἐκ τούτου· = ἀπο(ἐκ)βάλλω, ἐξαιρῶ. ἀποδοκιμάζω τινὰ ἤ τι.
sēcessī, πρκ. τ. secedo.
sēcessĭo, iōnis, θ. (secedo) ἀναχώρησις. 2) ἀποστασία, στάσις.
sēcessus, ūs, ἀ. (secedo) (ἐπ)ἀναχώρησις, μόνωσις, ἐρημία.
sēcĭus, ἴδ. secus.
sēclūdo, clūsi, clusum, 3. (se -claudo) (αἰτ.) ἀπο(κατα)κλείω, τινὰ ἤ τι. 2) καθόλου· μετ' αἰτ. καὶ μετὰ ἢ ἄνευ τῆς a καὶ ἀφ. ἀπο(διὰ)κλείω, χωρίζω τινὰ ἢ τί τινος. καὶ (ποιητ.) παθ. κρύπτομαι.
seclum = saeculum.
seclūsus, a, um, (μ. π. τ. secludo). χωλὸς κείμενος, κρυπτός.
sĕco, secŭi, sectum, (ὁ μέλ. se -caturus), āre, aliquid, (ἀπο)τέμνω τι. 2) (διὰ)τέμνω, διαιρῶ, διορίζω τι. 3) τέμνω, διαιρῶ τι. 4) διέρχομαι, διαπερῶ τι. 5) τιτρώσκω, βλάπτω τινά ἢ τι, ἀνιῶ, διασύρω τινά.
sēcrētĭo, iōnis, θ. (secerno) χώρισις.
sēcrētus, a, um, (tior), (μ. π. τ. secerno) διακεκριμένος, κεχωρισμένος. 2) μτφ. ἀπόκρυφος, μύγιος, κρυπτός. ὡς οὐσ. -tum, i, οὐ. μυγός, τὰ ἔνδον. ὄθεν secreto, ἐν ἀποκρύφῳ τόπῳ. 2) μτφ. ἀπόρρητος. ἐθεν secreto, ἐν ἀπορρήτῳ, κρύφα.
secrēvi, πρκ. τ. secerno.
secta, ae, θ. (sequor) αἵρεσις βίου, (δι)αγωγή, βίος. 2) φιλοσοφικὴ αἵρεσις, σχολή. 3) μερίς, φατρία (ἐν πολιτείᾳ). 4) σύστημα (φιλοσόφων).
sectātor, ōris, ἀ. (sector) ἀκόλουθος, ὀπαδός.
sectĭlis, e, (seco), τμητός.
sectĭo, iōnis, θ. (seco) τμῆσις, τομή, 2) ἡ τῶν λαφύρων ἢ δημευθείσης περιουσίας ὠνή. 2) τὰ λαφυροπωλούμενα ᾗ τὰ δημιόπρατα.
1. sector, 1. (θαμ. τ. sequor) aliquem, (παρ)ακολουθῶ τινι. μτφ. διώκω, ζηλῶ τι, σπουδάζω περί τι, ἐπιμελοῦμαί τινος. 2) ἐχθρικῶς· (κατα)διώκω τινά. 3) διώκω, θηρεύω τινὰ ἢ τι.
2. sector, ōris, ἀ. (seco) τομεύς.
collorum = ὁ λαιμοτόμος (δήμιος).

2) λαφυροπώλης, ὁ τὰ ὀημιόπρατα ὠνούμενος ᾗ καπηλεύων.

sectūra, ae, θ. (seco) (σπαν. ἀργ.) τμῆσις, τομή. 2) ὁ τόπος, ἔνθα ἀποκόπτεται ἡ ἀνορύσσεται τι. s. aerariae, χαλκεῖα, μέταλλα χαλκοῦ.

sē-cŭbo, cŭbŭi, āre, ἀμεταβ. μόνος κεῖμαι, ἀπο(καθεύδω)κοιμῶμαι. (ποιητ.) = χωρὶς διάγω.

secŭi, πρκ. τ. seco.

sēcŭlāris, e, **secŭlum** = saeculāris, saeculum.

secum = cum se.

sĕcundāni, ōrum, ἀ. πλ. (secundus) (ὑπον. milites) οἱ τῆς δευτέρως λεγεῶνες στρατιῶται.

sĕcundārĭus, a, um, (secundus) δευτερεύων.

1. **sĕcundo**, ἐπίρ. (secundus) τὸ δεύτερον, ἐκ δευτέρου.

2. **sĕcundo**, āre, (secundus) (ποιητ.) aliquid, ἐπ(ουρίζω)ουριάζω τι, βοηθῶ τινι.

sĕcundum, (sequor) πρόθ. μετ' αἰτ. 1) ἐπὶ τόπου. ἀ) κατόπιν τινός, ὄπισθέν τινος. β') παρά τι. 2) χρονικῶς· παρά τι, κατά τι. s. quietem, καθ' ὕπνον, ἐν ὕπνῳ. 3) μτφ. ἀ) ἐξῆς τινος (ἢ τινι), μετά τι. β') κατά τι, (συμφώνως τινί). s. naturam) κατὰ φύσιν, συμφώνως τῇ φύσει, (φυσικῶς). γ') ὑπέρ(πρός) τινος. Β') ἐπίρ. 1) ὄπισθεν. 2) (τὸ) δεύτερον.

sĕcundus, a, um, (sequor) δεύτερος, ἕτερος, ὕστερος. secunda, mensa, ἡ ἡ δευτέρα τράπεζα, τὸ ἐπιδόρπισμα, τραγήματα. secundae (partes) τὰ δεύτερα, τὰ δευτερεῖα. μτφ. ἀ) δεύτερος, δευτερεύων. secundas agere, δευτεραγωνιστεῖν. β') s. alicui, ὕστερος, ὑστερίζων, ὑστερῶν κατά τι = χείρων τινός. 2) ἀκολουθῶν, ἐπίφορος. s. ventus, ἄνεμος οὔριος. secundo lumine, κατὰ τὸν ποταμόν, κατὰ ῥοῦν. (ποιητ.) secunda vela, τὰ ὑπὸ οὐρίου ἀνέμου ἐμπλησθέντα ἱστία. cursus secundus, ἅρμα οἷον οὐρίῳ ἀνέμῳ φερόμενον (= ταχύ). μτφ. ἀ) αἴσιος, εὔνους. β') εὐ χωρῶν, εὐτυχής. res secundae ᾗ -a, ōrum, οὐ. πλ. εὐπραγία, εὐτυχία.

sēcūre, ἐπίρ. (securus) ἀφροντίστως, ῥαθύμως, ἀμερίμνως. 2) ἀφόβως, ἀσφαλῶς.

sĕcūrĭfer ᾗ **securĭger**, ĕra, ĕrum, (securis-fero ᾗ gero) (ποιητ.) πελεκυφόρος.

sĕcūrĭcŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. securis.

sĕcūris, is, θ. (seco) πέλεκυς, ἀξίνη, κατ' ἐξοχήν· ὁ τῶν ῥαβδούχων πέλεκυς. Ἐκ τούτου· μτφ. ἀ) ἡ ὑπατικὴ ἐξουσία, ἡ Ῥωμαϊκὴ ἀρχή. secures sumere, λαμβάνειν τὴν ὑπατείαν (διότι οἱ τῶν ὑπάτων προπορευόμενοι ῥαβδοῦχοι πελέκεις ἐπὶ τῶν ῥάβδων ἔφερον).

sēcūrĭtas, ātis, θ. (securus) ἀμεριμνία, ἀταραξία, τὸ ἀφρόντιστον. 2) ἀσφάλεια.

sēcūrus, a, um, (rior) (se-cura), ἄφροντις, ἀμέριμνος, ἄφοβος. s. de aliqua re ἢ alicujus rei, οὐ φροντίζων τινός, οὐ φοβούμενός τι. 2) ῥᾴθυμος, ἀμελής. 3) ἀσφαλής.

1. **sēcus**, (secius) ἐπίρ. (sequor) ἄλλως, ἑτέρως, διαφερόντως. non (haud) s., οὐκ ἄλλως· καὶ ἑπομένου τοῦ ac, atque, quam, οὐκ ἄλλως ἢ non (haud) s. ac (quam) si ἢ haud secus quam, (μεθ' ὑποτ.), ὡσπερ ἄν, ὡς εἰ. 2) ἄλλως ἢ ἔδει, παρὰ τὸ εἰκαιον, παρὰ τὴν ἐλπίδα, κακῶς. s. scribit, κακῶς γράφει. 3) συγκρ. secius, ᾗ (ἀρχ.) sequius, 1) = ἄλλως. 2) μετὰ προηγουμένης ἀρνήσεως, π. χ. non (haud, nihilo) s., οὐχ (οὐδὲν) ἧττον. quo s. = quominus.

2. **sēcus**, οὐ. ἄκλ. = sexus.

secūtus, a, um, μ. τοῦ sequor.

sed, σύνδ. ἀλλά. non modo (tantum, solum)-sed etiam (et, quoque), οὐ μόνον ἀλλὰ καί. non modo non-, sed ne quidem, οὐ μόνον οὐκ-, ἀλλ' οὐδέ.

sēdāte, (tius), ἐπίρ. (sedatus) ἡσύχως, πράως.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

sēdātĭo, iōnis, θ. (sedo) πράϋνσις, παῦσις.

sēdātus, a, um, (tior, tissimus) μ. π. τ. sedo) κατεσταλμένος, πρᾶος, ἥσυχος, ἠρεμαῖος.

sēdĕcĭes, ἐπίρ. ἑκκαιδεκάκις.

sēdĕcim ἡ sex-decim, ἀριθμ. ἄκλ. ἑκκαίδεκα.

sēdēcŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. sedes).

sĕdĕo, sēdi, sessum, 2. ἀμεταβ. (ἕδος, ἕζομαι) κάθημαι, συνήθ. ἐπὶ δικαστῶν ἢ ἀνωτέρων ἀρχῶν· κάθημαι ἐν συνεδρίῳ, δικαστηρίῳ, ᾄζ. Ἐκ τούτου· ά) κάθημαι, διατρίβω, (ἔν τινι τόπῳ)· συχνὰ = μέλλω, ἀργῶ, ἡσυχίαν ἄγω. ὡσαύτως ἐπὶ στρατοῦ, πόλει τινὶ προσκαθεζομένου ἢ προσεδρεύοντος. β') ἐπὶ βελῶν κ.τ.τ. ἐμπεπηγέναι. γ') κάθημαι, ὑφιζάνω, μτφ. 1) πραΰνομαι, (ἐγ)κάθημαι. 2) ἐμμένω, (ἀμεταβ.) ἀκίνητος, βέβαιός εἰμι. sedet animo, ἐμμένει τῇ ψυχῇ. δ') κα-θ(ὑφ)ίζω, ὑφιζάνω.

sēdes, is, θ. (sedeo) (κα-θ)ἕδρα, θρόνος· ὄθεν ἐπὶ ἀψύχων· ἕδρα, στάσις, τόπος, χωρίον. 2) ἕδρα, (κατ)οἰκία, διατριβή, ὄθεν ὁ ναός.

sēdīle, is, οὐ. (sedeo) (ποιητ.) ἑδώλιον, βάθρον.

sēdĭtĭo, iōnis, θ. (se-d-itĭo) διχοστασία, στάσις. 2) (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) στάσις, ἔρις, διαφορά. 3) ταραχή, θόρυβος.

sēdĭtĭōse, (sius, sissime), ἐπίρ. (seditiosus) στασιαστικῶς.

sēdĭtĭōsus, a, um, (sior, sissimus) (seditio) στασιώδης, στασιαστικός. 2) εἰς στάσεις εἴτε ταραχὰς ἐκτεθειμένος.

sēdo, 1. (sedeo) aliquid, (κατα)παύω, (κατα)πραΰνω τι, κατα(ξέλ-λω)λύω τι.

sē-dūco, duxi, ductum, 3. (se-duco) aliquem, ἀπ(παρ)άγω τινά. Ἐκ τούτου· s. aliquem, ἐκποδών ποιοῦμαι, ἀπομακρύνω τινά. 2) (ποιητ.) (ἀπο)γωρίζω, διαιρῶ τι.

sēductĭo, iōnis, θ. (seduco) τὸ χωρὶς ἀπάγειν, ἡ ἀπαγωγή. 2. γωρισμός.

sēductus, a, um, (μ. π. τ. sē-duco) ἀνακεχωρηκώς, πόρρω κείμενος.

sēdŭlĭtas, ātis, θ. (sedulus) ἐπιμέλεια, φιλοπονία, σπουδή. 2) ἡ πολυπραγμοσύνη.

sēdŭlus, a, um, (sedeo) ἐπιμελής, φιλόπονος, σπουδαῖος. sēdŭlo, ἐπίρ. ἐπιμελῶς, φιλοπόνως, σπουδαίως. 2) (ἐξ)ἐπίτηδες.

Sēdūni, ōrum, ἀ. πλ. Σηδοῦνοι, ἔθνος Ἑλβετίας.

Sēdusĭi, ōrum, ἀ. πλ. Σηδούσιοι, ἔθνος τῆς Γερμανίας.

seduxi, πρκ. τ. seduco.

sēges, ĕtis, θ. σπόριμος ἢ ἀροτὴ γῆ, ἄρουρα. 2) ἱσπαριμένη γῆ. 3) λήϊον, ὁ ἐν ἀγροῖς σῖτος. 4) μτφ. (ποιητ.) οἱ καρποί, ἡ πρόσοδος.

Sĕgesta, ae, θ. Ἐ(Αἴ)γεστα, Σεγέστη, Ῥωμ. ὄνομα τῆς πόλεως Ἀκέστης ἐν Σικελίᾳ. Ἐκ τούτου· ά) -tāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ἐγεσταῖοι. β') -stenses, ĭum, ἀ. πλ. = Segestani.

sĕgestre, is, οὐ. (seges) στέγαστρον, στέγασμα ἐκ γόρτων, φορμός, στιβάς. 2) διφθέρινον ἔνδυμα.

segmentum, i, οὐ. (seco) τμῆμα, ἀπόκομμα. 2) ἐπίρραμα (ἐκ χρυσοῦ, στολισμὸς τῶν γυναικείων ἐνδυμάτων).

segnis, e, σχεδὸν πάντοτε κατὰ συγκρ. -nior ᾖ ὑπερθ. -nissimus, νωθρός, βραδύς, ὀκνηρός, ῥᾴθυμος,

segnĭter ᾖ segne, (nius, nissime), ἐπίρ. (segnis) νωθρῶς, ὀκνηρῶς, βραδέως.

segnĭtĭa, ae, θ ᾖ -ēs, ēi, θ. (segnis) νωθρεία, ὄκνος, βραδύτης.

Segontĭāci, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος τῆς νοτίου Βρεττανίας.

Segovĭa, ae, θ. πόλις τῆς Βαιτικῆς (Ἱσπανίας).

sēgrĕgo, 1. (se-grex) aliquem ἢ aliquid ab aliquo, ἀπο(κρίνω)-γωρίζω τί ἢ τινα (ἀπό) τινος. s me, (ἀπο)γωρίζομαι.

Sĕgūsĭāni, ōrum, ἀ. πλ. Σεγουσιανοί

νός, ἔθνος τῆς Λουγδουνικῆς Γαλλίας.
sē-jŭgātus, a, um, (σπαν.) κεχωρισμένος.
sējŭgis, e, (sex-jugum) ἑξίππος. ὡς οὐσ. sejuges, ĭum, ὰ. πλ. ἅρμα ἑξίππον.
sējunctĭo, ōnis, θ. (sejungo) διάζευξις, χωρισμός.
sējunctus, a, um, μ. π. τοῦ sē-jungo, junxi, junctum, 3. aliquem ἢ aliquid ab rliqua re, διαζεύγνυμι, (ἀπο)χωρίζω τινὰ ἤτι ἀπό τινος. sejunctum est a re proposita, μακρὰν τῆς ὑποθέσεώς ἐστι.
Sējus, i, ὰ. Σήϊος, Ῥωμ. ὄνομα.
sēlectĭo, ōnis, θ. (seligo) αἵρεσις, ἐκλογή.
sēlectus, a, um, μ. π. τ. seligo,
sēlēgi, πρκ. τ. seligo.
Sĕleucīa ἡ -cēa, ae, θ. Σελεύκεια, ὄνομα πολλῶν πόλεων S. Babylonia, ἡ ἐν Βαβυλῶνι Σελεύκεια. S. Pieria ἡ ἐν Συρίᾳ. S. Trachea, ἡ ἐν Κιλικίᾳ.
sē-libra, ae, θ. (semi) ἡμίλιτρον.
sēlĭgo, lēgi, lectum, 3. (se-lego) aliquid, αἱρῶ, ἐκλέγω τι. selectus, a, um, ἐκλεκτός· κατ' ἐξοχήν. selecti judices, οἱ ὑπὸ τοῦ πραίτωρος ἐκλεγόμενοι δικασταὶ διὰ τὰς γραφὰς καὶ τὰς φονικὰς δίκας.
Sĕlīnus, untis, θ. ἡ Σιλινοῦς, παραθαλάσσια πόλις τῆς Σικελίας. 2) πόλις τῆς Κιλικίας.
sella, ae, θ. (ἀντὶ sedula ὑποκ. τ. sedes) ἕδρα, δίφρος, θρόνος. s. (curulis) ὁ ἡγεμονικὸς ἢ ἐλεφάντινος δίφρος.
sellisternĭum, ĭi, οὐ. (sella-sterno) θοίνη τῶν θεαινῶν, καθ' ἣν τὰ ἀγάλματα αὐτῶν ἐπὶ δίφρων ἐτίθεντο (ὡς ἐν τῷ lectisternium τὰ τῶν θεῶν) = στρῶσις τῶν ἱερῶν δίφρων τῶν θεαινῶν.
sellŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. sella.
sellŭlārĭus, a, um, (sellula) ἑδραῖος, βάναυσος.
sema-, ῖδ. semia-.
sĕmel, ἐπίρ. (ἐφ)ἅπαξ. s. (in)anno, ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ. plus(quam) s., πλεονάκις ἢ ἅπαξ. s. atque iterum, πλεονάκις, πολλάκις. 2)ubi ἢ ut s., ὡς ἅπαξ. 3)ἅπαξ, ποτέ. 4) (τὸ) πρῶτον, μετὰ τοῦ iterum, deinde κ.τ.τ. τὸ πρῶτον, τὸ δεύτερον, εἶτα. 5) (εἰσ)ἅπαξ, διόλου, παντελῶς.
Sĕmĕlē, ēs ᾗ -a, ae, θ. Σεμέλη, θυγάτηρ τοῦ Κάδμου, μήτηρ τοῦ Βάκχου. Ἐκ τούτου· -lēius ἢ -lēus, a, um, Σεμελήϊος.
sēmen, ĭnis, οὐ. (sero 3.) σπέρμα. 2)μτφ. ὰ) (ποιητ.) ἀρχή, αἰτία. β') γένος, γενεά. γ')(ποιητ.) τέκνον, ἀπόγονος.
sēmentĭfer, ĕra, ĕrum, (sementis -fero), πολύσπορος.
sēmentis, is, θ. (semen) σπορά, σπόρος, τὸ σπείρειν, κυρίως καὶ μτφ. sementem facio, σπείρω. 2) ἡ τῆς σπορᾶς ὥρα. 3)ὁ ἐν τοῖς ἀγροῖς σῖτος.
sēmentīvus, a, um, (sementis) τῆς σπορᾶς, τοῦ σπόρου.
semerm = semierm.
sēmestris, e, (sex-mensis) ἑξάμηνος, ἑξαμηνιαῖος.
sēmēsus, a, um, (semi-edo) (ποιητ.) ἡμίβρωτος.
se-met, ῖδ. sui.
semi, μόνον ἐν συνθέσεσιν, ἡμι-.
sēmi-ădăpertus, a, um, (ποιητ.) δι-(ὑπ)ανεῳγμένος, (ἡμισυ ἀνεῳγμένος).
sēmĭ-agrestis, e, ὑπάγροικος.
sēmĭ-ănĭmis ἢ -mus, a, um, (ποιητ.) ἡμίπνους, ἡμιθανής.
sēmĭ-ăpertus, a, um, δι(ὑπ)ανεῳγμένος (ἡμισυ ἀνεῳγμένος).
sēmĭ-bos, bŏvis, ὰ. (ποιητ.) ὁ ἐξ ἡμισείας βοῦς ὤν.
sēmĭ-căper, capri, ὰ. (ποιητ.) ὁ ἐξ ἡμισείας τράγος ὤν.
sēmĭ-crēmātus, a, um, καὶ
sēmĭ-crĕmus, a, um, (ποιητ.) ἡμίκαυστος (καυστὸς ἡμίσεως).
sēmĭ-cŭbĭtālis, e, ἡμιπηχυαῖος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

sēmĭ-dĕus, i, ὁ ἢ -dĕa, ae, θ. ὁ καὶ ἡ ἡμίθεος, ἡμίθνητος.
sēmĭ-doctus, a, um, ἡμιμαθής, ἡμίσοφος.
sēmĭermis ἢ -mus, a, um, (semi -arma) ἐξ ἡμισείας ὡπλισμένος, σχεδὸν ἄοπλος.
sēmĭ-factus, a, um, ἡμιεργής, ἡμιτελής.
sēmĭ-fer, ĕra, ĕrum, (ferus) μιξόθηρ, ἡμιθήρ, ἡμιάνθρωπος, κατ' ἐξοχὴν περὶ τῶν κενταύρων.
sēmĭ-germānus, a, um, ἡμιγερμανός, μιξογέρμανος.
Sēmī-graecus, a, um, Ἡμι(Μιξ)-έλλην.
sēmĭ-grăvis, e, ἡμι(μεθὴς)μέθυσος.
sē-mĭgro, 1. ἀμεταθ. ἀποικῶ.
sēmĭ-hŏmo, ĭnis, ὁ. (ποιητ.) ἡμι-(μιξ)άνθρωπος, ἡμιθήρ.
sēmĭ-hōra, ae, θ. ἡμιώριον.
sēmĭ-lăcer, ĕra, ĕrum, (ποιητ.) σχεδὸν κατεσπαραγμένος.
sēmĭ-līber, ĕra, ĕrum, ἐξ ἡμισείας ἐλεύθερος, ἡμιδοῦλος.
sēmĭ-lixa, ae, ὁ. ἡμικάπηλος, ὅμοιος καπήλῳ.
sēmĭ-mas, măris, ὁ. (ποιητ.) ἡμιάνδρος, ἀνδρογύνης. καθόλου· εὐνοῦχος.
sēmĭnārium, ĭi, οὐ. (semen) φυτούργιον, φυτώρειον, νεοφυτεῖον. Ἐκ τούτου μτφ. τὸ ἐξ οὗ γίγνεταί τι, πηγή, ἀρχή, αἰτία.
sēmĭnātor, ōris, ὁ. (semino) σπορεύς.
sēmĭ-nex, nĕcis, ἡμιθανής.
sēmĭnis, γεν. τ. semen.
sēmĭno, 1. (semen) aliquid, σπείρω τι. 2) σπείρω, φύω, γεννῶ τινα. 3) ἀναβλαστάνω τι.
sēmĭ-nūdus, a, um, ἡμίγυμνος.
Sēmĭ-Plăcentīnus, a, um, Ἡμι-πλακεντῖνος.
sēmĭ-plēnus, a, um, ἡμι(πλήρης)-πλήρωτος.
sēmĭ-pŭtātus, a, um, (puto 1.) ἐξ ἡμισείας κλαδευθείς.
Sēmĭrămis, is, ἢ ĭdis, θ. Σεμίραμις, σύζυγος ἢ διάδοχος τοῦ τῆς Ἀσσυρίας βασιλέως Νίνου.
sēmĭ-rĕductus, a, um, (ποιητ.) ἠρέμα ἢ ὀλίγον τι ἐφελκυσθείς.
sēmĭ-rĕfectus, a, um, (ποιητ.) εἰς ἥμισυ ἐπεσκευασμένος.
sēmĭ-rŭtus, a, um, (ruo) ἡμίπτωτος.
semis, semissis, ὁ. ἢ semīs, ăκλ. (semi-as) τὸ ἥμισυ ἑνὸς ὁλοκλήρου as, ἡμιασσάριον. 2) καθόλου τὸ ἥμισυ, κατ' ἐξοχὴν τὸ $^1/_2$ κληρονομίας, ποδὸς (ὡς μέτρου)· ἢ ἐπὶ τόκου· τὸ $^1/_{12}$ κατὰ μῆνα, κατ' ἔτος 6 ἐπὶ τοῖς 100.
sēmĭ-sēpultus, a, um, (sepelio) (ποιητ.) ἡμίχωστος.
sēmĭ-somnus, a, um, ἡμιΰπνος.
sēmissis, γεν. τ. semis.
sēmĭ-sŭpīnus, a, um, (ποιητ.) εἰς ἥμισυ ὕπτιος.
sēmĭta, ae, θ. στενὴ ὁδός, στενωπός. 2) μτφ. ἡ τρίβος, ὁδός.
sēmĭtālis, e, (semita) (ποιητ.) ἐνόδιος.
sēmĭtuncĭa, τὸ. semuncia.
sēmĭustŭlātus, a, um, ἡμί(καυστος)φλεκτος, μ. π. τ. ἀχρ. semiustulo.
sēmĭ-ustus ἢ semustus, a, um, (uro) ἡμί(καυστος)φλεκτος.
sēmĭ-vir, vĭri, ὁ. (ποιητ.) ἡμίανδρος. Α') ἡμι(μιξ)άνθρωπος, μιξόθηρ (Κένταυρος). Β') ἑρμαφρόδιτος, ἀνδρογύνης. γ') εὐνοῦχος. 2) ὡς ἐπιθ. μαλακός, ἄνανδρος, θηλυδριώδης.
sēmĭ-vīvus, a, um, ἡμίζωος, ἡμιθανής.
Semnŏnes, um, ὁ. πλ. Σέμνονες, ἔθνος τῆς ἀνατολικῆς Γερμανίας.
sē-mŏdĭus, ĭi, ὁ. (ἀντὶ semimodius) ἡμιμέδιμνον.
sēmōtus, a, um, κεχωρισμένος, μακρὰν κείμενος. μ. π. τοῦ
sē-mŏvĕo, mōvi, mōtum, 2. (ἀπο)-χωρίζω, ἀπομακρύνω τινά τινος, (αἰτ. ἢ ἀφ. μετὰ ἢ ἄνευ τῆς a. κυρίως καὶ μτφ.).
semper, ἐπίρ. ἀεί, διὰ παντός.
sempĭternus, a, um, (semper)

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἀΐδιος, αἰώνιος, ἀδιάκοπος, συνεχής, διηνεκής.

sēm-uncĭa, ae, θ. ἡ ἡμίσεια τῆς οὐγκίας, δηλ. τὸ $^1/_{24}$ τοῦ ἀσσαρίου ἢ ὅλου τινός. κατ' ἐξοχήν = $^1/_{24}$ λίτρας. 2) μικρότης, ὀλιγότης.

sēmunciārĭus, a, um, (semuncia) ἡμισείας οὐγκίας, ἡμίσειαν οὐγκίαν περιέχων. fenus s. = $^1/_{24}$ τόκος κατὰ μῆνα = $^1/_2$ κατ' ἔτος.

Semŭrĭum, ĭi, οὐ. ὄνομα πεδίου τινὸς ἐν Ῥώμῃ.

sēmustus, a, um, ἴδ. semiustus.

Sēna, ae, θ. Σῆνα, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς. Ἐκ τούτου· Senensis, e, Σηναῖος.

sĕnācŭlum, i, οὐ. (senatus) βουλευτήριον ἢ γερουσία, τόπος τις ἔνθα συνήρχοντο οἱ βουλευταί.

sēnārĭŏlus, i, ἀ. ὑποκ. τ. senarius.

sēnārĭus, a, um, (seni) ὁ ἐξ ἕξ συγκείμενος. s. versus καὶ ἁπλῶς senarius, ĭi, ἀ. ὁ ἑξάπους στίχος, ὁ ἰαμβικὸς τρίμετρος.

sĕnātor, ōris, ἀ. (senatus) γερουσιαστής, βουλευτὴς (τῆς Ῥωμ. συγκλήτου). 2) καθόλου σύνεδρος.

sĕnātōrĭus, a, um, (senator) βουλευτικός, συγκλητικός. ὡς οὐσ. ἀ. ὁ συγκλητικός.

sĕnātus, ūs, καὶ (ἀρχ. ĭ), ἀ. (senex), γερουσία, βουλή, κατ' ἐξοχὴν ἡ ἐν Ῥώμῃ σύγκλητος. datur alicui senatus, = ἐπιτρέπεταί τινι εἰς τὴν γερουσίαν εἰσελθεῖν.

sĕnātus-consultum ἢ **senatus consultum**, i, οὐ. τὸ προβούλευμα, τὸ τῆς βουλῆς δόγμα.

Sĕnĕca, ae, ἀ. Σενέκας, οἰκογενειακὸν ὄνομα· γνωστοί εἰσιν οἱ ἑξῆς. 1) Marcus A. S. ἐπονομαζόμενος Rhetor, ἐν Γορδίῃ γεννηθείς, συγγραφεὺς διαφόρων σωζομένων Declamationes. 2) Lucius A. S. υἱὸς τοῦ ἀνωτέρω, διδάσκαλος τοῦ Νέρωνος, ὅστις τὸν ἐφόνευσε τῷ 65 μ. Χ., συγγραφεὺς πολλῶν φιλοσοφικῶν συγγραμμάτων.

1.sĕnectus, a, um, (senex) γηραιός, γεραιός. s. aetas καὶ -a, ae, θ. (ποιητ.) = senectus, τὸ γῆρας.

2.sĕnectus, ūtis, θ. (senex) γῆρας. Ἐκ τούτου· μτφ. α') σεμνότης, σπουδαιότης, αὐστηρότης. β') = vetustas, τὸ γῆρας πράγματός τινος, ἡ μακρὰ διάρκεια. 2) (ποιητ.) αἱ λευκαὶ τρίχες.

Sēnensis, e, ἴδ. Sena.

sĕnesco, senŭi, ĕre, (senex) ἀμεταβ. γηράσκω, γέρων ἢ πρεσβύτης γίγνομαι. 2) μτφ. α) φθίνω, κατατήκομαι, μαραίνομαι, ἀσθενὴς γίγνομαι ἐπὶ ἐμψύχ. καὶ ἀψύχ.

sĕnex, sĕnis, γεραιός, γηραιός. 2) παλαιός· τὸ συγκρ. senior, α) γεραίτερος, πρεσβύτερος. β') παλαιότερος, ἀρχαιότερος. ὡς οὐσ. senex, ĭs, ἀ. ὁ γέρων, πρεσβύτης. senex, θ. ἡ γραῦς.

sēni, ae, a, (ἡ γεν. πλ. senum = senorum) ἀνὰ (κατὰ) ἕξ, ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε ἕξ.

sēnī-dēni, ae, a, ἀνα(κατὰ) 16.

sĕnĭlis, e, (senex) γερόντειος, γεροντικός.

senĭor, us, συγκρ. ἴδ. senex.

sĕnis, γεν. τ. senex.

sĕnĭum, ĭi, οὐ. (senex) (ποιητ.) ἡ ἐκ τοῦ γήρατος ἀσθένεια, τὸ γῆρας. Ἐκ τούτου· μτφ. α) φθίσις, μαρασμός, ἀφανισμός. β') ἀνία, βαρυθυμία, ὀλίψις.

Sĕnŏnes, um, ἀ. πλ. οἱ Σένονες, Σήνονες, ἔθνος τῆς Λουγδουνησίας. καθ' ἑν. Seno, Σένων. 2) ἔθνος τι ἐκ τῶν Σηνόνων καταγόμενον ἐν τῇ ἄνω Ἰταλίᾳ.

sensi, πρκ. τ. sentio.

sensim, ἐπίρ. (sentio) μόλις ἢ μόλις αἰσθητῶς, κατ' ὀλίγον, ἠρέμα, ἡσύχως, πράως.

sensūrus, a, um, μ. μέλ. τ. sentio.

1.sensus, a, um, μ. π. τ. sentio.

2.sensus, ūs, ἀ. (sentio) αἴσθησις (μία τῶν πέντε αἰσθήσεων). 2) αἴσθημα, φρόνημα. 3) νοῦς, φρένες. 4) νοῦς, νόημα, διάνοια, τὸ δηλούμενον. 5) γνώμη, ἀπόφθεγμα, περίοδος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

sententĭa, ae, θ. (sentio) γνώμη, **meā sententiā**, (κατὰ) τὴν ἐμὴν γνώμην. **ex animi sententiā**, ἀπὸ γνώμης. 2) γνώμη, ψῆφος, (ἐπὶ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ λαοῦ). κρίσις, τὸ ἀποφαίνεσθαι (ἐπὶ δικαστῶν). χρησμός (ἐπὶ θεῶν). 3) γνώμη, βούλησις, ἐπιθυμία. **ex sententiā alicujus**, κατὰ τὴν γνώμην τινός, κατὰ θυμόν. 4) νοῦς, διάνοια, νόημα, τὸ δηλούμενον. 6) ῥῆσις, ἀξίωμα, δόγμα (φιλοσόσου κλπ.). 7) περίοδος, θέμα.

sententĭŏla, ae, θ. (ὑποκ. τ. sententĭa) γνωμίδιον, ῥησίδιον.

sententĭōse, ἐπίρ. (sententiosus) μετὰ πολλῶν γνωμῶν, γνωμικῶς.

sententĭōsus, a, um, (sententia) γνωμῶν πλήρης, γνωμικός, γνωμολόγος.

sentīna, ae, θ. τὸ ἄντλον, ἡ ἀντλία, τὸ ἐν νηὶ συρρέον θαλάσιον ὕδωρ. μτφ. ὁ συρφετώδης ὄχλος, ὁ συρφετός, τὰ καθάρματα.

Sentīnum, i, οὐ Σεντῖνον, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς. Ἐκ τούτου: **-nas**, ātis, ὡς ἐπίθ. περὶ τὸ Σεντῖνον.

sentĭo, sensi, sensum, 4, aliquid, αἰσθάνομαί τι ἤ τινος, **odorem**, ὀσμήν, **dolorem**, ἄλγος. 2) αἰσθάνομαι, γιγνώσκω, μανθάνω, ὁρῶ, κατανοῶ τι. 3) γιγνώσκω, φρονῶ, κρίνω, νομίζω τι. s. **cum aliquo**, φρονεῖν τά τινος. s. **aliquem bonum civem**, ἡγοῦμαί τινα ἀγαθὸν πολίτην. 4) γιγνώσκω, (γνώμην) ἀποφαίνομαι, κρίνω.

sentis, is, ὁ, ἄκανθα, βάτος, παλίουρος.

Sentĭus, a, um, Σέντιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους.

sentus, a, um, (sentis) (ποιητ.) ἀκανθώδης. 2) αὐχμηρός, τραχύς.

senŭi, πρκ. τ. senesco.

seorsus = seorsum, ἐπίρ. (seversus, -um) χωρίς, ἰδίᾳ, καθ' ἑαυτόν, μετὰ τῆς a καὶ ἀφ., ἀπό τινος.

sēpărābĭlis, e, (separo) χωριστός.

sēpărāte, (tius), ἐπίρ. (separo) χωρίς.

sēpărātim, ἐπίρ. (separo) χωρίς, ἰδίᾳ, καθ' ἑαυτόν. μετὰ τῆς a καὶ ἀφ., ἀπό τινος.

sēpărātĭo, ōnis, θ. (separo) χωρισμός, χώρισις, διάζευξις.

sēpărātus, a, um, κεχωρισμένος, χωριστός, διάφορ'ς. μ. π. τοῦ

sē-păro, 1. aliquid **ab aliqua re**, καὶ (ποιητ.) ἁπλῶς aliqua re, (ἀπο)χωρίζω τι (ἀπό) τινος.

sēpĕlĭo, sepelīvi ἢ sepelĭi, sepultum, 4. aliquem, θάπτω, ἐνταφιάζω τινά. 2) μτφ. ἀφανίζω, καταλύω, ἀπόλλυμί τι. s. **dolorem**, καταπαύω τὴν λύπην. 6') (ποιητ.) sepultus βεβυθισμένος. **somno vinoque**, ὕπνῳ καὶ οἴνῳ κατεχόμενος.

sēpes, is, θ. φράγμα, φραγμός. 2) περί(φραξις) φραγμα, περίβολος.

sēpĭa, ae, θ. σηπία.

sēpīmentum, i, οὐ. (sepio) (περι)φραγμός, φράγμα, περί(φραγμα)φραξις.

sēpĭo, sepsi, septum, 4. aliquid, (περι)φράττω τι. **urbem muris**, τείχεσι περιβάλλω τὴν πόλιν, περιτειχίζω τὴν πόλιν. 2) μτφ. aliquem ἢ aliquid, φυλάττω, φρουρῶ, σκεπάζω τινὰ ἢ τι.

sepis, γεν. τ. sepes.

S. plasĭa, ae, θ. ὄνομα ὁδοῦ τινος ἢ πλατείας ἐν Καπύῃ, ἔνθα μῦρα ἐπωλοῦντο.

sē-pōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, 3. aliquid, ἀπο(τίθημι) κρύπτω τι. 2) χωρὶς τίθημι χωρίζω τι, ὄθεν = ἀπο-(διο)κρίνω, ἐκλέγω, προτιμῶ τι. 3) s. aliquem, ἐξορίζω, ἐκτοπίζω τινά.

sēpŏsĭtus, a, um, (μ. π. τ. sepono) ἀποκείμενος, ἀποκεχωρισμένος. 2) πόρρω κείμενος.

sepse = se ipse.

sepsi, πρκ. τ. sepio.

septem, ἀριθμ. ἄκλ. Γ. κατ' ἐξοχήν· ἀ) Septem, οἱ ἑπτὰ σοφοὶ τῆς Ἑλλάδος. β') S. aquae, ὑδρία τις πλησίον τ. Ῥεάτου. γ') s. stellae = septentriones.

September, bris, ὁ, (septem) Σε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

πτέμβριος, τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς (τοῦ Μαρτίου πρώτου ὄντος). S. mensis ἡ September, ὁ Σεπτέμβριος (μήν).

septemdĕcim = septendecim.

septem-flŭus, a, um, (fluo) (ποιητ.) ἑπτά(ρρους)στομος.

septem-gĕmĭnus, a, um, (ποιητ.) = septemfluus.

septem-plex, plĭcis, (plico) ἑπταπλάσιος. S. Nilus, ὁ ἑπτάζομος Νεῖλος.

septemtrio = septentrio.

septem-vir, i, ὰ. εἷς τῶν 7 ἀνδρῶν. πλ. septemviri, οἱ 7 ἄνδρες (ἱερεῖς, ἐπιμεληταὶ κ. τ. τ.).

septemvĭrālis, e, (septemvir) τῶν 7 ἀνδρῶν. ὡς οὐσ. -les, ĭum, ὰ. πλ. = septemviri.

septemvĭrātus, ūs, ὰ. (septemviri) ἡ τῶν 7 ἀνδρῶν τιμή.

septēnārĭus, a, um, (septem) ἐξ 7 συγκείμενος.

septen-dĕcim, ἀριθμ. ἄκλ. 17.

septēni, ae, a, ἀνὰ (καθ') 7. (ποιητ.) = septem.

septennĭum, ĭi, οὐ. (septem) ὁ ἐξ 7 ἐτῶν χρόνος.

septentrĭo (ἡ septemtrio), ōnis, ὰ. (septem-trio) ἄρκτος, (τὸ ἄστρον). s. major, ἡ μεγάλη ἄρκτος, ἡ ἅμαξα. s. minor, ἡ μικρὰ ἄρκτος. κατὰ πλ. -ōnes, αἱ ἄρκτοι. 2) συνήθ. κατὰ πλ. ἡ ἄρκτος, τὰ πρὸς ἄρκτον, τὰ βόρεια. 3) ἀπαρκτίας (ἄνεμος).

septĭes, ἐπίρ. (septem) 7κις.

Septĭmius, ĭi, ὰ. Σεπτίμιος, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους.

septĭmus, a, um, (septem) ἕβδομος. ὡς ἐπίρ. septimum, τὸ 7ον.

septingēni, ae, a, (septingenti) ἀνὰ 700.

septingentēsĭmus, a, um, (septingenti) 700στός.

septingenti, ae, a, (septem-centum) ἑπτακόσιοι.

septingentĭes, ἐπίρ. (septingenti) 700άκις.

septĭrēmis, e, (septem-remus) ἑπτήρης, navis, ναῦς.

septŭāgēnārĭus, a, um, (septuageni) ἐξ 70 συγκείμενος.

septŭāgēni, ae, a, (septuaginta) ἀνὰ 70, ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε 70.

septŭāgēsĭmus, a, um, (septuaginta) 70στός.

septŭāgĭes, ἐπίρ. 70άκις.

septuāginta, ἀριθμ. ἀκλ. 70.

septum, i, οὐ. (τ. septus) φράγμα, περίφραγμα, περίβολος· κατ' ἐξοχήν· -a, ōrum, οὐ. πλ. τὸ ἐν τῷ Ἀρείῳ πεδίῳ (ἐν Ῥώμῃ) περίφραγμα.

septunx, uncis, ὰ. (septem-uncia) ἑπτὰ οὐγκίαι.

septus, a, um, μ. π. τ. sepio.

sĕpulcrālis, e, (sepulcrum) (ἐπι)τάφιος, (ἐπι)τύμβιος.

sĕpulcrum, i, οὐ. (sepelio) τάφος. ταφή, τύμβος, μνῆμα. 2)(ποιητ.) -a, οὐ. πλ. οἱ ἐν τοῖς τάφοις, οἱ τεθαμμένοι.

sĕpultūra, ae, ϑ. (sepelio) ταφή, ἐνταφιασμός. sepulturā afficere, corpus sepulturae dare, tradere, mandare, ϑάπτειν, ἐνταφιάζειν. 2) μνῆμα, τάφος.

sĕpultus, a, um, μ. π. τ. sepelio.

Sĕquāna, ae, ὰ. Σηκουάνας, ποταμ. τῆς Γαλλίας. Ἐκ τούτου· -ni, ōrum, ὰ. πλ. Σηκουανοί, ἔθνος τῆς Γαλ.

sĕquax, ācis, (sequor) (ποιητ.) 1) (παρ)ακολουθητικός, εὐάγωγος. 2) συνεχῶς ἢ ταχέως ἀκολουθῶν (διώκων), ἐφεπόμενος. undae sequaces, τὰ ἐπιφερόμενα κύματα. 3) εὔ(πλαστος)καμπτος, εὐλύγιστος.

sĕquens, ntis, μ. ἐν. τ. sequor.

sĕquester, stra, strum ἢ ster, stris, stre, συνήθ. ὡς -οὐσ. ster, stris (ἢ stri) ὰ. μεσίτης, ὁ μεσιτεύων. (ποιητ.) pacis s. ὁ μεσίτης εἰρήνης. 2) μεσίτης δωροδοκίας, ὁ μεσιτεύων δεκασμόν. 3) κατ' ἐξοχήν· ὁ μεσεγγυητής, παρ' ᾧ τὸ ἀμφισβητήσιμον κατετίθετο.

sĕquĭor, ŭus, = secius, συγκρ. τ. secus.

sĕquor, sequūtus ἢ secūtus sum,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

sĕqui, (αἰτ.) ἕπομαι, ἀκολουθῶ τινι. servi sequentes, οἱ ἀκόλουθοι δοῦλοι, οἱ ἀκόλουθοι. aetatem auctumnus sequitur, τὸ θέρος ἐκδέχεται ἡ ὀπώρα. sequens annus, τὸ ἐρχόμενον, τὸ ἑξῆς ἔτος. s. partes alicujus, ἀκολουθῶ τινι, φρονῶ τά τινος. s. exemplum, μιμοῦμαι τὸ παράδειγμα. sequitur, ἕπεται, ἐπόμενόν ἐστιν. sequitur ut doceam, πρ. ἐπόμενόν ἐστιν εἰπεῖν πρ. ἀπροσ. sequitur, ἕπεται, ἐπόμενόν ἐστι, ἀνάγκη ἐστί. 2) s. locum, τρέπομαι ἐπὶ τόπον. 3) s. aliquid me sequitur, τυγχάνω τινός, possessio heredem s., τῆς κτήσεως ὁ κληρονόμος τυγχάνει. 4) ἀκολουθῶ, ὑπείκω, ἐνδίδωμι. ramus s. = ὁ κλὼν ῥᾳδίως ἀποκόπτεται. telum s. = τὸ βέλος ῥᾳδίως ἐκσπᾶται. 5) (ἐπι)διώκω τινά, (ἐφ)έπομαί τινι. 6) διώκω, θηρεύω τι, ἐφίεμαί τινος.

sequut- = secut-.

Sĕr, Sĕris, ὁ. Σήρ, κατὰ πλ. οἱ Σῆρες, ἔθνος τῆς ἀνατολικῆς Ἀσίας. Ἐκ τούτου Sericus, a, um, Σηρικός, συχνὰ = ἐκ μετάξης· ἐπίσης ὡς οὐσ. -ca, ōrum, οὐ. πλ. Σηρικαί (ἐκ μετάξης) ἐσθῆτες.

sĕra, ae, θ. μοχλός, μάνδαλος (τῆς θύρας).

Serapēum, ῐ̄δ. Serapis.

Sĕrāpio, ōnis, ὁ. Σεραπίων.

Sĕrāpis, is ἢ -ĭdis, ὁ. Σέραπις ἢ Σάραπις, Θεὸς τῶν Αἰγυπτίων. Ἐκ τούτου· -pēum, i, οὐ. Σαραπεῖον, ναὸς τοῦ Σεράπιδος.

sĕre, ἐπίρ. ὀψέ. serius, ὀψιαίτερον, βραδύτερον.

sērēnĭtas, ātis, θ. (serenus) αἰθρία, εὐδία. 2) μτφ. s. fortunae, ἡ εὐδία τῆς τύχης. s. mea, ἡ φαιδρότης τῆς ψυχῆς.

sērēno, (serenus) (ποιητ.) aliquid αἰθριάζω, φωτίζω τι. μτφ. φαιδρῶ, φαιδρύνω τι, εὐδίαν ἐμποιῶ τινι. 2) ἀμεταβ. (ποιητ.) luce serenanti, αἰθρίας (οὔσης).

sērēnus, a, um, εὔδιος, αἴθριος. μτφ. φαιδρός, λαμπρός. ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. ᾗ (ποιητ.) κατὰ πλ. ὁ εὔδιος καιρός, εὐδία, αἰθρία. 2) (ποιητ.) ᾗ ἐπὶ προσώπ. εὔδιος, φαιδρός, εὔθυμος.

Seres, ῐ̄δ. Ser.

Sergĭus, a, um, Σέργιος, τοῦ Σεργίου, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους.

sērĭa, ae, θ. μέγα τι ἀγγεῖον δι' οἶνον, ἔλαιον κτλ. χύτρα, ἀγγεῖον.

Sericus, ῐ̄δ. Ser.

sērĭes, ēi, θ. (sero, 2.) εἱρμός, ὅρμος, συνέχεια, κυρίως καὶ μτφ. κατ' ἐξοχήν· διαδοχὴ γένους.

serio, ῐ̄δ. serius.

Sērĭphos ἢ -us, i, θ. Σέριφος, μία τῶν Κυκλάδων νήσων. Ἐκ τούτου· -phĭus, a, um, Σερίφιος· ὡς οὐσ. ὁ Σερίφιος.

1. sērĭus, a, um, σπουδαῖος. ὡς οὐσ. -um, ĭi, οὐ. τὸ σπουδαῖον· ὅθεν serio, σπουδαίως. κατὰ πλ. seria, τὰ σπουδαῖα.

2. sĕrĭus, ἐπίρ. ῐ̄δ. sere.

sermo, ōnis, ὁ. (sero 1. ἔρω, εἴρω, εἱρμός, ἑρμηνεία) (προσ)ὁμιλία, διάλογος, λαλιά, λόγος, λόγοι. sermonem conferre ἢ habere cum aliquo, εἰς λόγους τινὶ ἔρχεσθαι, κοινολογεῖσθαί τινι. Κατ' ἐξοχὴν = ἐπιστημονικὸς ἢ φιλοσοφικὸς διάλογος, λόγος. sermonem de amicitia cum aliquo habere, περὶ φιλίας τινὶ διαλέγεσθαι. 2) θρύλλημα, λόγος, φήμη. in sermone omnium est, παρὰ πάντων λέγεται. 3) ὁ τῆς ὁμιλίας τρόπος τοῦ λέγειν, ἡ κοινὴ διάλεκτος, ὁ γυδαῖος λόγος. 4) διάλεκτος, γλῶσσα. Graeco sermone, ἑλληνιστί. 5) ὁ τρόπος τοῦ λέγειν, ἡ λέξις. 6) sermones, παρ' Ὁρατίῳ = satirae.

sermōcĭnātĭo, ōnis, θ. (sermocinor) διάλογος.

sermōcĭnor, 1. (sermo) cum aliquo, (προσ)ὁμιλῶ, διαλέγομαί τινι.

sermuncŭlus, i, ὁ. (ὑποκ. τοῦ sermo) λαλιά, θρύλλημα, χυδαῖος λόγος.

1. sĕro, (rius, rissime), ἐπίρ. ῐ̄δ. serus.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

2. sĕro, serŭi, sertum, 3. aliquid, (συν)εῖρω τι. ὅθεν ἡ μετχ. sertus, συνδεδεμένος, πεπλεγμένος. 2) μτφ. συνάπτω, συμπλέκω τι. s. colloquia cum aliquo, διαλέγομαί τινι.

3. sĕro, sēvi, sătum, 3. aliquid, σπείρω, φυτεύω τι. ὡς οὐσ. sata, ōrum, οὐ. πλ. τὰ σπέρματα, τὰ φυτά. 2) s. aliquem, φύω, γεννῶ τινα. ἡ μετχ. satus, φύς, πεφυκώς, γεγονώς. 3) μτφ. ποιῶ τι, αἴτιός τινος γίγνομαι.

serpens, entis, (μ. ἐν. τ. serpo). 2) γ.κ. ὡς οὐσ. serpens. ά) ὄφις, δράκων. β') ὄφις (ἄστρον).

serpentĭgĕna, ae, ἀ. (serpens-gigno) ὀφιογενής.

serpentĭ-pes, pĕdis, (ποιητ.) ὀφιόπους.

serpĕrastra, ōrum, οὐ. πλ. εἶδος νάρθηκος ἢ πλάστιγγος πρὸς εὔθυνσιν τῶν σκελῶν.

serpo, serpsi, serptum, 3. ἀμεταβ. ἕρπω, ἑρπύζω. 2) μτφ. ἕρπω, ὀλισθαίνω, βραδέως κινοῦμαι. ἐπὶ πυρός = ἐπινέμομαι· ἐπὶ ὕδατος· ῥέμα ῥέω.

serpyllum, i, οὐ. ἕρπυλλον.

serra, ae, θ. πρίων.

Serrānus, i, ἀ. ἐπώνυμον τοῦ Ἀτιλίου γένους.

serrātus, a, um, (serra) πριονωτός, πριονοειδής.

serrŭla, ae, θ. ὑπακ. τ. serra.

serta, ὅθ. sertum.

Sertōrĭus, ĭi, ἀ. Σερτώριος. Ἐκ τούτου· Sertorĭānus, a, um, Σερτωριανός.

sertum, i, οὐ. συνήθ. -a, ōrum, πλ. ᾗ serta, ae, θ. (sero, 2.) οἱ ὅρμοι ἀνθῶν, στέφανοι, αἱ στεφανοπλεκτάναι.

sertus, a, um, μ. π. τοῦ sero 2.

serui, πρκ. τ. sero. 2.

sĕrum, i, οὐ. ὀρός, ὀρρός.

sērus, a, um, (rior, rissimus) ὄψιος, ὄψιμος, sera nocte, ὀψὲ τῆς νυκτός. sero die, ἀμφὶ δείλην ὀψίαν. ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. ὀψία. ὄθεν ὡς ἐπίρ. sero ᾗ (ποητ.)

serum ἡ sera, ὀψέ. Κατ' ἐξοχήν· ά) ὀκνῶν, ὁ βραδέως πράττων τι, ὀψίζων, βραδύς. (ποιητ.) s. studiorum, ὀψιμαθής. β') (ποιητ.) προβεβηκώς. γ') διαρκής, πολυχρόνιος. 2) ὀψιζόμενος.

serva, ae, θ. ὅθ. servus.

servābĭlis, e, (servo) (ποιητ.) φυλάξιμος, διατηρεῖσθαι δυνάμενος.

servans, antis, (ntissimus) μ. ἐν. τ. servo.

servātor, ōris, ἀ. (servo) ὁ φυλάττων, τηρῶν τι, (ἐπι)τηρητής. 2) ὁ σωτήρ.

servātrix, īcis, θ. (servo) ἡ (ἐπι)τηροῦσα, διατηροῦσά τι. 2) ἡ σώτειρα.

servīlis, e, (servus) δουλικός, δούλειος, οἰκετικός, ἀνδραποδώδης. s. bellum, ὁ πρὸς τὴν δουλείαν πόλεμος.

servīlĭter, ἐπίρ. (servilis) δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.

Servīlĭus, a, um. Σερουίλιος, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους.

servĭo, īvi ᾗ ĭi, ītum, 4. (servus) ἀμεταβ. δουλεύω, δοῦλός εἰμι. Ἐκ τούτου· ἐπὶ οἰκιῶν, ἀγρῶν κτλ. δίδου, διαγωγὴν ὕδατος ἢ ἄλλην τινὰ χρῆσιν κατὰ νόμον παρέχειν ἑτέρῳ τινί. 2) s. alicui, μτφ. ά) δουλεύω, χαρίζομαι, ὑπηρετῶ τινι, θεραπεύω τινά. β') θεραπεύω τι, ἐπιμελοῦμαί τινος.

servĭtĭum, ĭi, οὐ. (servus) δουλεία, δουλοσύνη. συνήθ. κατὰ πλ. = οἱ δοῦλοι, τὰ ἀνδράποδα.

servĭtūdo, ĭnis, θ. (servus) δουλεία.

servĭtus, ūtis, θ. (servus) δουλεία, δουλοσύνη. 2) μτφ. ά) δουλεία, ἀνάγκη, ὑποταγή. β') ἐπὶ οἰκιῶν, ἀγρῶν κτλ. τὸ κατὰ νόμον ἑτέρῳ τινὶ κοινήν τινα χρῆσιν παρέχειν. ὅθ. καὶ servio.

Servĭus, ĭi, ἀ. Σερούϊος,

servo, 1. (αἰτ.) (δια)φυλάττω, (δια)σώζω τινὰ ἤ τι. 2) (δια)φυλάττω δια(ἐπι)τηρῶ, ἐπισκοπῶ τι. s. jusjurandum, ἐμπεδῶ τὸν ὅρκον. s. officium, ἐπιτελῶ τὸ καθῆκον. 3) (ἀπο)ταμιεύομαι (φυλάττω διὰ τὸ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

μέλλον) τι. 4) μτφ. ἀ) θεωρῶ, παρατηρῶ, κατασκοπεύω τι. s de coelo, οἰωνοσκοπῶ. uxor me servat, ἡ γυνὴ (παρα)τηρεῖ, φυλάττει με. β') τηρῶ, φρουρίζω, προφυλάττομαί τι. 3) φυλάττω τι, φύλαξ τινός εἰμι. s. limen, οἰκουρῶ. ὄθεν servo silvas, κατοικῶ ἐν τοῖς δρυμοῖς.

servŭla, ae, θ. ὑποκ. τοῦ serva.

servŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τοῦ servus.

servus, a, um, δούλειος, δουλικός, δουλεύων. ὡς οὐσ. -us, i, ἀ. ὁ δοῦλος, οἰκέτης, τὸ ἀνδράποδον· ᾗ -a, ae, θ. ἡ δούλη, οἰκέτις.

sēsămum, i, οὐ. σήσαμον.

sescuncĭa, ae, θ. (sesqui-uncia) ἡμιόλιος, $1^1/_2$ οὐγκία = τὸ ἓν δωδέκατημόριον καὶ ἥμισυ.

sescŭplex, ĭcis, ἡμιόλιος.

sese, αἰτ. καὶ ἀφ. τ. ἑν. καὶ πλ. τ. sui.

sēsĕlis, is, ἡ σέσελις, (βοτ.)

sesqui, ἐπίρ. ἡμιόλιον. s. major, ἡμιολίᾳ μείζων.

sesquĭ-alter, ĕra, ĕrum, ἡμιόλιος.

sesquĭ-mŏdĭus, ii, ἀ. ἡμιόλιον εἴτε ἡμιολία τοῦ μεδίμνου.

sesquĭ-octāvus, a, um, ἐπόγδοος.

sesquĭ-pĕdālis, e, τριημιποδιαῖος.

sesquĭ-pes, pĕdis, ἀ. τριημιπόδιον.

sesqui-plex = sescuplex.

sesqui-tertĭus, a, um, ἐπίτριτος. (= 1 + $^1/_3$).

sessĭlis, e, (sedeo) (ποιητ.) εὔεδρος, εὐστάθής. s. tergum equis, τὰ εὔεδρα τοῦ ἵππου νῶτα.

sessĭo, ōnis, θ. (sedeo) ἕδρα, κάθισις, τὸ καθῆσθαι. Ἐκ τούτου· μτφ. ἡ (ἔν τινι τόπῳ) διατριβή, παῦσις, διακοπή, ἀνάπαυσις. 2) συνεδρία. 3) ἕδρα, θρόνος.

sessĭto, āre, 1. (θαμ. τ. sedeo) ἀμεταθ. εἴωθα καθῆσθαι.

sessĭuncŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. sessio.

sessor, ōris, ἀ. (sedeo) ὁ καθήμενος ἐν θεάτρῳ, ὁ θεατής. Ἐκ τούτου ἀ) = οἰκήτωρ, κάτοικος. β') = ἱππεύς.

sestertĭus, ii, ἀ. (semis-tertius) (κυρίως ἐπίθ, ὑπόν. τ. numus, ὅπερ συχνάκις προστίθεται καὶ ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ sestertius κεῖται.) (κατὰ συγκοπὴν γράφεται καὶ HS.) σηστέρτιος, ἀργυροῦν Ῥωμ. νόμισμα, τὸ $^1/_4$ τοῦ δηναρίου, εἴτε τῆς δραγμ. = $2^1/_2$ (ὕστερον 4) ἀσσάρια. θ. duo millia sestertiorum ἡ συνηθέστ. sestertium, = 500. δηνάρια ἢ δραχμαί. Ἐκ τῆς πολλῆς χρήσεως τῆς συγκεκομμένης γεν. τὸ sestertium, ii, οὐ. Α') = 1000 σηστέρτιοι = 250 δηνάρια ἢ δραχμαί. duo sestertia, ἀντὶ duo millia sestertiorum = 2000 σηστέρτιοι. Β') μετὰ τ. decies, κ.τ.τ. (παραλειπομένου τ. centena millia) = 10,000 σηστερτίων. ὄθεν decies sestertium = 1,000,000. sexagies sestertium 6,000,000, centies sestertium, = 10,000,000. centies octogies sestertium = 18,000,000, sertertium quadringenties = 40,000,000. millies sestertium = 100,000,000. 2) μτφ. sestertio numo aestimare aliquid, οὐδὲ πάνυ μικροῦ, οὐδὲ ὀβολοῦ τιμᾶσθαι, ἢ ποιεῖσθαί τι.

Sestĭānus, Sestius, ἴδ. Sextius.

Sestos ᾗ -us, i, θ. Σηστός, πόλις Θράκης. ὡς ἐπίθ. Sestus, a, um, Σήστιος, ἐκ Σηστοῦ.

sēta, ae, θ. μῆριγξ, τραγεῖα θρίξ. (ἵππων, βοῶν, χοιρῶν). 2) (ποιητ.) τριγίνη ὁρμιὰ (τῶν ἁλιέων).

Sētĭa, ae, θ. Σητία, πόλις τοῦ Λατίου. Ἐκ τούτου· -tīnus, a, um, Σητῖνος· καὶ ὡς οὐσ. -tīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

sētĭger, ĕra, ĕrum, (seta-gero) (ποιητ.) λασιότριχος, λάσιος.

sētōsus, a, um, (seta) = setiger.

seu, ἴδ. sive.

sĕvērus, (rius, rissime) ἐπίρ. (severus) αὐστηρῶς, σπουδαίως, χαλεπῶς.

sĕvērĭtas, ātis, θ. (serevus) αὐστηρότης, σπουδαιότης. 2) σκληρότης, χαλεπότης.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

sēvērus, a, um, (rior, rissimus) αὐστηρός, σπουδαῖος, σεμνός. 2) σκληρός, χαλεπός, σκυθρωπός, ἐπὶ ἐμψύχ. καὶ ἀψύχ.

Sēvērus, i, ὁ. Σεβῆρος, Ῥωμ. οἰκογενειακὸν ὄνομα. s. mons, ὄρος ἐν τῇ Σαβίνῃ.

sēvi, πρκ. τ. sero 3.

sē-vŏco, 1. aliquem, ἀποκαλῶ, χωρὶς καλῶ, χωρὶς παραλαμβάνω τινά. 2) aliquem ἢ aliquid ab aliquo ἢ ab aliqua re, χωρίζω τινὰ ἤ τι (ἀπό)τινος.

1. sex, ἀριθμ. ἄκλ. ἕξ. sex septem, ἕξ ἢ ἑπτά.

Σ: Sex. = Sextus.

sexāgēnārĭus, a, um, ὁ ἑξ. 60. συγκείμενος. ὡς οὐσ. ἑξηκοντούτης.

sexāgēni, ae, a, (sexaginta) ἀνα(κατὰ) 60, ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε 60.

sexāgēsĭmus, a, um, (sexaginta) 60στός.

sexāgĭ'es, ἐπίρ. (sexaginta) 60άκις.

sexāginta, ἀριθμ. ἄκλ. 60.

sex-angŭlus, a, um, (ποιητ.) ἑξαγώνιος.

sexcēnārĭus, a, um, (sexcenti) ἐξ 600 συγκείμενος.

sexcēni, ae, a, (sexcenti) ἀνα(κατὰ) 600ους, ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε 600οι.

sexcentēsĭmus, a, um, (sexcenti) 600στός,

sexcenti, ae, a, (sex-centum) 600οι 2) μτφ. μυρίοι, ἀναρίθμητοι.

sexcentĭ'es, ἐπίρ. (sexcenti) 600άκις.

sexdĕcim, ἴδ. sedecim.

sexennis, e, (sex-annus) ἑξαέτης.

sexennĭum, ĭi, οὐ. (sexennis) ἑξαετία.

sexĭes, ἐπίρ. (sex) ἑξάκις.

sex-prīmi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ ἓξ πρῶτοι, ἓξ ἄρχοντες.

sextans, ntis, ὁ. (sex-as) ἑκτημόριον, ἑκτημόριον τοῦ ἀσσαρίου.

sextārĭus, ĭi, ὁ. (sextus) ἑκτεύς, τὸ 1/6 μέτρου τινός. ά) ἐπὶ στερεῶν· τό 1/6 τοῦ Ῥωμ. modius. β') ἐπὶ ὑγρῶν· 1/6 τοῦ congius.

Sextĭanus, ἴδ. sextius.

sextīlis, mensis ἢ ἁπλῶς sextilis, is, ὁ. ὁ Σεξτίλιος, ὁ ἕκτος μὴν (τοῦ Μαρτίου πρώτου ὄντος), ὁ Αὔγουστος.

Sextĭus ἢ Sestius, a, um, Σέξτιος, Σήστιος, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους. Ἐκ τούτου· -tiānus, a, um, Σηστιανός, τοῦ Σηστίου.

sextŭla, ae, θ. (sextus) τὸ ἑκτημόριον οὐγκίας.

1. sextus, a, um, (sex) ἕκτος. ὡς ἐπίρ. sextum, τὸ ἕκτον.

2. Sextus, i, Σέξτος Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

sextus-decĭmus, sextadecĭma, sextumdecĭmum, 16ος.

sexus, ūs, ὁ. (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) τὸ γένος (ἄρρεν ἢ θῆλυ) φῦλον φύσις.

sī, σύνδ. εἰ, ἐάν, ἤν. quod si, εἰ δέ, ἐὰν δέ. si minus, εἰ (ἐὰν) δὲ μή. ac si, ὡς εἰ. Κατ' ἐξοχήν· ά) ἐπὶ εὐχῆς· εἰ, εἰ γάρ, εἴθε. β') εἴ περ, εἰ δή. 2) ἐν ἐξαρτωμένοις ὡς ἀπορηματικοῖς λόγοις· εἰ, quaesivit, si amicus incolumis evasisset, ἤρετο εἰ ὁ φίλος σεσωσμένος εἴη.

sibi, δοτ. τ. sui.

sĭbĭlo, āre, (sibilus) ἀμεταβ. συρίττω, σίζω. 2) μεταβ. s. aliquem, συρίττω, ἐκσυρίζω τινά.

1. sĭbĭlus, i, ὁ. (ποιητ. καὶ κατὰ πλ. -la, ōrum, οὐ. πλ.) συριγμός, συρισμός.

2. sĭbĭlus, a, um, (ποιητ.) σίζων.

Sibusātes ἢ Sibuzātes, um, ἀ. πλ. Σιβουσατεῖς, ἔθνος Γαλλίας.

Sĭbylla, ae, θ. Σίβυλλα, προφῆτις καὶ ἱέρεια τοῦ Ἀπόλλωνος. ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο πολλαὶ ἀναφέρονται παρὰ Ῥωμ. ά) ἡ ἐν Κύμῃ ἐπὶ Αἰνείου. 2) ἄλλη τις ἐπὶ Ταρκινίου. Ἐκ τούτου· Sibyllīnus, a, um, Σιβύλλειος.

sīc, ἐπίρ. οὕτως, ὧδε· συνήθ. ἀνταποκρίνεται τῷ ut, tamquam, quasi, οὕτως-, ὥσπερ (ἢ ὅπως)-, οὕτως -ὡσπερεί. ἐνίοτε = τοιοῦτος. sic sum, = τοιοῦτός εἰμι. Κατ' ἐξοχήν. Α') (σπαν) = adeo. Β') (ποιητ.) ἐπὶ εὐ-

χῶν, ὅρκων κ.τ.τ. sic te diva potens Cypri regat! οὕτως ἡ Κύπρου κρατοῦσα θειά σε εὐθύνοι!

sīca, ae, ἀ. ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον. μτφ. φόνος, δολοφονία.

Sĭcāni, ōrum, ἀ. πλ. Σικανοί, ἔθνος τῆς Ἰβηρίας (ἐν τῇ δυτικῇ Ἰταλίᾳ). Ἐκ τούτου· (ποιητ.) ἀ) **-nĭa**, ae, θ. Σικανία. καθόλου· = ἡ Σικελία. β') **-nĭus** ἢ **-ānus**, a, um, Σικάνιος, καθόλου. = Σικελικός.

sīcārĭus, ĭi, ἀ (sica) αὐτόχειρ φόνου, δολοφόνος. quaestio inter sicarios, γραφὴ φόνου ἡ αὐτοχειρίας.

sicce, ἐπίρ. (siccus) ξηρῶς.

siccesco, ĕre, (siccus) ξηραίνομαι.

siccĭtas, ātis, θ. (siccus) ξηρότης, ξηρασία. κατ' ἐξοχήν· ἀνομβρία, ὁ αὐχμός. 2) ἐπὶ σώματος· ξηρότης, στερεότης. 3) μτφ. ἀ) πτωχία πνεύματος. β') ἐπὶ λόγου· ψυχρότης, τὸ ἄκομψον.

sicco, 1. (siccus) **aliquid**, ξηραίνω τι. 2) (ποιητ.) ἀ) ξηραίνω, ἐκπίνω τι. β') μαραίνω τι. γ') ἐκθηλάζω, ἐκμαζῶ.

siccus, a, um, (cior, cissimus) ξηρός, αὐχμηρός, (ποιητ.) **sicca signa**, ὁ ἀστερισμὸς τῆς ἄρκτου ὅσις οὐδέποτε εἰς τὴν θάλασσαν καταδύεται. κατ' ἐξοχήν· **dies s.** ἀνομβρος ἡμέρα, **oculi sicci**, ἀφθαλμοὶ ἀδάκρυτοι. **siccum corpus**, στερεόν, σκληρὸν σῶμα. 2) μτφ. ἀ) = διψαλέος, διψῶν. β') νηφάλιος, ἔγκρατής. γ) ἐπὶ λόγου· ψυχρός, ἄκομψος.

Sĭcĕlĭa, ae, θ. Σικελία. Ἐκ τούτου· 1) (ποιητ.) **-lis**, ĭdis, (ὡς ἐπίθ. Σικελικός. ὡς οὐσ. = Σικελίς. 2) **-liensis**, e, Σικελικός.

sīcĭlĭcus, i, ἀ. τὸ $^1/_{48}$ μέρος (τ. as).

Sĭcŏris, is, ἀ. Σίκορις, ποταμὸς τῆς ἐν Ἰβηρίᾳ Ταρρακωνησίας.

sīcŭbi = **si alicubi**, εἴ(ἐάν)που.

Sĭcŭli, ōrum, ἀ. πλ. Σικελοί, Σικελιῶται· καθ' ἓν· ὁ Σικελός. Ἐκ τούτου· **-lus**, a, um, Σικελός, Σικελικός.

sīcunde, ἐπίρ. = **si alicunde**, εἴ(ἐάν) πόθεν.

sīc-ut ἢ **sic-ŭti**, ἐπίρ. ὅπως, καθάπερ, ὡς, μετὰ ἢ ἄνευ τῶν ita, sic, κ.τ.τ. 2) ὡσπερεί, καθάπερεί. **s. possent**, ὥσπερ ἂν εἰ ἠδύναντο. 3) ὥσπερ, οἷον (π. χ.).

sīcŭti, τῶ. **sicut**.

Sĭcўon, ōnis, θ. Σικυών, μητρόπολις τῆς χώρας Σικυωνίας ἐν Ἀχαΐᾳ. Ἐκ τούτου· **-nĭus**, a, um, Σικυώνιος. **S. calcei**, εἶδος ὑποδήματος.

Sīda, ae, θ. Σίδη, πόλις τῆς Παμφυλίας. Ἐκ τούτου· **Sīdētae**, ārum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

sīdĕrĕus, a, um, (sidus] (ποιητ.) ἀστέριος, τῶν ἄστρων· κατ' ἐξοχήν· τοῦ ἡλίου, αἰθέριος. **s. lux**, τὸ αἰθέριον φῶς. καθόλου· ἀστέριος, λαμπρός, φαεινός.

sideris γ. τ. **sidus**.

Sidŭcīni, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος τῆς Καμπανίας. Ἐκ τούτου· **-cīnus**, a, um, Σιδικῖνος.

sīdo, **sīdi** ἢ **sēdi**, ĕre, ἀμεταβ. (ποιητ.) (ἵζω) καθ(ί)ζομαι, καθίζω. Ἐκ τούτου· ἀ) καθίζω, ὑφιζάνω. β') **sidit navis**, ἡ ναῦς καθίζει πρὸς τὸ ξηρόν. γ') (ἀντ)ἔχομαι, λαμβάνω. μτφ. καταλύομαι, ἀφανίζομαι.

Sīdon, ōnis, θ. Σιδών, ἀρχαιοτάτη καὶ ἐπισημοτάτη τῆς Φοινίκης πόλις. Ἐκ τούτου· ἀ) **Sidonĭcus**, a, um, Σιδωνικός, Σιδώνιος. β') **Sidŏnes**, um, ἀ. πλ. Σιδώνιοι. γ') **Sidonis**, ĭdis (ὁ ἢ ὄ) ὡς ἐπίθ. ᾗ ὡς οὐσ. = Διδὼ ἢ Ἄννα Σιδονίς. δ') **Sidŏnĭus**, a, um, (ὁ ἢ ὄ) Σιδώνιος, Τύριος, Φοινικικός. ὡς οὐσ. **Sidonĭa**, ae, θ. ἡ περὶ τὴν Σιδῶνα χώρα· ᾗ **Sidonĭi**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Σιδώνιοι.

sīdus, ĕris, οὐ. ἄστρον ἢ ἀστερισμὸς ἢ εἷς μόνος ἀστήρ. (π. χ. ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη κ.τ.λ.) ὅθεν· ἀ) = τὸ κλίμα, τόπος, ἡ χώρα. β') (ποιητ.) = ἡ ὥρα τοῦ ἔτους. γ') ὁ καιρός. δ') ἀντὶ τοῦ νύξ. ε) μτφ. Α') **ferre** (κ.τ.τ.) **ad sidera** = ἐπαινεῖν. **tam-**

gere sidera, οὐρανίας (μεγάλης) εὐτυχίας τυγχάνειν. B') = κόσμημα.

Sīgēum, i, οὐ. Σίγειον. ἀκρωτήριον καὶ παραθαλάσσιας πόλις τῆς Τρωάδος. Ἐκ τούτου, **Sigēus** ᾗ **Sigēius**, a, um, Σίγειος.

sĭgillārĭa, ōrum, οὐ. πλ. (**sigillum**) μικραὶ εἰκόνες, ἀγάλματα, ἐκ κηροῦ, γύψου ἢ πηλοῦ. ὅθεν· ά) ἀγορά, ἔνθα τὰ τοιαῦτα ἐπωλοῦντο, καὶ β') ἑορτή τις καθ' ἣν τοιαῦτα ἀλλήλοις ἐδωροῦντο.

sĭgillātus, a, um, (**sigillum**) ἔκτυπος, τύποις ἢ ποικίλμασι κεκοσμημένος.

sĭgillum, i, οὐ. (ὑποκ. τ. **signum**) κατ' ἐξοχὴν κατὰ πλ. ἀγαλμάτιον, οἱ τύποι, τὰ ἐκτυπώματα, μάλιστα τῆς σφραγῖδος.

signātor, ōris, ὁ. (**signo**) σφραγιστής.

Signĭa, ae, θ. Σιγνία, πόλις τ. Λατίου. Ἐκ τούτου· **Signīnus**, a, um, Σίγνινος· καὶ οὐσ. **-īni**, ōrum, ὁ. πλ. οἱ κάτοικοι.

signĭfer, ĕra, ĕrum, (**signum-fero**) ἀγάλμασιν ἢ ἐκτυπώμασιν κεκοσμημένος· κατ' ἐξοχήν· = ἀστροφόρος, ἀστερόεις. **orbis s.**, ὁ ζωδιακὸς (κύκλος). 2) ὡς οὐσ. ὁ. ὁ σημαιοφόρος.

signĭfĭcanter, (**antius**, **antissime**) (**significo**) ἐπίρ. ἐμφατικῶς, διαρρήδην, σαφῶς.

signĭfĭcātio, ōnis, θ. (**significo**) σημειώσις, (ἐπι)σημασία, ἔμφασις, δήλωσις. 2) εὐνοϊκὴ ἐπισημασία, ἀπόδειξις. 3) κατ' ἐξοχήν· ά) ἐπὶ λόγου· = ἔμφασις. β') ἡ σημασία (λέξεως), ὁ νοῦς.

signĭfĭco, 1. (**signum-facio**) **alicui aliquid**, (ἐπι)σημαίνω, ἐμφαίνω, δηλῶ τινί τι. 2) ἐπι(προ)σημαίνω. 3) ἐπὶ λέξεων χρ. σημαίνειν, δηλοῦν.

Signīni, ῑ̆ὸ. **Signia**.

signo, 1. (**signum**) **aliquid**, (ἐπι)σημειῶ τι. 2) σημαίνω, ἐπισφραγίζω τι. Ἐκ τούτου· ά) (ποιητ.) μτφ. = ἐπισφραγίζω, ὁρίζω νόμους. β') ἐπὶ νομισμάτων· χαράττω, κόπτω. 3) μτφ. ά) σημαίνω, δηλῶ τι. β') κοσμῶ τινα ἢ τι.

signum, i, οὐ. σημεῖον. **quod est signum ἢ signo**, ὅπερ σημαίνει, δηλοῖ. 2) σημεῖον, ἐπισημασία, τὸ προγνωστικόν. 3) ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς· ά) τὸ σημεῖον, τὸ πολεμικόν. **s. receptui** (ἢ **recipiendi**) σημαίνειν ἀναχωρεῖν. **s. canere** ἢ **tuba dare**, σημαίνειν τῇ σάλπιγγι. **dare s. proelii commitendi**, σημαίνειν μάχεσθαι. γ') σύνθημα, σύμβολον, παράγγελμα. **s. (militare)**, ἡ σημαία. **ab signa discedere**, **relinquere signa**, λείπειν τὰς τάξεις. **s. ferre sub signis**, ἐν τάξει, συντεταγμένος. **movere**, **tollere**, **convellere**, ἀναζυγὴν ποιεῖσθαι. **signa inferre**, μετὰ ἢ ἄνευ δοτ. ἢ **in**, **contra**, **adversus** ᾗ αἰτ. συμβάλλειν, μάχην συνάπτειν. **signa conferre cum hoste** τοῖς πολεμίοις μάχην συνάπτειν, ἀλλὰ **signa conferre**, συγκομίζειν, ἀθροίζειν εἰς ταὐτὸ τὰς σημαίας. 4) σημαία = σπεῖρα, τάξις. 5) σημεῖον, τόπος σφραγῖδος, σφραγίς, σφράγισμα. **litterae integris signis**, ἐπιστολαὶ ἐσφραγισμέναι. 6) ἄγαλμα, ἐνίοτε ᾗ ἡ γραφή, τὸ ποίκιλμα. 7) ἄστρον, ζῴδιον.

Sīla, ae, θ. ὁ Σίλας, δρυμὸς τῆς Βρεττίας.

Sīlānus, i, ἀ. κρουνὸς (διότι ἐκ τεφρᾶς τῆς κεφαλῆς Σειληνοῦ τὸ ὕδωρ ἀνέβλυζε).

Sīlārus, i, ἀ. Σίλαρος, ποταμὸς τῆς Λευκανίας.

sĭlens, ntis, μ. ἐν. τ. **sileo**.

sĭlentium, ĭi, οὐ. (**sileo**) σιγή, σιωπή. (**cum**) **silentio** ἢ **per s.**, μετὰ σιγῆς. **silentio facto**, σιγῆς γενομένης. 2) μτφ. ἡσυχία, σχολή, ἀργία, ἀπραξία.

Sīlēnus, i, ἀ. Σειληνός, ὁ παιδαγωγὸς τοῦ Βάκχου.

sĭlĕo, sĭlŭi, ēre, ἀμεταβ. σιγῶ, σιωπῶ. **nox silens**, σιγηλή, ἀψόφητος νύξ. Ἐκ τούτου· μεταβ. 1.

rem ἢ de re, σιωπῶ τι. 2) μτφ. ἡσυχίαν ἄγω, ἀργῶ, σχολάζω.

sīler, ĕris, οὐ. ἡ ἄγνος ἢ λύγος.

sĭlesco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. sileo) (ποιητ.) ἀμεταβ. (κατα)σιωπῶ. καθόλου ἐπὶ ἀνέμων· λωφῶ, λήγω.

sĭlex, ĭcis, ἀ. (ᾐ θ.) ὁ, ἡ χάλιξ, πέτρα, κατ' ἐξοχὴν πυρίτης, (πυροτόκος λ(θος). (ποιητ.) ά)=scopulus. β') μτφ. εἰς δήλωσιν τῆς σκληρότητος καὶ ἀναισθησίας, σκληρός.

Silianus, ῐ̆. Silius.

sĭlĭcernĭum, ĭi, οὐ. (σπαν. ἀρχ.) περιδειπνον.

silicis, γεν. τοῦ silex.

sĭlĭgo, ĭnis, θ. σίλιγνις(εἶδος σίτου).

sĭlĭqua, ae, θ. λοβός, ὁ τῶν ἑλλόδων καρπός. 2) πλ. τὰ ἔλλοβα.

Sīlĭus, a, um, Σίλιος, τοῦ Σιλίου, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους. Ἐκ τούτου· Silianus, Σιλιανός, τοῦ Σιλίου.

sillўbus, i, ἀ. σίλλυβος.

Sĭlo, ōnis, ἀ. Σίλων, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

sĭlŭi, πρκ. τ. sileo.

1. Sĭlus, i, ἀ. Σῖλος, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

2. sĭlus, a, um, = simus, σιμός.

silva ἢ sylva, θ. ὕλη, δρυμός, ἄλσος. 2) (ποιητ.) ά) ὁ δενδρών. β') φυταλιά, τὰ πυκνὰ φυτά, τὸ δάσος. 3) μτφ. ἡ πυκνότης, ἀφθονία, τὸ πλῆθος.

Silvānus, i, ἀ. (silva) Σιλβανός, θεός τις ἐν δρυμοῖς.

silvesco, ĕre, (silva) (σπαν.) ἀμεταβ. ὑλομανῶ, (ἐξ)ἀγριοῦμαι.

silvester, stris, stre ᾐ silvestris, ste, (silva) ὑλαῖος, τοῦ δρυμοῦ. 2) ὑλώδης, δρυμώδης, δενδρώδης. 3) ὁ ἐν δρυμοῖς εὑρισκόμενος ἢ ζῶν. 3) μτφ. ἄγριος, ἀπαίδευτος.

Silvia, ῐ̆. Rhea.

silvĭcŏla, ae, γ.κ. (silva-colo) (ποιητ.) ὁ καὶ ἡ ὑλονόμος, ὁ ὑλοβάτης.

silvōsus, a, um, (silva) ὑλώδης, δρυμώδης, δενδρώδης.

silvŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. silva.

sīmĭa, ae, θ. ᾐ (σπαν.) simĭus, ĭi, ἀ. πίθηκος. 2) μτφ. ὁ πιθηκώδης ἄνθρωπος.

sĭmĭlis, e, (lior, llimus), ὅμοιος, παραπλήσιος, alicujus ἢ alicui, τινί. s. ac (atque) ut si, tamquam si, ᾐ. ὁμοιος, ὡς εἰ.

sĭmĭlĭter, (lius, llime) ἐπίρ. (similis) ὁμοίως, παραπλησίως. s. ac (atque) ut si, ᾐ. ὁμοίως, παραπλησίως ὡς εἰ.

sĭmĭlĭtūdo, ĭnis, θ. (similis) ὁμοιότης. 2) τὸ παρόμοιον, τὸ παραπλήσιον.

sĭmĭlo=simulo.

sĭmĭŏlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. simius).

simius, ῐ̆. simia.

Sīmŏis, entis, ἀ. Σιμόεις, ποταμὸς τῆς Τρωάδος.

simplex, plĭcis, (plicior, plicissimus)(semel,singuli-plico)ἁπλοῦς. 2) μτφ. ά) ἁπλοῦς, λιτός, ἀφελής. β') ἁπλοϊκός, εἰλικρινής, ἄκακος.

simplĭcĭtas, ātis, θ. (simplex) ἁπλότης, τὸ ἁπλοῦν. 2) μτφ. ἁπλότης, εἰλικρίνεια, εὐθύτης.

simplĭcĭter, (cius, cissime) ἐπίρ. (simplex) ἁπλῶς. 2) μτφ. ἁπλῶς ἁπλοϊκῶς, εἰλικρινῶς.

simplus, a, um, (συγγεν. τῷ simplex) ἁπλοῦς· ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. τὸ ἁπλοῦν.

simpŭlum, i, οὐ. φιάλη, δι' ἧς ἔσπενδον τοῖς θεοῖς, σπονδεῖον.

sĭmul, ἐπίρ. ἅμα, ὁμοῦ. simul μετὰ τῆς cum καὶ ἀφ. ἢ (ποιητ.) μεθ' ἁπλῆς ἀφ., ἅμα (σύν)τινι, μετά τινος. s. et, que, atque ᾐ. (ὅταν νέον τι προστίθεται) ἅμα καί. simul-, simul-, ἅμα μέν- ἅμα δέ-, ἅμα τε- καί. simul ac (ἢ simulac) ἢ simul atque (ἢ simulatque) ἢ simul ut ἢ ἁπλῶς simul, ἅμα, ἐπεὶ τάχιστα, ὡς πρῶτον.

sĭmŭlacrum, i, οὐ. (simulo) εἰκών, εἴκασμα (ἀφ)ὁμοίωμα, κατ'ἐξοχὴν θεοῦ=τὸ ἄγαλμα. 2) εἰκών, εἴδωλον, φάσμα.

sĭmŭlāmen, ĭnis, οὐ. (simulo) (ποιητ.) εἰκών, μίμημα.

sĭmŭlans, ntis, (antior) (μ. ἐν. τ. simulo, μιμητικός, (γεν.) τινός.

sĭmŭlāte, ἐπίρ. (simulo) ὑποκριτικῶς, πλαστῶς, προσποιητικῶς.

sĭmŭlātĭo, iōnis, ϑ. (simulo) προσποίησις, ὑπόκρισις.

sĭmŭlātor, ōris, ἀ. (simulo) 1) (ποιητ.) ὁ μιμητής. 2) ὁ προσποιητικός, ὑποκριτής, εἴρων.

sĭmŭlo, 1. (similis) 1) (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) aliquid, ἀπεικάζω τι. Minerva simulata Mentori, ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Μέντορι ὁμοία. Ἐκ τούτου' = μιμοῦμαι, ἀντιγράφω τι. 2) (αἰτ.) ὑποκρίνομαί τινα ἢ τι. s. mortem, προσποιοῦμαι τεθνεὼς εἶναι. simulata amicitia, πλαστή, προσπεποιημένη φιλία.

sĭmultas, ātis, (simul) ἔρις, διαφορά, ἔχθρα. simultatem habere, exercere ἢ esse in simultate cum aliquo, διαφορὰν ἔχειν πρός τινα.

sīnus, a, um, σιμός.

sin, σύνδ. (si-ne) εἰ δέ, ἐάν δέ. καὶ πλεοναστικῶς. sin vero, sin autem, εἰ δέ, ἐὰν δέ. sin minus ἢ aliter ἢ secus, εἰ δὲ μή, ἐὰν δὲ μή.

sĭnāpi, οὐ. ἄκλ. ἢ -is, is, ϑ. σίναπι.

sincēre, ἐπίρ. (sincerus) εἰλικρινῶς, ἁπλῶς, ἀδόλως.

sincērĭtas, ātis ϑ. (sincerus) τὸ ἀκήρατον, ἀκεραιότης. 2) μετ. εἰλικρίνεια, ἁπλότης, τὸ ἄδολον, εὐθύτης.

sincērus, a, um, (rior, rissimus) γνήσιος, φυσικός. μτφ. εἰλικρινής, εὐθύς. 2) ἀκήρατος, ἀκέραιος, καθαρός, ἀμιγής, ἁγνός. Minerva s., ἡ ἀκήρατος, ἁγνὴ Ἀθηνᾶ. Ἐκ τούτου· ὑγιής.

sincĭput, cĭpĭtis, οὐ. (semi-caput) (ἀρχ. χ ποιητ.) ἡμικέφαλον, ἡμίκρανον. μτφ. = ἡ κεφαλή, ὁ νοῦς.

1. sĭne, πρόϑ. μετ' ἀφ. ἄνευ (χωρίς) τινός. s. ulla dubitatione, πάνυ ἀναμφιβόλως, πάνυ ἀναμφισϐητήτως.

2. sine, προστ. τ. sino.

Sĭngăra, ae, ϑ. πόλις τῆς Μεσοποταμίας.

singillātim καὶ **singŭlātim** ἢ **sigillatim** χ συνηρ. **singultim**, ἐπίρ. (singuli) χωρίς, καϑ' ἕκαστον, ἰδίᾳ.

singŭlāris, e, (singulus) μονήρης, μόνος. 2) τοῦ μόνου, μονήρους. singulare certamen = μονομαχία. imperium s., ἡ μοναρχία. 3) ἴδιος, ἐξαίρετος, πάντων διαφέρων, ἔξοχος, ἀήϑης.

singŭlārĭter, ἐπίρ. (singularis) καταμόνας, χωρίς. 2) μτφ. ἐξαιρέτως, διαφερόντως.

singŭli, ae, a, ἴδε singulus.

singulto, 1. (singultus) ἀμεταϐ. (ἀνα)λύζω. 2) ἐπὶ ἀποϑνησκόντων· ἀσϑμαίνω. ὀϑεν s. animam, ἐκπνέω μετὰ μυϊϑισμοῦ.

singultus, ūs, ἀ. (singulus) λυγμός, λύγξ. 2) ἐπὶ ἀποϑνησκόντων· τὸ ἄσϑμα. 3) ἐπὶ ἀλεκτορίδων· κλωγμός.

singŭlus, a, um, (sine) ἕκαστος, χωρὶς ἕκαστος, μόνος. singuli agrum possident, ἔχουσι τὴν χώραν χωρὶς ἕκαστος. singulum video vestigium, ἓν μόνον ἴχνος ὁρῶ. συνήϑ. κατὰ πλ. singuli, ae, a, εἷς ἕκαστος, ἕκαστος. filiae singulos filios habent, αἱ ϑυγατέρες ἔχουσιν ἕνα υἱὸν ἑκάστη. singuli singulos delegerant, ἕκαστος ἕνα ἐξελέξατο. dies singulos, καϑ' ἑκάστην ἡμέραν.

Sĭnis, is, ἀ. Σίνης, Πιτυοκάμπτης, λῃστὴς ἐν Κορίνϑῳ.

sĭnister, stra, trum, (sinisterior) ἀριστερὸς, εὐώνυμος. ὡς οὐσ. sinistra, ae, ϑ. (ὑπον. manus) ἡ ἀριστερὰ χείρ. 2) μτφ. ἀριστερός, σκαιός, ἀνεπιτήδειος. 3) ἐπὶ τῶν οἰωνῶν κ.τ.τ. α) κατὰ τοὺς Ῥωμαίους, (διότι παρ' αὐτοῖς ὁ οἰωνοσκοπῶν πρὸς δυσμὰς ἐσραμμένος ὢν τὴν ἀνατολὴν εἰς ἀριστερὰ εἶχε) = αἴσιος, εὐτυχής, αἴσια οἰωνιζόμενος. ϐ') (σπαν.) κατὰ τοὺς Ἕλληνας, (διότι παρ' αὐτοῖς

ὁ οἰωνοσκοπῶν πρὸς βορρᾶν ἐγραμμένος τὴν δύσιν εἰς ἀριστερὰ εἶχεν) =ἀπαίσιος, κακός.

sĭnistre, ἐπίρ. (sinister) ἐπαριστέρως, κακῶς, δυσμενῶς.

sĭnistrorsum ἡ -sus, ἐπίρ. (sinister-versus) ἐπ(εἰς)αριστερά.

sĭno, sīvi, sĭtum, 3. (ἐν. τῆς ὑποτ. sinat ᾗ sinit, πρκ. sīi, ὅθεν sirim, sisset ᾗ sissent) aliquem, ἐῶ, ἀφίημι, οὐ κωλύω τινά. 'Εκ τούτου· ά) (ποιητ.) s. aliquid, ἐπιτρέπω, συγχωρῶτι. β') s. aliquem, ἐῶ τινα (ποιεῖντι) sine me, ἔα με, ἄφες με ἀπελθεῖν. sine veniat, (ἄφες ἔλθῃ) ἐλθέτω δή. ne di siverint ἡ sirint, μὴ γένοιτο. Sītus, a, um, κείμενος. 'Εκ τούτου· ά) κείμενος, τεθαμμένος. β') εὐρισκόμενος, ἱδρυμένος. Rheno sitae, gentes, τὰ ἐντὸς τοῦ 'Ρήνου οἰκοῦντα ἔθνη. συνήθ. situm esse in aliqua re ἡ in aliquo, ἔν τινι κεῖσθαι, ἐπίτινι εἶναι. hoc situm est in nobis, ἐν ἡμῖν τοῦτο κεῖται.

Sĭnōpē, ēs, θ. Σινώπη, πόλις τῆς Παφλαγονίας. 'Εκ τούτου· ά) -penses, ĭum, ὰ. πλ. οἱ Σινωπεῖς. β') -pēus, a, um, Σινωπικός. 2) 'Ελληνικὴ πόλις ἐν Λατίῳ, κατόπιν Sinuessa, ae, θ. ὀνομασθεῖσα.. 'Εκ τούτου· Sinuessānus a, um, Σινουεσσανός.

sīnum, i, οὐ. ᾗ sinus, ūs ἡ i, ὰ. κῦτος, κοῖλον ἐκ πηλοῦ ἀγγεῖ

sĭnŭo, 1. (sinus 2.) (ποιητ.) aliqui κολπῶ, κάμπτωτι.

sĭnŭōsus, a, um, (sinus 2.) (ποιητ.) κολπώδης πολύκολπος.

1. sīnus, ūs, ἴδ. sinum.

2. sĭnus, ūs, ὰ. κόλπος (ἐσθῆτος, ἱστίου, δικτύου κ.τ.λ.). 2) κατ' ἐξοχήν· ὁ περὶ τὸ στῆθος κόλπος τοῦ ἱματίου ἡ τῆς τηβέννου, ἐνίοτε καὶ ὁ περὶ τὰ γόνατα. 'Εκ τούτου = (ὡς ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ ἱματίου φερόμενον) τὸ ἀργύριον, τὸ βαλάντιον. 3) (ποιητ.) ἡ κοιλία τῆς γυναικός. 4) κόλπος, κόλπωμα, κύρτωμα, καμπή. 5) κόλπος τῆς θαλάσσης, ἐνίοτε καὶ ἡ περὶ κόλπον χώρα. 6) ὁ κόλπος, τὸ μέσον, ὁ μυχός, τὸ ἐσωτάτω. 7) μτφ. ά) στοργή, θεραπεία, σκέπη κ.τ.τ. aliquem gestare in sinu = ὑπερ(φιλεῖν) ἀγαπᾶν τινα. esse in sinu alicujus, ὑπεραγαπᾶσθαι ὑπό τινος. β') in sinu gaudere = ἐνδομύχως χαίρειν.

sīpărĭum, ĭi, οὐ. (σίπαρος) παραπέτασμα, μάλιστα ἐν θεάτρῳ. post s. = κρύφα, (κατὰ τὰς ἐν τῷ μεταξὺ σκηνάστῆς κωμῳδίας). 'Εκ τούτου· μτφ. κωμῳδία.

Siphnus, i, θ. Σίφνος, μία τῶν Κυκλάδων νήσων.

Sīpontum, i, οὐ. ὁ Σιποῦς, πόλις τῆς Ἀπουλίας. 'Εκ τούτου· Sipontīnus, a, um, Σιπούντιος.

Sīpўlus, i, ὰ. Σίπυλος, ὄρος Λυδίας.

sīquando = si quando.

sī-quĭdem = si quidem.

sĭremps ἡ sirempse, ἐξ ἴσου, ἐπίσης, ὁμοίως.

Sīren, ēnis, θ. Σειρήν. κατὰ πλ. Sirenes, αἱ Σειρῆνες. ὅθεν μτφ. περὶ τῆς desidia (ποιητ.) sirenum scopuli, τρεῖς μικραὶ νῆσοι πλησίον τῆς Καμπανίας.

sirim, ᾗ. ἀντὶ siverim, ᾗ. πρκ. τῆς ὑποτ. τ. sino.

sīrĭus, ĭi, ὰ. σείριος ἀστήρ, σείριος = canicula.

Sirmĭum, ĭi, οὐ. πόλις τῆς κάτω Πανονίας.

scirp-.

sīrus, i, ὰ. σειρὸς (βόθρος πρὸς φύλαξιν σίτου).

1. sis, β' πρόσ. ἐν. ὑποτ. τ. sum.

2. sīs = sivis, εἰ βούλει, (ἐὰν ἀγαπᾷς)· παρομοίως sultis· = si vultis.

Sisăpo, ōnis, θ. ὁ Σισάπων, πόλις τῆς Βαιτικῆς (Ἱσπανίας).

Sīsenna, ae, ὰ. Σισέννας. 'Ρωμ. οἰκογενειακὸν ὄνομα.

sisto, stĭti ᾗ stēti, stātum, ĕre, 1) ματαβατ. (αἴτ.) ἱστημίτινα ἢ τι. s. aciem in litore, ἵστημι, τάττω τὸν στρατὸν ἐν τῇ παραλίᾳ. s. jaculum alicui in ore, ἐμπήγνυμι τὸ ἀκόντιον τῷ στόματί τινος. 'Εκ τούτου·

ά) s. me ἡ aliquem, παρ(έχω,ἄγω)-ίστημι ἐμαυτόν, τινὰ εἰς τὸ δικαστήριον· ὅθεν καθόλου· s. me alicui, παραγίγνομαί τινι. 6') s., (ἐφ)ἵστημι, ἐπ(κατ)έχω, κωλύω τινὰ ἤ τι. sistere pedem, gradum, ἐφίστασθαι, παύεσθαι πορευόμενον. ὅθεν. μτφ. s. lacrimas, ἐπέχω τὰ δάκρυα. γ') ἀσφαλῶς καθίστημι, βεβαιῶ τι. ὅθεν ἡ μετχ. status, ά) τεταγμένος, ὡρισμένος, ῥητός. 6') τακτός, περιοδικός. 2) ἀμεταβ. ά) ἕστηκα, 6') (ἐφ)ἵσταμαι. 3) μτφ. ἕστηκα, ἔμπεδός εἰμι. respublica sistere non potest, ἡ πολιτεία οὐ δύναται ἔμπεδος εἶναι. συνήθ. ἀπροσ. sisti non potest, σωτηρία οὐκ ἔστι. 4) ἐπὶ δικαστηρίου· παραγίγνομαι εἰς κρίσιν.

sistrum, i, οὐ. σρῖστρον.

sĭsymbrĭum, ĭi, οὐ. σισύμβριον (βοτ.).

Sīsўphus ἡ -os, i, ἀ. Σίσυφος, υἱὸς τοῦ Αἰόλου, ἀδελφὸς τοῦ Σαλμωνέως, βασιλεὺς τῆς Κορίνθου, περίφημος ληστής. Ἐκ τούτου· ά) -phĭdes, ae, ἀ. Σισυφίδης, περὶ τοῦ Ὀδυσσέως, ἐπειδὴ λέγεται ὅτι ὁ κύριος πατὴρ αὐτοῦ ἦτο ὁ Σίσυφος. 6') -phĭus, a, um, Σισύφιος.

sĭtella, ae, θ. (ὑποκ. τ. situla) ἡ κληρωτίς, ὑδρία, κληρωτήριον.

Sīthōn, ōnis, ἀ. Σίθων, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Ὄσσης, βασιλεὺς τῆς Θρᾳκικῆς Χερσονήσου. Ἐκ τούτου· ά) Sithon, ōnis, Σιθώνιος, Θρᾳκικός. Sithŏnis, ĭdis, θ. ἡ Σιθωνίς, Θρᾷσσα. γ') Sithonĭus, a, um, Σιθώνιος, Θρᾳκικός. ᾗ Sithonĭi, ōrum, ἀ. πλ. αἱ Θρᾷκες.

sĭtĭcŭlōsus, a, um, (sitis) (ποιητ.) διψαλέος, διψῶν. 2) συνήθ. διψηρός, ἄνυδρος, ξηρός.

sĭtĭenter, ἐπίρ. (sitio) μετὰ δίψους. μτφ. = ἐπιθυμητικῶς, προθύμως.

sĭtĭo, sitīvi ᾗ sitĭi, sitītum, 4. (sitis) 1) ἀμεταβ. διψῶ. Ἐκ τούτου· ἐπὶ γῆς καὶ φυτῶν· διψεῖν, ξηρόν, ἄνυδρον εἶναι. 2) μεταβ. s. alicujus, διψῶ τινος. ὅθεν, μτφ. s. aliquid, διψῶν ἐφίεμαι, ὀρέγομαί τινος. **sitiens**, ntis, διψῶν, διψαλέος. 2) διψηρός, ἄνυδρος, ξηρός. 3) μτφ. ἐφετικός, ἐπιθυμητικός, ὀρεκτικός τινος.

sĭtis, is, (ποιητ.) δίψα, δίψος. 2) ἀνυδρία, ξηρότης, αὐχμός. 3) μτφ. ὄρεξις, ἔφεσις, ἐπιθυμία.

sĭtŭla, ae, θ. κάλπις, ὑδρία. 2) κληρωτίς.

sĭtŭrus, a, um, μ. μέλ. τ. sino.

1.sĭtus, a, um, μ. π. τ. sino

2.sĭtus, ūs, ἀ. (sino) θέσις, τόπος τοποθεσία. Ἐκ τούτου· (ποιητ.) s. Pyramĭdum, ἡ ὄρθρυσις, κατασκευὴ τῶν Πυραμίδων. 2) (τὸ ἐπὶ πολὺ κεῖσθαι ἔν τινι τόπῳ) ά) (σπαν.) ἔλλειψις θεραπείας ἢ ἐπιμελείας. 6') εὐρώς, ῥύπος αὐχμός. γ') μτφ. ἡ λήθη, ἀφανισμός, μαρασμός, ἀδράνεια.

sī-ve ἢ seu, σύνδ. εἴτε, ἐάν τε. **sive- sive** ἢ seu- seu- ἢ sive-seu- ἢ seu- sive-, εἴτε- εἴτε-, εἴτε- ἤ-, ἤτοι- ἤ-. ἁπλῶς sive ἢ seu = vel.

sivi, πρκ. τ. sino.

smăragdus, i, ἀ. σμάραγδος.

smăris, ĭdis, θ. σμαρὶς (ἰχθ.)

Smintheus, ei ᾗ eos, ἀ. Σμινθεύς, ἐπίθ. τ. Ἀπόλλωνος (ἢ ἐκ τῆς Smintha, πόλεως τῆς Τρωάδος, ἢ ἐκ τοῦ Κρητικοῦ sminthus, μῦς. = ὁ φονεύσας, καταρρέψας τοὺς μῦς).

Smyrna, ae, θ. Σμύρνη, πόλις Ἰωνίας. Ἐκ τούτου· **Smyrnaei**, ōrum. ἀ. πλ. οἱ Σμυρναῖοι.

Sobŏi, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος τῆς Ἰνδίας.

sŏbŏl- = subol-.

sōbrĭe, ἐπίρ. (sobrius) νηφαλίως. 2) μτφ. σωφρόνως.

sōbrĭĕtas, ātis, θ. (sobrius) νηφαλιότης. 2) μτφ. σωφροσύνη.

sōbrīnus, i, ἀ. (ἀντὶ sororinus ἐκ τοῦ soror) ἀδελφιδοῦς. ᾗ -na, ae, θ. ἀδελφιδῆ.

sōbrĭus, a, um, (se-ebrius) ἀμέθυστος, νηφάλιος, νήφων, μέτριος. 2) μτφ. ἐγκρατής, σώφρων.

soccŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τοῦ

soccus, i, ὰ. ἐμβάς, πίλινον ὑπόδημα εἴτε ποδεῖον, ἄτινα οἱ κωμικοὶ ἐφόρουν. 2) μτφ. ἡ κωμῳδία.

sŏcer, ĕri, ὰ. ἐκυρός, πενθερός.

sŏcĭa, ae, θ, ῑδ. **socius.**

sŏcĭābĭlis, e, (socio) κοινωνικός.

sŏcĭālis, e, (socius) κοινωνικός. 2) συμμαγικός. 3) γαμήλιος, γαμικός.

sŏcĭālĭter, ἐπίρ. (socialis) κοινωνικῶς.

sŏcĭĕtas, ātis, θ. (socius) κοινωνία. 2) ἑταιρεία, κοινὸν ἐπιχείρημα. 3) ἑταιρεία, κοινωνία, οἱ τοῦ αὐτοῦ ἐπιχειρήματος μέτοχοι, οἱ κοινωνοί. 4) συμμαχία.

sŏcĭo, 1. (socius) (αἰτ.) ᾧ μετὰ ἢ ἄνευ ἀρ. συνάπτω, συζεύγνυμι τινά ἢ τί τινι ἢ πρός τι. (ποιητ.) **s. me alicui vinclo jugali**, συζεύγνυμαί τινι γάμοις. 2) **s. aliquid cum aliquo**, κοινωνῶ τινός τι. κοινωνόν τινες ποιῶ τινα. **s. aliquem regno**, κοινωνῶ τινι τὴν βασιλείαν. **s. aliquem domo**, ὑποδέχομαί τινα ἐν τῇ οἰκίᾳ.

sŏcĭus, a, um, (ἡ γεν. τ. πλ. **socium** ἀντὶ **sociorum**) κοινός. 2) σύμμαχος, συμμαχικός. ὡς οὐσ. **-us**, ῐ, ὰ. 1) ὁ κοινωνός, ὁ ἑταῖρος, μέτοχος. **s. culpae**, συναίτιος. **s. tori**, ὁ τοῦ λέχους κοινωνός, ὁ σύζυγος. **-a**, ae, θ. ἡ κοινωνός, **tori**, ἡ σύζυγος. 2) ὁ σύμμαχος. **socii**, ὰ. πλ. οἱ σύμμαχοι, τὸ συμμαχικόν.

sŏcordĭa, ae, θ. (socors) ἄνοια, νωθρεία, ἡ τοῦ νοὸς ἀμβλύτης. 2) συνήθ. νωθρεία, ῥαθυμία, ἀμέλεια.

sŏcordĭter, (dius) ἐπίρ. (socors) νωθρῶς, ῥᾳθύμως, ἀμελῶς.

sŏcors, cordis (dior, dissimus) (se-cor) ἀκάρδιος, ἄνους, νωθρός, ἀμβλύς. 2) νωθρός, ῥάθυμος, ἀφρόντιστος.

Sŏcrătes, is, ὰ. Σωκράτης. Ἐκ τούτου **-tĭcus**, a, um, Σωκρατικός. καὶ πλ. **-ci ōrum**, οἱ Σωκρατικοί.

sŏcrus, ūs, θ. (socer) ἑκυρά, πενθερά.

sŏdālĭcĭus, = **sodalitius.**

sŏdālis, e, 1) (ποιητ., σπαν.) σύντροφος, ἑταιρεῖος. 2) ὡς οὐσ. **-lis**, is, ὰ. σύντροφος, ἑταῖρος, σύσσιτος. 2) ὁ ἑταῖρος παρανόμου ἑταιρείας. 3) **sodales**, οἱ ἑταῖροι ἱερατικῆς ἑταιρείας.

sŏdālĭtas, ātis, θ. (sodalis) συντροφία, ἑταιρεία. 3) παράνομος ἑταιρεία. 4) συσσίτιον.

sŏdālĭtĭus, a, um, (sodalis) συνουσιαστικός, ἑταιρεῖος. ὡς οὐσ. **-um**, ῐ, οὐ. α) συνουσία, συντροφία, ἑταιρεία. β') τὸ συσσίτιον. γ') παράνομος ἑταιρεία.

sōdes (= **si audes**, τ. ἔ. **si audies**) εἰ βούλει, εἴ σοι φίλον, φέρε δή. **o sodes**, ὦ φίλε, ὦ τάν.

Sogdĭāna regio, χώρα τῆς Ἀσίας, μεταξὺ τοῦ Ἰαξάρτου καὶ Ὄξου. Ἐκ τούτου **-ni**, ōrum, ὰ. πλ. οἱ Σογδιανοί.

sōl, **sōlis**, ὰ. ἥλιος. 2) ἥλιος, τὸ τοῦ ἡλίου φῶς. **soles**, πλ. αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες, τὸ τοῦ ἡλίου πῦρ. 3) (ποιητ.) ἡ ἡμέρα. 4) **Sol**, ὰ. ὁ Ἥλιος = ὁ Ἀπόλλων, ὁ πατὴρ τοῦ Φαέθοντος, κ.λ.

sōlāmem, ĭnis, οὐ. (solor) (ποιητ.) παραμύθιον, παρηγόρημα.

sōlānum, i, οὐ. ὁ, ἡ στρύχνος, (φ).

sōlārĭs, e, (sol) ἡλιακός.

sōlārĭus, a, um, (sol) ἡλιακός. ὡς οὐσ. **-um**, ῐ, οὐ. ἡλιοτρόπιον. 2) ὡρολόγιον. 3) τὸ ἡλιακόν, ἡλιαστήριον.

sōlātĭōlum, i, οὐ. (ποιητ.) ὑποκ. τοῦ

sōlātĭum, ῐ, οὐ. (solor) παραμύθιον, παρηγόρημα. 2) παραμυθία.

sōlātor, ōris, ὰ. (solor) (ποιητ.) παρήγορος.

soldūrĭus, ῐ, ὰ. (Κελτικὴ λέξις) εἷς τοῦ ἱεροῦ λόγου, ὁ εὐγωλιμαῖος = **devotus ad mortem.** (πρβλ. Καίσαρος. **de B. G. 3, 22**).

soldus, a, um, (ποιητ.) συγκ. ἐκ τοῦ **solidus.**

sōlĕa, ae, θ. σανδάλιον, ὑπόδημα, κρηπίς. 2) ὑποζυγίων ὑπόδημα, ἐνίοτε ὄνυξ ἢ ποὺς ὑποζυγίων. 3) βούγλωσσος (ἰχθύς).

sŏlĕātus, a, um, (solea) σάνδαλα ὑποδεδεμένος.

solemn- ἡ solenn-, ĭd. sollemn ἡ.

sŏlĕo, sŏlĭtus sum, ēre, ἀμεταβ. εἴωθα, εἰθισμαι. ut solet, (ὑπον. fieri) ὡς εἴωθε (γίγνεσθαι).

soler-, ĭd. soller-.

1. Sŏli ἡ Sŏloe, ōrum, ἀ. πλ. Σόλοι, πόλις τῆς Κιλικίας.

2. soli, γεν. τοῦ solum.

3. soli δοτ. τοῦ sol.

4. soli, δοτ. τ. sōlus.

solicit-, ĭd. sollicit-.

sŏlĭde, (dius) ἐπίρ. (solidus) στερεῶς, στερρῶς. 2) βεβαίως, ἀληθῶς, σφόδρα, πάνυ.

sŏlĭdĭtas, ātis, θ. (solidus) στερεότης, στερρότης.

sŏlĭdo, 1. (solidus) (ποιητ.) aliquid, στερεῶ, στερρῶ τι.

sŏlĭdus, (ἡ ποιητ. soldus) a, um, (dior, dissimus), (συγγεν. τῷ sollus) ἔμπεδος, ζερεός, ζερρός. μτφ. ἀκίνητος. 2) στερεός, πάγιος, πυκνός. 3) ὅλος, ἀκέραιος. solida libertas, τελεία ἐλευθερία. ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. τὸ ὅλον. 3) βέβαιος, ἀληθής, ἀληθινός, ὄντως ὤν.

sōlĭfer, ĕra, ĕrum, (sol-fero) (ποιητ.) φέρων τὸν ἥλιον, ἀνατολικός.

sōlĭstĭmum tripudium (sollum) ὁ αἴσιος τῶν ἱερῶν ἀλεκτορίδων οἰωνός.

sōlĭtārĭus, a, um, (solus) μοναδικός, μονάζων.

sōlĭtūdo, ĭnis, θ. (solus) ἐρημία, ἔρημος τόπος. 2) ἐρημία, ὀρφανία, γηροσύνη, ἀμηγανία, ἀπορία κ.τ.τ.

sŏlĭtus, a, um, (μ. π. τ. soleo) εἰωθώς, εἰθισμένος, συνήθης. ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. τὸ εἰωθός, ἡ συνήθεια, τὸ σύνηθες.

sŏlĭum, ĭi, οὐ. θρόνος, κατ' ἐξοχὴν ὁ βασιλικὸς θρόνος. 2) μτφ. ὁ θρόνος, ἡ ἡγεμονία, βασιλεία. 3) σορός, θήκη (μάλιστα ἡ μεγαλοπρεπής) 4) πύελος, ἔμβασις (ἐν βαλανείῳ).

sōlĭ-văgus, a, um, μονοστιβής, μόναυλος. 2) μονάζων, μοναδικός.

sollemnis ἡ (ἴσως ὀρθότερον) sollennis, e, (solus = totus ✕ annus) ἐνιαύσιος, κατ' ἐνιαυτὸν ἐπανερχόμενος, ἑορταζόμενος. (κατ' ἐξοχὴν περὶ ἑορτῶν καὶ ἄλλων θρησκευτικῶν τελετῶν). καθ' ἱερὸν νόμον νομιζόμενος, νόμιμος. ὅθεν· ἑορταστικός, πανηγυρικός. ὡς οὐσ. -ne, is, οὐ. ἑορτή, πανήγυρις· κατ' ἐξοχήν· θυσία. β') νομιζόμενος, νόμιμος, εἰθισμένος, εἰωθώς, συνήθης· ὡς οὐσ. -ne, is, οὐ. ἔθος (συνήθεια).

sollemnĭtas, ātis, θ. (sollemnis) ἑορτή, πανήγυρις.

sollemnĭter, ἐπίρ. (sollemnis) ἑορταστικῶς. 2) κατὰ τὰ εἰωθότα, εἰωθότως.

sollers, ertis, (solus = totus ✕ ars) πάν(πολύ,ἐν)τεχνος, πολυμήχανος, ἔμπειρος, ἐπινοητικός, συνετός.

sollerter, (tius, tissime) ἐπίρ. (sollers) ἐντέχνως, ἐμπείρως, ἐπιστημόνως ἀγχίνως.

sollertĭa, ae, θ. (sollers) πολυ(ἐν)τεχνία, ἐμπειρία, πολυμηχανία, ἀγχίνοια.

sollĭcĭtātĭo, ōnis, θ. (collicito) παροξυσμός, ἐρεθισμός. 3) πείρασις, πειρασμός.

sollĭcĭte, (tius, tissime), ἐπίρ. (sollicitus) ἀδημόνως, περιφόβως. 2) μεριμνητικῶς, ἀκριβῶς. 3) ὑπερακριβῶς, περιέργως.

sollĭcĭto, 1. (solicitus) (αἰτ.) (ποιητ.) 1) δια(ἀνα)κινῶ, κινῶτινα ἤτι. s. tellurem aratro, στρέφω τῷ ἐφότρῳ τὴν γῆν. s. freta remis, διαπλέω τὴν θάλασσαν. 2) μτφ. διακινῶ, δονῶ, (δια)ταράττω τινά ἤ τι, ἀνιῶ τινα. sollicitor, ἀνιῶμαι, ἀδημονῶ. 3) παρορμῶ, παροτρύνω, ἀναπείθω τινά. (σπαν. ἐπὶ καλῆς σημασίας).

sollĭcĭtūdo, ĭnis, θ. (sollicitus) μέριμνα, ἀδημονία, φροντίς.

sollĭcĭtus, a, um, (tior, tissimus), (solus = totus ✕ cieo) διατεταραγμένος, δονούμενος, διακινούμενος. 2) μτφ. α) ἐπὶ πρυσώπων· ἔμφροντις, πολυμέριμνος, ἀδήμων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

sollicitum habere aliquem, μέριμναν ἐμποιεῖν τινι, διαταράττειν τινά. β') ἐπὶ πραγμάτων· πολλὰς μερίμνας, φροντίδας ἐμποιῶν.

solli-ferreum, i, οὐ. ὁλοσίδηρον βέλος.

sollistĭmum = **solistimum**.

Soloe, ἴδ. **Soli**.

sŏloecismus, i, ὁ. σολοικισμός.

Sŏlon ᾧ **Solo**, ōnis, ὁ. Σόλων, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος.

Sŏlonĭum, ĭi, οὐ. ᾧ **-nĭus ager**, χώρα τις ἐν Λατίῳ.

sōlor, 1. (ποιητ.) **aliquem**, παρηγορῶ τινά. 2) **aliquid**, πραΰνω, κουφίζω τι.

sŏlox, ōcis, παχύς.

solstĭtĭālis, e, (**solstitium**) τῆς θερινῆς τροπῆς. s. **dies**, ἡ τῆς θερινῆς τροπῆς (ἡμέρα) μακροτάτη ἡμέρα. s. **orbis** ἡ **circulus**, ὁ τροπικὸς κύκλος τοῦ Καρκίνου. Ἐκ τούτου· ά) θερινός. β') ἡλιακός.

solstĭtĭum, ĭi, οὐ. (**sol-sisto**) ἡλίου τροπή. κατ' ἐξοχήν· ἡ θερινὴ ὥρα, τὸ θέρος.

1. solum, ἐπίρ. ἴδ. **solus**.

2. sŏlum, i, οὐ. ἔδαφος (γῆς, οἰκίας, πλ.) s. a **solo evertere** ἢ **ad s. diruere**, (κατ)εδαφίζειν. 2) ἔδαφος, γῆ, τόπος, χώρα. s. **vertere** ἢ **mutare**, ἀποδημεῖν, μεταναστασθαι. 3) πέλμα, πτέρνα ποδὸς ἢ ὑποδήματος.

Sŏluntīnus, ἴδ. **Solus**.

Sŏlus, untis, θ. Σολοῦς, πόλις τῆς Σικελίας. Ἐκ τούτου **Soluntīnus**, a, um, Σολουντῖνος.

sōlus, a, um, (γεν. **solīus**, δοτ. **soli**) μόνος. s. **per se**, μόνος αὐτὸς καθ' ἑαυτόν. 2) ἐπὶ τόπου· μόνος, ἔρημος, καταλελειμμένος. 3) **solum**, ὡς ἐπίρ. μόνον. συνήθ. **non s. sed (etiam)**, οὐ μόνον ἀλλὰ καί. **non s. sed ne-quidem**, οὐχ (ὅτι) ὅπως ἀλλὰ καί.

sōlūte, (**tius**, **tissime**) ἐπίρ. (**solutus**) λελυμένως, ἐλευθέρως. 2) εὐχερῶς, εὐκόλως. 3) λελυμένως, χαλαρῶς, μαλακῶς.

sōlūtĭo, iōnis, θ. (**solvo**), λύσις, καθόλου· ά) λύσις ὀφειλήματος, ἔκ(ἀπό)τισις. β') λύσις, ἀνάλυσις, ἐξήγησις.

sōlūtus, a, um, (**tior**, **tissimus**) (μ. π. τ. **solvo**) λελυμένος, λυτός. Ἐκ τούτου· μτφ. ά) ἀπηλλαγμένος τοῦ χρέους. β') ἐπὶ λόγου· πεζός· ἐπὶ ῥήτορος· πρόχειρος. 2) μτφ. ά) μετὰ τῆς **a** ᾧ ἀφ. (ποιητ.) μετ' ἀφ. ἡ γεν. ἀκώλυτος, ἐλεύθερος. καὶ ἐπὶ κακοῦ· ἄνετος, ἀκόλαστος, ἀχαλίνωτος. β') ἀνειμένος, ῥᾳθυμος, ἄφροντις. 3) **oratio soluta**, ὁ πεζὸς λόγος.

solvo, solvi, sŏlūtum, 3. (αἰτ.) λύω τινὰ ἢ τι. Ἐκ τούτου· Α') κατ' ἐξοχήν· s. **ancoram** ἢ **navem** ἢ ἁπλῶς **solvo**, λύω, αἴρω, ἀνασπῶ τὴν ἄγκυραν, ἀνάγομαι. Β') μτφ. ά) λύω, ἐκ(ἀπο)τίνω, ἀποδίδωμί τι. Ἐκ τούτου· s. **poenas**, δίκην δίδωμι. s. **injuriam**, (ἐκ)τίνω τὴν ἀδικίαν. s. **fidem**, ἐμπεδῶ τὴν πίστιν, πληρῶ τὴν ὑπόσχεσιν. β') ποιητ. s. **versum**, ἀναλύω τὸν στίχον εἰς πεζὸν λόγον. Γ') μτφ. ά) **aliquem aliqua re**, (ἀπο)λύω, ἀπαλλάττω τινά τινος. (ποιητ.) ἐκ(παρα)λύω, ἀνίημι τινὰ ἢ τι. β') (ἀνα)λύω, ἐξηγοῦμαί τι. γ') (κατα)λύω, ἀναιρῶ τι.

somnĭcŭlōsus, a, um, (**somnus**) ὑπνώδης, ὑπνώττων, νυσταλέος.

somnĭfer, ĕra, ĕrum, (**somnus-fero**) (ποιητ.) ὑπνο(ποιός)φόρος, ὑπνωτικός. 2) θανατηφόρος.

somnĭo, 1. (**somnium**) ὀνειροπολῶ, ἐνυπνιάζω, **de quo**, περί τινος. s. **aliquid**, ὀνειρώττω τι, ἐν ὕπνῳ ὁρῶ τι. μτφ. s. **aliquid**, ὀνεροπολῶ τι, μάταιόν τι φαντάζομαι.

somnĭum, ĭi, ὰ. ἐνύπνιον, ὄνειρον, ὄναρ. 2) μτφ. τὸ ὄναρ, μάταιον πλάσμα ἢ φάσμα, ψευδὴς δόξα. πλ.

somnus, i, ὁ. ὕπνος. **somnum capere**, ὕπνου τυγχάνειν, καθεύδειν. **in somnis**, (σπαν.) **per somnum**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἡ somno, καθ' ὕπνον, ἐν ὕπνῳ. servus ad somnum, ὁ ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ κοιμωμένου δεσπότου δοῦλος. 2) μτφ. ἀΐδιος ὕπνος, ὁ θάνατος. 3) (ποιητ.) ἡ νύξ. 4) ὕπνος, ἀδράνεια, ἀργία. 5) ἡσυχία, ἠρεμία, νηνεμία.

sŏnăbĭlis, e, (sono) (ποιητ.) ἠχώδης.

sŏnans, antis, (antior) (μ. ἐν. τ. sono) ἠχώδης.

sŏnātūrus, a, um, μ. μέλ. τ. sono.

sŏnax, ācis, (sono) ποιητ. ἠχώδης, θορυβώδης.

sŏnĭ-pes, pĕdis, ἀ. (ποιητ.) ἠχόπους, ποδίκροτος, ποδακτυπῶν. ὡς οὐσ. ἀ. = ὁ ἵππος.

sŏnĭtus, ūs, ἀ. (sono) ἠχή, ἦχος, δοῦπος, ψόφος. s. flammae, σπινθηροβόλημα.

sŏnĭvĭus, a, am, (sonus) μόνον ἐν τῷ s. tripudium, ὁ κτύπος τοῦ καταπίπτοντος σίτου ἐκ τοῦ στόματος τῶν ἱερῶν ὀρνίθων.

sŏno, sonŭi, sonĭtum, (σπαν. āyi, ātum) āre, (sonus) 1) ἀμεταβ. ἠχῶ, φθέγγομαι. fons sonat, ἡ πηγὴ καχλάζει. fluctus sonant, τὰ κύματα βρέμει. classica sonant, αἱ σάλπιγγες φθέγγονται τὸ πολεμικόν. 2) μεταβατ. ἠχῶ, φθέγγομαί τι. ὀθεν ά) (ποιητ.) ᾄδω. β') ἠλῶ τι.

sŏnor, ōris, ἀ. (sono) (ποιητ.) = sonus ἡ sonitus.

sŏnōrus, a, um, (sonor) (ποιητ.) ἠχώδης, λιγυρός, πολύφθογγος.

sons, sontis, (ὑπ)αίτιος, ἔνοχος. ὡς οὐσ. ἀ. ὁ ἔνοχος.

sontĭcus, a, um, (sons) ἐπικίνδυνος, λίαν σπουδαῖος, βαρύς. s. morbus, βαρεῖα νόσος (ἥτις τὸν νοσοῦντα ἐκώλυε τοῦ εἰς δικαστήριον ἐλθεῖν ἢ τοῦ στρατεύειν).

sŏnus, i, ἀ. ἦχος, φθόγγος, φωνή.

Sophēne, ēs, θ. τὸ νοτιοδυτικὸν μέρος τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

sŏphisma, ātis, οὐ. σόφισμα.

sŏphista ἡ sophistes, ae, ἀ. σοφιστής, φιλόσοφος.

Sŏphŏcles, is, ἀ. Σοφοκλῆς, περίφημος ἕλλην τραγικὸς ποιητής. Ἐκ τούτου· -clēus, a, um, Σοφόκλειος.

sŏphus, a, um, σοφός.

sōpĭo, īvi ἡ ĭi, ītum, 4. (sopor) aliquem, κομίζω τινά. somno sopitus ἢ ἁπλῶς sopitus, κοιμώμενος, καθεύδων, ὑπνῶν. 2) καρῶ, ναρκῶ τινά. καὶ ποιητ. ἀποκτείνω τινά. ἐπὶ ἀψύχων· sopior, πραύνομαι, λωφῶ, λήγω.

sōpītus, a, um, μ. π. τ. sopio.

sōpor, ōris, ἀ. (sopio) κάρος, βαθὺς ὕπνος, νάρκη. 2) (ποιητ.) καθόλου· ὁ ὕπνος. s. perpetuus, ὁ ἀΐδιος ὕπνος, ὁ θάνατος. 3) ὑπνωτικόν, ναρκωτικὸν φάρμακον. 4) ἀδράνεια, νωθρεία, ἀργία.

sōpōrātus, a, um, (μ. π. τ. soporo) ὑπνωτικός, ναρκωτικός, βαρέως κοιμώμενος.

sōpōrĭfer, ĕra, ĕrum, (sopor-fero) (ποιητ.) ὑπνοφόρος, ὑπνωτικός.

sōpōro, 1. (sopor) (ποιητ.) aliquem, ὑπνίζω, ὑπνῶ τινα. 2) καρῶ, ναρκῶ τινα. 3) μτφ. (κατα)πραΰνω τι.

sōpōrus, a, um, (sopor) ὑπνωτικός, ὑπνοφόρος.

Sōra, ae, θ. Σώρα, πόλις τῶν Οὐόλσκων ἐν Λατίῳ. Ἐκ τούτου· Sōrānus, a, um, Σωρανός.

Sōracte, is, οὐ. Σώρακτον, ὄρος τῆς Τυρρηνίας.

sorbĕo, sorbŭi, sorptum, ēre, aliquid, ῥοφῶ, καταπίνω τι.

sorbĭtĭo, iōnis, θ. (sorbeo) (ποιητ.) ῥόφημα.

sorbŭi, πρκ. τ. sorbeo.

sorbum, i, οὐ. (sorbus) ὄον, οἷον (ὁ καρπὸς ὄας).

sorbŭs, i, θ. ὄα, οἷα (ὄ.).

sordĕo, sordŭi, ēre (sordes) ἀμεταβ. ῥυπῶ, πινῶ, ῥυπαρός εἰμι. 2) μτφ. ά) εὐτελής, φαῦλος, γυδαῖος, ταπεινός εἰμι. aliquid mihi sordet, εὐτελές, φαῦλον δοκεῖ μοί τι, καταφρονῶ τινος. 3) γλίσχρος, λίαν φειδωλὸς εἰμι.

sordens, ntis, (μ. ἐν. τ. sordeo)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ρύπαρός. 2) εὐτελής, φαῦλος, χυδαῖος.

sordes, is, θ. συνηθέστ. ὁ πλ. ῥύπος, πίνος, αὐχμός, ῥυπαρία. **sordes aurium**, ἡ κυψέλη τοῦ ὠτός. Ἐκ τούτου· = τὰ καθάρματα, τὰ σκύβαλα. s. urbis, ὁ συρφετώδης ὄχλος. 2) φαυλότης, ταπεινότης. Κατ' ἐξοχήν· = ἡ γλισχρότης, ἡ φιλαργυρία. 3) ὁ ἐν πένθει αὐχμὸς ἢ πιναρά τε ᾗ ἄκοσμος ἐσθής, ὅθεν = τὸ πένθος.

sordesco, ĕre, (sordes) ἀμεταβ. ῥυπαίνομαι, ῥυπαρὸς γίγνομαι.

sordĭdātus, a, um, (sordidus) ῥυπαρὰν ἢ ἄκοσμον ἐσθῆτα ἔχων, ῥυπαρόν, αὐχμηρὸν εἴτε φαιὸν ἱμάτιον φορῶν.

sordĭde, (didius, didissime) ἐπίρ. (sordidus) ῥυπαρῶς, αὐχμηρῶς. 2) μτφ. ἀ) φαύλως, ταπεινῶς, χυδαίως. β') γλίσχρως, φιλαργύρως.

sordĭdŭlus, a, um, ὑποκ. τοῦ

sordĭdus, a, um, (didior, didissimus) (sordeo) πιναρός, ῥυπαρός, αὐχμηρός. 2) μτφ. ἀ) φαῦλος, εὐτελής, ταπεινός, χυδαῖος. β') ἀγενής, ἀνελεύθερος, αἰσχρός. γ') γλίσχρος, φιλάργυρος.

sōrex, ĭcis, μυγαλῆ, μῦς ἀρουραῖος.

sōrītes, ae, ἀ. = acervus, σωρείτης (συλλογισμός).

sŏror, ōris, θ. ἀδελφή· κατὰ πλ. tres sorores, αἱ Μοῖραι. sorores doctae, αἱ Μοῦσαι. 2) (ποιητ.) φίλη, ἑταίρα.

sŏrōrīcīda, ae, ἀ. (soror-caedo) ἀδελφοκτόνος.

sŏrōrĭus, a, um, (soror) ἀδελφικός, τῆς ἀδελφῆς.

sors, sortis, θ. (sero 2.) κλῆρος. conjicere aliquid in sortem, (δια)κληροῦσθαί τι. sorte ducere, κληροῦσθαί τι. sorte ductus, κληρωτός. sortes dejicere in aliquid, κλήρους βάλλειν ἐπί τι, διακληροῦσθαί τι. sorte, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον. res revocatur ad sŏrten, τὸ πρᾶγμα εἰς κλῆρον (εἰς κλήρωσιν) ἄγεται. Ἐκ τούτου· ἀ) = κλῆρος, μέρος, μοῖρα, puer in nullam sortem bonorum natus = ἄκληρος τῶν κτημάτων. β') = ἡ (διὰ κλήρου περιερχομένη εἴς τινα) ἀρχή, διοίκησις, λειτουργία. 2) (ποιητ.) τύχη, μοῖρα. 3) χρησμός. 4) ἀρχαῖον δάνειον, ἀρχαῖον κεφάλαιον.

sortĭlĕgus, a, um, (sors-lego) χρησμολόγος, χρησμῳδός, μαντικός. ὡς οὐσ. ἀ. ὁ χρησμολόγος, ὁ μάντις.

sortĭo, īre, (ἀρχ.) = sortior.

sortĭor, ītus sum, 4. (sors) 1) ἀμεταβ. (δια)κληροῦμαι. 2) μεταβ. aliquid, ἀ) κληρῶ, (δια)κληροῦμαί τι. ὅθεν (ποιητ.) αἱροῦμαί τι. in matrimonio sortiendo, ἐν τῇ ἐκλογῇ συζύγου. β') κλήρῳ λαγχάνω τι. Ἐκ τούτου καθόλου· λαγχάνω, κτῶμαί τι, τυγχάνω τινός.

sortis, γεν. τ. sors.

sortītĭo, ōnis, θ. (sortior) (δια)κλήρωσις.

sortītō, ἐπίρ. κληρωτί, κλήρῳ. 2) κατὰ τύχην, κατὰ μοῖραν.

1. **sostītus**, a, um, (μ. π. τ. sortior) κληρωτός, λαγών.

2. **sortītus**, ūs, ἀ. (sortior) (ποιητ.) = sortitio.

Sŏsĭus, a, um, Σόσιος, τοῦ Σοσίου, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους.

sospes, pĭtis, σῶς, ἀκέραιος, ἀβλαβής, σωτήριος, αἴσιος, εὐτυχής.

Sospĭta, ae, θ. (sospes) Σώτειρα, ἐπίκλησις τῆς Ἥρας.

sospĭto, āre, (sospes) (σπαν.) (αἰτ.) (δια)σώζω τινά ἤ τι.

sōter, ēris, ἀ. σωτήρ.

Sōtĭātes ἢ **Sontĭātes**, um, ἀ. πλ. Σωτιᾶται, ἔθνος Γαλλικὸν τῆς Ἀκυτανίας.

Sp. συγκεκ. = Spurius.

spādix, ĭcis, ἀ. σπάδιξ· ὅθεν ὡς ἐπίθ. σπάδιξ, ὀρφνινος τὸ χρῶμα, (καστανόχρους).

spădo, ōnis, ἀ. σπάδων, εὐνοῦχος.

spargo, sparsi, sparsum, 3. aliquid, σπείρω, πάσσω, ῥαίνω τι. s. hastas, πυκνὰ δόρατα βάλλω. s. aquam ἢ ἁπλῶς spargo, ῥαίνω

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ὕδωρ, ῥαντίζω. μτφ. διασπείρω, διαδίδωμί τι. Ἐκ τούτου· ά)=ἐκτείνω (ἁπλῶς) ᾠδ. sol s. radios, ὁ ἥλιος πανταχόσε τὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει. β') (διᾰ)σπείρω, σκεδάννυμι, διασκορπίζω τινὰ ἤ τι. spargere sua, ἐκχεῖν, προΐεσθαι τὰ ἑαυτοῦ. γ') ἐπὶ λόγου· παρενσπείρω, παρενείρω τι (τῷ λόγῳ). 2) aliquid aliqua re, πάσσω, ῥαίνω, βρέχω τί τινι.

sparsus, a, um, (μ. π. τ. spargo) ἐσπαρμένος, κατακεχυμένος. 2) κηλιδωτός, σπιλωτός.

Sparta, ae ᾗ Spartē, ēs, θ. Σπάρτη. Ἐκ τούτου· ά) **-tānus**, a, um, Σπαρτιατικός, Λακεδαιμόνιος. ὡς οὐσ. **-tāni**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Σπαρτιᾶται. β') **-tiātes**, ae, ἀ. Σπαρτιάτης. Ἐκ τούτου· **-tiāticus**, καὶ (ποιητ.) **-tĭcus**, a, um, Σπαρτιατικός.

spartum, i, οὐ. σπάρτιον. ὁ, ἡ, σπάρτος, (φυτόν, ἴδιον τῆς Ἱσπανίας).

spărŭlus, i, ἀ. ὑποκ. καὶ=τῷ

spărus, i, ἀ. σπάρος (ἰχθύς).

spărus, i, ἀ. ᾗ -um, i, οὐ. μικρὸν πολτόν, ἀκόντιον.

spătĭor, 1. (spatium) ἀμεταβ. περιπατῶ, βαδίζω. 2) ἀναπετάννυμαι, ἐκτείνομαι.

spătĭōse, (sius) ἐπίρ. (spatiosus), εὐρέως, εὐρυχώρως. 2) (ποιητ.) πολὺν χρόνον.

spătĭōsus, a, um, (sior, sissimus), (spatium) (ποιητ.) εὐρύς, εὐρύχωρος. 2) ἐπὶ χρόνου· μακρός, πολυχρόνιος.

spătĭum, ii, οὐ. χῶρος, εὖρος, εὐρύτης, τόπος. s. vacuum, τὸ κενόν. 2) τόπου διάστημα, τὸ μῆκος. trahere aliquid in spatium, μηκύνειν τι. trabes paribus spatiis inter missae, δοκοὶ κατ' ἴσα διαστήματα, ἴσον ἀπέχουσαι. 3) δρόμος, τουτέστι ά)=στάδιον, ἱππόδρομος. addere in spatia, σπεύδειν τὸν δρόμον, καὶ ἐπὶ τοῦ δρόμου τῶν ἀστέρων, πλανητῶν. β')=ὁδός, δρόμος, πορεία. γ')=περίπατος δηλ. ὁ τόπος ἔνθα περιπατοῦσιν ἢ τὸ περιπατεῖν. 4) χρόνου διάστημα εἴτε μῆκος, χρόνος. s. annuum, ἐνιαύσιος χρόνος. s. habere ad dicendum, χρόνον (σχολὴν) ἔχειν (πρὸς τὸ) λέγειν. s. spatio brevi, ἐν βραχεῖ χρόνῳ. δ) ἐν τῇ μετρικῇ· ὁ χρόνος τῶν συλλαβῶν.

spĕcĭātim, ἐπίρ. εἰδικῶς, ἰδίᾳ.

spĕcĭes, ēi, θ. (specio) 1) (σπαν.) ἐνεργ. ὄψις, ὅρασις, prima specie, κατὰ πρώτην πρόσοψιν. 2) παθ. ὄψις, εἶδος, σχῆμα, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ εὐπρεπὲς εἶδος, σχῆμα, ἡ εὐπρέπεια, ὁ κόσμος. speciem triumpho praebere, τῷ θριάμβῳ μεγαλοπρέπειαν παρέχειν, τὸν θρίαμβον μεγαλοπρεπῆ παρέχειν. 3) ἡ ἔμφασις, (τὸ ἐξωτερικὸν φαινόμενον, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ πραγματικὸν =ἡ ψευδὴς ὄψις). specie, in ῥper (σπαν. ad) speciem, κατὰ τὴν ὄψιν, (τὸ φαινόμενον) τὴν ἔμφασιν· καὶ μετὰ γεν.=λόγῳ, ἐπὶ προφάσει. 4) ὄψις, εἴδωλον, φάντασμα, φάσμα. 5) ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ· ἡ ἰδέα. 6) (ποιητ.) εἰκών, ἄγαλμα. 7) εἶδος, (εἰς ὃ ὑποδιαιρεῖται τὸ γένος).

spĕcillum, i, οὐ. (specio) (σπαθο)μήλη.

spĕcĭmen, ĭnis, οὐ. (specio) δεῖγμα, ἐπίδειγμα, ἀπόδειξις, τεκμήριον. 2) παράδειγμα, πρωτότυπον.

spĕcĭo, spexi, spectum, 3. (ἀρχ.) σκοπῶ. s. aliquid, θεῶμαί τι.

spĕcĭōse, (sius, sissime), ἐπίρ. (speciosus) εὐπρεπῶς, μεγαλοπρεπῶς, λαμπρῶς.

spĕcĭōsus, a, um, (sior, sissimus), (species) 1) (ποιητ.) εὐειδής, εὐπρεπής. Ἐκ τούτου· ά) μεγαλοπρεπής, λαμπρός. β') εὐπρόσωπος.

spectābĭlis, e, (specto) θεατός, ὁρατός. 2) θέας ἄξιος, ἀξιοθέατος, περίβλεπτος, λαμπρός.

spectācŭlum, i, οὐ. (specto) θέα, ὄψις. 2) θέα, θέαμα, θεώρημα (ἐν θεάτρῳ, δρόμῳ, ᾠδ.) s. gladiatorum ἡ gladiatorium, θέα μονομάχων. 3) θέατρον, ἀμφιθέατρον, ἱππόδρομος κ.τ.τ.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

spectandus, a, um, μ. μέλ. τ. specto.

spectātĭo, ōnis, θ. (specto) θέα, θεωρία. 2) θεώρησις, δοκιμασία, ἐξέτασις.

spectātor, ōris, ἀ. (specto) θεατής. 2) ἐξεταστής, δοκιμαστής.

spectātrix, īcis, θ. (specto) (ποιητ.) θεάτρια. 2) ἡ ἐξετάζουσα, δοκιμάζουσα.

spectātus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. specto) δεδοκιμασμένος, δόκιμος. 2) ἔνδοξος.

spectĭo, ōnis, θ. (specto) οἰωνοσκοπία.

specto, 1. (θαμ. τ. specio) (αἰτ.) θεῶμαι, θεωρῶ τινα ἤ τι. spectatum veniunt, ἔρχονται θεωρήσοντες. s. ad aliquem ἢ aliquid, βλέπω, ὁρῶ, ἀποβλέπω, ἀφορῶ πρός (εἴς) τινα ἤ τι. 2) σκοπῶ, ἐξετάζω, δοκιμάζω. s. aliquem ex aliqua re, κρίνω, τεκμαίρομαί τινα ἔκ τινος. 3) μτφ. ἀ) σκοπῶ τι, λόγον τινὸς ποιοῦμαι. nihil s. nisi fugam, οὐδὲν (ἄλλο) σκοπῶ ἢ τὴν φυγήν. β') s. ad aliquid, ἀποβλέπω, τείνω πρός τι. 4) ἐπὶ τόπου· spectare ad ἢ in aliquid, βλέπειν, ἐστράφθαι, τετράφθαι πρός τι.

spectrum, i, οὐ. (specio) εἴδωλον.

1. **spĕcŭla**, ae, θ. (specio) σκοπή, σκοπιά. μτφ. in speculis esse, σκοπιωρεῖσθαι, φυλακτικῶς ἔχειν. 2) (ποιητ.) σκοπιά, ὑψηλὸς τόπος.

2. **spĕcŭla**, ae, θ. (ὑποκ. τοῦ spes) μικρά τις ἐλπίς.

spĕcŭlātor, ōris, ἀ. (speculor) κατάσκοπος, σκοπός. καθόλου· ἐρευνητής, ἐξεταστής.

spĕcŭlātōrĭus, a, um, (speculator) κατασκοπικός.

spĕcŭlātrix, īcis θ. (speculor), ἡ κατασκοποῦσα.

spĕcŭlor, 1. (specula) 1) ἀμεταβ. κατα(περι)σκοπῶ. 2) μεταβατ. κατα(σκοπο)ῦμαι)σκοπῶ τι ἤ τινα.

spĕcŭlum, i, οὐ. (specio) κατ(ἔν, ἔσ)οπτρον. μτφ. εἴδωλον, εἰκών.

spĕcus, ūs, ἀ. (σπαν. θ. καὶ οὐ.) (σπέος) σπήλαιον, ἄγτρον. 2) κοίλωμα, κοιλία.

spēlaeum, i, οὐ. σπήλαιον.

spēlunca, ae, θ. σπῆλυγξ, σπήλαιον.

Sperchēos ὁ ἴος ἡ -us, i, ἀ. Σπερχειός, ποταμ. τῆς Θεσσαλίας. Ἐκ τούτου· ἀ) -chēis, ĭdis, θ. Σπερχηίς. β') -chiōnĭdes, ae, ἀ. Σπερχειονίδης, κάτοικος τοῦ Σπ.

sperno, sprēvi, sprētum, 3. 1) (ἀρχ.) aliquem, (ἀπο)γωρίζω τινά. s. me ab aliquo, γωρίζομαι ἀπό τινος. 2) συνήθ. ἀποβάλλω, ἀπωθοῦμαί τινα ἤ τι, καταφρονῶ, ὀλιγωρῶ τινος.

spēro, 1. (spes) aliquid, ἐλπίζω τι, ab aliquo, παρά τινος, ex victoria, ἐκ τῆς νίκης. de aliquo bene, (ἢ recte) καλῶς περί τινος ἐλπίζω, χρηστὰς περί τινος ἐλπίδας ἔχω. s. fore ut id mihi contingat, ἐλπίζω τυγεῖν ἄν τούτου. 2) ἐνίοτε ἐπὶ κακοῦ· ἐλπίζω, προσδοκῶ, φοβοῦμαί τι.

spēs, spēi, θ. ἐλπίς. esse (in)magnā spe, πάνυ ἐλπίζειν. magna spes me tenet, ἐν (πολλαῖς) ἐλπίσιν εἰμί. spe inflatus, ἐλπίσιν ἐπαρθείς. s. mercedis, ἡ ἐλπὶς μισθοῦ, μισθὸν λήψεσθαι. Spes, ἡ Ἐλπίς, θεὰ τῶν Ῥωμαίων. 2) ἐλπίς, τὸ ἐλπιζόμενον. o. spes mea, ὦ ποθητή! ὦ φιλτάτη. 3) προσδοκία, δόξα, φόβος.

sphaera, ae, θ. σφαῖρα, κατ' ἐξογὴν ἡ τοῦ οὐρανοῦ σφαῖρα.

Sphinx, Sphingis, θ. Σφίγξ, τέρας τι (τὸ ἥμισυ γυνὴ καὶ τὸ ἥμισυ θηρίον) ἐν Θήβαις, ὅπερ παντὶ τῷ διαβαίνοντι αἴνιγμα προέτεινε, καὶ τοῦτον κατεσπάραττε ἐὰν δὲν ἔλυεν αὐτό.

spīca, ae, θ. στάχυς, ἀθήρ (σίτου καὶ ἄλλων φυτῶν). 2) λαμπρὸς ἀστὴρ τῶν τῆς Παρθένου ἄστρων.

spīcĕus, a, um, (spica) σταχύϊνος.

spīcĭfer, ĕra, ĕrum, (spica-fero) (ποιητ.) σταχυοφόρος.

spīcĭlĕgĭum, ĭi, οὐ. (spica-lego) σταχυολογία.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

spīco, 1. παθ. σταχυοῦμαι, σταχυοβολῶ.

spīcŭlum, i, οὐ. (ὑποκ. τοῦ **spicum**), κέντρον, ἐγκεντρίς (μελίσσης, σκορπιοῦ, ὄφεως κ.τ.λ.). 2) αἰχμή, λόγχη δόρατος ἢ ἀκοντίου. 3) (ποιητ.) δόρυ, ἀκόντιον.

spīcum, i, οὐ. ᾗ **spicus**, i, ἀ.= **spica**.

spīna, ae, θ ἄκανθα, κέντρον (φυτῶν τινων). 2) ἄκανθα, κέντρον τοῦ ἀκανθίονος, ὕστριγος, καὶ τῶν ὁμοίων ζώων. 3) ἄκανθα τῶν ἰχθύων. 4) ἄκανθα, ῥάχις, (ἀνθρώπων τετραπόδων, κ.τ.λ.) ποιητ. τὰ νῶτα 5) μτφ. ἀ) κέντρον τῶν φροντίδων. β') αἱ τῶν ζητήσεων ἄκανθαι, ἡ λεπτολογία, τὸ πολύπλοκον.

spīnētum, i, οὐ. (**spina**) ἀκανθῶν.

spīnĕus, a, um, (**spina**) (ποιητ.) ἀκάνθινος, ἀκανθώδης.

spīnōsus, a, um, (**spina**) ἀκανθώδης, κεντρώδης. 2) μτφ. ἀκανθολόγος, λεπτολόγος, πολύπλοκος.

Spinther, ēris, ἀ. Σπινθήρ, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

spīnus, i, θ. ἀγρία κοκκυμηλέα.

spīra, ae, θ. (ποιητ.) σπεῖρα, ἕλιγμὸς τοῦ ὄφεως.

spīrābĭlis, e, (**spiro**) (ποιητ.) (ἀνα)πνευστικός. 2) (ποιητ.) ζωτικός.

spīrācŭlum, i, οὐ. (**spiro**) (ποιητ.) φυσητήριον, ἀναπνοή, (ὑπὴ δι' ἧς ἡ ἀναπνοὴ γίγνεται).

spīrāmentum, i, οὐ. (**spiro**) (ποιητ.) 1) = **spiraculum**. 2) ἀνάπνευσις, ἀναπνοή, πνοῦσις, παῦλα.

spīrĭtus, ūs, ἀ. (**spiro**) πνεῦμα, φύσημα. 2) πνεῦμα, ὁ ἀήρ. **spiritum ducere**, ἀναφέρειν πνεῦμα, (ἀνα)πνεῖν. ἔνθεν ἡ αὔρα, ὁ ἀήρ, κ.τ.λ. 3) ἀναπνοή, ὁ διὰ τοῦ πνεύμονος ἀναπνεόμενος ἀήρ. **uno spiritu**, ἀπνευστί. Ἐκ τούτου· ἀ) (ποιητ.) = ἀναπνοή, ζωή. **spiritum alicui reddere, effundere**, ἀναζωπυρεῖν τινα. β') (ποιητ.) ἡ ψυχή. γ') = ὀσμή, ἀποφορά. δ') (ποιητ.) τὸ στέναγμα, ὁ στεναγμός. 4) μτφ. ἀ) ἐπίπνοια, ἔμπνευσις. β') πνεῦμα, νοῦς. γ') μέγα φρόνημα., κατ' ἐξοχὴν δὲ φύσημα, φρόνημα, ἔπαρσις.

spīro, 1. Α') ἀμεταβ. 1) πνέω, φυσῶ (ἐπὶ ἀνέμων). Ἐκ τούτου· ἀ) (ἀπο)πνέω, (ἀπ)ὄζω. β') ἐπὶ θαλάσσης· ἀνα(ζεῖν)βράζειν. γ') ἠχεῖν, ψοφεῖν. 2) ἀναπνέω. Ἐκ τούτου ἀ) = ζῶ, ἔμπνους εἰμί. β') ἐπὶ ποιητοῦ· ἔνθουν, ἐμπεπνευσμένον εἶναι. Β') μεταβατ. 1) πνέω τι, **odorem**, ὀσμήν. 2) μτφ. πνέω τι ἤ τινος, ἀντιποιοῦμαί τινος.

spisse, (**sius**) ἐπίρ. (**spissus**) πυκνῶς. 2) βραδέως.

spisso, 1. (**spissus**) **aliquid**, πυκνῶ τι.

spissus, a, um, (**sior**, **sissimus**) (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) πυκνός. 2) μτφ. ἀ) βραδύς. β') δυσχερής, χαλεπός.

splēn, ēnis, ἀ. σπλήν.

splendĕo, **splendŭi**, ēre, ἀμεταβ. λάμπω, στίλβω. 2) μτφ. (ἐκ)λάμπω.

splendesco, **splendŭi**, ĕre (ἐναρκτ. τ. **splendeo**) ἀμεταβ. λαμπρύνομαι, λαμπρὸς ἢ στιλπνὸς γίγνομαι, κυρ. καὶ μτφ.

splendĭde, (**didius**, **didissime**), ἐπίρ. (**splendidus**) λαμπρῶς. 2) μτφ. λαμπρῶς, εὐπρεπῶς, ἐνδόξως, μεγαλοπρεπῶς.

splendĭdus, a, um, (**didior**, **didissimus**), (**splendeo**) λαμπρός, στιλπνός, λάμπων, στίλβων. 2) λαμπρός, εὐπρεπής, μεγαλοπρεπής. 3) εὐπρεπρεπής, ἔνδοξος.

splendor, ōris, ἀ. (**splendeo**) λαμπρότης, λάμψις, στιλπνότης. 2) μτφ. ἀ) λαμπρότης, εὐπρέπεια, μεγαλοπρέπεια. 3) λαμπρότης, κόσμος, κάλλος, εὐπρέπεια. γ') ἡ καθαρότης, **vocis**, τῆς φωνῆς.

splendŭi, πρκ. τ. **splendeo**. ᾗ **splendesco**.

Spōlētĭum, ĭi, οὐ. Σπολήτιον, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς. Ἐκ τούτου· **-tīnus**, a, um, τοῦ Σπολητίου. ᾗ **-tīni**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

spŏlĭātĭo, iōnis, θ. (spolio) σκύλευσις, σύλησις. 2) (ἀπο)στέρησις.
spŏlĭātor, ōris, ἀ. (spolio) σκυλευτής, συλήτης.
spŏlĭātrix, īcis, θ. (spolio) σκυλεύτρια, συλήτρια.
spŏlĭo, 1. (spolium) aliquem, ἀποδύω, γυμνῶ τινα. 2) κατ' ἐξοχήν· ἀποδύω τὸν πεσόντα πολέμιον, σκυλεύω τινά. 3) s. aliquid, ἀ) συλῶ, ἁφαιροῦμαί τι. β') συλῶ, διαπράζω τι. 4) αἰτ. καὶ ἀφ. (ἀπο)στερῶ τινά τινος.
spŏlĭum, i, οὐ. 1) (ποιητ). δορά, δέρμα (θηρίου). s. leonis = ἡ λεοντῆ. 2) σκῦλον. συνήθ. πλ. σκῦλα, κυρ. ἡ πανοπλία τοῦ φονευομένου πολεμίου ⚔. καθόλου· πᾶν λάφυρον,
sponda, ae, θ. τὸ ἐνήλατον τῆς κλίνης. 2) τὸ ἔμπροσθεν τῆς κλίνης. (ποιητ.) ἡ κλίνη.
spondăĭum ⚔ spondaulium, ĭi, οὐ. σπονδεῖον μέλος ἢ αὔλημα.
spondĕo, spŏpondi, sponsum, 3. σπένδομαι, πίστιν εἴτε τὰ πιστὰ δίδωμι (τοῖς πολεμίοις). 2) συνήθ. πίστιν δίδωμι, ἐγγυῶμαι. alicui aliquid, (κατ)ἐγγυῶν, καθομολογεῖν τινί τι. 3) alicui filiam meam, ἐγγυῶ τινι τὴν θυγατέρα ἐπὶ γάμῳ. ὅθεν ἡ μτχ. sponsus, ἀ. ὁ ἐγγεγυημένος, νυμφίος, μνηστήρ. sponsa ae, θ. ἡ ἐγγυητή, νύμφη, μνηστή. ⚔ sponsum, i, οὐ. ἐγγύησις, πίστις, ὑπόσχεσις.
spondēus, i, ἀ. σπονδεῖος, (μετρικὸς πούς, —˘)
spongĭa, ae, θ. σπογγιά, σπόγγος, σφόγγος. 2) εἶδος θώρακος.
spons. ⚔. sponte.
sponsa, ae, θ. ⚔. spondeo.
sponsālis, e, (sponsus) νυμφίδιος, μνηστήριος. sponsalia, ĭum (⚔ iōrum), οὐ. πλ. τὰ κατεγγυητικά, ἡ ἐπὶ γάμῳ ὁμολογία, ἐγγύη ἢ τὰ κατεγγυητικὰ δῶρα καὶ τὸ κατεγγυητικὸν δεῖπνον.
sponsĭo, iōnis, θ. (spondeo) ἐγγύησις, ὁμολογία· κατ' ἐξοχήν· τὸ ἀπ' ἐγγύῃ συμβόλαιον. 2) (σπαν.) τὸ ἐγγυώμενον ἀργύριον, ἡ καταθήκη.
sponsor, ōris, ἀ (spondeo) ἐγγυητής.
sponsum, i, οὐ. = sponsio.
1. sponsus, a, um, μ. π. τ. spondeo.
2. sponsus, ūs, ἀ. ἐγγύη, ἐγγύησις.
sponte, ἀφ. τῆς ἀχρ. ὀνομ. spons. μετὰ ἢ ἄνευ meā, tuā, suā, ⚔. αὐτομάτως, αὐτοθελεί, αὐτοθελήτως, ἑκουσίως, οἰκόθεν.
spŏpondi, πρκ. τ. spondeo.
sporta, ae, θ. σπυρίς, κάλαθος.
sportella, ae, θ. ὑποκ. τ. sportula.
sportŭlla, ae, θ. (ὑποκ. τοῦ sporta). 2) κάνιστρον πλῆρες ἐδωδῆς (τροφῆς), ὅπερ ὁ patro εἰς τοὺς πελάτας ἔδιδεν ὡς δῶρον = ἐπίδωμα, δῶρον.
sprētĭo, iōnis, θ. (sperno) καταφρόνησις, ὀλιγώρησις.
sprētor, ōris, ἀ. (sperno) καταφρονητής.
sprētus, a, um, μ. π. τ. sperno.
sprēvi, πρκ. τ. sperno
spūma, ae θ. ἀφρός.
spūmātus, a, um, (μ. π. τ. spumo) ἀφρῷ κεκαλυμμένος.
spūmesco, ĕre, (spuma) ἀμεταβ. ἀφρίζω, ἀφρώδης γίγνομαι.
spūmĕus, a, um, (spuma) ἀφρίζων, ἀφρώδης.
spūmĭfer, ĕra, ĕrum ⚔
spūmĭger, ĕra, ĕrum (spuma-fero ⚔ gero) ἀφροφόρος, ἀφρίζων, ἀφρώδης.
spūmo, 1. (spuma) 1) ἀμεταβ. ἀφρίζω. 2) μεταβ. s. aliquid, ἐπαφρίζω τι, ἀφρῷ καλύπτω τι.
spūmōsus, a, um, (spuma) ἀφρώδης.
spŭo, spŭi, spūtum, 3. 1) ἀμεταβ. πτύω. 2) μεταβ. (ἐκ)πτύω τι.
spurce, (eius, cissime), ἐπίρ. (spurcus) μυσαρῶς, ῥυπαρῶς. 2) μτφ. βδελυρῶς, μισητῶς.
spurcĭtĭa, ae, θ. ⚔ spurcĭtĭes, ēi, θ. (spurcus) μύσος, ῥύπος, πίνος.
spurco, 1. (spurcus) aliquid, μολύνω, ῥυπαίνω τι. 2) (κατα)μιαίνω τι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

spurcus, ā, um, (cior, cissimus), (πιθανῶς ἐκ τ. porcus) μυσαρός, βδελυρός, ῥυπαρός. 2) μτφ. μυσαρός, μιαρός, βδελυρός, αἰσχρός. 3) ῥυπαρός, οὐτιδανός, ταπεινός, χυδαῖος.

spūtātor, ōris, (sputo), πτυελίζων, πτυαλίζων, πτύων.

1. spŭrĭus, a, um, νόθος, πορνογενής. 2) μτφ. νόθος, ὑποβολιμαῖος, κίβδηλος.

2. Spŭrĭus, ĭi, ἀ. Σπόριος. Ῥωμ. προωνύμιον.

spūtātĭlĭcus, a, um, (sputo) (σπάν.) ἀπόπτυστος, βδελυρός, ἄξιος καταφρονήσεως.

spūtum, i, οὐ. (spuo) τὸ πτύσμα, πτύαλον ἢ πτύελον.

squālĕo, squalŭi, ēre, ἀμεταβ. (σκέλλω). σκληρόν, ξηρόν, τραχὺν εἶναι. ὅθεν = αὐχμῶ, ῥυπῶ. squalens campus, τὸ αὐχμηρὸν πεδίον. 2) αὐχμηρὰν ἐσθῆτα φορεῖν.

squālĭde, ἐπίρ. (squalĭdus) αὐχμηρῶς, ἀκόσμως, ἀκόμψως.

squālĭdus, a, um, (dior, dissimus) (squaleo) σκληρός, τραχύς, ξηρός. 2) αὐχμηρός, ῥυπαρός. 3) ἐπὶ λόγου· ἄκομψος, ἄκοσμος.

squālor, ōris, ἀ. (squaleo) σκληρότης, τραχύτης. 2) αὐχμός, ῥύπος, ῥυπαρία. 3) ἡ αὐχμηρὰ ἐσθής, ὡς σημεῖον πένθους ἢ δυστυχίας.

squalŭi, πρκ. τ. squaleo.

squălus, i, ἀ. κύων θαλάσσιος. (ἰχθ.).

squāma, ae, θ. λεπὶς ἰχθύων. 2) λεπὶς (θώρακος). 3) (ποιητ.) = ὁ ἰχθύς.

squāmĕus, a, um, (squama) λεπιδωτός, φολιδωτός.

squāmĭfer, ĕra, ĕrum ᾧ squāmĭger, ĕra, ĕrum, (squama -fero ᾧ gero) = squameus.

squāmōsus, a, um, (squama) πλήρης λεπίδων, λεπιδωτός!

Stăbĭae, ārum, θ. πλ. Σταβίαι, πόλις τῆς Καμπανίας. Ἐκ τούτου· -bĭānus, a, um, τῶν Σταβιῶν. καὶ ὡς οὐσ. -num, i, οὐ. χωρίον τι ἢ ἀγρὸς ἐν Σταβίαις.

stăbĭlīmen, ĭnis, οὐ. (ποιητ.) ᾧ stăbĭlīmentum, i, οὐ. (stabilio) στερέωσις, στερέωμα. μτφ. στήριγμα.

stăbĭlĭo, īvi, ītum, 4. (stabilis) aliquid, βεβαιῶ, στερεῶ, ἀσφαλίζω, στηρίζω τι, κυρ. ᾧ μτφ.

stăbĭlis, e, (lior, lissimus) (sto) στάσιμος, εὐσταθής, βέβαιος, στερεός, ἀσφαλής. 2) μτφ. σταθερός, βέβαιος, μόνιμος, ἀκίνητος, ἀτάραχτος, ἀμετάβλητος.

stăbĭlĭtas, ātis, θ. (stabilis) τὸ στάσιμον, εὐστάθεια, στερεότης, βεβαιότης. 2) μτφ. ἡ εὐστάθεια, σταθερότης, τὸ μόνιμον, ἀκίνητον, τὸ ἀμετάβλητον.

stăbŭlo, āre ᾧ -or, 1. ἀμεταβ. (ἐν)αυλίζομαι, διάγω, διατρίβω.

stăbŭlum, i, οὐ. (sto) σταθμός, κατ' ἐξοχὴν· ἀ) τῶν θηρίων, ἔπαυλ(ος)ις, αὔλιον (στάβλος). (ποιητ.) τὸ πολύμνιον. 2) ἐπὶ ἀνθρ. σταθμός, κατάλυμα, πανδοχεῖον. ᾧ ἐπὶ κακῆς σημασίας· πορνεῖον.

stădĭum, ĭi, οὐ. στάδιον, μέτρον ἑλληνικὸν ἐξ 125 βημάτων. 2) στάδιον, δρόμος. 3) μτφ. τὸ στάδιον, ἡ παλαίστρα, ὁ ἀγών.

Stăgīra, ōrum, οὐ. πλ. Στάγειρα, πόλις τῆς Μακεδονίας. Ἐκ τούτου· Stagirītes, ae, ἀ. Σταγειρίτης κατ' ἐξοχήν· ὁ Ἀριστοτέλης.

1. stagno, 1. (stagnum) 1) ἀμεταβ. ἀ) ἐπὶ ὑδάτων· λιμνάζω, τελματοῦμαι. β') ἐπὶ τόπων· λιμνάζω. 2) μεταβ. aliquem locum, λιμνάζω, τελματῶ τι.

2. stagno, 1. τελματῶ, πυκνῶ. aqua bitumine stagnatur, τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς ἀσφάλτου τελματῶδες γίγνεται, πυκνοῦται.

stagnum, i, οὐ. τέλμα. 2) ἕλος, λίμνη. 3) (ποιητ.) θάλασσα.

stāmen, ĭnis, οὐ. (sto) στήμων. 2) (ποιητ.) ἀ) στήμων, νῆμα, κλῶσμα. β') νῆμα τῶν Μοιρῶν. γ') ἐσθῆς, ταινία, χορδή, ἴζῃ. δ') ἴνες ξύλου.

stannum, i, οὐ. σταγών, κασσίτερος.

stans, antis, μ. ἐν. τ. sto.

Stata mater = Vesta.

ΜΥΚΕ-ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

stătārĭus, a, um, (sto) στάσιμος, στάδιος. miles s.=ordines servans. Ἐκ τούτου· ά) comoedia (fabula) s., τὸ ἡσύχιον, καθεστηκός εἶδος τῆς κωμῳδίας. β') orator s., ὁ ἡσύχιος ῥήτωρ.

stătēra, ae, θ. σταθμός, ζυγός.

Statĭellī, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος τῆς Λιγυστικῆς. Ἐκ τούτου· ά) -las, ātis, θ. ἡ χώρα. β') ὡς οὐσ. -lātes, um, ἀ. πλ. ᾗ -lenses ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

strătim, ἐπίρ. (sto) στάδην. 2) συνηθές. (παρ)αὐτίκα, παραχρῆμα. statim ut, quum, atque, εὐθὺς ἐπεί, ἅμα τε καί, ὡς πρῶτον.

stătĭo, ōnis, θ. (sto) 1) (ποιητ.) στάσις. manere in statione, ἀκίνητον ἵστασθαι. 2) σταθμός, κατάλυμα, μονή. 3) σύστασις ἀνθρώπων, κύκλος, λέσχη. 4) τάξις, ὁ τόπος ἔνθα ὁ στρατιώτης ὡς φρουρὸς τεταγμένος ἐστίν=φρουρά, φυλακή. esse in statione, φυλάττειν, φρουρεῖν· ἐνίοτε δὲ=ἡ φρουρά, οἱ φρουροί. 5) ναύσταθμος, ὅρμος, ἐπίνειον. 6) ζυθμός, ἵππων, τὰ ἄγγαρα.

stătīvus, a, um, (sto) στάσιμος, τεταγμένος. stativa castra ἢ ἁπλῶς stativa, οὐ. πλ. οἱ σταθμοί, τὰ καταλύματα. 2) τὸ μόνιμον στρατόπεδον.

1. Stător,ōris, ἀ. (sisto) (ἐπίκλησις τοῦ Διός) Στήσιος, Ἐπιστάσιος.

2. stător, ōris, ἀ. (sto) παραστάτης, ὑπηρέτης ἀρχῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

stătŭa, ae, θ. (statuo) ἀνδριάς, εἰκών, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ χαλκῆ.

stătŭārĭa, ae, θ. (ὑπον. ars) ἡ ἀνδριαντοποιία.

stătŭārĭus, ĭi, (statua) ὁ ἀνδριαντοποιός.

stătūmen, ĭnis, οὐ. (statuo) στήριγμα, ἔρεισμα. 2) πλευρὰ νεώς. 3) ὑπόστρωμα.

stătŭo, statŭi, statūtum, 3. (sisto) (αἰτ.) ἵστημί τινα ἢ τι. s. crateras, τοὺς κρατῆρας τίθημι. s. aciem, (παρα)τάττω τὸν στρατόν. s. urbem, ἵστημι, κτίζω) πόλιν. 2) μτφ. ά) τίθημι, τίθεμαι, τάττω, ὁρίζω, ἡγοῦμαι, κρίνω τι. terminum operi, τελειῶ τὸ ἔργον. s. legem, τάττω νόμον. sic s. et judico, οὕτω τίθεμαι καὶ κρίνω. s. tempus, ὁρίζω τὸν χρόνον. s. in (contra) aliquem, καταγιγνώσκω τινός. de se statuere, ἑαυτὸν διαγρῆσθαι εἴτε διεργάζεσθαι. Ἐκ τούτου· statuo, μετ' ἀπαρ. ἡ ut, διαγιγνώσκω τι, δοκεῖ μοί τι (ἀποφασίζω).

strātūra, ae, θ. (sto) ἀνάστημα, φυή, ἡλικία, τὸ τοῦ σώματος μῆκος.

stătūrus, a, um, μ. μέλ. τ. sto.

1. strātus, a, um, μ. π. τ. sisto.

2. strātus, ūs, ἀ. (sto) ἡ στάσις, τὸ ἑστάναι. καὶ ἐπὶ μαχομένων· στάσις, θέσις, προβολή. 2) ἀνάστημα, μέγεθος. 3) μτφ. στάσις, κατάστασις. in hoc statu res est, εἰς τοῦτο τὰ πράγματα καθέστηκεν. 4) ἐνίοτε· ἡ καλὴ κατάστασις. 5) ἡ τῶν πολιτῶν τάξις.

stătūtus, a, um, μ. π. τ. statuo.

stella, ae, θ. ἀστήρ. s. errans, ὁ πλανήτης. s. comans, ὁ κομήτης. Ἐκ τούτου· (σπαν.)· ά) τὸ ἄστρον. β') ὁ ἥλιος.

stellans, antis, (μ. ἐν. τ. ἀχρ. stello) (ποιητ.) 1)ἀστερόεις, ἀστεροπός, nox, νύξ. 2) λάμπων, στίλβων.

Stellātis campus ἢ ager, χώρα τῆς Καμπανίας. Ἐκ τούτου· τὸ ἐπίθ. -tīnus, a, um.

stellātus, a, um, (μ. π. τ. ἀχρ. stello) (ποιητ.) ἀστερόεις, ἀστεροειδής. καθόλου· s. Argus,ὁ πολλοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων Ἄργος. 2) λάμπων, στίλβων.

stellĭfer ᾗ stellĭger, ĕra,ĕrum, (stella-fero - gero) (ποιητ.)ἀστροφόρος, ἀστερόεις, ἀστεροπός.

stellĭo, īōnis, ἀ. (stella) ἀσκάλαβος, εἶδος σαύρου.

stemma, ătis, οὐ. στέμμα, στέφανος ἢ ταινία στεφάνοις κεκοσμη-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

μένη, δι' ἧς τὰς εἰκόνας τῶν προγόνων οὕτω πρὸς ἀλλήλας συνέδεον ὥστε ἡ σχέσις τῆς συγγενείας ἐδηλοῦτο. ὅθεν γενεαλόγημα.

stercŏris, γεν. τ. stercus.

stercŏro, 1 (stercus) **aliquid**, κοπρίζω, κοπρῶ τι.

stercŭlĭnĭum = **sterquilinium**.

stercus, ŏris, οὐ. κόπρος, σκώρ.

stĕrĭlis, e, στέριφος, στεῖρος, ἄτοκος, ἄγονος, ἄφορος, ἄκαρπος. 2) μτφ. ἄπρακτος, κενός, μάταιος, ἀνωφελής. 3) ἀφορίαν ποιῶν.

stĕrĭlĭtas, ātis, θ. (sterilis) στειρωσις, ἀγονία, ἀκαρπία, ἀφορία.

sternax, ācis, (sterno) (ποιητ.) (ἐπὶ ἵππου) ὁ καταβάλλων, καταβλητικός.

sterno, strāvi, strātum, 3. **aliquid**, στορέννυμι. (ἐπι)στρώννυμί τι (ἐπὶ τοῦ ἐδάφους). **s. me** ἢ **corpus** καὶ παθ. **sternor**, κατακλίνομαι. Ἐκ τούτου· ἀ) καταστορέννυμι, καταβάλλω τινὰ ἤ τι. **moenia**, καθαιρῶ τὰ τείχη. β') **s. aequora, pontum**, πραΰνω τὴν θάλασσαν, **odium**, τὸ μῖσος. 2) **aliquid**, καταστρώννυμί τι. **s. lectum vestimentis**, τὴν κλίνην ἱματίοις. **s. equum**, ἐπισάττω τὸν ἵππον. **s. viam**, στρωννύω (λίθοις) τὴν ὁδόν. μτφ. ὁμαλίζω, εὐθύνω ὁδόν. **strata, ae**, (ὑπον. **via**) ἡ λιθόστρωτος ὁδός.

sternŭo, **sternŭi**, ĕre, 1) ἀμεταβ. πτάρνυμαι. 2) μεταβ. **s. approbationem**, ἐπιπτάρνυμαι.

sternūmentum, i, οὐ. (sternuto) πταρμός

sterquĭlĭnĭum, ĭi, οὐ. (stercus) κοπρών, κοπρία. 2) μτφ. ὁ κόπρειος ἄνθρωπος.

Stertĭnĭus, ĭi, ἀ. Στερτίνιος, Στωϊκὸς φιλόσοφος. Ἐκ τούτου· **-nĭus**, a, um, τοῦ Στερτινίου.

sterto, **stertŭi**, ĕre, ἀμεταβ. ῥέγγω.

Sthĕnĕlus, i, ἀ. Σθένελος, υἱὸς τοῦ Καπανέως καὶ τῆς Εὐάδνης μιᾶς τῶν ἐπιγόνων. 2) βασιλεὺς τῆς Αυγιστικῆς, πατὴρ τοῦ Κύκνου. Ἐκ τούτου· ἀ) **-lēius**, a, um, Σθενελήϊος. β') **-lēis**, ĭdis, θ. Σθενελήϊς.

steti, πρκ. τ. sto,

stigmătĭas, ae, ἀ. στιγματίας.

stilla, ae, θ. (συγγεν. τῷ **stiria**) στίλη, στάγμα, στάλαγμα.

stillĭcĭdĭum, ĭi, οὐ. (**stilla-cado**) στάξις, σταλαγμός.

stillo, 1. (**stilla**) 1) ἀμεταβ. στάζω, σταλάζω. 2) μεταβ. **s. aliquid**, (ἀπο)στάζω, σταλῶ τι.

stĭlus ἢ **stylus**, i, ἀ. στῦλος, σκόλοψ. 2) ῥάβδος. 3) κατ' ἐξοχήν· ὁ γραφικὸς στῦλος, τὸ γραφεῖον (συνήθ. σιδηροῦν, δι' οὗ ἐπὶ κηρωτῶν πινάκων ἔγραφον.) **stilum, vertere**, τὰ γεγραμμένα ἐξαλείφειν. Ἐκ τούτου· ἀ) ἡ γραφή, τὸ γράφειν, συγγραφή, σύνταξις. β') τρόπος τῆς γραφῆς (τὸ ὕφος).

Stimŭla, ae, θ. ὄνομα τῆς Σεμέλης.

stimŭlo, 1. (**stimulus**) **aliquem**, κεντῶ, κεντρίζω τινά. μτφ. ἀ) ἐρεθίζω, παροξύνω, παρορμῶ τινα. β') κεντῶ, δάκνω, ἀνιῶ τινα.

stĭmŭlus, i, ἀ. (στίζω), κέντρον, κεντητήριον. Κατ' ἐξοχήν· 1) τὸ παρόρμημα, τὸ κέντρον (διὰ τὰ ζῶα). μτφ. ἀ) παρόρμημα, ἐρέθισμα, παροξυσμός, παρόρμησις. β') ἡ ἀνία, βάσανος. 2) εἶδος ἀκροσιδήρου σκόλοπος.

stīpātio, ōnis, (**stipo**) ἄθροισμα, πυκνότης. 2) στῖφος, ἄθροισμα (ἀνθρώπων).

stīpātor, ōris, ἀ. (**stipo**) ὑπαδός, ἀκόλουθος. 2) δορυφόρος, σωματοφύλαξ.

stīpendĭārĭus, a, um, (**stipendium**) φόρου ὑποτελής, ὑποτελής. 2) ὁ μισθοῦ στρατευόμενος, μισθωτός, μισθοφόρος.

stīpendĭum, ĭi, οὐ. (**stips-pendo**) φόρος, εἰσφορά, δασμός. (ποιητ.) ζημία, ποινή. 2) μισθὸς (στρατιωτικὸς) μισθοφορά. 3) στρατεία (στρατιωτικὴ ὑπηρεσία). **s. merere** ἢ **mereri**, ἴδ. **mereo**. 4) ἐνιαύσιος στρατεία. **octavo sti-**

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

pendio fungi, ὀκτὼ ἐνιαυσίους στρατείας τετελεκέναι.

stīpes, pĭtis, ὁ. στύπος, στέλεχος, κορμός. 2) (ποιητ.) δένδρον. 3) μτφ. ὁ ἠλίθιος ἄνθρωπος, τὸ ξύλον.

stīpo, 1. (στείβω) **aliquid**, στιβάζω, ἀθροίζω, πυκνῶ, σωρεύω τι. ὅθεν **stipatus**, συνεσταλμένος, πυκνός, καὶ (ποιητ.) πλήρης τινός. 2) **s. aliquem aliqua re**, περι(ζωι)χίζω) κυκλῶ τινά τινι. Ἐκ τούτου ἐπὶ ἀκολούθων: ἔχω περὶ ἐμαυτόν. **stipatus choro juventutis**, χορὸν νέων ἔχων περὶ ἐμαυτόν.

stips, stĭpis, θ. τὸ εἰσφερόμενον ἀργύριον, ἔρανος, (συν)εἰσφορά. 2) κέρδος, ὠφέλεια, πρόσοδος.

stĭpŭla ae, θ. κάρφος, καλάμη.

stĭpŭlātĭo, ōnis, θ. (stipulor) ἐπερώτησις, ἡ δι' ἐπερωτήσεως τῶν συντιθεμένων γιγνομένη ὁμολογία, τὸ συμβόλαιον, συνθήκη, ἐγγύησις.

stĭpŭlātĭuncŭla, ae, θ. (ὑποκ. τ. stipulatio) = stipulatio.

stĭpulātor, ōris, ὁ. (stipulor) ὁ λαβὼν τὴν ὁμολογίαν ἢ τὴν ὑπόσχεσιν.

stĭpŭlor, 1. ἐπερωτῶ, αἰτῶ ἢ λαμβάνω τὴν δ.' ἐπερωτήσεως ὁμολογίαν ἢ ὑπόσχεσιν. 2) ἐνίοτε παθ. ἐπερωτῶμαι, δίδωμι ὁμολογίαν ἢ ὑπόσχεσιν, (καθ)ὑπισχνοῦμαι κατὰ νόμον, ὁμολογῶ.

stīrĭa, ae, θ. (ποιητ.) πεπηγὼς σταλαγμός, πηγυλίς, πάχνη.

stirpis ᾗ -es, is, θ. = stirps.

stirpĭtus, ἐπίρ. (stirps) ῥιζόθεν, παντάπασιν, ἐντελῶς.

stirps (ᾗ stirpis ἤ -pes), stirpis, θ. (ἡ ποιητ. καὶ ὁ.) πρέμνον, στέλεχος. 2) καθόλου· δένδρον, φυτόν, θάμνος. 3) μτφ. ἁ) ῥίζα, αἰτία, ἀρχή. β') ὁ τοῦ γένους πυθμήν, γένος, γενεά, καταγωγή. γ') ἔκ(ἀπό)γονος.

stīva, ae, θ. ἐχέτλη ἀρότρου.

sto, stĕti, stātum, stāre, (στάω) ἀμεταβ. στῆναι, ἔστηκα, βέβηκα. κατ' ἐξοχήν· ἁ) ἐπὶ παρατεταγμένων στρατιωτῶν, ἐπὶ τῶν διακονούντων, ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀγκυρῶν ἑστώτων πλοίων κ.τ.χ. **s. alicui ad cyathum**, διακονῶ τινι τὸν οἶνον. = οἰνοχοῶ τινι. **classis in portu stat**, ὁ στόλος ἕστηκεν (ἐπ' ἀγκυρῶν) ἐν τῷ λιμένι. β') **s. ab** (pro ἡ cum) **aliquo** ἢ **a parte alicujus** μετά τινος στῆναι, πρὸς (ἢ μετά) τινος εἶναι. **s. adversus** (ποιητ. ᾗ in) **aliquem**, ἀνθίστασθαί τινι, ἵστασθαι κατά τινος. 2) ἑστάναι, ἐμπέδον ἢ ἀκίνητον εἶναι, μένειν. **stant muri**, τὰ τείχη ἄπτωτα ἕστηκε. **stat aqua**, τὸ ὕδωρ συνέστηκε, πέπηγε. Ἐκ τούτου· ἁ) **s. in acie**, = οὐ λείπειν τὴν τάξιν. β') **pugna stat**, συνέστηκεν ἡ μάχη (ἑξακολουθεῖ). γ') μτφ. **s. in fide**, ἐμμένω τῇ πίστει. **s. conditionibus** ἢ **foedere**, ἐμπεδῶ τὰς συνθήκας. 3) στερεός εἰμι. ὅθεν ἁ) **sententia stat**, τῷ δεδογμένῳ ἐμμένω, ἡ γνώμη βεβαία, ἀκίνητός ἐστιν. ὡσαύτως ᾗ ἀπρόσ. **stat** (ἑπομένου ἀπαρ.) β') **animo stare**, στῆναι τῇ διανοίᾳ, θαρρεῖν. γ') ἀκέραιος, σῶός εἰμι. δ') **fabula stat**, ἡ κωμῳδία εὐδοκιμεῖ, (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ **cadit**) οὐ διαπίπτει. 4) ἀπρόσ. **per aliquem stat**, διά τινα γίγνεται. **non per me stat quominus, quin** (**ne**) = αἴτιός εἰμι τοῦ (μή)-. 5) πωλεῖσθαι, τιμὴν ἢ δαπάνην ἔχειν, καταστῆναι. **magno stat pretio**, πολλοῦ πωλεῖται.

Stoechădes insulae, θ. πλ. αἱ Στοιχάδες νῆσοι παρὰ τὴν Μασσαλίαν.

Stōĭcus, a, um, Στωϊκός, τῆς Στωϊκῆς φιλοσοφίας, ὡς οὐσ. ὁ Στωϊκός. ὡς ἐπίρ. **Stoĭce**, Στωϊκῶς.

stŏla, ae, θ. στολή, μακρά τις ἐσθής, κατ' ἐξοχὴν γυναικεία στολή, ἡ ποδήρης ἐσθὴς τῶν Ῥωμαίδων γυναικῶν. Ἐκ τούτου· ἡ ἔντιμος ᾗ εὐγενὴς δέσποινα.

stŏlātus, a, um, (stola) στολὴν φορῶν.

stŏlĭde, ἐπίρ. (stolidus) ἠλιθίως, ἀλόγως

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

stŏlĭdĭtas, ātis, θ. (stolidus) ἠλιθιότης, ἀλογία.

stŏlĭdus, a, um, (dior, dissimus) ἠλίθιος, ἄλογος.

stŏmăchor, 1. (stomachus) ἀμεταθ. χολοῦμαι, ἀγανακτῶ, θυμοῦμαι.

stŏmăchōse, (sius) ἐπίρ. (stomachosus) μετὰ χόλου, θυμικῶς, μετ' ἀγανακτήσεως.

stŏmăchōsus, a, um, (sior) (stomachus) χολώδης, κεχολωμένος, ἀγανακτῶν.

stŏmăchus, i, ἀ. στόμαχος. 2) μτφ. χόλος, ἀγανάκτησις, ὀργή. stomachum movere ἢ facere alicui, ὀργίζειν τινά, ποιεῖν τινὰ ἀγανακτεῖν.

stŏrĕa ἢ storĭa, ae, θ. (sterno) ψίαθος, φορμός.

1. străbo, ōnis, ἀ. στραβών, στραβός, ἰλλός.

2. Strabo, ōnis, ἀ. Στράβων, Ῥωμ. οἰκογένειακὸν ὄνομα.

strāges, is, θ. (sterno) κατα(βολὴ)στροφή, ἀνατροπή, κατάπτωσις. 2) φθορά, φόνος, σφαγή. 3) σωρός.

strāgŭlus, a, um, (sterno) στρωτός. ἐθεν ά) μετὰ τοῦ vestis. =stragulum. β') ὡς οὐσ. -lum, i, οὐ. περίστρωμα, τὸ στρῶμα, στρωμνή.

strāmen, ĭnis, (οὐ. sterno) (ποιητ.) =stramentum.

strāmentĭcĭus, a, um, (stramentum) ἐκ καλαμῶν πεποιημένος.

strāmentum, i, οὐ. (sterno) στιβάς, χορτόστρωμα, τὸ ἐξ ἀχύρων ἢ καλαμῶν στρῶμα. 2) αἱ καλάμαι, τὰ κάρφη. 3) τὸ στρῶμα.

strāmĭnĕus, a, um, (stramen) ἀχύρινος, ἐξ ἀχύρων ἢ καλαμῶν. 2) καλάμινος, καλαμοστεφής.

strangŭlo, 1. aliquem, στραγγαλίζω, πνίγω τινὰ (δι' ἀγχόνης ἀποκτείνω). 2) μτφ. ἄγχω, ἀνιῶ τινα.

strangūrĭa, ae, θ. στραγγουρία.

strāta, ae, θ. ὃδ. sterno.

strātēgēma, ătis, οὐ. στρατήγημα. καθόλου· πανουργία, δόλος.

Strătŏnīcēa, ae, θ. Στρατονίκεια, πόλις τῆς Καρίας. Ἐκ τούτου· -nicensis, e, τῆς Στρατονικείας. ᾗ ὡς οὐσ. -censes, ĭum, ἀ. πλ. Στρατονικεῖς, οἱ κάτοικοι.

strātum, i, οὐ. (τῆς μτγ. τ. sterno) τὸ στρῶμα, ἡ στρωμνή. Ἐκ τούτου = ἡ κλίνη. 2) ἐφίππιον, σάγμα. 3) (ποιητ.) strata viarum, (viae stratae) λιθόστρωτον ὁδόφος.

strātus, a, um, μ. π. τ. sterno.

strāvi, πρκ. τ. sterno.

strēnŭe, ἐπίρ. (strenuus) δραστικῶς, φιλοπόνως, γενναίως, ἀνδρείως, ταχέως.

strēnŭĭtas, ātis, θ. (strenuus) (ποιητ.) δραστηριότης, ἐνέργεια, φιλοπονία, ταχύτης, σπουδή, προθυμία.

strēnŭus, a, um, δραστήριος, ἐνεργός, ἀνδρικός, γενναῖος, φιλόπονος, ἐπιμελής, ταχύς, ὁ ταχέως ἐνεργῶν.

strĕpĭto, āre (θαμ. τ. strepo) (ποιητ.) ἀμεταθ. ψοφῶ, κροτῶ, ᾄδ.

strĕpĭtus, ūs ἀ. (strepo) ψόφος, δοῦπος, κρότος, θροῦς, θόρυβος. (ποιητ.) s. citharae, ἦχος, φθόγγος, μέλος τῆς κιθάρας.

strĕpo, strepŭi, strepĭtum, 3. 1) ἀμεταθ. ψοφῶ, δουπῶ, θορυβῶ. ᾄδ. Ἐκ τούτου· (ἀντ)ηχῶ. 2) μεταθ. (σπαν.) βοῶ, ἡ θορυβῶν λέγω τι.

stria, ae, θ. ῥάβδωσις (τῶν κιόνων).

strictim, ἐπίρ. (strictus) στενῶς. ὀθεν· ά) ἀκριθιγῶς, ἐν παρέργῳ. β') συντόμως.

strictūra, ae, θ. (stringo) 1) (ποιητ.) σφίγξις. 2) ἔλασμα σιδήρου.

strictus, a, um, (tior) (μ. π. τ. stringo) σφιγκτός, στενός. 2) μτφ. ά) ἐπὶ λόγου· σύντομος. β') ἐπὶ χαρακτῆρος· αὐστηρός, ἀκριθής.

strīdĕo, ēre, ᾖ strido, stridi ĕre, ἀμεταθ. σίζω, τρίζω, συρίττω, συρίζω.

strīdor, ōris, ἀ. (strideo) συγμός, τρισμός, συριγμός.

strīdŭlus, a, um, (strideo) (ποιητ.) σίζων, τρίζων, λιγυρός.

strĭgĭlis, is, θ. (stringo) στλεγγίς,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ξύστρα, ξυστρίς, (ἡ ἐν βαλανείοις ἐγχρῶντο).

strigis, γεν. τ. **strix**.

strĭgōsus, a, um, (σπαν.) ἐπὶ ζώων· ἰσχνός, ἄσαρκος, **equus**, ἵππος. Ἐκ τούτου· μτφ. ἐπὶ λόγου· ἰσχνός, λεπτός.

stringo, **strinxi**, **strictum**, 3. (ἀλτ.) 1) (ποιητ.) στράγγω, (συ)σφίγγω τινά ἤτι. καὶ ἐπὶ ψύχους· πήγνυσθαι. Ἐκ τούτου· μτφ. ἀ) ἐπὶ λόγου· συντέμνω τι. β') ἐπιψαύω τινὸς ἤτι, γρίμπτω τι. **hasta stringit corpus**, τὸ βέλος γράδδην τιτρωσκει τὸ σῶμα· μτφ. λυπῶ, ἀνιῶ. 2) ἀμέρνω, δρέπω τι. μτφ. ἀπανώ, ἀναλίσκω. 3) ἀπῶμαι, **gladium**, τὸ ξίφος. μτφ. **s. bellum**, ἄργομαι τοῦ πολέμου.

strinxi πρκ. τ. **stringo**.

strĭto, āre, ἀμεταβ. βαρύπους εἰμί, βραδέως πορεύομαι.

1. strix, **strĭgis**, θ. στρίξ (πτ.)

2. strix, **strĭgis**, θ. = **stria**.

strŏpha, ae, θ. κυρίως στροφή, μτφ. τέχνασμα, δόλος.

Strŏphădes, um, θ. πλ. Στροφάδες, δύο νῆσοι τοῦ Ἰονικοῦ πελάγους, ἔνθα κατὰ τὸν μῦθον αἱ Ἅρπυιαι διέτριδον.

strŏphĭum, ĭi, οὐ. (ποιητ.) στρόφιον.

Strŏphĭus, ĭi, ὁ. Στρόφιος βασιλεὺς τῆς Φωκίδος, πατὴρ τοῦ Πυλάδου.

structor, ōris, ὁ. (**struo**) λιθο(οἰκο)δόμος.

structūra, ae, θ. (**struo**) συναρμογή. Ἐκ τούτου· μτφ. **s. verborum**, ἡ τῶν λέξεων ἁρμονία, ῥυθμός. 2) οἰκοδόμησις, οἰκοδόμημα, κατασκευή, κατασκεύασμα.

structus, a, um, μ. π. τ. **struo**.

strŭes, is, θ. (**struo**) (κατασκευαστὸς) σωρός, σωρός. κυρ. καὶ μτφ.

strŭix, ĭcis, θ. = **strues**,

strūma, ae, θ. χοιρὰς γογγρώνη (νόσος).

strŭo, **struxi**, **structum**, 3. **aliquid**, στοιβάζω, συσκευάζω, συντίθημι, σωρεύω τι. 2) οἰκοδομῶ. μτφ. παρασκευάζω, μηχανῶμαί τι. 3) εὐθετῶ, διατάττω τίθημί τι. Ἐκ τούτου μτφ. **s. verba, orationem**, συντάττω, ῥυθμίζω τὰς λέξεις, τὸν λόγον.

strūthĭo, iōnis, ὁ. ἢ **struthiŏcămēlus**, i, ὁ. στρουθοκάμηλος.

struxi, πρκ. τ. **struo**.

Strўmo ἢ **-on**, ŏnis, ὁ. Στρυμών, ποταμ. τῆς Θράκης. Ἐκ τούτου **-mŏnĭus**, a, um, Στρυμόνιος, καθόλου· Θρᾴκιος.

stūdĕo, **studŭi**, ēre, **alicui rei**, σπουδάζω (περί) τι. **s. divitiis alicujus**, σπουδάζω πλουτίσαι τινά. (ποιητ.) καὶ μετὰ γεν. **s. gloriae**, διώκω δόξαν, ἐπιθυμῶ δόξης. συχνὰ μετὰ ἀπαρ. ἢ αἰτ. ἢ ἀπαρ. ἢ μετὰ τ. **ut** (ἢ **ne**) ὑποτ. 2) **alicui ἢ rebus alicujus**, σπουδάζω (περί) τινα, εἰμὶ πρὸς (μετά) τινος, φρονῶ τά τινος. 3) ἁπλῶς **studeo**, (περὶ τὰ γράμματα) σπουδάζω.

stŭdĭōse, (**sius**, **sissime**), ἐπίρ. (**studiosus**) μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς, προθύμως.

stŭdĭōsus, a, um, (**sior**, **sissimus**) (**studium**) φιλόπονος, ἐπιμελής, πρόθυμος, φιλότιμος· μετὰ γεν. **alicujus rei**, σπουδάζων περί τι, φιλοτίμως ἔχων πρός τι. 2) **s. alicujus**, προθυμούμενός τινος, φρονῶν τά τινος. 3) φιλολόγος, φιλο(πολυ)μαθής, πεπαιδευμένος.

stŭdĭum, ĭi, οὐ. (**studeo**) σπουδή, προθυμία, φιλο(πονία)τιμία, ἐπιμέλεια. **s. quaestus**, φιλοκέρδεια. **s. pugnae**, τὸ φιλοπόλεμον. 2) σπουδή, προθυμία, ἡ περί τινα εὔνοια. **s. partium**, τὸ στασιαστικόν. 3) ἡ περὶ τὰ γράμματα σπουδή, (μελέτη, μάθησις, φιλολογία κτλ.)

stulte, (**tius**, **tissime**) ἐπίρ. (**stultus**) μωρῶς, ἀνοήτως, ἠλιθίως, ἀλόγως.

stultĭtĭa, ae, θ. (**stultus**) μωρία, ἀνοησία, ἠλιθιότης.

stultus, a, um, (**tior**, **tissimus**) μωρός, ἀνόητος, ἠλίθιος, εὐήθης.

stupa = **stuppa**.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

stŭpĕ-făcĭo, fēci, factum, 3. ᾧ παθ. stupefīo, factus sum, fieri, (αἰτ.) (θαμβῶ, τυφῶ, ἐκπλήττω,) κωφῶ τινα ἢ τι. stupefio aliquare, (ἐκ)θαμβοῦμαι, ἐκπλήττομαι (ἐπί) τινι. stupefactus, a, um, ἔκθαμβος, ἐκπλαγείς, ἐκπεπληγμένος. stupefactus, a, um, ἴδ. stupefacio.

stupendus, a, um, μ. μέλ. τοῦ stŭpĕo, stupŭi, ēre, ἀμεταβ. θαμβοῦμαι, ἔκθαμβός εἰμι. (ποιητ.) s. aliquid, θαμβῶ, θαυμάζω τι. 2) (ἀκίνητος)ἑστηκα. stupentia membra, μέλη ἀκίνητα.

stŭpesco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. stupeo) (ἐκ)θαμβοῦμαι, ἐκπλήττομαι.

stŭpĕus = stuppeus.

stŭpĭdĭtas, ātis, θ. (stupidus) τῦφος, κωφότης, βλακεία.

stŭpĭdus, a, um, (stupeo) ἔκθαμβος, ἐκπεπληγμένος. 2) ἀμβλύς, βλάξ, μωρός.

stŭpor, ōris, ἀ. (stupeo) θάμβος, τῦφος, ἔκπληξις. 2) κωφότης, ἀμβλύτης, βλακεία.

stuppa, ae, θ. στύππη.

stuppĕus, a, um, (stuppa) στύππειος, στυππινος.

stŭpro, 1. (stuprum) aliquid μολύνω, μιαίνω, καταισχύνω τι. s. aliquem, (δια)φθείρω τινά.

stŭprum, i, οὐ. αἰσχύνη, (δια)φθορὰ παρθένου. s afferre, inferre ἢ offerre alicui, διαφθείρειν τινά. s. sustinere, διαφθείρεσθαι.

stupŭi, πρκ. τ. stupeo.

sturnus, i, ἀ. ψάρ (πτ.)

stўgĭus, ἴδ. styx.

stylos, ἴδ. stilus.

Stymphālos ᾧ -us, i, ἀ. Στύμφαλος, λίμνη, ποταμὸς καὶ πόλις τῆς Ἀρκαδίας. Ἐκ τούτου· -lis, ĭdis, θ. ἡ Στυμφαλίς

Styx, stўgis ᾧ stўgos, θ. Στύξ, πηγή τις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἧς τὸ ψυχρὸν ὕδωρ θανατηφόρον ἦν. 2) κατὰ τὸν μῦθον ποταμός τις τοῦ Ἅδου. Ἐκ τούτου· ά) ὁ ᾧδης. β') (ποιητ.) = ὅρκος, δηλητήριον. Ἐκ τούτου· Stygĭus, a, um, Στύγιος. ά) (ποιητ.) = τοῦ ᾅδου, χθόνιος. (st. Jupiter = Πλούτων. st. Juno = Περσεφόνη. cymbă st. = λέμβος τοῦ Χάρωνος). β') = στύγιος, δεινότατος, φοβερώτατος.

Sŭāda, ae, θ. ἴδ. Suadus.

Sŭādēla, ae, θ. (suadeo) θεὰ τῆς πειθοῦς, ἡ Πειθώ.

sŭādĕo, sūāsi, suāsum, 2. 1) ἀμεταβ. πείθω, συμβουλεύω, παραινῶ. 2) μεταβ. s. alicui aliquid, συμβουλεύω τινί τι. ἢ μετὰ ἀπαρ. ἢ μετὰ τ. ut (ἢ ne) καὶ ὑποτ. ἢ μεθ' ἁπλῆς ὑποτ.

sŭādus, a, um, (suadeo) πειστικός, πειστήριος· ὡς οὐσ. Sŭāda, ae, θ. ἡ θεὰ τῆς πείτους, ἡ Πειθώ.

sŭāsi, πρκ. τ. suadeo.

Sŭāsĭo, ōnis, θ. (suadeo) πεῖσις, πειθώ, παραίνεσις. 2) λόγος παραινετικός.

sŭāsor, ōris, ἀ. (suadeo) πειστήρ, σύμβουλος, παραινέτης. 2) συναινέτης εἴτε συνήγορος εἰσφερομένου νόμου.

sŭāsōrĭus, a, um, (suasor) πειστικός, πειστήριος. 2) παραινετικός. ὡς οὐσ. -ĭa, ae, θ. (ὑπον. oratio) ὁ παραινετικὸς λόγος.

1. sŭāsus, a, um, μ. π. τ. suadeo.

2. sŭāsus, ūs, ἀ. (suadeo) = suasio 1.

sŭāvĭ-ŏlens, ntis, (ποιητ.) ἡδύοσμος.

sŭāvĭ-lŏquens, ntis, (ἀρχ.) ἡδυεπής, ἡδύλογος.

sŭāvĭlŏquentĭa, ae, θ. (suaviloquens) ἡδυλογία.

sŭāvĭŏlum, i, οὐ. (ποιητ.) ὑποκ. τ. suavium.

sŭāvĭor, 1. (suavium) aliquem, (κατα)φιλῶ τινα.

sŭāvis, e, (vior, vissimus) ἡδύς, γλυκύς, χαρίεις. ὡς ἐπίρ. suave = suaviter.

sŭāvĭtas, ātis, θ. (suavis) ἡδύτης, γλυκύτης, ἡδονή, χάρις, τὸ ἐπίγαρι.

sŭāvĭter, (vius, vissime) ἐπίρ. (suavis) ἡδέως, μεθ' ἡδονῆς.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

sŭāvĭtūdo, ĭnis, f. (suavis) (ἀρχ.) = suavitas.

sūāvĭum (ἡ sāvĭum) ĭi, οὐ. (suavis?) τὸ στόμα, τὰ χείλη. 2) τὸ φίλημα.

sub, πρόθ. Α') μετ. αἰτ. 1) ἐπὶ τόπου· ἐπὶ κινήσεως· ὑπό τι. μτφ. redigere aliquos sub potestatem suam, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαί τινα. sub sensum cadere = αἰσθητὸν γίγνεσθαι. 2) ἐπὶ χρόνου· ά) ὑπό τι, πρός τι. sub noctem, ὑπὸ τὴν νύκτα. sub lucem, ὑπολαμπούσης τῆς ἡμέρας. β') ἐξῆς μετά τι, ἐπί τινι. sub eas literas, ἐξῆς μετὰ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην. sub haec dixit, ἐπὶ τούτοις εἶπεν. Β') μετ' ἀφ. ὑπό τινος, κάτωθέν ἔκ τινος. sub terra, ὑπὸ τῆς γῆς, κάτωθεν ἐκ τῆς γῆς. 2) ἐπὶ στάσεως· ὑπό τινος, ὑπό τινι, κάτωθέν τινος. sub pellibus hiemare, ὑπὸ σκηναῖς διαχειμάζειν. sub divo, ἐν ὑπαίθρῳ, sub monte esse, ἐν τῇ ὑπωρείᾳ εἶναι. sub moenibus, πρὸς τοῖς τείχεσι. sub oculis, ἐν ὄψει, ἐνώπιόν τινος. sub manu esse, πρόχειρον εἶναι. μτφ. ά) sub armis esse, manere, ἐν ὅπλοις εἶναι, μένειν. sub onere esse, ὑπὸ φορτίου εἶναι. sub corona vendere, ἰδ. corona. β') ὑπό(ἐπί)τινι. sub imperio alicujus, ὑπὸ τῇ ἐξουσίᾳ τινός. sub poena mortis, ἐπὶ ποινῇ θανάτου. sub conditione, ἐπὶ τῇ συνθήκῃ, ἐφ' ᾧ. 3) ἐπὶ χρόνου· ὑπό(περί,κατά)τι. sub eo tempore, ὑπὸ (κατὰ) τὸν χρόνον ἐκεῖνον. sub somno, ἐν ὕπνῳ, κατὰ τὸν ὕπνον. sub Adriano, ἐπὶ τοῦ Ἀδριανοῦ.

sŭb-absurde, ἐπίρ. ὑπαπόπως, ἐκ τοῦ

sŭb-absurdus, a, um, ὑπάτοπος, ὑπό τι ἄτοπος.

sŭb-accūso, 1. aliquem, ὑπομέμφομαί τινι.

sŭbactĭo, ōnis, f. (subigo) φύρασις, 2) μτφ. κατεργασία, διαπόνησις.

subactus, a, um, μ. π. τ. subigo.

sŭb-agrestis, e, ὑπάγροικος.

sŭb-ālāris, e, ὑπομάσχαλος.

sŭb-ămārus, a, um, ὑπόπικρος.

sŭb-arrŏganter, ἐπίρ. ὑπό τι ἀλαζονικῶς.

sŭb-ausculto, āre, ὑπακούω, ὠτακουστῶ.

subcent- = succent-.

subcin- = succin-.

subcisiv- = subsiciv-.

subcontŭmĕlĭōse, ἐπίρ. ὑπό τι ὑβριστικῶς.

sub-cresco = succresco.

sub(c)crispus, a, um, ὑπό τι οὖλος, οὐλόθριξ.

subcub- = succ-.

sub-dēbĭlĭtātus, a, um, ὑπό τι παραλελυμένος.

sub-dēfĭcĭo, ĕre, ἀμεταβ. ἀπαγορεύω, ἀποκάμνω, κατὰ μικρὸν ἐξασθενῶ.

subdĭdi, πρκ. τ. subdo.

sub-difficĭlis, e, ὑπό τι χαλεπός, ὑποδύσκολος.

sub-diffīdo, ĕre, ἀμεταβ. ὑπό τι δυσπίστως ἔχω, ὑποπτεύω τι.

subdĭtĭcĭus, a, um, (subdo) ὑποβολιμαῖος.

subdĭtus, a, um, μ. π. τοῦ

sub-do, dĭdi dĭtum, 3. aliquid, ὑπο(τίθημι)βάλλω τι, furcas viti, δικράνοις τὴν ἄμπελον στηρίζω. (ποιητ.) s. me aquis, δύομαι κατὰ τοῦ ὕδατος, καταδύομαι εἰς τὸ ὕδωρ. s. calcaria equo, κεντρίζω τὸν ἵππον. μτφ. s. ingenio stimulos (ποιητ.) τὰς ψυχὰς κεντρίζω, παρορμῶ. 2) ὑπο(βάλλομαι)τάσσομαί τινα. 3) αἰτ. ἢ alicui ἢ in locum alicujus, ὑποκαθίστημί τινά τινι, τάττω τινὰ ἤ τι ἀντί τινος. 4)(αἰτ.) ὑποβάλλω, κιβδηλεύω τινὰ ἤ τι.

sub-dŏcĕo, ēre, aliquem, ὑφηγοῦμαί τινι. 2) ὑποδιδάσκαλος εἰμί τινι.

subdŏle, ἐπίρ. (subdolus) ὑπούλως, δολίως.

sub-dŏlus, a, um, (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀρχ.) ὕπουλος, δόλιος, πανοῦργος.

sub-dŭbĭto, āre, ἐν ἀπορίᾳ τινί εἰμι.

subduc, προστ. τοῦ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

sub-dūco, duxi, ductum, 3. aliquid, ὑπάγω, ὑφ(έλκω)αιρῶ τι. s. tunicam, ἀνασύρω τὸν χιτῶνα. vultu subducto, ἀνεσπακὼς τὰς ὀφρῦς. s. naves, ἀνέλκω, νεωλκῶ τὰς ναῦς. 2) ἀπὸ τόπου τινος (κατ' ἐξοχὴν χαμηλοῦ) ὑπάγω τινὰ εἴς τι. Ἐκ τούτου· ὑφαιροῦμαι, περιαιρῶ, ὑφαρπάζω τι. ἔθεν s. me, ὑπο(ὑπεκ)χωρῶ, ὑποφεύγω (ποιητ.) fons subducitur, ἡ πηγὴ ὑποχωρεῖ, ἀφανίζεται. 3) μτφ. s. (rationem) (ὑπο)λογίζομαι, λογισμὸν ποιοῦμαι.

subductĭo, ōnis, ἡ. (subduco) τὸ τὰ πλοῖα ἀνέλκειν, νεωλκία. 2) ὑπολογισμός.

sub-ductus, a, um, μ. π. τ. subduco.

sub-dūrus, a, um ὑπόσκληρος.

subduxi, πρκ. τ. subduco.

sŭb-ĕdo, ēdi, 3. (ποιητ.) aliquid, ὑποδιῤῥώσκω τι.

subēgi, πρκ. τ. subigo.

sub-ĕo, īvi καὶ συνήθ. ĭi, ĭtum, īre, (κυρ. ἀμεταβ. ἀλλὰ διὰ τὴν πρόθ. συχνάκις μετ' αἰτ.) ὕπειμι, ὑπέρχομαι, δύομαι τι. s. tectum, εἰσέρχομαι ὑπὸ στέγην(εἰς οἰκίαν). s. jugum, ὑποδύομαι ζυγόν. μτφ. ὑπο(δύομαι)μένω, ὑπέρχομαί τι. periculum, τὸν κίνδυνον. 2) πρόσ(πάρ)ειμι, πλησιάζω ὑπό τι, muros, ὑπὸ τὰ τείχη. 3) μτφ. ἀ) λάθρα παραγίγνομαι, πλησιάζω. sopor subit lumina, ὁ ὕπνος, ὑποδύεται (λαθὼν καταλαμβάνει) τοὺς ὀφθαλμούς. β') cogitatio subit animum, ἔννοια ἐμπίπτει (παρίσταταί)μοι. ᾗ ἄπρόσ. subit, ἔννοια ἐγγίγνεταί μοι. 4) subire collem, muros, παρ(προσ)ιέναι ὑπὸ λόφον, ὑπὸ τὰ τείχη. (ποιητ.) herbae subeunt, βοτάναι (ὑπ)αναφύονται. 5) s. alicui, ἕπομαί τινι. Ἐκ τούτου· s. in locum alicujus, διαδέχομαί τινα, ἕπομαί τινι. (ποιητ.) furcas subiere columnae, τοὺς ξυλίνους ὑποστάτας κίονες διεδέξαντο.

sūber, ĕris, οὐ. φελλός, φελλόδρυς.

subest γ'. πρόσ. τ. subsum.

subeundus, a, um, μ. μέλ. τ. subeo.

subeuntis, γεν. τ. subiens.

subf-=suff-.

subg-=sugg.

sŭb-horrĭdus, a, um, ὑπότραχυς.

sŭbĭens, euntis, μ. ἐν τ. subeo.

sŭbĭgo, ēgi, actum, 3. (sub-ago) ὑπάγω τι. equos jugo, τοὺς ἵππους ὑπὸ τὸν ζυγόν. 2) ἄγω, προ(ἀν)άγω τι. lembum flumine, τὴν λέμβον ἀνὰ τὸν ποταμόν. naves ad castellum, ἄγω τὰς ναῦς ὑπὸ τὸ φρούριον. 3) μτφ. ἀ) s. aliquem ad ἤ in aliquid, (προ)ἄγω τινά εἴς τι. hostes ad ἤ in deditionem, ἀναγκάζω τοὺς πολεμίους παρα(ἐκ)δότους γενέσθαι. β') διαπονῶ κατ(ἐξ)εργάζομαί τι. s. glebas, βωλοκοπῶ. s. secures (in) cote, τοὺς πελέκεις τῇ ἀκόνῃ ὀξύνω. μτφ. ingenium subactum, νοῦς διαπεπονημένος, ἐξειργασμένος. γ') δαμάζω, ὑποτάσσομαι, ὑποχείριον ποιοῦμαι.

subĭi, πρκ. τ. subeo.

sŭb-impŭdens, entis, ὑπό τι (ὀλίγον τι) ἀναιθής.

sŭb-ĭnānis, e, ὑπόκενος, ὀλίγον τι μάταιος.

sŭb-inde, ἐπίρ. (ἐφ)ἑξῆς, εὐθὺς ἐπὶ τούτοις, εἶτα. 2) συνεχῶς, συχνά, πολλάκις, ἐπανειλημμένως.

sŭb-indo, ĕre, ĕti προστίθημι.

sŭb-insulsus, a, um, ὑπό τι (ὀλίγον τι) ἄτοπος.

sŭb-invĭdĕo, ēre, alicui, ὑποφθονῶ τινι.

sŭb-invīsus, a, um, ὑπομισούμενος, ὑπό τι (ὀλίγον τι) μισητός.

sŭb-invĭto, āre, aliquem, προτρέπω πώς τινα.

sŭb-īrascor, irasci, ὑπεργίζομαι, ὀλίγον τι ὀργίζομαι, alicui, τινί.

sŭbīrātus, a, um, ὑπεργιζόμενος (ὀλίγον τι ὀργιζόμενος).

subissem, subisti, συγκεκ. ἀντὶ subiissem, subiisti,

sŭbĭtārĭus, a, um, (subitus) ἐξαί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

φνης γιγνόμενος εἴτε συνειλεγμένος.
sŭbĭto, ἐπίρ. (subitus) (ἐξ)αἴφνης, ἀπροσδοκήτως. s dicere, ἐξ αὐτοσχεδίου λέγειν, αὐτοσχεδιάζειν.
sŭbĭtus, a, um, (μ. π. τ. subeo) (ἐξ)αἰφνίδιος, ἀπροσδόκητος. oratio subita, ὁ ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ὁ αὐτοσχέδιος λόγος. ὡς οὐσ. -a, -ōrum, οὐ. πλ. τὰ αἰφνίδια, τὰ ἀπροσδόκητα.
sub-jăcĕo, jacŭi, jacēre, ἀμεταβ. alicui rei, ὑπόκειμαί τινι.
sub-jacto, = subjecio.
subjeci, πρκ. τ. subjicio.
subjecte, (tissime), ἐπίρ. (subjectus) ὑποκλινῶς, ταπεινῶς.
subjectĭo, ōnis, θ. (subjicio), ὑπόθεσις. sub aspectum s. τὸ ὑπ' ὄψιν τιθέναι, ἡ ὑποτύπωσις. 2) s. testamenti, ὑποβολὴ διαθήκης. 3) πρόσθεσις, προσθήκη. 4) ἐν τῇ ῥητορικῇ· (ἀνθ)ὑπερφορά.
subjecto, 1. (ποιητ.). aliquid, ὑποτίθημί τι. 2) εἰς τὰ ἄνω βάλλω, ἀναβάλλω τι.
subjector, ōris, ὁ. (subjicio) ὑποβολεύς, πλαστογράφος.
subjectus, a, um, (tior, tissimus) ὑποκείμενος, aquiloni, ὑπὸ τὸν βορέαν. μτφ. ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος). 2) ὁ ὑποκείμενος, ὁμορῶν τινι, μ. π. τοῦ
subjĭcĭo, jēci, jectum, 3. (sub-jacio) aliquid alicui ἢ sub aliquid, ὑπο(βάλλω)τίθημί τί τινι ἢ τι ὑπό τι. s. aliquid sub aspectum ἢ oculis, ὑπὸ τὴν ὄψιν τιθέναι ἢ φέρειν τι. μτφ. ὰ) κρύπτω, (περι)κλείω. μτφ. ὑποτάσσω, ὑποχείριον ποιοῦμαί τινα. β') ἐκτίθημί τί τινι. γ') ὑποτίθημί τι. subjicior, ὑπόκειμαι. 4) s. aliquem alicui, ὑποκαθίσταμί τινά τινι. copias integras vulneratis, ἀντικαθίσταμαι ἀκεραίους ἀντὶ τῶν τετρωμένων. μτφ. ὰ) προστίθημί τι. Ἐκ τούτου = ἀποκρίνομαί τι. β') ὑποβάλλω, νοθεύω, κιβδηλεύω, πλάττω τι. ὃ) ὑποβάλλω, (κρύφα) προτείνω, παρέχω τινί τι. Ἐκ τούτου. μτφ. ὰ) = ἐμπνέω, ἐμβάλλω τινί τι. alicui aliquid, ὑπομιμνήσκω τινά τινος. β') (σπαν.) ἄνω βάλλω, ἀναβάλλω. regem in equum, τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον. (ποιητ.) s. corpora saltu in equos, ἀναπηδῶ ἐπὶ τοὺς ἵππους.
sub-jŭgo, 1. (sub-jugum) aliquem, ὑπο(ζυγῶ)ζεύγνυμί τινα.
subjunctus, a, um, μ. π. τοῦ
sub-jungo, junxi, junctum, 3. ὑποζεύγνυμι, boves aratro, βόας ὑπὸ τοῦ ἀρότρου. μτφ. ὑποτάττω, ὑποχείριον ποιοῦμαί τινα, 2) aliquid alicui rei, ἐπιζεύγνυμι, προσ(άπτω)τίθημί τί τινι. 3) ὑπο(τίθημι)βάλλω τι.
sub-labor, lapsus sum, lābi, ἀμεταβ. ὑπ(κατ)ολισθαίνω, κατα(ρρέω)πίπτω. μτφ. ὑποῤῥέω, φθίνω. spes sublabitur, ἡ ἐλπὶς ἐκλείπει, ἀφανίζεται. 2) (ποιητ.) ἠρέμα καὶ ἀπαρατηρήτως εἰσέρχομαι, ὑπο(εἰσ)δύομαι.
sublapsus, a, um, μ. π. τ. sublabor
sublāte, (tius) ἐπίρ. (sublatus) μετ' ἐπάρσεως. μτφ. ὰ) μεγαλοφρόνως, μεγαλοπρεπῶς. β') ὑπερηφάνως.
sublātĭo, iōnis, θ (tollo) ἔπαρσις, animi, τῆς ψυχῆς = ἡ μεγαλοφροσύνη. s. (soni) = ἡ ἄρσις (ἐν τῇ μετρικῇ).
sublatus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τοῦ tollo) ἐξ(ἐπ)αρθείς, ἐπηρμένος, ὑπερήφανος.
sub-lĕgo, lēgi, lectum, 3. aliquid, ἀναλέγω τι. 2) (ἀργ.) ὑποκλέπτω τι. 3) aliquem in locum alicujus, ἀντι(ὑπ)καθιστάναι τινὰ ἀντί τινος. s. senatum, ἀναπληρῶ τὴν βουλήν.
sublēvi, πρκ. τ. sublino.
sublĕvātĭo, iōnis, θ. (sublevo) ἀνακούφισις.
sub-lĕvo, 1. aliquem, (ἀνα)κουφίζω, ὀρθῶ τινα. s. me, ἀνίσταμαι, αἴρομαι, ὀρθοῦμαι. sublevari jubis equorum, ταῖς τῶν ἵππων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

χαίταις κοσμίζεσθαι. 2) μτφ. ἁ) κουφίζω, ἀνεκτὸν ποιῶ τι. 6') θαρρύνω ἐπικουφίζω τινά.

sublĭca, ae, θ. ὁ κατάπηξ, πάσσαλος. κατ' ἐξοχήν· τὸ τῆς γεφύρας στρῶμα.

sublĭcĭus, a, um, (sublica) pons ἡ ἐπὶ καταπήγων ἡ πασσάλων στηριζομένη γέφυρα.

sublĭgācŭlum, i, οὐ. (subligo) περίζωμα.

sub-lĭgo, 1. (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) aliquid, ὑπο(ἀνα)δέω τι. 2) ὑπο(περι)ζώννυμί τι.

sublīmis, e, μετέωρος, μετάρσιος. rappere (arripere) aliquem sublimem, μετεωρίζειν τινά. s. abiit, μετέωρος εἶτε διὰ τοῦ ἀέρος ἀπῆλθεν. 'Εκ τούτου· ἁ) ὡς οὐσ. -me, is, οὐ. ὡς ἐπίρ. ᾧ per sublime, διὰ τοῦ ἀέρος (μετέωρον) volare, πέτεσθαι. 6') μτφ. ὑπέροχος, διαπρέπων ἢ = ἐπηρμένος, μέγα φρονῶν. καὶ ἐπὶ λόγου· μεγαλοπρεπής, σεμνοπρεπής. 2) (σπαν. ποιητ.) = altus, ὑψηλός.

sublīmĭtas, ātis, θ. (sublimis) τὸ ὕψος. 2) μτφ. τὸ ὕψος, ἡ μεγαλο(πρέπεια) φροσύνη, λαμπρότης.

sublīmĭter, (mius) ἐπίρ. (sublimis) (ποιητ.) ὑψηλῶς. 2) μτφ. μεγαλοπρεπῶς.

sub-lĭno, lēvi, lĭtum, 3. ὑπο(γρίω)λείφω τι. 2) ὑποπλάττω τι.

sub-lūcĕo, luxi, ēre, (ποιητ.) ἀμεταβ. λάμπω, ὑπολαμπής εἰμι.

sub-lŭo, lŭi, lūtum, 3. aliquid, ὑπονίπτω τι. καθόλου ἐπὶ ποταμῶν· (ἐκ)κλύζω.

sublustris, e, (sub-lux) ὑπολαμπής, (ὑπο)φώσκων.

sub-mergo, mersi, mersum, 3. aliquid, καταδύω τι. s. navem, καταποντίζω τὴν ναῦν.

submersus, a, um, μ. π. τ. submergo.

sub-mĭnistro, 1. alicui aliquid, ὑποχορηγῶ τινά τινι, παρέχω, ὑποβάλλω, προχειρίζομαί τινί τι, κυρ. ᾧ μτφ.

sub-misi, πρκ. τ. submitto.

sub-misse, (sius, sissime) ἐπίρ. (submissus) ὑφειμένως. μτφ. ἁ) ἐπὶ λόγου· πράως, ἡσύχως. 6') ἐπὶ χαρακτῆρος· ταπεινῶς.

sub-missim, ἐπίρ. = submisse.

sub-missĭo, ōnis, θ. (submitto) ὕφεσις, χαλάρωσις, συστολή. μτφ. μείωσις.

sub-missus, a, um, (sior, sissimus) ταπεινός, γθαμαλός. μτφ. ἁ) πρᾶος, συνεσταλμένος· ᾧ ἐπὶ κακῆς σημασίας· ταπεινός, ταπεινόφρων. 6') ἐπὶ λόγου = ῥήτορος· ἥσυχος, ἀπαθής, μ. π. τοῦ

sub-mitto, mīsi, missum, 3. aliquem, ὑφίημί τινα· μτφ. (ποιητ.) s. animum amori, ὑποτάσσω τὴν ψυχὴν τῷ ἔρωτι. 2) s. alicui aliquid, ὑπο(πέμπω)φέρω τινί τι, ὑποχορηγῶ τινά τινι. s. aliquem, λάθρα πέμπω τινά. 3) s. aliquid, ἀνίημί τι. s. manus, ἀνατείνω, αἴρω τὰς χεῖρας. Κατ' ἐξοχὴν ἁ) φύω, φέρω. 'Εκ τούτου παράγω, ἐκφέρω τι. 6') ἀνίημι, ἐῶ τι, 1) ἐπὶ ζώων· submittere vitulos, ἀνιέναι αὔξεσθαι τοὺς μόσχους = οὐ σφάττειν. 2) ἐπὶ φυτῶν. s. prata, ἐῶ αὐξάνεσθαι (οὐκ ἀποκόπτειν) τὸν ἐν τοῖς λειμῶσι χόρτον. 4) καθίημι, καταβάλλω τινὰ ἤ τι. s. me ad pedes, προσπίπτω τινί. μτφ. ἁ) συστέλλω, ταπεινῶ, animum, τὴν ψυχήν. 6') ὑφίημι, συστέλλω. s. orationem, ὑφειμένως λέγω. s. imperium alicui, ὑφίημι, ἐπιτρέπω, παραχωρῶ τινί τὴν ἀρχήν.

sub-mŏleste, ἐπίρ. ὀλίγον χαλεπῶς, δυσχερῶς.

sub-mŏlestus, a, um, ὀλίγον τι δυσχερής, χαλεπός, ὀχληρός.

sub-mŏrōsus, a, um, ὑποδύσκολος, ὀλίγον τι ὀξὺς ἢ θρῖμός.

submōtor, ōris, ὁ. (submoveo) ὁ τὸν ὄχλον ἀναστέλλων.

submōtus, a, um, μ. π. τοῦ

submŏvĕo, mōvi, mōtum, 3. aliquem, ἀποκινῶ, ἀναστέλλω, ἀπε-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

λαύνω, ἐξωθῶ τινα. s. aliquem urbe, ἐκτοπίζω τινὰ ἐκ τῆς πόλεως. Ἐπὶ τῶν ῥαβδούχων· ἀναστέλλειν τὸν ὄχλον, ἐπιτάττειν τῷ ὄχλῳ ὑποχωρῆσαι. 2) μτφ. (ἀπ)εἴργω, κωλύω τινά.

sub-mūto, āre, ὑπαλλάττω.

sub-nascor, nātus sum, nasci, (ποιητ.) ἀμεταθ. ὑπο(φύομαι)γίγνομαι. 2) ἀναφύομαι, κατὰ μικρὸν ἀναφαίνομαι.

subnātus, a, um, μ. π. τ. subnascor.

sub-necto, nexui, nexum, 3. aliquid, ὑπο(ἀνα)δέω τι. 2) προστίθημί τι.

sub-nĕgo, āre, alicui aliquid, ἀναγείω, ἀπαρνοῦμαι πώς τί τινι.

subnexus, a, um, μ. π. τ. subnecto.

subnīsus, a, um, = subnixus.

subnixus, a, um, (μ. π. τ. ἀχρ. subnitor) aliqua re, (ἐπ)ερειδόμενος, στηριζόμενός τινι. Ἐκ τούτου· mentum mitrā subnixus, μίτρα τὴν γένυν συνέχων, ὑποδεδεμένος. 2) μτφ. ἀ) πεποιθώς τινι. β') θαρρῶν, πεποιθώς, ἐνίοτε καὶ ἐπηρμένος, μέγα φρονῶν, victoria, (ἐπὶ) τῇ νίκῃ.

subnūba, ae, θ. (sub-nubo) (ποιητ.) παλλακίς.

sub-nūbŭlus, a, um, ὑπό τι νεφελώδης, ὑπονέφελος.

sŭbo, āre, (sus), ἀμεταθ. (ἐπὶ ζώων καὶ μάλιστα τῶν συῶν) καπρῶ, καπριῶ, καπρίζω· καταφρονητικῶς καὶ ἐπὶ γυναικῶν· βινητιῶ, σπαργῶ.

sŭb-obscēnus, a, um, ὑπαισχρός.

sŭb-obscūrus, a, um, ὑποσκότεινος, ὑπό τι (ὀλίγον τι) σκοτεινὸς ἢ ἀσαφής.

sŭb-ŏdiōsus, a, um, ὑπό τι (ὀλίγον τι) μισητὸς ἢ ὀχληρός.

sŭb-offendo, ĕre, ἀμεταθ. προσκρούω πως, προσκρούω τι.

sŭb-ŏlĕo, ēre, συνήθ. ἀπρόσ. subolet (mihi), ὑποσφραίνομαι, ὑπαισθάνομαί τινος, ὑπονοῶ τι.

sŭbŏles, is, θ. (subolesco) ὑπόφυσις, τὸ ὑποφυόμενον, παραφυάς. 2) μτφ. ἐπὶ ἀνθρ. ἔκγονος, τέκνον, γόνος, γενεά, γένος.

sŭb-ŏlesco, ĕre, (ἀπαν.) ἀμεταθ. ἐπι(γίγνομαι)γενῶμαι.

sŭb-orno, 1. aliquem re, παρασκευάζω, κοσμῶ, (ὑπο)χορηγῶ τινά τινι. 2) μτφ. παρασκευάζω λάθρα τινά, ὑποβάλλω τινά.

subp- = supp-.

sub-rancĭdus, a, um, ὑπό τι (ὀλίγον τι) ταγγός.

sub-raucus, a, um, ὑπόβραγχος, ὀλίγον τι βραγχαλέος.

subrectus, a, um, μ. π. τ. subrigo.

sub-rĕflectus, a, um, ὑπό τι ἀναρρωσθείς, ἀναλαβών πως.

sub-rēmĭgo, āre (ποιητ.) ἀμεταθ. κάτωθεν ἐρέσσω εἴτε κωπηλατῶ.

sub-rēpo, repsi, reptum, 3. ἀμεταθ. ὑφ(προσ)έρπω, ὑφερπύζω. (ποιητ.) s. moenia urbis, ὑφέρπω ὑπὸ τὰ τείχη, ὑπέρχομαι τὰ τείχη τῆς πόλεως. 2) μτφ. (ποιητ.) s. alicui, ὑποδύομαι, ὑπέρχομαί τινα, ἀπαρατηρήτως ἐπιπίπτω κατά τινος. oblivio ei subrepit, λήθη ἐπέρχεται, ὑποδύεται αὐτόν, (ὀλίγον κατ' ὀλίγον λησμονεῖ). quies (ἢ somnus) subrepit oculis ἢ in oculos, ὁ ὕπνος ὑφέρπει τοὺς ὀφθαλμούς.

sub-reptus, a, um, μ. π. τ. subripio.

subrexi πρκ. τ. subrigo.

sub-rīdĕo, rīsi, rīsum, 2. ἀμεταθ. ὑπο(γελῶ)μειδιῶ.

sub-rīdĭcŭle, ἐπίρ. ὑπό τι (ὀλίγον τι) γελοίως.

subrĭgo, καὶ συνήθ. surgo, surrexi, surrectum, 3. (ἀντὶ surrigo ἐκ τοῦ sub-rego). 1) μεταθ. (αἰτ.) ἀνίστημι, αἴρω, ὀρθῶ τινα ἢ τι. 2) ἀμεταθ. ἀνίσταμαι, ἀνορθοῦμαι. s. e lecto, ἢ ἁπλῶς surgo, ἀνίσταμαι ἐκ τῆς κλίνης, ἐκ τοῦ ὕπνου. κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ ῥήτορος· s. ad dicendum, ἀνίσταμαι λέξων. (ποιητ.) surgit ad hos Ajax, τοῖσι δ' ἀνέστη Αἴας. μτφ. ἀ) αἴρομαι,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐγείρομαι, ἄρχομαι λέγ. surgit sol, ὁ ἥλιος ἀνίσχει, ἀνατέλλει. ventus s., ἄνεμος ἐγείρεται. pugna s., ἡ μάχη ἄρχεται. 6') ἐγείρομαι, αἴρομαι, αὐξάνομαι, ὀρθοῦμαι.

sub-ringor,ringi, ἀμεταβ. ὑπαγαγγύζω.

sub-ripĭo = surripio.

sub-rŏgo, 1. aliquem in locum alicujus, συνίστημί τινα (πρὸς ἐκλογὴν) τῷ δήμῳ ἀντὶ ἄλλου τινός.

subrostrāni, ōrum, ἀ. πλ. (sub -rostra), ἄνθρωποι, οἵτινες καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ὑπὸ τῷ rostra, διέτριβον, ὅθεν = ἀγοραῖοι.

sub-rŭbĕo, ēre, ἀμεταβ. (ποιητ.) ὑπέρυθρός εἰμι.

sub-rŭo, rŭi, rŭtum, 3. aliquid, ὑπορύττω, ὑποσκάπτω τι. 2) μτφ. (αἰτ.) ἀνατρέπω, καταλύω τι, (διὰ)φθείρω τινά.

sub-rustĭcus, a, um, ὑπάγροικος.

subrŭtus, a, um, μ. π. τ. subruo.

sub-scrĭbo, scripsi, scripsum, 3. aliquid, ὑπογράφω, κάτωθεν γράφω τι, aliquid statuae, ἐπιγράφω τι τῷ ἀνδριάντι. Ἐπὶ τοῦ κήνσωρος ἡ τιμητοῦ· προσγράφειν τὴν τῆς ἀτιμίας αἰτίαν. Ἐπὶ δίκης· s. dicam alicui ἢ in aliquem, ὑπογράφομαί τινι, δίκην τινὶ λαγχάνω. Ἐπὶ τοῦ συγκατηγόρου· neminem neque suo nomine, neque subscribens accusavit, οὐδενὶ οὔτε αὐτὸς ὑπεγράψατο, οὔτε κλητὴρ ἐπεγράψατο. 2) μτφ. συγκατατίθεμαί τινι, συναινῶ, δοκιμάζω, (ἐπι)κυρῶ τι. 3) s. aliquid, κατα-(ἀπο)γράφω τι.

subscriptĭo, ōnis, ὁ. (subscribo) ὑπο(ἐπι)γραφή. Κατ' ἐξοχήν· ἡ τοῦ τιμητοῦ προσγραφὴ τῆς αἰτίας = ἐπιτίμησις. 2) (συν)ὑπογραφὴ τῆς δίκης εἴτε τοῦ τῆς δίκης γραμματείου. 3) κατα(ἀπο)γραφή.

subscriptor, ōris, ἀ. (subscribo) ὁ συναποφαινόμενος τῷ κυρίως κατηγόρῳ.

subsĕcīvus, a, um, (subseco) ἐπί(ὑπό)λοιπος.

sub-sĕco, secŭi, sectum, āre, (σπαν.) aliquid, ὑπο(ἀπο)τέμνω τι.

subsectus, a, um, μ. π. τ. subseco.

subsecūtus, a, um, μ. π. τ. subsequor.

subsēdi, πρκ. τ. subsido.

subsellĭum, ĭi, οὐ. (sub-sella) ἑδώλιον, βάθρον, ἰδίως τὸ ἐν θεάτρῳ, βουλευτηρίῳ ἢ ἐν δικαστηρίῳ. ὄθεν μτφ. τὸ δικαστήριον ἢ ἡ δίκη.

sub-sĕquor, secūtus ἢ sequūtus sum, sĕqui, aliquid, ἐφέπομαι, ἑξῆς ἕπομαί τινι. 2) μτφ. (ἐφ)-έπομαι, ἀκολουθῶ τινι, μιμοῦμαί τινα, συγκατατίθεμαί τινι.

subsĭcīvus, = subsecivus.

subsĭdĭārĭus, a, um, (subsidium) ἐπίτακτος, ἐπιτεταγμένος, ἔφεδρος, ἐφεδρείας τάξιν ἐν μάχῃ ἔχων· καὶ ὡς οὐσ. -rĭi, οἱ ἐφεδρεύοντες.

subsĭdĭor, āri, (subsidium) ἀμεταβ. ἐφεδρεύω, ἐφεδρείας τάξιν ἐν μάχῃ ἔχω.

subsĭdĭum, ĭi, οὐ. (subsido) ἐπίταγμα, ἐπιβοήθεια, ἔφεδροι, οἱ ἐπίτακτοι (ὄπισθεν τῆς παρατάξεως τεταγμένοι πρὸς ἐπικουρίαν τῶν καμνόντων). 2) βοήθεια, ἐπικουρία. subsidio alicui venire, ἐπι-(βοηθεῖν)κουρεῖν τινι. 3) βοήθημα, ἐπικούρημα, ὠφέλημα. 4) κατα-(φυγὴ)φύγιον.

sub-sīdo, sēdi, sessum, 3. ἀμεταβ. καθέζομαι, καθίζομαι, ἐπὶ ζώων· ὀκλάζω. 2) ὑφιζάνω, κάθημαι. (ποιητ.) flumina subsidunt, οἱ ποταμοὶ συστέλλονται, ταπεινοῦνται, ὑποχωροῦσιν. Ἐκ τούτου· μτφ. μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι. 3) ἐπὶ θηλέων ζώων· equae maribus subsidunt, αἱ ἵπποι τοῖς ἄρρεσιν ὑπο(κλίνονται)βάλλονται, ὑπὸ τῶν ἀρρένων ὀχεύονται. 4) κάθημαι, διατρίβω (κατα)μένω.

subsignāni = vexillarii.

sub-signo, 1. (σπαν.) ὑπο(σημαίνω)γράφω τι. 2) σημειῶ, κατα-(ἀπο)γράφω τι. 3) ὑπιαχνοῦμαί τι.

subsĭlĭo, sĭlŭi ἢ silii, īre, (sub

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

-salio) ἀμεταθ. (ἀνα)πηδῶ, ἀνάλλομαι.

sub-sisto, stĭti, ĕre. 1) ἀμεταθ. ἀ) ὑφ(ἐφ)ίσταμαι, ἐπέχω,μένω. Καὶ ἐπὶ πραγμάτων=(ἐφ)ίσταμαι, παύομαι· ἐπὶ λόγου· s (in dicendo), ἐπέχω (τῷ λόγῳ) ϐ') διατρίϐω, (ἀνθ)ίσταμαι, ἀντέχω τινί. periculis, ὑπομένειν τοὺς κινδύνους. 2) μεταϐατ. ὑφίσταμαι, (ὑπο)μένω τινά, ἀνθίσταμαί τινι.

subsōlānus, a, um, (sub-sol) ἀνατολικός. ὡς οὐσ. ἀ. (ὑπον. ventus) ὁ ἀπηλιώτης (ἄνεμος).

sub-sortĭor, tītus sum, īri, μόνον μετὰ τ. judicem, κλήρῳ ἀντικαθίστημι δικαστήν. Ἐκ τούτου

subsortītĭo, iōnis, θ. (subsortior) ἡ διὰ κλήρου ἀντι(ὑπο)κατάστασις.

substantĭa, ae, θ. (substŏ) ὑπόστασις, ὕπαρξις, οὐσία.

sub-sterno, strāvi, strātum, 3. aliquid alicui, ὑπο(στρώννυμι)ϐάλλω τί τινι. μτφ. s. aliquid alicui, ὑπο(ϐάλλω)τάττω τί τινι. 2) aliquid re, ὑπο(κατα)στρώννυμι, στρώννυμί τί τινι.

substĭti πρκ. τ. subsisto.

substĭtŭo, stĭtŭi, stitūtum, 3. (sub-statuo), aliquid alicui, ὑπο(τίθημι) ϐάλλω τί τινι ἢ ὑπό τι. μτφ. s. aliquid animo ἢ oculis meis, φαντάζομαί τι. 2) aliquem (ἢ aliquid) alteri ἢ pro altero ἢ in locum alterius, ὑπο(ἐπι)καθιστημί τινά τινι, ἀντικαθιστάναι τινά τινος. 3) ἐφίστημι, ἐπιτάττω.

substitūtus, a, um, μ. π. τ. substituo.

sub-sto, āre, ἀμεταθ. ὑπάρχω, ὑφίσταμαι.

substrātus, a, um, μ. π. τ. substerno.

substrāvi πρκ. τ. substerno.

substrictus, a, am, (ποιητ). συνεσταλμένος, στενὸς ἰσχνός. μ. π. τοῦ

sub-stringo, strinxi, strictum, 3. (ποιητ.) aliquid, ὑπο(σφίγγω) δέω τι. (ποιητ). s. aures, ἐπορθιάζω, ὀρθὰ ἵστημι τὰ ὦτα. 2) μτφ. συστέλλω, κατέχω τι.

substructĭo, iōnis, θ. (substruo). ὑπο(σκευὴ)ϐολή, θεμέλιον, κρηπίς.

substructus, a, um, μ. π. τοῦ

sub-strŭo, struxi, structum, 3. aliquid, ὑποικοδομῶ, ὑποτειχίζω.

sub-sum, subesse, ŭi, ὑπειμι. alicui rei, ὑπεῖναί τινι ἢ εἶναι ὑπό τι. μτφ. ὑπεῖναί τινι. causa subest, αἰτία ὕπεστι. spes subest, ἐλπὶς ὑπάρχει. 2) ὕπειμι, ἐγγύς εἰμι. nox subest, ἡ νὺξ ἐπέρχεται.

subsūtus, a, am, (μ. π. τ. ἀχρ. subsuo) ὑπορραφὴς ὑπερραμμένος.

subtēmen, ĭnis, οὐ. (ἀντὶ subtexĭmen ἐκ τ. subtexo) κρόκη, ῥοδάνη, ἐρυφή. 2) (ποιητ.) ἡ κρόκη, μίτος, τὸ νῆμα. μτφ. τὸ νῆμα τῶν Μοιρῶν.

1. subter, ἐπίρ. κάτωθεν, ὑποκάτω.

2. subter, πρόθ. μετ' αἰτ. ἢ ἀφ. κάτωθέν τινος, ὑπό τινος, ὑπό τι.

subter-cŭtānĕus, a, um, (cutis) ὑπὸ τὸ δέρμα ὤν.

subter-fŭgĭo, fūgi, fŭgĭtum, 3. alicui, ὑποφεύγω τινά, ὑποχωρῶ τινι. 2) συνήθ. s. aliquid, ὑπο(ὑπεκ)φεύγω, ὑπεκ(τρέχω,λίνω)φεύγω τι, ὑπεκχωρῶ τινι.

subter-lābor, lapsus sum, lābi, aliquid, ὑπορρέω ἢ ῥέω ὑπό τι. 2) ὑπο(ὑπεκ,διὰ)φεύγω.

subterrānĕus a, um, (sub-terra) ὑπόγειος, καταχθόνιος.

sub-texo, texŭi, textum, 3. aliquid alicui rei, ὑφαίνω τι κάτωθέν τινος. μτφ. ὑπο(καλύπτω) πετάννυμί τί τινι. Ἐκ τούτου· ἀ) (κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ λόγου· προσ(ὑφαίνω) τίθημί τί τινι. ϐ') ὑφαίνω, κατασκευάζω τι.

subtextus, a, um, μ. π. τ. subtexo

subtĭlis, e, (lior, lissimus) (sub-tela) λεπτός, ἰσχνός. 2) ἐπὶ γεύσεως· λεπτός, ὀξύς. 3) μτφ. ἀ) λεπτός, ἀκριϐής, ϐ') ἀκριϐής, λεπτομερής. γ') ἐπὶ λόγου· ἰσχνός, συνεσταλμένος, ἁπλοῦς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

subtīlĭtas, ātis, θ. (subtilis) λεπτότης. μτφ. α) ἀκρίβεια, ὀξύτης. β') ἐπὶ λόγῳ· ἡ ἰσχνότης, ἁπλότης.
subtīlĭter, (lius, lissime) ἐπίρ. (subtilis) λεπτῶς, μτφ. α) ἀκριβῶς, λεπτομερῶς. β') ἐπὶ λόγου· ἰσχνῶς, ἁπλῶς.
sub-tĭmĕo, ēre, ὀλίγον φοβοῦμαι.
subtractus, a, um, μ. π. τοῦ
sub-trăho, traxi, tractum, 3. aliquid alicui, ὑφ(αιρῶ)αιροῦμαί τί τινος, s. aliquem, ὑπεξάγω τινὰ ἔκ τινος. s. oculos, ἀποστρέφω τοὺς ὀφθαλμούς. s. me, ὑπ(άγω)-εξέρχομαι. 2) s. me alicui rei, ὑπεκ(φεύγω, κλίνω) τρέπομαί τι.
sŭb-turpĭcŭlus, a, um, ὑποκ. τοῦ
sub-turpis, e, ὑπαισχρος.
subtus, ἐπίρ. (sub) (σπαν. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀρχ.) κάτωθεν, ὑποκάτω.
sŭbūcŭla, ae, θ. (ὡς ἀπό τινος subuo πρβλ. exuo, induo) ὑποχίτων, ὑπενδύτης, ὑπένδυμα.
sūbŭla, ae, θ. τὸ ὄπεας, ὑπήτιον, ῥάφιον.
Sŭbūra, ae, θ. Σοβώρα, μία τῶν ἐν Ῥώμῃ ὀδῶν, ἔνθα ἐκτὸς ἄλλων ᾠδείων ἐπωλοῦντο, καὶ ἔνθα πόρνοι κατῴκουν. Ἐκ τούτου -rānus, a, um, Σοβωρανός.
sŭburbānĭtas, ātis, θ. (suburbanus) ἡ τῆς πόλεως ἐγγύτης.
sŭb-urbānus, a, um, προάστειος. 2) ἐγγὺς τῆς πόλεως ἢ περὶ τὴν πόλιν (Ῥώμην) κείμενος. ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. τὸ προάστειον χωρίον ἢ κτῆμα. ᾗ -ni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ περίοικοι.
sŭburbĭum, ĭi, οὐ. (sup-urbs) προάστειον.
sŭb-urgĕo, ēre, aliquid, προσαρράτω, προσάγω τι.
Suburra = Subura.
subus, δοτ. καὶ ἀφ. τ. sus.
subvectĭo, iōnis, θ. (subveho) παρα(προσ)κομιδή.
sub-vecto, āre, (ποιητ.) aliquid, προσ(παρα,ἐπι)κομίζω τι.
subvectus, a, um, μ. π. τ.
sub-vĕho, vexi, vectum, 3. aliquid, ἀνακομίζω, ἀνὰ τὸν ποταμὸν κομίζω τι. 2) καθόλου· κομίζω τι.
sub-vĕnĭo, vēni, ventum, 4. ἀμεταβ. alicui, ἐπι(βοηθῶ) κουρῶ τινι.
subventūrus, a, um, μ. μέλ. τ. subvenio.
sub-vĕrĕor, ēri, ὑπό τι (ὀλίγον τι) φοβοῦμαι.
subversus, a, um, μ. π. τ.
sub-verto, verti, versum, 3. aliquid, ἀνα(τρέπω)στρέφω τι. 2) μτφ. κατα(στρέφω)λύω, ἀφανίζω τι.
subvexi, (πρκ. τ. subveho).
subvexus, a, um, (subveho) ἀνω-φερής, ἀνάντης.
sub-vŏlo, āre, ἀμεταβ. ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.
sub-volvo, ĕre, (ποιητ.) ἀνακυλινδῶ τι.
succēdānĕus, a, um, (succedo) διάδοχος, ἀντίτινος κατασταθείς.
suc(b)-cēdo, cessi, cessum, 3. ἀμεταβ. alicui, ὑπέρχομαί τινι ἢ ὑπό τι. s. tecto, ὑπέρχομαι στέγην = εἰσέρχομαι εἰς οἰκίαν. Ἐκ τούτου μτφ. = ὑπο(δύομαι)δέχομαί τι. 2) (ποιητ.) ἐκ(ἀνα)βαίνω, coelo, πρὸς τὸν οὐρανόν. 3) πάρ(πρόσ)ειμι, πλησιάζω. s. ad moenia ἢ moenibus, πρόσειμι, χωρῶ ὑπὸ τὰ τείχη. Ἐκ τούτου μτφ. α) (προ)χωρῶ, ἀποβαίνω. συνηθ. ἀπρόσ. succedit mihi bene, καλῶς (προ)-χωρεῖ μοι. succedit coeptis, τὰ ἐπιχειρήματα προχωρεῖ. 4) in locum alicujus ἢ alicui, διαδέχομαί τινα. 5) ἐφέπομαι, ἕπομαι ἐξῆς τινι.
succendo, cendi, censum, 3. (sub -candeo) aliquid, ὑφάπτω, ὑποκαίω τι. μτφ. s. aliquem, ὑφάπτω τινά πάθει τινί.
succensĕo, censŭi, censum, 2. (succensus) alicui, ὀργίζομαι, χαλεπαίνω, ἀγανακτῶ τινι. καὶ μετὰ τοῦ quod ἢ μετ' αἰτ. καὶ ὑποτ.
succensus, a, um, μ. π. τ. succendo.
1. succentŭrĭo, 1. (sub-centurĭa) (ἀρχ.) ἀποκαθίσταμαι εἰς ἀνα-

πλήρωσιν λόχου καὶ καθόλου s. aliquem, ἀντικαθίσταμαί τινα.
2. succentŭrĭo, ōnis, ἀ. ὑπολοχαγός.
successi, πρκ. τ. succedo.
successĭo, ōnis, ὁ. (succedo) (ἀντι)κατάστασις, διαδοχὴ ἀρχῆς κ.τ.τ.
successor, ōris, ἀ. (succedo) διάδοχος.
1. successus, a, um, μ. π. τ. succedo.
2. successus, ūs, ἀ. (succedo) ἔφοδος, τὸ προσέρχεσθαι. 2) ἡ διαδοχὴ (ἐξακολούθησις), καλὴ προχώρησις, εὐπραγία, εὐτυχὴς ἔκβασ.ς.
succīdāněus, a, um, = succedaneus.
succīdĭa, ae, θ. (succido 2) τεταριχευμένη κωλῆ χοίρου.
1. succīdo, cīdi, ĕre (sub-cado) ἀμεταθ. (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ποιητ.) sub aliquid, ὑποπίπτω, πίπτω ὑπό τι. 2) ὑφ(συν)ιξάνω, ὑφίζω, συμπίπτω.
2. succīdo, cīdi, cīsum, 3. (sub-caedo) aliquid, ὑπο(ἐπι)κόπτω τι. 2) (ἀπό)τέμνω τι.
succĭdŭus, a, um, (succido 1) (ποιητ.) συμ(κατα)πίπτων.
succinctus, a, um, μ. π. τοῦ
suc(b)-cingo, cinxi, cinctum, 3. 1) (ποιητ.) aliquid, ὑπο(ἀνα, περι)ζώννυμί τι. ἡ μτχ. succinctus, ά) ὑπ(ἀν)εζωσμένος. β') μτφ. παρεσκευασμένος, armis, ὅπλοις.
succĭno, ĕre, (sub-cano), (ποιητ.) alicui, προσάδω τινί.
succinxi, πρκ. τ. succingo.
succisivus = subsicivus.
succīsus, a, um, μ. π. τ. succido 2.
succlāmātĭo, ōnis, ὁ. (succlamo) ὑπο(ἐπι)φώνησις, ἐπιβόησις.
suc(b)-clāmo, 1. ὑποφωνῶ, ἐπι(φωνῶ)βοῶ (πρὸς ἔπαινον ἢ τοὐναντίον), alicui aliquid, τινί τι. ἀπρασ. succlamatum est, ἐπεφώνησαν.
succo = suco.
suc(b)-cresco, crēvi, crētum, 3. ἀμεταθ. ὑπο(φύομαι)γίγνομαι, ἐπι(φύομαι)γίγνομαί τινι. 2) ἐπαυξάνω, ἐπίδοσιν λαμβάνω.
succubŭi, πρκ. τοῦ
succumbo, cŭbŭi, cubĭtum, 3 (sub-cubo) ἀμεταθ. κατα(κλίνομαι)πίπτω. 2) alicui, ὑπείκω τινί, ἡττῶμαί τινος.
suc(b)-curro, curri, cursum, 3. alicui, ὑποτρέχω τινί, γίγνομαι ἡ χωρῶ ὑπό τι. 2) alicui, βοηθῶ, ἐπικουρῶ τινι· 3) succurrit mihi aliquid, ἐπέρχεταί, παρίσταταί μοί τι.
succursūrus, a, um, μ. μέλ. τ. succurro.
succus = sucus.
succussi, πρκ. τ. succutio.
succussus, a, um, μ. π. τοῦ
succŭtĭo, cussi, cussum, 3. (sub-quatio) (ποιητ.) aliquid, ὑπο(ἀνα)σείω τι.
sūco, ōnis, ἀ. (sugo) (ἀρχ.) τοκογλύφος, ἐκμυζητής.
sūcŭla, ae, θ. 1) ὑποκ. τ. sus. 2) κατὰ πλ. Suculae, αἱ Ὑάδες (ἄστρον). 3) τροχαλία (μηχανήτις).
succus, i, ὁ. (συγγεν. τῷ sugo) χυλός, χυμός. Ἐκ τούτου· ά) τὸ ποτόν, φάρμακον. β') πᾶν ὑγρόν. π. χ. οἶνος, ἔλαιον κ.τ.λ. 2) μτφ. ά) ἐπὶ διανοίας ἢ λόγου· τὰ νεῦρα, ἡ εὐτονία, ῥώμη, ἰσχύς, δεινότης. β') (ποιητ.) = γεῦσις.
sūdārĭum, ĭi, οὐ. (sudo) (ποιητ.) καψιδρώτιον, ῥινόμακτρον.
sūdātĭo, ōnis, θ. (sudo) ἵδρωσις. 2) πυριατήριον.
sūdes ἡ sūdis, (ἡ ὀνομ. ἄχρηστος) is, θ. σκόλοψ, κάμαξ, πάσσαλος.
sūdo, 1. 1) ἀμεταθ. ἱδρόω. ὅθεν s. aliqua re, ἀφιδρῶ, ἀποστάζω τι. β') ἀπο(κατα)στάζω. μτφ. ἱδρῶ, κάμνω, μοχθῶ, πονῶ. 2) μεταθ. ά) s. aliquid, ἀποστάζω τι. β') σὺν ἱδρῶτι ἐργάζομαί τι, μοχθῶ, πονῶ τι.
sūdor, ōris, ἀ. (sudo) ἱδρώς. μτφ κάματος, μόχθος.
sūdus, a, um, (se-udus) ἄβροχος,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἄνυδρος. 2) αἰθριος, ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. ἡ αἰθρία, εὐδία.

suērunt, συγκεκ. ἀντὶ sueverunt.

sues, πλ. τ. sus.

sŭēo, ēre, ἀμεταβ. εἴωθα, εἴθισμαι.

sŭesco, suēvi, suētum, 3. (ἐναρκτ. τ' sueo) ἀμεταβ. ἐθίζομαι. suēvi, εἴωθα.

Sŭessa, ae, θ. Σούεσσα. 1) πόλις τῶν Αὐσόνων ἐν Καμπανίᾳ = s. Aurunca. Ἐκ τούτου· Suessanus, a, um, τῆς Σουέσσης. 2) πόλις τῶν Οὐόλσκων ἐν Λατίῳ = S. Pometia.

Sŭessiōnes, um, ἀ. πλ. Σουεσσιῶνες, ἔθνος τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.

suētus, a, um, εἰθισμένος. (μ. π. τ. suesco).

Sŭēvi, ōrum, ἀ. πλ. Σουῆβοι, Σόηβοι, ἔθνος Γερμανικόν. Ἐκ τούτου· ἀ) Suēvus, a, um, τῶν Σοήβων. καὶ ὡς οὐσ. -va, ae, θ. β') Suēvĭa, ae, θ. Σοηβία, ἡ χώρα τῶν Σοήβων. γ') Suevĭcus, a, um, = Suevus.

suēvi, πρκ. τ. suesco.

suffēci, πρκ. τ. sufficio.

suffectus, a, um, μ. π. τ. sufficio.

sūffes, ĕtis, ἀ. (φοινικικὴ λέξις) ἡ μεγίστη ἀρχὴ (ἄρχων) ἐν Καρχηδόνι.

suffarrānĕus, a, um, (sub-far) σιταγωγός.

suf(b)-fĕro, sufferre, aliquid, ὑπο(προσ)φέρω, παρέχω τι. s. me, ὀρθοῦμαι. μτφ. ἀ) ὑπο(φέρω)μένω, πάσχω τι. β') ὑρίσταμαι, καρτερῶ, ἀνέχομαί τι.

suffes = sufes.

suffĭcĭens, ntis, μ. ἐν. τ. sufficio.

suffĭcĭenter, ἐπίρ. (sufficiens) ἀποχρώντως, (ἐξ)ἀρκούντως.

suffĭcĭo, fēci, fectum, 3. (sub-facio) Α') μεταβ. aliquid, ὑποτίθημι τι. (ποιητ.) oculi sanguine suffecti, ὀφθαλμοὶ ὕφαιμοι. 2) aliquid alicui, ἐπαρκῶ, παρέχω τί τινι. animum alicui, ἐμποιῶ τινι θάρρος. 3) aliquem alicui ἢ in locum alicujus, ὑπο(ἐπι)καθίστημι τινά τινι, καθίστημί τινα ἀντί τινος. suffectus consul, ὁ ἐπικατασταθεὶς ὕπατος (ὁ ἀντὶ ἀποθανόντος ἀποδειχθεὶς ὕπατος). Β') ἀμεταβ. (ἐξ)ἀρκεῖν, ἀποχρῆν. alicui ἢ adversus aliquem, τινί. μετ' ἀπαρ. = οἷός τέ εἰμι.

suf(b)-fīgo, fixi, fixum, 3. aliquid alicui, ἀνα(προσ)πήγνυμι, προσάπτω, ἀναρτῶ τί τινι. (ποιητ.). s. aliquem cruci, ἢ (ποιητ.) in cruce ἢ in crucem, (ἀνα)σταυρῶ τινα.

suffīnem, ĭnis, οὐ. (ποιητ.) καὶ

suffīmentum, i, οὐ. (suffio) κάπνισμα, θυμίαμα.

suffĭo, fīvi ἢ fĭi, fītum, 4. (sub ἢ τ. ἀχρ. fio, θύω) aliquid, (ὑπο)καπνίζω, (ὑπο)θυμιῶ τι. (ποιητ.) θερμαίνω τι.

suffītĭo, iōnis, θ. (suffio) ὑποκαπνισμός, κάπνισις. 2) (ὑπο)θυμίασις.

suffītus, a, um, μ. π. τ. suffio.

suffixus, a, um, μ. π. τ. suffigo.

sufflāmen, ĭnis, οὐ. ἐποχλεύς, τροχοπέδη. μτφ. = τὸ κώλυμα, τὸ ἐμπόδιον.

sufflātus, a, um, ὑπ' ὀργῆς ὀγκωθείς, ὠργισμένος. 2) ὑπερήφανος, μ. π. τοῦ

suf(b)-flo, 1. aliquid, ὑπο(ἀνα)φυσῶ τι. μτφ. s. me alicui, ὀργίζομαι κατά τινος, ὑπ' ὀργῆς ὀγκοῦμαι.

suffōco, 1. (sub-faux) aliquem, (ἀπο)πνίγω τινά, καὶ καθόλου. s. urbem, λιμαγχονῶ τὴν πόλιν, λιμῶ ἐκτήκω, αἱρῶ τὴν πόλιν.

suf(b)-fŏdĭo, fōdi, fossum, 3. aliquid, ὑπορύττω, ὑποσκάπτω τι. 2) aliquem, διελαύνω, δια(τρυπῶ)πιτρώσκω τινά.

suffossus, a, um, μ. π. τ. suffodio.

suffrāgātĭo, iōnis, θ. (suffragor) σύστασις, ἔπαινος.

suffrāgātor, ōris, ἀ. (suffragor) σύμψηφος, σπουδαστής, ὁ ὑπέρτινος.

suffrāgātōrĭus, a, um, (suffragator) ὁ συνιστῶν, ἐπαινῶν.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

suffrāgĭum, ĭi, οὐ. (suffringo κλάσμα κεράμου ἢ ὄστρακον), ψῆφος. ὅθεν ά) ἡ ψῆφος, ἡ γνώμη. **s. inire, ferre,** φέρειν (τιθέναι) τὴν ψῆφον, ψηφίζεσθαι. **in s. mittere,** τὰς ψήφους ἀναδιδόναι, ἐπιψηφίζειν. **testarum suffragium,** ὁ ὀστρακισμός, μτφ. ἡ ψῆφος, ὁ ἔπαινος, ἡ συναίνεσις. β') ἡ ψῆφος, τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφίζειν.

suffrāgo, ĭnis, θ. (sub-frango) γόνυ ἢ ἰγνύα τῶν ὀπισθίων ποδῶν.

suffrāgor, 1. (suffragium) **alicui,** ψηφίζομαί τινι, σύμψηφός τινί εἰμι. 2) μτφ. ἐπαινεῖν, εὐνοεῖν, ἐπικουρεῖν τινι.

suffringo, frēgi, fractum, 3. (sub-frango) **aliquid,** ὑποκλῶ, κάτωθεν θραύω, συντρίβω τι.

suffūdi, πρκ. τ. suffundo.

suf(b)-fŭgĭo, ĕre, 1) ἀμεταδ. φεύγω ὑπό τι, καταφεύγω εἴς τι. 2) μεταβ. (αἰτ.) ὑπεκφεύγω τινὰ ἢ τι.

suffŭgĭum, ĭi, οὐ. (suffugio) (ποιητ.) κατα(φυγή)φύγιον

suf(b)-fulcĭo, fulsi, fultum, 4. **aliquid aliqua re,** ὑποστυλῶ, (ὑπο)στηρίζω τί τινι.

suf(b)-fundo, fūdi, fūsum, 3. **aliquid,** ὑποχέω τι. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παθ. ὑπορρέω. **pallor suffunditur,** ὠχριῶ. 2) **aliquid aliqua re,** ὑποχέω τινί τι, βρέχω, χρωματίζω τί τινι. **s. lumina rore,** δάκρυον ὑποτρέχει τὰ ὄμματα. **oculi suffusi cruore,** ὄφαιμοι ὀφθαλμοί. **suffunditur ora rubore,** ἐρύθημα καταγείται τῶν παρειῶν, ἐρυθριᾷ ὑπ' αἰδοῦς. μτφ. **animus nulla malevolentia suffusus est,** οὐδεμία κακόνοια ὑποκέχυται τῇ ψυχῇ.

suffūsus, a, um, μ. π. τ. suffundo.

Sŭgamber, ĕris. Sigamber.

sug(b)-gĕro, gessi, gestum, 3. **aliquid,** ὑπο(τίθημι)βάλλω τι. 2) ἐπικομίζω τι. Ἐκ τούτου· ά) φέρω, παρέχω τι. β') μτφ. αἴτιός τινός εἰμι, κατασκευάζω τι. 3) ποιῶ διαδεχόμενον τινὰ ἤ τι.

suggestum, i, οὐ. (suggero) χῶμα, ὕψωμα, ὄψις. 2) βῆμα, κατ' ἐξοχὴν τῶν ῥητόρων.

1. **suggestus**, ūs, ά. = suggestum.

2. **suggestus**, a, um, μ. π. τ. suggero.

suggill- = sugill-.

sug(b)-grandis, e, ὑπό τι μέγας, ἐπιεικῶς μέγας, εὐμεγέθης.

suggrunda, ae, θ. γεῖσον, θριγκός.

sūgillātĭo, ōnis, θ. (sugillo) ὑπώπιον, πελίδνωμα. 2) μτφ. προπηλακισμός, ὕβρις.

sūgillo, 1. (αἰτ.) ὑπωπιάζω, τινὰ ἢ τι. 2) μτφ. προπηλακίζω, ὑβρίζω τινά.

sūgo, suxi, suctum, 3. **aliquid,** ἐκ(πο)μυζῶ, μυζῶ τι. 2) θηλάζομαι. **s. mammam,** θηλάζω τὸν μαστόν.

1. **sŭi, sibi, se** εἴτε **sese,** ἐν. καὶ πλ. οὗ, οἱ, ἑ. σφῶν, σφίσι, σφᾶς ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτῶν. **semet, ipse,** αὐτὸς ἑαυτόν. **ad (apud) se,** πρὸς ἑαυτὸν (ἢ πρὸς αὐτὸν) παρ' ἑαυτῷ. **inter se,** ἑαυτοῖς, ἀλλήλοις, πρὸς ἀλλήλους. **quid sibi, vult?** τί ποτε βούλεται; **suo sibi tempore,** ἐν τῷ οἰκείῳ χρόνῳ.

2. **sui**, τ. suus.

3. **sui**, δοτ. τ. sus.

sŭīle, is, οὐ. (sus) συφεός, συσφόρβιον, σταῦλος χοίρων.

sŭillus, a, um, (sus) (σ)ὔειος, χοίρειος.

1. **suis**, γεν. τ. sus.

2. **suis**, δοτ. ᾖ ἀφ. τ. suus.

Sulcĭtāni, ōrum, ἀ. πλ. κάτοικοι πόλεώς τινος τῆς Σαρδινίας.

sulco, 1. (sulcus) **aliquid,** αὐλακίζω τι. 2) μτφ. δια(τέμνω)πλέω τι. 3) (ποιητ.) ῥυτιδῶ τι.

sulcus, i, ά. ὀλκός, αὖλαξ. (ἀρότρου). 2) μτφ. ά) ἀροτρίασις. β') σκάμμα, τάφρος, χάραγμα. 3) ὀλκὸς μετεώρου φαινομένου. 4) αὖλαξ ἣν ἡ ναῦς πλέουσα τῇ θαλάττῃ ἐγγαράττει, ἴχνη.

sulfur, ŭris, οὐ. θεῖον.

sulfŭrātus, a, um, (sulfur) θειώδης.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

sulfŭrĕus, a, um, (sulfur) τοῦ θείου, ἐκ θείου, θειώδης.
Sulla, ae, ἀ. Σύλλας, ὄνομα οἰκογενειακὸν τῆς Κορνηλίας γενεᾶς. Ἐκ τούτου· ἀ) -lānus, a, um, τοῦ Σύλλα. ὡς οὐσ. -lāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Σύλλα. β') -lāturio, īre, τὸν Σύλλαν μιμοῦμαι.
Sulmo, ōnis, ἀ. Σουλμών, πόλις τῶν Πελιγνῶν ἐν τῇ Μέσῃ Ἰταλίᾳ. Ἐκ τούτου· -monensis, e, τοῦ Σουλμών. καὶ ὡς οὐσ. -monenses, ium, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
sulph-=sulf-.
Sulpĭcĭus, a, um, Σουλπίκιος, τοῦ Σουλπικίου, Ῥωμ. τινος γένους.
sultis=si vultis.
sum, fŭi, esse, Α') (ὡς ἁπλοῦν συνδετικόν). εἰμί. Καὶ 1) esse alicujus, εἶναι (κτῆμα, ἴδιον, ἔργον, καθῆκον κ.τ.τ.) τινός. s. Philippi, τοῦ Φιλίππου εἰμί, τὰ τοῦ Φιλίππου φρονῶ. suarum rerum erant, τῶν ἑαυτῶν ἐπεμελοῦντο. adolescentis est, τῷ νέῳ προσήκει. 2) esse alicui rei, (πρὸς δήλωσιν τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς χρησιμότητος πράγματός τινος) εἶναι, παρέχειν, φέρειν τινί τι, εἶναι τινὶ αἴτιόν τινος, ἐπιτήδειον εἶναι πρός τι. esse alicui auxilio, ἐπικουρίαν τινὶ φέρειν. hoc detrimento nobis est, τοῦτο ἐπὶ βλάβῃ ἡμῶν γίγνεται, βλάβην ἡμῖν παρέχει. esse oneri ferendo, ἐπιτήδειον εἶναι φορτίον φέρειν. 3) esse in alipua re, εἶναι ἐπὶ (ἔν) τινι, ἀναρτᾶσθαι εἴς τι ἢ ἔκ τινος. omnis spes in impetu est equitum= πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἐκ τῆς τῶν ἱππέων ἐφόδου ἐξαρτᾶται. 4) esse alicujus rei ἢ aliqua re (ἐπὶ μέρους) εἶναι ποιόν, ἔχειν τι. ejus aetatis ἢ ea aetate esse, τῆς αὐτῆς ἡλικίας εἶναι, τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν. res multi laboris est, τὸ πρᾶγμα πολλῶν ἐστι πόνων. magno animo esse, εὐθαρσῶς (θαρρούντως) ἔχειν. magni ssse, πολλοῦ ἄξιον εἶναι, πολλοῦ τιμᾶσθαι. Β') (ὡς ὑπαρκτικὸν) εἰμί, ὑπάρχω. ἐπὶ τόπου· sum Romae, ἐν Ῥώμῃ εἰμί, γίγνομαι. ab aliquo loco esse, μακρὰν τόπου τινός κεῖσθαι. in laudibus sum, ἐπαινοῦμαι. in spe sum, ἐν ἐλπίδι εἰμί, ἐλπίζω. κατ' ἐξοχήν· μετὰ προθ. esse cum aliquo, εἶναι, διάγειν μετά τινος. est mihi aliquid cum aliquo, ἐστί μοι πρός τινα. esse ab aliquo, εἶναι πρός τινος, φρονεῖν τά τινος, πάσχεσθαι σύν τινι ϰτλ. esse in locum, εἶναι, ἀφικνεῖσθαι εἰς τόπον. 2) est (sunt) qui dicat (dicant) ἔστι τις ὅς φησι, εἰσί τινες οἵ φασι. (ποιητ.) est quibus, ἔστιν οἷς. 3) id est, hoc est, τοὐτέστι, δηλαδή. 3) εἶναι, γίγνεσθαι, συμβαίνειν. ὅθεν est, ἔστι, οὕτως ἔχει. sit ita ἢ esto, ἔστω, εἶεν. est μετὰ τοῦ ut καὶ ὑποτ. ὄντως, si est ut dicat, εἰ ὄντως λέγει. est, μετ' ἀπαρ. ἔστιν, ἐξεστιν, δυνατόν. est ubi ἢ quum, ἔσθ' ὅπου, ἔστιν ὅπου.
sūmen, ĭnis, οὐ. (ἀντὶ sugimen, ἐκ τ. sugo) οὖθαρ, κατ' ἐξοχὴν τῆς συός. 2) (ποιητ.)=ἡ σῦς, ὑός.
summa, ae, θ. (τ. summus) (ὑπον. res) τὸ κεφάλαιον, τὸ ὅλον, τὸ κυριώτατον, ἡ κεφαλή, κορυφή. s. rei ἢ virium, ἡ κυρία δύναμις. summae rei praeerat, τὴν μεγίστην ἀρχὴν εἶχε. s. imperii, ἡ ἀνωτάτη ἀρχή, ἐξουσία. 2) τὰ ὅλα, τὰ ὅλα πράγματα. s. exercitus ἢ rerum, ὁ ὅλος στρατός. discrimem summae rerum, ὁ τῶν ὅλων κίνδυνος. ad summam ἢ in summa, ὡς ἐν κεφαλαίῳ, ἁπλῶς εἰπεῖν. 3) τὸ ὅλον, τὸ σύνολον, τὸ σύμπαν, τὸ κεφάλαιον (λογισμοῦ, ἀριθμοῦ, ἀργυρίου, ϰτλ.)
summārĭum, ĭi, οὐ. (summa) ἐπιτομή, κεφαλαιώδης λόγος.
summātim, ἐπίρ. (summa) κεφαλαιωδῶς, συλλήβδην. 2) ἀκροθιγῶς, ἐπιπολαίως.
summe, ἐπίρ. (summus) ἄκρως, εἰς ἄκρον, σφόδρα, τὰ μάλιστα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

summergo, summitt-, ἴδ. subm-.
summŏpĕre ἡ summo opere, ἐπίρ. εἰς ἄκρον, τὰ μάλιστα, ἐσχάτως.
summovĕo = submoveo.
summus, a, um, ἴδ. superus.
summuto = submuto.
sūmo, sumpsi ἢ sumsi, smptum ἢ sumtum, 3 (sub-emo) (αἰτ.) λαμβάνω τινὰ ἤ τι. s. cibum, προσφέρομαι τροφήν. s. venenum, προσφέρομαι, πίνω φάρμακον. s. pecuniam (mutuam) δανείζομαι χρήματα. Ἐπὶ λόγου· προφέρω, μνημονεύω τι. ὄθεν, (ὑπο)τίθεμαι, ὑπολαμβάνω τι. 2) μτφ. α) καθόλου· s. supplicium de aliquo, δίκην παρά τινος λαμβάνω. β') λαμβάνω, αἱροῦμαι, ἐκλέγω τινά. s. diem, τάττω, ὁρίζω ἡμέραν. γ') ἀναλαμβάνω, αἴρομαί τι, ἐπιχειρῶ τινι. s. inimicitias, ἔχθρας ἀναιροῦμαι. δ') σφετερίζομαί τι. 3) δι' ἀγορᾶς λαμβάνω τι, ὠνοῦμαί τι. 4) (ποιητ.) (κατ)αναλίσκω τι.
sumpsi ἡ sumsi, πρκ. τ. sumo.
sumptĭo, iōnis, θ. (sumo) ἡ λῆψις, κατ' ἐξοχὴν συλλογισμοῦ = λῆμμα.
sumptŭārĭus, a, um, (sumptus) δαπανητικός, τῆς δαπάνης.
sumptŭōse, (sius, sissime), ἐπίρ. (sumptuosus, δαπανηρῶς, πολυτίμως.
sumptŭōsus, a, um, (sior, sissimus), δαπανηρός, πολύτιμος. 2) ἐπὶ ἀνθρ. πολυδάπανος.
1. sumptus, a, um, μ. π. τ. sumo.
2. sumptus, ūs, ἀ. (sumo) δαπάνη, ἀνάλωμα. 2) ἀφειδία, σπάθησις.
Sūnĭum ἢ -on, ĭi, οὐ. Σούνιον, ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς.
sŭo, sŭi, sŭtum, 3. aliquid, ῥάπτω τι.
suopte = suo ipsius.
sŭŏvĕtaurĭlia ἡ suovitaurilia ĭum, οὐ. πλ. (sus-ovis-taurus), καθαρτήριος θυσία παρὰ Ῥωμ. ἐκ συός, κριοῦ καὶ ταύρου.
sŭpellex, lectĭlis, θ. (supes-lego) ἐπιπλα, σκεύη κυρ. ἢ μτφ.

1. Sŭper, πρόθ. Α') μετ' αἰτ. 1) ἐπὶ τόπου· ὑπέρ(ἐπί) τινος, ὑπέρ τινα ἤ τι, ἐπί τινα ἤ τι. s. flumen, ἐπὶ (τῆς ὄχθης) τοῦ ποταμοῦ. cubabat super regem, κατέκειτο ὑπὲρ τὸν βασιλέα, s. Numidiam Gaetuli sunt, πέρα τῆς Νομαδικῆς οἱ Γαιτοῦλοί εἰσι. 2) ἐπὶ χρόνου· (σπαν.) ἐπὶ (παρά, ἔν)τινι, μεταξύ τινος. super epulas, ἐπὶ τῇ εὐωχίᾳ, ἐν τῇ εὐωχίᾳ. 3) πρὸς δήλωσιν προσθήκης, αὐξήσεως κ.τ.τ. s. ceteros honores, πρὸς ταῖς λοιπαῖς τιμαῖς. vulnus s. vulnus, τραῦμα ἐπὶ τραύματι. 4) πρὸς δήλωσιν προτιμήσεως, ὑπεροχῆς κ.τ.τ. vox s. omnes tragoedus, φωνὴ πάντας τοὺς τραγῳδοὺς ὑπερβάλλουσα. s. omnia, ὑπὲρ πάντα, πάντων μάλιστα, διαφερόντως. Β') μετ' ἀφ. 1) ἐπὶ τόπου· (ποιητ.) ὑπέρ τινος ἤ τι, ἐπί τινος ἤ τι. 2) (ποιητ.) ἐπὶ χρόνου· ἔν τινι, κατά τι. s. nocte, κατὰ τὴν νύκτα. 3) ὑπέρ(περί)τινος, περί τι. s. hac re scribo ad te, περι(ὑπὲρ)τούτου γράφω σοι.
2. sŭper, ἐπίρ. 1) ἐπὶ τόπου· ὕπερθεν, ἐπάνω, ἄνωθεν. 2) (ἔτι) πρὸς τούτοις, καὶ πρός, καὶ πλέον. 3) s. esse, λείπεσθαι, λοιπὸν ἢ ἐπίλοιπον εἶναι. satis superque, (πλέον τοῦ ἱκανοῦ) ἄδην.
sŭpĕrābĭlis, e, (supero) ὑπέρβατος. 2) μτφ. ἁλώσιμος, δυνάμενος ἡττηθῆναι.
sŭpĕr-addo, ĕre, (ποιητ.) aliquid, προσεπιτίθημί τι.
sŭpĕr-ădornātus, a, um, (ποιητ.) ἐπικεκοσμημένος.
sŭpĕrātor, ōris, ἀ. (supero) (ποιητ.) νικητής.
sŭperbe, (bius, bissime), ἐπίρ. (superbus) ὑπερηφάνως, ὑπεροπτικῶς.
sŭperbĭa, ae, θ. (superbus) ὑπερηφάνεια, ὑπεροψία. 2) ἐπὶ καλῆς σημασ. μεγαλοφροσύνη.
sŭperbĭ-lŏquentĭa, ae, θ. (ἀρχ.) ὑπερήφανος λόγος, μεγαληγορία.
sŭperbĭo, īre, (superbus) ἀμεταθ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ὑπερηφανεύομαι, ἐπαίρομαι. 2) (ποιητ.) μεγαλοπρεπής εἰμι.

sŭperbus, a, um, (bior, bissimus) (super) ὑπερήφανος, ὑπεροπτικός, μέγα φρονῶν. ἐπὶ ἀρχοντος· δεσποτικός, τυραννικός. ἔθεν Superbus, i, ἐπίθ. τοῦ νεωτέρου Ταρκινίου. Ἐκ τούτου· ά) ἄγαν ἀκριβής, ἄγαν αὐστηρός. β') (ποιητ.) μεγαλοπρεπής, λαμπρός, ἔξοχος.

sŭper-cĭlium, ĭi, οὐ. ὀφρύς. 2) μτφ. ἡ ὑπερηφανία, ἐπεροψία. 3) ὀφρύς, ἄκρα, (λόφου, ὄρους κτλ.).

sŭpĕr-ēmĭnĕo, ēre, (ποιητ.) ἀμεταβ. (αἰτ.) ὑπερέχω τινός.

sŭperest, γ'. πρόσ.τ.ἐνιτ. supersum.

sŭperfĭcĭes, ēi, θ. (super-facies) ἐπιφάνεια. 2) τὸ ἐν τῇ γῇ ᾠκοδομημένον ἢ πεφυτευμένον.

sŭperfixus, a, um, (μ. π. τ. ἀχρ. superfigo) ἐπιπαγείς.

sŭper-flŭo, ĕre. 1) ἀμεταβ. ὑπερ(χέομαι) πολάζω. Ἐκ τούτου μτφ. ά) περισσεύειν, πλεονάζειν. β') ἀφθονίαν ἔχειν. 2) μεταβ. παραρρέω τι.

sŭper-flŭus, a, um, (superfluo) ὑπερ(χεόμενος)πολάζων. 2) περισσός, πλεονάζων.

sŭper-fŏre, μέλ. τ. ἀπαρ. τ. supersum.

sŭper-fūdi, πρκ. τ. superfundo.

sŭperfŭi, πρκ. τ. supersum.

sŭper-fundo, fūdi, fūsum, 3. aliquid, ὑπερχέω τι. παθ.-or, ὑπερεκχέομαι. s. aliquid aliqua re, περιχέω τινί τι, καταχέω τινός τι.

sŭperfūsus, a, um, μ. π. τ. superfundo.

sŭpergrĕdĭor, gressus sum, grĕdi, (super-gradior) aliquid ἢ alicui, ὑπερβαίνω τι. 2) μτφ. aliquem ἢ aliquid aliqua re, ὑπερ(έχω)βαίνω, ὑπερβάλλω τινά τινι.

sŭpergressus, a, um, μ. π. τ. supergredior.

superi, ὰ. πλ. ἴδ. superus.

sŭpĕr-immĭnĕo, ēre, (ποιητ.) ἀμεταβ. ἐπικρέμαμαι. 2) ἐπίκειμαι, ἐνίσταμαι.

sŭpĕr-impōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, ĕre, aliquid, ἐπιτίθημί τι.

sŭperimpŏsĭtus, μ. π. τ. superimpono.

super-incĭdo, ĕre, ἀμεταβ. ἐπιπίπτω, ἄνωθεν ἐμ(κατα)πίπτω.

sŭpĕr-incŭbo, āre, ἀμεταβ. ἐπὶ (ὑπέρ)κειμαι.

sŭper-injectus, a, um, μ. π. τοῦ

sŭper-injĭcĭo, jēci, jectum, 3. aliquid, ὑπερ(ἐπ)εμβάλλω τι.

sŭperinm-=superimm-.

sŭperinp-=superimp-.

sŭper-insterno, strāvi, ēre, aliquid, ἐπιστρώννυμί τι.

sŭperĭor, us, ἰδ. superus.

sŭper-jăcĕo, jēci, jectum ἢ jactum, 3. aliquid, ὑπερ(ἐπ)εμβάλλω τι. s. me rogo, ῥίπτω ἐμαυτὸν ἐπὶ τὴν πυράν. (ποιητ.) aequor superjectum, τὸ ἐπιπολάζον ὕδωρ, τὸ ὑπερεκχεόμενον πέλαγος. 2) ὑπερ(βάλλω)τοξεύω τι. μτφ. ὑπερβάλλω, αὐξάνω τι (τῷ λόγῳ).

sŭper-jactus, a, um=superjectus.

sŭperjēci, πρκ. τ. superjacio.

superjectus, μ. π. τ. superjacio.

sŭper-lātĭo, iōnis, θ. (superfero) 1) (ἐν τῇ ῥητορ.) ἡ ὑπερβολή, ὑπέρθεσις. 2) (ἐν τῇ γραμματ.) ὁ ὑπερθετικὸς (βαθμός).

sŭperlātus, a, um, (μ. π. τ. ἀχρ. superfero) ὑπερβολικός.

super-mitto, mīsi, missum, 3. aliquid, ἐπεμβάλλω, ἐπεγχέω τι.

sŭperne, ἐπίρ. (supernus) ὑπερθεν, ἄνωθεν. 2) (ποιητ.) ἄνω, εἰς τὰ ἄνω.

sŭpernus, a, um, ὁ ἄνω, ὁ ἐπάνω, ὁ ἄνωθεν. (ποιητ.) οὐράνιος.

sŭpĕro, 1. (super) Α') ἀμεταβ. 1) ὑπερ(ἀν)έχω, superant capite, μετεωρίζουσιν, αἴρουσι τὴν κεφαλήν. μτφ. ὑπερ(έχω)βάλλω, κρείττων εἰμί. 2) (περι)γίγνομαι περισσεύω, πλεονάζω. 3) περι(γίγνομαι)λείπομαι, λοιπὸς εἰμι. vitā s. ἢ (ποιητ.) ἁπλῶς supero, ἐπιβιῶ, περιγίγνομαι. superatne? ζῇ ἔτι; Β') μεταβ. 1) ὑπερ(βαίνω)βάλλω

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τι. s. fossam, διαθαίνω τὴν τάφρον. (ποιητ.) s. aliquid saltu, ὑπερπηδῶ τι. ὄθεν = παρέρχομαι, παραλλάττω. s. promontorium, κάμπτω τὸ ἀκρωτήριον. 2) μτφ. ά) (αἰτ.) ὑπερβάλλω τινὰ ἤ τι, ὑπερέχω τινός. 3) περιγίγνομαί τινος, νικῶ τινα.

sŭper-pendens, ntis, ἐπικρεμάμενος.

sŭper-pōno, pŏsŭi, posĭtum, 3. aliquid alicui rei, ὑπερ(ἐπι)τίθημί τί τινι.

sŭper-pŏsĭtus, a, um, μ. π. τ. superpono.

sŭperpŏsŭi, πρκ. τ. superpono.

sŭper-quam, ἴδ. super. .

sŭper-scando, ĕre, aliquid, ὑπερβαίνω τι.

sŭper-sĕdĕo, sēdi, sessum, 2. ἀμεταβ. alicui rei ἐπικάθημαί τινι ἤ τι, κάθημαι ἐπί τινος. 2) μτφ. aliqua re ἡ alicui rei, ἀπηλλαγμένον τινὸς εἶναι, φείδεσθαί τινος, ἐᾶν τι, μὴ ποιεῖν τι.

sŭper-sterno, strāvi, strātum, 3. aliquid, ὑπερ(ἐπι)στρώννυμί τι.

sŭperstes, stĭtis, (super-sto) 1) (ἀρχ.) παρών. 2) περι(γεγονώς)-γενόμενος, ἐπι(θιών)ζών. superstitem esse alicui (ἡ alicujus) ἐπιζῶ τινι.

sŭperstĭtĭo, iōnis, θ. δεισιδαιμονία. 2) εὐλάβεια, ἡ πρὸς τὸ θεῖον αἰδώς· (ποιητ.) ὅρκος. 3) σέβασμα, δεῖμα.

sŭperstĭtĭōse, ἐπίρ. (superstitiosus) δεισιδαιμόνως.

sŭperstĭtĭōsus, a, um, (superstitio) δεισιδαίμων. 2) (ποιητ.) μαντικός.

sŭperstĭtis, γεν. τ. superstes.

sŭper-sto, āre, ἀμεταβ. alicui rei, ὑπερέστηκά τινος (ἐφ)ἕστηκα ὑπέρ-(ἐπί)τινος.

sŭperstrātus, a, um, μ. π. τ. supersterno.

sŭperstructus, a, um, μ. π. τοῦ

sŭper-strŭo, struxi, structum, 3. aliquid, ὑπερ(ἐπ)οἰκοδομῶ τι.

sŭper-sum, fŭi, esse, ἀμεταβ. περι(γίγνομαι)λείπομαι, ὑπό(ἐπί)-λοιπός εἰμι. quod superest, τὸ λοιπόν, τοῦ λοιποῦ. Ἐκ τούτου· s. alicui, ἐπιζῶ τινι. 2) περισσεύω, πλεονάζω. Ἐκ τούτου = περιττεύειν, οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι.

sŭper(us), a, um, (super) ὁ ἄνω, ὁ ἄνωθεν, ὁ ἐπάνω. mare superum, ὁ Ἀδρίας. dii superi ἡ ἁπλῶς superi. ά) = οἱ θεοί, β') = οἱ οὐράνιοι θεοί. γ') = οἱ ζῶντες ἄνθρωποι (κατ' ἀντίθ. πρὸς τοὺς τεθνεῶτας. 2) συγκρ. superior, ĭus, ά) ἐπὶ τόπου· ἀνώτερος, ὁ ἄνω. s. τὰ ἄνω τινός. s. domus, τὰ ἄνω τῆς οἰκίας, τὸ ὑπερῷον. locus s., ἡ συνηθέστ. loca superiora, λόφος, ἡ ὀρεινός. κατ' ἐξοχήν· dicere e loco superiore, ἀπὸ βήματος λέγειν. β') μτφ. ὑπέρτερος, ὑπέροχος, κρείττων. superiorem esse, ὑπερέχειν, νικᾶν. γ') ἐπὶ χρόνου καὶ τάξεως· ἀνώτερος, πρότερος, πρεσβύτερος. superiores dies, αἱ πρότεραι ἡμέραι. s. Dionysius, ὁ πρεσβύτερος Διονύσιος. Ὡς ἐπίρ. superius, πρότερον. 3) ὑπερθ. Α') suprēmus, ά) ἐπὶ τόπου· ἀνώτατος, ἄκρος, ἀκρότατος. montes supremi, τὰ ἄκρα τῶν ὀρέων. suprema arx, ἡ ἐπ' ἀκροτάτου τόπου κειμένη μητρόπολις. μτφ. ά) ὑπέρτατος ὕψιστος. s. Jupiter, ὁ Ὕψιστος Ζεύς. β') ἐπὶ χρόνου καὶ τάξεως· ἔσχατος, τελευταῖος. sole supremo, κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. s. dies, ἡ ἐσχάτη (ἡ τοῦ θανάτου) ἡμέρα. ore supremo, ἐπ' ἐσχάτῳ κείμενος, ἀποθνήσκων. ὡς οὐσ. suprema, ōrum, οὐ πλ. τὰ τοῦ βίου ἔσχατα, ὁ θάνατος, ἐνίοτε δὲ καὶ ἡ κηδεία, τὰ λείψανα ἡ ὀστᾶ, ἡ ταφή. ὡς ἐπίρ. suprēmum, τὸ τελευταῖον. Β') summus. 1) ἐπὶ τόπου· ἀνώτατος, ἄκρος, ἀκρότατος, ὁ ἀνώτατος. summa aqua, ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὕδατος. 2) ὡς οὐσ. summum, i, οὐ. τὸ ἀνώτατον. a summo, ἄνωθεν. in summo, ἄνω, ἐπὶ τῆς στέγης. ὡς ἐπίρ. summum, τὸ πλεῖστον, τὰ πλεῖστα. β') ἐπὶ χρόνου καὶ τά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ξεως· ἄκρος, ἔσχατος, τελευταῖος. summa senectus, τὸ ἄκρον γῆρας. γ') μτφ. ὑπέρτατος, ἀκρότατος, ὕψιστος, μέγιστος. s. bonum, τὸ ἄκρον, τὸ τέλειον ἀγαθόν. summa salus reipublicae, τὸ κοινῇ ἀγαθόν, ἡ κοινὴ εὐδαιμονία. summo reipuplicae, ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς πολιτείας καιροῖς (κινδύνοις). summo loco natus, ἐξ εὐγενεστάτων γεγονώς. ἐπὶ προσώπ. ὁ μέγιστος, ἔξοχος, λαμπρότατος.

sŭpervăcānĕus, a, um, (super -vaco) περιττός, πλεονάζων. 2) περιττός, ἀνωφελής, μάταιος, κενός.

sŭper-văcŭus, a, um, (ποιητ.) = supervacaneus.

sŭper-vādo, ĕre, (σπαν.) aliquid, ὑπερβαίνω τι.

sĕper-vĕhor, vectus sum, vĕhi, ὑπερ(κομίζομαι)βαίνω. s. promentorium, κάμπτω ἀκρωτήριον.

sŭper-vĕnĭo, vēni, ventum, 4. ἐπέρχομαι, ἀπροσδοκήτως παρέρχομαι. καθόλου· s. alicui, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω τινί. 2) προσ(γίγνομαι)τίθεμαί τινι. ὅθεν s. aliquid, ἐπικαλύπτω τι. 3) ὑπερέχω τινός.

superventus, ūs, ἀ. (supervenio) ἐπέλευσις.

sŭper-vīvo, vixi, ĕre, ἀμεταβ. alicui, ἐπι(βιῶ)ζῶ τινι.

sŭper-vŏlĭto, āre, (ποιητ.) aliquid, συχνὰ ὑπερίπταμαί τι.

sŭper-vŏlo, āre, (ποιητ.) ὑπερ(πέτομαι)ίπταμαι, aliquid, τι.

sŭpīno, 1. (supinus) (ποιητ.) aliquid, ὑπτιάζω τι. 2) (ποιητ.) s. locum, στρέφω τὴν γῆν, ἀροτριῶ.

sŭpīnus, a, um, (nior) (sub-ŭptios.) manus supinas ad coelum tendere, ὑπτιάσματα χειρῶν πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀνατείνω (ἐπὶ τῶν προσευχομένων). 2) ἐπὶ τόπων· ά) πλάγιος, ἐπικλινής. β') παλίνδρομος. 3) ἐν τῇ γραμματικῇ. supinum, οὐ. (ὑπον. verbum) τὸ σουπῖνον.

sup(b)-par, păris, (σπαν.) πάρισος, σχεδόν τι ἴσος.

suppărum, i, οὐ. ᾖ -us, i, ἀ. σίπαρος, σίφαφος, ὀθόνη ἢ ἱστίον κρεμάμενον ἐν τῇ πρύμνῃ.

suppĕdĭtātĭo, iōnis, θ. (suppedito) ἀφθονία, εὐπορία.

suppĕdĭto, 1. 1) ἀμεταβ. πρόχειρον εἶναι, ἐπ(ἐξ)αρκεῖν. aliquid mihi suppeditat, ἐπαρκεῖ, ὑπάρχει μοί τι. s. aliqua re, πλεονάζειν τινός. 2) μεταβατ. aliquid alicui, πορίζω, ἐπαρκῶ, παρέχω τί τινι, ᾖ ἁπλῶς s. alicui, βοηθῶ, ἐπικουρῶ τινι.

sup(b)-pĕdo, ĕre, ὑποπέρδομαι.

suppĕtĭae, ārum, θ. πλ. ἐπάρκεια ἐπικουρία, βοήθεια. milites suppetias alicui ire, venire, proficisci, τοὺς στρατιώτας ἰέναι, ἔρχεσθαι ἐπικουρήσοντάς τινι.

suppĕtĭor, ātus sum, āri, (suppetiae) (σπαν.) alicui, ἐπικουρῶ, βοηθῶ τινι.

sup(b)-pĕto, petīvi ᾖ petĭi, petītum, 3. ἀμεταβ. ὑπο(προσ)πίπτω· ὅθεν πρόχειρον εἶναι, ἐπ(ἐξ)αρκεῖν τινι. non suppetit mihi consilium, οὐκ ἔστι μοι πρόχειρος βουλή, οὐκ οἶδα τί ποιήσω. res mihi suppetit, ὑπάρχει μοι ἀργύριον πρόχειρον, ἄφθονον. 2) s. alicui rei, ἀρκεῖν πρός τι.

suppīlo, 1. (sub-pilus) (ἀρχ.) ὑπο(παρα)τίλλω. μτφ. (ὑπο)κλέπτω, aliquid alicui, τί τινι.

suppingo, pēgi, pactum, 3. (sub -pango) (ἀρχ.) aliquid alicui rei, πήγνυμί τι ὑπό τι. 2) aliquid aliqua re, κάτωθεν περιλαμβάνω τί τινι.

sub(b)-planto, 1. aliquem, ὑποσκελίζω ἀνατρέπω τινά. ὅθεν μτφ. s. aliquid, καταβάλλω, ἀνατρέπω τι.

supplēmentum, i, οὐ. (suppleo) ἀνα(πλήρωσις) πλήρωμα, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ στρατιωτικὸν (ἀνα)πλήρωμα.

sup(b)-plĕo, plēvi, plētum, 3. ali-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

quid, ἀναπληρῶτι, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸν στρατόν.

supplētus, a, um, μ. π. τ. suppleo.

supplex, plĭcis (sub-plico) κυρίως ὁ γονυπετῶν, ὅθεν = ἱκετικός, ἱκετήριος. s. sum (fio) alicui, ἱκετεύω, λιτανεύω τινά. ὡς οὐσ. ἀ. ὁ ἱκέτης.

supplĭcātĭo, iōnis, θ. (supplico) χαριστήριος εὐχὴ καὶ θυσία (δι' εὐτύχημά τι), τὰ χαριστήρια. 2) ἱκετήριος εὐχὴ καὶ θυσία, (πρὸς ἀποτροπὴν κακιῦ).

supplĭcĭter, ἐπίρ. (supplex) ἱκετικῶς, μεθ' ἱκεσίας.

supplĭcĭum, ĭi, οὐ. (supplex) γονυκλισία. ἀ) ἡ τοῖς θεοῖς γιγνομένη προσευχή, ἱκεσία, δέησις· ἐνίοτε δὲ καὶ ἡ ἀνθρώπῳ τινὶ γιγνομένη ἱκεσία, αἱ λιταί. β') συνήθ. πρὸς ἀποδοχὴν τιμωρίας τινός· ὅθεν = ποινή, τιμωρία, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ ἐσχάτη τιμωρία, ὁ θάνατος. supplicio (capitis) afficere aliquem, θανατοῦν, ἀποκτείνειν τινά. s. dare, solvere, τιμωρίαν τίνειν, δίκην διδόναι. καὶ καθόλου· αἰκία, βάσανος.

supplĭco, 1. (supplex) alicui, ἱκετεύω, λιτανεύω τινά. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ θεῶν· εὔχομαί τινι (θεῷ), προσκυνῶ τινα, θύω τινί.

supplōdo, plōsi, plōsum, 3. (sub-plaudo) pedem, (ἐπι)κρούω τῷ ποδὶ (ἐπὶ τῆς γῆς).

supplōsĭo, iōnis, θ. (supplodo) ἐπίκρουσις, κρῦσις.

sup(b)-poenĭtet, ēre, ἀπρόσ. mihi alicujus rei, ὑπό τι ἡ ὀλίγον μεταμέλειμοί τινος.

sup(b)-pōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, 3. aliquem ἡ aliquid alicui, ὑπο-(τίθημι) βάλλω τινὰ ἢ τί τινι (ἢ ὑπό τι). (ποιητ.) s. aliquem terrae = θάπτω τινά. s. dentes terrae, σπείρω ἐν τῇ γῇ ὀδόντας. Ἐκ τούτου μτφ. ἅπας παρ' Ὀβιδίῳ. s. aliquid alicui rei, ποιοῦμαί τι ὕστερόν τινος. 2) aliquem pro aliquo ἢ in locum alicujus, ὑποκαθίστημί τινά τινι, τάττω τινὰ ἀντί τινος, κατ' ἐξοχὴν δέ ψευδές τι ἀντὶ τοῦ ἀληθοῦς = ὑποβάλλω τινὰ ἢ τι, κιβδηλεύω τι. suppositus, ὑποβολιμαῖος, νόθος, κίβδηλος. 3) προστίθημί τι.

sup(b)-porto, 1. aliquid, ἐπι-(προσ)κομίζω τι.

suppŏsĭtus, a, um, μ. π. τ. suppono.

suppostus, (ποιητ.) = suppositus.

suppressi, πρκ. τ. supprimo.

supressĭo, iōnis, θ. (supprimo) στρεπτισμός, κλοπή.

suppressus, a, um, (sior) συνεσταλμένος, βραχύς, ταπεινός, μ. π. τοῦ supprimo, pressi, pressum, 3. (sub-premo) aliquid, καταπιέζω τι. s. navem, καταδύω ναῦν. 2) μτφ. ἀ) ὑποκλέπτω, κρυφίως διακατέχω, ἀποκρύπτω τι. β') (αἰτ.) κατ(ἐπ)έχω, κατα(συ)στέλλω, κωλύω τινά ἢ τι.

sup(b)-pŭdet, ēre ἀπρόσ. me alicujus, αἰσχύνομαι ἐπί τινι.

suppūrātio, iōnis, θ. (suppuro) ἐμπύημα, ἀπόστημα.

suppūro, 1. (sub-pus) 1) ἀμεταβ. ὑπο(ἐμ)πυίσκομαι, πυοῦμαι. μτφ. φθορὰν ἐμποιῶ. 2) μεταβ. s. aliquid, οἷον ἐμπύημα ἀναφύειν. καὶ ἡ μετχ. suppuratus, ὡς ἐπίθ. ὑπό-(ἔμ)πυος, πυώδης.

supputātĭo, iōnis, θ. (supputo) λογισμός, συναρίθμησις.

sup(b)-pŭto, 1. aliquid, περιτέμνω, κλαδεύω τι. 2) λογίζομαι συναριθμῶ τι.

1. **suprā** (κυρ. ἀντὶ τ. superā, ὑπον. parte) πρόθ. μετ' αἰτ. 1) ἐπὶ τόπου· ὑπέρ τινος, ὑπέρ τινα ἢ τι, ὕπερθεν, ἄνωθεν, ἄνω, ἐπάνω τινός. μτφ. exire s. terram, ἄνω τῆς γῆς ἐξιέναι. s. caput est, ἐπίκειται, ἐπαπειλεῖ. β') ὑπέρ τι, πέρα τινός. 2) ἐπὶ χρόνου· ἀνωτέρω, πρότερόν τινος. s. hanc memoriam, πρὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, πρὸ ἡμῶν. 3) (σπαν.) πρός

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τινι. s. belli Latini metum, πρὸς τῷ φόβῳ τοῦ Λατινικοῦ πολέμου. 4)ἐπὶ ὑπεροχῆς, ὑπερβάσεως κ.τ.τ. modum, ὑπὲρ τὸ μέτρον πέρα τοῦ μέτρου, ὑπερβαλλόντως. s. vires, ὑπὲρ τὰς δυνάμεις. esse s. leges, ἀνώτερον εἶναι τῶν νόμων. Καὶ ἐπὶ ἀριθμῶν· s. mille, ὑπὲρ τοὺς χιλίους.

2. suprā, ἐπίρ. 1)ἐπὶ τόπου· ὑπερθεν, ἄνωθεν, ἐπάνω. 2) ἐπὶ χρόνου· ἄνω, ἀνωτέρω, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ λόγου, διηγήσεως κλ. ut s. demonstravimus, ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν δεδήλωται. s. repetere, ἐξ ἀρχῆς ἀναλαμβάνειν τὸν λόγον. 3) (ἔτι) πλέον. s. quam, πλέον ἤ, μᾶλλον ἤ.

supra-scando, ĕre, aliquid, ὑπερβαίνω τι.

suppremus, κλ. ἴδ. superus.

sūra, ae, θ. γαστροκνήμιον. 2) (ποιητ.) κνήμη, κατ' ἐξοχὴν τὸ κάτω μέρος αὐτῆς.

surcŭlus, i, ἀ. κλών, κλάδος. 2) φυτάς, μόσχος, μόσχευμα. 3)φρύγανον, κλάσμα ξύλου.

surdaster, stra, strum, (surdus) ὑπόκωφος.

surdĭtas, ātis, θ. (surdus) κωφότης.

surdus, a, um, (dior) κωφός, παροιμ. surdo narrare, παρὰ κωφὸν ᾄδειν. 2) μτφ. ἀ) μὴ εἰδώς, μὴ ἐννοῶν τι. β') (ποιητ.)=ὁ μὴ βουλόμενος ἀκούειν. s. ad preces, κωφὸς πρὸς τὰς δεήσεις, μὴ καμπτόμενος ὑπὸ τῶν δεήσεων. ὅθεν ἀναίσθητος, ἀμελής, παχυλός. γ') ἄφωνος, σιγηλός, οὐκ ἀκουόμενος. (ποιητ.) vota surda, εὐχαὶ οὐκ εἰσακουόμεναι.

Surēna, ae, ἀ. Σουρήνας, ὄνομα ἀρχῆς παρὰ Πάρθοις (dux).

surgo, ἴδ. subrigo.

surpite, surpuerat, = surripite, surripuerat.

surrectūrus, a, um, μ. μέλ. τοῦ surgo.

surrectus, a, um, μ. π. τ. surgo.

Surrentum, i, οὐ. Σύρρεντον, πόλις Καμπανίας. Ἐκ τούτου· -tīnus, a, um, Συρρεντῖνος. καὶ ὡς οὐσ. -tīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

sur-repo = subrepo.

surrexi, πρκ. τοῦ surgo.

surrigo = subrigo.

surrĭpĭo, rĭpŭi, reptum, 3. (sub -rapio) aliquid alicui, ὑφαρπάζω)αἱροῦμαί τίτινος. 2) ὑποκλέπτω, (ἀπο)κρύπτω τι.

surrogo = subrogo.

sursum, ἐπίρ. (sub-versum) 1)ἐπὶ ῥημάτ. κινήσεως· ὑποκάτωθεν πρὸς τὰ ἄνω, ἄνω. s. deorsum, ἄνω καὶ κάτω. s. versus, πρὸς τὰ ἄνω. 2) ἐπὶ ῥημάτων στάσεως· ἄνω, ἄνωθεν, ἐπάνω.

sūs, sŭis, γ. κ. (δοτ. πλ. suibus ἢ subus) ὁ, ἡ, ὗς, οὖς παροιμ. s. Minervam docet, ὗς πρὸς Ἀθηνᾶν ἐρίζει.

Sūsa, ōrum, οὐ. πλ. Σοῦσα, μητρόπολις τῆς Περσίας. Ἐκ τούτου· Susĭāna, ae θ. (regio) ἡ Σουσιανὴ (χώρα)· ὅθεν ἀ) Susĭāni ἢ Susĭi, ōrum, οἱ Σουσιανοί, Σούσιοι. β') Susis, ĭdis, θ. Σουσίς.

suscēpi, πρκ. τ. suscipio.

susceptĭo, ōnis, θ. (suscipio) ἀναδοχή.

susceptus, a, um, μ. π. τοῦ

suscĭpĭo, cēpi, ceptum, 3. (sub -capio) (αἰτ.) ὑπο(ἐκ)δέχομαί τινα ἤτι. theatrum fulturis, (ὑπ)ερείδω τὸ θέατρον στηρίγμασιν. Ἐκ τούτου· ἀ) s. puerum, ἀναδέχομαι, ἀναιροῦμαι ἀπὸ τῆς γῆς τὸ νεογέννητον ἀναγνωρίζων οὕτως αὐτὸ ὡς ἐμαυτοῦ. ὅθεν s. liberos ex aliqua, γεννῶ τέκνα ἔκ τινος. β') (ἀνα)δέχομαί τινα ἤ τι, in civitatem, εἰς τὴν πολιτείαν. δίδωμί τινι πολιτείαν. 2) s. sermonem ἢ ἁπλῶς suscipio, ὑπολαμβάνω(τὸν λόγον), ὑπολαβὼν λέγω. 3) ἀποδέχομαί τι. 4) ἀνα(λαμβάνω)δέχομαι, ὑποδύομαί τι. s. bellum, ἐπιχειρῶ τῷ πολέμῳ, negotium, ἔργῳ. s. odium, ἀναιροῦμαι μῖσος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

sus(b)-cĭto, 1. aliquid, ἀνακινῶ τι. ά) (ἀν)ἐγείρω, οἰκοδομῶ τι. 3) ἀνεγείρω τινὰ (κοιμώμενον ἢ ἀναπαυόμενον). aliquem e somno ἢ ἁπλῶς suscito, (ἀν)ἐγείρω τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου. 4) ἐγείρω τι. clamores, κραυγάς, bellum, πόλεμον. s. ignem, ἀναρριπίζω τὸ πῦρ.

Susĭāni, Susĭi, Susis, ĭdis. Susa.

1.suspectus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τοῦ suspicio) ὕποπτος, ὑποπτευόμενος.

2.suspectus, a, um, ά. (suspicio) ἀνάβλεψις, τὸ ἀναβλέπειν. 2) τὸ ὕψος. 3) μτφ. θαυμασμός, σέβας, τιμή.

suspendĭum, ĭi, οὐ. (suspendo) ἀγχόνη, τὸ ἀπάγχεσθαι.

sus(b)-pendo, pendi, pensum, 3. aliquid, ἀναρτῶ, κρεμάννυμί τι, ἀναρτῶ, ἐξάπτω τι. suspensus, κρεμάμενος, ἐξηρτημένος. Κατ'ἐξοχήν· ά) s. aliquem, ἀναρτῶ τινα ἐξ ἀγχόνης, ἀγχόνῃ ἀποκτείνω τινά. s. me, ἀγχόνῃ ἐμαυτὸν διαφθείρω. β') ἀναρτῶ, ἀνατίθημί τι (θεῷ τινι). 2)aliquid, κρεμάννυμί τι ἐπὶ ἀψίδος ἢ στηρίγμασι, (ὑπο)στηρίζω, ἐρείδω τι. 3) ἐπ(κατ)έχω, κωλύω τι. 4) μτφ. aliquem, ἀναρτῶ, μετεωρίζω τινὰ ἤ τι, animos exspectatione, spe, τὰς ψυχὰς τῇ προσδοκίᾳ, τῇ ἐλπίδι.

suspensus, a, um, (sior, sissimus) (μ. π. τ. suspendo) κρεμαστός, μετέωρος, ὑψηλός. 2) μτφ. ά) μετέωρος, ἐλαφρός, κοῦφος. β') μετέωρος τῇ διανοίᾳ, ταλαντευόμενος, ἐνδοιάζων, ἀπορῶν. γ')ἀσαφής, ἄδηλος, ἀμφίβολες.

suspexi, πρκ. τ. suspicio.

suspĭcax, ācis, (σπαν.) = suspiciosus.

1.suspĭcĭo, spexi, spectum, 3. (sub-specio) (in) aliquid, ἀναβλέπω πρός τι, εἴς τι. ἐπὶ τόπου· βλέπω, εἰμὶ ἐστραμμένος πρός τι. Ἐκ τούτου μτφ. ά) θαυμάζω, σέβομαι, τιμῶ τινα ἤ τι. β') ὑποπτεύω τινά.

2.suspĭcĭo, iōnis, ō. (suspicio) ὑποψία, ὑπόνοια, suspicionem habere, ὑποψίαν (παρ)ἔχειν, ὕποπτός εἰμι, ὑποπτεύομαι, ἐνίοτε ᾗ ὑποψίαν ἔχω=ὑποπτεύω. s. est, μετὰ ἑπομ. αἰτ. ᾗ ἀπαρ. ὑποψία ἐστὶ τοῦ-. non abest s., μετὰ ἑπομένου quin ᾗ ὑποτ. 2) ὑπόνοια, εἰκασία, δόξα.

suspĭcĭōse, (sius, sissime) ἐπίρ. (suspiciosus) ὑπόπτως, μεθ' ὑποψίας.

suspĭcĭōsus, a, um, (sius, sissimus) (suspicio 1.) ὕποπτος, ά)=ὑποψίας μεστός, β')=ὑποψίαν παρέχων.

suspĭcor, 1. (suspicio 1.) aliquid, ὑποπτεύω τι. 2) ὑποπτεύω, εἰκάζω, ἐλπίζω τι.

suspīrātĭo, iōnis, ō. (suspiro) στεναγμός.

suspīrātus, ūs, ά. = suspiratio.

suspīrĭtus, ūs, ά. (suspiro 1)= suspiratio. 2) (ἀρχ.) ἄσθμα.

suspīrĭum, ĭi, οὐ. (suspiro) ἄσθμα, στεναγμός. 2) ἄσθμα. 3) (ποιητ.) ἡ ἀναπνοή, τὸ πνεῦμα.

su(b)-spīro, 1. ἀμεταβ. ἀναστένω, (ἀνα)στενάζω, 2) (ποιητ.) in aliquo, μετὰ στεναγμῶν ποθῶ τινα. 3) μεταβ. (αἰτ.) μετὰ στεναγμῶν καλῶ τινὰ ἤ τι.

susque deqve, ἐπίρ. (πιθανῶς ἀντὶ sursum-deorsum) habere εἴτε ferre aliquid, ἀδιαφορεῖν πρός τι.

sustentātĭo, iōnis, ō. (sustento) (σπαν.) ἀναβολή, ὑπέρθεσις.

sustento, 1. (θαμ. τ. sustineo) (αἰτ.) ἀνέχω, βαστάζω τινὰ ἤ τι. Ἐκ τούτου· μτφ. (ἀν)ὀρθῶ τινα ἤ τι. spes mentes sustentat, ἡ ἐλπὶς θαρρύνει τὰς ψυχάς. s. alicui, ἐπαρκῶ, βοηθῶ τινι. β') aliquem, (δια)τρέφω τινά. 2) ἀνέχομαι, ὑπομένω. s. hostes, ἀντέχω τοῖς πολεμίοις. 3) ἀναβάλλομαι τι.

sustĭnĕo, tĭnŭi, tentum, 2. (sub-teneo) aliquid, βαστάζω τι. s. me a lapsu, ἴσχω ἐμαυτὸν τοῦ μὴ πεσεῖν. 2) aliquem, (δια)τρέφω τινά, ἐπαρκῶ τινι. 3) μτφ. ά) s.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

dignitatem reipublicae, διασώζειν τὸ τῆς πολιτείας ἀξίωμα. 6') ὑπέχω, ὑπομένω, ἀνέχομαι. ὑφίσαμαί τι. s. oppugnationem, ὑπομένω τὴν πολιορκίαν, ἀντέχω τῇ πολιορκίᾳ. s. aliquid facere, ὑπομένω, ἐπιχειρῶ ποιεῖν τι. 4) ἐπέχω, κωλύω τινὰ ἤ τι. Ἐκ τούτου. ά) ἀναβάλλω, βραδύνω τι. 6') s. me ab aliqua re, ἀπέχομαί τινος.

sustŭli, πρκ. τ. tollo.

sŭsurrātor, ōris, ἀ. (susurro) ψιθυριστής.

sŭsurro, āre, (ποιητ.) 1) ἀμεταβ. ψιθυρίζω, τονθορίζω. κ.τ.τ. 2) μεταβ. s. aliquid, ψιθυρίζω τι.

1. sŭsurrus, a, um, (susurro)(ποιητ.) ψιθυρός, ψιθυρίζων.

2. sŭsurrus, i, ἀ. (susurro) ψιθυρισμός, τονθρύς.

sūtĭlis, e, (suo) ῥαπτός, συνερραμμένος,

sūtor, ōris, ἀ. (suo) σκυτεύς, σκυτο(ῥράφος)τόμος, ὑποδηματορράφος.

sūtōrĭus, a, um, (sutor) σκυτοτομικός.

sūtrīnus, a, um, (ἀντὶ sutorinus, ἐκ τ. sutor=sutorius. 2)ὡς οὐσ. -a, ae, θ. σκυτοτομία, ἡ σκυτοτομικὴ τέχνη.

Sūtrĭum, ĭi, οὐ. Σούτριον, πόλις τῆς Τυρρηνίας. Ἐκ τούτου· Sutrīnus, a, um, Σουτρηνός, καὶ ὡς οὐσ. Sutrini, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

sūtus, a, um, μ. π. τ. suo.

sŭus, a, um, ἐνικῶς· ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ᾗ. πληθυντικῶς· οἱ ἡ, τὰ σφῶν (ἑαυτῶν, αὐτῶν), αὐτῶν, ὁ σφέτερος ᾗ. οἰκεῖος, ἴδιος, πρὸς ἔμφασιν δὲ προστίθεται καὶ τὸ met ἢ pte. suumpte amicum, τὸν ἑαυτῶν (τὸν ἴδιον) φίλον. suus accusator, αὐτὸς ἑαυτοῦ κατήγορος. injuria sua, αἱ πρὸς ἑαυτοὺς ἀδικίαι. ὡς οὐσ. suī, ōrum, ἀ. πλ. οἱ ἑαυτοῦ (αὐτοῦ), οἱ ἑαυτῶν (οἱ σφέτεροι), οἱ οἰκεῖοι, οἱ φίλοι ἑαυτοῦ, οἱ συμπολῖται ᾗ. suum, i, οὐ. ᾗ sua, ōrum, οὐ. πλ. τά, τὸ ἑαυτοῦ, τὰ ἴδια, ᾗ. sui juris esse, ἑαυτοῦ εἶναι, αὐτεξούσιον εἶναι. 2) ἀντὶ τ. ejus· pater suus, ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 3) εὔνους, οὔριος.

suusmet, (ἄχρ. κατ. ὀνομ.) ἴδ.suus.

suspte, (ἄχρ. κατ. ὀνομ.) ἴδ.suus.

suxi πρκ. τοῦ sugo.

Sȳbăris is ᾗ ĭdis, θ. Σύβαρις, (καὶ μετὰ τὸ 443 π. Χ. ὑπὸ τὸ ὄνομα Θούριοι) ποτ. καὶ πόλ. Λευκανίας. Ἐκ τούτου ά) -rītae, ārum, ἀ. πλ. Συβαρῖται. 6') -rītis ĭdis, θ. ἡ Συβαρῖτις (εἶδος παιήματος).

Sȳchaeus, i, ἀ. Συχαῖος, σύζυγος τῆς Διδοῦς. Ἐκ τούτου· Sychaeus, a, um, τοῦ ἀ. Συχαίου.

sȳcŏphanta, ae, ἀ. συκοφάντης.

Sȳēnē, ēs, θ. Συήνη, πόλις τῆς κάτω Αἰγύπτου. Ἐκ τούτου· Syenītes, ae, Συηνήτης.

Sygambri, ōrum, ἀ. πλ. Σύγαμβρα, ἔθνος Γερμανικόν.

Sylla=Sulla.

syllăba, ae, θ. συλλαβή.

syllăbātim, ἐπίρ. κατὰ συλλαβήν.

sȳmaethum, i, οὐ. ᾗ -thus, i, ἀ. ὁ Σύμαιθος, ποταμ. ᾗ πόλ. Σικελίας. Ἐκ τούτου· ά) -thēus, ᾗ -thĭus, a, um, Συμαίθειος. 6') -this, ĭdis, θ. ἡ Συμαιθίς.

symbŏla, ae, θ. συμβολή, ἔρανος (ὁ ἐπὶ δείπνου ἡ συμποσίου).

symbŏlum, i, οὐ. ᾗ -us, i, ἀ. σύμβολον, σφραγίς.

symphōnĭa, ae, θ. συμφωνία.

symphōnĭăcus, a, um, (συμφωνιακός) μουσικός.

Symplēgas, ădis, θ. καὶ συνήθ. κατὰ πλ. -des um, αἱ Συμπληγάδες, αἱ Κυάνεαι νῆσοι εἰς τὸ στόμιον τοῦ Βοσπόρου.

sympŏsĭum, ĭi, οὐ. συμπόσιον, ἐπιγραφὴ ἑνὸς τῶν συγγραμμάτων τοῦ Πλάτωνος.

sȳnedrus, i, ἀ. σύνεδρος.

Sȳnĕphēbi, ōrum, ἀ. πλ. συνέφηβοι, ὄνομα κωμῳδίας τινός.

syngrăpha, ae, θ. συγγραφή, (συμβόλαιον περὶ ὀφειλήματος κ.τ.τ.)

Synnăda, ōrum, οὐ. πλ. Σύνναδα,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας. Ἐκ τούτου· -densis, e, Συνναδικός.
sȳnŏdus, ontis, ἀ. συνόδους.
synthĕsis, is, θ. σύνθεσις.
Sȳrācūsae, ārum, θ. πλ. Συρακοῦσαι Μητρόπολις τῆς Σικελίας. Ἐκ τούτου· ἀ) -sānus ϗ sĭus, -a, um, Συρακούσιος. β') (ποιητ.) -cosĭus, a, um, = Syracusius.
Sȳri, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Σύροι, κάτοικοι τῆς χώρας. Syrĭa, ae, θ. Συρία. Ἐκ τούτου· Syrĭa = Assyria. καθ' ἑν. Syrus, Σύρος. Ἐκ τούτου· Syriăcus, a, um, Συριακός. β') Syrĭcus, a, um, (ποιητ.) Συρικός. γ') Syrĭus, a, um, Σύριος (ποιητ.) δ') Syrus, a, um, Σύριος, ἐκ Συρίας.
syrinx, syringis, θ. σύριγξ. ἡ θεὸς Syrinx, Σύριγξ, μία τῶν νυμφῶν εἰς σύριγγα μεταμορφωθεῖσα.
1. Sȳrĭus, a, um, ἴδ. Syri.
2. Sȳrĭus, a, um, ἴδ. Syros.
Sȳros, i, θ. Σῦρος, νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Ἐκ τούτου· Syrĭus, a, um, Σύριος.
Syrtis, is, θ. Σύρτις. s. major, ἡ μεγάλη Σύρτις, παρὰ τὴν Κυρηναϊκήν. s. minor, παρὰ τῷ Βυζακίῳ. 2) ὄθεν (ποιητ.) ἡ ἀμμώδης ἐρημία, ἀντικρὺ τῶν Σύρτεων. ϗ Syrtiga gens, ὁ ἐκεῖ κατοικῶν λαός.
Sȳrus, ἴδ. Syri.

T.

T. συντόμως, δηλοῖ τὸ προωνύμιον Titus, τὸ δὲ Ti. = Tiberius.
tăbella, ae, θ. (ὑποκ. τ. tabula) πινάκιον, σανίδιον. 2) μικρὸς γραπτὸς πίναξ, εἰκών, μικρὸν ζωγράφημα. 2) δέλτος, γραμμάτιον, μικρὰ ἐπιστολή. 3) τὸ τῆς ψήφου πινακίδιον, ἀ) ἐν ταῖς ἐκκλησίαις (κατὰ τὰς ἐκλογὰς μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ὑποψηφίου), ἐπὶ δὲ τῶν νομοθετικῶν προτάσεων μετὰ τοῦ U. R. (= uti rogas) ἢ μετὰ τοῦ A. (= antiquo) β') ἐν δικαστηρίῳ, ἐπιγεγραμμένον ἔχον τὸ A. (= absolvo) ἢ τὸ C. (= contemno) ἢ N. L. (= non liquet).
tăbellārĭus, a, um, ἀ. (tabella) τῶν πινάκων ἢ ἐπιστολῶν. ὡς οὐσ. ἀ. γραμματοφόρος, ἐπιστολοφόρος. 2) lex tabellaria, ὁ περὶ ψήφων νόμος.
tăbĕo, ēre, (tabes) σμτ. ἐ. (ποιητ.) τήκομαι, τέτηκα. 2) μτφ. φθίνω, μαραίνομαι.
tăberna, ae, θ. (συγγεν. τῷ tabula) σκηνὴ ἐκ σανίδων, καλύβη. 2) συνήθ. ἐργαστήριον, πωλητήριον, καπηλεῖον. t. tonsoris, κουρεῖον. t. libraria, τὸ βιβλιοπωλεῖον. 3) σειρὰ ἐδωλίων (ξυλίνη) ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ. 4) Tres Tabernae, τόπος τις παρὰ τὴν Ἀππίαν ὁδόν.
tăbernācŭlum, i, οὐ. (taberna) σκηνή, σκήνωμα. 2) οἰωνιστήριον, οἰωνοσκοπεῖον, τόπος ἔνθα πρὸ τῆς ἐκκλησίας ἢ τῶν ἀρχαιρεσιῶν οἰωνοσκόπουν. capere t., οἰωνοσκοπίαν ἐπιτελεῖν.
tăbernārĭus, a, um, (taberna) καπηλικός, ἀγροικος, χυδαῖος. ὡς οὐσ. ὁ κάπηλος.
tābes, is, θ. (tabeo) τῆξις, σηπεδών. 2) μαρασμός, φθίσις. 3) λοιμός. 4) τὸ ἐκ τῆς τήξεως ἢ σήψεως ὑγρόν. t. veneni, ὁ χυμὸς τοῦ φαρμάκου.
tābesco, tabŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τ. tabeo) ἀμεταβ. τήκομαι, φθίνω, μαραίνομαι.
tābĭdŭlus, a, um, ὑποκ. τοῦ
tābĭdus, a, um, (tabeo) τακερός, τηκτός, τηκόμενος. 2) φθίνων, μαραινόμενος. 3) φθισικός, μαραντικός.
tābĭfĭcus, a, um, (tabes-facio) (ποιητ.) τηκτικός, φθισικός, μαραντικός.
tăbŭi, πρκ. τ. tabesco.
tăbŭla, ae, θ. πίναξ, σανίς, ξυλίνη πλάξ. 2) πίναξ, τράπεζα (χρηματική), πίναξ παιγνιδίου, εἰκών (μετὰ ἢ ἄνευ τ. picta) ζωγράφημα. 2) δέλτος, γραμματεῖον, (συμβόλαιον) κατάλογος, ἐπιστολή, τὰ ἀρχεῖα (μετὰ ἢ ἄνευ τ. publicae, τὰ δη-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

μόσια γράμματα) Ζῆ. 3) αἱ δέλτοι τῶν νόμων. tabulae duodecim, αἱ δωδεκάδελτοι νόμοι. tabulae novae, χρεῶν ἀποκοπαί. 4) tabula (votiva) ὁ ἱερὸς (ὁ ἐν ἱερῷ ἀνακείμενος) πίναξ. 5) πίναξ γεωγραφικός.

tăbŭlārĭus, a, um, (tabula) τῶν ἀρχείων, τῶν δημοσίων γραμμάτων. ὡς οὐσ. -ĭus, ĭi, ἀ. ὁ ἀρχαιοφύλαξ, ᾗ -ĭum, ĭi, οὐ. γραμματοφυλάκιον (ἀρχεῖον).

răbŭlātĭo, ōnis, θ. (tabula) σανίδωμα.

tăbŭlātus, a, um, (tabula) σανιδωτός. ὡς οὐσ. -ātum, i, οὐ. ἀ) σανίδωμα. β') κατάστρωμα. Ἐπὶ δένδρων· ἡ τῶν κλάδων προβολὴ ἡ σκέπη, οἱ ἀμφιλαφεῖς κλάδοι.

tābum, i, οὐ. (tabeo) (ἡ ὀν. ᾗ δοτ. ἄχρ.) λύθρος, λύθρον. 2) φθίσις, μαρασμός, λοιμός.

Tăburnus, i, ἀ. σειρὰ ὀρέων τῆς Καμπανίας.

tăcĕo, tăcŭi, cĭtum, 2. A') ἀμεταβ. σιωπῶ, σιγῶ. 2) (ποιητ.) σιωπῶ, ἠρεμῶ, σιγῶ, ἡσυχάζω. B') μεταβ. t. aliquid, σιωπῶ, σιγῶ τι.

Tăcĭta, ae, θ. ἡ τῆς σιωπῆς θεά, ἡ ἄλλως Muta καλουμένη.

tăcĭte, ἐπίρ. (tacitus) σιωπῇ, σιωπηλῶς, σιγῇ.

tăcĭto, ῶ. tacitus.

tăcĭturnĭtas, ātis. θ. (taciturnus) τὸ σιωπηλόν, σιωπή, σιώπησις, σιγή.

tăcĭturnus, a, um, (tacitus) σιγηλός, σιωπηλός. 2) ἡσυχος, ἠρεμαῖος.

tăcĭturus, μ. μέλ. τ. tacco.

tăcĭtus, a, um, (μ. π. τ. taceo) 1) παθ. ἀ) (ἀπο)σιωπώμενος. ferre aliquid tacitum, σιωπῇ ἢ σιωπῶντα παριέναι τι. conditio tacita, συνθήκη μὴ ῥητή. ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. τὸ ἀπόρρητον. β') κρυπτός, ἀφανής. 2) ἐνεργ. σιωπηλός, σιωπῶν, ἄφωνος, ἡσυχος. os tacitum alicui praebere, = οὐκ ἀποκρίνεσθαί τινι. per tacitum ἢ tacito, σιγῇ, σιωπηλῶς.

Tăcĭtus, i, ἀ. Τάκιτος, Ῥωμ. οἰκογενειακὸν ὄνομα.

tactĭo, ōnis, θ. (tango) (ἀπ)αφή, ψαῦσις. 2) ἡ ἀφὴ (ὡς αἴσθησις).

1. tactus, ūs, ἀ. (tango) 1) = tactio. 2) δύναμις, ἐνέργεια.

2. tactus, a, um, μ. π. τ. tango.

tacŭi, πρκ. τ. taceo.

taeda, ae, θ. δᾷς, εἴδος πεύκης. 2) δᾷς, λαμπάς. (ποιητ.) οἱ γάμοι. 3) μτφ. ἡ ἀγάπη. 4) τὸ σανίδωμα πλοίου.

taedet, taeduĭt ᾗ taesum est, ēre, me alicujus rei, σικχαίνομαί τι, ἄχθομαί τινι.

taedĭfer, ĕra, ĕrum, (taeda-fero) δαδοῦχος.

taedĭum, ĭi, οὐ. (taedet) σικχασία, ἀηδία, ἄση, ἄχθος.

Taenărus ἢ -os, i, γ.κ. ᾗ -rum, i, οὐ. Ταίναρος, τὸ Ταίναρον, ἀκρωτήριον καὶ πόλις τῆς Λακωνικῆς, πλησίον τοῦ ὁποίου, κατὰ τὸν μῦθον, ἡ εἰς τὸν ᾅδην εἴσοδος ἦτο, ὁθεν (ποιητ.) = ὁ ᾅδης. Ἐκ τούτου· ἀ) -rĭdes, ae, ἀ. Ταιναρίδης. (ποιητ.) = Λακεδαιμόνιος (περὶ τοῦ Ὑακίνθου). β') -ris, ĭdis, θ. ἡ Λάκαινα. soror T. ἡ ἁπλῶς Taenaris, (ποιητ.) ἡ Ἑλένη. γ') -rĭus, a, um, Ταινάριος. καθόλου· Λακωνικός· (ποιητ.) T. porta, ἡ εἰς τὸν ᾅδην εἴσοδος. ὁθεν = ὑπόγειος, καταχθόνιος. valles, ὁ ᾅδης.

taenĭa, ae, θ. ταινία, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ περὶ τὴν κεφαλήν.

taesum est, ῶ. taedet.

taet- = tet-.

tăgax, ācis, (ἐκ τοῦ ἀχρ. tago = tango) κλωπικός.

Tăges, ētis, ἀ. Τάγης, θεὸς ἢ ἥρως τῶν Τυρρηνῶν, ἔκγονος τοῦ Διός, διδάξας τοὺς Τυρρηνοὺς τὴν μαντικήν.

Tăgus, i, ἀ. Τάγος, ποταμὸς τῆς Λυσιτανίας.

Talaionĭa, ᾗ. Talaus.

tālāris, e, (talus) τῶν ἀστραγάλων, ὁ ποδήρης χιτών, ὡς οὐσ. -ĭa, ĭum,

ΔΙΜΣΣΕΙΡΙΤΙΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

οὐ. πλ. ά) (ποιητ.) = t. tunica. 6') τὰ πτερωτὰ πέδιλα, οἷα τὰ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Περσέως.

tālārĭus, a, um, (talus) τῶν ἀστραγάλων. t. ludus, ὁ ἀστραγαλισμός.

Tălassĭo, iōnis, θ. ᾗ -ssius, ĭi, ᾗ -ssus, i, ὰ. Ταλάσιος, ἐπιφώνησίς τις κατὰ τὸν γάμον, οἷος ὁ παρ' Ἕλλησιν Ὑμέναιος.

Tălăus, i, ὰ. Ταλαός, πατὴρ τοῦ Ἀδράστου, τῆς Ἐριφύλης καὶ ἄλλων, εἷς τῶν ἀργοναυτῶν. Ἐκ τούτου· Talaïonia, ae, θ. Ταλαϊονία, θυγάτηρ τοῦ Ταλαοῦ (Ἐριφύλη).

tālĕa, ae, θ. πάσσαλος· κατ' ἐξοχήν· ά) μόσχος, μόσχευμα, φυτάς, φυτόν. 6') μικρὸς σκάλοψ μετὰ σιδήρου ὀδελίσκου. taleae ferreae, σιδηρᾶ ῥαβδία παρὰ Βρεττανοῖς ἀντὶ νομισμάτων.

tălentum, i. οὐ. τάλαντον, (σταθμόν. 2) ἀργυροῦν τάλαντον. t. magnum, = τάλαντον ἕλκον 80 Ῥωμαϊκῶν λιτρῶν.

tālĭo, iōnis, θ. (talis) ἀμοιβή, ἡ διὰ τῶν ἴσων τιμωρία.

tālis, e, τοιοῦτος, τοιόσδε, μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ ἀνταποδοτικοῦ qualis, ac ἢ atque, ut ἢ qui καὶ ὑποτ. τοιοῦτος, οἷος (ὁποῖος), τοιοῦτος ὥστε. aliquid tale ἢ tale quid τοιοῦτόν τι. talia fatur, τάδε λέγει. 2) τηλικοῦτος.

talpa, ae, θ. ᾗ (ποιητ.) ὰ. (ἀ)σπάλαξ.

Talthўbĭus, ĭi, ὰ. Ταλθύβιος, κήρυξ τοῦ Ἀγαμέμνωνος.

tālus, i, ὰ. ἀστράγαλος (τοῦ ποδός), καθόλου· τὸ σφυρόν. (ποιητ.) recto talo stare = ἔπαινον λαμβάνειν, τιμᾶσθαι ὑπό τινος. 2) κατ' ἐξοχήν· ὁ ἀστράγαλος τῶν ὀπισθίων ποδῶν ζώων τινῶν (ᾧ ἔπαιζον). talis ludere, ἀστραγαλίζειν.

tam, ἐπίρ. τοσοῦτον, τόσον, εἰς τοσοῦτον, οὕτως. συνήθ. μετὰ τ. quam (ἐνίοτε ᾗ ac, atque), ὁμοίως-, ὥσπερ-. tammagis-quam magis, τοσούτῳ (τόσῳ) μᾶλλον- ὅσῳ μᾶλλον. quam-tam (πρὸ τῶν συγκρ. καὶ ὑπερθ.) ὅσῳ-, τόσῳ-, non tam-, quam-, οὐ τοσοῦτον-, ὅσον-, οὐχ οὕτως-, ὡς-.

Tămăsĕus ἡ -os, i, θ. Ταμάσιος, πόλις τῆς Κύπρου. Ἐκ τούτου· -ăsĕus, a, um, Ταμάσιος.

tam-diu, ἴδ. tandiu.

tămen, σύνδ. ὅμως, μέντοι, sed t., ὅμως δέ, ἀλλ' ὅμως, quamquam (quamvis) t., καίπερ-, ὅμως-. etsi (etiamsi, tametsi, licet, quum) -t., εἰ καὶ (καὶ εἰ, ἐὰν καί, κἄν)-, ὅμως-, καίτοι-. si t., εἴπερ(γε). t. etsi ἢ tamenetsi, καὶ συνήθ. tametsi, εἰ καί, καὶ εἰ, καίπερ, καίτοι.

tametsi, ἴδ. tamen.

Tămĕsis, is, ὰ. Τάμεσις, ποταμὸς τῆς Βρεττανίας.

Tamphĭlus, i, ὰ. Τάμφιλος, Ῥωμ. ἐπωνύμιον. Ἐκ τούτου· -lānus, a, um, τοῦ Ταμφίλου.

tamquam = tanquam.

Tănăger, gri, ὰ. Τάναγρος, ποταμὸς τῆς Λευκανίας.

Tănăgra, ae, θ. Τάναγρα, πόλις τῆς Βοιωτίας. Ἐκ τούτου· -graeus, a, um, Ταναγραῖος.

Tănăis, is, ὰ. Τάναϊς, ποταμὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σαρματίας. 2) = Laxartes, ὁ βορειότατος ποταμὸς τοῦ Περσικοῦ βασιλείου.

tandem, ἐπίρ. (tam-dem) τέλος, τέλος δὲ (δή, μέντοι). t. aliquando, ὀψέ ποτε, ἤδη ποτέ. 2) ποτέ, δή, ὅητα, γάρ. quid t., ? τί ποτε ;

tan-dĭu ᾗ tamdĭu, ἐπίρ. τοσοῦτον χρόνον. t. -quamdiu, τοσοῦτον χρόνον-, ὅσον-. t. donec (dum, quoad), ἐφ' ὅσον, ἕως-.

tango, tĕtĭgi, tactum, 3. (ἐκ τοῦ ἀρχ. tago = τάγω, τεταγὼν) (αἰτ.) ἅπτομαι, ψαύω τινός. Ἐκ τούτου· ά) ἐμβαίνω, εἰσέρχομαι, portum, εἰς τὸν λιμένα. t. provinciam, ἐπιβαίνω, τῆς ἐπαρχίας. 6') corpus aquā, βρέγω, ἐπιρραίνω τὸ σῶμα ὕδατι. γ') t. feminam, ἅπτομαι γυναικός, συγγίγνομαι γυναικί. δ') γεύομαί τινος, προσφέρομαί τι

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

(ἐσθίω, πίνω τι. κ.τ.τ.) ἐ)t. dente, morsu = δάκνω. 2)(ἐφ)ἅπτομαί τινος, κρούω, πλήττω τινά ἤ τι. κατ' ἐξοχήν· tactus de coelo, κεραυνόβλητος. 3) ἐπὶ τόπων. ἅπτομαι, ἔχομαί τινος. fundus t. Tiberim, = τὸ χωρίον κεῖται ἐπὶ τῷ ποταμῷ. 4) μτφ. ἀ) ἅπτομαί τινος, πλήττω, κινῶ τινα. β') ἅπτομαί τινος τῷ λόγῳ, μνημονεύω τινός. γ') t. carmina, ἅπτομαι ᾠδῶν, ἐπιχειρῶ ποιήμασι.

tanquam ἡ tamquam, ἐπίρ. ὥσπερ, ὡσεί, ὡς, ὡς ἄν εἰ t. si ἢ ἁπλῶς tanquam, ὥσπερ ἄν εἰ, ὡς ἄν εἰ.

Tantălus, i, ἀ. Τάνταλος, βασιλεὺς τῆς Φρυγίας, υἱὸς τοῦ Διός, πατὴρ τοῦ Πέλοπος καὶ τῆς Νιόβης. Ἐκ τούτου· ἀ) -lĭdes, ae, ἀ. Τανταλίδης, εἷς τῶν Πελοπιδῶν (π. χ. ὁ Πέλοψ, Ἀγαμέμνων, Ὀρέστης). T. fratres, (ὁ Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης). β') -lis ĭdis ἡ ĭdos, θ. Ταντάλις (π. χ. Νιόβη, Ἑρμιόνη, Ἑλένη καὶ ἄλλαι).

tantĭdem, ἴδ. tantusdem.

tantillus, ὑποκ. καὶ = τῷ tantulus.

tantis-per, ἐπίρ. (tantus) ἐν τοσούτῳ. ἐν τῷ μεταξύ· ἑπομένου τ. dum, μέχρι (τούτου), τόσον χρόνον, ἕως.

tanto, ἐπίρ. ἴδ. tantus.

tantŏpĕre ἡ tanto opere, τοσοῦτον, οὕτω σφόδρα, οὕτως.

tantŭlus, a, um, (ὑποκ. τ. tantus) οὕτω μικρός, οὕτως ὀλίγος, οὕτω βραχύς· ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. μικρόν τι, ὀλίγον τι. tantulo, τοσοῦτον μικρᾶς ἢ ὀλίγης ἀξίας.

tantum, ἐπίρ. ἴδ. tantus.

tantum-mŏdo, ἐπίρ. ὅσον μόνον, μόνον.

tantus, a, um, (tam) τοσοῦτος, τόσος, τοσόσδε, τηλικοῦτος, τηλικόσδε. t.-quantus-, τοσοῦτος (τόσος)-ὅσος, τηλικοῦτος-ἡλίκος. t. -ut (qui)-, τοσοῦτος-, ὥστε-ᾧ. 2) ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. ἀ) τοσοῦτον (τόσον), τηλικοῦτον· μετὰ ἢ ἄνευ ἑπομ. γεν. tantum hostium, τοσοῦτοι (τόσοι) πολέμιοι. alterum t., ἕτερον τόσον. sexies t., ἑξάκις τόσον. in tantum, εἰς (ἐπὶ) τοσοῦτον. tanti emere aliquid, τοσοῦτον ὠνεῖσθαί τι. tanti esse, πολλοῦ ἄξιον εἶναι. β') τοσοῦτος = οὕτως ὀλίγος. est mihi tanti, περὶ τοσούτου ποιοῦμαι = ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιοῦμαι. 3) tantum, ἐπίρ. ἀ) ὅσον μόνον, μόνον. non t. -sed etiam-, οὐ μόνον-ἀλλὰ καί-. t. non, μόνον οὐκ, μόνον οὐ, μόνον οὐχί. t. quod, ὅσον μόνον, ἅμα, ἄρτι. t. quod ex urbe veneram quum, ὅσον μόνον ἐκ τῆς πόλεως ἦλθον, ᾧχ. 4) tanto, ἐπίρ. τοσούτῳ, τόσῳ. (μετὰ συγκρ. ἢ τῶν συγκρ. ἔννοιαν ἐχόντων). bis tanto, δὶς τόσῳ. t. -quanto, τοσούτῳ (τόσῳ) -ὅσῳ-.

tantus-dem, tantadem, tantumdem ἡ tantundem, ἕτερος τοσοῦτος, τοσοῦτος, ἴσος. tantĭdem, τοῦ ἴσου, τῆς αὐτῆς τιμῆς.

tăpes, ētis, ἀ. ἢ tăpēte, is, ἡ tapētum i, οὐ. τάπης, ταπήτιον.

Tāprŏbănē, ēs, θ. Ταπροβάνη, νῆσος τῶν Ἰνδιῶν.

Tapsus, ἴδ. Thapsus.

Tapūri, ōrum, ἀ. πλ. Νομαδικὸν ἔθνος τῆς Μηδίας.

Tarbelli, ōrum, ἀ. πλ. Τάρβελλοι, ἔθνος τῆς Ἀκυτανίας.

tarde, (dius, dissime) ἐπίρ. (tardus) βραδέως, μετὰ βραδύτητος. 2) ὀψέ, βραδέως.

tardĭgrădus, a, um, (tarde-gradior) (ποιητ.) βραδυ(βάμων)πόρος.

tardĭtas, ātis, θ. (tardus) βραδύτης, τὸ βραδυκίνητον. 2) νωθρεία, ὄκνος. 3) t. ingenii καὶ ἁπλῶς tarditas, βραδύνοια, ἡ τοῦ νοὸς ἀμβλύτης.

tardo, 1. (tardus) (αἰτ.) βραδύνω τινὰ ἤ τι. aliquem aliqua re, κωλύω τινά τινος. 2) ἀμεταβ. βραδύνω.

tardus, a, um, (dior, dissimus) βραδύς, σχολαῖος. tarda senectus = τὸ βραδύτητα ἐπιφέρον γῆρας. t. nox, ἡ βραδέως παρερχομένη

νύξ. 2) μτφ. βραδύνους, νωθρός, ἀμβλύς.

Tārentum, i, οὐ. Τάρας, πόλις ἐμπορικὴ τῆς μεγάλης Ἑλλάδος. Ἐκ τούτου· -tīnus, a, um, Ταραντῖνος, ᾗ -tīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ταραντῖνοι.

Tarpēĭus, a, um, Ταρπήϊος, ὀνομασία Ῥωμ. τινος οἰκογενείας. T. mons ἢ saxum, ὁ Ταρπήϊος, ὁ Καπιτωλῖνος λόφος ἢ κρημνὸς (ἀφ' οὗ ἔρριπτον τοὺς κακούργους).

Tarquĭnĭi, ōrum, ἀ. πλ. Ταρκυνία, πόλις τῆς Τυρρηνίας. Ἐκ τούτου 1) -quĭnĭus, a, um, Ταρκύνιος, ά)=ἐκ Ταρκυνίας. T. Priscus, T. Πρίσκος. T. Superbus, T. Σούπερβος. β')=τῆς οἰκογενείας τῶν Ταρκυνίων. 2) -quiniensis, e=Tarquinius. ὡς οὐσ. -ses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ Ταρκυνῖται, Ταρκυνιεῖς.

Tarrăcīna, ae, ἡ -nae, ārum, θ. πλ. ἡ Ταρρακῖνα, πόλις τῶν Οὐόλσκων ἐν Λατίῳ. Ἐκ τούτου· -nensis, e, Ταρρακηνός, ᾗ ὡς οὐσ. -ses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ Ταρρακινῖται.

Tarrăco, ōnis, θ. Ταρράκων, πόλις τῆς Ἱσπανίας, ἡ νῦν Tarragona. Ἐκ τούτου· -onensis, e, Ταρρακωνήσιος, ᾗ ὡς οὐσ. -ses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Tarsus, i, θ. Ταρσός, μητρόπολις τῆς Κιλικίας. Ἐκ τούτου· -sensis, e, Ταρσικός, ᾗ ὡς οὐσ. -ses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ Ταρσεῖς.

Tartărus ἡ -os, i, ἀ. (ἐν τῷ πλ. -ra, ōrum, οὐ.) ὁ Τάρταρος, τὰ Τάρταρα, ὁ ᾅδης, τὸ βασίλειον τῶν τεθνεώτων. Ἐκ τούτου· -rĕus, a, um, Ταρτάρειος, ὑπόγειος, καταγθόνιος. (ποιητ.) φοβερός.

Tartessus ἡ -os, i, θ. Ταρτησσός, πόλις τῆς Ἱσπανίας. Ἐκ τούτου· -ssĭus, a, um, Ταρτήσσιος. T. litora, ὁ δυτικὸς Ὠκεανός.

Tarusātes, um, ἀ. πλ. οἱ Ταρουσατεῖς, ἔθνος τῆς Ἀκυτανίας.

Tătĭus, Ĭi, Τάτιος, βασιλεὺς τῶν Σαβίνων. Ἐκ τούτου· Tatienses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ Τατιήνσεις, εἷς τῶν τριῶν λόχων τοῦ ἱππικοῦ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τ. Ῥωμύλου.

Taulantĭi, ōrum, ἀ. πλ. Ταυλάντιοι, ἔθνος Ἰλλυρικόν.

taureus, a, um, (taurus) (ποιητ.) ταύρειος.

Tauri, ōrum, ἀ. πλ. Ταῦροι, ἔθνος Σκυθικόν. Ἐκ τούτου· Taurĭcus, a, um, Ταυρικός. T. Chersonesus, ἡ Ταυρικὴ Χερσόνησος.

taurĭformis, e, (taurus-forma) (ποιητ.) ταυρόμορφος.

Tauri Ludi, ἀγῶνες ἐν Ῥώμῃ πρὸς τιμὴν τῶν χθονίων θεῶν.

Taurīni, ōrum, ἀ. πλ. Ταυρῖνοι, ἔθνος τῆς ἐντὸς τῶν Ἄλπεων Γαλλίας. Ἐκ τούτου· -nus, a, um, Ταυρινικός.

taurīnus, a, um, (taurus) ταύρειος.

Tauris, ĭdis, θ. Ταυρίς, νῆσος πλησίον τῆς Ἰλλυρίας.

Taurois, entis, ἀ. Ταυρόεις, φρούριον τῆς Ναρβωνίτιδος.

Taurŏmenĭum, ĭi, οὐ. Ταυρομένιον, πόλις τῆς Σικελίας, ᾗ (ποιητ.) Tauromenon. Ἐκ τούτου· Tauromenītānus, a, um, Ταυρομένιος, ᾗ ὡς οὐσ. -ani, ōrum, οἱ Ταυρομενῖται.

Taurus, i, ἀ. σειρὰ ὀρέων ἐν Ἀσίᾳ. Tauri Pylae, στενὸν πέρασμα μεταξὺ Καππαδοκίας ᾗ Κιλικίας.

taŭrus, i, ἀ. ταῦρος. καθόλου· ά) ταῦρος (ἄστρον). β') εἶδος κανθάρου.

taxo, 1. (ἐπιτατ. τ. tango) aliquid, ψαύω τινός, ψηλαφῶ τι. 2) μτφ. ά) καθάπτομαί τινος (τῷ λόγῳ), διασύρω τινὰ ἤ τι. β') ὀρίζω, εἴτε ὑπολογίζομαι τὸ μῆκος, πλῆθος, μέτρον κλπ. κατ' ἐξοχὴν δὲ τὴν τιμὴν ἢ ἀξίαν πραγμάτων ὁρίζω=(δια)τιμῶ τι.

taxus, i, θ. σμίλαξ.

Tāўgĕte, ēs, θ. Ταϋγέτη, θυγάτηρ τοῦ Ἄτλαντος, μία τῶν Πλειάδων.

Tāўgĕtus, i, ἀ. ᾗ (ποιητ.) -ta, ōrum; οὐ. πλ. ὁ Ταΰγετος, τὰ Ταΰγετα, ὄρος μεταξὺ τῆς Λακωνικῆς καὶ Μεσσήνης μετὰ τοῦ ἀκρωτηρίου Ταίναρον.

τῆ αἰτ. καὶ ἀφ. τ. tu.

Tĕānum, i, οὐ. Τέανον. 1) Sidicinum, τὸ Σιδήκινον Τέανον ἐν Καμπανίᾳ. 2) Apulum ἢ Apolorum, τὸ Ἀπουλον Τέανον, πόλις τῆς Ἀπουλίας. Ἐκ τούτου· Teanenses ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Tĕātes, um, ἀ. πλ. ἔθνος τῆς Ἀπουλίας.

Tecmessa, ae, θ. Τέκμησσα, θυγάτηρ τοῦ Τεύθραντος.

tecte, (tius), tissime ἐπίρ. (tectus) κεκρυμμένως, κρυφίως, ἀφανῶς. 2) ἀσφαλῶς.

tector, ōris, ἀ. (tego) κονιατής.

tectōrĭŏlum, i, οὐ. ὑποκ. τοῦ

tectōrĭum, ĭi, οὐ. (tector) τὸ κονίαμα.

tectōrĭus, a, um, (tector) τῆς στέγης.

Tectŏsāges, um ᾗ -gi, ōrum, ἀ. πλ. Τεκτόσαγες, Τεκτοσάγαι, ἔθνος τῆς Γαλλίας.

tectum, i, οὐ. (tego) στέγη, ὄροφος. 2) ὄροφος, οἶκος, (κατ) οἰκία.

tectus, a, um, (ctior, ctissimus) (μ. π. τ. tego) ἐστεγασμένος, κεκαλυμμένος. naves tectae, νῆες κατάφρακτοι. 2) ἀποκεκρυμμένος, ἄδηλος, ἀφανής.

tecum, ἀντὶ cum te, μετὰ σοῦ.

Tĕgĕa, ae, θ. Τεγέα, πόλις Ἀρκαδίας. Ἐκ τούτου· ἀ) Tegeaeus, a, um, Τεγεατικός, καθόλου· Ἀρκαδικός. (ποιητ.) ὡς οὐσ. Tegeaea, = Ἀταλάντη. β') Tegĕātes, ae, ἀ. Τεγεάτης, ἐκ Τεγέας. ᾗ Tegeātae, ārum, ἀ. πλ. οἱ Τεγεᾶται.

teges, ĕtis, θ. σκέπη, σκέπασμα, ψιάθος.

tĕgĭmen, tĕgŭmen, ᾗ tegmen, ĭnis, οὐ. ἡ tĕgĭmentum, tegumentum ᾗ tegmentum, i, οὐ. σκέπασμα, κάλυμμα, περιβόλαιον.

tegmentum, -ĭs. tegimen.

tĕgo, texi, tectum, 3. (αἰτ.) στέγω, στεγάζω, σκεπάζω, καλύπτω τινὰ ἤτι. 2) (ἀπο) κρύπτω τινὰ ἤ τι. 3) στέγω, σκεπάζω, φυλάττω τινὰ ἤτι. t. aliquem, (παρ) ἀχολουθῶ τινι. tegere latus, ἴδ. latus.

tĕgŭla, ae, θ. (tego) καλυπτήρ, κεραμίς, κέραμος.

tegumen, tegumentum, ἴδ. tegimen.

Teius, a, um, ἴδ. Teos.

tēla, ae, θ. (texo) ὕφασμα, ὑφή, ἱστός. 2) ἱστὸς (τὸ ὑφαντικὸν ὄργανον). 3) (ποιητ.) ὁ στήμων, μίτος. 4) ἐπινόημα, ἐξεύρημα.

Tēlămo ἡ -on, ōnis, ἀ. Τελαμών, υἱὸς τοῦ Αἰακοῦ, ἀδελφὸς τοῦ Πηλέως, πατὴρ τοῦ Αἴαντος καὶ Τεύκρου, εἷς τῶν Ἀργοναυτῶν. Ἐκ τούτου· ἀ) -nĭădes, ae, ἀ. Τελαμωνιάδης (Αἴας). β') -lamōnĭus, a, um, Τελαμώνιος. ὡς οὐσ. -nĭus, ĭi, ἀ, ὁ Τελαμώνιος (Αἴας).

Telchīnes, um, ἀ. πλ. Τελχῖνες, Θελασγικὴ τις οἰκογένεια ἱερατική, ἥτις ἐκ Κρήτης εἰς Κύπρον καὶ ἐντεῦθεν εἰς Ῥόδον μετέβη, περίφημος διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν μετάλλων, καὶ τὴν μαγικήν.

Tēlĕbŏae, ārum, ἀ. πλ. Τηλεβόαι, λαὸς λῃστρικὸς ἐν Ἀκαρνανίᾳ.

Tēlĕgŏnos, i, ἀ. Τηλέγονος, υἱὸς τοῦ Ὀδυσσέως καὶ τῆς Κίρκης, φονεύσας τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐν Ἰθάκῃ, ὅθεν Telegoni, ōrum, ἀ. πλ. παρὰ τῷ Ὀβιδίῳ τὰ ἀγαπητὰ αὐτοῦ ποιήματα, ἐπειδὴ ταῦτα διέθειρον αὐτόν.

Tēlĕmăchus, i, ἀ. Τηλέμαχος, υἱὸς τοῦ Ὀδυσσέως.

Tēlĕphus, i, ἀ. Τήλεφος, υἱὸς τοῦ Ἡρακλέους, βασιλεὺς τῆς Μυσίας. 2) σύγχρονος καὶ φίλος τοῦ Ὁρατίου.

Tellēnae, ārum, θ. πλ. πόλις τοῦ Λατίου.

tellus, ūris, θ. (ποιητ.) χθών, γῆ. 2) tellus ἡ Γῆ (ὡς θεά).

Telmessus ἡ -missus, i, θ. Τελμησσός, πόλις τῆς Λυκίας. Ἐκ τούτου· ἀ) -messes, ĭum, ἀ. πλ. οἱ Τελμησεῖς. β') -messĭcus ᾗ missĭus, a, um, Τελμίσσιος.

tēlum, i, οὐ. (τῆλε) βέλος (τὸ πτη-

λόθεν βαλλόμεναν ὅπλον, π. χ. δόρυ, λίθος χρ.) 2) ὅπλον, ξίφος, ἐγχειρίδιον. χρ. 3) tela diei, αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου. 4) t. Iovis, βέλος τοῦ Διός, κεραυνός. 6) μτφ. ὄργανον, μέσον δι' οὗ κατασκευάζεταί τι.

Tĕmĕnos, Τέμενος, τόπος τις ἐν Συρακούσαις μετὰ ἱεροῦ ἄλσους τοῦ Ἀπόλλωνος. 'Ex τούτου' -nītes, ae, ὁ. Τεμενίτης, ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος.

tĕmĕrārĭus, a, um, (temere) ἄλογος, ἄκριτος, ἀπρονόητος, προπετής.

tĕmĕre, ἐπίρ. εἰκῇ, τυχόντως, ἀλόγως, ἀκρίτως. 2) ἀμελῶν. 3) τυγικῶς, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου. 4) non t., οὐ ῥᾳδίως.

tĕmĕrĭtas, ātis, θ. (temere) ἀκρισία, ἀλογία, προπέτεια. 2) τὸ αὐτόματον, τὸ τυχηρόν.

tĕmĕro, 1. (temere) (ποιητ.) (αἰτ.) βεβηλῶ, μιαίνω, μολύνω τινὰ ἢ τι.

Tĕmĕsa, ae ᾗ, ē, ēs, θ. ᾗ Tempsa, ae, θ. Τεμέση, πόλις τῆς Βρεττίας. 'Ex τούτου' ά) -sānus, a,um, Τεμεσανός. б') -saeus ἡ -ēus, a, um, Τεμεσαῖος.

tĕmētum, i, οὐ. (ἀρχ.) μεθυστικὸν ποτόν, οἶον, οἶνος, μέθυ.

Temnītes, ĭd. Temnos.

tĕmno, ĕre, (ποιητ.) (αἰτ.) καταφρονῶ, ὑπερορῶ τινος.

Temnos ἡ -us, i, θ. Τῆμνος, πόλις τῆς Αἰολίδος. 'Ex τούτου· Temnītes, ae, ὁ. Τεμνίτης, ἐκ Τήμνου, ᾗ -nĭăs, ādis, θ. -nĭi, ōrum, ὁ. πλ. οἱ κάτοικοι.

tēmo, ōnis, ὁ. ῥυμός. 2) (ποιητ.) τὸ ἅρμα, ἄρκτος (ἄστρον).

Tempe, οὐ. (μόνον ἡ ὀν. καὶ αἰτ. τ. πλ.) Τέμπη (ἐν Θεσσαλίᾳ). (ποιητ.) πᾶσα θελκτικὴ κοιλάς.

tempĕrāmentum, e, οὐ. (tempero) κρᾶσις. 2) τὸ εὔκρατον κλίμα ἡ εὐκρασία. 3) μετριότης, σωφροσύνη.

tempĕrans, antis, (μ. ἐν. τ. tempero) μέτριος, ἐγκρατὴς τινος.

tempĕranter, (ntius, ntissime) ἐπίρ. (temperans) μετρίως, σωφρόνως.

tempĕrantĭa, ae, θ. (temperans) μετριότης, ἐγκράτεια. 2) σωφροσύνη.

tempĕrāte, ἐπίρ. (temperatus) εὐκράτως, μετρίως. 2) ἐγκρατῶς.

tempĕrātĭo, iōnis, θ. (tempero) κρᾶσις, σύγκρασις. 2) εὐκρασία, τὸ εὔκρατον.

tempĕrātor, ōris, ὁ. (tempero) κεραστής, συναρμοστής. 2) ἐγκρατής τινος.

tempĕrātūra, ae, θ. (tempero) εὐκρασία, τὸ εὔκρατον.

tempĕratus, a, um, (tior, tissimus), (μ. π. τ. tempero) εὖ κεκραμένος, εὔκρατος. 2) εὔκρατος, μέτριος, σώφρων.

tempĕri ἐπίρ. ĭδ. tempus.

tempĕrĭes, iēi, θ = temperatio.

temperĭus (συγκρ. τ. temperi).

tempĕro, 1. (tempus 1.) Α') μεταβ. ά) aliquid, κεράννυμί τι. t. venenum, παρασκευάζω φάρμακον. (ποιητ.) t. aquam ignibus, χλιαρὸν τὸ ὕδωρ ποιῶ. 2) πραΰνω, συστέλλω, μετριάζω τι. παθ. μετριάζομαι. 3) διοικῶ, κυβερνῶ, rempublicam, τὴν πολιτείαν (ποιητ.) ἁρμόζω, ῥυθμίζω τι. t. citharam (nervis) ἁρμόζω τὰς τῆς λύρας χορδάς, κιθαρίζω. t. musam, ποιῶ, ποιήματα γράφω. Β') ἀμεταβ. ά) t. in aliqua re, κρατῶ τινος, ἐγκρατής τινός εἰμι 2) t. alicui rei ἢ aliqua re ἢ ab re, κρατῶ, ἀπέχομαι τινος. t. (a) lacrimis, κατέχω τὰ δάκρυα. 3) t. alicui ἢ ab aliquo, ἀπέχομαι, φείδομαί τινος.

tempestas, ātis, θ. (tempus 1.) ὥρα, χρόνος. multis ante tempestatibus, πολλῷ χρόνῳ πρότερον. 2) ὥρα (καιρός), ἄνεμος. secunda t., οὖριος ἄνεμος. κατ' ἐξοχήν· χειμών, θύελλα. μτφ. τὰ δεινά, κίνδυνος, συμφορά.

tempestīve, (vius) ἐπίρ. (tempestivus) ἐν καιρῷ, ἐγκαίρως.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

tempestīvĭtas, ātis, θ (tempestivus) ὥρα, καιρός, εὐκαιρία.
tempestīvus, a, um, (tempestas) ἔγ(εὖ)καιρος, (ἐπι)καίριος. (ποιητ.) **tempestivo**, ἐγκαίρως. 2) ἐπὶ καρπῶν· ὥριμος, πέπων. 3) ἐπὶ ἀνθρ. ὡραῖος, ἐν ὥρᾳ. **virgo tempestiva (viro)** παρθένος γάμου ὡραία. 4) πρώϊμος.
templum, i, οὐ. (tempus, τέμνω). 1) ἐν τῇ οἰωνοσκοπικῇ· ά) χῶρος, ἐφ' οὗ ἐκάθηντο οἱ οἰωνοσκοποῦντες. β') πλινθίον, ὅπερ οἱ οἰωνοσκοποῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ περιέγραφον. 2) καθόλου· ά) πᾶς δι' οἰωνοσκοπίας ἱερὸς τόπος ἢ οἰκοδόμημα, π. χ. ἔνθα ἡ σύγκλητος συνεδρίαζε ἴδε. β') τὸ ἱερόν, τέμενος, ὁ ναός. γ') (ποιητ.) τόπος, χώρα, κατ' ἐξοχὴν δὲ τόπος εὐρύς. **templa coeli**=ὁ οὐρανός, **Neptunia**=ἡ θάλασσα, **Orci**, ὁ ᾅδης.
tempora, πλ. τ. **tempus** 1 καὶ 2.
tempŏrārĭus, a, um, (tempus 1.) ἐπί τινα χρόνον μένων, ἐπικαίριος, πρόσκαιρος.
Tempsa, Tempsanus, ἴδ. **Temesa**.
tempori, ἴδ. **tempus 1**.
1.tempus, ŏris, οὐ. χρόνος, **eodem tempore** ἡ **per idem t.**, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, **ex quo tempore**, ἐξ (ἀφ') οὗ. **ad hoc t.**, μέχρι τοῦδε. 2) **t. diei, anni**, ὥρα τῆς ἡμέρας, τοῦ ἔτους **matutinum t.**, πρωΐα. **ad** (ἢ **in**) **tempus**, εἰς καιρόν. **ad t.**, ἐπί τινα χρόνον (μακρόν). 3) ὥρα, εὐκαιρία, καιρός, **t. est abeundi** ἢ **abire**, ὥρα ἐστὶν ἀπιέναι. (quo) **tempore** ἢ **tempori** ᾧ **temperi**, ἐν ὥρᾳ, ἐν καιρῷ, ἐγκαίρως. τὸ συγκρ. **temperius**, πρωϊαίτερον. 4) καιρός, περίστασις. **in tempore**, ἐν τοιαύταις περιστάσεσι. **ad t., ex** (ἢ **pro**) **tempore**, κατὰ τὸν καιρὸν (τὰς περιστάσεις). Κατ' ἐξοχήν· οἱ ἐπικίνδυνοι καιροί, ὅθεν = κίνδυνοι, συμφοραί (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατὰ πλ.). 5) ἐν τῇ μετρικῇ· ὁ χρόνος, ἡ ποσότης τῆς συλλαβῆς.
2. tempus, ŏris, οὐ. (συνηθέστ. ὁ πλ.) οἱ κρόταφοι. (ποιητ.) ἡ ὅλη κεφαλὴ ἢ τὰ μέρη αὐτῆς.
Tempўra, ōrum, οὐ. πλ. πόλις Θρᾴκης.
Tems-=**Temes-**.
tēmŭlentus, a, um, (temetum) μεθύων, μέθυσος.
ten', ἀντὶ τ. **tene**.
tĕnācĭtas, ātis, θ. (tenax) τὸ ἁπρὶξ ἔχεσθαι, ἀντίληψις. 2) μτφ. φειδωλία.
tĕnācĭter, ἐπίρ. (tenax) ἁπρίξ, ἀντιληπτικῶς, ἰσχυρῶς. 2) μτφ. ἀμεταπείστως.
tĕnax, acis, (actor, acissimus) (teneo) ἀντιληπτικός, ἐχόμενος, ἰσχυρός. 2) γλίσχρος, κολλητικός, γλοιώδης. 3) μτφ. ά) ἔμμονος, μόνιμος, βέβαιος. β') κατ' ἐξοχήν· γλίσχρος, φειδωλός. 4) ἐπὶ χαρακτῆρος· δύσπειστος (μὴ παραγόμενος)· καὶ ἐπὶ κακῆς σημασίας· δυστρόπελος, δύσκολος.
tendĭcŭla, ae, θ (tendo) παγίς.
tendo, tĕtendi, tensum ἢ tentum, 3. A') μεταβ. 1) aliquid, τείνω, ἐν(ἐκ)τείνω τι. t. vela, ἀναπετάννυμι τὰ ἱστία. t. tentorium, ἵζημι σκηνήν. t. manus ἢ brachia ad coelum ᾠ (ποιητ.) coelo, ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν. t. dextram alicui ἢ ad aliquem, ὀρέγω, προτείνω τινὶ τὴν δεξιάν. καθόλου· t. alicui aliquid, ὀρέγω, προσφέρω τινί τι. 2) t. cursum, iter ad aliquem ᾠ aliquid, τρέπομαι, πορεύομαι, σπεύδω πρός τινα ἢ τι. t. noctem, ἐκ(παρα)τείνω, μηκύνω τὴν νύκτα. 3) μτφ. t. insidias alicui, ἐνέδρας τινὶ κατασκευάζω. B') ἀμεταβ. 1) τείνω, τρέπομαι, πορεύομαι, ἄγω, **Venusiam**, εἰς Οὐενουσίαν. **mons ad occasum tendit**, τὸ ὄρος πρὸς ἀνατολὰς τείνει. μτφ. ά) t. ad aliquem ἢ ad societatem alicujus, κλίνω πρὸς ἢ (ῥέπω) ἐπὶ τὴν συμμαχίαν τινός. 2) ἐν(διατ)είνομαι, ἰσχυρίζομαι. t. contra, ad-

Δημόσιο Κέντρο Εκπαιδευτικής Τεχνολογίας
Δημόσιο Κεντρική Εκπαιδευτική Μυτιλήνης

versus = ἀντιτείνω, ἐναγτιοῦμαι. 3) ἵστημι τὰς σκηνὰς (κατα)σκηνῶ.

tĕnĕbrae, ārum, θ. πλ τὸ σκότος. Ἐκ τούτου· ἀ) σκότος νυκτὸς = νύξ. tenebris, ἐν σκότει, νυκτός. β') (ποιητ.) = ὁ θάνατος. γ') σκοτεινὸς τόπος· οἷον δεσμωτήριον, κρησφύγετον, ὁ ᾅδης. δ') σκότος ὀφθαλμῶν = τυφλότης. 3) σκότωσις, λειποθυμία) ψυχία. 4) μτφ. ἡ σκοτεινότης, ἡ λήθη, τὸ τῆς ψύχης σκοτεινὸν καὶ ταπεινόν.

tĕnĕbrĭcōsus, a, um, (sissimus) ᾗ tenebricus ᾗ tenebrōsus, a, um, (tenebrae) (ποιητ.) σκοτώδης, σκοτεινός.

Tĕnĕdos ἡ -dus, i, θ. Τένεδος, νῆσος πλησίον τῆς Τροίας. Ἐκ τούτου· -dĭus, a, um, Τενέδιος· ᾗ ὡς οὐσ. -dĭi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

tĕnellŭlus, a, um, ὑποκ. ᾗ = τῷ tenellus.

tenellus, a, um, (ὑποκ. τ. tener) πάνυ μαλακός.

tĕnĕo, tenŭi, tentum, 2. (αἴτ.) ἔχω τινὰ ἤ τι. aliquid (in)manu, ore, κρατῶ, ἔχω τι τῇ χειρί, τῷ στόματι. t. locum, κατοικῶ τόπον. t. insulam, portum, μένω ἐν τῇ νήσῳ, ἐν τῷ λιμένι. μτφ. cupiditas me tenet, ἡ ἡδονὴ μὲ (κατ)ἔχει, εἴληφέ με, κρατεῖ μου. spes me t., ἐλπὶς ἔχειμε = δι' ἐλπίδος ἔχω, ἐλπίζω. irā teneor, κατέχομαι, κρατοῦμαι ὑπ' ὀργῆς. 2) φυλάττω, διασώζω τι. aliquid memoriā ἢ ἁπλῶς teneo, τῇ μνήμῃ φυλάττω τι, μέμνημαί τινος. 3) κατανοῶ, οἶδά τι. 4) κατ(ἐπ)έχω τινὰ ἤ τι. t. se in castris, διατρίβω ἐν τῷ στρατοπέδῳ. t. aliquem, κατέχω, βραδύνω τινά. s. iracundiam, κρατῶ τῆς ὀργῆς, cupiditates, τῶν ἐπιθυμιῶν. Ἐκ τούτου· ἀ) t. castra, = ὑπερασπίζω, φυλάττω τὸ στρατόπεδον. β') φυλάττω τι, ἐμμένω τινί. t. foedus, ἐμμένω τῇ συνθήκῃ. t. motum, μέτρῳ χρῆσθαι, μέτριον εἶναι. γ') διὰ(κατα)πράττω. δ') φάναι, ἰσχυρίζεσθαί τι. ε) συνήθ. παθ. teneor, (κατ)έχομαι ὑπό τινος, (= ἀνάγκη μοί ἐστι ποιεῖν τι (εἶμαι δεσμευμένος, ὑποχρεωμένος ὑπό τινος) teneor promisso, τῇ ὑποσχέσει κατέχομαι. δ) t. iter ἢ cursum in locus, τείνω εἰς τόπον, πορεύομαι εὐθὺ τόπου τινός. 6) διαρκῶ, διαμένω, οὐ παύομαι. imber per totam noctem t., ὁ ὑετὸς καθ' ὅλην τὴν νύκτα διαρκεῖ.

tĕner, ĕra, ĕrum, (erior, errimus) τέρην, ἁπαλός, μαλακός. 2) λεπτός. 3) ἁπαλός, νεαρός. a teneris, unguiculis ἢ a tenero, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, ἐκ νηπίου. 2) μτφ. ἀ) μαλακός, εὐάγωγος. β') τρυφερός, θρυπτικός.

tĕnĕrĭtas, ātis, θ. (tener) ἁπαλότης, μαλακότης.

tenesmos, i, ἀ. τεινεσμός.

tĕnor, ōris, ἀ. (teneo) συνέχεια, διάρκεια, ἐντελέχεια, uno tenore συνεχῶς.

Tēnos ᾗ -us, i, θ. Τῆνος, μία τῶν Κυκλάδων νήσων.

tensa, ae, θ. θῆσσα, εἶδος πομπικοῦ ἅρματος παρὰ Ῥωμαίοις.

tensus, a, um, μ. π. τ. tendo.

tentābuntus, a, um, (tento) ψηλαφῶν.

tentāmen, ĭnis, οὐ. (tento) 1) (ποιητ.) πεῖρασις. 2) δοκιμή, πεῖρα.

tentāmentum, i, οὐ. = tentamen.

tentātĭo, iōnis, θ. (tento) πεῖρα, δοκιμή. 2) ἔφοδος, προσβολή.

tentātor, ōris, ἀ. (tento) (ποιητ.) πειραστής.

tentīgo, ĭnis, θ. (tento) (ποιητ.) πριαπισμός, ἀσέλγεια.

tento, 1. (tendo) aliquid, ψηλαφῶ τι, ἐφάπτομαί τινος. 2) ἅπτομαί τινος, προσβάλλω τινί, morbo tentari, νόσῳ ἐμπίπτειν. 3) μτφ. ἀποπειρῶμαι, πεῖραν λαμβάνω τινός, δοκιμάζω, ἐξετάζω τι, ἐπιχειρῶ τινι. t. judicem pecuniā, χρήμασιν ἀποπειρῶμαι τοῦ δικαστοῦ, δοκιμάζω δεκάσαι τὸν δικαστήν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

4) πείθω τινά. 5) πειρᾶν τινα (παρθένον. κ.π.τ.).

tentŏrĭŏlum, i, οὐ. ὑποκ. τοῦ tentōrĭum, ĭi, οὐ. (tendo) σκηνή.

tentūrus, a, um, μ. μέλ. τ. teneo.

tentus, a, um, μ. π. τ. tendo ἢ teneo.

tenŭi, πρκ. τ. teneo.

tĕnŭĭcŭlus, a, um, (ὑποκ. τ. tenuis, λίαν λεπτός.

tĕnŭis, e, (nuior, nuissimus) λεπτός, ἰσχνός. t. coma, ἀραιὰ κόμη. tenue agmen ἡ acies, ἀρριὰ παράταξις. tenue coelum, αἴθριος οὐρανός. t. tellus = ἰσθμός. 2) μτφ. βραχύς, μικρός, ὀλίγος, εὐτελής. t. cibus, λιτὴ τροφή. t. homo, πένης ἄνθρωπος. 3) Ἐκ τούτου. t. homo, εὐτελής, ἀγενής, ταπεινὸς ἄνθρωπος. tenuiores, οἱ τῆς κατωτάτης τάξεως ἄνθρωποι. 4) λεπτός, ἀκριβής. 5) εὐτελής, ἁπλοῦς.

tĕnŭĭtas, ātis, θ. (tenuis) λεπτότης, ἰσχνότης. t. cribri, ἀραιότης τοῦ κοσκίνου. 2) μτφ. α) λεπτότης, ἀκρίβεια, λεπτολογία. β) εὐτέλεια, ἐνδεια, πενία.

tĕnŭĭter, (nuius, nuissime) ἐπίρ. (tenuis) λεπτῶς. μτφ. α) εὐτελῶς, ἐνδεῶς. β) ἀκριβῶς, λεπτολόγως. γ) ἀμελῶς, ἐπιτροχάδην.

tĕnŭo, 1. (tenuis) (ποιητ.) (αἰτ.) λεπτύνω, ἰσχναίνω τινὰ ἢ τι. s. vires alicujus, ἐξασθενίζω τὰς δυνάμεις τινός. via tenuata, στενὴ ὁδός. 2) μτφ. εὐτελίζω, ταπεινῶ τι. t. iram, πραΰνω τὴν ὀργήν. t. carmen, λεπτύνω, ἐλαφρὸν ποίημα ποιῶ.

tĕnus, πρόθ. μετ' ἀφ. ἢ γεν. μέχρι, ἄχρι τινός. verdo t. μέχρι τοῦ λέγειν, λόγῳ (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τῷ ἔργῳ) nomine t., ὀνόματι, κατὰ τὸ ὄνομα μόνον.

Tĕos ἢ -us, i, θ. Τέως, πόλις Ἰωνίας). Ἐκ τούτου Teius ἢ Tejus a, um, Τήϊος, (ποιητ.) = Ἀνακρεόντειος. ὡς οὐσ. Teji, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

tĕpĕfăcĭo, fēci, factum, 3. aliquid, χλιαίνω, θερμαίνω τι.

tĕpĕfactus, a, um, μ. π. τ. tepefacio.

tĕpĕo, tepŭi, ēre, ἀμεταβ. χλιαρὸς εἰμι. tepens, χλιαρός. 2) μτφ. α) (ποιητ.) t. aliqua, ἐρῶ τινος. β) (ποιητ.) ψυχρὸς εἰμι πρὸς τὸ ἐρᾶν.

tĕpesco, tepŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τ. tepeo) ἀμεταβ. χλιαίνομαι, χλιαρός, θερμὸς γίγνομαι.

tĕpĭdus, a, um, (tepeo) χλιαρός. 2) μτφ. ἀπεψυγμένος, ψυχρός.

tĕpor, ōris, ἀ. (tepeo) (ποιητ.) μετρία θερμότης, θάλπος.

tepŭi, πρκ. τ. tepeo ἢ tepesco.

ter, ἐπίρ. τρίς. 2) (ποιητ.) πολλάκις.

tercentum = ter centum, τρὶς 100 = 300.

ter-dĕcĭes ἢ trĭdĕcĭes, ἐπίρ. 13άκις.

tĕrĕbinthus, i, θ. τερέβινθος.

tĕrĕbra, ae, θ. (tero) τρύπανον.

tĕrĕbro, 1. (terebra) aliquid, τρυπῶ τι.

tĕrēdo, ĭnis, θ. (tero) τερηδών, θρίξ.

Tereides, ae, ἴδ. Tereus.

Terentianus, ἴδ. Terentius.

Terentinus, ἴδ. Terentus.

Terentĭus, a, um, Τερέντιος, τοῦ Τερεντίου. Ἐκ τούτου -ānus, a, um, Τερεντιανός. ὡς οὐσ. Terentius, ἀ. Τερέντιος, 1) T. Varro, ὕπατος τῷ 216 π. Χ. 2) Marcus T. Varro, περίφημος γραμματικός. 3) Publius T. Afer, ὁ γνωστὸς κωμικὸς ποιητής. 4) Terentĭa, σύζυγος τοῦ M. T. Κικέρωνος.

Tĕrentus ἢ -os, i, θ. Τέρεντος, τόπος τις ἐν τῷ Ἀρείῳ πεδίῳ, ἔνθα οἱ ludi saeculares, ἐτελοῦντο. Ἐκ τούτου

tĕres, ĕtis, (etior) (tero) στραγγύλος, κυλινδρικός. 2) μτφ. λεῖος, κομψός, ἀστεῖος.

Tĕrēus, ĕi ἢ eos, ἀ. Τηρεύς, σύζυγος τῆς Πρόκνης, παπὴρ τῆς Ἴτυος, βασιλεὺς τῆς Θράκης. Ἐκ τούτου Terēĭdes, ae, ἀ. Τηρεΐδης.

tergĕmĭnus = trigeminus.

tergĕo, tersi, tersum, 2. ἢ (σπαν).

tergo, tersi, tersum, 3. aliquid,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

(ἀπο)μάσσω,σμῶ, καθαίρωτι. 2) (ποιητ.) t. scelus, καθαίρω τὸ ἀνοσιούργημα, ἱλάσκομαι.

Tergeste, is, οὐ. Τεργέστη. Ἐκ τούτου· -stīnus, a, um, Τεργεσταῖος, καὶ ὡς οὐσ. -īni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

tergīnus, a, um, (tergum) (ἀρχ.) σκύτινος· ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. ἱμάσθλη, σκῦτος.

tergiversanter, ἐπίρ. (tergiversor) μελλητικῶς, ὀκνηρῶς.

tergĭversātĭo, iōnis, θ. (tergiversor) ὄκνος, μέλλησις, ἀναβολή.

tergĭversor, 1. (tergum-verto) ἀμεταθ. μέλλω, ὀκνῶ, προφάσεις εὑρίσκω.

tergo = tergeo.

tergŏris, γεν. τ. tergus.

tergum, i, οὐ. νῶτον. tergo, κατὰ νῶτον, ἐκ τῶν ὄπισθεν. post t., ὄπισθεν. vertere ἢ dare t., φεύγειν, εἰς φυγὴν τραπῆναι. praebere terga Phoebo, (ποιητ.) ἡλιάζεσθαι. 2) μτφ. ἀ) τὰ ὄπισθέν τινος. β') ἐπιφάνεια. δ') = tergus, δέρμα, δορά. Ἐκ τούτου· πᾶν ὅ,τι ἐκ δέρματος πεποίηται, π. χ. ἀσπίς, ἀσκός, κτλ. 4) (ποιητ.) ἀ) τὸ σῶμα. β') terga suum, οἱ χοῖροι.

tergus, ŏris, οὐ. 1) = tergum, 2) σκῦτος, δορά, δέρμα. Ἐκ τούτου· = σκυτίνη, ἀσπὶς ἐκ βυρσίου δέρματος.

Tĕrĭna, ae, θ. Τέρινα, πόλις τῆς Βρεττίας. Ἐκ τούτου· -naeus, a, um, (ἐκ) τῆς Τερίνης.

termes, ĭtis, ἀ. θαλλός.

Termessus, i, θ. Τερμησσός, πόλις τῆς Πισιδίας. Ἐκ τούτου· Termenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ Τερμησσεῖς.

termĭnālis, e, (terminus) (μεθ.) ὅριος. μόνον ὡς οὐσ. Terminalĭa, ĭum, οὐ. πλ. ἡ ἑορτὴ τοῦ ὁρίου θεοῦ Τερμίνου.

termĭnātĭo, iōnis, θ. (termino) μόνον μτφ. ἀ) ὁρισμός, μέτρον. β') τὰ ἔσχατα, τὸ τέλος.

termĭno, 1. (terminus) aliquid, ὁρίζω τι. 2) μτφ. ἀ) ὁρίζω, περαίνω, τελειῶ τι. β') ὁρίζω, ὁρίζομαι. bona voluptate, τὰ ἀγαθὰ πρὸς ἡδονὴν μετρῶ.

terminus, i, ἀ. ὅριον, τέρμα. μτφ. τέλος, ὅριον, τέρμα.

terni, ae, a, (ter) ἀνὰ (κατὰ) τρεῖς. 2) (ποιητ.) τρεῖς ὁμοῦ.

tĕro, trīvi, trītum, 3. (τέρω, τείρω), aliquid, τρίβω τι. (ποιητ.) t. labellum calamo = αὐλῶ. t. frumentum, ἀλοῶ τὸν σῖτον. t. viam, iter, τρίβειν ὁδόν, συχνὰ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἰέναι. 2) μτφ. ἀ) συχνὰ χρῶμαί τινι. t. librum, συχνὰ ἀναγιγνώσκω βιβλίον. β') συχνὰ ἐν τῷ λόγῳ χρῶμαί τινι. γ') κατα(τρίβω)πονῶ. δ') ἐπὶ χρόνου· διατρίβω, ἀναλίσκω τὸν χρόνον. 3) λεκίνω, ξέω τι.

Terpsĭchŏrē, ēs, θ. Τερψιχόρη, ἡ μοῦσα τῆς ὀρχηστικῆς.

terra, ae, θ. (ἔρα) γῆ, ἤπειρος. 2) ἔδαφος. 3) χώρα, τόπος. πλ. terrae, ἡ οἰκουμένη, ὁ κόσμος καὶ ποιητ. οἱ ἄνθρωποι. ubi terrarum? ποῦ τῆς γῆς;

Terrac-, = Tarrac-.

terrēnus, a, um, (terra) γήϊνος, γερσαῖος, πήλινος, ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. ἡ γῆ, ὁ ἀγρός. 2) γήϊνος, ἐκ γῆς. numina terrena, οἱ χθόνιοι θεοί. Ἐκ τούτου· ἀνθρώπινος, φθαρτός, θνητός.

terrĕo, terrŭi, terrĭtum, 2. aliquem, ἐκ(κατα)πλήττω τινά. (ποιητ.) πτοῶ, ἀπελαύνω τινά. t. aliquem a re, ἀποτρέπω τινά τινος.

terrester (ἡ -stris) stris, e, (terra) ἐπίγειος. 2) γερσαῖος. 3) τῆς γῆς, τῆς ἠπείρου. t. exercitus, ὁ πεζικὸς στρατός.

terrēus, a, um, (terra) (σπαν.) γήϊνος.

terrĭbĭlis, e, (terreo) τρομερός, φοβερός, φρικτός.

terrĭcŭla, ae, θ. ἡ -um, i, οὐ. (terreo) φόβητρον.

terrĭfĭco, āre, (terreo-facio) (ποιητ.) = terreo.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

terrĭfĭcus, a, um, (terreo-facio) (ποιητ.) τρομοποιός, ὁ διεγείρων τρόμον, φοβερός.

terrĭgĕna, ae, γ. κ. (terra-gigno) (ποιητ.) γηγενής, ἄνθρωποι ἐκ τῆς γῆς γεννηθέντες, γίγαντες.

terrĭpăvĭum ᾗ **-pudium**, ĭi, ὸ. tripudium.

terrĭto, āre (θαμ. τ. terreo) aliquem, κατα(φοβῶ)πλήττω τινά.

terrĭtōrĭum, ĭi, οὐ. (terra) χώρα.

terrĭtus, a, um, (μ. π. τ. terreo).

terror, ōris, ἀ. (terreo) τρόμος, ἔκπληξις, φόβος. 2) φόβητρον.

tersi, πρκ. τ. tergeo ᾗ tergo.

tersus, a, um, (μ. π. τ. tergeo) καθαρός, λεῖος. 2) κομψός.

tertĭānus, a, um, (tertius) τριταῖος.

tertĭus, a, um, (ter) τρίτος, t. saturnalia, ἡ τρίτη ἡμέρα τῆς τοῦ Κρόνου ἑορτῆς. regna tertia, τὸ τοῦ Πλούτωνος βασίλειον. tertium ἢ tertio, ἐπιρρηματ. τὸ τρίταν, ἐκ τρίτου, τρίτως.

tertĭus-decimus, a, um, τρισκαιδέκατος.

tĕruncĭus, ĭi, ἀ. (ter-uncia) (ὑπον. numus) $^3/_{12}$ τ. ἀσσαρίου, ᾗ καθόλου τὸ $^1/_4$ ὅλου τινός. παροιμ. ne t. quidem, οὐδὲ ὀβολός.

tesca ἢ **tesqua**, ōrum, οὐ. πλ. (ποιητ.) τραχεῖς καὶ ἔρημοι τόποι.

tessella, ae, ὸ. ἀβακίσκος, ὑποκ. τοῦ

tessĕra, ae, ὸ. (τέσσερα) κύβος, (κυβευτικὸν ὄργανον). 2) ἀβακίσκος, ψῆφος, κατ' ἐξοχὴν τοῦ ψηφωδοτοῦ ἐφάρους. 3) τετράγωνόν τι ἐπίρραμμα πρὸς κόσμησιν τῶν ἐσθήτων. 4) πινάκιον, σύμβολον, σφραγίς, κατ' ἐξοχὴν δὲ σύνθημα (στρατιωτικόν).

tessĕrŭla, ae, ὸ. ὑποκ. τ. tessera.

testa, ae, ὸ. (ἀντὶ tosta ἐκ τ. torreo) ὄστρακον, κέραμος, ὀστράκινον ἢ κεράμινον ἀγγεῖον. 2) ὄστρακον, κλάσμα ὀστράκου εἴτε κεράμου, κατ' ἐξοχήν· τὸ παρ' Ἕλλησιν ἐν χρήσει ἐν τοῖς ἐξοστρακισμοῖς. 3) τὸ ὀστρακῶδες δέρμα τῶν ὀστρέων. Ἐκ τούτου· ἀ) τὰ ὀστρακηρὰ ζῶα. β') μτφ. ὁ κρύσταλλος.

testamentārĭus, a, um, (testamentum) τῆς διαθήκης, περὶ (διὰ) διαθήκης. 2) ὡς οὐσ. -ĭus, ĭi, ἀ. ὁ τὰς διαθήκας γράφων.

testāmentum, i, οὐ. (testor) διαθήκη.

testātĭo, iōnis, ὸ. (testor) τὸ ἐπιμαρτύρεσθαι.

testātor, ōris, ἀ. (testor) ὁ διαθήκην ποιούμενος.

testātus, a, um, (tior) (μ. π. τ. testor) ὁμολογούμενος, βέβαιος, δῆλος.

testĭfĭcātĭo, iōnis, ὸ. (testificor) μαρτυρία. 2) μτφ. τεκμήριον, ἀπόδειξις.

testĭfĭcor, 1. (testis-facio) aliquid, μαρτυρῶ τι. 2) καθόλου· ἀποδεικνυμι, δηλῶ τι. 3) aliquem, (ἐπι)μαρτύρομαί τινα.

testĭmōnĭum, ĭi, οὐ. (testis) μαρτυρία. 2) τεκμήριον, ἀπόδειξις. testimonio est, μαρτύριον ἐστι, μαρτυρεῖ.

1. **testis**, is, ἀ. ὄρχις. πλ. testes, οἱ ὄρχεις.

2. **testis**, is, γ. κ. μάρτυς. Ἐκ τούτου· ὁ παρών, παραγενόμενος.

testor, 1. (testis) μαρτυρῶ. 2) μτφ. t. aliquid· ἀ) βεβαιῶ, ἀποδεικνυμί τι. β') βεβαιοῦμαι, ἰσχυρίζομαί τι. 3) t. aliquem, (ἐπι)μαρτύρομαί τινα. 4) ἀμεταβ. διαθήκην ποιοῦμαι.

testu, ἄκλ. ἢ **testum**, i, οὐ. (testa) τὸ πήλινον ἢ κεράμινον ἀγγεῖον, κέραμος.

testūdĭnĕus, a, um, (testudo) χελώνειος, ἐκ χελώνης.

testūdo, ĭnis, ὸ. (testa) χελώνη. 2) χελώνειον, τὸ τῆς χελώνης ὄστρακον. 3) τὰ ὅμοια τῇ χελώνῃ μουσικὰ ὄργανα, π. χ. λύρα, κιθάρα ᾗ. 4) ἐν τῇ στρατιωτικῇ χελώνη (πολιορκητικὸν ὄργανον). 5) ἡ διὰ τῶν συμφραττομένων ἀσπίδων τῶν στρατιωτῶν σκέπη. 6) καμάρωμα (θόλος).

testŭla, ae, ὸ. (ὑποκ. τ. testa) ὀ-

ΔΙΚΤΥΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Επιστημονική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

στράκιον. 2) ὄστρακον (ὃν οὗ οἱ Ἀθηναῖοι ὠστράκιζον).
testum, ῐ̄δ. testu.
tete, αἰτ. ᾱ̆ ἀφαιρ. τ. tu.
tĕtendi, πρκ. τ. tendo.
tēter (ἡ taeter), tra, trum, (trior, terrimus) βδελυρός, αἰσχρός, μιαρός, κυρ. ᾰ̄ μτφ.
Tēthys, yŏs, θ. Τηθύς, σύζυγος τοῦ Ὠκεανοῦ, μήτηρ τῶν ποταμίων θεῶν καὶ νυμφῶν, θαλασσία θεότης, (ποιητ.) = ἡ θάλασσα.
tĕtĭgi, πρκ. τ. tango.
tĕtrădrachmum, i, οὐ. τετράδραχμον.
tĕtrarcha (ἡ -es), ae, ἀ. τετράρχης.
tĕtrarchĭa, ae, θ. τετραρχία.
tētre, (trius, terrime) ἐπίρ. (teter) βδελυρῶς, μιαρῶς.
tĕtrĭcus, a, um, (teter) σκυθρωπός, αὐστηρός. 2) ὡς οὐσ. Tetrica (rupes) ae, θ. ὄρος τῆς Σαβίνης.
Teucer, cri, ἀ. ᾰ̄ Teucrus, i, ἀ. Τεῦκρος, υἱὸς τοῦ Τελαμῶνος, τοῦ βασιλέως τῆς Σαλαμῖνος, ἀδελφὸς τοῦ Αἴαντος. 2) υἱὸς τοῦ Σκαμάνδρου ἐκ Κρήτης, βραδύτερον βασιλεὺς ἐν Τροίᾳ. Ἐκ τούτου· ἀ) -cris, ĭdis, Τευκρίς, Τρωὰς (γυνή). β') -crĭus, a, um, Τεύκριος, ὡς οὐσ. -crĭa, ae, θ. ἡ Τρωάς, (ἡ χώρα). -crus, a, um, Τεῦκρός, καθόλου = Τρωϊκός, καὶ -cri, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Τρῶες.
Teus, ῐ̄δ. Teos.
Teuthras, antis, ἀ. Τεύθρας, βασιλεὺς τῆς Μυσίας, πατὴρ τοῦ Θεσπίου. Ἐκ τούτου· ἀ) -ntēus, a, um, Τευθράντιος, καθόλου = Μύσιος. β') -ntĭus, a, um, Τευθράντιος. T. turba, αἱ 50 θυγατέρες ἡ ἀδελφαὶ τοῦ Θεσπίου. (= Thespiades).
Teutŏni, ōrum ᾰ̄ Teutŏnes, um, ἀ. πλ. Τεύτονες, ἔθνος Γερμανικόν. Ἐκ τούτου· -nĭcus, a, um, Τευτονικός.
texi, πρκ. τ. tego.
texo, texŭi, textum, 3. aliquid, ὑφαίνω τι. 2) μτφ. ἀ) πλέκω τι. β') πλέκω, ἀπεργάζομαί τι. t. navem, ναυπηγῶ. t. epistolam, γράφω ἐπιστολήν.
textĭlis, e, (texo) ὑφαντός. ὡς οὐσ. textile, is, οὐ. ὕφασμα. 2) πλεκτός.
textor, ōris, ἀ. (texo) ὑφάντης.
textrīnus, a, um, ὑφαντικός. ὡς οὐσ. οὐ. textrinum, i, οὐ. ὑφαντική, ὕφασις, ἱστουργία.
textum, i, οὐ. (τῆς μετχ. τ. texo) τὸ ὕφασμα, ἡ ὑφή, τὸ ὕφος. 2) τὸ ὕφασμα, πλέγμα.
textūra, ae, θ. (texo) (ποιητ.) ὕφασμα, ὑφή. 2) συναρμογή.
1. textus, a, um, (μ. π. τ. texo).
2. textus, ūs, ἀ. (texo) (ἀρχ.) σύνθεσις, ὑφή, ἁρμογή. 2) μτφ. συνέχεια λόγου.
texŭi, πρκ. τ. texo.
Thăla, ae, θ. Θάλα, πόλις τῆς Νομαδικῆς.
thălămus, i, ἀ. θάλαμος, κοιμητήριον. 2) θάλαμος νυμφικός. Ἐκ τούτου = ὁ γάμος. 3) οἶκος.
Thalassĭo, ῐ̄δ. Talassio.
Thălēs, ētis, ἀ. Θαλῆς, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν.
thălĭa, ae, θ. Θάλεια, ἡ Μοῦσα τῆς κωμῳδίας. 2) μία τῶν θαλασσίων νυμφῶν.
thallus, i, ἀ. θαλλός.
Thămўras, ae ᾰ̄ Thămўris, ĭdis, ἀ. Θαμύρας, Θάμυρις, ποιητὴς ἐκ Θρᾴκης.
Thapsos ἡ -us, i, θ. Θάψος, γερσόνησος καὶ πόλις τῆς Σικελίας. 2) πόλις τοῦ Βυζακίου ἐν Ἀφρικῇ. Ἐκ τούτου· -sĭtāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Θάψιοι.
Thăsos ἡ -us, i, θ. Θάσος, νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Ἐκ τούτου· -sĭus, a, um, Θάσιος, ᾰ̄ Thasii, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
Thaumas, antis, ἀ. Θαύμας, πατὴρ τῆς Ἰριδος. Ἐκ τούτου· ἀ) -mantēus, a, um, τοῦ Θαύμαντος. T. virgo ἡ Ἶρις. β') -mantĭas, ădis, θ. ἡ Θαυμαντιάς. Iris Th. ἡ ἁπλῶς Th. ἡ Ἶρις. γ') -mantis, ĭdis, θ. = Thaumantias.
Thean-, Theat-, ῐ̄δ. Thean-, Teat-.

thĕātrālis, e, (theatrum) θεατρικός.
thĕātrum, i. οὐ. θέατρον. 2) οἱ θεαταί, ἡ Ἐκκλησία. 3) μτφ. ὁ φανερὸς τόπος τῆς ἐπιδείξεως ἔργων κτλ.
Thēbae, ārum, θ. πλ. Θῆβαι, πόλις τῆς Βοιωτίας ἑπτὰ πύλας ἔχουσα. Ἐκ τούτου· ά) -bāis, ĭdis, ἡ -ĭdos, ἡ Θηβαΐς. ὡς οὐσ. -bais, ὀνομασία ποιήματός τινος τοῦ Στατίου, ᾗ -baides, um, ἀ. πλ. αἱ Θηβαΐδες (γυναῖκες). β') -bānus, a, um, Θηβαῖος, ᾗ ὡς οὐσ. -us, Θηβαῖος, ᾗ -ni, ōrum, θ. πλ. οἱ Θηβαῖοι. 2) Thebae Phthiōticae ἡ Phthiae, πόλις τῆς Φθιώτιδος, ἡ ὕστερον Philippopolis ὀνομασθεῖσα. 3) πόλις τῆς Μυσίας. Campus Thebes ἡ Thebe, πεδίον Θήβης, πλησίον τ. Περγάμου. Ἐκ τούτου· ά) -bais, ĭdis, θ. Θηβαΐς, ἡ ἐκ Θηβῶν. β') -bānus, a. um, Θηβαῖος. ὡς οὐσ. Thebana, ae, θ. ἡ Θηβαϊκὴ (ἡ Ἀνδρομάχη). 4) ἀρχαία μητρόπολις τῆς ἄνω Αἰγύπτου (Thebais).
thĕca, ae, θ. θήκη.
Thĕmis, ĭdis, θ. Θέμις, ἡ θεὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν νόμων· θυγάτηρ τοῦ Οὐρανοῦ ᾗ τῆς Γῆς.
Thĕmistŏcles, is, ἀ. Θεμιστοκλῆς, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων. Ἐκ τούτου· -clēus, a, um, Θεμιστόκλειος.
thensa, ae, θ. = tensa.
thĕŏgŏnĭa, ae, θ. Θεογονία, ἐπιγραφὴ ποιήματός τινος τοῦ Ἡσιόδου.
thĕŏlŏgus, i, ἀ. Θεολόγος.
Theon, ōnis, ἀ. Θέων. Ἐκ τούτου· -nīmus, a, um, Θεώνειος.
Thĕŏpompus, i, ἀ. Θεόπομπος, Ἕλλην ἱστοριογράφος ἐκ Χίου. Ἐκ τούτου· -pēus ᾗ -pīnus, a, um, Θεοπόμπιος.
Thĕrapnē, ēs, θ. Θεράπνη, πόλις τῆς Λακωνίας. Ἐκ τούτου· -pnaeus, a, um, (ποιητ.) Θεραπναῖος, Λακωνικός, Σπαρτιατικός. marita ἡ nata rure Th. = Ἑλένη.
Thĕrĭcles, is, ἀ. Θηρικλῆς, περίφημος τεχνίτης ἐν Κορίνθῳ. Ἐκ τούτου· -clēus, a, um, Θηρικλειος,
thermae, ārum, θ. πλ. Θέρμαι, Θερμὰ ὕδατα. Ἐκ τούτου· Thermae, ārum, θ. Θέρμαι, πόλις τῆς Σικελίας Θερμὰ λουτρὰ ἔχουσα. Ἐκ τούτου· -ītānus, a, um, ὁ ἐκ Θερμῶν, καὶ ὡς οὐσ. -ni, ōrum, ἀ. πλ. αἱ Θερμῖται, οἱ κάτοικοι.
Thermōdon, ontis, ἀ. Θερμώδων, ποταμὸς τοῦ Πόντου ἔνθα αἱ Ἀμαζόνες κατῴκουν. Ἐκ τούτου· -dontēus ἡ -tĭus, a, um, (ποιητ.) Θερμωδόντιος, Ἀμαζονικός.
Thermŏpўlae, ārum, θ. πλ. Θερμοπύλαι, στενὸν πέρασμα ἐν Λοκρίδι παρὰ τὰ ὄρια τῆς Θεσσαλίας, ἔνθα θερμὰ λουτρὰ ὑπάρχουσι.
Thērŏmēdon, ontis, ἀ. Θηρομέδων, ἄνομα Σκυθικοῦ βασιλέως.
Thersītes, ae, ἀ. Θερσίτης, υἱὸς τοῦ Ἀγρίου, εἷς τῶν εἰς Τροίαν ἐκστρατευσάντων, γνωστὸς διὰ τὴν ἀσχημίαν αὐτοῦ.
thēsaurus, i, θησαυρός. 2) θησαυροφυλάκιον, καθόλου = ἀποθήκη, κυρ. καὶ μτφ.
Thēseus, ei, ᾗ eos, ἀ. Θησεύς, βασιλεὺς Ἀθηνῶν, σύζυγος τῆς Ἀριάδνης, πατὴρ τοῦ Ἱππολύτου. Ἐκ τούτου· ά) Thesēius ᾗ -sēus, a, um, Θησήϊος, Θησεῖος. β') Thesīdes, ae, ἀ. Θησείδης, υἱὸς τοῦ Θησέως· κατὰ πλ. (ποιητ.) = οἱ Ἀθηναῖοι.
Thespĭae, ārum, θ. πλ. Θεσπιαί, πόλις τῆς Βοιωτίας. Ἐκ τούτου· ά) -pĭas, ădis, θ. Θεσπιάς. deae Th. ἡ ἁπλῶς -pĭades, Θεσπιάδες, αἱ Μοῦσαι. β') -pĭenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ Θεσπιεῖς.
Thespis, ĭdis, ἀ. Θέσπις, ἀρχαῖος Ἕλλην ποιητὴς τραγῳδιῶν, σύγχρονος τοῦ Πεισιστράτου.
Thesprōtĭa, ae, θ. Θεσπρωτία, χώρα τῆς Ἠπείρου. Ἐκ τούτου· -tĭus, a, um, Θεσπρώτιος, καὶ ὡς οὐσ. -tĭi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
Thessălĭa, ae, θ. Θεσσαλία. Ἐκ τούτου· -lĭcus ᾗ -lus, a, um, Θεσσαλικός, καὶ ὡς οὐσ. -li, ōrum,

οἱ Θεσσαλοί. 6') -lĭus, a, um, (ποιητ.) Θεσσαλικός. γ') -lis, ĭdis, θ. ἡ Θεσσαλίς, Θεσσαλική.

Thessălŏnĭca, ae, ᾗ -ē, ēs, θ. Θεσσαλονίκη, πόλις τῆς Μακεδονίας. Ἐκ τούτου· -censes, ium, ἀ. πλ. οἱ Θεσσαλονικεῖς.

Thessalus, ĭδ. Thessalia.

Thestĭus, ĭi, ἀ. Θέστιος, βασιλεὺς τῆς Αἰτωλίας. Ἐκ τούτου· ά) -tĭădes, ae, ἀ. Θεστιάδης, υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ Θεστίου (π. χ. ὁ Μελέαγρος, ὁ υἱὸς τῆς Ἀλθαίας, μιᾶς θυγατρὸς τοῦ Θεστίου). -tĭădae, Θεστιάδαι, (οἱ υἱοὶ τοῦ Θεστίου Πλήξιππος καὶ Τοξεύς). 6') Thestĭas, ădis, θ. Θεστιάς, θυγάτηρ τοῦ Θεστίου (Ἀλθαία).

Thestor, ŏris, ἀ. Θέστωρ, πατὴρ τοῦ Κάλχαντος. Ἐκ τούτου· -ŏrĭdes, ae, ἀ. Θεστορίδης (ὁ Κάλχας).

Thĕtis, ĭdis ἡ ĭdos, θ. Θέτις, θυγάτηρ τοῦ Νηρέως καὶ τῆς Δωρίδος, σύζυγος τοῦ Πηλέως, μήτηρ τοῦ Ἀχιλλέως. (ποιητ.) = ἡθάλασσα.

Theudŏrĭa, ae, θ. πόλις τῆς Ἀθαμανίας,

Theuma, ătis, οὐ. χωρίον τῆς Μακεδονίας.

thĭăsus, i, ἀ. θίασος.

Thirmĭda, ae, θ. πόλις τῆς Νομαδικῆς.

Thisbē, ēs, θ. Θίσβη, ἐρωμένη τοῦ Πυράμου. 2) πόλις τῆς Βοιωτίας, γνωστὴ διὰ τὰς ἀγρίας περιστεράς. Ἐκ τούτου· Thisbēus, a, um, Θισβαῖος.

Thōas, antis, ἀ. Θόας, βασιλεύς τῆς Ταυρικῆς χερσονήσου, φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὀρέστου τῇ βοηθείᾳ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἰφιγενείας, τῆς ἱερείας τῆς Ταυρικῆς Ἀρτέμιδος. Ἐκ τούτου· -ntēus, a, um, Θοάντειος, (ποιητ.) Ταυρικός. 2) βασιλεὺς τῆς Λήμνου. Ἐκ τούτου· -lĭas, ădis, θ. Θοαντιάς, θυγάτηρ τοῦ Θόαντος (Ὑψιπύλη).

thŏlus, i, ἀ. θόλος.

thōrax, ācis, ἀ. θώραξ.

Thōrĭus, um, Θόριος, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους.

Thrăces, um, ἀ. πλ. Θρᾷκες, κάτοικοι τῆς χώρας Thracĭa, ae, ᾗ (ποιητ.) Thraca, ae ἡ -cē ἡ Thrēcē, ēs, θ. Θρᾴκη. Ἐκ τούτου· ά) Thracĭus ᾗ (ποιητ.) Thrēĭcĭus ἡ Threcĭus a, um, Θρᾳκιος, Θρᾳκικός. Th. sacerdos, vates = Ὀρφεύς. 6') Thrax, ācis, ἡ Threx ἡ Thraex, ēcis, ἀ. Θρᾷξ, μονομάχος Θρᾳκιστὶ ὡπλισμένος, ἐξ οὗ τὸ ἐπίθ. Thrēcĭdĭcus, a, um. γ') (ποιητ.) Thrēissa ἡ Thraessa, ae, θ. Θρήϊσσα, Θρᾷσσα, Thrax ᾗ Threx. ĭδ. Thraces.

Thūcȳdĭdes, is, ἀ. Θουκυδίδης, στρατηγὸς καὶ ἱστοριογράφος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Ἐκ τούτου· -dĭus ἡ dēus, a, um, Θουκυδίδειος.

Thūlē, ēs, θ. Θούλη, μεγάλη τις νῆσος ἄγνωστος.

thunnus = thynnus.

thur- = tur-.

Thūrĭi, ōrum, ἀ. πλ. Θούριοι, πόλις τῆς Λευκανίας, ἡ πρότερον Σύβαρις. Ἐκ τούτου. -rīnus, a, um, Θουρῖνος, ᾗ οὐσ. -rīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

thus = tus.

Thyămis, ĭdis, ἀ. Θύαμις, ποταμὸς τῆς Ἠπείρου.

Thyas, ĭδ. Thyias.

Thyatīra, ae, θ. ἡ ōrum, οὐ. πλ. Θυάτειρα, πόλις τῆς Λυδίας.

Thybris = Tiberis.

Thyĕne, ēs, θ. Θυίνη, νύμφη τις.

Thyestes, ae, ἀ. Θυέστης, υἱὸς τοῦ Πέλοπος, ἀδελφὸς τοῦ Ἀτρέως, πατὴρ τοῦ Αἰγίσθου. Ἐκ τούτου· ά) -stēus, a, um, Θυέστειος. 6') -stĭădes, ae, ἀ. Θυεστιάδης. (Αἴγισθος).

Thȳias, ădis, θ. Θυιάς, Βάκχη τις.

Thyle = Tule.

thymbra, ae, θ. θύμβρα.

Thymbra, ae ᾗ -ē, ēs, θ. Θύμβρα, πόλις τῆς Τρωάδος ἔχουσα ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἐκ τούτου·

-braeus, a, um, Θυμβραῖος, ὡς οὐσ. ἀ. ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος.
thўmum, i, οὐ. ᾧ -us, i, ἀ. τὸ θύμον, ὁ θύμος.
Thўni, ōrum, ἀ. πλ. Θυνοί, Θρᾳκικὸν ἔθνος. Ἐκ τούτου· ἀ) **Thynĭa**, ae, θ. Θυνία. β′) -nĭăcus, a, um, Θύνιος. γ′) -nĭas, ădis, θ. Θυνιάς. γ′) -nus, a, um, Θύνιος.
thynnus, i, ἀ. θύννος.
Thynus, a, um, ἴδ. Thyni.
Thўōnē, ēs, θ. Θυώνη, μήτηρ τοῦ Βάκχου. Ἐκ τούτου· -neus, ei ἢ eos, Θυωνεύς, υἱὸς τῆς Θυώνης (Βάκχος).
Thўrē, ēs ᾧ **Thyrea**, ae, θ. ἡ Θυρέα, πόλις ᾧ χώρα τῆς Κυνουρίας. Ἐκ τούτου· -rĕātis, ĭdis, θ. ἡ Θυρεᾶτις (χώρα).
Thўrĕum ἢ -ĭum, ĭi, οὐ. Θύριον, πόλις τῆς Ἀκαρνανίας. Ἐκ τούτου· -rĭenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
thyrsus, i, ἀ. θύρσος, καυλὸς φυτῶν. 2) βακχικὸς νάρθηξ, ῥάβδος, ἣν ἔφερεν ὁ Βάκχος καὶ αἱ Βάκχαι, αἱ μαινάδες.
tĭăra, ae, θ. ᾧ **tiāras**, ae, ἀ. ἡ τιάρα, ὁ τιάρας.
Tibarāni, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος τῆς Κιλικίας.
Tĭbĕris, is, ἀ. ᾧ (ποιητ.) **Thybris**, ĭdis, ἀ. Τίβερις, Θύμβρις, ποταμ. τῆς Μέσης Ἰταλίας. Ἐκ τούτου· ἀ) -rīnus, a, um, τοῦ Τιβέριδος. ὡς οὐσ. -īnus, i, ἀ. Τιβερῖνος. Α′)= Tiberis. Β′) βασιλεὺς τῆς Ἄλβης. γ′) -rīnis, ĭdis, θ. (ποιητ.), Θυμβριάς.
Tĭbĕrĭus, ĭi, ἀ. Τιβέριος, Ῥωμ. προωνύμιον.
tibi, δοτ. τ. tu.
tĭbĭa, ae, θ. κνήμη. 2) αὐλὸς (τὸ μουσικὸν ὄργανον) canere tibias, αὐλεῖν.
tĭbĭcen, ĭnis, ἀ. (tibia-cano) αὐλητής. 2) στήριγμα (στύλος οἴκου).
tĭbĭcĭna, ae, θ. (tibicen) αὐλητρίς.
tĭbĭcĭnĭum, ĭi, οὐ. (tibicen) αὔλημα.
Tibrinus, Tibris, ἴδ. **Tiberis.**
Tĭbullus, i, ἀ. Τίβουλλος Ῥωμ. ὄνομα.
Tĭbur, ŭris, οὐ. Τίβουρα, Τίβυρα, πόλις τοῦ Λατίου. Ἐκ τούτου· ἀ) -Tiburs, tis, Τιβουρτῖνος, ὡς οὐσ. in Tiburti, ἐν τῇ Τιβουρτίνων χώρᾳ. Tiburtes, um, ἀ. πλ. Τιβουρτῖνοι. β′) **Tiburtīnus**, a, um, Τιβουρτῖνος, ὡς οὐσ. -tīnum, i, οὐ χωρίον τι ἐν Τιβούροις. γ′) **Tiburnus**, a, um, Τιβουρῖνος, ὡς οὐσ. ἀ. Τιβουρῖνος, ἀρχαῖος τῶν Τιβούρων οἰκιστής.
Tĭburtus, i, ἀ. Τίβουρτος, ἀρχαῖος τῶν Τιβούρων οἰκιστής.
Tĭcīnus, i, ἀ. Τίκινος, ὁ εἰς τὸν Πάδον εἰσβάλλων ποταμ. Ἐκ τούτου· **Ticiniensis**, e, τοῦ Τικίνου.
Tĭfāta, ōrum, οὐ. πλ. ὄρος Καμπανίας.
Tĭfernum, i, οὐ. Τίφερνον πόλις τῆς Ὀμβρικῆς παρὰ τὸν Τίβεριν. 2) πόλις τοῦ Σαυνίτιδος.
Tĭfernus, i, ἀ. Τίφερνος, ὄρος τῆς Σαυνίτιδος.
Tĭgellĭus, ĭi, ἀ. Τιγέλλιος, ὄνομα δύω μουσικῶν ἀνδρῶν.
tĭgillum, i, οὐ. (ὑποκ. τ. tignum).
tignārĭus, a, um, (tignum) τῶν δοκῶν. faber t., ὁ τέκτων, ὁ ξυλουργός.
tignum, i, οὐ. τὸ τεκτονικὸν ξύλον, κατ' ἐξοχὴν δοκός. (κατὰ πλ. ᾧ digni, ἀ.)
Tigrānes, is ἀ. Τιγράνης, βασιλεὺς τῆς μεγάλης Ἀρμενίας. 2) ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
Tigranocerta, ōrum, οὐ. πλ. πόλις τῆς Ἀρμενίας.
tĭgris, ĭdis ᾧ is, γ. κ. Τίγρις. 2) δορὰ τίγριδος καὶ ὅπλον τι τὴν εἰκόνα τῆς τίγριδος φέρον. 2) **Tigris**, ἀ. Τίγρις, ποταμὸς τῆς Ἀσίας.
tĭlĭa, ae, θ. φιλύρα.
Timaeus, i, ἀ. Τίμαιος. 1) Ἕλλην ἱστοριογράφος ἐν Σικελίᾳ. 2) Πυθαγόρειός τις φιλόσοφος, οὗτινος τῷ ὀνόματι ὁ Πλάτων τὸ γνωστὸν σύγγραμμα ἐπέγραψε.
Timăgĕnes, is, ἀ. Τιμαγένης, ῥήτ-

Μουσείο Κεντρικής Μακεδονίας Κεντρική Βιβλιοθήκη Κατερίνης

τωρτις ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Αὐγούστου.

Tīmanthes, is, ὁ. Τιμάνθης, ἕλλην ζωγράφος.

Tĭmāvus, i, ὁ. Τίμαυος, ποταμὸς μεταξὺ Ἀκυληΐας καὶ Τεργέστης.

tĭmĕ-factus, a, um, (timeo-facio) ἐκφοβηθείς, ἐκπλαγείς.

tĭmĕo, timŭi, ēre, (ἀλτ.) φοβοῦμαί τινα ἢ τι. ᾧ μετ' ἀπαρ. ἢ αἰτ. καὶ ἀπαρ. ἢ μετὰ τοῦ ne ἢ ne non, ἢ ut καὶ ὑποτ. φοβοῦμαί τι, φοβοῦμαι μή, μὴ οὐ. alicui, φοβοῦμαι, ὑπέρ (περί) τινος. t. de aliqua re, δέδοικα, φοβοῦμαι περί τινος, διά τι.

tĭmesco, timŭi, 3. (ἐναρκτ. τ. timeo) aliquid, φοβοῦμαί τι.

tĭmĭde, (dius, dissime) ἐπίρ. (timidus) δειλῶς, ἐμφόβως, φοβερῶς.

tĭmĭdĭtas, ātis, θ. (timidus) δειλία, ἀτολμία.

tĭmĭdus, a, um, (dior, dissimus) (timeo) δειλός, ἔμ(περί)φοβος, φοβερός. t. alicujus rei, ὁ φοβούμενός τι.

Tīmŏlĕon, ontis, Τιμολέων, Κορίνθιος στρατηγός, σύγχρονος τοῦ Μακεδόνος Φιλίππου. Ἐκ τούτου· -ntēus, a, um, τοῦ Τιμολέοντος.

Tīmon, ōnis, ὁ. Τίμων.

tĭmor, ōris, ὁ. (timeo) φόβος. magno timore esse, περιφόβως ἔχειν. 2) δέος, σέβας, σεβασμός. 3) φόβητρον.

Tīmŏthĕus, ei, ὁ. Τιμόθεος, υἱὸς τοῦ Κόνωνος, στρατηγὸς τῶν Ἀθηνῶν. 2) μουσικός τις ἐκ Μιλήτου.

tĭmŭi, πρκ. τ. timeo.

tinctĭlis, e, (tingo) (ποιητ.) θαπτός.

tinctus, a, um, μ. π. τ. tingo.

tĭnĕa, ae, θ. σής, ἐνίοτε σκώληξ.

tingo, (tinguo) tinxi, tinctum, 3. (τέγγω). t. aliquid, βρέχω τι. κατ' ἐξοχήν· βάπτω τι. t. aliquid (in) aliqua re, ἐμβάπτω τί τινι. ὡς οὐσ. tincta, ōrum, οὐ. πλ. τὰ βαπτά, τὰ βάμματα, τὰ ποικίλα. μτφ. orator tinctus litteris, γράμμασι παιδευθείς, γραμμάτων ἐμφορηθείς.

tinnĭo, īvi ἢ ĭi, ītum, 4. ἀμεταβ. κωδωνίζω, ψοφῶ. 2) μτφ. α') βοῶ, κροτῶ. β') ἀργύριον κωδωνίζειν = ἀριθμεῖν.

tinnĭtus, ūs, ὁ. (tinnio) (ποιητ.) κροταλισμός, ψόφος. 2) μτφ. κόμπος (λόγου).

tinnŭlus, a, um, (tinnio) (ποιητ.) κωδωνίζων, κροταλίζων, ἠχώδης. 2) μτφ. κομπώδης.

tintinnăbŭlum, i, οὐ. (tintinno) κώδων.

tintinnācŭlus, a, um, (tintinno) κωδωνίζων. t. vir, δήμιος.

tintinno, āre (ποιητ.) = tinnio.

tinxi, πρκ. τ. tingo.

tīnus, i, θ. εἶδος ἀγρίας δάφνης.

Tiphys, yos, ὁ. Τίφυς, κυβερνήτης τῆς νεὼς Ἀργοῦς.

Tīrĕsĭas, ae, ὁ. Τειρεσίας, τυφλὸς μάντης ἐν Θήβαις.

Tīrĭdātes, ae, ὁ. Τηριδάτης, ὄνομα βασιλέων τῆς Ἀρμενίας.

tīro, ōnis, ὁ. στρατιώτης νεοσύλλεκτος. 2) καθόλου· ὁ πρωτόπειρος, ἄπειρος.

Tīro, ōnis, ὁ. Τίρων, ἀπελεύθερός τις τοῦ Κικέρωνος.

tīrōcĭnĭum, ii, οὐ. (tiro) ἡ περὶ τὰ στρατιωτικὰ πρωτο(ἀ)πειρία. Ἐκ τούτου· α') ἡ πρώτη στρατιωτικὴ ὑπηρεσία. β') καθόλου· ἡ πρώτη πεῖρα. 2) οἱ νεοσύλλεκτοι (στρατιῶται).

Tĭryns, this ᾗ thos, θ. Τίρυνς, πόλις Ἀργολίδος, ἔνθα ἀνετράφη ὁ Ἡρακλῆς. Ἐκ τούτου· -nthĭus, a, um, Τιρύνθιος, ὡς οὐσ. -nthĭi, ὁ. πλ. οἱ Τυρίνθιοι (ὁ Ἡρακλῆς ᾗ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἀλκμήνη).

Tisdra, ae, θ. πόλις τοῦ ἐν Ἀφρικῇ Βυζακίου. Ἐκ τούτου **Tisdrĭtani**, ōrum, ὁ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Tīsĭphŏnē, ēs, θ. Τισιφόνη, μία τῶν Ἐρινύων, ἡ τιμωρὸς τοῦ φόνου. Ἐκ τούτου· -nēus, a, um, Τισιφόνειος.

Tīssē, ēs, θ. Τίσση, πόλις τῆς Σι-

κελίας. Ἐκ τούτου· Tissenses, ium, ἀ. πλ. οἱ Τισσαῖοι.

Tītan, ānis, ἀ. ὁ Titanus, i, ἀ. ὁ Τιτάν. κατὰ πλ. Titanes ὁ Titani, οἱ Τιτᾶνες, θεῖα γενεά, υἱοὶ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς· κατ' ἐξοχήν· ὁ Ἥλιος, υἱὸς τοῦ Ὑπερίονος καὶ τῆς Θείας, ἀπόγονος τοῦ Τιτᾶνος. Ἐκ τούτου· ἀ) -ānĭăcus, a, um, Τιτανικός. β') -ānis, ĭdis ὁ ĭdos, θ. Τιτανίς, Τιτανιάς. γ') -ānĭus, a, um, Τιτάνιος. Ἐκ τούτου· ὡς οὐσ. -a, ae, θ. 1) = Κίρκη. 2) = Ἄρτεμις. 3) = Πυρρά.

Tīthōnus ἡ -os, i, ἀ. Τιθωνός, υἱὸς τοῦ Λαομέδοντος, ἀδελφὸς τοῦ Πριάμου, σύζυγος τῆς Ἠοῦς, πατὴρ τοῦ Μέμνονος. Ἐκ τούτου· -nĭus a, um, Τιθώνιος, conjux T. ὁ ἁπλῶς Tithonia, Τιθώ.

Tĭtĭes, ium ὁ Titienses, ium, ἀ. πλ. Τατιήνσεις, μία τῶν τριῶν φυλῶν, εἰς ἃς ὁ Ῥωμύλος τὸν Ῥωμ. λαὸν διῄρεσε.

tĭtillātĭo, iōnis, θ. (titillo) γαργαλισμός.

tĭtillo, 1. aliquid, γαργαλίζω τι.

tĭtĭo, iōnis, θ. δαλός, ἡμίφλεκτον ξύλον.

Tĭtĭus, a, um, Τίτιος, τοῦ Τιτίου, ὀνομασία Ῥωμ. τινὸς γένους.

tĭtŭbanter, ἐπίρ. (titubo) ἀμφιβόλως, ἀσαφῶς.

tĭtŭbantĭa, ae, θ. (titubo) ψελλισμός.

tĭtŭbātĭo, iōnis, θ. (titubo) σφάλμα, πταῖσμα. t. linguae ἡ παράφορος γλῶσσα = ψελλισμός.

tĭtŭbo, 1. ἀμεταθ. σφάλλομαι ἀσταθῶ, κινοῦμαι. 2) μτφ. ἀ) ψελλίζω τὴν φωνήν, τραυλίζω. β') ἀστατῶ, ἀπορῶ, κλονοῦμαι. γ') ἁμαρτάνω.

tĭtŭlus, i, ἀ. ἐπίγραμμα, ἐπιγραφή. Κατ' ἐξοχήν· ἡ τιμητικὴ προσηγορία, ἡ τιμή. μτφ. ἀ) πρόφασις, πρόσχημα. sub titulo aliquid ferre, (ἐπ)ονόματι φέρειν τι. β') ὄνομα, φήμη, δόξα.

Tĭtūrĭus, ĭi, ἀ. Τιτούριος, Ῥωμ. ὄνομα.

Tĭtus, i, ἀ. Τίτος, Ῥωμ. προωνύμιον.

Tĭtўos, i, ἀ. Τιτυός, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Κλάρας.

Tĭtўrus, i, ἀ. Τίτυρος, ὄνομα ποιμένος τινός.

Tlēpŏlĕmus, i, ἀ. Τληπόλεμος.

Tmărus ἡ -os, i, ἀ. Τμάρος, ὄρος τῆς Ἠπείρου.

Tmōlus, i, ἀ. Τμῶλος, Τύμωλος, ὄρος Λυδίας. Ἐκ τούτου· ἀ) -lўus, a, um, Τμώλιος. β') -lītes, is, ἀ. ὁ τοῦ Τμώλου κάτοικος.

tŏcullĭo, iōnis, ἀ. τοκιστής, τοκογλύφος.

tōfus ὁ tophus, i, ἀ. πῶρος, εἶδος λίθου.

tŏga, ae, θ. (tego) κυρίως κάλυμμα. συνήθ. τὸ ἐθνικὸν τῶν Ῥωμ. ἔνδυμα, ἡ τήβεννος, ἣν πᾶς Ῥωμαῖος πολίτης εἰς τὸ δημόσιον παρερχόμενος ἔφερεν ἀλλὰ μόνον ἐν εἰρήνῃ, ὅθεν = ἡ εἰρήνη.

tŏgātārĭus, i, ἀ. (togatus) ὑποκριτὴς Ῥωμαϊκῶν δραμάτων.

tŏgātus, a, um, (toga) τηβεννοφόρος. gens t. = οἱ Ῥωμαῖοι. fabula (comoedia) t., τὸ ἐθνικὸν Ῥωμαϊκὸν δρᾶμα. Gallia t., ἡ. Gallia. 2) ὁ ἐν εἰρήνῃ ζῶν. 3) πελάτης. 4) togata, ae, θ. πόρνη.

tŏgŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. toga.

Tōlēnus, i, ἀ. ποταμ. τῆς Σαβίνης.

tōlĕrābĭlis, e, (lior) (tolero) ἀνεκτός, ὑπομενητός. 2) t. alicujus rei, καρτερικὸς πρός τι.

tōlĕrābĭlĭter, (tolerabilis) ἐπίρ. καρτερικῶς.

tōlĕrans, antis, (ntius, ntissime), alicujus rei, ὑπο(φέρων)μένων τι, μ. ἐν τ. tolero.

tōlĕranter, ἐπίρ. καρτερικῶς.

tōlĕrantĭa, ae, θ. (tolerans) ἀνοχή, καρτερία, ὑπομονή, καρτέρησις.

tōlĕrātĭo, iōnis, θ. (tolero) = tolerantia.

tŏlĕro, 1. (tuli, tollo) aliquid, φέρω τι. μτφ. ἀ) ἀνέχομαι, ὑπομένω, καρτερῶ τι. 2) διαφυλάττω, δια(τρέφω) τινὰ ἢ τι. t. vitam, ἔχειν τὰ πρὸς τὸν βίον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Tŏlētum, i, οὐ. Τόλητον, πόλις τῆς Ἱσπανίας, ἡ ταν῀ν Toledo. Ἐκ τούτου· -lānus, a, um, τοῦ Τολήτου, ᾗ ὡς οὐσ. -ani, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

tollēno, ōnis, ἀ. (tollo) κήλων κηλώνειον, (μηχανὴ πολιορκητική).

tollo, sustŭli, sublātum, 3. (τλάω) (αἴτ.) αἴρω τινὰ ἢ τι. t. aliquem in crucem, ἀνασταυροῦν τινα. Ἐκ τούτου· ά) t. onus, ἀναλαμβάνω τὸ φορτίον. β') t. vocem, ἐέναι φωνήν. t. risum, γέλωτα ἐέναι, γ') ἀνα(λαμβάνω) δέχομαί τινα. sublatis rebus, πᾶσαν τὴν αὐτοῦ οὐσίαν παραλαβών· κατ' ἐξοχήν· t. liberos, ἀναδέχομαι τέκνα (πρβ. suscipio)· ὅθεν ά) = ἀνατρέφω τινά. β') t. ex aliqua, γεγονῶ ἔκ τινος. 2) μτρ. ά) t aliquem (in coelum) laudibus, ὑπερεπαινῶ τινα, ἐκθειάζω τινά. β') tollunt animos, λαμβάνουσι θάρρος (πρὸς ἀντίστασιν). t. animum alicui, θαρρύνω, ἀνορθῶ, τινά (πρὸς ἀντίστασιν ἢ μάχην), παροτρύνω τινά. 3) ἀν(ἀφ)αιρῶ τι. t. aliquem de medio ἢ ἁπλῶς tollo, ἐκποδὼν ποιοῦμαί τινα, ἀναιρῶ, ἀφανίζω, φονεύω τινά. Ἐκ τούτου· μτφ. ά) t. deos, ἀρνοῦμαι τὴν ὕπαρξιν τῶν θεῶν. β') t. memoriam rei, ἐξαλείφω τὴν μνήμην τοῦ πράγματος. γ') ἀφανίζω, καταλύω, ἀρδην ἀναιρῶ. δ') ἐπὶ γράφοντος· ἐξαλείφω τι.

Tŏlōsa, ae, θ. Τολῶσσα, πόλις τῆς Γαλλίας. Ἐκ τούτου· ά) -sānus, a, um, Τολωσσαῖος. β') -sas, ātis, Τολωσσαῖος, ᾗ -sātes, um, ἀ. πλ. οἱ Τολωσσάται. γ') -sensis, e, Τολωσσαῖος.

tŏlūtim, ἐπίρ. (tollo) (ἀρχ.) τροχάδην.

Tomarus = Tmarus.

tōmentum, i, οὐ. γνάφαλον.

Tŏmi, ōrum, ἀ. πλ. ᾗ Tomis, ĭdis, θ. οἱ Τόμοι, ἡ Τόμις, πόλις τῆς κάτω Μοισίας. Ἐκ τούτου· ά) Tŏmītae, ārum, ἀ. πλ. οἱ Τομῖται. β') Tomitānus, a, um, τῶν Τόμων.

Tŏmўris, is, θ. Τόμυρις, βασίλισσα τῶν Σκύθων.

tondeo, tŏtondi, tonsum, 2. (αἴτ.) κείρω τινὰ ἢ τι. ἁπλῶς tondeo, κείρω ἐμαυτόν. 2) t. prata, (ποιητ.) θερίζω τοὺς λειμῶνας· ὅθεν = δρέπω, τέμνω, κλαδεύω τι. 3) καταβόσκω τι. 4) συλῶ, διαρπάζω τι.

tŏnĭtru, οὐ. = tonitrus.

tŏnĭtrālis, e, (tonitru) βρονταῖος.

tŏnĭtrus, ūs, ἀ. (tono) βροντή. (ὁ πλ. tonitrua, tonitruum, tonitribus).

tŏnĭtrŭum, ŭi, οὐ. = tonitrus.

tŏno, tonŭi, āre, ἀμεταβ. βροντῶ. tonat, ἀπροσ. βροντᾷ. tonans, ὁ = Ζεύς. μτφ. ά) βροντῶ, βρέμω, ἠχῶ. β') φθέγγομαι, ψοφῶ. 2) μεταβ. t. aliquid, λέγω τι μεγάλῃ φωνῇ

tonsa, ae, θ. κώπη, ταρσός.

tonsĭlis, e, (tondeo) καρτός, κεκαρμένος.

tonsillae, ārum, θ. πλ. τὰ παρίσθμια (νόσος).

tonsor, ōris, ἀ. (tondeo) κουρεύς.

tonsōrĭus, a, um, (tonsor) κουρευτικός.

tonstrīcŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. tonstrix.

tonstrīna, ae, θ. (tondeo) κουρεῖον.

tonstrix, īcis, θ. (tondeo) κουρεύτρια.

tonsūra, ae, θ. (tondeo) κουρά. 2) κλάδευσις.

tonsus, a, um, μ. π. τ. tondeo.

tonŭi, πρκ. τ. tono.

tŏnus ἡ-ος, i, ἀ. τόνος.

toph- = tof-.

tŏpĭa, ōrum, οὐ. πλ. τοπεῖα (τὰ ἐν κήποις). 2) σκηνογραφία.

tŏpĭārĭus, a, um, (topia) τοῦ τοπείου. ὡς οὐσ. -us, i, ἀ. ὁ κατασκευάζων τοπεῖα· ᾗ -ia, ae, θ. ἡ τέχνη τοῦ κατασκευάζειν τοπεῖα.

Tŏpĭca, ōrum, οὐ. πλ. τὰ Τοπικά, ἐπιγραφὴ συγγράμματός τινος τοῦ Κικέρωνος.

tŏral, ālis, οὐ. (torus) περίστρωμα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

torcŭlar, āris, οὐ. (torqueo) στρέβλη, πιεστήριον, τριπτήρ.
torcŭlārĭus, a, um, (torcular) τοῦ πιεστηρίου.
torcŭlus, a, um, = torcularius, ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. = torcular.
tŏreuma, ătis, οὐ. τόρευμα.
tŏreuta, ae, ἀ. τορευτής.
tŏreutĭcē, ēs, θ. ἡ τορευτική.
tormentum, i, οὐ. (torqueo) τὸ στρεπτὸν σχοινίον. 2) στρέβλη, βασανιστήριον. 3) πιεστήριον (ἐσθήτων). βάσανος, αἰκία, ἀνία, πόνος. 4) ἀφετήριον ὄργανον, καὶ τὸ δι' αὐτοῦ βαλλόμενον δόρυ, λίθος κτλ.
tormĭna, um, οὐ. πλ. (torqueo) στρόφος, δυσεντερία.
tormĭnōsus, a, um, (tormina) ὁ στροφούμενος, ὁ δυσέντερος.
torno, 1. (tornus) τορνεύω τι.
tornus, i, ἀ. τόρνος.
Tŏrōne, ēs, θ. Τορώνη, πόλις τῆς Μακεδονίας. 'Εκ τούτου -naĭcus ἡ -naeus, a, um, Τορωναϊκός, Τορωναῖος.
tŏrōsus, a, um, (torus), μυώδης. νευρώδης, σαρκώδης.
torpēdo, ĭnis, θ. (torpeo) = torpor. 2) νάρκη (ἰχθ.)
torpĕo, torpŭi, ēre, ἀμεταβ. ναρκῶ, ἀκίνητός εἰμι, ἀμβλύς, ἀναίσθητός εἰμι.
torpesco, torpŭi, ĕre (ἔναρκτ. τ. torpeo) (ἀπο)ναρκοῦμαι, ναρκῶ, ἀμβλύνομαι, νωθρὸς γίγνομαι.
torpĭdus, a, um, (torpeo) ναρκώδης, ἀναίσθητος, ἀμβλύς, νωθρός.
torpor, ōris, ἀ. (torpeo) νάρκη, νάρκωσις. 2) μτφ. γαυνότης.
torpŭi, πρκ. τ. torpeo ἢ torpesco.
torquātus, a, um, (torquis) στρεπτοφόρος· κατ' ἐξοχήν· ἐπίθ. τοῦ Μαλλίου = Τορκουᾶτος.
torquĕo, torsi, tortum, 2. aliquid, (τρέπω, τροπέω), στρέφω τι. (ποιητ.) t. capillos ferro, βοστρυχῶ τὰς τρίχας. stamina pollice = κλώθω. s. aquas remis, στρέφω, δινῶ τὸ ὕδωρ ταῖς κώπαις. 2) t. aliquid, σφενδονῶ, πάλλω, ῥίπτω τι. 3) διαστρέφω, στρεβλῶ, βασανίζω, στρεβλῶ τινα. μτφ. ἀνιῶ, λυπῶ τινα. 4) torqueor, βασανίζομαι, ἀνιῶμαι.
torquis, (-es) is, γ. κ. (torqueo) στρεπτός. ά) = στρεπτὸς περιαυχένιος, τὸ περιαυχένιον. β') ταινία. γ') ζυγός, ἡ ζεύγλη.
torrĕ-făcĭo, fēci, factum, 3. aliquid, φρύγω τι.
torrens, ntis, ξηραινόμενος, καιόμενος, θερμός. 2) (ποιητ.) χειμαρρώδης, ὁρμητικός, βίαιος, σφοδρός· ὅθεν ὡς οὐσ. torrens, entis, ἀ. χείμαρρος, μ. ἐν. τοῦ
torrĕo, torrŭi, tostum, 2. aliquid, φρύγω, ξηραίνω τι. 2) μτφ. ά) illa mulier me torret, ἡ γυνὴ ἐκείνη φλέγει με ἔρωτι. 3) ἀμεταβ. διάπυρος, θερμός εἰμι.
torresco, ĕre, (torreo) ἀμεταβ. φρύγομαι, ξηραίνομαι.
torrĭdus, a, um, (torreo) 1) παθ. ά) φρυκτός, ξηρός. β') κεκαυμένος. 2) ἐνερ. θερμός, θερμαίνων.
torris, is, ἀ. (torreo) φρυκτός, δαλός.
torrŭi, πρκ. τ. torreo.
torsi, πρκ. τ. torqueo.
tortĭlis, e, (torqueo) (ποιητ.) στρεπτός.
tortor, ōris, ἀ. (torqueo) στρεβλωτής, βασανιστής.
tortŭōsus, a, um, (tortus 1.) πολύστροφος, ἑλιγματώδης, πλήρης ἑλιγμῶν. 2) μτφ. ά) πολύ(πλοκος) στροφος. β') πλαστός, οὐκ ἀληθής.
1. tortus, a, um, μ. π. τ. torqueo.
2. tortus, ūs, ἀ. (torqueo) (ποιητ.) στροφή, ἑλιγμός.
tŏrŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τ. torus.
tŏrus, i, ἀ. ὄγκος, ὄγκωμα, ὕψωμα. ά) τύλος, στρῶμα, προσκέφαλον, στιβάς, κλίνη· ὅθεν (ποιητ.) τὸ λέχος, ὁ θάλαμος, γαμήλιος, κλίνη, ἔρως. socia tori, ἡ γυνή· ἡ σύζυγος. β') ὁ κόμβος. γ') ὁ μῦς, μυών.
torvus, a, um, γοργός, γοργωπός,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἀγριωπός, ἄγριος. 2) τραχύς, αὐστηρός.

tostus, a, um, μ. π. τ. (torreo).

tŏt, ἀκλ. τοσοῦτοι, τοσαῦται, τοσαῦτα.

tŏt-ĭdem, ἀκλ. ἕτεροι τοσοῦτοι, ἑτέραι τοσαῦται, χῖ. τοσοῦτοι, ἴσοι.

totiens = **toties**.

tŏtĭes, ἐπίρ. (tot) τοσάκις.

totīus, γεν. τ. **totus**.

tŏtondi, πρκ. τ. **tondeo**.

1.tōtus, a, um, (γεν. **totīus** δοτ. **toti**) ὅλος. **totā die**, καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. ἐπιρρηματ. **ex toto** ἢ **in totum**, ὅλως, παντελῶς. **in toto**, καθόλου, καθολικῶς.

2.tŏtus, a, um, (tot) τοσοῦτος, τόσος.

toxĭcum ἢ **-on**, i, οὐ. (ποιητ.) τοξικόν. καθόλου· δηλητήριον.

trăbālis, e, (trabs) τῆς δοκοῦ. 2) ὅμοιος δοκῷ, μέγας, ἰσχυρός, βαρύς.

trabe, ἀφ. τ. **trabs**.

trăbĕa, ae, θ. (trabs) ἡ τραβέα, πορφυρᾶ, φοινικοπάρυφος τήβεννα, ἐσθὴς τῶν βασιλέων, οἰωνοσκόπων, ὑπάτων καὶ ἄλλων.

Trăbĕa, ae, ὁ. Τραβέας, ἀρχαῖος ποιητὴς κωμῳδιῶν.

trăbĕātus, a, um, (**trabea**), ὁ τὴν τραβέαν περιβεβλημένος.

trabs, (ἀρχ. **trăbes**) **trăbis**, θ. δοκός. Ἐκ τούτου· ἀ) ξύλον ναυπηγήσιμον, (ποιητ.) = πλοῖον. β') δένδρον ὑψηλόν. γ') δᾷς.

Trăchas, antis, θ. = **Tarracina**.

Trāchin, īnis ᾖ yn, ȳnos, θ. Τραχίν, Τραγίς, πόλις τῆς Θεσσαλίας, ἔνθα ὁ Ἡρακλῆς ἀπέθανεν. Ἐκ τούτου· **-chīnĭus**, a, um, Τραχίνιος. **Trachinĭae**, ārum, θ. πλ. Τραχίνιαι, μία τῶν τραγῳδιῶν τοῦ Σοφοκλέους.

tractābĭlis, e, (**lior**) (**tracto**) ψηλαφητός. 2) εὔπλαστος, εὐκατασκεύαστος. 3) εὐγερής, εὔκολος.

tractātĭo, ōnis, θ. (**tracto**) μεταχείρισις, χρῆσις. 2) οἱ πρός τινα τρόποι. 3) πραγματεία, διατριβή.

tractātus, ūs, ἀ. (**tracto**) = **tractatio**.

tractīcĭus, (ἡ **-tĭus**) a, um, (**traho**) ἑλκυστός, συρτός.

tractim, ἐπίρ. (**traho**) (ἀρχ. ποιητ.) ἑλκυδόν, μεθ' ἕλξεως. 2) ῥέμα, ῥοῦς.

tracto, 1. (θαμ. τ. **traho**) **aliquem**, σύρω, ἕλκω τινά. 2) συνήθ. μεταχειρίζομαι, ψηλαφῶ τι, ἐφάπτομαί τινος. Ἐκ τούτου· ἀ) (δια)χειρίζω, μεταχειρίζομαί τι, χρῶμαί τινι. β') **t. gubernaculum**, διοικῶ τὴν ναῦν. γ') ἐργάζομαι, **terram**, τὴν γῆν. **t. lanam**, κλώθω. 3) **t. aliquem**, χρῶμαί τινι, **liberaliter**, ἐλευθερίως. Ἐκ τούτου· ἀ) διαχειρίζω, διοικῶ τι. β') **t. me ita**, τοιοῦτον παρέχω ἐμαυτόν. γ') διάγω τὸν χρόνον. δ') **t. personam**, ὑποκρίνομαί τινα. **t. de re** ἢ **rem**, πραγματεύομαί τι ἢ περί τινος.

1. tractus, a, um, μ. π. τ. **traho**.

2.tractus, ūs, ἀ. (**traho**) συρμός, ἕλξις, ἕλκυσις. **t. anguis**, ὁ ὀλκός, συρμὸς τοῦ ὄφεως. **t. aquae**, ῥόφησις ὕδατος. **t. fluminis**, ὁ ῥοῦς τοῦ ποταμοῦ. 3) τόπος, χώρα, κλίμα. 4) μτφ. ἀ) ἐπὶ χρόνου· (ἐπ)έκτασις, μηκυσμός. β') ἐπὶ λόγου· τὸ μῆκος.

tradĭdi, πρκ. τ. **trado**.

trādĭtĭo, ōnis, θ. (**trado**) παράδοσις πόλεως χῖ. 2) παράδοσις, παραδεδομένη μνήμη.

trādĭtus, a, um, μ. π. τοῦ **trādo** ἢ **trans-do**, **dĭdi**, **dĭtum**, 3. **aliquid alicui**, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω τί τινι. 2) παρα(προ)δίδωμί τινα ἢ τι. 3) (ἐκ)δίδωμι. 4) καταλείπω, παραδίδωμί τι (ὡς κληρονομίαν). 5) παραδίδωμι διὰ στόματος ἢ γραφῆς = διηγοῦμαι. **tradunt** ἢ **traditur**, λόγος παραδίδοται, λέγουσιν. **t. memoriam rei alicujus posteris**, ᾖ **t. rem aliquam memoriae**, παραδίδωμὶ τοῖς μεταγενεστέροις τὴν μνήμην τινός, παραδίδωμίτι τῇ μνήμῃ. β') διὰ διδασκαλίας παραδίδωμί τι, διδάσκω τι.

trā-dūco ἢ **trans-dūco**, **duxi**,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ductum, 3. (αἴτ.) μετα(διαβιβάζω, μετα(διαχομίζω τινὰ ἤ τι. t. flumem, pontem, δια(περῶ)θαίνω τὸν ποταμόν, τὴν γέφυραν. 2) μετα(τίθημι, φέρω) κινῶ τινὰ ἤ τι. t. aliquem ad (ἢ in) meam sententiam, μετα(φέρω)διβάζω τινὰ εἰς (ἐπὶ) τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην. 3) παράγω, copias praeter castra, τὴν δύναμιν παρὰ τὸ στρατόπεδον. 4) t. aliquem, διασύρω τινά. ἐπὶ χρόνου· διάγω, vitam, diem, τὸν βίον, τὴν ἡμέραν.

trāductĭo, iōnis, θ. (traduco) μεταγωγή, μετάθεσις, hominis ad plebem, ἀπὸ εὐγενοῦς εἰς ἀγενῆ οἰκογένειαν. μτφ. ἡ μετάθεσις τῆς ἐννοίας, ἡ μετωνυμία. 2) παραγωγή, τὸ παράγειν. 3)ἐπὶ χρόνου· τὸ παρέρχεσθαι, προχώρησις, temporis, τοῦ χρόνου.

trāductor, ōris ἀ. (traduco) ὁ μεταβιβάζων.

trāductus, a, um, μ. π. τ. traduco.

trādux, dŭcis (traduco) μεταβαίνων. 2) ὄαχη, ἀναδενδράς.

traduxi, πρκ. τ. traduco.

trăgĭce, ἐπίρ. τραγικῶς.

trăgĭcus, a, um, τραγικός. 2) μεγαλήγορος, ὑψηλός, κομπώδης. 3) ἀπαίσιος, ὀλέθριος, συγχερός.

trăgoedĭa, ae, θ. τραγῳδία. 2) μτφ. ά) ὁ ὑψηλός, μεγαλοπρεπὴς λόγος. β') μέγας θόρυβος.

trăgoedus, i, τραγῳδός.

trāgŭla, ae, θ. (traho) ἀκόντιον (Γαλλικὸν καὶ Ἱσπανικόν).

trăha ※ trahĕa, ae, θ. (traho) ἅλκηθρον.

trăho, traxi, tractum, 3. (αἴτ.) ἕλκω, σύρω τινὰ ἤ τι. t. aliquem ad supplicium ἢ ἁπλῶς traho, σύρω τινὰ ἐπὶ τὸν θάνατον. Ἐκ τούτου· ά) t. aliquem ad partes, ἕλκω τινὰ εἰς στάσιν. trahor studio ※. ἕλκομαι, φέρομαι τῇ σπουδῇ (τῇ ἐπιθυμίᾳ ※.) β') t. rem ad hostes, αὐτομολῶ πρὸς τοὺς ἐχθρούς. 2) ἐξηγοῦμαι, ἑρμηνεύω τι. t. aliquid prodig inium, οἰωνὸν ἡγοῦμαί τι. 3)ἐφ(ἑλκω)ελκύομαί τι. Ἐκ τούτου. μτφ. aliquos in eandem calamitatem, ἐφέλκω τινὰς εἰς τὴν αὐτὴν συμφοράν. 4)t. aquam, πίνω ὕδωρ. t. auras ore, animam, τῷ στόματι ἀναπνέω αὔραν, ἀναπνέω. Ἐκ τούτου· μτφ. ά) trahere et rapere, ἄγειν καὶ φέρειν, (διαρπάζειν καὶ λεηλατεῖν). β') ἰδιοποιοῦμαί τι. γ') λαμβάνω τι. nomen ex re, ὄνομα ἀπό τινος. t. stipendia, μισθὸν λαμβάνω. δ) t. aquam ex puteis, ἀρύω ὕδωρ ἐκ φρέατος. Ἐκ τούτου· t. originem ex (ab) aliquo, κατάγω τὸ γένος ἀπό τινος. 6) δια(περι)σπῶ. μτφ. ά) t. pecuniam, κατασπαθῶ τὰ χρήματα. β') (ποιητ.) ἀπονέμω τι. γ') σκοπῶ, λογίζομαί τι δ') παρέλκω, μηκύνω, παρατείνω τι. Ἐκ τούτου· ά) t. vitam, διάγω τὸν βίον. β') (ποιητ.) ὑπομένω, καρτερῶ τι. 7) t. vultus, (ποιητ.) συνάγω τὸ πρόσωπον.

trājēci, πρκ. τ. trajicio.

trājectĭo, iōnis, θ. (trajicio) πέρασις, διάβασις. Ἐκ τούτου· t. stellae, ἀκοντισμὸς ἀστέρος, ὁ διάττων ἀστήρ. 2) μτφ. ἐν τῇ ῥητορικῇ· ά) ἡ ὑπέρβασις. β') ὑπερβολή.

1. trājectus, a, um, μ. π. τ. trajicio.

2. trājectus, ūs, ἀ. (trajicio) πέρασις, διάβασις. 2) πορθμός, πόρος.

trājĭcĭo, jēci, jectum, 3. (trans-jacio) aliquid, ὑπερβάλλω, βάλλω τι πέραν. t. pontem, γέφυραν ζευγνυμι. 2)διαβιβάζω, περαιῶ τινὰ ἤ τι. t. copias (trans) Hellespontum, διαβιβάζω, περαιῶ τὰς δυνάμεις τὸν Ἑλλήσποντον εἴτε εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἑλλησπόντου. t. me Alpes, ὑπερβάλλω τὰς Ἄλπεις. trajicere ex continenti in Africam, διαβαίνειν, περαιοῦσθαι ἐκ τῆς ἠπείρου εἰς τὴν Ἀφρικήν. 3) μετα(φέρω)τίθημί τι. 4)ὑπερβάλλω τί τινι. t. murum jaculo = βάλλω ἀκόντιον ὑπὲρ τὸ τεῖχος. t. flumen navibus, ναυσὶ τὸν ποτα-

μὸν διαβαίνω (πλέω). fluvius trajectus, ποταμὸς ὃν διέβη τις. ὅ) δια(πείρω)τιτρώσκω τινὰ ἤ τι. t. aciem, διαρρήγνυμι, διαδύομαι τὴν παράταξιν.

trālaticius ℨ. ἴδ. translaticius ℨ.

trālatus, a, um, μ. π. τ. transfero.

Tralles, ium, θ. πλ. Τράλλεις, πόλις τῆς Λυδίας. Ἐκ τούτου· -līānus, a, mm, Τραλλιανός, ᵹ- ni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

traluceo = transluceo.

trāma, ae, θ. ἦτριον. 2) ἀραιὸν ἢ λεπτὸν ὕφασμα.

trāmēo = transmeo.

trāmes, ĭtis, ἀ. (trameo) τρίβος, στίβος. 2) (ποιητ.) ὁδός.

trāmĭgro, -mitto = transmigro, -mitto.

trānăto, 1. = trano.

trāno ἢ trans-no, 1. (per)aliquid, δια(νέω)νήχομαί τι ἢ διά τινος. 2) διαπερῶ, διέρχομαί τι.

tranquille, (lius, lissime), ἐπίρ. (tranquillus) ἡσύχως.

tranquillĭtas, ātis, θ. (tranquillus) ἡσυχία· κατ' ἐξοχήν· γαλήνη, νηνεμία. 2) μτφ. ἡσυχία, ἀταραξία. 3) ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων· t. tua, ἡ γαληνότης σου.

tranquillo, 1. (tranquillus) γαληνῶ τι. μτφ. t. animum, φαιδρύνω, εὐθυμίζω τὴν ψυχήν.

tranquillus, a, um, (lior, lissimus) ἥσυχος, γαληνός, γαληναῖος, νήνεμος. ὡς οὐσ. -illum, i, οὐ. γαλήνη, νηνεμία· ὅθεν (in)tranquillo, γαλήνης οὔσης, ἐν νηνεμίᾳ. 2) μτφ. ἥσυχος, ἀτάρακτος. ὡς οὐσ. -illum, i, οὐ γαλήνη, ἡσυχία· ὅθεν tranquillo, ἐν γαλήνῃ, ἐν ἡσυχίᾳ.

trans, πρόθ. μετ' αἰτ. πέραν, ἐπέκεινά τινος, ὑπέρ τι.

trans-ăbĕo, abĭi, abĭtum, abīre, (ποιητ.) aliquid, παραμείβομαί τι, διέρχομαι παρά τι. 2) διέρχομαι, (δια)περῶ τι.

transactor, ōris, ἀ. (transigo) ὁ διανύτων, διαπράττων.

transactus, a, um, μ. π. τ. transigo.

trans-ădĭgo, adēgi, adactum, 3. (ποιητ.) aliquid, διελαύνω τι. t. aliquem ferro, διατιτρώσκω τινὰ σιδήρῳ.

Trans-alpīnus, a, um, Ὑπεράλπειος. ἡ ἐκτὸς τῶν Ἄλπεων. ὡς οὐσ. -ni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ πέραν τῶν Ἄλπεων οἰκοῦντες.

transcendo, scendi, scensum, 3. (trans-scando) 1) ἀμεταβ. ὑπερ(μετα)βαίνω εἴς τι. 2) μεταβ. aliquid, ὑπερ(βαίνω)βάλλω τι, διαβαίνω τι. μτφ. παραβαίνω τι.

tran(s)-scrībo, scripsi, scriptum, 3. aliquid, μεταί(αντι)γράφω τι. 2) μετα(φέρω,βιβάζω)τάττω. 3) διαγράφω, μεταβιβάζω, (ἀργύριον, ὀφειλήν). 4) παραδίδωμι τινί τι.

transcriptus, a, um, μ. π. τ. transcribo.

trans-curro, curri ἢ cucurri, cursum, 3. Α') ἀμεταβ. 1) δρόμῳ μεταβαίνω, μετατρέχω. μτφ. t. ad melius, μεταβαίνω ἐπὶ τὸ βέλτιον 2) παρατρέχω τι. μτφ. t. aliquid, παρατρέχω τι, ἀμνημονῶ τινος. t. tempus, ὁ χρόνος παρέρχεται. 3) μεταβ. 1) t. aliquid, διατρέχω, διέρχομαί τι δρόμῳ (ταχέως). Β') μτφ. t. cursum, διατρέχω τὸ στάδιον (τὸ στάδιον τοῦ βίου ℨ).

1. transcursus, a, um, μ. π. τ. transcurro.

2. transcursus, ūs, ἀ. (transcurro) δια(παρα)δρομή. 2) μτφ. τραχὺς λόγος. (in)transcursu, ἐπιτροχάδην, ἐν παρόδῳ.

transdo, -duco, ĭs. trado, -duco, ℨ.

transēgi, πρκ. τ. transigo.

transenna, ae, θ. βρόγος ὁ ἐν ἀφετηρίαις τεταμένος. 2) μτφ. παγίς, ἐνέδρα, δόλος.

tans-ĕo, īvi ᵹ ĭi, ĭtum, īre. Α') ἀμεταβ. μετα(δια)βαίνω. Mosa transit in Oceanum, ὁ Μόσης ἐκβάλλει εἰς τὸν Ὠκεανόν. Ἐκ τούτου μτφ. ἁ) t. ad hostes, αὐτομολῶ, ἀφίσταμαι πρὸς τοὺς πο-

λεμίους. β') μεταβάλλω, μεταμορφοῦμαι εἰς ἄλλο τι. γ') ἐπὶ λόγου· μεταβαίνω (τῷ λόγῳ) **ad aliam rem**, ἐπ' ἄλλο τι. 2) κατ' ἐξοχήν ἐπὶ χρόνου· παρέρχομαι. **gloria transiit**, ἡ δόξα ἠφάνισται. Β') μτφ. ά) **aliquid**, διά(βαίνω)περῶ τι, διέρχομαι τι. **flumen transiit potest**, ὁ ποταμὸς διαβατός ἐστι. β') παρέρχομαι, παραπορεύομαί τι. μτφ. ἐπὶ λόγου· παρέρχομαι, παρα(σιωπῶ) λείπω τι. 3) διέρχομαί τι. μτφ. ά) ἐπὶ λόγου· διέρχομαι. β') ἐπὶ χρόνου· διάγω, **vitam**, τὸν βίον.

trans-fĕro, transtŭli, translātum ᾖ **trālātum, transferre**, (αἰτ.) μετα(φέρω)κομίζω τινὰ ἤ τι. **t. me in locum**, μεταβαίνω εἰς τόπον μτφ. **t. sermonem alio**, ἐπὶ ἕ-τερον τρέπω τὸν λόγον. **t. culpam in alios**, ἄλλοις τὴν αἰτίαν ἐπάγω, ἐπιφέρω. Ἐκ τούτου ά) μεταφέρω, μετα(άντι)γράφω τι. β') μεθερμηνεύω, μεταφράζω τι. γ') μεταφέρω τι (μεταφορᾷ χρῶμαι). **verba translata**, μεταφορικαὶ λέξεις, μεταφοραί. δ') ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαί τι. ε) μετα(βάλλω)μορφῶ τι. 2) (σπαν.) παρα(κομίζω)πέμπω τι.

trans-fīgo, fixi, fixum, 3. (αἰτ.) δια(πείρω)τιτρώσκω τινὰ ἤτι.

trans-fĭgūro, 1. (αἰτ.) μεταμορφῶ τινὰ ἤτι.

transfixi, πρκ. τ. **transfigo.**

transfixus, a, um, μ. π. τ. **transfigo.**

trans-fŏdĭo, fōdi, fossum, 3. **aliquid**, διορύττω, διακεντῶ τι. τ. **aliquem**, διατιτρώσκω τινά.

transformis, e, (**trans - forma**) (ποιητ.) ὁ μεταμορφωθείς.

trans-formo, 1. (ποιητ.) (αἰτ.) μετα(μορφῶ) σχηματίζω τινὰ ἤ τι.

transfossus, a, um, μ. π. τ. **transfodio.**

transfrētātĭo, ōnis ἡ. (**transfreto**) διάπλους.

transfrĕto, 1. (**trans-fretum**) διαπλέω.

transfūdi, πρκ. τ. **transfundo.**

transfŭga, ae, γ. κ. (**transfugio**) αὐτόμολος, πρόσφυξ, ἀποστάτης.

trans-fŭgĭo, fūgi, ĕre, ἀμεταβ. αὐτομολῶ.

trans-fŭgĭum, ĭi, οὐ. (**transfugio**) αὐτομόλησις.

trans-fundo, fūdi, fūsum, 3. **aliquid in aliquid**, μεταχέω τι εἰς τι. 2) μτφ. μεταφέρω τι.

transfūsus, a, um, μ. π. τ. **transfundo.**

transgrĕdĭor, gressus sum, grĕdi (**trans-gradior**) 1) ἀμεταβ. μετα(διαβαίνω. 2) μεταβ. **aliquid**, δια(ὑπερ)βαίνω τι. μτφ. ά) **transgressus annum vicesimum**, ὑπὲρ τὰ εἴκοσιν ἔτη γεγονώς. β') ἐπὶ λόγου· παρασιωπῶ τι.

transgressĭo, ōnis, ὁ. (**transgredior**) μετά(διά)βασις. 2) ἐν τῇ ῥητορικῇ· ἡ ὑπέρβασις, τὸ ὑπέρβατον.

1. transgressus, a, um, μ. π. τ. **transgredior.**

2. transgressus, ūs, ά. (**transgredior**) διά(μετά)βασις.

transĭens, euntis, μ. ἐν. τ. **transeo.**

transĭgo, ēgi, actum, 3. (**trans -ago**) **aliquid**, (ποιητ.) διελαύνω τι. 2) δια(πείρω)τιτρώσκω τινὰ ἤ τι. 3) μτφ. ά) ἐπὶ χρόνου· **t. tempus, vitam**, διάγω τὸν χρόνον, τὸν βίον. **anno transacto**, μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους. β') **t. aliquid** διαπράττω, ἀπεργάζομαί τι, ἐπὶ τέλος ἄγω τι. **transactum est**, ἀπετελέσθη. ᾖ **t. cum aliqua re**, τέλος ἐπιτίθημί τινι, ἀπαλλάτομαί τινος. γ') **t. cum aliquo**, διομολογοῦμαι πρός τινα, συντίθεμαί τινι.

transii πρκ. τ. **transeo.**

transĭlĭo, silŭi ᾖ **silŭi** ᾖ **silĭi**, 4. (**trans-salio**) 1) ἀμεταβ. μετα(διαπηδῶ. 2) μεταβ. **t. aliquid**, ὑπερ(πηδῶ)βαίνω τι. μτφ. ά) δια(ὑπερ)πηδῶ τι, **limina**, τὸν οὐδόν. (ποιητ.) **t. munera Liberi**,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἀμέτρως χρῶμαι τῷ δώρῳ τοῦ Βάκχου. 6') παρα(τρέχω,λείπω)-σιωπῶ τι.

transĭtĭo, ōnis, θ. (transeo) μετάβασις. 2) ἀποστασία. 3) (ποιητ.) ἡ ἀνάχρωσις τῆς ἀσθενείας, μίασμα. 4) διάβασις, πάροδος.

transĭto, āre (θαμ. τ. transeo) πορεύομαι.

transĭtōrĭus, a, um, (transitus) διαβατός.

1.transĭtus, a, um, μ. τ. transeo.

2.transĭtus, ūs, ἀ.(transeo) μετάβασις. 2) διάβασις, πόρος τοῦ ποταμοῦ. flumen difficili transitu, ποταμὸς δυσδιάβατος, δύσπορος. 3) ἐπὶ λόγου· ἡ ἀπὸ ἀντικειμένου τινὸς εἰς ἕτερον μετάβασις.

transīvi, πρκ. τ. transeo.

transj- = traj-.

translātīcĭus, (-tĭus) a, um, (transfero) παραδόσιμος, παραδεδομένος. 2) συνήθης, κοινός.

translātĭo, ōnis, θ. (transfero) μεταφορά, 2) μετάφρασις. 3) τὸ ἀνατιθέναι τὴν αἰτίαν τινὸς ἄλλῳ. 4) ἐν τῇ ῥητορικῇ· μεταφορά, μεταφορικὴ λέξις.

translātīvus, a, um, (translatio) μεταληπτικός.

translātus, μ. π. τ. transfero.

translātor, ōris, ἀ. (transfero) ὁ μεταφέρων.

trans-lūcĕo, ēre, ἀμεταβ. δια(λάμπω)φαίνομαι. 2) ἀντιλάμπω.

trans-mārīnus, a, um, διαπόντιος.

trans-mĕo, 1. ἀμεταβ. μεταβαίνω.

trans-mĭgro, 1. ἀμεταβ. μετανίσταμαι, μετοικῶ.

transmisi, πρκ. τ. transmitto.

transmissĭo, ōnis, θ. (transmitto) περαίωσις, διάβασις, πέρασις, πορθμός.

1.transmissus, ūs, ἀ. = trasmissio.

2. transmissus, a, um, μ. π. τ. transmitto.

trans-mitto, mīsi, missum, 3.(αἰτ.) (μετα)πέμπω τινὰ ἤ τι. t. exercitum, διαβιβάζω τὸν στρατόν. t. classem in Euboeam, περαιῶ τὸν στόλον εἰς τὴν Εὔβοιαν. t. bellum in Italiam, μεταφέρω τὸν πόλεμον εἰς Ἰταλίαν. Ἐκ τούτου· t. alicui aliquid, παραδίδωμι,ἐπιτρέπω τινί τι. 2) εἰμί τι. exercitum per fines, ἐῶ τὸ στράτευμα διὰ τῆς χώρας διαπορεύεσθαι, διαβαίνειν. t. ensem per latus, διαπερῶ τὸ ξίφος διὰ τῆς πλευρᾶς. 3) διαβαίνω, περῶ τι. avis transmittit mare, τὸ πτηνὸν διίπταται τὴν θάλασσαν. t. flumen, διαβαίνω τὸν ποταμόν. t. mare, διαπλέω τὴν θάλασσαν. (ποιητ.) t. campos (cursu) διελαύνω τὸ πεδίον. 4) μτφ. ἐπὶ χρόνου· t. vitam, διάγω τὸν βίον.

trans-montānus, a, um, πέραν τῶν ὀρέων κείμενος.

transmōtus, a, um, μ. π. τοῦ

trans-mŏvĕo, mōvi, mōtum, 2. aliquid, μετα(κινῶ)φέρω τι.

trans-mūto, āre, aliquid, μετ(ἐν)αλλάττω, ἀλλάττω τι.

trans-năto, -no = tranato, trano.

trans-nūmĕro, āre, aliquid, ἀπαριθμῶ (ἀποπληρόνω) τι.

Trans-pădānus, a, um, πέραν τοῦ Πάδου κείμενος ἢ οἰκῶν, ᾧ -ni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ πέραν τοῦ Πάδου.

trans-pōno, pŏsŭi, pŏsĭtum, 3. (αἰτ.) μετα(τίθημι) φέρω τινὰ ἤ τι.

trans-porto, 1. (αἰτ.) μετακομίζω τινὰ ἤ τι. t. exercitum, διαβιβάζω τὸ στράτευμα.

transpŏsĭtus, a, um, μ. π. τ. transpono.

Transrhēnānus, a, um, ὁ πέραν τοῦ Ῥήνου εὑρισκόμενος ἢ κείμενος. ὡς οὐσ. -ni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ πέραν τοῦ Ῥήνου.

transsc = transc-

transsilio = transilio.

transsulto, āre, (θαμ. τ. transilio) ἀμεταβ. μεταπηδῶ.

transsŭo, sŭi, sūtum, 3. δια(κεντῶ)τρυπῶ τι.

Transtĭbĕrīnus, a, um, (trans-Tiberis) ὁ πέραν τοῦ Τιβέρεως ὢν ἢ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἡ οἰκῶν. ὡς οὐσ. -ni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ πέραν τοῦ Τιβέρεως.

transtrum, i, οὐ. (trans) διαδοκίς. 2) ἐπὶ πλοίου· ὁ ζυγός, ὁ θρᾶνος, τὸ ἑδώλιον.

transtŭli, πρκ. τ. transfero.

transulto = transsulto.

transŭo = transsuo.

transūtus, a, um, μ. π. τ. transuo.

transvectĭo, iōnis, θ. (transveho) δια(παρα)κομιδή. 2) διά(βασις) πλους.

transvectus, a, um, μ. π. τοῦ trans-vĕho, vexi, vectum, 3. (αἰτ.) δια(μετα)κομίζω, διαβιβάζω τινὰ ἤ τι. -or, μεταβαίνω, (δια)περαιοῦμαι. t. navibus in Africam, διαπλέω εἰς τὴν Ἀφρικήν. 2) πέμπω, κομίζω τι, κατ' ἐξοχὴν ἐνθριάμβ.παθ. transvehor, (ὑπον. equo) παρ(ιππεύ)ελαύνω. κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τῶν ἱππέων = παρελαύνω ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ τιμητοῦ γιγνομένῃ δοκιμασίᾳ. μτφ. ἐπὶ χρόνου· παρέρχομαι, tempus transvehitur, ὁ χρόνος παρέρχεται.

trans-verbĕro, 1. (αἰτ.) δια(πείρω)κεντῶ τινὰ ἤ τι.

transversārĭus, a, um, (transversus) ἐπικάρσιος, πλάγιος. transversaria (tigna), αἱ διαδοκίδες.

trans-versus, a, um, ἐπι(ἐγ)κάρσιος, πλάγιος, λοξός. transversum agere aliquem, παρεκτρέπειν τινὰ τῆς εὐθείας ἡ τοῦ προκειμένου. συγνὰ τὰ de (ex) transverso, καὶ τὰ per (in) transversum ἡ transversa (οὐ. πλ.) ἐπιρρηματ. πλαγίως, λοξῶς, καὶ μτφ. ἀπροσδοκήτως. -versum -ὐ versa, πλαγίως.

trans-vŏlo, 1. δια(ὑπερ)πέτομαί τι, μτφ. t. Alpes, ταγέως ὑπερβάλλω τὰς Ἄλπεις. 2) t. aliquid, παρα(τρέχω)λείπω τι.

trăpētum, i, οὐ. ὀ -us, i, καὶ trapes, pētis, ἀ. (τραπητὸς) ἐλαιοτριβεῖον.

Trăpēzus, untis, θ. Τραπεζοῦς, πόλις τοῦ Πόντου.

Trăsĭmēnus, i, ἀ. μετὰ ἡ ἄνευ τοῦ lacus, ἡ Τρασιμένη λίμνη τῆς Τυρρηνίας. Ἐκ τούτου· -nus, a, um, τῆς Τρασιμένης λίμνης.

trav- = transv-.

traxe, συγκ. πρκ. τ. ἀπαρ. τ. traho.

traxi, πρκ. τ. = traho.

Trebellĭus, a, um, Τρεβέλλιος, ὀνομασία Ῥωμ. τινος οἰκογενείας.

Trĕbĭa, ae, θ. Τρεβία, ποταμ. τῆς ἄνω Ἰταλίας, γνωστὸς διὰ τὴν κατὰ τὸ 217. π. Χ. νίκην τοῦ Ἀννίβα.

Trĕbōnĭus, a, um, Τρεβώνιος, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους.

Trĕbŭla, ae, θ. Τρηβοῦλα, πόλις 1) τῆς Σαβίνης. Ἐκ τούτου· -lānus, a, um, 2) τῆς Καμπανίας. Ἐκ τούτου· -lānus, a, um.

trĕcēni, ae, a, ἀνὰ 300.

trĕcentēsĭmus, a, um, (trecenti) τριακοσιοστός.

trĕcenti, ae, a, (tres-centum) τριακόσιοι. 2) ἄπειροι.

trĕcentĭes, ἐπίρ. (trecenti) τριακοσιάκις.

trĕ-dĕcĭes, ἐπίρ. = terdecies.

trĕdĕcim, ἄκλ. (tres-decem) 13.

trĕmĕbundus, a, um, (tremo) τρέμων, πάλλων.

trĕmĕfăcĭo, fēci, factum, 3. (tremo-facio) (ποιητ.) aliquid, (δια)σείω τι.

trĕmĕfactus, a, um, μ. π. τ. tremefacio.

trĕmendus, a, um, (μ. μέλ. τ. tremo) ὁ τρόμον ἐμποιῶν, φοβερός.

trĕmisco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. tremo) ἀμεταβ. ἀ) τρέμω, σείομαι. β') πτοοῦμαι, ἐκπλήττομαι. 2) μεταβ. (ποιητ.) t. aliquid, φοβοῦμαί τι.

trĕmo, tremŭi, ĕre, 1) ἀμεταβ. ἀ) πάλλω, τρέμω, πάλλομαι, σείομαι. β') τρέμω, πτοοῦμαι, ἐκπλήττομαι. 2) μεταβ. (ποιητ.) (αἰτ.) τρέμω, φοβοῦμαί τινὰ ἤ τι.

trĕmor, ōris, ἀ. (tremo) τρόμος, (ποιητ.) σεισμός. 2) τρόμος, φόβος, ὀρίκη.

trĕmŭlus, a, um, (tremo) (ποιητ.) ὁ τρέμων, σειόμενος. 2) τρομερός,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

περίτρομος. 3) τρόμον ἡ φρίκην ἐμποιῶν.

trĕpĭdanter, (antius) ἐπίρ. (trepido) περιδεῶς.

trĕpĭdātĭo, iōnis, θ. (trepido) τρόμος, παλμός. 2) συνήθ. τρόμος, θόρυβος, ταραχή. 3) σπουδή, ἔπειξις.

trĕpĭde, ἐπίρ. (trepidus) μετὰ ταραχῆς. 2) ἐπισπερχῶς.

trĕpĭdo, 1. (trepidus) τρέμω, σείομαι, πάλλομαι. **trepidantia exta**, ἀσπαίροντα σπλάγχνα. 2) τρέμω, φοβοῦμαι, πτοοῦμαι. 3) ἐπείγομαι, σπεύδω. **t. ad arcem**, ἐπείγομαι, ἐπισπερχῶς σπεύδω εἰς τὴν ἀκρόπολιν.

trĕpĭdus, a, um, (τρέω) τρέμων, παλλόμενος. 2) τρέμων, ἔντρομος, περί(δεις)φοβος. **t. alicujus rei**, φοβούμενος ὑπέρ(περί) τινος. **res trepida**, τὰ δεινά, ὁ κίνδυνος. **t. vita**, βίος πολυτάραγος. **literae trepidae**, αἱ ἀφνίδιόν τινα κίνδυνον ἀγγέλλουσαι ἐπιστολαί. **aqua t.**, ζέον ὕδωρ. **ahenum trepidum**, λέβης ζέοντος ὕδατος. 3) ἐπειγόμενος, σπεύδων.

tres, **tria**, τρεῖς, τρία.

tressis, is, ἡ (tres-as) τρία ἀσσάρια.

tres-vĭri, ōrum, ἀ. πλ. τρεῖς ἄνδρες (ἐπιμεληταί, ἱερεῖς, κτλ.)

Trēvĕri, (Trēvēri) ōrum, ἀ. πλ. Τρηούειροι, ἔθνος τῆς Βελγικῆς, μητρόπολις αὐτῶν ἦν ἡ **Augusta Trevcrorum**, ἡ ταννῦν Trier.

trĭangŭlus, a, um, τρίγωνος. ὡς οὐσ. **-um**, i, οὐ. τὸ τρίγωνον.

trĭārĭi, ōrum, ἀ. πλ. (tres) τριάριοι, πρεσβύτατοι καὶ ἐμπειρότατοι τῶν Ῥωμ. στρατιωτῶν, τὴν τρίτην εἶχε τὴν ὑστάτην τῆς παρατάξεως γώραν κατέχοντες.

Trĭārĭus, ĭi, ἀ. Τριάριος, Ῥωμ. ἐπωνυμία.

Triballi, ōrum, ἀ. πλ. Θρακικὸν ἔθνος, ἐν τῇ κάτω Μοισίᾳ.

Tribocci, (Tribōci, Tribuci) ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.

trĭbŭārĭus, a, um, (tribus) φυλετικός, τῆς φυλῆς.

trĭbŭlis, is, ἀ. (tribus) (συμ)φυλέτης. 2) (ποιητ.) πένης, ταπεινός.

trĭbŭlum, i, οὐ. (tero) τὰ τρίβολα, ὄργανον κυλινδροειδές.

trĭbŭlus, i, ἀ. τρίβολος, εἶδος ποδίστρας. 2) εἶδος βατάνης.

trĭbūnal, ālis, οὐ. (tribunus) βῆμα (τοῦ δικαιοδότου ἢ στρατηγοῦ), **de tribunale pronunciare**, ἀπὸ βήματος κηρύττειν. Ἐκ τούτου· ἀ) ἡ ἐν τῷ θεάτρῳ ἕδρα τοῦ πραίτωρος. β') μνημεῖον. γ') οἱ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀναβαίνοντες = οἱ μεγάλοι

trĭbūnātus, ūs, ἀ. (tribunus) μετὰ ἢ ἄνευ **t. plebis** ἡ δημαρχία· μετὰ ἢ ἄνευ **t. militum** ἡ χιλιαρχία.

trĭbūnĭcĭus (χ -tius), a, um, (tribunus) δημαρχικός. **comitia tribunalia**, αἱ ἀρχαιρεσίαι τῶν δημάρχων. **-us**, ĭi, ἀ. (ὑπον. vir), ὁ τὴν δημαρχικὴν τιμὴν εἰληφώς. 2) χιλιαρχικός.

trĭbūnus, i, ἀ. (tribus) φύλαρχος, τριττύαρχος (κατ' ἀρχὰς ὁ προεστὼς μιᾶς τῶν τριῶν πρώτων φυλῶν, εἰς ἃς ὁ Ῥωμύλος διεῖλε τοὺς Ῥωμαίους). **t. Celerum**, ἡγεμὼν τῶν Κελέρων ἤτοι τῶν κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους Ῥωμαίων ἱππέων. 2) **Tribuni aerarii**, οἱ μισθοδόται τοῦ στρατεύματος. 3) **tribuni militum** ἢ **militares**, οἱ τῆς λεγεῶνος χιλίαρχοι (ἓξ τὸν ἀριθμὸν ἐν ἑκάστῃ λεγεῶνι, ἕκαστος δὲ ἀνὰ δύο μῆνας ἐστρατήγει τῆς λεγεῶνος). 4) **tribuni militum consulari potestate**, χιλίαρχοι ὑπατικῆς ἐξουσίας (310—380 ἀπὸ κτ. Ῥώμης). 5) **tribuni plebis** ἢ ἁπλῶς **tribuni**, οἱ δήμαρχοι (οἱ τῶν πληβείων προεστῶτες).

trĭbŭo, **tribŭi**, **tribūtum**, 3. **alicui aliquid**, (ἀπο)νέμω τινί τι. **suum cuique**, ἑκάστῳ τὸ προσῆκον ἀπονέμειν, ἑνὶ ἑκάστῳ τὸ δίκαιον ἀπεδοῦναι. **t. orationi silentium** σιγὴ τοῦ λόγου ἀκροῶμαι. Ἐκ τούτου· **t. alicui plurimum**, ἀπονέμω τινὶ τὰ μέγιστα,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

περὶ πλείστου ποιοῦμαί τινα. t. alicui omnia, περὶ παντὸς ποιοῦμαί τινα. t. aliquid reipublicae, χαρίζομαί τι τῇ πολιτείᾳ. t. aliquid voluptati, χαρίζομαι τῇ ἡδονῇ. t. aliquid valetudini = τῆς ὑγείας ἐπιμελοῦμαι. t. alicui magnopere, μεγάλως σέβομαί τινα. t. alicui, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, σέβομαί τινα. 2) ἀνατίθημι, ἐπιφέρω τινί τι. aliquid virtuti hostium, ἀνατίθημί τι τῇ ἀνδρίᾳ τῶν πολεμίων, τὴν αἰτίαν τινὸς τοῖς πολεμίοις ἀποδίδωμι. alicui aliquid superbiae, ἀποδίδωμί τινί τι ὑπερηφανείας = ὑπερήφανον ἡγεῦμαί τινα. 3) t. tempus, diem rei alicui, ἀφιερῶ, δαπανῶ τὸν χρόνον, τὴν ἡμέραν εἴς τι. 4) t. in aliquid, (δια)νέμω, διαρῶ τι εἰς τι.

tribus, δοτ. καὶ ἀφ. τ. tres.

trĭbus, ūs, θ. τριττύς, φυλή. (μία τῶν τριῶν φυλῶν Ramnes, Tities, Luceres, εἰς ἃς ὁ Ῥωμύλος τοὺς Ῥωμ. διεῖλε) 2) μία τῶν 35 φυλῶν εἰς ἃς ὁ Σέρβιος Τύλλιος διεῖλε τοὺς Ῥωμ. ὧν αἱ μὲν 4 ἐκαλοῦντο urbanae = ἀστικαί, αἱ ἀσημότεραι, αἱ δὲ Rusticae = αἱ κατ' ἀγρὸν εἴτε αἱ χωριτικαὶ φυλαί, αἱ ἐπιφανέστεραι.

trĭbūtārĭus, a, um, (tributum) ὑποτελὴς φόρου, δασμοφόρος. tributaria necessitas, ἡ ὑπογρέωσις εἰς δασμοφορίαν. 2) περὶ δασμοῦ. 3) περὶ ἀποδόσεως ἀργυρίου.

trĭbūtim, ἐπίρ. (tribus) κατὰ φυλάς.

trĭbūtĭo, ōnis, θ. (tribuo) διανομή, διαίρεσις.

trĭbūtum, i, οὐ. (tribuo) δασμός, φόρος. μτφ. ἀ) δῶρον. β') εἰσφορά.

1. trĭbūtus, a, um, μ. π. τ. tribuo.

2. trĭbūtus, a, am, (tribus) κατὰ φυλὰς γινόμενος.

trĭcae, ārum, θ. πλ. λῆροι. 2) ἀνία, ἀηδία. 3) μηχανορραφία, δόλος.

Tricca, ae, θ. πόλις τῆς Θετταλίας.

trĭcēni, ae, ἀ. πλ. ἀνὰ (κατὰ) 30.

trĭceps, cĭpĭtis, (tres-caput) τρικέφαλος.

trĭcēsĭmus ἢ **trĭgēsĭmus**, a, um, (triginta) τριακοστός.

trĭchĭla, ae, θ. σκηνὴ εἴτε στέγη (ἐξ ἀμπέλων ἢ ἄλλων φυτῶν).

trĭcĭēs, ἐπίρ. (triginta) 30κις.

tricipĭtis, γεν. τ. triceps.

Trĭcorĭthĭnus, a, um, ἐπωνύμιον τῆς Λουκρητίας γενεᾶς.

trĭclĭnĭum, ĭi, οὐ. τρίκλινον, δειπνητικὴ κλίνη. 2) ἑστιατήριον.

trĭcor, 1. (tricae) ἀμεταβ. μηχανορραφῶ, δυσχερείας παρασκευάζω.

tricorpor, corpŏris, (tres-corpus) (ποιητ.) τρισώματος.

trĭ-cuspis, cuspĭdis, τριγλώχιν, τρικρανής.

trĭdens, ntis, τριόδους, τρικρανής. ὡς οὐσ. ἀ. ὁ τριόδους, ἡ τρίαινα.

trĭdentĭfer ἢ **-ĭger**, ĕra, ĕrum, (tridens-fero ἢ gero) (ποιητ.) Τριαινοκράτωρ (ἐπίκλησις τοῦ Ποσειδῶνος).

trĭdŭum, i, οὐ. (tres-dies) τριημερία.

trĭennĭa, ĭum, οὐ. πλ. (tres-annus) ὑπον. sacra = trieterica sacra.

trĭennĭum, ĭi, οὐ. (tres-annus) τριετία.

trĭens, entis, (tres) τὸ τριτημόριον τοῦ ἀσσαρίου· ἢ καθόλου· τὸ τριτημόριον.

trĭentĭus, a, um, (triens) τοῦ τριτημορίου τῆς ἀξίας πωλούμενος.

trĭērarchus, i, ἀ. τριήραρχος, τριηράρχης.

trĭēris, e, τριήρης.

trĭĕtērĭcus, a, um, τριετηρικός. trieterica sacra ἢ orgia ἢ καὶ ἁπλῶς trieterica, ōrum, οὐ. πλ. τὰ τριετηρικά, ἡ τριετηρίς, ἑορτὴ εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου.

trĭĕtērĭs, ĭdis, θ. τριετηρίς (ἑορτή).

trĭfārĭam, ἐπίρ. (tres) τρίχα, τριχῇ, τριττῶς.

trĭ-faux, faucis, (tres-faux) (ποιητ.) τρίστομος.

trĭfĭdus, a, um, (tres-findo) τρισχιδής, τρίσχιστος. 2) τρικρανής, τριγλώχιν.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

trĭformis, e, (tres-forma) τρίμορφος, τρισώματος.
trĭ-gĕmĭnus = tergeminus.
trīgēsĭmus = tricesimus.
trīginta, ἄκλ. τριάκοντα.
trĭgon, ōnis, ὰ. εἶδος μικρᾶς παικτικῆς σφαίρας, καὶ αὐτὴ ἡ παιδιά.
trĭlībris, e, (tres-libra) (ποιητ.) τρίλιτρος.
trĭlinguis, e, (tres-lingua) τρίγλωσσος, τρεῖς γλώσσας ἔχων.
trĭlix, līcis, (tres-licium) τρίμιτος.
trĭmestris, e, (tres-mensis) τρίμηνος, τριμηνιαῖος,
trĭmĕtrus, a, um, τρίμετρος· μετὰ ἢ ἄνευ τ. versus, ὁ τρίμετρος στίχος.
trīmus, a, um, (tres) (ἀρχ. ποιητ.) τριετής.
Trĭnăcrĭa, ae, θ. Τριναχρία, ἀρχαιότατον ὄνομα τῆς Σικελίας. Ἐκ τούτου· ά) -crĭus, a, um, Τρινάκριος, Σικελικός. β') -cris, ĭdis, θ. Τριναχρίς, Τριναχρία· ὡς οὐσ. = ἡ Σικελία.
trini, ὅϑ. trinus.
Trinobantes, um, ὰ. πλ. ἔθνος τῆς Βρεττανίας.
trĭnōdis, e, (tres-nodus) (ποιητ.) τρίοζος.
trīnus, a, um, συνήϑ. κατὰ πλ. ἀνα(κατὰ)τρεῖς. 2) τριπλοῦς.
trĭo, ōnis, ὰ. (tero) (ἀρχ.) ὁ βοῦς, κατὰ πλ. triōnes, ὰ. πλ. (ἀντὶ septentriōnes) αἱ δύο ἄρκτοι (ἀστερισμός).
Trĭōcăla, ōrum, οὐ. πλ. Τριόκαλα, πόλις τῆς Σικελίας. Ἐκ τούτου· -līnus, a, um, Τριοκαλῖνος.
Trĭŏpas, ae, ὰ. Τριόπας, βασιλεὺς Θεσσαλίας, πατὴρ τοῦ Ἐρεσίχθονος, ὅστις διὰ τοῦτο Trĭŏpēĭos, ĭi, ὰ. Τριοπήϊος καλεῖται, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Triopēis, ĭdis, ϑ. Τριοπηΐς.
trĭpartītus, a, um, τριμερής. ὡς ἐπίρ. tripartīto ἢ tripertīto, τριμερῶς, τριχῇ.
trĭpĕdālis, e, καὶ
trĭpĕdānĕus, a, um, (tres-pes) τριῶν ποδῶν τὸ μῆκος, τριποδιαῖος.
trĭpertītus = tripartitus.
trĭpes, pĕdis (ποιητ.) (tres-pes) τρίπους, τριπόδειος.
trĭplex, plĭcis, (tres-plico) τριπλάσιος. t. deae, αἱ τρεῖς Μοῖραι. 2) ὡς οὐσ. οὐ. τὸ τριπλοῦν, τὸ τριπλάσιον. κατὰ πλ. triplĭces, um, ὰ. πλ. ὑπον. codicilli, αἱ τρίπτυχοι δέλτοι.
triplicis, γεν. τοῦ triplex.
trĭplĭcĭter, ἐπίρ. (triplex) τριπλῶς.
trĭplus, a, um, τριπλοῦς.
tripŏdis, γεν. τ. tripus.
Trĭpŏlis, is, ϑ. Τρίπολις, ὄνομα πολλῶν πόλεων καὶ χωρῶν. 1) ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ. 2) ἐν Ἀρκαδίᾳ. 3) ἐν Ἀφρικῇ. 4) πόλις καὶ λιμὴν τῆς Φοινίκης.
Triptŏlĕmus, i, ὰ. Τριπτόλεμος, υἱὸς τοῦ Κελεοῦ καὶ τῆς Μετανείρας ἐν Ἐλευσῖνι, δικαστὴς ἐν τῷ ᾍδῃ.
trĭpŭdĭo, āre, (tripudium) πυρριχίζω. 2) ὀργοῦμαι.
trĭpŭdĭum, ĭi, οὐ. (κατὰ Κικέρ. ἀντὶ terripavium, ἐκ τοῦ terra-pavio, κατ' ἄλλους δὲ συγγεν. τῷ trepidus) πυρρίχη, ἱερὸς χορός, ἐνόπλιος ὄρχησις (κατ' ἐξοχὴν τῶν Σαλίων ἱερέων). 2) t. solistimum, ὅϑ. solistimum.
trĭpus, pŏdis, ὰ. τρίπους, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ Πυθικὸς τρίπους. 2) μαντεῖον τῶν Δελφῶν.
trĭquĕtrum, i, οὐ. τρίγωνον.
trĭquĕtrus, a, um, (tres) τρίγωνος. T. insula, ἡ Βρεττανία. Triquetra = Trinacrĭa, ἡ Σικελία. ὅϑεν -us, a, um, Σικελικός.
trĭrēmis, e, (tres-remus) τριήρης. ὡς οὐσ. -is, is, ϑ. (ὑπον. navis) ἡ τριήρης.
triste, (tius), ἐπίρ. περιλύπως, δυσθύμως. 2) τραχέως, αὐστηρῶς, σκυθρωπῶς. 3) χαλεπῶς.
tristĭcŭlus, a, um, (ὑποκ. τοῦ tristis) ὑπό τι ἢ ὀλίγον τι περίλυπος εἴτε δύσθυμος.
tristĭfĭcus, a, um, (tristis-facio) (ποιητ.) λυπητικός, λυπηρός.

tristis, e, (tior, tissimus) περίλυπος, κατηφής, δύσθυμος. 2) ὁ λύπην προξενῶν, λυπηρός, ἀνιαρός, ἀπαίσιος. **dies t.**, λυπηρὰ ἡμέρα (καθ' ἣν λυπεῖταί τις). **triste bellum**, πολυπενθὴς πόλεμος. Ἐκ τούτου (ποιητ.) = στυγνός, λυγρός, στυγερός, Styx, Tartara, Στύξ, Τάρταρα. 3) λυπηρός, σκυθρωπός, αὐστηρός, τραχύς, δυσχερής, χαλεπός. Ἐκ τούτου· ά) ἐπὶ γεύσεως· ἀηδής, πικρός. β') ἐπὶ ὀσμῆς· ἀηδής, δυσώδης.

tristĭtĭa, ae, θ. (tristis) λύπη, κατήφεια, δυσθυμία. 2) τὸ λυπηρόν, στυγνότης, χαλεπότης, (ποιητ.) ἡ ὀργή. 3) αὐστηρότης, τραχύτης, σκυθρωπότης.

tristĭus, συγκρ. ἐπίρ. τ. triste.

trĭ-sulcus, a, um, (ποιητ.) τριαύλαξ, τρίσχιστος, τριγλώχιν.

trĭtĭcĕus, a, um, (triticum) πύρινος, πύριμος.

trĭtĭcum, i, οὐ. πυρός, σῖτος.

Trĭton, ōnis ᾖ ōnos, ὰ. Τρίτων, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος θαλασσία θεότης. κατὰ πλ. καθόλ.· ᾖ περὶ ἄλλων θεῶν = κατώτεροι θαλάσσιοι θεοί. 2) λίμνη ᾖ ποταμ. τῆς Λιβύης, πλησίον τῆς μικρᾶς Σύρτεως, ἔνθα ἐγεννήθη ἡ Παλλάς. ὄθεν (ποιητ.) ά) **-ōnĭăcus**, a, um, Τριτώνιος, Παλλάδιος (τῆς Ἀθηνᾶς). β') **-ōnis**, ĭdis ᾖ ĭdos, θ. ἡ Τριτωνίς. **Pallas Tr.** ἡ ἁπλῶς **Tritonis**, ἡ Τριτογένεια, Παλλὰς (Ἀθηνᾶ). ὄθεν τῆς Παλλάδος. **T. pinus** = ἡ Ἀργώ. γ') **-ōnĭus**, a, um, Τριτώνιος, **virgo T.** = Ἀθηνᾶ. 3) λίμνη τῆς Θράκης, ἥτις ᾖ **Tritoniaca palus** λέγεται.

trītūra, ae, θ. (tero) τρίψις. 2) ἀλόησις.

1. trītus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. tero) τετριμμένος, **via, trita**, ὁδὸς τετριμμένη, συχνή. 2) τετριμμένος, πολυπάτητος. 3) τετριμμένος, κοινός, συνήθης.

2. trītus, ūs, ὰ. (tero) τρίψις.

trium, γεν. τ. tres.

trĭumphālis, e, (triumphus) θριαμβικός, ἐπινίκιος. **vestis t.**, τὸ θριαμβικὸν (τοῦ θριαμβεύοντος) ἱμάτιον, ἐπινίκιος ἐσθής. **porta t.**, ἡ ἐπινίκιος πύλη. **vir t.**, ὁ τεθριαμβευκώς. **imago t.**, εἰκὼν τεθριαμβευκότος.

trĭumpho, 1. (triumphus) 1) ἀμεταβ. θριαμβεύω. **t. ex urbe**, θριαμβον κατάγω ἀπὸ πόλεως. **t. de Numantinis**, ἀπὸ τῶν Νουμαντίνων = θριαμβεύω τοὺς Νουμαντίνους νικήσας. μτφ. ἰαχῶ, ἀγάλλομαι, ὑπερχαίρω. 2) μεταβ. **t. aliquem**, θριαμβεύω, (κατα)νικῶ τινα.

trĭumphus, i, ὰ. θρίαμβος, ἡ μεγαλοπρεπὴς καὶ πανηγυρικὴ εἰς τὴν Ῥώμην εἴσοδος ἐπανερχομένων νικητῶν. **triumphum agere de aliquo** ᾖ **alicujus**, θρίαμβον κατάγειν ἀπό τινος. 2) μτφ. ἡ νίκη.

trĭum-vir, vĭri, ὰ. εἷς τῶν τριῶν ἀνδρῶν, ἀρχή τις ἐν Ῥώμῃ ἐκ τριῶν ἀνδρῶν συγκειμένη. ά) **triumviri coloniae deducendae** ἢ **agro dando (assignando)** ἢ **agrarii**, οἱ τοὺς ἀποίκους ἄγοντες καὶ τοὺς ἀγροὺς εἰς αὐτοὺς διανέμοντες. β') **triumviri capitales**, οἱ δεσμοφύλακες, οἵτινες συνάμα ἐν Ῥώμῃ ἐφρόντιζον καὶ περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως. γ') **tr. nocturni**, οἱ διὰ τὰς πυρκαϊὰς τεταγμένοι νυκτοφύλακες. δ') **tr. reipublicae constituendae** ἐκλήθησαν οἱ Ὀκτάβιος, Ἀντώνιος καὶ Λέπιδος πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας τῆς πολιτείας. ἑ) ἐν τοῖς ἰσοπολίτισι πολιτείαις· ἀρχὴ ἐκ τριῶν ἀνδρῶν συγκειμένη.

trĭumvĭrālis, e, (triumvir) τῶν τριῶν ἀνδρῶν (ἐπιμελητῶν).

trĭumvĭrātus, ūs, ὰ. (triumvir) ἡ τῶν τριῶν ἀνδρῶν τιμή, τριαρχία.

trīvi, πρκ. τ. tero.

Trivia, ĭs. Trivius.

trĭvĭālis, e, (trivium) ἐκ τριόδου, τριοδίτης, χυδαῖος, κοινός.

Trĭvĭcum, i, οὐ. κώμη τῶν Ἱρπίνων.

trĭvĭum, vĭi, οὐ. (tres-via) τρίοδος,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τριοδία. καθόλου· κοινή, δημόσιος ὁδός.

trīvĭus, a, um, (tres-via) τῆς τριόδου, ὁ ἐν Τριόδῳ εὑρισκόμενος. **Trivia**, ae, θ. ἡ Ἄρτεμις ἢ ἡ Ἑκάτη. ὅθεν **Triviae lacus**, λίμνη τις ἐν Λατίῳ.

Troas, ĭd. Tros.

trŏchaeus, i, ἀ. τροχαῖος, -υ, 2) τρίβραχυς, υυυ.

trŏchlĕa, ae, θ. τροχαλία.

trŏchus, i, τροχός, ὁ ποιητικὸς τροχός.

Troes, um, ἀ. πλ. ĭd. Tros.

Troezēn, ēnis θ. Τροιζήν, πόλις Ἀργολίδος. Ἐκ τούτου· -zēnĭus, a, um, Τροιζήνιος.

Trōglŏdўtae, ārum, ἀ. πλ. Τρωγλωδύται, ἔθνος Αἰθιοπικόν.

Troïcus, ĭd. Tros.

Trōĭlos ἡ -us, i, ἀ. Τρωΐλος, υἱὸς τοῦ Ηριάμου.

Troius, ĭd. Tros.

Troja, **Trojānus**, **Trojugena**, ĭd. Tros.

Tromentīna, (tribus) ae, θ. μία τῶν κατ' ἀγρὸν φυλῶν τῶν Ῥωμ.

trŏpaeum, i, οὐ. τρόπαιον. 2) μτφ. ἀ) = μνημόσυνον, μνημεῖον. β') = νίκη.

Trŏphōnĭus, ĭi, ἀ. Τροφώνιος, ἀδελφὸς τοῦ Ἀγαμήδης, ἱδρυτὴς τοῦ ἐν Δελφοῖς ναοῦ. 2) μαντική τις θεότης ἐν ἄντρῳ τινὶ τῆς ἐν Βοιωτίᾳ Λεβαδείας. Ἐκ τούτου· -nĭānus, a, um, Τροφώνειος.

trŏpĭcus, a, um, τροπικός, ἀλληγορικός, εἰκονικός.

trŏpus, i, ἀ. τρόπος, ἡ ἀλληγορικὴ χρῆσις λέξεώς τινος.

Trōs, **Trōĭs**, ἀ. Τρώς, υἱὸς τοῦ Ἐριχθονίου, ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου, βασιλεὺς ἐν Φρυγίᾳ· καθόλου· Τρώς. κατὰ πλ. **Troes**, οἱ Τρῶες. Ἐκ τούτου· α') **Troia**, ἡ **Troja**, ae, θ. Τροία, πόλις τῆς Φρυγίας· εἶτα δὲ τόποις τις τῆς Ἰταλίας ὑπὸ τοῦ Αἰνείου οὕτως ὀνομασθείς, καὶ ἕτερός τις ἐν Ἠπείρῳ ὑπὸ τοῦ Ἑλένου κατοικισθείς. β') **Trōius**, **Trŏus** ἢ **Trōĭcus**, a, um, Τρωϊος, Τρωϊκός, ἔτι δὲ **Trōas**, ădis, ἡ ădos, θ. Τρωάς, Τρωϊκή, ὡς οὐσ. 1) = γυνή, 2) = ἡ χώρα. γ') **Trojānus**, a, um, Τρωϊκός, ἢ **Trojāni**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Τρῶες. δ') **Trojŭgĕna**, ae, ἀ. ἐν Τροίᾳ γεννηθείς, Τρωϊκός, ὡς οὐσ. ἀ. Τρώς.

Trosmis, αἰτ. **Trosmin**, θ. πόλις τῆς Μοισίας.

Trossŭli, ōrum, ἀ. πλ. μεταγενεστέρα ὀνομασία τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ εὑρισκομένων Ῥωμ. ἱππέων. (Celeres).

Trous, ĭd. Tros.

trūcīdātĭo, iōnis, θ. (trucido) (κατα)σφαγή, φόνος.

trūcīdo, 1. (συγγεν. τῷ trux) aliquem, κατα(ἀπο)σφάττω, κατακόπτω, φονεύω τινά.

trucis, γεν. τ. trux.

trŭcŭlente ἢ -ter, (tius, tissime), ἐπίρ. (truculentus) ἀπηνῶς, ἀγρίως.

trŭcŭlentus, a, um, (tior, tissimus) (συγγεν. τῷ trux) ἀπηνής, ἄγριος.

trūdis, is, θ. (trudo) (ποιητ.) κοντός, κάμαξ.

trūdo, trūsi, trūsum, 3. (αἰτ.) ἐλαύνω, ὠθῶ τινα ἢ τι. 2) μτφ. (ποιητ.) ἐπὶ φυτῶν· ἐκβάλλω, ἀνίημι, βλαστάνω τι.

Trŭentum, i, οὐ. Τρουεντῖνος, ποταμὸς τῆς Πικεντίνης ἢ πόλις παρὰ τοῦτον.

trulla, ae, θ. (ὑποκ. τ. trua) ἡ τρύηλις, ἡ τορύνη. 2) ἀρυτήρ, ἀρύταινα. 3) τρυβλίον (εἶδος ποτηρίου). 4) τρυλλίον, ὑπαγωγεῦς (τῶν κονιατῶν).

trullĕum ἢ **trullĭum**, ĭi, οὐ. λεκάνη, νιπτήρ.

trullisso, āre, (trulla) aliquid, κονιῶ τι.

trunco, 1. (truncus) aliquid, ἀποτέμνω τι. 2) κολοβῶ, ἀκρωτηριάζω τινὰ ἢ τι.

1. truncus, i, ἀ. κορμός, πρέμνον, στέλεχος, σῶμα (δένδρου). (ποιητ.)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

=τὸ δένδρον. 2) κορμὸς ἢ σῶμα (ἀνθρώπου).
2. truncus, a, um, ἠκρωτηριασμένος, κολοβός. 2) ἀποκεκομμένος. 3) μτφ. κολοβός, ἐλλιπής, ἀτελής.
trūsi, πρκ. τ. trudo.
trūsus, a, um, μ. π. τ. trudo.
trŭtĭna, ae, θ. τρυτάνη, ζυγός, ζυγόσταθμος.
trux, trūcis, ἀγριωπός, ἄγριος, ταραχηδὸν βλέπων. 2) τραχύς, ὠμός, φοβερός. 3) ἄγριος, ἄγροικος.
tu, σύ. tute ipse, σὺ αὐτός. tibimet ipse, αὐτὸς σεαυτῷ.
tŭba, ae, θ. σάλπιγξ. 2) μτφ. ά) ὁ πόλεμος. β') ὁ αἴτιος.
tūber, ĕris, οὐ. ὕβος, κύφωμα (καμήλων, βοῶν ἤ.). 2) οἴδημα, ὄγκωμα, ὄγκος, σμωδιγξ.
Tūbĕro, ōnis, ἀ. Τουβέρων. Ῥωμ. ὄνομα.
tŭbĭcen, ĭnis, ἀ. (tuba-cano) σαλπιγκτής.
tŭbĭlustrĭum, ĭi, οὐ. (tuba-lustro) συνήθ. κατὰ πλ. ἑορτὴ τοῦ τῶν ἱερῶν σαλπίγγων καθαρμοῦ ἐν Ῥώμῃ.
tŭbŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τ. tubus.
tŭbus, i, ἀ. σωλήν, κατ' ἐξοχὴν ὁ τῶν ὑδραγωγείων.
tueo, ēre = tueor.
tŭĕor, tŭĭtus ἢ tūtus sum, tuēri (αἰτ.) τηρῶ, προσβλέπω, θεωρῶ, θεῶμαί τινα ἢ τι. (ποιητ.) transversa t., λοξὸ βλέπω. 2) συνήθ. (δια)τηρῶ, (δια)φυλάττω, (δια)σώζω τινὰ ἢ τι, ἐπιμελοῦμαί τινος. 3) (δια)τρέφω τινά.
tŭgŭrĭum, ĭi, οὐ. (tego) καλύβη.
1. tui, γεν. τ. tu.
2. tui, γεν. τ. tuus.
tŭĭtĭo, ōnis, θ. (tueor) (δια)τήρησις.
tŭĭtus, a, um, μ. π. τ. tueor.
tŭli, πρκ. τ. fero.
Tullĭus, a, um, Τύλλιος, τοῦ Τυλλίου, ὀνομασία Ῥωμ. τινος οἰκογενείας. Ἐκ τούτου· ά) -lĭānus, a, um, Τυλλιανός, τοῦ Τυλλίου. ὡς οὐσ. -lianum, i, οὐ. μέρος τι τοῦ Ῥωμ. δεσμωτηρίου. β') -lĭŏla, ae, θ. ὑποκ. ὄνομα τῆς Tullĭa, ae, θ. Τυλλία, θυγάτηρ τ. Marci T. C.
tum, 1) ἐπίρ. ά) τότε, tum-quum (ἢ cum) τότε-ὅτε, (ἡνίκα). tum temporis, ἐν τῷ τότε χρόνῳ. t. demum, τότε δή, τότε τέλος. t. vero, τότε δέ. β') εἶτα, ἔπειτα. primum t., πρῶτον-ἔπειτα. 2) σύνδ. tum-tum, τοτὲ μὲν-τοτὲ δέ, ὁτὲ μὲν-ὁτὲ δέ, ποτὲ μὲν-ποτὲ δέ.
tŭmĕ-făcĭo, fēci, factum, 3. (ποιητ.) aliquid, ὀγκῶ τι. 2) μτφ. tumefactus, ὀγκούμενος, ἀναπεφυσημένος, ἐπηρμένος, ὑπερήφανος.
tŭmĕ-fīo, factus sum, fĭeri, παθ. τ. tumefacio.
tŭmĕo, tumŭi, ēre, ἀμεταβ. 1) ὀγκώδης ἢ οἰδαλέος εἰμί, ὀγκοῦμαι, οἰδαίνω. 2) μτφ. (ἐπὶ παθῶν) οἰδαίνω, ὀγκοῦμαι, φλεγμαίνω. t. irā, ὑπ' ὀργῆς οἰδαίνω, οἰδαίνομαι. t. inani superbiā, κενῇ ὑπερηφανίᾳ ὀγκοῦμαι, ἀναπεφυσημένος εἰμί. negotia tument, τὰ πράγματα οἰδᾷ, φλεγμαίνει. 3) ἐπὶ λόγου· ὀγκοῦσθαι, οἰδᾶν.
tŭmesco, tumŭi, ĕre, (ἐναρκτ. τ. tumeo) ὀγκοῦμαι, (ἐξ)οἰδαίνω. 2) μτφ. ὀγκοῦμαι, οἰδαίνω, (ὑπὸ πάθους), (ποιητ.) bella tumescunt, πόλεμοι φλεγμαίνουσι.
tŭmĭdus, a, um, (dior, dissimus) (tumeo) ὀγκώδης, ὀγκωτός, οἰδαλέος. Nilus t., ὁ πλημμύων, ὀγκωθεὶς Νεῖλος. terra t., ἡ ὀρεινή, βουνώδης γῆ. 2) μτφ. ά) οἰδαίνων, πεφυσημένος, ἐπηρμένος. β') (ποιητ.) οἰδαίνων, ὀγκούμενος ὑπὸ πάθους τινός. γ') (ποιητ.) ἐνεργ. ὀγκῶν, οἰδαίνων.
tŭmor, ōris, ἀ. (tumeo) ὄγκος, ὄγκωσις, ὄγκωμα, οἴδησις, οἴδημα. 2) μτφ. ά) τὸ οἰδαῖνον εἴτε φλεγμαῖνον πάθος, ἡ ὀργή, ὄγκος, ἔπαρσις, ὑπερηφανία.
tumŭi, πρκ. τ. tumeo ἢ tumesco.
tŭmŭlo, 1. (tumulus) (ποιητ.) aliquem, τύμβῳ τινὰ χώννυμι, θάπτω τινά.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

tŭmŭlōsus, a, um, (tumulus) γεώλοφος, βουνώδης.

tŭmultŭārĭus, a, um, (tumultus) αὐτοσχέδιος, κατεσπευσμένος, διὰ τάχους συνειλεγμένος. t. dux, στρατηγὸς ἐσπευσμένως ἐκλεχθείς.

tŭmultŭātĭo, iōnis, θ. (tumultuor) (σπαν.) θόρυβος, ταραχή.

tŭmultŭor, 1. καὶ (συνήθ. ἀπροσ.) -tuo, 1. (tumultus) ἀμεταβ. θορυβῶ. 2) στασιάζω, τετάραγμαι. tumultuatur, θόρυβος εἴτε ταραχὴ γίγνεται.

tŭmultŭōse, (sius, sissime), ἐπίρ. (tumultuosus) θορυβωδῶς, μετὰ θορύβου.

tŭmultŭōsus, a, um, (sior, sissimus) (tumultus) θορυβώδης, ταραχώδης.

tŭmultus, ūs ϑ i, ἀ. (tumeo) θόρυβος, ταραχή, τύρβη. 2) κατ' ἐξοχήν· Α') (ποιητ.) ἀ) tumultus aetherii ἡ βροντή. β') θύελλα, τρικυμία. Β') ταραχή, ταραχώδης ἡ αἱφνίδιος πόλεμος, στάσις.

tŭmŭlus, i, ἀ. (tumeo) ὁ γεώλοφος, λόφος. 2) τύμβος, τάφος.

tunc, ἐπίρ. (=tum-ce) τηνικαῦτα, τότε δή, τότε. tunc-, quum-, τότε-, ὅτε-. 2) τότε, ἐν τῷ τότε χρόνῳ. (καὶ πλεοναστικῶς) tunc temporis, ἐν τῷ τότε χρόνῳ.

tundo, tŭtŭdi, tunsum ϑ tūsum, 3. aliquid, κρούω, κόπτω, κτυπῶ τι. 2) κόπτω, συντρίβω τι. 3) μτφ. aures alicujus ἢ aliquem, ἐκκωφῶ τινα.

Tūnes, ētis, θ. Τύνης, Τύνις, πόλις τῆς Ἀφρικῆς.

tūnĭca, ae, θ. χιτών, (τῶν Ῥωμ. ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

tūnĭcātus, a, um, (tunĭca) χιτῶνα ἐνδύς, φορῶν. 2) χιτῶνα μόνον φορῶν=πένης.

tūnĭcŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. tunica.

tunsus, a, um, μ. π. τ. tundo.

tŭor, (ποιητ.)=tueor.

turba, ae, θ. τύρβη, θόρυβος, ταραχή. 2) ὄχλος, ὅμιλος, πλῆθος (ἀνθρ.). 3) πλῆθος, σωρός.

turbāmentum, i, οὐ. (turbo) τάραγμα (μέσα πρὸς ἀναστάτωσιν).

turbāte, ἐπίρ. (turbatus) τεταραγμένως.

turbātĭo, iōnis, θ. (turbo) (σπαν.) τάραξις, ταραγμός.

turbātor, ōris, ἀ. (turbo) ταράκτης. t. vulgi, ὁ στασιάζων τὸν ὄχλον.

turbātus, a, um, (tior), (μ. π. τ. turbo) τεταραγμένος, τεθορυβημένος.

turbĭte, ἐπίρ. (turbidus) τεταραγνένως, συγκεχυμένως.

turbĭdus, a, um, (turba) θορυβώδης, ταραχώδης, τεταραγμένος. aqua turbida, θολερὸν ὕδωρ. turbida coma, ἄτακτος κόμη. turbita lux, συγκεχυμένον φῶς (ὅταν ὁ κονιορτὸς ἐμποδίζῃ τινὰ βλέπειν 2) μτφ. τεταραγμένος, συγκεχυμένος, τεθορυβημένος. turbida civitas, ἡ στασιάζουσα πόλις. ὡς οὐσ. turbida, οὐ, πλ. τεταραγμένοι, κινδυνώδεις καιροί. in turbido, ἐν κινδυνώδεσι καιροῖς. turbĭdum, ὡς ἐπίρ. μετὰ θορύβου εἴτε ταραχῆς.

turbĭnĕus, a, um, (turba) στρομβοειδής, κωνοειδής.

turbo, 1. (turba) aliquid, ταράττω, συγχέω τι. t. aquam, θολῶ τὸ ὕδωρ. 2) ταράττω (εἰς ἀταξίαν φέρω τι). t. pacem, συγχέω τὴν εἰρήνην. 3) θορυβῶ, στασιάζω. turbatum est, ταραχή, στάσις ἐγένετο. 4) t. rem (censum) χρεωκοπῶ. t. in rebus omnibus, τὴν περιουσίαν πᾶσαν καταναλίσκω. Ἐκ τούτου=ἀσωτεύομαι.

turbo, ĭnis, ἀ. στρόβιλος, δίνη, θύελλα, ἀνέμων καὶ ὑδάτων συστροφή. (ποιητ.) ἡ δίνη τοῦ καπνοῦ. 2) μτφ. ὁ χειμών, ἡ θύελλα, ὁ κίνδυνος. 3) στροφή, περι(στροφή)φορά. turbine hastam torqueo, δινῶν εἴτε κραδαίνων βάλλω τὸ δόρυ (σφενδονῶ). 4) στρόβιλος, στρόμβος, ῥόμβος (παικτικὸν ὄργανον τῶν παίδων). 5) στρόμ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ϐος, κῶνος. καθόλου· πᾶν κωνοειδὲς εἴτε στρομϐοειδές.

turbŭlente ἡ -ter, (tius) ἐπίρ. (turbulentus) ταραχωδῶς, θορυϐωδῶς.

turbŭlentus, a, um, (tior, tissimus) (turba) ταραχώδης, θορυϐώδης, τεταραγμένος. aqua turbulenta, θολερὸν ὕδωρ. 2) τεταραγμένος, στασιαστικός.

Turdētāni, ōrum, ἀ. πλ. Τουρδητανοί, λαὸς τῆς Βαιτικῆς ('Ισπανίας) ὧν ἡ χώρα Turdetānĭa, ae, ϑ. Τουρδητανία.

Turdŭli, ōrum, ἀ. πλ. Τορδοῦλοι, ἔθνος τῆς Βαιτικῆς (Ἰσπανίας). Ἐκ τούτου· Turdulus, a, um, τῶν Τουρδούλων.

turdus, i, ἀ. κίχλη.

tūrĕus, a, um, (tus) λιϐάνινος, τοῦ λιϐάνου.

turgĕo, tursi, ēre, ἀμεταϐ. (ποιητ.) οἰδῶ, οἰδαίνω, ὀγκοῦμαι. 3) ἐπὶ λόγου καὶ ῥήτορος· οἰδάν, ὀγκώδη εἴτε κομπώδη εἶναι.

turgesco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. turgeo) ἀμεταϐ. οἰδαίνομαι, ὀγκοῦμαι, (ἐξ)οἰδαίνω. μτφ. ἐκκυμαίνω.

turgĭdŭlus, a, um, ὑποκ. τοῦ

turgĭdus, a, um, (turgeo) οἰδαλέος, οἰδῶν, οἰδαίνων. 2) ἐπὶ λόγου· ὀγκώδης, κομπώδης.

Turĭānus, a, um, ἴδ. Turius.

Tūrĭas, ae, ἀ. ποταμ. ἐν Ταρρακωνικῇ Ἱσπανίᾳ. Ἐκ τούτου· τὸ ἐπίϑ. Turiensis, e.

tūrĭbŭlum, i, οὐ. (tus) λιϐανωτρίς, ϑυμιατήριον.

tūrĭcrĕmus, a, um, (tus-cremo) λιϐανωτὸν καίων.

tūrĭfer, ĕra, ĕrum (tus-fero) λιϐανοφόρος, λιϐανωτοφόρος.

tūrĭlĕgus, a, um, (tus-lego) ὁ λιϐανωτὸν συλλέγων.

Tŭrĭus, a, um, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους. Ἐκ τούτου· τὸ ἐπίϑ. -riānus, a, um.

turma, ae, ϑ. οὐλαμός, ἴλη, τὸ $^1/_{10}$ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος ἐκ 30 ἢ 32 ἀνδρῶν συγκείμενον. 2) ὄχλος, πλῆϑος (ἀνθρ.).

turmālis, e, (turma) τῆς ἴλης, τοῦ ἱππικοῦ.

turmātim, ἐπίρ. (turma) ἴλαδόν, κατ' ἴλας.

Turnus, i, ἀ. Τύρνος, ϐασιλεὺς τῶν Ῥουτούλων.

Tŭrŏnes, um, ὁ Turŏni, ōrum, ἀ. πλ. ἔϑνος τῆς Λουγδουνησίας.

turpe, ἐπίρ. = turpiter.

turpĭcŭlus, a, um, (ὑποκ.τ. turpis) ὑπαισχρος.

turpĭfĭcātus, a, um, (turpis-facio), αἰσχυνϑείς, ϱεμολυσμένος.

Turpĭlĭus, a, um, Τουρπίλιος, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους.

turpis, e, (pior, pissimus) αἰσχρός, δύσμορφος, δυσειδής. μτφ. αἰσχρός, μιαρός, ϐδελυρός, ἄτιμος, ἐπονείδιστος. Ἐκ τούτου· ἀπρεπής, ἀσχήμων, ἄσεμνος.

turpĭter, (pius, pissime) ἐπίρ. (turpis) αἰσχρῶς, δυσειδῶς, δυσμόρφως. 2) μτφ. αἰσχρῶς, μιαρῶς, ϐδελυρῶς, μοχϑηρῶς, ἀτίμως, ἀπρεπῶς, ἀσέμνως.

turpĭtūdo, ĭnis, ϑ. (turpis) αἰσχρότης, ἀσχημοσύνη, δυσμορφία. 2) μτφ. ἡ αἰσχρότης, τὸ αἶσχος, ἡ ἀσχημοσύνη, τὸ ὄνειδος.

turpo, 1. (turpis) (ποιητ.) (αἰτ.) αἰσχύνω, μολύνω, μιαίνω τινὰ ἤ τι. 2) μτφ. (κατ)αἰσχύνω, ἀτιμάζω τινὰ ἤ τι.

Turrānĭus, ĭi, ἀ. Τυρράνιος.

turrĭger, ĕra, ĕrum, (turris-gero) (ποιητ.) πυργοφόρος. dea turrigera, καὶ ἁπλῶς turrigera, ae, ϑ. ἡ πυργοστέφανος ϑεὰ = ἡ Κυϐέλη.

turris, is, ϑ. τύρσις, πύργος. μτφ. ὁ πύργος, τὸ ὑψηλὸν εἴτε μέγα οἰκοδόμημα. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐν πολέμῳ ξύλινος κινητὸς πύργος χρήσιμος ἐν ταῖς πολιορκίαις.

turrītus, a, um, (turris) πυργωτός, πυργοφόρος. dea turrita = ἡ Κυϐέλη, πρϐλ. turriger. 2) (ποιητ.) πυργειδής, ὑψηλός.

tursi, πρκ. τ. turgeo.

turtur, ŭris, ἀ. (τρυγὼν (πτ.)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

tus ἡ thus, tūris. οὐ. θύος, θυμίαμα, λιβανωτός.

Tusci, ōrum, ἀ. πλ. Τυρρηνοί, Τοῦσκοι καὶ Ἐτροῦσκοι καλούμενοι, κάτοικοι τῆς Τυρρηνίας (Ἐτρουρίας). Ἐκ τούτου· ἀ) -cĭa, ae, θ. Τυρρηνία (Ἐτρουρία). 6') -cus, a, um, Τυρρηνικός. T. mare, τὸ Τυρρηνικὸν εἴτε Τοσκανικὸν πέλαγος.

Tusculum, i, οὐ. Τοῦσκλον, πόλις τοῦ Λατίου. Ἐκ τούτου· ἀ) -lānus, a, um, Τουσκλανός, Τυσκλανός. ὡς οὐσ. -lānum, i, οὐ. Τὸ Τουσκλανὸν χωρίον, ἔπαυλίς τις τοῦ Κικέρωνος ἐν Τούσκλῳ· ὅθεν quaestiones ἢ disputationes Tusculanae, οἱ Τουσκλανοὶ διάλογοι, (διατριβαὶ ἃς ἐν Τούσκλοις ἀνέγνω) ᾗ -lāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Τουσκλανοί. 6') -lanensis, e, dies, αἱ ἐν Τούσκλῳ ἡμέραι.

tussĭo, īre, (tussis) ἀμεταβ. βήσσω (βήχω).

tussis, is, θ. βήξ.

tūsus, a, um, μ. π. τ. tundo.

tūtāmen, ĭnis, οὐ. (ποιητ.) ᾗ

tūtāmentum, i, οὐ. (σπαν.) (tutor) ἀμυντήριον, σκέπη.

1. tute, ĭd. tu.

2. tūte, ἐπίρ. = tuto.

tūtēla, ae, θ. (tuto) ἐπι(τροπή, σασία) μέλεια, φυλακή. esse in tutela alicujus, ὑπὸ τὴν σκέπην τινὸς εἶναι. salus hominum in Iovis tutela est, τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ὁ Ζεὺς ἐπιμελεῖται. Ἐκ τούτου· Α') (δια)τροφή. Β') (ποιητ.) ἐπι(τροπή, τρόπευσις) τροπεία. -zθεν ἀ) ἐπίτροπος, φύλαξ, προστάτης, ἀμύντωρ. t. navis, εἰκὼν τοῦ προστάτου τῆς νεὼς θεοῦ. 6') = ὁ ἐπιτροπευόμενος, φυλαττόμενος. 3) ἐπιτροπεία, ἐπιτρόπευσις, (ὀρφανῶν κτλ.) esse in tutela alicujus, ἐπιτροπεύεσθαι ὑπό τινος. 4) τὰ τοῦ ἐπιτροπευομένου κτήματα.

1. tūto, (tius, tissime) ἐπίρ. (tutus) ἀσφαλῶς, ἀκινδύνως. esse tuto, ἐν ἀσφαλεῖ, ἐν ἀκινδύνῳ εἶναι.

2. tuto, 1. (ἀρχ.) = tutor.

tūtor, 1. (θαμ. τοῦ tueor) (αἰτ.) φυλάττω, σκεπάζω τινά ἢ τι. t. me vallo, σκεπάζω ἐμαυτὸν χαρακώματι, χαράκωμα προβάλλομαι. t. rempublicam, φυλάττω, ἐπιτροπεύω τὴν πόλιν. t. me contra aliquem, ἀμύνομαί τινα. 2) ἀποτρέπω τι. t. inopiam, ἐπικουρῶ τῇ ἐνδείᾳ.

tūtor, ōris, ἀ. (tueor). 1) (σπαν.) φύλαξ, προστάτης, ὑπερασπιστής. 2) ἐπίτροπος (ὀρφανοῦ).

tūtŭdi, πρκ. τ. tundo.

tūtus, a, um, (tior, tissimus) (κυρ. μ. π. τ. tueor) 1) παθ. ἀσφαλής, ἀκίνδυνος. t. ab aliqua re, ad (adversus) aliquid, ἀσφαλῶς ἔχων πρός τι. ὡς οὐσ. tutum, i, οὐ. ἀσφάλεια, τὸ ἀσφαλές. pervenire in tutum, εἰς τὸ ἀσφαλὲς καταστῆναι. esse (in) tuto, ἐν ἀσφαλεῖ εἶναι. 2) (σπαν.) ἐνεργ. φυλακτικός, προφυλαττόμενος.

tŭus, a, um, (tu) σός. tui, πλ. οἱ σοί. 2) σός, ἐπιτήδειός σοι, εὔνους σοι.

Tўăna, ōrum, οὐ. πλ. τὰ Τύανα, πόλις τῆς Καππαδοκίας. Ἐκ τούτου· -nēius, a, um, Τυανήϊος.

Tyba, ae, θ. Τύβη, πόλις πέραν τοῦ Εὐφράτου.

Tybris, ĭd. Tiberis.

Tўcha, ae, θ. Τύχη, μέρος τι τῆς πόλεως τῶν Συρακουσῶν.

Tўdeus, ei ᾗ eos, ἀ. Τυδεύς, υἱὸς τοῦ Οἰνέως, πατὴρ τοῦ Διομήδους. Ἐκ τούτου· Tydīdes, ae, ἀ. Τυδίδης (Διομήδης).

Tymōlus = Tmolus.

tympănum, i, οὐ. τύμπανον. 2) τυμπανοειδὴς τροχός.

Tyndărĕus, i, ἀ. Τυνδάρε(ος)ως, υἱὸς τοῦ Οἰβάτου, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, σύζυγος τῆς Λήδας, πατὴρ τοῦ Κάστορος καὶ Πολυδεύκους τῆς Ἑλένης καὶ τῆς Κλυταιμνήστρας. Ἐκ τούτου· ἀ) -rĭdes, ae, ἀ. Τυνδαρίδης, κατὰ πλ. ὁ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης. fortissima Tyndaridarum = ἡ Κλυταιμνήστρα. 6')

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

-dăris, ĭdis ᾗ ĭdos, θ. Τυνδαρίς, (Ἑλένη καὶ Κλυταιμνήστρα).
Tyndăris, ĭdis, θ. Τυνδαρίς. 1) ἴδ. Tyndareus. 2) πόλις τῆς Σικελίας. Ἐκ τούτου· -ritānus,a, um, τῆς Τυνδαρίδος, καὶ ὡς οὐσ. -tani, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
Tyndarius = Tyndareus.
Tўphōeus, ei ᾗ eos, ἀ. ἡ Typhon, ōnis, ἀ Τυφωεύς, Τυφών, ὄνομα γίγαντός τινος, υἱὸς τοῦ Ταρτάρου καὶ τῆς Γῆς. Ἐκ τούτου· ά) **Typhōius, a, um,** Τυφώϊος β') **Typhōis, ĭdis** ἡ Ĭdos, θ. Τυφωΐς.
Typhon, ἴδ. Typhoeus.
tўphon, ōnis, ἀ. τυφών, (στροβιλώδης ἄνεμος).
tўpus, i, ἀ. τύπος, ἐκτύπωμα.
tўrannўce, ἐπίρ. τυραννικῶς.
tўrannis, ĭdis, θ. τυραννίς, τυράννου ἀρχή, καὶ ἡ χώρα τυράννου τινός.
tўrannoctŏnus, i, ἀ. τυραννοκτόνος.
tўrannus, i, ἀ. τύραννος. 2) (ποιητ.) ὁ τύραννος, δεσπότης, ἄρχων, κύριος.
Tўras, ae, ἀ. Τύρας, ποταμός τῆς Σαρματίας.
Tyrins, Tyrinthius, ἴδ. Tiryn-.
Tyrius, Tyros, ἴδ. Tyrus.
Tўro, ūs, θ. Τυρώ, θυγάτηρ τοῦ Σαλμωνέως, μήτηρ τοῦ Πελίου καὶ Νηλέως.
Tyrrhēni, ōrum, ἀ. πλ. Τυρρηνοί, Ἐτροῦσκοι. Ἐκ τούτου· ά) **-nĭa, ae,** θ. Τυρρηνία, Ἐτρουρία. β') **-nus, a, um,** Τυρρηνός, Τυρρηνικός, καὶ ὡς οὐσ. ὁ Τυρρηνός, Ἐτροῦσκος.
Tyrrhĭdae, ārum, ἀ. πλ. Τυρρίδαι, οἱ υἱοὶ τοῦ Τύρρου, ποιμένες τ. βασιλέως Λατίνου.
Tўrus ᾗ os, i, θ. Τύρος, παράλιος καὶ ἐμπορικὴ πόλις τῆς Φοινίκης. Ἐκ τούτου· **-rĭus, a, um,** 1) = Τύριος. T. puella = ἡ Εὐρώπη. ὡς οὐσ. -ĭi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι. Ἐκ τούτου· = πορφυροῦς. 2) (ποιητ.) = Καρχηδόνιος. T. tori, ὁ μετὰ τοῦ Αἰνείου γάμος τῆς Διδοῦς ἐν Καρχηδόνι. καὶ **Tyrĭi, ōrum,** ἀ. πλ. οἱ Καρχηδόνιοι.

U.

U. συγκεκ. ἐν τῷ U. C. = urbis conditae καὶ ἐν τῷ a. U. c. = ab Urbe condita.
1. ūber, ĕris, (erior, errimus), ἄφθονος, πλούσιος. ager u., ἀγρὸς εὔφορος. u. re aliqua (ποιητ.) ᾗ rei alicujus, πλούσιος, εὔπορός τινος. u. bellum, πόλεμος ἄφθονον τὴν λείαν παρέχων. 2) ἐπὶ λόγου· πλούσιος, ἄφθονος, ἀδρός.
2. ūber, ĕris, οὐ. οὖθαρ, μαστός, μαζός, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῶν ζώων. 2) μτφ. (ποιητ.) ἡ ἀφθονία, εὐφορία.
ūbĕrĭus, (errime), ἐπίρ. συγκρ. (uber 1.) ἀφθονώτερον. uberrime, ἀφθονώτατα.
ūbertas, ātis, θ. (uber 1.) ἀφθονία, πλοῦτος, εὐπορία, δαψίλεια, εὐκαρπία. 2) ἐπὶ λόγου· ἀφθονία, τὸ ἀδρόν.
ŭbī, Α') ἐπίρ. 1) ἐρωτηματ. ποῦ; ἐν ποίνι τόπῳ; ubinam gentium? ποῦ τῆς γῆς; 2) ἀναφορ. ὅπου, ἔνθα. ibi, ubi-, ἐκεῖ, ὅπου- (ἔνθα). ubi ubi (ἢ ubiubi), ὅπου ἄν, ὁπουδήποτε. 3) ἔνθα = παρ' ᾧ, ἐν ᾧ, παρ' ἧ. δι' οὗ χῇ. Β') σύνδ. χρονικῶς· ὡς, ἐπεί, τάχιστα, ἅμα· ubi primum, ὡς πρῶτον, ἅμα.
ŭbĭ-(cumque) cunque, ἐπίρ. ὅπου ἄν, ὁπουδήποτε. 2) (ἀ)πανταχοῦ.
Ubĭi, ōrum, ἀ. πλ. Οὔβιοι, ἔθνος Γερμανικόν.
ŭbĭ-nam, ἐπίρ. ἴδ. ubi.
ŭbī-que, ἐπίρ. ὁπουδήποτε, (ἀ)πανταχοῦ.
ŭbĭ-ŭbi, ἴδ. ubi.
ŭbĭ-vis, ἐπίρ. ὅπου βούλει, ὁπουδήποτε, (ἀ)πανταχοῦ.
Ucălĕgon, ontis, ἀ. Οὐκαλέγων, ὄνομα Τρωός τινος.
Ucŭbis, is, θ. πόλις τῆς Βαιτικῆς (Ἱσπανίας). Ἐκ τούτου· **-benses, ĭum,** ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
ūdus, a, um, (= uvidus) (ποιητ.) διάβροχος, ὑγρός, ἔνυγρος.
Ufens, ntis, ἀ. Οὔφης, ποταμὸν τοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Λατίου. Ἐκ τούτου· τὸ ἐπίθ. **Ufentinus**, a, um.

ulcĕris, γεν. τ. **ulcus**.

ulcĕro, 1. (ulcus) **aliquid**, ἕλκω, ἑλκοποιῶ τι. μτφ. πληγῶ.

ulcĕrōsus, a, um, (ulcus) (ποιητ.) ἑλκώδης. μτφ. πληγωμένος.

ulcisco, ĕre = **ulciscor**.

ulciscor, ultus sum, ulcisci, (συγγ. τῷ ἀλκὴ καὶ ἀλέξω) **aliquem**, τιμωρῶ, τιμωροῦμαί τινα, **pro injuriis**, ἀντὶ τῆς ἀδικίας, τιμωρίαν τῶν ἀδικῶν παρά τινος λαμβάνω. **ultum ire temeritatem**, τρέπεσθαι ἐπὶ τιμωρίαν τῆς ἀλογιστίας. 2) **u. aliquem**, τιμωρῶ τινι, τιμωρίαν (ἐκδίκησιν) ὑπέρ τινος λαμβάνω.

ulcus, ĕris, οὐ. ἕλκος, τραῦμα.

Ulĭa, ae, θ. πόλις τῆς Βαιτικῆς (Ἱσπανίας).

ūlīgo, ĭnis, θ. (σπαν.) ἰκμάς, τὸ ἔνυδρον, ἡ ὑγρασία τοῦ ἐδάφους.

Ulixes, is, (ᾳ ei) ὁ. Ὀδυσσεύς.

ullus, a, um, (γεν. **ullīus**, ποιητ. ᾳ **ullĭus**, δοτ. **ulli**, διὰ τὰ 3 γένη) συνήθ. ἀ) ἐν ἀρνητ. προτάσ. τίς, τί, οὐδείς, οὐδέν. **neque ullus**, οὔτε οὐδείς. β') ἐν ἐρωτηματ. προτάσ. τίς; τί; **est ulla res?** ἔζι τι; **estne ulla res tanti ut?** ἔστι τι τοσοῦτον ὥστε...; γ') ἐν ὑπόθετ. προτάσ. **si ullus, εἴ** τις. δ') (σφαν.) ἐν καταφατ. προτάσ. ἐπὶ ἀορίστου τινός ἢ γενικοῦ = τίς. ε) ἐνίοτε εὑρηται ᾳ ὡς οὐσ. ἀντὶ τοῦ ἀνταποδοτικοῦ **quisquam**.

ulmĕus, a, um, (ulmus) πτελέϊνος.

ulmus, i, θ. πτελέα, (δ.).

ulna, ae, θ. ὠλένη. Ἐκ τούτου· ἀ) (ποιητ.) βραχίων, ἀγκών, πῆχυς. β') ὁ πῆχυς (μέτρον).

Ulpĭus, a, um, Οὔλπιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους.

ulter, ultra, ultrum ἄχρ. θετικόν, οὗ τὸ συγκρ. **ultĕrĭor**, us, ōris, πέρατος, περαίτερος, **ulterior Callia** (= **Transalpina**) ἡ ἔξω Κελτική, ἡ ἐκτὸς τῶν Ἄλπεων Γαλλία. **u. ripa**, ἡ πέραν ὄχθη. **ulteriores**, οἱ περαιτέρω, πορρωτέρω. **ulteriora**, τὰ περαιτέρω, τὰ λοιπά. 2) ὑπερθ. **ultĭmus**, a, um, ἔσχατος, τελευταῖος. ἀ) ἐπὶ τόπου· **ultima orientis**, τὰ ἔσχατα τῆς ἀνατολῆς. **u. Hispania**, ἡ ἐσχάτη Ἰβηρία, τὰ ἔσχατα, τὰ πέρατα τῆς Ἰβηρίας. β') ἐπὶ χρόνου· **u. dies**, ἡ ὑστάτη ἡμέρα, **antiquitas**, ἡ ἀπωτάτη ἀρχαιότης. ὡς οὐσ. **-um**, i, οὐ. τὸ τέλος, τὸ τέρμα, ὡς ἐπίρ. **ad ultimum**, μέχρι τέλους, συνήθ. δέ, ἐν τέλει, τέλος, τελευταῖον. **ultimum**, τελευταῖον. γ') μτφ. ἐπὶ βαθμοῦ ᾳ τάξεως· 1) ἔσχατος, ἄκρος, μέγιστος. **u. supplicium**, ὁ θάνατος, **u. periculum**, ὁ μέγιστος κίνδυνος. **ultima pati**, τὰ ἔσχατα πάσχειν. **ultimā ab origine**, ἐξ ἐπιφανοῦς γένους. **ad ultimum**, εἰς τὰ ἔσχατα, ἐσχάτως. 2) ἔσχατος, ὕστατος, φαυλότατος, παπεινότατος.

ulterĭor, ĭus. **ulter**.

ulterĭus, ĭus. **ulter** ᾳ **ultra**.

ultimum ᾳ **ultimus**, ĭus. **ulter**.

ultĭo, iōnis, θ. (**ulciscor**) τιμωρία, ἐκδίκησις, ποινή, ἄμυνα.

ultor, ōris, ὁ. (**ulciscor**) τιμωρός, τιμωρητής, ἐκδικητής, ἀμύντωρ, ποινήτωρ.

1. ultra, (**ulterā**, ὑπον. **parte**) πρόθ. μετ' αἰτ. ἀ) ἐπὶ τόπου· πέραν, ἐπέκεινά τινος, ὑπέρ τι. **u. terminos**, ἐκτὸς τῶν ὁρίων. 2) ἐπὶ χρόνου· πέραν τινός, μετά τι. 3) ἐπὶ μέτρου ᾳ ἀριθμοῦ· πέρα τινός, ὑπέρ τι. **u. vires**, ἀνώτερον τῶν δυνάμεων. **u. modum**, πέρα τοῦ μέτρου, ὑπὲρ τὸ μέτρον.

2. ultrā, ἐπίρ. 1) ἐπὶ τόπου· πέρα, περαιτέρω. συγκρ. **ulterius abire**, περαιτέρω, πορρωτέρω ἀπιέναι. **u. quam-**, πέρα ἢ-. 2) ἐπὶ χρόνου· **u. differre**, περαιτέρω, μακρότερον ἀναβάλλεσθαι. συγκρ. **non tulit ulterius**, οὐκέτι πέρα ὑπήνεγκεν.

ultrix, īcis, θ. (**ulciscor**) (ποιητ.) ἡ τιμωρός, ἀμύντειρα, ποινήτειρα.

ultrō, ἐπίρ. (**ulter**) 1) μετὰ τ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

citro, ἴδ. citro. 2) προσέτι, καὶ πρός γε. 3) αὐτοθελεί, αὐτοματεί, ἑκουσίως. u. polliceor, αὐτεπάγγελτος ὑπισχνοῦμαι. ultro tributa (ᾗ ultrotributa), τὰ διὰ τὰς δημοσίους οἰκοδομὰς ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου δαπανώμενα χρήματα.

ultrotrĭbūta, ōrum, οὐ. πλ. ἴδ. ultro.

ultus, a, um, μ. τ, ulciscor.

Ŭlŭbrae, ārum, θ. πλ. κώμη τῆς Λατίνης. Ἐκ τούτου· -brānus, a, um,

ŭlŭla, ae, θ. ὀλολυγών, αἰγώλιος.

ŭlŭlātus, ūs, ἀ. (ululo) ὀλολυγμός, ὀλολυγή, κωκυτός, ὀδυρμός.

ŭlŭlo, 1. 1) ἀμεταθ. ὀλολύζω, κωκύω. lupus ululat, ὁ λύκος ὠρύεται. (ποιητ.) aedes ululant, ἡ οἰκία ἰάχει, ὀλολυγῇ ἠχεῖ. 2) μεταθ. u. aliquem, ἀ) ὠρύομαί τινα, μετ' ὀλολυγῆς κλαίω τινά. β') μετ' ὀλολυγῆς καλῶ τινα.

ulva, ae, θ. βούτομον, λιμνῆστις.

Ulysses = Ulixes.

umbĭlīcus, i, ἀ. ὀμφαλός. 2) μτφ. ἀ) ὀμφαλός, τὸ μέσον, τὸ κέντρον. β') ὀμφαλός, ὁ ἐπὶ τῶν ἄκρων τοῦ κυλίνδρου, περὶ ὃν τὰ βιβλία εἱλίττοντο· ἔθεν ad umbilicum adducere, pervenire, τελειοῦν (τὸ σύγγραμμα). γ') εἶδος κοχλίου.

umbo, ōnis, ἀ. ἄμβων, ὀμφαλὸς (τῆς ἀσπίδος)· ἔθεν (ποιητ.) ἡ ἀσπίς. 2) πῆχυς. 3) ἀγκών, ἄκρα, ἀκρωτήριον. 4) ἄμβων, ὕψωμα.

umbra, ae, θ. σκιά. umbram suam timere, τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν δεδιέναι (παροιμ. ἐπὶ τῶν ἄνευ λόγου φοβουμένων). 2) μτφ. ἀ) ἡ σκιά, τὸ σκίασμα (εἰκόνος). β') (ποιητ.) πᾶν ὅ,τι σκιὰν ποιεῖ, π. χ. δένδρον, λόφος, τόπος κτλ. γ') σκιά, ὁ παρακολουθῶν τινι εἰς δεῖπνον κεκλημένῳ αὐτὸς ἄκλητος ὤν). δ') ἐπὶ ἀποθανόντος· συνήθ. κατὰ πλ. σκιά, ψυχὴ ἀποθανόντος· ἔθεν (ποιητ.) ὁ ᾅδης. 3) σκέπη, καταφυγή. 4) σκιά, ἀμαυρὰ εἰκών, ἴχνος, ἡ πρόφασις. sub umbra foederis, προφασιζόμενος τὰς συνθήκας. 5) σκίαινα (ἰχθύς).

umbrācŭlum, i, οὐ. (umbra) σκιάς, σκιερὸς τόπος. 2) σχολή, σχολεῖον. 3) σκιάδιον.

umbrātĭcus, a, um, (umbra) ἐνσκιᾷ διάγων ἢ διαγόμενος. homo u., ὁ σκιατραφούμενος, σκιατραφής. literae u., ἐπιστολαὶ οἶκοι γραφόμεναι γυμνάσεως χάριν, σχολαῖαι.

umbrātĭlis, e, (umbra) = umbraticus.

Umbri, ōrum, ἀ. πλ. Ὄμβροι, Ὀμβρικοί, ἔθνος τῆς μέσης Ἰταλίας. Ἐκ τούτου· ἀ) Umber, bra, brum, ᾗ -brĭcus, a, um, Ὀμβρικός. καὶ οὐσ. umber, bri, ἀ. Ὀμβρικὸς κύων. β') Umbrĭa, ae, θ. ἡ Ὀμβρική.

umbrĭfer, ĕra, ĕrum, (umbra-fero) σκιοφόρος, σκιερός.

umbro, 1. (umbra) (ποιητ.) aliquid, (ἐπι)σκιάζω τι.

umbrōsus, a, um, (sior, sissimus), (umbra) σκιώδης. ἀ) = ἐπί(κατά)-σκιος. β') πολύσκιος, σκιὰν παρέχων.

umquam = unquam.

ūnā, ἐπίρ. (unus) ὁμοῦ, μετὰ ἢ ἄνευ τῆς cum καὶ ἀφ. μετά τινος. (ποιητ.) καὶ δοτ. u. alicui, ἅμα (σύν) τινι, μετά τινος.

ŭnănĭmĭtas, ātis, θ. (unanimus) ὁμοθυμία, ὁμοφροσύνη, ὁμόνοια.

ŭn-ănĭmus, a, um, ὁμόθυμος, ὁμόφρων, σύμφωνος.

uncĭa, ae, θ. τὸ δωδεκατημόριον (ὡς μέτρον, νόμισμα, κληρονομία κ.τ.τ.).

uncĭārĭus, a, um, (uncia), τοῦ δωδεκατημορίου. u. fenus, ὁ ἐπὶ ἡμιωβολίου τόκος (1/12 κατὰ μῆνα).

uncĭātim, ἐπίρ. (uncia) κατ' οὐγγίας.

uncĭnātus, a, um, (uncinus) ἀγκυλωτός, ἀγκιστρωτός.

uncĭnus, i, ἀ. (uncus) ἄγκιστρον.

uncĭŏla, ae, θ. ὑποκ. τ. uncia.

unctĭo, iōnis, θ. (ungo) ἀλοιφή, ἄλειψις, χρῖσις, ἄλειμμα.

unctor, ōris, ἀ. (ungo) ἀλείπτης.

unctōrĭum, ĭi, οὐ. (ungo) ἀλοιπτήριον (οἴκημα ἐν βαλανείῳ).
unctūra, ae, θ. (ungo) ἄλειψις, χρῖσις.
unctus, a, um, (tior, tissimus) (μ. π. τ. ungo) ἀληλιμμένος, βεβαμμένος. navis uncta, πεπισσωμένη ναῦς. 2) μτφ. λιπαρός, πολυτελής, εὐδαίμων, πλούσιος. καὶ ἐπὶ δείπνου πολυτελής, δαψιλής. ὡς οὐσ. -tum, i, οὐ. πολυτελὲς δεῖπνον.
1. uncus, a, um, (uncus 2.) ἀγκύλος, γαμψός.
2. uncus, i, ὁ. ὄγκος, ἄγκιστρον, ἁρπάγη, ὄνυξ (σιδηροῦς). 2) (ποιητ.) ἡ ἄγκυρα.
unda, ae, θ. κῦμα (ὕδατος καὶ ἐπὶ ἀνερχομένου καπνοῦ καὶ ἀέρος). καὶ περιληπτ. τὰ κύματα. 2) (ποιητ.) καθόλου· τὸ ὕδωρ, undae, πλ. = ἡ θάλασσα. 3) μτφ. ἀ) τὸ κῦμα, ὁ κλύδων τῆς τύχης, τῶν φροντίδων. β') τὸ κῦμα, ἡ κυμαίνουσα κίνησις, τὸ κυμαῖνον πλῆθος, κυμαίνων ὄχλος.
unde, ἐπίρ. 1) ἐρωτηματ. πόθεν; ἐκ (ἀπὸ) τίνος τόπου; 2) ἀναφορ. ὅθεν ὑπόθεν, inde, unde venit, ἐκεῖθεν, ὅθεν ἔρχεται. 3) ἀναφορ. πρὸς οὐσ. ἡ ἀντωνυμίαν ἀντὶ ἀναφορ. ἀντωνυμ. μετὰ τῶν προθ. a, de, ex. locus, u. venit, ὁ τόπος, ὅθεν (ἐξ οὗ) ἔρχεται. is, u. petitur, ὁ παρ' οὗ ζητεῖταί τι = ὁ φεύγων, ὁ ὑπόδικος. 4) is, u. audisti, ἐκεῖνος, ὅθεν (παρ' οὗ) ἀκήκοας. unde unde, ὁπόθεν δήποτε.
undēcentēsĭmus, a, um, ἑνὸς δέοντος ἑκατοστός, 99ος.
un-dē-centum, ἑνὸς δέοντος ἑκατόν, 99.
undĕcies, ἐπίρ. ἑνδεκάκις.
undĕcim, ἄκλ. (unus-decem) ἕνδεκα. u. viri, οἱ ἕνδεκα, (ἀρχή τις ἐν Ἀθήναις).
undĕcĭmus, a, um, (undecim) 11ος.
undĕ-cumque, ἐπίρ. ὁπόθεν δήποτε, ὁποθενοῦν, ὅθεν ἄν.
undĕ-lĭbet, ἐπίρ. (ἀ)παναχόθεν.
undēni, ae, a, (undecim) ἀνὰ (κατὰ) 11.
undēnōnāgēsĭmus, a, um, (undenonaginta) 89ος.
un-dē-nōnāginta, ἄκλ. 89.
un-dē-octōginta, ἄκλ. 79.
un-dē-quadrāginta, ἄκλ. 39.
undequinquāgēsĭmus, a, um, (undequinquaginta) 49ος.
un-dē-quinquāginta, ἄκλ. 49.
un-dē-sexāginta, ἄκλ. 59.
un-dē-trīcēsĭmus ταὐτὸ τῷ
un-dē-trīgēsĭmus, a, um, 29ος.
undētrīginta, ἄκλ. 29.
unde-unde, ἐπίρ. = undecumque.
undēvīcēni, ae, a, (undeviginti) ἀνὰ 19.
undevīcēsĭmus ἢ -vigēsĭmus, a, um, (undeviginti) 19ος.
un-dē-vīginti, ἄκλ. 19.
undĭque, ἐπίρ. (unde-que = cunque) (ἀ)παναχόθεν.
undo, 1. (unda) ἀμεταβ. κυμαίνω, κυματῶ. Ἐκ τούτου· μτφ. = κυματοειδῶς κινοῦμαι, ὑψοῦμαι (ἐπὶ καπνοῦ κλ.) habenae undantes = ἡνίαι χαλαραί. chlamys undans, χλαμὺς κυμαίνουσα (ὑπὸ τοῦ ἀνέμου). 2) aliqua re, πλεονάζω, γέμω τινός.
undōsus, a, um, (undo) (ποιητ.) κυματώδης, πολυ(κύμων) κύματος.
Unelli, ōrum, ὁ. πλ. ἔθνος τῆς Λουγδουνησίας.
un-et-vīcēsĭmāni, ōrum, ὁ. πλ. οἱ τῆς 21ης λεγεῶνος στρατιῶται.
ungo ἢ ungŭo, unxi, unctum, 3. aliquem ἢ aliquid aliqua re, ἀλείφω, χρίω τινὰ ἢ τί τινι. 2) βάπτω, μιαίνω τί τινι.
unguen, ĭnis, οὐ. (ungo) (ποιητ.) λίπος.
unguentārĭus, a, um, (unguentum) τῆς ἀλοιφῆς. u. vasa, αἱ μυροθῆκαι. ὡς οὐσ. -ĭus, ὁ. ὁ μυροπώλης.
unguentātus, a, um, (unguentum) μεμυρισμένος, μεμυρωμένος, κεχρισμένος, ἀληλιμμένος.
unguĭcŭlus, i, ὁ. ὑποκ. τ. unguis.
unguĭnis, γεν. τ. unguen.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

unguis, is, ἀ. ὄνυξ, (ἀνθρώπων καὶ ζώων). παροιμ. **in** (ἢ **ad**) **unguem**, ἐπ'(δι')ὄνυχος, εἰς ὄνυχα, ἀκριβέστατα. **homo ad unguem factus**, ἄνθρωπος ἀκριβῶς ἀπωνυχισμένος, ἄστατος. **a** (**de**) **tenero ungui**, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, ἐκ νηπίων. **ab** (**imis**) **unguibus usque ad** (**summum**) **verticem**, ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς. 2) **u. fereus**, ἡ σιδηρᾶ ἁρπάγη. 3) ἐπὶ φυτῶν· τὸ ἄκρον, ὁ ὄνυξ (τῶν ῥόδων Ζβ.).

ungŭla, ae, θ. (**unguis**) ὄνυξ τῶν ζώων. **u. equi**, ἡ ὁπλὴ τοῦ ἵππου. ὄθεν (ποιητ.) ὁ ἵππος. 2) μτφ. **omnibus ungulis**, πάσῃ δυνάμει.

unguo = **ungo**.

uni, δοτ. τοῦ **unus**.

ūnĭce, ἐπίρ. (**unicus**) διαφερόντως, ἐξαιρέτως, εἰς ἄκρον, πάνυ, τὰ μάλιστα.

ūnĭ-cŏlor, ōris, ἀ. (ἀρχ. ϗ ποιητ.) μονόχρους.

ūnĭcus, a, um, (**unus**) ὁ μόνος, **u. filius**, ὁ μόνος, ὁ μονογενὴς υἱός. 2) ὁ μόνος, ἐξαίρετος, διαφέρων, ὑπερβάλλων, ἄριστος (ἐπὶ καλοῦ καὶ κακοῦ).

ūnĭformis, e, (**unus-forma**) μονόμορφος, μονοειδής.

ūnĭgĕna, ae, γ. κ. (**unus-geno**) μονογενής. 2) σύγγονος, αὐτάδελφος.

ūnĭ-mănus, a, um, μονόχειρ.

ūnĭo, iōnis, θ. (**unus**) μονάς. 2) ἕνωσις. 3) ὡς ἀ. ὁ μαργαρίτης.

ūnĭtas, ātis, θ. (**unus**) μονάς. 2) ταὐτότης. 3) ἑνότης, ὁμόνοια.

ūnius, γεν. τ. **unus**.

ūniuscujusque, γεν. τ. **unusquisque**.

ūnius-mŏdi, ἐπίρ. μονοειδῶς, μονοτρόπως.

ūnĭverse, ἐπίρ. (**universus**) καθόλου, καθολικῶς.

ūnĭversĭtas, ātis, θ. (**universus**) ὁμάς, τὸ ὅλον, τὸ σύνολον, τὸ σύμπαν. 2) **u. rerum** ἡ ἁπλῶς **universitas**, τὸ σύμπαν τῶν ὄντων, τὸ πᾶν, ὁ κόσμος.

ūnĭversus, a, um, (**unus-verto**) ὁμοῦ (ἅμα) πᾶς, ἅπας, σύμπας. **u. dimicatio**, ὁ κοινὸς πάντων ἀγών, ὁ ἅμα πάντοθεν γιγνόμενος (κρίσιμος) ἀγών. ὡς οὐ. **-um**, i, οὐ. τὸ σύμπαν τὸ πᾶν, ὁ κόσμος. **universi**, ἅπαντες, ἀνεξαιρέτως, (σπαν.) **in universum**, τὸ ὅλον, καθόλου, καθολικῶς.

unquam ϗ **umquam**, ἐπίρ. (**unum -quam**) πώ, ποτέ, πώποτε. **non u.**, οὐδέποτε.

ūnus, a, um, γεν. **unīus** (ποιητ. ϗ **unĭus**) δοτ. **uni**, εἷς, μία, ἕν. ὡς οὐσ. μετὰ τῆς **de** ἢ **ex** ϗ ἀφ. ἢ μετὰ γεν. **unus e** ἢ **de multis** ἢ **multorum**, εἷς τῶν πολλῶν. 2) εἷς, εἷς μόνος. **omnes ad unum**, πάντως πάντες. 3) εἷς, ὁ αὐτός. **uno tempore**, ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ. **in unum**, εἰς (ἐπὶ) τὸν αὐτὸν (εἰς τὸν αὐτὸν τόπον), 4) ἀορίστως· εἷς, τίς, τι. **u. ex filiis**, τῶν υἱῶν τις. καὶ μετὰ τῶν **quidam**, **quisquam**, **quilibet**, **quivis**, **aliquis** Ζβ. εἷς τις. **unus alterque**, **unus et alter**, ὁ εἷς ϗ (ἢ) ὁ ἕτερος, ἔνιοι, τινές. 5) ἡ ἀφ. τ. θ. **unā**, ὡς ἐπίρ. ἐν τῷ αὐτῷ, ἐπὶ τὸ αὐτό.

unusquisque Ζβ. = **unus quisque** Ζβ. ἴδ. **unus**.

unxi, πρκ. τ. **ungo**.

ūpĭlĭo, iōnis, ἀ. ποιμήν.

upŭpa, ae, θ. ἔποψ (πτ.).

Urānĭa, ae, ἡ **-ē**, ēs, θ. Οὐρανία, ἡ μοῦσα τῆς Ἀστρονομίας.

urbāne, (**nius**, **nissime**), ἐπίρ. (**urbanus**) ἀστείως, πράως, φιλανθρώπως. 2) ἀστείως, χαριέντως, κομψῶς.

urbānĭtas, ātis, θ. (**urbanus**) ὁ ἐν ἄστει βίος. 2) ἀστειότης, εὐτραπελία, κομψότης, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ τοῦ λόγου ἀστειότης. 2) ἀστειϊσμός, ἀστεῖος λόγος.

urbānus, a, um, (**nior**, **nissimus**) (**urbs**) ἀστικός, ἀστυκός. **a. tribus**, αἱ κατ' ἄστυ φυλαί. ὡς οὐσ. **-āni**, ōrum, ἀ. πλ. οἱ ἀστοί. 2) ὁ ἀστεῖος, πεπαιδευμένος. 3) ἀστεῖος,

ΜΟΝΟΓΕΝΗΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

εὔχαρις, εὐτράπελος, κομψός, γλαφυρός. σπαν. δὲ ἐπὶ κακοῦ· εὐτράπελος, ἀναιδής.

Urbĭgĕnus, a, um, εἷς τῶν τῆς Ἑλουηττίας νομῶν.

Urbīnum, i, οὐ. Ὀρβῖνον, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς. Ἐκ τούτου· **Urbinas**, ātis, ἀ. Ὀρβινάτης.

Urbĭus clivus, εἷς τῶν ἐν Ῥώμῃ λόφων.

urbs, urbis, θ. (orbis) ἄστυ, πόλις. (ποιητ.) ᾗ οἱ ἀστοί, οἱ πολῖται. **urbs Roma** ἡ **Romana**, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἁπλῶς **urbs**, ἡ Ῥώμη ἤ, περὶ Ἑλλάδος προκειμένου, αἱ Ἀθῆναι. **anno urbis** ἢ **anno urbis Romae** ἢ **anno urbis conditae**, τῷ-ἔτει ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης.

urcĕus, i, ἀ. στάμνος, χύτρα, κάλπις.

ūrĕdo, ĭnis, θ. (uro) καυθμός (νόσος τῶν φυτῶν).

ūrgĕo ᾗ **urgueo, ursi, ēre**, (αἰτ.) ἐπείγω, ὠθῶ τινα ἤ τι. κατ' ἐξοχὴν ἐν πολέμῳ. **urge**, ἐπείγου, σπεῦδε. 2) ἐπὶ τόπων· **urbem urbe alia premere atque urgere** = πόλιν πρὸς ἄλλῃ πόλει κτίζειν. 3) μτφ. ά) πιέζω, βαρύνω τινά, ἐνοχλῶ τινι (ἐπὶ νόσου, λιμοῦ κ.τ.τ.). β') ἔχομαί τινος, διατρίβω περί τι.

ūrīna, ae, θ. οὖρον, οὖρημα.

ūrīnātor, ōris, ἀ. (urinor) δύπτης, κολυμβητής.

ūrīnor, āri. ἀμεταβ. δύω, κολυμβῶ, εἰς τὸ ὕδωρ δύομαι.

urna, ae, θ. ὑδρία, κάλπη. 2) κάλπις, κληρωτίς (τὸ κληρωτικὸν ἀγγεῖον). 3) ὑδρία, κάλπις (ἐν ᾗ τὰ τῶν νεκρῶν ὀστᾶ ἀπετίθετο).

urnŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. urna.

ūro, ussi, ustum, 3. **aliquid**, καίω, πυρπολῶ τι. 2) ἐν τῇ γραφικῇ· ἐγκαίωτι. **u. tabulam coloribus**, γραφὴν ἐγκαίω. **picta ustis coloribus puppis**, πρύμνη ἐγκαύμασι πεποικιλμένη. 3) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ (ποιητ.). καίω, αὐαίνω, ξηραίνω, μαραίνω τι. 4) μτφ. ά) ἐπὶ παθῶν κ.τ.τ. καίω, φλέγω, ἐρεθίζω τινὰ πάθει τινί. **uror**, καῦμα μ' ἔχει, ἔρωτι φλέγομαι. **uror in aliqua**, ἔρωτί τινος (γυναικὸς) φλέγομαι, καίομαι. β') ἐπὶ νόσων, πολέμου κ.τ.τ. πιέζω, ἀνιῶ, ἐνοχλῶ.

ursa, ae, θ. (ursus) ἄρκτος, (ἡ θήλεια ἄρκτος). (ποιητ.) καθόλου· ἄρκτος, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ ἄστρον. **u. major** ἡ **Erymanthis** ἡ **Maenalis** ἢ **Parrhasis**, ἡ μεγάλη ἄρκτος. **u. minor** ἡ **Cynosaris**, ἡ μικρὰ ἄρκτος.

Ursāo, ōnis, θ. πόλις τῆς Βαιτικῆς Ἱσπανίας.

ursi, πρκ. τ. **urgeo**.

ursus, i, ἀ. ἄρκτος.

urtīca, ae, θ. κνίδη, κνίζα (βοτ.)

ūrus, i, ἀ. οὖρος (εἶδος ἀγρίου βοός).

Uscāna, ae, θ. πόλις τῆς Βαιτικῆς (Ἱσπανίας). Ἐκ τούτου· **-nenses**, ium, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Uscēta, ae, θ. πόλις τῆς Ἀφρικῆς.

Uscudăma, ae, θ. πόλις τῆς Θρᾴκης.

Usĭpĕtes, um, ᾗ **Usipii**, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος Γερμανικόν.

ūsĭtāte, (tius), ἐπίρ. (**usitatus**) εἰωθότως, κατὰ τὸ εἰωθός, εἰθισμένως.

ūsĭtātus, a, um, (tior, tissimus), ἐν κοινῇ χρήσει ὤν, εἰωθώς, εἰθισμένος, συνήθης.

uspĭam, ἐπίρ. πού, ἔν τινι τόπῳ.

usquam, ἐπίρ. 1) = **uspiam**. 2) πού, ἔν τινι πράγματι. 3) ἐπὶ κινήσεως· ποί, πή, εἰς (πρός) τινα τόπον.

usque, ἐπίρ. διηνεκῶς, συνεχῶς. 1) χρονικῶς· συχνάκις μετὰ τῶν προθέσ. **ad**, **in** ἢ **ab**, πρὸς δήλωσιν τοῦ χρόνου μέχρις οὗ ἢ ἀφ' οὗ γίγνεταί τι διαρκῶς = ἄχρι, μέχρι. **u. ad extremum vitae spatium**, μέχρι τῶν ἐσχάτων τοῦ βίου. **u. a mane**, ἀπὸ πρωΐας, **u. ad noctem**, μέχρις ἑσπέρας. **u. dum**, ἐφ' ὅσον. **usque eo**, μέχρι τοσούτου χρόνου, ἐπὶ τοσοῦτον. 2) ἐπὶ τόπου δηλοῖ τὸ σημεῖον μέχρις οὗ ἢ ἀφ' οὗ ὁρμᾶταί τι· συνήθ. μετὰ

τῆς ad (in) ἡ ab· proficisci u. Romam, πορεύεσθαι μέχρι Ῥώμης. ποιητικῶς δὲ καὶ μετ' ἄλλων οὐσ. τίθεται ὡς πρόθ. μετ' αἰτ. συντασσομένη. u. terminos, μέχρι τῶν ὁρίων. Ἐκ τούτου· ά) u. ad mortem, μέχρι θανάτου. β') u. eo ἡ u. adeo, ut, εἰς τοσοῦτον ὥστε.

usquĕ-quāque, ἐπίρ. ἀπανταχοῦ. 2) ἀείποτε. 3) ἐν παντὶ πράγματι. 4) ὅλως, παντελῶς.

ussi, πρκ. τ. uro.

Ustĭca, ae, θ. Οὐστίκα, λόφος τῆς Σαβίνης.

ustor, ōris, ἀ. (uro) νεκροκαύστης.

ustus, a, um, μ. π. τοῦ uro.

ustŭlo, 1. (uro) aliquid, ἐπικαίω, πυρακτῶ τι. 2) κατακαίω τι.

1. ūsū-căpĭo, cēpi, captum, 3. aliquid, διὰ χρονίας χρήσεως εἴτε νομῆς κτῶμαι εἴτε ἰδιοποιοῦμαί τι.

2. ūsūcăpĭo, iōnis, θ. (usus-capio) ἡ διὰ χρονίας χρήσεως ἢ νομῆς κτῆσις.

ūsūcaptus, a, um, μ. π. τ. usucapio.

ūsūra, ae, θ. (utor) χρῆσις, ἀπόλαυσις. 2) τόκος (χρημάτων). 3) μτφ. τόκος, κέρδος.

ūsurpātĭo, iōnis, θ. (usurpo) χρῆσις. 2) κτῆσις. 3) σφετερισμός.

ūsurpo, 1. (usu-rapio) aliquid, χρῶμαί τινι. u. officium, ἐπιτελῶ τὸ καθῆκον. quod vulgo usurpant, τὸ κοινῶς ἐν χρήσει, τὸ ἐν κοινῇ χρήσει. 2) διὰ τῆς χρήσεως κτῶμαί τι, possessionem, τὴν κτῆσιν. 3) αἰσθάνομαί τι, u. oculis, διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αἰσθάνεσθαι, ὁρᾶν τι. 3) σφετερίζομαι, ἰδιοποιοῦμαί τι ἀνόμως. 4) ὀνομάζω, καλῶ τινα ἤ τι.

1. ūsus, a, um, μ. τ. utor.

2. ūsus, ūs, ἀ. (utor) χρῆσις, τὸ χρῆσθαι. usus et fructus ἡ usus fructusque ἡ usus fructus, ἐπικαρπία, κάρπωσις. Ἐκ τούτου = (ἐξ)άσκησις, artis, τῆς τέχνης. habore aliquid in usu, ἀσκεῖν, ἐπιτηδεύειν τι. 2) ἕξις, πεῖρα, ἐμπειρία, τριβή. u. rerum nauticarum, ἡ ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἐμπειρία. Ἐκ τούτου· usu venit = συμβαίνει, προσ(παρα)πίπτει τι. 3) χρεία, ὠφέλεια. afferre magnos usus ad navigia facienda, χρησιμώτατον εἶναι πρὸς ναυπηγίαν· κατ' ἐξοχήν. usui ἡ ex usu est, χρήσιμον, ὠφέλιμον, λυσιτελές ἐστι. 4) χρεία, ἀνάγκη. usus venit, χρεία γίγνεται, re aliqua, τινός. usus est (= opus est), χρεία ἐστί, δεῖ. navibus ei u. erat, χρείαν τῶν νεῶν εἶχε, ἐδεῖτο, ἔχρῃζε τῶν νεῶν. dicto usus est, δεῖ λέγειν. 6) χρεία, καιρός, συνουσία, ὁμιλία, συνήθεια. u. domesticus, οἰκειότης.

ūsusfructus, ūs, ἀ. ἀντὶ usus fructus, ἴδ. usus.

ŭt ἢ ūtĭ, ἐπίρ. ὡς, ὅπως, ὥσπερ, καθά, καθάπερ, μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ ἀνταποδοτικοῦ sic ἢ ita (οὕτως-ὡς). Ἐπὶ τῶν παραβολικῶν λόγων· uti initium, sic finis, ὡς ἡ ἀρχή, οὕτω καὶ τὸ τέλος. ut saepe (fit), οἷά τε πολλὰ (φιλεῖ γίγνεσθαι). ut si, ὥσπερ εἰ. ut ut, ὁπωσ(οὖν)δήποτε. Ἐπὶ δύο ἀντικειμένων ἐννοιῶν· ά) ἰσοδυνάμως = ὁμοίως-ὡς (ὥσπερ). ut-, ita-, ὁμοίως-, ὥσπερ-. β') μετά τινος ἀντιθέσεως = μὲν-μέν τοι. haec omnia, ut invitis, ita non adversantibus patriciis, transacta, ταῦτα πάντα ἀκόντων μὲν τῶν πατρικίων, οὐ μέν τοι καὶ ἐναντιουμένων, διεπράχθησαν. Μετὰ τῶν ὑπερθ. καὶ τ. quisque, π. γ. ut quisque est optimus, ita difficillime-, ὅσῳ τις ἄριστος, τοσούτῳ δυσκολώτατον-. ut blandissime potest, ὡς οἷόν τε κολακευτικῶς. ut brevissime, ὡς οἷόν τε διὰ βραχυτάτων. ut plurimum, ὡς πλεῖστον. quum maxime, ὡς οἷόν τε μάλιστα. Πρὸς δήλωσιν τοῦ αἰτίου ἢ πρὸς ἐπεξήγησιν = ὡς, συνήθ. μετά τινος ἀναφ. ἀντωνυμ. Diogenes liberius, ut Cynicus, locutus est, ὁ Διογένης ἐλευθερώ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τερον, ὡς Κυνικός, εἶπε· multae, ut in homine Romano, literae, μεγάλη, ὡς πρὸς Ῥωμαῖον (κατὰ Ῥωμαῖον) παιδεία. καὶ ἐπὶ παραδειγμάτων· in libero populo, ut Athenis, ἐν ἐλευθέρᾳ πόλει, ὥσπερ (οἷον) ἐν Ἀθήναις. 2) χρονικῶς· ὡς! εὐθὺς ὡς, εὐθὺς ἐπεί, ut huc venit, ὡς ἐνταῦθα ἀφίκετο. ut primus, ὡς πρῶτον, ἐπεὶ τάχιστα. 3) ἐν ἐρωτήσει· πῶς; ut vales, πῶς ἔχεις; ὡσαύτως καὶ ἐν ἐπιφωνήσει· ὡς! πῶς! ut timet! ὡς φοβεῖται! ὡς σφόδρα φοβεῖται! B') σύνδ. μεθ' ὑποτ. 1) ἐπὶ σκοποῦ· ὥστε, ἵνα, ὅπως, συχνὰ μετὰ τοῦ ἀνταποδοτικοῦ ideo, idcirco κ.τ.τ. (τοσοῦτον-ὥσπε). 2) ἐπὶ συμπερασματ. λόγων· μετὰ ἢ ἄνευ τ. ita, sic, talis, tantus Ζῆ. οὕτως- ὥς, τοιοῦτος, τοσοῦτος- ὥστε. 3) μετὰ τῶν οὐδετέρων τῶν ἐπιθ. καὶ οὐσ. καὶ τοῦ est· mos est, ut nolint, ἔθος ἐστὶ μὴ βούλεσθαι. reliquum est, ut dicam, λοιπὸν ἐστί μοι εἰπεῖν. ἢ μετ' ἀπροσώπ. accidit ut primus nunciaret, συνέβη αὐτὸν πρῶτον ἀγγεῖλαι. καὶ μετὰ τῶν φόβου δηλωτικῶν ἀντὶ τ. ne non=μὴ οὐ. timeo ut sustineas, φοβοῦμαι μὴ οὐκ ἀντέχῃς. 4) θῶμεν (ἐπὶ τῇ ὑποθέσει), ποιῶμεν, ἔστω. ut ita sit, ποιῶμεν τοῦτο οὕτως ἔχειν. 5) κατ' ἔλλειψιν ἐπὶ εὐχῆς ἢ ἀρᾶς· ut te dii perduint, οἱ θεοί σε ἀπολέσειαν.

ut-cumque ἢ **utcunque**, ἐπίρ. ὁπωσοῦν, ὁπωσδήποτε. 2) (σπαν.) ὁποτεοῦν, ὁποτοῦν.

ūtendus, a, um, μ. μέλ. τ. utor.

ūtens, ntis, μ. ἐν τ. utor.

ūtensĭlis, e, (utor) χρήσιμος, εὔχρηστος. ὡς οὐσ. -lĭa, ium, οὐ. πλ. τὰ τῆς χρείας, τὰ ἀναγκαῖα, (σκεύη, τροφή, Ζῆ.)

1. uter, utris, ἀ. ἀσκός. (ποιητ.) μάταιος ἄνθρωπος.

2. ŭter, tra, trum (γεν. utrĭus, καὶ ποιητ. utrĭus, δοτ. utri), ἐρωτηματ. πότερος, τίς ἐκ τῶν δύο.

utrum, ἐρωτηματ. ἀ) πότερον, πότερα. utrumne? πότερον; u. an (ἢ annon ἢ anne)? πότερον ἤ; 2) ἀναφορ. (ὁ)πότερος. 3) (σπαν.) ὁποτερος(ὁστισ)δήποτε. ἀναφορ. (ὁ)πότερον, (ὁ)πότερα.

ŭter-cumque, **utrăcumque**, **utrumcumque**, ὁποτεροσ(δήποτε)οῦν.

ŭter-lĭbet, **utrālĭbet**, **utrumlĭbet**=utercumque.

ŭter-que, **utrăque**, **utrumque**, γεν. utrĭusque, (ποιητ. καὶ utrĭusque) δοτ. utrique, ἑκάτερος. utrique, ἑκάτεροι, ἀμφότεροι.

ūtĕrus, i, ἀ. ὑστέρα, μήτρα, γαστὴρ (τῶν γυναικῶν, ἐνίοτε καὶ ζώων). 2) ποιητ. ἡ κοιλία καὶ κατ' ἐξοχὴν τοῦ δουρείου ἵππου.

ŭter-vis, **utrăvis**, **utrumvis**, (utervolo) ὁποτεροσ(δήποτε)οῦν. 2) ἑκάτερος, ἀμφότερος.

1. uti, σύνδ. (ἴδ. ut) ὥστε, ἵνα. 2) ἐπίρ. ὡς, ὥσπερ. 3)=tanquam.

2. uti, ἀπαρ. τ. utor.

Ūtĭca, ae, θ. Ἰτύκη, πόλις τῆς Λιβύης. Ἐκ τούτου· -censis, e, Ἰτυκαῖος, ὡς οὐσ. -es, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

ūtĭlis, e, (lior, lissimus) (utor) χρήσιμος, ὠφέλιμος, λυσιτελής, mihi, ἐμοί. u. ad aliquid ἢ alicui rei, χρήσιμος εἴς (πρός) τι. (ποιητ.) καὶ μετὰ γεν. utile est, μετ' ἀπαρ. χρήσιμόν ἐστιν, ὠφελεῖ.

ūtĭlĭtas, ātis, θ. (utilis) χρεία, λυσιτέλεια.

ūtĭlĭter, (lius, lissime), ἐπίρ. (utilis) χρησίμως, λυσιτελῶς.

ŭtĭ-nam, ἐπίρ. ὡς, εἴθε, εἰ γάρ. u. hoc fecisset, εἴθε τοῦτο ἐποίησεν. u. fiat, (εἴθε) γένοιτο.

ŭtĭ-que, ἐπίρ. γε, γοῦν, δήπου, δῆτα.

ūtor, ūsus sum, ūti, aliquo ἢ aliqua re, χρῶμαί τινι. u. oraculo, ἐπερωτῶ τὸ μαντεῖον. 2) γεύομαι, ἀπολαύω τινός. 3) χρῶμαί τινι, ἔχω, κέκτημαί τι. u. valetudine non bona, οὐκ ὑγιής εἰμι. u. felicitate, libertate, ἔχω εὐτυχίαν (εὐτυχής εἰμι), ἐλευθερίαν

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΩΝ
Δημόσιο Κέντρο Ερευνών Ιστορίας Μυθολογίας

(ἐλεύθερός εἰμι). u. aliquo doctore, χρῶμαί τινι διδασκάλῳ (διδάσκαλον ἔχω τινά). 3) u. aliquo, χρῶμαι, ὁμιλῶ, σύνειμί τινι, φίλος, οἰκεῖός τινί εἰμι. familiariter aliquo u., οἰκείως χρῶμαί τινι.

utpŏte, ἐπίρ. ἄτε, ἅτε ἐπή, ὡς (πρὸς πλείονα ἔμφασιν τῆς αἰτιολογίας). u. qui hodie inceperim, ἅτε σήμερον ἀρξάμενος. u. novem annos natus, ἅτε ἐννέα ἔτη γεγονώς.

ūtrārĭus, a, um, (uter 1.) ἀσκοφόρος.

ŭtrimque ἢ **utrinque**, ἐπίρ. (uterque) ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.

utris, γεν. τ. uter 2.

ūtrĭus, γεν. τ. uter 2.

ŭtro, ἐπίρ. (uter 2) (ὁ)ποτέρως.

ŭtrōque, ἐπίρ. (uterque) ἑκατέρωσε, ἀμφοτέρωσε.

ŭtrŭbī-que, ἐπίρ. ἑκατέρωθι, ἀμφωτέρωθι.

utrum, οὐ. τ. uter 2.

utrumne, ἴδ. uter 2.

ut-ut, ἐπίρ. ὅτ. ut.

ūva, ae, θ. σταφυλή, βότρυς. ὄθεν (ποιητ.) α') ὁ οἶνος. β') ἄμπελος. γ') ἐπί ἄλλων καρπῶν· ὁ κόρυμβος. δ') βοτρυώδες τῶν μελισσῶν ἄθροισμα.

ūvĕo, ēre, ἀμεταβ. νοτερός, ὑγρός εἰμι. μόνον κατὰ μτχ. **uvens**, νοτερός, ὑγρός, βρεχόμενος.

ūvesco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. uveo) (ποιητ.) ἀμεταβ. νοτίζομαι, βρέχομαι.

ūvĭdŭlus, a, um, ὑποκ. τοῦ

ūvĭdus, a, um, (uveo) (ποιητ.) νοτερός, ὑγρός, ἱκμαλέος. μτφ. οἴνῳ βεβρεγμένος, μεθύων.

Uxellodūnum, i, οὐ. Οὐξελλόδουνον, πόλις τῆς Ἀκυτανίας.

Uxĭi, ōrum, ἀ. πλ. ὀρεινὸς λαός, μεταξὺ Περσίδος καὶ Σουσιανῆς.

uxor, ōris, θ. γαμετὴ (γυνή), (ἡ σύζυγος). uxorem ducere, γυναῖκα ἄγεσθαι, λαμβάνειν.

uxorcŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. uxor.

uxōrĭus, a, um, (uxor) τῆς γαμετῆς, γυναικός. (ποιητ.) φιλικῶς πρὸς τὴν γαμετὴν ἔχων (ὅλος τῇ γαμετῇ παραδεδομένος).

Uzīta ἢ **Uzitta**, ae, θ. = Usceta

V.

V ὡς ἀριθμητ. σημεῖον = quinque, quintus.

Vacălus, i, ἡ **Vahalis**, is, ἀ. ὁ Οὐάλις, ὁ δυτικὸς βραχίων τοῦ Ῥήνου, τανῦν Waal.

văcātĭo, iōnis, θ. (vaco) σχολή, ἀργία, publici muneris, τῶν δημοσίων ἔργων. v. militiae καὶ ἁπλῶς vacatio, ἡ ἀστρατεία. vacationem habere, ἀστράτευτον εἶναι. v. malorum, ἡ τῶν κακῶν ἀπαλλαγή.

1. vacca, ae, θ. ἡ (θήλεια) βοῦς.

2. Vacca ἡ **Vaga**, ae, θ. πόλις 1) τῆς Ἀφρικῆς. 2) τῆς Νομαδικῆς. Ἐκ τούτου **-ccenses**, ium, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Vaccaei, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος τῆς Ταρρακωνικῆς Ἱσπανίας.

vaccīnĭum, ĭi, οὐ. μυρτίδιον.

vaccīnus, a, um, (vacca) βόειος.

văcerra, ae, θ. σκόλοψ, χάραξ.

văcillo, 1, ἀμεταβ. σαλεύω, δονοῦμαι, σφάλλομαι. 2) μτφ. ταλαντεύομαι, ἀστατῶ, ἀβέβαιός εἰμι.

văcīvus, a, um, (vaco) (ἀρχ.) = vacuus, κενός, ἐλεύθερος.

văco, 1. ἀμεταβ. κενός εἰμι. domus vacat, κενή ἐστιν ἡ οἰκία. agri vacant, οἱ ἀγροὶ ἀργοῦσιν, ἀγεώργητοί εἰσιν. v. (ab) aliqua re, κενός, ἔρημός τινός εἰμι, ἀπήλλαγμαί τινος. v. a metu, ἀφοβός εἰμι. respublica v. milite et pecuniā, ἡ πολιτεία οὔτε στρατὸν οὔτε χρήματα ἔχει. haec loca vacant a praesidiis hostium, οἱ τόποι οὗτοι ἔρημοί εἰσι (οὐ κατέχονται ὑπὸ) τῶν ἐχθρικῶν φρουρῶν. 2) κενός, ἀδέσποτός εἰμι. possessio v., τὸ κτῆμα ἄνευ κυρίου ἐστί. 3) κενός εἰμι, σχολάζω, ἀργῶ. v. (ab) aliqua re, σχολάζω ἀπό τινος. v. (a) publico munere, ἀργῶ, σχολὴν ἄγω τῶν δημοσίων ἔργων. si vacas, εἰ σχολάζεις, εἰ σχολή σοι. 4) v. alicui rei, σχο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

λάζω τινί, σπουδὴν περί τι ποιοῦμαι, διατρίβω περί τι, ἐπιμελοῦμαί τινος. **philosophiae semper v.**, ἀεὶ περὶ τὴν φιλοσοφίαν διατρίβω. 'Εκ τούτου· ἀπρόσ. **vacat**, σχολή ἐστι. **v. mihi**, σχολή μοί ἐστι, σχολὴν ἔχω.

văcŭē-făcĭo, fēci, factum, 3. **aliquid**, κενῶ τι. **v. Scyros**, ἐρημῶ τὴν Σκῦρον. 2) μτφ. καταλύω, ἀναιρῶ τι.

văcŭēfactus, a, um, μ. π. τ. **vacuefacio**.

văcŭĭtas, ātis, θ. (vacuus) κενότης, τὸ κενόν. 2) ἀπαλλαγή, ἐλευθερία, **doloris**, ἀπὸ τῆς λύπης.

Văcūna, ae, θ. (vaco) θεά τις τῆς ἀπὸ τῶν γεωργικῶν καὶ πολεμικῶν ἔργων σχολῆς. τὸ ἐπίθ. **-nālis**, e.

văcŭus, a, um, (vaco) κενός. **vacuum**, οὐ. τὸ κενόν. **locus v. ab exercitu**, τόπος ἔρημος, γυμνὸς στρατοῦ. **v. curis**, ἀπηλλαγμένος φροντίδων. **equus v.**, ἵππος ἄνευ ἱππέως. 2) κενός, ἀδέσποτος. **v. regnum**, = βασιλεία ἄνευ βασιλέως. **provincia vacua**, = ἐπαρχία ἄνευ ἐπάρχου· 'Εκ τούτου· ά) (ποιητ.) = ἀνύπανδρος, ἄγαμος. β') **domum vacuam facere novis nuptiis, (novo matrimonio)** κενὴν τὴν οἰκίαν ποιεῖν νέου γάμου, (λέγεται εἴτε ἐπὶ γυναικὸς ἧς ἀποθανούσης ὁ σύζυγος πάλιν νυμφεύεται, εἴτε ἐπὶ ἀνδρὸς τὴν σύζυγον αὐτοῦ φονεύοντος ἵνα ἐκ νέου νυμφευθῇ). 3) κενός, σχολαῖος, σχολάζων, σχολὴν ἄγων. **v. sum ad narrandum**, σχολή μοί ἐστι διηγήσασθαι. 'Εκ τούτου· ά) **civitas vacua**, ἡ μὴ ἐν πολέμῳ πολιτεία. β') **animus v.**, ψυχὴ ἄνευ φροντίδων, ἄφροντις. γ') (ποιητ.) σχολὴν ἄγων ἀπὸ τοῦ ἔρωτος, ἐλεύθερος ἔρωτος. 4) ἐπὶ τόπων· ἀναπεπταμένος, ἀνεῳγμένος, εὐρύχωρος, εὐρύς. δ) = **vanus** κενός, μάταιος.

Vada, ōrum, οὐ. πλ. πόλις τῆς Αἰγυπτικῆς. 2) **V. Volaterrana**, τόπος καὶ λιμὴν τῆς Τυρρηνίας.

Vădȳmōnis lacus ἡ Οὐάδιμων λίμνη ἐν Τυρρηνίᾳ.

vădȳmōnȳum, ĭi, οὐ, (vas 1.) (δι)εγγύησις, ἐγγύη, (ἡ ἐγγύησις τοῦ εἰς ὡρισμένην ἡμέραν παραγενέσθαι εἰς τὸ δικαστήριον). **v. sistere** ἢ **obire** ἢ **ad v. venire**, παρεῖναι ἐν τῇ δίκῃ. **v. deserere**, μὴ παραγίγνεσθαι ἐπὶ τὴν ἐγγύην, ἔρημον τὴν δίκην ἐκλείπειν. 2) ἡμέρα δίκης, προθεσμία.

vadis, γεν. τ. **vas**, 1.

vādo, vāsi, ĕre, ἀμεταβ. βαίνω, βαδίζω, πορεύομαι.

vădor, 1. (vas 1.) κατεγγυῶ τινα, ἐγγύην εἴτε διεγγύησιν παρά τινος λαμβάνω τοῦ ἐπὶ τὴν δίκην παρέσεσθαι.

vădōsus, a, um, (vadum) τενα γώδης, βαθύς.

vădum, i, οὐ. ἐπὶ ποταμῶν· τὸ βατόν, τέναγος, ὁ πόρος. 2) ἐπὶ θαλάσσης· τὸ τέναγος, τὰ βράχεα. 'Εκ τούτου· μτφ. ά) **in vado esse**, ἐν ἀσφαλεῖ, ἐν ἀκινδύνῳ εἶναι. β') **emersisse e vadis** σώζεσθαι ἐκ κινδύνων. 2) (ποιητ.) τὸ ὕδωρ. καθόλου· θάλασσα ἢ ποταμός. 3) βυθός, πυθμὴν (ὕδατος).

vae, ἐπιφ. οὐαί! οἴμοι! φεῦ!

vaen- = **ven-**.

văfer, văfra, văfrum, (**frior, ferrimus**), πανοῦργος, πολύτροπος.

vafre, ἐπίρ. (**vafer**) πανούργως.

vafrĭtĭa, ae, θ. (vafer) πανουργία.

Vaga, ἴδ. **Vacca**.

văgē, ἐπίρ. (vagus) σποράδην.

văgīna, ae, θ. κολεός, ξιφοθήκη. 2) ἐπὶ φυτῶν ἴδ. ὁ κάλυξ, τὸ κάλυμμα.

văgĭo, īvi ἢ ĭi, ītum, 4. ἀμεταβ. κλαυθμυρίζω, μινυρίζω.

vāgītus, ūs, ὁ. (vagio) κλαυθμυρισμός, μινυρισμός.

văgor, 1. (vagus) ἀμεταβ. (περι)πλανῶμαι. 'Εκ τούτου· μτφ. πλανῶμαι, περιφέρομαι, **vagatur fama**, φήμη διασπείρεται. 2) παρεκτρέπομαι.

vāgus, a, um, πλανητός, πλανώ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

μενος, περιφερόμενος. stellae vagae, οἱ πλανῆται ἀστέρες. (ποιητ.) venti vagi, ἄνεμοι πολυπλανεῖς. crines vagi, ἡ λελυμένη, ἀνεμουμένη κόμη. 2) μτφ. ά) ἄστατος, ἀβέβαιος, ἀμφίβολος, ἀσταθής, ᾗ. ϐ') κοινός, γενικός, ἀόριστος.

vāh ἡ vaha, ἐπίρ. ἐπὶ θαυμασμοῦ. βαβαί! ἄ! οὐά! 2) ἐπὶ ἀγαναχτήσεως· ἄ! φεῦ! 3) ἐπὶ πόνου· οἴμοι!

Vāhālis, is, ἀ. ἴδ. Vacalus.

valde, (κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ valide) (dius, dissime) ἐπίρ. (validus) ἰσχυρῶς, σφόδρα, πάνυ.

vale, προστ. τ. valeo.

vălē-dīco, ĕre, (ποιητ.) χαίρειν λέγω.

vălens, ntis, (entior, entissimus) (μ. ἐν τ. valeo) ἐρρωμένος, εὔρωστος, ὑγιής. 2) ῥωμαλέος, ἰσχυρός, στερεός, δυνατός.

vălenter, (entius, entissime) ἐπίρ. (valens) ἰσχυρῶς, δεινῶς, ἐρρωμένως.

Vălentīni, ōrum, ἀ. πλ. Οὐαλεντῖνοι, οἱ κάτοικοι τῆς ἐν Βρεττίᾳ πόλεως Vibo (Valentia).

vălĕo, valŭi, valĭtum, 2. ἀμεταϐ. ἔρρωμαι, εὐρωστῶ, ὑγιαίνω, εὖ ἔχω. optime v., ἄριστα ἔχω. ut vales? πῶς ἔχεις; v. pedibus, εὖ ἔχω τοὺς πόδας. non v. pedibus, δυσχερῶς βαδίζω. ὅθεν ἐν ἀρχῇ ἐπιστολῆς· si vales, bene est, εἰ ὑγιαίνεις, καλῶς (ἔχει). καὶ μετὰ τ. ego ἢ equidem v., καγὼ ὑγιαίνω. (συνήθ. κατὰ συγκοπὴν γραφόμενον S. V. B. E. E. V. ἢ E. Q. V. ϐ') ὡς ἀσπασμὸς τῶν ἀπιόντων· vale· (σπαν. valeas) χαῖρε, ἔρρωσο. ὡσαύτως, jubere aliquem valere, χαίρειν κελεύειν τινά. ὡσαύτως καὶ ἐν τέλει ἐπιστολῶν, πρϐλ. ἡ salveo. 'Ex τούτου· καταφρονητικῶς· valeas, χαῖρε, ἔρρε. 2) ἔρρωμαι, ἰσχύω, δύναμαι, ἰσχυρός εἴτε συνετός εἰμι. multum v., πολὺ δύναμαι. v. pecunia, equitatu, ἰσχύω τῷ ἀργυρίῳ, τῷ ἱππικῷ. valere amicis, πολλοὺς φίλους ἔχειν. v. eloquentiā, (dicendo) μεγάλην εὐγλωττίαν κέκτημαι. ejus ratio non valuit, ἡ αὐτοῦ γνώμη οὐκ ἐκράτησε. hoc mihi valet ad gloriam, τοῦτό μοι δόξαν παρέχει. 'Ex τούτου· ἐπὶ ἀργυρίου· δύναμαι, (ἀξίζω). aureus valebat decem argenteos εἴτε pro decem argenteis, ὁ χρυσοῦς ἴσος ἦν δέκα δηναρίοις. ϐ') ἐπὶ λέξεως· δύναμαι, δηλῶ, σημαίνω. idem valet, ταὐτὸ δηλοῖ.

Vălĕrĭus, a, um, Οὐαλέριος, τοῦ Οὐαλερίου, ὀνομασία 'Ρωμ. τινος γένους. 'Ex τούτου· -rĭānus, a, um, Οὐαλεριανός· ϗ -āni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Οὐαλεριανοί (στρατιῶται τοῦ L. V. Publicolas).

vălesco, ĕre, (ἐναρκτ τ. valeo) (ποιητ.) ἀμεταϐ. ῥώννυμαι, ἰσχυρός, δυνατὸς γίγνομαι.

valete, προστ. τοῦ valeo.

vălētūdo, ĭnis, θ. (valeo) ἕξις σώματος. bona v., ἡ εὐεξία, εὐρωστία, ὑγίεια. adversa εἴτε mala v., ἡ κακεξία, ἀρρωστία, νόσος· ἁπλῶς valetudo, ά) = bona v., ϐ') = adversa v., καὶ μτφ. v. mentis, νόσος φρενῶν.

Valgĭus, a, um, ὄνομα 'Ρωμ. τινος γένους.

valgus, a, um, στρεϐλόπους, βλαισός, βλαισοσκελής.

vălĭde = valde.

vălĭdus, a, um, (dior, dissimus) valeo) ἐρρωμένος, εὔρωστος, ὑγιής, εὖ ἔχων. 2) εὔρωστος, ῥωμαλέος, ἰσχυρός, δυνατός, στερεός.

vălĭtūdo = valetudo.

vălĭtūrus, a, um, μ. μέλ. τ. valeo.

vallāris, e, (vallum) corona v. στέφανος διδόμενος τῷ πρώτῳ ὑπερϐάντι τὰ τῶν πολεμίων σταύρωμα.

valles ἢ vallis, is, θ. καιλάς, ἀγκών. 2) κοίλωμα.

vallo, 1. (vallum) aliquid, (περι)σταυρῶ, (περι)χαρακῶ τι. 2) μτφ. ὀχυρῶ, σκεπάζω τι.

vallum, i, οὐ. σταύρωμα, χαράκωμα, χάραξ. 2) μτφ. προστασία.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

vallus, i, ἀ. σταυρός, χάραξ, σκόλοψ (πρὸς ὀχύρωσιν στρατοπέδου). 2) χαράκωμα, σταύρωμα.
valvae, ārum, θ. πλ. αἱ δικλίδες εἴτε διπλαῖ θύραι.
Vandali, (Vandalii, Vandilii) ōrum, ἀ. πλ. Οὐάνδαλοι, Βανδῆλοι, ἔθνος Γερμανικόν.
vānesco, vanui, ĕre, (vanus) (ποιητ.) ἀμεταβ. κενοῦμαι, ἀφανίζομαι, φθίνω. κυρ. καὶ μτφ.
Vangiōnes, um, ἀ. πλ. Οὐαγγίονες, ἔθνος Γερμανικόν.
vānĭlŏquentĭa, ae, θ. (vaniloquus) ματαιολογία.
vānĭlŏquus, a, um, (vanus-loquor) ματαιολόγος.
vānĭtas, ātis, θ. (vanus) κενότης, ματαιότης.
vannus, i, θ. λίκνον, λικμός.
vānus, a, um, (nior, nissimus) κενός. **vana imago** = ἡ σκιά· ὅθεν κενός, ἔρημος ἀνθρώπων. **acies vana**, ἀραιὰ τάξις. 2) μτφ. ἀ) κενός, μάταιος, ἄπρακτος, ἀλυσιτελής, οὐδενὸς ἄξιος. β') κενός, μάταιος, ἀλαζονικός.
văpĭde, ἐπίρ. ἀντὶ τοῦ **male**.
văpor, ōris, ἀ. ἀτμός, ἀποφορά, (ποιητ.) ὁ καπνός. 2) ἀλέα, θερμότης. 3) μτφ. τὸ θάλπος τοῦ ἔρωτος.
văpōrārĭum, ĭi, οὐ. (vapor) ὑπόκαυστον, πυριατήριον.
văpōro, 1. (vapor) (ποιητ.) ἀτμῶ, ἀτμίζω, ἀποθυμιῶ. 2) v. aliquid, θυμιῶ τι. **vaporatus**, a, um, ἀτμώδης. 2) ἀλεαίνω, θερμαίνω τι.
1. vappa, ae, θ. ἐξεστηκὼς οἶνος. 2) ἀ. ἀχρεῖος ἄνθρωπος, ὁ οὐδενὸς ἄξιος.
văpŭlo, 1. ἀμεταβ. οἰμώζω. 2) πληγὰς λαμβάνω, τύπτομαι, μαστιγοῦμαι.
vāra, ae, θ. σχαλίς, σχαλίδωμα.
Vardaei, ōrum, ἀ. πλ. Ἀρδιαῖοι, ἔθνος τῆς Δαλματίας.
Vărĭa, ae, θ. κώμη τοῦ Λατίου.
vărĭātĭo, iōnis, θ. (vario) (σπαν.) διαφορά. 2) μεταβολή.
varĭcis, γεν τ. **varix**.
vărĭco, 1. (varicus) ἀμεταβ. διασκελίζω, τοὺς πόδας βλαισῶ.
vărĭcōsus, a, um, (varix) κιρσώδης, κριτώδης, κίρσῳ νοσῶν.
vărĭcus, a, um, (varus) ὁ διασκελίζων.
vărĭe, ἐπίρ. (varius) ποικίλως, ποικίλοις χρώμασι. 2) ἀνομοίως, διαφόρως.
vărĭĕtas, ātis, θ. (varius) ποικιλία χρώματος. 2) ποικιλία, τὸ ποικίλον. 3) ἀνομοιότης, διαφορά. 4) μεταβολή, ἀλλοίωσις. 5) εὐμεταβλησία, τὸ εὐμετάβολον.
vărĭo, 1. (varius) 1) (ποιητ.) **aliquid**, ποικίλλω τι (χρώμασι). 2) ἀλλοιῶ, μεταβάλλω, ἀλλάττω τι. **variamus sententiis**, διαφέρομεν ταῖς γνώμαις. **quae auctores variant de bello**, ἃ περὶ τοῦ πολέμου οἱ συγγραφεῖς διαφωνοῦσι (διαφόρως λέγουσι). **variatus in omnes formas**, εἰς πάσας τὰς μορφὰς μεταμορφωθείς. Ἐκ τούτου· **v. laborem otio**, ἀλλάσσω πόνον ἀντὶ σχολῆς, **calores frigoraque**, τὸ θάλπος ἀντὶ τοῦ ψύγους. 3) ἀμεταβ. ἀ) (ποιητ.) ποικίλλομαι, ποικίλος εἰμί. **uva variat**, ἡ σταφυλὴ ποικίλλεται. **variantes formae**, ποικίλαι μορφαί. β') διαφέρω, διάφορός εἰμι. **formae inter se variant**, αἱ μορφαὶ ἀλλήλων διαφέρουσι.
vărĭus, a, um, ποικίλος, πολυειδής, διάφορος. **varia victoria**, νίκη ἀμφιρρεπής. **ager fructibus v.**, ἀγρὸς οὗ τὰ προϊόντα διάφορα κατὰ τὰ διάφορα ἔτη ἐστί. Ἐκ τούτου ἐνίοτε ἐπὶ κακοῦ· εὐμετάβλητος, ἄστατος.
Vărĭus, a, um, Οὐάριος, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους.
vărix, ĭcis, ἀ. ᾖ θ. κιρσός, ἰξία, νοσώδης τῶν φλεβῶν οἴδησις.
Varro, ōnis, ἀ. Οὐάρρων, Βάρρων. **Marcus Terentius V.**, διάσημος συγγραφεύς, σύγχρονος τοῦ Κικέ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ρωνος. Ἐκ τούτου· Varronĭānus, a, um, τοῦ Οὐάρρωνος.

vārus, a, um, βλαισός, βλαισοσκελής, σκαμβός, (τοὺς πόδας εἰς τὰ ἔξω διεστραμμένος). 2) διαπεπταμένος. 3) διαφέρων.

1. Vārus, i, ὁ. Οὔαρος, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

2. Vārus, i, ὁ. Οὔαρος, ποταμὸς τῆς Γαλλίας.

1. vās, vădis, ὁ. ἐγγυητής, (κατ' ἐξοχήν, ὁ ἐγγύησιν δίδων ὅτι θὰ ἔλθῃ ἄλλος εἰς τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν προθεσμίαν).

2. vās, vāsis, οὐ. ἢ πλ. vasa, ōrum, σκεῦος, ἀγγεῖον. 2) vasa, τὰ στρατιωτικὰ σκεύη, ἡ ἀποσκευή, vasa colligere, συσκευάζεσθαι, ἀναζευγνύναι, vasa conclamare, παραγγέλλειν, (σημεῖον διδόναι) ἀναζευγνύναι.

vāsārĭum, ĭi, οὐ. (vas 2.) σκεύη βαλανείου. 2) ἀργύριον εἰς ὠνὴν σκευῶν διδόμενον. 3) ἀρχεῖα.

vascŭlārĭus, ĭi, ὁ. (vascŭlum) χρυσουργός, ἀργυρηλάτης.

vascŭlum, i, οὐ. ὑποκ. τ. vas.

vastātĭo, ōnis, θ. (vasto) ἐρήμωσις, πόρθησις.

vastātor, ōris, ὁ. (vasto) ἐρημωτής, πορθητής.

vaste, (tius) ἐπίρ. (vastus) πόρρω, μακράν. 2) πλατέως, πλατυλόγως.

vastĭfĭcus, a, um, (vastus-facio) ἐρημοποιός, πορθητικός.

vastĭtas, ātis, θ. (vastus) ἐρημία, κενότης. 2) ἐρήμωσις, πόρθησις.

vasto, 1. (vastus) aliquid, (σπαν. ἢ μετ' ἀφ.) ἐρημῶ, κενῶ τι. 2) ἐρημῶ, πορθῶ, λεηλατῶ τι. μτφ. v. mentem, ταράττω τὴν ψυχήν.

vastus, a, um, (tior, tissimus) ἔρημος, κενός. urbs vasta incendiis, πόλις ἐρημωθεῖσα ὑπὸ τῶν πυρκαϊῶν. urbs vasta a defensoribus, πόλις γυμνὴ ὑπερασπιστῶν. 2) εὐρύχωρος, εὐρύς, ἀχανής. 3) ἐξαίσιος, ὑπερμεγέθης, πελώριος, κολοσσαῖος, μέγιστος. 4) μτφ. ἄγριος, ἀπειρόκαλος, ἄμουσος.

vātes, is, γ. κ. (φάτης) ὁ καὶ ἡ μάντις, ὁ προφήτης, ἡ προφῆτις. 2) (ποιητ.) ὁ ποιητής, ἡ ποιήτρια.

Vătĭcānus, ἢ (ποιητ.) Vātĭcānus, a, um, Οὐατικανός. V. mons εἴτε collis, ὁ Οὐατικανὸς λόφος.

vātĭcĭnātĭo, ōnis, θ. (vaticinor) χρησμῳδία, μαντεία.

vātĭcĭnātor, ōris, ὁ. (vaticinor) (ποιητ.) = vates.

vātĭcĭnor, 1. (vates-cano) χρησμῳδῶ, μαντεύομαι, προφητεύω. 2) καθόλου· v. aliquid, ἑρμηνεύω, ἐξηγοῦμαί τι. 3) μαίνομαι, φλυαρῶ.

vātĭcĭnus, a, um, (vates-cano) χρησμῳδός, χρησμολόγος, μαντικός.

Vătīnĭus, a, um, Οὐατίνιος, Βατίνιος, ὄνομασία Ῥωμ. τινος οἰκογενείας. Ἐκ τούτου· -niānus, a, um, τοῦ Βατινίου· ἢ -niāni, ōrum, ὁ. πλ. οἱ στρατιῶται τ. Βατινίου.

1. vĕ, σύνδ. ἐγκλιτ. (ἀντὶ vel) ἤ, ἢ καί, εἴτε, εἴτε καί. malum damnumve, κακόν τι εἴτε βλαβερόν. ve-ve = vel-vel. 2) ἀντὶ τοῦ an. albus aterve fueris, εἴτε λευκὸς εἴτε μέλας ἐγένου.

2. vĕ, μόριον ἀχώριστον, προτασσόμενον, ὅμοιον τῷ στερητικῷ καὶ τῷ ἐπιτατικῷ α.

Vecĭlĭus mons, ὄρος τι τοῦ Λατίου.

vēcordĭa, ae, θ. (vecors) ἀ(παρα)φροσύνη.

vēcors, rdis, (ve-cor) ἄ(παρά)φρων.

Vecta, ae, θ. νῆσος πλησίον τῆς Βρεττανίας.

vectīgal, ālis, οὐ. (veho) τέλος, φόρος. 2) καθόλου· δασμός, εἰσφορά. ά) τῆς πολιτείας καὶ τῶν ἀρχόντων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν. β') ἰδιωτικὴ πρόσοδος, τὰ προσερχόμενα χρήματα.

vectīgālis, e, (vectigal) τῶν τελῶν, τῶν φόρων. pecunia ἢ tributum vectigalis, τὸ ἐκ τῶν τελῶν εἴτε φόρων ἀργύριον. 2) ὑποτελὴς (φόρου). 3) ἐπὶ ἰδιωτικῶν·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

equi vectigales, ἵπποι, ἀφ' ὧν τις ἀποφορὰν λαμβάνει.
vectĭo, iōnis, θ. (veho) ὄχησις.
vectis, is, ἀ. (veho) μοχλός, (ὄργανον, ᾧ μοχλεύεταί τι). 2) μοχλὸς (θύρας).
vecto, 1. (θαμ. τοῦ veho) aliquem, ὀχῶ, κομίζω τινά. v. equis, ὀχεῖσθαι ἐφ' ἵππου.
vector, ōris, ἀ. (veho) (ποιητ.) ὁ ὀχῶν, κομίζων, βαστάζων τινὰ ἤ τι. 2) ὁ ἱππεύς. 3) ἐπιβάτης (νεώς).
vectōrĭus, a, um, (vector) v. navis, πλοῖον φορταγωγόν.
vectūra, ae, θ. (veho) ὄχησις, ἀγωγή, κομιδή. 2) ναῦλος.
vectus, a, um, μ. π. τ. veho.
vĕgĕo, ēre, (ἀρχ.) (αἴτ) (δια)κινῶ, ἐλαύνω, ἐγείρω τινὰ ἤ τι.
vĕgĕtus, a, um, (tior, tissimus), εὐκίνητος, ζωηρός. 2) εὔρωστος, ἀκμαῖος.
ve-grandis, e, δυσαύξητος, ἰσχνός, μικρός. 2) μέγας.
vĕhĕmens, ntis, (ntior, ntissimus) (veho) σφοδρός, ὁρμητικός. v. oratio, δεινὸς λόγος.
vĕhĕmenter, (entius, entissime), ἐπίρ. (vehemens) σφόδρα, σφοδρῶς, ὁρμητικῶς.
vĕhĕmentĭa, ae, θ. (vehemens) σφοδρότης, δεινότης, ῥεύτης.
vĕhĭcŭlum, i, οὐ. (veho) ὄχημα, ἅμαξα. 2) πλοῖον.
vĕho, vexi, vectum, 3. (αἴτ.) ὀχῶ, φέρω, κομίζω, ἄγω τινὰ ἤτι (ἐπιζώων καὶ ἀνθρώπων, ἐφ' ἁμάξης, ἐφ' ἵππου, ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐν πλοίῳ κτλ.) συνήθ. παθ. vehor, vectus sum, vehi, ὀχοῦμαι, φέρομαι, κομίζομαι. μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ in vehicolo, curru, jumentis, (in) navi, (in) equo, κτλ. ἐφ' ἁμάξης, ὑποζυγίου, ἐν νηΐ (=πλέω), ἐφ' ἵππου (=ὀχοῦμαι, ἱππεύω). καθόλου = πορεύομαί πη, trans aethera, πρὸς τὸν αἰθέρα. 2) ἀμεταβ. (σπαν.) = vehor, μόνον κατ' ἐνεστῶτα τῆς μτγ. καὶ γερούνδιον.
Vejento, ōnis, ἀ. ἐπίθ. τῶν Φαβρικίων.
Vēji, ōrum, ἀ. πλ. Οὐήϊοι, Βήϊοι, πόλις τῆς Τυρρηνίας. 'Εκ τούτου· ά) Vejens, ntis, Οὐηΐων, Οὐηϊέντανός. β') Vejentanus, a, um, Οὐηϊεντανός. ὡς οὐσ. -anum, i, οὐ. Οὐηϊέντανὸς οἶνος.
Vējŏvis, is, ἀ. θεός τις παρὰ Ῥωμαίοις, (ὁ Πλούτων, κατά τινας δὲ ὁ Ζεὺς ἢ ὁ Ἀπόλλων). (ποιητ.) νῦ -Jovis = ὁ μικρὸς Ζεύς.
vĕl, σύνδ. ἤ, εἴτε. 2) καί. hunc locum vel tres armati defendere possunt, τὸν τόπον τοῦτον καὶ τρεῖς ἔνοπλοι ἠδύναντο ὑπερασπίσαι. 3) μετὰ ὑπερθ. καὶ τῶν τοιούτων πρὸς ἐπίτασιν. vel maximus, ὁ (πάντων) μέγιστος. vel maxime, καὶ μάλιστα, τὰ μάλιστα. vel optime, ὡς οἷόν τε κάλλιστα. 4) vel-, vel-, ἤ-, ἤ-. εἴτε-, εἴτε-.
Vēlābrum, i, οὐ. Βήλαυρον, ὄνομα δύο χωρίων ἐν Ῥώμῃ ἔνθα τυρὸς καὶ ἔλαιον ἐπωλοῦντο.
vēlāmen, ĭnis, οὐ. (velo) (ποιητ.) σκέπασμα, κάλυμμα.
vēlāmentum, i, οὐ. (velo) 1) = velamen. 2) πλ. ἱκετηρία, ἱκετήριος κλάδος, στέμμα.
vēlārĭum, ĭi, οὐ. (velum) (ποιητ.) κατ' ἐξοχήν· πλ. κατα(παρα)πέτασμα.
velati, ōrum, velo.
vēles, ĭtis, ἀ. συνήθ. πλ. velites, um, ἀψίμαχος, ἀκροβολιστὴς (εἶδος ψιλῶν στρατιωτῶν παρὰ Ῥωμ.)
Vēlĭa, ae, θ. 'Ελέα, ἡ τοῦ Παλατίνου λόφου κορυφή. 2) 'Ελέα, ἡ πρότερον Υέλη, πόλις τῆς Λευκανίας, Οὐελία. 'Εκ τούτου· ά) Veliensis, e, τῆς 'Ελέας, ὡς οὐσ. -ses, ium, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι. β') Velīnus, a, um, 'Ελεατικός.
vēlĭfer, ĕra, ĕrum, (velum-fero) ἱστία φέρων, ἱστιοφόρος.
vēlĭfĭcātĭo, iōnis, θ. (velifico) χρῆσις ἱστίων.
vēlĭfĭco, 1. (velum-facio) καὶ παθ. -cor, 1. ἱστίοις πλέω, ἱστιοδρομῶ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

2) μτφ. v. alicui, σπεύδειν, προθυμεῖσθαι, χαρίζεσθαί τινι.
1. Vēlīnus, a, um, ἴδ. Velia.
2. Vĕlīnus, i, ὁ. ποταμ. καὶ λίμνη τῆς Σαβίνης. Ἐκ τούτου Velīna (tribus).
velim, ἐν. τ. ὑποτ. τ. volo 2.
vēlĭtāris, e, (veles) τῶν γροσφομάχων.
velites, ἴδ, veles.
vēlĭtor, 1. (veles) (ἀρχ.) ἀμεταβ. ἀκροβολίζομαι, ἐρίζω.
Vēlĭtrae, ārum, θ. πλ. Οὐελίτρα, ἡ Βέλιτρα, πόλις τῶν Οὐόλσκων ἐν Λατίῳ. Ἐκ τούτου: -ternus, a, um, Οὐελιτρανός.
vēlĭvŏlans, ntis ᾖ
vēlĭvŏlus, a, um, (velum-volo) ἱστίοις φερόμενος, ἱστιοδρομῶν. (ποιητ.) mare v. θάλασσα ἱστίοις εἴτε ναυσὶ διαπλεομένη.
Vellaunodūnum, i, οὐ. πόλις τῆς Γαλλίας.
Vellavĭi, ōrum, ὰ. πλ. λαὸς Γαλλικός.
Vellējus, a, um, Οὐελλήϊος, τοῦ Οὐελληΐου, ὀνομασία Ῥωμ. τινος γένους.
velle, vellem τύποι τ. volo 2.
vellĭco, 1. (vello) (αἰτ.) τίλλω τινὰ ἤ τι. μτφ. δάκνω, κερτομῶ τινα, καθάπτομαί τινος.
Velliocasses ἡ Velocasses, ĭum, ὰ. πλ. λαὸς τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.
vello, velli, (σπαν. vulsi) vulsum, 3. (αἰτ.) τίλλω τινὰ ἤ τι. v. comam, μαδίζω τὴν κόμην. v. hastam, ἀποσπῶ τὸ δόρυ. v. signa, ἀναστῶ τὰς σημαίας (πρὸς ἀνάζευξιν). vellor, τίλλομαι. vello vallum, ἀναστῶ τὸν χάρακα. v. poma, δρέπω μῆλα.
vellus, ĕris, οὐ. (vello) (ποιητ.) πόκος, μαλλός, ἔρια. traho v., νήθω. 2) τὸ κώδιον, κῶας, (ἡ προβιὰ μετὰ τοῦ ἐρίου αὐτῆς). 3) δορά, δέρας, δέρμα. 4) μτφ. ὅ,τι πόκῳ εἴτε μαλλῷ ὅμοιον, οἷον τὸ ἁπαλὸν νέφος, ἡ νεφάς.
vēlo, 1. (velum) (αἰτ.) καταπετάνυμι, (περι)καλύπτω τινὰ ἤ τι. μτφ. (ποιητ.) ἐπικρύπτωτι. 2) ἐνδύω. καθόλου· (ποιητ.) = καλύπτω, διαδέω. 3) velati, ōrum, ὰ. πλ. (= accensus) οἱ μετὰ τῶν accensi τοὺς ἐν τῇ μάχῃ πίπτοντας διαδεχόμενοι.
Velocasses, ἴδ. Velliocasses.
vēlōcĭtas, ātis, θ. (velox) ταχύτης. 2) τὸ εὐκίνητον, ἐλαφρότης.
vēlōcĭter, (ocius, ocissime) ἐπίρ. (velox) ταχέως.
vēlox, ōcis, (ocior, ocissimus) (volo, velum) ὠκύς, ταχύς, εὐκίνητος, ἐλαφρός, ὀξύς.
vēlum, i, οὐ. ἱστίον (τῶν πλοίων), ὀθόνη, συνήθ. κατὰ πλ. contrahere ἢ legere ἢ subducere vela, χαλᾶν, (συ)στέλλειν τὰ ἱστία. vela dare ventis ἢ in altum, ἀνάγεσθαι, ἀποπλέειν, vela dirrigere ad-, πλεῖν, φέρεσθαι πη. vela facere, ἱστιοδρομεῖν. παροιμ. velis remisque ἢ velis equisque = πάσῃ δυνάμει. 2) παραπέτασμα π. χ. ἀμφιθεάτρου.
vĕl-ŭt ἢ vĕl-ŭti, ἐπίρ. ὡς, ὥσπερ, καθάπερ, μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ ἀνταποδοτικοῦ sic ἢ ita-, ὥσπερ-οὕτως· 2) ὥσπερ, οἷον. 3) ὥσπερεί, καθαπερεί. velut si ἢ velut, (μετ' ἀπολύτου ἀφ.) ὡς ἄν εἰ, ὥσπερ ἄν εἰ.
vēna, ae, θ. φλέψ. venam incidere, φλεβοτομεῖν. 2) ἡ ἀρτηρία. 3) φλὲψ τῶν φυτῶν, λίθων, ξύλων κ.τ.τ. κατ' ἐξοχὴν δὲ τῶν μεταλλείων. ὅθεν aetas pejoris venae, ὁ σιδηροῦς αἰὼν (τῶν ἀνθρώπων). 4) μτφ. ἁ) τὸ ἔνδον πράγματός τινος, ὁ μυχός. ϐ') (ποιητ.) ἡ εὐφυία κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ ποιητική. benigna ingenii v., μεγάλη (ποιητικὴ) εὐφυία.
vēnābŭlum, i, οὐ. (venor) σιγύνη, σιϐύνιον, προβόλιον.
Vēnāfrum, i, οὐ. Οὐέναφρον, πόλις τῆς Σαυνίτιδος ἐν Καμπανίᾳ. Ἐκ τούτου· -frānus, a, um, τοῦ (ἢ ἐξ) Οὐενάφρου.

Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

vēnālĭcĭus, a, um, (venalis) = venalis, v. grex, ἀγέλη ὠνητῶν ἀνδραπόδων. ὡς οὐσ. -ĭus, ĭi, ἀ. ὁ ἀνδραποδοκάπηλος, σωματέμπορος.

vēnālis, e, (venum) πράσιμος, ὤνιος, ὠνητός. ὡς οὐσ. ā. τὸ ὠνητὸν ἀνδράποδον. 2) μτφ. ὠνητός, διεφθαρμένος, δωροδόκος.

venalitĭus = venalicius,

vēnātĭcus, a, um, (venor) θηρευτικός.

vēnātĭo, ōnis, θ. (venor) θήρα, θήρευσις, ἄγρα, κυνήγιον. 2) θήραμα, θήρα, ἄγρευμα, τὸ θηρευόμενον ἢ θηρευθέν.

vēnātor, ōris, ἀ. (venor) θηρευτής, κυνηγός.

vēnātōrĭus, a, um, (venator) θηρευτικός, κυνηγετικός.

vēnātrix, īcis, θ. (venor) ἡ κυνηγός, κυνηγέτις.

vēnātus, ūs, ἀ. (venor) = venatio 1.

vendĭbĭlis, e, (vendo) πιπρασκόμενος, ἄξιος, τίμιος, (ῥᾳδίως πωλούμενος, τοῖς ὠνηταῖς περισπούδαστος). 2) μτφ. περισπούδαστος, τιμώμενος, ἀρεστός.

vendĭco, = vindico.

vendĭdi, πρκ. τοῦ vendo

vendĭtātĭo, ōnis, θ. (vendito) μόνον μτφ. ἡ ἐπίδειξις, ἀλαζονεία.

vendĭtĭo, ōnis, θ. (vendo) πρᾶσις, πώλησις.

vendĭto, 1. (θαμ. τ. vendo) aliquid, προτίθημί τι ὠνητόν, βούλομαί τι πωλεῖν = πιπράσκω, πωλῶπι (ἐμπορεύομαί τι). ὅθεν μτφ. ἐπιδείκνυμι, ἀλαζονικῶς ἐπαινῶ τι. v. me alicui, (existimatione hominum) ἀλαζονικῶς συνίστημι ἐμαυτόν τινι.

vendĭtor, ōris, ἀ. (vendo) πράτης, πωλητής.

vendĭtus, a, um, μ. π. τοῦ vendo.

vendo, dĭdi, dĭtum, 3. (= venum do, ὅπερ ἰδέ.) aliquid, πωλῶ, πιπράσκω, ἀποδίδομαί τι. v. pluris, minoris, πωλῶ τι πλείονος, ἐλάττονος. κατ' ἐξοχήν = πωλῶ τι, ἐπὶ μισθῷ ἢ ἀντὶ ἀργυρίου δίδωμί τι, μισθοῦμαί τι. 2) μτφ. ἐπαινῶ, συνίστημί τινα ἢ τι.

vēnēfĭca, ἴδ. veneficus.

vēnēfĭcĭum, ĭi, οὐ. (venenum-facio) φαρμακεία, (ἡ κατασκευὴ καὶ χρῆσις δηλητηρίων φαρμάκων, φίλτρων, γοητείας κλπ.)

vēnēfĭcus, a, um, (venenum-facio) φαρμακοποιός. ὡς οὐσ. ā. ὁ φαρμακεύς. 2) μαγικός. ὡς οὐσ. φαρμακευτής, φαρμακεύτρια.

vēnēnātus, a, um, (μ. π. τ. veneno) φαρμακώδης, ἰοφόρος, ἰοβόλος. 2) μαγικός. 3) πικρός, κέρτομος.

vēnēnĭfer, ĕra, ĕrum, (venenum-fero) φαρμακοφόρος, ἰοφόρος.

vēnēno, 1. (venenum) φαρμακῶ τι, βλάπτω. (ποιητ.) φθείρω τι.

vēnēnum, i, οὐ. φάρμακον, ἰός, δηλητήριον. 2) μαγικὸν φάρμακον, φίλτρον. 3) ἰατρικὸν φάρμακον. μτφ. ἡ φθορά, ὁ ὄλεθρος, ἡ βασκανία, ὁ πικρὸς λόγος, κ.τ.τ. 4) βαφή, χρῶμα, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ πορφυροῦν.

vĕnĕo, īvi ἢ συνήθ. ĭi, ĭtum, 4. venum-eo) ἀμεταβ. προτίθεσθαι ὠνητὸν ἢ πρὸς πώλησιν, πιπράσκεσθαι, πωλεῖσθαι. 2) μισθοῦσθαί τι.

vĕnĕrābĭlis, e, (veneror) = venerandus.

vĕnĕrābundus, a, um, (veneror) σεβόμενος, εὐσεβής.

vĕnĕrandus, a, um, (μ. μέλ. τ. veneror) σεβαστός, σεβάσμιος, αἰδέσιμος.

vĕnĕrātĭo, ōnis, θ. (veneror) σέβας, σεβασμός.

vĕnĕrātor, ōris, ἀ. (veneror) ὁ σεβάσμιος.

Vĕnĕrĕus, a, um, ἴδ. Venus.

Vĕnĕris, γεν. τ. Venus.

vĕnĕror, 1. aliquem, σέβομαί, πρεσβεύω τινά. ἡ μτχ. venerātus, a, um, παθ. ὁ σεβιζόμενος, πρεσβευόμενος, τιμώμενος. 2) (ποιητ.) εὔχομαί τινι, ἱκετεύω τινά.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Vĕnĕti, ōrum, ἀ. πλ. 1) Οὐένετοι, Ἐνετοί, Τρωϊκή τις φυλή, ἥτις ὑπὸ τὸν Ἀντήνορα ἀπῴκησε εἰς τὸ βορειοδυτικὸν τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης, καὶ κατῴκησεν ἐν τῇ σημερινῇ Βενετίᾳ. Ἐκ τούτου· ἀ) **-tus**, a, um, Ἐνετικός. β') **-tĭa**, ae, θ. ἡ Ἐνετική, ἡ χώρα τῶν Ἐνετῶν. 2) ἔθνος τῆς βορειοδυτικῆς Γαλλίας. Ἐκ τούτου· ἀ) **-tĭa**, ae, θ. ἡ χώρα τῶν Οὐενέτων (Βενετῶν). β') **-tĭcus**, a, um, Βενετικός. **vĕnĕtus**, a, um, θαλασσάχρους.

veni, πρκ. τ. venio.

vĕnĭa, ae, θ. συγγνώμη, συγχώρησις. **veniam alicui dare**, συγχωρεῖν τινί. **veniam petere ab aliquo**, συγνώμην αἰτοῦμαί τινα. **bonā** ἢ **v.**, ἡ **b. cum venĭa**, σύγγνωθί μοι, μὴ χαλέπαινε τοῖς νῦν λεγομένοις. 2) ἐξουσία, ἄδεια. 3) χάρις. **do veniam hanc tibi**, χαρίζομαί σοι τοῦτο.

venĭi, πρκ. τ. veneo.

Vĕnīlĭa, ae, θ. Οὐενιλία, νύμφη τις, μήτηρ τοῦ Τύρνου. 2) σύζυγος τοῦ Ἰανοῦ.

vĕnĭo, vēni, ventum, 4. ἀμεταβ. ἔρχομαι, ἀφικνεῦμαι, **ad aliquem**, παρά(πρός) τινα. **v. Athenis Romam**, ἔρχομαι ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Ῥώμην. **v. oratum**, ἔρχομαι δεησόμενος. **v. auxilio** ἢ **subsidio Atticis**, ἔρχομαι πρὸς βοήθειαν τῶν Ἀθηναίων. **venitur**, ἔρχεται ἢ ἔρχονται. **ventum est**, ἦλθεν ἢ ἦλθον. Ἐκ τούτου· ἀ) ἐπὶ ἐχθρικῆς σημασίας· ἐπέρχεσθαι, ἐπίεναί τινί. β') ἐπὶ χρόνου· ἔρχεσθαι, ἥκειν. **venit dies quo**, ἦκεν ἡ ἡμέρα ᾗ-. γ') ἐμ(περι)πίπτω, καθίσταμαι εἰς-, **in discrimen** ἢ **periculum**, εἰς κίνδυνον. **v. in suspicionem** = ὑποπτος γίγνομαι. **v. in conspectum**, ἔρχομαι εἰς ὄψιν. **v. in partem (societatem) rei alicujus**, κοινωνός τινος γίγνομαι. **v. in familiaritatem alicujus**, οἰκεῖός τινι γίγνομαι. δ') ἐπὶ λόγου· **v. nunc ad fabulas**, νῦν ἥκω (τῷ λόγῳ) ἐπὶ τοὺς μύθους. **ad extremum venire**, ἔρχεσθαι ἐπὶ τὸ τέλος τοῦ λόγου. 2) λαμβάνω τι, τυγχάνω τινός. **hereditas mihi** ἢ **ad me venit**, τὴν κληρονομίαν λαμβάνω, τῆς κληρονομίας τυγχάνω. 3) **aliquid venit alicui**, γίγνεταί, συμβαίνει τί τινι.

venīre, ἀπαρ. τ. veneo ἢ venio.

venīvi, πρκ. τ. veneo.

vĕnor, 1. 1) ἀμεταβ. θηρεύω, κυνηγῶ, κυνηγετῶ. 2) μεταβ. **v. alipuid**, θηρεύω, ἀγρεύω, κυνηγῶ τι. Ἐκ τούτου· μτφ. (ποιητ.) διώκω τι, ἐφίεμαί τινος.

venter, tris, ἀ. γαστήρ, κοιλία. **ventri obedire, operam dare**, χαρίζεσθαι τῇ γαστρί, λαιμαργεῖν. 2) μτφ. ἀ) ἡ γαστήρ, ἡ κοιλία ἄλλων πραγμάτων. π. χ. **lagenae**, τῆς λαγήνου. β') = **uterus**. **ventrem ferre**, ἐν γαστρὶ φέρειν, κυοφορεῖν. Ἐκ τούτου(ποιητ.) τὸ ἔμβρυον. **v. tuus** = ὁ σὸς υἱός.

Ventĭdĭus, a, um, ὄνομα Ῥωμ. τινος γένους.

ventĭlo, 1. (ventus) **aliquid**, ἀνεμῶ, ἐξαιθριάζω τι, ἐκτίθημί τι τῷ ἀνέμῳ. 2) λικνῶ, λικνίζω τι, τῷ πτύῳ καθαίρω τι. 3) σείω, διακινῶ τι. ἁπλῶς **ventĭlo**, διασείω τὰ ὅπλα (πρὸς ἀπειλὴν ἢ πρὸς ἄσκησιν), πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος.

ventĭto, āre, (θαμ. τοῦ venio) ἔρχομαι συχνά, θαμίζω, συχνάζω, φοιτῶ.

ventōsus, a, um, (ventus) ἀνεμώδης, ὑπηνέμιος. **locus v.**, τόπος προστήνεμος· κατ' ἐξοχὴν = ἀνεμώδης, θυελλώδης. 2) (ποιητ.) ἀνεμώκυς, ὠκύς, ταχύς, ἐλαφρός. 3) μτφ. ἀ) ἀνεμώλιος, κενός, ἄστατος. β') (ἀνα)πεφυσημένος, ἀλαζονικός.

ventrĭcŭlus, i, ἀ. (ὑποκ. τ. venter) γαστρίδιον, κοιλίδιον. 2) γαστήρ, στόμαχος. **v. cordis**, τὸ περικάρδιον.

ventŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τ. ventus.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ventūrus, a, um, μ. μέλ. π. venio.
ventus, i, ἀ. ἄνεμος. v. secundus, ὁ οὔριος ἄνεμος. v. adversus, ὁ ἐναντίος ἄνεμος. παροιμ. in vento et aqua scribere, μάτην μοχθεῖν. verba in ventos dare, profundere verba ventis, ματαιολογεῖν. ventis remis = πάσῃ δυνάμει. ventis tradere aliquid, ἐπιλανθάνεσθαί τινος. 2)μτφ. α) ἡ τύχη. venti ejus secundi sunt, εὐπραγία ἐκείνῳ ἐστι=εὖ πράττει ἐκεῖνος. β') φήμη, λόγος, (εὔνους ἢ δυσμενής) popularis v., ἡ τῶν πολλῶν χάρις, εὔνοια.
vēnūcŭla, (venuncula, vennucula) ae, θ.(uva) εἶδος σταφυλῆς.
vēnum, ἴδ. venus.
vēnu(m)n-do, dĕdi, dătum, 1.= venum do, πιπράσκω, πωλῶ.
1. vēnus, us ἢ i, ἀ. πρᾶσις, ὠνή. venum dare, πωλεῖν, καπηλεύειν, ἀποκηρύττειν. venum ire, πιπράσκεσθαι, πωλεῖσθαι, ἀποκηρύττεσθαι.
2. Vēnus, ĕris, θ. Ἀφροδίτη, θεὰ τοῦ ἔρωτος καὶ τοῦ κάλλους, σύζυγος τοῦ Ἡφαίστου, μήτηρ τοῦ Ἔρωτος, τοῦ Αἰνείου καὶ ἄλλων. 2)μτφ. α) (ποιητ.) τὰ ἀφροδίσια, ὁ ἀφροδισιασμός, ἡ συνουσία. Ἐκ τούτου=ἡ ἐρωμένη. β') (ποιητ.) ἡ χάρις, τὸ κάλλος. 3) Ἀφροδίτη, ὁ κάλλιστος τῶν ἀστραγάλων βόλος. Ἐκ τούτου· α) Vēnĕrĕus ἢ -ĭus, a, um, Ἀφροδίσιος, τῆς Ἀφροδίτης. sacerdos Veneria, ἡ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρεια. servi v., ἢ ἁπλῶς Venerii, οἱ τῆς Ἀφροδίτης ἱερόδουλοι. ὡς οὐσ. Venereus, ei, ἀ. ὁ κάλλιστος τῶν ἀστραγάλων βόλος. res Venereae, τὰ Ἀφροδίσια, ἡ συνουσία.
Vĕnŭsĭa, ae, θ. Οὐενουσία, πόλις τῶν Σαβίνων ἐν Ἀπουλίᾳ. Ἐκ τούτου· -sīnus, a, um, Οὐενουσῖνος.
vĕnustas, ātis, θ. (Venus) ἀφροδίτη, χάρις. ὡραιότης, κάλλος. 2) μτφ. κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ λόγου· χάρις, κομψότης, χαριεντισμός. β') χαρμοσύνη, ἡδονή.
vĕnuste, (tius, tissime), ἐπίρ. venustus) χαριέντως.
vĕnustus, a, um, (tior, tissimus) (Venus) ἐπαφρόδιτος, χαρίεις, ὡραῖος, κομψός.
vēpallĭdus, a, um, (ποιητ.) πάνυ ὠχρός.
vĕprĕcŭla, ae, θ. ὑποκ. τοῦ vepres.
vepres (ἢ vepris) is, ἀ.[ᾔ θ. συνήθ. πλ. ἄκανθα, βάτος, ῥάμνος.
vēr, vēris, οὐ. ἔαρ. primo vere, ἀρχομένου τοῦ ἔαρος. μτφ. v. aetatis, ἡ νεότης 2)v. sacrum, ἡ ἐν χρισίμοις καιροῖς καθιέρωσις πάντων τῶν κατὰ τὸ ἔαρ γενομένων βοσκημάτων.
Vĕrăgri, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος τῆς Ναρβωνίτιδος Γαλλίας.
vērax, ācis, (acior) (verus) ἀληθινός, ἀψευδής.
verbēna, ae, θ. σχεδὸν πάντοτε κατὰ πλ. θαλλοὶ εἴτε κλάδοι δάφνης καὶ ἄλλων ἱερῶν δένδρων.
verber, ĕris, οὐ. συνήθ. κατὰ πλ. ἱμάσθλη, μάστιξ. 2)(ποιητ.) ἱμὰς τῆς σφενδόνης. κ.τ.π. 3) μαστίγωσις, πληγή, ῥάπισμα. μτφ. verbera patriae linguae = πατρικαὶ ἐπιπλήξεις. 4)πληγή, κρούσις, τύψις.
verbĕrātĭo, ōnis, θ. (verbero) μαστίγωσις, μτφ. κόλασις.
1.verbĕro 1. (verber) aliquem, μαστιγῶ, μαστίζω τινά. 2)v. aliquid, πλήττω, τύπτω, κρούω τι. Ἐκ τούτου· α)v.(urbem) tormentis, προσβάλλειν τῇ πόλει, διαρρηγνύναι τὰ τείχη τῆς πόλεως. β') (ποιητ.) v. aethera alis = διὰ τοῦ ἀέρους διίπτασθαι. 3) μτφ. ἐπι(τιμῶ)πλήττω τινά.
2. verbĕro, ōnis, ἀ. (verber) μαστιγίας.
verbōse, (sius, sissime) ἐπίρ. verbosus) πολυλόγως.
verbōsus, a, um, (sior, sissimus) (verbum) πολύλογος.
verbum, i, οὐ. ῥῆμα, ἔπος, λόγος, λέξις. v. ipsum voluptatis,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

αὐτὸ τὸ ῥῆμα τῆς ἡδονῆς, αὐτὸ τὸ ὄνομα ἡδονή, τὸ ἡδονή. v. facere, λόγον λέγειν. συνήθ. μετά τινος ἀρνήσ. ὡς nullum, numquam v. nullum fecit, οὐδένα λόγον εἶπε. verba facere (habere), λόγον ποιεῖσθαι, διαλέγεσθαι, ad verbum, verbum pro (e, de) verbo, αὐταῖς λέξεσιν, αὐτολεξεί, κατὰ λέξιν. uno verbo, ἑνὶ λόγῳ, συλλήβδην. verbi causā ἢ gratiā, οἷον δή, ὥσπερ (λόγου χάριν). meis, tuis &c. verbis, ταῖς ἐμαῖς λέξεσιν, ὡς παρ' ἐμοῦ &c. 2) ῥῆμα, ῥῆσις, λόγος, ἀπόφθεγμα. 3) λόγος (μάταιος ἢ κενός, ᾧ ἀντίκειται ἡ ἀλήθεια ἢ τὸ ἔργον). verbo-revera, λόγῳ μὲν-ἔργῳ δέ. verba dare alicui, φενακίζειν, ἀπατᾶν τινα. 4) ἐν τῇ γραμματικῇ· τὸ ῥῆμα.

vērē, (rius, rissime) ἐπίρ. (verus) ἀληθῶς, ἀληθινῶς. 2) δικαίως, ὀρθῶς. verius, ὀρθότερον, μᾶλλον.

vērēcunde, (dius) ἐπίρ. (verecundus), αἰδημόνως.

vērēcundĭa, ae, θ. (verecundus) αἰδημοσύνη, αἰδώς, αἰσχύνη. v. alicujus ἢ adversus aliquem, τὸ αἰδεῖσθαί τινα. v. turpitudinis, ἡ εὐλάβεια τοῦ αἰσχροῦ, τὸ τὰ αἰσχρὰ εὐλαβεῖσθαι. 2) ὑπερβολὴ αἰδοῦς, δειλία, ὄκνος.

vērēcundor, āri, (verecundus) αἰσχύνομαι, εὐλαβοῦμαι, αἰδοῦμαι, δυσωποῦμαι, αἰσχυντηλός εἰμι.

vērēcundus, a, um, (dior, dissimus) (vereor) αἰδήμων, αἰσχυντηλός. 2) εὐλαβής, σώφρων, μέτριος, μετριόφρων.

vērendus, a, um, αἰδέσιμος, σεβάσμιος μ. μέλ τοῦ

vĕrĕor, verĭtus sum, ēri, aliquem, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαί τινα, καὶ (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀρχ.) v. alicujus ἀντὶ aliquem, αἰσχύνομαί τινα. v. aliquid facere, αἰδοῦμαι ποιῆσαί τι. καὶ ἄπροσ. veritum est, ᾐσχύνθησαν (οὐκ ἀπετόλμησαν). v. aliquid, εὐλαβοῦμαι, δέδια, φοβοῦμαί τι, v. alicui, φοβοῦμαι ὑπέρ τινος. v. (ne)id fiat, δέδια μὴ τοῦτο γένηται, ut veniat, μὴ οὐκ ἔλθῃ. v. ne barbarorum rex fuerit Romulus, κινδυνεύει ὁ Ῥωμύλος βαρβάρων βασιλεὺς γεγονέναι.

Vergĭlĭae, ārum, θ. πλ. (ποιητ.) Πλειάδες (ἄστρον).

vergo, versi, ĕre, 1.) ἀμεταθ. ῥέπω, κλίνω, νεύω. dies vergit ἡ ἡμέρα κλίνει. vergens ad septentriones, κεκλιμένος, ἐστραμμένος, τετραμμένος πρὸς ἄρκτον. vergens in lethargum, καταφερόμενος εἰς λήθαργον. 2) μεταθ. (ποιητ.) v. aliquid, (ἐγ)χεῖν, ἐγχεῖν τι. v. sibi venenum, πίνειν φάρμακον.

Vergŏbrĕtus, i, ἀ. ὄνομα μεγίστης ἀρχῆς παρὰ τοῖς Λίδουαις.

vērĭdĭcus, a, um, verum-(dico) ἀληθοεπής, ἀψευδής. 2) ἀληθής, ἔτυμος.

veris, γεν. τ. ver.

vērĭ-sĭmĭlis, e, (vērī-sĭmĭlis), (ilior, illimus) πιθανός.

vērĭ-sĭmĭlĭtūdo, ĭnis, θ. καὶ συνήθ. veri similitudo, πιθανότης, τὸ πιθανόν, τὸ εἰκός.

vērĭtas, ātis, θ. (verus) ἀλήθεια (καθ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ψεῦδος). 2) εἰλικρίνεια, ἁπλότης. 3) παρρησία.

verĭtus, a, um, μ. τ. vereor.

vermĭcŭlātus, a, um, (vermiculus) (ἀρχ.) σκωληκοειδής.

vermĭcŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τοῦ

vermis, is, ἀ. (ἀρχ.) ἕλμινς, σκώληξ.

verna, ae, γ. κ. ὁ ἐνδογενὴς δοῦλος, οἰκο(γενὴς)τραφής.

vernācŭlus, a, um, (verna) (ποιητ.) τῶν οἰκοτρίβων. 2) οἰκιακός. 3) ἐγ(ἐπι)χώριος.

vernīlis, e, (verna) οἰκοτριβικός, δουλικός. 2) σκωπτικός, γελωτοποιός.

vernīlĭter, ἐπίρ. (vernilis) οἰκοτριβικῶς, δουλικῶς. 2) σκωπτικῶς, βωμολοχικῶς.

verno, āre, (ver) ἀμεταθ. (ποιητ.)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐαρίζω. arbor vernant, τὰ δένδρα βλαστάνει, θάλλει. avis vernat, ἡ ὄρνις ᾄδει τὴν ἐαρινὴν ᾠδήν. μτφ. sanguis vernat, τὸ αἷμα νεκρόν ἐστι. 2) ἐπὶ ὄφεων· ἐκδύεσθαι τὴν λεβηρίδα, (ἀπο)λεπίζεσθαι.

vernŭla, ae, γ. κ. ὑποκ. τ. verna.

vernus, a, um, (ver) ἐαρινός.

1. **vĕro**, ōnis, ἀ. = veru.

2. **vĕro**, (verus) 1) ἐπίρ. ἀληθῶς, τῷ ὄντι. ἐν ἀποκρίσει· ἀληθῆ λέγεις, πάνυγε, πάνυ μὲν οὖν, minime vero, ἥκιστά γε. 2) σύνδ. μετὰ μίαν ἢ πλείους λέξεις ἀλλά, δέ, immo vero, ἀλλὰ μὴν καί, ἀλλὰ μέντοι καί, μενοῦν γε.

Veromandui, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.

Vērōna, ae, θ. ἡ Οὐηρών, πόλις τῆς ἐντὸς τῶν Ἄλπεων Κελτικῆς.

verres, is, ἀ. χοῖρος μὴ ἐκτετμημένος.

Verres, is, ἀ. Οὐέρρης, Βέρρης, ἐπώνυμον τοῦ C. Cornelius. Ἐκ τούτου· ά) **Verrĭus**, a, um, τοῦ Οὐέρρου. V. lex, ὁ τοῦ Οὐέρρου νόμος. ᾗ Verria, ōrum, οὐ. πλ. ἑορτή τις πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ Οὐέρρου. β') **-rīnus**, a, um, τοῦ Οὐέρρου. ὡς οὐσ. Verrinae, ārum, θ. πλ. οἱ λόγοι τοῦ Κικέρωνος κατὰ Οὐέρρου.

verrīnus, a, um, (verres) χοίρειος.

verro, verri, versum, 3. aliquid, σαίρω, σαρῶ τι. (ποιητ.) v. aequor retibus, σαγήνῃ ἁλιεύειν. v. aequora remis, τὴν θάλασσαν ταῖς κώπαις πλήττειν. 2) συλῶ, ἁρπάζω τι.

verrūca, ae, θ. μυρμήκιον, ἀκροχορδὼν (τῶν χειρῶν). 2) μτφ. μικρὸν σφάλμα ἢ ἁμάρτημα.

verrūcōsus, a, um, (verruca) μτφ. τραχύς, ὡς παρωνύμιον τοῦ Q. F. Maximi, ἔχοντος ἐπὶ τοῦ χείλους ἀκροχορδόνα.

verrunco, āre, (verto) bene, καλῶς ἀποβαίνειν, καλῶς χωρεῖν.

versābĭlis, e, (verso) εὔτριπτος, μεταβλητός.

versātĭlis, e, (verso) (ποιητ.) στρεπτός, περι(στροφος)ακτος, κινητός. 2) μτφ. v. ingenium, ὁ εὔστροφος νοῦς.

versātĭo, ōnis, θ. (verso) (περι)στροφή. 2) μτφ. μεταβολή.

versĭcŏlor, ōris, ἀ. (verso-color) (ποιητ.) αἰολό(ποικιλό)χρως, αἴολος, ἀνθινός.

versĭcŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τοῦ versus.

versĭfĭcātor, ōris, ἀ. (versifico) στιχουργός, στιχοποιός.

versĭfĭco, 1. (versus-facio) ἀμεταθ. στιχουργῶ.

verso, 1. (θαμ. τοῦ verto), aliquid, στρέφω τι θαμὰ ἢ συνεχῶς, στροβῶ, (περι)στρέφω τι. v. fusum, περιάγω τὸν ἄτρακτον. terram, v., τὴν γῆν ἀροτριῶ. v. saxum, κυλινδῶ λίθον. versare lumina, τοὺς ὀφθαλμοὺς περιστρέφειν (ἐπὶ τῶν ἀποθνησκόντων). v. me ἢ μέσ. versor, (περι)στρέφομαι. (ποιητ.) v. currum, περιελαύνω τὸ ἅρμα. 2) μτφ. ά) (μετα)στρέφω τι πρός τι, mentem ad aliquid, τὴν ψυχὴν ἐπί τι. β') μετα(στρέφω)βάλλω τι. sors omnia versit, ἡ τύχη ἅπαντα μετα(στρέφει)βάλλει. γ') v. (in) animo ἢ ἁπλῶς verso, σκοπῶ, σκοποῦμαι, ἐξετάζω τι. v. dolos, μελετῶ, ἐπινοῶ δόλους. δ') στρέφω, ταράττω, ἐνοχλῶ, ἀνιῶ τινα.

versor, 1. (κυρ. παθ. τοῦ verso) ἀμεταθ. (ἀνα)στρέφομαι, διάγω, διατρίβω, domi, Romae, οἴκοι, ἐν Ῥώμῃ. 2) μτφ. v. in aliqua re, διατρίβω ἔν(ἐπί)τινι, περί(ἀμφί)τι. v. in aeterna laude, ἀϊδίου δόξης ἀπολαύω. inter studia v., περὶ τὴν σπουδήν εἰμι, σπουδάζω. versari in republica, ἀναστρέφεσθαι ἐν τῇ πολιτείᾳ, περὶ τὰ πολιτικὰ διατρίβειν.

versum, τό. 2 versus.

versūra, ae, θ. (verto) στροφή, καμπή. 2) versuram facere, ἀργύριον δανείζεσθαι πρὸς διάλυσιν ἑτέρου ὀφειλήματος. versurā solvo

ἢ dissolvo aliquid, ἀρχαῖον τι χρέος ἀποτίνω, παρ' ἑτέρου τινὸς τὸ ἀργύριον δανεισάμενος.

1. versus ἡ versum (verto) πρόθ. μετ' αἰτ. ὡς πρός τι, ὡς ἐπί τι, πρός τι, ἐπί τι, ἐπί τινος. **Romam v.**, ἐπὶ τὴν Ῥώμην. 2) συνήθ. μετὰ τῆς ad ἢ in. ἐπίρ. **ad Oceanum v.**, (ὡς) πρὸς τὸν Ὠκεανόν. **in Italiam versus** (ὡς) πρὸς τὴν Ἰταλίαν. καὶ μετ' ἄλλων κινήσ. σημαντ. ἐπιρ. **quoquo v.**, πανταχῇ. **utroque v.**, ἐφ' ἑκάτερα.

2. versus, a, um, μ. π. τ. verto.

3. versus, a, um, μ. π. τ. verto.

4. versus, ūs, ὁ. (verto) αὖλαξ, ἄλοξ (τοῦ ἀγροῦ). 2) στίχος, στοῖχος. Κατ' ἐξοχὴν δὲ στίχος πεζοῦ συγγράμματος ἢ ποιήματος. **versus facere**, στιχουργεῖν. **versus**, ὁ. πλ. οἱ στίχοι, τὸ ποίημα, ἡ ᾠδή, τὸ μέλος. 3) ὀρχηστικὸν σχῆμα, στροφή, καμπή.

versūte, (tius, tissime), ἐπίρ. (versutus) ἀγχίνως, συνετῶς. 2) πανούργως.

versūtĭa, ae, ϑ. (versutus) (σπαν.) πανουργία.

versūtĭlŏquus, a, um, (versutus -loquor) (ἀρχ.) πανοῦργος τὴν γλῶσσαν.

versūtus, a, um, (tior, tissimus) (verto) (σπαν.) πολύτροπος, ἀγχίνους, συνετός. 2) ἐπὶ κακῆς σημασ. κερδαλέος, πανοῦργος, ῥαδιουργός.

vertex καὶ συνήθ. **vortex, ĭcis**, ὁ. (verto) στρόβιλος, δίνη, ἡ τῶν ἀνέμων, τοῦ ὕδατος, τῆς φλογὸς συστροφή. 2) ἡ κορυφὴ εἴτε τὸ ἄκρον τῆς κεφαλῆς. (ποιητ.) ἡ κεφαλή. 3) κορυφή, ἄκρα, τὸ ἄκρον ὄρους, δένδρου. ϗ. μτφ. **vertices dolorum**, οἱ ἄκροι εἴτε σφοδρότατοι πόνοι. 4) ὁ τοῦ οὐρανοῦ πόλος.

vertĭcōsus, a, um, (vertex) δινήεις, πολυδινής.

vertīgo, ĭnis, ϑ. (verto) (περι)στροφή.

verto, verti, versum, 3. Α') μεταϐ. 1) aliquid, στρέφω, τρέπω τι. **v. me Romam**, τὴν εἰς Ῥώμην τρέπομαι. (ποιητ.) ἀροτριοῦν τὴν γῆν. μέσ. **coelum vertitur**, ὁ οὐρανὸς (περι)στρέφεται. **v. aliquem in fugam**, τρέπω τινὰ εἰς φυγήν, πρέπομαί τινα. **v. terga ἢ me**, στρέφομαι, στραφεὶς φεύγω, τὰ νῶτα ἐπιστρέφω (ἐπὶ στρατοῦ.) Ἐκ τούτου· μτφ. ά) **tota civitas versa est in eum**, πᾶσα ἡ πολιτεία ἐπὶ ἐκεῖνον ἐτράπετο (πρὸς ἐκεῖνον ἔστρεψε τὰ βλέμματά της) ϐ') vertere aliquid ad rem suam, κερδαίνειν ἀπό τινος. **v. pecuniam ad se**, ἀργύριον προσποιεῖσθαι. **v. occasionem ad bonum publicum** = ἐπωφελοῦμαι τὴν εὐκαιρίαν πρὸς τὸ κοινῇ ἀγαθόν. 2) μτφ. καταστρέφω, ἀνατρέπω τι. **v. aliquem**, καταϐάλλω τινά. 3) τρέπω, μεταϐάλλω τι. **omnia vertuntur** (μέσ.) τὰ πάντα μεταϐάλλεται. **v. solum**, μεταναστεύειν. 4) μετα(φέρω)φράζω, μεθερμηνεύω. 5) στρέφω, ἐπιφέρω, ἀνατίθημί τί τινι. 6) **v. alicui aliquid vitio**, ἐν ὀνείδει ποιεῖσθαί τινί τι, ψέγειν τινὰ ἐπί τινι. Β') ἀμεταϐ. (verto ἢ μέσ. vertor). 1) τρέπομαι ἐπί τι, περιΐσταμαι εἴς τι, ἀποϐαίνω, **in bonum**, εἰς καλόν. **quod bene vertat!** ἀγαθῇ τύχῃ. 2) μεταϐάλλομαι. **lacuna v. in glaciem**, τὸ τέναγος κρυσταλλοῦται. **fortuna v.**, ἡ τύχη μεταϐάλλεται. 3) **annus vertens**, περιτελλόμενος ἐνιαυτός, ἡ τοῦ ἔτους περίοδος, ἐνιαυτὸς ὅλος. 3) (=versor) **vertor in aliqua re**, στρέφομαι ἔν τινι, διατρίϐω περί τι.

Vertumnus, i, ὁ. (verto) Οὐέρτυμνος, ὁ τῆς ὀπώρας θεός.

vērū, ūs ἢ **u**, οὐ. ἄκλ. ὀϐελός. 2) ὀϐελίσκος εἴτε αἰχμὴ ὑσσοῦ. (ποιητ.) τὸ δόρυ, ἀκόντιον.

1. vērum, i, οὐ. ἴϐ. verus.

2. vērum, ἐπίρ. (verus). 1) = vero 1 σημ. 2) συνήθ. ἀλλά. **v. enim**, ἀλλὰ γάρ. **enim vero**, ἀλλὰ μήν.

ΜΙΤΣΑΡΑΚΟΣ

non modo (tantum, solum) -v. etiam-, οὐ μόνον- ἀλλὰ καί. non modo-, v. ne- quidem, οὐ μόνον- ἀλλ' οὐδέ.

vērum-tămen εἴτε verumtămen, σύνδ. ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ μέντοι, οὐ μὴν ἀλλά, ὅμως. 2) ἀλλὰ οὖν.

vērus, a, um, (rior, rissimus) ἀληθής, ἀληθινός. ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. ᾗ πλ. vera, τὰ ἀληθές, ἡ ἀλήθεια. amicus v., ὁ ὄντως φίλος. vera via, ἡ ὀρθὴ ὁδός. 2) ἀληθής, γνήσιος, δίκαιος. si verum est, εἰ ὀρθόν, δίκαιόν ἐστι. 3) ἀληθινός, φιλαλήθης, ἀψευδής.

vĕrūtum, i, οὐ. (veru) σαύνιον, εἶδος ἀκοντίου.

vĕrūtus, a, um, (veru), σαύνιον εἴτε ἀκόντιον φέρων.

vervex, ēcis, ὁ. τομίας (ἐκτετμημένος) κριός. 2) μτφ. κτηνώδης ἄνθρωπος, ἠλίθιος.

vēsānĭa, ae, θ. (vesanus) φρενοβλάβεια, παραφροσύνη, μανία.

vēsānus, a, um, παράφρων, φρενοβλαβής, μαινόμενος. 2) ἄγριος. 3) μανικός, ἐξαίσιος, δεινός.

Vescĭa, ae, θ. Οὐεσκία, πόλις τοῦ Λατίου. Ἐκ τούτου· -cīnus, a, um, ὡς οὐσ. -ni, ōrum, ὁ. πλ. οἱ κάτοικοι.

vescor, vesci, (συγγ. τῷ esco) ἀμεταβ. σιτοῦμαι, ἐσθίω, aliqua re, ἤ (ποιητ.) aliquid, σιτοῦμαί τι, προσφέρομαί τι (ἔδεσμα ἤ καὶ ποτόν), τρέφομαί τινι. 2) μτφ. ἀπολαύω τινός.

vescus, a, um, ἰσχνός, λεπτός.

Vesĕris, is, ὁ. ποταμὸς τῆς Κομπανίας.

Vesevus, ī̆ὸ. Vesuvius.

vēsīca, ae, θ. κύστις, (ἡ οὐροδόχος) κύστη. 2) φλύκταινα, οἴδημα.

vēsīcŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. vesica. κύστιγξ.

Vĕsontĭo, iōnis, ὁ. ἡ Οὐεσοντίων, πόλις τῆς Γαλλίας.

vespa, ae, θ. ὁ σφήξ.

vesper, ĕris ᾗ vespĕr, i, ὁ. ἑσπέρα, ἕσπερος. ad (sub) vesperum, πρὸς ἑσπέραν. vespere ᾗ vesperi, (ἐν καιρῷ) τῆς ἑσπέρας. primo vespere ἡ prima vesperi (ὑπον. horā), εὐθὺς ἀφ' ἑσπέρας, εὐθὺς ἑσπέρας γενομένης. 2) ἕσπερος, ἡ Ἀφροδίτη (εἷς τῶν Πλανητῶν). 3) ἑσπέρα, ἡ ἑσπερία γῆ, αἱ δυσμαί.

vespĕra, ae, θ. (σπαν. ἀντὶ τοῦ vesper) ἡ ἑσπέρα. ἐπιθετ. hora v., ἡ ἑσπερινὴ ὥρα.

vespĕrasco, rāvi, 3. ἑσπέραν γίγνεσθαι. vesperascente coelo (die), ἑσπέρας γιγνομένης.

vesperi ἴδ. vesper.

vespertīlĭo, iōnis, ὁ. (vespera) νυκτερίς.

vespertīnus, a, um, (vesper) ἑσπέριος, ἑσπερινός. 2) ἑσπέριος, ὀψιαῖος.

vespĕrūgo, ĭnis, θ. = vesper.

vespillo, ōnis, ὁ. (vesper) νεκροθάπτης (διὰ τοὺς νυκτὸς θαπτομένους). 2) Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

Vesta, ae, θ. ἡ Ἑστία, κατά τινα μῦθον = Γῆ, σύζυγος τοῦ Οὐρανοῦ. 2) συνήθ. θυγάτηρ τοῦ Σατούρνου καὶ τῆς Ῥέας, ἀδελφὴ τοῦ Διὸς καὶ ἄλλων, (θεὰ καὶ προπάτις τῆς ἑστίας). Ἐκ τούτου· (ποιητ.) ά) ἑστιατόν, τὸ ἐν Ῥώμῃ τῆς Ἑστίας ἱερόν. β') = τὸ πῦρ. Ἐκ τούτου. Vestalis, e, τῆς Ἑστίας. ά) κατ' ἐξοχήν· (virgo) Vestalis, θ. ἡ Ἑστιὰς παρθένος, Ἑστιάς, ἡ τῆς Ἑστίας ἱέρεια. β') (ποιητ.) Vestales oculi, οἱ τῶν Ἑστιάδων ὀφθαλμοί. v. sacra ἡ Vestalia, οὐ, πλ. ἡ τῆς Ἑστίας ἑορτή.

vester, vestra, vestrum, (vos) ὑμέτερος, ὑμῶν. odium vestrum, τὸ πρὸς ὑμᾶς μῖσος.

vestĭbŭlum, i, οὐ. (ve-stabulum πρόθυρα) ἡ μεταξὺ τῆς τε αὐλείου θύρας (fores) καὶ τῆς μεσαύλου (janua) αὐλή. 2) πρόδομος, πυλών, θυρών. 2) μτφ. τὰ πρόθυρα, ἡ πάρ(εἴσ)οδος.

vestīgĭum, ĭi, οὐ. ἴχνος, τύπος ποδός, σπίθος. video v. socci in

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΙΒΛΙΟ

pulvere, ὁρῶ ἴχνη ἐμβάδος ἐν τῇ κόνει. v. facere in forum, ἐπιβαίνειν τῆς ἀγορᾶς, πόδα εἰς τὴν ἀγορὰν τιθέναι. sequi (persequi) vestigia alicujus ἢ aliquem vestigiis, ἀκολουθεῖν τινι κατὰ πόδας, ἢ μτφ. μιμεῖσθαί τινα, ὡσαύτως ingredi vestigiis alicujus. 2) ἴχνος, πέλμα ποδός, ταρσός, ὀθεν (ποιητ.) ὁ ποῦς. 3) ἴχνος, σημεῖον, τεκμήριον. 4) ἵππου ὑπόδημα (πέταλον τῆς ὁπλῆς). 4) στιγμὴ χρόνου, καιρός. vestigio temporis ἢ e vestigio, ἐκ ποδός, παραυτίκα, παραχρῆμα.

Vestrīgo, āre, (vestigium) (αἰτ.) ἰχνεύω τινά ἤ τι. 2) ἀνιχνεύω, εὑρίσκω τινά.

vestīmentum, i, οὐ. (vestio) ἱματισμός, ἱμάτιον, ἐσθής. 2) κάλυμμα, στρωμνή.

Vestīni, ōrum, ἀ. πλ. Οὐηστῖνοι, ἔθνος τῆς Ἰταλίας. Ἐκ τούτου· **-tīnus**, a, um, τῶν Οὐηστίνων.

vestĭo, īvi ἢ ĭi, ītum, 4, (vestis) aliquem aliqua re, ἀμφιέννυμι, ἐνδύω τινά τι, περιβάλλω τινά τινι. bene vestītus, καλῶς ἐσθῆτα ἠμφιεσμένος, εὐσταλής, εὐείμων. 2) περιλαμβάνω, σκεπάζω, περικαλύπτω τί τινι. Ἐκ τούτου· (δια)κοσμῶ τι.

vestis, is, θ. ἐσθής, ἔνδυμα, ἱμάτιον. vestem mutare, τὸ ἱμάτιον μεταλαμβάνειν, πενθηρὰν ἐσθῆτα ἀμφιέννυσθαι. 2) σκέπασμα, κάλυμμα.

1. **vestītus**, a, um, (tior, tissimus) μ. π. τ. vestio.

2. **vestītus**, ūs, ἀ. (vestis) ἱματισμός, ἱμάτιον, ἀμφίεσμα. vestītum mutare = vestem mutare. 2) σκέπασμα, κάλυμμα.

1. **vestri**, γεν. πλ. τ. vos.

2. **vestri**, γεν. τ. vester.

1. **vestrum**, γεν. τ. vos.

2. **vestrum**, οὐ. τ. vester.

Vēsŭlus, i, ἀ. Βέσουλος, ὄρος τῆς Λιγυστικῆς.

Vēsŭvĭus, ĭi, (καὶ ποιητ. Vesevus) ἀ. Οὐεσούϊος, Βεσούβιος, ἡφαίστιον ὄρος τῆς Καμπανίας.

vĕtĕrānus, a, um, (vetus) παλαιός. veterani (ὑπον. milites) οἱ παλαιοὶ στρατιῶται, οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἐμπειρότεροι τῶν στρατιωτῶν.

vĕtĕrasco, vetĕrāvi, ĕre, (vetus) ἀμεταβ. παλαιοῦμαι.

vĕtĕrātor, ōris, ἀ, (vetus) ὁ ἐγγηράσας τινί, ἔμπειρός τινος. 2) ἐπίτριπτος, πανοῦργος, ἐν κακοῖς γηράσας.

vĕtĕrātōrĭe, ἐπίρ. (veteratorius) πανούργως.

vĕtĕrātōrĭus, a, um, (veterator) πανοῦργος, ἐπίτριπτος.

vetĕres, πλ. τ. vetus.

vĕtĕrīnārĭus, a, um, (veterinus) τῶν ὑποζυγίων. 2) οὐ. ἀ. ὁ κτηνίατρος, ἱππίατρος.

vĕtĕrīnus, a, um, (ἴσως ἀντὶ veheterinus, ἐκ τ. veho) (ἀρχ.) ὑποζύγιος.

vetĕris, γεν. τ. vetus.

vĕternōsus, a, um, (veternus) ληθαργικός. 2) ἄτονος, ἀσθενής.

veternus, i, ἀ. (vetus) λήθαργος, ληθαργία, κῶμα, 2) μτφ. ἀτονία, γαυνότης, χαλαρότης.

vĕtĭtus, a, um, μ. π. τ. vet. -tum, i, οὐ. τὸ ἀπόρρητον, οὐ θεμιτόν. 2) ἡ ἀπαγόρευσις κώλυσις.

vĕto, vetŭi, vetĭtum, 1, ἀπαγορεύω, κωλύω, οὐκ ἐῶ. 2) ἐπὶ τῶν δημάρχων καὶ πραιτώρων· ἐνίστασθαι, ἔνστασιν ποιεῖσθαι, ἐναντιοῦσθαι.

Vettŏnes, um, ἀ. πλ. Οὐέττονες, ἔθνος τῆς Λυσιτανίας.

vetŭi, πρκ. τ. veto.

vĕtŭlus, a, um, (ὑποκ. τ. vetus) ὑπό τι παλαιός, παλαιός. ὡς οὐσ. -us, ἀ. τὸ γερόντιον, -a, θ. τὸ γραΐδιον.

vĕtus, ĕris, (terrimus, ὡς συγκρ. τὸ vetustior ἐκ π. vetustus), παλαιός. homo v., παλαιός, πολυετὴς ἄνθρωπος· ὡς οὐσ. ἀ) veteres, um, ἀ. πλ. οἱ ἀρχαῖοι, οἱ πρὸ ἡ-

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
Ψηφιακή Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

μῶν, οἱ πρόγονοι, ἡ οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς. β') veteres, um, θ. πλ. (ὑπον. tabernae) τόπος ἢ στοὰ πῆς ἐν Ῥώμῃ ἀγορᾶς, ἔνθα τὰ παλαιὰ ἐργαστήρια.

vĕtustas, ātis, θ. (vetus) παλαιότης, πολυετία. 2) τὸ πολυχρόνιον, πολυχρονιότης. 3) ἀρχαιότης, οἱ ἀρχαῖοι εἴτε παλαιοὶ χρόνοι. 3) μτφ. ἡ παλαιὰ γνωριμία εἴτε φιλία.

vetustior, ĭŏr. vetus.

vĕtustus, a, um, (tior, tissimus) (vetus) παλαιός, πολυετής. 2) πολυχρόνιος. 3) ἀρχαῖος.

vexātĭo, iōnis, θ. (vexo) σεῖσις. 2) ἐνόχλησις, κόπωσις, ἐπηρεασμός.

vexātor, ōris, ἀ. (vexo) ὁ ἐπηρεάζων, κακῶν τινα ἤ τι.

vexi, πρκ. veho.

vexillārĭus, ĭi, ἀ. (vexillum) σημαιοφόρος. 2) vexillarii, πλ. ἐκαλοῦντο ἐν τοῖς τῶν αὐτοκρατόρων στρατεύμασιν οἱ διαστρατευσάμενοι μὲν οὔπω δὲ ἀποπεμφθέντες στρατιῶται, οἵτινες τῶν μὲν στρατιωτικῶν ἔργων ἀπηλλάσσοντο, τῶν δὲ μαχῶν μετεῖχον.

vexillum, i, οὐ. (veho) σημαία, κατ' ἐξοχὴν ἡ τῆς σπείρας. 2) ἡ σπεῖρα, ὁ λόχος. 3) τὸ τῆς μάχης σύμβολον, (ὅπερ ἦν χιτὼν κόκκινος ὑπὲρ τῆς στρατηγικῆς σκηνῆς διατεινόμενος). 4) τὸ τῶν διαστρατευσαμένων (vexellarii) σύνταγμα.

vexo, 1. (θαμ. τ. veho) aliquid, δια(σείω,τινάσσω)κλονῶ τι. 2) ἐπηρεάζω, λυμαίνομαι, κακῶ τινα ἤ τι, καθάπτομαί τινος, ἀνιῶ τινα.

vĭa, ae, θ. (eo, ire) ὁδός, ἀγυιά. aliqua viā ire, πορεύεσθαι ὁδόν τινα, ἰέναι πῃ. decedere alĭcui de via, (ὑπ)ἐξίστασθαί τινι τῆς ὁδοῦ. μτφ. ά) ὁδός, διέξοδος, πόρος. β') ὁδός, μέθοδος, τρόπος. 2) ὁδός, πορεία. viam facio, πορεύομαι.

vĭārĭus, a, um, (via) περὶ ὁδῶν.

vĭātĭcus, a, um, (via) τῆς ὁδοῦ εἴτε πορείας· ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. ά) τὸ ἐφόδιον, ὁδοιπόριον. β') ἡ τοῦ στρατιώτου περιουσία, τὸ ἐκ τῶν μισθῶν ἢ τῆς λείας ἀργύριον

vĭātor, ōris, ἀ. (via) ὁδοιπόρος, ὁδίτης. 2) κλητήρ, κατ' ἐξοχὴν ὁ τοῦ δημάρχου δημόσιος ὑπηρέτης.

vĭbex, ĭcis, θ. σμῶδις, μώλωψ.

Vibĭus, ĭi, ἀ. Οὐίβιος, Ῥωμ. ὄνομα.

Vibo, ōnis, θ. Οὐιβών, πόλις τῆς Βρεττίας, πρότερον Hippo, Ἵππων καλουμένη. Ἐκ τούτου· -nensis, e, ἱππωνιάτης.

vĭbro, 1. aliquid, κραδαίνω, πάλλω τι. vibratus flammis, στίλβων, ἀμαρύσσων ὑπὸ τῶν φλογῶν. 2) τινάσσω, βάλλω τι. 3) ἀμεταβ. πάλλεσθαι, σείεσθαι. β') mare v., ἡ θάλασσα ἀμαρύσσει, στίλβει.

Vibullĭus, a, um, ὀνομασία Ῥωμ. τινὸς οἰκογενείας.

vĭburnum, i, οὐ. ῥοδοδάφνη.

vīcānus, a, um, (vicus) χωρίτης, κωμήτης.

Vīca Pŏta, ἡ Vica et Pota, ae, θ. ἐπίκλησις τῆς θεᾶς Νίκης.

Vĭcārĭus, a, um, (vicis) ἀντ' ἄλλου τινος ὤν, ἀντί τινος τεταγμένος. ὡς οὐσ. ά) ὁ ἀντί τινος τεταγμένος, ἀντὶ ἄλλου τινὸς ποιῶν τι. β') ὁ τοῦ οἰκέτου οἰκέτης, ὁ τοῦ δούλου δοῦλος.

vīcātim, ἐπίρ. (vicus) κωμηδόν, κατὰ κώμας.

vice, vicem, ἴδ. vicis.

vīcēnārĭus, a, um, (viceni) ὁ ἐξ 20 συγκείμενος, ὁ 20 ἔγων.

vīcēni, ae, a, ἀνὰ (κατὰ) 20.

vīcēsĭmārĭus, a, um, (vicesimus) τῆς εἰκοστῆς.

vīcēsĭmus, a, um, (viginti) 20ός. ὡς οὐσ. -a, ae, θ. ἡ εἰκοστή, (τέλος τι, φόρος.)

Vīcētĭa, ae, θ. Οὐϊκετία, πόλις τῆς ἄνω Ἰταλίας.

vīci, πρκ. τ. vinco.

vĭcĭa, ae, θ. βικίον, εἶδος κυάμου.

vīcĭes, ἐπίρ. (viginti) 20άκις.

Vicilīnus, i, ἀ. ἐπίκλησις τοῦ Διός.

vĭcīnālis, e, (vicinus) (σπαν.) τῶν γειτόνων, τῆς γειτονίας.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

vīcīnĭa, ae, θ. (vicinus) γειτονία, γειτνίασις, τὸ πλησίον. (ποιητ.) οἱ γείτονες, αἱ πλησίον οἰκοῦντες. 2) τὸ παραπλήσιον, τὸ ὅμοιον, ἡ συγγένεια.

vīcīnĭtas, ātis, θ. (vicinus) = vicinia.

vīcīnus, a, um, (nior) (vicus) γείτων, γειτνιάζων, ὁ πλησίον, πλησιόχωρος, ὡς οὐσ. ὁ, ἡ γείτων. **vicinum**, οὐ. ἡ γειτονία. **in vicino**, πλησίον, ἐγγύς. 2) **v. alicui**, γείτων, παραπλήσιος, ἐγγύς τινι.

vĭcis, (γεν. τοῦ vix, ὀνόματος ἐλλειπτικοῦ. αἰτ. **vicem**, ἀφ. **vice**, ὀν. καὶ αἰτ. πλη. **vices**. δοτ. καὶ ἀφ. **vicibus**) θ. ἐναλλαγή, ἀμοιβή. **mutua vice**, ἀμοιβαδόν, ἐναλλάξ. **in vicem** ἢ **invicem** ἢ ἁπλῶς **vicem** ἢ **in vices**, ἐναλλάξ, ἀμοιβαίως. **per vices**, ἐναλλάξ, ἐνμέρει, κατὰ μέρος. **per vices annorum**, διὰ τῶν ἐτῶν ἐναλλάξ, διὰ τοῦ δευτέρου ἔτους, παρ' ἔτος. **vice sermonis**, ἀμοιβαίοις λόγοις. **vice versa**, ταναπαλιν, ἀντιστρόφως. **vicibus alternis**, ἀμοιβαδόν, ἐν(ἐπ)αλλάξ ἀνὰ (παρά, κατὰ) μέρος. 2) ἀμοιβή, μισθός, ἀντίποινα. **reddere**, (referre, exsolvere) **vices meritis**, ἀποτείνειν ἀμοιβὴν τῇ ἀξίᾳ, ἀμοιβὰς τῶν ἀξίων ἔργων ἀποδοῦναι. 3) ἀλλαγή, μεταβολή. **vices te manent**, ἡ εἱμαρμένη ἐπιμένει σε. 4) μέρος, τὸ ἑκάστου ἔργον εἴτε καθῆκον. **vice rei**, ἀντί τινος. **vice ἢ vicem alicujus**, ἐν μέρει τινός, ἀντί τινος. ἐγίοτε = δίκην τινός, τρόπον τινός, ὥσπερ τις. **Sardanapali vicem**, ὥσπερ ὁ Σαρδανάπαλος. **ad vicem alicujus**, δίκην τινός.

vĭcissim, ἐπίρ. (vicis) ἀμοιβαδόν, ἐν μέρει.

vĭcissĭtūdo, ĭnis, θ. (vicis) ἀμοιβή, ἐναλλαγή, 2) ἀλλαγή, μεταβολή.

victĭma, ae, θ. ἱερεῖον, σφάγιον, θῦμα.

victĭmārĭus, a, um, (victima) τοῦ ἱερείου, ὡς οὐσ. ἀ. ὁ τοῦ ἱεροθύτου ὑπηρέτης.

Victŏāli, ōrum, ἀ. πλ. Γοτθικὸν ἔθνος.

victor, ōris, ἀ. (vinco) νικητής, νικηφόρος. κυρ. ᾗ μτφ. ᾗ ὡς ἐπίθ. νικηφόρος, θριαμβευτικός. 2) **Victor**, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

victŏrĭa, ae, θ. (victor) νίκη. 2) ἡ θεά Νίκη.

victŏrĭātus, i, ἀ. (victoria) νόμισμα φέρων τὴν εἰκόνα τῆς θεᾶς Νίκης.

victŏrĭŏla, ae, θ. (ὑποκ. τοῦ victoria) Νίκης ἀγαλμάτιον.

victrix, īcis, θ. (vinco) νικήτρια. ὡς ἐπίθ. νικηφόρος.

victum, σουπ. τ. vinco ᾗ vivo.

victūrus, a, um, μ. μέλ. τ. vivo.

1. **victus**, a, um, μ. π. τ. vinco.

2. **victus**, ūs, ἀ. (vivo) βίος, τροφή, δίαιτα, τὰ πρὸς τὸν βίον, τὰ ἐπιτήδεια. 2) βίος, δίαιτα, τρόπος τοῦ διαιτᾶσθαι, τοῦ βιῶναι.

vĭcŭlus, i, ἀ. ὑποκ. τ. vicus.

vīcus, i, ἀ. (οἶκος) κώμη, ῥύμη, (μέρος τοῦ ἄστεος), 2) κώμη, χωρίον.

vĭdēlĭcet, ἐπίρ. (videre -licit) (ἀρχ.) δῆλον ὅτι, δηλονότι, δηλαδή.

vĭden' = videsne, (ποιητ.)

vĭdĕo, vīdi, vīsum, 2. (ἴδω) Α') ἐνεργ. 1) (αἰτ.) ὁρῶ, βλέπω, ἰδεῖν τινὰ ἢ τι. ᾗ ἁπλῶς **video**, ὁρῶ, βλέπω, (ὀξεῖαν τὴν ὄρασιν ἔχω). 2) (ποιητ.) αἰσθάνομαι, ἀκούω τι. 3) ὁρᾶν, (ἐπ)ἰδεῖν τι, **clarissimas victorias**, λαμπροτάτας νίκας. 4) **v. aliquem**, ἰδεῖν τινα, ἶέναι παρά τινα, ἀφικνεῖσθαι πρός τινα. 5) **v. aliquem**, (ἐφ)ὁρῶ πρός τινα. **me vide**, πίστευσον ἐμοί. 6) μτφ. α') **v. aliquid**, ἐνορᾶν, ἐνιδεῖν τι. 6') ὁρῶ, (ἐν)νοῶ, καταναοῶ, γιγνώσκω τι. **plus v.**, βέλτιον, ἄμεινον ὁρῶ, βέλτιον κρίνω, ὀρθότερον νοῶ. γ') ὁρῶ, θεωρῶ, σκοπῶ τι. **videamus illud**, ἐκεῖνο σκεψώμεθα, ἴδωμεν,

ΑΡΧΕΙΟ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

videndum est ne-, δεῖ ὁρᾶν μή-. δ') σκοπῶ, τείνω πρός τι, ὀρέγομαί τινος. ε) v. aliquid, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαί τινος, ζητῶ, εὑρίσκω τι. v. prandium alicui, παρασκευάζω τινὶ ἄριστον. Β') παθ. videor, visus sum, ēri. 1) (σπαν.) ὁρῶμαι, φαίνομαι. 2) συνήθ. δοκεῖν. aequum id mihi videtur, δίκαιον δοκεῖ μοι τοῦτο. videris (esse) doctus, σοφὸς (εἶναι) δοκεῖς. videor mihi satis dixisse, ἱκανὰ εἰρηκέναι δοκῶ. 3) κατ' ἐξοχὴν ἀπρόσ. videtur=δοκεῖ καλὸν εἶναι, ἀρέσκει. nunc mihi visum est scribere, καλόν μοι ἔδοξεν εἶναι γράψαι. si tibi videtur, εἴ σοι δοκεῖ, εἰ βούλει.

vĭdŭa, ae, θ. ἴδ. viduus.

vĭdŭĭtas, ātis, θ. (viduus) (ποιητ.) χηρεία, χήρευσις. 2) στέρησις.

vĭdŭo, 1. (viduus) (ποιητ.) aliquid aliqua re, χηρῶ, ἐρημῶ, στερῶ τί τινος. viduata, ae, θ. ἡ χηρεύουσα.

vĭdŭus, a, um, (συγγ. τῷ divido ἐκ duo) 1) (ποιητ.) (ab) aliqua re ἡ alicujus, ἔρημος, ἐστερημένος τινός. 2) χῆρος (ἀνδρὸς ἢ γυναικὸς ἔρημος). ὡς οὐσ. Α') -a, ae, θ. χήρα γυνή. Ἐκ τούτου·ά)=ἡ κεχωρισμένη τοῦ ἀνδρὸς γυνή. β') ἐπὶ παρθένου· ἄγαμος, ἀνανδρος, ἄζυγος. Β') -us, i, ἀ. ὁ χῆρος ἀνήρ. 3) ἐπὶ πραγμάτων. arbor vidua, (ποιητ.) ἔρημον δένδρον (=ᾧ ἄμπελος οὐ παραπεφύτευται). vidis vidua, ἡ ἔρημος ἄμπελος.

vĭĕtus, a, um, (ποιητ. ᾠ viĕtus) μεμαρασμένος.

vigeni=viceni.

vĭgĕo, vigŭi, vigēre, (vis) ἀμεταβ. 1) ἀκμάζω, θάλλω. aetas nobis viget, ἀκμάζομεν τὴν ἡλικίαν. μτφ. ά) vigeo animo ἡ animus (ingenium) viget, ἀκμάζω τῇ ψυχῇ. v. memoriā, μνημονικός εἰμι. Philo in Academia maxime viget, ὁ Φίλων ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τὰ μέγιστα δύναται.

vĭgesco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. vigeo) ἀμεταβ. ἀκμὴν λαμβάνω, ἀναθάλλω, ῥώννυμαι.

vīgēsĭmus=vicesimus.

vĭgil, ĭlis, (vigeo) ἐγρηγορώς, ἄγρυπνος. oculi vigiles, γρηγοροῦντες ὀφθαλμοί. ὡς οὐσ. οἱ νυκτοφύλακες.

vĭgĭlans, ntis (antior, antissimus) (μ. ἐν. τ. vigilo) ἐγρηγορώς, ἄγρυπνος, ἐπιμελής, σπουδαῖος.

vĭgĭlanter, (antius, antissime), ἐπίρ. (vigilans) ἐγρηγορότως, ἀγρύπνως. μτφ. ἐπιμελῶς.

vĭgĭlantĭa, ae, θ. (vigilans) ἐγρήγορσις, ἀγρυπνία. μτφ. ἡ ἐπιμέλεια.

vĭgĭlax, ācis (vigilo) (ποιητ.)=vigil.

vĭgĭlĭa, ae, θ. (vigil) συνήθ. κατὰ πλ. 1) ἐγρήγορσις, ἀγρυπνία, ἀϋπνία. 2) κατ' ἐξοχὴν νυκτοφυλάκισις, νυκτερινὴ φυλακή. vigilias agere, νυκτερινὰς φυλακὰς ποιεῖσθαι, νυκτοφυλακεῖν. 3) νυκτερινὴ φυλακὴ=ὁ νυκτοφύλαξ, οἱ νυκτοφύλακες. 4) ὁ χρόνος τῆς νυκτερινῆς φυλακῆς, ἡ φυλακὴ παρὰ μὲν Ῥωμ. τρίωρος, δηλ. τὸ τέταρτον τῆς νυκτὸς παρ' Ἕλλησι δὲ τὸ τρίτον αὐτῆς. de quarta vigilia profectus est, ἀπὸ τῆς ἑωθινῆς (τελευταίας) φυλακῆς ὡρμήθη. 5) μτφ. ἡ ἐπιμέλεια, φροντίς.

vĭgĭlo, 1. (vigil) ἀμεταβ. ἐγρήγορα, ἐγρηγορῶ, ἀγρυπνῶ. Ἐκ τούτου μεταβατ. (ποιητ.) v. noctem, ἀγρυπνῶ τὴν νύκτα. 2) μτφ. ἄγρυπνον εἶναι, ἐπιμελεῖσθαι, φροντίζειν. pro aliquo, ὑπέρ τινος. v. alicui rei, ἐπαγρυπνεῖν τινι. (ποιητ.) carmem vigilatum, ποίημα νυκτογραφηθέν.

vīginti, ἀριθμ. ἄκλ. 20.

vīgintĭvĭrātus, ūs, ἀ. (vigintiviri) ἡ τῶν 20 ἀνδρῶν τιμή.

vĭgintĭ-vĭri, ōrum, ἀ. πλ. οἱ 20 ἄνδρες (ἐπιμεληταί, ἐπιστάται, ἄρχοντες).

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

vĭgor, ōris, ἀ. (vigeo) ἀκμή, ἰσχύς, ἄνθος.
vigŭi, πρκ. τ. vigeo.
vīlis, e, (lior, lissimus) εὐτελής, εὔωνος, ὀλίγης τιμῆς. vili emere, ὀλίγου ὠνεῖσθαι. 2) μτφ. εὐτελής, φαῦλος. pericula vilia habere καταφρονεῖν τῶν κινδύνων.
vīlĭtas, ātis, θ. (vilis) εὐτέλεια, εὐωνία, ὀλίγη τιμή. 2) μτφ. εὐτέλεια, φαυλότης.
vīlĭter, (lius, lissime), ἐπίρ. (vilis) εὐτελῶς, εὐώνως. 2) εὐτελῶς, φαύλως.
villa, ae, θ. (ἴσως ἀντὶ vicula ἐκ τ. vicus), ἐπαυλις, ἐπαύλιον, αὐλή. κατ' ἐξοχήν. V. publica, δημόσιόν τι οἰκοδόμημα ἐν τῷ Ἀρείῳ πεδίῳ.
villĭco, āre, (villicus) ἀμεταθ. ἐπιτροπεύω (διοικῶ) ἔπαυλιν, ἀγροκόμος εἰμί.
villĭcus, a, um, (villa) τῆς ἐπαύλεως. ὡς οὐσ. -us, i, ἀ. ᾖ -a, ae, θ. ὁ ᾖ ἡ τῆς ἐπαύλεως ἐπίτροπος, ἀγροκόμος.
villōsus, a, um, (villus) λαχνώδης, λάσιος, τριχώδης.
villŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. villa.
villum, i, οὐ. ὑποκ. τ. vinum.
villus, i, ἀ. συγγεν. τ. vellus λάχνη, μαλλός, λάσιον τρίχωμα.
vīmen, ĭnis, οὐ. (vieo) λύγος, ῥίψ (πρὸς πλέξιμον), ὅθεν = πλέγμα, καλάθιον.
vīmentum, i, οὐ. (vieo) = vimen.
vīmĭnālis, e, (vimen) λύγους ἢ ῥίπα φέρων. Ἐκ τούτου· v. collis, ὁ Οὐιμινάλιος, εἷς τῶν 7 λόφων τῆς Ῥώμης.
vīmĭnĕus, a, um, (vimen) λύγινος, οἰσύϊνος.
vin' = visne, οὐ βούλομαι.
vīnācĕus, a, um, (vinum) ἐξ οἴνου. ὡς οὐσ. -us, i, ἀ. ᾖ -um, ĭi, οὐ. γίγαρτον (τῆς σταφυλῆς). 2) στέμφυλον.
vīnālis, e, (vinum) οἴνινος, τοῦ οἴνου. ὡς οὐσ. -lĭa, ium, οὐ. πλ. ἑορτή της κατὰ τὴν 22 Ἀπριλίου ᾖ 19 Αὐγούστου.
vīnārĭus, a, um, (vinum) οἰνηρός, τοῦ οἴνου. ὡς οὐσ. -ium, ĭi, οὐ. ἀγγεῖον οἰνηρόν, κρατήρ.
vincĭbĭlis, e, (vinco) νικηθῆναι δυνάμενος.
vincĭo, vinxi, vinctum, 4. (αἰτ.) δέω τινὰ ἤ τι. v. aliquem catenis, δέω τινὰ (ἐν) δεσμοῖς, δεσμεύω τινά. v. tempora floribus, διαδεῖσθαι (τοὺς κροτάφους) στεφάνῳ. 2) μτφ. ά) v. aliquem ᾖ animum alicujus donis, ἐνδεῖσθαί, ἀναρτᾶσθαί τινα δώροις. β') δεσμεύω, κατέχω τινά, aliquid lege ᾖ legibus, τί τοῖς νόμοις, ὑποτάσσω τι ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν νόμων. somno vinctus, ὕπνῳ κατεχόμενος. v. os alicujus, κατα(δέω)φαρμακεύω τὸ στόμα τινός. β') ἀχυρῶ, κρατύνω τι.
vinclum = vinculum.
vinco, vīci, victum, 3. 1) μεταθ. aliquem, νικῶ τινά, κρατῶ τινα, περιγίγνομαί τινος. Ἐκ τούτου· ά) v. causam ᾖ ἁπλῶς vinco, νικῶ δίκην, νικῶ ἐν δικαστηρίῳ, νικῶ. β') νικῶ τι, κρείττων τινὸς γίγνομαι. vincor a voluptate, ἡττῶμαι, κρατοῦμαι ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. montes ascensu vincere, ὑπερβάλλειν, ὑπεραίρειν τὰ ὄρη. γ') ὑπερβαίνω τινά, ὑπερέχω τινός. δ') (ποιητ.) v. fata vivendo, μακρότερον τοῦ εἱμαρμένου ζῆν. ε) πείθω, ἐπικλῶ τινα· χρ. victus precibus, ἐπικλασθεὶς ὑπὸ τῶν δεήσεων. 2) ἀμεταθ. νικῶ, περιγίγνομαι, proelio, acie, μάχῃ. v. judicio, νικῶ ἐν δικαστηρίῳ. (ποιητ.) v. Olympia, νικᾶν Ὀλύμπια (ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις ἀγῶσι). ea sententia vicit, ἡ γνώμη ἐκείνη ἐνίκησεν, (ἐπ)ἐκράτησε. Ἐκ τούτου· ά) vince eum bonum virum esse, ἀπόδειξον ὅτι ἀγαθὸς ἐκεῖνος ἀνήρ ἐστι. β') viceris! vincite! (νενικηκὼς ἂν εἴης, νικᾶτε) οὐκέτι μάχομαι, οὐκέτι ἐναντιοῦμαι.
vinctus, a, um, μ. π. τοῦ vincio.
vinculum, i, οὐ. (vincio) δεσμός,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἄμμα. v. pedum, ὑπόδημα. 2) δεσμός. vincula, τὰ δεσμά, ἡ ἄλυσις. 3) μτφ. ὀδεσμός. vincula propinquitatis, οἱ συγγενικοὶ δεσμοί.

Vindēlĭci, ōrum, ἀ. πλ. Οὐϊνδελικοί, ἔθνος Γερμανικόν.

vindēmĭa, ae, θ. (vinum-demo) τρύγητος, τρύγησις (κατ' ἐξοχὴν σταφυλῆς). 2) ἡ τῆς τρυγήσεως ὥρα. (ποιητ.) ὁ τρύγητος, αἱ σταφυλαί.

vindēmĭātor, ōris, ἀ. (vindemia) τρυγητής, τρυγητήρ.

vindēmĭŏla, ae, ὑποκ. τ. vindemia.

vindēmĭtor, ōris, ἀ. = vindemiator.

vindex, dĭcis, ἀ. καὶ θ. ὁ, ἡ τιμωρός, ἀρωγός, ὁ ἀμυντήρ, ἐλευθερωτής, σωτήρ. 2) ὁ καὶ ἡ τιμωρός, ὁ ποινήτωρ, ὁ ἐκδικητής.

vindĭcātĭo, iōnis, θ. (vindico) τιμωρία, ἄμυνα. 2) ἀντιποίησις.

vindĭcĭae, ārum, θ. πλ. (μόνον ἀρχ. καθ' ἑν.) (vindico) ἀντιποίησις, ἡ μέχρι δίκης ἀντιποίησις κτήματός τινος, κατ' ἐξοχὴν δὲ σώματος.

vindĭcis, γεν. τοῦ vindex.

vindĭco, 1. aliquem, ἀντιποιοῦμαί τινος μέχρι τῆς δίκης, κρατῶ τοῦ ἀμφισβητουμένου σώματος ἕως τῆς κρίσεως. v. aliquem in libertatem, ἀντιποιοῦμαί τινος ὡς ἐλευθέρου μέχρι δίκης. 2) ἀντιποιοῦμαί τινος, ἰδιοποιοῦμαι, οἰκειοῦμαί τινα ἤ τι. 3) ἀντιποιοῦμαί τινος, ἀμύνω τινί, ῥύομαι, ἐλευθερῶ τινα, φυλάττω, σώζω, ἀπαλλάττω τινὰ ἤτι. v. rempublicam in libertatem, ἐλευθερῶ τὴν πολιτείαν, ῥύομαι τὴν πόλιν ἐκ τῆς δουλείας. 4) v. aliquid, (ἐπ)ἐξέρχομαι, τιμωροῦμαί τι, λαμβάνω τιμωρίαν τινός. v. caedem patris, τιμωροῦμαι τὸν φόνον τοῦ πατρός. v. in aliquem, τιμωροῦμαί τινα, ποινὴν ἐπιβάλλω τινί.

vindicta, ae, θ. (vindico) ῥάβδος, ᾗ τῆς τοῦ ἐλευθερουμένου δούλου κεφαλῆς ἥπτετο ὁ πραίτωρ (ὡς σημεῖον τῆς ἀφέσεως). 2) ἄμυνα, ἀρωγή, ὑπερασπισμός. 3) τιμωρία, ἐκδίκησις, ποινή.

vīnĕa, ae, θ. (vinum) ἀμπελών. 2) ἡ ἄμπελος, τὸ κλῆμα. 3) ἄμπελος, γερροχελώνη, τὰ γέρρα (πολιορκητικὴ μηχανή).

vīnētum, i, οὐ. (vinum) οἰνόπεδον, ἀμπελών.

vīnĭtor, ōris, ἀ. (vinum) ἀμπελουργός.

vīnŭlentĭa, ae, θ. (vinolentus) οἰνοφλυγία, μέθη.

vīnŭlentus, a, um, (tior, tissimus) (vinum) οἰνόφλυξ, μέθυσος. 2) οἰνηρός, οἴνῳ μεμιγμένος.

vīnōsus, a, um, (sior, sissimus) (vinum) οἰνώδης, οἰνηρός. 2) φίλοινος, οἰνόφλυξ. 3) μέθυσος.

vīnum, i, οὐ. οἶνος. 2) οἶνος, οἰνοποσία, μέθη. in (ad, per) vinum, ἐν οἴνῳ, ἐν οἰνοποσίᾳ, παρ' οἶνον.

vinxi, πρκ. τ. vincio.

viŏla, ae, θ. ἴον. 2) ἰάνθινον χρῶμα, ἰανθίνη βαφή.

vĭŏlābĭlis, e, (violo) (ποιητ.) εὔθλαπτος.

vĭŏlācĕus, a, um, (viola) ἰάνθινος, ἰώδης.

vĭŏlārĭum, ĭi, οὐ. (viola) ἰωνιά, κῆπος ἴων.

vĭŏlātĭo, iōnis, θ. (violo) βιασμός, βεβήλωσις. v. fidei, παρασπόνδησις.

vĭŏlātor, ōris, ἀ. (violo) ὁ βεβηλῶν. 2) παραβάτης.

vĭŏlens, ntis, (vis) (ποιητ.) = violentus.

vĭŏlenter, (entius, entissime), ἐπίρ. (violens) βιαίως, βίᾳ, ὁρμητικῶς, ἀγρίως, σφοδρῶς, δεινῶς.

vĭŏlentĭa, ae, θ. (violens) τὸ βίαιον, βία, ὁρμή, ἀγριότης, δεινότης.

vĭŏlentus, a, um, (entior, entissimus) (vis) βίαιος, ἄγριος, ὠμός σφοδρός, δεινός.

vĭŏlo, 1. (vis) aliquem, βιάζομαί τινα, βίαιόν τι ποιῶ τινα, λυμαίνομαί τινα. v. urbem, πορθῶ ἐρημῶ πόλιν. 2) μιαίνω, βεβηλῶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

τι. v. amicitiam, παραβαίνειν τὴν φιλίαν.
vīpĕra, ae, θ. (ἀντὶ vivipara ἐκ τ. vivus-pario) ἔχιδνα.
vīpĕrĕus, a, um, (vipera) ἐχιδναῖος, τῆς ἐχίδνης. 2) (ποιητ.) ἐχίδνας φέρων, ἐχιδνόκομος. sorores vipereae, αἱ ὀφιοπλόκαμοι ἀδελφαὶ = Ἐριννύες. viperea anima, πνεῦμα φαρμακῶδες εἴτε θανατηφόρον.
vīpĕrīnus, a. um, (vipera) = vipereus 1.
vir, vĭri, ὁ. ἀνὴρ (ἄρρην ἄνθρωπος). 2) γαμέτης, σύζυγος. καὶ ἐπὶ κτηνῶν = ἀνήρ, ὀχευτής. 3) ἀνὴρ = ἀνδρικὴν ἡλικίαν ἔχων. 4) μτφ. ἀνὴρ = ἀνδρικός, ἀνδρεῖος. dolorem tulit ut vir, τὸν πόνον ἀνδρικῶς ἤνεγκε. 5) ἐν τῇ στρατιωτικῇ· ἀ) viri, συνήθ. = milites. ϐ') μετὰ τ. equi, σημ. τοὺς πεζοὺς στρατιώτας· ὅθεν equis viris = πάσῃ δυνάμει.
vĭrāgo, ĭnis, θ. (virgo) (ποιητ.) ἀνδρικὴ εἴτε ἀρρενωπὸς παρθένος, ἡ ἡρωΐς.
Virbĭus, ĭi, ὁ. ἐπίκλησις τοῦ ἱππολύτου καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.
vĭrectum = viretum.
vĭrens, ntis πράσινος, χλωρός. μτφ. ἀκμαῖος, ἀνθηρός.
vĭrĕo, virŭi, virēre, ἀμεταϐ. πράσινος, χλωρός εἰμι, πρασίζω. 2) μτφ. θάλλω, ἀκμάζω, ἀνθῶ.
vires, πλ. τ. vis.
vĭresco, ĕre, (ἐναρκτ. τ. vireo) (ἀνα)θάλλω, χλοάζω. κυρ. καὶ μτφ.
vĭrētum, i, οὐ. (vireo) (ποιητ.) λειμών. 2) μτφ. τὸ πράσιον εἴτε χλωρὸν χρῶμα.
virga, ae, θ. (vireo) ῥάϐδος, κλάδος, κλών (χλωρός). 2) κατ' ἐξοχὴν ῥάϐδος, ῥαπίς· κατὰ πλ. virgae, αἱ τῶν ῥαϐδούχων ῥάϐδοι, καὶ μτφ. ἡ ῥαϐδοῦχος ἀρχή. 3) ῥάϐδος, βακτηρία, π. χ. τοῦ Ἑρμοῦ, κατ' ἐξοχήν· δὲ ἡ μαγικὴ ῥάϐδος. 4) (ποιητ.) ταινία· ἀ) ἡ τῶν ῥαϐδωτῶν ἐσθήτων ῥάϐδος. ϐ') ἡ κατὰ τὸν οὐρανόν, ἡ ἰριώδης ῥάϐδος.
virgātus, a, um, (virga) ἐκ ῥάϐδων, ῥάϐδινος. 2) ῥαϐδωτός.
virgētum, i, οὐ. (virga) τόπος μοσχεύμασι κατάφυτος.
virgĕus, a, um, (virga) (ποιητ.) ῥάϐδινος, ἐκ ῥάϐδων.
virgiliae = vergiliae.
Virgĭlĭus, ĭi, ὁ. Βιργίλιος, Ῥωμ. οἰκογενειακὸν ὄνομα. περίφημός ἐστιν ὁ Publius, V. Maro, ποιητής, ἐπὶ Αὐγούστου, γεννηθεὶς τῷ 70 π. Χ. καὶ ἀποθανὼν τῷ 19 μ. Χ. Ἐκ τούτου· -liānus, a, um, τοῦ Βιργιλίου.
virgĭnālis, e, καὶ
virgĭnĕus, a, um, (ποιητ.) (virgo) παρθένειος, τῆς παρθένου.
virgĭnĭtas, ātis, θ. (virgo) παρθενία.
Virgĭnĭus, ĭi, ὁ. Οὐϊργίνιος, ὄνομα Ῥωμ. τινος οἰκογενείας.
vīrgo, ĭnis, θ. ἡ παρθένος. filia virgo ἡ ἄγαμος κόρη. 2) (ποιητ.) νεᾶνις, κόρη, γυνή, (ἄγαμος ἢ ὑπανδρευμένη). 3) Virgo, ἡ Παρθένος (ἄστρον). 4) Aqua Virgo ἡ ἁπλῶς Virgo, ὑδραγωγεῖόν τι ἐν Ῥώμῃ ψυχροτάτου ὕδατος ὑπὸ τοῦ M. Ἀγρίππα κατασκευασθέν, οὗ τὴν πηγὴν νεᾶνίς τις ἀνεκάλυψε (τὸ Παρθένιον ὕδωρ).
virgŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. virga.
virgultum, i, οὐ. (ἀντὶ virguletum, ἐκ τ. virgula) ἡ ῥώψ, ὁ θαμνών, οἱ θάμνοι.
virguncŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. virgo.
vĭrĭdārĭum, ĭi, οὐ. (viridis) παράδεισος, δενδρών, κῆπος.
vĭrĭdis, e, (vireo) χλωρός, πράσινος. ὡς οὐσ. -dia, ium, οὐ. πλ. πράσινα δένδρα ἢ τόποι, ἔτι δὲ καὶ κῆποι, τὰ φυτά, φυτεύματα. 2) μτφ. χλωρός, πρόσφατος, θαλερός, ἀκμαῖος.
vĭrĭdĭtas, ātis, θ. (viridis) χλωρότης, τὸ χλωρὸν εἴτε πράσινον χρῶμα. 2) μτφ. τὸ εὔχλωρον, τὸ ἀκμαῖον.
vĭrĭdo, āre, (viridis) ἀμεταϐ. χλωρίζω, πρασίζω.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

vĭrĭdor = virido.

vĭrĭlis, e, (vir) ἀρρενικός, ἀρσενικός, ἀνδρικός. 2) ἀνδρικός, τοῦ ἀνδρός. v. toga, ἴδ. toga. 3) μτφ. ἀνδρεῖος, ἀνδροπρεπής, ἀνδρώδης. v. pars ἡ portio, τὸ καθ' ἕκαστον μέρος, ἡ κατ' ἄνδρα μερίς. ᾧ μτφ. τὸ ἑκάστου μέρος, τὸ ἑκάστῳ προσῆκον ἔργον. pro virili parte, τὸ αὐτοῦ μέρος, (τὸ καθ' αὑτόν).

vĭrĭlĭtas, ātis, θ. (virilis) ἀνδρικὴ ἡλικία.

vĭrĭlĭter, (lĭus), ἐπίρ. (virilis) ἀνδρικῶς, κατὰ τρόπον ἀνδρός, μτφ. ἀνδρείως.

vĭrĭtim, ἐπίρ. (vir) κατ' ἄνδρα, καθ(ἕνα)ἕκαστον. 2) καθ'(ἓν)ἕκαστον, ἰδίᾳ, χωρὶς τῶν ἄλλων.

virĭum, γεν. πλ. τοῦ vis.

vĭrōsus, a, um, (virus) μυξώδης, λεμφώδης, σιαλώδης. 2) σαπρός, δυσώδης, βρωμώδης.

virtus, ūtis, θ. (vir) ἀνδρία, ἀρετή. συνήθ. v. bellandi ἡ v. militaris, ἡ πολεμικὴ (στρατιωτικὴ) ἀρετή. 2) ἡ ἀρετή, (ἡ ἀγαθή, χρηστή, τελεία φύσις ἢ διάθεσις ἀνθρώπου, ζώου καὶ ἄλλων πραγμάτων). 3) κατ' ἐξοχήν ἡ ἀρετή (ἡ ἠθικὴ εἴτε ψυχική).

2. Virtus, ūtis, θ. ἡ Ἀρετή, θεὰ παρὰ Ῥωμαίοις.

vīrus, i, οὐ. (συνήθ. κατ' ὀνομ. καὶ αἰτ.) μύξα, λάπη, σίαλον. Ἐκ τούτου· τὸ φάρμακον, δηλητήριον ποτόν. v. serpentis, ὁ ἰὸς τοῦ ὄφεως. μτφ. ἡ χολή, πικρία, πικρότης. 2)(ποιητ.) ἀ) ἐπὶ ὁσμῆς· σαπρότης, δυσωδία. β') ἐπὶ γεύσεως· ἡ σαπρότης. (π. χ. οἴνου, θαλάσσης κλ.)

1. vis, β'. πρόσ. τ. ἐν. τ. ὁριστ. τ. volo 2.

2. vīs, θ. (ἡ αἰτ. vim, ᾧ ἀφ. vi, πλ. vires, ium κλ. (ἴς) βία, δύναμις, ἰσχύς, κράτος, ῥώμη. (ἐπὶ ἐμψύχων καὶ ἀψύχων). pro viribus, εἰς (κατὰ) δύναμιν. omnibus viribus, ἀνὰ κράτος. κατ' ἐξοχήν ἡ βία, τὸ βίαιον (ἡ παράνομος τῆς δυνάμεως χρῆσις). vi ἡ per vim, διὰ βίας, βίᾳ, βιαίως. 2) φορά, ἀφθονία, πλῆθος v. lacrimorum, ἄφθονα δάκρυα. v. argenti, πλῆθος ἀργυρίου. v. magna pulveris, ἐξαίσιος κονιορτός. συνήθ. κατὰ πλ. vires, (στρατιωτικὴ) δύναμις. 3) μτφ. ἀ) ἡ δύναμις, δεινότης. orationis, τοῦ λόγου. β') δύναμις, οὐσία, φύσις, amicitiae, τῆς φιλίας. v. verbi, ἡ δύναμις, ἡ σημασία, ὁ νοῦς (ἡ ἔννοια) τοῦ ῥήματος.

viscātus, a, um, (viscum) ἰξῷ ἀλληλιμμένος. 2) μτφ. δελεάζων.

viscĕra, πλ. τ. viscus.

viscĕrātĭo, ōnis, θ. (viscus) ἡ τῶν σπλάγχνων καὶ τῶν κρεάτων τοῦ ἱερείου διανομὴ πρὸς τὸν λαόν, ἡ κρεωνομία.

viscum, i, οὐ. ἰξός, ἰξία. 2) ἰξός, ἡ ἐκ τῶν τῆς ἰξίας καρπῶν κόλλα. 3) μτφ. τὸ δέλεαρ, ὁ δελεασμός.

viscus, ĕris, οὐ. συνήθ. κατὰ πλ. viscera, um, τὸ σπλάγχνον, τὰ σπλάγχνα. (καρδία, τὰ ἔγκατα τοῦ σώματος)· κατ' ἐξοχήν· ἀ) καρδία, ἦπαρ, πνεύμων, κλ. β') ἡ σάρξ, τὸ κρέας. γ') = uterus, ὅθεν viscera = τέκνον, γόνος. 4) μτφ. τὰ ἔνδον πράγματός τινος, ὁ μυχός, τὰ μυχαίτατα, montis, τοῦ ὄρους.

vīsendus, a, um, (μ. π. τ. μέλ. τ. viso) ἀξιοθέατος.

vīsĭo, ōnis, θ. (video) ὄψις, ὅρασις. 2) ἡ θέα, τὸ ὁρᾶν. 3) ὅραμα, φάνταγμα, εἴδωλον. 4) φαντασία.

vīsĭto, 1. (θαμ. τ. viso), (αἰτ.) συχνὰ ὁρῶ τινα ἤ τι. 2) ὁρῶ τινα ἤ τι. 3) ἐπι(σκοπῶ)σκέπτομαί τινα ἤ τι.

vīso, visi, visum, 3. (θαμ. τ. video), (αἰτ.) θεῶμαι, θεωρῶ τινα ἤ τι. 2) ἐπι(σκοπῶ)σκέπτομαί τινα ἤ τι.

vīsum, i, οὐ. (π. visus 1.) φάντασμα, φάσμα, εἴδωλον. 2) φαντασία.

1. vīsus, a, um, μ. π. τ. video.

2. vīsus, ūs, ἀ. (video) ὄψις, ὅρασις. 2) τὸ ὁρώμενον, ὅραμα, εἴδωλον, φάντασμα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

vīta, ae, θ. (vivo) ζωή, τὸ ζῆν, ψυχή. **vitam ponere** = ἀποθνήσκειν. **vitam auferre alicui**, ἀφαιρεῖν τινα τὴν ζωήν. **vita sine corpore** = ἡ σκιὰ τοῦ ἀποθανόντος. 2) βίος, ὁ τοῦ βίου χρόνος, ὁ αἰών. **brevis v.**, βραχὺς βίος. 3) βίος, βιοτή, βίου διαγωγή, δίαιτα. **v. rustica**, ἡ ἐν ἀγρῷ δίαιτα, ὁ ἀγροικικὸς βίος. 4) ὁ βίος, τὰ περὶ τὸν βίον (βιογραφία). **vitam exponere**, γράφειν τὸν βίον. 5) **vita** ἡ **vita mea**! ὦ ψυχή! ὦ φιλτάτη!

vītābĭlis, e, (vito) (ποιητ.) φευκτός.

vītābundus, a, um, (vito) ἐκκλίνων, ἐκτρεπόμενος, φεύγων.

vītālis, e, (vita) ζωτικός, τῆς ζωῆς. 2) (ποιητ.) ζῶν, ἔμψυχος. 3) **vita v.**, ὁ βιωτὸς βίος (ἀληθής).

vītātĭo, iōnis, θ. (vito) ἔκκλισις, ἀποφυγή.

Vītellĭa, ae, θ. πόλις τῶν Αἰκούων ἐν Λατίῳ.

Vītellĭus, a, um, Οὐϊτέλλιος, τοῦ Οὐϊτελλίου, ὄνομα Ῥωμ. τινος οἰκογενείας. Ἐκ τούτου **-liānus**, a, um, τοῦ Οὐϊτελλίου **-ni**, **ōrum**, οἱ στρατιῶται, οἱ ὑπαδοὶ τοῦ Καίσαρος.

vītellus, i, ὰ. ὑποκ. τ. **vitulus**. 2) ὁ τοῦ ᾠοῦ κρόκος.

vītĕus, a, um, (vitis) (ποιητ.) ἀμπέλινος. 2) ἀμπελόφυτος. 3) ὀϊνος.

vīticŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. **vitis**.

vītĭgĭnĕus ἢ **vītĭgĕnus**, a, um, (vitis-gigno) (ποιητ.) ἀμπέλινος, ἐξ ἀμπέλου.

vītĭlīgo, ĭnis, θ. (vitium) ἀλφός, λεύκη.

vītĭlis, e, (veco) λόγινος, πλεκτός.

vītĭlĭtīgātor, ōris, (vitilitigo) συκοφάντης.

vītĭlĭtīgo, āre, (vitium-litigo) συκοφαντῶ.

vītĭo, 1. (vitium) **aliquid**, λυμαίνομαι, (δια)φθείρω τι. 2) μολύνω, μιαίνω τι. **v. aliquam**, (δια)φθείρω τινὰ (παρθένον).

vītĭōse, (sius), ἐπίρ. (vitiosus) κακῶς, φαύλως, πονηρῶς. 2) ψευδῶς, οὐκ ὀρθῶς, πλημμελῶς.

vītĭōsĭtas, ātis, θ. (vitiosus) κακία, φαυλότης, πονηρία.

vītĭōsus, a, um, (sior, sissimus), (vitium) ἡμαρτημένος, πλημμελής, φαῦλος, οὐκ ὀρθός. 2) πονηρός, κακός.

vītis, is, θ. ἄμπελος. 2) κλῆμα ἢ κλάδος ἀμπέλου, καὶ (ποιητ.) ἄλλων φυτῶν. 3) ἀμπελίνη ῥάβδος τοῦ ἑκατοντάρχου ἢ ταξιάρχου.

vītĭ-sător, ōris, ὰ. (ποιητ.) ἀμπελοφύτης, ἀμπελουργός.

vītium, ĭi, οὐ. πλημμέλημα, ἁμάρτημα, σφάλμα. 2) κακία, πονηρία, φαυλότης, ἁμαρτία. 3) βλάβη, ἔλλειψις. 4) κακία (τῆς ψυχῆς). **vitia et virtutes**, αἱ κακίαι καὶ αἱ ἀρεταί. 5) ἡ οὐκ ὀρθῶς γενομένη οἰωνοσκοπία. **vitio**, οὐκ ὀρθῶς τῆς οἰωνοσκοπίας γενομένης. **comitiorum vitium est fulmen**, ὁ κεραυνὸς διαλύει τὴν ἐκκλησίαν, (κώλυμα τῆς ἐκκλησίας ἐστίν).

vīto, 1. **aliquid**, ἐκκλίνω, ἐξίσταμαι (ἀπο)φεύγω τι. **vito ne-**, εὐλαβοῦμαι μή-, φεύγω ὅπως μή-.

vītrĕus, a, um, (vitrum) ὑάλινος, ἐξ ὑάλου. 2) μτφ. (ποιητ.) ἀ) ὑαλίζων, ὑαλοειδής, διαφανής, λαμπρός. β') ἀσέβειος, ἀσταθής.

vītrĭcus, i, ὰ. πατρυιός, πατρῳός.

vītrum, i, οὐ. ὕαλος, χυτὴ λίθος. 2) ἴσατις (βαφικὸν φυτόν).

vitta, ae, θ. (veco) ταινία, στέμμα, τὸ διάδημα· ἀ) σεμνῶν γυναικῶν. β') τῶν ἱερέων ἢ ἱερειῶν. 2) ταινία, στέμμα (ᾧ ἐκόσμουν τοὺς βωμούς, τὰς ἱκετηρίας. κτλ.) καὶ (ποιητ.) ἡ ἱκετηρία.

vittātus, a, um, (vitta) ταινίᾳ ἢ στέμματι κεκοσμημένος.

vītŭla, ae, θ. (vitulus) ἡ μόσχος, δάμαλις.

Vītŭlārĭa via, ae, θ. ὁδός τις ἐν Ἀρπίνῳ.

vītŭlīnus, a, um, (vitulus) μόσχειος· ὡς οὐσ. **-a**, ae, θ. (ὑπον. **caro**) ἡ **-a**, ōrum, οὐ. πλ. τὸ μόσχειον κρέας.

vītŭlus, i, ὰ. μόσχος, μοσχάριον. 2) πῶλος. 3) **v. (marinus)** ἡ φώκη.

Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

vĭtŭpĕrābĭlis, e, (vitupero) ψεκτός, μεμπτός, ἐπίψογος.

vĭtŭpĕrātĭo, ōnis, θ. (vitupero) ψόγος, (τὸ ψέγειν καὶ ψέγεσθαι).

vĭtŭpĕrātor, ōris, ἀ. (vitupero) ψέκτης.

vĭtŭpĕro, 1. (vitium) (αἴτ.) ψέγω τινὰ ἤ τι. παροιμ. v. coelum, βούλομαι πάντα κάλλιον εἰδέναι.

vīvārĭum, ii, οὐ. (vivus) τὸ ζωο-(θηριο)τροφεῖον, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ ἰχθυοτροφεῖον.

vīvax, ācis, (acior) (vivo) (ποιητ.) εὔζωος, μακρόβιος. 2) μακρο(πολυ)χρόνιος, μόνιμος. 3) ζωηρός, ἀξύς, σφοδρός.

vīvesco, vixi, ĕre, (vivo) (ποιητ.) ἀμεταβ. ζωὴν λαμβάνω, ἔμψυχος, γίγνομαι. 2) ῥώννυμαι, ἰσχὺν λαμβάνω.

vīvĭdus, a, um, (dior) (vivo) ζωός, ζῶν, ἔμψυχος. 2) ζωηρός, γοργός, ἀξύς, ἐνεργής, σφοδρός.

vīvĭradix, īcis, θ. (vivus-radix) αὐτόῤῥιζον εἴτε ὁλόῤῥιζον μόσχευμα, μόσχευμα ῥίζας ἔχον.

vīvo, vixi, victum, 3. ἀμεταβ. βιῶ, ζῶ, ζωὴν ἔχω, ἔμψυχός εἰμι. ita vivam, οὕτω ζήσην, οὕτως ἀναίμην. ne vivam, si-, μὴ ζήσην, ἀπολοίμην, εἰ-. Ἐκ τούτου ἀ) = ζῶ, εὖ ζῶ. (ποιητ.) vivite! (= valete), ζῆτε! χαίρετε! ἔῤῥωσθε! β') (ποιητ.) ζῶ, μένω, οὐκ ἀπόλλυμαι. 2) ζῶ, βιοτεύω, βιῶ, τρέφομαι, piscibus, ἀπὸ ἰχθύων. rapto, ἀπὸ ληστείας. v. cum aliquo, συζῶ, συμβιῶ τινι. ἀπροσ. vivitur, ζῇτις, ζῶμεν, ζῶσι.

vīvus, a, um, (vivo) ζωός, ζῶν, ἔμψυχος, ἔμπνους. vivo Attico, τοῦ Ἀττικοῦ ζῶντος. Ἐκ τούτου ἀ) ἐπὶ φυτῶν κ.τ.τ. ζῶν, θάλλων, ἀκμαῖος. β') ἐπὶ εἰκόνος· ὁἱανεὶ ζῶσα, ζῶντι ὁμοιοτάτη. γ') ἐπὶ πραγμάτων· ζῶν, ἔμβιος. viva aqua, τὸ ῥέον ὕδωρ. viva lucerna, ὁ καίων λύχνος. vivum saxum, ἡ αὐτοφυὴς πέτρα. 2) viva vox, ὁ διὰ στόματος λόγος, ἡ ἀπὸ γλώσσης διάλεξις. 3) ὡς οὐσ. -um, i, οὐ. ἀ) ἡ ζῶσα σάρξ, ἡ σάρξ. μτφ. aliquid ad vivum resecare, λίαν περίτινος ἀκριβολογεῖσθαι. β') τὸ κεφάλαιον, τὸ ἀρχαῖον ὀάνειον.

vix, ἐπίῤῥ. μόλις, μόγις. v. incedo, μόλις, χαλεπῶς βαδίζω. συνήθ. ἐπὶ χρόνου καὶ κατ' ἐξοχὴν μετὰ τ. quum· vix-quum, μόλις- ὅτε. vix dum ἡ vixdum, μόγις πως. vixdum, ἴδ. vix.

vixi, πρκ. τ. vivesco ἢ vivo.

vobis, δοτ. ἀφ. τ. vos.

vobiscum ἀντὶ cum vobis.

vŏcābŭlum, i, οὐ. (voco) φωνή, λέξις, ῥῆμα, ὄνομα. 2) ἐν τῇ γραμματικῇ· τὸ οὐσιαστικόν.

vŏcālis, e, (lior, lissimus) (vox) φωνήεις, (φωνὴν ἔχων, φωνὴν ἱείς). 2) εὔφωνος. 3) -is, is, θ. (ὑπον. litera) τὸ φωνῆεν.

Vocātes, um, ἀ. πλ. ἔθνος Ἀκυτανίας.

vŏcātĭo, ōnis, θ. (voco) κλῆσις.

vŏcātus, ūs, ἀ. (voco) κλῆσις, πρόσκλησις. 2) κλῆσις (εἰς δίκην κ.τ.τ.). 3) φωνή.

vŏcĭfĕror, 1. (vox-fero) κράζω, βοῶ. 2) ἠχῶ, φθέγγομαι.

vocis, γεν. τ. vox.

vŏcĭto, 1. (θαμ. τ. voco) (αἴτ.) καλῶ, λέγω, προσαγορεύω, ὀνομάζω τινὰ ἤτι. 2) (σπαν.) κράζω, βοῶ.

vŏco, 1. (vox) aliquem, καλῶ τινα, μεταπέμπομαί τινα. v. aliquem in jus (judicium), καλῶ τινα εἰς δίκην, προσκαλῶ τινα. μτφ. ἀ) καλῶ, προτρέπω (παρακινῶ) τινὰ ἐπί τι. β') ἄγω, ἐμβάλλω τινὰ εἴς τι. 2) καλῶ, ἐπικαλοῦμαί τινα, (πρὸς βοήθειαν ἢ πρὸς μαρτυρίαν = ἐπιμαρτύρομαί τινα). 3) καλῶ, προσαγορεύω, ὀνομάζω τινά. vocor Cajus, Γάϊος καλοῦμαι.

Vŏcōnĭus, a, um, Οὐοκώνιος, ὀνομασία Ῥωμ. τινος οἰκογενείας.

Vŏcontĭi, ōrum, ἀ. πλ. Οὐοκόντιοι, ἔθνος τῆς Ναρβωνίτιδος.

vŏcŭla, ae, θ. ὑποκ. τ. vox.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Vŏgĕsus = Vosegus.
vŏla, ae, θ. τὸ θέναρ, (τὸ κοίλωμα τῆς χειρὸς καὶ τοῦ ποδός).
Vŏlāterrae, ārum, θ. πλ. Οὐολατέρραι, πόλις τῆς Τυρρηνίας. Ἐκ τούτου· -rānus, a, um, Οὐολατερρανός. Vada Volaterrana, οὐ. πλ. Οὐάδα τῶν Οὐολατερρανῶν· ὡς οὐσ. -rāni, ōrum, ἀ. πλ οἱ κάτοικοι.
volam, μέλ. τ. volo 2.
vŏlātĭcus, a, um, (volo 1.) πτερωτός. 2) μτφ. κοῦφος, ἐλαφρός, ἄστατος.
vŏlātĭlis, e, (volo 1.) πτερωτός. (ποιητ.) ἡ ά) πτερόεις, ὠκύς, ταχύς. β') ἄστατος, κοῦφος, φθαρτός, ἐξίτηλος.
vŏlātus, ūs, ἀ. (volo 1.) πτῆμα, πτῆσις.
Volcae, ārum, θ. πλ. Οὐῶλκαι, ἔθνος τῆς Ναρβωνίτιδος, διῃρημένον εἰς V. Arecomici καὶ V. Tectosages.
Volcānĭus, a, um, ἀνομασία Ῥωμ. τινος οἰκογενείας.
vŏlēmus, a, um, (vola) μόνον μετὰ τοῦ pira· volema pira, εἶδος χειροπληθῶν ἀπίων.
vŏlens, ntis, (μ. ἐν τ. volo. 2) βουλόμενος, ἑκών. 2) εὔνους, πρόφρων.
volg-= vulg-,
vŏlĭto, 1. (θαμ. τ. volo 1.) ἀμεταβ. δια(περι)πέτομαι, (περι)ΐπταμαι. 2) μτφ. περιίπταμαι, περι(θέω)πλανῶμαι, πλανῶμαι, περιφέρομαι. 3) ΐπταμαι, ταχέως φέρομαι, τρέχω.
volu-= vulu-.
1. vŏlo, 1. ἀμεταβ. πέτομαι, ΐπταμαι. 2) μτφ. τρέχω, ταχέως φέρομαι, ἐπὶ χρόνου· ταχέως παρέρχεσθαι.
2. vŏlo (vis, vult), vŏlŭi, velle, βούλομαι, θέλω. v. aliquid facere, βούλομαι ποιεῖν τι. καὶ ἐλλειπτικῶς· v. in Galliam, βούλομαι, ἐν νῷ ἔχω εἰς Γαλλίαν ἀπελθεῖν. quis me vult? τίς ἐμοὶ εἰς λόγους ἐλθεῖν βούλεται; quid sibi vult (res)? τί τοτε βούλεται (τί σημαίνει); quid tibi vis? τί παθὼν ἢ τί μαθὼν (ποιεῖς ἢ λέγεις ταῦτα); v. (ut) mihi respondeas, βούλομαί σε ἀποκρίνασθαί μοι. sis = si vis· ᾧ πλ. sultis = si vultis, εἴ σοι ἀρέσκει, εἰ ὑμῖν ἀρέσκει, εἴ σοι βουλομένῳ ἐστίν. vultis evenire omnia fato, δοκεῖ ὑμῖν ὅτι ἅπαντα ἐκ τῆς εἱμαρμένης γίγνεται. bene, ἢ male alicui v., εὖνοῶ ἢ δυσνοῶ τινι. v. alicujus causa (ἐνίοτε προστίθεται καὶ τὸ omnia), εὔχεσθαί τινι πάντα τὰ ἀγαθά.
vŏlo, ōnis, ἀ. (volo 1.) ὁ ἐπ' ἐλευθερίᾳ στρατεύων δοῦλος.
Volsci, ōrum, ἀ. πλ. Οὐόλσκοι, λαὸς τοῦ Λατίου. in Volscos, εἰς τὴν χώραν τῶν Οὐολσκῶν. Ἐκ τούτου· Volscus, a, um, τῶν Οὐολσκῶν.
Volsĭnĭi, ōrum, ἀ. πλ. Οὐολσίνιοι, πόλις τῆς Τυρρηνίας. Ἐκ τούτου· -niensis, e, τῶν Οὐολσινίων. ὡς οὐσ. -ses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
volsus, a, um, μ. π. τ. vello.
Voltĭnĭus, a, um, Οὐολτίνιος. V. tribus, μία τῶν ἐν Ῥώμῃ φυλῶν, ἧς οἱ κάτοικοι. -nienses, ĭum.
Voltumna, ae, θ. θεά τις τῶν Τυρρηνῶν
Volturnus = Vulturnus.
voltus = vultus.
vŏlūbĭlis, e, (volvo) εὐκύλιστος, εὔστροφος. 2) κυλινδούμενος, περιστρεφόμενος. 3) μτφ. ἀ) εὐμετάβλητος, εὔτρεπτος. β') oratio v., ὁ εὔρους καὶ δεινὸς λόγος.
vŏlūbĭlĭtas, ātis, θ. (volubilis), κύλινδησις, περιστροφή. 2) (ποιητ.) ἡ στρογγυλότης. 3) μτφ. ἀ) ἐπὶ λόγου· εὐροια. β') εὐμεταβλησία.
vŏlūbĭlĭter, ἐπίρ. (volubilis) ἐπὶ λόγου· μετ' εὐροίας, εὐστρόφως.
vŏlŭcer, vŏlŭcris, vŏlŭcre (volo 1.) πτερωτός. ὡς οὐσ. -cris, is, θ. ᾧ ἀ. τὸ πτηνόν. 2) μτφ. ἀ) πτερόεις, ὠκύς, ταχύς, ταχέως φερόμενος. β') μεταβλητός, ἐξίτηλος, βραχύς.
vŏlūcra, ae, θ. ὁ ἰχθ. volucer.
vŏlūcris, is, θ. ἰδ. volucer.

vŏlūmen, ĭnis, οὐ. (volvo) 1) (ποιητ.) ἑλιγμός, κυλίνδησις, περιστροφή. 2) ἐνείλημα συγγραφῆς, ὅθεν = σύγγραμμα, βιβλίον. 3) βιβλίον εἴτε τόμος συγγράμματος. Volumnĭus, a, ὄνομα Ῥωμαϊκόν.

vŏluntārĭus, a, um, (voluntas) αὐτοθελής, αὐθαίρετος, ἑκούσιος. ὡς οὐσ. -ĭus, ĭi, ὁ ἐθελοντὴς (στρατιώτης). v. mors, αὐτοχειρία.

vŏluntas, ātis, θ. (volo 2.) βούλησις, θέλησις, βούλημα, θέλημα. (sua) voluntate, ἐθελοντί, αὐτομάτως, αὐθαιρέτως. de ἢ ex voluntate, κατὰ νοῦν, κατὰ θυμόν. ad voluntatem, πρὸς ἡδονήν, πρὸς χάριν. 2) τὸ φρόνημα, ἡ διάθεσις. Ἐκ τούτου = ἡ προθυμία, ἡ εὔνοια, erga ἢ in aliquem, πρός (εἰς) τινα. 3) ἐσχάτη θέλησις, διαθήκη.

vŏlŭpe ἢ **vŏlup**, ἐπίρ. (volo 2.) κατὰ θυμόν, ἡδέως. v. est mihi, ἡδομαι.

vŏluptārĭus, a, um, (voluptas) ἡδονικός, περὶ ἡδονῆς. disputatio v., ἡ περὶ τῆς ἡδονῆς συζήτησις ἢ ἡ ἡδονὴν παρέχουσα. 2) ἡδύς, τερπνός. 3) ἡδυπαθής. ὡς οὐσ. -ārĭi, ōrum, ὁ. πλ. οἱ τῆς Ἐπικουρείου σχολῆς φιλόσοφοι.

vŏluptas, ātis, θ. (volupe) ἡδονή. esse in voluptate, ἥδεσθαι, τέρπεσθαι. esse alicui voluptati, ἡδονήν τινι παρέχειν, θέλγειν τινά. voluptates, αἱ ἡδοναί, τὰ ἡδέα, κατ' ἐξοχὴν δὲ αἱ τέρψεις, τὰ θεάματα. (ποιητ.) mea v., ὦ γλυκυτάτη! 2) ἡδονή, ἐπιθυμία. 3) Voluptas, ἡ τῆς ἡδονῆς θεά.

Volusēnus, i, ὁ. Ῥωμ. ὄνομα.

vŏlūtābrum, i, οὐ. (voluto) (ποιητ.) κυλινδήθρα ὑῶν, βόρβορος.

vŏlūtābundus, a, um, (voluto) κυλινδούμενος.

vŏlūtātĭo, ōnis, θ. (voluto) κυλίνδησις, κύλισις. 2) μεφ. ἡ ἀσπασία, ταραχή, μεταβολή.

vŏlūto, 1. (θαμ. π. volvo) aliquid, κυλινδῶ, κυλίνδω τι. συνήθ. v. me ἢ volutor (ποιητ. καὶ ἡ μτχ. volutans = κυλινδούμενος), κυλινδοῦμαι, κυρ. καὶ μτφ. v. ad pedes alicujus, προσπίπτω τινί. 2) μτφ. ἀ) v. vocem, προφέρειν, ἐκφωνῶ. β') v. aliquid secum ἢ in (in)animo (cum animo suo ποιητ. ἢ sub pectore) ἐν ἑαυτῷ στρέφω, σκοπῶ, σκοπεῦμαί τι.

vŏlūtus, a, um, μ. π. τ. volvo.

volva, ae, (volvo) ἔλυτρα. 2) χόριον, ὑστέρα, μήτρα, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῆς ὑός.

volvo, volvi, volūtum, 3. (ἑλύω) aliquid, κυλίνδω, κυλινδῶ, ἑλίττω τι. v. pilas, συνελίττειν, πλάττειν σφαίρας. v. orbem, συνειλοῦμαι. (ποιητ.) flumen v. vertices, ὁ ποταμὸς ἑλίττει δίνας. v. hostes, κατα(βάλλω)ρρώνυμι τοὺς πολεμίους. 2) κατ' ἐξοχὴν παθ. volvi (σπαν. volvere se), κυλίνδεσθαι, κυλινδεῖσθαι. lacrimae volvuntur, δάκρυα προχεῖται. stellae volvuntur, οἱ ἀστέρες (περι)στρέφονται. volvor humi ad (ἢ ante) pedes alicujus = προσπίπτω τινί. volventibus annis, περιτελλομένων ἢ περιπλομένων ἐνιαυτῶν (ἐνῷ ἤρχοντο καὶ παρήρχοντο τὰ ἔτη). 3) μτφ. ἀ) v. librum, ἀνελίττειν, ἀναπτύσσειν, ἀναγιγνώσκειν βιβλίον. β') v. aliquid animo, = voluto, σημασ. 2. β'). γ') (ποιητ.) Parcae sic volvunt, ταῦτα κλώθουσιν αἱ Μοῖραι. δ') (ποιητ.) v. casus, ἐξαντλεῖν συμφοράς. ε') v. verba κτλ. προφέρειν, λέναι λόγον.

vŏmer ἢ **vŏmis**, ĕris, ὁ. Υ̓͂ννις.

vŏmĭca, ae, θ. (vomo) ἀπόστημα, ἕλκος. 2) μτφ. ἡ συμφορά.

vŏmis = vomer.

vŏmĭtĭo, ōnis, θ. (vomo) ἔμεσις, ἔμετός. 2) ἔμεσμα, ἐξέρασμα.

vŏmĭtus, ūs, ὁ. (vomo) = vomitio. 2) ὑβριστικῶς ὁ ἀηδὴς ἄνθρωπος, τὸ κάθαρμα.

vŏmo, vomŭi, vomĭtum, 3. 1) ἀμεταβ. ἐμῶ. 2) flumen vomit in mare, ὁ ποταμὸς ἐξερεύγεται,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν. 3) (ποιητ.) μεταφ. **v. aliquid**, (ἀπο)-βάλλω τι.

Vŏpiscus, i, ὁ. Ῥωμ. παρωνύμιον.

vŏrācĭtas, ātis, θ. (**vorax**) λαφυγμός, ἀδηφαγία, λαιμαργία, ἀπληστία.

vŏrāgĭnōsus, a, um, (**vorago**) βαραθρώδης, χαραδρώδης. 2) πολυδινής.

vŏrāgo, ĭnis, θ. (**voro**) βάραθρον, ἄβυσσος, χάσμα γῆς, δίνη ὕδατος. 2) μτφ. α') ὄλεθρος, φθορά, καταστροφή. β') ὁ λαφύκτης τῆς πατρῴας οὐσίας, ὁ κατασπαθῶν.

vŏrax, ācis, (**acior**), (**voro**) λαίμαργος, ἀδηφάγος.

vŏro, 1. (ἐκ τῆς ῥίζης BOP ὅθεν τὸ βορά). **aliquid**, βρογχίζω, καταπίνω, καταβιβρώσκω τι, κυρ. καὶ μτφ.

vors- = **vers-**.

vort- = **vert-**.

vos, (γεν. **vestri** ἢ **vestrum**, δοτ. καὶ ἀφ. **vobis**) ὑμεῖς.

Vosĕgus, i, ὁ. Οὐόγεσος, ὄρος Γαλλίας.

vos-met, ὑμεῖς γε.

voster = **vester**.

vōtīvus, a, um, (**votum**) (τῆς εὐχῆς, ἀναθηματικός, κατ' εὐχὴν γενόμενος. 2) εὐκτός, εὐκταῖος, ἐπιθυμητός.

vōtum, i, οὐ. (τ. μτγ. τ. **voveo**) εὐχὴ ἡ πρὸς τοὺς θεούς, εὐχωλή. 2) τὸ ἀνάθημα, ἡ θυσία. 3) ἡ εὐχή, ἡ ἐπιθυμία, ὁ πόθος. **in voto** ἢ **in votis est**, εὔχομαι ἢ εὐχόμεθα, εὐκτὸν εἶτε εὐκταῖόν ἐστι. **in votum venire**, εὐκταῖον εἶναι, γίγνεσθαι.

vōtus, a, um, μ. π. τοῦ

vŏvĕo, vōvi, **vōtum**, 2. **aliquid**, εὔχομαί τι. **v. Herculi decumam**, εὔχομαι δεκάτην τῷ Ἡρακλεῖ (τὴν δωδεκάτην δώσειν τῷ Ἡρ.) **vovi me uvam deo daturum esse**, ηὐξάμην τῷ θεῷ τὴν σταφυλὴν δώσειν. 2) εὔχομαί τι, εὔχομαι λαβεῖν ἢ γενέσθαι τι, ἐπιθυμῶ τινος. **v. aliquid alicui**, εὔχομαί τινί τι, εὔχομαι γενέσθαι τινί τι.

vox, vŏcis, θ. (ὄψ) φωνή. ἀνθρ. καὶ ζώων. **maximus voce**, μεγαλοφωνότατος. Ἐκ τούτου· καθόλου· φωνή, ἠχή, ἦχος, φθόγγος μουσικοῦ ὀργάνου, κτέ. **v. maris**, ὁ βρόμος, ὁ ψόφος, ἡ ἠχὴ τῆς θαλάσσης. 2) φωνή, λέξις, ῥῆμα, ῥῆσις, λόγος. **v. voluptatis**, ἡ λέξις ἡδονή. (ποιητ.) **his vocibus uti**, οὕτω λαλεῖν. **una voce**, ὁμοφώνως. 3) φωνή, γλῶσσα, λόγος. **voce latina loqui**, λατινιστὶ διαλέγεσθαι. 4) προσῳδία.

Vulcānus, i, ὁ. Ἥφαιστος, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, σύζυγος τῆς Ἀφροδίτης, θεὸς τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ἐξεργασίας τῶν μετάλλων, ὅθεν (ποιητ.) = τὸ πῦρ. Ἐκ τούτου· **-cānus**, a, um, Ἡφαίστειος, β') **-cālia**, ium, οὐ. πλ. τὰ Ἡφαίστεια, ἑορτὴ τοῦ Ἡφαίστου.

vulgāris, e, (**vulgus**) τῶν πολλῶν, δημώδης, κοινός, τῶν τυχόντων, ἔτι δὲ καὶ χυδαῖος, κοινός.

vulgātor, ōris, ὁ. (**vulgo** (ποιητ.) ὁ ἐκφέρων τι εἰς τοὺς πολλούς.

vulgātus, a, um, (**tior**, **tissimus**) δημώδης, κοινός, συνήθης, μ. π. τοῦ

1. vulgo ἢ **volgo**, 1. (**vulgus**) **aliquid**, δημοσιῶ, κοινῶ, εἰς τοὺς πολλοὺς ἐκφέρω τι, πᾶσι κοινὸν ποιῶ τι. **vulgatur rumor**, φήμη διαδίδοται. **librum v.**, ἐκδίδωμι, εἰς φῶς ἐκφέρω βιβλίον.

2. vulgo, ἐπίρ. (**vulgus**) ἐν τῷ κοινῷ, ἐν τῷ φανερῷ. 2) κοινῶς, χυδαϊστί.

vulgus, i, οὐ. (σπαν. ά.) ὄχλος, οἱ πολλοί, τὸ κοινόν. 2) κατ' ἐξοχήν· ὁ κοινὸς εἴτε δημώδης ὄχλος, οἱ χυδαῖοι ἄνθρωποι. 3) ὄχλος, πλῆθος. (ποιητ.) ἀγέλη ζώων.

vulnĕrātĭo, ōnis, θ. (**vulnero**) τρῶσις.

vulnĕro, 1. (**vulnus**) **aliquem**, τιτρώσκω, τραυματίζω τινά. 2) μτφ. λυμαίνομαι, λυπῶ τινα ἢ τι.

vulnĭfĭcus, a, um, (**vulnus-fa-**

cio) (ποιητ.) τραυματοποιός, τιτρώσκων.

vulnus, ĕris, οὐ. τραῦμα, πληγή. v. inferre ἡ infligere, τραῦμα ἐμβάλλειν. v. accipere, πληγὴν λαμβάνειν, τιτρώσκεσθαι. confectus vulneribus = καιρίως τετρωμένος. 2) μτφ. ά) τομή, κοπή, π. χ. δένδρου. 6') = τὸ τιτρῶσκον ὅπλον. vulnera dirigere εὐθύνω, βάλλω τὸ τριτρῶσκον βέλος. γ') βλάβη, συμφορά, ἡ λώβη, ἀνία, λύπη.

vulpēcŭla, ae, θ. ὑποκ. τοῦ

vulpes, is, θ. ἀλώπηξ. 2) μτφ. ἀλώπηξ, τὸ δόλιον, τὸ πανοῦργον.

vulpīnus, a, um, (vulpes) ἀλωπέκειος, τῆς ἀλώπεκος.

vulsi, πρκ. τ. vello.

Vulsin- = Volsin-,

Vulso, ōnis, ὰ. Ῥωμ. ὄνομα.

vulsus, a, um, μ. π. τοῦ vello.

vult, **vultis**, τύποι τ. volo 2.

vultĭcŭlus, i, ὰ. (ὑποκ. τ. vultus) σεμνὸν προσώπιον.

vultŭōsus, a, um, (vultus) (ἐπὶ ῥήτορος) μορφάζων, ἀμέτρως τοῖς μορφασμοῖς χρώμενος.

1. vultur, ŭris, ὰ. γύψ. (πτ.) μτφ. ὁ ἅπληστος ἄνθρωπος, ἁρπαλέος.

2. Vultur, ŭris, ὰ. ὄρος τῆς Ἀπουλίας, ἐντεῦθεν ὠνομάσθη καὶ ὁ Vulturnus ventus.

vultŭrĭus, ii, ὰ. = vultur.

Vulturnum, i, οὐ. Οὐόλτουρνον, πόλις τῆς Καμπανίας πλησίον τοῦ ποταμοῦ Οὐολτούρνου.

1. Vulturnus, i, ὰ. Οὐολτοῦρνος, ποταμὸς τῆς Καμπανίας.

2. Vulturnus, i, ὰ. (ventus) ὁ Εὐρόνοτος.

vultus ἢ **voltus**, ūs, ὰ. σχῆμα, προσώπου, πρόσωπον, βλέμμα. Σύγκακις τὸ σεμνόν, σκυθρωπόν, ἄτριον βλέμμα. 2) τὸ πρόσωπον, καὶ ἐνίοτε εἶδος, ὄψις, μορφή. 3) πρόσωπον εἰκόνος.

vulva, ae, θ. = volva.

X.

X ὡς ἀριθμ. σημεῖον = decem, decimus. ἐπὶ νομισμάτων δηλοῖ τὸ ἀργαῖον δηνάριον δέκα ἀσσάρια περιέχον. XCCC = denariis quadringentis.

Xanthippus, i, ὰ. Ξάνθιππος, 1) πατὴρ τοῦ Περικλέους. 2) στρατηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τὸν πρῶτον ἐπὶ Καρχηδονίους πόλεμον.

Xanthus ἡ **-os**, i, ὰ. Ξάνθος. 1) = Scamander. 2) ποταμὸς τῆς Λυκίας. 3) ποτάμιον τῆς Ἠπείρου.

Xenippa, ōrum, οὐ. πλ. χώρα τις τῆς Σογδιανῆς.

xĕnĭum, ii, οὐ. ξένιον.

Xĕno, ōnis, ὰ. Ξένων, Ἐπικούρειος φιλόσοφος ἐξ Ἀθηνῶν.

Xĕnŏcrates, is, ὰ. Ξενοκράτης, φιλόσοφος ἐκ Χαλκηδόνος, μαθητὴς τοῦ Πλάτωνος.

Xĕnŏphănes, is, ὰ. Ξενοφάνης, φιλόσοφος ἐκ Κολοφῶνος, ἱδρυτὴς τῆς Ἐλεατικῆς σχολῆς.

Xĕnŏphon, ontis, ὰ. Ξενοφῶν, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐκ τούτου. -ntēus ἡ -ĭus, a, um, Ξενοφόντειος.

Xerxes, is, ὁ ἰ, ὰ. Ξέρξης, βασιλεὺς τῶν Περσῶν, υἱὸς τοῦ Δαρείου Ὑστάσπου καὶ τῆς Ἀτόσσης.

xĭphĭas, ae, ὰ. ξιφίας (ἰχθ.).

Xўnĭae, ārum, θ. πλ. πόλις τῆς Θεσσαλίας.

xystus, i, ὰ. ᾗ **-um**, i, οὐ. ξυστός, περι(παρα)δρομίς, ὑπαίθριος παρὰ στοὰν περίπατος. 2) (παρὰ τοῖς Ἕλλησι) ξυστός, κατάστεγος δρόμος, ἔνθα οἱ ἀθληταὶ ἐν καιρῷ χειμῶνος ἐγυμνάζοντο.

Y.

Y, γ, στοιχεῖον, ὅπερ εὕρηται ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐκτῆς Ἑλληνικῆς λέξεων.

Z.

Zăcynthus ἡ -os, i, θ. Ζάκυνθος, νῆσος τοῦ Ἰονίου πελάγους. Ἐκ τούτου· -thĭus, a, um, Ζακύνθιος.

Zăleucus, i, ἀ. Ζάλευκος, νομοθέτης τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Λοκρῶν περὶ τὸ 650 π. Χ.

Zăma, ae, θ. Ζάμα, πόλις τῆς Νομαδικῆς. Ἐκ τούτου· -mensis, e, Ζαμαῖος. ℨ -ses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

Zanclē, ēs, θ. Ζάγκλη, ἀρχαῖον ὄνομα τῆς ἐν Σικελίᾳ Μεσσήνης. Ἐκ τούτου· ά) -laeus, a, um, Ζαγκλαϊκός. β') -lēius, a, um, = Zanclaeus.

Zēla, ae, θ. πόλις τοῦ Πόντου.

Zēno ἡ -on, ōnis, ἀ. Ζήνων, Ἕλλην φιλόσοφος ἐκ τοῦ ἐν Κύπρῳ Κιτίου περὶ τὸ 320 π. Χ. ἱδρυτὴς τῆς Στωϊκῆς Σχολῆς. 2) Ἕλλην φιλόσοφος ἐκ τῆς Ἐλεατικῆς Σχολῆς. 3) Ἕλλην φιλόσοφος ἐκ τῆς Σχολῆς τοῦ Ἐπικούρου, διδάσκαλος τοῦ Κικέρωνος.

Zĕphўrĭum, ĭi, Ζεφύριον, φρούριον τῆς Κιλικίας.

Zĕphўrus, i, ἀ. Ζέφυρος, ὁ δυτικὸς ἄνεμος = Favonius. καὶ (ποιητ.) καθόλου· ἄνεμος.

Zērynthus, i, θ. Ζήρυνθος, πόλις τῆς Θράκης. Ἐκ τούτου· -thĭus, a, um, Ζηρύνθιος.

Zeta ἡ -tta, ae, θ. πόλις τοῦ ἐν Ἀφρικῇ Βυζακίου.

Zētes, ae, ἀ. Ζήτης, ἀδελφὸς τοῦ Καλαΐδου, υἱὸς τοῦ Βορέου.

Zēthus, i, ἀ. Ζῆθος, υἱὸς τοῦ Διός, ἀδελφὸς τοῦ Ἀμφίονος.

Zeuxis, ĭdis, ἀ. Ζεῦξις, Ἕλλην ζωγράφος ἐξ Ἡρακλείας.

zingĭber, ĕris, (ℨ zingiberi) οὐ. ἄκλ. ἡ ζιγγίβερις, (βοτ.)

Zĭdĕris ἡ **Zĭdĕtis**, ἀ. ποταμὸς τῆς Παρθίας.

Zōïlus, i, ἀ. Ζωΐλος, γραμματικός τις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λίαν αὐστηρός, ὅστις μάλιστα λίαν αὐστηρῶς καὶ τὰ Ὁμηρικὰ ἔπη ἔκρινε.

zōna, ae, θ. ζώνη, κατ' ἐξοχήν· ά) τῶν γυναικῶν. β') τῶν ἀνδρῶν, μάλιστα ἵνα ἐν αὐτῇ τὸ ἀργύριον φέρωσι, ὅθεν = τὸ βαλάντιον. 2) ἡ ζώνη τῆς γῆς.

zōnārĭus, a, um, (zona) τῆς ζώνης. sector z., βαλαντιοτόμος. ὡς οὐσ. -us, i, ἀ. ὁ ζωνηπλόκος.

Zōpўrus, i, ἀ. Ζώπυρος, φυσιογνώμων τις ἐπὶ Σωκράτους. 2) εὐγενὴς τις Πέρσης.

Zōster, ēris, ἀ. Ζωστήρ, ἀκρωτήριον, πόλις καὶ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

ἐν ἄρθρῳ Abas στίχῳ 2 ἀντὶ Abandĭades γραφε Abantĭades·
» » » » 3 ἀντὶ Abandēus καὶ Abandĭus γράφε Abantēus καὶ Abantĭus.
» » abdicatĭo μετὰ τὸ abdico γρ. 1.
» » abdo ἀντὶ abdo γρ. ab-do
» » abduco στίχ. 4 σβέσον· 3) χωρίζω καὶ γράψον· τινά τινος.
» » abeo μετὰ τὸν ἀριθμὸν 4. γρ. ἀμετδ.
» » aberro μετὰ τὸν ἀριθμὸν 1. γρ. ἀμετδ.
» » » στίχ. 4 μετὰ τὸ ἀπαλλάττομαι πρόσθες· πως
» » abjicio μετὰ τὸ abjĭcĭo πρόσθες· (καὶ abĭcĭo)
» » abjudico στίχῳ 3 ἀντὶ mea γρ. me a
» » abligurio ἀντὶ (καὶ -urreo) γρ. (καὶ -urrĭo)
» » abloco ἀντὶ ablŏco γρ. ab-lŏco
» » abludo μετὰ τὸν ἀριθμὸν 3. πράσθες· ἀμετδ.
» » abnocto ἀντὶ āre, γρ. 1.
» » » μετὰ τὸ (ab-nox) πρόσθες· ἀμετδ.
» » aboleo τὸ ἀναιρῶ τι ἀνάγνωθι πρὸ τοῦ memoriam
» » abolesco ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ 2 γρ. ĕre
» » » μετὰ τὸ aboleo) πρόσθες· ἀμεταδ.
» » abominor ἀντὶ μυσαάτομαι γρ. μυσάττομαι.
» » aborior μετὰ τὸν ἀριθμὸν 4. πρόσθες· ἀμετδ.
» » abripio μετὰ τὸν ἀριθμὸν 3. πρόσθες (rapio)
» » abrogatio ἀντὶ abrŏgātĭo γρ. abrŏgātĭo
» » abrŏgo, μετὰ τὸ παύω πρόσθες· τινά τινος
» » abrupte ἀντὶ abrumpo γρ. abruptus
» » abscedo μετὰ τὸν ἀριθμὸν 3. πρόσθες· ἀμετδ.
» » » ἐν στίχῳ 3 ἀντὶ εἷς γρ. εἰς
» » abscindo ἀντὶ abs-cindo γρ. ab-scindo.
ἐν σελ. 4 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρον abscise πρόσθες τὸ ἄρθρον· abscissĭo, iōnis, θ. (abscindo) ἡ ἀποσιώπησις, ἡ τοῦ λόγου παρεμβολή.
ἐν ἄρθρῳ absconditus, μετὰ τὸ ἀπόκρυφος γρ. 2)
» » absentia ἀντὶ (absum) γρ. (absens)
» » absilio μετὰ τὸ (salio) πρόσθες· ἀμετδ.
» » absisto μετὰ τὸν ἀριθμὸν 3. πρόσθες· ἀμετδ.
» » absolute, μετὰ τὸ ἐντελῶς γρ. 2)
ἐν σελ. 4 στήλ. 1 μετὰ τὸ ἄρθρον absolutio πρόσθες τὸ ἄρθρον· absŏlūtōrĭus, a, um, (absolvo) ἀπολυτικός, ἀπαλλακτικός.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ absque τὸ ἐν τῷ στίχῳ 4 ἐκτὸς θὲς μετὰ τὸ ἐν τῷ στίχῳ 2 χωρίς,
» » absto, πρὸ τοῦ ἀπέχω πρόσθες· ἀμετδ.
» » absum ἀντὶ a. a (ex) γρ. a. ab (ex)
» » absurde πρὸ τοῦ δυσήχως γρ. (absurdus)
» » absurdus πρὸ τοῦ δύσηχος γρ. (dior, dissimus)
» » » σβέσον τὴν λέξιν homo
» » abundo πρὸ τοῦ ὑπερεχχέομαι πρόσθες· ἀμετδ.
ἐν σελ. 5 στήλ. 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. abundo πρόσθες· πὸ ἄρθρον· ăbundus, a, um, (abundo) ἄφθονος.
ἐν ἄρθρῳ Abydus ἀντὶ Abў̆dus γρ. Abȳdus
» » Academia μετὰ τὸ Academĭa πρόσθες· καὶ-mĭa,
» » Academicus ἀντὶ ăcădēmĭcus γρ. Ăcădēmĭcus
» » » » μετὰ τὸ φιλόσοφοι. πρόσθες· καὶ-mĭca, ōrum, οὐ. πλ. σύγγραμμά τι τοῦ Κικέρωνος.
ἐν σελ. 5 στήλ. 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. Academicus, πρόσθες τὸ ἄρθρον· ăcanthĭnus, a, um, (acanthus) ἀκάνθινος.
ἐν σελ. 5 στήλ. 2 τὸ ἄρθρ. acanthillis ἀνάγνωθι πρὸ τοῦ ἄρθρ. acanthis.
» » » » ἀντὶ acanthillis γρ. acanthyllis.
» » » μετὰ τὸ ἄρθρ. Acca Larentia, πρόσθες τὸ ἄρθρον· accanto, 1. (ad-canto) προσᾴδω.
ἐν ἄρθρῳ accedo πρὸ τοῦ ad ἢ in, γρ. ἀμετδ.
» » accendo ἀντὶ cando) γρ. candeo)
» » » ἀντὶ (αἰτ.) γρ. aliquid,
» » accepto ἀντὶ δέχομαι γρ. παραδέχομαι
» » acceptor, πρὸ τοῦ ὁ ἀποδεχόμενος γρ. (accipio)
ἐν σελ. 6 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. accessio πρόσθες τὸ ἄρθρον· 1. accessus, a, um, μ. π. τ accedo.
» » » » ἀντὶ accessus, γρ. 2. accessus,
ἐν ἄρθρῳ 2. accessus σβέσον τὸ ἐν τῷ στίχῳ 2 (negare)
» » 1. accido ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ προτελευταίῳ στιχ. ἀ. γρ. οὐ.
» » accolo πρὸ τοῦ (αἰτ. ἢ δοτ.) πρόσθες· ἀμετδ.
» » accresco πρὸ τοῦ (ἐπ)αὐξάνομαι, γρ. ἀμετδ.
ἐν ἄρθρω accretio ἀντὶ accretio γρ. accrētio
» » accubo πρὸ τοῦ (δοτ.) γρ. ἀμετδ.
» » accumbo ἀντὶ (ad-cubo) γρ. (ad-cubo) ἀμεταδ.
» » accumulate πρὸ τοῦ (ἐπίρ.) πρόσθες· (tissime)
» » » ἀντὶ (accumulo) γρ. (accumulatus)
» » » μετὰ τὸ σωρηδόν. πρόσθες· μτφ. ἀφθόνως·
» » accurro πρὸ τοῦ προστρέχω πρόσθες· ἀμετδ.
» » accusatore ἀντὶ accūsātŏre γρ. accūsātōrĭe
» » aceo σβέσον τὴν κατάληξιν ŭi,
» » » ἀντὶ ὀξύζω γρ. ἀμεταδ. ὀξίζω.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ 2. acer ἀντὶ ăcer γρ. ācer.
» » » πρὸ τοῦ δριμὺς πρόσθες· (crior, cerrimus)
» » acerbo ἀντὶ (αἴτ.) γρ. aliquid,
» » Acerrae μετὰ τὸ Καμπανίας. πρόσθες· Ἐκ τούτου· -rāni, ōrum, ὁ. πλ. οἱ κάτοικοι.
» » acervatim ἀντὶ ăcervatim, γρ. ācervātim.
» » acesco ἀντὶ ὀξόζω, γρ. ἀμετβ. ὀξίζω
» » Achaei ἀντὶ ōrum a. γρ. ōrum, ὁ.
» » Achaeus ἐν τῷ τέλει πρόσθες· Achivi=Achaei, μάλιστα περὶ τῶν Ὁμηρικῶν Ἑλλήνων λεγόμενον.
» » Achelous ἀντὶ Ἀχελῶος γρ. Ἀχελῷος.
» » Achilles στίχ. 4 ἀντὶ Achilleus, γρ. Achillēus.
» » » πρὸ τοῦ Achilleus πρόσθες· Achillēis, ĭdis, θ. Ἀχιλληΐς, ἡρωϊκόν τι ποίημα τοῦ Στατίου.
ἐν σελ 8. στήλ. 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. acinaces πρόσθες τὸ ἄρθρ. ăcĭnācrius, a, um, (acinus) τῶν σταφυλῶν.
ἐν ἄρθρῳ acipenser ἀντὶ ēris γρ. ĕris.
» » Acis ἀντὶ Ăcis, ĭdis γρ. Ācis, ĭdis
» » aconitum ἀντὶ ăcŏnītum, γρ. ăcŏnītum
» » acquiesco πρὸ τοῦ ἀναπαύομαι πρόσθες· ἀμετβ.
» » » ἀντὶ ἐπὶ ὕπνου γρ. καὶ ἐπὶ ὕπνου
» » acriculus μετὰ τὸ acer πρόσθες τὸν ἀριθμ. 2.
» » acrimonia ἀντὶ ācrĭmōnĭa γρ. ācrĭmōnĭa
» » » μετὰ τὸ acer πρόσθες τὸν ἀριθμ. 2.
» » Acrisius ἀντὶ Acrĭsiēniădes γρ. Acrĭsiōniădes
» » » ἀντὶ Ἀκρισιογιάδης γρ. Ἀκρισιωνιάδης
» » acriter μετὰ τὸ acer πρόσθες τὸν ἀριθμ. 2.
» » acritudo μετὰ τὸ acer γρ. 2.
» » Acte στίχ. 3 ἀντὶ (Ἀττικὸς) γρ. (Ἀττικός). καὶ Actaei, ōrum, ὁ. πλ. οἱ Ἀττικοί.
» » actito ἀντὶ dragoedias γρ. tragoedias
» » Actium πρόσθες ἐν τέλει· Actĭas, ădis, Ἀκτιάς.
» » 2. actus πρὸ τοῦ κίνησις πρόσθες· (ago)
» » » στίχ. 2 ἀντὶ διαχείρησις γρ. διαχείρισις.
» » 1. acui σβέσον τὸ τ. aceo. καὶ
» » aculeus μετὰ τὸ acus πρόσθες τὸν ἀριθμ. 3.
» » acumem ἀντὶ ăcūmem γρ. ăcūmen.
» » acuo σβέσον τὸ θ.
» » adagio ἀντὶ (καὶ συνηθέστ.) γρ. καὶ συνηθέστ. τούτου τὸ
» » adamandeus ἀντὶ ădămandēus γρ. ădāmantēus
» » » ἀντὶ tīnus γρ. tĭnus
» » adaugesco πρὸ τοῦ ἐπαυξάνομαι γρ. ἀμετβ.
» » adbito πρὸ τοῦ προσβαίνω γρ. ἀμετβ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ addecet πρὸ τοῦ πρέπει γρ. ἀμετθ.
» » addisco ἀντὶ ēre γρ. ĕre
» » adductus ἀντὶ tissimus γρ. tior
» » adequito ἀντὶ ăd-ĕquĭto. 1. γρ. ăd-ĕquĭto, 1. ἀμετθ.
» » adesdum ἀντὶ (adesdum) γρ. (ἢ ades dum)
» » adhaereo πρὸ τοῦ ad aliquid γρ. ἀμετθ.
» » adhaereséo μετὰ τὸ adhaereo) γρ. ἀμετθ.
» » adhaesio πρὸ τοῦ προσκόλλησις γρ. (adhaereo)
ἐν σελ. 11 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. adhaesio. πρόσθες τὸ ἄρθρον· adhaesĭtātĭo, iōnis, θ. = adhaesio.
ἐν ἄρθρῳ adhortatio ἀντὶ ădhortātĭo γρ. ădhortātĭo
» » Adiabene ἀντὶ Σευήρου γρ. Σεβήρου
» » adinstar ἀντὶ ĭŏ. γρ. =
» » adipatus στίχ. 3 ἀντὶ orratio γρ. oratio
» » adjaceo μετὰ τὸ ēre γρ. ἀμετθ.
» » adjumentum ἀντὶ adjumentum γρ. adjūmentum
» » adjunctor ἀντὶ προστεθεὶς γρ. προστιθεὶς (προσθέτης)
» » adjutorium ἀντὶ ὑπερησία γρ. ὑπηρεσία
» » adjutus ἀντὶ adjutus γρ. adjūtus
» » adjuvo στίχ. 3 ἀντὶ aliqua γρ. re aliqua
» » » στίχ. 4 ἀντὶ τοῦτο γρ. τι
» » admetior ἀντὶ admetĭor γρ. admētĭor
» » adminiculo πρὸ τοῦ adminiculor γρ. συνήθ.
» » admirabĭlis μετὰ τὸ lior γρ. lissimus
» » admisceo ἀντὶ (mixtum) γρ. (ἢ mistum)
ἐν σελ. 13 στήλῃ 2 ἀντὶ admone-facio, γρ. admŏnĕ-făcĭo
» » admonefacio, μετὰ τὸ factum, πρόσθες τὸν ἀριθμ. 3.
» » admonitio μετὰ τὸ θ. γρ. (admoneo)
» » admordeo μετὰ τὸ morsum, γρ. τὸν ἀριθμ. 2.
» » admugio πρὸ τοῦ īre γρ. itum,
» » admurmuro πρὸ τοῦ προσψιθυρίζω γρ. ἀμετθ.
» » adolesco πρὸ τοῦ (ἐπ) αὐξάνομαι γρ. ἀμετθ.
» » adolevi πρὸ τοῦ adolesco γρ. adoleo κ. τ.
» » ador μετὰ τὸ ador, γρ. ōris καὶ
» » adoratio ἀντὶ ădōrātio γρ. ădōrātĭo
» » adoreus ἀντὶ ādōreus γρ. ădōrĕus
» » » » μετὰ τὸ um, γρ. (ador)
» » adoro ἀντὶ ădōro γρ. ădōro
ἐν σελ. 14 στήλῃ 2 τὸ ἄρθρ. ad-rāto, γρ. ad-rādo,
ἐν ἄρθρῳ Adramyttеum ἀντὶ Ἀδραμύτεων γρ. Ἀδραμύττειον.
ἐν σελ. 15 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. Adrumetum, γρ. τὸ ἄρθρ. adr- = asu.
ἐν ἄρθρῳ Aduatuci ἀντὶ tici, γρ. tĭci
ἐν σελ. 15 στήλῃ 1 τὸ ἄρθρ. ădŭlans, γρ. ădūlans

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν σελ. 15 στήλῃ 1 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. adulans ἄρθρον· ădōlātĭo γρ. ădūlātĭo

ἐν ἄρθρῳ adulator μετὰ τὸ ōris γρ. ā.

» » adulatorius ἀντὶ ădūlātōrĭus γρ. ădūlātōrĭus.

» » adunatio πρὸ τοῦ ἕνωσις γρ. (aduno)

» » 1. advectus ἀντὶ ūs, γρ. ūs,

ἐν σελ. 15 στήλῃ 2 τὸ ἄρθρ. advĕnĭo γρ. advĕnĭo

ἐν ἄρθρῳ advento πρὸ τοῦ (δοτ. ἢ ad...) γρ. ἀμετδ.

» » » στίχ. 2 μετὰ τὸ συχνὰ γρ. σπουδῇ

» » adversarius ἐν τέλει πρόσθες· adversarĭus, ĭi. ā. ὁ ἀντίπαλος. καὶ-rĭa, ae, θ. ἡ ἀντίπαλος.

» » adversator μετὰ τὸ ā. γρ. (adversor)

» » adverso πρὸ τοῦ σπουδῇ γρ. ἀμετδ.

» » adversor πρὸ τοῦ (δοτ. γρ. ἀμετδ.

» » » στίχ. 2 πρὸ τοῦ ἐναντιοῦμαι γρ. ἐμποδὼν γίγνομαι,

» » adversus, a, um, πρὸ τοῦ ἐναντίος γρ. (sior, sissimus)(adverto).

» » adverto ἀντὶ (adverti) γρ. (καὶ advorto) rti,

ἐν σελ. 16 στήλῃ 1 τὸ ἄρθρ. ad-vespesascit γρ. ad-vespĕrascit

ἐν ἀρθρῳ advesperascit πρὸ τοῦ ἑσπέρα γρ. ἀμετδ. ἀπρος.

» » advigilo πρὸ τοῦ (δοτ.) γρ. ἀμετδ.

» « advolo πρὸ τοῦ (δοτ. γρ. ἀμετδ.

» » advolvo στιχ. 3 ἀντὶ absolvi γρ. advolvi

ἐν σελ. 16 στήλῃ 2 τὸ ἀρθρ. Aeacus ἀνάγνωθι πρὸ τοῦ ἄρθρ. Aeaea

ἐν ἄρθρῳ aedes μετὰ τὸ οἶκος γρ. θεοῦ

» » » στίχ. 2 ἀντὶ οἶκοι. γρ. οἶκος, οἰκία.

ἐν σελ. 16 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. aedificatio, πρόσθες τὸ ἄρθρον· aedĭfĭcātĭuncŭla, ae, θ, ὑποκορ. τ. aedĭfĭcātĭo.

» » » τὸ ἄρθρ. aedĭfĭcĭus γρ. aedĭlĭtĭus

ἐν σελ. 17 στήλῃ 1 τὸ ἄρθρ. aedituus γρ. aedĭtŭus

ἐν ἄρθρῳ Aedui ἀντὶ Αἰδρυοὶ γρ. Αἰδαΰϊοι

» » » ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· Aeduus, a, um, τῶν Αἰδουΐων.

ἐν σελ. 17 στήλῃ 1 ἐν τέλει τοῦ ἄρθρ. Aegae πρόσθες· Aegeas, ātis, ὁ κάτοικος.

ἐν ἄρθρῳ Aegeae πρὸ τοῦ ἴδ. γρ. καὶ Aegeas,

» » 1. Aegĕus ἀντὶ ĕδ. γρ. =

» » 2. Aegeus μετὰ τὸ Αἰγείδης. γρ. (ὁ υἱὸς τοῦ Αἰγέως, ὁ Θησεύς).

ἐν σελ. 17 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. Aigiale πρόσθες τὸ ἄρθρ. Aigĭālĭĕus, ei, ā. Αἰγιαλεὺς (οὕτως ὀνομάζεται παρὰ Κικέρωνι ὁ υἱὸς τοῦ Αἰήτου Ἄψυρτος).

ἐν ἄρθρῳ Aegina, ἀντὶ νῆσος, γρ. νῆσος καὶ

ἐν σελ. 17 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. Aeginium γρ. τὸ ἄρθρ. Aegion ἢ -ium, ĭi, οὐ. Αἴγιον, πόλ. τῆς Ἀχαΐας. Ἐκ τούτου

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΧΟΛΩΝ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σχολών

Aegiensis, e, τοῦ Αἰγίου, καὶ -nses, ium, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

ἐν ἄρθρῳ aegre ἀντὶ aegerrine, γρ. aegerrime.
» » aegreo πρὸ τοῦ νοσῶ γρ. ἀμετδ.
» » aegresco πρὸ τοῦ νοσῶ γρ. ἀμετδ.
» » aegroto πρὸ τοῦ ἀσθενῶ γρ. ἀμετδ.
ἐν σελ. 17 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. aegrotus πρόσθες τὸ ἄρθρον· Aegypsos, i. θ. Αἴγυψος, πόλ. τῆς κάτω Μοισίας.
ἐν ἄρθρῳ Aemilius στίχ. 3 ἀντὶ Aemilianus γρ. Aemiliānus.
ἐν σελ. 17 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. Aemilius πρόσθες τὸ ἄρθρ. Aemonia καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ παράγωγα ῐδ. Haem-.
ἐν ἄρθρῳ 1. aemulatus ἀντὶ us, γρ. ūs,
ἐν σελ. 17 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἀρθρ. Aenaria πρόσθες τὸ ἄρθρον· Aenēa, ῐδ. Aenia
» » » μετὰ τὸ ἄρθρ. Aenia πρόσθες τὸ ἄρθρον· Aenĭānes, um, ἀ. πλ. λαὸς τῆς Θεσσαλίας.
» » » μετὰ τὸ ἄρθρ. aenigma πρόσθες τὸ ἀρθρον· ăēnĭpes ἢ ăhēnipes, pĕdis-(aenus-pes) χαλκόπους.
ἐν ἄρθρῳ Aenos ἀντὶ Θράκης γρ. Θράκης
» » » στίχ. 2 πρὸ τοῦ orum γρ. καὶ Aenei,
» » » ἐν τέλει τοῦ ἄρθρ. τούτου γρ. 2.) Aenus, i, ἀ. Αἶνος (ποταμός).
» » Aeoles στίχ. 6 ἀντὶ Αἰολικός γρ. Αἰολικός, Αἰόλιος
» » Aeolus στίχ. 3. ἀντὶ Αἰŏλēus γρ. Aeŏlĭus
» » aequabilis πρὸ τοῦ (lior) γρ. e,
» » aeque πρὸ τοῦ ἐξ ἴσου γρ. ἐπίρ. (aequus)
» » aequilibris μετὰ τὸ e, γρ. (aequus-libra)
» » aequinoctium μετὰ τὸ οὐ. γρ. (aequus-nox)
» » aequitas ἀντὶ (aequs) γρ. (aequus)
» » aequor στίχ. 5 ἀντὶ θαλάσσης, γρ. θαλάσσης #
» » aequus στίχ. 9 ἀντὶ ἐμαυτὸν γρ. ἐμαυτὸν
ἐν σελ. 19 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἀρθρ. aereus πρόσθες τὸ ἄρθρον· aerĭfer, ĕra, ĕrum (aes-fero) (ποιητ.) ὁ φέρων χαλκοῦν κύμβαλον.
ἐν ἄρθρῳ aerumna ἀντὶ (aegrimonia;) γρ. (aegrimonia?)
ἐν σελ. 19 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. aerumnosus πρόσθες τὸ ἄρθρον· aerusco, 1. (aes-ἀγείρω) ἀγυρτάζω.
ἐν ἄρθρῳ Aesar στίχ. 3 ἀντὶ Αἰσαρικὸς γρ. Αἰσαρικὸς
ἐν σελ. 19 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. aesculetum πρόσθες τὸ ἄρθρον· aesculĕus, a, um, (aesculus) (ποιητ.) φήγινος.
ἐν ἄρθρῳ Aesernia ἀντὶ Σαμνίτιδος γρ. Σαυνίτιδος.
» » Aesis ἀντὶ Οὐμβρικῆς γρ. Ὀμβρικῆς
» » Aeson ἀντὶ Ἰάσωνος γρ. Ἰάσονος

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ aestivo πρὸ τοῦ διάγω γρ. ἀμετδ.
» » aestuo πρὸ τοῦ ἀναχέω γρ. ἀμετδ.
» » aestuose ἀντὶ sissime γρ. sius
» » aestuosus σδέσον τὸ (aestus), (sissimus).
» » Aesula μετὰ τὸ Αἴσουλα πρόσθες· Ἐκ τούτου Aesulānus, a, um, Αἰσουλανός. καὶ-lāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
» » aetas στίχ. 20 ἀντὶ aetatum γρ. aetatem
» » aeternus μετὰ τὸ aevitĕrnus γρ. ὅπερ ἐκ τοῦ aevum)
» » Aethiops μετὰ τὸ Αἰθίοψ γρ. καὶ πλ. -opes, um, οἱ Αἰθίοπες.
ἐν σελ. 20 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. Aethiops πρόσθες τὸ ἄρθρον· aethra, ae, θ. αἴθρα,
ἐν ἄρθρῳ Aetna μετὰ τὸ Aetnensis, e, γρ. = Aetnaeus. ἢ Aetnaei, ōrum καὶ Aetnenses, ium, ἀ· πλ.
» » » ἀντὶ ὁ κάτοικος γρ. οἱ κάτοικοι
» » στίχ. 3 ἀντὶ Αἰτναῖος γρ. Αἰτναῖοι
» » affectatio ἀντὶ affectatio γρ. affectātio
» » 1. affectus στίχ. 6 ἀντὶ ἔχων, καὶ γρ. ἔχων. καὶ
» » » στίχ. 7 ἀντὶ ἐξοχήν, γρ. ἐξοχήν·
» » affero στίχ. 6 ἀντὶ afferror γρ. afferor
» » στίχ. 15 ἀντὶ ἀγγέλω γρ. ἀγγέλλω.
» » » ἀντὶ ἀγγέλεται γρ. ἀγγέλλεται
» » » 16 ἀντὶ motum γρ. metum
» » affirmatio ἀντὶ κατάφησις γρ. κατάφασις
» » afflictatio ἀντὶ afflicto γρ. afflicto
» » affligo ἀντὶ προσαράττω, τινὰ γρ. προσαράττω τινὰ
» » affluenter πρὸ τοῦ ἀρθόνως γρ. (affluens)
» » affore πρὸ τοῦ adfore γρ. ἢ
» » » ἀντὶ adsum γρ. assum
» » afforem ἀντὶ adsum γρ. assum
ἐν σελ. 22 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. affrico πρόσθες τὸ ἄρθρον· affrictus, ūs, ἀ. (affrico) πρόστριψις.
ἐν ἄρθρῳ affui ἀντὶ adsum γρ. assum
» » affulgeo πρὸ τοῦ ἐπιλάμπω γρ. ἀμετδ.
» » affuturus ἀντὶ adsum γρ. assum
» » Africa ἀντὶ (Afer), θ. γρ. ae, θ. (Afer)
ἐν σελ. 22 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. Africa πρόσθες τὸ ἄρθρον· Africus, a, um = Africanus
ἐν ἄρθρῳ Agenor ἀντὶ Agĕnŏrĕus γρ. Agĕnŏrĕus
» » aggemo πρὸ τοῦ ἐπιστενάζω γρ. ἀμετδ.
» » aggravesco μετὰ τὸ ĕre, γρ. ἀμετδ.
ἐν σελ. 23 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. aggravo πρόσθες τὸ ἄρθρον· aggrĕdĭo, ĕre = aggredior.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ aggrego ἀντὶ agrex γρ. grex
» » agna ἀντὶ ἀμνὸς γρ. ἀμνάς
» » agnascor μετὰ τὸ nascor) γρ. ἀμετδ.
» » agnitio ἀντὶ agnītĭo γρ. agnĭtĭo
» » » ἀντὶ (ἀνά)γνωσις γρ. ἀνάγνωσις, γνῶσις.
ἐν σελ. 23 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. agnomen πρόσθες τὸ ἄρθρον· agnōmĭnātĭo, iōnis, ϑ. (ad-nomino) παρονομασία.
» » 24 στήλῃ 2 περὶ τὸ τέλος τοῦ ἄρθρ. ago ἀντὶ actum i, γρ. actum, i.
ἐν ἄρθρῳ Agonalia μετὰ τὸ ium, γρ. καὶ ōrum,
» » » μετὰ τὸ Ἰανεῦ. πρόσθες· Ἐκ τούτου· Agōnālis, e, τῆς ἑορτῆς ταύτης.
» » agonia ἀντὶ āgōnĭa γρ. Āgōnĭa
» » » ἀντὶ agonalia γρ. Agonalia
ἐν σελ. 24 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. Agonia, πρόσθες τὸ ἄρθρον· Agōnĭus, a, um = Agonalis· ἐκ τούτου οὐσ. Agonius, ĭi, ἀ. ἐπίκλησις τοῦ Ἰανοῦ.
ἐν ἄρθρῳ agricola ἀντὶ agrĭcŏla γρ. ăgrĭcŏla
» » agricolaris ἀντὶ agrĭcŏlāris, e, γρ. ăgrĭcŏlāris, e, (agricola)
» » agricultio ἀντὶ agrĭcultĭo γρ. ăgrĭcultĭo
» » agricultor ἀντὶ agrĭcultor γρ. ăgrĭcultor
» » agricultura ἀντὶ agrĭcultūra γρ. ăgrĭcultūra
» » Agrigentum μετὰ τὸ Ἀκραγαντῖνος. πρόσθες· καὶ -tīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
» » Agylla μετὰ τὸ ἐκ τούτου· γρ. -llnus, a,um, τῆς Ἀγύλλης· ᾠ
» » Agyrium μετὰ τὸ ἐκ τούτου γρ. Agyrĭnensis, e, τοῦ Ἀγυρίου· καὶ
» » ain ἀντὶ aiu γρ. ain·
ἐν σελ. 24 στήλῃ 2 τὸ ἄρθρ. Ajax ἀνάγνωθι πρὸ τοῦ ἄρθρ. ajo.
ἐν ἄρθρῳ Alabanda ἀντὶ Ἀλάϐαντα γρ. Ἀλάϐανδα
» » » στίχ. 3 πρὸ τοῦ ἀ. πλ. γρ. καὶ Alabandis (καθ' ἑλληνικὸν τύπον) = οἱ Ἀλαϐανδεῖς.
» » alacer μετὰ τὸ crior γρ., cerrimus
» » alarius πρὸ τοῦ ὁ τὸ κέρας γρ. (ala)
» » alauda μετὰ τὸ κορυδαλός. γρ. 2) ὄνομα γαλλικῆς τινος λεγεῶνος· ὅθεν alaudae, οἱ στρατιῶται αὐτῆς.
» » albeo μετὰ τὸ ēre γρ. (albus) ἀμετϐ.)
» » albesco πρὸ τοῦ λευκαίνομαι γρ. ἀμετϐ.
» » albico ἀντὶ (albur) γρ. (albus) ἀμετϐ.
» » albidus πρὸ τοῦ ὑπόλευκος γρ. (albus)
ἐν σελ. 23 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. Albunea πρόσθες τὸ ἄρθρον· albūrnus, i, ἀ. λευκίσκος.
ἐν ἄρθρῳ Alburnus ἀντὶ Ἄλϐαυρον γρ. Ἄλϐουρνον,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ Alcmaeo μετὰ τὸ Ἀμφιαράου γρ. ἐκ τούτου· Alcmaonius, a, um, τοῦ Ἀλκμαίονος.
» » Alcўone ἀντὶ Alcўone, γρ. Alcўŏne,
ἐν σελ. 25 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. Alcyone πρόσθες τὸ ἄρθρον· alcўŏnēus ἢ -ius, a, um, ἀλκυόνειος. alcyoneum (medicamen), τὸ Ἀλκυόνιον, εἶδος ζωρφύτου.
ἐν ἄρθρῳ alea στίχ. 4 ἀντὶ ὕβος γρ. κύβος
» » » ἔνεκστι γρ. ἔνεστι
ἐν σελ. 25 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. aleatorius πρόσθες τὸ ἄρθρον· ālec ἢ allec, ēcis, οὐ. καὶ ālex, ēcis γ. κοιν. ἁλμέα ζωμὸς ἰχθυηρός.
ἐν ἄρθρῳ Aleii ἀντὶ Alēii, campi, γρ. Alēii campi,
» » 2. ales στίχ. 3 ἀντὶ Phebeius γρ. Phoebeius
» » Alesa ἀντὶ us, γρ. -us,
» » alesco ἀντὶ ēre γρ. ĕre
» » » πρὸ τοῦ αὐξάνομαι γρ. ἀμετδ.
» » Alesia ἀντὶ Alēsĭa γρ. Alēsĭa
» » Aletrium πρὸ τοῦ Ἀλέτριον γρ. οὐ.
» » alex ἀντὶ alex-, γρ. alex,
» » » ἀντὶ alec-. γρ. alec.
ἐν σελ. 26 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. Alexander πρόσθες τὰ ἄρθρα· Alexandrīnus, a, um, Ἀλεξανδρινός. καὶ -ni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ Ἀλεξανδρινοί.
Alfēnus, i, ἀ. (P. A. Varus) περίφημός τις νομικὸς ἐπὶ Αὐγούστου.
ἐν ἄρθρῳ Alfius, ii, ἀ. Ῥωμ. οἰκογενειακὸν ὄνομα.
» » algeo πρὸ τοῦ ῥιγῶ γρ. ἀμετδ.
ἐν σελ. 26 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. algeo πρόσθες τὸ ἄρθρον· algesco, alsi, ĕre (ἐναρκτ. τ. algeŭ) ἀμετδ. ψύχομαι, ψυχροῦμαι.
ἐν ἄρθρῳ Algidus ἀντὶ θ. γρ. i, ἀ.
» » alias στίχ. 4 ἀντὶ ἄλλοθι γρ. ἄλλοθι,
» » alienatio στίχ. 3 ἀντὶ ἔκτασις γρ. ἔκστασις
ἐν σελ. 26 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. alienigena πρόσθες τὸ ἄρθρον· ălĭēnĭgĕnus, a, um, (gigno) ἀλλογενής, ἀλλότριος. 2) ἀλλοῖος, διάφορος.
ἐν ἄρθρῳ alienus τὸ ἐν τῷ στίχ. 4 aes a. facio, δανείζομαι. θὲς μετὰ τὴν ἐν τῷ στίχ. 3 λέξιν χρέος.
» » Alifanus, ἀντὶ = Allifanus, γρ. = Allifae.
ἐν σελ. 26 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. alioqui πρόσθες τὸ ἄρθρον· ălĭorsum ἢ -sus, καὶ (σπαν.) alivorsum ἢ -us, (alius -verto) ἐπίρ. ἄλλη, ἐπ' ἄλλον τρόπον. 2) κατ' ἄλλον τρόπον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ālĭpes, pĕdis, (ala-pes) πτερόπους, ταχύς.
ἐν σελ. 26 στήλῃ 2 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. Aliphēra ἄρθρ. ālĭpālus γρ. ālĭpŭlus
ἐν ἄρθρῳ aliquamdiu ἀντὶ aliquam-diu γρ. alĭquam-dĭu
ἐν σελ. 26 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθ. aliquamdiu πρόσθες τὸ ἄρθρον· aliquam-multus ἢ aliquam multus, a, um, πολύς τις.
ἐν ἄρθρῳ aliquis ἀντὶ aliquis γρ. alĭquis
» » allabor ἀντὶ 1. γρ. lăbi,
» » 2. allēvo. ἀντὶ λέαινω γρ. λεαίνω
ἐν σελ. 27 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. 2. allēvo πρόσθες τὸ ἄρθρον· allec, allex, ĭδ. alec.
ἐν ἄρθρῳ Allia στίχ. 3 ἀντὶ Apugna γρ. A.pugna
» » Allifae ἀντὶ Σαμνιτῶν γρ. Σαυνιτῶν
» » Allŏbrox μετὰ τὸ -ges, γρ. (ἡ αἰτ. τ. πλ. -gas καὶ es)
» » » ἐν τέλει αὐτοῦ πρόσθες· Ἐκ τούτου· Allobrogĭcus, a, um, Ἀλλοβρογικός.
ἐν σελ. 28 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. alluceo πρόσθες τὸ ἄρθρον· allucin-, ĭδ. alucin-.
» » » μετὰ τὸ ἄρθ. alluvio πρόσθες τὰ ἄρθρα· Alma, ae, ἀ. ὄρος ἐν Παννονίᾳ.
» » » Almana, ae, θ. πόλις τῆς Μακεδονίας.
» » » τὸ ἄρθρ. 2. almus, γρ. alnus, i, θ.
ἐν ἄρθρῳ Alpicus μετὰ τὸ Ἀλπειος γρ. Ἀλπινός.
ἐν σελ. 2 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. alsi πρόσθες τὸ ἄρθρον· Alsiensis, ĭδ. Alsium.
ἐν ἄρθρῳ Alsium ἀντὶ Alsienses γρ. Alsiensis
» » altar μετὰ τὸ altaria γρ. πλ. ὅπερ ἴδ.
» » altaria πρὸ τοῦ Ἐσχάρα γρ. οὐ. πλ.
» » altercor πρὸ τοῦ ἐρίζω γρ. (alter) (ἀμεταβ.)
ἐν σελ. 29 στήλῃ 1 ἀντὶ τοῦ ἄρθρ. Althoea γρ. Althaea
ἐν ἄρθρῳ Altinum πρὸ τοῦ Altinates γρ. Altinas, ātis, τοῦ Ἀλτίνου. καὶ
ἐν σελ. 29 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. 2. altus πρόσθες τὰ ἄρθρα· ālūcĭnātĭo, iōnis, θ. (alucinor) (σπαν.) βλακεία, λῆρος. ālūcĭnor, 1. (ἀλύω) (ἀμεταβ.) βλακεύω, πλανῶμαι (τῇ διανοίᾳ).
ἐν ἄρθρῳ Aluntium μετὰ τὸ Σικελ. γρ. Ἐκ τούτου· -tīnus, a, um, τοῦ Ἀλουντίου· καὶ
» » Alymon ἀντὶ ŏnis γρ. ŏnis
» » » ἀντὶ Ἰφιμηδείας γρ. Ἰφιμεδείας
» » amabiliter μετὰ τὸ lius γρ. lissime
» » » μετὰ τὸ ἐπίρ. γρ. (amabilis)
» » amaracinus ἀντὶ āmārăcĭnus γρ. ămārăcĭnus
» » » πρὸ τοῦ ἀμαράκινος γρ. (amaracus)

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημοτικὴ Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ amaresco πρὸ τοῦ πικραίνομαι γρ. ἀμετθ.
ἐν σελ. 29 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. amaror πρόσθες τὸ ἄρθρον· ămārŭlentus, a, um, (σπαν.) διάπικρος, πλήρης πικρίας.
ἐν ἄρθρῳ Amathusia στίχ. 3 ἀντὶ αὐτῆς, οὕτω γρ. αὐτῆς οὕτω
ἐν σελ. 30 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. amator πρόσθες τὸ ἄρθρον· ămātōrĭe, ἐπίρ. (amatorius) ἐρωτικός.
ἐν ἄρθρῳ Amazon πρὸ τοῦ Amazonicus γρ. Amazŏnis, ĭdis, θ. συνήθ. κατὰ πλ. ĭdes, Ἀμαζονίς.
» » » πρὸ τοῦ Ἀμαζόνιος γρ. Ἀμαζονικός,
ἐν σελ. 30 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. amb, πρόσθες τὸ ἄρθρον· ambactus, i, ἀ. (Κελτικὴ λέξις) ὁ δοῦλος.
» » » μετὰ τὸ ἄρθρ. ambages πρόσθες τὸ ἄρθρον· Ambarri, ōrum, ἀ. πλ. ἔθνος Γαλλικὸν πλησίον τοῦ Ἀράρου ποταμοῦ.
» » » 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. ambitus πρόσθες τὰ ἄρθρα· Ambĭvărēti, ōrum, ἀ. πλ. λαὸς Γαλλικός.
» » » Ambĭvărĭti, ōrum, ἀ. πλ. λαὸς Γαλλικός.
ἐν ἄρθρῳ Ambracia πρὸ τοῦ Ambracienses, γρ. Ἐκ τούτου· -ciensis, e, τῆς Ἀμβρακίας. καὶ
» » » μετὰ τὸ (οἱ κάτοικοι) γρ. -cĭōtes καὶ -a, ae, ἀ. ὁ Ἀμβρακιώτης. -cĭus, a, um, Ἀμβρακικός, sinus, κόλπος.
ἐν σελ. 30 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. Ambracia πρόσθες τὸ ἄρθρον· Ambrōnes, um, ἀ. πλ. Κελτικὸς λαός.
ἐν ἄρθρῳ ambubaja ἀντὶ ambūbāja γρ. Ambūbāja
» » ambulo πρὸ τοῦ περιπατῶ γρ. ἀμετθ.
ἐν σελ. 31 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. ambustus πρόσθες τὸ ἄρθρον· ămellus, i, ἀ. ὁ ἀστὴρ πορφυροῦν ἄνθος καλούμενος.
ἐν ἄρθρῳ amens ἀντὶ ă-mens γρ. ā-mens
» » amentia πρὸ τοῦ ἄνοια γρ. (amens)
» » ameria ἀντὶ Οὐμβρικῆς γρ. Ὀμβρικῆς
ἐν σελ. 31 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. Ameria πρόσθες τὸ ἄρθρον· Amerĭŏla, ae, θ. πόλ. ἐν τῇ τῶν Σαβίνων χώρᾳ.
ἐν ἄρθρῳ amethystus ἀντὶ ămēthystus i, γρ. ămēthystus, i,
» » amicitia πρὸ τοῦ φιλία γρ. (amicus)
ἐν σελ. 31 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. 2. amicus πρόσθες τὸ ἄρθρον· a-migro, 1.(ἀμετθ.) ἀποικῶ, μετοικίζομαι, ἀποδημῶ, μεταναστεύω.
ἐν ἄρθρῳ Amilcar, πρὸ τοῦ Ἀμίλκας, γρ. ἀ.
» » Aminaeus ἀντὶ Aminaeus γρ. Amīnacus
» » Amiternum μετὰ τὸ Ἀμίτερνον, γρ. Ἐκ τούτου· -nīnus, a, um, ταῦ Ἀμιτέρνου· καὶ ἀ. πλ.
ἐν σελ. 31 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. amitto πρόσθες τὸ ἄρθρον· ammi-, ĭs. admi-.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ amo στίχ. 4 μετὰ τὸ fecisti, γρ. ἀγαπῶσοι ὅτι...,
» » amolior ἀντὶ ītus, sum, γρ. ĭtus sum,
» » » στίχ. 4 ἀντὶ belum γρ. bellum
» » amomum πρὸ τοῦ i, γρ. καὶ -on,
» » amor στίχ. 8 πρὸ τοῦ laudis γρ. m.
ἐν σελ. 32 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. Amphiaraus πρόσθες τὸ ἄρθρον· amphĭbŏlĭa, ae, θ. ἀμφιβολία.
ἐν ἄρθρῳ Amphictyones ἀντὶ um ἀ. Ἀμφικτυόνες. γρ. um, ἀ. πλ. Ἀμφικτύονες.
» » Amphilochia μετὰ τὸ Ἀμφιλοχία. γρ. ταύτης ἡ μητρόπολις Argos Amphilochium ἡ -icum, i, οὐ. ἐλέγετο.
» » Amphissa μετὰ τὸ Ἀμφισσα. γρ. Ἐκ τούτου· -sĭus, a, um, τῆς Ἀμφίσσης. -sia saxa, τὸ ἀκρωτήριον Ζεφύριον.
» » amplio ἀντὶ (αἰτ). γρ. aliquid,
» » ampullor πρὸ τοῦ μτφ. γρ. ἀμετθ.
» » Ampyx μετὰ τὸ Ἄμπυξ πρόσθες· ἡ Ἄμπυκος, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Δήμητρος. 2) Λαπίθης τις, υἱὸς τοῦ Ηελίου, πατὴρ τοῦ Μόψου. Ἐκ τούτου· -cўdes, ae, ἀ. υἱὸς τοῦ Ἄμπυκος = Μόψος
» » amussim ἀντὶ amusim γρ. amussim
» » Amyclae ἐν τέλει αὐτοῦ πρόσθες· 2) πόλ. τοῦ Λατίου. Ἐκ τούτου τὸ ἐπίθ. -clānus, a, um.
ἐν σελ. 33 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. amygdalum πρόσθες τὸ ἄρθρον· amigdalus, i, θ. ἡ ἀμύγδαλος, ἀμυγδαλέα.
ἐν ἄρθρῳ Amyntas μετὰ τὸ Ἀμύντας γρ. ὄνομα πολλῶν βασιλέων καὶ στρατηγῶν τῆς Μακεδονίας, μάλιστα δὲ τοῦ πατρὸς τοῦ Φιλίππου, ὅστις διὰ τοῦτο Amyntĭădes, ae, ἀ. Ἀμυντιάδης καλεῖται.
» » Amyntor μετὰ τὸ Ἀμύντωρ πρόσθες· βασιλεὺς τῶν Δολόπων, πατὴρ τοῦ Φοίνικος, ὅστις διὰ τοῦτο Amyntŏrĭdes, ae, ἀ. Ἀμυντορίδης καλεῖται.
» » Amythaon ἀντὶ Ἀμυθάων. γρ. Ἀμυθάων, εἷς τῶν Αἰολίδων, πατὴρ τοῦ Μελάμποδος, ὅθεν Amythaonius, ὁ Ἀμυθαόνιος.
» » Anacharsis πρὸ τοῦ is γρ. ĭdis καὶ
ἐν σελ. 34 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. ancilla πρόσθες τὸ ἄρθρον· ancillarĭŏlus, i, ἀ. (ancilla) ἐραστὴς δμωῶν.
ἐν ἄρθρῳ ancillaris πρὸ τοῦ δουλικὸς γρ. (ancilla)
» » Andriscus ἀντὶ Ἀνδρίσκος. γρ. Ἀνδρίσκος (δοῦλός τις ὅστις προσεποιεῖτο τὸν υἱὸν τοῦ Φιλίππου καὶ διὰ τοῦτο Pseudophilippus, Ψευδοφίλιππος ὠνομάζετο).
ἐν σελ. 34 στήλῃ 2 πρὸ τοῦ ἄρθρ. androgynus πρόσθες τὸ ἄρθρον· Andrŏgўne, es, θ. Ἀνδρογύνη.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ Anemurium ἀντὶ Κιλικίας. γρ. Κιλικίας μετὰ ὁμωνύμου πόλεως, ἥτις καὶ Anemuriensis civitas καλεῖται.
» » ango σβέσον τὴν κατάληξιν nctum,
ἐν σελ. 35 στήλῃ 1 πρὸ τοῦ ἄρθρ. anguis πρόσθες τὰ ἄρθρα· anguīnus, a, um, ἴδ. anguineus.
» » » anguĭpes, pĕdis, (anguis -pes) (ποιητ.) ὀφιόπους.
ἐν ἄρθρῳ anhelo πρὸ τοῦ ἀσθμαίνω γρ. 1) ἀμετβ.
» » » πρὸ τοῦ a. ignem, γρ. μετβ.
» » anicula μετὰ τὸ anus γρ. τὸν ἀριθμ. 2.
ἐν σελ. 35 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. animans πρόσθες τὸ ἄρθρον· ănĭmātĭo, iōnis, θ. (animo) (σπαν.) (ἐμ.)ψύχωσις.
» » » μετὰ τὸ ἄρθρ. animatus πρόσθες τὸ ἄρθρον· ănĭmo, 1. (anima) ἐμψυχῶ, ἐμπνέω.
ἐν ἄρθρῳ Anio ἀντὶ Ἀνιώννιος γρ. Ἀνιώνιος
» » anecto ἀντὶ ŭi, ēxum, γρ. nexŭi, nexum,
ἐν σελ. 36 στήλῃ 1 σβέσον τὸ ἄρθρον· annellus=anellus.
ἐν ἄρθρῳ Annicerii ἀντὶ Annĭcĕrii γρ. Annĭcĕrii
» » anno πρὸ τοῦ προσνέω γρ. ἀμετβ.
ἐν σελ. 36 στήλῃ 1 τὸ ἄρθρ. Annius γρ. πρὸ τοῦ ἄρθρ. anniversarius.
» » στήλῃ 2 πρὸ τοῦ ἄρθρ. annon πρόσθες τὰ ἄρθρα· Anno, ἴδ. Hanno.
annominatio, ἴδ. agnom-.
» » » μετὰ τὸ ἄρθρ. annotatus πρόσθες τὸ ἄρθρον· annŏtĭnus, a, um, (annus) (σπαν.) περισυνός.
» » » μετὰ τὸ ἄρθρ. annoto πρόσθες τὸ ἄρθρον· annul-, ἴδ. anul-.
ἐν ἄρθρῳ annuntio πρὸ τοῦ 1. (δοτ. γρ. ῆ -cio,
» » Antantros ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· Antandrius, a, um, ἐξ Ἀντάνδρου.
ἐν σελ. 37 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. anteactus πρόσθες τὸ ἄρθρον· antĕ-cănis, is, ἀ. ὁ προκύων, ὁ μικρὸς κύων (ἄστρον).
ἐν ἄρθρῳ antecapio πρὸ τοῦ captum γρ. ceptum καὶ
» » antecedo στίχ. 2 ἀντὶ καὶ γρ. ἢ
» » antecello στίχ. 5 ἀντὶ ὑπερέχω γρ. ὑπερβάλλομαι
» » antecurro ἀντὶ antĕcurro γρ. antĕ-curro
» » Antemnae στίχ. 3 ἀντὶ Ἀντεμνάται γρ. Ἀντεμνᾶται
ἐν σελ. 38 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. antepes πρόσθες τὸ ἄρθρον· antĕ-pīlānus, i, ἀ. ὁ πρόμαχος στρατιώτης· ὄθεν κατὰ πλ. -ni, ōrum, αἱ τάξεις τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες πρὸ τῶν τριαρίων ἵσταντο· ὄθεν=Hastati καὶ Principes.
ἐν ἄρθρῳ antequam στίχ. 4 ἀντὶ πρότερον, ἢ γρ. πρότερον ἢ,
» » anterior ἀντὶ us, γρ. καὶ οὐ. -us, γεν. ōris,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΣΙΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ antesto σβέσον τὴν κατάληξιν stātum,
ἐν σελ. 39 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. antiquatus πρόσθες τὸ ἄρθρον· antīquārĭus, ĭi, ὰ. καὶ -ĭa, ae, θ. ὁ φίλος καὶ γνώστης τῆς ἀρχαίας Ῥωμαϊκῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας, ὅθεν=ὁ, ἡ ἀρχαιολόγος, ὁ, ἡ φιλάρχαιος.
ἐν ἄρθρῳ antiquatus ἀντὶ antĭquātus γρ. antīquātus
» » Antium ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· ά) Antianus, a, um, Ἀντιανός, τοῦ Ἀντίου. β') Antĭas, atis, ἐξ Ἀντίου ἢ ἐν Ἀντίῳ καὶ Antiātes, um, ὰ. πλ. οἱ Ἀντιᾶται (οἱ κάτοικοι). γ') Antiatīnus, a, um, καὶ Antiensis, e, τοῦ Ἀντίου.
» » anularius πρὸ τοῦ δακτυλιουργὸς γρ. (anulus)
» » anulus μετὰ τὸ anus γρ. 1.
» » 1. anus πρὸ τοῦ πυγὴ γρ. 1) (σπαν.) δακτύλιος. 2)
ἐν σελ. 40 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. anxietudo πρόσθες τὰ ἄρθρα· anxĭfer, ĕra, ĕrum, (anxius-fero) (ποιητ.) ὁ ἀδημονίαν φέρων ἢ παρέχων.
anxĭtūdo, = anxietudo.
ἐν ἄρθρῳ Aon στίχ. 6 ἀντὶ Aŏnĭdes ĭdum, ὰ. πλ. γρ. Aŏnĭdes, ĭdum θ. πλ.
» » aperte μετὰ τὸ ἐπίρ. γρ. (apertus)
» » aphractus μετὰ τὸ navis) γρ. = navis aperta,
ἐν σελ. 41 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. apĭarius πρόσθες τὸ ἄρθρον· ăpĭcātus, a, um, (apex) (ποιητ.) ὁ φορῶν τὸν κορυφαῖον (τῶν ἱερέων) πῖλον.
ἐν ἄρθρῳ Apidanus ἀντὶ Ἀπίδανος γρ. Ἀπιδανὸς
» » Apollodorus ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· Apollodorei, ōrum, ὰ. πλ. οἱ μαθηταὶ ἢ οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου.
ἐν σελ. 41 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. apologus πρόσθες τὰ ἄρθρα· ăpoplexis, is, θ. ἀποπληξία.
ăpoprŏĕgmena, ōrum, οὐ. πλ. = rejecta, remota, ἀποπροηγμένα.
» » » μετὰ τὸ ἄρθρ. apotheca πρόσθες τὸ ἄρθρον· app-, ἴδ adp-.
ἐν ἄρθρῳ appareo μετὰ τὸν ἀριθμ. 2. γρ. ἀμετθ.
» » 1. appello στίχ. 11 ἀντὶ προσφέρω γρ. προφέρω
» » appendix ἀντὶ ά. γρ. θ.
ἐν σελ. 41 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. appetens πρόσθες τὸ ἄρθρον· appetenter, (ἐπίρ.) (appetens) ὀρεκτικῶς, ἐπιθυμητικῶς.
ἐν σελ. 42 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. Appianus πρόσθες τὰ ἄρθρα· Appĭas, ădis, θ. Ἀππιάς, ἐπίκλησις τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ Appiades deae, ἀγάλματα πλησίον τοῦ Ἀππίου ὑδραγωγείου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ρεθύμνης

Appiĕtas, ātis, θ. Ἀππικὴ εὐγένεια ἡ καλοκἀγαθία τοῦ Ἀππίου γένους.

ἐν ἄρθρῳ applaudo ἀντὶ si, sum, γρ. plausi, plausum,

» » applodo ἀντὶ=aplaudo γρ.=applaudo

» » appono στίχ. 9 ἀντὶ apositum γρ. appositum

ἐν σελ. 42 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. appono πρόσθες τὸ ἄρθρον· apporrectus, a, um, (ad καὶ τῆς μετοχ. τ. porrigo) (ποιητ·) παρακεκλιμένος, ἐκτάδην κείμενος.

ἐν ἄρθρῳ apprime ἀντὶ μάλιστα γρ. κάλλιστα

» » apprimo ἀντὶ essi, essum γρ. pressi, pressum

» » Appulia ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· ἀ) Appūlĭcus, a, um, Ἀππουλικός. β') Appŭlus, a, um, Ἄππουλος. καὶ ὡς οὐσ.-us, i, ἀ. ὁ κάτοικος τῆς Ἀππουλίας.

» » 2. appulsus μετὰ τὸ appello γρ. τὸν ἀριθμ. 2.

» » appricor πρὸ τοῦ ἡλιάζομαι γρ. (apricus) ἀμετβ.

» » apricus μετὰ τὸ cissimus) γρ. (aperio) κυρίως=ἀνεφγμένος, ἀναπεπταμένος, ὄθεν

» » apto πρὸ τοῦ aliquid γρ. (aptus)

ἐν σελ. 43 στήλῃ 2 τὸ ἄρθρ. Āpŭlĕa γρ. Āpūlĭa

ἐν ἄρθρῳ aquaeductus μετὰ τὸ aquaeductus γρ. ἢ ὀρθότερον aquae ductus,

» » Aquillinus ἀντὶ Ăquĭllīnus γρ. ăquĭlīnus

» » aquilex πρὸ τοῦ ὑδρο γρ. (aqua)

» » 2. Aquilo ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· -lonius, a, um, ἐκ τοῦ θεοῦ τούτου καταγόμενος.

» » Aquinum ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· -nas, ātis, Ἀκυνάτης καὶ -nates, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

» » aquor πρὸ τοῦ ὑδρεύομαι γρ. ἀμτβ.

» » Arachtus ἀντὶ Arachtus γρ. Arachthus

ἐν σελ. 45 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. Archimedes πρόσθες τὸ ἄρθρον· archĭpīrāta, ae, ἀ. ἀρχιπειρατὴς.

» » » μετὰ τὸ ἄρθρ. Arcitenens πρόσθες τὸ ἄρθρον· arct-, ἴδ. art-.

» » » μετὰ τὸ ἄρθρ. arcuatim πρόσθες τὸ ἄρθρον· arcŭātus ἢ arquātus, a, um (μ. π. τ. arcuo) καμαρωτὸς, τοξοειδὴς,

ἐν ἄρθρῳ 2 Ardea στίχ. 2 ἀντὶ ὁ κάτοικος αὐτῆς γρ. τῆς Ἀρδέας. καὶ Ardeates, um, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι αὐτῆς. Ardeātīnus, um, Ἀρδεατινός.

» » ardelio ἀντὶ θ. γρ. ἀ.

» » ardens ἀντὶ dissimus γρ. tissimus

» » ardeo πρὸ τοῦ καίομαι γρ. ἀμετβ.

» » ardesco σβέσον τὴν κατάληξιν rsum,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθῳ ardesco πρὸ τοῦ ἀνὰ γρ. ἀμετδ.

ἐν σελ. 46 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. Arenacum πρόσθες τὸ ἄρθρον· ārēnārĭus, a, um, (arena) ἀμμώδης. ὅθεν. -ĭa, ae, ϑ. ὁ ψαμαθών.

ἐν ἄρθρῳ areo πρὸ τοῦ ξηρὸς γρ. ἀμεταδ.

» » aresco πρὸ τοῦ ξηραίνομαι γρ. ἀμετδ.

» » argentum στίχ. 2 ἀντὶ ἀργυροῦν γρ. ἀργυροῦν σκεῦος

» » Argonautae ἐν τέλει πρόσθες· ὅθεν Argonautĭca, ōrum οὐ. πλ. ἡ τῶν Ἀργοναυτῶν ἐκστρατεία, ποίημα τοῦ Βαλερίου Φλάκκου.

» » Argos ἐν τέλει πρόσθες· ὅθεν Argolĭcus, a, um, Ἀργολικός.

» » argutulus ἀντὶ i, ἀ. γρ. a, um,

» » Ariadna ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· -naeus, a, um, Ἀριαδναῖος.

» » Aricia ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· -cīnus, a, um, Ἀρικηνός· καὶ -cīni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι .2) νύμφητις, σύζυγος τοῦ Ἱππολύτου.

» » aridus ἀντὶ ărĭdus γρ. ārĭdus

ἐν σελ. 47 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. Arii πρόσθες τὸ ἄρθρον· Arīmĭnum, i, οὐ. πόλ. τῆς Ὀμβρικῆς, ὅθεν τὸ ἐπίθ. -nensis, e. ὡς οὐσ. -nses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι·

ἐν ἄρθρῳ Arion ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· -nĭus, a, um, τοῦ Ἀρίωνος.

ἐν σελ. 47 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. arista πρόσθες τὸ ἄρθρον· Arista, ae, ϑ. πόλ. τῆς Τρῳάδος.

ἐν ἄρθρῳ Aristippus ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· -pēus, a, um, τοῦ Ἀριστίππου.

» » Aristo ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· -stonēus, a, um, Ἀριστώνειος.

» » Aristoteles ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· -lēus, a, um, Ἀριστοτέλειος. 2) ξένος (φίλος) τις τοῦ Κικέρωνος.

» » armamentarium ἀντὶ armamentum γρ. armamenta

» » 2. armatus ἀντὶ ἐν. ἀφ. γρ. ἀφ. ἐν.

» » Armenia πρὸ τοῦ Ἐκ τούτου γρ. in. A. major καὶ minor (εἰς μεγάλην καὶ μικρὰν Ἀρμενίαν) διῃρημένη.

» » » μετὰ τὸ Armenius γρ. καὶ Armeniacus,

» » » μετὰ τὸ Ἀρμένιος γρ. καὶ -nĭus, ĭi, ἀ. ὁ κάτοικος τῆς Ἀρμενίας, κατὰ πλ. οἱ Ἀρμένιοι.

» » Arminius μετὰ τὸ Ἀρμένιος γρ. καὶ Ἀρμίνιος, ἡγεμὼν τῶν Χηρούσκων, ὅστις κατὰ τὸ 9 μ. Χ. αἰῶνα ἐφόνευσε τὸν Οὔαρον.

ἐν σελ. 48 στήλῃ 2 πρὸ τοῦ ἄρθρ. armisonus πρόσθες τὸ ἄρθρον· armĭpŏtens, ntis (ποιητ.) κρατησίμαχος, μάχιμος.

» » » πρὸ τοῦ ἄρθρ. armus πρόσθες τὸ ἄρθρον· Armĭrĭcus,

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

a, um, Ἀρμορικός, παραθαλάσσιος. A. civitates, ἡ σημερινὴ Βρεττανία καὶ μέρος τῆς Νορμανδίας, ἡ καθόλου αἱ βόρειοι ἐπαρχίαι τῆς Γαλλίας.

ἐν ἄρθρῳ Arpi στίχ. 6 ἀντὶ ŏrum γρ. ōrum

» » Arpinum πρὸ τοῦ Arpinates γρ. 6′) Arpinas, ātis, οὐ. ἔπαυλίς τις τοῦ Κικέρωνος. 3)

» » » στίχ. 4 ἀντὶ Ἀρπινάται γρ. Ἀρπινᾶται

» » arrepo πρὸ τοῦ ad rem γρ. ἀμετ6. (κυρ. καὶ μτφ.)

» » arrŏgans) μετὰ τὸ antis, γρ. (ntior, ntissimus)

ἐν σελ. 49 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. arrogantia πρόσθες τὸ ἄρθρον· arrŏgātĭo, iōnis, θ. (arrogo) ὑποθεσία.

ἐν ἄρθρῳ Arsia ἐν τέλει πρόσθες· 2) Arsia silva, ae, θ. δρυμὸς Ἐτρουρίας.

ἐν σελ. 49 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. Artabasus πρόσθες τὸ ἄρθρον· artātus, a, um, (μ. π. τ. arto) στενός, συνεσταλμένος. καθόλου· σύντομος.

ἐν ἄρθρῳ articulus στίχ. 6 ἀντὶ διαρθόω γρ. διαρθρόω

ἐν σελ. 50 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. arto πρόσθες τὸ ἄρθρον· artŏlăgănus, i, ἀ. ἀρτολάγανον (πλακοῦς).

» » » μετὰ τὸ ἄρθρ. Aruspex πρόσθες τὰ ἄρθρα· Arvae, ārum, θ. πλ. πόλ. τῆς Ὑρκανίας.

» » » arvālis, e, (arvum) ἀρουραῖος. Fratres Arvales, Ἀρουάλειες ἀδελφοί, συνέδριον ἢ σωμάτιον ἐκ 12 Ἱερέων, οἵτινες κατ' ἔτος τὴν 15 Μαΐου περὶ τοὺς ἀγροὺς τῆς πόλεως θυσίαν ἐποιοῦντο χάριν εὐφορίας.

» » » Arverni, ōrum, ἀ. πλ. λαὸς Γαλλικὸς ἐν Ἀκυτανίᾳ.

ἐν ἄρθρῳ arvīna ἐν τέλει πρόσθες· 2) Arvina, ae, ἀ. Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

» » arx στίχ. 2 πρὸ τοῦ τυραννὶς γρ. μτφ.

ἐν σελ. 50 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. arx πρόσθες τὸ ἄρθρον· Arzanēna, ae, θ. χώρα τῆς Ἀρμενίας.

ἐν ἄρθρῳ ascio ἀντὶ 4 γρ. scivi, īre,

» » a(ad)scisco ἀντὶ (αἰτ.) 3. γρ. 3. (αἰτ.)

» » asellus, ἐν τέλει πρόσθες· 2) Asellus, Ῥωμ. ἐπωνύμιον.

» » Asia μετὰ τὸ Ἀσιανός. πρόσθες· καὶ Asiani, ōrum, ἀ. πλ. κυρ. οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Ἀσίας. Asiaticus, a, um, Ἀσιατικός. καὶ -cus, i, καὶ Asiagenes, is, ἀ. ἐπίθ. τοῦ Α. Κορνηλίου Σκιπίωνος· Asius, a, um, = Asiaticus.

ἐν σελ. 51 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. asio, πρόσθες τὸ ἄρθρον· Asis, Asius, ἴδ. Asia.

» » » τὸ ἄρθρ. asparagus ἀνάγνωθι μετὰ τὸ ἄρθρον asparagium.

» » » τὸ ἄρθρ. aspectāpĭlis γρ. aspectābĭlis

ἐν ἄρθρῳ Aspendus πρὸ τοῦ Aspendii γρ. -dĭus, a, um, Ἀσπένδιος. καὶ ὡς οὐσ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ Asphaltites ἀντὶ Ἀσφαλῖτις γρ. Ἀσφαλτῖτις
» » aspicio ἀντὶ exi, ectum, γρ. spexi, spectum,
» » aspiro ἀντὶ a(as)spiro γρ. a(ad)spiro
ἐν σελ. 52 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. assentatrix πρόσθες τὸ ἄρθρον· as(ad)sentio, sensi, sensum, 4. ἀρχ.=as(ad)sentior.
ἐν ἄρθρῳ assentor ἀντὶ ssentior γρ. assentior
» » assessio στίχ. 3 ἀντὶ παρηγορίανι γρ. παρηγορίαν.
» » assevero πρὸ τοῦ (ad γρ. 1.
» » » πρὸ τοῦ (aliquid γρ. 1) ἀμετβ. σπουδῇ λέγω ἢ πρράττω. 2) μετβ.
» » as(ad)sideo πρὸ τοῦ apud γρ. ἀμετβ.
» » as(ad)sido πρὸ τοῦ in re γρ. ἀμεταβ.
» » assilio πρὸ τοῦ πηδῶν γρ. ἀμεταβ.
» » as(ad)sisto πρὸ τοῦ παρίσταμαι γρ. ἀμετβ.
ἐν σελ. 54 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. assitus πρόσθες τὸ ἄρθρον· asso, 1. ὀπτῶ.
» » as(ad)soleo πρὸ τοῦ assolet γρ. ἀμετβ.
» » as(ad)suesco στίχ. 3 μετὰ τὸν ἀριθμ. 2) γρ. μετβ.
» » assuetudo ἀντὶ (συν)εθισμός γρ. συν(προσ)εθισμὸς
» » as(ad)sum πρὸ τοῦ πάρειμι γρ. ἀμετβ.
» » as(ad)surgo πρὸ τοῦ ἀνίσταμαι γρ. ἀμετβ.
ἐν σελ. 55 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. astacus πρόσθες τὸ ἄρθρον· Astăcĭdes, ae, ἀ. Ἀστακίδης, υἱὸς τοῦ Ἀστακοῦ (ὁ Μελάνιππος).
» » » μετὰ τὸ ἄρθρ. astans πρόσθες τὸ ἄρθρον· Astăpa, ae, θ. πόλις τῆς Βαιτικῆς Ἱσπανίας.
» » a(ad)sto ἀντὶ are, γρ. ārе, ἀμετβ.
» » a(ad)strepo πρὸ τοῦ (δοτ. γρ. ἀμετβ.
» » astricte ἀντὶ astringo γρ. astrictus
» » a(ad)stupeo πρὸ τοῦ (δοτ.) γρ. ἀμετβ.
» » Astyanax ἐν τέλει πρόσθες· 2) τραγικός τις ὑποκριτής.
» » 1. Atalanda ἐν τέλει πρόσθες· (μήτηρ τοῦ Παρθενοπαίου). Ἐκ τούτου· Atalantaeus ἢ -ēus, a, um, Ἀταλάντειος.
ἐν ἄρθρῳ Athamas ἐν τέλει πρόσθες· Athamantēus, a, um, Ἀθαμάντειος.
» » Athenae μετὰ τὸ Athenaeus γρ. a, um, καὶ Atheniensis, e,
ἐν σελ. 56 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. Athenodorus πρόσθες τὰ ἄρθρα· Athĕos, i, ἀ. Ἄθεος.
Athĕsis, is, ἀ. Ἄθεσις (ποταμός).
» » » μετὰ τὸ ἄρθρ. Atinas πρόσθες τὸ ἄρθρον· Atintānia, ae, θ. Ἀτιντανία, χώρα τις ἐν Ἰλλυρίᾳ.
ἐν ἄρθρῳ atque μετὰ τὸ (ad—que) γρ. (ἴδ. καὶ ac)
ἐν σελ. 57 στήλῃ 1 πρὸ τοῦ ἄρθρ. atramentum πρόσθες τὸ ἄρθρον· Atrac-=Atrax.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν σελ. 57 στήλῃ 1 πρὸ τοῦ ἄρθρ. Atrax πρόσθες τὸ ἄρθρον· Atrātus, i, ἀ. μικρὸς ποταμὸς πλησίον τῆς Ῥώμης.
» » » πρὸ τοῦ Atreus πρόσθες τὸ ἄρθρον· Atrēbătes, um, ἀ. πλ. Ἀτρέβατοι, λαὸς Γαλλικός· καθ' ἓν. Atrebas.
ἐν ἄρθρῳ atrox ἀντὶ atrox γρ. ātrox
ἐν σελ. 57 στήλῃ 1 μετὰ τῷ ἄρθρ. atrox πρόσθες τὸ ἄρθρον· Atta, ae, ἀ. Ῥωμ. ἐπωνύμιον.
» » » μετὰ τὸ ἄρθρ. attagen πρόσθες τὸ ἄρθρον· Attălenses, ĭum, ἀ. πλ. κάτοικοι τῆς πόλεως Ἀτταλείας ἐν Παμφυλίᾳ.
ἐν ἄρθρῳ attentio ἀντὶ attento γρ. attendo
» » Atthis ἐν τέλει πρόσθες· ἀ) οἱ Ἀττικοί. 6') Ἀθηναία τις, φίλη τῆς Σαπφοῦς.
» » Attius ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· Attiānus, a, um, Ἀττιανός, τοῦ Ἀττίου.
» » Attys ἀντὶ Attys γρ. Atys (ἢ Athys, Attis)
» » auctor, στίχ. 4 ἀντὶ ξίφος γρ. βέλος
» » auditio ἀντὶ audĭtĭo γρ. audītĭo
» » auditor ἀντὶ audĭtor γρ. audītor
» » auditorium ἀντὶ audĭtōrĭum γρ. audītōrĭum
» » aufero ἀντὶ ferre γρ. auferre
» » Aufidius ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκτούτου· -diānus, a, um, Αὐφιδιανός.
» » au(ab)fugio μετὰ τὸ ĕre, γρ. ămetĕ.
ἐν ἄρθρῳ Auge ἀντὶ Augea γρ. Augēa
» » augeo στίχ. 7 ἀντὶ τινα γρ. τι
» » augesco πρὸ τοῦ αὐξάνομαι γρ. ămetĕ.
» » Augias πρὸ τοῦ ae, γρ. καὶ Augēas,
» » auguratio ἀντὶ τέχνην γρ. τέχνῃ
» » auguratŏ ἀντὶ μετὰ τὸ γρ. μετὰ τὸν
» » Aulerci ἀντὶ Γαλλίας. γρ. Γαλλίας, εἰς τρία διῃρημένοι. A. Brannovices, Cenomani καὶ Eburovices.
» » auletes ἐν τέλει πρόσθες· 2) Auletes, ae, ἀ. Αὐλητής, ἐπίθ. τοῦ ἐξ Αἰγύπτου ἐκδιωχθέντος βασιλέως Πτολεμαίου.
» » aurigo πρὸ τοῦ ἡνιοχῶ γρ. ămetĕ.
» » Auson ἀντὶ ŏnis γρ. ŏnis
» » » ἀντὶ Αὔσωνες γρ. Αὔσονες
ἐν σελ. 63 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. autem πρόσθεςτὸ ἄρθρον· authepsa, ae, θ. αὐθέψης (εἶδος ἀγγείου ὡς τὸ τοῦ τείου).
ἐν ἄρθρῳ Auximum ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· Auximātes, um, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
» » Avaricum ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· -censis, e, τοῦ Αὐαρίκε.
ἐν σελ. 63 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. aveho πρόσθες τὸ ἄρθρον· Avella =Abella.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ 1. aveo πρὸ τοῦ ēre γρ. ἡ hăvĕo,
» » 2. aveo πρὸ τοῦ ēre γρ. ἡ hăvĕo,
» » Avernus ἐν τέλει πρόσθες· 3) A. Juno, ἡ Περσεφόνη. 4) Avernālis, e, τοῦ Ἀόρνου, Ἀχερούσιος.
» » averto στίχ. 3 ἀντὶ τά τινος γρ. τινὰ τινός
» » avete ἀντὶ ave, 2 γρ. ave 1.
» » Axona ἀντὶ Γαλατείας γρ. Βελγικῆς Γαλλίας
» » Bacchus ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· Bacchĭcus, a, um, Βακχικός· καὶ Bacchīus, a, um, Βακχεῖος.
» » badius ἀντὶ dădĭus γρ. bădĭus
» » Baetis ἐν τέλει πρόσθες· B. provincia, ἡ Βαιτικὴ χώρα ἐν Ἱσπανίᾳ. Baetĭcŏla, ae, γεν. κοιν. ὁ οἰκῶν παρὰ τὸν Βαῖτιν ποταμόν. καὶ Baitĭgĕna, ae, γεν. κοιν. ὁ παρὰ τὸν Βαῖτιν γεγενημένος. Baeturia, ae, θ. τὸ βορειοδυτικὸν μέρος τῆς Βαιτικῆς.
ἐν σελ. 65 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. Baetis πρόσθες τὸ ἄρθρον· Bāgōas, ae, καὶ Bāgōus, i, ὁ. Βαγώας (λέξις Περσική), ἐκτετμημένος, εὐνοῦχος (φύλαξ τῶν γυναικῶν).
ἐν ἄρθρῳ balbutio πρὸ τοῦ τραυλίζω γρ. (balbus) ἀμετδ.
» » balo πρὸ τοῦ βληχᾶσθαι γρ. ἀμετδ.
» » barbitos σβέσον τὸ καὶ -ĭtum, i, οὐ.
» » barbula ἐν τέλει πρόσθες· 2) Barbŭla, ae, ἡ. Ῥωμ. ἐπωνύμιον.
» » Bargyliae πρὸ τοῦ τὰ Βαργύλια πρόσθες· καὶ -gўla, ōrum, οὐ. πλ.
ἐν σελ. 66 στήλῃ 2 τὸ ἄρθρ. baro ἀνάγνωθι πρὸ τοῦ barrus.
ἐν ἄρθρῳ Bassareus στίχ. 4 πρὸ τοῦ Βασσαρὶς γρ. = Baccha,
ἐν σελ. 67 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. Bassareus πρόσθες τὸ ἄρθρον· Bassus, i, ὁ. Ῥωμ. ἐπωνύμιον.
ἐν ἄρθρ. Bastarnae πρὸ τοῦ ārum γρ. καὶ -ernae,
» » Batavi ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· Bătāvus, a, um, Βαταυϊκός.
ἐν σελ. 67 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρον batuo πρόσθες τὸ ἄρθρον· Baucis, ĭdis, θ. σύζυγος τοῦ Φιλήμονος ἐν Φρυγίᾳ.
» » » » μετὰ τὸ ἄρθρ. Bavius πρόσθες τὰ ἄρθρα· Bazarĭa, ae, θ. χώρα ἐν Σογδιανῇ.
bdellĭum, ĭi, οὐ. βδέλλιον (φυτ.).
ἐν ἄρθρῳ beatus ἀντὶ tisimus γρ. tissimus
» » Bebryces ἐν τέλει πρόσθες· Bebrўcĭa, ae, θ. Βεβρυκία. Ἐκ τούτου· -cĭus, a, um, Βεβρύκιος.
» » Belgae ἀντὶ θ. πλ. γρ. ὁ. πλ.
ἐν σελ. 67 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. Belgae πρόσθες τὸ ἄρθρον· Beli-, ĭδ. Belus.
ἐν ἄρθρῳ bellaria ἀντὶ bellaria γρ. bellāria

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ Bellerophon ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· -phontēus, a, um Βελλεροφόντειος.
» » belligero πρὸ τοῦ πολεμῶ γρ. ἀμετδ.
» » bello πρὸ τοῦ cum ἢ pro γρ. ἀμετδ.
ἐν σελ. 67 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. bello πρόσθες τὸ ἄρθρον· Bellocassi, ōrum, ἀ. πλ. λαὸς τῆς Λουγδουνησίας.
» » » » μετὰ τὸ ἄρθρ. bellua πρόσθες τὸ ἄρθρον· belluīnus καὶ beluīnus, a, um, (bellua) θηριώδης, θήρειος.
ἐν σελ. 68 στήλῃ 1 πρὸ τοῦ ἄρθρ. bellus πρόσθες τὸ ἄρθρον· bellŭōsus, a, um, (bellua) ἴδ. beluosus.
» » » μετὰ τὸ ἄρθρ. belua πρόσθες· τὸ ἄρθρον· belluīnus, ἴδ. belluinus.
ἐν ἄρθρῳ Belus ἐν τέλει πρόσθες· 4) ποταμὸς τῆς Φοινίκης.
» » bene στίχ. 8 ἀντὶ dicete γρ. dicite
» » Beneventum ἀντὶ Σαμνίτιδος γρ. Σαυνίτιδος
» » Berenice ἀντὶ εὐεργέτου γρ. Εὐεργέτου. 6') θυγάτηρ τοῦ τῶν Ἑβραίων βασιλέως Ἀγρίππα Ι. 2) ὄνομα πόλεων π. χ. ἐν Κυρήνῃ.
» » » ἐν τέλει πρόσθες· Bĕrĕnīcis, ĭdis, θ. Βερενικίς, ἡ περὶ τὴν Βερενίκην χώρα, ἡ Κυρηναϊκή.
» » Berytus ἀντὶ Bērȳtus γρ. Bērȳtus
» » Bessi ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· Bessĭcus, a, um, Βησσικός.
» » beto πρὸ τοῦ βαδίζω γρ. ἀμεταδ.
» » bibo σβέσον τὴν λέξιν bibitum,
ἐν σελ. 70 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. bicornis πρόσθες τὸ ἄρθρον· bicorpor, ŏris, (bis-corpus) (ἀρχ.) δισώματος.
» » » μετὰ τὸ ἄρθρ. bidens πρόσθες τὸ ἄρθρον· Bidensis, ἴδ. Bidis.
ἐν ἄρθρῳ Bidis πρὸ τοῦ Bidinus γρ. Ἐκ τούτου· Bidensis, e, καὶ
» » Biggerae ἀντὶ Bigerrae, γρ. Bĭgerra, ae, θ. καὶ πλ. Bigerrae,
ἐν σελ. 70 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. bilis πρόσθες τὸ ἄρθρον· bĭlix, ĭcis (bis-licium) (ποιητ.) δύο μίτους ἔχων.
ἐν ἄρθρῳ bimaritus ἀντὶ bĭmărītus γρ. bĭ-mărītus
» » bimater ἀντὶ bĭmāter, tris, θ. γρ. Bĭ-māter, tris, ἀ.
» » bimus ἀντὶ bimus γρ. bīmus
ἐν σελ. 70 στήλῃ 2 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. bimus ἄρθρον Bigium γρ. Bingium
ἐν ἄρθρῳ Bion ἀντὶ iōnis γρ. ἡ Bio, ōnis
» » » πρὸ τοῦ ἀριθμοῦ 2) γρ. Ἐκ τούτου· Biōnēus, a, um, δηκτικός, καθαπτικός.
» » bipatens ἀντὶ bĭpātens γρ, bĭpătens,
» » » ἀντὶ ποιτ. γρ. ποιητ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ Bisaltae ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· Bisaltĭca ἡ Bisaltĭa, ae, θ. Βισαλτία (ἡ χώρα τῶν Βισαλτῶν).
ἐν σελ. 71 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. Bisaltae πρόσθες τὸ ἄρθρον· Bīsaltis, ĭdis, θ. Βισαλτίς, θυγάτηρ τοῦ ἐκ Θράκης Βισάλτου (Θεοφάνη).
ἐν ἄρθρῳ Bistones στίχ. 4 ἀντὶ Bistŏnis, γρ. Bistŏnĭus,
» » » ἀντὶ Βιστονικὸς γρ. Βισπόνιος
» » bisseni ἀντὶ bisseni, ae, γρ. bis-seni, ae, a,
» » Bithynia ἀντὶ Βυθινικός. γρ. Βιθυνικός, Βιθύνιος.
» » Bito πρὸ τοῦ ōnis, γρ. ἡ -on,
» » » πρὸ τοῦ Ἀργεῖοι γρ. υἱὸς τῆς Κυδίππης,
» » 1. blaesus ἀντὶ βλακὸς γρ. βλαισὸς
» » blande πρὸ τοῦ κολακευτικὸς γρ. (blandus)
ἐν σελ. 71 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. blande πρόσθες τὰ ἄρθρα· blandĭ-lŏquens, ntis, ὑποκοριζόμενος.
blandĭ-lŏquentĭa, ae, θ. (blandiloquens) (ποιητ.) κολακευτικὸς λόγος, ἡδυλογία.
ἐν ἄρθρῳ blandimentum ἀντὶ blandimentum γρ. blandīmentum
» » blatero πρὸ τοῦ ληρῶ γρ. ἀμετθ.
» » Boebe Ἐν τέλει πρόσθες· Boebēius, a, um, Βοιβήϊος.
» » Boeocia πρὸ τοῦ Βοιωτὸς γρ. Βοιωτικός,
» » Boethus ἀντὶ Yi, γρ. i,
» » » ἀντὶ Βοήθος γρ. Βόηθος
» » Boji ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· Boja, ae, θ. ἡ χώρα τῶν Βοίων.
» » Bola ἀντὶ Bŏla γρ. Bŏla
» » » στίχ. 3 πρὸ τοῦ Bolāni γρ. Bolānus, a, um, Βωλανός, καὶ
» » Bomilcar ἀντὶ āris γρ. ăris
ἐν σελ. 72 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. bonitas πρόσθες τὸ ἄρθρον· Bŏnŏnia, ae, θ. Βονωνία, πόλις τῆς ἐπὶ τάδε τῶν Ἀλπεων Γαλλίας· Ἐκ τούτου· Bononiensis, e, τῆς Βονωνίας· καὶ -nses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι. 2) πόλις τοῦ Βελγίου.
ἐν ἄρθρῳ boo ἀντὶ boo, āre γρ. bŏo, āre, ἀμετθ.
» » bootes ἀντὶ bŏōtes γρ. Bŏōtes
ἐν σελ. 72 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. Bootes πρόσθες τὸ ἄρθρον· Bŏra, ae, ἀ. ὄρος τῆς Μακεδονίας.
ἐν ἄρθρῳ boreas ἀντὶ bŏrēas γρ. bŏrĕas
» » boreus ἀντὶ borĕus γρ. bŏrēus
» » Borysthĕnes στίχ. 2 ἀντὶ Bŏrysthĕnĭelae γρ. Bŏrysthĕnĭdae,
» » bos ἀντὶ ἀ. γρ. γέν. κοιν.
» » Bovillae ἀντὶ Bovillae γρ. Bŏvillae

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ Bovillae στίχ. 3 ἀντὶ Κοιλῶν. Bovilăni γρ. Βοιλλῶν. Bovilāni
» » brachialis, ἀντὶ brāchĭālis e, γρ. brāchĭālis, e,
ἐν σελ. 73 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. Branchus πρόσθες τὸ ἄρθρον· Brannovices, ὅ. Aulerci.
ἐν ἄρθρῳ Briareus ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· -rēĭus, a, um, τοῦ Βριάρεω.
» » Brigantia στίχ. 3 ἀντὶ Βρυγαντίου γρ. Βριγαντίου.
ἐν σελ. 74 στήλῃ 1 πρὸ τοῦ ἄρθρου Briseis πρόσθες τὸ ἄρθρον· Briniātes, um, ἀ. πλ. λαὸς τῆς Λιγυστικῆς.
ἐν ἄρθρῳ Britannia ἐν τέλει πρόσθες· καὶ Britannicus, i, ἀ. ἐπίθ. τοῦ υἱοῦ τοῦ Καίσαρος Κλαυδίου.
ἐν σελ. 74 στήλῃ 1 πρὸ τοῦ Brixellum πρόσθες τὰ ἄρθρα· Brīto, ōnis, ἀ. Βρεττανός τις.
Brĭtomartis, is, ἀ. Βριτομάρτις.
ἐν ἄρθρῳ Brixia ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· -xiānus, a, um, Βριξιανός.
ἐν σελ. 74 στήλῃ 1 πρὸ τοῦ ἄρθρ. Bromius πρόσθες τὸ ἄρθρον· Brochus, i, ἀ. Ῥωμ. ἐπωνύμιον.
ἐν ἄρθρῳ Bruttii, ἀντὶ Βρέττιοι. γρ. Βρέττιοι, Ἔθνος Ἰταλίας, καὶ ἡ χώρα αὐτῶν Βρεττία.
» » » στίχ. 2 ἀντὶ Brutĭus γρ. Bruttĭus
» » Brutus ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· α') -tĭānus, a, um, Βρουτιανός, τοῦ Βρούτου. β') -tīnus, a, um = Brutianus.
» » Bubassus ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· -Bubăsis, ĭdis, θ. ᾠ -ssius, a, um, Βυβάσσιος.
» » bubulcitor πρὸ τοῦ βουκολῶ γρ. ἀμετθ.
» » buccinator ἀντὶ būccĭnator γρ. buccĭnātor
ἐν σελ. 74 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. bucerus πρόσθες τὸ ἄρθρον· bucin-, = buccin-.
ἐν ἄρθρῳ bucolicus στίχ. 3 ἀντὶ εἰδύλια γρ. εἰδύλλια.
ἐν σελ. 74 στήλῃ 2 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. buculus ἄρθρον bulo ἀνάγνωθι bufo.
ἐν ἄρθρῳ bulbus ἐν τέλει πρόσθες· 2) Bulbus, i, ἀ. Ῥωμ. ἐπωνύμιον.
« » buleuterium ἀντὶ i, γρ. ἢ -on, ĭi, οὐ. = curia,
» » bullatus στίχ. 3 ἀντὶ ἤλοις γρ. ἥλοις
» » bullis ἀντὶ bullis γρ. Bullis
ἐν σελ. 74 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. Bullis πρόσθες τὸ ἄρθρον· bullo, 1. ἀμετθ. παφλάζω, βράζω.
» » » τὸ ἄρθρ. Burdigala ἀνάγνωθι μετὰ τὸ ἄρθρον bura
ἐν ἄρθρῳ bura ἀντὶ = γρ. καὶ
» » Buthrotum ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· τὸ ἐπίθ. -tĭus, a, um, καὶ -tĭi, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι τοῦ Βουθρωτοῦ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν σελ. 75 στήλῃ 1 πρὸ τοῦ ἄρθρ. butyrum πράσθες τὰ ἄρθρα· Butrōtus, i, ἀ. ποταμὸς τῆς Βρεττίας.
Buxentum, i, οὐ. ἡ Πυξοῦς, πόλις Λευκανίας.
ἐν ἄρθρῳ buxeus πρὸ τοῦ πύξινος γρ. (buxum)
» » C ἐν τέλει πράσθες· ὡς ἀριθμητ. σημεῖον=100.
» » cahinnor πρὸ τοῦ καγχάζω γρ. ἀμετβ.
» » cacumen ἀντὶ căcŭmen γρ. căcūmen
ἐν σελ. 75 στήλῃ 2 πρὸ τοῦ ἄρθρ. Cacus πράσθες τὸ ἄρθρον· căcŭmĭno, 1. (cacumen) (ποιητ.) κορυφῶ, ἀποξύνω.
» » » πρὸ τοῦ ἄρθρ. Cadmus πράσθες τὸ ἄρθρον· Cadme- ἢ Cadmi-, ἴδ. Cadmus.
ἐν ἄρθρῳ Cadmus στίχ. 9 μετὰ τὸ Cadmea γρ. ἡ Cadmīa,
» » Cado ἀντὶ căsum, 3. γρ. cāsum, 3. ἀμετβ.
» » Cadurci ἐν τέλει πράσθες· Ἐκ τούτου· -cus, a, um, Καδουρκικός.
» » Caecilius ἐν τέλει πράσθες· Ἐκ τούτου· -lĭus καὶ -lĭānus, a, um, Καικίλιος, Καικιλιανός.
ἐν σελ. 76 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. Caecubum πράσθες τὸ ἄρθρον· Caecubus, a, um, (ἐκ) τοῦ Καικούβου.
ἐν ἄρθρῳ caelius ἀντὶ caelius ἴδ. coelius γρ. Caelius ἴδ. Coelius
» » Caenina ἐν τέλει πράσθες· Ἐκ τούτου· ά) Caeninenses, ĭum, ἀ.πλ. οἱ κάτοικοι. β') Caenīnus, a, um, τῆς Καινίνης.
» » Caere πρὸ τοῦ Καίρη γρ. καὶ Caeres, ĭtis, θ.
» » » στίχ. 3 πρὸ τοῦ ἀ. πλ. γρ. καὶ Caeretes,
» » » ἐν τέλει πράσθες· Caeretānus, a, um, Καιρετανός. καὶ -ni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.
» » Caesar ἐν τέλει πράσθες· Ἐκ τούτου· ά) Caesariensis, e, Καισαρεύς, ἐπωνύμιον πολλῶν πόλεων π. χ. C. Mauritania. β') Caesarīnus, a, um, Καισαριανός.
» » Caesarianus ἀντὶ Καισαρειανὸς γρ. Καισαριανός.
ἐν σελ. 77 στήλῃ 1 πρὸ τοῦ ἄρθρ. caesim πράσθες τὸ ἄρθρον· Caesennius, a, um, Ῥωμ. οἰκογενειακὸν ὄνομα.
» » » » μετὰ τὸ ἄρθρ. caesus πράσθες τὸ ἄρθρον· caet-, Caeu-, Caey-, ἴδ. ce- ἢ Ce-.
ἐν ἄρθρῳ Cajus ἐν τέλει πράσθες· Ἐκ τούτου· Cajānus, a, um, Γαϊανός.
» » calamus ἀντὶ ă. i, γρ. i, ā.
« » Calatia ἐν τέλει πράσθες· Ἐκ τούτου· -tīnus a, um, Καλατινός, ὡς οὐσ. Calatinus, ἐπωνύμιον τοῦ M. Attilius. καὶ κατὰ πλ. ἀ. -tīni, ōrum, οἱ κάτοικοι.
» » Calaurea πρὸ τοῦ ae γρ. καὶ -ia,
» » calcaneum ἀντὶ calcăněum γρ. calcānĕum

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ calcaneum ἀντὶ calcax γρ. calx 1
» » calceus στίχ. 4 ἀντὶ calcerum γρ. calceorum
» » calcitro πρὸ τοῦ λακτίζω γρ. (calx 1) ἀμετβ.
» » calco μετὰ τὸ calx γρ. τὸν ἀριθμ. 1.
» » Calendae ἀντὶ Calendae γρ. Călendae
ἐν σελ. 78 στήλῃ 2 τὸ ἄρθρ. Calenus ἀνάγνωθι πρὸ τοῦ Cales.
ἐν ἄρθρῳ Calenus ἀντὶ cales γρ. Cales
» » Cales στίχ. 2 ἀντὶ Calēnus γρ. Calēnus
» » caleo πρὸ τοῦ θερμὸς γρ. ἀμετβ.
» » calesco πρὸ τοῦ θερμαίνομαι γρ. (ἐναρκτ. τ. caleo) ἀμετβ.
ἐν σελ. 78 στήλῃ 2 πρὸ τοῦ ἄρθρ. calide πρόσθες τὸ ἄρθρον· calfacio ἴδ. calefacio.
ἐν ἄρθρῳ caligatus ἀντὶ caligae γρ. caliga
» » caliginosus ἀντὶ cālīgĭnōsus, a, um γρ. cālīgĭnōsus, a, um, (sissime)
» » 1. calīgo ἀντὶ cālīgo, γρ. cālīgo.
» » 2. caligo ἀντὶ cālīgo, 1. γρ. cālīgo, 1. (calīgo 1) Α′) ἀμετβ.
» » » στίχ. 2 ἀντὶ 3)(αἰτ.) γρ. Β′.)(σπάν.) μετβ. aliquid,
» » Caligula ἀντὶ ὁ αΚλιγόλας γρ. ὁ Καλιγόλας
» » calix ἀντὶ cālix γρ. călix
» » Callaeci ἀντὶ Ταρραικωνίας γρ. Ταρακωνησίας
» » calleo πρὸ τοῦ ἔχω γρ. Α′) ἀμετβ.
» » » στίχ. 5 ἀντὶ in, re, γρ. in re,
» » » » ἀντὶ 2) γρ. Β′.) μετβ.
ἐν σελ. 79 στήλῃ 2 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. Calpe ἄρθρον Kalpurnius γρ. Calpurnius
ἐν ἄρθρῳ Calpurnius ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· -nĭānus, a, um, τοῦ Καλπουρνίου.
» » calveo πρὸ τοῦ φαλακρὸς γρ. (calvus) ἀμετβ.
» » calvesco πρὸ τοῦ φαλακροῦμαι γρ. (ἐναρκτ. τ. calveo) ἀμετβ.
» » calvor ἀντὶ i, γρ. calvi, ἀμετβ.
» » calyx ἀντὶ ȳcis, γρ. ў̆cis
ἐν σελ. 80 στήλῃ 2 ἐξάλειψον τὸ ἄρθρ. camelia, ae, θ.=camella,
» » » ἐξάλειψον τὸ ἄρθρ. camaro (ἀντὶ camero τεθέντος) 1. καμαρῶ.
ἐν ἄρθρῳ Camirus ἀντὶ Κάμηρος γρ. Κάμειρος
» » Campania στίχ. 4 ἀντὶ campani γρ. Campani
ἐν σελ. 81 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. Camulodunum πρόσθες τὸ ἄρθρον· cămŭlus, a, um, (ποιητ. σπαν.) καμπύλος, ἕλιξ.
ἐν ἄρθρῳ Canae ἀντὶ ōrum γρ. ārum
» » candeo πρὸ τοῦ λευκανθίζω γρ. ἀμετβ.
» » candesco πρὸ τοῦ λευκαίνομαι γρ. ἀμετβ.
» » candidatorius ἀντὶ canditus γρ. candidatus

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ candidus πρὸ τοῦ λευκὸς γρ. (candeo)
» » caneo πρὸ τοῦ πολιὸς γρ. ἀμετ6.
» » canesco πρὸ τοῦ πολιὸς γρ. ἀμετ6.
ἐν σελ. 82 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ· Cantabria πρόσθες τὸ ἄρθρον· cantāmen, ĭnis, οὐ. (canto) (ποιητ.) ᾄσμα, μάλιστα μαγικὸν=ἐπῳδή.
ἐν σελ. 81 στήλῃ 1 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. cantio ἄρθρον cantĭo, 1. γρ. cantito, 1.
ἐν ἄρθρῳ canus ἀντὶ ῖδ. cani γρ. 2) Canus, i, ὰ. Ῥωμ. ἐπωνύμιον.
» » Canusium ἐν τέλει πρόσθες· ὅθεν Canusinātus, a, um, ὁ Κανύσια ἔρια φορῶν.
» » Capaneus πρὸ τοῦ ἀ. γρ. καὶ eos,
» » » ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· -nēus καὶ -ēius, a, um, Καπανήϊος, τοῦ Καπανέως
ἐν σελ. 82 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. capedo πρόσθες τὸ ἄρθρον· căpēdunc̆ula, ae, θ. ὑποκορ. τ. capedo.
ἐν ἄρθρῳ capesso πρὸ τοῦ ĭtum γρ. (ĭi),
» » Caphareus στίχ. 2 ἀντὶ Capharĕus γρ. Capharius
ἐν σελ. 83 στήλῃ 2 πρὸ τοῦ ἄρθρ. capistratus πρόσθες τὸ ἄρθρον· căpis, ĭdis, θ. (σπαν.) εἶδος ἱεροῦ ἐκπώματος.
» » » τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. capistro ἄρθρον capistum γρ. capistrum
ἐν ἄρθρῳ Capreae ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου τὸ ἐπίθ. Capreensis, e, τῶν Καπρεῶν.
» » caprinus πρὸ τοῦ αἴγιος γρ. (caper)
» » capripes ἀντὶ căprĭpes γρ. căprĭ-pes
ἐν σελ. 84 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. capsella πρόσθες τὸ ἄρθρον· capsus, i, ὰ. κύρτη, ἀποθήκη, κιβωτὸς θηρίων.
» » » μετὰ τὸ ἄρθρ. captator πρόσθες τὸ ἄρθρον· Captiāni, ōrum, ὰ. πλ. λαὸς τῆς Ἀσίας.
ἐν ἄρθρῳ Carcaso ἀντὶ Γαλατίας γρ. Ναρβωνίτιδος
» » careo πρὸ τοῦ (aliqua γρ. ἀμεταθ.
» » caris πρὸ τοῦ καρὶς γρ. θ.
ἐν σελ. 87 στήλῃ 1 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. 1. carnis ἄρθρον 2. caris γρ. 2. carnis
ἐν ἄρθρῳ carnivorus ἀντὶ carnĭvŏrus γρ. carnĭvŏrus
ἐν σελ. 87 στήλῃ 1 τὸ ἄρθρ. Carnuntum ἀνάγνωθι πρὸ τοῦ Carnutes
ἐν ἄρθρῳ Carteja ἀντὶ Καρτεία γρ. Καρτηία
» » Carthaea ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου -thaeus, καὶ -thēius, a, um, τῆς Καρθέας.
» » Caterva, ἀντὶ στίφος γρ. στῖφος
» » cauponor πρὸ τοῦ καπηλεύω γρ. (caupona)
» » cavillacio ἀντὶ σκῶμα γρ. σκῶμμα

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ Celelates ἀντὶ Λυγιστικὸν γρ. Λιγυστικὸν
» » celo ἀντὶ cĕlo γρ. cēlo
» » centimanus ἀντὶ centĭ-mānus γ. centĭ-mănus
» » Cercyo ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου τὸ ἐπίθ. Cercyŏnēus, a, um,
» » cerebellum, ἀντὶ cĕrēbellum γρ. cĕrĕbellum
» » cereus ἀντὶ cĕrĕus γρ. cērĕus
» » cerintha ἀντὶ cerintha γρ. cērintha
» » ceromaticus ἀντὶ cērōmătĭcus γρ. cērōmătĭcus
» » certe στίχ. 9 ἀντὶ ispe γρ. ipse
» » cespes ἀντὶ=caespes γρ. καὶ caespes, ĭtis, ἀ. ἡ χορτόπλινθος, ἡ χλοάζουσα πλίνθος. ὅθεν (ποιητ.) περὶ ἀντικειμένων ἄτινα ἐκ χορτοπλίνθων σύγκεινται, ά)=βωμός. β'.)=καλύβη. γ'.)=ἔδαφος χλοάζον, χλόη.
ἐν ἄρθρῳ cessatio στίχ. ὅ ἀντὶ abopere γρ. ab opere
» » cesso πρὸ τοῦ ὀκνῶ γρ. ἀμετθ.
» » cestrosphendone ἀντὶ e, γρ. ēs,
» » ceterus ἀντὶ cĕtĕr(us) γρ. cētĕr(us)
ἐν σελ. 102 στήλῃ 2 πρὸ τοῦ (Ceyx πρόσθες τὸ ἄρθρον· Ceus ĭδ. Cea
» » » μετὰ τὸ ἄρθρ. Chaldaea πρόσθες τὸ ἄρθρον· Chaldăĭcus, a, um, Χαλδαϊκός. Ch. rationes, ἡ ἀστρολογία.
» » » τὸ ἄρθρ. Chalybeĭus ἀνάγνωθι πρὸ τοῦ ἄρθρ. Chalybes.
ἐν ἄρθρῳ 2. chalybs ἀντὶ chălybs γρ. chălybs
ἐν σελ. 102 στήλῃ 2 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ 2 chalybs ἄρθρον canne ἡ chane γρ. channe ἡ chane
» » » μετὰ τὸ ἄρθρ. Chaos πρόσθες τὸ ἄρθρον· chara, ae, θ. ἄγνωστον φυτόν.
» » » μετὰ τὸ ἄρθρ. character πρόσθες τὰ ἄρθρα· Charax, ăcis, θ. Χάραξ, πόλις ἐν Σουσιανῇ.
» » » Charis, ĭtos, θ. χάρις, καὶ κατὰ πλ. -ĭtes, um, αἱ Χάριτες (Ἀχαΐα, Εὐφροσύνη, Θάλεια).
ἐν ἄρθρῳ Charus ἀντὶ ĭδ. γρ.=
» » Charybdis πρὸ τοῦ θ. γρ. is,
ἐν σελ. 103 στήλῃ 1 πρὸ τοῦ chelydrus πρόσθες τὰ ἄρθρα· Chĕlĭdŏnĭae insulae, θ. πλ. αἱ Χελιδόνιαι νῆσοι, ἀντικρὺ τοῦ ἐν Λυκίᾳ Chelidonium promontorium (Χελιδόνιον ἀκρωτήριον).
ἐν ἄρθρῳ chelys πρὸ τοῦ chelys γρ. (ἡ αἰτ. yn, ἡ ἀφ. y,=testudo).
» » cheragra ἀντὶ ĭδ. chiragra γρ.=chiragra, Χειράγρα.
» » chimaera ἀντὶ chimaera, ae, θ. χίμαιρα. γρ. Chimaera, ae, θ. Χίμαιρα
ἐν σελ. 103 στήλῃ 1 πρὸ τοῦ ἄρθρ. Chione πρόσθες τὸ ἄρθρον· Chimaerĭ-ĕus, ĕra, ĕrum, (ποιητ.) Χίμαιραν γεννῶν. π. χ. Ch. Lycia, ἡ γεννήσασα τὴν Χίμαιραν Λυκία.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν σελ. 103 στήλῃ 1 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. chiragra ἄρθρον chirographum, i, οὐ. καὶ chirographus, i, ἀ. γρ. chirographum. ῆ,-on, i, οὐ. καὶ chirographus, i, ἀ.

» » στήλῃ 2 πρὸ τοῦ ἄρθρ. chrysophrys πρόσθες τὸ ἄρθρον· Chrȳsippus, i, ἀ. Χρύσιππος, Στωϊκὸς φιλόσοφος ἐκ Κιλικίας, τὸν 3 πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα ἀκμάσας. 6') ὄνομα δύο ἀπελευθέρων. Ἐκ τούτου -pēus, a, um,

» » » » πρὸ τοῦ ἄρθρ. cibarĭus πρόσθες τὰ ἄρθρα· Chrȳsŏthĕmis, ĭdis, θ. Χρυσόθεμις, [θυγάτηρ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τῆς Κλυταιμνήστρας.

» » » Cibălae, ārum, θ. πλ. πόλις ἐν τῇ κάτω Παννονίᾳ.

» » » » πρὸ τοῦ cibus πρόσθες τὸ ἄρθρον· cȳbōrĭum, ĭi, οὐ. (ποιητ.) κιβώριον (εἶδος κύλικος).

ἐν ἄρθρῳ Cibyra ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· ά) -rāta, ae, γεν κοιν. ὁ Κιβυράτης, ἡ Κιβυρᾶτις. 6') -rātĭcus, a, um, Κιβυρατικός.

» » cicada ἀντὶ τέττιξ γρ. τέττιξ

» » Cilix μετὰ τὸ Cilices γρ. Cilissa, ae, θ. Κίλισσα.

» » Ciminus στίχ. 2 ἀντὶ ἐκ γρ. ἐν.

» » Cimmerii ἐν τέλει πρόσθες· λαὸς τῆς Θράκης. Ἐκ τούτου· Cimmerius, a, um, Κιμμερικός.

ἐν σελ. 104 στήλῃ 1 πρὸ τοῦ ἄρθρ. cingo πρόσθες· τὸ ἄρθρον· Cinga, ae, θ. ποταμὸς ἐν Ταρράκωνι.

» » » » τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. Cinna ἄρθρον cinnămōmum γρ. cinnāmōmum

» » » » πρὸ τοῦ ἄρθρ. cinxi, πρόσθες τὸ ἄρθρον· Cĭnўras, ae, ἀ. Κινύρας, βασιλεὺς ἐν Ἀσσυρίᾳ, πατὴρ τοῦ Ἀδώνιδος καὶ τῆς Μύρρας. Ἐκ τούτου τὸ ἐπίθ. -rēĭus, a, um.

ἐν ἄρθρῳ cinxi ἀντὶ cĭnxi γρ. cinxi

» » cio ἀντὶ ire γρ. cire

ἐν σελ. 104 στήλῃ 2 πρὸ τοῦ ἄρθρ. cippus πρόσθες τὸ ἄρθρον· Cios καὶ Chius, ĭi, θ. Κίος πόλις τῆς Βιθυνίας. Ἐκ τούτου· Ciāni, ōrum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι.

ἐν ἄρθρῳ Circe ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· -caeus, a, um, Κιρκαῖος. C. jugum ἢ lītus, τὸ Κιρκαῖον ἀκρωτήριον τοῦ Λατίου.

» » Circeji ἐν τέλει πρόσθες· Ἐκ τούτου· -cējensis, e, Κιρκαϊτικός, καὶ -cejenses, ĭum, ἀ. πλ. οἱ κάτοικοι. (Κιρκαῖται).

» » circuitĭo πρὸ τοῦ iōnis γρ. ἢ circumitio

» » » μετὰ τὸ θ. γρ. (circumeo)

» » circuitus ἀντὶ circumeo γρ. circueo

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ circumcurro πρὸ τοῦ περι (τρέχω) γρ. ἀμετδ.
» » circumdo στίχ. 20 ἀντὶ insulibus γρ. insulis
» » circumgredior ἀντὶ ēdi γρ. grĕdi
» » circumjaceo πρὸ τοῦ περίκειμαι γρ. ἀμετδ.
» à circumspicio πρὸ τοῦ περιβλέπω γρ. 1) ἀμετδ.
» » » στίχ. 5 πρὸ τοῦ circumspicio γρ. μετδ.
» » circumvector ἀντὶ 1. γρ. āre,
» » circumvenio τὸ ἐν τέλει circumventus, a, um κ.τ.λ. ἀποτελεῖ ἴδιον ἄρθρον.
» » cistellŭla πρὸ τοῦ λάκκος γρ· (ὑποκορ. τ. cistella)
» » cito στίχ. 4 ἀντὶ motum, γρ. metum
» » 1. citus ἀντὶ cio γρ. cieo
» » 1. clanculum πρὸ τοῦ clam γρ. ὑποκορ. τ.
» » 2. clanculum στίχ. 2 ἀντὶ clam γρ. clanculum
» » clango πρὸ τοῦ κλάζω γρ. ἀμετδ.
» » clareo σβέσον τὴν κατάληξιν ŭi,
» » » πρὸ τοῦ φαίνομαι γρ. ἀμετδ.
» » claresco πρὸ τοῦ ἀναφαίνομαι γρ. ἀμετδ.
ἐν σελ. 114 στήλῃ 2 τὸ πρὸ τοῦ ἄρθρ. claro ἄρθρον clārĭtūdo γρ. clārĭtūdo
ἐν ἄρθρῳ claustra πρὸ τοῦ κλεῖθρον γρ. οὐ. (claudo)
» » clavus πρὸ τοῦ cl. γρ. i,
» » clepo στίχ. 3 ἀντὶ τι ἀρχ. κλέπτω = ignem, γρ. (ἀρχ.) κλέπτω τι, ignem,
» » clueo πρὸ τοῦ κλύω γρ. ἀμετδ.
» » Cluvia ἀντὶ Σαμνίτιδος γρ. Σαυνίτιδος
» » clypea ἀντὶ clypea, = clupea γρ. Clypea = Clupea
» » coacervo ἀντὶ cō-ăcervo γρ. cŏ-ăcervo
» » coaccsco πρὸ τοῦ ὀξίζω γρ. ἀμετδ.
» » coactor στίχ. 5 τὸ coactum, i, κτλ. ἀποτελεῖ ἴδιον ἄρθρον.
ἐν σελ. 119 στήλῃ 2 πρὸ τοῦ ἄρθρ. coaedifico πρόσθες τὸ ἄρθρον cŏădūno, 1. συνενῶ
» » » τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. coagmentum ἄρθρ. ἀνάγνωθι cŏāgŭlo
ἐν ἄρθρῳ coalesco πρὸ τοῦ συμφύομαι γρ. ἀμετδ.
» » coelestis στίχ. 18 ἀντὶ νέκτωρ γρ. νέκταρ
» » coemptionalis ἀντὶ coemptionalis ἴδ. coemptio γρ. cŏëmptĭonālis ἴδ. coëmptio
» » coemptus ἀντὶ coemptus, γρ. cŏëmptus ἢ cŏëmtus
» » » ἀντὶ coemo γρ. cŏëmo
» » coemt, ἀντὶ coemt-, ἴδ. coempt γρ. coëmt-, = coëmpt-,
» » coenito πρὸ τοῦ πολλὰ γρ. ἀμετδ.
» » coeno πρὸ τοῦ δειπνῶ γρ. ἀμετδ.
» » coëo πρὸ τοῦ σύνειμι γρ. ἀμετδ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ coërcĭtĭo στίχ. 2 ἀντὶ ὁρισμὸς γρ. εἰργμὸς
» » coercitor ἀντὶ cŏercĭtor γρ. cŏercĭtor
» » » ἀντὶ coerceo γρ. coërceo
» » coercitus ἀντὶ cŏercitus γρ. cŏercĭtus
» » » ἀντὶ coerceo γρ. coërceo
» » cohaereo πρὸ τοῦ συνῆμμαι γρ. ἀμετθ.
» » cohaeresco πρὸ τοῦ συνῆμμαι γρ. ἀμετθ.
» » coheres ἀντὶ co-hēres γρ. cŏ-hēres
» » cohorresco μετὰ τὸ ĕre, γρ. ἀμεταθ.
» » cohors στίχ. 17 ἀντὶ στίφος γρ. στῖφος
» » collabor πρὸ τοῦ συμπίπτω γρ. ἀμετθ.
» » collocutio ἀντὶ collŏcŭtio γρ. collŏcūtĭo
» » colluceo μετὰ τὸ ēre, γρ. ἀμετθ.
» » colluctatio πρὸ τοῦ colluctor γρ. ἐκ τ. ἀχρ.
» » colosseus ἀντὶ cŏlossēus γρ. cŏlossēus
» » columbinus ἀντὶ columbo γρ. columba
» » 1. combibo πρὸ τοῦ συμπίνω γρ. ά) (σπαν.) ἀμετθ.
» » » ἀντὶ 2) μετφ. γρ. β') μετθ.
» » 2. combibo, ἀντὶ combibor γρ. combibo
» » Cominium ἀντὶ Ἰρπίνων γρ. Ἰρπίνων
» » comissor πρὸ τοῦ κωμάζω γρ. ἀμετθ.
» » comitor στίχ. 19 ἀντὶ parum bene, γρ. parum, bene,
» » commendaticius ἀντὶ comendo γρ. commendo
» » commendatio ἀντὶ comendo γρ. commendo
» » commendator ἀντὶ comendo γρ. commendo
» » commentatrix ἀντὶ commentātrix γρ. commendātrix
» » commentatio ἀντὶ commentor, γρ. 1. commentor
» » 1. commentor στίχ. 5 ἀντὶ 3) γρ. 2)
» » commeo πρὸ τοῦ φοιτῶ γρ. ἀμετθ.
» » commercor ἀντὶ commercor γρ. com-mercor
» » commigro πρὸ τοῦ μετοικῶ γρ. ἀμετθ.
» » committo στίχ. 16 ἀντὶ caedum γρ. caedem
» » » στίχ. 20 ἀντὶ ἀπαρεμφάτῳ γρ. ἀπαρεμφάτου
» » commonefacio στίχ. 4 ἀντὶ abeat. γρ. abeat, ἀπιέναι νου-
θετοῦσιν αὐτόν.
» » commorior πρὸ τοῦ συναποθνήσκω γρ. ἀμετθ.
» » commoror πρὸ τοῦ διατρίβω γρ. ἀμετθ.
» » commoveo ἀντὶ commŏvĕo γρ. commŏvĕo
» » communicatio στίχ. 2 ἀντὶ κοινωνία τινὶ γρ. κοινωνία τινὸς
» » communis στίχ. 33 ἀντὶ ἐν γένει κοινῶς, γρ. ἐν γένει, κοινῶς,
» » communitas μετὰ τὸ ātis γρ. θ.
» » compactus πρὸ τοῦ compingo γρ. τ. compaciscor κ. τ.
» » compareo μετὰ τὸ ēre γρ. ἀμετθ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ compellatio μετὰ τὸ compello γρ. τὸν ἀριθμ. 1.
» » complementum ἀντὶ complementum γρ. complēmentum
» » 1. comploratus πρὸ τοῦ = γρ. ūs, ā.
» » comprobo ἀντὶ comprobo γρ. comprŏbo
» » Compsa ἀντὶ Σαμνίτιδος γρ. Σαυνίτιδος
ἐν σελ. 146 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. Compsa πρόσθες τὸ ἄρθρον· compsi, πρκ. τ. como 1.
ἐν ἄρθρῳ comptus μετὰ τὸ como γρ. τὸν ἀριθμὸν 1.
ἐν σελ. 147 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. conamen πρόσθες τὸ ἄρθρον· conatum, i, οὐ. ἴδ. conor.
ἐν ἄρθρῳ concalesco πρὸ τοῦ (ἐναρκτ.) γρ. ἀμετδ.
» » concallesco πρὸ τοῦ (ἐναρκτ.) γρ. ἀμετδ.
» » concerto πρὸ τοῦ διαγωνίζομαι γρ. ἀμετδ.
» » 2. concido πρὸ τοῦ συμπίπτω γρ. ἀμετδ.
» » concieo ἀντὶ (καὶ cītum) 2. γρ. 2, καὶ -cio, civi, cītum, 4.
» » concinne ἀντὶ nior γρ. nius
» » concinnus ἀντὶ niur γρ. nior
» » concionor πρὸ τοῦ ἐκκλησιάζω γρ. ἀμετδ.
» » concordo μετὰ τὸ (concors) γρ. ἀμετδ.
» » concrepo, μετὰ τὸ āre γρ. ἀμετδ.
» » concresco πρὸ τοῦ συμφύομαι γρ. ἀμετδ.
» » concubo πρὸ τοῦ συγκαθεύδω γρ. ἀμετδ.
» » concurro πρὸ τοῦ ad γρ ἀμετδ.
» » concurso πρὸ τοῦ συντρέχω γρ. ἀμετδ.
» » condicio ἀντὶ = conditio, 2. γρ. = conditio.
» » condolesco πρὸ τοῦ ἀλγῶ γρ. ἀμετδ.
ἐν σελ. 157 στήλῃ 1 στίχ. 2 ἀντὶ Τισσαφέρνην γρ. Τισσαφέρνη
» » » στίχ. 6 ἀντὶ confert corpus γρ. corpus confert se
» » » στίχ. 44 ἀντὶ plurimus γρ. plurimum.
ἐν ἄρθρῳ confessus πρὸ τοῦ ἐμολογούμενος γρ. (μ. π. τ. confiteor)
ἐν σελ. 157 στήλῃ 2 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. confessus ἄρθρον confectim γρ. confestim
» » 158 στήλῃ 1 στίχ. 2 ἀντὶ motum γρ. metum
» » » στίχ. 3 ἀντὶ gnado γρ. gnato
ἐν ἄρθρῳ confiscatio πρὸ τοῦ δήμευσις γρ. (confisco)
» » conflictatio πρὸ τοῦ σύγκρουσις γρ. conflicto
» » confluo πρὸ τοῦ συρρέω γρ. ἀμετδ.
» » confremo πρὸ τοῦ βρέμω γρ. (ποιητ.) ἀμετδ.
» » confugio πρὸ τοῦ καταφεύγω γρ. ἀμετδ.
» » confusus σθέσον τὴν κατάληξιν sissimus
» » congemo μετὰ τὸ ĕre, γρ. ἀμετδ.
ἐν σελ. 162 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. congessi πρόσθες τὸ ἄρθρον· conge-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

stĭcĭus, a, um, (congero) (σπαν.) σωρευτός, συμφορητός.

ἐν ἄρθρῳ conglutino ἀντὶ conglūtĭno γρ. con-glūtĭno
» » » μετὰ τὸ συγκολλῶ γρ. τι
» » congratulor πρὸ τοῦ συγχαίρω γρ. 1.
» » congredior πρὸ τοῦ cum aliquo γρ. ἀμετβ.
» » congruo πρὸ τοῦ συνέρχομαι γρ. ἀμετβ.
» » connitor πρὸ τοῦ συντείνω γρ. ἀμετβ.
» » conniveo μετὰ τὸ ēre, γρ. ἀμετβ.
» » conquiesco μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. ἀμετβ.
» » conquisitus σβέσον τὴν κατάληξιν tior.
» » consanesco πρὸ τοῦ ὑγιάζομαι γρ. ἀμετβ.
» » conscientia ἀντὶ conscius γρ. conscio

ἐν σελ. 169 στήλῃ 1 πρὸ τοῦ ἄρθρ. consectio πρόσθες τὸ ἄρθρον· consectātrix, īcis, θ. (consector) ἡ σφόδρα ἐπιθυμοῦσα τινος, ἡ ἀκόλουθος.

ἐν ἄρθρῳ consenesco μετὰ τὸ ĕre, γρ. ἀμετβ.

ἐν σελ. 170 στήλῃ 2 τὸ πρὸ τοῦ ἄρθρ. conseptus ἄρθρον censepio, γρ. con-sēpio,

» » 171 » 2 πρὸ τοῦ ἄρθρ. conservatus πρόσθες τὸ ἄρθρον· conservātrix, ἴδ. conservator.

ἐν ἄρθρῳ consido μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. ἀμετβ.
» » consilesco μετὰ τὸ ĕre, γρ. ἀμετβ.
» » consilior πρὸ τοῦ βουλεύομαι γρ. ἀμετβ.
» » consimilis ἀντὶ consĭmĭlis γρ. con-sĭmĭlis
» » consipio πρὸ τοῦ σωφρονῶ γρ. ἀμεταβ.
» » consitio μετὰ τὸ consero γρ. 2.
» » consitor μετὰ τὸ consero γρ. 2.
» » consono μετὰ τὸ āre, γρ. ἀμετβ.
» » conspiciendus ἀντὶ γερούνδιον γρ. μ. π. τ. μέλ.
» » conspicio στίχ. 11 ἀντὶ quit γρ. quid

ἐν σελ. 175 στήλῃ 2 τὸ πρὸ τοῦ ἄρθρ. conspicuus ἄρθρον corspicor γρ. conspicor

ἐν ἄρθρῳ 1 conspiro ἀντὶ conspiro γρ· con-spīro
» » » πρὸ τοῦ συμπνέω γρ. ἀμετβ.
» » στίχῳ 3 ἀντὶ συμωνῶ γρ. συμφωνῶ
» » 2 conspiro πρὸ τοῦ (cum-spira) γρ. 1.

ἐν σελ. 175 στήλῃ 2 πρὸ τοῦ ἄρθρ. consponsor πρόσθες τὸ ἄρθρον· con-spondeo, spondi, sponsum, 2. συνεγγυῶ.

ἐν ἄρθρῳ consputo ἀντὶ conspŭto γρ. con-spūto
» » 2 consterno ἀντὶ consterno γρ. con-sterno

ἐν σελ. 178 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. constupro πρόσθες τὸ ἄρθρον· Consualia, ἴδ. Consus.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ consuesco μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. 1) ἀμετδ.
» » consuetudo στίχ. 6 ἀντὶ consuetudinem γρ. consuetudine
» » consularis στίχ. 7 ἀντὶ ὑπατικὸς γρ. ὑπατευκῶς
» » consulo πρὸ τοῦ βουλεύω γρ. Α') ἀμετδ.
» » consurgo μετὰ τὸν ἀριθμ. 3 γρ. ἀμετδ.
» » contabesco πρὸ τοῦ κατατήκομαι γρ. ἀμετδ.
» » contestor ἀντὶ (αἰτ.) γρ. aliquem,
» » conticeo πρὸ τοῦ κατασιγῶ γρ. ἀμετδ.
» » conticesco μετὰ τὸ ĕre, γρ. (conticeo) ἀμετδ.
» » continens στίχ. 16 πρὸ τοῦ ἡ χέρσος γρ. θ.
» » 1. contingo πρὸ τοῦ aliquid γρ. Α') μετδ.
» » continuus στίχ. 14 ἀντὶ labor γρ. labor
» » contorqueo στίχ. 9 πρὸ τοῦ ἀπ(μετ)εγραμμένος γρ. ποταμὸς
ἐν σελ. 186 στήλῃ 2 πρὸ τοῦ ἄρθρ. contortio πρόσθες τὸ ἄρθρον· contorte, (tius) ἐπίρ. (contortus) διαστρόφως.
ἐν ἄρθρῳ contortus πρὸ τοῦ συνεστραμμένος γρ. a, um,
» » contremisco πρὸ τοῦ περίτρομος γρ. ἀμετδ.
» » contremo πρὸ τοῦ περίτρομος γρ. ἀμεταδ.
» » contrucido ἀντὶ contrŭcīdo γρ. con-trŭcīdo
» » convalesco μετὰ τὸ ĕre, γρ. ἀμετδ.
» » covector ἀντὶ convector γρ. con-vector
» » conveho ἀντὶ συμπλέω γρ. συνάγω
» » convello στίχ. 3 ἀντὶ ἀν(ἀπ)σπῶ γρ. ἀνα(ἀπο)σπῶ
» » convena στίχ. 3 ἀντὶ σύνηλις, συνήλιδες γρ. σύνηλυς, συνήλυδες
ἐν σελ. 190 στήλῃ 2 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. conveniens ἄρθρον convinienter γρ. convĕnĭenter
ἐν ἄρθρῳ conventicium μετὰ τὸ οὐ. γρ. (convenio)
» » converbero στίχ. 2 ἀντὶ ὠὸν γρ. ὀστοῦν
» » converso ἀντὶ converso γρ. con-verso
» » » ἀντὶ θαυμ. γρ. θαμ.
» » conversor ἀντὶ conversor γρ. con-versor
» » convivo πρὸ τοῦ alicui γρ. ἀμετδ.
» » convolo πρὸ τοῦ συντρέχω. γρ. ἀμετδ.
» » coorior μετὰ τὸ īri. γρ. ἀμετδ.
» » 1. copia ἀντὶ copĭa γρ. cōpĭa
» » copiola μετὰ τὸ ae, γρ. συνήθ. κατὰ πλ. -ae, ārum,
» » corda, ἀντὶ ōrum, γρ. ae,
» » Corduba ἀντὶ Καρδύη γρ. Κορδύη
» » cornu ἀντὶ u, γρ. ūs, (σπαν. u)
ἐν σελ. 147 στήλῃ 1 πρὸ τοῦ ἄρθρ. Coronis πρόσθες τὸ ἄρθρον· Cŏrōneus, ĕi, ὁ. Κορωνεύς, βασιλεὺς τῆς Φωκίδος, πατὴρ τῆς Κορωνίδος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ Coronis ἀντὶ Ἀσκληπιοῦ, γρ. Ἀσληπιοῦ, ὅστις διὰ τοῦτο Coronīdes, ae, ἀ. Κορωνίδης λέγεται.
» » correpo ἀντὶ corrēpo γρ. cor-rēpo
» » » μετὰ τὸ ĕre, γρ. ἀμετθ.
ἐν σελ. 199 στήλῃ 2 μετὰ τὸ ἄρθρ. coryletum πρόσθες τὸ ἄρθρον· cŏrўlus, i, θ. κόρυλος, Ποντικὴ καρύα.
ἐν σελ. 200 στήλῃ 1 τὸ ἄρθρ. Cossyra ἀνάγνωθι πρὸ τοῦ ἄρθρ. costa.
ἐν ἄρθρῳ costum μετὰ τὸ οὐ. γρ. καὶ costus, i, θ.
ἐν σελ. 200 στήλῃ 1 πρὸ τοῦ ἄρθρ. cothurnatus πρόσθες τὸ ἄρθρον· Cothon, ōnis, παράλιος πόλις τῆς βορείου Ἀφρικῆς.
» » » τὸ ἄρθρ. Cous ἀνάγνωθι μετὰ τὸ ἄρθρον Cotytto
ἐν ἄρθρῳ crambe ἀντὶ crambē ēs γρ. crambē, ēs,
» » crassitudo πρὸ τοῦ πάχος γρ. (crassus 1.)
ἐν σελ. 200 στήλῃ 2 πρὸ τοῦ ἄρθρ. crater πρόσθες τὸ ἄρθρον· Crātaeis, ĭdis, θ. Κραταιὶς, μήτηρ τῆς Σκύλλης.
ἐν ἄρθρῳ 2. crates ἀντὶ crates γρ. crātes
» » crebresco πρὸ τοῦ πυκνὸς γρ. ἀμετθ.
» » credulus πρὸ τοῦ εὔπιστος γρ. (credo)
ἐν σελ. 202 στήλῃ 2 πρὸ τοῦ ἄρθρ. crepida πρόσθες τὸ ἄρθρον· crĕper, ĕra, ĕrum, σκοτεινός. μτφ. ἄδηλος, ἀμφίβολος.
ἐν ἄρθρῳ crepidatus μετὰ τὸ um, γρ. (crepida)
» » crepito πρὸ τοῦ κροτῶ γρ. ἀμετθ.
» » crepo πρὸ τοῦ κροτῶ γρ. ἀμετθ.
» » » στίχ. 7 ἀντὶ μ. τ. φ. γρ. μετθ.
ἐν σελ. 203 στήλῃ 1 τὸ ἄρθρ. Cretencis ἀνάγνωθι μετὰ τὸ ἄρθρον cretatus
ἐν ἄρθρῳ crevi ἀντὶ παρ. τ. creno γρ. πρκ. τ. cerno
» » croceus ἀντὶ crŏcĕus γρ. crŏcĕus
» » crocota πρὸ τοῦ κροκωτὸς γρ. (crocus)
» » crudesco πρὸ τοῦ ὠμοῦμαι γρ. ἀμετθ.
» » crudus ἀντὶ crudus γρ. crūdus
» » crystallinus μετὰ τὸ um, γρ. (crystallum)
» » cubito πρὸ τοῦ κοιτάζομαι γρ. ἀμετθ.
» » cubo πρὸ τοῦ κεῖμαι γρ. ἀμετθ.
ἐν σελ 206 στήλῃ 1 τὸ πρὸ τοῦ ἄρθρ. culeus ἄρθρον colcўta γρ. culcĭta
ἐν ἄρθρῳ culte ἀντὶ colo γρ. cultus
» » cummis σθέσον τὸ κοιν.
» » cumprimus ἀντὶ cum-prĭmus γρ. cum-prīmis
ἐν σελ. 208 στήλῃ 2 τὸ πρὸ τοῦ ἄρθρ. cuncti ἄρθρον cunctanter γρ. cunctantor
ἐν ἄρθρῳ cunctor πρὸ τοῦ μέλλω γρ. ἀμετθ.
» » cuneatus σθέσον τὴν κατάληξιν (tior)

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν σελ. 209 στήλῃ 2 πρὸ τοῦ ἄρθρ· cur πρόσθες τὸ ἄρθρον· cŭprum, i, οὐ. χαλκός.
ἐν ἄρθρ. cura ἀντὶ se, γρ. ae,
» » curculio ἀντὶ θ. γρ. ὰ.
ἐν σελ. 210 στήλῃ 2 πρὸ τοῦ ἄρθρ. curio πρόσθες τὸ ἄρθρον· Curĭo, ōnis ὰ. Κουρίων, ἐπίκλησις τοῦ gens Scribonia.
ἐν ἄρθρῳ curro πρὸ τοῦ τρέχω γρ. ἀμετθ.
» » cursito πρὸ τοῦ περιτρέχω γρ. ἀμετθ.
» » custodio στίχ. 5 ἀντὶ Annibalis γρ. Annibale
ἐν ἄρθρῳ dactylus ἀντὶ ῠυ γρ. -υυ
» » Daedala ἀντὶ ὰ. γρ. οὐ.
» » damno στίχ. 17 μετὰ τὸ ἐδικάσθη γρ. καὶ κατεδικάσθη
» » de στίχ. 14 ἀντὶ colo γρ. collo
» » debacchor πρὸ τοῦ βακχεύω γρ. ἀμετθ.
» » debello πρὸ τοῦ aliquem γρ. 1) μετθ.
» » decedo στίχ. 6 ἀντὶ Νουμηδίας γρ. Νομαδικῆς
ἐν σελ. 219 στήλῃ 1 στίχ. 1 ἀντὶ Ἡμηττείου γρ. Ἡμηττοῦ
ἐν ἄρθρῳ deceo μετὰ τὸ ēre, γρ. ἀμετθ.
» » decerto πρὸ τοῦ διαγωνίζομαι γρ. ἀμετθ.
» » 1. decido πρὸ τοῦ κατα γρ. ἀμετθ.
» » decies ἀντὶ centema γρ. centena
» » » στίχ. 6 ἀντὶ σεστερτίων γρ. σηστερτίων
» » decisio ἀντὶ dēcīsĭo γρ. dēcīsĭo
» » » ἀντὶ (decido). 2) γρ. (decido 2.)
» » declamatorius ἀντὶ μελετικὸς γρ. μελετητικὸς
» » declamito ἀντὶ θαμ. τ. γρ. θαμ. καὶ=τ.
» » declivis ἀντὶ πρηνὴς γρ. πρανὴς
» » decresco πρὸ τοῦ ἐλαττοῦμαι γρ. ἀμετθ.
» » decuma στίχ. 2 ἀντὶ decumanus γρ. decimanus
» » decumbo πρὸ τοῦ κατακλίνομαι γρ. ἀμετθ.
» » decurro πρὸ τοῦ κατατρέχω γρ. a) ἀμετθ.
ἐν σελ. 223 στήλῃ 2 στίχ. 4 ἀντὶ 3) γρ. b) μετθ.
ἐν ἄρθρῳ decussis μετὰ τὸ is, γρ. ὰ.
» » didico πρὸ τοῦ aliquid γρ. alicui
» » dedo ἀντὶ aliquid, alicui γρ. aliquid ali cui,
» » » στίχ. 18 ἀντὶ doctinae, γρ. doctrinae
ἐν σελ. 225 στήλῃ 2 στίχ. 26 ἀντὶ rem., γρ. rem d. ut...
ἐν ἄρθρῳ deerro πρὸ τοῦ ἀποπλανῶμαι γρ. ἀμετθ.
» » defectio ἀντὶ ἔκλειψις γρ. ἔλλειψις
ἐν σελ. 227 στήλῃ 1 στίχ. 33 ἀντὶ ἀργῆς γρ. ἀρχῆς,
ἐν ἄρθρῳ defervesco πρὸ τοῦ ἀποθράζω γρ. ἀμετθ.
» » defetiscor πρὸ τοῦ καταπονοῦμαι γρ. ἀμετθ.
» » deficior πρὸ τοῦ ἀφίσταμαι γρ. ἀμετθ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ deficior στίχ. 22 ἀντὶ monimenta γρ. munimenta
» » » στίχ. 44 ἀντὶ amima γρ. anima
» » deflagro πρὸ τοῦ κατα(φλέγομαι) γρ. ἀμετβ.
» » defluo πρὸ τοῦ καταρρέω γρ. ἀμετβ.
» » » στίχ. 24 ἀντὶ deflunut γρ. defluunt
» » defugio μετὰ τὸ ĕre, γρ. ἀμετβ.
» » degenero πρὸ τοῦ ἐκτρέπομαι γρ. ἀμετβ.
» » degredior πρὸ τοῦ καταβαίνω γρ. ἀμετβ.
» » dehisco πρὸ τοῦ χάσκω γρ. ἀμετβ.
» » dehonestamentum πρὸ τοῦ ἀτιμασμὸς γρ. (dehonesto)
» » dejuro πρὸ τρῦ (δι)ζμνυμι γρ. ἀμετβ.
» » delabor μετὰ τὸ labi, γρ. ἀμετβ.
» » delibro ἀντὶ dēlĭbro γρ. dēlĭbro
» » 2. deligo στίχ. 8 ἀντὶ ἐξολοθευμὸν γρ. ἐξολόθρευσιν
» » delinquo πρὸ τοῦ ἐλλείπω γρ. ἀμετβ.
» » deliquesco μετὰ τὸ ĕre, γρ. ἀμετβ.
» » deliro μετὰ τὸ (delirus) γρ. ἀμετβ.
» » deliteo πρὸ τοῦ ἀποκέκρυμμαι γρ. ἀμετβ.
» » delitesco πρὸ τοῦ (ἀπο)κρύπτομαι γρ. ἀμετβ.
» » delitigo μετὰ τὸ āre, γρ. (ποιητ.) ἀμεταβ.
» » delitus ἀντὶ ἀρχαία, μ. γρ. ἀρχαία μετοχ.
» » delubrum ἀντὶ ἡρῶον γρ. ἡρῷον
» » dementio πρὸ τοῦ παραφρονῶ γρ. ἀμετβ.
» » demergo στίχ. 3 ἀντὶ marem γρ. navem
» » demigro μετὰ τὸν ἀριθμ. 1. γρ. ἀμετβ.
» » demissus πρὸ τοῦ κατακεκλιμένος γρ. (μ. π. τ. demitto)
» » demorior πρὸ τοῦ ἀποθνήσκω γρ. ἀμετβ.
» » demoror πρὸ τοῦ καταμένω γρ. ἀμετβ.
» » deni ἀντὶ ā. γρ. a,
» » denominatio ἀντὶ iōuis γρ. iōnis
ἐν σελ. 238 στήλῃ 2 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. denudo ἄρθρόν dēnuntĭātĭo γρ. dēnuntĭātĭo
ἐν ἄρθρῳ depeciscor στίχ. 6 ἀντὶ depeciscor γρ. depecisci
» » depeculor ἀντὶ dē-pĕcŭlor γρ. dē-pĕcŭlor
» » dependeo πρὸ τοῦ ēre, γρ. ἀμετβ.
» » dependo στίχ. 3 ἀντὶ paenas γρ. poenas
» » depereo πρὸ τοῦ ἀπόλλυμαι γρ. ἀμετβ.
» » depluit ἀντὶ τοῦ ἀριθμ. 3. γρ. ĕre,ἀμετβ. (ποιητ.)
» » deprehensio ἀντὶ καταφώρησις γρ. φώρασις
» » depropero μετὰ τὸ āre, γρ. 1) ἀμετβ.
» » » μετὰ τὸν ἀριθμὸν 2) γρ. μετβ.
» » depugno μετὰ τὸν ἀριθμ. 1. γρ. ἀμετβ.
» » desaevio μετὰ τὸ īre, γρ. ἀμετβ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ descendo πρὸ τοῦ καταβαίνω γρ. ἀμετϐ.
» » descisco πρὸ τοῦ ab aliquo γρ. ἀμετϐ.
» » desideo πρὸ τοῦ κάθημαι γρ ἀμετϐ.
» » desido μετὰ τὸ ĕre, γρ. ἀμετϐ.
» » desilio μετὰ τὸ (de-salio) γρ. ἀμετϐ.
» » desipio πρὸ τοῦ μωραίνω γρ. ἀμετϐ.
» » 2. despectus στίχ. 5 ἀντὶ despecti γρ. despectui
» » despondeo ἀντὶ ponsum γρ. sponsum
» » despuo μετὰ τὸ ĕre, γρ. 1) ἀμετϐ.
» » destillo πρὸ τοῦ καταστάζω γρ. (ποιητ.) ἀμετϐ.
» » desudo μετὰ τὸν ἀριθμ. 1. γρ. ἀμετϐ.
» » decurgo μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. ἀμετϐ.
» » detono μετὰ τὸ āre, γρ. ἀμετϐ.
» » detortus ἀντὶ διεσταμμένον γρ διεστραμμένον
» » devenio μετὰ τὸν ἀριθμ. 4. γρ. ἀμετϐ.
» » 2. deversor πρὸ τοῦ apud γρ. ἀμετϐ.
» » devolo μετὰ τὸν ἀριθμ. 1. γρ. ἀμεταϐ.
» » dictamnus ἀντὶ δίκαμνος γρ. δίκταμνος
» » dididus ἀντὶ dīdĭdus γρ. dīdĭtus
» » diffido πρὸ τοῦ alicui γρ. ἀμετϐ.
» » diffluo μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. ἀμετϐ.
» » diffugio μετὰ τὸ ĕre, γρ. ἀμετϐ.
» » » ἀντὶ διασκοπίζομαι γρ. διασκορπίζομαι
» » digladior μετὰ τὸν ἀριθμ. 1. γρ. ἀμετϐ.
» » digredior ἀντὶ τοῦ ἀριθμ. 3. γρ. grĕdi, ἀμετϐ.
» » dilabor μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. ἀμετϐ.
» » dilanio ἀντὶ dī-lānĭo γρ. dī-lăcĭo
» » diluceo πρὸ τοῦ δια(ὑπο)φαίνομαι γρ. ἀμετϐ.
» » dimano μετὰ τὸν ἀριθμ. 1. γρ. ἀμετϐ.
» » dimico πρὸ τοῦ 1. γρ. 1 ἀμετϐ.
» » dirimo στίχ. 4 ἀντὶ dirrepta γρ. dirempta
» » 1. dis στίχ. 5 ἀντὶ πλουσιῶν γρ. πλουτῶν
» » discedo πρὸ τοῦ χωρίζομαι γρ. ἀμετϐ.
ἐν σελ. 265 στήλῃ 2 στίχ. 3 ἀντὶ nemo γρ. meo
ἐν ἄρθρῳ disceptator πρὸ τοῦ ā. γρ. ōris,
» » discerpo στίχ. 4 ἀντὶ τέσσαρα γρ. μικρὰ
» » disconvenio πρὸ τοῦ alicui γρ. ἀμετϐ.
» » discrepo μετὰ τὸ āre, γρ. ἀμετϐ.
» » discumbo μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. (dis-cubo) ἀμετϐ.
» » discurro μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. ἀμετϐ.
» » dispereo μετὰ τὸ īre, γρ. ἀμετϐ.
» » displiceo πρὸ τοῦ alicui γρ. ἀμετϐ.
» » dissentio μετὰ τὸν ἀριθμ. 4. γρ. ἀμετϐ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ 1. dissero σβέσον τὸ καὶ serui
» » » σβέσον τὸ καὶ sertum
» » dissideo πρὸ τοῦ δίσταμαι γρ. ἀμετβ.
» » dissilio πρὸ τοῦ (δια)ρρήγνυμαι γρ. ἀμετβ.
» » distaedet μετὰ τὸ ēre, γρ. ἀμετβ.
» » distantia στίχ. 4 ἀντὶ διαφθορὰ γρ. διαφορὰ
» » distinctio στίχ. 5 ἀντὶ διάλυμα γρ. διάλειμμα
» » disto πρὸ τοῦ διέστηκα γρ. ἀμετβ.
» » divinitas πρὸ τοῦ μαντοσύνη γρ. (ἐκ)θειασμὸς
» » doleo πρὸ τοῦ ἀλγῶ γρ. ἀμετβ.
ἐν σελ. 278 στήλῃ 2 τὸ ἄρθρ. dŏmĭnas γρ. dominans
ἐν ἄρθρῳ dormio πρὸ τοῦ ὑπνῶ γρ. ἀμετβ.
» » dormito πρὸ τοῦ ὑπνώττω γρ. ἀμετβ.
» » dubitatio στίχ. 6 ἀντὶ ἀκόνως γρ. ἀόκνως
» » dubium στίχ. 7 ἀντὶ διασταγμὸς γρ διαταγμὸς
» » dulcesco πρὸ τοῦ γλυκαίνομαι γρ. ἀμετβ.
» » duro πρὸ τοῦ aliquid γρ. Α') μετβ.
» » » στίχ. 6 ἀντὶ 4 γρ. Β'.)
» » ebullio μετὰ τὸν ἀριθμ. 4. γρ. ἀμετβ.
» » edormio μετὰ τὸν ἀριθμ. 4. γρ. ἀμετβ.
» » » μετὰ τὸ ἐκκοιμῶμαι. γρ. Ἐκ τούτου καὶ μετβ.
ἐν σελ. 290 στήλῃ 2 στίχ. 5 ἀντὶ κρυπὰς γρ. κρυπτάς,
ἐν ἄρθρῳ effervesco μετὰ τὸ ēre, γρ. ἀμετβ.
» » effluo μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. ἀμετβ.
» » effugio μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. ἀμετβ.
» » effutio ἀντὶ effŭtio γρ. effūtio
» » ejulo πρὸ τοῦ ὀδύρομαι γρ. ἀμετβ.
» » elabor πρὸ τοῦ ἐξολισθαίνω γρ. ἀμετβ.
» » elanguesco μετὰ τὸ ēre, γρ. ἀμετβ.
ἐν σελ. 296 στήλῃ 2 πρὸ τοῦ ἄρθρ. eloquentĭa πρόσθες τὸ ἄρθρον· ēlŏquenter, (ntius, ntissime) ἐπίρ. (eloquens) εὐφραδῶς, εὐεπῶς.
ἐν ἄρθρῳ eluceo μετὰ τὸ ēre, γρ. ἀμετβ.
» » eluctor πρὸ τοῦ aliquid γρ. 1) μετβ.
» » emano πρὸ τοῦ ἐκβλύω γρ. ἀμτβ.
» » emergo μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. Α') ἀμετβ.
ἐν σελ. 298 στήλῃ 1 στίχ. 11 ἀντὶ 3) γρ. Β'.) μετβ.
ἐν ἄρθρῳ emico μετὰ τὸν ἀριθμ. 1. γρ. ἀμετβ.
» » emineo μετὰ τὸ ēre, γρ. ἀμετβ.
» » emorior μετὰ τὸν ἀριθμ. 4. γρ. ἀμετβ.
» » enascor μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. ἀμετβ.
» » enato μετὰ τὸν ἀριθμ. 1. γρ. ἀμετβ.
» » enavigo μετὰ τὸν ἀριθμ. 1. γρ. ά) ἀμετβ.

ΔΗΜΟΣΙΕ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ enavigo ἀντὶ 2) γρ. 6′) καὶ μετθ.
» » enitor μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. Α′) ἀμετθ.
» » » στίχ. 11 ἀντὶ 2) γρ. Β′) μετθ.
» » eno μετὰ τὸν ἀριθμ. 1. γρ. 1) ἀμετθ.
» » enubo μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. ἀμετθ.
» » 3. eo πρὸ τοῦ εἶμι γρ ἀμετθ.
» » epulo ἀντὶ (epulo) γρ. (epulum)
» » epulum σθέσον τὸ 0.
» » equito πρὸ τοῦ ἱππεύω γρ. ἀμετθ.
» » erepo μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. Α′) ἀμετθ.
» » » στίχ. 2 ἀντὶ τοῦ ἀριθμ. 3) γρ. Β′) μετθ
» » » στίχ. 3 ἀντὶ τοῦ ἀριθμ. 4 γρ. 2
» » erigo στίχ. 10 ἀντὶ ἔστηκε γρ. ἔστησε
» » Erinnys ἀντὶ Euria γρ. Furia
» » erro πρὸ τοῦ πλανῶμαι γρ. ἀμετθ.
» » erubesco μετὰ τὸ ĕre, γρ. ἀμετθ.
» » erumpo μετὰ τὸν ἀριθμὸν 3. γρ. 1) μετθ.
» » escendo πρὸ τοῦ ἐκ(ἀνα)βαίνω γρ. 1) ἀμετθ.
» » » στίχ. 5 μετὰ τὸν ἀριθμ. 2) γρ. μετθ.
» » esurio πρὸ τοῦ βρωσείω γρ. 1) ἀμετθ.
» » » στίχ. 3 πρὸ τοῦ aliquid γρ. μετθ.
» » evado πρὸ τοῦ ἐκβαίνω γρ. Λ′) ἀμετθ.
» » » στίχ. 18 ἀντὶ 4) γρ. Β′) μετθ.
» » » » 21 ἀντὶ 5 γρ. 2
» » » » 22 ἀντὶ 6 γρ. 3
» » evagor μετὰ τὸν ἀριθμ. 1. γρ. ἀμετθ.
» » evenio μετὰ τὸν ἀριθμ. 4. γρ. ἀμετθ.
» » evigilo μετὰ τὸν ἀριθμ. 1. γρ. Α′) ἀμετθ.
» » » στίχ. 3 ἀντὶ τοῦ ἀριθμ. 3) γρ. Β′) μετθ.
» » evolo μετὰ τὸν ἀριθμ. 1. γρ. ἀμετθ.
» » exaestuo μετὰ τὸν ἀριθμ. 1. γρ. ἀμετθ.
» » exalbesco μετὰ τὸ ĕre, γρ. ἀμετθ.
» » examino πρὸ τοῦ σμηνουργῶ γρ. 1) ἀμετθ.
» » » στίχ. 3 πρὸ τοῦ aliquid γρ. μετθ.
» » exardesco μετὰ τὸ ĕre, γρ. ἀμετθ.
» » exaresco μετὰ τὸ ĕre, γρ. ἀμετθ.
» » excandesco μετὰ τὸ ĕre, γρ. ἀμετθ.
» » excedo μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. Λ′) ἀμετθ.
ἐν σελ. 313 στήλῃ 2 στίχ. 8 ἀντὶ 3) γρ. Β′) μετθ. c.
ἐν ἄρθρῳ excello μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. ἀμετθ.
» » 1. excido πρὸ τοῦ ἐκπίπτω γρ. ἀμετθ.
» » excresco μετὰ τὸν ἀριθμ. 3 γρ. ἀμετθ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν σελ. 316 στήλῃ 2 τὸ πρὸ τοῦ ἄρθρ. excūdo ἄρθρον excurri θὲς ἐν οἰκείῳ τόπῳ.
ἐν ἄρθρῳ excurro μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. Α') ἀμετβ.
» » » στίχ. 6 ἀντὶ ἐξορμοῦσι γρ. ἐξορμῶσι
» » » » 13 ἀντὶ 4) γρ. Β') μετβ.
ἐν σελ. 317 στήλῃ 1 σβέσον τὰ 5) θέω, τρέχω.
ἐν ἄρθρῳ exeo πρὸ τοῦ ἔξειμι γρ. Α') ἀμετβ.
ἐν σελ. 318 στήλῃ 2 στίχ. 3 ἀντὶ τοῦ ἀριθμ. 5) γρ. Β') μετβ.
» » » στίχῳ 7 ἀντὶ 6 γρ. 2
ἐν ἄρθρῳ exhorresco μετὰ τὸ ĕre, γρ. Α') ἀμετβ.
» » » στίχ. 2. ἀντὶ τοῦ 2) (αἰτ.) γρ. Β') μετβ.
» » exitium ἀντὶ ā. γρ. οῦ.
» » exolesco μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. ἀμετβ.
» » exorior μετὰ τὸ īri, γρ. ἀμετβ.
ἐν ἄρθρῳ expergiscor πρὸ τοῦ ἐξ (ἀν) ἐγείρομαι γρ. ἀμετβ.
» » expeto μετὰ τὸ ἄρθρ. 3. γρ. 1) μετβ.
ἐν σελ. 328 στήλῃ 1 πρὸ τοῦ ἄρθρ. exsanguis πρόσθες τὸ ἄρθρον· ex-saevĭo, īre, ἀμετβ. ἀπομαίνομαι, λήγω τῆς μανίας.
ἐν ἄρθρῳ exsilio πρὸ τοῦ·ἐκπηδῶ γρ. ἀμετβ.
» » exsisto μετὰ τὸ ĕre, γρ. ἀμετβ.
» » exspuo μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. ά) ἀμετβ. ἐκπτύω. β') μετβ. c.
» » exsto στίχ. 4 ἀντὶ pectore γρ. corpore
» » exsudo μετὰ τὸν ἀριθμ. 1 γρ. ά) ἀμετβ. ἐξιδρῶ. β') μτβ. c.
» » exsul στίχ. 2 ἀντὶ e patriā γρ. c. patriā
» » exsulo πρὸ τοῦ εἰμὶ γρ. ἀμετβ.
» » exsulto πρὸ τοῦ ἐξάλλομαι γρ. ἀμετβ.
» » exsurgo μετὰ τὸν ἀριθμ. 3. γρ. ἀμετβ.
» » extabesco πρὸ τοῦ ἐκτήκομαι γρ. ἀμετβ.
» » exubero πρὸ τοῦ πλεονάζω γρ. ά. 1) ἀμεταβ.
» » » στίχ. 2 μετὰ τὸν ἀριθμ. 2) γρ. μετβ.
» » exundo μετὰ τὸν ἀριθμ. 1. γρ. ἀμετβ.
ἐν σελ. 334 στήλῃ 2 τὸ ἄρθρ. fabre ᾧ τὰ ἐξ αὐτοῦ παράγωγα γρ. fābre.
ἐν ἄρθρῳ fabrefacio ἀντὶ fabrĕ-fācio γρ. fābrĕ-fācĭo
» » facesso ἀντὶ facesso γρ. fācesso
» » facile ἀντὶ fācĭle γρ. fācĭle
» » facilis ἀντὶ fācĭlis γρ. fācilis
ἐν σελ. 336 στήλῃ 2 στίχ. 7 ἀντὶ susspicionem γρ. suspicionem
» » » στίχ. 13 ἀντὶ comiam γρ. copiam
ἐν ἄρθρῳ fastidium στίχ. 5 ἀντὶ re γρ. res
» » fataliter ἀντὶ fātālĭter γρ. fātālĭter
» » faveo στίχ. 7 ἀντὶ εὐφημῶν γρ. εὐφημῶ
ἐν σελ. 344 στήλῃ 2 στίχ. 48 ἀντὶ terunt γρ. ferunt
ἐν ἄρθρῳ ferratus ἀντὶ ferservus γρ. servus

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ ferveo πρὸ τοῦ ζέω γρ. ἀμετβ.
» » fervesco πρὸ τοῦ ζέω γρ. ἀμετβ.
ἐν σελ. 347 στήλῃ 2 στίχ. 47 ἀντὶ ex γρ. ea
ἐν ἄρθρῳ figlĭnus ἀντὶ fĭgūlīnus γρ. fĭgŭlīnus
» » fio στίχ. 3 ἀντὶ carinae γρ. materia
» » firmamen ἀντὶ īnis γρ. ĭnis
ἐν σελ. 351 στήλῃ 1 τὸ ἄρθρ. flaceo γρ. flacceo
ἐν ἄρθρῳ flacceo πρὸ τοῦ χαλαρὸς γρ. ἀμετβ.
» » flaccesco πρὸ τοῦ χαλῶμαι γρ. ἀμετβ.
» » flagro πρὸ τοῦ φλέγομαι γρ. ἀμετβ.
» » flamen ἀντὶ flamen γρ. 1. flamen
» » 2. flamen ἀντὶ fleo γρ. flo
» » flammeum ἀντὶ κάλλυμμα γρ. κάλυμμα
» » flammo μετὰ τὸ (flamma) γρ. ά) μετβ.
» » » στίχ. 3 ἀντὶ 3 γρ. β') ἀμετβ.
ἐν σελ. 352 στήλῃ 2 στίχ. 6 σβέσον τὸ ἀμετβ.
» » » σβέσον τὸν ἀριθμ. 6).
ἐν ἄρθρῳ floreo πρὸ τοῦ ἀνθῶ γρ. ἀμετβ.
» » floresco πρὸ τοῦ ἄρχομαι γρ. ἀμετβ.
» » floridus πρὸ τοῦ ἀνθηρὸς γρ. (floreo)
» » fluctuo πρὸ τοῦ κυμαίνομαι γρ. ἀμετβ.
» » fluctuor πρὸ τοῦ κλυδωνίζομαι γρ. ἀμετβ.
» » fragro μετὰ τὸν ἀριθμ. 1. γρ. ἀμετβ.
» » frendo ἀντὶ fresum γρ. frēsum
» » » πρὸ τοῦ aliquid γρ. 1) μετβ.
» » frigeo πρὸ τοῦ ῥιγῶ γρ. ἀμετβ.
» » frigesco πρὸ τοῦ (ἀπο)ψύχομαι γρ. ἀμετβ.
ἐν σελ. 360 στήλῃ 2 πρὸ τοῦ ἄρθρ. frigidus πρόσθες τὸ ἄρθρον· frīgĭdŭlus, a, um (ποιητ.) ὑποκ. τοῦ
ἐν ἄρθρῳ frigidus στίχ. 4 ἀντὶ ψυχρὴ γρ. ψυχρὰ
» » frondeo πρὸ τοῦ φυλλοφορῶ γρ. ἀμετβ.
» » frondesco πρὸ τοῦ φυλλάζω γρ. ἀμετβ.
» » fuga ἀντὶ fūga γρ. fŭga
» » fugio πρὸ τοῦ φεύγω γρ. ἀμετβ.
» » fugito πρὸ τοῦ (ἀπο)φεύγω γρ. ά) ἀμετβ.
» » » στίχ. 2 πρὸ τοῦ fugitans γρ. β') μετβ. φεύγωτι,
» » fugo πρὸ τοῦ aliquem, γρ. (fuga)
» » fulgio πρὸ τοῦ ἀστράπτω γρ. ἀμετβ.
» » fumigo πρὸ τοῦ καπνίζω γρ. ά) μετβ. aliquid καπνίζω τι. β') ἀμετβ.
» » fumo πρὸ τοῦ καπνίζω γρ. ἀμετβ.
» » furcifer πρὸ τοῦ κύφων γρ. ὁ φέρων (κυρίως δοῦλος) furcam, ὅθεν ὀνειδιστικῶς=

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ furcilla, ἀντὶ τ. furca γρ. τοῦ
» » furcula ἀντὶ=furcilla γρ. ὑποκ. τ. furca
» » gannio μετὰ τὸ īre, γρ. ἀμετδ.
» » gaudeo πρὸ τοῦ aliqua γρ. ἀμετδ.
» » gemitus στίχ. 5 ἀντὶ θόρυβος, γρ. θόρυβος.
» » 1. gemmo πρὸ τοῦ λάμπω γρ. ἀμετδ.
» » 2. gemo πρὸ τοῦ σταίνω γρ. ἀμετδ.
» » genetrix ἀντὶ cīs γρ. īcis
» » germani στίχ. 7 ἀντὶ exercitus. 2) γρ. exercitus,
» » 2. gestio πρὸ τοῦ γαυριῶ γρ. 1) ἀμετδ.
» » » στίχ. 7 πρὸ τοῦ μετ' ἀπαρεμφ. γρ. μετδ.
ἐν σελ. 373 στήλῃ 1 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. Gigantēus ἄρθρον Gĭgantĕus, ntis, γρ. GĭgasGĭgas, ntis, ά.
ἐν ἄρθρῳ gigno στίχ. 6 ἀντὶ ĭum γρ. ŭum
» » gilvus ἀντὶ κιτρυνωπὸς γρ. κιτρινωπὸς
» » gluten ἀντὶ glūten γρ. glūten
ἐν σελ. 374 στήλῃ 1 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. glutino ἄρθρον glūtĭnōsus γρ. glūtĭnōsus
ἐν ἄρθρῳ gradatio ἀντὶ grādātĭo γρ. grădātĭo
» » haereo μετὰ τὸν ἀριθμ. 2. γρ. ἀμετδ.
» » heredium ἀντὶ hērēdĭum γρ. hērēdĭum
» » hio πρὸ τοῦ χαίνω γρ. ά) ἀμετδ.
» » » στίχ. 2 ἀντὶ 3 γρ. δ') μετδ.
ἐν σελ. 388 στήλῃ 1 πρὸ τοῦ ἄρθρ. Hirpini πρόσθες τὸ ἄρθρον· hirnĕla, ae, θ. ὑποκ. τ. hirnea.
ἐν ἄρθρῳ hīulcus ἀντὶ ἔχω, χασμῳδῶ γρ. ἔχων, χασμῳδῶν
» » homicida πρὸ τοῦ φονεὺς γρ. (homo-caedo)
» » horride ἀντὶ ἄκομψος γρ. ἄνευ κόσμου, ἀκόμψως
» » iambus ἀντὶ ὺ γρ. υ-
» » impastus ἀντὶ πινῶν γρ. πεινῶν
» » impatiens στίχ. 4 ἀντὶ labrum γρ. laborum
» » imperium ἀντὶ impērĭum γρ. impĕrĭum
» » imprimis ἀντὶ id γρ. in
» » incanto ἀντὶ ἐπάδω γρ. ἐπᾴδω
» » incedo πρὸ τοῦ βαδίζω γρ. ἀμετδ.
» » inclino πρὸ τοῦ aliquid γρ. Α') μετδ.
» » » στίχ. 10 ἀντὶ 2) γρ. Β') ἀμετδ.
» » increpo στίχ. 3 ἀντὶ ἀμετδ. γρ. μετδ.
» » indeprehensus ἀντὶ in-dēprehensus γρ. in-dēprĕhensus
» » 2. indico στίχ. 2 ἀντὶ ἀνὰ γρ. ἀν
» » indigestus ἀντὶ in-dĭgestus γρ. in-dīgestus
» » induo ἀντὶ 2. γρ. 3.
» » inevitabilis ἀντὶ In-ēvītābĭlis γρ. In-ēvītābĭlis

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ infatuo ἀντὶ in-fātŭo, γρ. in-fātŭo
» » infrendeo πρὸ τοῦ βρύχω γρ. ἀμετδ.
» » infrenis ἀντὶ frenus γρ. frenum
» » inhio στίχ. 3 ἀντὶ βρέχος γρ. βρέφος
» » Ino στίχ. 3 ἀντὶ μητρυὰ γρ. μητρυιὰ
» » inominatus ἀντὶ ĭn-ōmĭnātus γρ. ĭn-ōmĭnātus
» » insugo πρὸ τοῦ ἀνίσταμαι γρ. ἀμετδ.
» » intelligenter ἀντὶ intellĭgiens γρ. intellĭgens
» » intercus σδέσον τὸ (σαρκὸς)
» » internicio στίχ. 3 ἀντὶ πανολέθρως γρ. πανωλέθρως
» » introrsum ἀντὶ introrssum γρ. introrsum
» » invĭcem στίχ. 8 ἀντὶ indicem γρ. invĭcem
» » Io ἀντὶ Io, us, γρ. Io, ūs,
» » Issus ἀντὶ Ἴσσος γρ. Ἰσσὸς
» » judĭco στίχ. 8 ἀντὶ κερμένον γρ. κεκριμένον
» » » στίχ. 9 ἀντὶ perduellionim γρ. perduellionem
» » jungo στίχ. 2 σδέσον τὸν ἀριθμ. 4.
» » Junius στίχ. 6 ἀντὶ Ἰούλιος γρ. Ἰούνιος
» » labor πρὸ τοῦ ὀλισθαίνω γρ. ἀμετδ.
ἐν σελ. 463 στήλῃ 2 στίχ. 2 ἀντὶ aliquid γρ. aliqua
» » » lacero στίχ. 2 ἀντὶ ves γρ. vestem
ἐν ἄρθρῳ lacinia στίχ. 2 ἀντὶ lăcĭnĭa γρ. lăcīnĭa
» » lacteo πρὸ τοῦ θηλάζομαι γρ. ἀμετδ.
» » lacuna στίχ. 3 ἀντὶ Neptunèae γρ. Neptunĭae
ἐν σελ. 465 στήλῃ 2 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. lacuno ἄρθρον lacunotus γρ. lacunosus
ἐν ἄρθρῳ laedo στίχ. 3 ἀντὶ cola γρ. colla
» » » στίχ. 5 ἀντὶ colum γρ. collum
ἐν σελ. 468 στήλῃ 1 πρὸ τοῦ ἄρθρ. lapicidina πρόσθες τὰ ἄρθρα· lăpăthum, i, οὐ. καὶ -thus, i, θ. λάπαθον (βοτ.)
» » » lăpĭcīda, ae, ὁ. (lapis-cedo) λιθοτόμος, λατόμος.
ἐν ἄρθρῳ lapis στίχ. 7 ἀντὶ λίθο- γρ. λίθος
» » » στίχ. 11 πρὸ τοῦ ὅρκον γρ. λίθον=
» » 2. Lar πρὸ τοῦ Λάρος γρ. ὁ.
» » latebra στίχ. 8 ἀντὶ εἰσχωρῶν γρ. εἰσχωροῦν
» » latebrosus στίχ. 2 ἀντὶ κρηπτηρίων γρ. κρυπτηρίων
ἐν σελ. 471 στήλῃ 1 τὸ πρὸ τοῦ ἄρθρ. latine ἄρθρον lătĭfundium γρ. lātĭfundĭum
ἐν ἄρθρῳ latitudo ἀντὶ lătĭtūdo γρ. lātĭtūdo
» » Latium στίχ. 2 ἀντὶ Καμπανίας, γρ. Καμπανίας
» » latro ἀντὶ latro γρ. lătro
» » 2. latus στίχ. 3 ἀντὶ fons γρ. fossa.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ laurus πρὸ τοῦ δάφνη γρ. θ.
» » lautus ἀντὶ κομψῶς, λαμπρῶς, πολυτελῶς, δαψιλῶς, γρ. κομψὸς, λαμπρὸς, πολυτελὴς, δαψιλής.
» » leporinus ἀντὶ λαγῳοῦ γρ. λαγωοῦ
» » Leuci ἀντὶ Λεῦγοι γρ. Λεῦκοι
» » liberi πρὸ τοῦ πλ. γρ. ἀ.
» » » στίχῳ 2 ἀντὶ παῖδες, γρ. παῖδες.
» » libero στίχ. 19 ἀντὶ τῆς τάφρου γρ. τοῦ ῥύγματος
» » 1. libertas στίχ. 11 ἀντὶ αὐτονομία, γρ. αὐτονομία
» » Libitina ἀντὶ Λυβιτίνα γρ. Λιβιτίνη
» » libum ἀντὶ πάπανον γρ. πόπανον
» » Libyphoenices ἀντὶ Λιβυφοίνικες γρ. Λιβυφοίνικες
» » 1. licet στίχ. 2 ἀντὶ alicul γρ. alicui
» » 2. licet στίχ. 2 ἀντὶ καὶ τοι γρ. καίτοι
» » » στίχ. 5 ἀντὶ ἀγαθὸς γρ. ἀνδρεῖος
» » Ligures στίχ. 5 ἀντὶ Λύγος γρ. Λίγυς
» » liguritio ἀντὶ lĭgūrĭtĭo γρ. lĭgūrītio
» » limes στίχ. 5 ἀντὶ κωμητῶν γρ. κομητῶν
ἐν σελ. 484 στήλῃ 2 στίχ. 4 ἀντὶ (ἀπο) γρ. (ἀπορ)
ἐν ἄρθρῳ 3. limus ἀντὶ victus γρ. vinctus
» » linquo στίχ. 3 ἀντὶ aninum γρ. animum
» » 2. liquens ἀντὶ liquens γρ. līquens
» » liquidus στίχ. 3 πρὸ τοῦ ὕδωρ γρ. π. χ.
» » locuples ἀντὶ ētis γρ. ētis
» » lira ἀντὶ αὔλαξ γρ. αὖλαξ
ἐν σελ. 488 στήλῃ 1 στίχ. 11 εὐγενῶν γρ. ἐξ εὐγενῶν
ἐν ἄρθρῳ longus στίχ. 9 ἀντὶ κόλπος γρ. πορθμὸς
» » loquor στίχ. 17 ἀντὶ κατ' ἐξοχὴν γρ. κατ' ἐξοχήν
» » Lucretilis ἀντὶ Lūcrētĭlis γρ. Lŭcrētĭlis
» » Lucretius ἀντὶ Lūcrētĭus γρ. Lŭcrētius
» » luctuose σβέσον τὸ sissime
» » luculentus στίχ. 4 ἀντὶ verba γρ. verbum
ἐν σελ. 491 στήλῃ 1 στίχ. 10 ἀντὶ oculocum γρ. oculorum
ἐν ἄρθρῳ Lugdunum ἀντὶ Λουγδονησίας γρ. Λουγδουνησίας
» » luo στίχ. 4 ἀντὶ τιμῶ-ροῦμαι γρ. τιμωροῦμαι
» » Lupia ἀντὶ θ. γρ. ἀ.
» » 2. lupinus πρὸ τοῦ καὶ-um γρ. i, ἀ.
» » » ἀντὶ ἀ. γρ. οὖ.
» » luteolus μετὰ τὸ luteus γρ. 1.
» » lux στίχ. 6 ἀντὶ centessima γρ. centesima
ἐν σελ. 493 στήλῃ 2 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. Lycaeus ἄρθρον Lycambes. γρ. Lŷcambes
ἐν ἄρθρῳ lychnuchus πρὸ τοῦ λυχνοῦχος γρ. ἀ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ M ἀντὶ M, γρ. M.
» » στίχ. 2 ἀντὶ M. γρ. M'
» » στίχ. 3 ἀντὶ M. γρ. M
» » magis στίχ. 5 ἀντὶ μᾶλλον. γρ. μᾶλλον, ὅσῳ μᾶλλον
» » magnanimitas ἀντὶ magnani-mitas γρ. magnanimitas
» » magnificentia στίχ. 5 ἀντὶ κομπορρημοσύνη γρ. μεγαλορρημοσύνη
» » magniloquentia στίχ. 4 ἀντὶ μεγαλορρημονία γρ. μεγαλορρημοσύνη
ἐν σελ. 498 στήλῃ 2 στίχ. 34 μετὰ τὸ γενέστεροι γρ. πρόγονοι
ἐν ἄρθρῳ male στίχ. 6 πρὸ τοῦ δυσμενῶς γρ. δυσνοεῖντινι,
» » maledicens ἀντὶ mālĕ-dīcens γρ. mālē-dīcens
» » Maleventum ἀντὶ Σαμνίτιδος γρ. Σαυνίτιδος
» » malevolus σθέσον τὸ lentior
» » malim πρὸ τοῦ ὑποτ. γρ. ἐν. τ.
» » 2. malum στίχ. 6 πρὸ τοῦ mali γρ. externi
» » Mamurra ἀντὶ Mamurra γρ. Māmurra
» » mancus στίχ. 2 ἀντὶ κατ'ἐξοχὴν γρ. κατ' ἐξοχήν
» » 2. mandatus ἀντὶ mado γρ. mando
» » manipularis στίχ. 2 ἀντὶ σπείρας, γρ. σπείρας
ἐν σελ. 503 στήλῃ 1 στίχ. 2 ἀντὶ κατ'ἐξοχὴν γρ. κατ'ἐξοχήν
» » » 2 στίχ. 17 ἀντὶ στῖφος γρ. στῖφος
» » » » 20 ἀντὶ συνομωτῶν γρ. συνωμοτῶν
» » » » 22 ἀντὶ σιδηρᾶι γρ. σιδηραῖ
ἐν ἄρθρῳ Mars στίχ. 3 μετὰ τὸ ἑπομένως γρ. καί
» » Mauri στίχ. 5 ἀντὶ Λυβίης γρ. Λιβύης
» » Medea ἀντὶ Μηδεία γρ. Μήδεια
» » Medi στίχ. 3 ἀντὶ ἐν γρ. ἐν.
» » Melas στίχ. 2 ἀντὶ Θράκῃ γρ. Θράκῃ.
» » membrana ἀντὶ mumbrum γρ. membrum
» » » στίχ. 2 ἀντὶ φυλύρα γρ' φιλύρα
» » mendax πρὸ τοῦ φιλοψευδὴς γρ. (mentior)
» » mendose ἀντὶ sior γρ. sius
» » mendosus ἀντὶ sisimus γρ. sissimus
» » mergo στίχ. 23 πρὸ τοῦ ἐμβάλλω γρ. ά)
» » 1 Merops ἀντὶ ŏpis γρ. ŏpis
» » » ἀντὶ Μέροψ γρ. Μέροψ
» » Messala στίχ. 3 ἀντὶ Μεσσαλία γρ. Μεσσαλίνα
» » 3. meto στίχ. 4 ἀντὶ θερίζεις γρ. καὶ θερίσεις
» » meus στίχ. 2 ἀντὶ μοῦ, μοὶ γρ. μου, μοι
» » Mezentius ἀντὶ ăĭ γρ. ĭi
» » milito στίχ. 2 ἀντὶ apub γρ. apud
» » minax πρὸ τοῦ ἀπειλητικὸς γρ. (minor)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν σελ. 518 στήλῃ 1 στίχ. 3 ἀντὶ οῦ. γρ. οὐ.
ἐν ἄρθρῳ ministro στίχ. 6 ἀντὶ προσ-σταγὰς γρ. προσ-ταγὰς
» » minor ἀντὶ minime γρ. minae
» » Minos στίχ. 3 ἀντὶ Πασιφάνης γρ. Πασιφάης
« » minute ἀντὶ minatus γρ. minutus
« » » στίχ. 3 πρὸ τοῦ dicere γρ. m.
» » mirabilis πρὸ τοῦ θαυμαστὸς γρ. (miror)
» » missilis στίχ. 3 ἀντὶ βαλόμενον γρ. βαλλόμενον
» » mitulus ἀντὶ mĭtulus γρ. mȳtĭlus
» » moderamen στίχ. 3 ἀντὶ εὐθήνει γρ. εὐθύνει
» » moderatio στίχ. 3 ἀντὶ pupuli γρ. populi
» » modius ἀντὶ σιτηρὰ γρ. σῖτον
» » modulatus μετὰ τὸ um, γρ. (tior, tissimus)
» » moehor ἀντὶ mochor, 1. γρ moechor, 1. (moechus)(ποιητ.) ἀμετβ.
» » moehus ἀντὶ mochus γρ. moechus
ἐν σελ. 525 στήλῃ 2 τὸ πρὸ τοῦ ἄρθρ. monstrum ἄρθρον montros-, γρ. monstros-,
ἐν ἄρθρῳ Mopsus στίχ. 2 ἀντὶ ἐν γρ. ἐκ
» » 2. moratus στίχ. 6 ἀντὶ κατασκεύασται γρ. κατεσκεύασται
» » moror στίχ. 7 ἀντὶ tellure γρ. tellure
» » » στίχ. 14 μετὰ τὸ castigare γρ. morantes
ἐν σελ. 527 στήλῃ 2 τὸ ἄρθρ. mŏrŏre γρ. mŏrŏse
» » moveo στίχ. 18 σβέσον τὸν ἕνα ἐκ τῶν δύο ἀριθμῶν 2)
» » mucro ἀντὶ mucro ōnis, γρ. mucro, ōnis,
» » mulierositas πρὸ τοῦ τὸ ἀπαρθένευτον γρ. φιλογυνία,
» » multicius ἀντὶ multĭcĭus γρ. multīcĭus
» » multifariam ἀντὶ multĭfārĭam γρ. multĭfārĭam
» » multiplex στίχ. 6 ἀντὶ ĭ=, γρ. ĭ—.
» » Munatius ἀντὶ Mŭnātius γρ. Mūnātĭus
» » muneror ἀντὶ numero γρ. munero
» » munio ἀντὶ mūnĭo γρ. mūnĭo
» » munus στίχ. 13 ἀντὶ numeris γρ. muneris
» » murrhinus στίχ. 3 ἀντὶ marrbina γρ. murrhina
» » murus πρὸ τοῦ τεῖχος γρ. ἀ.
» » musca ἀντὶ ὀγληρὸς γρ. ὀχληρὸς
» » muto στίχ. 24 ἀντὶ (μετοικῶ), γρ. (μετοικῶ)
» » Mycenae στίχ. 3 ἀντὶ -naceus γρ. -naeus
» » Mygdones στίχ. 5 ἀντὶ Φρυγικὸς γρ. Φρυγικός
» » Mylasa ἀντὶ ārum γρ. ōrum
» » » στίχ. 5 ἀντὶ -seni γρ. sēni
» » Myrmecides ἀντὶ Myrmecĭdes γρ. Murmēcĭdes
» » myrrha ἀντὶ μύρα γρ. μύρρα

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ myrrheus ἀντὶ μύρινος γρ. μύρρινος
» » myrrhinus ἀντὶ μύρινος γρ. μύρρινος
» » Myrtilus στίχ. 2 ἀντὶ ἠνίοχος γρ. ἡνίοχος
» » N. ἀντὶ N, γρ. N.
» » Nabataei ἀντὶ Ναβαθαῖοι γρ. Ναβαταῖοι
» » Narbo ἀντὶ ōuis γρ. ōnís
» » narthecium ἀντὶ ναρθήγιον γρ. ναρθήκιον
» » natalicius ἀντὶ (ἡ -tius) γρ. (ἡ -tius)
» » nebulo ἀντὶ σκοτίας γρ. σκοτίας,
» » nemoricultrix ἀντὶ nĕmŏri-cultrix γρ. nĕmŏrĭ-cultrix
» » Nephele στίχ. 2 ἀντὶ Φρύξου γρ. Φρίξου
» » nequis στίχ. 3 ἀντὶ nequis γρ. ne quis
» » nescius ἀντὶ alic ujus γρ. alicujus
» » Netum στίχ. 3 ἀντὶ Netīni ōrum γρ. Netīni, ōrum
» » Nicomedes ἀντὶ i, γρ. is,
» » nihil στίχ. 4 ἀντὶ quidquam γρ. quidquam
» » Niohe στίχ. 3 ἀντὶ Ἀμφίωνος γρ. Ἀμφίονος
» » nomen στίχ. 8 μετὰ τὸ ad γρ. n.
» » » στίχ. 19 ἀντὶ Λύδης γρ. Λήδης
» » » στίχ. 20 πρὸ τοῦ Latinum γρ. n.
» » nongentesimus στίχ. 2 ἀντὶ non-gcnti γρ. nongenti
» » nudius στίχ. 2 ἀντὶ ἤδη γρ. ἤδη
» » nudus στίχ. 8 ἀντὶ τῶν φύλων γρ. φύλλων
» » » στίχ. 11 ἀντὶ (α) γρ. (a)
» » Numicius ἀντὶ Nŭmĭcĭus γρ. Nŭmīcĭus
» » numquam στίχ. 3 ἀντὶ ἀεί ποτε γρ. ἀείποτε
» » nuncius ἀντὶ ἀγγέλων γρ. ἀγγέλλων
» » nurus ἀντὶ i, γρ. ūs,
» » Nycteus στίχ. 2 ἀντὶ διὰ τοῦτο, γρ. διὰ τοῦτο
» » ob στίχ. 3 ἀντὶ ἔχει γρ. ἔχειν
» » obduco στίχ. 9 πρὸ τοῦ tenebras γρ. o. rebus
» » obeo πρὸ τοῦ πρόσειμι γρ. 1) ἀμετβ.
» » » στίχ. 22 ἀντὶ ὡσαύτως. γρ. ὡσαύτως καὶ
» » » στίχ. 23 ἀντὶ mortem γρ. mortem.
» » obequito στίχ. 3 ἀντὶ περ(ιππεύω)λαύνω γρ. περι(ιππεύω)-ελαύνω
» » objecto στίχ. 7 πρὸ τοῦ ὀνειδίζω γρ. 4)
» » 2. objectus ἀντὶ 2) ὄψις γρ. 3) ὄψις
» » objicio ἀντὶ jeci γρ. jēci
ἐν σελ. 554 στήλῃ 1 τὸ ἐν τέλει τοῦ objurgo ob-languesco κ.τ.λ. ἀποτελεῖ ἴδιον ἄρθρον.
ἐν ἄρθρῳ oblectamentum ἀντὶ oblectamentum γρ. oblectāmentum
» » oblido στίχ. 2 ἀντὶ θλίβω, τινα ἤ τι γρ. θλίβω τινὰ ἤ τι

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ obliveo στίχ. 2 ἀντὶ rei, γρ. rei
» » obliviscor στίχ. 3 πρὸ τοῦ ἐπιλανθάνομαι γρ. 2)
» » » » 4 σβέσον τὸν ἀριθμ. 2)
» » obnitor πρὸ τοῦ alicui γρ. ἀμετβ.
» » obnoxius στίχ. 5 ἀντὶ ἐγκλήματος γρ. ἐγκλήματι
» » obscuro στίχ. 5 ἀντὶ ἐπὶ λόγου γρ. ἐπὶ λόγου·
» » obscurus στίχ. 8 ἀντὶ poeta γρ. poëta
» » obsecratio στίχ. 2 ἀντὶ ἀντιβόλησις, γρ ἀντιβόλησις.
» » obstinatus στίχ. 2 ἀντὶ obstinor γρ. obstino
» » obstruo στίχ. 2 ἀντὶ οἰκοδωμῶ γρ. οἰκοδομῶ
» » 2. obtentus στίχ. 3 ἀντὶ πρόσ-χημα γρ. πρό-σχημα
» » obtorqueo ἀντὶ 3. γρ. 2.
» » obtrectatio ἀντὶ obtrectāciо γρ. obbtrectātĭo
» » obtutus πρὸ τοῦ πρόσοψις γρ. (obtueor)
» » occidio ἀντὶ πα-ωλεθρία γρ. παν-ωλεθρία
» » Oceanus ἀντὶ Cēānus γρ. Ocĕănus
» » Ocelum ἀντὶ Ocelum γρ. Ccĕlum
» » ocior στίχ. 2 ἀντὶ ὥκιστα, τάχιστα γρ. ὥκιστος, τάχιστος
» » octingenties ἀντὶ octongenti γρ. octingenti
» » odium στίχ. 2 ἀντὶ in alicujus γρ. in o. alicujus
» » » στίχ. 11 πρὸ τοῦ alicujus γρ. o.
» » oestrus ἀντὶ oestrus γρ. Oestrus
ἐν σελ. 564 στήλῃ 2 στίχ. 4 ἀντὶ ἐξοκκέλλω γρ. ἐξοκέλλω
» » 565 στήλῃ 1 στίχ. 2 ἀντὶ m. γρ. o.
ἐν ἄρθρῳ officium στίχ. 4 ἀντὶ ἐξοξὴν γρ. ἐξοχὴν
» » » στίχ. 11 ἀντὶ aliquos γρ. aliquem
» » olla ἀντὶ χύτρας γρ. χύτρα
» » omitto στίχ. 6 ἀντὶ alquid γρ. aliquid
» » omnis στίχ. 6 ἀντὶ alicui, γρ. alicui
» » omnituens ἀντὶ πα-νόπτης γρ. παν-όπτης
» » onus πρὸ τοῦ φορτίον γρ. οὐ.
» » operose μετὰ τὸ sius γρ. sissime
» » oppositus στίχ. 3 ἀντὶ mens γρ. mons
» » opulentia στίχ. 2 ἀντὶ ἀπορία γρ. εὐπορία
» » origo στίχ. 3 ἀντὶ Κάτωνος, γρ. Κάτωνος
» » orsa στίχ. 3 μετὰ τὸ ποίημα, γρ. λέξις
» » ostiarius ἀντὶ ostiarĭus γρ. ostĭārĭus
» » otiolum ἀντὶ ŏtĭolum γρ. ŏtĭŏlum
» » Oxydracae ἀντὶ Oxydracae γρ. Oxydrăcae
ἐν σελ. 576 στήλῃ 2 στίχ. 2 ἀντὶ περί τινος, πρός τινα γρ. περί τινος πρός τινα
ἐν ἄρθρῳ Paemani μετὰ τὸ Βελγικῆς γρ. Γαλλίας
» » Palaemon στίχ. 3 ἀντὶ Rommius γρ. Remmius

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ panacea ἀντὶ is, οὐ. γρ. es, θ.
» » Panaetolicus στίχ. 2 ἀντὶ Πανατωλικὸς γρ. Παναιτωλικός
» » Pannonia ἀντὶ Pannŏnĭa, γρ. Pannŏnĭa
» » par στίχ. 11 ἀντὶ αὐτὸς τινὶ γρ. αὐτός τινι
» » » στίχ. 12 ἀντὶ ἴσην, ἔχων γρ. ἴσην ἔχων
» » 1. paratus στίχ. 3 ἀντὶ ἕτοιμος γρ. ἕτοιμος
» » 1. parma στίχ. 2 ἀντὶ Ῥωμαίων, ἀσπὶς γρ. Ῥωμαίων ἀσπὶς
» » 2. Parma στίχ. 3 ἀντὶ -ensis γρ. -mensis
» » 1. paro ἀντὶ paro γρ. păro
» » » στίχ. 7 ἀντὶ ἔνεθραν γρ. ἐνέθραν
» » pars στίχ. 3 ἀντὶ dimitia γρ. dimidia
» » » στίχ. 12 ἀντὶ parte. γρ. parte,
» » Parthenie στίχ. 3 ἀντὶ εἰλώτων γρ. Εἱλώτων
» » Parthenius ἀντὶ Parthēnius γρ. Parthĕnius
» » parvus στίχ. 21 ἀντὶ προσώπων γρ. προσώπων·
ἐν σελ. 505 στήλῃ 1 στίχ. 18 ἀντὶ ὠνεῖσθαι γρ. πωλεῖν
ἐν ἄρθρῳ Pasargadae στίχ. 3 ἀντὶ τῶν βαστλέων γρ. τοῦ βαστλέως
» » pasco στίχ. 3 ἀντὶ καθόλου γρ. καθόλου·
» » pastor στίχ. 2 ἀντὶ καθόλου γρ. καθόλου·
» » pateo ἀντὶ ἠνέῳγμαι γρ. ἠνέῳγμαι
» » » στίχ. 3 ἀντὶ ἠνέωκται γρ. ἠνέῳκται
» » patratio μετὰ τὸ θ γρ. (patro)
» » patro στίχ. 5 ἀντὶ Φετιάλεων γρ. Φιτιάλεων
» » paucus ἀντὶ paŭcus γρ. paucus
» » paxillulus στίχ. 2 ἀντὶ paulus γρ. paululus
» » pavens στίχ. 2 ἀντὶ μ. ἐν. τ. γρ. μ. ἐν. τ. paveo.
» » pecten στίχ. 6 ἀντὶ συμπεπληγμένοι γρ. συμπεπλεγμένας
» » pectus πρὸ τοῦ λησμονεῖσθαι γρ. διαφεύγειν τὴν μνήμην τινὸς=
ἐν σελ. 289 στήλῃ 2 στίχ. 6 ἀντὶ ἕτοιμον γρ. ἕτοιμον
» » Pegasus στίχ. 9 ἀντὶ πχ. γρ. πλ.
» » Peligni στίχ. 4 ἀντὶ Πηλιγνῶν γρ. Πελιγνῶν
» » pellicio ἀντὶ lec tum γρ. lectum
» » pellis στίχ. 6 ἀντὶ καθόλου γρ. καθόλου·
» » pelluceo ἀντὶ 2) γρ. 2.
» » Pelusium ἀντὶ Πελούσιον γρ. Πηλούσιον
» » penates ἀντὶ pēnātes γρ. pĕnātes
» » pendo στίχ. 8 ἀντὶ ποιοῦμαι τι γρ. ποιοῦμαί τινα
» » Peneus στίχ. 6 ἀντὶ Peneus γρ. Pēnēus
ἐν σελ. 594 στήλῃ 1 στίχ. 6 ἀντὶ ἀνακοχὴν γρ. ἀνακωχήν
ἐν ἄρθρῳ peracerbus ἀντὶ per-ăcerbus γρ. pĕr-ăcerbus
» » peragratio ἀντὶ pĕragrātĭo γρ. pĕrăgrātĭo
» » perbacchor ἀντὶ pĕr-bacchor γρ. per-bacchor
» » percultor ἀντὶ percolo γρ. ἐκ τοῦ ἀγρ. percŏlo

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ 2. percurro μετὰ τὸ cursum γρ. 3.
» » percurso ἀντὶ per-curso āre γρ. per-curso, āre
» » perdifficilis ἀντὶ lissimus γρ. llimus
» » perduco στίχ. 10 ἀντὶ aqnam γρ. aquam
» » peremmis ἀντὶ pĕremmis γρ. pĕremnis
» » peremtus πρὸ τοῦ a, γρ. peremptus,
» » perequito ἀντὶ διιππεύω γρ. διΐππεύω
» » pereuntis ἀντὶ γεν. τοῦ γρ. γεν. τῆς τοῦ pereo μετχ.
» » perferens στίχ. 2 ἀντὶ ὑποφόρων γρ. ὑποφέρων
» » perfero στίχ. 18 ἀντὶ famen γρ. famem
» » perfringo ἀντὶ pactum γρ. fractum
» » Periclitor στίχ. 7 ἀντὶ κατ' ἐξοχὴν γρ. κατ' ἐξοχήν·
» » periculum ἀντὶ τῷ (ex γρ. τῷ ex
» » perimo στίχ. 4 ἀντὶ alilujus γρ. alicujus
» » perinde στίχ. 6 ἀντὶ non, p. γρ. non p.
» » Perinthus ἀντὶ Porĭnthus γρ. Perinthus
» » Peripateticus στίχ. 3 ἀντὶ peripatetici γρ. Peripatetici
» » perjucunde ἀντὶ per-jūcunde γρ. per-jūcunde
» » perjucundus ἀντὶ pĕr-jūcundus γρ. per-jūcundus
» » perlabor ἀντὶ aliqnid γρ. aliquid
» » perlaetus ἄντὶ e, γρ. a,
» » perlapsus ἀντὶ perlabo γρ. perlabor
» » perlustro στίχ. 4 ἀντὶ ψυχῇ γρ. ψυχῇ,
» » permulceo στίχ. 4 ἀντὶ καταπραύνω γρ. καταπραΰνω
ἐν σελ. 605 στήλῃ 1 τὸ πρὸ τοῦ ἄρθρ. pernego ἄρθρον pērnĕcesse γρ. per-nĕcesse
ἐν ἄρθρῳ pernocto στίχ. 3 ἀντὶ aliqnem γρ. aliquem
» » pernox στίχ. 3 ἀντὶ luma p. γρ. luna pernocte
» » perplexus στίχ. 3 ἀντὶ αἰνιγτώδης γρ. αἰνιγματώδης
» » Perrhaebia ἀντὶ Περαιβία γρ. Περραιβία
» » perrumpo στίχ. 11 σβέσον τὴν λέξιν κατασχίζω
» » persolvo στίχ. 10 ἀντὶ τάξιμον γρ. τάξιμον)
» » persterno ἀντὶ srttāvi, srttātum γρ. strāvi, strātum
» » perstrepo στίχ. 2 σβέσον τὸν ἀριθμ. 3.
» » pertaedet στίχ. 3 ἀντὶ aliquem γρ. me
» » perterui ἀντὶ perterrŭi, πρκ. γρ. perterrŭi, πρκ.
» » pertexo στίχ. 3 ἀντὶ καθόλου γρ. καθόλου·
» » pertineo στίχ. 4 ἀντὶ ποταμοὶ γρ. ῥύακες
» » perturbate στίχ. 2 ἀντὶ τεταραγμένος, συγκεχυμένος. γρ. τεταραγμένως, συγκεχυμένως.
ἐν σελ. 611 στήλῃ 2 στίχ. 2 πρὸ τοῦ πολιτικαὶ γρ. παραχαὶ
ἐν ἄρθρῳ perturpis ἀντὶ αἰσχρὸν γρ. αἰσχρὸς
» » pervenio ἀντὶ δι(αφ)ἰκνοῦμαι γρ. δι(ἀφ)ικνοῦμαι

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ pervesperi ἀντὶ ἐσπέρας γρ. ἑσπέρας
ἐν σελ. 612 στήλῃ 2 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. pervicax ἄρθρον perveĭī γρ. pervīci
ἐν ἄρθρῳ pervigilatio στίχ. 2 ἀντὶ πανυχισμὸς γρ. πανυχισμός
» » pervicilium στίχ. 2 ἀντὶ πανύχιος γρ. παννύχιος
» » Philemon ἀντὶ ōnis γρ. ŏnis
» » Philomela στίχ. 3 ἀντὶ ἀδελφή, γρ. ἀδελφὴ
» » Philyra στίχ. 5 ἀντὶ Χείρων γρ. (ὁ Χείρων)
» » Phocaea στίχ. 3 ἀντὶ Phocaenses γρ. Phocaecnses
» » » στίχ. 6 ἀντὶ Phocaenses γρ. Phocenses
» » Phocis στίχ. 3 ἀντὶ Φωκικὸς γρ. Φωκαϊκὸς
ἐν σελ. 617 στήλῃ 1 στίχ. 2 ἀντὶ Phocĕus γρ. Phocēus
» » » στίχ. 3 ἀντὶ Πηλάδης γρ. Πυλάδης
» » » τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. Phoebe ἄρθρον Phaebus γρ. Phoebus
ἐν ἄρθρῳ Phoebus στίχ. 10 ἀντὶ Φοιβογένης γρ. Φοιβογενὴς
» » Phoenices στίχ. 2 ἀντὶ ἔν. Φοῖνιξ γρ. ἐν. Φοίνιξ
» » » στίχ. 6 ἀντὶ Φοινικεῦς γρ. φοινικεῦς
» » Phorcus στίχ. 2 ἀντὶ Φόρκος γρ Φόρκυς
» » pie στίχ. 2 ἀντὶ ὁσίως γρ. ὁσίως
ἐν σελ. 619 στήλῃ 2 στίχ. 3 ἀντὶ ψῦχος, γρ. ψῦχος
ἐν ἄρθρῳ pigneror στίχ. 5 ἀντὶ ἀσφαλὲς γρ. ἀσφαλές,
» » 1. pila ἀντὶ pīla γρ. pĭla
» » 2. pilus στίχ. 3 πρὸ τοῦ λεγεῶνας γρ. Ῥωμ.
» » Pindenissus στίχ. 2 ἀντὶ Κιλικίας γρ. Κιλικίας
» » piperatus στίχ. 2 ἀντὶ ἠρτυμένος γρ. ἠρτυμένος
» » pirus ἀντὶ ἡ γρ. ἡ
» » pius ἀντὶ εὐσεβὴς, ὅσιος γρ. (piissimus) εὐσεβὴς, ὅσιος
» » » στίχ. 5 ἀντὶ ὅσιον γρ. ὅσιον
» » placate ἀντὶ tior γρ. tius
» » placitus στίχ. 4 ἀντὶ καθόλου γρ. καθόλου·
» » placo στίχ. 4 ἀντὶ διαλάττω γρ. διαλλάττω
ἐν σελ. 622 στήλῃ 2 στίχ. 1 πρὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ στήθους γρ. κτύπος
» » » στίχ. 2 ἀντὶ πένθους, γρ. πένθους=
ἐν ἄρθρῳ plango στίχ. 5 ἀντὶ aequora γρ. pectora
» » Plato στίχ. 4 ἀντὶ ἐπικούρειος γρ. Ἐπικούρειος
» » plēnus στίχ. 7 ἀντὶ καθόλου γρ. καθόλου·
» » Plisthenes στίχ. 3 ἀντὶ Ἀγαμέμνωνος γρ. Ἀγαμέμνονος.
ἐν σελ. 624 στήλῃ 2 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. pluo ἄρθρον pbure γρ. plure
ἐν ἄρθρῳ Poeni ἀντὶ Φοῖνιξ γρ. Φοίνιξ
» » pollen στίχ. 2 ἀντὶ οὐ. γρ. γ. κ.
» » Pollio ἀντὶ οἰκογενιακὸν γρ. οἰκογενειακὸν
» » Polyxena ἀντὶ Pŏlўxĕna γρ. Pŏlyxĕna

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ pomus ἀντὶ δένδρον γρ. δένδρον,
» » 2. pone ἀντὶ pŏnĕ γρ. pŏnĕ
» » Pontus στίχ. 7 ἀντὶ βραδύτερον, γρ. βραδύτερον δὲ
» » popularis ἀντὶ populus 2 γρ. populus 1
» » » στίχ. 15 ἀντὶ δημοτικὸς γρ. δημοτικός,
» » Populonia στίχ. 4 ἀντὶ κάτοικοι γρ. κάτοικοι.
» » porta ἀντὶ πόλεως γρ. πόλεως,
» » Porthmeus στίχ. 2 ἀντὶ χάρων γρ. Χάρων
» » 2. portitor στίχ. 3 ἀντὶ χάρων, πορθμεὺς γρ. Χάρων, Πορθμεὺς
» » portus στίχ. 4 ἀντὶ ἐπίρ. ρηματ. γρ. ἐπιρρηματ.
ἐν σελ. 631 στήλῃ 2 στίχ. 5 ἀντὶ κεῖσθαι γρ. κεῖσθαι,
ἐν ἄρθρῳ possum στίχ. 8 ἀντὶ οὐχ οἷόντε ἐστίν-. γρ. οὐχ οἷόν τὲ ἐστι μὴ οὐ.—
» » posterus στίχ. 17 ἀντὶ ἐλλάττων γρ. ἐλάττων
» » » στίχ. 21 ἀντὶ ἐλλάττονι γρ. ἐλάττονι
» » postis ἀντὶ i, γρ. is,
» » postulo στίχ. 6 ἀντὶ τί γρ. ἐκεῖνο
» » postumus ἀντὶ postūmus γρ. postŭmus
ἐν σελ. 635 στήλῃ 2 στίχ. 3 ἀντὶ προΐεμαι γρ. προίεμαι
ἐν ἄρθρῳ praecedo ἀντὶ prae-cedo γρ. prae-cēdo
» » praecurro ἀντὶ προ(θέω) γρ. προθέω
» » praedico στίχ. 2 ἀντὶ προ(ἀγορεύω) γρ. προ(αγορεύω)
ἐν σελ. 638 στήλῃ 2 τὸ μετὰ' τὸ ἄρθρ. praedurus ἄρθρον praedixi γρ. praeduxi
ἐν ἄρθρῳ praecesse σβέσον τὸ πρκ. τ.
ἐν σελ. 639 στήλῃ 1 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. praefeci ἄρθρον prefectūra γρ. praefectūra
ἐν ἄρθρῳ praefectura στίχ. 4 ἀντὶ ἵλαρχία γρ. ἴλαρχία
» » praefero στίχ. 2 ἀντὶ daedas aliqui γρ. taedas alicui
» » praeferox σβέσον τὸ ἀ.
» » praegravis στίχ. 2 ἀντὶ ἐπαχθεὶς γρ. ἐπαχθὴς
» » praelabor ἀντὶ lapsus, sum γρ. lapsus sum,
» » praelambo πρὸ τοῦ ĕre γρ. lambi,
» » praelatus στίχ. 2 σβέσον τὸ =
» » praelego ἀντὶ prăe-lego γρ. prae-lego
» » » ἀντὶ προαναγινώσκω γρ. προαναγιγνώσκω
» » praeligo στίχ. 3. ἀντὶ κληματίδας, γρ. κληματίδας
» » praeluceo ἀντὶ κυρίως μτφ. γρ. κύρ. καὶ μτφ.
» » praemoneo στίχ. 3 ἀντὶ me γρ. ne
» » praenubilus ἀντὶ συνεφής, συνεφώδης γρ. συννεφής, συννεφώδης
» » praepando ἀντὶ ἀνάγω γρ. ἀνοίγω
» » praeparo πρὸ τοῦ aliquid γρ. 1.
» » praependeo ἀντὶ alicui re γρ. alicui rei

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ praepono στίχ. 5 ἀντὶ propositas γρ. praeposita
» » praerogativus στίχ. 4 ἀντὶ φυλῆ, ἡ γρ. φυλὴ ἡ
ἐν σελ. 644 στήλ. 1 στίχ. 16 ἀντὶ ἱκανός, παραγρῆμα γρ. ἱκανὸς παραχρῆμα
ἐν ἄρθρῳ 2. praesto στίχ. 1 σθέσον τὸν ἀριθμ. 1.
» » praeteritus στίχ. 4 ἀντὶ παρωχημένος γρ. παρῳχημένος
» » praetervehor ἀντὶ παρωχοῦμαι, γρ. παρωχοῦμαι παρά τι,
» » praetexo στίχ. 23 ἀντὶ praetexuit γρ. praetextum
» » praetor στίχ. 2 ἀντὶ κυρίως, κατὰ γρ. κυρίως κατὰ
» » praevaricator στίχ. 3 ἀντὶ=ὁ καταχρηστὴς γρ. ὁ καταχρώμενος, καταχρηστικός.
» » praevaricor στίχ. 2 ἀντὶ παρεκλίνω γρ. παρεκκλίνω
» » precatio ἀντὶ prĕcātĭo γρ. prĕcātĭo
» » precor ἀντὶ ἐπ(προς)εύχομαι γρ. ἐπ(προς)εύχομαι
» » primus στίχ. 8 ἀντὶ τόπου γρ. τόπου
» » proavitus ἀντὶ προπαπικὸς γρ. πρόπαππικὸς
» » procliviter πρὸ τοῦ ἐπίρ. γρ. (vius)
» » prodigialiter ἀντὶ prōdĭgĭālĭter γρ. prōdĭgĭālĭter
» » profano ἀντὶ i, γρ. 1.
ἐν σελ. 657 στήλῃ 2 στίχ. 2 ἀντὶ iu γρ. in
ἐν ἄρθρῳ progenies ἀντὶ prōgēnĭes γρ. prō[illegible]
ἐν σελ. 659 στήλῃ 2 στίχ. 7 ἀντὶ prōfectus nāŭta, γρ. nauta,
ἐν ἄρθρῳ prolabor στίχ. 9 ἀντὶ ρρεῖ γρ. ρεῖ
» » promoveo στίχ. 4 ἀντὶ ἐπε-κτείνω γρ. ἐπεκ-τείνω
» » 1. prope στίχ. 9 ἀντὶ nihilest γρ. nihil est
» » propello στίχ. 5 ἀντὶ voluntarium γρ. voluntariam
» » propense ἀντὶ pro-pensus γρ. propensus
» » prorepo στίχ. 3 ἀντὶ πρόσσω γρ. πρόσω
» » prorumpo στίχ. 3 ἀντὶ προ(ἐκ)ρήγνυμι γρ. προρ(ἐκ)ρήγνυμι
» » prosero ἀντὶ aliruid γρ. aliquid
» » prospicio στίχ. 5 ἀντὶ (καθ)όρῶ γρ. (καθ)ορῶ
» » prostrasse ἀντὶ ἀπ. γρ. συγκεκ. ἀπαρ.
» » protervitas στίχ. 2 ἀντὶ ἰταμόνης γρ. ἰταμότης
» » provideo ἀντὶ μετθ. γρ. ἀμετθ.
» » provincia στίχ. 8 μετὰ τὸ λαμβάνειν γρ. ἐπαρχίαν
» » provoco στίχ. 4 ἀντὶ Craecos γρ. Graecos
» » puber ἀντὶ pubes 1. γρ. pubes 2.
» » pubesco στίχ. 3 ἀντὶ ἡ βην γρ. ἥβην
» » pudens στίχ. 2 ἀντὶ αἰσχυντικὸς γρ. αἰσχυντηλὸς
» » pulpamen ἀντὶ προ-σόψημα γρ. προσ-όψημα
» » pulvinus πρὸ τοῦ ἀ. γρ. i,
» » purgamentum ἀντὶ 1. γρ. 1)
» » pusillus τὸ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου τούτου παιδίσκος γρ. μετὰ τὸ ἐν στίχῳ 2 παιδάριον

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν σελ. 673 στήλῃ 2 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. putris ἄρθρον putus ἀνάγνωθι μετὰ τὸ ἄρθρ. putui

» » 674 στήλῃ 1 τὸ ἄρθρ. 4 pyra γρ. 1. pyra

ἐν ἄρθρῳ Pythagoras στίχ. 2 ἀντὶ φιλόσοφος, ἐκ Σάμου γρ. φιλόσοφος ἐκ Σάμου

» » quantuluscumque στίχ. 2 ἀντὶ -lacumque γρ. -lumcumque

ἐν σελ. 678 στήλῃ 2 τὸ ἄρθρ. quantus-lĭber γρ. quantus-lĭbet

ἐν ἄρθρῳ quatefacio ἀντὶ quăte-făcĭo γρ. quătĕ-făcĭo

ἐν σελ. 680 στήλῃ 2 στίχ. 1 ἀντὶ quidam γρ. quiddam

ἐν ἄρθρῳ quin στίχ. 10 ἀντὶ qui γρ. quin

» » quiritatio ἀντὶ puiritor γρ. quiritor

» » quotqumque ἀντὶ quŏt-cumque γρ. quŏt-cumque

» » rapio ἀντὶ răpio γρ. răpio

» » recipio στίχ. 7 ἀντὶ Tavrentum γρ. Tarentum

» » » » ἀντὶ τὸ γρ. τὴν

» » rectus ἀντὶ tior tissimus γρ. tior, tissimus

» » recuperator στίχ. 4 ἀντὶ ὅταν γρ. ὅτινες

» » redux στίχ. 2 ἀντὶ συ-νήθ. γρ. συν-ήθ.

» » reficio στίχ. 13 ἀντὶ ἀναρρώννυμι γρ. ἀναρρώννυμαι

» » Regillus στίχ. 3 ἀντὶ Ῥηγιλλανὸς γρ. Ῥηγιλλανός

» » regnum [illegible] ἀντὶ πούπου γρ. τούτου

» » relligio ἀντὶ relligiosus γρ. relligiosus

» » remisse ἀντὶ sissimus γρ. sissime

» » remitto στίχ. 9 ἀντὶ τὸν χαλινὸν γρ. τὰς ἡνίας

» » repo στίχ. 4 ἀντὶ ἑρπίζω γρ. ἑρπύζω

ἐν σελ. 705 στήλῃ 1 στίχ. 6 πρὸ τοῦ τῆς πόλεως γρ. ἐπ' ὠφελείᾳ

» » » τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. resaluto ἄρθρον risanesco γρ. resanesco

ἐν ἄρθρῳ resipisco πρὸ τοῦ ἀναφρονῶ γρ. ἀμετθ.

» » respiro στίχ. 2 μετὰ τὸ ἀπαμίζω γρ. τί

» » resurrecturus ἀντὶ ressurgo γρ. resurgo

ἐν σελ. 710 στήλῃ 2 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. reverbero reverendus εἶναι ἴδιον ἄρθρον.

ἐν ἄρθρῳ revereor ἀντὶ rĕvĕrĕor γρ. rĕ-vĕrĕor

» » reverto πρὸ τοῦ ἀνα(ἐπι)στρέφω γρ. ἀμετθ.

ἐν σελ. 710 στήλῃ 2 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. rhedareus ἄρθρον Phedones γρ. Rhedones

ἐν ἄρθρῳ Rhegium ἀντὶ Ῥήγιος γρ. Ῥήγιον

» » » στίχ. 2 ἀντὶ τοῦ Βρεττίου γρ. τῆς Βρεττίας

» » Rhion ἀντὶ Ῥῖον γρ. Ῥίον

» » Rhodope στίχ. 4 ἀντὶ Ῥοδόπειος γρ. Ῥοδοπήϊος

» » robigo ἀντὶ rōbīgo=rubigo γρ. rōbīg=rubig-.

» » rorarius ἀντὶ a, um, γρ. ĭi, ă.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

9'

ἄρθρῳ rosetum ἀντὶ ἀ. γρ. οὐ.
» » roto στίχ. 1 ἀντὶ ἀμεταθ. γρ. μεταθ.
» » rubiginosus ἀντὶ rūbĭgĭnōsus γρ. rūbīgĭnōsus
» » rubus ἀντὶ rubus γρ. rūbus
» » 2. rudens πρὸ τοῦ κάλως γρ. ἀ.
» » rugosus πρὸ τοῦ ῥυτιδώδης γρ. (ruga)
» » ruminatio πρὸ τοῦ μηρυκισμὸς γρ. (rumino)
ἐν σελ. 716 στήλῃ 2 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. ruminatio ἄρθρον ruiturus ἀνάγνωθι πρὸ τοῦ ἄρθρ. Rullus
ἐν ἄρθρῳ runcina ἀντὶ runcīna ae, γρ. runcĭna, ae,
» » Rupilius στίχ. 2 μετὰ τὸ γένους. γρ. Rupilius, lĭ, ἀ.
» » ruscum ἀντὶ ἀ. γρ. θ.
» » sacrilegus ἀντὶ sācrĭlĕgus γρ. săcrĭlĕgus
» » sacro στίχ. 4 ἀντὶ Iovi γρ. Jovi
ἐν σελ. 720 στήλῃ 1 στίχ. 3 μετὰ τὸ idis γρ. θ.
ἐν ἄρθρῳ sagus ἀντὶ sāgus γρ. sāgus
» » Sais στίχ. 3 ἀντὶ Σαΐται γρ. Σαΐται
» » saltuosus ἀντὶ ἁλσώδης γρ. ἁλσώδης
» » salveo πρὸ τοῦ συνήθ. γρ. ἀμετθ.
» » Samus στίχ. 3 ἀντὶ Theicia γρ. Threicia
» » sanabilis στίχ. 2 ἀντὶ (εὐθεράπευστος) γρ. εὐθεράπευτος
» » sanatio πρὸ τοῦ ὑγίασις γρ. (sano)
» » sandix ἀντὶ (ἡ -dyx, γρ. ἡ -dyx) ȳcis, γ. κ.
» » sanguinarius ἀντὶ Sanguĭnārĭus γρ. sanguĭnārĭus
» » sannio ἀντὶ σανίων γρ. σαννίων
» » sapienter ἀντὶ sāpĭenter γρ. săpĭenter
» » satis στίχ. 11 ἀντὶ satin, γρ. satin',
» » Satricum μετὰ τὸ Σατρικανῶν γρ. πόλις (Λατίνων)
» » satura ἀντὶ ἐπίθ. γρ. ἐπιθ.
» » Saturnus στίχ. 4 ἀντὶ -na lis γρ. -nalis
» » saturo ἀντὶ sătŭro, 1, (satur)=satio γρ. sătŭro, 1. (satur)=satio 1.
» » scaeva ἀντὶ scaeva γρ. Scaeva
» » scatebra ἀντὶ πίδαξ γρ. πῖδαξ
» » sceleratus στίχ. 7 ἀντὶ Σεραίου γρ. Σερουΐου Τυλλίου
» » scrupulum ἀντὶ scrupulum γρ. scrūpulum
» » seco ἀντὶ se -caturus γρ. se- caturus
» » secundum πρὸ τοῦ πρόθ. γρ. Α')
» » securis ἀντὶ ἀξίνη, κατ' ἐξοχήν· γρ. ἀξίνη. κατ' ἐξοχήν·
» » 1. secus στίχ. 3 ἀντὶ καὶ γρ. non s.
» » » στίχ. 5 ἀντὶ ἢ non γρ. ἤ. non
» » » στίχ. 7 πρὸ τοῦ ὥσπερ γρ. ἀείποτε
» » sejungo στίχ. 2 ἀντὶ rliqua γρ. aliqua
» » Selinus ἀντὶ Σιλινοῦς γρ. Σελιναῦς
» » Semiplacentinus ἀντὶ Sēmĭ-Plăcentīnus γρ. Sēmĭ-plăcentīnus
» » Seneca στίχ. 5 ἀντὶ σωζομένων. γρ. σωζομένων
ἐν σελ. 738 στήλῃ 1 στίχ. 14 ἀντὶ s. aliquid γρ. aliquid
ἐν ἄρθρῳ sermo ἀντὶ sero 1. γρ. sero 2.
» » Serranus ἀντὶ ἐπώνυμον γρ. ἐπωνύμιον

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν σελ 740 στήλῃ 1 τὸ ἄρθρ. sescuplex γρ. sescuplex
ἐν ἄρθρῳ severitas ἀντὶ serevus γρ. severus
» » sextilis ἀντὶ sēxtīlis, mensis γρ. sextīlis mensis
» » siccesco πρὸ τεῦ ξηραίνομαι γρ. ἀμετβ.
» » sitis πρὸ τοῦ (ποιητ.) γρ. θ.
« » Socrates στίχ. 3 ἀντὶ -ci 6rum, γρ. -ci, 6rum,
« » solistimum ἀντὶ sollum γρ. solum
« » sollicito ἀντὶ solicitus γρ. sollicitus
» » sollicitus στίχ. 2 ἀντὶ sōlus γρ. sollus
ἐν σελ. 750 στήλῃ 1 μετὰ τὸ ἄρθρ. sollistimum πρόσθες τὸ ἄρθρον sollus, a, um, ἀρχ.=totus.
ἐν ἄρθρῳ somnio στίχ. 4 ἀντὶ ὀνεροπολῶ γρ. ὀνειροπολῶ
ἐν σελ. 751 στήλῃ 2 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. sorbus ἄρθρ. sorbeo γρ. sordeo
ἐν ἄρθρῳ sorex πρὸ τοῦ μυγαλῆ γρ. ἀ.
» » spatium στίχ. 3 ἀντὶ inter missae γρ. intermissae
» » species στίχ. 3 μετὰ τὸ 2) παθ. γρ.=τὸ ὁρώμενον, ἡ
» » spineus στίχ. 2 ἀντὶ ἀκανθώδης γρ. ἀκανθῶδης
» » spondeo στίχ. 10 ἀντὶ sponsa ae, γρ. sponsa, ae,
ἐν σελ. 757 στήλῃ 1 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. spurius ἄρθρον sputator ἀνάγνωθι πρὸ τοῦ sputum
ἐν ἄρθρῳ sputatilicus πρὸ τοῦ sputo γρ. ἐκ τ. ἀχρ.
» » statuarius μετὰ τὸ Yi, γρ. ἀ.
» » sternutamentum πρὸ τοῦ sternuto γρ. ἐκ τ. ἀχρ.
» » stupesco πρὸ τοῦ (ἐκ)θαμβοῦμαι γρ. ἀμετβ.
» » subeo στίχ. 12 ἀντὶ ὕπνος, ὑποδύεται γρ. ὕπνος ὑποδύεται
» » subjacto ἀντὶ subjecio γρ. subjecto
» » subjicio στίχ. 13 μετὰ τὸ ἀκεραίους γρ. δυνάμεις
» » subsigno μετὰ τὸ (σπαν.) γρ. aliquid
» » suburgeo ἀντὶ προσαρράτω γρ. προσαράττω
» » succenseo πρὸ τοῦ alicui γρ. ἀμετβ.
» » succidaneus ἀντὶ succīdănĕus γρ. succīdānĕus
» » sudes στίχ. 2 ἀντὶ σκόλοξ γρ. σκόλοψ
» » Suessa στίχ. 2 ἀντὶ s. γρ. S.
» » suffinem ἀντὶ suffinem γρ. suffimen
» » suffoco στίχ. 2 ἀντὶ πνίγω τινα, καὶ καθόλου γρ. πνίγω τινα. καὶ καθόλου·
» » suf(b)fundo στίχ. 4 ἀντὶ ὠχριῶ γρ. ὠχριᾶν
» » Sulpicius στίχ. 2 μετὰ τὸ Σουλπικίου γρ. ὀνομασία
» » sum στίχ. 20 ἀντὶ alipua γρ. aliqua
» » » στίχ. 32 ἀντὶ ssse γρ. esse
» » suo ἀντὶ sŭtum γρ. sūtum
» » suovetaurilia ἀντὶ suovitaurilia ŭum, γρ. suovitaurilia, ŭum,
» » supparum ἀντὶ σίφαφος γρ. σίφαρος
ἐν σελ. 779 στήλῃ 1 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. suppingo ἄρθρον sub(b)-planto γρ. sup(b)planto
ἐν ἄρθρῳ sup(b)pleo ἀντὶ 3. γρ. 2.
ἐν σελ. 781 στήλῃ 1 τὸ μετὰ τὸ ἄρθρ. surdaster ἄρθρον surbitas γρ. surditas
» » 782 » 2 στίχ. 1 ἀντὶ habere, ὑποψίαν (παρ)ἔχειν, γρ. habeo, ὑποψίαν παρ(ἔχω),

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ἐν ἄρθρῳ suspiciosus στίχ. 2 ἀντὶ 1. γρ. 2.
» » Sygambri ἀντὶ Σύγαμβρα γρ. Σύγαμβροι
ἐν σελ. 784 στήλῃ 2 στίχ. 1 ἀντὶ contemno γρ. condemno
ἐν ἄρθρῳ tango στίχ. 6 ἀντὶ ἐπιβαίνω, γρ. ἐπιβαίνω
ἐν σελ. 787 στήλῃ 1 στίχ. 8 ἀντὶ ποταμῷ γρ. Τιβέρει
ἐν ἄρθρῳ Tantalus στίχ. 8 ἀντὶ-lis ῠdis γρ-lis, ῠdis
» » Teanum στίχ. 3 ἀντὶ Apolorum γρ. Apulorum
» » tecte ἀντὶ (tius), tissime γρ. (tius, tissime)
ἐν σελ. 790 στήλῃ 1 στίχ. 4 ἀντὶ Iovis γρ. Jovis
ἐν ἄρθρῳ Temnos στίχ. 3 ἀντὶ Τεμνίτης γρ. Τημνίτης
» » temperamentum ἀντὶ e, γρ. i,
» » teneo στίχ. 16 ἀντὶ διατρίβω γρ. διατρίβειν
» » » στίχ. 17 ἀντὶ s. γρ. t.
» » tener στίχ. 3 ἀντὶ teneris, unguiculis, γρ. teneris unguiculis
» » tenuiter ἀντὶ tēnŭĭter γρ. tēnŭĭter
» » tertius ἀντὶ saturnalia γρ. Saturnalia
» » Theon ἀντὶ -nīmus γρ -nīnus
» » Thessalia στίχ. 2 μετὰ τὸ Θεσσαλικὸς γρ. Θεσσαλὸς
» » thyrsus ἀντὶ Βάκχαι, αἱ μαινάδες γρ. Βάκχαι ἢ Μαινάδες
» » Tiberis στίχ. 4 μετὰ τὸ -rinus γρ. καὶ -brinus,
» » Tiresias ἀντὶ μάντης γρ. μάντις
» » traho στίχ. 11 ἀντὶ prodig inium γρ. in prodigium
» » transito πρὸ σοῦ πορεύομαι γρ. ἀμετδ.
» » triumpho ἀντὶ trĭumpho γρ. trĭumpho
» » tutela στίχ. 5 ἀντὶ Iovis γρ. Jovis
» » unanimitas ἀντὶ ŭnānĭmĭtas γρ. ūnānĭmĭtas
» » unanimus ἀντὶ ŭn-ānĭmus γρ. ūn-ānĭmus
» » uncinus ἀντὶ uncimus γρ. uncus 2
» » undosus ἀντὶ undo γρ. unda
» » unguis στίχ. 10 ἀντὶ fereus γρ. ferreus
» » unio στίχ. 2 ἀντὶ ὁ μαργαρίτης γρ. ὁ μέγας μαργαρίτης
» » utrius ἀντὶ ūtrĭus γρ. ătrĭus
» » varicosus στίχ. 2 ἀντὶ κρισώδης γρ. κρισσώδης
» » vectigalis στίχ. 3 ἀντὶ vecligalis γρ. vectigalis
» » vepallidus ἀντὶ vepallidus γρ. ve-pallidus
» » Vergobretus στίχ. 2 ἀντὶ Αἰδούαις γρ. Αἰδούοις
» » Verres στίχ. 2 ἀντὶ ἐπώνυμον γρ. ἐπωνύμιον
ἐν σελ. 839 στήλῃ 2 στίχ. 18 μετὰ τὸ publicum γρ. χρῶμαι τῇ εὐκαιρίᾳ
» » 841 στήλῃ 1 τὸ πρὸ τοῦ ἄρθρ. vestimentum ἄρθρον vestrigo γρ vestigo
ἐν ἄρθρῳ vetitus ἀντὶ vet. γρ. veto
» » vicis στίχ. 3 ἀντὶ πλη. γρ. πλ.
» » victoria μετὰ τὸν ἀριθμ. 2) γρ. Victoria,
» » victoriola ἀντὶ victōrĭŏla γρ. Victōrĭŏla
» » vigeo ἀντὶ viguis, γρ. vigui,
ἐν σελ. 847 στήλ. 2 ἀντὶ οὐρανόν, ἢ ἰριώδης ῥάβδος γρ. οὐρανὸν ῥάβδος, ἢ ἰριώδης ταινία.
ἐν ἄρθρῳ virtus στίχ. 8 ἀντὶ ἠθικὴ γρ. ἠθική.

ΤΕΛΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΠΗΓΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Photius & Suidas

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

МУЗЕЙ ВІВЛІОТЕКИ